

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

COMMENTARIA
IN ARISTOTELLEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMEN VIII

SIMPLICII IN CATEGORIAS COMMENTARIUM

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MCMVII

SIMPLICII
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

CONSILIO ET AUCTORITATE

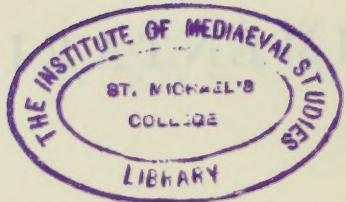
ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

CAROLUS KALBFLEISCH

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MCMVII

OCT 14 1950

15598

P R A E F A T I O

Simplicii in *Categorias* commentarium, quod ex Iamblichi potissimum opere transcriptum esse ipse ingenue fatetur¹⁾, doctrina et diligentia insigne inter eas huius libelli explicationes quae aetatem tulerunt facile principem obtinet locum²⁾.

Huius commentarii codices quibus in hac editione adornanda usi Archetypus sumus omnes ex uno eodemque archetypo fluxisse e vitiis communibus cognoscitur³⁾. in eo exemplari nescio quo casu (folio opinor deperdito) evenerat ut capit is de quantitate pars quaedam quadraginta paene huius editionis versum periret, quam lacunam et in antiquissimo eodemque optimo codice Veneto J et in Veneto K spatio relieto indicatam videmus eademque ratione is qui Parisinum A descripsit indicaverat, qui tamen A postea ipse supplendi occasionem nactus sua manu damnum illud reparavit⁴⁾. itaque hos quidem codices ab eodem exemplari mutilo (*m*) ortos esse constat. Laurentianum vero L quamquam eiusdem originis tam L apertum vestigium non praebet (caret enim lacuna illa), tamen ut ab eodem illo exemplari repetamus eo adducimur, quod codicibus J et A multo etiam similior est quam codex K, non in virtutibus tantum verum etiam in vitiis haud paucis a K alienis⁵⁾. sumendum est igitur in eo libro unde L descriptus est (*e*) idem factum esse quod in A ante oculos habemus, ut lacuna illa ab archetypo propagata ex integro aliquo libro (*i*) expleretur. quod vero in communi origine JLA inter se tam similes, Marciano K tam dissimiles sunt, eo cogimus libros JLA ab alio mutili illius apographo (*m*¹) derivare, ab alio (*m*²) Marcianum K. praeterea

¹⁾ p. 3,2 sqq.

²⁾ de huius commentarii apud Arabas memoria cf. Augustus Müller *Die griechischen Philosophen in der arabischen Überlieferung* Halae 1873 p. 13 et Eduardus Sachau *TENEΘAIAKON zum Buttmanstage* Berolini 1899 p. 54 et 59 sqq. e Mülleri interpretatione capitum quorundam libri qui vocatur Fihrist haec Muhammedi ibn Ishāk verba adscribo quae quo pertineant nescio: *ein Teil aber der Erklärung des Simplicios wird einem andern beigelegt.*

³⁾ cf. p. 141,25 177,23 217,4.5 247,31 310,8 323,26 407,23 al.

⁴⁾ cf. p. IX sq.

⁵⁾ cf. p. 290,25 302,18 307,6.7 321,2.3.24 328,30 343,6 409,9 al.

prima manus Veneti J et Parisinus A tantam habent similitudinem ut facere non possimus quin statuamus ex priore apographo (*m¹*) alterum exemplar (*p*) descriptum esse, unde et J' et A originem habeat.

Haud pauca vitia quibus hoc exemplar (*p*) laborasse e consensu J' J^a primae manus J et Parisini A intellegitur ab antiqua manu J^a, quam interdum a prima vix distinguis, ita ut interdum sola verum praebeat correcta sunt, multae ab eadem variae lectiones adscriptae partim eadem quae in L inveniuntur. id inde explicandum esse existimo quod codex J paulo post quam ex *p* descriptus erat ad normam codicis *m* correctus et adnotatus est. neque enim integrum exemplar (*i*) neque expletum illud (*e*) ad eam rem praesto fuisse veri simile est, quia si altero utro usus esset corrector dubitari vix potest quin lacunam illam suppleturus fuerit. quod cum non fecerit, sumendum est eum ipsum quoque mutilum exemplar ad codicem corrigendum adhibuisse. varias autem illas lectiones sive ex *i* sive ex alio exemplari integro manaverunt eadem de causa veri simile est in archetypum nostrum *m* receptas esse antequam damnum illud ei J² accidit. inter recentiores vero saeculi XII vel XIII correctores (J²) is qui lacunae illius initium de suo falso supplevit ne ipse quidem integrum exemplar prae manu habebat, alias fortasse integro, certe ab *m* diverso usus¹⁾ non usque ad illum locum progressus esse videtur.

Ex codice Parisini A simillimo neglegentissime descriptus erat is liber unde et codices CHTW et ipsius A maximamque partem etiam Veneti J A^p J^p supplementa recentiora (A^p et J^p) manarunt, id quod ex locis infra afferendis patebit²⁾.

Eius vero codicis unde Ambrosianus L originem ducit (*e*) scripturam multis locis evanidam fuisse inde intellegitur, quod L multis laborat L³ L⁴ lacunis, quas correctores recentiores L³ et L⁴ suo arbitrio explore studu- L² erunt. maioris fidei sunt eae emendationes quas nota L² significavimus, e quibus nonnullae a prima manu (L¹) factae esse possunt. ceterum ne haec quidem prorsus libera est a falsis supplementis, quorum quaedam iam in *e* exstitisse videntur³⁾. cum Ambrosiano Venetum V et Parisinum M artis- sime coniunctos esse infra demonstrabitur⁴⁾.

K Illud apographum *m²* unde K manavit, cui Florentinus G similis est, quamquam hic illic solum veram lectionem servavit vel etiam restituit,

¹⁾ cf. imprimis p. 47,15 sqq. et 88,17 sq.

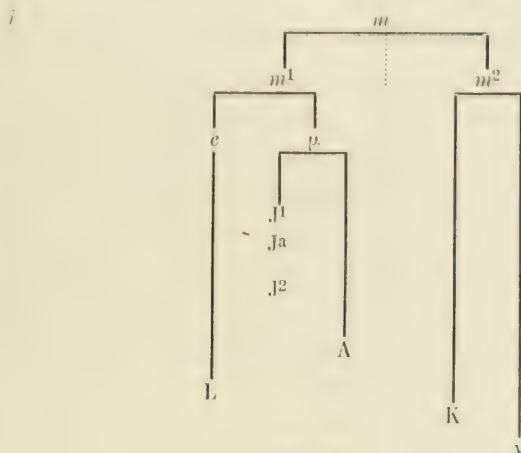
²⁾ cf. p. X sqq.

³⁾ cf. p. XIII.

⁴⁾ p. XII et XIV.

tamen in universum multo neglegentius factum fuisse quam illud unde JA et L profecti sunt pleraque huius editionis paginae clamant.

Itaque qua necessitudine gravissimi testes inter se coniuncti sint hac teneo figura illustrari poterit:

Nostrum igitur officium erat meliorem illam prioris classis memoriam quantum fieri poterat restituere. nam editionem principem Venetam ad Editiones exemplar Marciano K admodum simile sed ex altero codice qui ad Ambrosiani L familiam pertinuisse videtur suppletum atque hic illic correctum factam esse ex adnotatione critica facile cognoscitur. hanc nullo codice exhibito secutus est qui Basileensem curavit Iustus Velsius, qui de suo nonnulla emendavit, alia interpolavit¹⁾). Plotini quidem locos a Simplicio allatos ubi lacunosi erant vel esse videbantur e Marsilii Ficini interpretatione Latina quae Florentiae 1492 prodierat Graece explere conatus est²⁾). haec editio a plerisque adhuc inspecta et citata cum quasi vulgatae locum teneret quibus a Veneta dissentiret accurate adnotare constitueram, cuius tamen consilii cum paenitusset in extrema parte libri graviora tantum adscripsi. e figuris quae et in Veneta et in Basileensi editione inveniuntur unam recepi quam a Simplicio ipso apparet esse constat (p. 430), ceteras cum in J et A pleraque, in K omnes omissae et inutiles sint, non repetendas censui³⁾.

¹⁾ cf. p. 163,24 280,23 al. et p. 4,12 422,16 al.

²⁾ p. 313,1 sq. 325,25 326,19.

³⁾ iniuria fortasse omisi eam quoque figuram quam J² ad p. 51,17 sqq. appinxit, quam ne quid desit infra (p. XX) addam.

Categoriarum
commentatores

Porphyrium Dexippum Ammonium Olympiodorum Philoponum Boëthium Eliam Davidem paraphrasten ab Hayduckio editum ut par erat diligenter contuli neque tamen omnes similes locos ex eis adnotare meum esse putavi, sed eos tantum unde ad memoriam Simplicianam emendandam vel iudicandam aliquid lucri nasci videretur.

Urb. Scholia Urbinatia e codice qui Parisino A similis erat excerpta non sine fructu contuli, e Parisinis nihil fere haurire potui¹⁾.

Aristotelica Lemmata Aristotelica quae quidem longiora sunt in codicibus JLK ex usu Simplicii e Physicis et libris De caelo satis noto ita proponuntur ut prima tantum et extrema verba indicentur interiecto illo ξως τοῦ. nihil igitur tribuendum est in hac re Parisino A qui in priore libri parte pleraque eiusmodi lemmata e Categoriarum exemplari aliquo quod codici Basileensi a Waitzio littera u notato satis simile erat explevit. Simplicium ipsum codice usum esse Ambrosiano L 93 saec. X vel XI qui apud Waitzium n vocatur perquam simili ex eis quae ad singulos locos e Waitzii copiis adnotavimus apparebit.

Archytea In fragmentis Archytae personati recensendis eandem viam secutus sum quam Physicorum editor ingressus est. itaque quocunque dialecti Doricae vel pseudodoricae vestigium in codice aliquo servatum est recepi, nihil ultra correxi, speciem versicolorem quae hac ratione oritur non veritus.

Haud pauca ex hoc Simplicii commentario ab Augusto Brandis in scholiorum delectum (p. 39 sqq.) recepta esse vix est quod moneam. Stoicorum veterum fragmenta ab Ioanne de Arnim collecta in plagulis corrigendis inde a quinto decimo quaternione adhibere potui.

Addendorum et corrugendorum quod tam longa series adnecti debuit (p. 572), benevolos lectores excusaturos esse spero, si variis casibus accidisse resciverint ut hic liber sexto demum anno post quam typis describi coepitus erat in lucem prodiret.

Restat ut gratias agam viris doctissimis qui nonnullos codicum locos de quibus post Petri Corsseni measque collationes dubitatio orta erat mea causa inspexerunt Hugoni Kuehlewein Hermanno Mutschmann Ottoni Plasberg Hieronymo Vitelli nec minus I. L. Heiberg qui de locis quibusdam ad res mathematicas spectantibus comiter me edocuit, imprimis vero Hermanno Diels praceptor carissimo, qui mihi hanc editionem curandam mandavit, consilio nunquam defuit, tarditatem meam patienter tulit.

Scr. Marpurgi Chattorum

Kal. Sept. a. MCMVII

C. KALBFLEISCH.

¹⁾ cf. p. XIV sqq.

SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS

I CONSPECTUS CODICUM ET EDITIONUM

PARISINUS 1942 [Omont II p. 168] bombycinus saeculi XIII vel XIV A foliorum 278 c. 25×16 cm; cf. Bussei praef. ad Dexippum p. IX, ad Ammonium in Porphyrii Isag. p. XIV, ad Ammonium De interpr. p. IX et XXVI sqq. fuit Antonii Eparchi, de quo vid. Omont *Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau sous François I^r et Henri II* (Par. 1889) p. IV. VI⁴. XXIV. 63. Simplicii commentarius foliis 19^r—123^r continetur, inscribitur σιμπλικίου τοῦ συνόν παράξεσις εἰς τὰς κατηγορίας ἀριστοτέλους. contulit Petrus Corssen, ipse relegi. quaternionis D qui est Simplicii primus quattuor folia externa (I II VI VIII) cum perissent saeculo XV suppleta sunt foliis chartaceis A^p (19 20 25 26), quibus continentur initium usque A^p ad σκοπόν φασι p. 9,9 et verba τοῦ μόνου p. 26,3 usque ad Ηορθύριος p. 34,1. insequentis quaternionis E folium I quod ipsum quoque perierat non est suppletum, per errorem ut videtur: extremum enim verbum idem erat quod folii supleti 26 πορφύριος; desiderantur igitur verba ἐν τῷ πρὸς p. 34,1 usque ad Ηορθύριος p. 38,1. praeterea perierunt nec suppleta sunt eiusdem quaternionis E folium VIII (καὶ διακεριμένου p. 66,7 — ὑπομηνήσκειν p. 70,24), quaternionis G folium I (ποιότης ἔχει p. 111,23 — οὐ διαμένει p. 116,22), quaternionis I folium VI (αιτία γάρ p. 210,19 — καὶ γάρ τοῦτο p. 215,14). scriptura non semper eandem speciem praebet, attamen omnia ab eodem librario scripta esse videntur exceptis foliis 96^v—123^r; correctiones aliae a prima, aliae ab altera manu factae sunt. i mutum rarissime ponitur, ν ἐφελκυστικὸν interdum etiam ante consonantes, hoc quidem maxime in fine enuntiati, ubi interdum etiam ante vocales deest. lemmata longiora in priore parte huius libri e codice aliquo Categoriarum qui Basileensi F. II 21 (a Waitzii) satis similis fuit pleraque suppleta esse supra diximus (p. VI:1); alia de hac re ad singulos locos adscripta sunt. adnotationes in margine paucae inveniuntur, quarum infra (p. XX) specimen dabitur. huius codicis archetypum eandem laeunam habuisse quam Venetos J et K (cf. p. 136,25 adnot.) luculenter apparerat: nam inde a verbis κατὰ σχέσιν p. 136,25 litterarum magnitudo magis

que minuitur, tum verbis extremis (*οἰματι* p. 137,28 — τὰ δὲ 30) etiam margo impletur, unde facile intelleges librarium primum spatum vacuum reliquisse, postea demum ex alio exemplari lacunam explevisse atque sub finem supplementi deficiente spatio in angustias adductum esse. supplementa A^P petita esse a codice qui simillimus fuit codicum CTW, et hos autem et supplementorum J^P de quibus infra (p. XI) dicendum erit posteriorem certe partem originem habere a codice ipsi Parisino A simili his potissimum locis collatis appetat:

p. 1,7 τῶν om. APCJPTW || p. 4,6 οἵ] ἦ APCTW || 10 αἱ om. APCLTW || 23 θεολογικά] λογικά APCTW || 29 περὶ post δὲ om. APCLTW || p. 5,15 λοῦσι] ἀπελθοῦσι APCTW || 20 φιλοσοφία APCLT || 27 παρέδωκεν APCLTW || 28 ἀνόττειν APCTW || p. 6,1 ἀγράφου συνειθησμοῦ] ἐγγράφου κατηχήσεως ἀλλ᾽ οὐ διὰ τῶν ἀριστοτελούς συνειθησμοῦ APCTW || 19 post δὲ add. τὸ κατὰ APCTW || 25 καὶ om. APCTW || p. 8,21 ἀλλ᾽ ἀγαπᾶν] ἀλλὰ γὰρ πᾶν APCTW || 26 ἔκεινοι APCTW || 28 παρέχεται τοῦ συνθέτου APCTW

p. 421,¹⁾ 25 τοῦ πράγματος om. JPTW: lac. 4 litt. A || 26 αὐτῷ om. JPTW: lac. 3 litt. A || 27 ἐπόμενον] ἐπὶ τοι (lac. 2 vel 3 litt.) A: ἔπειται JPTW || 28 καὶ τὸ τέλος πρότερόν τε εἰναι] pro his lac. JP: τὴν τοῦ sequ. lac. 5 litt. A: τὴν τοῦ W

C GENUENSIS 40 congregationis missionis urbanae Sancti Caroli chartaceus saeculi ut videtur XIV foliorum 157 vel 160 c. 23×16 cm; cf. Thomas William Allen *Notes on Greek manuscripts in Italian libraries* Lond. 1890 p. 34 et Alb. Ehrhard in *Centralblatt für Bibliotheksresen* X p. 116. huius initium usque ad ὑπομνήματα p. 1,16, deinde eam partem quae inde ab ἐνεργείας p. 4,4 usque ad χρώματος p. 53,6 pertinet in nostrum usum descriptis Vilelmus Schmidt Brunsvicensis morte praematura his studiis nuper eruptus. folii 4^r ultima verba sunt κακοῦ ἐν τῇ p. 14, 18, folia 5 6 7 ab alia manu scripta incipiunt a verbis καὶ διὰ τοῦτο οὐδενὸς p. 17,24: desunt igitur haud pauca. a τάχα μὲν οὖν p. 23,12 fol. 8^r incipit nova manus atramento pallido usa, sed similis ei quae quattuor prima folia scripsit. de necessitudine quae inter hunc codicem et A(A^P)TW intercedit supra diximus. hic ex eis partibus quae ab altera et tertia manu scriptae sunt nonnulla addere visum est.

p. 18,21 ἐκπιθεμένου AC || 23 ὑπολέπεται AC || 26 κατὰ om. AC || p. 19,5 τὸ om. AC || 8 πολυώνυμα καὶ ἑτερώνυμα AC || 14 τοῖνυν] οὖν ACM || p. 21,12 ἔτι om. ACM || p. 22,4 καὶ om. ACM || 6 τοῦτο om. ACM || 8 τις] τι AC || p. 24,18 εὑψογος om. AC || p. 26,5 διαστολὴν APCMW || 11 εἰς] κατὰ ὅλα τὰ APCW: κατὰ τὰ ὅλα τὰ M || 18 post ὄνομα add. μένον APCW || p. 27,1 μὴ om. APCLW || 18 μὲν om. APCMW

F HIEROSOLYMITANUS chartaceus saeculi XIV foliorum 49 21,7×14,5 cm pars est codicis miscellanei patriarchae num. 79 [Papadopoulos Kerameus Ιεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη I p. 160 sqq.], fol. 75—123. inc. ἐνός. περὶ δὲ τὸ ἐν τῷ πλῆθος (p. 272,6). des. ὡς ἀν αὐτὸς αὐτὰ συμπεράνων (p. 361,9 sq.). specimen deest.

G LAURENTIANUS LXXXV 1 [Bandini III p. 236—247] bombycinus saeculi XIV ineuntis foliorum 762 forma maxima, de quo cf. Dielesii in Simplicii Physicorum I—IV praef. p. XII, hunc commentarium habet f. 69 sqq.

¹⁾ codicis C hanc partem collatam non esse scito.

codici K similis esse cognoscitur e specimine quo Torstrik dedit. in capite de quantitate, ut idem adnotat, lacuna exstat, eadem opinor quae in J et K. inscriptio deest.

p. 1,17 περὶ τὸ αὐτὸν || 19 ὥσπερ || **p. 2,12** ὡς οἱ. || 14 πρὸς τούτοις καὶ ἄλλο ut K || 15 ἀργύτα || 17 ὁ || 20 ἀρχύτα || 23 φιλομαθίουσι ut HK || 31 ἀπὸ ἀρχῆς ἀν. οἱ. ut K || **p. 3,5** post ἀν. add. καὶ || 18 πρώτοις ut K || 22 ὅπη ut K || **p. 21,25** ἀρχιβόλιτας οὖσις || **p. 22,7** κοινὴ ut K || **p. 37,15** ὁ γραμματικός ἡ γραμματική || ἀπὸ τῆς ἀρρενικῆς G: ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς K || 17 καταλήψεως ut K || 18 τῶν οἱ. || **p. 40,25** ὀνόμασεν] ὀνόματι || **p. 44,5** λέξεων καὶ γενεῖσιν ut K

FLORENTINUS abbatiae 86 chartaceus saeculi XVI foliorum 331 II 28,3×19,4 cm; cf. *Studi italiani di filologia classica* I 1893 p. 150. inscribitur εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους Σιμπλικίου μεγάλου διδασκαλία. hunc codicibus T et W eorumque propinquis satis similem esse sed propriis quoque vitiis scatere intelleges ex his lectionibus a Torstrikio suppeditatis:

p. 1,7 τῶν οἱ. ut APCJpPTW || τοῦ οἱ. || 10 τε οἱ. || 12 ὑπὸκαλύπτειν || 18 ἔρχεσεν || **p. 2,7** γαϊδηίω || 9 προσιστορῶν] περὶ ιστοριῶν || 12 ἔκεινον || 17 ὁ || 23 φιλομαθίουσι || 26 αὐτὸν || προτιγγονυμένης || **p. 3,1** ἀποδείξαμι ut AP TW || 3 παραχαλουθεῖν || 6 τὸ ὑψηλόνου ut AP TW || 7 τε] τι || καταγεῖν || 10 παραχείπειν || 11 προθεῖναι || **p. 438,23** καὶ ὁ τὸ ποιόν ἔχων καὶ ὁ ποσὸν || 25 οὐδὲ] ὁ δὲ || 28 post γένος add. εἶναι ut JP TW || δὲ post οὗτο οἱ. ut AJpW || 29 ante πόδας add. τὸ

MARCIANUS 224 [Zanetti p. 117] olim Bessarionis, membranaceus J saeculi XI foliorum 290 c. 24×17 cm (aceedit fol. 254bis). folium primum quod pertinet usque ad ἐπιδείξαμι (p. 3,1) chartaceum est saeculo XV suppletum, itemque folia extrema 281—290 (p. 418,14 χ ὡς usque ad JP finem) ita ut folium 280 (p. 418,14 χ ὡς — p. 420,9 κατὰ τὴν), quod situ denigratum non satis facile legi potest, folio 281 repetitum sed tamen ipsum quoque in codice relictum sit. i mutum in antiqua parte perpaucis locis exceptis diligentissime adscribitur, etiam in ζῶισιν θνήσκων ῥαῦσιν σῶισιν πᾶντι μοναχῇ simulibus, in JP omittitur. ν ἐφελκυστικὸν in JP saepe neglectum in antiqua codicis parte etiam ante consonantes ponit solet, quo in usu antiquissimum hunc testem accurate secutus sum. praeterea memorabile scribi προσθήκη προσσημαίνοντες δυσχεραντέον similia. multa correcta sunt ab antiqua manu J^a, quae interdum a prima (J¹) vix digno- J^a J¹ scitur. alia correxerunt manus recentiores XII vel XIII saeculi (J²). in J² eo folio quod olim post quartum erat nonnulla quae duodecim fere lineas editionis Basileensis complebant omissa erant a librario, quod mendum ut corrigeret, folio illo resecto folia 5 et 6 inseruit, quo factum est ut sexti pars magna vacua relinqueretur, quamquam operam dedit librarius ut duo folia completeret linearum numerum minuens, litterarum amplitudinem augens. supplementorum JP posteriorem certe partem — nam primum folium JP Laurentiano L aliquanto similius, fol. 281^r ex ipso J descriptum esse videatur — posteriorem igitur partem e codice qui Parisino A similis fuit derivatam esse supra vidimus (p. X). hic ut quam similis sit codicibus T et W etiam magis appareat, paucos locos addemus:

p. 437,4 γάρ οἱ. JPW || 17 αὐτοῖς JPW || 21 post ἔχειν add. καὶ οὖν JP, καὶ οὖντ' W ||

26. 27 ὑπομνησθῆναι JP: ὑπομνησθῆναι W || p. 438,4 εἰ γάρ JPTW || 27 τι] τὸ JPTW || 32 τοῦ περὶ JPTW

K MARCIANUS 225 [Zanetti p. 118] chartaceus saeculi XIV (non XII) foliorum 467 26×16 cm; cf. Ammonii in Porphyrii Isagogen comm. ed. Busse p. XIII, Philoponi in Anal. pr. ed. Wallies p. XXII, Omont *Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés à Saint-Marc de Venise par le Cardinal Bessarion en 1468 (Revue des Bibliothèques 1894)* p. 36 n. 390. descriptus esse videtur e codice sub finem male affecto et mutilo, quo factum esse puto ut librarius f. 205^r (p. 430,14sqq.) nonnulla omitteret, deinde desineret in verba καὶ προτιθέμενος (p. 430,25). idem qua de causa verba ab ἀκύρως p. 415,7 usque ad πεφυκότος p. 417,28 omiserit nescio nisi forte propter homoeoteleton (praecedit enim γένος). hunc quoque librum ea lacuna laborare qua verba κατὰ σχέσιν p. 136,25 usque ad τὰ δὲ p. 137,30 hausta sunt supra (p. IX) diximus. e codice huic potissimum simili textum editione Veneta et Basileensi vulgatum manasse ex plerisque huius editionis paginis patet. i mutum omittitur, ν ἐφελκυστικὸν multo rarius quam in J ponitur. de annotatione quadam in margine adscripta cf. p. XX. contulit Petrus Corssen, pauca ipse relegi.

L AMBROSIANUS E 99 sup. [Martini-Bassi I p. 349 n. 306] chartaceus saeculi XIII vel XIV foliorum 188 25,5×17,7 cm. folia paene omnia a tineis pessumdata, multa in margine nova charta partim refecta. fuit Octaviani Ferrarii, deinde Rovidii. f. 1^r σιμπλικίου πόνος οὗτος · ιάμβλιχε δῶτορ ἔχων· ὥλαθι νηκηθεῖς (sic) ἀλλ' ὑπὸ σῶν ἐπέων (cf. Procli in Platonis Timaeum commentaria ed. Diehl I p. 468). εἰς τὰς κατηγορίας ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου: ω f. 181^r σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους: ω sequitur περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν commentatio, de qua vid. Martini et Bassi. initio multas lacunas habet, de quarum supplementis saepe falsis supra diximus (p. VI). i mutum non scribitur, ν ἐφελκυστικὸν ante consonantes rarissime ponitur. adnotationum quae pleraeque a L³ in margine adscriptae sunt infra (p. XIX sqq.) specimen exhibebimus.

M PARISINUS 1905 [Omont II p. 161] chartaceus saeculi XVI foliorum 16 31×22 cm. inscribitur σχόλια εἰς τὰς ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀπὸ φωνῆς σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου. desinit in verba καὶ τῶν ὄντων p. 69,7. servatus est quaternio primus et secundus, ceteri perierunt. librum corruptissimum ex eodem codice unde L descriptum esse patet: plurimis enim communibus vitiis et lacunis laborant, quae lacunae in M haud raro eisdem futilibus coniecturis atque in L explete, interdum vero ne significatae quidem sunt. contuli ipse. sufficiet specimen:

p. 1,14 ὁ ομ. || 15 ἐδεσίου LM || 22 χαῖροις || p. 2,4 ἐπιγεγενημένοις || 8 post καὶ add. ἐκ || ἐκεῖ ομ. || 9 μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ || 12 ἀριθμεστέρων || 17 ὁ || 24 τῷ Ἀρχύτᾳ ἀρχύ sic || p. 3,1 τι] τὲ LM || p. 5,28 ἵντες] οἶδον τε LM || τι] ἐπὶ LM || p. 6,4 post θεωρίας add. λόγους LM || p. 7,3 σκυτοτόμοις] συντόμοις LM || 8 τὰ τοιαῦτα δύναται LM || p. 11,33 τῶν ὄντων εἰσὶ τῶν LM || p. 17,16,17 καὶ ἀδύνατον L praeced.

pas., M || p. 39,2 οὖν δίλληλων ταῦτα δὲ ταῦτα τῶν πολυωνύμων LM || 32 δῆλοι καὶ] ἔχουσι LM || p. 43,12 πανταχοῦ οὖν [βιβλιος] lacunam LM || 13,14 ὅτι—πρός τε] lac. M, de L, cf. adnot. crit. || 15 τοῦτο δὲ ἐπειδὴ] lac. L et M qui praeterea omisit κατὰ || 16 συμβεβηκότα—[γν] lac. L, om. M lacuna non indicata || p. 46,21 ἐν αὐτὴν λαβήν] lac. L, om. M spatio non relieto || p. 63,23 περιττὸν εἰναι] περιστῆναι εἰς δόσι LM

AMBROSIANUS C 120 inf. [Martini-Bassi II p. 953 n. 858] chartaceus N saeculi XV foliorum 283 c. 31×21 cm. subscriptionem habet hanc: σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους: —· μεγάλος ἀποστέλλεις βιβλίαντις· μετὰ τὴν διλωσιν τῆς αὐτοῦ π(ατ)ρὸς πεντακατανομήν, καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐν κρήτῃ ἐξεγραψεν: sequitur ut in L περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν expositio, sed desinens in verba ἀλέξανδρος ὁ ἀφροδισιεύς (= f. 186 L). hic p. 136,25—137,30, ubi J et K lacunam habent, consentit cum L, ita tamen ut editioni Basileensi etiam similior sit quam ille; idem animadverti p. 436,13—438,36 collatis. omnino simillimum esse codici L et etiam magis fragmento Parisino M videbis ex eis quae praeterea enotavi:

p. 39,19 φύσιν τοῦ ἀνθρώπου MN || 22 ὄλως om. MN || 26 ante τοῦ add. κατὰ MN || 29 ἔθνος αὐτὸν MN || 32 δῆλοι καὶ] ἔχουσι LMN || p. 40,1 δῆλοι μόνον δὲλλοι om. M: δῆλοι μόνον om. N¹, add. N²: δῆλοι καὶ L || 2 μὲν om. MN || 2,3 πάντων διλθίων om. M, lacunam N¹: suppl. N²: ως τὸ L || 3 τὰ δὲ πολυωνύμα MN || 10 καθ' ἓν] καθό LMN || p. 47,27 οὐκ ἐν τοῖς, δὲλλοι] lac. LN, om. M || p. 48,3 μὲν om. MN || p. 50,2 λέγει ὁ Βότιος ἔδοξεν] λέγει cum lac. L:N: om. M || 3 τοῦτο γάρ ἐν τοῖς, deinde post lacunam δεδείχθαι L: τὸ γάρ ἐν, deinde post lacunam δεδείχθαι N: τὸ γάρ ἐνδεδείχθαι M

OXONIENSIS collegii corporis Christi 115 [Coxe II p. 40] chartaceus, O saec. XV ut Coxeo, XVI ut Torstrikio visum est, Simplicium habet f. 30sqq. inscribitur Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὰς δεκά (?) κατηγορίας Ἀριστοτέλους. Ammonii in Porphyrii Isagogen commentarium (f. 1sqq.) antecedere Simplicium, Aristotelis Ethicorum ‘caput unum aut alterum’ (f. 70 sq.) sequi testatur Coxe. ultimum lemma esse p. 4^b 20 (p. 120,26 huius editionis) enotavit Torstrik. idem huius codicis textum Basileensi satis similem nulliusque pretii esse iudicavit, specimen non dedit.

MATRITENSIS bibliothecae nationalis 25 [Iriarte p. 120] chartaceus saeculi XVI forma maxima Simplicii in Categories commentarii prooemium tantum continet partim Constantini Lascaris manu descriptum fol. 1—11. inscribitur σιμπλικίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ αριστοτέλους προλεγόμενα. quam corruptum sit e specimine quod Torstrikio debetur satis appareat:

p. 1,3 κατεβάλλοντο || 7 τῶν om. || 10 τε om. || 19 τὰ] τῶ || 20 προειρημένα || 21 φιλοτομούμενοι || 22 ἀπερυθρικότως || πραγματιώδεις || p. 2,1 προεβάλλοντο || τε] τι || 2 ἐκδεδώκαστι || 7 post ἀπόνοις add. ἐν ἀπόνοις || γεδαλίων || 9 μετ' αὐτὸν || 12 ώς om. || 14, 15 καὶ τι—προστιθεῖς om. || 15 πρὸ τοῦ ἀριστοτέλους || 17 ώ || 20 αὐτοῖς || 25 λαμβάλχιος || p. 3,1 ἀποδεῖξαι μ || 3 οἵτινες τε || p. 20,6 οὖν om. || 9 λογικῆς] ἀριστοτελικῆς

ATHENIENSIS 1068 [Σακκελίων p. 190] chartaceus saeculi XVI foliorum 146 21,5×30,5cm. specimina dederunt C. F. Kinch et Ioannes Schrader nunc professor Aenipontanus. hunc codicem cum A^p C^p W artissime cohaerere supra (p. X sqq.) vidimus. hic ex ea parte ubi C non est collatus haec addo:

p. 2,17 αὐτὰ ΑΡΤΩ || 23 ἀνήγαγε ΑΡΤΩ || p. 3,1 ἀποδεῖξαι τι ΑΡΤΩ || 3 οἵν τε ΑΡΤΩ || 5 ὑπογραφῆς ΑΡΤΩ || 22 ἀριστοτέλους ΑΡΤΩ || 23 ἀριστοτελικῶν ΑΡΤΩ || 24 σοφίας ΑΡΤΩ || ἀνάγοντα ΑΡΤΩ

intimam esse cum Parisino W cognitionem ex his locis intellegitur:

p. 1,10 ἄλλος om. T¹W || ἐνοτᾶς T¹W || p. 4,21 ἔστι εἰσὶ T: εἰσὶ W

V MARCIANUS 223 [Zanetti p. 117] membranaceus saeculi XV foliorum 222 c. 38×27 cm, olim Bessarionis; cf. Omont *Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés à Saint-Marc de Venise par le Cardinal Bessarion en 1468 (Revue des Bibliothèques 1894)* p. 36 n. 389. Simplicium sequitur in libros De anima commentarius Philoponi ut ait Torstrik initio paulum mutatus. pauca enotavimus Petrus Corssen et ego, unde appetet hunc imprimis codici L similem esse, quocum etiam in lacunis quas quidem examinavimus consentit. magna illa lacuna de qua supra diximus (p. IX sq.) hic quoque caret ut L.

p. 1,3 κατεβάλλοντο || 12 βιβλίων om. JPLV || 15 ἐδεσίου LMV || ιαμβλίχίου || 16 συνηγέσαντι V: συνανέσαντι L || 17 αὐτοῦ LV || 22 πραγματιώδεις || p. 2,1 προσβάλλοντο || 2 καὶ om. JPLV || μετ' αὐτοὺς || 3 πραγματιώδεστάτας || 9 τοῦτο || 10 κατεβάλλετο || 17 ὁ || 18 πραγμάτων || 25 ιαμβλίχου || p. 3,2 μὲν ante γάρ LV || 3. 4 ἐπεγραψάμην || 6 καὶ post δὲ add. LMV || 11 προσθεῖναι om. LV || 13 προτέθειναι LV || p. 4,10 αἱ om. || 22. 23 ἔστιν—τὰ μὲν om. LV || p. 334,16 πρὸς τὸ αὐτό || 32 ἐν τοῖς σώμασιν || p. 335,2 πράττων || 4 πολλοῦ || 7 περὶ παρὰ || 8 ἡ εἰ || 9 αἴταρτες || 10 τῶν om. || 16 παραλαμβάνοντα

W PARISINUS 2188 [Omont II p. 212] chartaceus saeculi XV foliorum 243 c. 30×21 cm. Oribasii ad Eustathium filium synopsin sequitur f. 89^r Στρπικίου τοῦ φιλοσόφου εἰς τὰς δέκα κατηγορίας του Αριστοτελούς. ipse inspexi. quam similis sit codicibus CT supplementisque AJP et quae ei necessitudo cum Parisino A intercedat supra vidimus (p. X sqq.).

EXCERPTA e Simplicii in Categorias commentario facta inveniuntur in codice Urbinati 35 et in codice Parisino 1972 eiusque apographo Coislinoiano 157.

Urb. URBINAS 35 [Stornajolo p. 41 sqq.] membranaceus forma quadrata maiore saeculo IX exeunte aut X ineunte in Arethae usum scriptus. de hoc cf. imprimis Adolphi Bussei praef. in Porph. p. X, in Amm. Isag. p. XXXVII, in Eliam p. XIX sqq., in Davidem p. IX. in academiae Berolinensis usum descripsit Augustus Mau. excerpta Simpliciana, quae ultra paginam 119 huius editionis non progrediuntur, e codice qui Parisino A satis similis fuit sumpta esse his locis comparatis intelleges:

p. 84,26 ἔνεστι δὲ A Urb. || p. 87,6 ταῖς, οἱ supra A: ταῖς Urb. || 29 εἴδη A Urb. || p. 88,17 μὲν οὖν om. J¹A Urb. || p. 90,12 εἰναι add. A Urb. || 29 τῆς ποιήτης om. A Urb. || καὶ ἥττον A Urb. || p. 97,21 εἰπερ A Urb. || 22 ἐμβάλλοντα A Urb. || p. 104,11 τοσούτων A Urb. || 13 τῶν γάρ σημαντικῶν λέξεων] τῶν γάρ λέξεων τῶν σημαντικῶν A Urb. || 27 ὁ om. A Urb. || p. 105,18 καὶ γάρ καὶ ἐπὶ A Urb.

ceterum qua ratione haec excerpta facta sint, pauca specimina satis illustrabunt:

fol. 24v (p. 89,10 sqq. huius edit.): Σιμπλίκιος τὴν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας δεῖξιν δι’ ὑποθετικοῦ φησι κατατεκνάζεσθαι συλλογισμοῦ οὕτως· εἰ ὡς—οὐσίᾳ (ut lin. 11 sq.)· ἀλλὰ μήν

ὑπόσκειται τὸ εἰδός τῷ γένει ὥσπερ αἱ πρῶται οὐσίαι τοῖς ἄλλοις πᾶσιν· τὸ εἰδός ἄρα μᾶλλον τοῦ γένους οὐσία. τὸ δὲ συνημμένον, φησι, δείχνυσιν διὰ τοῦ καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν—εἰναι (ut l. 15 sq.).

fol. 25r (p. 90,16 sqq.) Σιμπλικί/^λ ἀπορεῖται πῶς τὸ εἰδός τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία, καὶ φασιν ὅτι οὐ καθίστων οὐσία εἰσὶ πάσχουσι τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῆς αἰσθητῆς οὐσίας ἀπόστασιν. δοκεῖ δὲ Σιμπλικίῳ μὴ ἴσχαντας ἀπολελύσθαι τὸ ἀπόρον, ἐπει, φησι, τοῦτο εὔροι τις ἂν καὶ ἐφ' ὧν κατηγοριῶν πέφυκεν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑποδύεσθαι, ὥσπερ ἀμέλει ἐπὶ τῆς ποιότητος κατὰ τὴν πρὸς τὸ μᾶλιστα ἀπόστασιν ἡ ἐπίτασις ὄρπται καὶ ἀνεστι· μᾶλλον γάρ λευκὸν τὸ τῷ μᾶλιστα συνεγγίζον· ἐπει οὐδὲ ἐκεῖ, φησι, καθίστων ποιὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἔχει· ὅμοιος γάρ ἀμφα ποιά. πειράται τοινύν αὐτὸς ἐπιτευκτικώτερον λένειν αὐτὸν καὶ φησιν ὡς ἡ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, διότι, καν—ἡττον (= l. 25—30, nisi quod l. 29 τῆς ποιότητος εἰ τὸ ante ἡττον om.), καὶ περὶ μὲν τούτων οὕτως. αἰτιᾶται δὲ τὸν Ἀφροδιτέα (sic) τὴν ἀπορίαν οὐσίαν (sic) φιλοτιμούμενον τὸ πρώτως κινοῦν ἐν αὐτῇ τιθέναι. διό φησι καὶ χαλεπωτέρας γίνεσθαι τὰς ἀπορίας· πᾶς γάρ ἔτι τὸ ἐγγυτέρω κτλ.

fol. 25v (p. 92,7 sqq.) Σιμπλικίος (sic) δὲ ἀκριβέστερον τούτοις ἐπιβάλλων οὕτω φησίν· ἐπειδὴ δρισμὸν οὐκ ἦν ἀποδοῦναι, ἀλλ᾽—ἀποδιδότο (ut l. 7—10). κοινὸς μὲν οὖν, φησίν, οὗτος—κοινά (ut l. 11—13). εἰσάγει δὲ καὶ τὸν Ἰάμβλιχον οἰόμενον προηγουμένως ἐφ' ἔκάστου γένους τὸ ἕδιον ζητεῖν ὡς δυνάμενον ὑπωσοῦν ἀντὶ τοῦ δρισμοῦ τὴν φύσιν τοῦ ζητουμένου παραστῆσαι· ἐπειδὴ δέ, φησι, συνέβαινεν κτλ.

fol. 27r (p. 105,9 sqq.) συμπαρακηπτέον δὲ καὶ τὴν συνήθειαν—ἐν τῷ λόγῳ (ut l. 9—15, nisi quod l. 11 colloc. παρ' αὐτοῖς τὰ κοινά)· διὸ καὶ ἐπηγάγομεν· ἄνθρωπος δὲ ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος ἄρα οὐκ ἔστιν ἐν Μεγάροις· καὶ παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔσχεν ὁ λόγος Οὐτὶς κληθεὶς· τὸ αὐτὸν δὲ κτλ.

PARISINUS 1972 [Omont II p. 173] bombycinus saeculi XIII forma maxima foliorum 769 et

COISLINIANUS 157 [Omont III p. 145] membranaceus saeculi XIII vel XIV forma maxima foliorum 614 Parisini 1972 apographon haud inutile. quia in illo multa nunc umore deleta sunt, multa correctionibus rasurisque deformata (cf. Bussei praef. in Porph. p. XIX et in Ammon. Isag. p. XXXVI sq.). ex eis quae e Coisliniano descripta cum Parisino 1972 contuli tria apponam specimina; addam praeterea nonnulla unde appareat fontem unde haec hausta sunt libris JLA similiorem fuisse quam alterius classis exemplaribus quale est K. in eo fonte non deerant verba illa κατὰ σχέσιν — τὰ δὲ (p. 136,25—137,30), quae in Parisino 1972 f. 66v, in Coisliniano f. 57^r extant Laurentiano L multo similia quām Parisino A.

Paris. f. 33v, Coisl. f. 27^r [cf. p. 3,30 sqq. huius edit.] Ἐπταχῶς αἱ κατὰ φιλοσοφίαν διαιρέσεις· ἀπὸ τοῦ ουσιτησαμένου ὡς Πυθαγορικοὶ καὶ Ηλιατωνικοὶ· ἀπὸ τῆς πατρίδος ὡς Κυρηναῖκοι οἱ ἀπὸ Ἀριστίππου καὶ Μεγαρικοὶ οἱ ἀπὸ Εὐκλείδου, Ἐλεατικοὶ οἱ ἀπὸ Ξενοφάνους καὶ Ηρμηνεύδον· ἀπὸ τοῦ τόπου ἐν φ' διετρίβον ὡς Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Στωικοὶ· ἀπὸ τῆς συμβεβηκούσας ἐνεργείας ὡς Περιπατητικοὶ· ἀπὸ τῆς ἐν τῷ φιλοσοφεῖν κρίσεως ὡς Ἐφεξτικοὶ οἱ ἀπὸ Πύρρωνος· ἀπὸ τοῦ τέλους ὃ προτίθενται τῆς ἑαυτῶν φιλοσοφίας ὡς Ἡδονικοὶ οἱ Ἐπικούρειοι· ἄλλο γάρ τὸ τέλος οὐ στοχάζονται καὶ ἄλλο τὸ εἶδος τῆς ἐπιτιθεύσεως· οὐ γάρ δι' ἥδονῆς οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἥδονὴν ἔθηρων, ἀλλὰ διὰ πόνων μᾶλιστα καὶ ἐγκρατείας· τελευταῖον καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδους τῆς ζωῆς ὡς οἱ Κυνικοὶ.

Paris. f. 35v, Coisl. f. 29^r [cf. p. 1,9 sqq.] ἐκ τῶν Σιμπλικίου αἱ εἰς τὰς κατηγορίας προσθήκαι (rubro)

“Οτι δὲ εὐφραδῆς Θεμίστιος ἐπὶ τὸ σαφέστερον μόνον τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους λέξιν τῶν Κατηγοριῶν μετέβαλεν· δὲ Πορφύριος ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν βιβλίῳ αὐτοῦ τὰς ὑπὸ Ἀριστοτέλους προτεινομένας ἐννοιας φιλάς ἀποκαλύψαι ἐσπούδασεν· δὲ Ἀφροδίσιεὺς Ἀλέ-

ξανδρός καὶ Ἐρμήνος καὶ Μάξιμος ὁ τοῦ Αἰδεσίου τοῦ Ἰαμβλίχου μαθητής ζητημάτων μετρίως ἐφίψαντο· ὁ δὲ θαυμάσιος Βόρης βαθυτέραις (Θαυμασιωτέραις Coisl.) διανοίᾳς καὶ ὑψηλοτέραις κατεχρήσατο· ὁ δὲ Λούκιος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Νικόστρατος ἀπορίας μόνας (μόνον Coisl.) ἔγραψαν πρὸς τὰ λεγόμενα, φιλοτιμησάμενοι ἐνστάσεις κομίζειν πρὸς πάντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὸ βιβλίον εἰρημένα, καὶ οὐδὲ εὐλαβῶς ἀλλὰ καταφορικῶς μᾶλλον καὶ ἀπηρυθριακότις· χάρις δὲ αὐτοῖς ὅτι πραγματειώδεις κτλ.

ibidem [cf. p. 3,2 sqq.] Ἱστέον ὅτι ὁ Σιμπλίκιος διὰ σαφήνειαν τῶν ὑπὸ τοῦ Πορφύρου καὶ Ἰαμβλίχου εἰς τὰς Κατηγορίας γεγραμμένων ἥλθεν εἰς τὴν παρούσαν ἐξῆγησιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὸ ἀκριβεστέραν κατανόησιν ἐπερχόμενος αὐτὰ σχολικώτερον, οὐχ ἡπτον δὲ καὶ διὰ συστολὴν τῶν πολυειδῶν ἔκεινων συγγραμμάτων. ἔγραψε δὲ καὶ ὁ Συριανός, ἀλλὰ πάντη συνεσταλμένα.

p. 1,17 κατεχρήσαντο fere ut LAPJp // p. 2,2 ἐνδεδώκασι ut LAPJp // 3 πραγματειωδεστέρας ut K // 23 φιλομαθῶσι ut K // p. 6,10 ἐσεβάσθη ut L // p. 40,27 αἴπερ ut JLA // p. 41,4 εἰ δὲ ut JA // 9 διὸ δὴ ut JaA // 11 δὲ habet ut JLA

v EDITIO PRINCIPIS forma est maxima, inscriptionem habet hanc: ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΥΠΟΤΟΜΝΗΜΑ ΕΙC ΤΑC ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑC ΤΟΥ ΑΡΙСΤΟΤΕΛΟΥC: — sequitur ornamentum in quo legitur ΙC Xc et ΝΙΚΟΛΑΟC ΒΛΑСΤΟC. in altero folio haec inscriptio invenitur: ΣΧΟΛΙΑ ΕΙC ΤΑC ΑΡΙСΤΟΤΕΛΟΥC ΚΑΤΗΓΟΡΙΑC, ΑΤΤΟ ΦΩΝΗC ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. hic quoque in ornamento positum est ΙC et ΝΙΚΟΛΑΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟC. in exitu libri haec leguntur: Τὸ σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους ἐντυπωθὲν, πέρας εἰληφεν ἥδη σὺν θεῷ ἐν ἐνετίαις. ἀναλώμασι μὲν, τοῦ ἐυγενοῦς καὶ δοξίου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου βλαστοῦ τοῦ κρητός. πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι, Ζαχαρίου καλλιέργου τοῦ κρητός. τῶν λογίων ἀνδρῶν γάριν, καὶ λόγων ἐλληνικῶν ἐφιεμένων. Ήτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Χιλιοστῶ, τετρακοσιοστῶ, ἐνενηκοστῶ ἐννάτῳ. Πιστεψιῶνος, πέμπτη φιλίνοντος: — cf. Aemilius Legrand *Bibliographie hellénique* (Paris. 1885) I p. 57 sqq.

b EDITIO BASILEENSIS, quae ipsa quoque forma est maxima, sic inscribitur: ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ τοῦ μεγάλου σχόλια ἀπὸ φωνῆς αὐτοῦ, εἰς τὰς Αριστοτέλους Κατηγορίας. SIMPLICII. OMNIUM ARISTOTELIS INTERPRETVM PRAESTANTISSIMI, IN EIVSDEM PHILOsophi Categorias siue Prædicamenta, ut vocant, commentaria absolutissima: & ad singulas Categorias latina scholia, siue manus, summa capita & quæstiones, quibus uniuersa Interpretis doctrina ordine distincte q̄s proponit: quæ res cūm ad memoriam, tum ad intelligentiam mirificè conducit: IVSTI Velsij, summi hoc tempore philosophi industria, elaborata. interposita PALMA ISING(RINIANA) additur BASILEAE apud Michaëlem Isingrinium, anno M.D.LI. in foliis α 2—6^r exstat AD AMPLISSIMVM ET CLARISSIMVM VIRVM, D. VIGLIVM ZVICHEMVM PHRYSIVM, IVRECONSultum illustrem, ac supremi Cesareo Maiestatis, et secreti apud Bruxellā Consilij Praesidem, Iusti Velsij Hagani in Simplicij, Aristotelis Prædicamenta explicantis, comentaria præfatio: in qua Philosophiae finis, partes, vsus et methodus traditur. satis est extremae præfationis haec

verba enotare: *Superest ut ad SIMPLICII in Aristotelis Pradicamenta commentaria progressi, non nihil & de horum usu dicamus . . . Sunt autem hæc cōmentaria haud paruo à nobis labore castigata, idqđ infinitis propè diverim locis, quod quo Venetijs anno 1499. in lucem prodierūt, deprauatissima sint . . . Coloniæ, Cal. Martij, anno M.D.LI. fol. 111^r post TEΛΟΣ haec leguntur: Τὰ Σμικρείου ὑπομνήματα εἰς τὰς δύο κατηγορίας τοῦ Αριστοτέλους ἐντυπωθέντα πέρας εἰλήφασιν ἦδη σὺν θεῷ ἐν Βασιλείᾳ, ἀναλόγως μὲν, καὶ πόνῳ τοῦ Μεχαὴλ Ισηγρινίου, ἐπανορθώσει δὲ τοῦ ἐλλογίμου ἀνδρὸς Ιούστου οὐελσίου, καὶ γλώσσης ἐλληνικῆς μαλ' ἐμπείρου, ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν γεννήσεως χιλιωστῷ (sic), πεντακοσιοστῷ, πεντηκοστῷ πρώτῳ, μουνυχιῶνος τῇ πέμπτῃ ἰσταμένου. scholiorum quae in inscriptione vocantur ut specimen habeas initium apponam:*

Capita eorum quæ in Simplicij præfatione in Prædicamenta Aristotelis habentur, annotatione digna.

1 *In Aristotelis Prædicamentorū librum multos et summo adhilito studio scripsisse, tum quod uniuersæ Philosophie sit exordium, tum quod quodammodo de primis tractet rerum principijs ac ueluti elementis.*

2 *Qui, et quo quisq; consilio ac ratione in Prædicamentorum librum scripserint.*

3 *Cur Simplicius post tot talesq; uiros aggressus sit in Aristotelis Prædicamenta commentationes scribere: quidq; in his potissimum spectarit.*

4 *Cum Prædicamentorū Aristotelis liber omniū primus sit, quot et qualia sint ante huius enarrationē p̄mittenda.*

INTERPRETATIONES Latinas novi duas, unam codicibus Parisinis traditam, alteram Venetijs anno MDLXVII typis expressam forma maxima.

I Antiquioris interpretationis specimina dabo codicem Parisinum Latinum 16600 saeculi XIII vel XIV secutus, qui fuit collegij pauperum magistrorum de sorbona ex legato magistri Jacobi de padua (fol. 137^r)¹⁾. eadem interpretatio exstat in codicibus Parisinis Latinis 14714 saec. XIV in. et 12955 saec. XVI, in quibus tamen deest subscriptio; partem tantum (ab initio usque ad huius editionis pag. 80,14) continet cōdex Parisinus Latinus 16080 saec. XIII fol. 115^e—128^e. hanc interpretationem e codice Graeco Parisini A simillimo originem ducere inde appareat quod eisdem laborat lacunis quibus A (vid. p. 421,25—28 huius editionis).

II Recentior interpretatio inscribitur *SIMPLICII PHILOSOPHI PERSPICACISSIMI. Commentationes accuratissimæ in predicamenta Aristotelis. NVPER QVAM EMENDATISSIMIS EXEMPLARIBVS, innumeris penè locis integratati restitutæ, & ab innumeris erroribus diligenter Castigatæ. VENETIIS, APVD HIERONYMVM SCOTVM. M D LXVII (sed p. 184 M D LXVIII). Pag. 3: SIMPLICII ACCVRATISSIMI PHILOSOPHI INTERPRETIS ADMODVM DOCTI COMMENTARIVM IN PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS. VN.*

1) cf. Ammonii in Aristotelis De interpretatione commentarii a Busseo editi præf. p. XIV.

*CVM SVIS SEX PRAEDICAMENTIS QVAE IPSE AEDIDERAT¹⁾
PRAETERILLA GILBERTI AB OPTIMO INTERPRETE AEDI-
TVM.*

Utriusque interpretationis specimina quae iam exhibeo si inter se et cum exemplari Graeco contuleris, recentiorem altera illa usam esse facile suspicaberis.

INTERPRETATIO ANTIQVIOR

hic incipit commentum simplicii super librum praedicamentorum Multi multas adhibuerunt sollicitudines in librum predicamentorum aristotelis non solum quia prohemium est totius philosophie si quidem ipse est principium logici negotij logica vero merito preaccipitur ante totam philosophiam sed etiam quia modo quodam est de principiis primis sicut in sermonibus de intentione libri docebimus. alii vero alio et alio processu circa hunc librum negotiati sunt. hi⁹ quidem enim ipsam lecturam solam in planius transponere conati sunt sicut themistius eufraudes et si quis alius talis. alii autem sensus ipsos nudos et solos ab aristotele expressos breviter aperire studuerunt sicut fecit porphirius in libro secundum interrogacionem et responsionem. alii autem cum his quaestiones tetigerunt moderate ut alexander afrodisseus¹⁾ et herminius et quicunque tales, quorum ego pono et maximum insignis quidem²⁾ iamblici discipulum qui maximus³⁾ in expositione predicamentorum in omnibus fere alexandro consonus fuit. aliqui tamen et profundioribus circa ipsum meditationibus usi sunt velud mirabilis boetius. alijs autem placuit dubitationes solas circa ea que dicuntur scribere quod quidem lucius fecit et post ipsum nicostratus lucij dicta

1) alfr⁹usse⁹ Par. 16600.

2) quidem insignis Par. 16600, correxi e Par. 14714 et 16080.

3) maxime Par. 16600, correxi e Par. 16080.

INTERPRETATIO RECENTIOR

QVONIAM Liber Praedicamentorum Aristotelis, non modo est vniuersae Philosophiae præfatio, quippe qui logices tractationis initium est, & logice ante vniuersam Philosophiam merito comprehenditur, sed etiam modo quodam de primis principijs agit, ceu docebimus quā libri intentionem prosequēmur, complures in eodem lucubrationes, multi varij; interpretes ediderunt. Verum hi circa huius libri interpretationem, nō eundem explicandi, tractandiq; processum fecerunt. Alij nanq; ceu Themistius Euphrades & quiuis huiusmodi alius, ipsa verba duntaxat apertius, exploratiusq; transferre contenderunt. Alij vero ipsas sententias nudas duntaxat, que ab Aristo. proponuntur, breuiter explicare sumnopere studuerunt, veluti Porphyrius fecit in eo libro quem conscripsit de interrogatione, & responsione. Alij vero præter interpretationem attigere mediocres questiones, ceu Alexan. Aphrodiseus, Herminius, & cæteri huiusmodi, quorum vnum etiam Maximum ipse pono, qui Iamblici viri clarissimi discipulus extitit, & in commentario praedicamentorum, in omnibus fere Alexandrum secutus est Porrò quidam (ceu Boethus vir admiratione dignus) altioribus in huius libri explicatione sententij, vsi sunt. Alijs vero solum dubitationes aduersum ea que dicuntur, scribere placuit, quod sanè Lucius fecit et post ipsum Nicostratus qui Lucij dicta in medium profert, hi contra omnia pœnè que in hoc libro aguntur instantias, obiectaq; afferre desiderio flagrarunt, quod quidem non ingenue, sed potius Arist.

1) hoc pertinet ad eam partem qua Simplicius ultimas sex categorias ab Aristotele breviter tantum commemoratas accuratius tractat (p. 301 sqq. huius edit.). idem fecit saeculo XII peculiari De sex principiis libro Gilbertus Porretanus, de quo cf. Prantl Geschichte der Logik im Abendlande II² p. 217 sqq.

subiectis, volentes fere ad omnia que dicta sunt in libro instantias ferre, non tamen reverenter sed magis precipitanter et incepto, verumtamen et hīs gratia quia negotiosi multas dubitationes premiserunt et occasiones solutionis dubitationum et aliorum multorum et pulchrorum theorematum posterioribus reliquerunt. Plotinus autem magnus super hoc operosissimas disquisitiones in tribus totis libris de generibus entis inscriptis ad librum predicationis protulit. post hos vero qui nobis omnium bonorum causa fuit Porphyrius expositionem libri perfectam et instantiarum solutiones non sine labore in vij libris consonis in multis gedalio et dogmatum stoyeorum multa ibi¹⁾ secundum communionem sermonis adiecit.

Fol. 82^a: Sed quoniam usque adhuc diuinus iamblieus processit et ego terminabo librum exoptans inspectioribus sermonum horum certiorem dari intellectum et hunc mihi dari pro inductione ad altiores speculations et uacationem optimare a distrahentibus in vita. Explicit commentum editum super librum predicationis et a magistro simplicio qui fuit discipulus aristotelis. In exemplari greco in precedenti capitulo de motu stabant quedam pertinentia ad ultimum capitulum de habere que non erant significata ubi debabant intrare et non erant continua et plena erant spatiis non scriptis et corrupta erant et propterea non transtuli erant autem quasi ad quantitatem medie columnae huias. Sciat etiam qui hoc opus inspererit exemplarum grecum valde fuisse corruptum et in multis locis nullum librum(?) potui ex lectura trahere feci tamen que potui melius erat sic corruptum habere quam nichil. Translationum anno domini 12.66 mense martii perfectum.

¹⁾ ibi Par. 14714 et 16080: n. Par. 16600.

lascessendi studio, atq; *in sulce temereq; fecerunt. Veruntamen & his gratias agamus tum quia cum ceteris negotia facesserent, complices dubitationes in medium prius adduxerunt, tum etiam quod dubitationes soluendi, & pleraq; alia & pulchra theoremata contemplandi occasionem, posteris reliquerunt. Plotinus præterea magnus de his rerum generibus, in omnibus tribus libris, qui de generibus entis inscribuntur, nonnullas inquisitiones tractatu etilissimas. Iuic prædicamentorum libro adiecit, post hos autem Porphyrius qui omnium bonorum nobis author extitit, exactam, absolutamque libri interpretationem, & ceterorum obiectorum solutiones septem libris absoluit, quos ita ingenti cura, diligentiaque, opera, ac labore adidit, ut usui ac institutioni Gedali discipuli accommodarentur, pleraq; item instituta, & dogmata Stoicorum, ibi iuxta eam concordiam, & conuenientiam qua in eandem sententiam veniebant, accuratisime enarravit.*

Pag. 183: Sed quoniam etiam diuinus Iamblieus, haecen processit, sic etiam ipse finem imponam huic libro, optando dari intellectum certiorem his, qui inspiciunt hos sermones, & hinc sumam iter procedendi ad alias speculations, & oeuum præstabo his, qui vite actionibus indulgent.

Simplicij Commentarium, in decem Prædicamenta, & sex eiusdem principia explicit.

II SPECIMINA ADNOTATIONUM IN MARGINE CODICUM JLAK ADSCRIPTARUM

p. 4,14 ὑπομνηματικά] οἵαί εἰσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ Διαιρέσεις J²

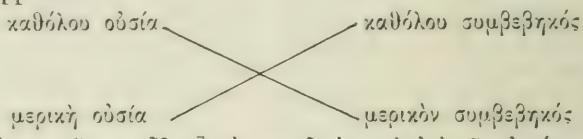
p. 4,15 πρὸς ὑπόμνησιν] ἔγραψε γάρ τινα δι' οἰκείων ὑπόμνησιν, ἵν' ἔγραψετερον μετὰ(?) σχολῆς περὶ τούτων ἐπάγειν ἀκριβῆ βάσανον J²

p. 5,24 παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις] ὡς τὰ χρυσᾶ ἔπη J²

p. 22,32 ὅταν μηδὲ ὑποκείμενον ἔχωσι κοινὸν κτλ.] καὶ μὴν ἡ κλῖμαξ κοινὸν ἔστιν ἀμφοῖν ὑποκείμενον, ὃ θεότατες Σιμπλίκιες, ἀλλὰ καὶ τοῦ δύναματος ἔστιν ἐμφέρεια κατὰ τὸ τέλος· ἀνόδος καὶ κάθοδος τρισύλλαβα καὶ εἰς δῆς λήγοντα ἀμφότερα καὶ πινγίζεως παραστατικά καὶ διαστάσεων. μήποτ' οὖν ὑποκείμενον ὡς λέγει (compr. I.) τὸ πόρφυρον γένος καλῇ ὅπερ καὶ μάλιστα διάφορόν ἔστιν ἀμφότιν, καὶ αὐτὸς χαρακτηρίζουμένης τῆς μεγίστης ἐναντιώσεως καὶ τελείας διαφορᾶς, ὡς ἐν τῷ ἴ φησιν Ἀριστοτέλης τῶν Μετὰ τὰ φυσικά, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Κατηγορίαις · ἐούκασι, γάρ φησι, καὶ ἄλλαι διαφορὰί ἀπὸ τοῦ ἄνω καὶ κάτω λέγεται, μεγίστων οὐσῶν τῶν τοιούτων διαφορῶν καὶ κατὰ πολὺ διεστηκότων (sic) ἐν τῷ αὐτῷ γένει· οὐδεμίᾳ γάρ κοινωνίᾳ ἔστι τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καθοδού ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ὥσπερ τοῦ ἄνω καὶ κάτω · οὐσιώδης δὲ καὶ εἰδοποίης διαφορὰ τούτων ἔστιν τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. μήποτ' οὖν ὑποκείμενον οὐδὲν ἔχει γε κοινὸν φῆσι τὴν ἀνόδον καὶ τὴν κάθοδον οὐ τοῦτο, κοινωνίαν καὶ μεσότητά τινα εἰδοποιόν, ἀλλὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν διάστασιν αἰνίττη ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ὡς ἔγωγε οὐδεμιᾷ. διὸ (εἰ) καὶ οὐ κατὰ τὰς ἱέρεις τῶν συλλαβῶν (μόνον) κοινωνοῦσιν ἀλλὰ καὶ τὰς ποσότητας (τρισύλλαβα γάρ ἔστιν), ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα ἔξωθεν καὶ ἐπουσιώδη (sequitur lacuna), οὐκ εὔλογον δοκεῖ (-κῃ I.) λυμαίνεσθαι τὸν δρόμον λόγον · τὰ γὰρ οὐσιωδῶς καὶ πραγματωδῶς αὐτοῖς προσόντα χρὴ μαρτύρεσθαι L

p. 38,22 κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν συνήθειαν] καὶ μὲν καὶ κατὰ τὴν τῶν νέων τῶν λεγόντων καὶ τὰ πολυώνυμα συνώνυμα J

p. 51,17 καὶ τὸν γάρ τετραγωνικῶς αὐτὰ καταγράψης] huc pertinet haec figura ab J² appicta:

p. 56,4 τὸ τοιοῦτον εἶδος] τὸ μοναδικὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων, οἷον Ἡλιος εἰς καὶ σελήνη μία J²

p. 70,12 ἐν ἄλλῃ τινὶ φύσει] ἡ γάρ διαφορότης τῶν εἰδῶν ἐν τῷ γένει προεπινοεῖται, δυνάμεις αὐτῷ (ἐν αὐτῷ K) ἐνοῦσα· διεν προβαλλομένου (-νω K) τὰ εἶδη εἰς ἐνέργειαν ἀνάγκη καὶ ταύτην συνέπεσθαι, τῷ δὲ (om. I.) ὥσπερ ἐκ τῆς αὐτῆς προβεβλῆσθαι ἀρχῆς εἰς τὸ εἶναι τὸ διάφορον κεκοινώνηται JLK (in J nonnullae litterae perierunt)

p. 78,21 τὸ ἀντιδιαιρεθὲν τῇ ὅλῃ εἶδος κτλ.] ἀλλ' ἀκούσῃ, ὃ Σιμπλίκιες (antea πορφυροῦ scripsérat sed delevit), διτὶ ἐπεὶ τὸ ἔνυλον εἶδος ἄνευ ὅλης ἀδύνατον ὑποστῆναι, οὐκ ἔστι δὲ μέρος τῆς ὅλης ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς ὅλη εἴη, διὰ τί οὐκ ἀν εἴη τῶν ἐν ὑποκείμενῳ τὸ τοιοῦτον εἶδος; ἀλλ' εἰ τοῦτο δώσομεν, πάλιν ἀπορον ἔσται πῶς ἡ ἀρχὴ τὸ εἶδος συμβεβηκός ἔστι· ἔσται γάρ καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ συμβεβηκότα, ὅπερ ἀπόπληγκτον. οὐσιῶδες οὖν διὰ τοῦτο χρὴ λέγειν τὸ εἶδος L

p. 178,28 τὰς μεσότητας] μεσότητας οἶμαι (εἶναι A) ἐνταῦθα τὰ (om. I.) γένη τῶν ἐναντίων φησίν, ὑποκείμενα δὲ αὐταῖς αὐτὰ τὰ ἐναντία J'AL. παρεξ-

ηνέγιθης, ὃ φίλοις, μὴ νενοηκώς τίνα ἐνταῦθα ὁ φιλόσοφος μεσύτητας εἰρῆκεν· τὴν σχέσιν τῶν ἑναντίων (-ον cod.) καθ' ἡν καὶ πρός τί εἰσιν ἀλλ' οὐ τὸ γένος αὐτῶν (-ὸν cod.), ὑποκείμενα δὲ αὐτὰ τὰ ἑναντία ἐν οἷς ἡ σχέσις θεωρεῖται J²

p. 187,5 τῷ χρώματι καὶ τῇ διαιρέσει (sic A) κτλ.] ἐπ' ἄλλων γάρ κεῖται τὸ χρῶμα καὶ τὸ κέντρον, τὴν δὲ διαιρεσιν ὡς ἔχει(ν) φησὶν ἀγνοῶ A

p. 200,9 διου δέ ἐστιν, οὐκ ἐστιν εἰδέναι] θαυμάζω σε, Σιμπλίκιε· ὃ γάρ εἰδὼς ὅτι χείρ οἰδες καὶ τίνος· ἀνθρώπου γάρ, οὐδὲ γάρ χοίρου ἢ τράγου ἢ τίνος ἄλλου. εἰ δ' ἀπαιτεῖς τίνος, ἐρῶ σοι ὅτι μερικοῦ τίνος ἀνθρώπου, ὅτι καὶ ἡ χείρ μερική ἐστιν A

p. 231,14 τῆς δὲ ἴδιας κτλ.] ἀλλ' εἰ καὶ ἡ ἴδια διάθεσις διάκειται οὐ βεβαιώς καὶ εἰ (ἄλλ' pro καὶ εἰ L) εὐαπόθλητός ἐστιν ὡς φήσ, πάντως καὶ αὐτὴ διάκειται πως καὶ φλυαρεῖς J²L (διάκειται — φλυαρεῖς perierunt in J)

p. 298,9 τὸ δὲ τῆτες κτλ.] σημείωσαι τὸ τῆτες ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον ταττόμενον· ἡ δὲ συνήθεια νῦν ἀντὶ τοῦ χθὲς λέγει L

p. 298,33 ἵσως δέ τις ἐρεῖ κτλ..] τάχα ἐπιλύεται τὴν ἀπορίαν πλαγίως πως δὲ Σιμπλίκιος L

SIMPLICII
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

S I G L A

- J cod. Marcianus 224 saec. XI
J^a corrector antiquus
J^b correctores recentiores
JP supplementa chartacea saec. XV
L cod. Ambrosianus E 99 sup. saec. XIII vel XIV
L^a L^b L^c correctores
A cod. Parisinus 1942 saec. XIII vel XIV
AP supplementa saec. XV
K cod. Marcianus 225 saec. XIV
v ed. Veneta a. 1499, quacum nisi quid de dissensione adnotatum est consentit
b ed. Basileensis a. 1551
Urb. excerpta codicis Urbinatis 35 saec. IX vel X

ΣΙΜΠΑΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ f. 1^r

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Πολλοί πολλάς κατεβάλοντο φροντίδας εἰς τὸ τῶν Κατηγοριῶν τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον, οὐ μόνον ὅτι προσίμιόν ἐστι τῆς ὅλης φιλοσοφίας ⁶ 5 (εἴπερ αὐτὸ μὲν τῆς λογικῆς ἐστιν ἀρχὴ πραγματείας, ἡ δὲ λογικὴ τῆς ὅλης προλαμβάνεται δικαίως φιλοσοφίας), ἀλλὰ καὶ ὅτι τρόπον τινὰ περὶ ἀρχῶν ἐστι τῶν πρώτων, ὡς ἐν τοῖς περὶ τοῦ σκοποῦ μαθησόμεθα λόγοις. ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλην ὄρμὴν τὰς περὶ τοῦτο τὸ βιβλίον πραγματείας πεποίγνηται, ¹⁰ 10 οἱ μὲν αὐτὴν μόνην τὴν λέξιν ἐπὶ τὸ σαφέστερον μεταθεῖναι προθυμηθέντες, ὁσπερ Θεμίστιος τε ὁ εὐφρασῆς καὶ εἰς τις ἄλλος τοιοῦτος, οἱ δὲ καὶ τὰς ἐννοίας μέν, αὐτὰς δὲ μόνας φύλας τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους προτεινομένας συντόμως ἀποκαλύπτειν ἐσπούδασαν, ὁσπερ ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν βιβλίῳ πεποίγκεν ὁ Πορφύριος, ἄλλοι δὲ πρὸς τούτοις καὶ ζητημάτων ἐφήψαντο ¹⁵ 15 μετρίως, ὡς ὁ Ἀφροδίσιεὺς Ἀλεξανδρὸς καὶ Ερμῆνος καὶ ὅσοι τοιοῦτοι, ὁν 20 καὶ Μάζιμον ἔγὼ τίθημι, τὸν Αἰδεσίου μὲν τοῦ Ιαμβλιχείου μαθητήν, ἐν δὲ τῷ εἰς τὰς Κατηγορίας ὑπομνήματι πάντα σχεδὸν τῷ Ἀλεξανδρῷ συνάγαντα· τινὲς μέντοι καὶ βαθύτεραις περὶ αὐτὸ διανοίαις κατεχρήσαντο, ὁσπερ ὁ θαυμάσιος Βόηθος. ἄλλοις δὲ ἤρεσεν ἀπορίας μόνας γράψαι πρὸς τὰ λεγόμενα, διπερ Λούκιος τε πεποίγκει καὶ μετ' αὐτὸν Νικόστρατος τὰ τοῦ Λουκίου ²⁰ 20 ὑποβαλλόμενος, σχεδόν τι πρὸς πάντα τὰ εἰρημένα κατὰ τὸ βιβλίον ἐν στάσεις κομίζειν φιλοτιμούμενοι, καὶ οὐδὲ εὐλαβῶς, ἀλλὰ καταψηφικῶς μᾶλλον καὶ ἀπηρυθριακότως· πλὴν καὶ τούτοις χάρις, καὶ ὅτι πραγματειώδεις τὰς

De inscriptione cf. PRAEFATIO 1. 2 σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἀριστοτέλους subser. I., inser. δέκα post τὰς add. v fol. 1: εἰς τὰς κατηγορίας ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου inser. I.: σιμπλικίου τοῦ σοφοῦ παράφρασις εἰς τὰς κατηγορίας ἀριστοτέλους ΑΡ: σχολία εἰς τὰς αριστοτελους κατηγορίας, απὸ φωνῆς (φωνῆς b) σιμπλικίου διδασκάλου μεγαλου v. f. 2 et b: titulum om. Jp K

3 κάτεβάλλοντο Jp L τοῦ om. Jp 6 παραλαμβάνεται Kv (b non item)
7 τῶν om. Jp ΑΡ μαθησόμεθα] p. 9,5 sqq. 8 τοῦτο] τοῦ K 11. 12 συντόμως ἀποκαλύπτειν] συν L¹ sequ. intervallo 12 fere litt.: συνάξαι καὶ συντεμεῖν L³

12 σπεῦσιν. K βιβλίῳ om. Jp L liber Porphyrii éditus est vol. IV 1 p. 53 sqq.

13 πρὸς τούτοις] τοῦ κειμένου L³ in ras. ζητηματων L¹, ζητηματος L³ 13. 14 μετρίως ἐφήψαντο ΑΡ ἀφροδίσιεὺς ΚΑΡ ἐρμῆνος ΑΡ 15 ἐδεσίου L ιαμβλιχείου ΛΛΡ: ιαμβλιχου Jp: ιαμβλίχου Kv 16 συναινέσαντι L 17 αὐτοῦ L ἐγρήσαντο Kv

18 ἤρεσεν II 19. ὁσπερ ΑΡ τὰ τοῦ λουκίου LKv: τῶ λουκίου Jp: τῶ τοῦ λουκίου ΑΡ 22 πραγματιώδεις L

πολλὰς τῶν ἀποριῶν προεβάλοντο καὶ διὰ λύσεώς της τῶν ἀποριῶν ἀφορμὰς Ιτ
καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν θεωρημάτων τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς ἐνδεδώκασι.
Πλωτῖνος δὲ ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις τὰς πραγματειωδεστάτας ἔξετάσεις ἐν Β
τρισὶν ὅλοις βιβλίοις τοῖς Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὕντος ἐπιγεγραμμένοις τῷ 25
5 τῶν Κατηγοριῶν βιβλίῳ προσήγαγε. μετὰ δὲ τούτους ὁ πάντων ἡμῖν τῶν
καλῶν αὕτος Πορφύριος ἔξηγγος τε ἐντελῆ τοῦ βιβλίου καὶ τῶν ἐνστάσεων
πασῶν λύσεις οὐκ ἀπόνως ἐν ἐπτά βιβλίοις ἐποιήσατο τοῖς Γεδαλείψ προσ-
φωνηθεῖσι, πολλὰ καὶ τῶν Στωικῶν ἐκεῖ δογμάτων κατὰ τὴν κοινωνίαν
τοῦ λόγου προσιστορῶν. μετὰ τοῦτον δὲ ὁ Θεῖος Ἰαμβλιχος πολύστιχον καὶ
10 αὐτὸς πραγματείαν εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον κατεβάλετο, τὰ μὲν πολλὰ τοῖς
Πορφύριον καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς λέξεως κατακολουθῶν, τινὰ δὲ ἐπικρίνων 30
ἐκείνων καὶ διαρθρῶν ἀκριβέστερον μετὰ τοῦ συστέλλειν τὴν ὡς ἐν σχολαῖς
πρὸς τὰς ἐνστάσεις μακρολογίαν, πανταχοῦ δὲ τὴν νοερὰν θεωρίαν ἐκάστῳ
σχεδὸν τῶν κεφαλαίων ἐπιτίθεις καὶ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτους χρήσιμον
15 τῷ συγγράμματι προστίθεις· Ἀρχύτου γάρ τοῦ Πυθαγορικοῦ καὶ πρὸς Ἀρι-
στοτέλους τὴν εἰς δέκα τῶν πρώτων γενῶν ποιησαμένου διαιρέσιν ἐν τῷ
βιβλίῳ δὲ Περὶ τοῦ παντὸς ἐκεῖνος ἐπέγραψε καὶ τά τε γνωρίσματα αὐτῶν διὰ
παραδειγμάτων ἐναργῶς σαφηνίζοντος καὶ τάξιν ἦν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα καὶ 35
τὰς κατ' εἰδῆ διαφορὰς ἐκάστου καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς κοινῶς τε καὶ ἴδιας
20 ὑποδεικνύντος αὐτὸς ἐν τοῖς προσήκουσι τόποις τὰ τοῦ Ἀρχύτου παράγων
ἐκεῖνά τε νοερῶς συνεσπειραμένα ἔξηπλωσε καὶ τὴν συμφωνίαν τὴν πρὸς
αὐτὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπέδειξε καὶ εἰς πού τι διάφωνον ἦν (δλίγα δὲ ταῦτα),
καὶ τοῦτο ὑπ' ὅψιν ἥγαγε τοῖς φιλομαθέσι, μηδὲ τὴν αἵτιαν τῆς διαφωνίας
ἀνεξέταστον καταλιμπάνων, εἰκότως, διότι φαίνεται πανταχοῦ τῷ Ἀρχύτᾳ 40
25 κατακολουθεῖν ὁ Ἀριστοτέλης βουλόμενος. καὶ Δέξιππος δὲ ὁ Ἰαμβλίχειος
καὶ αὐτὸς μὲν τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον συντόμως ἔξηγγήσατο, προηγουμένως
δὲ τὰς Πλωτίνου ἀπορίας ὡς ἐν διαλόγῳ προτεινομένας αὐτῷ διαλέιν
προτίθεται, οὐδὲν οὐδὲν οὗτος σχεδὸν τοῖς Πορφύριον καὶ Ἰαμβλίχου προσ-
τεθεικώς.

30 Τοσαύτης τοίνυν τῶν κλεινοτάτων ἐν φιλοσοφίᾳ περὶ τὸ τῶν Κατη-
γοριῶν βιβλίον γενομένης σπουδῆς καταγέλαστος εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀν-

1 προεβάλλοντο JpL	2 πολλῶν τε καὶ ν	καὶ ομ. JpL	τοῖς] τῆς ΑΡ
μετ' αὐτοὺς LKv	ἐκδεδώκασι Kv	3 Πλωτῖνος] Enn. VI 1-3	
πραγματιωδεστάτας L:	πραγματειωδεστέρας Kv	5. 6 τῶν καλῶν ἡμῖν ΑΡ	
7 γεδαλίων v	8 στοϊκῶν Jp	9 μετ' αὐτὸν Jp: μετ' αὐτῶν ΑΡ	
10 βιβλίδιον L	πραγματείαν post κατεβάλετο collocat v	κατεβάλλετο JpL	
11 αὐτῶν τῶν λέξεων in lin., αὐτῆς τῆς λέξεως supra K ¹		14 κιουλαίων K	
ἐπιθείς ΑΡ	καίτοι ΑΡ	πρὸς τούτοις καὶ ἄλλο K	16 γενῶν ομ. Jp
17 δ LKb, sed ὡ supra L ¹ : ὡ Jp ΑΡν		21 τε] τὰ Jp ΑΡ	20 ἐπιδεικνύντος ν
αὐτὸς ex αὐτοῖς corr. ΑΡ	παραγαγῶν v	22 διάφωνον, συρρα ορον ΑΡ	συνεσπει-
ραμένα Jp ΚΑΡ: συνεσπαρένα Lv		23 ὀνήγαγε ΑΡ	δλίγον Κ
δὲ καὶ ταῦτα v	23 ὀνήγαγε ΑΡ	φιλομαθοῦσι K	25 παρακολουθεῖν ΑΡ
Dexippus editus vol. IV 2	Ιαμβλίχειος ΑΡ: Ιαμβλίχος Jp: Ιαμβλίχου LKv		
26 μὲν ομ. Jp	28 οὐδὲν δὲ οὐδὲν v	28. 29 προτεθεικώς L	30 τοιαύτης Kv
31 γινομένης ΑΡ: γεγένημένης v		ἀπ' ἀρχῆς ἀν ομ. K: ἀν ἀπ' ἀρχῆς v	

δόξαιμι γράφαι τι καὶ αὐτὸς τολμήσας, εἰ μὴ τὴν αἰτίαν εὐλογον ἐπιδείξαιμι τοῦ τολμήματος. ἔγω γάρ ἐνέτυχον μὲν καὶ τισι τῶν εἰρημένων συγγράμμασιν, ἐπιμελέστερον δὲ ὡς οἶς τε ἡν̄ τοῖς Ἰαμβλίχου παρακολουθῶν ἀπεγράψαμην, καὶ αὐτῇ πολλαχοῦ τῇ λέξει τοῦ φιλοσόφου χρησάμενος. ὁ δὲ σκοπὸς 5 ἡν̄ μοι τῆς ἀπογραφῆς ἀμα μὲν ὡς ἀν δυναίμην ἐκ τοῦ γράφειν ἀκριβεστέραν τῶν εἰρημένων κατανόσιν προσλαβεῖν, ἀμα δὲ τὸν ὑφῆλον νοῦν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῖς πολλοῖς ἄριστον ἐπὶ τὸ σαφέστερον τε καὶ συμμετρότερον καταγαγεῖν, ἐκ τρίτων δὲ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν πολυειδῶν συγγραμμάτων ἐπ' ἔλαττον 10 διπωσοῦν συστεῖλαι, οὐχ οὕτως ὡς ὁ φιλοσοφώτατος Συριανὸς εἰς ἐλάχιστον, 15 ἀλλὰ μετὰ τοῦ μηδὲν ὡς δυνατὸν τῶν ἀναγκαίων παραλιπεῖν. εἰ δέ τι καὶ αὐτὸς ἵσχυσα προσθεῖναι, καὶ ὑπὲρ τούτου τοῖς ἀνδράσι τούτοις μετὰ τοὺς θεοὺς χάρις, ὑφ' ὃν χειραγωγόμενος ἢ ἀπορίαν οὐκ ἀπόβλητον ἢ διάρθρωσιν τῶν εἰρημένων ἀξίαν τινὰ τοῦ λόγου προστέθεικα· συμβουλεύω μέντοι τοῖς ἐντευξόμενοις μηδέποτε τῶν Πορφυρίου μάλιστα καὶ Ἰαμβλίχου καταφρονήσαι 20 συγγραμμάτων ἐπὶ τούτοις τοῖς σχολικοῖς, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ὡς εἰσαγωγὴ 10 καὶ γυμνασίῳ τούτοις χρήσασθαι πρὸς ἀκριβεστέραν τῶν ἔκείνοις τοῖς ἀνδράσιν εἰρημένων κατάληψιν.

Ἐπεὶ δὲ πρώτῳ τῶν Ἀριστοτέλους τῷ τῶν Κατηγοριῶν ἐντυγχάνομεν βιβλίῳ, μία δὲ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσειν ἐστιν ἡ Ἀριστοτέλους Ηερι- 20 πατητικὴ καλουμένη, ῥητέον πρῶτον, κατὰ πόσους καὶ ποίους τρόπους τὰς δνομασίας ἔσχον αἱ κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεις, δεύτερον, τίς ἡ διαιρεσίς τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων, ἵνα καὶ τὸ προκείμενον ὅπου χοροῦ τάξιμων 15 γένηται δῆλον, τρίτον, πόθεν ἀρκτέον τῶν Ἀριστοτέλους συγγραμμάτων, τέταρτον, τί τὸ τέλος ἔστιν τῆς Ἀριστοτέλους φιλοσοφίας, πέμπτον, τίνα τὰ ἄγοντα 25 ἡμᾶς πρὸς τὸ τέλος, ἔκτον, τί τὸ εἶδος τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων, ἔβδομον, διὰ τί τὴν ἀσάφειαν ἐπετήδευσεν ὁ φιλόσοφος, ὅγδοον, ποιὸν δεῖ τὸν ἔηγητὴν εἶναι τῶν τοιούτων λόγων, ἔνατον, ποιὸν δεῖ τὸν ἀκροστὴν παραλαμβάνεσθαι, δέκατον, πόσα δεῖ προλαμβάνειν ἔκαστης Ἀριστοτελικῆς 20 πραγματείας κεφάλαια καὶ ποῖα καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν. E

30 Αἱ μὲν οὖν κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεις ἐπταχῶς διομάζονται, ἢ ἀπὸ τοῦ συστησαμένου τὴν αἵρεσιν ὡς Ηυθαγόρειοι καὶ Ηλατωνικοί. ἢ ἀπὸ τῆς

1 τι] τὲ L	καὶ αὐτὸς οἱ. Jp	ἀποδείξαιμι Αρ	2 α τοῦ incipit J	μὲν ante
γάρ coll. L	καὶ (ἄλλοις) τιστ;	3 οἶν τε Αρ	3. 4 ἐπεγράψαμην L ¹ Αρ: corr. L ²	
4 χρησάμενος τοῦ φιλοσόφου, sed corr. Αρ		5 ὑπογραφῆς Αρ	6 καὶ post δὲ add. L	
τὸ ὑφῆλον Αρ		7 συμμετριώτερον J, supra τρο. Ja: συμμετριώτερον ΑΡΚν: συμμετριώτατον L		
11 προσθεῖναι om. L	9 δ σοφώτατος Αρ	10 μετά] fuit qui μέχρι coniccret: tu cf. p. 13,10		
12 τὸν θεὸν ν	11. 12 τὸν θεὸν ν	13 τοῦ om. Αρ	προτέθεικα L	δ'
συμβουλεύων Αρ	14 μάλιστα om. Κν	18 ἐπεὶ δὲ εκ ἐπειδὴ corr. J ² : ἐπεὶ Αρ		
πρώτως Κ: πρῶτον Lv	19 μίᾳ] ἀμα Κν	20 καὶ ποίους in mg. suppl. Ja		
ποίους καὶ πόσους Αρ	21 δεύτερον δὲ τὶς Αρ	22 ἀριστοτέλους Αρ		
δῆτη Κ: ὅπου ν	χοροῦ Αρ: χοῖρου J: χώρου LΚν	τάξιμεν Κν	23 ἀριστο-	
τελικῶν Αρ	24 σοφίας Αρ	27 τὸν om. Αρ	τελικῶν ex	
ἔννατον corr. Αρ: ἔννατον J: ἔννατον LΚν	28 προσλαμβάνεσθαι Lv	31 προλαμβάνειν		
Ja: προσλαμβάνειν Αρ: παραλαμβάνειν J ¹ LKν	29 διὰ ποίαν] δι' ἡν̄ LΑρ			
διὰ ποίαν]				

τοῦ αἵρεσιάρχου πατρίδος ὡς Κυρηναῖκοι οἱ ἀπὸ Ἀριστίππου καὶ Μεγαρικοὶ Ι^ν
οἱ ἀπὸ Εὐκλείδου καὶ Ἐλεατικοὶ οἱ ἀπὸ Ξενοφάνους καὶ Παρμενίδου, ἢ ἀπὸ
τοῦ τόπου ἐν ᾧ διέτριβον φιλοσοφοῦντες ὡς Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Στωικοί, ἢ
ἀπὸ συμβεβηκούσας ἐνεργείας ὡς Ηεριπατητικοί, ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ φιλοσοφεῖν 25
5 κρίσεως ὡς Ἐφεκτικοὶ οἱ ἀπὸ Πύρρωνος, ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους δι προτίθενται
τῆς ἑαυτῶν φιλοσοφίας ὡς Ἡδονικοὶ οἱ Ἐπικούρειοι, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰδόντος τῆς
ζωῆς ὡς οἱ Κυνικοὶ ἄλλο γάρ τὸ τέλος οὖστονται καὶ ἄλλο τὸ εἰδός
τῆς ἐπιτήδευσεως οὐ γάρ δι' ἥδονῆς οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἥδονὴν ἐθήρων,
ἄλλα διὰ πόνων μάλιστα καὶ ἐγκρατείας.

10 Τῶν δὲ Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων τὰ μέν ἔστι μερικά, ὡς αἱ Ἐπι-
στολαὶ πρὸς ἓνα τινὰ καὶ περὶ μερικοῦ τινος γεγραμμέναι πράγματος, τὰ δὲ 30
καθόλου, τὰ δὲ καὶ μεταξύ, ὡς αἱ Περὶ ζώων καὶ φυτῶν ἴστορίαι, οὐ περὶ
μερικῶν οὖσα πάντη τινῶν· περὶ γάρ εἰδῶν εἰσὶ ζώων. ἄλλα τὰ μὲν μερικά
καὶ τὰ μέσα μενέτω νῦν ἀδιαίρετα· τῶν δὲ καθόλου τὰ μέν ἔστιν ὑπομνη-
15 ματικά, δσα πρὸς ὑπόμνησιν οἰκείαν καὶ πλείστα βάσανον συνέταξεν ὁ
φιλόσοφος, ὃν τὰ μὲν μονοειδῆ ἔστιν, ὡς περὶ ἑνός τινος ὑπομνημήσκοντα, 35
τὰ δὲ ποικίλα, ὡς περὶ πλειόνων. δοκεῖ δὲ τὰ ὑπομνηματικὰ μὴ πάντη
σπουδῆς ἀξία είναι· διὸ οὐδὲ πιστοῦται ἀπὸ αὐτῶν τὰ τοῦ φιλοσόφου δόγματα.
6 μέντοι Ἀλέξανδρος τὰ ὑπομνηματικὰ καὶ συμπεφορημένα φησὶν είναι καὶ
20 μὴ πρὸς ἓνα σκοπὸν ἀναφέρεσθαι· διὸ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τούτων συντα-
γματικὰ τὰ ἔτερα λέγεσθαι. τῶν δὲ συνταγματικῶν τὰ μέν ἔστι διαλογικά,
τὰ δὲ αὐτοπρόσωπα, καὶ τῶν αὐτοπροσώπων τὰ μέν ἔστιν θεωρητικά, τὰ 40
δὲ πρακτικά, τὰ δὲ δργανικά, καὶ τῶν θεωρητικῶν τὰ μὲν θεολογικά, ὡς
ἡ Μετὰ τὰ φυσικά, τὰ δὲ φυσιολογικά, ὡς ἡ Φυσικὴ ἀκρόασις καὶ αἱ ἐπό-
25 μεναι ταύτη πραγματεῖαι, τὰ δὲ μαθηματικά, οἷα γεωμετρικά τε αὐτῷ
γέγραπται καὶ μηχανικά βιβλία. τῶν δὲ πρακτικῶν τὰ μὲν ἡθικά, ὡς τά
τε Νικηφορίεια καὶ Εὐδόμεια καὶ τὰ ἐπιγραφόμενα Μεγάλα, τὰ δὲ οἰκονομικά,
τὰ δὲ πολιτικά, ὡς οἱ Οἰκονομικοὶ καὶ Πολιτικοὶ ἐπιγεγραμμένοι λόγοι. τῶν δὲ
30 δργανικῶν τὰ μὲν περὶ αὐτῆς ἔστιν τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου, τὰ δὲ περὶ 45
τῶν πρὸ αὐτῆς, ὡς τὰ Πρότερα ἀναλυτικά καὶ τὸ Περὶ ἐρμηνείας καὶ αἱ
Κατηγορίαι, τὰ δὲ περὶ τῶν τὴν ἀπόδειξιν ὑποδούμενων, ὡς οἱ Τόποι καὶ

4 ἐνεργείας om. K ὡς οἱ περιπατητικοὶ ΑΡ 5 ὡς οἱ ἐφεκτικοὶ L
πύρωνος ΑΡ 6 οἱ ἡ ΑΡ ἐπικούρειοι Λβ: ἐπικούριοι JKΑΡν 7 γάρ om. K
8 ἐπικούρειοι ΛΑρβ: ἐπικούριοι JKν 10 αἱ om. ΛΑΡ 11 γεγραμμένα J¹Κ,
^ε corr. Ja 12 οὐ π Ja: οὕτε J¹ΚΑΡν, quo recepto haec post ζώων interpolavit b:
οὕτε καθόλου, ἐπεὶ οὐ περὶ πάντων, ἀλλὰ μέρους τινὸς ἀποτελούμενου εἰσίν 13 τινῶν
πάντη Κν περὶ μὲν γάρ Ι. εἰδος Κ εἰσὶ καὶ ζώων ΛΑΡν 14 εἰσιν ΑΡ
16 ὡς περὶ ex ὥσπερ corr. Ja 17 πάντα Κ 18 πιστοῦται J: πιστοῦνται ΛΚΑΡν
19 καὶ (post ὑπομνηματικά) supra Ja: om. ΙΚΑΡν συμπεφυρμένα Lv. 22 ἔστιν
—τὰ μὲν (23) om. Λ 23 θεωρηματικῶν Κ λογικά ΑΡ 24 ἡ pr.] τὰ ν

εύ
27 ante Εὐδόμεια τὰ add. ΛΑΡν εὐδόμεια Jν: ἡδόμεια L¹: εὐδόμεια Κ: ἐνδόμεια ΑΡ
οἰκονομητικά ΑΡ 28 γεγραμμένοι ΑΡ 29 περὶ (post δὲ) om. ΛΑΡ

οἱ Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι καὶ αἱ Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων διαιρέσις.

Περὶ δὲ τοῦ τρίτου ῥητέου, πόθεν ἄρχεσθαι δεῖ τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων· μετὸ γάρ τὴν διαιρέσιν ἀκόλουθος ὁ περὶ τούτου λόγος.⁵⁰ 5 τινὲς μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ὀργανικῶν φασιν ἄρχεσθαι δεῖν· ταῦτα γάρ ἡμῖν ἐμποιεῖ τὸ διαχρίνειν ἐν μὲν ταῖς πράξεσιν τὰ ἀγαθὰ καὶ κακά, ἐν δὲ ταῖς γνώσεσι τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, ὥστε καὶ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν γνω-⁵⁵ στικῶν συγγραμμάτων προηγεῖσθαι χρὴ τὰ τὴν διαιριτικὴν ἡμῖν δύναμιν παρεχόμενα. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν φαίνεται προγγομένη ἡ τῶν 10 ὀργάνων γνῶσις, | οἷον τεκτονικῆς, χαλκευτικῆς, καὶ ἐπὶ ἱατρικῆς δέ, πολλῷ 2^τ λι μᾶλλον ἐπὶ φιλοσοφίας τῆς πάντα μετὰ ἀποδείξεως ὑπισχνούμενης παραδί-²⁵ δόναι καὶ ταύτη μόνῃ τὴν τε ζωὴν ἡμῶν καὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρεπούσης. πῶς οὖν ἀνευ ἀποδείξεως ἡ τοῖς πρακτικοῖς ἡ τοῖς θεωρητικοῖς λόγοις ἐντυγχάνοντες οὐ ταύτον πεισόμεθα τοῖς ἀνευ τοῦ Ἐρμαῖκοῦ μάλυσι παρὰ 15 τὴν Κίρκην ιδούσι καὶ θελγομένοις ὑπὸ τῶν παρ'³ ἔκαστοις πιθανῶς λεγομένων; τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἡμικῶν προστάτουσι ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· τὰ γάρ ὅργανα, φασί, τῶν μέσων ἐστὶν καὶ δυνατὸν αὐτοῖς καὶ εὗ καὶ κακῶς χρῆσθαι· δηλούσι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν σοφιστῶν· δεῖν οὖν πρότερον τοῖς γρηγορέοις τοῖς ὀργάνοις ζωῆς μετρίως παρεσκευασμένης. οὐ γάρ τοιαύτη 20 ἐστὶν ἡ τῶν οἰκειομικῶν καὶ κυβερνητικῶν γνῶσις, οἷα ἡ φιλοσοφίας, ἀλλ' αὕτη ζωτική· δεῖ οὖν πρώτης τῆς ἀπὸ τῶν ἡμικῶν καταρτύσεως, οὐκ ἀπο-²⁵ δεικτικῶς, ἀλλ' ὀρθοδοξαστικῶς τὰ ἡμικά παραλαμβανόντων ἡμῶν κατὰ τὰς 10 αὐτοφυεῖς περὶ τῶν ὄντων ἐννοίας. ἀλλ' εἰ μὲν τὰ Ἡθικὰ Ἀριστοτέλους κατηγήσεις μόνον ἡσαν παραινετικαὶ καὶ ἀναπόδεικται, οἷαι πολλαὶ παρὰ τοῖς 25 Ιυθαγορείοις ἐλέγοντο, ὀρθῶς εἰχεν ἐκ τούτων ἀρχομένους προκαταρτύειν δι' αὐτῶν τὰ ἥμηρα· εἰ δὲ καὶ ἔκεινα μετὰ διαιρέσεων καὶ ἀποδείξεων τῶν ἐπιστημονικωτάτων παραδέδωκεν Ἀριστοτέλης, πῶς ἀνευ τῶν ἀποδεικτικῶν μεθόδων ίόντες ἐπ' αὐτὰ διηγήσομεθά τι πλέον ὀντύτεν; μήποτε οὖν δεῖ πάντας ἡμικῆς προκατηγήσεως, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν Ἀριστοτέλους Ἡθικῶν παραδιη-

1 ἡ om. Lv ὀλοσχεστέρα Ar ὀλοσχεστέρα post συγγραμμάτων collocant Lv
2 συνγραμμάτων, rām in ras. J 4 ἀκόλουθεῖ Ar τούτων LArv 5 φησιν K
ἡμῖν om. I 6 μὲν οὖν ταῖς L 7 πραγματικῶν comp. L τῶν (ante
γνωστικῶν) om. Ar 8 τὰ τὴν] ταύτην Ar 9 παρεχομένων adser. ης Ar

εἰ ex ἡ corr. L² 10 δέ om. L 12 ταύτης μόνης JL, sed ε utrumque erasit J

14 πεισόμεθα L: ποιεῖσθα Ar Hom. x 305 παρὰ JLAr: περὶ Kv 15 ιδοῦ

JLKv: ἀπελθοῦσι Ar 16 προστάτουσι J² 17 χρήσεσθαι LAr 18 δεῖ ν

19 ὀργάνοις ||| L ζωῆς post παρεκκ. colloc. Lv 20 φιλοσοφία LAr 21 αὕτη J
e corr., K: αὐτὴ ArLv, τὴ in ras. L³ post ζωτική ἔστι add. Lv καταρτύσεως J:

⁹ καταρτήσεως L¹: καταρτίσεως KArv 23 ante Ἀριστ. τοῦ add. Arv 26 τὰ] μὲν K
κάκεινα Ar: ἔκεινα (om. καὶ) L τῶν om. LArv 27 παρέδωκεν LAr

δ ἀριστοτέλης Lv 28 ίόντες] οὖν τε L τι] ἐπὶ L ίόντειν J: ίόντειν

Ar: ἀνύστεν L: ἀνύστεν Kv 29 τῶν ἀριστοτέλους ἡμικῶν in marg. suppl. Ja

ἀριστοτελικῶν Ar 29. 6,1 παραδιημένης J: παραδεδημένης L: KArv: παραδεδημένης L:

μένης, ἀλλὰ δι' ἀγράφου συνεθίσμοῦ καὶ τῶν ἀτέχων παραινέσεων ἀγράφως 2^τ
τε καὶ ἐγγράφως τὸ ἥθος ἡμῶν ἀπευθυνόντων, καὶ τότε τῆς λογικῆς τε καὶ
ἀποδεικτικῆς μεθόδου· καὶ μετ' ἔκεινας τούς τε περὶ ἥθῶν ἐπιστημονικοὺς
λόγους καὶ τοὺς τῆς περὶ τῶν ὄντων θεωρίας ἐπιστημονικῶς δυνησόμεθα
5 παραδέχεσθαι.

Τέταρτον δὲ ἦν τῶν προβληθέντων τὸ τέλος τῆς Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας
εὑρεῖν· ἐκ τούτου γάρ καὶ τὸ σεμνὸν αὐτῆς θεασόμεθα. τέλος τοίνυν καὶ
τῆς τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς φιλοσοφίας κατὰ μὲν τὸ ἥθος ἡ διὰ τῶν ἀρετῶν 20
τελείωσις, κατὰ δὲ τὴν γνῶσιν ἡ ἐπὶ τὴν μίαν τῶν πάντων ἀρχὴν ἀναδρομή·
10 καὶ γάρ οἶδεν αὐτὴν ἐπιστημονικῶς καὶ ἐσέφθη καὶ λαμπρῷ τῇ φωνῇ ἀνε-
βόησεν “οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη”. κοινὸν δὲ ἀμφοῖν τέλος τὸ ἐπιβάλλον B
ἀνθρώπῳ ἡ τελεωτάτη εὐδαιμονία, πρὸς ἦν οὐδεμίαν ὑπερβολὴν οὐδὲν τῶν
ἄκρως φιλοσοφησάντων καταλέσθητεν Ἀριστοτέλης, οὐδὲ ἀνθρωπὸν ἔτι καλεῖν
δέιπνον, ἀλλὰ θεὸν τὸν εἰς ἔκεινην ἀναδραμόντα· τοιαῦτα γάρ ἐν τοῖς τελευταῖσις
15 τῶν Νικομαχείων ἥθικῶν μεγαληγορεῖ. πρὸς δὲ τὸ τοιοῦτον ἄγει τέλος 25
ἀπαντα τὰ τοῦ φιλοσόφου συγγράμματα, τὰ μὲν τὴν ἀποδεικτικὴν παρασκευά-
ζοντα μέθοδον, τὰ δὲ τὰ ἥθη διὰ τῶν ἀρετῶν κοσμοῦντα, τὰ δὲ τὴν γνῶσιν
διὰ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν ἀνάγοντα.

Εἶδος δὲ τῆς Ἀριστοτελικῆς ἔρμηνείας τὸ κατά τε τὸν νοῦν καὶ τὴν
20 λέξιν συνεστραμμένον καὶ νοερὸν καὶ γοργόν. ἡ γάρ τὴν λύσιν εὐθὺς ἐπάγει
τῇ ἀπορίᾳ ἡ πολλὰς ἐπισύναπτων ἀπορίας μιᾶς λύσει καὶ ταύτη συντόμω
διαλύει πάσας, οὐδαμοῦ δὲ ἐθέλει τῆς ἐναργείας ἔξιτασθαι. διτῆς δὲ οὕσης 30
ἐναργείας εἰς πίστιν, τῆς μὲν ἀπὸ νοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ αἰσθήσεως, τοῖς μετὰ
αἰσθήσεως ζῶσιν διαλεγόμενος τὴν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως προτιμᾶ· διὸ καὶ τὸ
25 ἀναγκαστικὸν αὐτοῦ ταῖς ἀποδείξεις ὑπάρχει, ὡς καὶ τὸν μὴ πειθόμενον
διά τινας οὐκ εὐτυχεῖς προλήψεις δῆμως ἡγαγκασμένον ἐπιστομίζεσθαι.
πανταχοῦ δὲ ἐθέλει τῆς φύσεως μὴ ἔξιτασθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν
φύσιν κατὰ τὴν πρὸς τὴν φύσιν θεωρεῖ σχέσιν, ὥσπερ ὁ θεῖος Πλάτων 35
ἀνάπταλιν κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἔθος καὶ τὰ φυσικὰ ἐπισκέπτεται καθὸ τῶν
30 ὑπὲρ φύσιν μετέχουσιν. οὐ μὴν οὐδὲ μύθοις οὐδὲ συμβολικοῖς αἰνίγμασιν,
ώς τῶν πρὸ αὐτοῦ τινες, Ἀριστοτέλης ἐχρήσατο, ἀλλ᾽ ἀντὶ παντὸς ἄλλου
παραπετάσματος τὴν ἀσάφειαν προετίμησεν.

1 ἀγράφου συνεθίσμοῦ]	ἐγγράφου κατηγήσεως ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἀριστοτέλους συνεθίσμοῦ ΑΡ	
παραδόσεων ΑΡ	1. 2 ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως ΑΡ	2 καὶ τότε Ja e corr., K:
καὶ τὸ J ¹ L ¹ ΑΡ: εἴτα v	3 ἔκεινας e corr. Ja: ἔκεινους L ¹ ΑΡ: ἔκεινα Kv	4 τῆς περὶ JK: περὶ τῆς L ¹ ΑΡν
τῶν ὄντων JKν: τοῦ ὄντος ΑΡ: ὄντος L	post θεωρίας add.	
λόγους L	6 προβλημάτων v	8 τοῦ om. L διὰ supra J ¹ τῶν Jv: τὴν
LΚΑΡ	9 παραδρομῆ Kv	10 ἐσέφθη JΑΡ: ἐπέφθη K: ἐσεβάσθη Lv
ἀγ. πολυκ.] Hom. B 204. Arist. Met. Λ 10 p. 1076a4		11 οὐκ
βαλεῖν Ap	15 Νικομ. ἥθ.] K 7 p. 1177 b 26 sqq.	13 κατέλιπεν Lv ὁ ἀριστο-
17 τὰ ἥθη JaΑΡ: ἥθη J ¹ L ¹ Κν	17. 18 τὰ δὲ τὴν—ἀνάγοντα om. L	19 δὲ τὸ
κατὰ τῆς ΑΡ	τε om. K	20 συνεθραμμένον ΑΡ
21 ἀπορίας, s e corr. J	συντόμω Kv: συντόμω J: συντόμως L ¹ ΑΡ	22 θέλει L
24 τὴν scripsi: τὰς libri	25 καὶ om. ΑΡ	26 προσλήψεις L ¹ ΑΡ ἀναγκαζό-
μένος (sic) in lin., ἡγαγκασμένος supra ΑΡ		μένος

'Εξήτει δὲ καὶ ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ λόγος κατὰ τὸ ἔθδομον τῶν προ-²
βληθέντων καὶ καλῶς εἰς αὐτὴν αὐτοφυῶς ἐμπέπτωκεν. τῶν γάρ παλαιο-
τέρων νομιζόντων μὴ δεῖν καὶ τοῖς σκυτοτόμοις τὴν ἔχυτῶν σοφίαν προτι-
θένται εἰς πάρεργον ἀντιληψιν διὰ τὴν προφανομένην συεψήνειαν οὐ μὲν μύθοις,¹⁰
5 οἱ δὲ συμβίλιοις αὐτὴν ἐπέκρυψαν ὡς τοῖς παραπετάσμασιν τὰ ἀπορρητότερα
τῶν ἱερῶν. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν ἀσάφειαν προετίμησεν, ἵσως μὲν καὶ τὴν Γ
ἀδριστὸν τῶν μύθων καὶ τῶν συμβόλων ὑπόνοιαν παρατησάμενος (ῥᾳδίως
γάρ ἄλλοις ἄλλως ἐκδέχεσθαι δύναται τὰ τοιαῦτα), ἵσως δὲ καὶ γυμναστι-
κωτέραν εἰς ἀγχίνοιαν ὑπολαμβάνων τὴν τοιαύτην ἀσάφειαν. ἔδρασεν δὲ
10 δῆμως διπέρ ἐβιούλετο, τοῖς ῥάθυμοις οὐδὲ τὴν μυθικὴν φυγαγωγίαν προτείνειν
ἀξιῶν, ἀλλ’ οὐτως αὐτοὺς ἀποκευαζόμενος, ὡς πάντων ἀσαφέστερος μαρτυρεῖ.¹⁵
σθαι. διτὶ γάρ οὐκ ἀσθενείᾳ λόγου τὸ ἀσαφὲς αὐτοῦ τοῖς συγγράμμασιν
ἐπεγένετο, ἵσασι μὲν καὶ οἱ μετρίως λόγῳ παρακολουθεῖν δυνάμενοι, διτὶ
πολλὴν ἐμφαίνει λεκτικὴν δύναμιν ἡ Ἀριστοτέλους ἔρμηνεία, ὡς δι’ ὀλίγων
15 πολλάκις συλλαβῶν παραδιδόναι, ὅσα οὐκ ἄν τις ἐν πολλαῖς περιύδοις ἐδίδωζεν.
δῆλον δὲ καὶ ἐξ ὧν ἐν οἷς ἐβιούληθε σαφέστατα ἐδίδαξεν, ὡς ἐν τοῖς Μετεώ-
ροις καὶ τοῖς Τοπικοῖς καὶ ταῖς γνησίαις αὐτοῦ Πιλοτείαις, ἀπερ δὲ τὸ
κοινότερον τῶν θεωρημάτων σαφέστερον ἀπαγγεῖλαι σύνοιδεν. τὸ δὲ δύνασθαι δο
σαφῶς εἰπεῖν δηλοῦ μάλιστα ὁ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτοῦ χαρακτὴρ τὸν ἀνά
20 χείρα διάλογον ὡς ἐπιστολαῖς προσήκει μετ’ εὐπρεπείας ἀποτυπούμενος,
καὶ οὐδέ ἐστιν τις τῶν συνεγνωσμένων Ἀριστοτέλει περὶ τὸν ἐπιστολικὸν
χαρακτῆρα προσόμοιος.

Τὸν δὲ ἄξειον τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων ἐξηγητὴν δεῖ μὴ πάντη
τῆς ἔκεινου μεγαλονοίας ἀπολείπεσθαι. | δεῖ δὲ καὶ τῶν πανταχοῦ τῷ φιλο-²Δ
25 σόφῳ γεγραμμένων ἔμπειρον εἶναι καὶ τῆς Ἀριστοτελικῆς συνηθείας ἐπι-
στήμονα. δεῖ δὲ καὶ κρίσιν ἀδέκαστον ἔχειν, ὡς μηδὲ τὰ καλῶς λεγόμενα
κακοσχόλως ἐκδεχόμενον ἀδόκιμα δεικνύναι μηδὲ εἴ τι δέοιτο ἐπιστάσεως,
πάντη πάντως ἀπταιστὸν φιλονεικεῖν ἀποδεῖξαι, ὡς εἰς τὴν αἵρεσιν ἔαυτὸν
30 ἐγγράψαντα τοῦ φιλοσόφου. δεῖ δὲ οἷμαι καὶ τῶν πρὸς Πλάτωνα λεγομένων
αὐτῷ μὴ πρὸς τὴν λέξιν ἀποβλέποντα μόνον διαφωνίαν τῶν φιλοσόφων
καταψηφίζεσθαι, ἀλλ’ εἰς τὸν νοῦν ἀφορῶντα τὴν ἐν τοῖς πλείστοις συμφωνίαν
αὐτῶν ἀνιγνεύειν.

Καὶ τὸν ἀκροστὴν δεῖν καλόν τε εἶναι καὶ σπουδαῖον ἕκανῶς καὶ προοῦρου
παντὸς ποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ πολὺ τῶν Ἀριστοτελικῶν νοημάτων ἐξέτασιν καθ'

2. 3 παλαιτέρων Αρ	3 σκυτοτόμεις sic Αρ: συντόμοις L	5 ἀπέκρυψαν Lv
ώς ἐν τοῖς παραπετάσμασι ν: ως ἐν παραπετάσματι L	7 ἀδριστὸν] ἀσάφειαν ν	
8 ἐκδέχεσθαι JLAP (ἐκ- in ras. J): εἰσδέχεται K: εἰσδέχεσθαι ν	τὰ τοιαῦτα δύναται L	
8. 9 γυμναστικῶτερον, γυ in ras., μν supra L ¹	10 δρως om. L	11 αὐτὴν Αρ
ἀσαφέστερος, ερ in ras. J: ἀσαφέστατος K	12 γάρ in lin., δὲ supra Αρ ¹	
13 ἵσασι μὲν om. L	14 διαλεκτικὴν L	15 πολλαῖς] πολλοῖς L
ἡβουλῆθη L	ώς supra J ¹	16 δὲ om. L
συνεῖδεν J ² K	17 γνησίως K	18 ἐπαγγεῖλαι K
27 ἐνδεχόμενον Αρ	20 χείρας Lv	21 περὶ om. L.Aρ
32 ἀνιγνεύειν J ² : ἰγνεύειν J ¹ LKAρν	28 εἰς om. L	29 τῶν] ὡν K
ἀγχίνουν supra J ²	34 τὴν ἀριστοτελικῶν ἐπιπολὺ νοημάτων K	

αύτόν γε καὶ μετὰ τῶν ὄμοιώς φιλομαθῶν. φυλάττεσθαι δὲ χρὴ τὴν ἐριστικὴν 2^ο φιλοφρίαν, εἰς ἣν πολλοὶ τῶν Ἀριστοτέλει συγγρινομένων ἀποπίπουσιν. τοῦ 10 γάρ φιλοσόφου τοῖς ἀνελέγκτοις τῆς ἐπιστήμης ὅροις τὰ πάντα ἀποδεικνύναι σπουδάζοντος οἱ περιττῶς σοφοὶ καὶ πρὸς τὰ ἐναργῆ ἀντιλέγειν ἐθίζονται 5 τὸ ὅμιμα τῆς ἑαυτῶν φυχῆς ἀποτυφλοῦντες, πρὸς οὓς ἀρκεῖ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰσθήσεως ἡ κολάσεως δέονται· εἰ μὲν γάρ μη ἐφιστάνοντες φιλονεικοῦσιν, αἰσθήσεως· εἰ δὲ ἐφιστάνοντες μέν, ἐπὶ λόγων δὲ δυνάμει φιλοτιμοῦνται, κολάσεως.

Δέκατον. λοιπὸν ἦν τῶν προτεθέντων, πόσα χρὴ κεφάλαια καὶ τίνα τῶν 15 Ἀριστοτέλους πραγματειῶν προδιαρθροῦσθαι. καὶ ἔστι ταῦτα ὁ σκοπός, τὸ γρήσμα, ἡ τῆς ἐπιγραφῆς αἵτια, ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως, εἰ γνήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον, ἡ εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσις· οὐκ ἄτοπον δὲ ἵσως ζητεῖν καὶ ὑπὸ ποιοῦ μέρος αὐτοῦ τῆς φιλοσοφίας ἀνάγεται. ὁ μὲν γάρ σκοπὸς ὀρθῶς γνωσθεὶς ὄριζει καὶ κατευθύνει τὴν διάνοιαν ἡμῶν, ἵνα μὴ 20 15 ἐπ' ἄλλα καὶ ἄλλα φερώμεθα μάτην, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπαντα ἀναφέρωμεν. τὸ δὲ γρήσμαν προφανὲν συντονωτέρους ἡμᾶς καὶ προθυμοτέρους ἐργάζεται. 20 ἡ δὲ αἵτια τῆς ἐπιγραφῆς, δταν σαφῆς οὖσα τυγχάνῃ, οὐκ ἐνοχλεῖ, καὶ Ε προσαφηνισθεῖσα δὲ βεβαιοῦ τὸν σκοπόν. καὶ τὸ γνήσιον δέ, δπερ, ὡς ἐμοὶ δηκεῖ, πρὸ πάντων ἔδει τῶν ἄλλων βασανίζεσθαι, ἀναγκαίως προλαμβάνεται. 25 25 πάσχομεν γάρ τι καὶ ὑπὸ τῆς τῶν προσώπων δόξης, καὶ οὐκ ἀτόπως, διὰ τὸ μὴ πάντη παρεσκευάσθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀληθοῦς διάκρισιν, ἀλλ᾽ ἀγαπᾶν ἐν τοι τὸ τοῖς κρίεττοις ἔπεσθαι. πολλὰ γάρ ἐγράψῃ καὶ νόθα βιβλία 30 κατ' ἔκεινον μάλιστα τὸν χρόνον, δτε πολλοὶ τῶν βασιλέων περὶ τὰς βιβλιοθήκας σπουδάζοντες πολλοῦ χρυσίου τὰ ἀπεξενωμένα τῶν βιβλίων ὠνοῦντο. 35 35 ἡ δὲ εἰς τὰ κεφάλαια τῶν βιβλίων διαιρέσις οἷον κατ' ἄρθρα τέμνουσα μιμεῖται τὴν ἀνατομικὴν παρὰ τοῖς ἴατροῖς θεωρίαν· ὡς γάρ ἔκεινη τὴν εἰς τὸ δλον τείνουσαν χρείαν ἔκάστου τῶν μορίων διὰ τῆς ἀνατομῆς εύρισκει καὶ γνῶσιν ἀκριβεστέραν τοῦ συνθέτου παρέχεται παραγυμνώσασα τὰ ἀπλά, 40 οὗτως καὶ αὕτη διελοῦσσα τὸ δλον ὑπὸ ὅψιν μᾶλλον ἄγει, καὶ τὴν ἔκάστου παρίστησιν χρείαν πρὸς τὸ δλον σκοπόν. καὶ τὸ δεῖξαι δὲ ὑπὸ ποιοῦ ἀνάγεται μέρος τὴν τοῦ μέρους πρὸς τὸ δλον παρέχεται σύνταξιν. ἰστέον δέ, 45 δτι οὐκ ἀεὶ ταῦτα πάντα δεῖται διαρρώσεως· πολλάκις γάρ τὸ γρήσμαν

1 ἑαυτόν ΑΡ
p. 105 ^a 4 sq.	3 ὅροις τῆς ἐπιστήμης Lv
6 μὲν ομ. ΑΡ	5 τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους] Τορ. A 11
6. 7 ἐφιστάνοντες (post μὴ) J ¹ : ἐπιστάμενοι
supra J ²	9. 10 τῶν τοῦ ἀριστ. L	10 διαρρόουσθαι Ja: διαρρόοῦσθαι ceteri
11 αἵτια τῆς ἐπιγραφῆς Kv	12 ἵσως ομ. K	13 ζητεῖν] αἴτειν v
αὐτάς K	τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ ΑΡ, sed corr.	ἀνάγεσθαι K 14 ὀρθὸς
γνωρισθεῖς K	15 πάντα K	16 προφανῶς v συντομωτέρους; ΛΑΡ
ἐργάζηται K	17 οὐκ, κ in ras. J: οὔτε ceteri	17. 18 καὶ προσαφηνισθεῖσα δὲ J ² :
προσφωνηθεῖσα καὶ J ¹ et ceteri	18 δπερ, ὡς] ὥσπερ ΛΑΡ μοι ΑΡ 20 τι ομ. L	21 ἀλλ' ἀγαπᾶν] ἀλλὰ γάρ πᾶν ΑΡ 23 δτι Kv 26 ἔκεινοι ΑΡ
27 τείνουσαν ΑΡ, in marg. b: τείγουσα JL, sed fort. corr. J: τέμνουσαν v: τέμνουσα K	29 ὑπὸ ὅψιν] ὑφὸ δλογο L	28 παρέχεται τοῦ συνθέτου ΑΡ
28 παρέχεται τοῦ συνθέτου ΑΡ	29 ὑπὸ ὅψιν] ὑφὸ δλογο L	ἄγει μᾶλλον Kv

τιῷ σκοπῷ συναναφαίνεται καὶ ἡ ἐπιγραφὴ παντὶ δήλῃ καθέστηκεν, ὡς ἡ 2^ο
Περὶ φυχῆς, καὶ τὸ γνήσιον οὐκ ἐπὶ πάντων δεῖται κατασκευῆς, ἀλλ' ἐφ'
ῶν ἔστιν τις δῆλος ἀντιλογίας ἀφορινῆς.

"Ιδωμεν οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου βιβλίου τῶν προβλημάτων κεφαλαίων
5 ἔκαστον. καὶ πρῶτον τίς ὁ σκοπὸς θεωρήσωμεν, ἐπειδὴ καὶ παρὰ τοῖς
ἔλλογιμωτάτοις διαμφισθητούμενος φαίνεται. δτὶ μὲν γάρ περὶ δέκα τινῶν
ἀπλῶν ποιεῖται τὸν λόγον, ἀπερ γένη καλοῦσιν ὡς διλικώτατα, πρόδηλον.
ταῦτα δὲ οἱ μὲν φωνᾶς εἶναι λέγουσιν καὶ περὶ φωνῶν ἀπλῶν εἰναι τὸν
σκοπόν φασι καὶ δτὶ μέρος ἐστὶ τῆς λογικῆς τὸ πρώτον· ὡς οὖν τὸ περὶ 10
10 τῶν προτάσεων βιβλίον περὶ φωνῶν ἔστι συνιέτων, ἀλλ' οὐχὶ περὶ πραγμάτων,
τῶν, οὗτος καὶ τοῦτο περὶ τῶν μερῶν τῆς προτάσεως δην περὶ φωνῶν ἀν
εἶη. ἔτι δὲ ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὁ Ἀριστοτέλης "τῶν λεγομένων, φησί,
τὰ μὲν κατὰ συμπλοκήν, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς λέγεται" καὶ πάλιν "τῶν
κατὰ μηδεμίαν συμπλοκήν λεγομένων ἔκαστον ἦτοι οὐδίαν σημαίνει", ὡς
15 περὶ τῶν φωνῶν οὕσης τῆς προθύεσεως τῶν σημαινουσῶν, καὶ μετὰ τὴν
τῶν δέκα γενῶν ἀπαρθίμησιν "ἔκαστον, φησί, τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν
καθ' αὐτὸ ἐν οὐδεμιᾷ καταφάσει λέγεται, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων 45
συμπλοκῆς κατάφασις γίνεται" ἡ γάρ τῶν φωνῶν συμπλοκὴ γίνεται κατά-
φασις, ἀλλ' οὐχὶ τῶν πραγμάτων. ἄλλοι δὲ τοῦτον μὲν οὐκ ἀποδέχονται
20 τὸν σκοπόν· οὐ γάρ φιλοσόφου τὸ περὶ φωνῶν θεωρεῖν, ἀλλὰ γραμματικοῦ
μᾶλλον τὰ τε πάθη καὶ τοὺς σχηματισμοὺς καὶ παρασχηματισμοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς κυριότητας καὶ τὰς ἴδεας ἐπισκεπτομένου· περὶ δὲ τῶν ὄντων αὐτῶν
τῶν ὑπὸ τῶν φωνῶν σημαινομένων εἶναι λέγουσι τὸν σκοπὸν καὶ ταῦτα 50
εἶναι τὰ λεγόμενα. καὶ μάρτυρα καὶ οὗτοι τὸν Ἀριστοτέλη παρέχονται
25 λέγοντα "τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται", ὡς περὶ τῶν
ὄντων οὕσης τῆς διατάξεως, καὶ πάλιν "οὐσία δέ ἔστιν ἡ κυριώτατα καὶ
πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη", ὥστε περὶ τῆς οὕσης οὐσίας καὶ τῶν
ἄλλων τῶν ὄντων ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ τούτοις ἀντίκειται | τὸ τῆς λογικῆς 3^ο Λ
πραγματείας μέρος εἶναι τὸ προκείμενον βιβλίον, περὶ δὲ τῶν ὄντων ἡ ὄντα
30 ἔστιν τὴν μετὰ τὰ φυσικὰ καὶ δῆλως τὴν πρώτην πραγματεύεσθαι φιλοσοφίαν.
ἄλλοι δὲ οὔτε περὶ τῶν σημαινουσῶν φωνῶν οὔτε περὶ τῶν σημαινομένων
πραγμάτων εἶναι λέγουσι τὸν σκοπόν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀπλῶν νοημάτων· εἰ

αιν

1 συναναφέρεται ΔΡ	3 δῆλος in marg. suppl. J ²	5 θεωρήσωμεν εχ ὄρισμεν
corr. J ¹ : ὄρισμεν ceteri	9 α καὶ δτὶ incipit Α	10 τῶν supra Ja: om. ceteri
11 τῶν ομ. L	12 δὲ καὶ ἀρχόμενος L φησί] 2 p. 1 ^a 16	13 λέγεται post
συμπλοκὴν coll. Arist.	πάλιν] 4 p. 1 ^b 25	16 φησί] 4 p. 2 ^a 4 17 αὐτὸ]
έαυτὸν καταφάσει ἡ ἀποφάσει λέγεται Α: κ. λ. ἡ ἀ. Arist. codd. excepto e: cf. p. 16,23		
17. 18 συμπλοκῆς τούτων Κν	18. 19 κατάφασις γίνεται ν	19 οὐχὶ ἡ τῶν Κν, fort.
recte	19. 20 τὸν σκοπὸν οὐ καταδέχονται Α	21 σχηματισμοὺς καὶ παρασχη- ματισμοὺς J: σχηματισμοὺς ΑΙ, sed καὶ παρασχηματισμοὺς in marg. add. L ¹ : παρασχη- ματισμοὺς Κν
ancēps Α	23 ὑπὸ τῶν ομ. Κ	24 ἀριστοτέλη Jν: ἀριστοτέλην ΙΚ: comp. ποτε
κυριωτάτη Κν	post κυριώτατα τε add. A ut Arist. codd. sere omnes	ἡ ε καὶ corr. Ja: om. L
27 οὕτης ΙΔ: om. LΚν	30 σοφίαν Κ	32 ει] ἡ v (non b)

γάρ περὶ τῶν δέκα γενῶν ὁ λόγος ἐν τούτοις, ταῦτα δὲ ὅστερον καὶ ἐννοη- 3^τ
ματικά, περὶ νοημάτων ἀν εἴη ὁ λόγος· διὸ δὴ περὶ τῶν λεγομένων ἔστιν, 5
σαφῶς εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης, τὰ δὲ λεγόμενα καὶ λεκτὰ τὰ νοήματα ἔστιν,
ώς καὶ τοῖς Στωικοῖς ἐδόκει. ἔδει δὲ τούτους ἐννοεῖν, διὸ τὸ περὶ νοημάτων
5 καθὸ νοήματα λέγειν οὐ λογικῆς, ἀλλὰ τῆς περὶ ψυχῆς ἔστιν πραγματείας.
ἀλλὰ τούτων μὲν ἔκαστος ἀτελῶς ἀντελάβετο τοῦ σκοποῦ· διὸ καὶ πάντες
τὸν Ἀριστοτέλη μαρτύρονται ὡς μερικῶς ἀληθεύοντες καὶ κατηγοροῦσιν ἀλλήλων
εἰκότα καὶ αὐτοὶ πάλιν εὐδύνονται δικαίως. Ἰδωμεν δὲ καὶ τὸν τελεώτερον 10
ἀντιλαμβανομένους, ὃν ἐν πρώτοις κατ' ἐμήν ἔστιν γνώμην ὁ Ἀφροδίσιεὺς
10 Ἀλέξανδρος, ἀρχὴν λέγων εἶναι τῆς λογικῆς πραγματείας τοῦτο τὸ βιβλίον,
“ἐπειδή, φησίν, ὁ λόγος σημαίνει τῷ τὰ μόρια αὐτῷ τὰ πρῶτα σημαίνειν·
τίνα δέ ἔστιν τὰ ὑπὸ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν μορίων τοῦ λόγου σημαντόμενα
νοήματα βιολόμενος ὀγλῶσαι διαιρεῖ τὸ ὃν οὐκ εἰς τὰ καθ' ἔκαστα (ἀπερί-
ληπτα γάρ ταῦτα καὶ ἄγνωστα διά τε τὸ πλῆθος καὶ τὴν παντοίαν μετα- 15
βολήν), ἀλλ' εἰς τὰ ἀνωτάτω γένη τὰ δέκα ταῦτα, ἀπερί κατηγορίας ἐκάλεσεν,
ώς γενικώτατα καὶ αὐτὰ μὲν μηδὲν ὑποκείμενα, κατηγορούμενα δὲ τῶν
ἄλλων, ὡστε περὶ τῶν ἀπλῶν καὶ γενικωτάτων τοῦ λόγου μορίων εἶναι
τὸν σκοπὸν τῶν τὰ ἀπλᾶ πράγματα σημαντόντων καὶ τὰ περὶ τῶν ἀπλῶν
πραγμάτων ἀπλᾶ νοήματα”. τῆς δὲ αὐτῆς ἐγένετο δόξης καὶ ὁ Αἰγαῖος
20 Ἀλέξανδρος. ὁ δὲ Πορφύριος σκοπὸν εἶναι τοῦ βιβλίου φησὶν ἐν τε τῷ B
πρὸς Γεδάλειον καὶ ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν περὶ τῶν κατηγορου- 20
μένων· αὐται δέ εἰσιν αἱ ἀπλαῖ φωναὶ αἱ σημαντικαὶ τῶν πραγμάτων, καθὸ
σημαντικαὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐ καθὸ λέξεις ἀπλῶς. καθὸ μὲν γάρ λέξεις, ἀλλας
ἔχουσι πραγματείας, ἀς ἐν τῷ Περὶ τῶν τοῦ λόγου στοιχείων δὲ τε Θεό-
25 φραστος ἀνακινεῖ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν γεγραφότες οἰον πότερον ὄνομα καὶ
ῥῆμα τοῦ λόγου στοιχεῖα ἡ καὶ ἀρθρα καὶ σύνδεσμοι καὶ ἄλλα τινά (λέξεως
δὲ καὶ ταῦτα μέρη, λόγου δὲ ὄνομα καὶ ῥῆμα), καὶ τίς ἡ κυρία λέξις, τίς 25
δὲ ἡ μεταφορική, καὶ τίνα τὰ πάθη αὐτῆς, οἰον τί ἀποκοπή, τί ἀφαίρεσις,
τίνες αἱ ἀπλαῖ, τίνες αἱ σύνθετοι, τίνες αἱ ὑποσύνθετοι καὶ δσα τοιαῦτα,
30 καὶ δσα περὶ ἰδεῶν εἰρηται, τί τὸ σαφὲς ἐν ταῖς λέξειν, τί τὸ μεγαλοπρεπές,

1 ἐν τούτοις ὁ λόγος v 2 δὴ JA: δὲ LKv ἔστιν supra Ja 3 εἰπεν]
2 p. 1^a16. 4 p. 1^b25 τὰ νοήματα JaLKv: νοήματα J¹A ἔστι in ras. A
4 ὅτι ἔστι τὸ K, τὸ supra K¹ τὸ περὶ] τῶν περὶ τῶν L 5 τῆς] τοῖς A: om. L
6 ἔκαστον K 7 ἀριστοτέλην LKA ἀληθεύοντες A 7. 8 ἀλλήλων τὰ
εἰκότα LA 8 τελεωτέρους A 10 εἶναι λέγων LAv 11 σημαίνει JK,
in marg. b: συμβαίνει LAv αὐτοῦ in marg. b τὰ alt. supra Ja: om. K
12 τίνα] τὸ L δὲ supra Ja: e corr. L¹: om. A καὶ supra K¹ σημαντόμενα
τοῦ λόγου A 13 ante νοήματα ὅτι add. Kv post νοήματά te add. JLAv, eras. J
15 γένη τὰ δέκα] δέκα γένη A 17 γενικωτά||| K sic (scripserat γενικώτα ..)
18 πράγματα JKv, in marg. L¹, supra A¹: νοήματα LA in lin. 20. 21 ἐν—Γεδάλειον
supra L¹ 21 γεδάλιον, ε in ras. L: γαδάλιον JK ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν]
p. 58,3 sqq. Busse 24 περὶ τῶν τοῦ λόγου στοιχείων JLKA: περὶ τοῦ λόγου στοιχείων v
24. 25 Θεόφραστος] cf. Rabe *De Theophr. libr.* Π. λέξ. p. 6 25 αὐτῶν JKA 26 τὰ
ante τοῦ add. A ἡ supra Ja^a 28 τίνα, α in ras. A τὰ om. A 29 αἱ
(ante ἀπλαῖ) om. L

τί τὸ ήδū καὶ πιθανόν· καθὸ μέντοι σημαντικὴ ἔστιν ἡ λέξις, κατὰ τὰ γένη 3^τ
τῶν ὄντων ἀφορίζεται. καὶ ἡ μὲν λέξις κατηγορία λέγεται ὡς κατὰ τοῦ
πράγματος ἀγορευομένη, τὸ δὲ πρᾶγμα κατηγόρημα. τῆς οὖν κατηγορίας 30
ἥτοι πράγματος ὄντος μετὰ τῆς σημαίνουσῆς αὐτὸ λέξεως ἡ τῆς σημαντικῆς
5 λέξεως, καθόσον ἔστιν σημαντική, ἐκατέρως ἔχεται καὶ τῶν πραγμάτων ἡ
κατηγορία. ἀπείρων δὲ ὄντων τῶν κατὰ μέρος καὶ ἀκαταλήπτων, εἰς δέκα
γένη τὰ ἀπειρά ἀνήγαγεν ὁ Ἀριστοτέλης, τὰς μὲν οὐσίας πάσας εἰς μίαν
συνελῶν τὴν ἀνωτάτω οὐσίαν, ἥτις ἔστι καὶ λέξις σημαντικὴ αὐτὴ ἡ οὐσία
σύμβολον οὐσία τῆς ἐν τοῖς οὖσιν οὐσίας, εἴτε ὑποστάσεως οὗσης εἴτε ἄχρι 35
10 ἐπινοίας ὑφεστώσης· οὐδὲν γάρ τοῦτο τῇ κατηγορίᾳ διενήγοχεν· οὐ γάρ
καθὸ ἐν ὑποστάσει ἔστι τὰ πράγματα ὅηλοδται ὑπὸ τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ
καθὸ ἐπινοεῖται ἥτοι ὄντα ἡ ὡς ὄντα. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν καὶ ἔκαστα
ποσῶν ἐπὶ τὸ γενικώτατον ποσὸν ἀναγομένων ἄλλῃ γίνεται κατηγορία, ἡ
ἀνωτάτω λέξις τοῦ ποσοῦ, κατὰ τοῦ ἀνωτάτω πράγματος ἀγορευομένη.
15 οὖτως δὲ καὶ τὸ ποιόν. ἔτερον δέ τι γένος ἔστιν τὸ πρός τι, ὑφ' ὃ πάντα
ἀνάγεται τὰ πρὸς ἄλλο τί πως ἔχοντα, καὶ κατηγορία ἄλλη τῆς πρός τι Γ
λέξεως, ὑφ' ἣν τὸ διπλάσιον τὸ ἥμισυ, δοῦλος δεσπότης, πατήρ υἱὸς καὶ 11
τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἔστανται καὶ κατακεῖσθαι ἄλλο γένος ποιεῖ
τὸ κεῖσθαι. τὸ δὲ ἡμιφιέσθαι καὶ ἀπλίσθαι ὑπὸ τὸ ἔχειν ἀνάγεται, τὸ δὲ
20 ἐν Λυκείῳ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ ὑφ' ἐν γένος τὸ ποῦ. καὶ τὸ ποτὲ γένος
ἔστιν ἄλλο περιέχον τὰ τοῦ χρόνου εἰδὴ καὶ μέρη. τὸ δὲ τέμνειν καὶ
καίειν εἰς τὸ ποιεῖν, ὥσπερ τὸ τέμνεσθαι καὶ καίεσθαι εἰς τὸ πάσχειν.
προστιθησιν δὲ καὶ τὰ τοῦ Βοήθου ὁ Πορφύριος πολλῆς ἀγχινοίας γέμοντα 45
καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τείνοντα τοῖς εἰρημένοις. λέγει γάρ καὶ ἔκεινος, ὅτι κατὰ
25 μὲν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα ἡ διαιρεσίς εἰς τὰ τοῦ λόγου γίνεται στοιχεῖα,
κατὰ δὲ τὰς κατηγορίας ἡ διαιρεσίς γίνεται, καθὸ σχέσιν ἔχουσιν αἱ λέξεις
πρὸς τὰ ὄντα, σημαντικαὶ τούτων οὖσαι. “διό, φησίν, οἱ σύνδεσμοι ἐν
μὲν τῇ λέξει εύρισκονται, τῶν δὲ κατηγοριῶν ἐκπίπτουσιν· οὐδὲν γάρ
τῶν ὄντων δηλοῦσιν, οὔτε οὖσίαν οὔτε ποιὸν οὔτε ἄλλο τι τοιοῦτον”.
30 δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι οὔτε περὶ φωνῶν φιλῶν οὔτε περὶ αὐτῶν 50
τῶν ὄντων ἡ ὄντα ἔστιν οὔτε περὶ τῶν νοημάτων μόνων οἱ ἄνδρες οὗτοι
τὸν σκοπὸν ἀφορίζονται, ἀλλὰ περὶ φωνῶν μὲν ἀπλῶν καὶ λέξεων, διότι
λογικῆς ἔστι πραγματείας προσίμιον, καθὸ δὲ σημαντικαὶ τῶν ὄντων εἰσὶ⁵⁵
τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν, ἀλλ' οὐ καθὸ παρασχηματίζονται ἡ συσχηματί-
35 ζονται ἡ πάλη τοιάδε ἀναδέχονται καὶ ἴδεας ἔχουσι τοιάσδε, ἀπερ ἡ περὶ 3^τ Δ

5 ἐκατέρως J e corr., LA: ἐκατέρων Kv	καὶ τῶν λέξεων καὶ τῶν πραγμάτων ν
6 ἀπεριλήπτων ν	8 συντελῶν Λ αὐτῇ Αν
11 εἰσὶ K	13 τὸ supra Ja ἀγορευομένη J: ἀπαγορευομένη L
ἀνωτάτου JK	14 ἀνωτάτῳ (post τοῦ) ΛΛν:
τὰ supra L'	15 ἐφ' L
20 λυκέων K	17 καὶ (ante τὸ) ποιεῖ γένος Αν
22 καὶ (post τέμνεσθαι) ομ. Α	26 γίνεται ἡ διαιρεσίς K
31 νοημάτων] ῥημάτων K	30 ὅτι supra K'
εἰσὶ τῶν ὄντων πρώτων I.	33. 34 σημαντικαὶ

τῶν λέξεων ὡς λέξεων ἐπίσκεψις πολυπραγμονεῖ. δῆλον δὲ ὅτι, εἰ περὶ 3^η
τῶν λέξεων, καθὸ σημαίνουσιν, ἀνάγκη καὶ τὰ πράγματα συνηρτῆσθαι τὰ
σημαντικόμενα καὶ τὰ νοήματα τὰ κατὰ τὰς σημασίας γινόμενα. δὸν καὶ τί
σημαίνει ἔκαστη λέξις ἀναδιδόσκει καὶ τὰ πράγματα καθ' ἔκαστην κατη-
5 γορίαν διορίζεται καὶ τῇ διαιρέσει τῇ αὐτῇ χρῆται καὶ ἐνταῦθα, δπου περὶ 5
τῶν σημαντικῶν λέξεων ἐστιν προηγουμένως ὁ σκοπός, καὶ ἐν τῇ Μετὰ τὰ
φυσικά, δπου περὶ τῶν ὄντων ἥδη ὄντα διδάσκει παραπλησίως δὲ καὶ ἐν
τοῖς λογικοῖς, οἷον ἐν τοῖς Τοπικοῖς, καὶ ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἥθικοις καὶ
ἐν ταῖς ἀλλαῖς πραγματείαις τῇ εἰς τὰ δέκα ταύτῃ χρῆται διαιρέσει τῶν
10 πρώτων γενῶν, ὡς πανταχοῦ μὲν τῆς αὐτῆς οὕσης διαιρέσεως, ἀλλ'
ἐνταῦθα μὲν οἰκείως τῇ λογικῇ πραγματείᾳ κατὰ τὰς σημαντικάς λέξεις
λαμβανομένης, ἀλλαχοῦ δὲ οἰκείως τῇ περὶ τῶν ὄντων θεωρίᾳ κατὰ τὴν 10
τῶν ὄντων ὑπόστασιν, οὗτε τῶν σημαντικῶν λέξεων πάντῃ κεχωρισμένων
τῆς τῶν ὄντων φύσεως οὔτε τῶν ὄντων ἀπηρτημένων τῶν σημαίνειν αὐτὰ
15 πεφυκότων ὀνομάτων, ἀλλ' οὐδὲ τῶν νοημάτων ἔξω τῆς ἀμφοῦ ὄντων
φύσεως· ἐν γάρ ὄντα πρότερον τὰ τρία ταῦτα διεκρίθησαν ὅστερον. ὁ μὲν
γάρ νοῦς αὐτὰ τὰ πράγματα ὣν καὶ αὐτὴ ἡ νόησις ταῦτὸν ἔχει τά τε
ὄντα καὶ τὰ τῶν ὄντων νοήματα διὰ τὴν ἀδιάκριτον ἔνωσιν, καὶ φωνῆς
ἐκεῖ οὐδὲν χρεία· ψυχὴ δὲ πρὸς μὲν νοῦν ἐστραμμένη τὰ αὐτὰ δευτέρως 15
20 ἔχει, δτε καὶ γεννητικούς, ἀλλ' οὐ γνωστικοὺς μόνον ἔχει τοὺς ἐν αὐτῇ
λόγους, ἀποστάσα δὲ ἐκεῖνεν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους τῶν ὄντων χωρίσασα
καὶ διὰ τοῦτο εἰκόνας αὐτοὺς ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων ποιήσασα διέστησεν
ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὴν νόησιν, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, δσφ καὶ τῆς πρὸς
τὸν νοῦν ὄμοιότητος ἀπέστη, καὶ λοιπὸν ἀγαπᾶ σύμφωνα τοῖς πράγμασιν
25 προβάλλεσθαι τὰ νοήματα. πεσσοῦσα δὲ εἰς γένεσιν καὶ λήθης ἀναπληγμέσια
ἐδεήθη μὲν ὅψεως, ἐδεήθη δὲ ἀκοῆς πρὸς ἀνάμνησιν· δεῖται γάρ τοῦ ἥδη Ε
τεμεσαρμένου τὴν ἀλήθειαν διὰ φωνῆς ἀπὸ τῆς ἔννοίας προφερομένης κινοῦντος 25
καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τέως ἀπεψυγμένην ἔννοιαν· καὶ οὕτως ἡ τῆς φωνῆς
ἐγένετο χρεία προσεχῶς μὲν τοῖς νοήμασιν ἔξημοιούσθαι σπευδούσης, δι'
30 ἐκείνων δὲ καὶ τοῖς πράγμασιν ἐφαρμοτούσης καὶ συμφυομένης πρὸς αὐτά,
ἴνα μὴ μάτην αἱ φωναὶ λέγοιντο ὥσπερ ἡ βλίτυρι, ἀλλὰ κινοῖεν ἐν τῷ
ἀκούοντι τὰς ὄμοιας ταῖς κινητικαῖς νοήσειν. ἀπὸ γάρ νοήσων προϊοῦσαι

1 ὅτι om. L εἰ JA: ἥ LKv 2 καθὸ εκ καθὼς corr. Ja συνηρτῆσθαι
JKA^{1ν}: συντηρεῖσθαι I, A² in marg. 3 γενόμενα ν 6 προηγούμενος Α
6. 7 Μετὰ τὰ φυσ.] velut Δ 7 p. 1017 a 24, sed cf. Bonitzii Ind. p. 378 a 50 sqq.
7 post ὄντα ἐστὶ add. v, εἰσὶ LA² δὲ om. LA 8 Τοπικοῖς] A 9 p. 103 b 22 sq.
Νικομ. ἥθ.] A 4 p. 1096 a 24 sqq. 9 ἀλλαῖς πράγμ.] cf. Bonitz. l. l. τὰ om. Kv
ταῦτα κέχρηται L 10 πρώτων JKA^{1ν}: πρώτων δέκα L: ἵ πρώτων A² 12 post
δὲ τί add. K οἰκείως] |||||ως K 16 ὅστερον διεκρίθησαν A 17 ὣν J: ὣν
LKA^v τὸ ante ταῦτὸν add. A 18 ἔνωσις] K 19 ἐκεῖ οὐδὲν JK: οὐδὲν
ἐκεῖ LAv 20 γεννητικὸς JA ἀλλ' οὐ] καὶ L 23 τοσοῦτον ν 25 εἰς
τὴν γένεσιν L 26 μὲν—ἐδεήθη δὲ om. L 27 τὴν ἀλήθειαν JLΔ: τῆς ἀληθείας Kv
προφερομένης LKv 28 ἀπεψυγμένη τέως A 31 ἥ] ὁ K βλίτυρι ν, ε βλήτυρι
corr. A: βλήτυρι JLK ἐν om Lv 32 γρ δομοῖς in mg. Ja: ἔννοίας J in lin. et
ceteri omnes

νοήσεις καὶ αὐταὶ κινοῦσι προσεχῆς καὶ συνάπτουσι τὰς τοῦ μανιλάνοντος 3γ
ταῖς τοῦ διδάσκοντος, μεσότητες ἀμφοῖν γινόμεναι. αἱ δὲ νοήσεις οἰκείως 25
κινηθεῖσαι ἐφαρμόττουσι τοῖς πράγμασιν, καὶ οὕτως γίνεται ἡ τῶν ὄντων
γνῶσις καὶ ὁ αὐτοψής ἔρως τῆς ψυχῆς ἀποπίπλαται. καὶ ἔστιν ἡ φωνὴ
5 πέρας τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας, τῶν δὲ περάτων ἔστιν τὸ ἐπιστρέφειν εἰς τὰς
ἀρχάς· διὸ καὶ ἡ φωνὴ τὰς ἀποστάσας ἀπὸ νοῦ καὶ τῶν ὄντων ψυχᾶς
καὶ διακριθεῖσας ἀλλήλων συνάγει τε εἰς ὅμονοιαν καὶ τοῖς πράγμασιν
συναρμόζειν ποιεῖ καὶ πρὸς νοῦν ἀναπέμπει καὶ παρασκευάζει μὴ μόνον 30
ἀφώνους ἐμέλειν εἶναι, ἀλλὰ μηδὲ ἐννοίας τῶν πραγμάτων ἑτέρας ἔχειν.
10 οὕτως οὖν τὰ ἡρωμένως ἐν τῷ προειλημμένα ἐμέρισεν ἡ ψυχή, μετὰ
μέντοι τοῦ φυλάξαι καὶ ἐν τῇ διαιρέσει τὴν ἀλληλουχίαν. ἔστιν οὖν ἐκ
τῶν εἰρημένων δῆλον, ὅτι ἔστιν μὲν ὁ σκοπὸς οἰκεῖος τῇ λογικῇ πραγματείᾳ
περὶ τῶν ἀπλῶν καὶ πρώτων καὶ γενικῶν φωνῶν, καθὸ σημαντικαὶ τῶν
ὄντων εἰσίν, συνδιδάσκεται δὲ πάντας καὶ τὰ σημαντικά οὔπ' αὐτῶν πρά-
15 γματα καὶ τὰ νοήματα, καθὸ σημαίνεται τὰ πράγματα ὑπὸ τῶν φωνῶν. καὶ 25
ταῦτα καὶ τοῖς Ἀλεξάνδροις καὶ Ἐρμίνῳ καὶ Βοήμῳ καὶ Πορφύρῳ δοκεῖ
καὶ ὁ θεός Ἰάμβλιχος ἐπιψήφίζει καὶ Συριανὸς σαφηνίζει καὶ οἱ ἡμέτεροι
διδάσκαλοι ἀποδέχονται. ἀλλ' ἐπεὶ δέδεικται περὶ φωνῶν ὁ σκοπός, τῶν
δὲ φωνῶν αἱ μὲν εἰσιν ἀπλαῖ, αἱ δὲ σύνθετοι, περὶ τῶν ἀπλῶν ἔστι φωνῶν
20 τῶν πρώτων καὶ τὰ πρῶτα καὶ γενικώτατα τῶν ὄντων σημαντικῶν διὰ
μέσων τῶν ἀπλῶν καὶ πρώτων νοημάτων. τὰ δὲ ἀπλᾶ εἰς δεκάδα συν-
ήγαγον οἱ Ποιθαγόρειοι, ὡς Ἀρχύτας, ὃ καὶ Πλάτων συγγέγονεν, ὡς ἐν Ζ
τῷ Περὶ τῶν καθόλου λόγων ἐδίδαξεν βιβλίῳ, ὃ καὶ Ἀριστοτέλης κατηγορεῖ 41
κολούμθησεν καὶ μέχρι τῶν δινομάτων, κατὰ τοσοῦτον μόνον, ὡς δοκεῖ τισι,
25 παραλλάξας, καθόστον τὸ ἐν αὐτὸς οὐ προσδοκίζεται τὸ τῶν δέκα περιεκτικὸν
καὶ τὸ κατὰ φύσιν τῶν δινομάτων ἀπογινώσκει.

Χρήσιμος δὲ ἡ τούτων διδασκαλία πρὸς τε τὴν τῆς ὅλης φιλοσοφίας
καὶ πρὸς τὴν τῆς λογικῆς πραγματείας εἰσαγωγήν. δῆλον γάρ ὅτι τὰ
ἀπλᾶ πρὸς στοιχείωσίν ἔστιν ἐπιτήδεια. διὸ καὶ ὁ γεωμέτρης ἀπὸ τῶν 45
30 ἀπλουστέρων ἀρχόμενος περὶ τριγώνων πρώτων καὶ τετραγώνων ἐφεξῆς

1 νοήσεις, νο in ras. J	αὐταὶ JK: αὐταὶ LAv	2 ταῖς (ante τοῦ) ex τὰς
corr. A	4 ἀποπίπλαται LΑ	3 ἡ om. Λ
	12 ὅτι om. L	8 ποιεῖν L
10 ἡρωμένα L	12 ὅτι om. L	15 καθὸ Λ: καὶ θὸ sic L: καὶ καθὸ JKν
15. 16 καὶ ταῦτα καὶ JL: καὶ ταῦτα Kν: ταῦτα δὲ καὶ Α		16 τοῖς ἀλεξάνδροις (et Aegaeo et Aphrodisensi) JL ¹ : τοῖς περὶ ἀλεξάνδρῳ L ⁴ Α: τοῖς περὶ ἀλεξανδρὸν Kν
ἔρμινον Kν	βοηθὸν Kν	πορφύριον Kν
		post πορφύρω εἶναι add. A
17 καὶ ὁ συριανὸς Λ	οἱ ἡμέτ. διὸ.] cf. Αμμον. p. 9,17 B.	19 post φωνῶν alt.
δ κοπὸς (sic) add. L, ὁ σκοπὸς Λ ²	20 καὶ τὰ] τῶν τὰ Α	21 δεκάδας ε δέκα
corr. Ja: δέκα ceteri	22 πυθαγορικὸι L	πλάττων K
γ primum in ras. J	alt. ὡς om. Λ	συγγέγωνεν (sic),
Ἐν] ὁν ε corr. Α	προλογίζεται ν	23 λόγων om. Λ
		25 παραλάξας L
ἀπογινώσκει lac. 7 litt. L	27 τὴν om. Α	26 pro
29 τελείωσιν L	30 πρώτων Jν: πρῶτων IΚΑβ	τῆς ὅλης φιλοσοφίας J
Ἐφεξῆς διδάσκει περὶ πενταγώνων καὶ πολυγώνων Α		30 ἐφεξῆς] ἐξ ἡς K

διδάσκει καὶ τότε περὶ πενταγώνων καὶ τῶν ἐφεξῆς πολυγώνων, καὶ οἱ 3^{οί}
 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐσπουδακότες τί ἄρτιον καὶ τί περιττὸν καὶ οὗτως τί
 ἀρτιοπέρισσον· η̄ περισσάρτιον· πρὸς δὲ τὴν λογικὴν πραγματείαν διτ
 χρήσιμος η̄ ἀπὸ τῶν ἀπλουστάτων λέξεων ἀρχή, φανερὸν ἐντεῦθεν. η̄
 5 θεωρία καὶ η̄ πρᾶξις ἀνάπταται ὅδεούσιν· καὶ γὰρ η̄ μὲν θεωρία ἀπὸ
 τοῦ τέλους ἀρξαμένη ὁδῷ πρόεισιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, η̄ δὲ πρᾶξις ἀπὸ 50
 τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸ τέλος ὁδεύει, ὡς ἐπὶ οἰκίας· η̄ μὲν γὰρ θεωρία αὐτῆς
 τὴν χρείαν εὐθὺς ἔννοει, δι’ η̄ν ἔστιν οἰκία, διτι διὰ σκέπην ἀνέμων καὶ
 ὅμβρων καὶ καύματος, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ τέλους καὶ δπως ἀν τοῦτο
 10 περιγένοιτο θεωρῶν εὑρίσκει διτι σκέπην ἄνευ τοίχων ἐπικεῖσθαι ἀδύνατον,
 τοὺς δὲ τοίχους ἄνευ θεμελίων οὐχ οἶν τε ἰδρῦσθαι, ἀλλ’ οὐδὲ τούτους κατα-
 βληθῆναι πρὸ τοῦ τὴν | γῆν δρυχθῆναι, καὶ ἐνταῦθα κατέληξεν, διτεν η̄ πρᾶξις 4^ο Α
 ἀρξαμένη πρῶτον μὲν δρύττει τὴν γῆν, εἴτα τοὺς θεμελίους καταβάλλεται
 καὶ τούτοις ἐποικιδομεῖ τοὺς τοίχους καὶ τελευταίν τὴν δροφήν ἐπιτίθησιν.
 15 κανταῦθα τοίνυν μοι τὸ δημοιον παραφύλαττε· ὡς γὰρ τῆς οἰκίας δεόμεθα
 κωλυούσης τὴν ἀπὸ ἀνέμων καὶ ὅμβρων καὶ καύματος γινομένην φθοράν,
 οὗτω καὶ τῆς ἀποδείξεως δεόμεθα κωλυούσης τὴν τε ἀπὸ τοῦ φεύδους ἐν 5
 τῇ θεωρίᾳ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἐν τῇ πράξει κυρίως ἀν καλούμενην
 φθοράν. καὶ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῆς θεωρίας ἀντίκειται τῷ ἀληθεῖ τὸ φεῦδος,
 20 οὗτω καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίκειται τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν, καὶ
 δεόμεθα τινος δργάνου τοῦ διακρίνοντος αὐτά, ἵνα μὴ τοῖς φεύδεσιν ἀντὶ
 τῶν ἀληθῶν καὶ τοῖς κακοῖς ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν περιπίπτωμεν. τοῦτο δέ
 ἐστιν η̄ ἀπόδειξις, τὸ κριτήριον ἐκάστου τὸ μὴ συγχωροῦν διά τι ἀμυδρὸν
 ἕσως ἔχνος τοῦ ἀληθοῦς η̄ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπατᾶν, ἀλλὰ γυμνοῦν πάντα καὶ 10
 25 βασανίζον. ὥσπερ οὖν τὴν οἰκίαν δπως ἀν γένοιτο σκοποῦντες ἐπὶ τὴν
 ὄρυξιν τῆς γῆς καταλήγομεν, οὗτως καὶ τῆς ἀποδείξεως τὴν γένεσιν σκο-
 ποῦντες, ἐπειδὴ η̄ ἀπόδειξις λέγει, τι τίνι ὑπάρχει καὶ τι τίνι οὐχ ὑπάρχει,
 οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν προστιθεῖσα, διὰ τί ὑπάρχει η̄ οὐχ ὑπάρχει,
 δηλον διτι οὐκ ἔστιν ἀπλοῦς λόγος, ἀλλὰ συλλογὴ πλειόνων τοῦ τε ὑπάρχοντος
 30 καὶ φ̄ ὑπάρχει καὶ τῆς αἰτίας εἰς δύο τούλαχιστον προτάσεις συναγομένων. 15
 δι γὰρ δεικνὺς διτι η̄ ψυχὴ ἀθάνατος διὰ μέσου τοῦ αὐτοκινήτου λέγει οὗτως·
 η̄ ψυχὴ αὐτοκινήτος, τὸ αὐτοκινήτον ἀθάνατον· καὶ οὗτως ἐπάγει τὸ συμ-
 πέρασμα, διτι η̄ ψυχὴ ἀθάνατος. συλλογισμὸς οὖν ἀπόδεικτικός ἐστιν η̄
 ἀπόδειξις. πῶς δὲ ἀν μάθοιμεν τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμὸν μὴ τὸν

1 ἐφεξῆς] ἔξης K 3 ἀρτιοπέριττον Av η̄ JLA: καὶ τὶ Kv 4 ἀπὸ om. Kv
 φανερὸν] δῆλον A 7 οἰκεῖας A 8 post ἔστιν η̄ add. v 9 καυμάτων Α
 ἀρξαμένη, η̄ ex os ut vid. corr. A, sed vereor ne Simpl. ipse negligenter dixerit (cf.
 θεωρῶν), nisi forte scribendum ἀρξάμενός <τις> 11 ἰδρύσασθαι A 13 μὲν om. A
 δρύττειν A 14 τούτοις KA (ois in ras. A) v: τούτους JL τοὺς τοίχους, οὓς et
 οὓς in ras. A 16 γενομένην A 18 ἀν om. A 19 ἐπὶ om. L 21 τοῦ
 om. L ψεύδεσιν LAv (cf. l. 19): ψεύδεσιν JK 23 η̄ supra L¹ τι A: τὶ J¹:
 τὸ J¹ LKV 25 τῆς οἰκίας L 26 καταλήγομεν, ἥγο in ras. J: καταλήγωμεν v
 27 ante η̄ καὶ interpositus A² καὶ – υπάρχει om. in mg. suppl. Ja (ἀρχει nunc
 resectum) 28 οὐχ ὑπάρχων A 30 ὡς ΚΛν: ὡς ex ὡς corr. J: ὡς L εἰς om. A
 προτάσεις τούλαχιστον v συναγομένης Kv 32 αὐτοκινήτον (post ψυχὴ) JK

ἀπλῶς συλλογισμὸν προμαθόντες; οὐδὲ γάρ γράφειν τόνδε τὸν τύπον ἢ τόνδε 4· διηγήσομεῖται μὴ ἀπλῶς γράφειν μαθόντες. τὸν δὲ ἀπλῶς συλλογισμὸν πῶς ἔστιν μαθεῖν, εἰ μὴ τὰ ἐξ ὧν συνέστηκεν μάθοιμεν; αὐταὶ δέ εἰσιν αἱ προ- B τάσεις. ἀλλὰ καὶ αὗται ἐξ ὀνομάτων εἰσὶ καὶ ῥημάτων, τῶν μὲν ὑποκει- 21 μένων, τῶν δὲ κατηγορουμένων. δεῖ οὖν καὶ τῆς τούτων γνώσεως. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἔχει τέλος ἡ ἀνάλυσις· προηγεῖται γάρ καὶ τούτων ἡ τῶν ἀπλῶν φωνῶν θεωρία, καθ' ἣν πάντα ὄντα ὄντα ἔστιν, διότι ἡ πρώτη θέσις τῶν φωνῶν ὡς ὀνομάτων ἔστιν· δειγμέντες γάρ οἱ ἀνθρωποι σημαίνειν ἀλλήλοις τὰ πράγματα διὰ τὸ τῆς κοινῆς ἀποστῆναι νοήσεως ἔθεντο τῷδε 10 μὲν ὄντα σῶμα, τῷδε δὲ δεξιόν, καὶ ἄλλῳ ποιεῖν ἢ πάσχειν, οὕπω δια- 25 φορᾶς οὔσης, καθ' ἣν τὰ μὲν ὑπόκειται, τὰ δὲ κατηγορεῖται καὶ τὰ μὲν προσσημαίνει χρόνον, τὰ δὲ οὖ. προηγεῖται οὖν ἡ τῶν ἀπλῶν φωνῶν θεω- rία, καὶ ἀπὸ ταύτης ἀρχέτονος τῷ τὴν ἀπόδειξιν δημιουργοῦντι. εἰκότως οὖν ἀπὸ τῶν Κατηγορίων ἀρχήμεθα, ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν εἰς τε τὸν σημαντικὸν 15 λόγον καὶ εἰς τὰ σημαινόμενα πράγματα εἰσαγόμεθα ἀπὸ ἀπλουστέρων ἐπὶ συνθετώτερα. μετὰ γάρ τὰς ἀπλᾶς φωνὰς τί ὄντα καὶ τί βέβαια μανθάνο- μεν, ἐπειτα τί κατάφασις καὶ τί ἀπόφασις καὶ τίνες αἱ τούτων διαφοραί, 20 ἀπερ ἐν τῷ Περὶ ἔρμηνείας διδασκόμεθα, εἴτα τί δρος καὶ τί πρότασις καὶ συλλογισμὸς καὶ τίνα τὰ τῶν συλλογισμῶν εἶδη καὶ πόσα καθ' ἔκαστον 25 σχῆματα καὶ καθ' ἔκαστον σχῆμα πόσοι γίνονται τρόποι, ἀπερ διὰ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν διδασκόμεθα· καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀπόδεικτικὴν ἐρχό- μεθα πραγματείαν, ἦν Τστέρων ἀναλυτικῶν ὁ Αριστοτέλης ἐπέγραψεν. εἰκότως οὖν ἀπὸ τοῦ τῶν Κατηγορίων βιβλίου καὶ τῆς λογικῆς πραγματείας καὶ τῆς 30 δηλητῆς ἀρχήμεθα φιλοσοφίας, καὶ ἔχομεν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ τὴν τάξιν 35 τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προκειμένου βιβλίου παραδίδομενην.

'Αλλὰ καὶ τίς ἡ τῆς ἐπιγραφῆς αἰτία ζητεῖν ἀξιον, πρῶτον δέ, κατὰ πόσους ἐπιγέγραπται τρόπους, καὶ τίς τῶν ἐπιγραφῶν ἡ δοκιμωτέρα. καὶ γάρ οἱ μὲν Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπέγραψαν τὸ βιβλίον, οἱ δὲ Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, ἄλλοι δὲ Περὶ τῶν δέκα γενῶν, ἄλλοι δὲ Κατηγορίαι δέκα, ἄλλοι δὲ 40 Κατηγορίαι, ὥσπερ καὶ νῦν ἔτι φέρεται. ἀλλ' οἱ μὲν Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπι- 1' γράψαντες καὶ ταύτην τῷ βιβλίῳ τὴν τάξιν ἀποδιδόντες ἀτοποιοῦνται οὐ γάρ 41 τῶν τοπικῶν προηγεῖται μόνων, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς λογικοῖς τῆς τε συλλο- γιστικῆς ἡτοι ἀναλυτικῆς πάσης θεωρίας καὶ τῆς περὶ προτάσεων, ἦν Περὶ ἔρμηνείας ἐπιγράψουσιν, ἐν δὲ τῇ περὶ τῶν ὄντων θεωρίᾳ πάσης ἥρεῖται 45 φιλοσοφίας ἡ τῶν ἀπλῶν παραδίδοσις, ἀτε περὶ τῶν στοιχειωδεστάτων διδά- σκουσα. ἐπειδὴ δὲ οὐχ ὁ τοχών ἔστιν ἀνήρ ὁ μετὰ τὰς Κατηγορίας εὐθὺς

1 προμαθόντες συλλογισμὸν ν	γάρ supra Ja: om. ceteri	5 τούτου L	8 ἔνεστιν ν
10 τῶν (supra δ) δὲ δεξιὸν L ¹	ἄλλω Kv: ἄλλο JL.A	12 προσημαίνει Kv	
15 τῶν post ἀπὸ add. v	16 τὰ post ἐπὶ add. Kv	19 τὰ om. Av	
20 σχῆματα JL.A: σχῆμα Kv	24 φιλοσοφίας ἀρχήμεθα Α	25 παραδίδομενην	
JL: παραδίδομενην Av: παραδίδομένων K	27 τ[ις] τῆς b	28 ὑπέγραψαν K	
29 δὲ pr.] καὶ Α	30 ἔτι φέρεται scripsi: ἐπιφέρεται ex ἐπιφανεῖται corr. J: φέρεται		
KΛν: φανεῖται L	30. 31 ἐπιγράψαντες JLν: γράψαντες K: γράφοντες Α	31 τὴν	
τάξιν τῷ βιβλίῳ K	32 μόνων II.: μόνον KΛν	32. 33 λογιστικῆς K	

τὰ Τοπικὰ τάξις βιβλία, ἀλλὰ "Αδραστος ὁ Ἀφροδισιεύς, ἀνὴρ τῶν γνησίων 4° Περιπατητικῶν γεγονός, ἐν τῷ Περὶ τῆς τάξεως τῆς Ἀριστοτέλους φιλοσοφίας 4° μετὰ τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον τὰ Τοπικὰ βούλεται τετάχθαι, τίνα ἀν
5 ἔχοι καὶ πιθανὴν αἰτίαν ἀνδρὸς ἐλλογίμου χρίσις; ἢ δὲ προηγεῖσθαι μὲν δεῖ πάντως τὴν τῶν ἀπλῶν φωνῶν γνῶσιν διὰ τοῦ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίου,
πρὸ δὲ τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου καὶ τῶν ἀναγκαίων αὐτῆς προηγουμένων συλλογισμῶν καὶ προτάσεων τὴν ἐξ ἐνδόξων καὶ πιθανῶν συλλογιζομένην παραδίδωσιν μέθυδον. διὸ ἐπειδὴ κατὰ συλλογισμὸν καὶ αὗτη πρόεισιν, 10 προδιδάσκει καὶ ἐπὶ ταύτης, τί ἔστι κοινὸς συλλογισμός, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν 10 Προτέρων ἀναλυτικῶν. εἰ γάρ ἀπὸ τῶν ἐνδόξων ἐπὶ τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ ἀπὸ τῶν πιθανῶν ἐπὶ τὰ πάντας ἀληθῆ προσίεναι χρή, εἰκότως, φαίη ἀν "Αδραστος, ἡ τοπικὴ πραγματεία τῆς τε ἀποδεικτικῆς προηγεῖται καὶ τῶν ἀναγκαίων προλαμβανομένων | τῆς ἀποδείξεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πιθανῶς, 4° Δ εἴπερ ἄρα καὶ πιθανῶς εἴρηται, ἀτοπος δὲ ὄντως ἡ Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπι- 15 γραφὴ τοῦ βιβλίου· αἱ γάρ ἀπλᾶ φωναὶ τῶν τε προτάσεων τῶν ἀπ' αὐτῶν ἥγονται προσεχῶς καὶ τῶν ἐξ ἔκεινων συλλογισμῶν. οἱ δὲ Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ἡ Περὶ τῶν δέκα γενῶν ἐπιγράφοντες, ὥσπερ ὁ Πλωτῖνος δοκεῖ ἐν τῇ πρὸς αὐτὰς ἀντιλογίᾳ, πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶσιν μόνον, ἀλλ' 5 οὐ πρὸς τὸν λογικὸν σκοπόν. τὰ γάρ γένη τοῦ ὄντος αὐτὰ τὰ πράγματά 20 ἔστιν· διτὶ δὲ οὐ περὶ τῶν ὄντων ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῶν σημανουσῶν αὐτὰ φωνῶν, καθὸ σημαντικά, εἰρηταὶ μὲν καὶ πρότερον, σαφῶς δὲ καὶ αὐτὰς ἐνδείκνυται ἔκαστον τῶν εἰρημένων εἰπὼν αὐτὸς μὲν καθ' αὐτὸς ἐν οὐδεμιᾷ καταφάσει λέγεσθαι, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκῇ καταφασιν γίνεσθαι· εἰ γάρ ἡ καταφασίς ἐν φωνῇ καὶ λόγῳ, οὐκ ἀν εἴη περὶ τῶν 25 ὄντων ὁ σκοπός· οὐ γάρ ἡ τῶν πραγμάτων συμπλοκὴ καταφασίς γίνεται, 10 ἀλλ' ἡ τῶν σημαντικῶν φωνῶν. εἰ δὲ καὶ ἔκαστον τῶν ἐνταῦθα παρα- δίδομένων ἦτοι οὐδίσιαν σημαίνειν ἡ ποσὸν ἡ ποιὸν ἡ ἄλλο τί φησι, τὰ δὲ σημαίνοντα οὐχὶ τὰ πράγματά 30 ἔστιν (σημαίνεται γάρ ἔκεινα), ἀλλ' αἱ φωναί, δῆλον διτὶ οὐ περὶ τῶν ὄντων, ἀλλὰ περὶ τῶν σημανουσῶν τὰ ὄντα φωνῶν ἡ πραγματεία.

'Αλλ' ἐπειδὴ Κατηγορίαι παρὰ τοῖς πλείστοις ἐπιγέραπται, τὴν αἰτίαν τούτου ζητητέον. οὐ γάρ δὴ τὰς μετὰ αἰτίας ἐγκλήσεις δπως χρὴ ποιεῖσθαι, διὰ 15

- 1 συντάξις L 2 post τάξεως καὶ add. K τῆς, ἵς in ras. J 3 τὸ JA: τὴν ν:
om. LK κατηγοριῶν Αν: κατηγοριῶν J: κατηγορικῶν LK βιβλίον JA: βιβλίων
LK: βιβλον. ν τίνα δ' ἂν A 4 ἔχοι] σχοῖεν A: σχοὶη ν καὶ K: καὶ J, del. J²:
om. LAv, sed cf. in Phys. p. 355,16 D. αἰτίαν πιθανὴν ν 6 ἀναγκαῖως εἰ ἀναγκαῖων
corr. J¹: ἀναγκαῖων K αὐτῆς om. A 7 πιθανῶν Kv, supra JL¹: πιθανῶς in lin. JL: πιθανῶς εἰ πιθανῶν mut. A¹ συλλογιζομένων A 8 καὶ αὗτη κατὰ συλλογισμὸν; sed corr. Ja 9 προδιδάσκει] Top. A 1 p. 100 a 25 10 Προτ. ἀναλ.] A 1 p. 24 b 18
11 λένει Kv 12. 13 τῆς ἀναγκαῖως προλαμβανομένης ἀποδείξεως L 14 εἴπερ ἄρα]
ἄρα ὥσπερ K 15 τε om. A 17 ὁ [Πλωτῖνος] καὶ πλωτίνων ν 19 λογιστικὸν ν
alt. τὰ supra Ja 21 μὲν supra L¹ πρότερον] p. 9,28 sqq. 22 εἰπὼν] 4 p. 2 a 4
αὐτὸς — ἐν in ras. J¹ 23 καταφάσει ἡ ἀποφάσει λέγεται A 26. 27 παρα-
δίδομένων Kv 27. φησί (4 p. 1 b 25) Kv: φασὶν JLA 31 αἰτίαν τὴν I.
32 ἐγκλήσεις AL, corr. L¹

· ἀδέ τοῦ βιβλίου διδασκόμεθα· ῥητάρων γάρ ἀλλ' οὐ φιλοσύφων ἡ τοιαύτη·^{1v}
 σπουδή, καὶ ἀντίκειται τῷ τοιούτῳ κατηγορεῖν τὸ ἀπηγορεῖν, ὅπερ ἐστὶν τὸ
 ἀπολογεῖσθαι. ἀλλ' ὁ μὲν Πορφύριος ἀπλοκώτερον ἔχησθαι μενος τὸ ἀγορεύειν
 φησὶ τὰ πράγματα κατὰ τι σημανόμενον κατηγορεῖν λέγεσθαι καὶ δῆλος τὸ
 5 λέξιν σημαντικὴν κατὰ πράγματος λέγειν, “ῶστε, φησίν, πᾶσα ἀπλῆ λέξις
 σημαντική, οὐτωσὶ καὶ τοῖς ῥήμασιν λέγων. καίτοι τούτῳ γε τῷ Ε
 λόγῳ καὶ ἡ Σωκράτης καὶ ἡ τῶν μερικῶν ἐκαστον σημαίνουσα ἀπλῆ λέξις²⁰
 κατηγορίᾳ ἀν ῥήθειν, καὶ οὗτως οὐ περὶ τῶν γενικωτάτων, ἀλλὰ περὶ ἀπλῶν
 10 λέξεων ἔσται ὁ λόγος. ἀμεινον οὖν οἱ ἄλλοι Κατηγορίας ἐπιγράψθαι φασὶν
 διὰ τὸ περὶ τῶν γενικωτάτων εἰναι, ἀπερ ἀεὶ κατηγορεῖσθαι πέψυκεν. τοῦ
 γάρ ἀποφαντικοῦ λόγου, ἐν ᾧ τὸ ἀληθὲς συνίσταται καὶ τὸ φεῦδος, τὸ μέν
 τι ἐστιν ὑποκείμενον, περὶ οὐ δὲ λόγος, τὸ δὲ περὶ ἐκείνου λεγόμενον, διπερ
 κατηγορούμενον ὡς κατὰ τοῦ ὑποκειμένου λεγόμενον καλεῖται· οἰον²⁵ Σωκράτης²⁵
 ἀνθρωπός ἐστιν· ὑπόκειται μὲν ὁ Σωκράτης, κατηγορεῖται δὲ ὁ ἀνθρωπος.
 καὶ ὑπόκειται μὲν τὸ μερικώτερον, κατηγορεῖται δὲ τὸ καθολικώτερον, καὶ
 ἀδύνατον ἐπὶ τῶν κυρίων κατηγορουμένων ἀντιστέψαι· οὐ γάρ δύνατὸν εἰπεῖν
 διτὶ ὁ ἀνθρωπος Σωκράτης ἐστὶν οὐδὲ διτὶ τὸ ζῷον ἀνθρωπος. ἔστιν δὲ
 τὰ μὲν μόνως κατηγορούμενα, ὡς καὶ ἐν τῇ Πορφύριος Εἰσαγωγῇ εἴρηται,²⁰
 20 τὰ γενικώτατα γένη, τὰ δὲ μόνως ὑποκείμενα, τὰ ἄτομα. καὶ γάρ ἐκείνων
 μὲν τὰ ἄλλα μετέχει, διὸ καὶ λέγεται κατὰ τῶν μετεγόντων· ἐκεῖνα δὲ³⁰
 ἄλλων οὐ μετέχει, διὸ οὐδὲν ἐκεῖνα πρὸς κατηγορίαν ὑπόκειται· τὰ δὲ
 ἄτομα μετέχει μὲν τῶν ὑπὲρ αὐτὰ καὶ διὰ τοῦτο ὑπόκειται αὐτοῖς, ὑπ'
 οὐδενὸς δὲ ὡς ὀλικώτερα μετέχεται καὶ διὰ τοῦτο οὐδενὸς κατηγορεῖται.
 25 εἰ τοίνυν περὶ τῶν ἀνωτάτων γενῶν ἔστιν ὁ τοῦ βιβλίου σκοπός, εἰκότως
 ἐπιγέγραπται Κατηγορίαι. καὶ γάρ καὶ Ἀρχύτας τὸν αὐτὸν ἔχων σκοπὸν
 τὸ βιβλίον Περὶ τῶν καθόλου λόγων ἐπέγραψεν, τῶν καθόλου κατηγορου-³⁵
 μένων ἀεὶ τῶν ὑφ' ἔαυτά, οὐδέποτε δὲ ὑποκειμένων. εἰ δὲ ξενίζει τὸ
 ὄνομα παρὰ τὴν συνήθειαν κείμενον, οὐδὲν θαυμαστόν· ἐλλειπόντων γάρ
 30 τῶν ὀνομάτων ὡς πρὸς τὰ πράγματα οἱ φιλόσοφοι οὐ μόνον γινώσκειν τὰ
 πράγματα βουλόμενοι τὰ τοῖς ἄλλοις ἀγνοούμενα, ἀλλὰ καὶ ἐκφαίνειν τοῖς
 βουλομένοις μαθεῖν, ποτὲ μὲν ὀνοματοποιεῖν ἀναγκάζονται, ὡς αὐτὸς

2 ἀντίκειται, ταὶ supra Ja^a

3 Πορφύριος] p. 56,7 sqq.

5 ante λέξιν λέγειν add. A

φασὶ K 6 καθ' οὖ σημαίνηται JL: καθ' οὖ σημαὶ A: καθ' οὖ σημαίνη K: καθ' οὖ περ
 7 v: καθ' οὔπερ σημαίνει b: καθ' οὖ σηματινομένου cod. M Porph.: κατὰ τοῦ σηματινομένου
 ed. princ. Porph. 7 οὗτωσι J: οὗτως LK: οὗτω Λν τοῖς] τῆς v
 8 λέξις ἀπλῆ A 9 ante ἀπλῶν add. τῶν Αν 10 ἐπιγράψθαι K: ἐπιγρά-
 φεσθαι A 11 δεῖ om. LA 13 τὸ eras. I: om. Α 14 τοῦ om. K
 15 μὲν γάρ δὲ Α alt. δὲ supra Ja 16. 17 καὶ ἀδύνατον] οὐ γάρ δύνατὸν post rasuram
 5 litt. L 18 διτὶ δὲ] εἴτε, εἰ ut vid. ex o mut. L ἔστιν om. I 19 καὶ om. Α
 Πορφ. Εἰσαγ.] cf. p. 4,25. 7,12 Busse 21 κατὰ, κ in ras. J 22 ὑπόκεινται Α
 24 ὀλικώτερον v: compendio ancipiti K 25 ἀνωτάτων v: comp. anc. A
 27 τὸ supra Ja^a: om. Kv τῶν καθόλου (post ἐπέγραψεν) om. A

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

Αριστοτέλης τὸ τῆς ἐντελεχείας ὄνομα ποιήσας, ἔστιν δὲ ὅτε τοῖς ἐπ' ἄλλων 4^η κειμένοις ἐπ' ἄλλων κατεγγράφαντο οἰκείως μεταφέροντες, ὥσπερ νῦν τῷ Ζ τῆς κατηγορίας. Κατηγορίαι δὲ ἐπιγέγραπται καὶ οὐ Περὶ κατηγοριῶν διὰ 40 τὸ σύνηθες εἶναι πολλάκις τὸ ὄνομα περὶ οὐ διάλογος ἐπ' εὑθείας πτώσεως ἢ προγράψειν τοῦ συγγράμματος· οὕτως δὲ περὶ Θεμιστοκλέους λόγος Θεμιστο-
κλῆς ἐπιγέγραπται καὶ οὐ περὶ πολιτείας Πολιτεία.

Ότι δὲ γνήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον, μάλιστα μὲν ἡ τῶν ἐννοιῶν πυκνότης καὶ τὸ συνεστραμμένον τῆς φράσεως δηλοῖ κατὰ τὴν νοερὰν τοῦ Ἀριστοτέλους προϊόντα δύναμιν. καὶ αὐτὸς δὲ μέμνηται τοῦ βιβλίου ἐν 45 ἀλλοις, δέκα κατηγορίας αὐτὸν καλῶν, ἵνα μηδὲ ὑπονοήσωμεν τοῦ Ἀρχυτείου μνημονεύειν αὐτὸν ἄλλην ἐπιγραφὴν ἔχοντος· ἢ οὖν καὶ ἐκεῖνα νοθεύειν χρὴ τὰ συγγράμματα, ἐν οἷς μέμνηται τούτου, ἢ μηδὲ τοῦτο ἀθετεῖν. ἀλλὰ καὶ οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἑταίρων αὐτοῦ ὡς γνήσιον ἀπεδέξαντο τὸ βιβλίον. πρὸς δὲ τούτοις μὴ τούτου προγραφέντος τῷ Ἀριστοτέλει τοῦ βιβλίου ἀναρχος 15 ἀν ἦν καὶ ἀκέφαλος καὶ πᾶσα μὲν ἡ Ἀριστοτέλους φιλοσοφία, ἔξαιρέτως δὲ ἡ λογικὴ πραγματεία. ἴστορεὶ δὲ ὁ Ἀδραστος ἐν τῷ Περὶ τῆς τάξεως 50 τῶν Ἀριστοτέλους συγγραμμάτων, διτὶ φέρεται καὶ ἄλλο τῶν κατηγοριῶν βιβλίον ὡς Ἀριστοτέλους καὶ αὐτὸν βραχὺ καὶ σύντομον κατὰ τὴν λέξιν καὶ διαιρέσειν διλίγαις διαφερόμενον, ἀρχὴν δὲ ἔχον “Τῶν ὅντων τὸ μέν 20 ἔστιν”. πλὴνος δὲ στίχων ἐκατέρου τὸ αὐτὸν ἀναγράφει, ὥστε τὸ βραχὺ κατὰ τὴν λέξιν εἰπεν ὡς συντόμως ἔκαστου τῶν ἐπιγειρημάτων | ἐκτιθεμένων. 5r A

Λοιπὸν δὲ τὸ περὶ τῆς εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσεως τοῦ βιβλίου λέγειν
ὑπολείπεται, ἡ τινες μὴ ἐπιστήσαντες δπως τε κατ' ἄρμα διηγήρηται καὶ
δπως τὴν τε πρὸς τὸν δλον σκοπὸν χρείαν ἀποπληροῦσι καλῶς καὶ τὴν
25 πρὸς ἄλληλα συνέχειαν διασψύζουσιν, στοιβάδων κείσθαι νομίζουσιν τὰ κεφάλαια
κατὰ τὸν ὑπομνηματικὸν τρόπον. καὶ δὴ καὶ ἀντιλέγουσιν αὐτῷ τινες
ἀθετοῦντες τὴν διαιρεσιν, οἱ μὲν ὡς πλεονάζουσαν μάτην, οἱ δὲ ὡς πολλὰ 5
παρεῖσαν ὥσπερ Κορυνθίους καὶ Ἀθηρόδωρος, οἵτινες περὶ λέξεων οἰδύμενοι τὸν
σκοπὸν εἶναι καθὸ λέξεις εἰσίν, πολλὰς λέξεις προβάλλοντες τὰς μὲν κυρίας,
30 τὰς δὲ τροπικάς, ἐλέγχειν οἴονται τὴν διαιρεσιν, ὡς οὐ πάσας τὰς λέξεις

1 ἐνδελεχείας K σομα ποτήσας JLKA: δόνοματοποιήσας v 2 οἰκείως μετα-
φέροντες in marg. suppl. Ja 2 τῷ JL: τὸ ΚΑν 5 γράμματος v

⁶ πολιτείας] πολίτου Κ 7 μὲν καὶ ἡ Κ 8 πυκνότης suppl. L⁴ 8. 9 τοῦ τ'

ἀριστοτέλους νοεράν Δ 9 προϊον Κ: προϊόντος ν 9. 10 ἐν ἄλλοις] ubinam?

cf. Bonitzii Ind. p. 102^a 19 10 μηδὲ JKA: μὴ v, idem suppl. L⁴ 11 αὐτὸν,

supra ῥων L¹ η] ει L ἐκείνα supra L¹ 12 τούτου μέμνηται A

^{τοῦτο} τούτου L 13 σπουδαιότεροι v ἐτέρων A¹, corr. A² ἀπέδειξαν L¹ ex

¹⁴ προγραφέντος ex προγράφοντος corr. J² ¹⁵ ἀv supra J¹

¹⁶ ὁ ομ. ΛΑ ¹⁸ ἐν καὶ αὐτῷ Α ¹⁹ δέλγον, ον in ras. L ²⁰ ἔγων Α

²⁰ στίγον b ²¹ ἐκάστου J e corr., LA: ἐξάστον J ante corr.: ἔκαστον Ky ἐκτι-

⁹ Θερμέων JLK: ἐκτιθεμένου A: ἐκτιθέμενον v: cf. in l. De caelo p. 2,16 sqq. II. 23 ὑπο-

λέλειπται A ἐ in δ̄ mut. L 26 κατὰ om. A καὶ (post δ̄) JA: om. LKv

post ἀντιλέγουσιν καὶ add. A αὐτῷ in marg. suppl. Ja πινὲς αὐτῷ K

28 παρεισάγει JLA: ὡς Κνομούντος (sic) K: κουργούντος ν

29 προβάλλονται v (non b) 30 τὰς (post πάσας) om. v

περιλαβούσαν· οὐ καὶ διαιρέσιν τῶν δυνομάτων οἴονται ποιεῖσθαι εἰς ὄμιώνυμα 5τ
καὶ συνάνυμα καὶ παρώνυμα καὶ εἶναι τὸ βιβλίον παντοδιαπῶν θεωρημάτων
σωρείαν ὑπόλαμβάνουσιν λογικῶν τε καὶ φυσικῶν καὶ ἡμικῶν καὶ θεολογικῶν· 10
εἶναι γάρ τὰ μὲν περὶ ὄμιώνυμων καὶ συνανύμων καὶ παρωνύμων σκέψιματα
5 λογικά, ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ δὲ περὶ κινήσεως φυσικά,
ἡμικά δὲ τὰ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, ὥσπερ θεολογικά τὰ περὶ τῶν δέκα
γενῶν φιλοσοφήματα. τὸ δὲ ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει· οὔτε γάρ διαιρέσιν
ποιεῖται τῶν δυνομάτων· οὐ γάρ ἀν τὰ ἔτερώνυμα καὶ πολυώνυμα παρῆκεν.
ἀλλ’ ἔστιν, ὡς εἰς μεγάλα μέρη διελεῖν, τριμερὲς τὸ βιβλίον. καὶ ἐν μὲν
10 τῷ πρώτῳ διαρθροῦ τινα πρὸς τὰς κατηγορίας ἐσόμενα χρήσιμα, τί ἔστιν 15
ὄμιώνυμον, τί συνάνυμον, τί παρώνυμον· καὶ γάρ ἔμελλεν ἐρεῖν διτι τὰ
μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ὄμιωνύμως κατηγορεῖται, τὰ δὲ καὶ ὑποκειμένου συνανύ-
μως, καὶ διτι παρωνύμως ἀπὸ τῆς ποιότητος λέγεται τὰ ποιὰ καὶ ἀπὸ τῆς
ποιότητος τὰ ποσά· ἵνα τοίνυν μὴ διακόπτηται ἡ συνέχεια τῆς διδασκαλίας
15 περὶ τούτων αὐτοῦ μεταξὺ διδάσκοντος ἡ ἀνερμήνευτα μένοντα τὸν δῆλον
λόγιον ἀσαφῆ ποιῇ, εἰκότιας αὐτῶν προσύλαβεν τὴν διάρθρωσιν. τὸ δὲ δεύτερον
κεφάλαιον περὶ αὐτῶν τῶν δέκα γενῶν διεξέρχεται. τὸ δὲ τρίτον περὶ 20
τινων καὶ αὐτὸ διαλέγεται, ὃν ἐν τοῖς περὶ τῶν κατηγοριῶν ἐμνήσθη λόγοις,
καὶ τούτων τὴν ἀκριβεστέραν ἔννοιαν παραδίδωσιν, τί τὸ ἄμα λέγων, ἐπειδὴ Γ
20 τὰ πρός τι ἄμα εἴπεν ὑφεστάναι, καὶ ποσαχῶς λέγεται τὸ πρότερον, ἵνα μὴ
νῦν μὲν αὐτοῦ τήνδε τὴν οὐσίαν προτέραν λέγοντος, ἀλλοτε δὲ ἄλλην, ἀντι-
φάσκειν αὐτὸν πρὸς ἔαυτὸν ὑπονοήσωμεν, ἀλλ’ εἰδείημεν κατὰ ποιὸν μὲν
ἐκείνη τοῦ προτέρου σημαινόμενον εἰρηται πρώτη, κατὰ ποιὸν δὲ αὐτη. καὶ
περὶ κινήσεως δὲ λέγει μνησθεὶς αὐτῆς ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν, καὶ τὰ
25 ἀντικείμενα διαιρεῖται μνημονεύσας καὶ τούτων ἐν τε τοῖς πρός τι καὶ τοῖς 25
τῶν ποιῶν. τί οὖν μὴ καὶ ταῦτα προύταξεν τοῦ περὶ τῶν κατηγοριῶν
λόγου ἡ διὰ τί μὴ κάκεῖνα μετὰ τὰς κατηγορίας ἐπήγαγεν ἀπορήσας ὁ
Πορφύριος λύει καλῶς τὴν ἀπορίαν· διτι ἐκεῖνα μὲν ἄγνωστα παντελῶς
ἢν ἀπὸ τῆς συνηθείας, τούτων δὲ ἔννοιας μὲν ἔχομέν τινας, οὐ μὴν ἀκριβῆ
30 διάκρισιν οὐδὲ αὐτῶν· μὴ βουλόμενος οὖν ἐπὶ πολὺ τὸν περὶ αὐτῶν τῶν

1 περιβαλοῦσαν Λ: περιλαμβάνουσαν ν οὐ in ras. J: ἦ K 2 καὶ συνάνυμα καὶ
παρώνυμα in marg. suppl. J², καὶ alt. resectum 5 τὸ om. A τὰ δὲ περὶ iterat L
6 ὡς K 7 nolui οὐδὲ 8 πολυώνυμα καὶ ἔτερώνυμα Λ 10 τινὰ JL:
τίνα ΚΛν 11 ἔμελλεν ἐρεῖν] cf. 5 p. 2^a 19 sqq. 12 τὰ] τὸ JK 13 διτι
παρωνύμως—τὰ ποιὰ 8 p. 10^a 28, cetera non dicit Arist., sed cf. 7 p. 6^b 13 ἀπὸ alt.

ex ὑπὸ corr. L 14 διακόπτεται Ja 15 δῆλον supra Ja: om. K 16 ποιῆ
v: ποιεῖ LK: ποιεῖ] J: ποιεῖν Α 17 διεξέρχεται supra Ja 18 τινων—διαλέγεται]
lac. 13 litt. L τῶν om. v 19 παραδίδωσι in mg. L¹: διδώσι Α λέγον? 21 μὲν supra K¹
20 εἴπεν] 7 p. 7^b 15 εἴπεν ἄμα K ἐφεστάναι K 21 μὲν supra K¹
προτέραν] πρότερον ν λέγοντος L: λέγοντες ceteri, sed εἰς in ras. J. cf. Bonitz. Ind.
p. 653^a 58 22 πρὸς ἔαυτὸν om. L ὑπονοήσομεν L sequ. lac. 4 litt. μὲν
om. Kv 24 μνησθεὶς αὐτῆς] scil. δυνάμει μνησθεῖσα Α 25 μνημονεύσας] 7
p. 6^b 15; 8 p. 10^b 12 28 Πορφύριος] sc. in commentario ad Gedalium missio
παντελῶς ἄγνωστα v 30 οὐδὲ om. Α

κατηγοριῶν ἀναβάλλεσθαι λόγον ὑπερέθετο ταῦτα εἰς ὅστερον, οὔτε προδιδάξῃ· εἴαι αὐτὰ ἀναγκασθεῖς διὰ τὴν δποιανοῦν προϋπάρχουσαν αὐτῶν ἔννοιαν οὐτε ἀτεχνῆ τὴν περὶ αὐτῶν γνῶσιν καταλείπεσθαι τῷ ἀκροατῇ συγχωρῶν· εἰ γάρ καὶ χρώμεθα τισιν ἀπὸ τῆς συνηθείας δνόμασιν, ἀλλ' οὐ γινώσκοντες 5 αὐτῶν τὰς φύσεις ἀκριβῶς, εἰς ἀς δηνοματοθέται βλέποντες τεθείκασιν. ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω περὶ τῆς τοῦ βιβλίου διαιρέσεως εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια.

Εἰ δὲ καὶ ὑπὸ ποῖον μέρος τῆς Ἀριστοτέλους φιλοσοφίας ποθεῖ τις μαθεῖν, δῆλον δτι ὑπὸ τὸ δργανικόν. τῆς γάρ λογικῆς πραγματείας δέδεικται 10 τὸ πρῶτον ἐπέχουσα μέρος· ή περὶ τῶν ἀπλῶν φωνῶν διδασκαλία, ή δὲ λογικὴ πᾶσα τὸ δργανικόν ἐστι μέρος τῆς φιλοσοφίας; ὥσπερ οἱ κανόνες, ὥσπερ αἱ στάθμαι τῶν τεκτόνων τε· καὶ οἰκοδόμων. |

1 ταῦτα] τοῦτον K ἐσ KAv 3 καταλιπέσθαι Av: om. K 4 γιγνώ-
σκοντες J 6 οὖν om. A 8 post φιλοσοφίας ἀνάγεται add. A, at subauditur
ἐστὶ 9 δέδεικται] p. 10,10 sqq. 11 μέρος ἐστὶ L ὥσπερ] τε καὶ ν

Αποροῦσιν οἱ περὶ τὸν Νικόστρατον, τί δῆποτε περὶ τῶν κατηγοριῶν Λ εἰπεῖν προθέμενος οὐ περὶ αὐτῶν εὐθύς, ἀλλὰ περὶ τῶν ἄλλων διδάσκει τῶν τε ὄμωνυμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων. πρὸς οὓς καλῶς ὑπήντησεν 20 ὁ Πορφύριος, διτὶ καθ' ἔκάστην σχεδὸν θεωρητικὴν πραγματείαν προγράφεται τινα πρὸς σαφήνειαν τείνοντα τῶν ἑξῆς, ὡς ἐν γεωμετρίᾳ οἱ ὅροι καὶ τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ αἰτήματα· καὶ ἐνταῦθα οὖν, ἐπειδὴ περὶ τῶν πρώτων λέξεων πρόκειται λέγειν, αἰτινές εἰσιν· τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν πραγμάτων· δηλωτικάι, ὥφ' ἀς ἔδει καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀνάγεσθαι, εἰ μὲν ἔκάστου 10 πράγματος ἐν ἣν δημομα ἴδιον, ὑπὸ μίαν ἔκαστον ἀνήγετο κατηγορίαν· εἰ 25 δὲ τὸ αὐτὸν δημομα πλειάνων ἐστὶ πραγμάτων καὶ κατ' οὐσίαν διαφερόντων, διακρίσεως ἔδει, πότε μὲν δῆλον διτὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀνάγεται κατηγορίαν, πότε δὲ οὔ. ὡσπερ ζῷον ὁ ἄνθρωπος καλεῖται καὶ ὁ ἵππος καὶ πάλιν ζῷον διτὶ Σωκράτης καὶ ἡ τοῦ Σωκράτους εἰκὼν χρωμάτων οὖσα σχηματισμός· τούτων γάρ ὁ μὲν ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος τῆς αὐτῆς οὐσίας τοῦ ζῴου μετέχοντες συνωνύμως αὐτῶν κατηγορουμένης ὑπὸ μίαν ἀνάγονται κατηγορίαν, διτὲ Σωκράτης καὶ διτέ γεγραμμένος ἀπέ μὴ τῆς οὐσίας ἀμφῷ 30 τοῦ ζῷου μετέχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν τῆς οὐσίας, διτὲ χρώματος ἡ σχήματος ἐπιπολαίου, οὐχ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀνάγονται κατηγορίαν, ἀλλ' ὁ μὲν Σωκράτης 20 ὑπὸ τὴν οὐσίαν, διτὲ γεγραμμένος ὑπὸ τὸ ποιόν. ἔδει τοίνυν προδιδάξαι περὶ τοῦ ὄμωνυμου καὶ συνωνύμου. διτὶ δὲ χρειώδης ἐστὶν ἡ τῶν ὄμωνυμων 35 πρόληψις, ἐδήλωσεν Ἀνδρόνικος προτάξας “τῶν λεγομένων τὰ μὲν ἄνευ συμπλοκῆς λέγεται, τὰ δὲ μετὰ συμπλοκῆς· καὶ τῶν ἄνευ συμπλοκῆς ὄμωνυμα μὲν λέγεται, ών δημομα μόνον κοινόν”. ὡστε χρειώδης ἡ τῶν ὄμωνυμων 40 φαίνεται πρόληψις διά τε τὰ εἰρημένα καὶ διτὶ πολλῆς οὕσης ἀμφιβολίας, εἴτε γένος τὸ ὄν εἴτε μῆ, ἐκ τῶν ὄμωνυμων καὶ συνωνύμων

Περὶ ὄμωνυμων inser. v 1 μόνον οὐ. LK post κοινόν· διτὲ κατὰ τούνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος add. v 3 περὶ αὐτῶν Κν: περὶ τῶν αὐτῶν JL/A διδάσκει post εὐθύς coll. A 5 Πορφύριος] cf. p. 60,1 sqq. B. πραγματείαν θεωρητικὴν I.Κν 9 ἀνάγεσθαι JL/A, ἀν in ras. J: συνάγεσθαι Κν 10 ἴδιον δημομα Α post ἀνήγετο δὲ add. A² 12 πότε utroque JL: ποτὲ ΚΛν διτὶ οὐ. Α 15 καὶ ὕππος supra I.¹ 17 τῆς οὐ. Α 20 διδάξαι Α 24 μὲν οὐ. I.Α 25 φαίνεται γίνεται I. 25. 26 ἀμφιβόλου οὕσης Κ

γινώσκεται. ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος “δοκεῖ μοι, φησίν, πάντων κάλλιστα 5
ἀπὸ τῶν ὄμωνύμων ἄρχεσθαι ὁ περὶ τῶν κατηγοριῶν διαπραγματευόμενος.
αὐταὶ γὰρ δῆπουθεν αἱ κατηγορίαι ὄμωνυμον ἔχουσι τὸ τῆς κατηγορίας
ὄνομα· πράγμασι μὲν γὰρ καὶ τοῖς δλοις γένεσι διεστήκασιν, οὐδὲν δὲ ἄλλο
5 πλὴν ὄνομα μόνον ἔχουσι κοινόν. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κατηγορεῖν ὄμωνύμως 10
λέγεται. εἰ τοίνυν οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἴδιαμα τῆς κατη-
γορίας συνιέναι οὐδὲ δπως κοινῇ κατὰ πλειόνων ὑπάρχει καὶ πρὸς πάντα
τὰ ὄντα σχέσιν ἔχει δυνατὸν ἀνευρεῖν, εἰ μὴ τις τὰ ὄμωνυμα ἀφορίσαιτο,
εἰκότως ἐν ἀρχῇ τὸν περὶ αὐτῶν ποιεῖται λόγον”. καὶ ἄλλως δὲ πρὸς τὰς
10 σοφιστικὰς ἐνογλήσεις οὐδένεν ἔστιν οἷον τὸ διαστέλλεσθαι τὰ δνόματα. καὶ
τοῦτο καὶ Πλάτων ἐν τῷ Εὐθύδημῳ λέγει, συνομολογοῦσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι 15
πάντες, διτὶ τὸ διττὸν [ό Εὐθύδημος] τῶν δνομάτων μεγάλην ἀφορμὴν εἰς
διαλεκτικὴν παραδέδωκεν.

Γ

’Αλλ’ ἵδωμεν δπως τῶν ὄμωνύμων τὴν φύσιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐδήλωσεν,
15 ὁδέ πως αὐτοῦ τὴν λέξιν σαφηνίζοντες. τῶν πραγμάτων ἔκαστον καὶ δι’
ὄνοματος δηλουῦται καὶ διὰ λόγου ὑπογραφικοῦ ἢ ὄριστικοῦ, οἷον ὁ ἀνθρώπος
καὶ διὰ τούτου τοῦ ἀνθρώπους ὄνοματος καὶ διὰ τοῦ ὄριστικοῦ λόγου τοῦ λέγοντος
ζῷον λογικὸν θνητόν, τοῦ μὲν δνόματος κατὰ τὸ μονοειδὲς αὐτὸ δηλουῦτος, τοῦ 20
δὲ λόγου κατὰ τὸ πολυμερές. ἄλλα τὸ μὲν ὄνομα σύμβολον ὑπάρχον δυνατὸν
25 καὶ ἄλλου τινὸς κατ’ οὐσίαν διαφέροντος τὸ αὐτὸ εἶναι, οἷον τοῦ γεγραμμένου
ἀνθρώπου, σύμβολον καὶ ἐκείνου γινόμενον, τὸν δὲ ἐξηγητικὸν τῆς οὐσίας λόγον
ἀδόνατον ἄλλου κατ’ οὐσίαν διαφέροντος τὸν αὐτὸν εἶναι. ἰστέον οὖν διτὶ 6 A
δσα μὲν κατὰ τὸ ὄνομα κοινωνοῦντα διαφέρει κατὰ τὸν λόγον, ταῦτα καλεῖται
ὄμωνυμα, δσα δὲ ἀνάπαλιν κατὰ μὲν τὸν λόγον κοινωνεῖ, διαφέρει δὲ κατὰ
30 τὸ ὄνομα, ταῦτα καλεῖται πολυώνυμα, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὄρισμὸς εἰς,
δνόματα δὲ πλείονα, μέροψ βροτὸς καὶ εἰ τι τοιοῦτον. τὰ δὲ κατ’ ἀμφω
κοινωνοῦντα τὸ τε ὄνομα καὶ τὸν λόγον καλεῖται συνώνυμα, ὡς ἀνθρώπος 5
καὶ ζπος κοινωνεῖ καὶ τοῦ δνόματος τοῦ ζῷου καὶ τοῦ ὄρισμοῦ. ζῷα γὰρ
ἀμφω καὶ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· καὶ διὰ τοῦτο συνωνύμως ἀμφοῖν τὸ
35 ζῷον κατηγορεῖται. τὰ δὲ μήτε κατὰ τὸ ὄνομα μήτε κατὰ τὸν λόγον κοινω-
νοῦντα καλεῖται μὲν ἑτερώνυμα, ἔστιν δὲ κατὰ τὸ ἀληθῆς ἑτερα, καὶ μᾶλιστα
δταν μηδὲ δποκείμενον ἔχωσι κοινὸν ὡς ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ κατάβασις τὴν
κλίμακα· τὰ γὰρ τοιαῦτα μᾶλλον ἀν ἑτερώνυμα λέγοιτο. ἔστιν δέ τινα 10

1 κάλλιστον Lv 2 ὄμωνύμων ετ κατηγοριῶν commut. JLKA, corr. Ja 3—δια-
πραγματευόμενος JLKA: τὸν—πραγματευόμενον v 3 αῦται libri 4 καὶ οὐ. A
5 πλὴν ὄνομα μόνον JLA: ἡ μόνον ὄνομα Kv 6 ἔνεστιν] ἔστιν L οὐδὲ supra Ja
7 συνιέναι, ναι in ras. Ja κοινῇ K: κοινὸν v 8 ἀνευρεῖν JK: ἀν εύρειν Av:
εύρειν L τι A ἀφωρίσαιτο L 10 καὶ om. Kv 11 καὶ prius om. A
Πλάτων] Euthyd. p. 277 E. 295 D 12 glossema delevi 14 ὁ ἀριστοτέλης τὴν φύσιν K
17 τούτου] τοῦ A 18 post θνητόν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν add. v 21 ἔκενον v
γινόμενον, γι in ras. L: γενόμενον Av 22 ante οὖν μὲν add. K διτι om. A
23 μὲν om. A 28 ζῷα] ζῶα A 29 καὶ ἡ οὐσία A 30 μήτε alt. loco Kv:
μηδὲ JLA 31 καλεῖται bis L 32 ὅταν J, αν in ras. μηδὲ] μὴ L
33 λέγοιτο A: λέγοντο Lv, ο ex ε ut vid. corr., iwtō in ras. L: λέγεται JK

καὶ τὰ πῆγι μὲν κοινωνοῦντα ἀμφοῖν, πῆγι δὲ καὶ διαφέροντα, ὡς τὰ παρώνυμα οὐ λεγόμενα, οὐταν ἀπὸ τῆς λευκάτητος λευκὸν λέγηται καὶ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικῆς. πέντε οὖν τούτων ἐκ τῆς διαιρέσεως ἀναφανέντων, ὄμωνύμων συνωνύμων πολυωνύμων ἔτερωνύμων παρωνύμων, τὰ τρία μόνα νῦν 5 παρέλαβεν ὁ Ἀριστοτέλης, τὰ τε ὄμώνυμα καὶ τὰ συνώνυμα καὶ τὰ παρώνυμα, τάχα μὲν καὶ ὡς τούτοις μόνοις ἐν τῷ περὶ τῶν κατηγοριῶν χρηστοῦ λόγῳ, τάχα δὲ καὶ ὡς ἐκ τῶν δύο τούτων ῥάδίας οὐσῆς τῆς τῶν ἀντικειμένων αὐτοῖς γνώσεως. ὁ γάρ τὰ ὄμώνυμα ἐγνωκὼς τὰ κατὰ μὲν τὸ ὄνομα κοινωνοῦντα, κατὰ δὲ τὸν λόγον διαφέροντα, εἰσεται καὶ τὰ πολυώνυμα τὸν 20 μὲν λόγον ἔχοντα κοινόν, διάφορα δὲ τὰ ὄνόματα· καὶ πάλιν ὁ τὰ συνώνυμα ἐγνωκὼς τὰ κατ' ἄμφῳ κοινωνοῦντα, εἰσεται καὶ τὰ ἔτερώνυμα διαφέροντα. Β κατ' ἄμφω. τάχα μὲν οὖν καὶ οὗτως ἂν τις ὅρθως λέγοι τῆς Ἀριστοτελικῆς συντομίας στοχαζόμενος, ὅρθοτερον δέ, ὡς καὶ τῷ φιλοσόφῳ Συριανῷ δοκεῖ, τὸ τὰ παραλειφθέντα δύο, τὰ τε πολυώνυμα καὶ τὰ ἔτερώνυμα, πρὸς λεκτικὴν 15 (μᾶλλον) παρασκευὴν ὥραν ἡ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐπίβλεψιν· διύπερ 25 ἐν ῥήτορικαῖς τέχναις καὶ τοιαύταις ἄλλαις πραγματείαις οἰκειότερον περὶ τούτων διαλέξεται, ἐν αἷς τό τε αὐτὸς πολλαχῶς λέγειν διὰ τῆς πολυωνυμίας διδάσκει καὶ τὰ ἔτερα τῇ φύσει δι' ἔτέρων ὄνομάτων προφέρεσθαι, ἵνα σαφῆς καὶ ἀσύγχυτος ὁ λόγος φαίνηται· ἐνταῦθα δὲ περὶ ὄμωνύμων καὶ συνωνύμων 20 διατάγεται πραγματειώδη τὴν διαφορὰν ἔχοντων, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὄμωνύμων ὡς ἀπλουστέρας δεομένων γνώσεως καὶ καθ' ἐν κοινωνοῦντων τὸ ὄνομα, εἴτα περὶ συνωνύμων κατ' ἄμφῳ κοινωνοῦντων τό τε ὄνομα καὶ 30 τὸν λόγον, καὶ ἐφεξῆς παρωνύμων τελείως μὲν κατ' οὐδὲν τούτων, λέγω δὴ ὄνόματος καὶ πράγματος κοινωνοῦντων, μέσων δὲ ὄντων ὄμωνύμων καὶ 25 συνωνύμων. ὁ δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος διὰ τοῦτο ὡς περὶ ἀπλουστέρων τὸν

- 1 καὶ post δὲ om. ΚΑν 2 λεγόμενα] λέγεται Κ 3 γραμματικόν LΚγ, sed corr. LΚ 4 τὰ ante συνώνυμα et παρώνυμα om. Κ 5 post παρώνυμα interpolant αἰτίαι δὲ δι' ἃς πέντε ὄντων ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν ὄνομάτων τῶν ἀναφανέντων ὄμωνύμων, πολυωνύμων, συνωνύμων, ἔτερωνύμων (συν. πολ. ὄμ. παρ. ἑτ. Κ), μόνα τὰ τρία νῦν παρέλαβεν ὁ ἀριστοτέλης, τὰ δὲ πολυώνυμα παρῆκε καὶ τὰ ἔτερώνυμα Κν: δι' ἣν δὲ αἰτίαν πέντε ὄντων ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν ἀναφανέντων ὄνομάτων ὄμωνύμων πολυωνύμων (πολυωνύμων in ras.) συνωνύμων πολυωνύμων (πολυωνύμων del.) ἔτερωνύμων παρωνύμων μόνον τὰ — ἔτερώνυμα in marg. L¹: τὰ δὲ πολυώνυμα παρῆκε καὶ τὰ ἔτερώνυμα etiam A (in lin.): interpolatione vacat J 6 post τάχα δι' add. in lin. LΚγ, supra J 7 καὶ om. v 8 αὐτοῖς e corr. Λ: αὐτῶν v 9 εἰσεται, σε e corr. K 10 λόγον μὲν Λ 11 ante διαφέροντα τὰ add. Λ 12 τάχα μὲν οὖν om. v, οὖν om. Κ 13 συντόμου Κ ὅρθωτερον Κ 14 τὰ ante ἑτερ. om. Κν 15 μᾶλλον hic addidi Olymp. secutus, post παρασκευὴν add. b 16 καὶ τοιαύταις JΙΛ: ἡ Κν 17 προσφέρεσθαι L 18 προσφέρεσθαι L 19 ἀσύγχυτος Λ 20 πραγματιώδη JΙ, i.e corr. J 21. 22 τὸ ὄνομα Κν: τι ὄνόματος JΙΛ 22 κατ' ἄμφω] καὶ κατὰ δύο L 23 τὸ τε τὸ ὄνομα Λ 24 μέσων Jv: μέσου ΙΙΚΑ, sed ω supra L¹ 25 ως περὶ ἀπλουστέρων in marg. J1, supra Α²

περὶ τῶν ὄμωνύμων λόγον προηγεῖσθαι φησιν, διότι αἱ κατηγορίαι ὄμωνύ· οὐ μως εἰσὶ κατηγορίαι, καίτοι [τὴν φύσιν] συνωνύμως ἔχουσαι τὸ κατηγορεῖσθαι τῶν ὑφ' αὐτάς, καὶ αὐτό γε τοῦτο τὸ κατηγορίαι εἶναι καὶ γένη γενικώτατα οὐ μέχρι τοῦ ὀνόματος μόνου κοινὸν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ κατηγορεῖσθαι φύσις, τουτέστιν τὸ εἶναι γενικώτατα, κοινή ἐστιν.

'Αποροῦσι δὲ καὶ οὐτά τί, καίτοι περὶ λέξεων προθέμενος εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὅμως περὶ ὄμωνυμίας μὲν οὐδὲν λέγει, περὶ δὲ τῶν ὄμωνύμων διδάσκει, καίτοι προηγουμένης τῆς κατὰ τὴν ὄμωνυμίαν ἔννοιας, εἴπερ ἀπ' ἔκεινης τὰ ὄμωνυμα. καὶ λέγουσιν καλῶς, δτὶ 10 ἀπὸ τῶν πραγμάτων γίνεται δῆλα τὰ ὄμωνυμα, δτὰν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ῥηθεῖτος ἐγὼ μὲν ἀλλην ἔννοιαν, σὺ δὲ ἀλληγ περὶ τοῦ ὀνόματος προβαλλώ· μεθα, ὁσπερ τοῦ κύριου ὀνόματος ῥηθεῖτος ἐγὼ μὲν τὸν χερσαῖον, σὺ δὲ Γ τὸν θαλάττιον ἔννοισθεις. διὸ καὶ ἐν τοῖς παρ' ὄμωνυμίαν συλλογισμοῖς ἡσυχάζειν οἱ διαλεκτικοὶ παρακελεύονται, ἔως ἂν ἐπ' ἄλλο σημανόμενον 15 ὁ ἐρωτῶν μεταγάγῃ τὸ ὄνομα· οἷον, εἰ τις ἐρωτᾷ εἰ ὁ χιτῶν ἀνδρεῖος, εἰ τόχοι ἀνδρεῖος ὁν, συγχωρησόμεθα· καὶν ἐρωτήσῃ εἰ ὁ ἀνδρεῖος εὔψυχος, καὶ τοῦτο συγχωρησόμεθα, ἀληθὲς γάρ· εἰ δὲ συναγάγῃ δτὶ ὁ χιτῶν ἄρα 20 εὔψυχος, ἐνταῦθα τὴν ὄμωνυμίαν τοῦ ἀνδρείου διατείλασθαι καὶ δεῖξαι [τὴν ἀνδρείαν ἦγουν τὴν εὔψυχίαν] δτὶ ἀλλως μὲν ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἀλλως δὲ 25 ἐπὶ τοῦ τὴν ἀνδρείαν ἔχοντος λέγεται. ὥστε τὰ πράγματα κυρίως, οὐχὶ τὰ ὀνόματα ποιεῖ τὴν ὄμωνυμίαν. καὶ γάρ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὄμωνυμων ποιεῖται τὴν διδασκαλίαν συνακολουθοῦντος πάντως τῷ σκοπῷ εὐθύς καὶ τοῦ περὶ τῆς ὄμωνυμίας λόγου. καὶ δ Πλάτων δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων δηλοῦσθαι φησιν, εἴτε ὄμωνυμως κατὰ πλειόνων φέρεται τὸ αὐτὸν ὄνομα εἴτε συνωνύμως· 30

1 προηγεῖσθαι JKv: προτίθεσθαι A: προστίθεσθαι L 2 κατηγορεῖται in marg. L¹
 τὴν φύσιν in lin. LKA^v, supra J²: induxi. εὑρηται καὶ οὕτως καὶν διάφοροι τὴν φύσιν ||| κατ' ἄλλας ἰδιότητας J² in marg. . . . ἔχουσαι συνωνύμως Lv, sequ. ras. 5 litt. in L τὸ J^a
 supra: om. ceteri 3 καὶ αὐτό γε τοῦτο τὸ J, καὶ αὐτὸς in ras., τοῦτο τὸ supra Ja: ἀλλ' αὐτό γε τοῦτο τὸ LA: ἀλλὰ τῷ γε ν γένη supra J¹: om. Kv 4 post οὐ
 μόνον add. Kv μόνου om. Kv post μόνου τὸ supra Ja αὗτη A 5 τὸ
 JKA: τοῦ Lv 6 καίτοι om. K 8 καίτοι Jav: καὶ J^aLKA προηγουμένης JKv,
 η alt. in ras. J: προηγουμένως LA 9 ἀπ' ἔκεινης ex ἀποκειμένης ut vid. corr. Ja
 λέγουσιν JLK: λόγιν ἐπάγουσι πρὸς τοῦτο Av 11 pro ῥηθεῖτο ras. 4 litt. L
 ἐγὼ, ἐγ in ras. L περὶ τοῦ ὀνόματος om. v 11. 12 προβαλλώμεθα JKA: προ-
 βαλλόμεθα L: προβαλλώμεθα v 13 παρ' ὄμωνυμίαν JLA: παρωνύμοις Kv 14 ante
 ἔως καὶ add. L ἀν om. A 15 μεταγάγῃ J: μετάγη LA, η in ras. L: ἐπαγάγῃ Kv
 16 συγχωρησόμεθα ut vid. J¹: συγχωρήσομεν J² et ceteri post καὶ δ² add. v
 ἐρωτήσει A: ἐρωτᾶ v el ὁ] σε K 17 τοῦτο] αὐτὸς v συγχωρησόμεθα Jv:
 ὡς
 συγχωρησόμεθα L¹: συγχωρήσομεν KA συνάγη A 17. 18 ἄρα εὔψυχος: J¹ supra:
 εὔψυχος: LKv: om. A 18. 19 τὴν ἀνδρείαν ἦγουν τὴν εὔψυχίαν omnes, nisi quod
 οἷον pro ἦγουν A: del. J 19 μὲν ἐπὶ τοῦ in ras. A 20 ἀνδρίαν A
 21 ποιεῖν J καὶ γάρ] καὶ δι' αὐτὸς καὶ A; possis καὶ δι' αὐτὸς (τοῦτο) καὶ
 22 συνακολουθοῦντων Kv πάντως A, in ras. J²: αὐτῶν LKv τῷ σκοπῷ om. A
 23 λόγου in ras. J²: λόγου αὐτοῦ A: αὐτοῦ LKv ὁ om. L 24 φέρεται κατὰ
 πλειόνων Jv, corr. J¹

λέγει γάρ ἐν τῷ Σωφιστῇ· “νῦν γάρ δὴ σὺ καὶ γώ τούτου πέρι τοῦνυμα ἔχο- 6
μεν κοινῆ, τὸ δὲ ἔργον, ἐφ' ὧ καλοῦμεν, ἑκάτερος τάχα ἂν ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν
αὐτοῖς ἔχομεν”, ὥστε ὅταν γνωσθῇ ὅτι τοῦ κοινῆ λεγομένου ὀνόματος
ἰδίᾳ ἐστίν ἔννοια παρ' ἑκατέρῳ, τότε γίνεται δῆλον, ὅτι ὄμώνυμον τὸ
ὄνομα, οὐ γάρ ἐστιν αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν τὰ ὄμώνυμα καὶ τὰ συνώνυμα
τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν τῇ τῶν διαλεγομένων καὶ ὀνομαζόντων παρηλλαγμένῃ 6γ Δ
ἔννοιά ἡ συμφωνούσῃ ἡ τῶν ὄμωνύμων καὶ συνωνύμων ἐστὶ φύσις. καλῶς
δὲ τὸ λέγεται εἰπεν, ἐπειδὴ μὴ περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ὁ λόγος ἐστιν,
ἀλλὰ περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων.

- 10 Ἀποροῦσι δὲ καὶ τοῦτο, πῶς ὅμωνυμα ἐκεῖνα μόνον εἰπεν, ὃν ὄνομα
μόνον κοινόν, καίτοι τῆς ὄμωνυμίας καὶ ἐν ῥήμασιν οὔσης, ὡς ἐπὶ τοῦ
ἡνδραπόδισται, καὶ ἐν μετοχαῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ ἡνδραποδισμένος, καὶ ἐν συν- 5
δέσμοις· καὶ γάρ τοῦ ἦ καὶ τοῦ ἦτοι πολλὰς διαφορὰς οἱ διαλεκτικοὶ παρα-
δινήσασιν. λέγουσι δὲ πρὸς τοῦτο, θτι τὸ ὄνομα τριγῆς λέγεται· τὸ μὲν γάρ ὅτιον
15 τὸ κύριον, τὸ δὲ τὸ προσηγορικόν, τὸ δὲ τὸ κοινῶς ἐπὶ πᾶν μέρος λόγου δια-
τεῖνον, καθὸ Πλάτωνα μὲν καλοῖς, Ξενοφῶντα δὲ κοινοῖς ὑνόμασιν κεχρῆσθαι
φαμεν. οὐδὲν οὖν ἄτοπον νῦν λέγεσθαι τὸ κοινῶς ἐπὶ πάντα τοῦ λόγου τὰ
μέρη διατεῖνον. Βόγθος δὲ δικῶς φησιν τὸ ὄνομα λέγεσθαι, τό τε πρόταξιν
ἀρθρου λαμβάνον, ὃ καὶ ἴδιας ὄνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐφ' ἀπαντα τὰ τοῦ 10
20 λόγου στοιχεῖα διατεῖνον· ἐπειδὴ οὖν ἐν τῷ ζητεῖν ἐφ' ὁποιασδήπ τοῦ λέξεως,
εἰ ὄμωνυμός ἐστιν, προτάττομεν τὸ ἄρθρον ὅμοιως ἐπὶ τε τῶν κυρίως ὄνο-
μάτων καὶ τῶν ἄλλων λέξεων, λέγοντες 'τὸ κύριον ὄμωνυμόν ἐστιν' καὶ
'τὸ ἡνδραπόδισται ὄμωνυμόν ἐστιν' (σημαίνει γάρ καὶ τὸ ληφθῆναι αὐτὸν
αἰχμάλωτον καὶ τὸ λαβεῖν ἄλλον), εἰκότως τὸ ὄνομα τῶν ὄμωνυμων κοινὸν
25 εἰναὶ φησιν, διότι τὸ ἴδιον τοῦ ὄνόματος ἵσχουσι πάντα τῷ προτάττεσθαι
αὐτῶν ἄρθρον· ἔοικεν γάρ τὰ οὕτω προφερόμενα τοῖς μονοπτώτοις λεγομένοις 15
ὄνόμασιν· τὸ ἀνδραποδίζεσθαι, τοῦ ἀνδραποδίζεσθαι, τῷ ἀνδραποδίζεσθαι,
καὶ ἔξης· καὶ ἀμα διὰ τοῦ ὄνομα εἰπεῖν ἐνεδείξατο πῶς δεῖ προφέρεσθαι
τὴν τῶν ὄμωνυμων διαστολήν, διτι προτάττοντας τὸ ἄρθρον καὶ λέγοντας

Σοφιστ.] p. 218 BC τούτου supra L¹ post τοῦνομα μόνον add. Plato
 4 γίνεται] φάνεται L 5 καὶ τὰ συνώνυμα om. JLA 7 ἡ συμφωνούσῃ JK:
 ἡ συμφωνοῦσιν ΙΑ (ἡ ex ἡ fort. mut. L): ἡ συμφωνοῦσα v καλῶς — λέξεων (9)
 om. A 8 μὴ] οὐ L τῶν om. L 10 καὶ om. ΙΑν 12 ἀνδρα-
 πόδισται L τοῦ om. Α 13 γὰρ supra L¹ τοῦ alt. om. L
 13, 14 διόδασι Α 14 τοῦτο supra L¹ λέγουσι Α 15 τὸ ante προσηγ. supra
 Ja; om. L τὸ δὲ supra L¹ τὸ ante κοινῶς om. JK 16 διατείνον, ον
 in ras. J: διατείνει K δύναμιν om. Lv, sed add. L¹ 17 φαμέν, supra
 ησιν K¹ νῦν] pēn K λέγεσθαι νῦν Α 17, 18 τοῦ λόγου τὰ μέρη J:
 τὰ μέρη τοῦ λόγου ceteri 18 προκάταρψιν Α 19 τὰ om. Lv 20 ζητεῖν
 J²: πίπτειν J¹ et ceteri 21 κυρίον v 23 διμώνυμόν ἔστιν om. Α
 25 post τὸ lit. erasa J 25 τῷ] τὸ v fort. recte 26 προσφερόμενα Α
 27 τὸ ἀνδραποδίζεσθαι ex τὸ ἱγνδραποδίζεσθαι corr. J τοῦ ἀνδρ. τῷ ἀνδρ. in marg.
 suppl. J¹ τῷ ἀνδρ. om. K 28 ἐξῆς ἄμα. διὰ Αν (om. καὶ) τοῦ JKA:
 τῷ Lv 29 τῶν Αν, supra Ja; om. LK προτάττοντες et λέγοντες v

‘τὸ δὲ ἡνδραποδίσθαι σημαίνει μὲν τόδε, σημαίνει δὲ καὶ τόδε· η̄ γάρ τοῦ 6^η ἀρθρου πρόταξις τὸν τῶν ὄμωνύμων τύπον δίδωσιν αὐτοῖς.

Μόνον δὲ τὸ ὄνομα κοινὸν εἶναι φησι τοῖς ὄμωνύμοις, τοῦ μάνου ποτὲ μὲν τὸ ἐν σημαίνοντος, ως δταν μόνον λέγωμεν τὸν κόσμον εἶναι, ποτὲ δὲ Ε 5 τὴν πρὸς ἔτερον ἀντιδιαστολὴν, ως δταν ἴρατιον μόνον ἔχειν λέγωμεν ἀντιδιαστέλλοντες ως πρὸς χιτῶνα. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ νῦν τὸ σημαίνομενον 21 παρείληπται τὸ μόνον, ως πρὸς τὸν τῆς οὐσίας λόγον ἀντιδιαστελλόμενον. δπερ καὶ σαφῆ ποιεῖ τὴν εὑρεσιν τῶν ὄμωνύμων, τὸ καὶ ἐν ὀρισμένον τι, τὸ 10 ὄνομα, μόνον εἶναι κοινὸν καὶ πρὸς ἐν ὀρισμένον τι, πρὸς τὸν ὄρισμόν, 10 ἀντιδιαστέλλεσθαι.

Τὸ δὲ κοινὸν πάλιν καὶ αὐτὸ πολλαχῶς λέγεται· η̄ γάρ τὸ εἰς μέρη διαιρετόν, ως η̄ κληρουχούμενη γῆ, η̄ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν μὲν χρῆσιν 25 προκείμενον, οὐχ ἀμα δέ, ως ὁ δοῦλος η̄ ὁ ἵππος ὁ κοινός, η̄ τὸ ἐν προκαταλήψει μὲν ἰδιούμενον, αὖθις δὲ εἰς τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ως τὸ 15 θέατρον, η̄ τὸ ἀμα ἀδιαιρέτως εἰς χρῆσιν πολλῶν ἀγόμενον, ὥσπερ η̄ φωνή. οὗτος δὲ καὶ τὸ ὄνομα κοινὸν τοῖς ὄμωνύμοις ἀμα πᾶσιν ὑπάρχον καὶ ἄλλοις ἀμα δυνάμενον ὑπάρξαι ἀδιαιρέτως τὸ αὐτό. διὸ καὶ Ἀνδρόνικος παραφράζων τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον ὄμωνυμά φησιν λέγεσθαι, ὥν ὄνομα ταῦτόν· καὶ γάρ καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος διὰ τὴν ἀσώματον φύσιν ἀμε- 20 ρίστως πάρεισι τοῖς πολλοῖς.

‘Ἀποροῦσι δὲ καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ὄνομα τῶν ὄμωνύμων λέγεσθαι οἱ περὶ τὸν Νικόστρατον. ο̄ γάρ εἰπὼν κύνα δτι μὲν μὴ βοῦν μηδὲ ἵππον η̄ ἄλλο τι λέγει τῶν τοιούτων ἐδήλωσεν, δὲ δὲ βούλεται σημαίνειν, οὕπω δεδήλωκεν· τίνα γάρ τῶν κυνῶν, πότερον τὸν ἀστρῷον η̄ τὸν χερσαῖον η̄ 25 τὸν θαλάττιον η̄ τὸ περὶ τὴν γνάθον συμβαῖνον σπασμῶδες πάθος, οὕπω δῆλον. εἰ οὖν μηδὲν σημαίνει, οὐδὲ δὲ ὄνομα ἀν εἴη, ὥστε οὐδὲ δημώνυμον· τὰ γάρ δημώνυμα κοινὸν ἔχειν ὄνομα ἐλέγετο. εἰ δὲ προσθήκης δεῖται τίνος 30 πρὸς τὸ σημᾶναι τί τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐστὶ τὸ ἥρθεν, οἷον δτι τὸν ἀστρῷον λέγει η̄ ἄλλον τινὰ τῶν κυνῶν, οὐκέτι κοινὸν μένει τὸ ὄνομα· τῇ 35 γάρ προσθήκη, καθ’ η̄ μάλιστα σημαίνει δ βούλεται; ἰδιωθήσεται· ὥστε εἰ μὲν μὴ σημαίνει τι, οὐκ ἔστιν ὄνομα τὸ ἐπὶ τῶν ω̄ ὄμωνύμων ἀποδοθέντων λεγόμενον· εἰ δὲ τῇ προσθήκῃ τῇ ἕδοιν ἐκάστου ποιούσῃ τὸ ὄνομα σημαίνει, οὐκέτι καθὸ κοινοῦ ὀνόματος μετέχει δημώνυμά ἔστιν, ὅπότε τὸ μετὰ τῆς

2 πρόταξις Kv	τύπον JL, in marg. b:	τόπον Kv	3 τοῦ μάνου] hinc denuo
inc. Ar	4 τὸ om. Ar	σημαίνοντος ἐν Ar	ελειτι ante λέγωμεν coll. v.
om. Ar	5 διαστολὴν Ar	8 ὥσπερ K	11 ποσαχῶς Ar
12 κληροχούμενη K	13 δὲ om. Ar	14 τὸ] κοινὸν J	15 ἀγόμενον] ἐρχόμενον v ut Porph. p. 62,26, cf. Dex. p. 19,7 B.
J: ἄπασιν Kv	17 post καὶ δ add. Ar	18 post ὄνομα μάνον add. Ar	16 ἀμα πᾶσιν LAr: ἀμα (in ras.) πᾶσιν
19 ταυτό Ar	post φύσιν αὐτῶν add. L	21 τὸ (post κοινὸν) supra Ja: om. Ky	22 σημάνει v
23 η̄ JL (ex εἰ ut vīd. L ¹): μηδὲν ΚArv	ἄλλο τι] τὸ L	25 σημαίνον K	28 ἐκεῖνο Lv
27 τὸ γάρ δημώνυμον K	γάρ] δὲ v	τὸ supra Ja	τὸ supra Ja
29 μένει τὸ ὄνομα κοινόν Ar	30 ἦν] η̄ L	31 ω̄ om. v	τῶν post
δημώνυμον add. Ar	32 τῇ alt. supra Ja	ἐκάστη L	33 τὸ supra L ¹

προσθήκης οὐκέτι οὔτε ὄνομα μόνον ἔστιν, ἀλλὰ λόγος. ὥστε κανὸν μὴ σὲ Ζ σημαίνῃ τι, οὐκ ἔστιν ὄνομα· τὸ γάρ ὄνομα σημαντικὸν εἶναι βούλεται· κανὸν σημαίνῃ μὲν μετὰ τῆς προσθήκης δέ, πάλιν οὐκ ἔστιν ὄνομα ἀλλὰ πι λόγος διὰ τὴν τῆς διαφορᾶς προσθήκην, ἀλλ' οὐδὲ κοινὸν ἔτι διὰ τὴν δια φοράν. οὐλως δὲ κατ' οὐδὲν τῶν τοῦ κοινοῦ σημαινομένων εἴη ἀν κοινὸν τὸ τῶν ὄμωνύμων λεγόμενον ὄνομα· οὔτε γάρ κατὰ τὸ διαιρετὸν κοινὸν. ἄλλο γάρ ἄλλης συλλαβῆς τοῦ δινόματος μετέχον οὐκέτι ἀν εἴη ὄμωνυμον. οὔτε κατὰ τὸ διλογι μὲν ἄλλοτε δὲ ἐν ἄλλου χρήσει γινόμενον. ἅμα γάρ ἔκαστη τῶν ὄμωνύμων λεγομένων ὑπάρχει τὸ ὄνομα· οὔτε κατὰ τὸ ἐν 10 προκαταλήψει καὶ ιδιότητι ἅμα, καὶ διότι ἔμελλεν ἔκαστον ἄλλοτε ἄλλο μεταλαμβάνειν ὄνομα, ὡς ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς τόπους, καὶ οὐκέτι πάλιν ὄμωνυμα· ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ὡς ἡ φωνή· ἡ μὲν γάρ φωνή τὴν αὐτὴν πᾶσιν ἐμποιεῖ διάθεσιν τοῖς ἀκούουσιν, τὸ δὲ ὄμωνυμον ἄλλην ἄλλοις ἔννοιαν παρέχεται, εἰπερ ἄρα τι σημαίνει, εἰ δὲ μὴ ἄλλην ἄλλοις, ἀσήμαντον μένει 15 καὶ οὐκέτι ἔστιν ὄνομα.

τινὲς δὲ λύνοντες τὴν ἀπορίαν φασὶν διτιονέαν σηματικόν ἔστιν· τριχῶς γάρ τοῦ δινόματος λεγομένου, τοῦ 50 μὲν κατὰ τὸν χαρακτῆρα, κανὸν μὴ κατατεταγμένον ἢ ἐπὶ τίνος σημαινομένου, ὡς τὸ βλίτυρι, τοῦ δὲ κατατεταγμένου μὲν μὴ μέντοι χαρακτῆρα ἔχοντος δινόματος; ὡς ὁ ἄλλὰ μὴν σύνδεσμος ὄνομα τῷ οἰκετῇ τεθεὶς ὑπὸ τοῦ 20 Διοδώρου τοὺς τῆς γραμματικῆς διορισμοὺς διαπαίζοντος καὶ τοὺς φύσει λέγοντας εἶναι τὰ δινόματα, τοῦ δὲ καὶ χαρακτῆρα ἔχοντος δινόματον καὶ κατατεταγμένου, | ὡς τὸ Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ τὰ ἄλλα τὰ δινόματα τῷ λεγόμενα, τί κωλύει τὸ ὄμωνυμον ἀκατάτακτον εἶναι, χαρακτῆρα ἔχον δινόματος; δύναται γάρ κοινὸν εἶναι χωρὶς τῆς κατατάξεως λαμβανόμενον. ἀλλὰ 25 ἀδύνατον, φαῖεν ἄν, τοιοῦτον εἶναι τὸ ἐν τῷ ὅρῳ τῶν ὄμωνύμων παρειλημ μένον ὄνομα· τὸ γάρ ὃν ῥήθην ἀφορίζει τινὰς εἰς οὓς κατετάχθη, τὸ δὲ τῷ χαρακτῆρι μόνον ὄνομα οὐ κατατέτακται. εἰ οὖν ἀκατάτακτον, οὐκ ἀν ὑπάγοιτο τῷ ὅρισμῷ, ἢ εἰ κατατεταγμένον εἴη, οὐκ ἀν εἴη κοινόν· οὐδὲ γάρ κοινὴ εἶναι ἡ κατάταξις δύναται. ἀλλὰ καὶ τὸ ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα 30 λόγος ἔτερος ὡς κατατεταγμένου πάντως ἔστιν· τὸ γάρ τὸν χαρακτῆρα μόνον ἔχον οὐδὲ λόγον ἔχει τινά· τίς γάρ ἀν εἴη λόγος τοῦ βλίτυρι, μηδὲν σημαίνοντος; εἰ δὲ κατατέτακται, οὐκ ἔστιν κοινόν, ὡς οὐδὲ οἱ ἥραι κατὰ τὴν διάφορον κατάταξιν τὸ διάφορον ἔχοντες.

μήποτε οὖν τὸ ὄμωνυμον

⁷

1 μὴ om. L ¹ Αρ: οὐ supra L ⁴	2 σ, ν: σημαίνει b	3 μὲν εἰ δὲ supra Ja: om. ceteri
8 ὅλου Kv	ἄλλου] ἄλλοις K	9 τῶν ὄμωνύμων om. K ὄμωνύμως Ar
10 καὶ (ante διότι) ex δὲ corr. J: suspectum		13 ante ἄλλην ἄλλοτε add. Kv
11 καὶ supra L ¹		14 μὲν om. Ar
15 δὲ om. v	17 τεταγμένον Kv	18 κατατεταγμένον ex —νον corr. L ¹
19 τιθεὶς Ar	20 τοὺς pr. om. L	21 λέγοντας εἶναι φύσει Ar
21 ὄνομαστικὸν v	22 κατατεταγμένον L ¹ Αρ	25 τοιοῦτο Ar
26 ὃν JLAr: ὅν Kv: ὄνομα b	27 οὐ κατατέτακται] οὐκ ἀποτέτακται Ar	28 εἰ] ἡ KAr ἀκατάτακτον] οὐ κατάτακτον K
29 κατάταξις, τα alt. in ras. J	30 post λόγος τῆς οὐσίας add. Ar	32 post δὲ καὶ add. Ar
	33 διαφοράν (post τὴν) L, ε διάφορον ut vid. mut.	

ὄνομα, ἀτε οὐκομα ὃν καὶ οὐ πρᾶγμα, πλείσιν καὶ διαφόροις ἐφαρμόζειν τη¹
δύναται, καὶ διὰ τοῦτο ῥηθέντος ἀδήλον ἐφ' ώρα λέγεται, ἔως ἂν διορισθῇ.
διορισθὲν δὲ οὐκέτι μόνον ἐστὶ τὸ κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ προσέλαβεν καὶ δια- 11
φοράν, ὡστε σημαίνειν ἔν. τὸ δὲ κοινὸν καὶ ἀδριστὸν σημαίνει τὸ ἐν
5 πᾶσι τοῖς ὄμωνύμοις κοινῶς καὶ ἀδιαιρέτως κατατεταγμένον, διπερ μετὰ τοῦ
διορισμοῦ ληρθὲν τὸ κοινὸν ἰδιωθὲν καὶ ἀπομερισθὲν παρίστησιν. οὐ καλῶς
οὖν λέγουσιν ὅτι εἰ σημαίνει, οὐκ ἐστιν κοινόν· ἐστιν γάρ καὶ τοῦ κοινοῦ
15 σημασία καὶ κατάταξις ὡς κοινοῦ. ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, ὅτι τὴν ὅλην 15
τῶν ὄμωνύμων ὑπογραφὴν δι' ὄμωνύμων ἐποιήσατο· καὶ γάρ τὸ ὄνομα
10 καὶ τὸ μόνον καὶ τὸ κοινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ καὶ μᾶλλον
καθ' ὄμωνυμίαν ὑπαρχόντων.

p. 1 a 1. 2 'Ο δὲ κατὰ τούνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος.

Τὸν ὄριστικὸν λόγον σύζυγον εἶναι δεῖ πάντως τῷ δινόματι, ὡστε
μήτε ὑπερβάλλειν τοῦ δινόματος μήτε ἐλλείπειν. καὶ γάρ τοῦ αὐτοῦ πρά- 15
γματος ἐστιν καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὁ ὄρισμός ἀλλ ὁ μὲν ὄρισμὸς ἀναπλοῖ καὶ B
διεξιδεῖται τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸ πολυμερὲς αὐτὸ περιλαμβάνων, τὸ δὲ ὄνομα 20
συναιρεῖ καὶ συμπτύσσει καὶ κατὰ τὸ μονοειδὲς αὐτὸ παραδείκνυσιν. δεῖ οὖν
πάντα ὄρισμὸν σύζυγον εἶναι τῷ δινόματι καὶ μήτε ὑπερέχειν μήτε ἐλλείπειν.
συμβαίνει δὲ ὑπερέχειν καὶ ἐλλείπειν, ἐάν μὴ κατὰ τούνομα γίνηται ὁ
25 ὄρισμός· ὑπερέχει μέν, ὅταν κατά τι γίνηται τῶν ἀνωτέρω, ὡς ὅταν τὸ
ζῷον ὄρισασθαι βουλόμενος μὴ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ζῷου τὸν ὄρισμὸν ἀπο-
δῆται, ἀλλὰ κατά τι τῶν ὀλικωτέρων ὑπαρχόντων τῷ ζῷῳ, οἷον τὸ ἔμψυχον.
τότε γάρ ἀποδώσεις ὅτι ἐστὶν τὸ ζῷον οὐσία ἔνδοθεν κινουμένη ἢ τρεφο- 25
μένη καὶ αὐξημένη καὶ δυοις γεννῶσα ἢ δπως ἄν τις ἀλλως τὸ ἔμψυχον
30 ὄρισαιτο· τότε γάρ ἀληθεύσει μὲν ἐπὶ τοῦ ζῷου, οὐ μὴν καὶ δρος ἐσται,
οὐ γάρ ἐξισάζει· εἴ τι μὲν γάρ ζῷον, καὶ τρέφεται καὶ αὔξεται καὶ
γεννᾷ δύοιον, οὐκ ἀνάπταιν δέ· τὰ γάρ φυτὰ οὐκ ἐστι ζῷα. ἐλλείπειν
δὲ συμβαίνει τὸν ὄρισμὸν τοῦ δινόματος, ὅταν κατά τι τῶν μερικωτέρων
τοῦ δινόματος λαμβάνηται, ὡς ὅταν τὸ ζῷον ὄριζόμενοι οὐσίαν λογικὴν
35 θυγητὴν ὄριζωμεθα, διπερ ἐστὶν ἄνθρωπος· καὶ γάρ τὸ μὲν τοιοῦτον ζῷον
ἐστιν, οὐκέτι δὲ τὸ ζῷον τοιοῦτον πᾶν. πᾶς οὖν δρος κατὰ τὸ ὄνομα

1 ὃν om. ΑΡν 2 ὣν ΑΡ 3 καὶ om. ΑΡ 4 σημαίνειν ἐν LKν: σημαίνει μὲν J,
sed corr.: σημαίνει ἐν ΑΡ 5 ὥσπερ K 6 post ληρθὲν καὶ add. Kv τὸ κοινὸν
post ἀπομερισθὲν pos. Kv 7 λέγουσιν ex λέγειν corr. L¹: λέγειν J, sed in mg. γρ
λέγουσι J^a 8 οὐκ, οὐ in ras. L οὐκέτι pro οὐκ ἐστι K 9 καὶ γάρ καὶ τὸ K
10 λεγομένων] εἰρημένων K post μᾶλλον τῶν add. L¹ supra, v 13 τὸν ἀριστοτε-
λικὸν δρον L, sed supra γρ' ὄριστικὸν L¹ δεῖ πάντως εἶναι Kv 13. 14 ὥστε μήτε]
καὶ μήτε μὴν L 14. post alt. τοῦ ras. 3 vel 4 litt. J 15 ἀναπληροῖ ΑΡ
17 συναιρεῖ] συνάγει L συμπτύσει ΑΡ 19 ὑπερέχειν in marg. suppl. J^a: om. ΑΡ
20 ὑπερέχει JKν: ὑπερέχειν LΑΡ, fort. recte, cf. v. 27. τῶν ἀνωτέρω suprā, καθολικώ-
τερον in lin. L¹ 21 τούνομα ΑΡν 21. 22 ἀποδῶς in ἀποδώσειν mut. L¹
23 ἐστὶ om. K, post ζῷον pos. ΑΡ 25 ὄρισαιτο ex ὠρισαιτο corr. J 26 καὶ pr.
om. ΚΑΡ 30 ὄριζόμεθα θυγητὴν ΑΡ ὄριζόμεθα ν

γίνεται, ἵνα καὶ ἀντιστρέψῃ πρὸς τὴν ὄνομα. τὰ μέντοι ὄμωνυμα κατ’ ἄλλο 7·
μέν τι δύναται τὸν αὐτὸν ἔχειν δρισμόν, οἷον οἱ Λέαντες, καθ’ ὅσον εἰσὶν
ἀνθρωποι, ζῆται λογικὰ θνητά εἰσιν, καθὸ μέντοι Λέαντες, ὁ μὲν ἐστιν
Οὐλέως, ὁ δὲ Τελαμῶνος, τὸ δὲ Λέας ἐστὶν τὸ ὄμωνυμον ὡς ὑποκέιμενον.
5 Σπεύσιππος δέ, ὡς φασιν, ἥρκειτο λέγειν “ὅ δὲ λόγος ἔτερος”. καίτοι εἴ τις
οὗτος ἀποδοίη, καὶ τὰ συνώνυμα ὄμωνυμα ἔσται καὶ τὰ ὄμωνυμα συνώνυμα.
ἥμην γάρ καὶ τοῖς ἱπποῖς ὄνομα κοινόν, τὸ ζῆτον, οἱ δὲ λόγοι ἔτεροι, καθὸ 25
ἄνθρωπος καὶ ἱππος· ἔσται οὖν τὸ συνώνυμον ὄμωνυμον. καὶ πάλιν ὁ
Θαλάττης κύων καὶ ὁ χερσαῖς κατὰ τὸ ζῆτον τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον, καὶ
10 ἔσται τὰ ὄμωνυμα συνώνυμα, διότι οὐ καθ’ ὅ ἦν ὄμωνυμα, κατὰ τὸν κύωνα,
ἀπεδόθη αὐτῶν ὁ δρισμός, ἀλλὰ κατὰ τὸ ζῆτον. ἀναγκαία οὖν ἡ τοῦ κατὰ
τοῦνομα προσθήκη.

‘Ο δὲ λόγος σημαίνει μὲν καὶ τὸν ἐν ταῖς ψήφοις λογισμόν, σημαίνει
δὲ καὶ τὸν ἐνδιάλεκτον κατὰ τὴν ἔννοιαν, σημαίνει δὲ καὶ τὸν προφορικὸν
15 καὶ τὸν σπερματικόν, σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἑκάστου περιηγητικὸν καὶ δριστικόν. Γ
λόγον δὲ αὐτὸν εἶπεν καὶ οὐχὶ δρισμόν, ἵνα καὶ τὴν ὑπογραφικὴν ἀπόδοσιν 41
περιλάβῃ, ηὗται καὶ τοῖς γένεσι τοῖς ἀνωτάτῳ καὶ τοῖς ἀτόμοις ἐφαρμόττει
δρισμῷ μὴ δυναμένοις περιληφθῆναι, διότι οὕτε τῶν ἀνωτάτω γενῶν γένος
ἔστι λαβεῖν οὕτε τῶν ἀτόμων διαφοράς, ὁ δὲ ὑπογραφὴ τὴν ἴδιότητα τῆς
20 οὐσίας ἀποδιδοῦσα καὶ ἐπὶ ταῦτα φθάνει. διὸ οὐδὲ ἀπλῶς εἶπεν τὸν κατὰ
τοῦνομα λόγον, ἀλλὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον, διότι ὁ μὲν ὑπογραφικὸς
λόγος τὴν ἴδιότητα τῆς οὐσίας ἀφορίζει, ὁ δὲ δριστικὸς τὸ τί ἦν εἶναι 45
ἑκάστου καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆν· ὁ οὖν λόγος τῆς οὐσίας καὶ τὸν δριστικὸν
λόγον καὶ τὸν ὑπογραφικὸν περιείληφεν. ὅστε μάτην ἐγκαλοῦσι πάλιν οἱ
25 περὶ τὸν Νικόστρατον ὡς ἐν μόνῃ τῇ οὐσίᾳ δοκοῦντι λέγειν τὴν ὄμωνυμίαν
τῷ Ἀριστοτέλει, εἴπερ τὸν τῆς οὐσίας λόγον ἔτερον εἶπεν ἐν τοῖς ὄμωνυμοις,
καίτοι καὶ ἐν ποιῷ οὖσῃς δριωνυμίᾳς, εἴπερ λευκὸν καὶ χρῶμα καὶ λευκὴν
φωνὴν λέγομεν, καὶ ἐν τῷ κείσθαι καὶ ἐν ἄλλαις κατηγορίαις. πρὸς γάρ
ταύτην τὴν ἀπορίαν ὑπαντῶν ὁ Πορφύριος πρῶτον μὲν φησιν μηδὲ ἐν πᾶσι 50
30 τοῦτο γεράφθαι τοῖς ἀντιγράφοις· μήτε γάρ Βόηθον εἰδέναι, ὃς φησι δει-
κνύναι τὸν Ἀριστοτέλη τίνα ἐστὶν τὰ ὄμωνυμα λέγοντα ‘Ομώνυμα λέγεται

2 μέν τι JAP: μέντοι L: μὲν Kv	οἱ in marg. suppl. J	3 θνητά ἐστι Αρ	
καθὸ μέντοι JL: καθόσον δέ τοι ΑΡ: καθὸ δὲ Kv	4 τελαμῶνος ΚΛΡΥ: τελαμῶνις J:		
τελαμῶνις in τελάμωνος, deinde in τελαμῶνος corr., sed τελαμωνίς rest. L ¹		τὸ δὲ]	
δὲ δὲ ΑΡ	τὸ ΑΡ: ἥρκειτο JL: ἥρκει τὸ ΑΡ: ἥρκειτο Kv		
5 ὡς φασιν] φησιν ΑΡ	ἡρκείτο JL: ἥρκει τὸ ΑΡ: ἥρκειτο Kv		
6 ὄμωνυμα prius om. K	εἴη ΑΡ	8 δὲ ante θαλ. εκ τὸ corr. J: τὸ K	
9 ὁ αὐτὸς φερεῖτο τὸ K	κατὰ ζῶον (sic) εκ καὶ τὸ ζῶον corr. ΑΡ	10 τὰ om. b	
11 κατὰ] καὶ ΑΡ	τοῦ JL: om. ΚΛΡΥ	13 τοῖς v	15 περιηγητικὸν ΑΡ
16 οὐχὶ JL: οὐχ ΚΛΡΥ	ὑπογραφῇ ν K	17 ante γένεσι ἐν add. ΑΡ	
19 λαβεῖν] ἀποδοῦναι L	24 περιείληφε καὶ τὸν ὑπογραφικὸν ΙΑΡ, περιείληφε in marg. suppl. L ¹	27 καὶ (ante χρῶμα) JL: om. ΚΛΡΥ	
29 ὑπαντῶν JLK, οὐ in ras. L: ἀπαντῶν ΑΡν	μηδὲ ἐν JL: οὐ: μηδὲ ἐν ΑΡ: μηδὲν K		
30 τοῦτο om. ΑΡ	μήτε ΑΡ	31 φησι δεικνύναι Brandis: ὃς φησι δει-	
ἀριστοτέλην ceteri	δρισμῷ	κνύναι τὸν γράφοντα· ὃς φησι δεικνύνων J ² in ras.	
	δρισμῷ alt. in ras. J ²	λέγεται, λε in ras. J ²	

ῶν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος ἔτερος· καὶ ἐξηγήσυμενος δὲ ὁ Βάθητος καὶ ἑκάστην τὸ τῆς οὐσίας παραλέλουπεν ὡς οὐδὲ | γεγραμμένον. καὶ ὁ Ἀνδρόνικος δὲ παραφράζων τὸ βιβλίον “τῶν 7νΔ ἀνευ συμπλοκῆς, φησί, λεγομένων ὅμωνυμα μὲν λέγεται ὅνομα μόνον 5 ταύταν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος ἔτερος”. “ἥμετς δέ, φησὶν ὁ Πορφύριος, ἐπειδὴ καὶ Ἐρμῆνος καὶ σχεδὸν οἱ πλεῖστοι ὡς προσκειμένου τῷ ὅρῳ ἐντετυχήκασιν τοῦ τῆς οὐσίας ὄντας, καὶ ἀναγκαῖαν λέγομεν τὴν προσθήκην· τοῦ γάρ λόγου καὶ τὴν ἐπαγωγὴν σημαίνοντος καὶ τὸν συλλογισμὸν καὶ 10 πᾶσαν κατάφασιν καὶ ἀπάφασιν, εἰ μὴ προσέκειτο τῆς οὐσίας, πῶς ἀντεπεκρίνετο τοῦ ὄρισμοῦ καὶ τῆς ὑπογραφῆς τὰ ἄλλα τοῦ λόγου σημανόμενα; ἀντὶ οὖν τοῦ φάναι ‘ὁ δὲ ὅρος ἡ ἡ ὑπογραφὴ ἔτέρα’ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὅρου καὶ τῆς ὑπογραφῆς παρέλαβεν εἰπὼν ὁ δὲ λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος· καὶ γάρ ὁ μὲν ὅρος λόγος τῆς οὐσίας ἐστιν ὡς τὴν οὐσίαν δηλῶν, ἡ δὲ 15 ὑπογραφὴ ὡς τὴν ἰδιότητα τὴν περὶ τὴν οὐσίαν σημαίνουσα καὶ τὴν ὑπαρξίην κοινὴν οὖσαν τῆς τε κυρίως οὐσίας καὶ τῆς ἄλλης ὑποστάσεως”.

Προσαπορεῖ δὲ ὁ Νικόστρατος περὶ τῶν ὄμωνύμων, καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀττικὸς τὴν ἀπορίαν ἐξέθετο. εἰ γάρ συνώνυμα ἐστιν ἦν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ ὄρισμὸς κοινός, ἔχει δὲ καὶ τὰ ὅμωνυμα τὸ τε ὄνομα κοινὸν ὅμωνυμα καλούμενα καὶ τὸν τοῦ ὄμωνύμου ὄρισμόν. ἐφ' ἐκάστου γάρ ὄμωνύ- 20 μοῦ ἀληθεῖς εἰπεῖν δτι ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος· τὰ ἄρα ὅμωνυμα συνώνυμα ἐστιν. ἐστιν δὲ καὶ τὰ συνώνυμα συνώνυμα· πάντα ἄρα τὰ τὸ αὐτὸν ὄνομα ἔχοντα συνώνυμα ἐστιν. λύει δὲ 25 καὶ τάύτην τὴν ἀπορίαν ὁ Πορφύριος λέγων δτι οὐδὲν κωλύει τὰ αὐτὰ πράγματα κατὰ διαφόρους προστηγορίας ὅμωνυμά τε εἶναι καὶ συνώνυμα· 30 ὕστερος οἱ Αἰαντες ἡ Αἴαντες λεγόμενοι καὶ ἄνθρωποι, καθὸ μὲν ἄνθρωποι, συνώνυμοι εἰσιν, καθὸ δὲ Αἴαντες, ὅμωνυμοι, οὗτως οὖν οἱ ὅμωνυμοι Αἴαντες, καθὸ μὲν ὅμωνυμοι, συνώνυμοι εἰσιν, καθὸ δὲ Αἴαντες, ὅμωνυμοι. ἀλλ' ἀντιληφθεῖται τις ῥᾳδίως καὶ ἐρεῖ, καθὸ μὲν ὅμωνυμα τὰ ὅμωνυμα, μὴ εἶναι ὅμωνυμα, ἀλλὰ συνώνυμα· καθὸ δὲ οὐχ ὅμωνυμα, ἀλλ' Αἴαντες, κατὰ τὸ οὐδοῦτο ἐστιν ὅμωνυμα. καὶ ἵσως οὐδὲν ἀπόπον κατὰ μὲν αὐτὴν τὴν τοῦ ὄμωνύμου φύσιν κοινὴν οὖσαν τὰ μετέχοντα αὐτῆς συνώνυμα εἶναι, καθότου Ε

3 ὁ om. LAp

3. 4 φησὶ ante τῶν coll. KAv

προκειμένου Kv

9 ante τῆς τὸ JKv, sed del. J

τὸ add. JKv, sed del. J

11 δὲ ὁ λόγος Ap

12 δὲ ὁ λόγος Ap

13 δὲ ὁ λόγος Ap

14 δὲ ὁ λόγος Ap

15 δὲ ὁ λόγος Ap

16 δὲ ὁ λόγος Ap

17 δὲ ὁ λόγος Ap

18 δὲ ὁ λόγος Ap

19 δὲ ὁ λόγος Ap

20 δὲ ὁ λόγος Ap

21 δὲ ὁ λόγος Ap

22 δὲ ὁ λόγος Ap

23 δὲ ὁ λόγος Ap

24 δὲ ὁ λόγος Ap

25 δὲ ὁ λόγος Ap

26 δὲ ὁ λόγος Ap

27 δὲ ὁ λόγος Ap

28 δὲ ὁ λόγος Ap

29 δὲ ὁ λόγος Ap

30 δὲ ὁ λόγος Ap

31 δὲ ὁ λόγος Ap

3. 4 φησὶ ante τῶν coll. KAv

προκειμένου JAp, e corr. L:

10 ἀπεκρίνετο Kv ante primum

τοῦ τὸ add. JKv, sed del. J

11 ἡ L: ἡ ceteri, sed corr. Ja

12 τοῦ δὲ ὅρου JLKv:

λόγου J in marg.: τοῦ λόγου L¹ supra, Ap

13 καὶ supra J, om. Ap

14 post ἀπορίαν add. Ap

15 post ἐξέθετο εἰπὼν add. v

τε om. L

16 post ὅτι τὸ add. Kv

17 post ἀπορίαν add. Kv

18 post ἀπορίαν add. Kv

19 post ἀπορίαν add. Kv

20 post ἀπορίαν add. Kv

21 post ἀπορίαν add. Kv

22 post ἀπορίαν add. Kv

23 post ἀπορίαν add. Kv

24 post ἀπορίαν add. Kv

25 post ἀπορίαν add. Kv

26 post ἀπορίαν add. Kv

27 post ἀπορίαν add. Kv

28 post ἀπορίαν add. Kv

29 post ἀπορίαν add. Kv

30 post ἀπορίαν add. Kv

συνώνυμα

21. 22 συνώνυμα συνώνυμα J: συνώνυμα ὅμωνυμα L¹: συνώνυμα ὅμωνυμα Kv

22 τὰ in mg. suppl. Ja τὰ || αὐτῇ K 23 καὶ om. Ap τὴν ἀπορίαν τάύτην K

24 post πράγματα τὰ add. L 25 ἡ Αἴαντες λεγόμενοι καὶ ἄνθρωποι om. Kv

27 μὲν ὅμωνυμοι JLK: μὲν ἄνθρωποι Ap: ἄνθρωποι μὲν v 28 τὰ ὅμωνυμα iterat Ap

30 post ἵσως μὲν αὐτὴν om. Ap τὴν om. L 30. 31 τῶν

ἡμωνύμων Ap 31 φύσιν, v in ras. J

διμόνυμα ἄριφω· κατὰ μέντοι τὸ ὄνομα, καθὶδρος φύσεως κοινῆς, ἀλλ᾽ ὅνδρος μάτος μόνου κοινοῦ τὰ μετέχοντα μετέχει, οἷον τὸ τοῦ Αἰαντος, κατὰ τοῦτο ὄμιλον μή τιτιν. ὕπερον τὸ δισύλλαβον καθὶδρος δισύλλαβον οὐκ ἔστιν δισύλλαβον ἀλλὰ τετρασύλλαβον, καθὶδρος δὲ Δίων ἡ Κράτης, ἥπερ ἀλλα εἶστιν παρὰ τὴν τοῦ δισύλλαβου φύσιν, μετέχει δὲ αὐτῆς, κατὰ τοῦτο ἔστιν δισύλλαβον, 5 καὶ οὐδὲν ἄτοπον, οὔτως καὶ τὰ ὄμιλον μάτος μετέχει, οὐκ ἔστιν ὄμιλον μάτος μετέχει, οὐκ ἔστιν ὄμιλον μάτος, ἀλλὰ συνώνυμα, καθὶδρος δὲ οὐ φύσεως τῆς τοῦ διμονύμου, ἀλλ᾽ ὄνδρος μόνου κοινοῦ μετέχει. κατὰ τοῦτο διμόνυμα ἔστιν. εἰ δὲ λέγοι τις, διτὶ τὸ τῆς φύσεως τοῦ διμονύμου μετέχειν 10 οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἡ διόνατος μόνου κοινοῦ μετέχειν (αὗτη γάρ ἔστιν ἡ τοῦ διμονύμου φύσις, εἴπερ οὔτως ἡ διρισμός) καὶ οὔτως πάλιν καθὶδρος διμόνυμον αὐτὸ δείκνυσιν συνώνυμον, ῥητέον διτὶ τὰ μὲν διόνατα τῶν πραγμάτων κατηγορεῖται προηγουμένως καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά, τὸ δὲ διμονύμως ἡ συνωνύμως κατηγορεῖται διπάρχει οὐ προηγουμένως, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν διόνατων 15 τοιάνδε ἡ τοιάνδε κοινωνίαν, ὥστε δταν μὲν τὸ ὄνομα τὸ τοῦ Αἰαντος οὔτως μετέχηται, ὥστε τὸ ὄνομα μόνον εἶναι κοινὸν τοῖς μετέχουσιν, διμόνυμος ἔστιν ἡ τοιάνδε μέθεξις, δταν δὲ πάλιν ἡ διμονύμια οὔτως μετέχηται, ὥστε μὴ μόνον ὄνομα κοινὸν εἶναι τοῖς μετέχουσιν, καθὶδρος καλοῦνται διμόνυμα, ἀλλὰ καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς διμονύμιας μετέχειν, τότε συνώνυμόν ἔστιν 20 τὸ τῆς μεθέξεως εἶδος. αἱ μὲν οὖν πρὸς τὰ περὶ τῶν διμονύμων ἀπορίαι καὶ τῶν ἀποριῶν λύσεις τοιαῦται.

Εἰώθασι δὲ ἐνταῦθα γινόμενοι οἱ ἔξηγηται τοὺς τρόπους τῶν διμονύμων ἀπαριθμεῖσθαι καὶ λέγουσιν διτὶ κατὰ τοὺς ἀνωτάτω τρόπους διγῶς λέγεται τὰ διμόνυμα· τὰ μὲν γάρ ἔστιν ἀπὸ τύχης, ὡς Ἀλέξανδρος ὃ τε 25 Πάρις καὶ ὁ Μακεδών, τὰ δὲ ἀπὸ διανοίας, δταν διανοηθεῖς τις αἰτίας ἔνεκεν τινος τὰ αὐτὰ διόνατα ἐπιτιθῆται. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ τύχης, ἀτε τυχαῖον καὶ 30 ἀδόριστον, ἀδιαιρέστον μένει· τὰ δὲ ἀπὸ διανοίας διαιρεῖται τετραχῆ, εἰς τε Ζ τὰ καθ' διμοιλίτητα, οἵς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τῶν διμονύμων ἐχρήσατο παραδείγματι εἰπὼν ζῷον ὃ τε ἄνθρωπος καὶ τὸ γεγραμμένον, κοινὸν 35 μὲν ἔχοντα τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸν δὲ λόγον ἔτερον, διότι ὁ μὲν ἄνθρωπος ζῷον ἔστιν ὡς οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, ἡ δὲ εἰκόνων τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁ ἀνδριάς ζῷον οὔτως ὡς διμοίωμα οὐσίας ἔμψυχον αἰσθητική. δεύτερος δὲ ἀπὸ διανοίας τρόπος ὃ κατὰ ἀναλογίαν, δταν ἀρχὴ λέγεται διμονύμως 40

3 εἰσιν (post δμ.) Αρ 4 τετρασύλλαβον sic L: τρισύλλαβον Αρ σωκράτης I.
 11 δ supra L 12. 13 προηγουμένως κατηγορεῖται Αρ 14 διπάρχει post προηγουμένως pos. Αργ: om. L 15 κοινωνίαν, οινώσις corr. L¹ τὸ τοῦ εκ τοῦ τοῦ corr. J¹
 16 τὸ ὄνομα—ώστε (17) in marg. suppl. Ja 18 εἶναι κοινὸν ὄνομα Αρ 20 πρὸς]
 πρᾶ K τὰς π. τ. ὁ ἀπόριτος Αρ 22 Ἐιώθασι b γινόμενοι in γενόμενοι
 corr. L¹ οἱ ἔξηγηται cf. Porph. p. 65, 12. Αιών. p. 21, 16 B. 23 λέγουσιν]
 φασίν K 24 τε om. L 26 ἐπιτιθῆται Jl: ἐπιθῆται ΚΑρν τὰ τὸ Αρ
 post ἀπὸ τῆς add. L ἀτε τυχαῖον (οἱ supra οἱ L¹) καὶ ἀδόριστον ἀδιαιρέστον μένει I. Αρ:
 ἀτε ὡς ὄντα τυχαῖον (τε αἰτον in ras.) καὶ ἀδόριστον ἀδιαιρέστον μένει J: ἀτε ὄντα ὡς ἔτυχε
 καὶ ἀδόριστα ὡς ἀδιαιρέστα μένει K 28 οἵς scripsi: ὡς libri 32 διμοιλίτητα K
 ante οὐσίας ἔχον in ras. Αρ 33 post δὲ ὁ add. Αρ

τῶν μὲν ἀριθμῶν ἡ μονάς, τῆς δὲ γραμμῆς ἡ στιγμή, τῶν δὲ ποταμῶν ⁷ ἡ πηγὴ καὶ τῶν ζφων ἡ καρδία· ως γὰρ πρὸς ἀριθμὸν ἡ μονάς, οὗτος καὶ τὰ ἄλλα ἔχει, διπέρ ἔστιν ἀναλογίας ἴδιον. τρίτος δὲ ἀπὸ διανοίας τρόπος τὸ ἀπὸ τινος κοινὴν ἐν πολλοῖς καὶ διαφόροις πράγμασι γενέσθαι ⁵ κατηγορίαν, ως ἀπὸ τῆς ἵατρικῆς ἵατρικὸν μὲν τὸ βιβλίον, διει ἵατρικῶν ἔχει μαθημάτων παραγγραφήν, ἵατρικὸν δὲ τὸ σμιλίον, διει ὅργανόν ἔστιν τῶν κατὰ τὴν ἵατρικὴν τέχνην τομῶν, ἵατρικὸν δὲ τὸ φάρμακον, διει πρὸς ⁵⁰ ἵασιν ἔστιν χρήσιμον, ὥστε τὸ μὲν ὄνομα κοινόν, ὁ δὲ λόγος ἑκάστου ἔτερος. τέταρτος δέ, διαφόροις πρὸς ἐν ἀγαφέρηται τέλος, ἀπ' ἐκείνου τῆς ¹⁰ προταγορίας τυγχάνοντα, ὥσπερ σιτίνην ὄγιεινὸν καὶ φάρμακον ὄγιεινὸν καὶ γυμνάσιον καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἀπὸ τῆς ὑγείας ως ἀπὸ τέλους δνομάζεται. τούτους δὲ τοὺς δύο τρόπους τινὲς συνάψαντες ως ἔνα τὸν ἀφ' ἐνδὸς καὶ πρὸς ἐν | κατηρίθμησαν, τινὲς δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς συνωνύμοις αὐτὸν τεθείσασιν ¹⁵ Α οὐδὲ ἐν τοῖς συνωνύμοις, ἀλλ' ἀμφοῦ μεταξύ, διότι λόγου μέν τινος μετέχει ἀπὸ μὲν τῆς ἵατρικῆς τὰ ἵατρικά, ἀπὸ δὲ τῆς ὑγείας τὰ ὄγιεινά (οὐ γάρ ὄνομα μόνον ἔστι κοινόν) καὶ διὰ τοῦτο τοῖς συνωνύμοις ἔστιν, καθόσον δὲ οὐκ ἐπίσης μετέχει τὰ μετέχοντα (οὐ γάρ διοιώσ ἵατρικὸν τὸ βιβλίον τὸ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἵατρικὴν περιέχον καὶ τὸ σμιλίον οὐδὲ ὄμοιώς ὄγιεινὸν ὁ φάρμακον καὶ περίπατος), διὰ τοῦτο οὖν οὐκ ἔστιν συνώνυμα. τινὲς δέ, ὡν ²⁰ καὶ Ἀττικός ἔστιν, τὸν κατὰ μεταφορὰν τρόπον εἰς ταῦτὸν ἄγοντες τῷ κατὰ ἀναλογίαν, ἔνα τρόπον διμωνύμων τὸν συναμφότερόν φασιν. ἐπισκέψεως δὲ ἀξιός ὁ λόγος ἔστιν. λέγει γὰρ ὁ Πορφύριος, διει διαφόροις πρᾶγμα ἔχῃ ²⁵ ἕπιον ὄνομα, ἄλλως δὲ καταχρήσηται τις ἐπ' αὐτοῦ ἄλλῳ διότι μεταφέρων καὶ τούτῳ χρώμενος ως κειμένῳ ἐπ' αὐτοῦ, οὐκ ἀν εἴη διμωνύμια τις ἐνταῦθα (οὐ γάρ τὸ τροπικῶς ῥήθεντα διμωνύμια ἀν εἴη τοῖς κυρίων λεγομένοις), διαφόροις δὲ μὴ ἔχῃ ἄλλο, τότε γίνεται διμωνύμια. οἷον τῶν δρῶν τὸ κάτω μέρος καλεῖται ὑπώρεια·

ἀλλ' οἱ γ' ὑπωρείας ἔναιον πολυπιδάκου "Ιδης.

ταύτας τὰς ὑπωρείας οἱ ποιηταὶ πόδας καλοῦσιν.

³⁰ πάντες δὴ σείοντο πόδες πολυπιδάκου "Ιδης.

1 ἡ (ante μονάς) supra L¹

τῆς ε εcorr. L¹

3 post δὲ ὁ add. JL

6 σμηλίον J: σμιλίον L, cf. v. 18 7 ante τομῶν ras. 4 litt. AP 10 τυγχάνοντα L¹
10. 11 καὶ γυμνάσιον om. AP 13 ἐν] ἐνα AP κατηρίθμησεν in κατηρίθμησαν corr. L¹

18 σμηλίον J: σμιλίον L 20 τῶ ε corr. AP: τὸ K 21 post τρόπον τῶν add. Ky
τὸ συναμφότερον AP 22 ἀξιόν AP ὁ Πορφύριος] p. 67,4 sqq. Busse
μὲν τὸ] μέν τι Porph. 23 ἔχει L καταχρήσηται AP Porph.: καταχρήσηται JLK
28 ἀλλ' κτλ.] Hom. Γ 218 οἱ γ' extra numerum JLKv: ἔθ' AP Hom. Porph. ἔναιον
JLK Porph.: φέσον AP Hom. πολυπιδάκου etiam Porph., γρ. Ven. A Homeri: πολυπιδάκος
ceteri codd. Hom. 29 ταύτας—καλοῦσιν in ras. J¹ 30 πάντες δὴ] Hom. Γ 59
δὴ σείοντο JKAPv: δὲ σείοντο L: δ' ἐσσείοντο Hom. πολυπιδάκου JKAPv, Hom.
cod. D et γρ. A, Porph.: πολυπιδάκου Ja: πολυπιδάκος ceteri codd. Hom.

τ.

cod. D et γρ. A, Porph.: πολυπιδάκου Ja: πολυπιδάκος ceteri codd. Hom.

καὶ κλίνης δὲ καὶ τραπέζης τὰ βαστάζοντα πόδες καλοῦνται καὶ τῆς νεώς 8· τὸ πηδάλιον.

αἰσὶ γάρ πόδα νηὸς ἐνώμων,

φησὶν ὁ ποιητής. ἐπὶ τούτων οὖν, φησὶν ὁ Πορφύριος, τὸν μὲν τῆς νεώς 3 καὶ τοῦ ὄρους πόδα οὐκ ἀν εἴποι τις ὅμωνύμως εἰρῆσθαι, διότι ἔχει τὸν 15 δύνοματα τὴν ὑπάρειαν καὶ τὸ πηδάλιον, ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κλίνης οὐκ ἔστιν μεταφορά, ἀλλ’ ὅμωνυμία· οὐ γάρ ἔχουσιν ἄλλο ὄνομα, ἀλλὰ πόδες λέγονται κατὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆπον ὄμοιότητα, ὥστε ὄνομα μόνον κοινὸν 20 ἔστιν τούτων, οἱ δὲ λόγοι ἔτεροι· ἐπὶ δὲ ὄρους καὶ νηὸς ἄλλα ἔστιν τὰ 10 δύνοματα, μετενήνεκται δὲ ἡ τῶν ποδῶν προσηγορία κατὰ μεταφοράν”, εἰ μὴ ἄρα καὶ δημοιότης ἔστιν τις, καὶ τάυτη εἶη ἀν ὅμωνυμα. ὁ μέντοι Πορφύριος 25 ἐν μὲν τοῖς κατὰ πεδύσιν καὶ ἀπόκρισιν καὶ τὸν τῆς νηὸς πόδα κατὰ μετα- φορὰν εἰρῆσθαι φησιν, τὸ κύριον αὐτοῦ πηδάλιον καλεῖσθαι λέγων. ἐν δὲ τοῖς πρὸς Γεδάλειον τὸν μὲν τοῦ ὄρους πόδα κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι 30 B 15 φησιν, τὸν δὲ τῆς νηὸς ὅμωνυμως, οὐ γάρ εἶναι ἄλλο ὄνομα ἐπὶ τούτου λεγόμενον, καίτοι ἐκεὶ πηδάλιον εἰπὼν καλεῖσθαι. καὶ τάχα ἀν ἀμφότερα ἀληθῶς ἐλέγετο, εἰ ἐκεὶ μὲν ποὺς τὸ πηδάλιον ἐλέγετο, ἐνταῦθα δὲ τὸ τοῦ ἴστιον μέρος, οὐκ ἔχον ἄλλο ὄνομα. ἀλλ’ ἔοικεν καὶ ἐνταῦθα τὸ πηδάλιον λέγειν· παρετέθη γάρ ἐπ’ αὐτοῦ τὸ

20 αἰσὶ γάρ πόδα νηὸς ἐνώμων,
περὶ τοῦ πηδαλίου λεγόμενον.

25

p. 1 a 6 Συνώνυμα δὲ λέγεται· ἔως τοῦ τὸν αὐτὸν ἀποδώσει.

Περὶ προτέρων τῶν ὅμωνυμων εἰπών, διότι τὸ δὲ ὅμωνυμως ταῖς δέκα Γ κατηγορίαις ὑπάρχειν δικεῖ, ἔξῆς τὸν περὶ τῶν συνώνυμων ἐπάγει λόγον. 25 χρεία γάρ ἔστιν τῆς τῶν συνώνυμων γνώσεως διὰ τὴν ἔκάστου λοιπὸν τῶν γενῶν κατὰ τοῦ ὡφ’ ἔαυτὸν κατηγορίαν συνώνυμως γνομένην καὶ διὰ τὰ συνώνυμα ἀλλήλοις ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀνάγεται κατηγορίαν. τὸ δὲ συνώνυμον κοινωνεῖ μὲν τῷ ὅμωνύμῳ, καθόδουν ὄνομα κοινόν ἔστιν καὶ ἐπὶ τῶν συνώνυμων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὅμωνυμων· διαφέρει δέ, διὰ οὐ μόνον ὄνομα κοινὸν 30 ἐπὶ τῶν συνώνυμων, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ὁ κατὰ τὸ ὄνομα, δ τε ὁριστικὸς καὶ ὁ ὑπογραφικός, κοινός ἔστιν τοῖς συνώνυμοις, καὶ μὴ πρόσκειται ἐνταῦθα

3 αἰσὶ γάρ] Hom. x 32 νεώς, supra ηὸς ΑΡ 4 νηὸς ΑΡ 5 εἰπη ν post ἔχει τὰ add. Kv 9 δὲ οἱ ΛΑΡ 11 ἀν supra Ja 14 γεδάλιον εκ γεδάλιον corr. L¹ 15 ὅμωνυμον L post ἄλλο τὸ add. v 17 τὸ πηδάλιον ποὺς ΑΡ, sed corr. τὸ alt. om. ΑΡ 18 ἔχων ἄλλ’ ὄνομα L 19 παρετέθη Ja supra, ΙΛν: παρατεθείη J in lin., K, γρ’ L ἐπ’] ὑπ’ v fort. recte 20 ante πόδα παρὰ add. L 22 δὲ om. v ἔως τοῦ JK: ipsa verba suppl. ΑΡν, in marg. L ἀποδώσει J: ἀποδῶ K: λόγον ἀποδώσει ΛΑΡ cum Arist. plerisque: ἀποδώσει λόγον v cum Arist. cod. g 23 προτέρων τῶν ὅμωνυμων] τῶν ὅμωνυμων πρότερον v δέκα om. K 24 τὸν] τῶν L 25 post τῆς περὶ add. Kv 26 τοῦ K, εκ τὴν corr. J: τὴν ΛΑΡν ὡφ’ ἔαυτὸν JLK: ὡφ’ αὐτὸν sic ΑΡ: ἔαυτοῦ v 29 ὥσπερ—συνώνυμων (30) om. ΑΡ 30 τούνομα ΚΑΡν 31 post κἄν γάρ add. JKv, sed del. J πρόσκειται, supra ἐη ΑΡ¹

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

τὸ κατὰ τὸ ὄνομα. ὁ γάρ Πορφύριος ἐν τῷ πρὸς Γεδάλειον οὕτως ἔγραψεν· 8·
συνώνυμα δὲ λέγεται ὅν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ λόγος ὁ ⁴⁶
αὐτός. προσυπακούειν γάρ αὐτὸν χρή· σύζηλον γάρ δεῖ τῷ δύναματι τὸν
λόγον τὸν δριστικὸν καὶ ὑπογραφικόν. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τῶν συνώνυμων
5 τὸν ὄνομα ἐνὸς πράγματός ἐστι δηλωτικόν, ἐπὶ δὲ τῶν δύμανύμων τὸ ἐν
ὄνομα πλείστα πράγματα σημαίνει καὶ διποὺ μὲν ἐν νόημα κατηγορεῖται,
διποὺ δὲ πολλά. καὶ ἔτι μέντοι τὸ μὲν δύμανυμον ἀντίφασιν ἐπιδέχεται·
τὸ γάρ γεγραμμένον ζῷον ζῷον καὶ οὐ ζῷόν ἐστιν καὶ ὁ κόραξ τὸ δρεσον ⁵⁰
κόραξ καὶ οὐ κόραξ (οὐ γάρ ἐστιν τὸ περὶ τὴν θύραν ὄργανον). τὸ δὲ συνώνυμον
10 οὐκ ἐπιδέχεται | τὴν ἀντίφασιν· οὐ γάρ ἐστιν τὸν ἄνθρωπον ζῷον ὅντα μὴ ^{8γ} Δ
ζῷον εἰπεῖν. καὶ ἐν μὲν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν “τὸν τῆς οὐσίας
λόγον χρὴ ἔξακούειν, φησὶν ὁ Πορφύριος, αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ δριστικός”,
ἐν δὲ τῷ πρὸς Γεδάλειον οὐκ ἔτι φησὶ προσυπακούστεον καὶ τὸ τῆς οὐσίας·
“οὐ γάρ καθὸ ἔκαστον ἐστιν ἐπὶ τῶν συνώνυμων, ὁ αὐτός ἐστιν αὐτῶν λόγος,
15 ἀλλὰ καθὸ κοινοῦ τίνος μετέχει πάντα”. καὶ ἔοικεν νῦν τὴν οὐσίαν μὴ
συνάψαι τῷ λόγῳ, ὥστε τὸν λόγον τῆς οὐσίας τὸν δρισμὸν εἶναι, ἀλλὰ
κατὰ τὸ εἶδος ἀκούσαι καθ’ ὃ ἐστιν ἔκαστον· ἄνθρωπος γάρ καὶ ἵππος
συνώνυμά ἐστιν κατὰ τὸ ζῷον, καὶ λόγος ἐστὶν αὐτῶν ὁ αὐτὸς κατὰ τοῦτο,
οὐ μέντοι καθ’ ἔκεινα καθ’ ἀ μάλιστα οὐσίωνται, κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἢ
20 κατὰ τὸν ἵππον· ἄλλος γάρ ἔκατέρου τούτων λόγος. καὶ αὐτὸς δὲ
προελθὼν “κανὸν προσυπακούῃ τις, φησίν, τὸ τῆς οὐσίας, δῆλον ὡς τῆς
οὐσίας ἀκουσόμεθα οὐ τῆς ἰδίως δονομαζόμενης, ἀλλὰ τῆς τὴν ἔκάστου
ὕπαρξιν οἰονεὶ κοινότερον δηλουόσης οὐσίας”. ἴστεον μέντοι διτὶ νῦν ἐν τοῖς
πλείστοις τῶν ἀντιγράφων οὕτως ἡ γραφὴ φέρεται· συνώνυμα δὲ λέγεται ¹⁰
25 ὅν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ
αὐτός. καὶ ὁ Πορφύριος δὲ ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν οὕτως
ἔγραψεν, οὐ δὲ Ἰαμβλιχὸς ἀνευ τοῦ τῆς οὐσίας οὕτως· σύνώνυμα λέγεται
ῶν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος ὁ αὐτός·
ἐπεσημήνατο δὲ διτὶ ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οὐ φέρεται τὸ καὶ ὁ κατὰ τοῦ-
30 νομα, καὶ διτὶ προσυπακούειν δεῖται ἡκολούθησεν δὲ τῇ Ἰαμβλήχου γραφῇ
καὶ ὁ Συριανός. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ διηγέρθη περὶ τὴν γραφὴν οὕτως ¹⁵
γράψας· συνώνυμα δὲ λέγεται ὅν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ λόγος

1 τὸ alt. om. Λρ ἐν τῷ πρὸς—οἱ Πορφύριος p. 38,1] haec desunt in A γεδάλειον,
ε pr. in ras. J: γεδάλιον εχ γεδάλιον corr. L¹ 3 γάρ prius L, supra Ja: δὲ Kv
αὐτὸν JL: αὐτῶν Kv post δύναματι εἶναι add. b 4 καὶ alt. L, supra Ja: om. Kv
συνώνυμων, supra δύμανύμων L¹ 5 ἐστι πράγματος v — 6 νόημα J, in ὄνομα mut. L¹:
ὄνομα Kv, γρ Ja 11 ἐν τῷ κ. π. κ. ἀ.] p. 68,18 B. 11. 12 λόγον τὸν τῆς
οὐσίας Porph. 12 αὐτὸς] οὗτος Porph. 13 γεδάλειον J: γεδάλιον εχ γεδάλιον
corr. L¹ τὸ K: τὸν J ex τὸ corr., Lv 14 αὐτὸς αὐτῶν ἐστι, sed corr. J¹
18 post καὶ ὁ add. Kv αὐτῶν in mg. Ja 19 οὐσίωνται JL: οὐσίωνται Kv
21 προσυπακούῃ τις, προς supra Ja: προσυπακούηται L: ὑπακούῃ τις Kv 22 τῆς τὴν
in τὴν τῆς mut. L 23 οἰονεὶ L: || οἰονεὶ |||, εἰ in ras. J: οἰον ἀν εἴη Kv
26 ἐν τῷ κ. π. κ. ἀ.] p. 68,5 B. 27 ἀνευ JLK: χωρὶς v οὕτως] sic etiam
codd. Arist. 28 κατούνομα J 29 καὶ ὁ hinc abesse debebant 30 post τοῦνομα
λόγος add. Lv, sed erasit L post δὲ καὶ add. Kv 31 καὶ post γραφῆ om. Kv

δι τῆς οὐσίας δι αὐτός· "προσυπακούειν δὲ" καὶ αὐτὸς "δεῖ, φησίν, τὸ δι
οὐ κατὰ τούνομα". τὸ αὐτὸ δὲ παράδειγμα τοῦ ζῷου καὶ ἐπὶ τῶν συνωνύμων παρείληφεν, διπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων, οὐκ ἀπορῶν ἄλλου παραδείγματος, ἀλλ' ἐνδεικνύμενος διτὶ τὸ αὐτὸ δῆμομα ἄλλων μὲν πρᾶγμάτων 5 δι όμωνύμων ἔστι δηλωτικόν, ὡς τὸ ζῷον τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀνθριάντος, ἄλλων δὲ συνωνύμων, ὡς ἀνθρώπου καὶ βρόσ· ἐνὶ γάρ καὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ ζῷον ἔκατερον, οὐσία γάρ ἔμψυχος αἰσθητικὴ ἔκατερον. τοῦτο μὲν οὐδὲ 20 οὕτως θαυμαστόν, τὸ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ διωνύμιον εἶναι καὶ συνώνυμον, τοῦτο δὲ εἴη θαυμαστώτερον.

E

10 'Επιστῆσαι γάρ ἕξιον, διτὶ τετραχῶς τὸ αὐτὸ διωνύμιον τε καὶ συνώνυμον λέγεται. ποτὲ μὲν γάρ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο ἑστοῦ δῆμομα πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο πρᾶγμα διωνύμιον τέ ἔστιν καὶ συνώνυμον, οἷον ὁ κόραξ ὁ ὄρνις, καθὸ μὲν κόραξ καλεῖται, πρὸς τὸ ἐν τῇ θύρᾳ ὄργανον διωνύμιος λέγεται, καθὸ δὲ ὄρνις, πρὸς τοὺς ἄλλους ὄρνιθας συνωνύμως. 15 ποτὲ δὲ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα διαφόροις ἑστοῦ διωνύμασιν διωνύμιον τε εὑρίσκεται καὶ συνώνυμον, ὡς Σωκράτης ὁ φιλόσοφος πρὸς Σωκράτην τὸν Θεαιτήτου συγγυμναστὴν διωνύμιος μὲν καθὸ Σωκράτης, συνώνυμος δὲ καθὸ ἀνθρωπος. ἄλλα δὲ ἔστιν ἀ καθ' ἐν τὸ αὐτὸ δῆμομα διωνύμια τε καὶ συνώνυμά ἔστιν, πρὸς ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο, ὡς ὁ κόραξ ὁ ὄρνις πρὸς 20 μὲν τὸ ὄργανον διωνύμιος, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους κόρακας συνώνυμος. ἔστιν δὲ ὅτε τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ αὐτὸ δῆμομα πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα διωνύμιον τέ ἔστιν καὶ συνώνυμον, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Μέλας·

"Ἄγριος ἡδὲ Μέλας."

30

καθὸ μὲν γάρ κύριον τὸ Μέλας, διωνύμιον δὲ εἴη τῷ κατὰ τὴν χρόνι 25 μέλανι· εἰ δὲ τύχῃ ὁ οὕτως καλούμενος καὶ τὴν χρόαν μέλας, συνώνυμος δὲ εἴη τῷ διωνύμια μέλανι. οὕτως δὲ καὶ ὁ "Ἄγριος ὁ κύριον ἔχων τὸ δῆμομα, εἰ τύχοι καὶ τὸ ἥθος ἄγριος, διωνύμιος τε εἴη πρὸς τὸν ἄγριον τὸ ἥθος καὶ συνώνυμος. πολλὰ δὲ ἔστιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα διωνύματα ἀπό τε τῶν ἀρετῶν ὡς κύρια λεγόμενα, ὡς Ἐλευθέριος καὶ Σωφρόσυνος καὶ Σεμνὸς 30 καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀπὸ Ἕνικῶν, ὡς ὁ Ἰταλὸς καὶ Κρητικὸς καὶ Ἐλευσίνιος καὶ τὰ τοιαῦτα, σταν ὁ μὲν κύριον ἔχη τὸ δῆμομα, ὁ δὲ Ἕνικόν· ἐὰν δὲ 35 ἄμφω καὶ κύρια ἔχωσιν καὶ διάμεσιν τὴν αὐτὴν ἡ ἄμφω Μέλανες τε λέγοιντο κυρίων διωνύματι καὶ μέλανες εἰεν τὴν χρόαν, κατὰ μὲν τὰ κύρια διωνύμιοι εἰσιν· τὸ γάρ κύριον τὸ ἴδιας ποιὸν δηλοῖ τοῦ καλουμένου· κατὰ δὲ τὴν κοινὴν τοῦ μέλανος διάθεσιν συνώνυμοι· ὁ γάρ αὐτὸς ἔκατερου λόγιος

1 δι anto τῆς om. I. προσυπακούειν, ut supra Ja δὲ om. I. καὶ αὐτὸς ex καυτὸς corr. Ja δεῖ φησιν J: δὲ (corr. ex δὴ) φησὶ L: φησὶ δεῖ Kv 4 ὅτι supra L¹ 6 ἄλλων Jl.: ἄλλως Kv 7 ἔκατερον alt.] ἔκαστον αὐτῶν I. ante τοῦτο καὶ add. I. fort. recte, possis etiam <οὖν> οὐχ 8 θαυμαστοῦ K 9 θαυμαστώτερον ex θαυμαστότερον corr. L¹ 11 ἐν καὶ supra L¹ 12 ἔστιν om. L 12. 13 οἷον δ JK: δ οὖν I.: οἷον v 17 θεαιτήτου I. 21 κατὰ τὸ αὐτὸ δῆμομα πρὸς τὸ αὐτὸ L: om. ceteri τέ om. Kv 22 παρ' Ὁμήρῳ] Ξ 117 25 post χρόαν εἰναι add. v 27 τύχοι JK: τύχη Lv 29 σωφρόσυνος Jl.: σωφρόνιος Kv 30 δ om. Lv 35 συνώνυμος K

3*

κατὰ τὴν αὐτὴν χρόάν ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσιν ἡ τὴν αὐτὴν πατρῖδα. ἐπὶ 8^v
δὲ τῶν τοιούτων καὶ αὐτός τις πρὸς ἑαυτὸν ὅμωνυμος ἀν εἴη· εἰ γάρ καλοῦτο
Μέλας, εἴη δὲ καὶ τὴν χρόαν μέλας, ὅμωνύμως ἀν υπάρχοι τὸ μέλας τῷ Ζ
τε κυρίῳ καὶ τῷ κατὰ τὴν χρόαν. τὸ δὲ υπόδειγμα τὸ ἀποδοθέν, τὸ οἷον
5 τὸ ζῷον, οὐ πρὸς τὰ συνώνυμα πράγματα ἀπεδόθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα ⁱⁱ
τοῦ συνωνύμου· ὁ γάρ ἄνθρωπος, φησίν, καὶ ὁ βοῦς κοινῷ ὄνόματι
πρὸς ταγμορεύεται ζῷον.

Οἰκειότερον δὲ Ἀριστοτέλης συνώνυμα κέκληκεν τὰ σὺν τῷ ὄνόματι
καὶ τὸν ὄρισμὸν ἔχοντα τὸν αὐτὸν ἥπερ οἱ Στιχιοί τὰ πολλὰ ἀμαρτία
10 ὄνόματα, ὡς Πάρις καὶ Ἀλέξανδρος ὁ αὐτός, καὶ ἀπλῶς τὰ πολυώνυμα
λεγόμενα· τούτοις γάρ ἡ σύν πρόθεσις οὐχ ἀρμόττει, τοῦ αὐτοῦ κοινωνίαν ⁴⁵
σημαίνουσα, ὡς τὸ συμπεριπατεῖν καὶ συστρατεύεσθαι. ἀπειδὸν δὲ ἵσως εἰς
τὸ τοῦ αὐτοῦ ὄνόματα εἶναι· καὶ γάρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ
ποιητικῆς συνώνυμα εἶπεν εἶναι ὃν πλείω μὲν τὰ ὄνόματα, λόγος δὲ ὁ
15 αὐτός, οἷα δή ἐστιν τὰ πολυώνυμα, τό τε λώπιον καὶ ὥματιον καὶ φάρος.
“ἀλλ’ οὐδὲν ἄτοπον, φησὶν ὁ Πορφύριος, τῆς χρήσεως τὸ διττὸν ἔχουσης
χρήσασθαι μὲν ἔκατέρῳ τὸν Ἀριστοτέλη, ἐπειδὴ καὶ ἔχει τινὰ λόγον ἔκατέρον.
καὶ γάρ τὰ πλείω ὄνόματα τὰ πρὸς ἐν φερόμενα, ὡς ὁ κίνητος, ⁵⁰
τὸν αὐτὸν ἔχοντα λόγον, συνώνυμα ἀν κληθείη· καὶ μέντοι ὅπου ὁ λόγος
20 ὁ αὐτὸς καὶ τοῦνομα συνονομάζεται, ἔτι κυριώτερον ἀν κληθείη συνώνυμα,
ῶστε τὸ μέν ἐστιν συνώνυμον, ἐπεὶ πολλὰ ὄνόματα ἐν τι πρᾶγμα συνονο-
μάζει, τὸ δέ, ἐπεὶ τὸν λόγον συνονομάζει καὶ τοῦνομα. καὶ διὰ τοῦτο, ὅπου
μὲν περὶ γενῶν ἥτοι τῶν τὰ γένη σημαίνουσῶν φωνῶν ἡ σπουδή, χρεία |
τοῦ δευτέρου σημαίνομένου, διότι τὰ γένη κατὰ τοῦτο τὸ σημαίνομενον ^{9r A}
25 συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται· ἔνθα δὲ περὶ τὰς πλείους φωνὰς ἡ
σπουδὴ καὶ τὴν πολυειδῆ ἔκάστου ὄνομασίαν, ὥσπερ ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς
καὶ τῷ τρίτῳ Περὶ ἡγορικῆς, τοῦ ἑτέρου συνωνύμου δεόμεθα, ὅπερ πολυώνυμον
ὁ Σπεύσιππος ἔκάλει. καὶ οὐ καλῶς ὁ Βόηθος παραλειψθεὶ τῷ Ἀριστοτέλει
φησὶ τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις καλούμενα συνώνυμα, ἀπερ Σπεύσιππος ἔκάλει ⁵⁵
30 πολυώνυμα· οὐ γάρ παραλέιπεται, ἀλλ’ ἐν ἀλλαις πραγματείαις, ἐν αἷς
ἥν οἰκεῖος ὁ λόγος, παρεῖληπται”.

1 post κατὰ τε add. L ante τῆς τὴν add. v 3 ὅμωνυμος JI 4 τὸ δὲ om. L
τὸ ante οἷον om. v 8 οἰκειότερως v post δὲ ὁ add. Lv 9 ἔχοντες Ky
10 post πολυώνυμα καλούμενα add., sed del. J 11 οὐχ ἀρμόττει εχ οὐχ ἀρμόττει
corr. J 12 συνπεριπατεῖν J 13. 14 Περὶ ποιητικῆς] fr. 4 Vahlen, cf. Rhet.
Γ 2 p. 1404 b 39 14 εἶναι supra K μὲν om. L 15 ante φάρος τὸ add. v
17 μὲν om. v τὸν ἀριστ. ἔκατέρῳ v ἀριστοτέλη J: ἀριστοτέλην Ky, sed pro
οτέ ras. K: comp. anc. L 18 τὰ alt. L, supra Ja: om. Ky 19 ἔχοντα om. L
20 τὸ ὄνομα v 22 post ἐπεὶ καὶ add. Lv 23 φωνῶν om. K 24 τοῦτο
supra Ja 28 σπεύσιππος in lac. suppl. L⁴ 29 τὰ ἀπὸ τῶν ναιωτέρων in lac.
suppl. L⁴ post συνώνυμα καὶ τὰ τοιαῦτα πολυώνυμα συνώνυμα καλούμενα add. v

p. 1^a 12 Παρώνυμα δὲ λέγεται ἔως τοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας οὐκ ἀνδρεῖος.

Τὰ παρώνυμα μέσα πώς ἔστιν τῶν τε ὄμωνύμων καὶ τῶν συνωνύμων,
 καὶ ἀμφοτέρων μετέχοντα καὶ ἀμφοτέρων λειπόμενα. ἡ γάρ γραμματικὴ Β
 5 καὶ ὁ γραμματικὸς καὶ τὰ δύνατα καὶ τὸν λόγον ἔχουσιν οὔτε πάντη τὰ εἰ
 αὐτὰ οὔτε πάντη ἔτερα· καὶ γάρ γραμματικῆς μὲν λόγος ἐπιστήμη τοῦ
 γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν, * * * τριῶν δὲ δεῖν τῷ ἀπὸ τυνος παρονομαζομένῳ
 φασίν, τοῦ τε πράγματος τοῦ ἀφ' οὐ παρωνόμασται καὶ τοῦ δύνατος καὶ
 ἔτι μέντοι τοῦ ἀνομοτίου τῆς καταλήξεως, ὅπερ καλεῖ πτῶσιν ὁ Ἀριστοτέλης.
 10 πτώσεις γάρ τῶν δύνατων ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον τὰς πέντε ταύτας
 τὰς νῦν λεγομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς παρακειμένας ἐγκλίσεις, ὅποιοις ἀν ἔχωσι 25
 σχηματισμούς· θίθεν καὶ τὰς νῦν καλουμένας μεσότητας πτῶσεις ἐκάλουν,
 οἷον ἀπὸ τοῦ ἀνδρείου πτῶσιν τὴν ἀνδρείας καὶ ἀπὸ τοῦ καλοῦ τὴν καλῶς.
 οὗτω δὲ καὶ ἀρρενική τις αὐτοῖς ἡν πτῶσις ἀπὸ δύνατος θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ
 15 τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικός, καὶ θηλυκὴ ἀπὸ ἀρρενικοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ
 Ἀλεξανδροῦ ἡ Ἀλεξανδρεία. πτώσεις δὲ καὶ ταύτας ἔλεγον διὰ τὸ ταῦταν
 πεπονθέντας ταῖς κυρίως πτῶσεσιν κατὰ τὸν μετασχηματισμὸν τῆς καταλήξεως. 20
 οὗτον δὲ ἀν τῶν τριῶν ἐλλείπη, οὐ γίνεται παρώνυμον. γυνὴ γάρ τῆς
 μουσικῆς τέχνης μετέχουσα καὶ μουσικὴ λεγομένη, καν τοῦ δύνατος καὶ
 20 τοῦ πράγματος μετέχῃ, ἐπειδὴ τὴν καταλήξιν ἔχει τὴν αὐτήν, οὐ λέγεται
 παρώνυμος ἀπὸ τῆς μουσικῆς, ἀλλ ὄμωνυμος αὐτῆς· καὶ εἴ τις ἀρετῆς μετέ-
 χων σπουδαῖος ἀπ' αὐτῆς καλοῖτο, τοῦ μὲν πράγματος μετέχει καὶ τῇ
 πτῶσει διαφέρει, τοῦ δὲ δύνατος μὴ μετέχων οὐδέ λέγεται παρώνυμος ἀπὸ
 τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τῆς σπουδῆς ὁ σπουδαῖος παρώνυμος· σπου- 35
 δαῖος μὲν γάρ ὁ τὴν ἀρετὴν ἔχων, σπουδαῖομεν δὲ περὶ τινα καὶ οἱ
 τυχόντες. ὁ μέντοι γε Ἀριστοτέλης τὴν διαφορὰν τῆς πτῶσεως καὶ τὴν
 κατὰ τούνοντα προσηγορίαν, τὰ δύο ταῦτα μόνα δοκεῖ τοῖς παρωνύμοις ἀπο-
 διδόναι, ἀλλ' ἐκ τῶν παραδειγμάτων δήλητην ἐποίησεν καὶ τὴν κατὰ τὸ
 πρᾶγμα μέθεξιν ἐν τοῖς παρωνύμοις· ὁ γάρ γραμματικὸς οὐκ δύναμαν
 30 μετέχει τῆς γραμματικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς τέχνης, καὶ ὁ ἀνδρεῖος τῆς
 ἀρετῆς. δεῖ δὲ ἐπὶ τῶν παρωνύμων ζητεῖν τί τὸ πρῶτον καὶ τί τὸ ἀπ' Γ
 ἐκείνου παρωνομασμένον, διτὶ πρῶτον μὲν ὁ Ἀλέξανδρος, ἀπ' ἐκείνου δὲ ἡ
 Ἀλεξανδρεία καὶ ἀπ' ἐκείνης ὁ Ἀλεξανδρεύς· οὐ γάρ ἔμπαλιν. δῆλα δὲ 41
 ἔσται τὰ τῇ φύσει πρότερα, ὥσπερ ὁ κτίστης τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ ἡ

1 post ἀνδρεῖας ὁ add. v et Arist. 3 μέσως L 7 post καὶ τοῦ add. L lacunam
 indicavī, suppl. γραμματικοῦ δὲ ἐπιστάμενος (vel ἐπιστήμην ᔁχων τοῦ) γράφειν καὶ ἀνα-
 γινώσκειν 9 καταλήψεως K 10 post πέντε φωνάς add., sed del. K
 13 post οἶον τὴν add. Lv 14 ἡν αὐτοῖς Lv 15 ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς K
 16 ἡ om. L 17 καταλήψεως K 21 αὐτῆς] οὔτω L 23 οὐ λέγεται
 JK: οὐκ ἀν κληθεῖται Lv 24 παρώνυμος JK: παρονομασθήσεται Lv 25. 26 περὶ¹
 τινα καὶ οἱ τυχόντες J: καὶ οἱ τυχόντες περὶ τινα Kv: lae. 12 litt. L 26 pro τῆς
 πτῶσεως καὶ τὴν lae. L¹: την κατάπτωσιν suppl. L¹ 27 δοκεῖ μόνα K 34 ὥσπερ
 JK: καθάπερ Lv

πόλις τοῦ πολίτου. “τῶν δὲ παρωνύμων ἀν εἴη, φησὶν ὁ Πορφύριος, καὶ γε τὰ πατρωνυμικά καὶ τὰ συγχριτικά καὶ τὰ ὑπερθετικά καὶ τὰ ὑποχριστικά. τὸ δὲ πασσαλόφι καὶ τὸ ἥφι καὶ τὸ βίηφι, ἀπέρ παραγωγά τινες ἐκάλεσαν, οὐκ ἀν εἴη παρώνυμα· δεῖ γὰρ μὴ τὸ αὐτὸ διπαραλλάκτως σημαίνειν τὰ 45 παρώνυμα, ταῦτα δὲ οὐδὲν παρηγλαγμένον σημαίνει τοῦ ἦ, τουτέστιν τῇ ἔχυτοῦ, καὶ τοῦ βίη καὶ τοῦ πασσάλου”. τοιαῦτα μὲν οὖν ἔστι τὰ παρώνυμα. χρήσιμος δὲ αὐτῶν ἔστιν ἡ διδασκαλία, ἵνα γνῶμεν διτι τὰ παρώνυμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὴν αὐτὴν πίπτει κατηγορίαν τοῖς προηγουμένοις, οἷον τὸ ποιὸν ὑπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὸ τε ἔσταναι καὶ κεκλίσθαι ὑπὸ τὴν στάσιν 10 καὶ τὴν κλίσιν, ἀπέρ ἔστιν ὑπὸ τὸ κεῖσθαι.

Εἰρηκὼς τοίνυν ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ὅμωνύμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων παρῆκεν τά τε ἑτερώνυμα καὶ τὰ πολυώνυμα, τὰ μὲν πολυώνυμα, 5 διότι οὐ παρίστησιν διαφορὰν ἦ κοινωνίαν τινὰ κατὰ τὰ πράγματα, μόνως δὲ τὰς λέξεις πληθύει, τὰ δὲ ἑτερώνυμα, διότι οὐ τὰς κατ’ ἀριθμὸν ἀπείρους, 15 ἀλλὰ τὰς κατὰ τέρενος σημαινούσας τι λέξεις διαιρεῖται τὰ νῦν. καὶ μέντοι ἄμφω ταῦτα παρῆκεν, ὡς εἰρηται, | διότι ρήτορικῆς μᾶλλον καὶ ποιητικῆς 9v Δ ἔστι περιεργίας, ἀλλ’ οὐ φιλοσόφου θεωρίας, ὡς εἰρηται. πλὴν καλῶς ἔχει καὶ ἐκεῖνα τοῖς παραληφθεῖσιν εἰς μίαν διαιρέσιν συμπεριλαβεῖν. Σπεύσιππον τοίνυν ἰστορεῖ Βόγθος τοιαύτην διαιρέσιν παραλαμβάνειν τὰ 20 ὄντοτα πάντα περιλαμβάνουσαν. τῶν γάρ ὄνομάτων, φησί, τὰ μὲν ταῦτανυμα ἔστιν, τὰ δὲ ἑτερώνυμα· καὶ τῶν ταῦτωνύμων τὰ μὲν ὄμωνυμά ἔστιν, τὰ δὲ συνώνυμα, κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν συνήθειαν ἀκούσονταν ἡμῶν τὰ συνώνυμα· τῶν δὲ ἑτερωνύμων τὰ μὲν εἶναι ἴδιας ἑτερώνυμα, τὰ δὲ πολυώνυμα, τὰ δὲ παρώνυμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀποδέδοται, πολυώνυμα δέ 25 ἔστιν τὰ διάφορα καὶ πολλὰ ὄντοτα καθ’ ἔνδες πράγματος, δταν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς αὐτῶν ἦ λόγος, ὥσπερ ἄρο ἔιφος μάχαιρα φάσγανον· ἑτερώνυμα δέ

1. 2 καὶ τὰ πατρωνυμικά] hinc denuo praesto est A, cf. p. 34,1 2 τὰ ante συγχρ.
et ὑπερθ. om. A 3 πασσάληφι Kv τὸ ante ἥφι om. A ἥφι et βίηφι J: ἥφι
et βίηφι ceteri post βίηφι καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων add. A 4 δεῖ—παρώνυμα (5)
in mg. Ja τὸ om. K ἀπαραλλάκτως L 5 ἥφι K τουτέστιν] τοῦτο Α
6 βίηφι K τὰ om. A 7 χρήσιμος—γνῶμεν om. K, cf. l. 10 τὰ om. K
9 καὶ et τε om. A ἔσταναι LKv: ἔσταναι JA post καὶ alt. τὸ add. A
9. 10 κεκλείσθαι ετ κλείσιν A 10 ante ἀπέρ χρήσιμος δὲ αὐτῶν ἔστιν ἡ διδασκαλία ἵνα
γνῶμεν διτι τὰ παρώνυμα add. K (cf. l. 7) 12 τὰ post καὶ om. A 13 διαφορὰν ἦ
κοινωνίαν τινὰ J² supra: om. ceteri κατὰ JLA: μετὰ Kv μόνως JK: μόνας LA:
μόνον ν 14 πληθύει LA: πληθύει J: πληθύει Kv, cf. Simpl. in Phys. p. 887,25 D.
15 τι λέξεις v: τι || λέξεις J: τι ἡ λέξεις LKA διαιρεῖται ante σημαινούσας coll. K
16 εἰρηται] p. 23,14 post διότι καὶ add. Kv 17 περιεργείας KAν post καλῶς
ἡμῖν add. L 18 κάκεῖνα v παραληφθεῖσιν v: παραληφθεῖσιν ceteri 19 πεύσιππον Α
20. 21 φησὶ post ἔστιν (pr.) collocat A 21 ταυτονύμων K 22 pro τῶν παλαιῶν
συνήθειαν lac. L¹, νῦν σημαῖσιν suppl. L⁴ 23 post ἑτερωνύμων πάλιν add. v pro τὰ
μὲν εἶναι ἴδιας lac. 7 litt. L¹, τὰ μὲν suppl. L⁴ εἶναι JKA: ἔστιν v 24 περὶ μὲν
τῶν ἄλι suppl. L⁴ in lac. μὲν om. A ἀποδέδοται JA 25 καὶ πολλὰ ὄντοτα]
ὄντα λεγόμενα δὲ L⁴ in lac. post πολλὰ λεγόμενα add. v 26 ὁ om. L
μάχαιρα φάσγανον JK: φάσγανον μάχαιρα v: φάσγανον I.: μάχαιρα σπάθη φάσγανον Α

ἐστιν τὰ καὶ τοῖς ὄντασιν καὶ τοῖς πράγμασιν καὶ τοῖς λόγοις ἔτερα, 9^ν Εἰ
νίον γραμματικὴ ἀνθρωπος ἔχον. διαφέρει οὖν ἀλλήλων ταῦτα, ἡ τὰ 16
μὲν πολυώνυμα κοινωνεῖ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ πράγματος, τὰ δὲ ἔτερώνυμα
κατ' ἄμφῳ διέστηκεν. πρὸς δὲ τὰ πρότερα τὰ μὲν πολυώνυμα τοῖς ὄντασιν
καὶ ἀντιστρέψει, καθίσσον ἐπὶ μὲν τῶν ὄμωνύμων τὸ μὲν ὄντα κοινὸν ἦν,
ὅ δὲ δρος ἴδιος ἔκαστου, ἐπὶ δὲ τῶν πολυωνύμων τὸ ἀνάπαλιν τὸ μὲν
πρᾶγμα καὶ ὁ δρος κοινός, τὰ δὲ ὄντασιν διάφορα· τὰ δὲ γε ἔτερώνυμα 20
τοῖς συνωνύμοις ἀντίκειται· ἐκείνων γάρ κατ' ἄμφω κοινωνούντων ταῦτα
κατ' οὐδέτερον κοινωνεῖ. δεῖ δὲ ἐπὶ τῶν πολυωνύμων παρατηρεῖν, μήποτε
10 σφαλῷμεν τὰ μὴ πολυώνυμα νομίζοντες εἶναι πολυώνυμα. οὐ γάρ εἰ ἐνὸς
πλείονα ὄντατα κατηγορεῖται, ἥδη πάντως πολυώνυμά ἐστιν, ἀλλ᾽ εἰ καὶ
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται· ὡς ἀμφερὲς καὶ ἐλάχιστον δύο μὲν ἐστιν ὄντατα
καὶ καὶ ἐνὸς λέγεται πράγματος, οἷον τὸ στοιχεῖον τὸ ἀλφα ἡ τὸ βῆτα,
καὶ τὸ κοῖλον καὶ τὸ κυρτὸν κατὰ τοῦ κύκλου, οὐ μήν ἐστιν πολυώνυμον
15 τὸ καθ' οὐ λέγεται· οὐ γάρ κατὰ τὸ αὐτὸν ὑπάρχει αὐτῷ ἔκάτερον, ἄλλος 25
γάρ ἔκατέρου λόγος.

'Επιστήσαι δὲ ἀξίον, θεῖ καὶ ἐν τοῖς κυρίως πολυωνύμοις, ὡς ἐπὶ τοῦ
ἀνθρώπου, θεῖαν ὁ αὐτὸς μέροψ καὶ βροτὸς λέγηται, ἔκαστον τῶν ὄντων
κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην τοῦ ἀνθρώπου φύσιν ἀποδίδοται, τὸ μὲν κατὰ τὸ
20 ἀναλογιστικόν, τὸ δὲ κατὰ τὴν τῆς διαλέκτου κατὰ τὰ ἔθνη διαφοράν, τὸ
δὲ κατὰ τὸ θυητὸν τῆς συστάσεως, καὶ ἄλλος τούτων ἔκαστου λόγος. τί
οὖν; οὐκ ἐστιν δλῶς τὰ πολυώνυμα; ἡ ἐκεῖνα μόνα πολυώνυμά ἐστιν, ἐφ'
ἴνι οὐ κατὰ τὰς διαφόρους φύσεις διάφορα κείται ὄντασι, ἀλλ᾽ ὡς κατὰ 30
τὴν αὐτήν, ἄλλου ἄλλως κατὰ τὸ ἐπιτυχὸν ὄντωνάσαντος ἡ· κατὰ τὸ αὐτὸν
διαφόρων ὄντωνάσων ἀποδοθέντων. οὐκ ἐτυμολογικῶς. ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπι-
τυχοῦσαν τοῦ τιθέντος ἀδειαν· δηλοῦ ἀε τὸ τὰ ἐπ' ἄλλων κείμενα πολλάκις 7.
εἰς ἄλλων ὄντασι μετατιθέναι, ὡς τὸ ἀλλὰ μήν ἐπὶ τοῦ οἰκέτου· ἔξεστι
γάρ ήμεν ἡσα ἀν βουλιώμεθα καὶ οὐα τιθέσθαι οὐκ ἐτυμολογίᾳ ἀκολουθοῦντας.
δεῖ δὲ καὶ τοῦτο τοῖς πολυωνύμοις προσεῖναι, τὸ κατὰ τὸ αὐτὸν ἔθνος
30 πλεοναχῶς ἐπονομάζεσθαι· εἰ γάρ μή τοῦτο, τὸ ημέρα καὶ ἡμέρα πολυώνυ- 35
μον νομισθήσεται. καὶ τοῦτο δὲ ἐφιστάνουσιν καλῶς, θεῖ ἐπὶ μὲν τῶν
ὄμωνύμων ἡ ὄμωνυμία καὶ τὸ ὄντο μὲν πολυώνυμον δηλοῦ καὶ τὴν σχέσιν

1 καὶ (post τὰ) ομ. Α ἔτερα καὶ τοῖς λόγοις Κ . 2 γραμματικὸς καὶ ἀνθρωπος Κ
οὖν ἀλλήλων ταῦτα] δὲ ταῦτα τῶν πολυωνύμων L post ταῦτα μὲν add. J Ky, sed del. J
3 post λόγου ἀντὶ ὄρου οὐκ ὄντασι inserit A post καὶ τοῦ ἄλλ. Lv 5 —σον ἐπὶ⁵
μὲν τῶν ὄμων — in ras. L¹ μὲν prius ομ. Α 7 ὁ ομ. J 10 σφαλῷμεν
JL: σφάλωμεν Α: σφάλωμεν Ky post ἐνός τινος add. L 11 πλείονα] πολλὰ L
κατηγορεῖται L, e corr. J: κατηγορεῖ J ante corr., ΚΔν . . . ἀλλ—όντατα (12) in marg.
suppl. L¹ καὶ ομ. LKy 12 ἐν] ἐντὸ L . . . ως J supra, Lv: ἡ ΚΔ
13 καὶ ἀ in ras. L¹ οῖον] ἡ ως Α: γρ ἡ ως in marg. Ja . . . α ΚΔ . . . β Α
14 τὸ alt. ομ. v 18 αὐτὰ Α . . . 23 ἀλλ ὡς JL: ἀλλος Κν: ἀλλὰ in marg. b
24 τυχὸν Κν ὄντωνάσαντες Κν (non b) 26 τιθέντος, t in ras. L¹: τιθέντος ceteri
28 τιθένται v ἀκολουθοῦντες v 31 λογισθήσεται Α . . . τοῦτω Κ
ἐφιστῶμεν Lv pro καλῶς lac. 4 litt. L 32 δηλοῦ καὶ] ἔχουσι L . . . post
τιθένται τὴν supra L¹

αὐτήν, ἐπὶ δὲ τῶν πολυωνύμων ἡ πολυωνυμία τὸ πρᾶγμα δηλοῖ μόνον, ἀλλ᾽ ^{γν} οὐχὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἔτι μέντοι τὸ μὲν ὄμώνυμον πρὸς ἄλλο λέγεται πάντως· “ ὀλβίων ὄμώνυμε Δαρδανιδᾶν”, τὸ δὲ πολυώνυμον οὐκ ἐν σχέσει τινὶ τὸ εἶναι ἔχει.

5 Διὰ τί δὲ Ἀρχύτας παραλέοιπεν ταύτην τὴν περὶ τῶν ὄνομάτων διδασκαλίαν ἐν τῷ Περὶ τῶν καθόλου λόγων; ἡ ἐπειδὴ φύσει τὰ ὄνόματα καὶ οὐ θέσει λέγουσιν οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ τὰ ὄμώνυμα καὶ τὰ πολυώνυμα παραιτοῦνται, ὡς ἐνδὲ ὄνόματος πρὸς ἐν πρᾶγμα κατὰ φύσιν λεγομένου. διακρίνειν οὖν ἐκείνους εἰκὸς τὰ μὲν ὄμώνυμα τῇ προγονικῇ ἡ κατ’ ἐλπίδα 10 ἀναφορᾷ, τὰ δὲ πολυώνυμα δείξουσιν οὐ καθ’ ἐν λεγόμενα, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους ἑτυμολογίας ἀποδιδόμενα, ὅταν ὄντως ὄνόματα ἡ· τῶν δὲ παρωνύμων τὸν παρασχηματισμὸν οἰκείως ἐκεῖνοι ταῖς κατὰ τὰ πράγματα συζητήσονται. |

p. 1 a 16 Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται ἕως τοῦ 10^r
15 τρέχει, νικᾶ.

Μετὰ τὴν τῶν ὄμωνύμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων διδασκαλίαν τὴν εἰς τὰς κατηγορίας εἰσβολὴν διὰ τῆς οἰκείας τῇ πραγματείᾳ διαιρέσεως ποιεῖται. ἐπειδὴ γάρ περὶ τῶν ἀπλῶν ἦν λέξεων ὁ σκοπὸς καθὸ σημαντικαὶ 15 εἰσιν, διαιρέσιν ποιεῖται τῶν λεγομένων εἰς ταὶς κατὰ συμπλοκὴν λεγόμενα, περὶ ἀν οὐ πρόκειται νῦν εἰπεῖν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ περὶ τῶν προτάσεων λόγῳ, καὶ εἰς τὰ ἄνευ συμπλοκῆς, καὶ ταῦτα λοιπὸν εἰς τὰς κατηγορίας διαιρεῖται. καὶ διτὶ τούτον ἔχει τὸν σκοπὸν ἡ διαιρέσις, αὐτὸς ἐδήλωσεν Ἀριστοτέλης διλήγον προελθόντων ἐν οἷς φησιν “ τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἥτοι οὐσίαν σημαίνει ἡ ποσὸν ἡ ποιὸν ἡ πρός τι”. ἀνελλειπῆς 20 δὲ ἡ διαιρέσις πάντα περιλαβοῦσσα τὰ λεγόμενα καὶ τὰ ὄντα. ὀνόμασεν δὲ πρότερα τὰ κατὰ συμπλοκὴν, διτὶ προτέροις ἐντυγχάνομεν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀπερὶ ἐστὶν σύνθετα, ὅστερον δὲ ταῖς τούτων ἀρχαῖς, αἴπερ εἰσὶν ἀπλούστεραι. Β ἡ διτὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν κατὰ συμπλοκὴν ἔμελλεν τὰ ἀπλᾶ δηλοῦν, οὐκὶ ἀν δὲ γνωσθείη καλῶς ἀπόφασις μὴ πρότερον ἐκείνου γνωσθέντος, οὐπέρ 30 ἐστιν ἀπόφασις. καὶ ἐκεῖνο δὲ ἀλλήλες εἰπεῖν, διτὶ διελόντες τι τὸ μὲν πρότερον τμῆμα τῆς διαιρέσεως καταλείπωμεν, τὸ δὲ ἐπερον ἐπιδιαιρῶμεν,

1 μόνον, ἀλλ᾽] καὶ L 2. 3 πάντως “ ὀλβίων (Pind. fr. 85 Boeckh) scripsi: πάντων ὀλβίων JKAv, sed v. alt. in ras. J: ὡς τὸ L 3 ὄμώνυμα A δαρδανειδᾶν A 5 post δὲ ὁ add. v ταύτην τὴν περὶ] τὴν L⁴ in lac. 10 litt. 6 λόγω(ι) libri: correxi
ἡ JK, L³ in lac.: om. Av ἐπειδὴ JK: διτὶ L³ in lac., v φύσει τὰ ὄνόματα JLKA,
φύσει in lac. L³: τὰ ὄνόματα φύσει v 8 παραιτοῦται K - -s (in πρὸς) ἐν πρᾶγμα κατὰ
φύσιν L⁴ in lac. 9 τῇ προγονικῇ ἡ J: τῇ προγονικῇ ἡ KA: τῇ προγονικῇ καὶ
ἀν

τῇ b: διὰ τὴν μεῖζον L⁴ in lac. 10 ||| αφορᾶτι J: ἀναφορά A καθὸ ἐν] καθὸ L
11 ἀποδιδόνται L 12 σχηματισμὸν Kν τὰ om. Kv 14 ἕως τοῦ] τὰ δὲ ἄνευ
συμπλοκῆς τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκὴν οἰον ἄνθρωπος βοῦς om. ceteris A 15 τρέχειν K
18 ἡν supra Ja 19 τε om. JL 20 τῶν supra J¹ 23 φησιν] 4 p. 1 b 25
24 ἀνελλειπῆς JA 26 πρότερα JKAv, α in ras, J: πρότερον Lv προτέροις] πρότερον v
ἐντυγχάνωμεν I, 27 αἴπερ JLKA: αἴ Kv 31 ἐπιδιαιροῦμεν JLKA

πρότερον μὲν τάττομεν τὸ ὑπερτιθέμενον, δεύτερον δὲ τὸ διαιρούμενον· τὸ 10° μὲν διαιρούμενον (δύτερον), ἵνα μὴ ἀναλαμβάνειν αὐτὰ δεγηθῆμεν ἅπερ ὑπερβεῖ· 26 μεθα, πάλιν δὲ ταῦτα πρότερον τὰ ὑπερτιθέμενα, ἵνα κατὰ σειρὰν ἡ διαιρέσις ἥμιν προτή. εἰ δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ χωρίς μὲν λεγόμενα τὰ διὰ λόγου 5 σημαντικά διαιρούμενα ἔλεγον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ δι’ ἀπλῆς λέξεως, οὐ δὲ λόγος κατὰ συμπλοκὴν λέξεων προφέρεται, εἰκότως τὰ λεγόμενα διαιρῶν τῶν ωρίων λεγομένων πρῶτον ἐμνήσθη.

Ίστεον δὲ διτὶ λεγόμενά ἔστι καὶ τὰ πράγματα περὶ ὧν ὁ λόγος καὶ τὸ 30 τὰ νοήματα τὰ περὶ τῶν πραγμάτων· διὸ δὴ δεύτερον οἰώμεθα μὴ νενοηκότα 10 λέγειν τὸν λέγοντα, λέγομεν ‘οὐδὲν λέγεις’, καὶ προφέρη τινὰ λόγου ἢ λέξεων· κατὰ τρίτον δὲ σημαντικά διαιρούμενον καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ἡ σημαντικὴ καὶ ὁ λόγος λεγόμενόν ἔστιν· λέγει γάρ τις τὴν λέξιν καὶ τὸν λόγον· καὶ κατὰ τέταρτον καὶ ἡ ἄσημος λέξις, οἷον τὸ βλέπειν, καθόσον διλοι προφέρεται, τῶν λεγομένων 15 ἔστιν. ἀλλ’ οὐ γε Βόηθος ἐπὶ μὲν τῶν δισυμπλόκων τετραχῶς, *(ώς)* εἴρηται, 5 τὸ λεγόμενον ἀκούειν ἀξιοῖ, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ συμπλοκὴν τριχῶς μόνον· οὐ γάρ εἶναι τὰ συμπεπλεγμένα πράγματα, οἷον τὸ ‘ἡμέρα ἔστιν’ λεγό- 25 μενον, οὐχ διτὶ οὐδὲν σημαίνει ὁ λόγος, ἀλλ’ διτὶ οὐκ ἔστιν τοῦ πράγματος ὄνομα, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἀλλ’ οὐκ ἔστι μὲν τοῦ πράγματος, περὶ δὲ τοῦ πράγματος· τοσαυταχῶς οὖν διαιρεθέντος τοῦ λεγομένου καὶ τοῦ λέγεσθαι, 20 ζητεῖν ἀξιοῦ, τί τούτων τῶν σημαντικών εἰς τὴν διαιρέσιν παραλαμβάνει. ὁ μὲν γάρ θεῖος Ιάμβλιχος τὸν Ἀλέξανδρόν φησι τὰ λεγόμενα τὰ σημαντικά διαιρούμενα ὑποθέσθαι πράγματα τὰ ἀπλούστατα καὶ γενικώτατα· ἐγὼ δὲ εὑρίσκω 40 τὸν Ἀλέξανδρον εἰπόντα αὐταῖς λέξεσιν διτὶ “νῦν οὐ τὰ σημαντικά λεγόμενα λέγει, ἀλλὰ τὰ σημαίνοντα καὶ προφερόμενα”. πῶς γάρ ἂν καὶ ἔλεγεν Γ 25 περὶ πραγμάτων νῦν, διτὶ προειλθὼν “τῶν δὲ κατὰ μηδεμίαν, φησί, συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἦτοι οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσόν”; οὐ γάρ τὰ πράγματα σημαίνει οὐσίαν καὶ ποσόν, ἀλλ’ ἔστιν οὐσία καὶ ποσόν, αἱ δὲ περὶ τῶν πραγμάτων λέξεις εἰσὶν αἱ σημαίνουσαι. ὁ δὲ Βόηθος μόνα λεγόμενα καὶ σημαντικά διαιρεῖται τὰς νοήσεις εἶναι φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· οὐ 45 30 γάρ εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ φεῦδος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ’ ἐν διανοίαις

1 ante πρότ. καὶ add. v 1. 2 τὸ μὲν διαιρούμενον supra L¹ 2 δεύτερον addidi
 4 προτή, ἕτη in ras. J εἰ δὲ JA: εἴ γε Kv: om. L λεγόμενα τὰ] λέγομεν αὐτὰ L
 5 post λόγος ἐπεὶ supra add. L¹, in versu v 6 ἐκφέρεται Λ διγόμενα Λ διελῶν
 κυριῶν τῶν L, εἰλῶν κυριῶν L⁴ in lac. 8 ἔστι] λέγεται L 9 διὸ δὴ JA, δὴ supra
 Ja: διὸ Kv: ώς L 10 λέγεται om. Α λέγομεν JKΛ: λέγωμεν v: λέγοντ L, sequ. lac. 11
 litt. deinde φέρη 11 δὲ om. Kv αὐτὴ JKν: αὐτὴ Α: om. L 12 τὸν λόγον καὶ
 τὴν λέξιν, sed corr. A¹ 13 καὶ δὲ Α 14 μὲν om. Α ante τετραχῶς τὸ add. Α
(ώς) εἴρηται scripsi: εἰρῆσθαι JLΑ, ex εἴρηται corr. J: om. Kv 16 ἡμέρα ΚΑν, e corr. J
 (et in marg. γρ καὶ ἡμέρα J¹), γρ ἡμέρα supra L¹: ἡμέτερα J ante corr., ἡμέτερα ex ἡμέτερα corr.
 L in linea 16. 17 λεγόμενα J 18 ὥσπερ τὸ] lac. 8 litt. L ἡμέρα ΚΑν, e corr. et
 in marg. J¹, γρ L¹: ἡμέτερα ante corr. J: ἡμέτερα in lin. L: γρ καὶ τὸ ἡμέρα ἔστιν in marg. Α
 ἀλλ’ ἔστι μὲν τοῦ λέγοντος ἡ φωνὴ περὶ δὲ τοῦ πράγματος J, sed ἀλλ’—πε— in ras. J²
 τοῦ πράγματος Kv: γρ τοῦ πραγμάτου Ja in marg.: τοῦ λέγοντος LA 19 τοσαυταχῶς
 JKΛ: τετραχῶς Lv οὖν om. v 25 post περὶ τῶν add. v μηδεμίαν]
 μίαν Kv φησὶ post συμπλοκὴν Α 28 τῶν supra Ja: om. K

καὶ τοῖς τοῦ νοῦ διεξόδοις, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς 10^τ Ηερὶ ψυχῆς λέγει· ἀλλὰ καὶ ἡ διάνοια διὰ τοῦ λόγου σημαίνεται. οἰκείότερον οὖν λεγόμενα τὰς λέξεις λέγειν τὰς σημαντικὰς καθὸ σημαντικαῖ, διύτι καὶ αἱ κατηγορίαι οὕτε τὰ πράγματα ἥσαν, ὡς ἔδεικνυτο, οὕτε τὰ νοηματα οὕτε 5 αἱ λέξεις ἀπλῶς καθόδον φωναῖ, ἀλλ' αἱ λέξεις αἱ σημαντικαὶ τῶν πρα- 50 γμάτων διὰ μέσων τῶν νοημάτων καθ' ἔκαστον γένος διακεκριμέναι, αὗται τὰς κατηγορίας παρείχοντο· καὶ τὰ λεγόμενα νῦν κατὰ τὰς λέξεις τὰς σημαντικὰς ἀκουστέον.

ὭΩν αἱ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγονται, αἱ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς. 10 πλεοναχῶς δὲ οὖν καὶ ἡ συμπλοκὴ λέγεται. συμπλέκεσθαι γάρ φασιν ἡ διὰ συνδέσμου ἡ κατὰ | τὴν τῶν πραγμάτων συγγένειαν· καὶ διὰ συνδέσμου ἡ 10^τ Δ ἀπλῶς, ὅταν λέγωμεν ‘εἰ ἡμέρα ἐστίν, φῶς ἐστιν’, ἡ διὰ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου, ὡς ὅταν εἴπωμεν ‘καὶ ἡμέρα ἐστίν καὶ φῶς ἐστιν’· κατὰ συγγένειαν δὲ ἡ συμπλοκή, ὅταν τὰ συμβεβηκότα κατὰ τῶν οὐσιῶν λέγηται, 15 ἐπειδὴ φύσιν ἔχει ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, εἴτε ὡς ποιὰ συμβέβηκεν εἴτε ὡς πῶς ἔχοντα, ὥσπερ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὑποδεδέσθαι. καὶ γάρ οὐσίᾳ μὲν ἐστιν τὸ καθ' αὐτὸ μόνον ὑπάρχον, συμβεβηκός δὲ τὸ ἐν ἄλλῳ γινόμενον. 5 ἡ οὖν τοῦ συμβεβηκότος πρὸς τὴν οὐσίαν συμπλοκὴ τὸν τε ὑποκείμενον δρον ὄριζει ἐν τῇ προτάσει καὶ τὸ συμβεβηκός ὅπως ἔχει πρὸς αὐτὸν σημαίνει. 20 ἐπειδὴ γάρ ἦν μὲν καὶ καθ' αὐτὸ λαβεῖν τὸ συμβεβηκός, ἦν δὲ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ συντιθέναι, ἀμφοτέρως αἱ κατηγορίαι γίνονται. ὅταν μὲν γάρ λέγω τὸ λευκὸν εἶναι, καθ' αὐτὸ περιλαμβάνω τὸ λευκόν· ὅταν δὲ λέγω ὅτι τόδε λευκόν ἐστιν, οὐδὲν ἔτερον λέγω ἡ ὅτι τόδε λευκότητα ἔχει· τὸ οὖν εἶναι καὶ τὸ ἔχειν συνδέσμων ἔχει δυνάμεις· ἀλλὰ καὶ ὅταν τὰ γένη 10 25 κατὰ τῶν ὑποκειμένων κατηγορῆται, τοῖς γενικοῖς ὡς συμβεβηκόσιν προσχρώμεθα, διόπερ συντιθέμενα διὰ τοῦ εἶναι ἡ τοῦ ἔχειν ὡς διὰ συνδέσμων τούτων συμπλέκεται. τρίτη δέ τίς ἐστιν συμπλοκὴ κοινῶς πᾶσα τῶν τοῦ λόγου στοιχείων σύνθεσις, ὅποια ποτ' ἀνὴρ αὐτή, ἐάν τε δύναματα συντιθῶμεν οἷον ‘ζῷον λογικὸν θυντόν’ ἐάν τε ρήματα οἷον ‘περιπατεῖ καὶ διαλέγεται’, 30 ἐάν τε ἐλλιπῆ ὥσπερ τὸ ‘Σωκράτους προϊόντος’ ἐάν τε αὐτοτελῆ ὥσπερ

- 1 τρίτῳ supra J^a: om. ceteri 1. 2 τῆς περὶ JA: περὶ τῆς L: περὶ Kv 2 Π. ψυχ.]
 Γ 6 p. 430a26 sqq. 1. 2 τῆς περὶ JA: περὶ τῆς L: περὶ Kv 2 Π. ψυχ.]
 λέγεται] διδάσκει ν 3 σημαντικαὶ] σημαντικὰς Kv
 post σημαντικαὶ καὶ add. Λ 4 ἔδεικνυτο] p. 9,4 sqq. 5 ἀπλαῖ L 6 διακεκριμέναι A: διακρινόμεναι ν αὐται LKv: αὐται, sed τοι supra J: αὐτὰς τὰς A
 10 δὲ οὖν καὶ L: οὖν καὶ JKv, ad καὶ (sic) δὲ in marg. adnot. J: δὲ καὶ A γάρ φασιν
 ἡ οὐκ. L φασιν J: φησιν KAv 11 ante συνδέσμου (pr.) συναπτικοῦ add. L: τῶν
 om. L συνδέσμου JKA: συναπτικοῦ L: συναπτικοῦ συνδέσμου ν 12 ἀπλῶς, <ώς>?
 13. 14 pro κατὰ συγγένειαν δὲ lac. L¹: β² δέ ἐστιν suppl. L⁴, β in ras. 14 τὰ
 om. K τῶν] τοῦ L λέγεται Λ 14. 15 pro οὐσιῶν λέγηται, ἐπειδὴ lac. L¹:
 ὑποκειμένου λέγεται ὅτι τὴν suppl. L⁴ 15 συμβεβήκασιν L εἴτε in lac. L³
 16 πῶς ἔχοντα] περιέχοντα L 17 μόνον J^a: ὅλον J¹ et ceteri τὸ] δὲ A
 φαινόμενον. L 19 ἔχῃ J: ἔχη A αὐτὸ libri: correxi 20 λαβεῖν καὶ
 καθ' αὐτὸ K 22 ἔστο ν 24 οὖν] γάρ L 28 ante σύνθεσις ἡ add. Kv
 αὐτη A¹: αὐτη A² 30 τε] περ A ἐλλιπη̄ K: ἐλλειπη̄ JI.A, ex ἐλλείπη̄ corr. J
 σωκράτου Λ: σωκράτης K προϊόντος J έάν τε (άντε αὐτοτελῆ) om. Λ

τὸν 'ποῖ θὴ καὶ πόθεν', ἐάν τε τὴν πρώτην τοῦ ῥήματος πρὸς τὸ ὄνομα 10^ο σύζευξιν ποιώμεθα ὡς τὸ 'Σωκράτης περιπατεῖ'. ὅπερ γάρ ἐπὶ τῶν 16 γενῶν τοῦ ὄντος εἰπεν ὁ Ηλάτων, ὅτι τὰ μὲν κοινωνεῖν ἔθέλει πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ οὐδαμῶς συμμάγνυται, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ λόγου μορίων ἀληθὲς 20 αἱ εἰπεῖν τῶν σημαντικῶν, ὅτι συμπλέκεται μὲν τὰ τῶν συνηρμοσμένων πραγμάτων δηλωτικά, οὐ συμπλέκεται δὲ τὰ σημαντικὰ τῶν κεχωρισμένων. ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς κοινωνίας τῶν ὄντων ἡ μὲν ἦν σύμφυτος, ἡ δὲ ἐπίκτητος, καὶ συμπλοκῆς διττὰ ἔσται εἰδὴ τὰ ἀνωτάτω, τό τε τῶν συμβεβηκότων ὡς 25 ἐνυπαρχόντων καὶ τῶν διὰ συνδέσμου συνταττομένων ὡς ἔξωθεν τὸ ἐν Ε 10 ἔχόντων. τὸ δὲ ὡς συμβεβηκός συνταττόμενον, ἡ βῆμα ὅν, ὡς τὸ τρέχει, νικᾷ, ἡ μετὰ ῥήματος κατηγορούμενον, ὡς τὸ 'ἄνθρωπός ἔστιν' (καὶ γάρ καὶ τὸ τρέχει εἰς τὸ 'τρέχων ἔστιν' ἀναλύεται). πανταχοῦ οὖν ῥήματος ἐνόντως καὶ χρόνος προσδηλοῦται, οὐ συσημαίνων ὅτι ἄμφω ἐν ἐνὶ χρόνῳ οὐδὲ ὅτι πρότερον τὸ ἔτερον, ἀλλὰ τὴν τοῦ συμβεβηκότος μόνην πρός τε τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸν χρόνον σχέσιν παρίστησιν· τοῦτο δὲ ἐπειδὴ κατὰ χρόνον παραχίνεται καὶ ἀπογίνεται τὰ κυρίως συμβεβηκότα, ὡς εἴχε ἦν ἀχώριστα 25 πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ ἀιδίως ὑπάρχοντα, οὐκ ἂν χρόνος προσεσημαίνετο· κανὸν γάρ λέγωμεν διτι ὁ νοῦς νοεῖ, τὸ χρονικὸν ἡμεῖς προστίθεμεν. τὰ δὲ κατὰ συμπλοκὴν λεγόμενα καὶ τὰ ἄνευ συμπλοκῆς ἀνευρήσαμεν τῇ φύσει 20 τῶν πραγμάτων ἀκολουθοῦντες καὶ τῇ τῶν νοημάτων διαφορῇ. διταν μὲν γάρ ἐν ἡ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ νόημα ἐν, ἀπλοῦν ἔσται τὸ λεγόμενον καὶ ἄνευ συμπλοκῆς, κανὸν πλείστες αἱ λέξεις δοκῶσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Νεάπολις ἡ 25 ἀγαθοδαίμων ἐν γάρ τὸ σημανούμενον. διταν δὲ καὶ τὰ πράγματα πλείστα καὶ τὰ νοήματα, κανὸν μία ἡ λέξις ἡ, μετὰ συμπλοκῆς εἰναι φήσομεν αὐτάς, 30 ὡς τὸ ζῷο, προσεννοεῖται γάρ τὸ ἐγώ, καὶ τὸ ὕει, δηλοῦται γάρ διτι ὁ Ζεύς.

'Αρχύτας μέντοι τοῦ τῶν κατηγοριῶν ἀρχόμενος βιβλίου ἦτοι τῶν καθόλου λόγων περὶ λόγου διδάσκει πρῶτον καὶ τοῦτον ἐν διανοίᾳ καὶ λέξει περιέλαβεν, καὶ τὴν μὲν σημαίνουσαν εἰπεν εἰναι λέξιν, τὴν δὲ σημανούμενην διάνοιαν, τὰ τε ἀπλὰ καὶ σύνθετα καὶ τὰ τέλεια καὶ ἐλλιπῆ διωρίσατο, 35 καὶ ἀφ' ὧν δεῖ τὰ τε κατὰ συμπλοκὴν καὶ ἄνευ συμπλοκῆς δοκιμάζειν ἐδίδαξεν. |

1 ποῖ] πῆ ν	1. 2 σύζευξιν ποιώμεθα πρὸς τὸ ὄνομα Κ	3 post ὄντος ὄνοματος
add. Α Πλάτων] Soph. p. 252 E	6 ἐπειδὴ] ἐπει ν	8 εἰδὴ ἔσται Κν
9 ἐνυπαρχόντων JL: ἐν ὑπαρχόντων ceteri	συνδέσμου συνταττομένων JΚΑ: συνδέσμων	
λεγομένων l.v	10 τρέχειν K	12 τρέχειν εἰς τὸ τρέχον Λ
	pro πανταχοῦ οὖν	pro πανταχοῦ οὖν
ῥήματος lac. 11 litt. L	13 προδηλοῦται Α	οὐ συσημαίνων Λ: οὐ σημαίνων Kb:
οὐ σημένων v: συσημαίνων JL.	pro ὅτι ἄμφω ἐν ἐνὶ χρόνῳ lac. 14 litt. L	οὐ σημαίνων lac. 14 litt. L
πρὸς τε om. I.	15 pro τοῦτο δὲ ἐπειδὴ lac. 14 litt. L	16 pro συμβεβηκότα, ὡς
		εἴχε ἦν lac. 16 litt. L
25 post prim. τὸ ὕει καὶ add. I.	ώς supra J	17 προσεσημαίνετο J: προσημαίνετο Κν: παρεσημαίνετο Α: ἐσημαίνετο πραεει, lac. 7 litt. L
26 βιβλίου ἀρχόμενος ν	28 εἰναι λέξιν JL: λέξιν εἰναι Κν: λέξιν Α	18 κανὸν καὶ Α λέγομεν Α
corr. J σημανομένων K		post λέγομεν Α
om. Α τὰ om. v	29 ante σύνθετα τὰ add. ΚΛν	21 καὶ alt.] κανὸν I.
		22 δὲ εχ δια
	30 καὶ τὰ ἄνευ Α	

p. 1^a 20 Τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται Ην
ζώς τοῦ ή γάρ τὶς γραμματικὴ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν. 20

Τισὶν ἔδοξεν τοῦτο τοῖς προειρημένοις μὴ ἀκολουθεῖν, διὸ καὶ ὑπο- E
μνηματικὸν ἔδοξεν τὸ σύγγραμμα. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ 5 τῶν ἀπλῶν καὶ γενικῶν λέξεων ἦν ὁ σκοπὸς τῶν τὰ ἀπλᾶ καὶ γενικὰ πράγματα σημανουσῶν, πρὸ τοῦ τὴν εἰς τὰ πλεῖστα διαιρεσιν αὐτῶν ποιήσα- σθαι, φημὶ δὴ τὴν εἰς δέκα, ὡν οὐκ ἦν πλείστα εὑρεῖν, τὴν εἰς τὰ ἐλάχιστα προλαβεῖν ἔδοκίμασεν, ὡν οὐκ ἦν εἰς ἐλάττονα συστεῖλαι· καὶ γάρ ἐπι- 25 στημονικὸν ἦν τοῦτο καὶ ή δεκάς ἐν τῇ τετράδι περιέχεται· τὰ γάρ ἐν 10 δύο τρία τέσσαρα συνθέντες τὸν δέκα ποιοῦμεν· καὶ τὴν τετράδα πάλιν εἰς δυάδα συνεῖλεν. τὰ δὲ τέσσαρα ταῦτα ἐστιν οὐσία, συμβεβηκός, καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ κατὰ μέρος. τὰ γάρ ὄντα διαιρεῖται διχῶς, εἰς τὰ καθ' 15 ἔκατα εἶναι δυνάμενα καὶ μηδενὸς ἑτέρου δεόμενα πρὸς ὑπόστασιν, ἀπερ καὶ οὐσία καλοῦνται διὰ τὸ ἔξαρκεν ἔαυτοῖς πρὸς τὸ εἶναι, καὶ εἰς τὰ ἐν 20 ἑτέροις ὑφεστῶτα, ἀπερ καὶ συμβεβηκότα λέγεται διὰ τὸ ἐν ἑτέροις συμβεβη- 25 κέναι, καὶ ἔχομεν εἰς δύο τῶν δέκα κατηγοριῶν τὴν διαιρεσιν· αἱ γάρ ἐννέα συναιροῦνται ἐν τῷ συμβεβηκότι καὶ η οὐσία πρώτη τῶν ἀλλων ἀπορίμηται. καὶ τούτων δὲ ἑκάτερον η εἰς πλείστα τὰ ὑφ' ἔαυτὸ διδωσιν ἔαυτὸ η εἰς 30 θν μόνον, καὶ διὰ τοῦτο ἀλλη γίνεται συζυγία καὶ αὐτὴ γενικὴ τοῦ καθόλου 25 καὶ τοῦ κατὰ μέρος. ὡν συμπλεκομένων ἀλλήλοις ἐξ μὲν αἱ πᾶσαι γίνονται συμπλοκαί, δυεῖν δὲ ἐν αὐταῖς ἀσυστάτων οὐσῶν τῶν τὰ ἀντιφάσκοντα συναγουσῶν, τῆς τε ἐν ὑποκειμένῳ καὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ τῆς καθ' 35 ὑποκειμένου καὶ οὐ καθ' ὑποκειμένου, τὰς λοιπὰς τέσσαρας ὁ Ἀριστοτέλης ἐκτίθεται· η γάρ καθόλου οὐσία ἐστὶν η συμβεβηκός μερικὸν η καθόλου συμβεβηκός η μερικὴ οὐσία.

'Αλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀριστοτέλης δι' ὀνομάτων ἀσυνηθεστέρων τὰ εἰρη- μένα ἐδήλωσεν, δεῖ ταῦτα μεταλαβεῖν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου λεγόμενα. τὸ μὲν οὖν συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ ἐκάλεσεν, διότι μὴ διν αὐτοκρατεῖς 30 ἑτέρου δεῖται πρὸς τὸ ἐν αὐτῷ εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν κατὰ τὴν τοῦ συμ- βεβηκότος ἀπόφασιν· ἐπειδὴ γάρ ἀληθὲς εἰπεῖν διτ τὰ ὄντα η αὐτοκρατη- Z
τεῖστιν η ἐν ἑτέροις ὑποκειμένοις τοῖς αὐτοκρατέσιν ἔχει τὸ εἶναι, ταῦτὸν δὲ 41 εἰπεῖν, η οὐσία εἰσὶν η συμβεβηκότα, δσα μή εἰσιν συμβεβηκότα, πάντως

1 λέγεται τίνος K lemma usque ad κωλύει εἶναι (p. 1^b 8) continuat om. cet. A
5 λέξεων καὶ γενικῶν K 7 ἐς (ante τὰ) b 8 ἔδοκίμασεν Kb: ἔδοκίμασαν JLAν
9 ην om. A τὰ] τὸ A 10 β' A γ̄ vel γ' JLKA ̄δ̄ JLK: ̄δ̄' A
12 διαιροῦνται L διχῶς om. L 13 αὐτὰ Av οὐστασιν L 14 οὐσίαι A
έαυταις A 16 αἰ] τὰ L γ̄ JA 17 η supra J: om. ceteri pro οὐσίᾳ
πρώτη τῶν ἄ lac. 13 litt. L 18 pro πλείστα τὰ ὑφ' έαυτὸ lac. L¹: πλείω ἐπὶ suppl. L³
19 pro συζυγίᾳ καὶ αὐτῇ lac. L¹: συζυγίᾳ suppl. L³ αὐτη A γενικὴ JLA:
λογικὴ Kv 20 μέρος in μέρους mut. JL 21 δυοῖν LK 24 μερικὸν
συμβεβηκός A 32 οὐσίαι (sic) A εἰσὶν JLA: έστιν Kv 32. p. 45,1 οὐσίαι
πάντως συμβεβηκότα A

οὐδέποτε εἰσίν, καὶ οὐσα παρὰ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν. Η^τ πάλιν δὲ ἐπεὶ τὰ μὲν καθόλου ἔστιν, τὰ δὲ μερικά, καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων ἔχειν γε τὴν διαιρέσιν, καθόλου δέ ἔστιν τὰ πλειόνων κατηγορούμενα συνωνύμως, ὅπερ καθ' ὑποκειμένου καλεῖ (τὸ γάρ κατηγορούμενον οὔτως τοῦ 5 οὐσιωδῶς ὑποκειμένου κατηγορεῖται), μερικὸν δὲ τὸ μὴ τοιοῦτον, εἰκότως τῷ τῇ ἀποφάσει τοῦ καθ' ὑποκειμένου τὸ μερικὸν ἔσχμανεν. καίτοι ἐν ἄλλοις ἀντὶ τοῦ συμβεβηκότος χρῆται τῷ καθ' ὑποκειμένου.

'Αλλ' ἐπειδὴ τεσσάρων ὄντων τῶν συμπλεκομένων ἔξι ἐλέγομεν τὰς συμπλοκὰς γίνεσθαι, τὴν κοινὴν ἴστεον μέθοδον, καθ' ἣν δυνατὸν εὑρίσκειν 10 οὐσιωδῶν ὅρων διθέντων πόσαι γίνονται αἱ σύνδοιο αὐτῶν συμπλοκαί. δεῖ δὴ τὸν τῶν ἔκτειντων ὅρων ἀριθμὸν ἐπὶ τὸν μονάδι ἐλάττονα πολλαπλασιάζειν καὶ τοῦ γενομένου τὸ ἥμισυ λαβόντα τοσαύτας λέγειν εἶναι τὰς 15 συμπλοκάς. καὶ ἡ αἰτία τῆς μεθόδου δήλη· ἐπειδὴ γάρ ἔκαστον πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα σχέσιν ἔχει, καὶ εἰσιν αἱ σχέσεις μονάδι ἐλάττονες τῶν 20 δρων, ἀτε μεταξὺ τῶν δρων οὐσαί, διὰ τοῦτο τὸν τῶν ἔκτειντων ὅρων ἀριθμὸν ἐπὶ τὸν μονάδι ἐλάττονα πολλαπλασιάζομεν. ἵνα δὲ μὴ δις τὰς αὐτὰς σχέσεις λαμβάνωμεν, τὴν τε τῆς οὐσίας τυχὸν πρὸς τὸ συμβεβηκός καὶ τὴν τοῦ | συμβεβηκότος πρὸς τὴν οὐσίαν, τὸ ἥμισυ τῶν γενομένων λαμβάνομεν. 12^τ.^λ

Τί δήποτε δὲ μὴ κατὰ τὸ σύνημες ἐχρήσατο τοῖς σημαινομένοις ὁ 20 Ἀριστοτέλης, καὶ μόλις οὐσίαν λέγων καὶ μερικὸν συμβεβηκός καὶ τὰ λοιπά; ἢ διτὶ δι' ἐμφαντικωτέρων διοράτων ὑπογραφὴν ἔκάστου παραδέδωκεν· τὸ γάρ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ συμβεβηκότος παρίστησιν, ὥσπερ τὸ καθ' ὑποκειμένου τὴν τοῦ καθόλου. καὶ εἰκότως δι' ὑπογραφῆς αὐτὰ δεδήλωκεν· οὐ γάρ ἦν γένη τῶν γενικωτάτων ἀποδοῦναι, ὥστε οὐδὲ διορισμούς. 25 οὐκείως δὲ τῷ μὲν συμβεβηκότι τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι ἀποδέδωκεν καὶ τῇ οὐσίᾳ τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ, τῷ δὲ καθόλου οὐκέτι τὸ εἶναι καθ' ὑποκειμένου, ἀλλὰ τὸ λέγεσθαι λέγεται γάρ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, εἴτε ἔστιν ἐν ὑποστάσει εἴτε μὴ ἔστιν. καίτοι κανὸν ἀλλαχοῦ ὡς μὴ ὄντων τῶν καθόλου διαλέγηται; ἐν τούτοις ὡς ὄντα διαιρεῖται· τῶν γάρ ὄντων φησίν. 30 οὐκ ἔστιν δὲ διαιρέσις ἡ εἰς τὰ τέσσαρα κυρίως. ἀλλ' ἀπαρίθμητις μᾶλλον, 10 ὡς εἴ τις δεικνύων πλείονας ἀνθρώπους λέγοι· τούτων οἱ μὲν εἰσιν Λακεδαιμόνιοι, οἱ δὲ 'Ἀργεῖοι'.

2 δὲ prius om. L 3 τὰ] τῶν Λ 6 ἐν ἄλλοις] cf. Bonitzii Ind. p. 798^b-43 sqq. 7 τοῦ om. b 8 ἐλέγομεν JL.Λ: λέγομεν Kv 9 εὑρίσκεσθαι I. 10 διποσωνοῦ in διποσογοῦ mut. L σύνδοιο om. Λ συμπλοκαὶ αὐτῶν Λ
11 δὴ JL.Λ: διὰ Kv 12 γενομένου JL.Λ: λεγομένου Kv
λαβόντα JL: συλλαβόντα ΚΛν 14 εἰσὶν om. L 16 δις τὰς] διττάς Λ
17 λαμβάνομεν b 18 τὴν (ante τοῦ) om. Αν 19 γενομένων Λ 20 δὲ om. Α
δὲ μὴ om. L 19. 20 δὲ Ἀριστοτέλης om. Kv 20 καθόλου
οὐσίαν λέγων] καὶ οὐχὶ οὐσίαν^{λ'} L 21 pro δι' ἐμφαντικωτέρων διοράτων lac. 10
litt. L, sequ. τὴν ὑπογραφὴν 22 τοῦ om. L 26 τῷ] τῷ Α 28 ἀλλαχοῦ]
cf. Bonitz. Ind. p. 357^a-24 29 διαλέγεται Λ 30 διαιρέσις om. K
κυρίως post δὲ ponit Kv 31 λέγει L

p. 1^a24 Ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω ᾧ τοῦ οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ 12^r
ἐστὶν οὕτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται.

Αὐτὸς θεῖς τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ εἰκότως τὸ λέγω προσέθηκεν.
καὶ γένος μὲν τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ τὸ ἐν τινι παρέλαβεν, τὰ δὲ ἐφεξῆς δια- 15
5 φοράς τῶν ἐν τινι τῶν λοιπῶν χωριζούσας. πολλαχῶς γάρ λέγεται τὸ ἐν
τινι καὶ τὸ γε ἐλάχιστον ἐνδεκαχῶς· η̄ γάρ ὡς ἐν τόπῳ ὡς τὸ ἐν Λυκείῳ,
η̄ ὡς ἐν ἀγγείῳ ὡς οἶνος ἐν τῷ ἀμφορεῖ, η̄ ὡς ἐν χρόνῳ ὡς ἐν τῇδε
τῇ̄ Ὁλυμπιάδι τὰ Ηελοπονησιακά, η̄ ὡς μέρος ἐν ὅλῳ ὡς η̄ χειρ
ἐν τῷ̄ ὅλῳ σώματι, η̄ ὡς ὅλον ἐν τοῖς μέρεσιν, η̄ ὡς ἐν τῷ̄ γένει
10 τὸ εἰδός οἶνον ἐν τῷ̄ ζῷῳ ὁ ἄνθρωπος (περιέχεται γάρ ἐν αὐτῷ̄), η̄
ὡς ἐν τῷ̄ εἰδει τὸ γένος (μετέχει γάρ τὸ εἰδός τοῦ γένους, οἶνον ὁ
ἄνθρωπος τοῦ ζῷου), η̄ ὡς ἐν τέλει ὡς ἐν τῷ̄ οἰκείῳ ἀγαθῷ̄ πάντα, η̄ B
ὡς ἐν ὅλῃ τὸ εἰδός ὡς ἐν τῷ̄ χαλκῷ̄ η̄ τοῦ ἀνθριάντος μορφῇ̄, η̄ ὡς ἐν 21
τῷ̄ κινοῦντι, η̄ ὡς ἐν τῷ̄ ἀρχοντι τὰ τῶν ἀρχομένων. ποιὸν οὖν τοῦ ἐν
15 τινι σημανόμενον ἐφαρμόζει τῷ̄ ἐν ὑποκειμένῳ; ὡς μὲν οὖν ὁ θεῖος Ἰάμ-
βλιχος δοκεῖ λέγειν, τὸ ὡς ἐν ὅλῃ οἰκείᾳ ἐστιν τῷ̄ ἐν ὑποκειμένῳ. λέγει
δὲ τοῦτο τῷ̄ Ἀριστοτέλει κατακολουθεῖν δοκῶν· αὐτὸς γάρ ἐν τῷ̄ τετάρτῳ
τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως δηλῶν τὰ τοῦ ἐν τινι σημανόμενα τὸ ὡς ἐν ὅλῃ
καὶ τὸ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ συνῆψεν εἰς ἐν εἰπών “ἔτι ὡς η̄ ὄγκια ἐν θερμοῖς 25
20 καὶ ψυχροῖς καὶ δλως τὸ εἰδός ἐν τῇ̄ ὅλῃ”, κατὰ κοινήν, ὡς ἔοικεν,
μίαν τὴν μορφωτικὴν τοῦ ὑποβεβλημένου φύσιν, ὡς ἐν αὐτῇ̄ λαβών. καὶ
ἔστιν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ δωδέκατον τοῦ ἐν τινι σημανόμενον· πολλὴ γάρ
διαφορά ἐστιν τοῦ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ πρὸς τὸ ὡς ἐν ὅλῃ. τὸ μὲν γάρ ἐν
ὑποκειμένῳ ἐν οὐσίᾳ ἐστὶν καὶ ὡς ἐν οὐσίᾳ συνθέτω· σύνθετος δὲ ἐξ ὅλης
25 καὶ εἰδούς η̄ γε φυσικὴ οὐσία· τὸ δὲ ἐν ὅλῃ εἰδός ὡς ἐν ἀνειδέψῃ καὶ μέρει
οὐσίας. καὶ τὸ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ εἰναι παρὰ τοῦ ὑποκειμένου λαμβάνει,
τὸ δὲ εἰδός διδωσιν τῇ̄ ὅλῃ τὸ εἰναι· καὶ τὸ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ οὐ συμ- 30
πληροῖ τὴν τοῦ συνθέτου οὐσίαν, ὡς δηλοῖ ὁ δρισμὸς αὐτοῦ, τὸ δὲ ἐν ὅλῃ
συμπληροῖ. ἔτι δὲ λέγω δι τὸ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ συμβεβηκός ἐστιν καὶ
30 ὑπὸ μίαν τινὰ τῶν ἐννέα κατηγοριῶν τελεῖ, τὸ δὲ εἰδός ὑπὸ τὴν οὐσίαν

1 ante ὑποκειμένῳ alt. τῷ add. Lv 2 ἐστὶν om. K οὐδὲ τὲ A post
ὑποκειμένου τινὸς add. ΚΛν et Arist. cod. u 3 τὸ ante λέγω om. L 6 γε om. A
7 ὡς ante ἐν ἀγγείῳ om. A ὡς ὁ οἶνος A 8 πελοπονησιακά ΛΑν ὡς η̄]
η̄ ὡς L 9 ὅλω τῷ A 12 οἰκείωι JLA, in marg. b: οἴκω Kv 16 ὡς
om. A 17 δοκῶν κατακολουθεῖν A 19 εἰπών] Phys. Δ 3 p. 210^a20
η̄ ὄγκια JKv: ὄγκεια A (ū ex η̄ corr. A^a): η̄ ποιότης L 20 ὅλον LA pro κοινήν
ὡς ἔοικεν lac. 8 litt. L κατὰ τὴν κοινήν Kv 21 (καὶ) μίαν? φύσιν] φησὶν
pro ἐν αὐτῇ̄ λαβών lac. 11 litt. L 22 δωδέκατον, δω in ras. J: ἐνδέκατον ceteri
πολλὴ] η̄ αὐτῇ̄ L 23 τοῦ ὡς JA (ώς supra Ja): τοῦ LKv ὅλῃ̄ ὑποκειμένῳ L
pro τῷ μὲν γάρ ἐν lac. 4 litt. L 23 συνθέτωι supra Ja: om. ceteri σύνθετον L
24. 25 pro δὲ ἐξ ὅλης καὶ lac. 10 litt. L 25 pro καὶ (ante μέρει) ras. 5 litt.,
quarum ultimae ἐν fuisse vid. L 26 παρὰ τοῦ ἐν μῇ ὑποκειμένῳ L, μῇ supra L^a
28. 29 τὴν—συμπληροῖ in marg. Ja 29 ἔτι corr. ex τί J δι τοι. A 30. 47,1 ὑπὸ^a
τὴν οὐσίαν ἀνάγεται in ras. J^a: ὑπὸ οὐσίαν σύνθετον L: ἀκούσομεν σύνθετον ΚΑν

ἀνάγεται καὶ τὸ ὑποκείμενον. Ἐριστοτέλης δὲ ἐνταῦθα τὸ αἰσθητὸν λαβὼν 12°
καὶ τὸ τὶ οὐκ ἄν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ ἐν τῇ ὅλῃ λέγοι. τὸ γὰρ τὶ καὶ τὸ
τόδε οὐδὲ προσήκειν ὅλως τῇ ὅλῃ νομίζει· κανὸν λέγη γὰρ καὶ τὴν ὅλην
οὐσίαν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει, ἀλλ’ οὐ τὴν κυρίως οὖσαν ἐκείνην φησάν·
5 ἐν δὲ τούτοις τὴν πρώτην οὐσίαν καὶ σύνθετον καὶ ὑποκειμένην καλεῖ. καὶ 35
αὐτὸς δὲ ὁ Ἰάμβλιχος προειθῶν ἐπέστησεν διτὶ ἄλλο τὸ ὡς ἐν ὅλῃ καὶ
ἄλλο τὸ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ. ἴστεον δὲ διτὶ ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Φυσικῆς
τὸ ἐν τινὶ εἰς ὀκτὼ διεῖλεν ὁ Ἐριστοτέλης, τοῦ μὲν ἐν χρόνῳ μηδὲ μηδασθεῖς
ὅλως, ἕσως μὲν διὰ τὸ μήπω τι περὶ τοῦ χρόνου εἰπεῖν, τὸ δὲ ἐν ὑποκει-
10 μένῳ συνάφει τῷ ἐν ὅλῃ· καὶ τὸ ἀγγεῖον δὲ καὶ τὸν τόπον συνῆψεν διὰ
τὸ μήπω τότε τὴν διαφορὰν εἰρηκέναι. ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τινὶ τὰ ἄλλα
τὰ μὲν ὡς μέρη ἔστιν ἐκείνου τοῦ ἐν ὧ ἔστιν, ὡς τὸ κυρίως μέρος τοῦ Γ
ὅλου καὶ τὸ εἰδος τοῦ γένους (ἢ γὰρ μέρος καὶ τοῦτο ἢ ὡς μέρος· ἀνεῖλεν 41
δὲ καὶ τὸ ὡς μέρος ὁ Ἐριστοτέλης ἐπὶ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλ’ οὐχὶ τὸ
15 μέρος μόνον· καὶ τὸ γένος δὲ τὸ κατατεταγμένον τοῦ εἰδούς συμπληροῦ τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ ὡς ἐκ γένους καὶ διαφορῶν συγκειμένου καὶ γίνεται τὸ γένος
μέρος τοῦ εἰδούς καθάπερ τὸ εἰδος μετὰ τῆς ὅλης μέρος γίνεται τοῦ συν-
θέτου), τὰ δὲ μέρη μὲν οὐκ ἔστιν, χωρίζεται δὲ τῶν ἐν οἷς ἔστιν, ὡς τὰ
ἐν τόπῳ καὶ ἐν ἀγγείῳ καὶ ἐν χρόνῳ καὶ τὰ ἐν τέλει (ἀποπίπτοντα γὰρ 45
20 τοῦ ἐν ὧ εἰσιν ἀγαθοῦ οὐκ ἔχει ἐν ὧ ὑποσταίη, ἔστι δὲ ὅμως τινά, καὶ
τὸ κινούμενον χωρισθὲν τοῦ κινοῦντος καὶ τὰ ἀρχόμενα τοῦ ἀρχοντος ὑπο-
σταῖεν ἀντὶ χωρίς τοῦ κινοῦντος καὶ τοῦ ἀρχοντος), διὰ τοῦτο τῶν μὲν προ-
τέρων ἐχώρισεν εἰπών τῶν μὴ ὡς μέρος ὄντων, τῶν δὲ δευτέρων διὰ τοῦ
ἀδύνατον χωρίς εἶναι τοῦ ἐν ὧ ἔστιν. ἀλλ’ ἐρεῖ τις ἵσως, διτὶ τὸ
25 δλον ἐν τοῖς μέρεσιν δὲ οὐκ ἔστιν ὡς μέρος οὐδὲ χωρίζεται τῶν μερῶν
καὶ εἴη ἀντὶ ὑποκειμένῳ. ἢ ἐν τινὶ εἰπών, ἀλλ’ οὐκ ἐν τισιν, ἐχώρισεν
αὐτὸν κατὰ τοῦτο τοῦ δλου· τὸ γὰρ δλον τὸ ἐν τοῖς μέρεσιν οὐκ ἐν τινί, 50
ἀλλ’ ἐν τισίν ἔστιν.

1 δὲ οὐ. Jl.	2 λέγει K	3 τόδε εξ δὲ corr. I. ¹	γὰρ λέγη Λ
4 Φυσ. ἀκρ.] A 9 p. 192 ^a 6	οὐ] οὔτε LA	τὴν, τ in ras. J	οὐσίαν ν
7 Φυσ.] Δ 3 p. 210 ^a 14 sqq.	post φυσικῆς ἀκροάσεως add. Lv	8 μηδασθῆς L	
10 τῷ] τῇ A	11 τὰ ἐν JKA: τοῦ ἐν Lv	12 ὡς μέρη ἔστιν JLL: ὡς ἐν μέρει	
Κ: ἔστιν ὡς μέρη ν	14 ὑποκειμεῖ K	15 post μόνον ἀλλὰ add. LKAv, in mg.	
addiderat ut vid., sed del. J	δὲ supra J ² : om. ceteri	τὸ κατατεταγμένον γένος ν	
post συμπληροῦ γὰρ add. LKAv	15. 16 τὴν οὐσίαν αὐτοῦ in ras. J ² : αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ceteri	15. 16 τὰ οὐσίαν αὐτοῦ in ras. J ² : αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ceteri	
16 ὡς ἐκ—καθάπερ (17) in ras. et in mg. J ² : ἀλλ’ οὐ τινὸς τοῦ συν-	16 ὡς ἐκ—καθάπερ (17) in ras. et in mg. J ² : ἀλλ’ οὐ τινὸς τοῦ συν-		
θέτου ὡς ceteri	17 τὸ εἰδος—συνθέτου in ras. J ²	18 τὰ δὲ μέρη μὲν in mg. J ²	
19 post τέλει ὅμοιως add. A	20 εἰσαν] ἔστιν ν	post ἔχει τοῦ add. Α	ἔστι] οὐ L
δὲ in ras. J	post τέλει ὅμοιως add. A	23 εἰπών ex ἐπὶ corr. J ¹ : ἐπὶ KAv: om. L	
20 καὶ τὸ—ἀρχοντος (22) in ras. et in marg. J ² : ὡς τὸ κινοῦν (κινοῦν Λ)	τῶν (prinus) et ὄντων abesse malim: pro ὄντων εἰπών L		
καὶ κινούμενον· καὶ γὰρ ὑποσταίη ἀρχοντος χωρίς τὰ ἀρχόμενα ceteri	τῶν (alt.) et δευτέρων supra Ja	24 ἐρεῖ JKA: εἰπη Lv, ex εἰποι	
mut. L ¹	δὲ om. L	μιτ. L ¹	
post τις ἀν add. Lv	τῶν om. A	25 χωρίζεται] χωρίς	
ante τῶν αὐτοῦ add. Lv	26 post ἀν τὸ add. JIKAv, sed eras. J		
27. 28 pro οὐκ ἐν τινὶ, ἀλλ’ iac. L ¹ : ὡς suppl. L ³			

'Αποροῦσι δὲ οἱ περὶ τὸν Λούκιον καὶ τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ὡς μέρος λέγεσθαι τὸ ἐν ὑποκειμένῳ. "εἰ γὰρ τὰ συμπληρωτικὰ τῆς οὐσίας, φασί, μέρη αὐτῆς εἶναι λέγομεν, συμπληροῖ δὲ ἀπλῶς μὲν τοῦ σώματος τοῦ αἰσθητοῦ τὸ εἶναι χρῶμα σχῆμα μέγεθος καὶ ἀπλῶς ποιότης καὶ ποσότης 12^a Δ 5 (ἀχρουν γάρ καὶ ἀσχημάτιστον οὐκ ἀν εἴη σωμα), τοῦτο δὲ τοῦ σώματος οὗτον χιόνιος λευκότης καὶ φυχρότης, ἀνάγκη δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ λέγειν ταῦτα ἐν ὑποκειμένῳ ἢ μὴ καλῶς ἀποφάσκεσθαι τῶν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ μὴ ὡς μέρη εἶναι. πῶς δὲ καὶ ἐν ὑποκειμένῳ διλοις τὰ συμπληρωτικὰ δυνατὸν λέγεσθαι; οὐ γὰρ ἡ Σωκράτους μορφὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν τῷ Σωκράτει, 10 ἀλλ' εἰπερ ἄρα, τὰ τοῖς ἥδη τελείοις ἔξωθεν ἐπεισόντα, ταῦτα ἀν εἴη ἐν 5 ὑποκειμένοις αὐτοῖς". ταύτην δὴ τὴν ἀπορίαν λύων ὁ Πορφύριος "διτόν, φησίν, ἔστιν τὸ ὑποκείμενον, οὐ μόνον κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς πρεσβυτέρους" ἢ τε γάρ ἄποιος ὅλη, ἢν δυνάμει καλεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, πρῶτον ἔστιν τοῦ ὑποκειμένου σημανόμενον, καὶ δεύτερον, 15 δικοιῶν ποιὸν ἢ ἴδιας ὑφίσταται· ὑποκείμενον γάρ καὶ ὁ χαλκός ἔστιν καὶ ὁ Σωκράτης τοῖς ἐπιγινομένοις ἢ κατηγορουμένοις κατ' αὐτῶν. πολλὰ οὖν, φησίν, τῶν ἐγγινομένων ὡς μὲν πρὸς τὸ πρῶτον ὑποκείμενον ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν, οἷον πᾶν χρῶμα καὶ πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῃ ἔστιν τῇ πρώτῃ ὅλῃ, οὐχ ὡς μέρη αὐτῆς ὅντα καὶ ἀδύνατα χωρὶς 20 αὐτῆς εἶναι· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ὑποκειμένου οὐ πᾶν χρῶμα οὐδὲ πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλ' ὅταν μὴ συμπληρωτικά εἰσι τῆς οὐσίας. τὸ γοῦν λευκὸν ἐπὶ μὲν τοῦ ἔριου ἐν ὑποκειμένῳ, ἐπὶ δὲ τῆς χιόνος οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ συμπληροῦ τὴν οὐσίαν ὡς μέρος, καὶ ὑποκείμενον μᾶλλον ἔστιν κατὰ τὴν οὐσίαν. διμοίως δὲ καὶ ἡ θερμότης τῆς μὲν τοῦ πυρὸς 25 οὐσίας μέρος ἔστιν, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ γίνεται τῷ σιδήρῳ, ἐπειδὴ καὶ γίνεται καὶ ἀπογίνεται ἐν τῷ σιδήρῳ ἀνευ τῆς τοῦ σιδήρου φθορᾶς. ὁ τοίνυν Ἀριστοτέλης τὸ δεύτερον ῥημένον ἐνταῦθα λαβὼν τὸ κατὰ τὸ σύνθετον καὶ τὴν ἄτομον οὐσίαν, διπερ μῆτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι φησιν μῆτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεσθαι, εἰκότως πᾶν τὸ μὴ οὐσιωδῶς ἐπ' 30 αὐτοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμβεβηκέναι, ἐν ὑποκειμένῳ τοῦτο εἶναι φησιν, διπερ τὴν θερμότητα ἐν τῷ σιδήρῳ· τὰ δὲ συμπληρωτικά ὡς τὴν 20 τοῦ πυρὸς θερμότητα τοῦ μὲν πυρὸς μέρος ἀν εἴποι, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ τῇ ἀποίῳ ὅλῃ". πρὸς δὲ ταύτην οἷμαι τὴν λύσιν εἰπεῖν εὔλογον, διτι εἰ τὸ

1 post δὲ καὶ add. A πρὸ L sequ. lac. 10 litt., deinde λέγεσθαι τῷ J, sed corr.: τῷ K 2 τῆς οὐσίας φασὶ J: φασὶ τῆς οὐσίας ΚΑν: lac. I^a, τῆς οὐσίας (om. φασὶ) suppl. L^b 3 μὲν τοῦ σώματος] lac. I^a, παντὸς I^b 4 post ἀπλῶς πᾶσα add. L καὶ] ἢ A 5 τοῦτο] οὐδὲ praeced. lac. 4 litt. L 6 post ἀνάγκη γάρ add. ΚΑν 7 μὴ pr. supra Ja post ὑποκειμένῳ ἔστι τῷ σωκράτει add. L, sed del. μη (sic) supra Ja 8 καὶ om. A 10 ἐπισείοντα A 11 δὲ A 13 καὶ JA: om. ceteri 18. 19 ὑποκειμένων Kv et Anon. Paraphr. p. 6,23 Hayduck 19 ἀδύνατον A 21 ὅτε Brandis συμπληρωτικά ἢ A 24 κατὰ τὴν οὐσίαν J² (κατὰ τὴν in ras., ν ex σ corr.): μετὰ τῆς οὐσίας ceteri 29 εἰκότως] πάντως L 30 ἐν] τῷ L post ὑποκειμένῳ εἶναι add. A τοῦτο] τῷ L 32 μέρος] οὐκ L εἴπη v 33 οἷμαι om. L post τὸ μὲν add. A

ἐν ὑποκειμένῳ τοῦτο μόνον ἔστιν τὸ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον, οὐκέτι ἐν ^{12^o} δύο τούτοις τῷ τε ἐν ὑποκειμένῳ καὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ περιείληφεν πάσας τὰς κατηγορίας· εἰ γάρ τὸ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ τὴν οὐσίαν δηλοῖ, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ πᾶσαν ποιότητα, ἀλλὰ τὴν ἐπείσακτον μόνην, οὐ πάντα 5 ἀντὶ εἴη τὰ γένη παρειλημένα. Ἡ χρή λέγειν διτὶ αἱ μὴ ἐπείσακτοι ποιότητες, ²⁵ ἀλλὰ συμπληρωτικαὶ τῆς οὐσίας, μέρη τῆς οὐσίας οὖσαι, καὶ αὐταὶ οὐσίαι εἰσὶν καὶ τῇ οὐσίᾳ συμπεριλαμβάνονται· τὰ γάρ μέρη τῆς οὐσίας οὐσίαι κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ ἵσως διὰ τοῦτο τὴν οὐσίαν οὐκ εἶπεν ὑποκείμενον, ἀλλ’ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, ἵνα καὶ τὰς τοιαύτας περιλάβῃ ποιότητας.

10 'Αποροῦσι δέ τινες καὶ περὶ τῆς εὐωδίας τοῦ μήλου καὶ τῶν ἔξατμιζο-
μένων θυμιαμάτων. Ἡ γάρ εὐωδία συμβεβηκός οὖσα μεταβαίνει δῆμας ἐκ
τοῦ μήλου καὶ τῶν θυμιαμάτων εἰς τὸ τὸν ἀέρα καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ ἡ τοῦ 30
μέλιτος γλυκύτης εἰς δόλον τὸ μελίκρατον, καὶ σκορόδου καὶ ῥαφανίδος ἀλλοιω-
θέντων ἤδη ἐν τῇ γαστρὶ ἡ δυσωδία δῆλη γίνεται τοῖς ὄμιλοῦσιν. ἀλλ’
15 ἐπιστῆσαι χρή, διτὶ οὐκ εἶπεν Ἀριστοτέλης ἀδύνατον αὐτὸν χωρισθῆναι τοῦ
ἐν φῷ ἦν, ἀλλὰ τοῦ ἐν φῷ ἔστιν. κανὸν γάρ τὸ πρότερον ὑποκείμενον ἀπο-
λείπῃ, συνεχοῦς ὅντος τοῦ παντὸς ἡ κατὰ ἀφῆν ἡ κατὰ ἔνωσιν δύναται
ἔφ’ ἑτέροις μεταβαίνειν. μὴ ὅντος μεταξὺ κενοῦ. καὶ πῶς ποιότης ἐκτῆς
οὐσίας μεταβήσεται; ἔσται γάρ οὕτως χωριστὴ τὴν φύσιν, κανὸν ἐν ἄλλῃ ²⁵
20 γίνεται μεταβαίνουσα. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν διτὶ πᾶσα μὲν εὐωδία
καὶ πᾶν τοιοῦτον συμβεβηκός μετά τῆς οἰκείας οὐσίας ἔστιν καὶ οὐδέποτε
ταύτης ἀποσπάται, ἡ δὲ οὐσία ποτὲ μὲν ἔξαπλοῦται μανουμένη καὶ ταῖς
ἄλλαις οὐσίαις ἐγκατασπείρεται, ποτὲ δὲ μεταβάλλει εἰς ἑαυτὴν τὰ συνεχῆ
καὶ πεφυκότα πάσχειν, διπερ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐναργῶς δρᾶται· οὐ γάρ ὁ ἐξ
25 ἀρχῆς σπινθήρ ἔστιν ὁ πᾶσαν τὴν ὅλην ἐπινεμόμενος, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἐκείνου ⁴⁰
κατ’ ὀλίγον πολλαπλασιασθὲν πῦρ. μήποτε δὲ ἐκ τῶν προειρημένων δῆλον Ζ
διτὶ ἡ εὐωδία τοῦ μήλου καὶ τῶν θυμιαμάτων συμπληρωτικαὶ τοῦ εἰδοῦς
οὖσαι οὐδὲ ἐν ὑποκειμένῳ ἀντὶ λέγοντο τῷ συμπληρουμένῳ. διτὶ δὲ καὶ
οὐσία τις συνδιαφορεῖται ταῖς τοιαύταις εὐωδίαις, δηλοὶ ύπιδούμενον τὸ μήλον
30 καὶ δαπανώμενα τὰ θυμιάματα.

'Αλλὰ πῶς, φασίν, οὐχὶ καὶ αἱ ἀτομοὶ οὐσίαι, οἷον Σωκράτης καὶ
Πλάτων, τῷ λόγῳ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὑπαγθήσονται καὶ ἔσονται συμβεβηκάτα.
εἴπερ καὶ ἐν τινὶ ἔστιν ὁ Σωκράτης (ἐν τόπῳ γάρ καὶ χρόνῳ) καὶ οὐχ ⁴⁵
ώς μέρος καὶ ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τόπου καὶ χρόνου; κανὸν γάρ τοῦδε

1 ἔστι μόνον Λ	2 τῷ] τὸ L	ante οὐκ τὸ add., sed del. L	4 μὴ] οὐ L
8 ἀριστοτέλη (5 p. 3a29) J: ἀριστοτέλην Kv: comp. anc. LΔ; item p. 50,7			10 καὶ prius
om. Λ	εὐωδίας, εὐωδὸν ras. A	15 αὐτῷ L	τοῦ om. Λ
JLA: πρός τι Kv	18 ἐφ?] ἐν Λ	ἔτερα Paraphr. p. 7,4 Hayd.	16 πρότερον
τῆς add. Kv	18. 19 οὐσίας ἔκτος in marg. b	19. 20 κανὸν ἐν ἄλλῃ γίνεται Λ, γρ. Ja:	post ποιότης
καὶ ἐναλλαγὴ γίνεται J in lin., Lv, sed ἐναλλαγὴ in ἐν ἄλλῃ γὴ corr. J ² : ἐν ἄλλαγῇ in			
marg. b	23 μεταβάλλη L	27 post καὶ αἱ add. L	28 λέγοιτο LΔ
καὶ om. Kv	29 συνδιαφορεῖται ΚΔν, γρ. Ja: συνδιαφθείρεται J in lin., L	29 εὐωδίας,	
ωδὸν in ras. Λ	30 δαπανώμενα L	31 φασιν Kv αἱ om. L	32 ὑπαγθήσονται,
αἱ pr. in ras. J	33 ἔστι σωκράτης L	34 χωρὶς εἶναι] χωρισθῆναι L	ante
τόπου τοῦ add. Λ			

μεταστῆ τοῦ τόπου, πάντως ἐν ἀλλῳ ἔσται, ὡς ἐπὶ τῆς εὐωδίας ἐλέγετο. 12·
ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τόπου λύειν ὁ Βόηθος ἔδοξεν εἰπὼν τὰ κινούμενα
μὴ εἶναι ὅλως ἐν φήνῃ τόπῳ· τοῦτο γάρ ἐν τοῖς περὶ κινήσεως δεδεῖχθαι. 50
τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ οὐδὲ ἐν χρόνῳ εἴη ἀν μερικῷ· ῥέοντος γάρ συνεχῶς
ὅ τοῦ χρόνου, ἄλλος εἰσὶ καὶ ἄλλος ἔστιν, ὥστε, εἰπερ ἄρα, ἐν τῷ καθόλου
χρόνῳ ἔστιν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο λόγων ὁ Βόηθος πρῶτον μὲν οὐδὲ εἶναι τὸ
καθόλου ἐν ὑποστάσει κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη φησίν, εἰ δὲ καὶ εἴη, οὐ τί⁵
εἶναι· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τινὶ εἰπεν· ὥστε οὐ δύναται | τὸ ἐν 13· Α
τινὶ δὲ ἐν τῷ καθόλου εἶναι. ῥᾳδίως δὲ ἀν αἱ τοιαῦται ἀπορίαι διαλύοντο,
10 εἰ τὸ ἐν τῷ ὑπάρχον συντάξομεν· τὸ γάρ συμβεβηκὸς ἐνυπάρχει τῷ ὑπο-
κειμένῳ, οὗτε δὲ τὰ ἐν τόπῳ οὗτε τὰ ἐν χρόνῳ ἐνυπάρχειν λέγοιτο. εἰ
δέ τις τὸ ἐν τῇ ὅλῃ εἰδος περὶλαμβάνεσθαι νομίζοι τῷ λόγῳ, διότι καὶ
τοῦτο ἐν τῇ ὅλῃ ἔστιν οὐχ ὡς μέρος αὐτῆς καὶ ἀχώριστον ἔστιν ἀπὸ αὐτῆς,
εἰρηται πρότερον, διτὶ τὸ ἐν τινὶ νῦν ὡς ἐν συνθέτῳ οὖσίᾳ φησίν, εἴφερε⁶
15 καὶ ή οὖσίᾳ καὶ τὸ τὶ ἐπαληθεύειν δύναται.

Σητεῖν δὲ ἄξιον, διὰ τί μετὰ τὴν καθόλου οὖσίαν τὸ μερικὸν συμ-
βεβηκὸς ἔταξεν καὶ οὗτε καθόλου τι οὗτε οὖσίαν. καν γάρ τετραγωνικῶς
αὐτὰ καταγράψῃς ἀνω μὲν τὰ καθόλου τάξας, κάτω δὲ τὰ μερικά, οὗτε
τὰ κατὰ μῆκος οὗτε τὰ κατὰ πλάτος εὐρήσεις συντεταγμένα, ἀλλὰ τὰ
20 διαγώνια. τούτου δὲ αἵτιον τὸ καὶ πᾶσαν μὲν διαιρέσιν, εἰ μέλλοι τὸ
ἀπαράλειπτον ἔχειν, κατὰ ἀντίφασιν διφείλειν γίνεσθαι δὲ ἔτι
μᾶλλον οἰκειοτέρα ή ληψίς ὡς τὸ καταφατικὸν τῷ ἀποφατικῷ, τὸ καθ' 10
ὑποκειμένου τῷ οὐ καθ' ὑποκειμένου, καὶ τὸ ἀποφατικὸν τῷ κατα-
φατικῷ ἀντιτίθεσαι, πὸ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ ἐν ὑποκειμένῳ. τὸ δὲ καθ'
25 ὑποκειμένου τε λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν. διτὶ μὲν γάρ
τὸ καθόλου συμβεβηκὸς οὕτως δυνομάζει, δῆλον ἀν ἐκ τῶν εἰρημένων εἴη·
ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, διτὶ ἐν τούτοις πᾶσιν τὰ καθόλου καὶ γενικά ὡς ἐν ὑπο-

1 ἔστιν L post ὡς καὶ add. Lv 2 λέπει δ ἀριστοτέλης εἰπὼν καὶ τὰ L, δ
ἀριστοτέλης in lac. L³ 3 ὅλως εἶναι Kv ὡν ἦν supra Ja: om. ceteri
post τόπῳ δηλαδή (δηλαδή b, δηλονότι L) τινὶ (om. L) καθόλου κινοῦνται ἐν (pro ἐν lac. 12
litt. L) ἀτόμοις αὐτῶν γέγονε, τὸ δὲ οὐ γέγονεν, οὐκ εἰσὶν ἐν τόπῳ οὐδὲ (οὐδὲ om. L) ὡς
ὅλον ἐν ὅλῳ, τῷ περιέχοντι τὸ περιεχόμενον· ἐπει τοι γε κατὰ τὰ μέρη, ἐν τόπῳ μεριστῶς
ὑπάρχει, οὐδὲ γάρ ἔστιν ἔξω (τόπου add. L) interpolant Lv ἐν τοῖς περὶ κινήσεως cf.
Phys. Z 1 p. 231 b 15 sqq. τοῖς] τῷ Kv περὶ κινήσεως] lac. L¹: πρότερον suppl. L³
δέδεικται Kv 5 ἀλλὰ δὲι καὶ ἄλλως Kv ὥστε] ὥστε|| K 8 ante
pr. ἐν τῷ add. b τινὶ, τινὶ in ras. 7 litt. J post τινὶ εἰναι add. b, τῷ εἰναι Kv
10 post τῷ alt. ἐν add. K, lit. 2 litt. J 11 ἐνυπάρχειν supra J²: om. ceteri
λέγοντο Α 12 τι A post τῷ ἐν τινὶ ὡς add. Lv τῇ om. Lv νόμι-
ζοιτο γ 13 ἀχώριστον, ἀ supra Ja 14 post εἰρηται ras. 3 litt. J, δὲ add. L,
γάρ add. Kv πρότερον] p. 46,23 δῆται] ὅπου Α τὸ supra J: om. K
17 οὗτε καθόλου τι οὗτε οὖσίαν J¹LKAν: οὗτε το καθόλου συμβεβηκὸς οὗτε την μερικην
οὖσίαν J² 18 αὐτά] ταῦτα A post καταγράψῃς καὶ οὗτε καθόλου τι οὗτε οὖσίαν
iterat L, notavit L² 19 τὰ prim. et alt. supra J: om. K post κατὰ utrumque
τὸ add. v 20 τούτου Kv: τοῦτο JLA 22 post ἀποφατικῷ καὶ add. v
22,23 τὸ καθ' ὑποκειμένον A 24 post ἀντιτίθεσαι καὶ add. b τὰ δὲ Arist.
25 γάρ om. Kv 27 τὰ καθόλου καὶ γενικά ἐν τούτοις πᾶσι A τοῖς pro τούτοις L

στάσει ὅντα τίθησιν, ὅπερ τὴν καθόλου ἐπιστήμην, καὶ δῆλον ὅτι αὗτη 13^ε ἐν τῇ καθόλου φυχῇ ἔστιν. καὶ πρὸ δέλγου δὲ τὰ ὅντα διεῖλεν εἰς τὰ καθόλου καὶ εἰς τὰ κατὰ μέρος, καὶ ἵσως τοῖς Πυθαγορείοις ἀκολουθῶν, 15 ἀφ' ὧν τὴν περὶ τῶν δέκα γενῶν διδασκαλίαν παρέλαβεν.

ἢ p. 1^b6 Ἀπλῶς δὲ τὰ ἄτομα καὶ ἐν ἀριθμῷ ἕως τοῦ οὐδὲν κωλύεται εἶναι.

Καὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου αὐτὸς ὑνομάσας πρῶτος ἔδειτο σαφηνίσαι, τί ποτε βούλεται αὐτῷ τὰ ὄντα. πρότερον οὖν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἔξηγησάμενος νῦν τὸ δῆλοι τὸ καθ' ὑποκειμένου παρίστησιν, 10 μᾶλλον δὲ πρότερον τί οὐ σημαίνει παραδίδωσιν, ἐπειτα οὕτως τίνα ἔχει δύναμιν. λέγει οὖν ὅτι τὰ ἄτομα· ταῦτα δέ ἔστιν τὰ μὴ τεμνόμενα 20 B διαφοραῖς καὶ διὰ τοῦτο οὔτε γένει ἢ εἰδεῖ ἐν ὅντα, ἀλλὰ ἀριθμῷ μόνον, ὡς ἐν τῷ ἀριθμεῖσθαι τὸ ἐν ἔχοντα. ταῦτα οὖν κατ' οὐδὲνὸς ὑποκειμένου λέγεται· οὐ γάρ ἔχει τι μερικώτερον ἑαυτῶν, οὐ κατηγορηθῆσεται ὡς καθ' 15 ὑποκειμένου. εἰ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Σωκράτους αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους κατηγορεῖται ὡς ὑποκειμένου αὐτῷ, οὐ περὶ τῆς τοιαύτης κατηγορίας ὁ λόγος ἔστιν, ἀλλὰ τῆς ἄλλου κατ' ἄλλου συνωνύμως γινομένης, διπερ τοῖς ἀτόμοις οὐχ ὑπάρχει. εἰπὼν δὲ τὸ κοινὸν παντὸς ἀτόμου, ὅτι οὐκ ἔστιν καθ' ὑπο- 25 κειμένου, καὶ τὴν διαφορὰν προστίθησιν· δυνατὸν γάρ τὸ μέν τι ἐν ὑποκειμένῳ, οὐπερ ἔστιν οὐσία. μῆποτε δέ, ἐπειδὴ αὐτὸς πρῶτος ταῦτα τέθεικεν τὰ ὄντα, ἵνα μὴ τις ἀκούσας τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου εὐθὺς αὐτὸς καὶ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ὑπολάβῃ ταῦτὸν ἐν ἐκατέρῳ τὸ ὑποκειμένον ἥγούμενος, διὰ τοῦτο τὸ μὲν μὴ καθ' ὑποκειμένου οὐδὲν φησι κωλύει ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι, ἄλλο γάρ καὶ ἄλλο τὸ ὑποκειμένον· εἰ δὲ μηδὲν κωλύει ἐν 30 ὑποκειμένῳ εἰναι, δῆλον ὅτι οὐδὲν κωλύει καὶ μὴ εἰναι ἐν ὑποκειμένῳ· τὸ γάρ μερικὸν οὐδὲν κωλύει καὶ συμβεβηκὸς εἰναι καὶ οὐσίαν εἰναι.

p. 1^b10 "Οταν ἔτερον καθ' ἑτέρου κατηγορῆται ἕως τοῦ ὁ γάρ τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπός ἔστιν καὶ ζῷον.

30 Εἰπὼν τί οὐκ ἔστιν καθ' ὑποκειμένου, νῦν τί ἔστιν λέγει, ὅτι τὸ συνωνύμως καὶ ἐν τῷ τι ἔστιν κατηγορεῖσθαι, τοῦτο ἔστιν τὸ καθ' ὑπο-

3 Πυθαγορείοις] προ εισιν L (προρρήθεισιν M) 5 ante ἀπλῶς καὶ add. L, del. L³

5. 6 κωλύει L et Arist, sed cf. l. 24 7 τῷ καθ' Λ 8 σαφηνεῖται L,

9 pro ἔξηγησάμενος lac. L¹, σαφηνίσας suppl. L³ 10 τὸ πρότερον Λ 11 οὖν JKv:

γοῦν Λ: γάρ L δητι οὐ. L τὰ ἄτομον in lac. suppl. L³ 12 οὔτε γένει ἢ JK: οὔτε γένει οὔτε Α: μήτε γένει μήτε Lv 13 ἐν] εἰναι L οὖν supra J^a

17 ἄλλου (alt.), οὐ in ras. J: ἄλλων ceteri 18 παντὸς (sic) εκ πάντως corr. vid. L

ἀτέρμου] μὴ καθόλου L 19 δυνατὸν J: ἀδύνατον Λ μέν τι] μέντοι ν 21 ταῦτα οὐ. Λ

23 ante ὑπολάβῃ εἰναι add. Λ 24 τὸ οὐ. Λ μὲν L, supra J^a; οὐ. Κλν κωλύει L

26 κωλύει Λ ut vid. εἰναι οὐ. Λ 27 εἰναι post οὐσιαν οὐ. Κν 28 ἕως τοῦ] ipsa Arist. verba suppl. Λ 29 καὶ alt. in mg. add. J^a; οὐ. Κ 30 τὸ ἔστι νῦν Λ

κειμένου λέγεσθαι· τοῦτο δέ ἐστιν ὅταν τὸν λόγον τὸν δριστικὸν ἀποδιδόντες 13^v τοῦ ὑποκειμένου διὰ τοῦ κατηγορούμενου ἀποδιδῶμεν. ἐὰν γάρ ἀποδιδῷ 25 τις τί ἐστιν ἄνθρωπος, ζῆντος ἔρει. ὅταν οὖν ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγορήται, οἷον ὁ ἄνθρωπος τοῦ Σωκράτους, καὶ τοῦ κατηγορούμενου ἄλλο 5 τι κατηγορῆται καὶ αὐτὸς μὴ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς καθ' ὑποκειμένου καὶ συνωνύμως, οἷον τὸ ζῆντον ἄνθρωπον, καὶ τοῦ Σωκράτους τὸ ζῆντον κατηγορήθεται· ἔσται γάρ ὁ πρῶτος τρόπος οὕτως τοῦ πρώτου σχήματος, τοῦ μέσου ἐν διλῷ μὲν ὅντος τῷ μείζονι ἀκρῷ, κατὰ παντὸς δὲ τοῦ ἐλάττονος Γ λεγομένου. τὸν δὲ ἀποροῦσι, πῶς τοῦ ζώου καθ' ὑποκειμένου τοῦ 10 ἄνθρωπου λεγομένου, τοῦ δὲ γένους κατὰ τὸ ζῆντον, οὐκέτι τὸ γένος κατὰ 40 τοῦ ἄνθρωπου κατηγορεῖται. ἀλλὰ πρόχειρος η̄ λύσις, διτὶ τὸ γένος, καὶ κατηγορῆται τοῦ ζώου, ἀλλ' οὐχ ὡς καθ' ὑποκειμένου. η̄ γάρ ἀν κατὰ παντὸς ζώου κατηγορεῖτο· νῦν δὲ ζῆντον μὲν ἐστιν καὶ ὁ Σωκράτης, οὐ μέντοι 15 γένος. οὐ γάρ ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖται τοῦ ζώου τὸ γένος· ἐρωτηθεντες γοῦν τί ἐστιν ζῆντον, οὐχὶ γένος, ἀλλ' οὐσίαν ἔμψυχον λέγομεν τὸ ζῆντον εἰναι. οὐ γάρ τὸ ὄπωσδήποτε κατηγορούμενον ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται· ἐν γοῦν τῷ 'Σωκράτης περιπατεῖ' κατηγορεῖται μὲν τὸ περιπατεῖν, οὐ καθ' ὑποκειμένου δέ. δείκνυσιν μὲν οὖν, ὅπερ εἶπον, διὰ τοῦ 45 νῦν ἥτθεντος καὶ τί ἐστιν τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, διτὶ τὸ συνωνύμως 20 κατηγορεῖσθαι· καὶ ἔκεινο δὲ μᾶλιστα διδάσκει, διτὶ οὕτινος ἀν καθ' ὑποκειμένου λέγηται τι, καὶ η̄ κατηγορία, εἰς η̄ ἀνάγεται τὸ κατηγορούμενον, λέγεται κατ' αὐτοῦ. εἰ γάρ τὸ ζῆντον καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ ἄνθρωπου, ἀνάγεται δὲ τὸ ζῆντον εἰς τὴν οὐσίαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οὐσίαν ἀναγλύχεται. καὶ διὰ τούτου τοῦ θεωρήματος τὰ καθ' ἔκαστα καὶ ἀπερί- 25 ληπτα τῷ λογισμῷ διὰ τῶν οἰκείων ἐπαναβιβασμῶν εἰς τὰς δέκα κατηγορίας συναιρεῖται. διτὶ γάρ οὐσία ἐστιν ὁ Σωκράτης, οὐκ ἐστιν γνῶναι σαφῶς μὴ διὰ πολλῶν τῶν συνωνύμων δὲν τῶν ὑφ' ἔαυτὰ κατηγορούμενων δόθεύσαντα, τουτέστιν τῶν καθ' ὑποκειμένου λεγομένων· εἰ γάρ ἄνθρωπος 13^v Δ ὁ Σωκράτης, καὶ τὸ τοῦ ἄνθρωπου συνωνύμως κατηγορούμενον, ὥστε καὶ 30 ζῆντον, καὶ τὸ τοῦ ζώου συνωνύμως κατηγορούμενον, ὥστε καὶ ἔμψυχον καὶ οὐσία. ἀλλ' εἰ τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι ταῦτον ἐστι τῷ συνωνύμῳ κατηγορεῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὄρισμὸς συνωνύμως κατηγορεῖται τοῦ κεφαλαιώδους (ὁ γάρ ἄνθρωπος ζῆντος λογικὸν θυγάτον ἐστιν), εἴη ἀν καὶ ὁ ὄρισμὸς τοῦ ἄνθρωπου καθ' ὑποκειμένου τοῦ ἄνθρωπου λεγόμενος· εἰ δὲ διὰ τοῦτο, οὐκέτι τὸ καθόλου σημαίνεται ὑπὸ τοῦ καθ' ὑποκειμένου. η̄ διὰ τοῦτο

3. 4 κατηγορῆται J²LA: κατηγορῇ J¹Kν 5 κατηγορῆται scripsi: κατηγορεῖται libri μὴ ὡς ἔτυχε καὶ αὐτὸς Α 6 τὸ ζῆντον alt. om. Λ 7 οὕτως om. Kv: οὗτος Α, fort. recte post σχήματος οὕτως add. K, οὗτος v 8 μείζονι] μέσω Λ ἐλάττονος] θλου Α 9 λεγομένου] κατηγορούμενου I, 10 τοῦ ante ζῆντον om. A 12 η̄ JLKv: η̄ Α: η̄ b, cf. Dielesii Ind. ad Simpl. in Phys. s. v. η̄ 13 κατηγορῆτο Α: κατηγορηθῆσται I, 14 τοῦ] τὸ Α ἐρωτηθεντος Α 15 γοῦν] γάρ Α τὸ ζῆντον λέγομεν Α 16. τὸ ὄπωσδήποτε] τοῦ ζῶου τὸ γένος I, 17 τῷ] τὸ J 17. 18 περιπατεῖ Lv, sed εἰ I.² ut vid. 25 ἐπαναβιβασμῶν, βῑ supra J¹ 28 τουτέστιν] τί ἐστι Kv 30 τὸ om. L κατηγορούμενος] L 31 τῷ] τὸ Α 32 οὐ om. L 35 post καὶ τοῦτο οὐ add. Lv

'Αριστοτέλης οὐχ ἀπλῶς εἶπεν 'ὅταν κατηγορῆται τι ὡς καθ' ὑποκειμένου', Εἰν
ἀλλ' ὅταν ἔτερον καθ' ἔτερον κατηγορῆται ὃς καθ' ὑποκειμένου·
τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ ὄριστικοῦ λόγου σημαίνουσα, οὐκ ἔστιν ἔτερα τοῦ ὄρι-
στοῦ. τινὲς δὲ αὐτὸν τοῦτο αἰτιῶνται τὸ ἔτερον εἰρῆσθαι τὸ καθ' ὑποκει-
μένου κατηγορούμενον τοῦ οὐ κατηγορεῖται· κατὰ γάρ τοῦ ἀνθρώπου κατη-
γορεῖται τὸ ζῷον ὡς ζῷου καὶ τὸ χρῶμα τοῦ λευκοῦ ὡς χρώματος. καὶ φησιν
ὁ Πορφύριος, ὅτι διτὴ ἡ ἐπίνοια τοῦ ζῷου, ἡ μὲν τοῦ κατατεταγμένου, ἡ 10
δὲ τοῦ ἀκατατάκτου· κατηγορεῖται οὖν τὸ ἀκατατάκτον τοῦ κατατεταγμένου.
καὶ ταύτη ἔτερόν ἔστιν. ὁ μέντοι Ιάμβλιχος "οὐ τὰ γένη, φησίν, τῶν ὑπο-
κειμένων κατηγορεῖται, ἀλλ' ἔτερα διὰ ταῦτα· ὅταν γάρ λέγωμεν Σωκράτην
ἄνθρωπον εἰναι, οὐ τὸν γενικόν φαμεν αὐτὸν ἄνθρωπον εἰναι, ἀλλὰ μετέ-
χειν τοῦ γενικοῦ, μᾶς περ τὸ λευκήν εἰναι τὴν ἀμπελὸν ταῦτόν ἔστιν τῷ
λευκούς βότρυας φέρειν, κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸν καρπὸν οὗτως αὐτῆς
καλούμενης. περὶ δὲ τούτων ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ ἀκριβῶς διώρισεν 15
15 Ἀριστοτέλης. νῦν δὲ κοινότερον κέχρηται ταῖς σημασίαις, ὡς καὶ ἡμεῖς
ὅταν λέγωμεν τοὺς ὄρισμοὺς ἐκ γένους εἰναι καὶ διαφορῶν, οὐ κυρίως τὸ
γένος ἐνταῦθα λαμβάνοντες, ἀλλ' ἀντὶ τῆς πτώσεως, ἡς ἐξηγητικὸν ἔστιν
τὸ μετέχειν τοῦ γενικοῦ". ἀλλ' ὅτι μὲν καθόλου βούλεται εἶναι τὸ καθ'
ὑποκειμένου, ἐδήλωσεν τὰ ἄτομα εἰπὼν μὴ λέγεσθαι καθ' ὑποκειμένου, ὅτι
20 δὲ συνωνύμως αὐτὸν δεῖ κατηγορεῖσθαι, ἐδήλωσεν διὰ τοῦ καὶ τῶν ὑπ'
αὐτὸν κατηγορεῖσθαι· τοῦτο γάρ ὑπάρχει τοῖς ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορου-
μένοις. τὸ δέ γε ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν μὲν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ, οὐ μέντοι 25
συνωνύμως κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου· οὐ γάρ λέγεται ἡ ψυχὴ ἐπιστήμη. Ή
ὅταν οὖν τὸ αὐτὸν ἐν ὑποκειμένῳ τε ἥ καὶ καθ' ὑποκειμένου, τουτέστιν ὅταν
25 ἥ καθόλου συμβεβήκος, δύο ὑποκείμενα θεωρητέον, τὸ μὲν ἐν φῷ ἔστιν, τὸ
δὲ καθ' οὐ λέγεται, καὶ τῷ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ ἔστιν ἀποδέδοται, τῷ
δὲ καθ' ὑποκειμένου τὸ λέγεται. εἴτε γάρ ἔστιν τὰ καθόλου εἴτε ἐπινοίᾳ
μόνῃ τὸ εἶναι ἔχει, ἀλλῆς ἂν εἴη πραγματείας ζητεῖν· ὅτι μέντοι λέγεται
κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, δῆλον· νῦν δὲ καὶ ὡς οὖσιν Ἀριστοτέλης ἐχρήσατο. 30
.30 καὶ πρόδηλον μὲν ἐκ τῶν εἰρημένων, τίνι διαφέρει τὰ ἐν ὑποκειμένῳ τῶν
καθ' ὑποκειμένου, λεγέσθω δὲ καὶ νῦν, ὅτι ἄλλο τὸ καθόλου ἔστιν καὶ ἄλλο
τὸ ἐν ἔτερῳ ἐγγινόμενον. καὶ μέντοι τῶν μὲν καθ' ὑποκειμένου καὶ τὸ
ὄνομα καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου, τοῦ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ

1 τι||| L 7 ζῷου] λόγου L 8 ἀκατάκτου Λ 10 διὰ ταῦτα] δι ευμ
lac. L¹: δι' αὐτῶν L³ γάρ supra J¹: om. K σωκράτη J^A: σωκράτην Kv:
comp. L 11 φαμὲν αὐτὸν ἄνθρωπον JK: φαμὲν ἄνον αὐτὸν Λ: αὐτὸν φαμὲν ἄν-
θρωπον Lv pro εἶναι ἀλλὰ lac. L¹: ἀλλὰ suppl. L³ 12 τῷ] τὸ Λ
13 post λευκοὺς τοὺς add. Kv φέρειν] ἔχειν K 14 καλούμενως K Μετὰ
τὰ φυσ.] Δ 28 p. 1024a 36 14. 15 ἀκριβῶς διώρισεν [Ἀριστοτέλης] ἀκριβέστερον ἀριστο-
τέλης ἐρεῖ L, ἐρεῖ supra L¹ ut vid. 15 ὡς] αἵ L 16. 17 ἐνταῦθα τὸ γένος Λν
19 εἰπὼν τὰ ἄτομα Kv 20 δεῖ συνωνύμως αὐτὸν Λ δεῖ] δῆ L τῶν supra J:
τοῦ ceteri 21 αὐτὸν scripsi: αὐτὰ libri 26 λέγεται] κατηγορεῖται Λ
ἀποδίδοται ΚΛ 27 εἴτε γάρ] εἴ γάρ Λ εἴτε ἐν ἐπινοίᾳ Λ 28 εἴη] ἥ L
πραγματείας εἴη Λ 29 ὁ ἀριστ. Λ 32 ἐτέροις ν post μέντοι καὶ add. Kv
post ὑποκειμένου λεγομένων add. Λ

οὐ μὲν λόγος οὐδέποτε, τὸ δὲ ὅνομα πολλάκις κατηγορεῖται. καὶ μέντοι 13^ο ἔκατερον αὐτῶν ποτὲ μὲν συνδυάζεται τῷ ἑτέρῳ, ποτὲ δὲ οὔ· τὸ γάρ καθ' ὑποκειμένου ποτὲ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ποτὲ δὲ οὔ, καὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ποτὲ μὲν καθ' ὑποκειμένου, ποτὲ δὲ οὔ. καθόλου δὲ καὶ τὰ γένη 30 οὐ καὶ τὰ εἰδῆ, ἐάν τε ἐπ' οὐσιῶν ἥτις ἐάν τε ἐπὶ συμβεβηκότων, κυρίως καθ' ὑποκειμένου λεχθήσεται. ἐδήλωσεν δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸς εἰπὼν διτὶ τὰ ἄτομα καὶ ἐν ἀριθμῷ οὐκ ἐστιν καθ' ὑποκειμένου.

'Ιστέον δὲ διτὶ καὶ Ἀνδρόνικος καὶ ἄλλοι δέ τινες οὐ μόνον τὰ ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορούμενα καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι φασιν, ἀλλὰ καὶ 10 ἄλλα οἷον τὸ μουσικὸν κατὰ Ἀριστούρην καὶ τὸ Ἀθηναῖς κατὰ Σωκράτους. καὶ ἵσως ἐκεῖνα δσα κατηγοροῦντες τίνος ἐκεῖνο εἶναι λέγομεν αὐτὸ δπερ κατηγοροῦμεν (βαδίζειν μὲν γάρ λέγοντες τὸν Σωκράτη οὐ λέγομεν βαδίζειν 25 εἶναι τὸν Σωκράτη, Ἀθηναῖον δὲ εἶναι λέγομεν καὶ φιλόσοφον) καὶ δσα δὴ τούτων κατηγορεῖται, λεγόντων ἡμῶν ταῦτα ἐκεῖνα εἶναι, καὶ κατὰ τοῦ 15 ὑποκειμένου ῥηθήσεται· εἰ γάρ ὁ Σωκράτης φιλόσοφος καὶ ὁ φιλόσοφος δὲ ἐπιστήμων, ἐσται καὶ ὁ Σωκράτης ἐπιστήμων. πάλιν δέ φασιν· εἰ τὸ σῶμα λευκὸν καὶ τὸ λευκὸν χρῶμα, ἐσται καὶ τὸ σῶμα χρῶμα. ἥ τὸ λευκὸν δύο σημαίνει, τήν τε ποιότητα καὶ τὸ κεχρωσμένον, καὶ τοῦ μὲν σώματος τὸ κεχρωσμένον κατηγορεῖται (οὐ γάρ ἐστι τὸ σῶμα λευκότης), τῆς δὲ ποιότητος 20 τὸ χρῶμα * * * ἄλλῃ ἥ λευκότης· ὥστε οὐ τὸ χρῶμα κατηγορηθήσεται τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ κεχρωσμένον.

p. 1b16 Τῶν ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπάλληλα τεταγμένων ἔως τοῦ Ζ καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

'Ἐν τούτοις δέον εἰπεῖν, τί γένος καὶ τί διαφορὰ καὶ τίνα σχέσιν ἔχουσιν 25 πρὸς ἄλληλα εἴς τε ἑτέροτητα καὶ εἰς κοινωνίαν. τὸ τοίνυν γένος λέγεται μὲν πολλαχῶς, ὡς καὶ ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ ἐδίδαξεν ὁ Πορφύριος· τὸ δὲ νῦν παραληγθὲν γένος ἐστὶν τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ 45 τί ἐστι κατηγορούμενον, εἶδος δὲ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ

2 συνδυάζεται] δύναται A 4 καὶ om. A 8 δὲ post ἄλλοι om. Kv 9 καθ' in ras. J 10 μουσικὸς? 12 βαδίζειν μὲν] βαδίζοντα L γάρ om. A σωκράτη J: σωκράτην Kv: comp. anc. La post βαδίζειν ras. 7 fere litt. A 13 σωκράτη J: σωκράτην KAv: comp. anc. L 15 ὁ pr. om. A post φιλόσοφος prius ἐστιν add. Lv καὶ ὁ φιλόσοφος δὲ JK: καὶ ὁ φιλόσοφος A: ὁ φιλόσοφος δὲ L: ὁ δὲ φιλόσοφος ν 16 ἐσται om. A φησιν Kv 17 καὶ pr. om. L ἐστι A 18 σώματος] σωκράτους A 19 post κατηγορεῖται ἡ ποιότης δὲ οὐ add. A post ποιότητος οὐ add. LKv, supra J: om. A 20 *χρῶμα in lin., *κεχρωσμένον in marg. b ἄλλ?] οὐδὲ Prantl (Hist. log. I 551) haud recte; desidero τῆς δὲ ποιότητος τὸ χρῶμα· (οὐ γάρ ἐστι τὸ κεχρωσμένον χρῶμα,) ἄλλῃ ἥ λευκότης 22 post τῶν δὲ add. L ἑτέρων γενῶν (cf. p. 57,21) JLA: ἑτερογενῶν Kv cum plerisque Arist. codd. ἔως τοῦ ipsa verba suppl. A post ἔως τοῦ τοσαῦτα add. b 23 ἔσονται] ῥηθήσονται A 24 δέον] δεῖ A 25 εἰς alt. om. Av 26 καὶ om. A ante ἐδίδαξεν ἐδήλωσε καὶ add. Kv Πορφύριος] p. 1,17 sqq., cf. p. 82,5 Busse 27 τῶι εἴδει—διαφερόντων (28) in marg. Ja

χριθμῷ ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορούμενον, διαφορὰ δὲ ἡ κατὰ πλειόνων καὶ 13^ο
διαφερόντων τῷ εἰδεῖ ἐν τῷ ποιὸν εἶναι κατηγορουμένη. ὅλλα τῷ μὲν
εἰδεῖ διαφέρει, ὅσα τῷ λόγῳ τῆς οὐσίας ἀλλήλων κεχώρισται· τῷ δὲ
ἀριθμῷ διέστηκεν, ὅσα συνδρομῇ συμβεβηκότων τὴν ἴδιότητα τῆς οἰκείας
ἢ ὑποστάσεις ἀφωρίστο. καὶ ἐν μὲν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖται, ὅσα ἐν τῷ
λόγῳ τῷ τὸ τί ἦν εἶναι λέγοντι περιέχεται, τὸ οὐσιῶδες καὶ κοινὸν ἐν τῷ
πράγματι δηλοῦντα· ἐν δὲ τῷ ὄποιόν τί ἔστιν, ὅσα τὸ οὐσιῶδες μετὰ τῆς 50
ποιότητος συνειληφεν· τὸ γάρ λογικὸν οὐχ ἀπλῶς ποιότης ἔστιν. ὅλλα
ζηφόδης ποιότης. καὶ δεῖ τὴν διαφορὰν οὐσιῶδῶς καὶ κατὰ τὸ εἶναι χωρίζειν,
10 ἀλλὰ οὐ κατὰ τὶ συμβεβηκός. κανὸν γάρ ἀνθρώπου τὸ πλευστικόν ἔστιν, οὐκ
ἔστιν αὕτη οὐσιῶδης διαφορά. δεῖ δὲ τὴν διαφορὰν μέρος τῆς οὐσίας εἶναι· 14^τΑ
περὶ γάρ τὴν οὐσίαν τὴν κεχωρισμένην ἴδιότητα ἀφορίζει. διαφέρουσι 14^τΑ
δὲ ἀλλήλων εἰδος καὶ διαφορὰ ὡς δόλον καὶ μέρος· περιέχεται γάρ ὑπὸ^τ
τοῦ δόλου εἰδος ἡ συστατικὴ τοῦ εἰδοῦς διαφορά, ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου
15 τὸ λογικόν. ποτὲ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δόλου εἰδος ἡ διαφορὰ λέγεται, ὥσπερ
τὸ ἀθάνατον καὶ θνητὸν ἀντὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. τῶν δὲ διαφορῶν αἱ
μὲν γενῶν εἰσιν, αἱ δὲ εἰδῶν. τοῦ μὲν οὖν γένους αἱ μὲν συστατικαὶ, δσαι
κατὰ παντὸς λέγονται, αἱ δὲ διαφερετικαὶ, δσαι διηρημένως μὲν κατ’ αὐτοῦ 5
οὐ λέγονται, ὁμοῦ δὲ πᾶσαι· τοῦ δὲ εἰδοῦς εἰσὶν αἱ εἰδοποιοὶ μόναι, ὧν
20 ἔκαστη κατὰ τὸ ἀντιδιηρημένον πρὸς ἔκαστον τῶν εἰδῶν ἀφορίζεται, ἀλλ
οὐχ ἀμα πᾶσαι. ὥσπερ δὲ εἰδὴ πλειόνα πρὸς ἐν γένος, οὕτως πολλαὶ δια-
φοραὶ πρὸς ἐν εἰδος συντελοῦσιν. ὁ δὲ Ἐρμῖνος τὰς συμπληρωτικὰς οὐκ
ἀξιοῦ διαφορὰς καλεῖν, ἀλλὰ μόνας τὰς διαφερετικάς.

Ἄλλὰ πῶς τὴν διαφορὰν κατὰ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ λέγομεν καὶ τὸ
25 εἰδος κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ; ἴδού γάρ τινες διαφοραὶ καθ’ ἑνὸς 10
εἰδοῦς λέγονται, ὡς τὸ κοῦφον κατὰ τοῦ πυρός (καὶ γάρ τὰ ἄλλα κοῦφα
διὰ τὸ πύριον) καὶ τὸ βαρὺ κατὰ τῆς γῆς καὶ δόλως αἱ ἔσχαται διαφοραὶ
καθ’ ἔκαστον εἰδος, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν,
30 αἴτινες καὶ ἀντιστρέφουσιν πρὸς τὸ δριστόν· ἀλλὰ καὶ εἰδὴ τινά ἔστιν μονα-
δικὰ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, τὰ μὲν ἀΐδια πάντα, ἥλιος καὶ σελήνη καὶ τῶν
ἄλλων ἔκαστον, ἐν τοῖς γενητοῖς δέ, ὡς ἰστοροῦσιν, ὁ φοίνικ τὸ ὄρνεον.
πῶς οὖν τὸ εἰδος κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ λέγεται; ἢ 15
τοῦτο μὲν, κανὸν μὴ ἀμα δητῶν τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ κατὰ διαδοχῆν, πολλῶν

1 ἀριθμῶι, ἀρι in ras. Ja	2 ποιὸν J: δποῖον ceteri	εἶναι] τι ἔστι Α, cf. l. 7
3 εἰδεῖ J ¹ ut ceteri: ἀριθμῷ in ras. J ²	post λόγῳ μὲν add. J	post ἀλλήλων
οὐ add. JL	6 τῷ τὸ K: τῷ J e corr., τῷ LΔν	εἶναι om. I, 9 καὶ
ante κατὰ om. A	10 πευστικόν Α	11 αὕτη Α: αὕτη ceteri
15 τοῦ om. b	11 αὕτη Α: αὕτη ceteri	12 κεχω-
ρισμένην, χωρις in ras. J: κεχρεωστημένην sic L
16 καὶ τὸ θνητὸν v	14 διαφορὰ τοῦ εἰδοῦς Α	14 post τινά δ
εἰδοποιοὶ καὶ add. Kv	20 ἀφορίζεται] λέγεται L	19 post θνητὸν καὶ add. IΔ
22 συντελοῦσιν ex συστέλλουσιν corr. J	24 τὴν supra L ¹	21 post οὕτως καὶ add. IΔ
γε L	25 ἴδον γάρ] ὅπου	25 ἴδον γάρ] ὅπου
27 πύριον, supra κοῦφον Ja	ἔσχατοι IΔν	29 post τινά δ
add. IΔ	30 ἴδια Α	31 γενητοῖς v: γενε-
b om. A	δ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη Kv	τῶν ἀτόμων δητῶν Kv
32 καὶ om. JK	33 ἀμα] κατὰ IΔ	

κατηγορεῖται φοινίκων· ἐν δὲ τοῖς ἀιδίοις, εἰ μὴ κατὰ πλειόνων λέγεται, οὐδέ 14· ἔστιν τοῦτο τὸ εἶδος τὸ νῦν ζητούμενον, τὸ ἀκατάτακτον καὶ ἐν πολλοῖς θεωρούμενον, ἀλλὰ τὸ ἐν ὅλῃ κατατεταγμένον μοναδικόν· ἐκεῖνο γάρ, κανὶ εἰ πολλὰ εἴη τοιαῦτα, πᾶσιν ὑπάρχει. καὶ σοικεν τὸ τοιοῦτον εἶδος μέσον 5 εἶναι τῶν τε ἀτόμων καὶ τῶν κυρίων εἰδῶν, τῷ μὲν μοναδικῷ τῶν ἀτόμων ὑπερέχον, τῷ δὲ ἐν ὅλῃ γενέσθαι ὑφειμένον τῶν κυρίων εἰδῶν. τὴν δὲ 20 διαφόρὰν ὁ μὲν Πορφύριος φησιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλειόνων εἰδῶν λέγεσθαι, οὐ γάρ αεὶ· ὁ δὲ Ἰάμβλιχος “καν τινες διαφοραι μὴ κατὰ πλειόνων Β εἰδῶν λέγωνται, ἀλλ’ οὕτως ἔχουσιν, φησίν, καὶ αὗται, ὥστε ὅσον ἐφ’ ἑαυ- 10 ταῖς κατὰ πλειόνων ἄν ρήμηναι· ἴδικωτέρα δέ, φησίν, ἔστιν διαφορὰ καὶ τῇ ἐνόλιῳ φύσει συγγενεστέρα ἡ καθ’ ἐνὸς εἰδῶνς ὡρισμένως λεγομένη, ἀλλ’ ὅμως καίπερ οὕτως διακειμένη δύναμιν ἔχει κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον πλείστιν εἰδῆσιν ἑαυτὴν ἐνδιδόναι· εἰ δὲ ἀλλη τις συντυχία πραγμάτων τὴν τῶν 15 ὑποδεχομένων εἰς πλήθος διάστασιν οὐκ εἴσασεν γενέσθαι, οὐδὲν τοῦτο 25 ἐμπόδιον ἔστιν πρὸς τὸν οἰκεῖον τῆς διαφορᾶς λόγον”.

“Ετερα δὲ γένη ἔστιν καὶ εἰδὴ καὶ διαφοραὶ τὰ ταῖς κατηγορίαις δια- φέροντα, ὥστε καθ’ ἔκάστην κατηγορίαν καὶ γένη καὶ εἰδὴ εἶναι καὶ δια- φοράς. καὶ ὑπάλληλα δὲ γένη, ὡν τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερόν ἔστιν, ὡς 20 ὑπὸ τὸ ζῷον τὸ πτηνόν ἔστιν· οὐχ ὑπάλληλα δέ, ὡν μηδέτερόν ἔστιν ὑπὸ 25 τὸ ἔτερον, ὡς ζῷον καὶ ἐπιστήμη. ἐπειδὴ γάρ τῶν γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν τὰ μὲν ἔστιν γένη μόνον, ὡς μὴ ἔχειν ὑπὲρ ἑαυτὰ γένος, ὥσπερ ἡ 30 οὐσία· τὰ δὲ εἰδὴ μόνον, ὡς μὴ ἔχειν μεθ’ ἑαυτὰ εἰδος, ὥσπερ ὁ ἀετός· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων, οἷον ζῷον καὶ ὄρνεον, ἀ καὶ εἰδὴ καὶ γένη ἔστιν, εἰδὴ μὲν ὡς πρὸς τὰ πρὸ ἑαυτῶν, γένη δὲ ὡς πρὸς τὰ μετὰ ταῦτα· τὸ 35 γάρ ὄρνεον εἶδος μέν ἔστιν τοῦ ζῷου, γένος δὲ τοῦ ἀετοῦ. ὑπάλληλα δὲ λέγεται, οὐχ ὅτι ἔκάτερον ὑπὸ τὸ ἔτερόν ἔστιν, ἐπεὶ οὕτω γε τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰδος ἔσται καὶ γένος, ἀλλ’ ὅτι τὸ ἔτερον μόνον ὑπὸ τὸ ἔτερον. ὅταν δὲ μηδέτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον ἦ, τότε οὐκ ἔστιν ὑπάλληλα, ὡς ζῷον καὶ ἐπιστήμη· ἔκάτερον μὲν γάρ γένος ἔστιν, οὔτε δὲ ἡ ἐπιστήμη τοῦ ζῷου 30 εἰδός ἔστιν οὕτε τὸ ζῷον τῆς ἐπιστήμης. ὅντων οὖν ἑτέρων γενῶν καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ τε ἀνωτάτου γένους καὶ τοῦ κατωτάτου εἰδῶνς καὶ μέντοι τῶν ἀνωτάτω τῶν κατὰ τὰς κατηγορίας, ὅταν λέγῃ τῶν ἑτέρων γενῶν,

2 τὸ ante εἶδος om. Kv	4 εἰ] εἰς Α	5 μὲν om. A	6 τῷ] τὸ A
ἐφειμένον A	7 Πορφ.] p. 82,29 sqq. B.	ώς, εἰ ras. J	8 διαφορὰν ν,
sed διαφοραὶ in marg. b	9 ἔχουσαι Kv	ἴσον A	10 εἰδικωτέρα K
11 ὡρισμένως λεγομένη in ras. J ² : μὲν εἰρημένη LA: μεμερισμένη Kv			13 τὴν om. K
14. 15 ἐμπόδιον ἔστι τοῦτο v	16 εἰσὶ A	17 καὶ γένη καὶ εἰδὴ εἶναι v: καὶ εἰδὴ	καὶ γένη εἶναι JL.A: καὶ εἰδὴ εἶναι καὶ γένη K
καὶ γένη εἶναι JL.A: καὶ εἰδὴ εἶναι καὶ γένη K		19 ἔστιν post πτηνόν om. Kv	21 ἔστιν om. L
19. 20 ὑπὸ τὸ ἔτερόν ἔστιν A	20 ἐπειδὴ] apodosis deest		
22 εἰδος, εἰδὸς in ras. L	23 γένη καὶ εἰδὴ A	24 αὐτῶν A	μετ’ αὐτά?
26 λέγονται K	τὸ prius om. A	οὕτω γε οὕτω γε, sed priora del. J	
26. 27 τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰδος ἔσται (ἔστι A) καὶ γένος JL: τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ εἰδος ἔσται καὶ γένος L: καὶ γένος ἔσται καὶ εἰδος τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ Kv		27 ὅτε A	
μόνον om. A	post ἔτερον alt. ἢ addl. A	28 μηδέτερον] μὴ τὸ ἔτερον I.	
31 ἀνωτάτω Kv fort. rectius; comp. anc. A		κατωτάτω Kv f. rect.	

καὶ τὰ ἀνωτάτῳ ληπτέον ὡς ὄντα ἔτερα γένη καὶ τὰ μεταξύ, ὅταν μὴ Μ·
ὑπάλληλα ἦ, ὡς ζῷον καὶ ἐπιστήμη· καὶ γάρ τὸ ζῷον μετά τὴν οὐσίαν
τέτακται καὶ ἡ ἐπιστήμη μετά τὴν ποιότητα. τούτων οὖν τῶν ἑτέρων καὶ
μὴ ὑπάλληλα γενῶν ἑτέρας εἰναι διαφοράς φησιν, οὐ μόνον τὰς διαιρετικάς,¹⁰
ἀλλὰ καὶ τὰς συστατικάς. Ζῷου γάρ διαφοραὶ διαιρετικαὶ τὸ λογικὸν καὶ Γ·
τὸ ἀλογον ἡ πτηνὸν καὶ πεζόν, συστατικαὶ δὲ τὸ αἰσθητικὸν * * * τῆς
δὲ ἐπιστήμης οὐκ εἰσιν αὗται διαφοραί. τῶν δὲ ὑπάλληλα αἱ μὲν τοῦ
ἀνωτέρω συστατικαὶ πάντως εἰσιν καὶ τοῦ κατωτέρω (συνωνύμως γάρ
κατηγορεῖται), τῶν δὲ τοῦ ἀνωτέρω διαιρετικῶν τινὲς μὲν συστατικαὶ εἰσιν
τοῦ κατωτέρω, ὡς τοῦ ζῷου τὸ πτηνὸν συνίστησιν. τὸ δρυενόν, οὐκέτι μέντοι
καὶ τὸ πεζόν· εἰσὶν δέ τινες αἱ αὗται διαιρετικαὶ ἀμφοιν· τῶν γάρ ζῷων τὸ
τὰ μέν ἐστιν ποηφάγα, τὰ δὲ σπερμοφάγα, τὰ δὲ σαρκοφάγα, καὶ τῶν δρυέων
δὲ αἱ αὗται ἀν εἰεν διαφοραί. ἑτέρας δὲ οὐχ ἀπλῶς εἴπεν τὰς διαφοράς,
ἀλλὰ τῷ εἶδει ἑτέρας, ἐπειδὴ πολλάκις καὶ τῶν ἑτέρων γενῶν, οἷον ζῷου
καὶ σκεύους, αἱ αὗται δοκοῦσιν διαφοραί. καὶ γάρ τῶν ζῷων τὰ μέν ἐστιν
ὑπόποδα, τὰ δὲ ἄποδα, καὶ τῶν σκευῶν ὁμοίως ὑπόποδα μὲν κλίνη καὶ
τράπεζα καὶ τρίπους καὶ τὰ τοιαῦτα, ἄποδα δὲ τὰ πολλά. ἀλλ’ οὐκέτι
τῷ εἶδει αἱ αὗται διαφοραὶ εἰσιν, ἀλλὰ κατὰ δρυωνυμίαν. οὐ γάρ ταῦτον
ἐστιν τῷ εἶδει ζῷου ποὺς καὶ χλίνης· κατὰ μεταφορὰν γάρ τὸ ἔτερον ἀπὸ
τοῦ ἑτέρου λέγεται, τῷ διόδι μόνον, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ τῷ πράγματι κοινωνούν-
των. χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, διτι τῶν ἑτέρων γενῶν, ἀλλ’ οὐχὶ τῶν
ἔτερογενῶν δεῖ ὑπαναγινώσκειν. ‘Ερμινος δὲ ἑτέρας τῷ εἶδει βούλεται
εἰναι τὰς διαφορὰς τῶν μὴ ὑπάλληλα γενῶν ἀλλ’ ἑτέρων, “διότι, | φησίν, 14· Δ
ἔστιν τινὰ γένη οὐχ ὑπάλληλα μέν, ἅμφω δὲ ὡφ’ ἐν ἀναγόμενα, ὡς τὸ
πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν ἅμφω ὑπὸ τὸ ζῷον, καὶ τούτων εἰσὶν τινες αἱ αὗται
διαφοραί· καὶ γάρ τοῦ πτηνοῦ τὸ μὲν δίπουν ἐστίν, τὸ δὲ τετράπουν, ὡς
γρὺψ ἴστορεῖται καὶ σφίγξ, καὶ τοῦ πεζοῦ ὁμοίως· ἀλλ’ οὐχὶ τῷ εἶδει αἱ
αὗται εἰσιν αὗται διαφοραί, ἀλλὰ γένει· ζῷου γάρ εἰσι πρώτως διαφοραί.
διὰ τοῦτο, φησίν, τῶν μὴ ὑπάλληλα οὐχ ἀπλῶς ἑτέρας, ἀλλὰ τῷ εἶδει
ἕτερας εἴπεν τὰς διαφοράς· καὶ γάρ αὗται τῶν μὴ ὑπάλληλα οὖσαι, καν

1 ὡς οντα (sic) in marg. J^a γένη om. I. ὄντα] ὄντα, ἀν b
μὴ in ras. J² 2 ὑπάλληλα, ὑπάλ in ras. J² ζῷου καὶ ἐπιστήμης Λ
καὶ γάρ τὸ] τὸ μὲν γάρ Λ 3 τέτακται in marg. J^a καὶ ἦ] ἡ δὲ Α τούτων
οὖν τῶν J^a ΙΑ: τῶν οὖν J¹ Κν 4 post ὑπάλληλα τεταγμένων add. Α διαφοράς
φησιν] καὶ τὰς διαφορὰς ἔφησεν Λ οὐ μόνον J^a supra, ΙΔ: καὶ Κν: ras. J in lin.
5 ἀλλὰ J^a supra, ΙΑ: om. Κν 6 post αἰσθητικὸν εκεῖδιτ καὶ τὸ ἀφ’ ἐπυτοῦ κινητόν
vel ἐνδοθεν κινούμενον, cf. p. 59,7, 12 7 δὲ] δὲ γε Α 8 πάντως εἰσὶ συστατικαὶ ν
κατωτέρω, —ω ε corr. I.: κατωτέρω J συνωνύμως—κατωτέρω (10) om. Κ
συνωνύμως γάρ] διότι τὸ ἀνωτέρω τῶν κατωτέρω συνωνύμως Α 10 κατωτέρω J
11 post διαιρετικαὶ καὶ συστατικαὶ add. ΙΚΑν 12 εἰσὶ Ι δὲ alt. om. Α
16, 17 καὶ post ψλίνη ετ τράπεζα om. v 17 τὰ alt. om. Α 20 μόνον—γενῶν (23)
in ras. et in marg. J^a 21 οὐχὶ] οὐ Κν 22 ὑπαναγινώσκει Κ et fort. I.
25 post ζῷον ἀναγόμενα (ex ἀναγόμενον corr.) add. Ι 27 γρὺς Ι¹, corr. Ι² σφίξ Α
ὅμοιως] αἱ αὗται ὀσταντις Ι 28 ἀλλὰ—διαφοραὶ in marg. J^a γένει ΚΑν: γένη J:
γενικαὶ Ι. ζῷου γάρ om. I. ζῷου JΑ: ζῶσ Κν

αἱ αὐταὶ δοκοῦσσαι, ἀλλ᾽ οὐ τῷ εἰδεῖ εἰσὶν αἱ αὐταί, ἀλλὰ τῷ γένει". εἰ μέντοι 14
 ὁ Ἀριστοτέλης ἔτερα γένη καὶ μὴ ὑπάλληλα τίθεται οὐ μόνον ὡν μὴ ἔστιν
 θάτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον, ἀλλὰ καὶ οσα μὴ ἄμφω ὑφ' ἐν ἀνάγεται (ταῦτα
 γάρ τὰ ἔτεροι γενῆ, οσα μηδὲν ἔχει κοινὸν γένος, ὥσπερ καὶ ἔτεροι δῆδη τὰ
 δι μὴ ἔχοντα κοινὸν εἰδος, ὡς δῆλον ἐκ τῶν παραδειγμάτων), οὐ χρεία τῆς
 τοιαύτης αἰτιολογίας. καὶ γάρ εἰ διμογενῆ ἔστιν ὡν τὸ αὐτὸ γένος, ἔτερο- 10
 γενῆ ἀν εἴη ὡν ἔτερα τὰ γένη ἔστιν. ὁ μέντοι Πορφύριος τῶν ἔτερων
 γενῶν ἔτερας τῷ εἰδεῖ τὰς διαφορὰς εἰρήσθαι φησιν, διότι τῶν ὑπὸ τὰ
 ἔτερα γένη εἰδῶν ἔτεραι εἰσιν αἱ διαφοραί. ἔτερα γάρ γένη ζῷον καὶ ἐπι-
 10 στήμη καὶ τοῦ μὲν ζῷου εἰδός ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, τῆς δὲ ἐπιστήμης ἡ μουσική,
 καὶ εἰσιν ἔτεραι τούτων αἱ διαφοραί, ὥστε εἴη ἀν λέγων δι τῶν ἔτερων
 γενῶν καὶ μὴ ὑπάλληλα τεταγμένων αἱ κατὰ τὰ εἰδη διαφοραὶ ἔτεραι.
 καλλιον δὲ ἵσως τὰς εἰδοποιοὺς ἀκούειν, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Πορφύριος προϊδὼν 15
 ἀξιοῖ.

15 Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικόστρατον ματαιολογίαν ἐγκαλοῦσιν ἐν τούτοις· τίς
 γάρ, φησίν, ἀγνοήσει δι τὸ ἐπιστήμη ἐπιστήμης οὐκ ἄν ποτε τῷ δίποδι διενέγκοι
 ἦ τετράποδι, ὥσπερ τὸ ζῷον; ἀλλὰ πρῶτον μὲν, καν τοῦτο σαφές, οὐκέτι
 καὶ ἐκεῖνο ὅμοίως δῆλον, δι τῶν ὑπάλληλα οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς εἰναι
 διαφοράς. ἔδει δὲ περὶ ἀμφοῖν ἀμα τῶν ἀντικειμένων εἰπεῖν. ἔπειτα ὅρᾶς
 20 δι τοῦ οἱ περὶ τὸν Ἐρμῖνον τὸ ἔτερα καὶ μὴ ὑπάλληλα οὐ καλῶς ἐξεδέξαντο,
 νομίσαντες δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ὑπάλληλα ὄντα ὑφ' ἐν ἀνάγεσθαι γένος. 20
 οὕτως οὐκ ἦν πρόχειρος ὁ λόγος, καν τὰ παραδείγματα καλῶς ληφθέντα
 σαφῆ τὸν λόγον ποιῆ. αἰτῶνται δὲ καὶ *(ὅτι)* ἐν τοῖς ὑπαλλήλοις γένεσιν Ε
 25 δσαι τοῦ κατηγορούμένου φησὶν διαφοραί, τοσαῦται καὶ τοῦ ὑπο-
 κειμένου ἔσονται· ὅντων γάρ ὑπαλλήλων τοῦ ζῷου καὶ τοῦ λογικοῦ ζῷου,
 ἐπειδὴ τοῦ ζῷου διαφοραὶ εἰσὶ τὸ τε λογικὸν καὶ τὸ ἀλογον, πᾶς οὖντες τοῦ
 λογικοῦ ζῷου τὸ μὲν εἶναι λογικόν, τὸ δὲ ἀλογον; ἀλλὰ ὁ μὲν Βόγδος ἐνδόν
 τῇ ἀπορίᾳ μεταγράψειν ἤξιον τὴν λέξιν οὕτως· ὥστε, δσαι τοῦ ὑποκει- 25
 μένου διαφοραί, τοσαῦται καὶ τοῦ κατηγορούμένου ἔσονται· "αἱ γάρ
 30 τοῦ μερικώτερού διαφοραὶ καὶ τοῦ ὀλικωτέρου ἔσονται ἀτε τὸ μερικώτερον
 περιέχοντος, εἰ καὶ μὴ ὁμοίως καθόλου ἐπὶ τοῦ κατηγορούμένου, ὡς ἐπὶ τοῦ
 ὑποκειμένου λέγονται· τὸ γάρ λογικὸν ἀνθρώπου μὲν παντὸς κατηγορεῖται,

1 δοκοῦσαι JA: δοκοῦσιν K, fort. recte: δοκῶσιν Lv οὐ supra L¹ 4 ἔτεροι γενῆ J²:
 ἔτερα γένη J¹LKAν μηδὲν] μὴ A ἔχῃ J: ἔχῃ Α 7 ante ἔτερα τὰ eras. J
 Πορφύριος] in comm. ad Ged. missō; cf. Dex. p. 30,3 B. 8. 9 τὰ ἔτερα τὰ γένη Α
 9 εἰσὶ καὶ αἱ A 10 εἰδος Lv: εἰδὴ JKA post ἄνθρωπος ὁ βοῦς add. A
 11 αἱ οὐ. A 16 ἐνέγκοι L 17 τούτω A post σαφές ἔστιν add. v
 18 post δῆλον τὸ add. A 20 τὸ ἔτερα LA: ||| ἔτερα J: τὰ ἔτερα Kv ἐξεδέξαντο Α:
 ἐξελέξαντο v et, si silentio fides, JLK 21 καὶ μὴ ὑπάλληλα ὄντα δυνατὸν εἶναι Kv
 22 οὕτως JKv: οὕτως· καὶ γάρ LA παραδείγματα, supra τοῦ ἀριστοτέλους J²
 καλῶς ex σαφῶς corr. L¹ 23 ποιεῖ A ὅτι addidi ὑπαλλήλοις JLA: ὑπάλληλα Kv
 24 φησὶν] εἰσὶ L 26 εἰσὶ διαφοραὶ A 27. 28 ἐνδόν τῇ] ἐν τῇ τοιαύτῃ L
 28 οὖσαι K post ὑποκειμένου εἰσὶ add. L 29 τοσαῦται ex τοιαῦται corr. J:
 τοσαῦται K 30 post μερικώτερον τοῦ ὀλικωτέρου add. Lv 31 εἱ supra L¹
 καὶ] δὲ Λ ἐπὶ alt.] καὶ κατὰ L 32 ὑποκειμένου, ὃ in ras. A

ζώφου δὲ οὐκέτι παντός, ἀλλὰ τῶν ζώφων τὰ μὲν ἔστι λογικά, τὰ δὲ ἄλογα. 11^ο
εἰ δὲ μένοι, φρσίν, ἡ αὐτὴ γραφή, προσεκτέον τῷ οὐδὲν κωλύει τὰς
αὐτὰς εἶναι διαφοράς· συμπίπτει γάρ ποτε τοῦτο· τὸ γάρ θνητὸν καὶ
τοῦ ζώφου διαφορά ἔστιν καὶ τοῦ ἀνθρώπου". καὶ χάρις τῷ Βοϊθύῳ τῇ 30
5 ἀρχὴν τῆς λύσεως ὑποδείξαντι. ἐπειδὴ γάρ τοῦ ζώφου αἱ μὲν εἰσὶν διαι-
ρετικαὶ διαφοραί, ὡς τοῦ ζώφου τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ θνητὸν
καὶ ἀλιάνατον, αἱ δὲ συστατικαί, ὡς τοῦ ζώφου τό τε αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἀφ'
ἔσαντος κινητόν, αἱ μὲν διαιρετικαὶ τοῦ κατηγορουμένου διαφοραὶ οὐ πᾶσαι
τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχουσιν (οὐ γάρ δὴ καὶ αἱ ἀντικείμεναι· εἰ γάρ τὸ λογικὸν
10 ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, οὐ δῆπου καὶ τὸ ἄλογον), αἱ μέντοι συστατικαὶ τοῦ
κατηγορουμένου διαφοραὶ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ πᾶσαι ὑπάρχουσιν· τὸ γάρ 35
αἰσθητικὸν καὶ τὸ ἔνδοθεν κινούμενον καὶ ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώφοις
ὑπάρχει. τὸ οὖν οὐδὲν κωλύει εἰρηται διὰ τὸ μὴ πάσας ὑπάρχειν, ἀλλὰ
τὰς συστατικὰς καὶ τῶν διαιρετικῶν τὰς οἰκείας τῷ μερικωτέρῳ, ὡς τὸ
15 λογικὸν καὶ θνητὸν διαιρετικὰ ὅντα τοῦ ζώφου τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, οὐ
μὴν καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐταῖς. εἰσὶν δὲ καὶ διαιρετικαὶ ἀμφοῖν διαφοραὶ
αἱ αὐταὶ τῶν ὑπάλληλα γενῶν, ὡς εἰρηται πρότερον· καὶ γάρ τοῦ ζώφου
τὸ μὲν ἔστι ποηφάγον, τὸ δὲ σπερμοφάγον, τὸ δὲ σαρκοφάγον, καὶ τοῦ 40
δρυγέου ὑπὸ τὸ ζῷον ὅντος αἱ αὐταὶ διαφοραὶ εἰσιν. ὁ μέντοι Αριστοτέλης Z
20 αἰτίαν εἰπὼν τοῦ τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι τὸ τὰ ἐπάνω τῶν ὑπὸ αὐτὰ
γενῶν κατηγορεῖσθαι ἔοικεν τὰς τε συστατικὰς τῶν ἀνωτέρω διαφορὰς
τὰς αὐτὰς λέγειν καὶ τῶν κατωτέρω, καὶ τῶν διαιρετικῶν, ὡς εἴπον, τὰς
οἰκείας. ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, διτι, δταν μὲν λέγη τῶν ὑπάλληλα γενῶν
25 μηδὲν κωλύειν τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς, ὡς περὶ ἐνίκου ἀποφαίνεται
καὶ οὐχ ἀπλῶς περὶ πασῶν, δταν δὲ προσδιορίζεται τὰ ἐπάνω τῶν ὑπὸ αὐτὰ
αὐτὰ κατηγορεῖσθαι, καὶ δσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί
εἰσιν, τοσαύτας εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὡς περὶ πασῶν καθ-
όλου ἀποφαίνεται, μηδεμίαν αὐτῶν ὑπέξαιρούμενος. αὐτὸς δὲ τὴν ἀπορίαν
30 ἔλυσεν ταύτην, ὡς εἴπον. εἰ γάρ διότι τὰ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖται,
διὰ τοῦτο δσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραὶ εἰσιν, καὶ τοῦ ὑποκειμένου
ἔσονται, δῆλον δτι οὐ πᾶσαι αἱ τοῦ ἐπάνω ἔσονται τοῦ ὑποκάτω, ἀλλ' αἱ
35 συστατικαὶ μάλιστα καὶ τῶν διαιρετικῶν τινές. καλεῖ δὲ ὁ Ιάμβλιχος τὰς 50
μὲν συστατικὰς τοῦ γένους γενικάς, τὰς δὲ διαιρετικὰς εἰδικάς. ὡςτε εἰ
μηδαμῆς αἱ αὐταὶ εἰεν διαφοραὶ τινῶν γενῶν μηδὲ ταύτα εἰδη, δῆλον δτι ἔτερα
40 ἔστιν ἔκεινα τὰ γένη ἀλλήλων καὶ οὐχ ὑπάλληλα. ἐάν οὖν τῶν δέκα

2 μένειν τῷ τὸ Α 3. 4 διαφορά ἔστι καὶ τοῦ ζώου καὶ Κ 5 τοῦ ζώου
 deleverim 8 αἱ J²LKV: ὡς J¹A post μὲν γὰρ add. Kv 9 αἱ om. L
 12 ἄλλοις] ἀλλοῖς L 14 οἰκειοτέρας L 15 καὶ τὸ θνητὸν Kv 16 καὶ διαιρε-
 τικαὶ JL: διαιρετικαὶ καὶ Λ: διαιρετικαὶ Kv 17 πρότερον] p. 57,11 19 τοῦ ζώου L
 20 αὐτᾶς] τοιάντας L τὸ scripsi: τῶ(t) libri 21 ἀνωτέρω J: ἄνω K 22 κατο-
 τέρω J τῶν ante διαιρ. om. Λ 24 κωλύει K 25 προσδιορίζεται JLKA, sed
 corr. K 26 κατηγορεῖται L 27 post εἶναι δεῖ add. L.v περὶ JL.A: παρὰ Kv
 28 ὑφεξιαρούμενος Λ: ἔξαιρούμενος L 29 ὡς εἶπον. εἰ] ἐπάγει L 31 τοῦ prius
 om. L ἔσται J, sed corr. 34 αἱ om. A τὰ αὐτὰ ΚΛν 34, 35 ἔστιν ἔτερα K

κατηγοριῶν ἔτεραι δειχθῶσιν διαφοραὶ καὶ ἔτερα τὰ εἰδη ἐκ τῆς ἑκάστου διαιρέσεως, δῆλον ὅτι ἔτερα γένη ἔστιν καὶ οὐχ | ὑπάλληλα. χρήσιμος 15· Λ σὸν ἡ τοῦ θεωρήματος τούτου προδιάρθρωσις πρὸς τὸν περὶ τῶν κατηγοριῶν λόγον. δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ πρὸς τὰς κατηγορίας ἐνστάσεις, ἃς φέρειν εἰώ-
5 θασιν, ὅτι τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος διεῖλεν, ὡς τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ὑπὸ τὸ κινεῖσθαι ὄντα; ἡ δὲ παρεκείφθη τινὰ γένη, ὡς τὸ ὃν καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ τί· καὶ μέντοι, εἰ μηδὲν κοινὸν ἔχοντα φανῆ τὰ γένη ταῦτα πρὸς ἄλληλα,
10 δῆλον ὅτι οὔτε τὸ ὃν οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ τί ὡς γένος κατηγορεῖται κατὰ τῶν δέκα γενῶν, εἴγε παντάπασιν παραλλάττει ταῦτα καὶ μηδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς ἄλληλα.

p. 1b25 Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἑκαστον ἔως τοῦ οἰον ἀνθρωπος, λευκόν, τρέχει, νικᾶ.

Ταῦτα ἔπειται μὲν καὶ τῇ πρότερον παραδοθείσῃ διαιρέσει, ἐν ᾧ εἰς τὰ κατὰ συμπλοκὴν καὶ ἀνευ συμπλοκῆς διήρητο τὰ λεγόμενα· μετὰ γάρ το 10 15 διελέσθαι τὰ σύνθετα καὶ ἀπλᾶ μόρια τῆς λέξεως εἰπετο διδάσκειν, εἰς πόσα καὶ τίνα γένη τὰ ἀπλᾶ ἀναφέρεται· κατ' ἄλλον δὲ τρόπον ἀκολουθεῖ ταῦτα τῇ προσεχῶς εἰς ἐλάχιστα γενομένη τῶν. ὄντων διαιρέσει· μετὰ γάρ τὴν εἰς ἐλάχιστα τομήν, ὃν οὐκ ἦν ἐλάττω λαβεῖν, ἔδει τὴν εἰς πλεῖστα παραθεῖναι, ἵνα οὐκ ἦν ἐπὶ πλείσιν διελεῖν. ἔπειται μὲν οὖν ἐκείνοις, προηγεῖται 20 δὲ τῶν ῥηθησαμένων, διάτοι τὴν ἐν τύποις γνῶσιν ἀεὶ δεῖ τῆς ἀκριβοῦς προλαμψάνεσθαι καὶ τὴν ἐν κεφαλαίοις προσειλημμένην τῆς κατὰ διέξοδον παρα- 25 15 διδομένης. ὁ γάρ ὀλοσχερῆ τὴν ἔννοιαν προλαβὼν ῥῶν παρακολουθήσει ταῖς κατὰ διέξοδον ἀνελίξειν. τριχῶς δὲ τῆς σημασίας αὐτῶν γινομένης, ἡ κατὰ τὴν ὀνομασίαν μόνην, διταν οὐσίαν λέγωμεν, ἡ ἀπὸ τῶν ὑποδειγμάτων, 25 20 διταν λέγωμεν οἰον ἀνθρωπος ἡ ἵππος (τοῦτο γάρ τὴν ὡς ἐν τύποις καὶ δι' αἰσθήσεως φαινομένην ὑπογραφὴν δηλοῦ), καὶ τρίτον κατὰ τὰς προχείρους ἔννοιας καὶ μηδέπω τεγχικάς, σπευδούσας δὲ ἥδη πρὸς τὴν ἀκριβῆ 20 B τελειότητα, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐνταῦθα μὲν διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ὑπο-
δείγματος ἐδήλωσεν τὰ γένη λέγων ἔστιν δὲ οὐσία μέν, ὡς τύπω
30 εἰπεῖν, οἰον ἀνθρωπος, ἵππος· ποσὸν δὲ οἰον δίπηχο, τρίπηχο,
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὠσαύτως, ἐν δὲ τοῖς περὶ ἑκάστου λόγοις καὶ τὴν ἔννοιαν
τὴν περὶ αὐτῶν ἀνεγείρειν πειράται· ὁ δὲ Ἀρχύτας καὶ ἐν τῇ πρώτῃ εὐθὺς
διδασκαλίᾳ εἰπὼν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὑπόδειγμα προσθεῖς ἐφ' ἑκάστου ἐπήγαγεν
καὶ τὴν κατὰ τὴν ἔννοιαν ἰδιότητα, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας τὸ ὄνομα εἰπὼν

3 τῶν] τὸν J 6. 7 δὸν καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ τί in ras. Ja: νοητὸν γένος ceteri 9 πάρα-
λάττει A 11 post τῶν δὲ add. K ἔως τοῦ] ipsa verba suppl. A 12 λευκὸν]
βοῦς A νικᾶ om. JL 14 διήρηται Kv 18 εἰς τὰ πλεῖστα Lν 19 ἐπὶ]
εἰς A 21 προειλημμένην Ab τῆς ex τὴν corr. L 21. 22 παραδεδομένης K
22 ὀλοσχερῆ, supra καθόλου Ja κατακολουθήσει Kv 23 ἀνελίξει A
αὐτῶν JL: αὐτῶν τῶν ἀνευ συμπλοκῆς Kv: τῶν ἀνευ συμπλοκῆς αὐτῶν A 25 οἰον
om. A 26 φαινομένην] γινομένην L 27 μηδέπω om. L 28 μὲν prius om. L
μὲν alterum om. A 29 ἐδήλωσεν om. L 30 post εἰπεῖν lac. 5 litt. L 31 πεπος
om. L 32 Ἀρχύτας] om. Hartenstein 34 τὴν alterum om. Kv

καὶ τὸ ὑπόδειγμα προσέτηκεν “ἀπλῶς πάντα ὅσα καὶ” ἔαυτὰ ὑφέστηκεν”. 15
 ἡ γὰρ πρώτη ἔννοια τῆς οὐσίας οὗτως προσπίπτει ως καθ’ ἔαυτὴν οὐσίης. 20
 πάλιν τῆς ποιότητος τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὑποδείγματα ἐκθέμενος καὶ ταῦτα
 διττά, τὰ μὲν περὶ Φυχήν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, οὐ παραλείπει τὴν κατὰ
 5 ἔννοιαν ιδιότητα λέγων “ἀπλῶς ὅσα συνυπάρχει τιστὸν”. μετὰ γὰρ τῆς
 ποιότητος αὕτη, ἡ ἔννοια ἡμῶν τοιμηροπίπτει ὡς συνυπάρχουσῆς τῆς ποιότητος
 καὶ τελειούσῆς τὴν οὐσίαν. τῆς δὲ ποιότητος κατὰ πάντα τὰ γένη τὰ
 ὄντα καὶ ὑποδείγματα ποιησάμενος, οἷον κατὰ τὸ πηλίκον, κατὰ τὴν 30
 θρυπήν, κατὰ τὸ διωρισμένον, προσέτηκεν τὴν πρόχειρον ἔννοιαν εἰπών “ὅσα
 10 περὶ ἀριθμὸν ἡ κατὰ ἀριθμὸν τι σημαίνει”, τῷ δὲ πρός τι τὸ ἀπλῶς πρὸς
 ἄλληλα λέγεσθαι καὶ ἄνευ ἀλλήλων μὴ πεψυκέναι σημαίνεσθαι, τῷ δὲ
 ποιεῖν “δὸς ἀπλῶς ἐνέργειαν περὶ τι σημαίνει γενομένην”, τῷ δὲ πάσχειν τὸ
 ἀπλῶς ὑπό τινος ἑτέρου πεψυκέναι μεταβάλλειν, τῷ δὲ ἔχειν τὸ “ἀπλῶς
 τὰ μὴ συνυπάρχοντα μηδὲ συμπεψυκότα, ἐπίκτητα δὲ ὄντα”, τῷ δὲ κεῖσθαι 15
 15 τὸ ἀπλῶς σώματός πως ἔχοντος σχηματισμὸν σημαίνειν, τῷ ποῦ δὲ τὸ
 ἀπλῶς τόπον ἀφορίζειν, τῷ ποτὲ δὲ τὸ ἀπλῶς χρόνον σημαίνειν. δῆλον
 οὖν ὅτι οὐ τὴν κατὰ τὰς αἰσθήσεις μόνην οὗτος παράδειξιν ἐποιήσατο, ἀλλὰ
 καὶ τὴν κατὰ τὰς ἔννοιας ὑπογραφήν.

‘Αλλὰ τὴν τοιμὴν ταύτην τὴν εἰς τὰ γενικὰ γένη γενομένην τί φέρουμεν:
 20 ἀρα διαίρεσιν; καὶ πῶς ἀν εἴη διαίρεσις, εἰ μήτε ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖται
 μήτε ὡς ὅλον εἰς μέρη; οὔτε γὰρ ἔστιν τι κοινὸν τῶν δέκα κατηγοριῶν, 40 1'
 διοικὸν τὸ ὃν οἰονταί τινες ἡ τὸ τι, εἰπερ μὴ ἐπίσης πάντων κατηγορεῖται·
 γένους δὲ μὴ ὅντος οὐδὲ διαφορὰς εἶναι δυνατόν, εἰς δὲ τὸ γένος διαιρεθήσεται.
 ἀλλ οὐδὲ ὡς ὅλον εἰς μέρη διαιρεῖται· οὐ γὰρ ἔστιν τι κοινὸν σύγκριμα
 25 τὸ τὸν μερισμὸν τοῦτον ὑπομένον. καὶ ὅλως οὔτε ὡς ὁμοιομερῆ εἴη ἄν
 τινος μέρη, ἀνόμοια ὄντα, οὔτε ὡς ἀνομοιομερῆ· εἴτε γὰρ τὸ ὃν τις τὸ ὅλον
 φησὶν εἴτε τὸ τι, δομίων ἔκαστον ὃν καὶ τι λέγεται· καίτοι τοῖς ἀνομοιομερέσιν
 οὐχ ὑπάρχει τὸ τὰ μέρη καλεῖσθαι τῷ τοῦ ὅλου ὄντοματι. ἀρα οὖν τοῖς 45
 ἐπὶ στρατιᾶς ἔσικεν ἡ διαίρεσις τοῖς κατὰ λόγους συντεταγμένοις, ὥστε
 30 ὑσπερ λόγου λογαράγον, οὗτως τὴν μὲν οὐσίαν ἔξηγεισθαι τῶν οὐσιῶν, τῶν

1 ὅσα JL in marg., Av: ἂ JL in lin., K 3 τὸ om. A τὸ ὑπόδειγμα Λ
 6 αὐτὴ Λ: αὐτὴ ceteri 8 post καὶ τὰ add. v πηλοῦ|||v K 9 προσέθηκε
 δὲ τὴν v 10 τὸ om. L 11 λέγεσθαι, λ et γ in ras. J 12 ἂ JLΛ:

τὸ Kv σημαίνει L: σημαίνει A: σημαίνει JKv τὸ τῷ K 13 ἑτέρου
 L e corr., Λ: ἑτέρον ceteri τῷ Kv: τοῦ JLΛ τὸ ex τοῦ corr. L
 14 ὄντα ΙΑ: ||όντα J: ἔχοντα Kv τῷ scripsi: τοῦ libri, itemque 15 et 16
 δὲ ante κεῖσθαι om. Kv 15 σημαίνει Kv δὲ ποῦ Kv 16 ἀφορίζει ΚΑν
 δὲ ποτὲ Λ σημαίνει Kv 17 οὐ supra J¹ οὗτως Kv 19 post
 ταύτην ras.² litt. L γενομένην Λ 20 εἴη om. J 21 τι om. Λ
 22 τῇ ἐν L, unde conicias ἡ τὸ ἐν ἡ τὸ τι, sed cf. Dex. p. 39,12 B. 23 εἰς JL:
 εἰ Kv: καθ³ Lv 24 ὡς om. v ὅλως v κοινὸν τι Λ 25 μερισμὸν
 JKΑ: δρισμὸν Lv pro καὶ ὅλως lac. 6 litt. L 27 καὶ τι λέγεται] καλεῖται L
 28 τὸ e corr. L ἀρα JK: ἀρα ΛΑ: ἀρ' v 29 στρατείας Α 30 λογαράγον,
 οὐ in ras. Α οὗτως om. Α

δὲ ἄλλων ἐκάστην τοῦ καθ' ἑαυτὴν πλήθους. ἀλλὰ τοῦτο τὴν συνέχειαν 15^a καὶ ἀλληλουχίαν ἀναιρεῖ τῆς διακοσμήσεως, εἴπερ μηδεμίαν κοινότητα τῶν πρώτων γενῶν ἀπολείπομεν. βέβτιον οὖν τὰς μὲν διαφορὰς τῶν γενῶν ἀφορίζεσθαι κατά τινας πρώτας ἴδιότητας, καθόσον δὲ περὶ τὴν οὐσίαν 5 ἐστὶν τὰ συμβεβηκότα καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ ὑφίσταται καὶ συντάττεται πρὸς αὐτὴν, κατὰ τοσοῦτον ἀφομοιωτέον αὐτὰ τοῖς ἀφ' ἐνὸς καὶ περὶ ἐν τῷ συντατομένοις. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος ὀξεῖοι. ὁ δὲ Ἐρμῖνος ἀπαρίθμησις οὖν ἐστιν, φησίν, καὶ οὕτε διαιρεσίς οὕτε μερισμός· οὐδὲν γάρ δλον ἐπ' αὐτῶν οὕτε ὡς γένος οὕτε ἄλλον τρόπον δλον". ἀλλὰ πρὸς μὲν τὰ 10 τοῦ θείου Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν αὐτοῦ ῥήτεον δτι τὸ ἀφ' | ἐνὸς οὐκ ἀπὸ 15^b τῆς οὐσίας ληπτέον· οὗτως γάρ οὐ τῶν δέκα τὴν ἀπαρίθμησιν, ἀλλὰ τὴν τῶν ἐννέα ποιησόμεθα· μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος, δπερ ἐνταῦθα μὲν πολλαχῶς λεγόμενον εἰς τὰς δέκα κατηγορίας Ἀριστοτέλης διαιρεῖσθαι βούλεται, καὶ εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ λέξεων σημαντικῶν ἐν τούτοις δ σκοπός· ἐν δὲ τῇ 15 Μετὰ τὰ φυσικὰ ὡς ἀφ' ἐνὸς τοῦ ὄντος τὰ δέκα ἐν τάξει παράγεσθαι φησι, πρώτην ἔχούσης τάξιν τῆς οὐσίας καὶ περὶ αὐτὴν τῶν ἄλλων συνταττομένων. ὁ δὲ Ἐρμῖνος ἀμφιβάλλοντι ἔσκειν, εἰ τοσαῦτά ἐστιν τὰ γένη· γράφει γοῦν οὕτως· "οἰδὲ εἰ μὲν μόνων τῶν λεχθησομένων εἰσὶν αἱ σημασίαι, τοσαῦτα ἀν εἴη τὰ πρῶτα γένη τοσαῦται τε καὶ αἱ κατηγορίαι· εἰ δὲ καὶ 20 ἄλλα παρ' αὐτά, οὐδὲ ἔκεινα δ λόγος διωθεῖται". καίτοι τοῦ Ἀριστοτέλους πανταχοῦ τῷ πλήθει τούτῳ χρωμένου τῶν γενῶν καὶ οὕτε προστιθέντος οὕτε ἀφιροῦντος, ἀλλ ἐγκρίνοντος δει τὴν εἰς δέκα διαιρεσιν, ὥσπερ καὶ 10 εἰς τέσσαρα τὴν τούτων συναίρεσιν ἐποιήσατο.

"Ἄλλοι δὲ πολλοὶ πρὸς αὐτὴν ἀμφεσβήτησαν, αὐτόθεν κατηγοροῦντες 25 τῆς εἰς τοσοῦτον πλῆθος διαιρέσεως, ὥσπερ Ἀθηνόδωρος ἐν τῷ Πρὸς τὰς Ἀριστοτέλους μὲν Κατηγορίας ἐπιγεγραμμένῳ βιβλίῳ, μόνην δὲ τὴν εἰς τοσοῦτον πλῆθος διαιρεσιν ἔξετάζοντι. καὶ Κορνοῦτος δὲ ἐν οἷς Πρὸς Ἀθηνόδωρον καὶ Ἀριστοτέλην ἐπέγραψεν καὶ οἱ περὶ τὸν Λούκιον δὲ καὶ τὸν Νικόστρατον, ὥσπερ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα σχεδόν, οὗτως καὶ πρὸς 30 τὴν διαιρεσιν ἀντειρήκασιν. ληπτέον δὲ ἐν δροις ὡρισμένοις τὰς ἀντιλογίας τριχῇ διαστειλαμένους αὐτάς. καὶ γάρ οἱ μὲν ὡς πλεονάζουσαν αἰτιῶνται τὴν διαιρεσιν, ἔτεροι δὲ ὡς ἐλλιπῆ καταπέμφονται, τρίτοι δέ εἰσιν οἱ ἄλλα ἀντ' ἄλλων εἰσῆχθαι γένη νομίζοντες· γεγόνασι δέ τινες καὶ πλείονα ἀμα ἐγκαλοῦντες, οἱ μὲν ἔλλειψιν ἀμα καὶ πλεονασμόν, οἱ δὲ πρὸς τούτοις καὶ

1 αὐτὴν A τὴν supra Ja: om. K 3 γενῶν alt.] εἰδῶν A 7 οὖν om. Av
 11 τὴν alterum om. K 12 ποιησόμεθα, ὄμεθα e corr. L 13 κατηγορί sic Δ
 14 λέξεως σημαντικῆς v 15 Metaph. E 2 p. 1025 b 33 sqq. Z 1 p. 1028 a 10
 παράγεσθαι JL: παραγενέσθαι A: προάγεσθαι Ky 17 ἀμφιβάλλοντι] ἀμφιβάλλων τι b
 18 γοῦν] δὲ v εἰσὶν om. A 19 τε JLK: δὲ v: om. A 20 παρὰ ταῦτα A
 6 λόγος ἔκεινα v 24 πρὸς] περὶ L ἀμφισβήτησαν v 25 τοσοῦτον πλῆθος]
 τοσαῦτα γένη τοῦ ὄντος L 26 μὲν om. L 27 πλῆθος om. L κορνοῦτος
 iin κορνοῦτος mut. L² 28 ἀθηναίους ληγν L: ἀθηναίους suppl. L² 29 τὸν om. A
 νικόστρατον in lac. suppl. L² 31 διαστειλάμενος A 32 ἔτεροι JLA: ἄλλοι Ky
 ἔλλειπη JL A 34 ἀμα JL A: ἄλλα Ky

ἐνάλλαξιν τῶν γενῶν. λεγέσθωσαν δὲ ἐφ' ἑκάστου γένους ἀπορίαι τινὲς 15^ν καὶ πρὸς αὐτὰς λύσεις, δο' ὁν τὸν τόπον τῆς ἀντιλογίας ἔστιν καταμαθεῖν, οὐδὲ μὴ πρὶς παντας τιμίσεις μηδένωμεν.

Λέγουσι τοῖνυν οἱ πλεονασμὸν ἐγκαλοῦντες, ὡς οὐ καλῶς τῷ ποιεῖν τὸ Εἰ πάσχειν ἀντέτακεν· ἐχρῆν γάρ ἀμφοῖν ἔν κοινὸν γένος ἀφορίσασθαι τὸ κινεῖσθαι. πρὸς οὓς ῥητέον διτὶ τὸ ποιοῦν, καθὸν ποιεῖ, οὐ κινεῖται, ἀλλὰ κινεῖσθαι ποιεῖ, ἀκίνητον δὲν αὐτό. ἔνια δὲ τῶν ποιούντων ἐν τοῖς αἰσθητοῖς κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖται διὰ τὸ συνδραμεῖν εἰς ταῦτα τὰς δύο ἀρχάς, τὴν τε τοῦ ποιεῖν καὶ τὴν τοῦ πάσχειν. ἀλλ' ἵσως ἐχρῆν περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ 10 πάσχειν ἀπορεῖν, πῶς οὐχὶ ὑπὸ τὰ πρός τι ἀνάγεται· τὸ γάρ ποιοῦν εἰς τὸ πάσχον ποιεῖ καὶ τὸ πάσχον ὑπὸ ποιοῦντος πάσχει. η κατὰ μὲν τὴν συνάρτησιν ταύτην ὑπὸ τὸ πρός τι ἀναγέγνεται, κατὰ μέντοι τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ πάθος ἄλλην ἔχοντα φύσιν ἄλλα ποιεῖ γένη· καὶ γάρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πρός τι, οἶον πατρὸς καὶ οἰοῦ, τὰ αὐτὰ ὡς μὲν καθ' αὐτὰ ὑφεστῶτα 15 ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἀνάγεται, κατὰ δὲ τὴν σχέσιν ὑπὸ τὰ πρός τι. ἀλλὰ πῶς τὸ κεῖσθαι οὐκ ἔστιν πάσχειν; πῶς δὲ τὸ ἔχειν οὐκ ἔστιν ποιεῖν; η τὸ κεῖσθαι οὐδὲν μᾶλλον πάθος ἔστιν η ἐνέργεια· κεῖσθαι γάρ ἔστιν τὸ καθῆσθαι, τὸ ἔσταναι· λαμβάνεται δὲν ἐν τῇ κατηγορίᾳ οὐ κατὰ τὸ πάσχειν η ποιεῖν, ἄλλα κατὰ τὴν ἐν ἄλλῳ ἰδρυσιν. οὗτως δὲ καὶ τὸ ἔχειν οὐ κατὰ τὸ 20 ποιεῖν, οὐδὲν γάρ ἡπτον πάσχειν ἔστιν τὸ ἀπλίσθαι η ὑποδεδέσθαι, ἄλλα κατὰ τὸ περικείσθαι. ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλου τρόπον αἰτιῶνται τὴν περιττότητα. οἱ γάρ περὶ Ξενοκράτη καὶ Ἀνδρόνικον πάντα τῷ καθ' αὐτὸ καὶ τῷ πρός τι περιλαμβάνειν δοκοῦσιν, ὥστε περιττὸν εἶναι κατ' αὐτοὺς τὸ τοσοῦτον τῶν γενῶν πλῆθος. ἄλλοι δὲ εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκὸς διατέμνουσιν· καὶ οὗτοι 25 δὲ ταῦτόν πως δοκοῦσι τοῖς προτέροις λέγειν τὰ συμβεβηκότα πρός τι λέγουσιν, ὡς ἄλλων θεὶ ὄντων, καὶ τὴν οὐσίαν καθ' αὐτό. ῥητέον οὖν κοινῇ πρὸς ἀμφοτέρους, διτὶ τὴν εἰς ἐλάχιστα τομὴν τοῦ Ἀριστοτέλους ζηλώσαντες ἀτελῶς αὐτῆς ἥψαντο, τὸ καθόλου καὶ τὸ μερικὸν παραλείποντες. καὶ μέντοι τὰ συμβεβηκότα πολλὰ ὄντα γένη ἀποστενοῦσιν εἰς ἐν τῶν συμβεβηκότων 30 τὸ πρός τι. διὰ τί δέ, φασίν, ἄλλου ἔστιν τὰ συμβεβηκότα; καίτοι κυρίως μὲν ἄλλου μόνα τὰ πρός τι ἔστιν, εἰ δὲ διτὶ ὅπωσοῦν τινός ἔστιν, καὶ τὰ καθ' αὐτὸ ἄλλου ἔστιν· οἱ γάρ Σωκράτης Σωφρονίσκου ἔστιν καὶ οἱ ἀργάς 40 τοῦ κτήτορος. εἰ οὖν οὗτως καὶ τὸ συμβεβηκός ἀναφέροιμεν πρὸς τὸ ὑπο-

1 δὲ] γάρ L 2 καὶ αἱ πρὸς I. 4. 5 τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν A 6 κινεῖσθαι Kv:
κινεῖν JA: κινοῦν L 10 οὐχ v 11 τὸ πάσχον LKv: τὸ πάσχειν Jλ
τὴν om. A 13 καὶ post γάρ om. Kv 17 ante οὐδὲν μὲν add. Kv
20 οὐδὲ K 22 Ξενοκράτη] fr. 12 Heinze ξενοκράτη J: ξενοκράτην ceteri
22. 23 τὸ πρός τι A 23 περιττὸν εἶναι] περιστῆναι εἰς δύο L τὸ supra J·
om. Kv 25 προτέροις] ἔτεροις L post λέγειν τοῖς add. Lv πρός τι
λέγουσιν om. A 26 pro ἀεὶ ὄντων καὶ τὴν lac. 6 litt. L ὄντα M, recte opinor
27 ἀμφότερα Kv διτὶ οἱ τὴν εἰς τὰ ἐλάχιστα Lv 28 παραλείποντες JK: παραλι-
πόντες LAv 29 ἀποστενοῦσιν JL: ἀποστεροῦσιν KAv 30 δὲ J² supra, LAv: om.
J¹Kv: fort. διτί, φασίν, 31 μόνως, νως in ras. L 31. 32 τὰ καθ' αὐτὸ J. ? αἱ
in ras.: τὰ καθόλου KAv: τὸ καθόλου Γ. 32 ἄλλου J: τὸ ἄλλου L: τῷ ἄλλου A: τῷ
ἄλλοις Kv: τῶν ἄλλων b in marg.

κείμενον, οὐδὲν θαυμαστόν, ἐπεὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ φύσις ίδια ἔστιν· καὶ ἡ 15·
οὐλη δὲ καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτὸ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πρὸς τί ἔστιν, καθὸ
δὲ ἀρχή, καθ' αὐτό ἔστιν. οὗτως μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν Ἰάμβλιχον καὶ
Πλορφύριον διατάττονται. μῆποτε δὲ τὸ ἄλλου εἶναι τοῦτο καὶ τὸ πρὸς τι
5 τὸ τοιοῦτον τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχει, καθὼς ἀντίκειται πρὸς τὴν οὐδίαν 45
καθ' αὐτὸ οὖσαν καὶ ἑαυτῆς οὖσαν· τῷ γάρ καθ' αὐτὸ τὸ πρὸς τι καὶ
τῷ ἑαυτοῦ τὸ ἄλλου ἀντίκειται δηλοῦ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τὴν εἰς δύο ταύ-
την τομὴν παραλαβών. ἐκεῖνο δὲ ὑρθῶς ἵσως ἔχει λέγειν, διτι καλῶς ὁ
Ἀριστοτέλης τὰς τοῦ συμβεβηκότος πολλὰς ίδιότητας διεῖλεν οὐδὲ τὴν μίαν
10 αὐτοῦ περιληψιν παραλιπών, ὥστε καὶ εἰς ὑποκείμενον καὶ τὰ περὶ τὸ ὑπο-
κείμενον διαιρεῖ, διπερ εἴλοντό τινες, καὶ οὗτως πρὸς ὠρισμένον τὸ ὑποκεί-
μενον ἀριστα· τὰ περὶ τὸ ὑποκείμενον ἀντιτίθησιν.

Οἱ δὲ ἐλλείπειν ἀποφανόμενοι τὴν διαιρέσιν, ὡς οἱ περὶ τὸν Νικό-
στρατον, διὰ τί, φασίν, τῷ μὲν ποιεῖν τὸ πάσχειν, τῷ δὲ ἔχειν οὐκ ἀντέ-
15 θηκεν τὸ ἔχεσθαι; ἢ ἐχρῆν ἐψιστάνειν τοὺς ταῦτα λέγοντας, διτι τὸ ἔχεσθαι
εἰς τὴν τοῦ κεῖσθαι κατηγορίαν ἐνέπιπτεν ἡδη διωρισμένην· ἔχει μὲν γάρ
τις τὴν ἀσπίδα, ἔχεται δὲ ἡ ἀσπὶς ἐν τῷ οὐτωσὶ περικεῖσθαι. θέσις οὖν
τοῦτο. ἀλλὰ | διὰ τί, φασίν οἱ περὶ τὸν Λούκιον, τοὺς συνδέσμους 16r A
παραλέσοιπεν, εἰ λέξεις καὶ οὐτοὶ σημαντικαί; οὐ γάρ δὴ ἀσημοι. ἢ διτι
20 * * * οὕτε προηγουμένη αὐτῶν ἔστιν ἡ σημασία, ἀλλὰ συστηματίουσιν,
ὧσπερ τὰς διπλᾶς εἰώθαμεν παραγράψειν καὶ τὰς κορωνίδας, αἵτινες μετὰ
τῶν γεγραμμένων σημαίουσιν τι, αὐταὶ δὲ καθ' ἑαυτὰς οὐδὲν σημαίουσιν.
καὶ οἱ σύνδεσμοι γάρ μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου κόλλη ἐοικότες 5
συστηματίουσιν. τρίτον δὲ οὐδὲ λόγου στοιχεῖα εἰσιν οἱ σύνδεσμοι, ἀλλ'
25 εἴπερ ἄρα, λέξεως μέρη· οὐδὲ γάρ ἡ κόλλα τοῦ χάρτου μέρος ἔστιν· οὐδὲ
λέγονται οὖν, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ἐκφωνοῦνται μόνον. καὶ ἔτι μέντοι ῥητέον
διτι καν σημαίνωσιν οἱ σύνδεσμοι καὶ λεκτικῶς σημαίνειν συγχωρηθῶσιν,
κατὰ σύνταξιν σημαίνουσιν καὶ κατὰ συμπλοκήν· νῦν δὲ περὶ τῶν ἄνευ
συμπλοκῆς ὁ λόγος. ἐπιζητοῦσιν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα ποῦ ταχθῆσεται. καὶ
30 περὶ τούτων δὲ ὁ αὐτὸς λόγος· καὶ γάρ ταῦτα οἷον σύνδεσμοι εἰσιν τὰ 10

1 αὐτὸ supra Ja: ὃ in ras. L: om. K 2 τι supra Ja 3 οὖν om. A 4 τὸ
ἄλλου scripsi: τῷ(t) ἄλλου libri 5 καθὼς JL: καθόσον KAν 6 αὐτὸ alt.] ἑαυτὸν
7 post καὶ ὁ add. KAν 8 παραλαβών· ἐκεῖνο δὲ ὅρθως ἵσως ἔχει λέγειν δὲ τοι καλῶς ὁ
ἀριστοτέλης τὴν εἰς δύο ταύτην τομὴν παραλαβών· ἐκεῖνο δὲ κτλ. J 12 ἀριστα A
ὁ om. Kv 10 περιληψιν JLΑ: παραλεψιν Kv 11 ὑρισμένον v 12 ἀριστα A
13 τὸν om. L 14 τῶι δὲ ἔχειν οὐκ supra Ja: om. A 15 τὸ pr. supra Ja: om. A
17 οὗτως A 19 παρέλιπεν v 20 οὗτε LKv: οὐτὲ eraso acuto
J: οὐ A primum disiunctionis membrum excidisse appareat ex l. 24 (τρίτον δὲ) εἰ ε
Dexippο p. 32,18 οὕτε προηγουμένη ἔστιν αὐτῶν ἡ χρεῖα τοῦ λόγου ἀλλὰ δευτέρα, οὕτε τελεῖα
ἀλλ' ἀτελῆς, οὕτε λεκτικὴ συμβολικὴ δὲ μᾶλλον, ἀλλ' οὐδὲ σημαντεῖ προηγουμένως, συστηματίει
δὲ μᾶλλον κτλ. ἔστιν αὐτῶν K ἡ σημασία ἔστιν A σημαίνουσιν KA 22 αὗται A
αὐτὰς K σημαίνουσι Kv 23 λόγος K 25 μέρος om. L post μέρος

τ

αὐ add. A 26 ἔτι μέντοι] μεν sequ. lac. 4 litt. L 28 περὶ] ἐκ in ras. L
30 post γάρ καὶ add. A

γένη προσσημαίνοντες τό τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἀρίστως· οὐ γάρ τι ἔστιν 16^ο ὅλησιν, διὸ καὶ ἀόριστα καλεῖται παρά τινων. ἀλλ’ αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ στερήσεις αἱ τε διάφοροι τῶν ῥημάτων ἐγκλίσεις ἐν τίνι ταχθήσονται; ἡ πρὸς τοῦτο αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀπεκρίνατο· καὶ γάρ ἡ ἐν τοῖς Μεθοδικοῖς καὶ ἐν ταῖς Διαιρέσεσιν καὶ ἐν ἑτέρῳ ὑπομνήματι οὐ ἐπιγραφὴ Τὰ περὶ τὴν λέξιν, διπερ εἰ καὶ τισιν οὐ δοκεῖ γνήσιον Ἀριστοτέλους, ἀλλά τινός ἐστι πάντως τῶν ἀπὸ τῆς σχολῆς, ἐν τούτοις προθεὶς τὰς 15 κατηγορίας ἐπάγει “λέγω δὲ ταύτας σὺν ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν” ητοι ἐγκλίσειν, ταῖς τε ἀποφάσεσιν καὶ ταῖς στερήσεσιν καὶ τοῖς ἀρίστοις συνέταξεν αὐτῶν 10 τὴν διδασκαλίαν. ἔστιν οὖν τὸ ἀνυποδετεῖν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἡς καὶ τὴν ὑποδεδέσθαι· καθόλου γάρ ἐν τούτῳ ἔχουσαι τὸ εἶναι αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ στερήσεις ἐν τῷ τὰ ὄντα ἀναιρεῖν εἰκότως ἐπ’ ἐκεῖνα ἀναπέμπονται, ἐν οἷς αἱ ἔξεις εἰσὶν καὶ αἱ καταφάσεις. ἀλλὰ τὸ ἐν. φασί, καὶ ἡ μονάς καὶ τὸ σημεῖον πῶς οὐκ ἔχω πίπτει τῶν κατηγοριῶν; οὔτε γάρ ποσόν 20 15 ἔστιν, ὡς ἂν τῷ δόξειεν· οὔτε γάρ συνεχές ἔστιν, ἀτε ἀμερὲς ὅν, οὔτε Β διωρισμένον· πᾶν δὲ ποσόν ἡ συνεχὲς ἡ διωρισμένον εἶναι προσήκει, καὶ εἰ διωρισμένον, ἡ περιττὸν ἡ ἄρτιον. ἡ καὶ ὡς ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν καὶ ὡς μέτρον ἐν τῷ πρός τι καταταχθήσεται, ὡς καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ. εἰ δὲ διττὸς ὁ ἀριθμός, ὁ μὲν ἀσώματος, ὁ δὲ σωματικός, ἔσται, ὡς καὶ 20 ὁ Βόηθος ἀν φαίη, καὶ ἡ μονάς διττή, ἡ μὲν οὐσία, ἡ ἐν τῷ νοητῷ ἀριθμῷ (τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ), ἡ δὲ πρός τι ἡ ποσόν. Οὐστερον 25 δέ φησιν ὁ Βόηθος μήποτε ἀμεινον εἶναι ποσόν φάναι· ὡς γάρ λευκότης ἔχει πρὸς λευκόν, οὕτως καὶ ἡ δυάς πρὸς τὰ δύο· εἰ οὖν ἐκεῖνα ἀμφω ποιόν, καὶ ταῦτα ποιόν. ἀντιλέγουσιν δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δυνατὸν λέγοντι 30 μέρος τοῦ ποσοῦ τὴν μονάδα τιθέναι καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ποσῷ καταφύγουσιν τιθῆν. ἀριθμὸς γάρ ἔστιν τὸ ἐκ μονάδων συγκείμενον πλῆθος· λέγουσιν οὖν ἀρχὴν εἶναι ἀριθμοῦ, ἀλλ’ οὐχὶ μέρος ἀριθμοῦ· πανταχοῦ δὲ 35 ἔστερον εἶναι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ οὖν ἔστιν ἀρχή, ὥσπερ καὶ τὸ σημεῖον διαστημάτων ἀρχὴ ὃν οὐκ ἂν εἴη διάστημα. ἀλλ’ εἰ καὶ ἀρχὴ καὶ πρός τι 30 ταῦτα, ἐπειδὴ πάντα τὰ πρός τι φύσιν ἔχοντα ἰδίαν οὕτως ἔχει καὶ τὸ πρός τι εἶναι, ὡς ὁ πατήρ ἀνθρωπος ὧν καὶ οὐσία πρός τι ἔστιν κατὰ

- 1 προσσημαίνοντες JL: προσημαίνοντες ΚΛν 4 ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν] fr. 116 (101)
 Rose 5 post μεθοδικοῖς: καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι add. Kv 6 ἐπιγραφὴ τὰ Ja LA:
 ἐπιγράφεται J'Kv παρὰ Kv εἰ om. K 7 τῆς οι. Lv προθεὶς
 Dexippi AMR (p. 33,11 B.): προσθεῖς Simpl. JLΚΑν 8 ταῦτα Λ αὐτῶν ἦτοι
 ἐγκλίσεις in marg. L¹ 9 post ἀρίστοις ώστε τοῖς πρωτοτόποις supra L³
 10 ἔστιν οὖν JKΑ: ἔστι γοῦν Lv 11 τούτοις Kv 12 post εἰκότως οὖν add. Λ
 13 ἀποφάσεις Α 15 γάρ om. Kv 13 ἔστιν (alt.) om. K 17 post
 διωρισμένον ἔστιν add. Kv 18 καταταχθήσεται JL: καταταχθήσεται ΚΛν 20 i
 (ante ἐν) supra J: om. Kv 21 Ἀριστοτέλει] Anal. post. Α 27 p. 87 a 36
 δοκεῖν J ἡ ποσόν J 22 δὲ supra J: om. K 24 pro δυνατὸν lac. 5
 litt. L post λέγοντι ras. hab. J, καὶ add. Kv 25 διὰ τοῦτο ἐν τῷ] ὁ εἰν
 lac. L¹: διὰ τοῦτο τῷ L³ 27 μέρος ἀριθμοῦ] μέρος αὐτοῦ Λ post ἀριθμοῦ
 τὴν μονάδα add. Lv 29 ἀρχὴν (post καὶ) K 30 ἐπειδὴ] ἐπει δὲ Λ

τὸ πατήρ, ἔδει καὶ ἐπὶ τούτων εἰπεῖν ὅτι ὅντα ἀρχαὶ καὶ πρός τί εἰσιν, 16^η
καθὸ δὲ ἀρχαὶ μήποτε οὖν διττῆς οὐσίης τῆς ἀρχῆς, τῆς μὲν συντεταγμένης,
τῆς δὲ ἐξηγημένης, ἡ συντεταγμένη ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοῦ
τὸ μέσον καὶ τὸ πέρας· τάχα δὲ καὶ ἡ ἐξηγημένη ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν.
5 εἰ γάρ καὶ ἡ ἐξηγημένη τοῦ ἀριθμοῦ μονὰς συνηγημένος ἐστὶν ἀριθμός,
ἐν τῷ αὐτῷ δὲ εἴη γένει τό τε συνηγημένον καὶ τὸ διωρισμένον. καὶ γάρ
τοῦ εἰδους συνηγημένου καὶ διακεκριμένου ὅντος καὶ τοῦ μὲν δινόματος τὸ
συνηγημένον ἡ ὡς οἱ Στωικοί φασι τὸ κεφαλαιῶδες δηλοῦντος, τοῦ δὲ
δρισμοῦ τὸ διακεκριμένον, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ εἴη γένει τό τε ὄνομα καὶ ὁ
10 δρισμός. καὶ ἡ ὅλη δὲ καὶ τὸ εἶδος ἀρχαὶ οὖσαι τῆς συνθέτου οὐσίας 40
οὐσίαι καὶ αὐταὶ εἰσιν, καὶ μὴ ἐνταῦθα παρελήφθησαν. καὶ περὶ τοῦ
σημείου δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἀπορεῖν οἷμαι ἔξεστιν καὶ ἐπιλύεσθαι. βέλτιον Γ
δέ φασιν οἱ κλεινότεροι τῶν ἐξηγητῶν ὄμωνυμον τὸ ἐν ἀπολείπειν κατὰ
τὰς δέκα κατηγορίας, ὥσπερ καὶ τὸ ὄν· τῶν δὲ ὄμωνύμων οὔτε διαιρέσις
15 ἐστιν ἀφωρισμένη οὔτε εἰς ἐν γένος ἀναγωγή.

Οἱ δέ γε τρίτοι λοιπὸν οἱ ἀνταλλαγὴν αἰτιώμενοι καὶ λέγοντες ἄλλα
ἀντ' ἄλλων παρειληφθαι γενῶν τὴν κίνησίν φασι δεῖν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν καὶ
τοῦ πάσχειν παραλαμβάνειν. οὔτε γάρ εἰς ἄλλο γένος ἀνάγειν τὴν κίνησιν 45
δυνατὸν οὔτε ἄλλο τι γένος αὐτῆς ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖται· ἀλλ' οὐδὲ
20 εἰς τὸ ποιεῖν ἀνάγεται· πολλοὶ γάρ ἐν τῷ πάσχειν εἰσὶ κινήσεις· ἀλλ' οὐδὲ
εἰς τὸ πάσχειν· ποῦ γάρ αἱ ἐν τῷ ποιεῖν κινήσεις καταταχθήσονται; πρὸς
οὓς ῥητέον ὅτι τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ἐν πάσαις θεωρεῖται ταῖς κατη-
γορίαις ὄμωνυμως ὑπάρχον αὐταῖς, διὸ ἐν οὐδεμιᾷ ἀφωρισμένως κατατέτακται.
καὶ ἡ κίνησις τοίνυν ὀδὸς οὗσα ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς ἐντελέχειαν ἄλλως
25 μὲν ἐν τῇ οὐσίᾳ θεωρεῖται, γένεσις οὖσα ἡ φύσις, ἄλλως δὲ ἐν τῷ ποσῷ, 50
αὕτης καὶ μείωσις λεγομένη, ἄλλως δὲ ἐν τῷ ποιῷ, δταν ἄλλοισιν αὐτὴν
δινομάζωμεν, καὶ ἄλλως ἐν τῷ ποῦ καὶ καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ἄλλως.
πῶς οὖν οἰόν τε μίαν κατηγορίαν εἰναι τὴν κίνησιν ὄμωνυμως καὶ αὐτὴν
ὑπάρχουσαν; καὶ ἐπὶ τῆς στάσεως δὲ τῆς ἀντικειμένης τῇ κινήσει τὰ αὐτὰ
30 ῥητέον. εἰ γάρ τις εἴη τῷ ὅντι στάσις, οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς
νοητοῖς ἐκείνην | ζητεῖσθαι προσήκει. 16^η Δ

Οἱ δέ γε Στωικοὶ εἰς ἐλάττονα συστέλλειν ἀξιοῦσιν τὸν τῶν πρώτων γενῶν
ἀριθμὸν καὶ τινα ἐν τοῖς ἐλάττοσιν ὑπηλαγμένα παραλαμβάνουσιν. ποιοῦνται

1 post ἔδει οὖν add. Kv ὅτι (quid) LA: ^{οὐ} τί J: τί Kv post ὅτι τὰ add. A
4 ἡ om. Kv 5 συνηγημένος A post ἐστὶν ὁ (sic) add. A 7 post συνηγη-
μένου folium deest in A pro ὅντος lacunam K 8 ἡ ώς] οἰωδ̄ sic L
11 αὐταὶ JL: αὐταὶ Kv 13 οἱ κλεινότεροι] cf. Dexipp. p. 13,7. 33,30 15 ἀφω-
ρισμένη ἐστὶν v 18. 19 τὴν κίνησιν ἀνάγειν ἐστὶ δυνατὸν v 20 εἰσὶν ἐν τῷ
πάσχειν v 25. 26 ἄλλως δὲ — λεγομένη Ja in marg., ubi τῶι πο ετ καὶ et o (in
λεγομένῃ) resecta sunt 25 τῷ om. K 26 αὐτῆς L 27 δινομάζομεν Kb
καὶ ante ἄλλως om. L 28 οἰόν τε] οἰονται J⁴K, corr. Ja εἰναι κατηγοριαν Kv
28. 29 pro αὐτὴν ὑπάρ— lac. 5 litt. L 30 τις] τι K τὸ ὅντι b
33 ὑπηλαγμένα K παραλαμβάνουσι, παραλαμ̄ e corr. L¹

γάρ τὴν τομὴν εἰς τέσσαρα, εἰς ὑποκείμενα καὶ ποιὰ καὶ πῶς ἔχοντα καὶ 16^ο
πρός τι πως ἔχοντα. καὶ δῆλον ὅτι πλεῖστα παραλείπουσιν· τὸ τε γάρ ποσὸν
ἀντικρυς καὶ τὰ ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ. εἰ γάρ τὸ πῶς ἔχον νομίζουσιν αὐτοῖς 5
τὰ τοιαῦτα περιλαμβάνειν, ὅτι τὸ πέρυσιν ὃν ἡ τὸ ἐν Λυκείῳ ἡ τὸ καθῆσθαι
ἡ ὑποδεδέσθαι διάκειται πως κατὰ τι τούτων, πρῶτον μὲν πολλῆς οὕσης τῆς ἐν
τούτοις διαφορᾶς ἀδιάρθρωτος ἡ τοῦ πῶς ἔχειν κοινότης προσφέρεται κατ'
αὐτῆς, ἔπειτα τὸ κοινὸν τοῦτο τὸ πῶς ἔχειν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀρμόσει
καὶ τῷ ποσῷ μάλιστα· καὶ ταῦτα γάρ διάκειται πως.

Ταῦτα μὲν οὖν πρὸς ἔκάστην τῶν ἐναντιογιῶν ἔστιν ἰδίως ἀπολογούμενον
10 εἰπεῖν· κοινῇ δὲ πρὸς πάντας λέγειν ὅτι τὰς εἰσαγωγικάς πραγματείας οὐκ ἔστι 10
πρὸς ἀκριβείαν διακειμένας ἀπαιτεῖν· οὐ γάρ ὑποφέρουσιν τὴν ἀκριβείαν αἱ τῶν
πρωτοπείρων ἀκοι· δεύτερον ὅτι δύσκολος ἡ ἐπιχειρήσις τὰς γενικωτάτας
τῶν ὄντων διαφορᾶς ἥτι τὰς σημαντικὰς αὐτῶν λέξεις διελέσθαι, καὶ διὰ
15 τοῦτο χρὴ μᾶλλον συναγωνίζεσθαι τῇ χαλεπότῃ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ
μὴ κακοσχόλως αὐτῇ προσφιλούντειν. τρίτον δὲ ἀν λέγομεν ὅτι καὶ
πάντες οἱ ἄλλως διελόμενοι μείζοσιν ἀν ὑπάγοντο τοῖς ἐγκλήμασιν, ὃν οἱ
ἀκριβέστεροι δοκοῦντες οἱ Στωικοὶ τὴν εἰς τέσσαρα τομὴν ποιησάμενοι εἰς 15
ὑποκείμενα καὶ ποιὰ καὶ πῶς ἔχοντα καὶ πρός τι πως ἔχοντα οὐα παρα-
λείπουσιν εἴρηται πρότερον· εἰ δὲ καὶ οἱ νεώτεροι, οἵ εὐκολώτερον ἦν τὸ
20 προσθεῖναι τὸ λεπτόν, καὶ αὐτοὶ δῆμοι πολλὰ φαίνονται σφαλλόμενοι, πῶς
οὐ χρὴ τοῖς πρώτοις ἐπιβάλλουσιν συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ τῆς ἀκριβείας
τι παραλιμπάνουσιν; ὅλως δὲ ὁ πρὸς τὴν διαιρεσιν ἡ ἀπαρίθμησιν ταύτην
ἀντιλέγων ἴστω μὴ πρὸς Ἀριστοτέλη πρώτως, ἀλλὰ πρὸς τοὺς Πυθαγορείους
καὶ Ἀρχάταν τὴν ἀντιλογίαν ποιούμενος, ὃς πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν εἰς 20
25 δέκα γένη διαιρεσιν ἐποιήσατο.

Εἰ δέ τις ἐπιθυμεῖ περὶ ληπτικήν τινα διαιρέσιν ἀκοῦσαι τὰ δέκα γένη
ταῦτα περιλαμβάνουσαν, τάχα ἀν εἴη τοιαῦτη. ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἡ 1.
ὑπάρκεις εἰσὶν καὶ δυνάμεις ἡ ἐνέργεια, αἱ δὲ δυνάμεις μέσαι οὖσαι ταῖς
ὑπάρκεσι μᾶλλον συνίνεωροῦνται, διχῇ τὴν πρώτην διαιρετέον εἰς τε τὰς
30 ὑπάρκεις αὐτὰς τὰς ἐνεργούσας ἡ πασχούσας καὶ εἰς τὰς ἐνέργειας. καὶ
τὰς μὲν ἐνέργειας πάσας ἡ τοῦ ποιεῖν κατηγορία περιέχει, τὰ δὲ πάθη 25
ἡ τοῦ πάσχειν. τῶν δὲ ὑπάρκειων αὐτῶν αἱ μὲν καὶ ἔαυτὰς ἔχουσι τὸ
εἶναι, ἀς ἡ οὐσία πάσας περιεληφεν, αἱ δὲ ἐν ἄλλοις ὑφεστήκασιν. καὶ
τούτων αἱ μὲν κατὰ σχέσιν θεωροῦνται, αἱ δὲ ἀσχετοί εἰσιν. καὶ τῶν
35 ἀσχέτων αἱ μὲν κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν οἰον μορφὴν τῶν σωματικῶν
ὑπάρκειων θεωροῦνται, ὥσπερ αἱ κατὰ τὸ ποιὸν ἀφοριζόμεναι πᾶσαι, αἱ δὲ

1 τομὴν] διαιρεσιν K 2 τι πῶς semper J 4 ἡ τὸ ἐν L, ο corr. J: ἥτοι ἐν J ante
corr., Kv 5 ἡ τὸ ὑποδεδέσθαι v 6 προφέρεται J: προσφέρεται L: ἐκφέρεται Kv
7 τοῦτο τὸ scripsi: τοῦτο LKv: τοῦτο in to mut. J 9 ἀντιλογιῶν v 12 post
δεύτερον δὲ add. v, sed cf. p. 74,6. 81,20 16 πάντως K 19 πρότερον] p. 67,2
οἱ supra Ja: om. ceteri 21 πρώτως v 22 ταύτην supra Ja 23 ἀριστοτέλη J:
ἀριστοτέλην ceteri post Ἀριστ. add. ταύτην Kv πρώτως om. L 26 ἀκοῦσαι]
ἀνατάξαι L 30 τὰς prius om. L 33 πᾶσα L περιεληφεν JK: συμπεριεληφεν Lv
D*

κατὰ τὴν διάστασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν ὥσπερ αἱ κατὰ τὸ ποσόν· δύο γὰρ¹⁶ αὗται ἀσχετοὶ διαφοραὶ τῶν ἐν ἀλλοις ὑφεστηκότων κατὰ ὑπαρξίν γενῶν θεωροῦνται. τῶν δὲ κατὰ σχέσιν αἱ μὲν πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγονται, ²⁰ αἱ δὲ πάσας ἡ τοῦ πρὸς τι περιέχει κατηγορία, αἱ δὲ οὐ πρὸς ἀντιστρέψοντα· καὶ τούτων αἱ μὲν κατὰ τὴν πρὸς σώματα σχέσιν θεωροῦνται, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρὸς ἀσώματα· καὶ τούτων ἡ μὲν κατὰ τὴν πρὸς τόπον, ἀπερ ἡ τοῦ ποὺ κατηγορία περιέχει, ἡ δὲ κατὰ τὴν πρὸς χρόνον, ἀπερ ἐν τῇ ποτὲ περιέχεται. τῶν δὲ κατὰ τὴν πρὸς σώματα σχέσιν ἡ μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνα ἐφ' ὃν ἴδρυμεθα ἡ ἑστῶτες ἡ καθήμενοι ἡ ἀνακείμενοι, ἀπερ²⁵ 10 πάντα ὅπερ τὴν τοῦ κεῖσθαι κατηγορίαν ἀνάγεται, ἡ δὲ κατὰ τὴν πρὸς τὰ περικείμενα, ὅσα ἡ τοῦ ἔχειν κατηγορία περιεληφεν· τὰ γὰρ σώματα, πρὸς ἡ ἡ σχέσις ἡ τοιαύτη, οὗτας ἔχει ως ἡ ἡμᾶς ἐν ἐκείνοις ἡ ἐκεῖνα ἐν ἡμῖν ἴδρυσθαι. τοιαύτη ἀν τις εἴη, καὶ παρ' ἡμῶν ἡ παραμυθία πεπορισμένη τοῖς ἐκ διαιρέσεως ἀνελιποῦς ἐπιμυροῦσιν τὰ δέκα γένη λαβεῖν,³⁰ 15 καὶ αὕτη πολλὰς εὖ οἶδα ὅτι τοῖς ἀκριβολογεῖσθαι βουλομένοις εὐθύνας ὑφέξουσα. ὁ μέντοι θεῖος Ἰάρμβλιχος καὶ αὐτὸς ἀπαράλειπτον τὴν τῶν γενῶν διαριθμησιν δείκνυσι. πρῶτον μὲν ὅποκειται τι τοῖς πᾶσιν, ἐφ' οὐ προϋπ- 40 ἀρχοντος ἐγγίνεται τὰ ἐν αὐτῷ μόνως ὑφιστάμενα. ἐπειτα τὰ συνυπάρ- Z χοντα τῷ ὅποκειμένῳ συνθεωρεῖται· ταῦτα δέ ἑστιν ποιότης τε καὶ ποσότης,⁴⁵ 20 ἡ μὲν πληθύσουσα, ἡ δὲ εἰδοποιοῦσα τὸ ὅποκειμενον. αἱ δὲ σχέσεις θεωροῦνται περὶ τὸ ὅποκειμενον, καθ' αἱς θεωροῦνται αἱ ἄλλαι κατηγορίαι.⁵⁰ Ἀρχύτας δὲ Πυθαγορικῶς ἐπιχειρῶν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἄγει πάσας τῶν ὄντων τὴν αἰτίαν τοῦ τῶν δέκα ἀριθμοῦ. τέχνην γάρ πᾶσαν καὶ ἐπιστήμην φησὶν τεταγμένον τι εἶναι καὶ ὡρισμένον πρᾶγμα· τὸ δὲ τοιοῦτον ἐν ἀριθμῷ ἀρφο- 45 25 ρίζεσθαι· τὸν δὲ σύμπαντα ἀριθμὸν δεκάδα εἶναι, καὶ εἰκότως ἄρα τὰ πάντα εἰς δέκα διῃρῆσθαι καὶ τὰ εἰδὸν πάντα δέκα εἶναι καὶ τοὺς εἰδότη- κοὺς ἀριθμοὺς δέκα ὑπάρχειν, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἀκρωτήρια τοῦ σώματος ἔχειν δέκα μέρη· καὶ τὰ στοιχεῖα οὖν τοῦ παντὸς λόγου δέκα εἶναι. ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς δυνατὸν τὸ αὐτὸν παραμυθήσασθαι· ἔχεστι γάρ προχειρι- 30 ζομένους διοιδούς τῶν ὄντων ὄραν διποιεῖν τι πάντως τούτων τῶν γενῶν ἀναφέρεται.

'Αλλ' ἐπειδὴ ταῦτα μετρίας ἔτυχεν διαρθρώσεως, εἰς τὴν λέξιν λοιπὸν εἰσελθεῖν εὔκαιρον. καὶ διὰ μὲν περὶ φωνῶν ἔστι σημαντικῶν ὁ σκοπός,

3 λέγεται JL 5 πρὸς τὰ σώματα v et Paraphr. p. 9,10 H. 6 πρὸς τὰ ἀσώματα v et Par. 7 περιέχει κατηγορία Kv 12 ὅπτως JL, in marg. b: ἡ πας Kv 13 post τοιαύτη γάρ add. Kv ἀν (sic) supra J¹ 14 ἀνελλειποῦς J 15 αὐτὴν v βουλομένοις ἀκριβολογεῖσθαι K 16 ὑφέξουσα] ὑποπεσεῖται L 17 διαριθμησιν δείκνυσι JL: ἀπαρίθμησιν διαδείκνυσιν K: ἀπαρίθμησιν ἐπιδείκνυσι v 18 ὑπάρχειν τι J: ὑπόκειται ceteri τοῖς πᾶσιν] ἐκεῖνα L³ in lac. 18 τὰ ἐν αὐτῷ(i) J²L: ἐν αὐτῷ(i) τὰ J¹Kv μόνω ut vid. ex μόνῳ corr. L¹ 19 ὑφιστάμενα, οὐ in ras. J 20 πληθύσουσα Kv σχέσει J¹ 22 Ἀρχύτας] om. Hart. post ὄντων ἐπι add. supra J, ἐπὶ in lin. L πάσας] πάντων ? 25 δεκάδα] J: δεκάδας LKv. 27 ὑπάρχειν] εἶναι K 28 οὖν om. Kv 30 ὄραν] ὄταν K τούτων πάντως Kv 32 εἰς supra J^a: om. ceteri 33 σημαντικῶν ἔστιν Kv

ώς πολλάκις ἐλέγετο, καθός σημαντικαί εἰσιν, ἐδήλωσεν εἰπών· τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκήν λεγομένων ἔκαστον ἡτοι οὐσίαν σημαίνει ἡ ποσὸν καὶ τὰ ἑκάς. τὰ γάρ πράγματα οὔτε λεγόμενά ἔστιν οὔτε σημαίνει, ἀλλὰ σημαίνεται. καν τῶν ὄντων δὲ αὐτῶν | λέγη τις αὐτὸν 17¹ ἡ ποιεῖσθαι τὴν διαιρέσιν ἡ τὴν ἀπαρθυμησιν, ἀλλὰ οὐχ ἡ ὄντα, ἡ δὲ σημαίνεται ὑπὸ τοιῶνδες φωνῶν, ἀλλά γε μόνον κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σύνταξιν τῶν τε φωνῶν καὶ τῶν ὄντων γινώσκονται. εἰ μὲν δῆ φησι καὶ τὰ σημαντόμενα δέκα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ σημαίνοντα ἵσα τούτοις, καὶ δῆλον δτι καὶ ἡ τῶν ἐννοιῶν τῶν περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων διαιρέσις συμπεριλαμβάνεται. ἐνὶ 10 γάρ τῶν τριῶν διαιρέσεντι συνδιαιρεῖται καὶ τὰ λοιπὰ διὰ τὴν τριῶν πρὸς ἄλληλα συνάρτησιν· ἥρτηγται γάρ ἀπὸ μὲν τῶν πραγμάτων τὰ νοήματα, ἀπὸ δὲ τῶν νοημάτων αἱ φωναί. ὥστε εἴ τις λέγοι τὴν φωνὴν εἶναι τοῦ νοήματος μόνου σημαντικὴν ἐπὶ τῶν καθόλου γενῶν καὶ τῶν κοινῶν πάντων, λέληθεν αὐτὸν ἀτιμότερα τὰ κοινά τῶν ἀτόμων ἀποφαίνων. 15 καὶ γάρ τὸ μὲν Σωκράτης τριτὸν εἶναι ὁμολογεῖ, τὸν τε φιλόσοφον αὐτὸν καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ ἔννοιαν καὶ τὸ ὄνομα τὸ τρισύλλαβον, τῶν δέ γε γενῶν ἔκαστον διγῶς ἀξιοὶ θεωρεῖν, κατὰ τὸ ὄνομα καὶ κατὰ τὸ νόημα μόνον. καίτοι καὶ ἡ φωνὴ μάταιος ἀν εἴη καὶ τὸ νόημα κενόν, εἰ μηδὲν τῶν 20 ὄντων εἴη τὸ σημαντόμενον καὶ νοούμενον. οἱ δὲ ἀναιροῦσι μὲν τὴν τῶν κοινῶν φύσιν, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἔκαστα αὐτὰ μόνις ὑφεστάναι νομίζουσιν, αὐτὰ καθ' αὐτὰ μηδαμοῦ θεωροῦντες· καὶ περὶ μὲν τῆς κατατεταγμένης κοινότητος ὅρθως λέγουσιν, ἔδει δὲ καὶ τὴν ἐξηρημένην ἐννοεῖν, ἀφ' ἡς ἔστιν ἡ κατατεταγμένη· πρὸ γάρ τοῦ κατατεταγμένου τὸ ἐξηρημένον καὶ πρὸ τοῦ ἄλλου ὄντος τὸ ἑαυτοῦ ὄν. εἰ [μὴ] ἄρα ἐκεῖνο τὸ ἐξηρημένον καὶ τῶν 25 μει² ἑαυτὸν πάντων αἰτιον, οὐ κατὰ τὴν κοινότητα μόνην θεωρητέον. οἶον 15 τὸ πάντων αἰτιον τῶν ζώων, ἀνθρώπων λέγω καὶ ἕπτων καὶ τῶν λοιπῶν, ἡ οὐρανίων καὶ ἀερίων καὶ ἐνύδρων καὶ χθονίων, εἰ κατὰ γάνην θεωρεῖτο τὴν τοῦ ζήσου φύσιν, μόνην ἀν τὴν κοινότητα τῶν ζώων παρῆγεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ εἰδὴ πάντα παράγει τῶν ζώων, δηλοντί οὐ τῆς κοινότητος μάνης, ἀλλὰ 30 καὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν ἔστιν ἔνωσις συνηρημένως προϋπάρχουσα, καὶ ἔστιν πάντα πρὸ πάντων, καὶ τὴν κοινότητα καὶ τὰς διαφορὰς παράγον 20 κατὰ τὴν ἀμφοῖν ἐξηρημένην ὑπεροχῆν. μήποτε δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς παρα-

1 πολλάκις ἐλέγετο velut p. 13,11 σημαντικά Kv 3 λέγοντα, ντ in ras. J²
 4 αὐτὸν JL, in marg. b: αὐτῶν Kv 5 ἡ δὲ in ἥδη mut. L 6 ἀλλά γε μόνον
 κατὰ posteā add. Ja 7 γινώσκονται, ονται in ras. Ja 8 δὴ, ἡ in ras. J
 10 καὶ τὰ λοιπὰ om. K: in lac. posteā Ja 9 ἥρτηται v post ἥρτηνται μὲν
 add. supra J, in lin. L 10 εἰ τις λέγοι in lac. posteā add. Ja: καὶ K τὴν
 φωνὴν—πάντων (14) in lac. add. J² 11 τὴν φωνὴν εἴναι J: εἴναι τὴν φωνὴν LK:
 τὴν φωνὴν v 12 εἰ τις λέγοι in lac. posteā add. Ja: καὶ K τὴν
 φωνὴν v 13 νοήματος JLK: δύναμος; v 14 ἐπὶ τῶν—πάντων J:
 om. ceteri 14 λέληθεν J: ἔλαθεν ceteri αὐτὸν L: αὐτὸν ceteri ut vid., ὁ in ras. J
 ἀτιμότερα, ο in ras. J 15 τριτὸν JL: τρίτον Kv 15. 16 αὐτὸν καὶ] καὶ
 αὐτὴν L 16 γε om. L 20 ὑφεστάναι Lv: ὑφιστάμεναι J: ὑφιστάμενα K
 21 καὶ supra J: om. K 22 ἔδει JLK, in marg. b: εἰδεῖ v 23 ἔστιν om. K
 πρὸς γάρ K 24 μὴ delevi 25 ἑαυτοῦ libri: correxi μόνον L
 29 μόνον K 31 παράγον seripsi: παράγων libri 32 οὐδὲ L, supra Ja: om. Kv

γομένοις ὅλως ἔστιν ἡ κοινότης τοιαύτη, οἷαν ἡμεῖς ἐννοοῦμεν ἀδιάφορον. 17^ο Β
 δταν γάρ οὐσίαν καὶ τὴν ψυχὴν λέγωμεν καὶ τὸ σῶμα, τί ἀν εἴη πάντη
 κοινὸν καὶ ἀδιάφορον ἐν τε ψυχῇ καὶ ἐν σώματι; ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν δῆλον
 δτι διαφορεῖται μετὰ διαφορῶν ὑφιστάμενον, ἵνα καὶ σύμμετρον γένηται
 5 πρὸς τὰς διαφοράς· οὐ γάρ ἀν ἡ τῆς ψυχῆς οὐσία ταῖς τοῦ σώματος δια-
 φοραῖς συμπλακείη ποτέ. καὶ τὸ διάφορον μέντοι κεκοίνωται κατὰ τὴν ἀπὸ 25
 τοῦ ἑνὸς ἐνδοθεῖσαν ἔνωσιν τοῖς πᾶσιν, ἵνα μὴ διεσπασμένα πάντα ἢ τὰ
 ὑφ' ἑνὸς παραγόμενα. ἀλλ' ἡμεῖς πολλοῦ μετέχοντες τοῦ συμπεφυρμένου
 τε καὶ τοῦ διεσπασμένου τὴν τε κοινότητα αὐτὴν καθ' ἔαυτὴν ὡς ἀδιάφορον
 10 ἔξαιροῦμεν ταῖς ἐννοίαις, ἥτις οὔτε ἐν τοῖς ἀτόμοις ἔστιν· διαφορεῖται γάρ
 αὕτη· οὔτε ἐν τοῖς πρὸ τῶν ἀτόμων· ἐκεῖνα γάρ οὐ τὸ κοινὸν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὸ διάφορον ἐν ἄλλῃ τινὶ φύσει προείληφεν ἡμῖν μὲν κατὰ ἀλήθειαν
 ἀγνώστῳ, αἰτίᾳ δὲ τῆς διαφορούμενης ταύτης κοινότητος καὶ τῆς κεκοινω-
 μένης διαφορότητος· τὸ συναμφότερον γάρ ἄμα παράγει. δταν οὖν Σωκράτης 30
 15 διαλεγόμενος τὸ ἐν πᾶσιν καλὸν καὶ τὸ ἐν πᾶσιν ἕστιν προφέρειν δοκῆ, οὐχ
 δτι ἔστι τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς καλὸν παντελῶς ἀδιάφορον, ἀλλ' δτι συμπεφυρ-
 μένην τέως ἡμῶν τὴν ἔννοιαν καὶ μὴ δυναμένην τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ ἰδίου
 διπτῶν ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος διακρίνει καὶ τότε λοιπὸν τὰς διακεκριμένας
 ἐννοίας εἰς ἔνωσιν ἀντὶ τῆς συγχύσεως περιάγει (τοῦτο γάρ ἔστιν τὸ τῆς
 20 διαλεκτικῆς τέλος, ὡς καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ Σωκράτης ἐδήλωσεν), μήτε οὖν 35
 τῷ Πλάτωνι ἥτοι τῷ Πλάτωνος διδασκάλῳ Σωκράτει μεμφώμεθα τὰ κοινὰ
 εἰδη πανταχοῦ διαλεκτικῶς ὑποδεικνύντι τὰ ἐν μεθέξει καὶ τὰ πρὸ τῆς
 μεθέξεως· ἔδει γάρ τοὺς μόνας τὰς τῶν ἀτόμων διαφοράς ἐννοοῦντας οὗτως
 τῆς τε ἐν τοῖς ἀτόμοις κοινότητος καὶ τῆς κοινῆς αἰτίας ὑπομιμήσκειν.
 25 μήτε δὲ τὸν Ἀριστοτέλη διαπαίζωμεν ὡς ὀλγνοῦντα τὰς κοινὰς φύσεις καὶ
 τὰς προϋπαρχούσας αἰτίας, τὸν λέγοντα μὴ γίνεσθαι δλῶς ἀπόδεξιν ἀνευ
 καθολικῆς προτάσεως, ἀλλ' ἐπαινῶμεν μᾶλλον ὡς θαυμαστῶς κατανοήσαντα 40
 δτι τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ πάντη ἀδιάφορα αὐτὰ καθ' αὐτὰ οὐκ ἔστιν ἐν ὑπο-
 στάσει τῶν ὄντων, ἀλλ' ἡμεῖς ἀφελόντες αὐτὰ ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐννοίαις Γ
 30 καθ' ἔαυτὰ ὑπεστήσαμεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μὴ καὶ πλείονα τοῦ δέοντος.

1 ἀδιάφορον Lv: ^ἀδιάφορον J: διάφορον K 2 πάντη ε παντὶ corr. J: παντὶ ceteri
 3 διάφορον L τε Kv: τῇ J: τῇ L 4 διαφορῶν J fort. ε διαφόρων corr.:
 διαφόρων ceteri 6 κεκοίνωται scripsi coll. l. 13: κεκοινώνται libri (omnes, si silentio
 fides) 8 ὑφ'[?] ἀφ' ν 9 ^ἀδιάφορον J: διάφορον ceteri 10 ἐν το[?]is J
 12 μὲν JL: μᾶλλον Kv 13 ἀγνώστῳ, —w ex ov corr. L aitiae J: aitiae ceteri
 13. 14 κεκοινωμένης JLK: κεκοινωνημένης v 14 γάρ ἄμα παράγει JK: ἄμα παράγει v:
 lac. 13 litt. L Σωκράτης] Plat. Phaed. 74 A. Rep. V 476 B 15 pro προφέρειν δοκῆ
 οὐκ lac. 12 litt. L. δοκῆ(t) JK: δοκεῖ Lv 16 καλὸν, ὃν in ras. J ^αδιάφορον J
 16. 17 συμπεφυρμένην τέως] συμπεφυρμένως L 18 pro μέθοδος διακρίνει lac. 9 litt. L
 18 διακεκρυμμένας K 20 τέλος] τ[?] K ó om. v ó ἐν Πολ. Σωκρ.]
 VII p. 537 C πολιτείαις libri: correxi 22 ὑποδεικνύντι JK: ἀποδεικνύντι Lv
 25 inde a μήτε δὲ denuo praesto est A ἀριστοτέλη J: ἀριστοτέλην Kv: comp.
 anc. L διαπαίζωμεν v 28 αὐτὰ] ἔαυτὰ A 30 μὲν μὴ JLA: μέν μοι Kv,
 cf. in Phys. p. 704,29 D.

εἰρηται δὲ διὰ τοὺς μάτην διιστάναι τοὺς κλεινοτάτους τῶν φιλοσόφων 17^τ
χαλκικούντας.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν ἀπλῶν φωνῶν εἰσίν τινες, αἴτινες κανάν ἀπλαῖ εἰσιν,
ἄλλοι οὖν οὐδὲν σημαίνουσιν ἄνευ τῆς πρὸς ἄλληλα συμπλοκῆς, ὥσπερ οἱ
5 σύνδεσμοι καὶ τὰ ἄρθρα καὶ αἱ προθέσεις, διὰ τοῦτο εἰπεν τῶν κατὰ 15
μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἡτοι οὐδίαν σημαίνειν
ἢ ποσὸν ἢ ποιόν, ἵνα μὴ μόνον ἐκείνης τῆς κατὰ συμπλοκὴν σημασίας
τῆς καταφάσεις ποιούσης καὶ ἀποφάσεις εἰλεν κεχωρισμέναι αἱ τῶν γενικῶν
σημαντικαὶ φωναί, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπλῶν μέν, κατὰ συμπλοκὴν δὲ μόνην
10 σημαίνουσῶν, ὡς τῶν εἰρημένων. ἀλλὰ πῶς τὸ ἀσύμπλεκτον δεῖ θεωρεῖν;
πότερον τῇ φωνῇ ἢ τῇ δυνάμει καὶ τῷ σημαίνομένῳ; εἰ μὲν γάρ τῇ φωνῇ,
συμβήσεται μὴ πᾶσαν ἀπλὴν φωνὴν μίαν μόνην δηλοῦν κατηγορίαν· τὸ
γάρ ζῶ, ὡς εἰρηται πρότερον, καὶ τὸ ἐγὼ προσσημαῖνον οὐδίαν ἄμια καὶ 50
ἐνέργειαν ἢ πάθος δηλοῖ, καὶ τὸ οὗ, ἐπειδὴ καὶ δι τὸ Ζεὺς σημαίνει, εἴς
15 τε οὐδίαν καὶ εἰς τὸ ποιεῖν ἀναχθῆσται. εἰ δὲ πρὸς τὴν δύναμιν τὸ
ἀσύμπλεκτον ὑποθούμεθα, τὴν αὐτὴν λέξιν διαφέρουσαν δυνάμεις
ὑπὸ διαφόρους κατηγορίας ἀνέξομεν, ὡς τὸ αἰκίζομαι οὐπὸ τὸ ποιεῖν καὶ
τὸ πάσχειν καὶ πάντα τὰ μέσα ρήματα· καὶ τὸ βορέας δὲ τὸ τε πνεῦμα |
δηλοῦν καὶ τὸ κλίμα οὐπὸ τὴν οὐδίαν ἀναχθῆσται καὶ τὸ ποῦ. μῆποτε 17^Δ
20 οὖν πρὸς μὲν τὰς δυνάμεις ἀφορῶν δεῖ τὰς σημαντικάς, διελόμενον δὲ αὐτὰς
οὕτως ἔκαστην οὐπὸ τὴν οἰκείαν ἀνάγειν κατηγορίαν, κανάν ἡ αὐτὴ λέξις ἢ,
μὴ διαφερόμενον· καὶ γάρ καὶ αἱ λέξεις καθὸ σημαντικαὶ εἰσιν παραλαμ-
βάνονται. εἰ δὲ τὰ ἄνευ συμπλοκῆς ταῦτα ἔστιν, δηλονότι κατὰ συμπλοκὴν
ἐστι τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὰ ἐκ δυοῖν ἢ καὶ πλειόνων τελείων κατηγο-
25 ριῶν συγκείμενα καὶ λόγον ποιοῦντα ὡς τὸ ἄνθρωπος περιπατεῖ· οὔτε οὖν
τὰ ὅμώνυμα οὔτε τὰ συνώνυμα οὔτε τὰ παρώνυμα. κανάν πλειόνων ἐφάπτεται,
κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, ἀλλ’ οὐδὲ τὰ οὐποσύνθετα λεγόμενα κατὰ συμ-
πλοκὴν ἀν εἴη, ὡς τὸ λιθοβιολεῖ ψευδοδοξεῖ βουκολεῖ· οὐδὲ γάρ ταῦτα ἐκ
τελείων συνίσταται τῶν κατηγοριῶν· ἀλλ’ οὐδὲ τὸ ἐκ πλειόνων λέξεων, οἷαν
30 ἐν ἣ καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνομενον, ὡς ἐπὶ τῶν δρισμῶν. τὸ γάρ ‘ζῆρον
λογικὸν θυνητόν’ λόγος μέν ἔστιν, ἀλλ’ οὔτε πλειόνα σημαίνων, ἀλλ’ ἐν 10
μόνον, τὸν ἄνθρωπον, οὔτε ἐκ πλειόνων κατηγοριῶν συγκείμενος· οὐδία

- 1 δὲ J supra, LΔ: om. Kv 3 φωνῶν ἔστιν L κανάν] οὐκ ἀν Λ ἀπλαῖ ἔστιν L.
4 οὐδὲ Kv ἄλληλα] ιππο ἄλλα, cf. p. 64,23 6 σημαίνει JL: σημαίνει Kb: comp. Λν
8 καταφάσεις ἢ ἀποφάσεις ποιούσης Λ γενῶν Kv 9 κατὰ Ja in ras., Kv: om. LΔ
10 et 16 ἀσύμπλεκτον A 13 ζῶν ΚΑ post εἰρηται καὶ K, ras. J πρότερον]
p. 43,25 προσημαῖνον Kv 14 οὗτοι L post οὗτοι δὲ add. Kv 15 ποιῶν Α
16 οὐποθούμεθα JL: ἀποθούμεθα Λ: οὐποθώμεθα Kv 18 τὰ om. K τε supra J:
om. K 22 ἔστι L 23 post δηλονότι τὰ add. Α 24 δυεῖν Α
26 κανάν, ν in ras. K ἐφάπτεται JL, ante corr. L: ἐφάπτηται L¹ e corr., Kv
27 post λέγεται ras. 10 litt. J οὐποσύνθετα λεγόμενα JKΛ: οὐπὸ σύνθετιν γινόμενα Lν
28 ψευδοδοξεῖ JLΔ Porph. p. 87,9 B.: ψευδολογεῖ Kv 28, 29 οὐ γάρ ταῦτα ἐκ τῶν
οὐποκειμένων καὶ τῶν κατηγοριῶν L 29 τῶν om. Kv 30 ἢ] εἰη Κ
ἐπὶ] τὸ L 31 σημαῖνον Λ 31, 32 ἐν μόνον τὸν ἄνθρωπον] οὐδὲ ἐκ πλειόνων
οὐποκειμένων L 32 συγκείμενον Λ οὐδία Α

γάρ καὶ τὸ γένος καὶ αἱ οὐσιώδεις διαφοραί. δεῖ οὖν καὶ τὸ κατὰ συμ- 17^η
πλοκὴν τῇ δυνάμει λαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ τῇ λέξει, ὥστε ἐνίστε μὲν ἀπλᾶς
φωνᾶς κατὰ συμπλοκὴν ῥήτεον, δταν συμπεπλεγμένον εἴη νόημα ἐν αὐταῖς,
ώς ἐπὶ τοῦ ζῶ καὶ τοῦ θεῖ, ἐνίστε δὲ καὶ συνθέτους φωνᾶς ἄνευ συμπλοκῆς
ἢ ῥήτεον, ώς ἐπὶ τῶν ὄρισμῶν εἰρηται.

Εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ἐπιστῆσαι χρή, πῶς ὁ φιλόσοφος Συριανὸς 15
τὴν εἰς τέσσαρα γενομένην πρότερον τῶν ὄντων διαίρεσιν τῶν κατὰ συμ-
πλοκὴν εἶναι φησιν, δταν ἔλεγεν τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, ἐν
ὑποκειμένῳ δὲ μηδὲν εἶναι καὶ τὰ ἔχεις, τὴν δὲ εἰς δέκα τῶν ἄνευ συμ-
10 πλοκῆς. γράφει δὲ ὁ Συριανὸς οὕτως· “διελὸν τὰς σημαντικὰς φωνᾶς εἰς
τε τὰς μετὰ συμπλοκῆς λεγομένας καὶ εἰς τὰς ἄνευ συμπλοκῆς κατ' ἀμφό-
τερα τὰ τυγμάτα ταύτης τῆς διαιρέσεως τὴν τῶν ὄντων τομὴν ἐποιήσατο·
τὴν μὲν γάρ εἰς τέσσαρα κατὰ τὰς συμπεπλεγμένας φωνᾶς· ἐκάστη γάρ 20
ἐκείνων κατὰ συμπλοκὴν ἐδηλοῦτο τῶν φωνῶν· τὴν δὲ εἰς τὸν σύμπαντα
15 ἀριθμόν, ἦν νῦν παραδίδωσιν, κατὰ τὰς ἀπλᾶς φωνᾶς.” πῶς οὖν τὴν Ε
τετραδίκην ταύτην συμπλοκὴν τῷ τῶν γενῶν ἀσυμπλόκῳ ἀντέθηκεν καίτοι
τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν κυρίας οὐσίαν, ητίς ἐστὶ τῶν ἀσυμπλόκων, διὸ μιᾶς
τῶν τεσσάρων τούτων συμπλοκῶν ὑπογράψαντος, ώς μαθησόμεθα; “οὐσία
γάρ ἐστιν, φησίν, ἡ κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη, ἡ μήτε
20 καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται μήτε ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ἐστιν”. δῆλος γάρ 25
τὸ καθόλου καὶ τὸ μερικόν, καὶ δοκῆ τοῦ ποσοῦ εἶναι, ἀλλ' εἰς πάσας
ἀνάγεται τὰς κατηγορίας, ὥσπερ τὸ ἐνικὸν καὶ τὸ πληθυντικόν. διὸ δταν
ἄνθρωπος εἴπω, καὶ ἔνα λέγω, οὐ γίνεται σύνθεσις οὐδὲ λόγος. ἅμεινον
οὖν αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους λέγοντος ἀκούειν, τίνα βούλεται εἶναι τὰ κατὰ
25 συμπλοκὴν, δτι ταῦτα δσα κατάφασιν ποιεῖ, ὥσπερ ἄνευ συμπλοκῆς οὐχ ὅτι
τὸ καθ' ὑποκειμένου ἡ ἐν ὑποκειμένῳ ἡ τὰ τούτοις ἀντικείμενα, ἀλλ' δσα
κατάφασιν οὐ ποιεῖ. μετὰ γοῦν τὸ ἐν τούποις παραδειγματικοῖς τὰ δέκα 30
γένη παραδοῦναι ἐπάγει. ἔκαστον δὲ τῶν εἰρημένων ἐν οὐδὲμιᾳ
καταφάσει λέγεται, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκὴ κατά-
35 φασις γίνεται. ἡ δὲ μερικὴ οὐσία ἡ τὸ καθόλου συμβεβηκὸς ἡ δῆλος
τι τῶν τεσσάρων ἐκείνων οὔτε κατάφασιν οὔτε ἀπόφασιν καθ' αὐτὴν ποιεῖ,
ἀλλ' οὐδὲ ἀλήθειαν ἡ φεῦδος σημαίνει, ὥσπερ εἰς τεκμήριον παρέλαβεν ὁ
Ἀριστοτέλης τοῦ τὰ ἀπλὰ καθ' αὐτὰ μὴ ποιεῖν ἀποφαντικὸν λόγον. συν-
ελογίσατο γάρ ὅτι αἱ ἀπλαῖ φωναὶ οὐκ εἰσιν ἀποφαντικὸς λόγος, δην κατὰ

1 αἱ ομ. Kv	κατὰ supra L ¹	3 εἴη] ἡ ν	4 καὶ θεῖ Kv	οὐει L
7. 18 δ J	8 ἔλεγεν] 2 p. 1 a 20	8. 9 ἐν ὑποκειμένῳ bis, sed corr. A		
9 δὲ καὶ μηδὲν Λ	τὴν JL A: τῶν Kv	10 δὲ Α: ομ. ceteri	ό φιλόσοφος	
συριανὸς Α	ἀνελὸν ν	11 μετὰ συμπλοκὴν L	13 δ JA	14 ἐδήλου A
16 ἀντέθεικε L	18 συμπλοκῆς ν	19 φησιν] 5 p. 2 a 11	κυριώτατα καὶ JL	
(cf. p. 75, 24): κυριώτατά τε καὶ ceteri		22 καὶ πληθυντικόν L	23 post εἴπω littera	
erasa, κάν (sic) supra Ja		24 λέγοντος ομ. Kv	post βούλεται λέγειν add. A	
25 οὐχ ὅτι] οὐχι sic A		26 post ὑποκειμένου ἡ ἐν ὑποκειμένου (sic) add. K		
29 καταφάσει ἡ ἀποφάσει λέγεται A, cf. p. 9, 17		31 δ JLA	ποιεῖ καθ' έαυτὴν A	
33 ἀποφαντικὸν Α	34 γάρ JLA: δὲ Kv			

συμπλοκὴν εἰπεν γίνεσθαι, μέσον λαβόν τὸ ἀληθεύειν καὶ φεύγεσθαι τῷ 17 ν
μὲν ἀποφαντικῷ λόγῳ ὑπάρχον, ταῖς δὲ ἀπλαῖς φωναῖς μὴ ὑπάρχον.³⁶
ἰπιστήται δὲ ἔξιν, οὐτὶ τῆς καταφάσεως μάνης ἐχώρισεν τὰς ἀπλᾶς φωνάς,
ἀλλ’ οὐχὶ καὶ τῆς ἀποφάσεως, εἰπών· ἔκαστον δὲ τῶν εἰρημένων ἐν
5 οὐδεμιῇ καταφάσει γίνεται, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκῇ
κατάφασις γίνεται. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, διότι αἱ ἀπλαῖς φωναὶ καταφάσεως
ἄν μᾶλλον φαντασίαν ποιήσαιεν η̄ ἀποφάσεως. θέσιν γάρ καὶ αὗται σημαί-
νουσιν ὥσπερ αἱ καταφάσεις, ἀλλ’ οὐκ ἄρσιν η̄ ἀναίρεσιν ὥσπερ αἱ ἀπο- 40
φάσεις· οὐ γάρ πρόσκειται τὸ ἀρνητικόν. αἰς οὖν εἰκὸς η̄ αὐτὰς συν-
10 ταχυδῆναι δι’ ὅμοιότητα, τούτων αὐτὰς διακρίνει. ἐν οὐδεμιῇ δὲ κατα-
φάσει λέγεσθαι τὰς ἀπλᾶς φωνὰς εἰπεν ὑποσημαίνων τὰς τῶν καταφάσεων
διαφοράς· τῶν γάρ καταφάσεων καὶ ἀποφάσεων αἱ μέν εἰσιν καθόλου, αἱ
δὲ ἐν μέρει, αἱ δὲ ἀπροσδιήριστοι. ταῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τῆς λέξεως
εἰρήσθω.

15 Εἰ δέ τις ἀπορεῖ, πότερον τὰ αἰσθητὰ μόνα καὶ γενητὰ διεῖλεν ἐν
τούτοις ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἀπηριθμήσατο η̄ πάντα τὰ ὄπωσοῦν ὄντα, καὶ δλῶς τα-
πότερον ἄλλα ἔστι τὰ νοητὰ γένη η̄ τὰ αἰσθητά, η̄ τινὰ μὲν τὰ αὐτά, τινὰ
δὲ ἔτερα· καὶ γάρ εἰ μὲν ἄλλα, παραλέσιπται πάντη ἐκεῖνα· εἰ δὲ τὰ
αὐτά, συνώνυμα ἔσται τὰ αἰσθητὰ τοῖς νοητοῖς· καὶ πῶς ἔσται κοινωνία
20 τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἐν οἷς τὸ πρότερον ἔστιν καὶ τὸ ὄντερον, καὶ τὸ μὲν
παράδειγμα, τὸ δὲ εἰκὼν; εἰ δὲ ὅμωνύμως λέγονται ἐπὶ τῶν νοητῶν αἱ δέκα
κατηγορίαι, οὐκ ἔσονται αἱ αὐταί, εἴπερ ὀνόματος μόνου τοῦ αὐτοῦ κοινωνοῦσιν,
ἀλλὰ πλειόν ἔσται τὰ γένη, οὐ πειριγθρέντων τῶν νοητῶν. ἔτι δὲ πᾶς 50
οὐκ ἀπίθανον ἐν ἐκείνοις ἀτρέπτοις οὖσιν εἶναι τὸ πάσχειν καὶ τὰ πρός τι,
25 παραφυάδι ἐοικότα ἐν τοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ προγηγουμένως ἔστωσιν; εἰ δὲ τὰ
μέν ἔστι κοινὰ νοητοῖς καὶ αἰσθητοῖς, τὰ δὲ ἔδια, παραλέσιπται η̄ τούτων
διάρθρωσις. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὁ θεότατος Πλωτίνος ἀπορεῖ καὶ οἱ περὶ
τὸν Λούκιον καὶ Νικόστρατον. οἱ δὲ ταῦτα ἀποροῦντες ὑπαλλάττειν ἐοίκασιν
τὴν ὑπὸ θεσιν. ὡς γάρ περὶ τῶν ὄντων προγηγουμένως τοῦ φιλοσόφου 18^{τα} 30
διδάσκειν ἐπαγγελλομένου, οὕτως προσάγουσιν τὴν ἀπορίαν· λέγομεν δὲ διτὶ^{τα}
οὐ περὶ τῶν ὄντων η̄ ὄντα ποιούμενος τὸν λόγον, ἀλλ’ εἰπερ ἄρα, η̄ ὑπὸ^{τα}
τοιῶνδε σημαίνεται φωνῶν, προγηγουμένως μὲν περὶ τῶν τῆδε διαλέγεται·
ταῦτα γάρ ἔστιν τὰ προσεχῆς ὑπὸ τῶν φωνῶν σημαίνειν. διότι ταῦτα
καὶ ἐγνώσθη πρῶτα καὶ πρῶτα τῶν ὄνομάτων τετύχηκεν, τὰ δὲ νοητὰ 5
35 ἀθέατα. καὶ οἱ θεασάμενοι δὲ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ὄρμηθμέντες θεί αἱρρητα

1 καὶ τὸ φεύγεσθαι ΚΛν 3 post ὅτι καν add. L τῆς om. JA καταφάσεως,
κατα in ras. L¹ οὐ γίνεται JLΚΑ; λέγεται v, ut p. 72,29 et Arist. 6 αἱ om. I.
7 θεσιν γαρ (sic) supra Ja 9 καὶ αὗται γάρ θεσιν K 9 η̄ om. I 11 εἰπεν
ante λέγεσθαι colloc. Α 13 ἀδιόριστον v τῆς om. Kv 15 εἰ] apodosis deest,
cf. 27 sqq. πότερον εχ πρότερον ut vid. corr. L¹ γενητὰ Lv 17 η̄ τὰ
αἰσθητά supra Ja; om. K 18 post δὲ prius τὰ add. v 19 τὰ αἰσθητὰ τοῖς νοη-
τοῖς Jl.: τοῖς νοητοῖς τὰ αἰσθητά K: τὰ νοητὰ τοῖς αἰσθητοῖς Αν 20 τῆς οὐσίας τῆς
αὐτῆς K 21 λέγεται L 22 μόνον v 23 οὐ in ras. L 25 παραφυάδας K
27 θεοτάτος om. K ΙΙωτίνος] Επν. VI 1,1 30 ἀπαγγελλομένου Α 35 ἀθέατα
Kv: om. JLΑ post ὅτι δὲ add. JLΑ (ὅτι || δὲ L)

ἐκεῖνα κατέλαβον· διὸ καὶ παρεγκλίνοντες ἔλεγον ἀνθρωπότητα η̄ αὐτούν- 18^τ
 θρωπὸν η̄ πρώτως ἀνθρωπὸν. ὁ οὖν τῶν ὅντων φιλομεάμων ἀπὸ τούτων Β
 μεταβαίνοι ἀν ῥᾶδίων ἐπὶ τὰ νοητά, τῇ̄ ἀναλογίᾳ προσχρώμενος. ἐπεὶ δὲ
 περὶ τῶν αἰσθητῶν διαλέγεται, περὶ ὧν καὶ ὁ πολὺς ἀνθρωπὸς τὴν ἐπίσκεψιν
 5 ποιεῖται, δῆλον ἐστὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ τὴν παρὰ πᾶσι λεγομένην οὐσίαν
 προγειρίσασθαι, ἐπειτα ἐξ ὧν δυεῖν οὐσίαιν μηγμονεύσας, αἰσθητῆς τε καὶ 10
 διανοητῆς, εἰς δὲ τὴν ὑπὲρ ταύτας μηδὲ ἀνελθόντων ὅλως τὴν αἰσθητὴν κυριω-
 τέραν εἶναι τῆς διανοητῆς φησιν, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν αἰσθητῶν σκέμματι
 προηγούμενον ἔχουσαν λόγον, ἐν τῷ καὶ η̄ διανοητὴ οὐσία οὐ κατὰ τὴν
 10 αὐτῆς φύσιν θεωρεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχέσιν, ἣν ἔχει πρὸς τὴν αἰσθητήν,
 καθ' η̄ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ μὲν τῆς αἰσθητῆς εἰς τὴν διανοητὴν ἀναβαίνειν
 δυνάμεθα, ἀπὸ δὲ τῆς διανοητῆς τὴν αἰσθητὴν καίτοι πολλῆς ἀπειρίας καὶ
 ἀριστίας ἀναπληρθεῖσαν δρψ περιλαμβάνομεν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῆς οὐσίας, 15
 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν τὰ αἰσθητὰ καὶ μερικὰ τῶν καθόλου
 20 καὶ διανοητῶν προτάττει, καὶ τοῦτο εἰκότως ποιεῖ, κατὰ τὰς σημαντικὰς
 φωνὰς τὴν διαφορὰν μετιών, ἀλλὰ πρώτως καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν
 ἐπάγθησαν καὶ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις εἰσὶ γνώριμοι, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς
 25 ἔοικεν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τριττὴν τὴν οὐσίαν εἰπών, τὴν μὲν κατὰ τὴν
 ὅλην, τὴν δὲ κατὰ τὸ εἰδός, τὴν δὲ κατὰ τὸ συναμφότερον, ἐν τούτοις * * ,
 30 ἐπειδὴ κατὰ τὰς σημαντικὰς λέξεις τὰς τοῖς ποιλοῖς γνωρίμους μέτεισι τὴν
 θεωρίαν, η̄ δὲ ὅλη φιλοσόφου δεῖται διανοίας καὶ τὸ εἰδός τὸ τοιοῦτον ὡς 20
 συμβεβηκὸς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. Ωτὶ δὲ η̄ κατὰ ἀναλογίαν αὕτη μετάβασις
 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ ταῦτα προσήκει τῷ Ἀριστοτέλει, δῆλον,
 35 εἴπερ ὅλην καὶ εἰδός προϋποθέμενος ἀρχὰς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἐν τοῖς
 νοητοῖς πάλιν κατὰ ἀναλογίαν τὰς αὐτὰς ἀποφανίνεται εἶναι καὶ ἔτερας δὲ
 τῷ τρόπῳ τῆς ὑποστάσεως διαφερούσας. τί οὖν πωλεῖται καὶ ἐπὶ τῶν δέκα
 40 γενῶν τὴν κατὰ ἀναλογίαν ταῦτα τηττητα ἐπὶ τε τῶν νοητῶν καὶ ἐπὶ τῶν
 αἰσθητῶν μετὰ τῆς ἐπερότητος διασφίζεσθαι; εἰ οὖν δέκα μὲν ἐνταῦθα 25
 γένη, δέκα δὲ καὶ ἐν τῷ νοητῷ τὰ αὐτά, ἀρά διάνυνμος η̄ συνώνυμος
 45 ἐστιν η̄ κοινωνία τῶν τῆσδε πρὸς ἐκεῖνα; η̄ οὔτε διάνυνμος οὔτε συνώνυμος
 ἀπλῶς, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴ ἐνὸς καὶ πρὸς ἐν. τῇ̄ γάρ διὰ τῶν μέσων ἐπιπλοκῇ Γ
 50 συνέχεια μία συνάγεται τῶν πρώτων τε καὶ τελευταίων γενῶν, η̄τις οὔτε

3 ἐπεὶ δὲ JKA: ἐπεὶ δὲ Lv, sed ὅτι in marg. b	6 ἐπειτα om. L	διεῖν J:
διοῖν ceteri, sed o e corr. L	οὐσίαιν JL ¹ A: οὐσιῶν L ² Kv	7 μηδὲ] μὴ KΑ
pro ἀνελθόντων ὅλως τὴν lac. 3 litt. L	ἀνελθόντων ὅλως JKA: ὅλως ἀνάδραμων ν	
9 ἔχουσαν L ³ in lac.: ἔχουσα A	ante λόγον τὸν add. L	10 πρὸ σχέσιν η̄
ἔχει lac. 6 litt. L	αἰσθηταὶν L	11. 12 ἀναβαίνειν δυνάμεθα]
ἀναδραμόντες L	12 post διανοητῆς εἰς add. KAν	post τὴν ras. 5 litt. A
17 ἐπάγησαν A	18 ἐν L: om. ceteri	ἐν τοῖς ἄλλοις] Met. Z 10
p. 1035 ^a 2 al. De an. B 1 p. 412 ^a 6. 2 p. 414 ^a 14	τὴν prim. om. Kv	19 post
ἐν τούτοις nonnulla exciderunt (cf. Philop. p. 48,4 B. ἐνταῦθα οὐδαμοῦ οὔτε τὴν ὅλην καθ'		
ἔσατην οὔτε τὸ εἰδός ἀξιοῖ καλεῖν οὐσίαν): παρεῖκον add. v	20 γνωρίμοις A	23 ταῦτα
supra Ja: om. K	24. 25 ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ τοῖς νοητοῖς KA: ἐν τοῖς νοητοῖς καὶ	
αἰσθητοῖς v	26 καὶ om. Kv	27 ἐπὶ alt. om. Kv
28 μετὰ supra Ja	τὰς ἐπερότητας A	31 ὡς] ὡ K
		32 τῷ πρώτων K

συγχεῖ τὰ ἔνυλα τοῖς ἀύλοις, πεπέρασται γάρ ἐν τοῖς ἰδίοις ὥροις ἐκάτερα, 18^a οὐτε διασχίσει αὐτὰ ἀπ' ἄλληλων διὰ τὸ κοινῆς συνθέσμοις συνέχεσθαι καὶ ἐξηρτῆσθαι ἀσὶ τῶν κρειττόνων τὰ καταδεέστερα, ἀλλ' ἀντὶ τούτων τὴν 20 αὐτὴν κοινωνίαν καὶ συνέχειαν τῶν γενῶν διατείνει, πάντα τοῖς ἀλότοις δεσμοῖς τῆς ὁμοιότητος τὰ ὅλα συμπεραίνουσα. διὰ τοῦτο καὶ Ηλάτων ἐν Παρμενίδῃ τὸ ἐν διὰ πασῶν μὲν διατείνει τῶν ὑποθέσεων, εἴτε περὶ θεοῦ εἴτε περὶ νοῦ εἴτε περὶ ψυχῆς ἡ σώματος ὁ λόγος γένοιτο, κατὰ τὴν ἐπὶ πάντα προτοῦσαν διαφορουμένην κοινότητα. ἀλλὰ πῶς ἔκει τὸ πάσχειν καὶ τὰ πρός τι καὶ τὸ κεῖσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα; ἡ δυνατὸν μὲν καὶ ταῦτα κατὰ ἀναλογίαν ἔκει θεωρεῖν, εἰπερ μεθέξεις ἀπ' ἄλληλων καὶ ἕδροσεις ἐν ἀλλή- 25 λοις καὶ ἐπ' ἔκεινων εἶναι λέγομεν καὶ τὰ μὲν αἵτια, τὰ δὲ αἰτιατὰ ὑμνοῦμεν. εἰ δέ τις ἄλλως ἀκούων τοῦ πάσχειν καὶ τοῦ πρός τι μὴ ἀξιοῖ θεωρεῖν αὐτὰ ἐν τοῖς νοητοῖς, οὐκ ἀπίθανον λέγειν ὅτι δέκα ὄντων τῶν δλων γενῶν ἐν μὲν τοῖς συνθέτοις πάντα ἔστιν, καὶ ἐν τούτῳ τὴν σύνθεσιν 15 ἐνδεικνυμένοις (καὶ γάρ ἐν τοῖς μερικωτέροις δεὶ πλείονά ἔστιν τὰ ὑπάρχοντα, κατὰ μερισμὸν πλεοναζομένοις· διόπερ καὶ ἐν τῷ Σωκράτει τὰς δέκα κατηγορίας ὁ Ἀρχύτας ἐπιδείκνυσιν), ἐπὶ μέντοι τῶν νοητῶν οὐ | πάντα ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνα τὰ τοῖς ἀπλουστάτοις προσήκοντα γένη. καὶ 18^v Δ οὐκ ἀν εἴη διὰ τοῦτο ἡ διαιρεσις ἐλλείπουσα τῶν γενῶν· οὐ γάρ εἴ τινα μὴ μετέχει τῶν δλων γενῶν, ἐλλιπῆς ἡ διαιρεσις δείκνυται, ἀλλ' ἐάν τι 20 τῶν προτεινομένων ἔξω πίπτει τῆς εἰς τὰ δέκα γένη ἀναγωγῆς, τότε ὁ καθόλου λόγος τῶν κατηγοριῶν ἐνδεής ἔσται. |

Περὶ οὐσίας.

19^v E

p. 2^a 11 Οὐσία δέ ἔστιν ἡ κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάκιστα 25 λεγομένη, ἡ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται μήτε ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ἔστιν, οἷον ὁ τὶς ἀνθρωπος ἡ ὁ τὶς ἵππος.

Πρότερον μὲν ἐν ταῖς πάντα τὰ γένη κατηριμήσατο, ὑποτυπωτικὴν αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν διὰ παραδειγμάτων ποιησάμενος· νῦν δὲ ἔκαστον προγειριζόμενος τὴν ἀκριβεστέραν ὡς οὖν τε παράδοτιν αὐτοῦ ποιεῖται, τὴν 30 τε ἔννοιαν δι' ὑπογραφῆς ἐπιδεικνύων καὶ τὰ παρακολουθοῦντα καὶ τὰ ἕδια ἀνακαθαιρόμενος. οὕτως δὲ καὶ Ἀρχύτας ἐποίησεν. προτάττει δὲ τὸν

1 συγχεῖ τὰ]	συγχεῖται A	3 καὶ iterat L	4 συνέχειαν καὶ κοινωνίαν A
5 δλα]	ἄλλα K	7 τὴν om. L	10 θεωρεῖν ἔκει A
om. L	12 ἄλλος LΔ	16 διὸ Kv	11 καὶ (ante ἐπ')
νοητῶν JLΔ:	supra οὕτως K ¹ :	οὕτως v	ἐνδείκνυται Lv
JKΔ: οἰκεῖα L ³ in lac.: ἀρμόζοντα v		18 ἀπλουστέροις Lv	προσήκοντα
ἡ διαιρεσις ἐλλιπῆς K	τε] τινὶ K	20 μὴ μετέχει Λ: οὐκ ἔχει L	πίπτη Λ pro
πίπτει τῆς εἰς τὰ δέκα lac. L ¹ : οὐκ εἰς ταῦτα τὰ suppl. L ³		ἀναγωγῆς]	ἀναγωγῆ L,
αγθῆ in ras. L ³	23 Περὶ οὐσίας om. K	24 κυριώτατα JL	(cf. p. 9,26. 72,19), Arist. cod. u: κυριώτατά τε ΚΛν cum plerisque Arist. libris
		28 τὴν om. L	

ἄλλων τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτὸς προϊὼν ἔρει· πάντα γάρ τὰ ἄλλα 19 νῆ οὐσίαι εἰσὶν ἡ ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ εἶναι ἔχει· εἰ οὖν αὐτὴ μὲν καθ' αὐτὴν ὑφεστῶσα ἡ οὐσία οὐδενὸς δεῖται τῶν ἄλλων, τὰ δὲ ἄλλα δεῖται τῆς οὐσίας, καὶ εἰ τοῦ εἰναι δῆλος καὶ τοῖς ἄλλοις ἡ οὐσία μεταδίδωσιν, εἰκότως προ- 5 τετίμηται τῶν ἄλλων ἡ οὐσία. καὶ γάρ τὰ μὲν ἄλλα τὰ τῇ οὐσίᾳ συμ- 25 βεβηκέναι λεγόμενα αὐτῆς ἐστιν τῆς οὐσίας, ἡ δὲ οὐσία οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἐστίν, ἀλλ ἔστι τῇ οὐσίᾳ οὐδενὸς δύναται μόνη τῶν ἄλλων, καὶ συναναιρεῖ μὲν ἔστι τὰ ἄλλα, οὐ συναναιρεῖται δὲ ὑπ' ἔκεινων. καὶ 10 Ἀρχύτας δὲ περὶ τῆς τάξεως τάδε γέγραψεν· “ἀ δὲ τάξις αὐτῶν ὅδε ἔχει· πρώτα μὲν γάρ τέτακται ὥστα διὰ τὸ μόναν ταύταν ὑποκείσθαι τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτάν καθ' ἔστι τὰ δύναται νοεῖσθαι, τὰς δὲ ἄλλας μὴ ἄνευ ταύτας· ἦτοι γάρ κατ' αὐτᾶς ἡ ἐν αὐτῷ ὑποκειμένη κατηγορεῦνται”. 40

'Ἀποροῦσι δὲ καὶ πρὸς τὸν περὶ τῆς οὐσίας λόγον δὲ Πλωτίνος καὶ Ζ οἱ περὶ τὸν Νικόστρατον, πῶς ἐν γένος ἡ οὐσία· εἰ γάρ κοινόν τι καὶ τῆς 15 νοητῆς καὶ τῆς αἰσθητῆς εἴη, πρὸς ἀμφοῖν ἐσται καὶ ἀμφοῖν κατηγορήθεσται, καὶ δῆλον διτοι οὔτε σῶμα οὔτε ἀσώματον ἐσται, ἵνα μὴ τὸ σῶμα καὶ ἀσώ- ματον γένηται καὶ τὸ ἀσώματον καὶ σῶμα. πρὸς δὴ ταῦτα δυνατὸν μὲν καὶ τὰ πρότερον εἰρημένα λέγειν, διτοι περὶ τῆς αἰσθητῆς καὶ φυσικῆς οὐσίας ὁ λόγος καὶ τῆς ἐν ταύτῃ διανοητῆς, ὡς καὶ Ἀρχύτας ὁ ταύτης ἄρξας τῆς 45 διδασκαλίας διορίζεται σαφῶς λέγων· “πᾶσα ὧν ὥστα φυσικά τε καὶ αἰσθητά ἦτοι ἐν τούτοις ἡ διὰ τούτων ἡ οὐκ ἄνευ τούτων πέφυκεν τῷ διανοὶ τῶν ἀνθρώπων ὑποπίπτειν”. οὐκ ἡν οὖν τοῦ παρόντος λόγου περὶ τῆς κοινῆς οὐσίας τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀπορεῖν. πλὴν ἐπειδὴ καὶ καθ' αὐτὸν γνώσεως ἄξιον, ἦτις εἰλη κοινὴ οὐσία τῆς τε νοητῆς καὶ τῆς αἰσθητῆς, 25 καὶ ὁ Πλάτων δὲ νοητὸν γένος τῆς οὐσίας ὑποτίθεται, ἰστέον διτοι ἡ πρώτη καὶ νοητὴ οὐσία πάσας τὰς οὐσίας τάς τε νοητὰς ὑφίστησιν καὶ τὰς αἰσθητάς, 50

1 ἔρει] 5 p. 2 a 34. b 4 ἄλλαι] rectius dixisset ὄντα 2 ἐστὶν L εἰ] ἡ L
αὐτὴ] αὕτη Ky καθ' ἔστιν sic A 3 ἡ om. K 4 εἰ om. v 5 ἡ οὐσία]
αὐτὴ A τὰ alterum om. K 6 ἡ e corr. L¹ τῶν ἄλλων om. K 9 Ἀρχύτας]
fr. 30 Hart., cf. f. 31 r 23 ἡ JA, e corr. L: ἡ Kv 10 πρώτα JLv: πρώτη K:
πρῶτον A τέτακται] γέγραπται K ante οὐσία ἡ add. KAν ώστα e corr. L:
οὐσία ceteri μόναν Lv, ay in ras. L: μόνην JK: μόνον A ταύταν JLv, ay e corr.

ἡ
L: ταύτα A: ταύτην K 11 τῆς ἄλλης L αὐτάν καθ' ἔστιν τὰν JLv: αὐτὴν καθ'
ἡ
έστιν KA 12 ταύτας Av: ταύτας J: ταύτης LK ἦτοι JLA: ἡ Kv αὐτᾶς
JLA: αὐτὰς Kv αὐτᾶς J: αὐτὰ L: αὐταῖς Kv ὑποκειμέναι J: ὑποκειμένα LA:
ὑποκειμεναι Kv κατηγορεῦνται Ja A: κατηγοροῦνται J¹ LKv 13 περὶ supra K¹:
om. A Πλωτίνος] Enn. VI 1,2 15 τῆς om. A 16 ἀσώματον (pr.), ἀσώ ex σῶ
corr. L¹ 18 πρότερον] p. 73,32 sqq. αἰσθητικῆς L καὶ τῆς φυσικῆς A
19. 20 ὡς ὁ ἀρχύτας ὁ ταύτης τῆς δισκαλίας (sic) ἄρξας A, ὁ alt. in ras. Ἀρχύτας]
fr. 31 H. 20 ὧν] ay J: ὧν A: οὖν K: om. Lv ώστα JA: οὐσία LKv

ἡ
φυσικά LAv: φυσικά J: φυσική K αἰσθητὰ LAv: αἰσθητὰ J: αἰσθητὴ K 21 ἦτοι,
τοι in ras. J ταῖς διανοῖαις K 25 Πλάτων] Tim. p. 48 E. Rep. VI p. 509 D al.
post ἰστέον δὲ add. Kv 26 καὶ τὰς αἰσθητὰς ὑφίστησι K

τὰς μὲν προσεχεῖς ἔαυτῃ, τὰς δὲ πορρωτέρω. καὶ δῆλον ὅτι οὐ γένος
μόνον ἀλλὰ καὶ ἀρχὴ τῶν μεθ' ἔαυτήν ἐστιν οὐσιῶν, καὶ οὐδὲ ἐπίσης
ἀπαντά τῆς ἀρχῆς ταύτης μεθέξει, ὥστε οὔτε γένος κυρίως ἡ τοιαύτη οὐσία,
διπερ ὡς ὁμιολογούμενον δὲ ἀπορῶν προελάμβανεν. καὶ Ἀριστοτέλης δὴ ἐν τῇ
5 Μετὰ τὰ φυσικὰ δύο οὐσίας εἰπών, τὴν τε | νοητὴν καὶ τὴν αἰσθητὴν, 20^a Λ
καὶ τρίτην τὴν μαθηματικὴν ἡ τὴν ψυχικήν, κοινὴν τοῦ λόγου θεωρίαν
διὰ πασῶν χωροῦσαν ἀπέδειξεν. καὶ Ἀρχύτας δὲ τὴν πᾶσαν οὐσίαν φυσικήν
τε καὶ αἰσθητὴν καὶ κινητικὴν ἀποκαλεῖ, φυσικὴν μὲν τὴν κατὰ τὴν ὅλην
καὶ τὸ εἶδος λέγων, αἰσθητὴν δὲ τὴν σύνθετον, κινητικὴν δὲ τὴν νοερὰν
10 καὶ ἀσώματον, ὡς αἰτίαν οὖσαν κινήσεως τῆς κατὰ ζωὴν εἰδοποιούμενης.
καὶ δῆλον ὅτι καὶ αὐτὸς τὰς πολλὰς οὐσίας εἰς μίαν σύνταξιν περιέλαβεν. εἰ
εἴ οὖν μὴ ὡς γένος ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἀρχὴ πασῶν θεωρεῖται τῶν οὐσιῶν ἡ
πρώτη οὐσία, οὐ καλῶς ἀναγκάζουσιν μήτε ἀσώματον εἰναι μήτε σωματι-
κήν. ἡ γάρ ἀσώματος ἀρχὴ τῶν οὐσιῶν προσεχῶς μὲν τὰς ὄμοιας ἔαυτῃ
15 τὰς ἀσώματους παράγει, πορρωτέρον δὲ ἔτι καὶ τὰς σωματικάς. καίτοι
κανὸν γένος ἦν ἡ πρώτη οὐσία τῆς τε ἀσώματου καὶ τῆς σωματικῆς, οὐ
καλῶς οὖμαι ἀναγκάζουσιν, εἰ μὲν ἀσώματος, καὶ τὸ σῶμα ἀσώματον εἶναι,
διότι μετέχει τῆς πρώτης οὐσίας· εἰ δὲ σῶμα, καὶ τὸ ἀσώματον σῶμα 10
γίνεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. τούτῳ γάρ τῷ λόγῳ, ἐπειδὴ τὸ ζῷον γένος
20 ἐστὶν τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου καὶ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου, ἔσται καὶ τὸ ἀλογον
λογικὸν ἡ τὸ λογικὸν ἀλογον καὶ τὸ θνητὸν ἀθανάτον ἡ ἀνάπαλιν. ἀλλ'
ἐξήρηται τὸ γένος τῶν ἀντικειμένων διαφορῶν ὡς ἄμφω περιέχον καὶ ὡς
έκατέρῳ οὐκείως ἐπιβάλλον κατὰ τὴν ἐξηγημένην ὑπεροχήν. εἰ γάρ διαιρε-
τικὰ τῆς οὐσίας ἐστὶν τὸ σῶμα καὶ τὸ ἀσώματον καὶ τοῦ ζῷου τὸ λογικὸν
25 καὶ τὸ ἀλογον, ἀλλ' οὐχὶ συστατικά (οὐδὲν γάρ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων 15
συνίσταται), δῆλον ὅτι προϋπάρχει τῆς ἀντιμέσεως τὸ γένος. τί οὖν; οὐκ
ἀνάγκη πᾶσαν οὐσίαν ἡ σῶμα εἶναι ἡ ἀσώματον καὶ πᾶν ζῷον ἡ θνητὸν
ἡ ἀθανάτον; ἡ διτὸν τὸ ἀσώματον, τὸ μὲν ὡς φύσις ώρισμένη καὶ ἀντι-
κειμένη τῇ σωματικῇ, τὸ δὲ ὡς ἀποφάσις αἰτία καὶ τῆς σωματικῆς καὶ τῆς
30 ἀσώματου τῆς ἀντικειμένης αὐτῇ. οὕτως δὲ καὶ τὸ ἀθανάτον καὶ τὸ ἀλογον

1 ἔαυτῇ, ἡ in ras. J	πορρωτέρω, ω alterum in ras. J	2 αὐτὴν Λ
καὶ οὐδὲ, ἡ et οὐ e corr. I ^a	3 ἀπαντά τῆς ἀρχῆς JL: πάντα ταῦτα Kv	
οὐδὲ Λ	κυρίως om. Λ	4 καὶ δ ἀριστοτέλης IΛν
τῆς] τῷ Kv	5 Μετὰ τὰ φυσ.] Λ 1 p. 1069 ^a 30 sqq.	δὴ JL: δὲ ΚΛν
τὴν (ante αἰσθητὴν) om. v	6 post ψυχικὴν ἡ add. v	τε om. K καὶ om. K
δὲ om. Kv	7 λεγομένην L	8 τε καὶ om. K αἰσθητικὴν v
ἀσώματον om. K	9 λεγομένην L	9 τὰς δμολας supra I ^a
11 αὐτὴ Kv	14 τὰς δμολας supra I ^a	10 καὶ 14. 15 δμολας
ἔαυτῇ τὰς om. Kv	15 πορρωτέρω Kv: πορω Λ	ρ τρ'
18 τὸ supra J	19 αὐτὴν JKv: τοιαύτην Λ: om. I	16 καὶ σωματικῆς Λν
γένος τοῦ λογικοῦ ἐστὶ καὶ τοῦ ἀλογον Κ	22 post alt. ως ἐν add. I	19. 20 τὸ γένος ζῶον
οὐκείως in marg. Ja	post οὐκείως ras. 4 litt. L	23 ἔκατέρῳ
om. Λ	27 πᾶσα I,	·30 post
29 ἀποφάσις JL in lin.: ἀποφάσεως ΚΛν, in marg. J, γρ L	post αὐτῇ τῇ ἀντιδιηρημένη φύσει add. Λ	

διττόν· διὸ καὶ εἰ ἀνάγκη τὸ ζῆν η̄ λογικὸν λέγειν η̄ ἀλογον, ἀλογον 20· μᾶλλον ρήτεον, ώς κατὰ ἀπόφασιν, ἀλλ̄ οὐχ ώς κατὰ τὸ τῷ λογικῷ ἀντε- 20 κείμενον.

‘Ο μέντοι Βόηθος ταῦτα μὲν παρέλκειν ἐνταῦθα τὰ ζητήματα βούλεται· 5 μὴ γάρ εἶναι περὶ τῆς νοητῆς οὐσίας τὸν λόγον· μᾶλλον δὲ ἔδει, φησίν, προσαπορεῖν διτὶ ἐν ἄλλοις τὴν οὐσίαν διελόψυχον εἰς τρεῖς ἄλλως μὲν τὴν ὅλην, ἄλλως δὲ τὸ εἰδος, ἄλλως δὲ τὸ συναμφότερον οὐσίαν λέγεσθαι εἰπεν, ἐνταῦθα δὲ μίαν τίθεται κατηγορίαν τὴν οὐσίαν. τίνα οὖν ταῦτην, καὶ πῶς αὐτῇ τὰς τρεῖς ὑποτάξεις τὰς μὴ καθ’ ἓνα λόγον λεγομένας; 10 ἀπαντῶν δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Βόηθος τὸν τῆς πρώτης οὐσίας λόγον καὶ τῇ Γ ὅλῃ καὶ τῷ συνθέτῳ ἐφαρμόττειν φησίν. ἐκατέρῳ γάρ αὐτῶν ὑπάρχει τὸ μήτε καθ’ ὑποκειμένου τινός λέγεσθαι μήτε ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ εἰναι· 25 οὐδέτερον γάρ αὐτῶν ἐν ἄλλῳ ἐστίν. ἀλλὰ τὸ μὲν σύνθετον, καν̄ μὴ ἐν ἄλλῳ ἐστίν, ἔχει τὸ εἰδος τὸ ἐν ἔχοντι ἐν ἄλλῳ ὄντι τῇ ὅλῃ, η̄ δὲ η̄ 15 ὅλη οὐδὲ ἔχει τι δὲν ἄλλῳ ἐστίν· καὶ κοινὸν οὖν τι ἔχουσι καὶ διαφορον, καθέσσον η̄ μὲν ὅλη τινός ἐστιν ὅλη, καθὸ ὅλη, ὥσπερ καὶ ὑποκειμενον, η̄ δὲ σύνθετον οὐσία οὐκ ἐστιν τινός. ἀλλ̄ οὕτως μέν, φησίν ὁ Βόηθος, η̄ ὅλη καὶ τὸ σύνθετον ὑπαχθήσονται τῇ τῆς οὐσίας κατηγορίᾳ, τὸ δὲ εἰδος 20 τῆς μὲν οὐσίας ἐκτὸς ἐσται, ὑπ’ ἄλλην δὲ πεσεῖται κατηγορίαν, ἣτοι τὴν ποιότητα η̄ ποσότητα η̄ ἄλλην τινά. ταῦτα δὲ λέγοντα τὸν Βόηθον σφάλλεσθαι φησιν ὁ Πορφύριος, διτὶ τὸ ἀντιδιαιρεθὲν τῇ ὅλῃ εἰδος καὶ οὐσία ῥηθὲν ὑπὸ Ἀριστοτέλους, τοῦτο ποιότητα καὶ ἄλλο τι τῶν συμβεβηκότων φησίν. τὸ γάρ ποιωτικὸν οὐσίας οὐσιῶδες καὶ διὰ τοῦτο οὐσία· καὶ γάρ τὸ σύνθετον κατὰ τὸ εἰδος μᾶλιστα οὐσία. ὅλως δὲ εἰ η̄ ὅλη καὶ τὸ σύν- 25 θετον οὐσίαι εἰσίν, διότι κοινὸν αὐταῖς τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, οὐδὲ 30 τὸ εἰδος ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν· οὐ γάρ οὐς τὸ λευκὸν ὑπάρχει τῷ συνθέτῳ, οὕτως τὸ εἰδος τῇ ὅλῃ. ἐὰν γάρ τι μετ’ ἄλλου ἀπαρτίζῃ ἐν τι, ώς τὸ εἰδος μετὰ τῆς ὅλης τὸ σύνθετον, οὐκ ἐστιν τὸ ἔτερον ἐν ὑποκειμένῳ τῷ ἔτέρῳ· ἐν ὑποκειμένῳ γάρ η̄, δὲν τινι μὴ οὐς μέρος η̄, διὸ καὶ ὁ 35 Ἀριστοτέλης τὴν σύνθετον | οὐσίαν ὄρισάμενος καὶ τὰς ἄλλας τὰς ως 20· Δ μέρη αὐτῆς συμπαρέλαβεν. προελθὼν γάρ ἐπιδείξει διτὶ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν οὐσίαι, καὶ διὰ τοῦτο ἵσως οὐδὲ ἐμνημόνευσεν τῶν ἄλλων, καίτοι τοῦ Ἀρχύτου

1 διὸ supra Ja ἀλογον alt.] ἄλλος K 2 ἀπόφασιν L οὐχ ώς κατὰ τὸ τῶ(i) JL: οὐχ ώς τῷ Kv: οὐ κατὰ τῷ A 4 μέντοι, τοι supra Ja μὲν om. LA: ras. 3 litt. J

ζητήματα K 6 ἐν ἄλλοις cf. p. 74,18 ἄλλους μὲν K 9 ὑποτάξεις A
14 ἐστὶν supra Ja ἔχει, εἰ in ras. J: ἔχη K αὐτῷ Kv ὄντι] conicio δὲ
ἡ δὲ η̄ JL: η̄ δὲ KAv 15 -λλω ἐστὶν· κοινὸν οὖν in lac. suppl. L⁴ καὶ ante
κοινὸν om. LKV 16 ως ὑποκειμένον L 17 ὁ βοηθός φησιν A 18 ὅλη
καὶ σύνθετον (om. τὸ) L⁴ in lac. ἀπαχθήσονται K 19 ὑπ’ ἄλλην δὲ JKΑ:
ὑφ’ ἔτέρων δὲ v: ἄλλη δὲ ὑπο- L³ in lac. κατηγορία L 20 δὲ om. K
22 ῥηθὲν] οἰηθὲν v καὶ ἄλλο τι τῶν συμβε- in ras. L¹ 23 ποιωτικὸν JK:
ποιητικὸν LAv post οὐσίας καὶ add. L 24 τὸ εἰδος σύνθετον K εἰ η̄ JA:
εἴη K: εἰ L: η̄ v 25 ἐστὶ L αὐτοῖς A 28 ἔτερον, ἐ ex ἐν corr. L¹ 29 γάρ η̄ L
μέρος δὲ διὸ Λ δ om. Λ 31 μέρος Kv προσελθὼν A ἐπιδείξει] 5 p. 3 b 29

καὶ ἐκείνων μνημονεύσαντος. δυνατὸν δὲ τοῦ μὴ μνημονεῦσαι τοῦ εἰδούς 20^ν
καὶ τῆς ὅλης αἵτιον λέγειν καὶ τὸ τὴν τῶν Κατηγοριῶν πραγματείαν κατὰ
τὴν πρόχειρον καὶ κοινὴν τοῦ λόγου χρῆσιν ποιεῖσθαι· τὸ δὲ τῆς ὅλης καὶ
τοῦ εἰδούς ὄνομα καὶ τὸ ὑπὸ τούτων σημανόμενα οὐκ ἦν τοῖς πολλοῖς 5
ἢ συνήθη, ἀλλ’ οἱ μὲν τὴν ὅλην, οἱ δὲ τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσίαν λέγουσιν.

Πῶς οὖν ὁ Πλωτῖνος, τὰ τρία ἐπίσης οὐσίαι λέγονται; πρὸς
δὲ ἥρητέον διτὶ πρῶτον μὲν ὁ κοινὸς χαρακτὴρ τῆς οὐσίας ὁμοίως ἐφαριμότει
τοῖς τρισίν, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· ἔπειτα οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ διὰ
τὸ ἐσχατὸν τῆς οἰκείας ὑποστάσεως καὶ ἡ ὅλη καὶ τὰ ἔνυλα τοῦ μᾶλλον
10 καὶ ἡττὸν μεταλαμβάνει, καὶ δεῖ ᾧ πέφυκεν ἔκαστα, οὕτως αὐτὰ παρα-
δεικνύναι καὶ μὴ τὰς ἐσχάτας οὐσίας ζητοῦντα κατὰ τὰς τῶν πρώτων καὶ 15
νηγῆῶν οὐσιῶν ἐννοίας αὐτὰς μεταδιώκειν. ἀλλ’ ἔστω, φησί, τὸ εἶδος καὶ
τὴν ὅλην καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐν τῇ πρώτῃ οὐσίᾳ περιέχεσθαι, διότι
κοινὸν αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ μήτε καθ’ ὑποκειμένου τινὸς λέγεσθαι μήτε ἐν
15 ὑποκειμένῳ τινὶ εἶναι· περὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν τί ἐροῦμεν; τί κοινὸν
ἔχουσι καὶ αὗται πρὸς τὴν πρώτην οὐσίαν, εἴπερ αἱ δεύτεραι παρὰ τῶν
προτέρων ἔχουσιν τὸ λέγεσθαι οὐσίαι; ἢ τοῦτο, ὅπερ Ἀριστοτέλης εἶπεν,
τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι ὅπερ κυρίως ἐστὶν οὐσίᾳ διὰ τοῦτο γάρ καὶ 20
Ἀρχύτας τῷ καθ’ ἑαυτὴν εἶναι τὴν οὐσίαν ἔχαρακτήρισεν. εἰ οὖν καὶ τὰ
20 εἰδῆ καὶ τὰ γένη ᾧ μέρη συντελεῖ εἰς τὴν τοῦ ἀτόμου σύστασιν, οὐκ ἀν
εἶη ᾧ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ ἀτόμῳ. οὐ χρή δὲ οὐδὲ ἐπὶ τούτων τὸ ἀπαρά-
λακτον ζητεῖν διὰ τὴν τῶν ἐσχάτων ἀοριστίαν. ἀλλ’ εἰ καθ’ ὑποκειμένου,
φασίν, λέγονται αἱ δεύτεραι οὐσίαι, ἐν ἄλλῳ ἔσονται ἐκείνῳ τῷ καθ’ οὐ
λέγονται. ἢ οὐδαμῶς τοῦτο· οὐ γάρ ᾧ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, οὕτως τὸ καθ’
25 ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλ’ ᾧ τὸ ἀκατάτακτον κατὰ τοῦ κατατεταγμένου
κατηγορεῖται. τὸ γάρ τὸν τινὰ ἄνθρωπον ἄνθρωπον λέγειν οὐδὲν διαφέρει 30
τοῦ τὸν Σωκράτη Σωκράτη λέγειν· τρόπον οὖν τινα αὐτὸς περὶ αὐτοῦ Ε:
λέγεται, καὶ οὔτε κατ’ ἄλλου κατηγορημένησται οὔτε ἐν ἄλλῳ ἔσται. οὕτως
μὲν οὖν καὶ ὁ Πορφύριος λύει τὴν ἀπορίαν καὶ ὁ Ἰάμβλιχος, ἐπ’ αὐτῶν
35 τῶν λέξεων τῷ Πορφυρίῳ κατακολουθῶν. μήποτε δέ, ὅταν τὸν Σωκράτη
ἄνθρωπον καὶ ζῷον λέγωμεν, εἰ μὲν ᾧ αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγομεν, ταῦτὸν

1 μνημονεῦσαι εκ μνημονεύειν corr. L ¹	4 τοῦ εκ τῆς corr. L ¹	6 Πλωτῖνος]
Enn. VI 1,2. 3,4 Ηλ ος Κ	λέγονται οὐσίαι Kv	10 καὶ τοῦ ἡττον ν
10. 11 παραδείκνυσθαι L	11 τῶν om. LA	16 αὗται J ² ΚΛν: αυται J ¹ :
αὗται L πρώτην, supra τὴν ἀτόμον J ²		16. 17 τῶν προτέρων, ω utrumque
ε corr. L 17 post ὅπερ δ add. Kv		18 οὐσία ἐστὶ Kv τοῦτο Λ:
τούτου JLKv 19 Ἀρχύτας] cf. p. 61,1	τῷ scripsi: τὸ libri	19. 20 εἰ οὖν ἀν
τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ ν 20 ἀν om. ν	22 post εἰ καὶ add. Λ	23 post
τῷ τοῦ add. K 24 οὕτως καὶ τὸ Kv	25 ἀκατάτακτον καὶ κατὰ K	
26 τὸ] τὸν L τὸν om. ν ἄνθρωπον alterum om. Kv		27 σωκράτη
	τ' τ'	
σωκράτη JK: σωκράτην σωκράτην Λν: σωκρα σωκρα I,		αὐτοῦ ν: αὐτοῦ JLKA
29 λό ει J: λύσει K 30 τῷ(i) πορφυρῷ(i) κατακολουθῶν JKA: κολουθῶν post lac. 4		
litt. L: τούτω ἀκολουθῶν ν σωκράτη J: σωκράτη Kv: comp. LA 31 λέγομεν		
J ¹ b, corr. Ja εἰ—λέγομεν in marg. suppl. Ja		

ἔσται τό τε ἄτομον καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος, καὶ ἔσται μάταιος ἡ τοιαύτη 20^η κατηγορία· εἰ δὲ ὡς εἶδος ἡ γένος ἀτόμου κατηγοροῦμεν, ἡ τὸ συμπληρωτικὸν τοῦ ἀτόμου κατηγορήσομεν ἡ τὸ ἐξηγημένον· οὐδέτερον δὲ τούτων τὸ ἄτομόν ἔστιν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς μέρος ἐνυπάρχει τῷ ἀτόμῳ, τὸ δὲ αἴτιον ἔστιν 5 αὐτοῦ. Βέλτιον οὖν λέγειν διτὶ τὸ ἐνυπάρχον μέν ἔστι τὸ κατηγοροῦμενον, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ ἐξηγημένον ὁμοιότητα, καθ' ἣν καὶ γένος λέγεται καὶ ἐκ γένους καὶ διαφορῶν συνεστάνει τὸ εἶδός φαμεν· καίτοι τὸ γένος κοινότερον καὶ περιεκτικότερον ὃν τοῦ εἶδους μέρος γίνεσθαι τοῦ εἶδους ἄτοπον. ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορά, φασίν, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν, εἴπερ συμπληρωτικῇ τῆς 10 οὐσίας ἔστιν· οὐκ ἄρα ἴδιον τοῦτο οὐσίας. ἡ καὶ ἡ διαφορὰ κατὰ τὸ 30 οὐσιῶδες συμπληρωτικῇ τῆς οὐσίας ἔστιν καὶ μέρος οὐσίας γίνεται, ἐπειὶ ὡς ποιότης θεωρουμένη, οἷον ὡς λογικότης, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ καὶ αὐτὴ 25 ἔσται. Ζητηθήσεται δὲ καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς διάλιγον ὕστερον, νῦν δὲ τὴν λέξιν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπισκεπτέον.

15 Οὐσία δέ ἔστιν ἡ κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη, ἡ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται μήτε ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ἔστιν. τριχῶς τῆς οὐσίας λεγομένης, ὡς εἱρηται, κατά τε τὴν ὅλην καὶ κατὰ τὸ εἶδος καὶ κατὰ τὸ σύνθετον, πρώτην οὐσίαν τὴν 25 σύνθετον φησιν καὶ ἄτομον· μνημονεύσει δὲ καὶ τῶν ἄλλων δύο, διταν τὰ 20 μέρη τῆς οὐσίας καὶ αὐτὰ οὐσίας εἶναι λέγη. δῆλον δὲ διτὶ τὸ μὲν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι πάσῃ οὐσίᾳ προσήκει· αὐτὴ γάρ ὑπόκειται τοῖς ἄλλοις καὶ ἀνευ αὐτῆς οὐδὲ τὰ ἄλλα ἔστιν· τὸ δὲ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι οἰκειότατόν ἔστιν τῆς ἀτόμου οὐσίας· τιῷ γάρ εἶναι ἀδιαιρέτος αὐτῇ μὲν 40 κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγεται, καθ' ὑποκειμένου δὲ αὐτῆς αἱ δεύτεραι Ζ 25 οὐσίαι κατηγοροῦνται. ἡ οὖν καὶ αὐταῖς ταῖς οὐσίαις ὑποκειμένη, αὕτη προηγουμένως ἄν εἴη καὶ κυρίως οὐσία, εἴπερ ταῦτης μὴ οὔσης οὐδεμίᾳ τῶν ἄλλων εἶναι δύναται. διελόν δὲ νῦν τὰς οὐσίας, καθόσον αἱ μὲν 45 πρῶται, αἱ δὲ δεύτεραι λέγονται, πρώτας μὲν τὰς ἀτόμους οὐσίας ἔθετο, δευτέρας δὲ τὰς κοινὰς καὶ ἀπλᾶς, διότι πρώτοις τοῖς σύνθετοις καὶ ἀτόμοις, 30 ἔπειτα τοῖς ἀπλοῖς καὶ κοινοῖς ἐπιβάλλομεν, καὶ διτὶ ἐν τῇ ἀτόμῳ καὶ τὴν κοινὴν ἔχειν τὸ εἶναι φησιν. πρώτως μὲν οὖν οὐσία διὰ τοῦτο ἡ ἄτομος

1 τε ομ. Α	post ἄτομον ras. 7 litt. L	ἔσται οι. Α	2 ἡ ὡς γένος Kv
συμπληρωματικὸν Kv	3 δὲ ομ. L	7 διαφορᾶς Lv	8 δὲ ante καὶ Lv: ομ. K
γίνεσθαι τοῦ εἶδους JLv: γίνεται τοῦ εἶδους K: αὐτοῦ γίνεσθαι A			
9 φασὶν JLA: φησὶν Kv	συμπληρωτικὸς K	10 οὐκ—καὶ (11) in ras. J ¹	
ἄρα] ἔχει K	11 μέρος τῆς οὐσίας Kv	12 αὐτῇ Λ	13 καὶ J supra, LΔ:
om. Kv	12 εἰρηται	14 αὐτῇ Λ	15 κυριώτατα JLK: κυριώτατα τε Λν
βελτερον] p. 97,24 sqq.	post λέξιν αὐτὴν add. KΔν	16 λεγομένη έως τοῦ τινὶ ἔστι Kv	17 ὡς εἱρηται
λεγομένης Kv	17. 18 κατὰ τε τὴν ὅλην καὶ κατὰ τὸ εἶδος JLv: κατὰ τὴν ὅλην κατὰ τὸ εἶδος Α: κατὰ ὅλην εἶδος καὶ τὸ συναμφότερον K	18 καὶ κατὰ τὸ σύνθετον JLA: καὶ κατὰ σύνθετον ν: καὶ σύνθετον K	19. 20 τὴν σύνθετον φησιν JLA: φησὶ τὴν σύνθετον ν: φησὶ K
οὖσης add. K	20 καὶ αὐτὰ οὐσίας om., sed οὐσίαν supra add. L	19 καὶ (prius) ομ. K	post ἄτομον λέγη] 5 p. 3a29
δῆλον JLA: μᾶλλον Kv	μὲν μὴ JLA: μὲν K: μὴ ν	21 αὐτῇ L: ἀγη J:	
αὐτῇ KΔν itemque ν. 23	27 δὲ ομ. ν	30 καὶ ante κοινοῖς ομ. ν	
31 τὸ εἶναι ἔχειν A	τὸ supra J		

λέγεται, κυριώτατα δέ, οὗτοι καθ' αὐτὴν αῦτη ἔστιν ἡ οὐσία, αἱ δὲ ἄλλαι 20·
καὶ¹ ὑποκειμένης αὐτῆς λέγονται. μάλιστα δέ ἔστιν αὕτη οὐσία, οὗτοι
κατὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἡ οὐσία χαρακτηρίζεται, αὕτη δὲ ὑπόκειται τοῖς μὲν ὡς
ώς καὶ² ὑποκειμένου αὐτῆς λεγομένοις τοῖς εἶδοσι καὶ γένεσιν, τοῖς δὲ ὡς
ἢ ὑποκειμένῳ αὐτῇ οὖσιν τοῖς συμβεβηκόσιν. καὶ ἀλλως δὲ ἂν τὸ
κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα τῇ ἀτήμῳ καὶ συνίτεται οὖσις
ἐφαρμόστειν λέγοις. τὰ γάρ τοῦ αὐτοῦ δόντας μετέχοντα ἡ ὄμωνύμως
μετέχει ἡ συνωνύμως ἡ κατὰ μεταφοράν. εἴτε οὖν ὄμωνύμως λέγοιντο
οὖσια ἡ τε νοητή καὶ | ἡ αἰσθητή, πρώτως αὕτη οὐσία ὡς πρὸς 21· Λ
10 ήμᾶς λέγεται· εἴτε κατὰ μεταφορὰν ἡ νοητή ἀπὸ τῆς αἰσθητῆς, ὡς ἀπὸ
τῶν τοῦ ζῷου ποδῶν οἱ τοῦ ὅρους λέγονται, κυρίως μὲν ἔσται οὖσία ἡ
αἰσθητή, κατὰ μεταφορὰν δὲ ἡ νοητή· εἴτε συνωνύμως οὖσια λέγονται τό³
τε εἶδος καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἀτομόν, μάλιστα οὖσία ἡ ἀτομος τὸ καθ'
αὐτὸν εἶναι καὶ τὸ ὑποκεῖσθαι μάλιστα παραδεικνύσα.

15. Ἐλλ' ἐπεὶ καὶ πρὸς τὰ περὶ τῆς πρώτης οὖσίας εἰρημένα πολλά ἔστιν ὃ⁴
τὰ ἀπορούμενα, ἴδωμεν πάλιν, τίνα ταῦτα ἔστιν καὶ τίνες αἱ προσφόρως
αὐταῖς ἐπαγόμεναι λύσεις. οὐδὲ διδάσκει διὰ τούτων, φασίν, τί ἔστιν οὖσία,
ἄλλα τί οὐκ ἔστιν, ὡς εἴ τις τὸν ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς μήτε ἵππον εἴποι
μήτε κύνα. ἀλλ' ἰστέον διτι πρῶτον μὲν οὐκ ἔστιν δρος τὸ τοιοῦτον, ἀλλ'
20 οὐδιγραφή· ἔπειτα καὶ δροι τινὲς δι' ἀποφάσεως ἀποδίδονται. ἀλλ' οὐ καλῶς
τὸ παράδειγμα ἐπήγαγεν ὁ ἀπορῶν λόγος· εἰ μὲν γάρ τρία ταῦτα μόνα ἦν
εἰδη, ἵππος καὶ κύων καὶ ἄνθρωπος, ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν διτι δι μήτε κύων 10
μηδὲ ἵππος, τοῦτο ἄνθρωπός ἔστιν, καὶ ἐγνωσμένων τῶν δύο ἐγινώσκετο
καὶ τὸ τρίτον, ὥστε ἔπειδὴ τρία ταῦτα ἔστιν, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν καὶ
25 τὸ ἀδιάφορον, ἀληθὲς τὸ ἀδιάφορον σημαίνοντα εἰπεῖν 'δι μήτε ἀγαθὸν μήτε
κακόν ἔστιν', καὶ ἐγνωσμένων τῶν δύο γινώσκεται καὶ τὸ ἀδιάφορον. καὶ
ἐνταῦθα οὖν τριπλῶν τούτων πάντα περιειληφέτων, τωῦ τε ἐν ὑποκειμένῳ
καὶ τοῦ καθ' ὑποκειμένου καὶ τοῦ μηδέτερα ἔχοντος, διὰ τοῦτο προεδίδαξεν
περὶ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ καθ' ὑποκειμένου, ἵνα διὰ τῆς ἀποφάσεως 15
30 αὐτῶν τὴν κυριωτάτην οὖσίαν σημάνῃ. καὶ οὐδὲ ἡρκέσθη μόνη τῇ ἀπο-
φάσει, ἀλλὰ καὶ παραδειγμα προσέμηκεν, ὥσπερ εἴ τις λέγων τὸν ἄνθρωπον
μήτε ἵππον μήτε βοῦν εἶναι προσθείη ἐφεξῆς 'οἶνον Σωκράτης'.

1 καθ' ἐαυτὴν Κ αὐτὴ J²Α: αὐτὴ J¹: αὐτὴ Lv 2 αὐτὴ ΚΑν: ἀυτὴ J²: αὐτὴ J¹:
αὐτὴ L 3 τὸ] τοῦ Kv αὐτὴ ΚΑν: ἀυτὴ J: αὐτὴ L 4 τοῖς (prius) om. Α
post γένεσιν add. πρὸς κατηγορίας Α 5 ἐν om. K οὖσιν τοῖς om. Α
post συμβεβηκόσιν add. πρὸς σύστασιν Α 7 λέγομεν L τοῦ om. Α
8 εἴτε JL.Δ: εἰ Kv οὖν Α 9 οὖσια εἴτε (ex ἡτε corr.) ἀν ἡ (ἡ supra)
ἀτομος ἡ οὖσα καὶ νοητή καὶ αἰσθητή L αὐτῇ] ἀν L 10 post νοητὴ add.
τῇ Α 12 λέγονται οὖσται J, sed corr. Ja 13. 14 τὸ (ante καθ' et post καὶ) ΚΑ
(altero loco supra K¹): τῶ(i) JL.v 14 παραδεικνύσται Λ: παραδεικνύσται Kv
17 φασίν] cf. Dexipp. p. 44,4 B. 18 εἴποι JL: εἰπη ΚΑν 21 μόνα ταῦτα Α
23 ἐγνωμένων Α 25 ἀληθὲς τὸ ἀδιάφορον in marg. Ja 27 πάντα JL.Δ: ταῦτα Kv
28 conicias μηδετέρως coll. Arist. Poet. 14 p. 1453b19, sed cf. p. 96,22 30 τὴν οὖσίαν

τὴν κυριωτάτην Κ μόνον Ι. 32 σωκράτης JL: σωκρα ΙΚ: σωκράτην ν
Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

Ἄλλὰ διὰ τί, φασίν, ἐνταῦθα μὲν πρώτην οὐσίαν τὴν αἰσθητὴν λέγει, 21^ο ἀλλαχοῦ δὲ δευτέραν ὡς μετὰ τὴν ἀσώματον τεταγμένην; ἢ διὰ οὐ πρό-
κειται αὐτῷ περὶ τῶν νοητῶν οὖσῶν νῦν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῶν αἰσθητῶν τὴν
φύσιν καὶ τάξιν παραδοῦναι, ὅπερ καὶ διὰ τοῦ λεγομένην ἐνεδείξατο· οὐ γάρ 20
5 λέγεται ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδὲ ἔγνωσται τοῖς πολλοῖς ἔκεινη, ἀλλ᾽ αὕτη μᾶλλον
ἡ αἰσθητή. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος καὶ τὸ νοητὸν καὶ χωριστὸν εἶδος ἄτομον Β
οὐσίαν λέγεσθαι φησιν, καὶ ἵσως οἰκεῖον τοῦτο τῷ Περιπάτῳ, εἰπερ τὰ
κοινὰ οὐδέ ἔστιν δῆλος καθ' ἔαυτα ἐν ὑποστάσει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀτόμοις
ἔχει τὸ εἶναι· εἰ οὖν τὰ χωριστὰ εἴδη πάντων μάλιστά ἔστιν ἐν ὑποστάσει,
10 ἄτομα ἀν εἴη καὶ οὐ κοινά. ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος ἐπισκήπτει τῷ Ἀλέξανδρῳ
ώς ἀγνοοῦντι πῶς λέγεται ἐνταῦθα ἄτομος οὐσία· δῆλον γάρ διὰ οὗτως, 23
φησιν, ὡς ἀδιαιρέτος εἰς ἄλλα εἰδῶν. εἴπει δὲ ἀν οἷμαι Ἀλέξανδρος, διὰ
καὶ ἡ χωριστὴ καὶ ἡ νοητὴ οὐσία, εἴπερ μή ἔστιν κοινή, ἀδιαιρέτος ἔστιν
εἰς ἄλλα εἰδῶν. περὶ δὲ τὸ αὐτὸς ζήτημα καὶ ἔκεινο στρέφεται, διὰ τί ἐν
15 μὲν τοῖς Φυσικοῖς τὰ κοινὰ προτάττει, ἐνταῦθα δὲ τὰ καθ' ἔκαστα; ἢ διὰ
διχῶς λέγεται τὸ πρότερον καὶ τὸ δεύτερον, ἢτοι τῇ φύσει ἢ ὡς πρὸς
ἡμᾶς· πρὸς ἡμᾶς μὲν γάρ τὰ καθ' ἔκαστον πρότερα· πρώτως γάρ τούτοις 30
προσβάλλομεν· τῇ φύσει δὲ τὰ κοινὰ πρότερα· ὑπὸ γάρ τὰ καθόλου τέτακται
τὰ καθ' ἔκαστα. ὥστε εἰ μὲν ἀπὸ τῆς φύσεως ἀρχοιτό τις, τὰ ἀπλᾶ, τὰ
20 αἵτια, τὰ καθόλου, τὰ ἀσύλα, τὰ ἀμέριστα καὶ τὰ τοιαῦτα προτάξει· ἐπειδὴ
δὲ ἀπὸ τῆς σημαντικῆς σχέσεως ἡ τάξις εἰληπται νῦν, ὡς πρὸς ἡμᾶς τὸ
πρῶτον ληφθῆσται. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος ἐνταῦθα καὶ τῇ φύσει ὑστερα
τὰ καθόλου τῶν καθ' ἔκαστα εἶναι φιλονεικεῖ, ἀπόδειξιν μὲν οὐδεμίαν
κομίζων σχεδόν, τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων, διὰ τὸ λέγει τὸ εἶναι καὶ τὴν 35
οὐσίαν τὰ κοινὰ παρὰ τῶν καθ' ἔκαστα λαμβάνειν, μηδεμίαν τούτου προσ-
τιθεῖς ἀπόδειξιν. καὶ αἱ ἀποδείξεις σαμραί· κοινοῦ γάρ ὄντος, φησίν,
ἀνάγκη καὶ ἄτομον εἶναι· ἐν γάρ τοῖς κοινοῖς τὰ ἄτομα περιέχεται· ἀτόμου
δὲ ὄντος οὐ πάντως τὸ κοινόν, εἴγε τὸ κοινὸν ἐπὶ πολλοῖς ὑπάρχει. δῆλον
γάρ διὰ καὶ πᾶν ἄτομον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ συμπληροῦσται· ὁ γάρ τὶς ἄνθρωπος
30 καὶ ἄνθρωπος, φησὶν Ἀριστοτέλης. ὥστε καὶ ἔκεινο φεύδως ἔλαβεν εἰς δεῖξιν
τοῦ πρῶτα εἶναι τῇ φύσει τὰ ἄτομα, διὰ τοῦ κοινοῦ ἀναιρουμένου οὐ πάντως 40
ἀναιρεῖται τὸ ἄτομον· εἰ γάρ καὶ τὸ κοινὸν ἐν τούτῳ ἔχει τὴν οὐσίαν ἐν
τῷ διατείνειν ἐφ' δῆλα τὰ ἄτομα καὶ συμπληροῦν αὐτὰ καὶ τὸ ἄτομον ἐν Γ
τῷ συμπληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, πῶς ἀναιρουμένου τοῦ κοινοῦ οὐκ εὐθὺς
35 ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ ἄτομον; μήποτε οὖν τριτὸν ληπτέον τὸ κοινόν, τὸ

1 φασίν] cf. Dexipp. p. 44,32 B. λέγει ομ. A 2 ἀλλαχοῦ] cf. Met. Z 7 p. 1032 b 1

2. 3 πρόσκειται Kv 7 εἴπερ καὶ τὰ A 8 ἐν ὑποστάσει καθ' ἔαυτὰ A 11 ἐνταῦθαι]

ἐν ἀριθμῷ ἡ L 12 εἰδῆ ἀλλα K εἴπη οὖν ἀν L, οὖν supra L¹ 13 ἀδιαιρέτος]

ἄτομος καὶ αὐτὴ L 14 καὶ ἔκεινο scripsi coll. Dexipp. p. 45,3 B.: καὶ ἔκεινος JLKv:

κακεῖνος A 15 Φυσικ.] A 1 p. 184a23. 7 p. 189b31. Γ 1 p. 200b24 16. 17 πρὸς

ἡμᾶς· πρὸς ἡμᾶς JL A: πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῦ μηδέτερα ἔχοντος. διατοῦτο προεδίδαξε περὶ τῶν

ὑποκειμένων. καὶ καθ' ὑποκειμένου Kv (cf. p. 81,28) 26 αἱ ομ. L 27 post

καὶ add. τὸ ΚΛν (cf. Dexipp. p. 45,20 B.) 28 ὑπάρχει ομ. Kv δῆλον JL A:

εἰπόντες Kv 30 φησὶν] p. 2a25 32 ἀναιρεῖται—ἄτομον (35) ομ. K

35 καὶ ομ. Kv τριτὸν Kb

μὴν ἐξηγρημένον τῶν καθ' ἔκαστα καὶ αἴτιον τῆς ἐν αὐτοῖς κοινότητος κατὰ 21^v
τὴν μίαν ἑαυτοῦ φύσιν, ὥσπερ καὶ τῆς διαιφορότητος κατὰ τὴν πολυειδῆ
πράληψιν. τὸ γάρ πρῶτον ζῆσον καὶ αὐτοζῆσον κατὰ μὲν τὴν μίαν τοῦ
ζήσου φύσιν τὴν πρὸς ἄλληλα κοινότητα πᾶσιν τοῖς ζήσοις ἐνδίδωσιν καθὸ 25
τὸ ζῆσα, κατὰ δὲ τὴν τῶν διαιφόρων εἰδῶν πρόληψιν τὰ διάφορα εἶδη τῶν
ζήσων ὑφίστησιν. δεύτερον δέ ἐστι κοινὸν τὸ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ αἴτιον τοῖς
διαιφόροις εἰδέσιν ἐνδιδόμενον καὶ ἐνυπάρχον αὐτοῖς, ὥσπερ τὸ ἐν ἑκάστῳ
ζῆσιν. τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς ζημέτεροις ἐννοίαις ἐξ ἀφαιρέσεως ὑφίσταμενον,
ὑστερογενὲς δὲν καὶ τὴν τοῦ κοινοῦ μάλιστα καὶ ἀδιαιφόρου ἔννοιαν ἐπε-
10 δεχόμενον. τὸ μὲν γάρ κοινὸν αἴτιον ἐξηγρημένον ἐστὶ τῶν αἰτιατῶν καὶ
ἄλλο πάντη παρ' αὐτὰ καὶ ὡς αἴτιον κοινόν, ἀλλ' οὐχ ὡς κοινὴ φύσις.⁵⁰
ἡ δὲ συμπληρωτικὴ τῶν καθ' ἔκαστα κοινότης μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ τὸ
διαιφορον ἔχει. οὐ γάρ ἐστιν τι μόνως κοινὸν ἐν τῇ θνητῇ καὶ τῇ ἀθανάτῳ
οὐσίᾳ, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν διαιφορεῖται καὶ ἡ διαιφορὰ κοινοῦται. μόνον οὖν
15 τοῦτο τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, διπερ ἡμεῖς τὰς διαιφορὰς ἀφαιροῦντες ἀπολειπομεν,
τὴν τοῦ κοινοῦ ὡς κοινοῦ ἔννοιαν ἔχει. καὶ πρὸς τοῦτο ισως ὁ Ἀλεξανδρὸς
ἀφορῶν | ὑστερον αὐτὸ τῶν ἀτόμων οἴεσται· πλὴν δὲ οὐ σφέσι τὴν πρὸς 21^v Δ
ἑαυτὸν ἀκολουθίαν, δταν ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν διαιφορῶν ὑφεστάναι λέγη
τὸ καθ' ἔκαστα, εἰς μὴ ἄρα καὶ τὴν ὑπόστασιν κατὰ τὴν ἔννοιαν θεωρεῖ
20 τὴν τὸν ὄρισμὸν συνάγουσαν καὶ ἀπογυμνοῦσαν τὸ κοινόν. ἐγκαλεῖ δὲ τῷ
Ἀλεξανδρῳ ὁ Ἰάμβλιχος καὶ δτι ὡς μίαν οὐσίαν διαιρεῖ τὴν σωματικὴν
καὶ ἀσώματον, ἐφ' ὃν οὐδέν ἐστι κοινόν· ἐναντίον γάρ τοῦτο, φησί, καὶ
πρὸς Ἀριστοτέλη, εἴπερ οὐδὲ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν κοινότητα ἐκεῖνος τίθεται.
ἄλλ' εἰ μὲν ὡς κατὰ μίαν ίσσστοιχον ἀντιδιαίρεσιν εἰλημμένων τούτων καὶ
25 τὸ κοινὸν ὡς πάντη ἀδιαιφορον λαμβάνει, ἀτοπον· εἰ δὲ ὡς οὕσης τινὸς καὶ
ἐν τῇ ὑφέσει κοινότητος, καθ' ἣν συνδεδεμένα ἀπαντα καὶ μετὰ τὴν διά-
κρισιν ἡνωμένα μένει, τί ἀτοπον; καὶ γάρ καὶ Πλάτων τὰ γένη τοῦ δντος
οὐκ εἰς ἀσώματα ἢ εἰς σώματα μόνα διέτεινεν, ἀλλὰ διὰ πάντων χωρεῖν
ἀπεφήνατο, ὃν ἐν ἦν ἡ οὐσία.

30 p. 2a14 Δεύτεραι δὲ οὐσίαι λέγονται ἔως τοῦ οἶνον δ τε ἄνθρωπος 10
καὶ τὸ ζῆσον.

Τὰς οὐσίας διελῶν εἰς πρώτας καὶ δευτέρας καὶ περὶ τῶν πρώτων
εἰπών ἐξῆς περὶ τῶν δευτέρων ἐπάγει, ἀς ἐν εἰδέσιν καὶ γένεσιν ἀφορίζεται,

1 τῆς] τοῖς ΙΑ	3. 5 πρόληψιν] cf. p. 70, 12	3 αὐτοζῶιν J: αὐτοζῶον L:
αὐτὸ ζῶον ΚΛν	3. 4 φύσιν τοῦ ζῶου Α	6 post ἐστι add. τὸ v τοῦ om. v
8 ζῶω v διανοτας v	9 ὑστερογενὲς L	μᾶλλον L ἀδιαιφόρου JL, ἀ supra J:
διαιφόρου ΚΛν	13 τι om. Α κοινὸν ex κοινῶς corr. I.	16 ἔχοι JL
18 ἑαυτὸν scripsi: έαυτὸ libri	21 post διαιρεῖ add. εἰς b	19 τὸ JL: τὰ Κν
ν (in ὑπόστασιν) et κατὰ in ras. J		23 ἀριστοτέλη J:
άριστοτέλην Κν: ἀριστοτε ΙΑ	25 διαιφορον Κν λαμβάνειν v	καὶ ante ὡς pos. Α
27 Πλάτων] in Parm., cf. impr. p. 14 B	28 μόνον Αν	29 ἦν om. L
ἢ om. Αν	30 ἔως τοῦ] lemma integrum habet Α τοῦ om. JK δ τε om. L	6*

εἰδεσι μὲν τοῖς τῶν ἀτόμων περιεκτικοῖς (ταῦτα γάρ ησαν αἱ πρῶται οὐσίαι), 21^ν γένεσιν δὲ τοῖς τούτων τῶν εἰδῶν, ἀκριβῶς ταῦτα προσθεῖς, ἵνα μὴ πολλα-
χῶς τῶν εἰδῶν καὶ γενῶν λεγομένων εἰς ἄλλα σημανόμενα ἀπενεχθῶμεν.
καὶ γὰρ καὶ ὁ Πορφύριος ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ πολλὰ σημανόμενα τοῦ εἰδούς 15
5 καὶ τοῦ γένους ἀπελογίσατο, ὃν ἐν εἴπεν εἶναι εἶδος τὸ τῶν ἀτόμων περι-
εκτικὸν καὶ γένος τὸ τῶν τοιούτων εἰδῶν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
κατηγορίαις ἔστιν εἰδῆ καὶ γένη, ἵνα μὴ δευτέρας οὐσίας ἔκεινα τὰ γένη
καὶ τὰ εἰδῆ νομίσωμεν, ἀσφαλῶς εἴπεν δὲτοῦ οἵς αἱ ἀτομοὶ οὐσίαι,
ταῦτα λέγει εἰδῆ καὶ γένη τὰ τῶν τοιούτων εἰδῶν. σαφὲς δὲ τοῦτο καὶ
10 διὰ τῶν παραδειγμάτων ἐποίησεν· παράδειγμα δὲ τοῦ μὲν εἰδούς ὁ ἄνθρωπος 19
ἐν ϕῷ δὲ τὶς ἄνθρωπος οὐ πάρχει, τοῦ δὲ γένους τὸ ζῷον, ἐν ϕῷ δὲ τὸ ἄνθρωπος
καὶ ὁ τὶς ἄνθρωπος περιέχεται. ἀλλ’ εἰ ἀνθρώπου μὲν ἀναιρεθέντος ἀνή-
ρηνται οἱ ἀτομοὶ ἄνθρωποι καὶ ζῷου ἀναιρεθέντος ὁ ἄνθρωπος, οὐ μέντοι
ἀνάπταντι, πρῶτα δὲ τῇ φύσει τὰ συναναιροῦντα μὲν μὴ συναναιρούμενα
15 δὲ ἐλέγομεν, πᾶς πρῶται μὲν οὐσίαι αἱ ἀτομοὶ λέγονται, δεύτεραι δὲ τὰ
εἰδῆ καὶ τρίται τὰ γένη; καὶ γὰρ ἐφεξῆς τὰ εἰδῆ τῶν γενῶν μᾶλλον οὐσίας
ἐρεῖ. η̄ δεύτεραι εἰσὶν αὐται, καθόσον ὡς μέρη συμπληροῦσιν τὰς ἀτόμους
οὐσίας, τὰ δὲ μέρη τοῦ ὅλου δεύτερα, καὶ ὡς κατ’ ἐνέργειαν ἐν τῷ ἀτόμῳ
γενόμενα καὶ τοῦτο ὅπερ ησαν καθ’ ἑαυτὰ δυνάμει· τὸ δὲ ἐνεργείᾳ πρότερον, 25
20 ὅστερον δὲ τὸ δυνάμει. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ συναναιρεῖν μὲν μὴ συναναιρεῖσθαι
δὲ λόγος οὐκ ἀκριβῶς ηρώτηται. οὐ γὰρ ὁ εἰς ἀτομος οἰον ὁ Σωκράτης
ἡ πρώτη ἔστιν οὐσία, ἀλλ’ οἱ ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον πάντες, διότι καὶ ἔκαστος·
πάντων δὲ τῶν ἀτόμων ἀναιρεθέντων ἀνήρηται καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ καθόλου.
ἀλλὰ καὶ ἐπινοεῖται ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ κοινά, ἀποδιαλαμβανόντων ἡμῶν
25 ἀεὶ τὸ κοινὸν ἐν τοῖς κατά τινα διαφέρουσιν· Σωκράτης γάρ καὶ Δίων
καὶ πολλοῖς λόγιασιν ἀλλήλων διεστήκασιν, ἔνεστιν δύμως τις μία ἀδιά- 30
φορος οὐσία, καθ’ ἦν τὸ κοινὸν ἐν αὐτοῖς θεωρεῖται, η̄τις περὶ τὰ καθ’
ἔκαστα καὶ ἐν τοῖς κατά μέρος ἔχει τὸ ἐπινοεῖσθαι. ἔτι τοινύν αἰτία τοῦ
εἶναι ἔστιν τοῖς κοινοῖς τὰ καθ’ ἔκαστα· ταῦτα γάρ ἐν τῷ τάδε τινὰ εἶναι
30 προϋπάρχει, τὰ δὲ κοινὰ ἐπιγίνεται, ἀπερὶ οὐκ ἔστιν τάδε τινὰ νοούμενα,
ἀλλὰ τοιάδε· εἰ δὴ τὰ καθ’ ἔκαστον ἀναιρεθείη, οὐδ’ ἀν τὸ κοινὸν εἴη·
συμπληρωτικὴν γάρ ἔχει τοῦτο τὴν φύσιν τῶν ἀτόμων οὐσιῶν· ἔτι δὲ
τὰς κατηγορίας περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων εἶναι φαμεν, αἱ δὲ σημαντικαὶ 35
λέξεις ἐπὶ πρότερα τὰ ἀτομα φέρονται· τούτοις γάρ πρώτοις κατὰ αἰσθήσιν
ἐντυγχάνομεν, ἔπειτα δὲ μεταβαίνομεν ἐπὶ τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη ἀπὸ τῆς

3 καὶ τῶν γενῶν Λ 4 Πορφύριος] p. 1,18 sqq. 5,14. 7,27 B. 4. 5 τοῦ γένους
καὶ τοῦ εἰδούς L 5 ἀπελογήσατο JL εἶναι εἴπεν εἶδος K: εἶναι εἶδος εἴπεν
6 ἐπεὶ K 7 τὰ γένη οἱ. ΚΑν 8 καὶ τὰ εἰδῆ οἱ. Α 9 σαφῶς JA
11 ὁ τὶς—ἐν ϕῷ οἱ. K γένους JA: ἀνθρώπου Lv 14 συναναιροῦντα, αν supra J
15 ἐλέγομεν] p. 76,8 πᾶς supra J¹ αἱ ἀτομοὶ οὐσίαι ν 16 τρίτα Α
17 ἐρεῖ] p. 2v 7 18. 19 ἀτόμῳ γενόμενα] ὅλω μὲν γενόμενα Α 20 τὸ δυνάμει
τῇ δυνάμει Α μὲν οἱ. Α 21 ὁ ante Σωκράτης in marg. J 25 γάρ]
δὲ K 26 ἔνεστιν JL: ἐν ἔστιν Kv: ἔνεστι δὲ Α 27 ἐν αὐτοῖς τὸ κοινὸν ν
ἔναυτοῖς A 28 ἔκαστον ν ἐπινοεῖσθαι] θεωρεῖσθαι K 31 post ἀλλὰ add.
εἰ b εἰ δὴ JLΔ: εἰδῆ Kv

αἰσθήσεως ἐπὶ νόησιν ποδιγούμενοι. ὅλως δέ, εἰ μὴ τὰ καθ' αὐτὰ εἰδὴ 21°
καὶ γένη, ἀλλὰ τὰ ἐν τοῖς ἀτόμοις κατὰ τὴν Ηεριπατητικὴν συνήμειαν
παραλαμβάνομεν, πῶς οὐκ ἀν εἴη ταῦτα δεύτερα ἐν οὐσίᾳς λόγῳ, μέρῃ τῶν
ἀτόμων ὅντα καὶ κατὰ τοῦτο ἔχοντα τὸ οὐσίαι εἶναι, ὅτι μέρη οὐσιῶν εἰσιν,
ἢ ἐπεὶ ὡς μὴ καθ' ἑαυτὰς ὑφεστῶσαι οὐδὲ ἀν εἰς ὅλως οὐσίαι; ὁ μέντοι %
'Αλέξανδρος οὐκ ἀν ἀναγκασθείη τοῖς τοιούτοις ἀπολογισμοῖς, καὶ τῇ φύσει II
προτέρας βουλήμενος εἶναι τὰς ἀτόμους οὐσίας τῶν κοινῶν· μὴ οὐσῶν γάρ
φῆσιν τῶν ἀτόμων οὐδὲν εἶναι δύνασθαι τῶν ἄλλων, οὐχ ὑγιῶς τοῦτο
νομίζων. κανὸν γάρ σὺν τοῖς ἀτόμοις ἔχῃ τὸ εἶναι ἡ κοινὴ οὐσία, ἀλλὰ
10 καθ' ἑαυτὴν οὖσα συντεκεῖ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποκειμένων. ἀμεινον δὲ
λέγειν ὡς τὸ καθόλου καθ' ἑαυτὸν τὴν κυριωτάτην οὐσίαν ἔχον μεταδίδωσι
καὶ τοῖς καθ' ἔκαστα ἑαυτό, καὶ οὗτως κυριώτερόν ἐστι τῶν ἀτόμων κατὰ 45
τὸν τῆς φύσεως λόγον. ἀλλὰ κοινόν, φῆσιν, οὐδὲν εἶναι δύναται χωρὶς ἀτόμου,
ἀτομον δὲ ἔστιν χωρὶς κοινοῦ, οἷον ἥλιος καὶ σελήνη καὶ κόσμος. πρὸς δὲ ῥητέον
15 ὡς δὲ' ἄλλην συντυχίαν τοῦτο γέγονεν τὸ ἀπαξ δέξασθαι τούτων ἐκάστου τὴν
ὅλην τὸ εἶδος, ἔστιν μέντοι οὕτως παρεσκευασμένος ὁ λόγος, ὥστε εἰ καὶ
πολλοὶ πεψυκότες ἦσαν αὐτὸν δέχεσθαι, δύναται ἔκυρτὸν διδύναι εἰς τὸ πλήθος.
εἰσὶν δὲ οὖσίαι ὅλως αἱ δεύτεραι, κανὸν μὴ καθ' ἑαυτὰς ὑφεστήκασιν, ἐπειδὴ 50
μόναι τῶν κατηγορουμένων τὴν οὐσίαν δηλοῦσιν. αἱ μὲν γάρ ἀπὸ τῶν
20 συμβεβηκότων πᾶσαι κατηγορίαι ἀλλότριαι εἰσὶν τῆς οὐσιάδους σημασίας,
οὐ τὸ τί ἔκαστον δηλοῦσαι, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκός· αὗται δὲ καθ' ὑποκει-
μένων τῶν πρώτων οὐσιῶν λεγόμεναι τὴν οὐσίαν τῶν ὑποκειμένων σημαί-
νουσιν. | τὸν γάρ Σωκράτη εἰ ἀποδιδῷ τις τί ἔστιν, τὸ μὲν εἶδος καὶ τὸ 22° A
γένος ἀποδιδούς, οἷον ἄνθρωπον ἢ ζῶον εἰπών, οἰκειότερον ἀποδώσει καὶ
25 γνωριμώτερον ποιήσει, τῶν δὲ ἄλλων ἐννέα κατηγοριῶν ἀποδιδούς τι, οἷον
λευκὸν ἢ τρίπηγο, ἀλλοτριώτερον ἀποδιδωσιν. ἀτε πὴν συμβεβηκότος καὶ
οὐ τὸ τί ἔστιν δηλοῦντος ποιούμενος τὴν ἀπόδοσιν. καὶ ἄλλως δὲ ἔμοιαι
εἰσὶν ταῖς πρώταις οὖσίαις αἱ δεύτεραι. ὡς γάρ ἔκειναι πᾶσι τοῖς ἄλλοις
ὑπόκεινται, οὗτως αἱ δεύτεραι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχουσιν· κατ' αὐτῶν 5
30 γάρ λέγονται παρωνύμως, οἷον γραμματικὸς οὐ μόνον ὁ τις ἄνθρωπος,
ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἢ ὄμωνύμως, οἷον τὸ λευκόν· οὐ μόνον γάρ τὸ λευκὸν
σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἀπλῶς οὗτως ἐπικαλεῖται. διὸ ταῦτα οὖν οὐκ
ἀπὸ τρόπου καὶ αὗται οὖσίαι, ἀλλὰ δεύτεραι οὖσίαι προσηγορεύθησαν.

- 1 ποδιγούμενοι Λ 4 οὖσαι JLv: οὖσα K: οὖσιαν Α 5 post μέντοι add. γε Kv
6 ἀν ἀναγκασθείη JKΛv, ex ἀναγκασθείη corr. J: ἀν ἀν σθείη L¹: ἀν ἀρκεσθείη L⁴:
ἀπολογισμοῖς JLΑ, ἀπὸ in ras. L¹: ἀπολογισμοῦ Kv καὶ τῇ ex κατοι corr. L¹
7 εἰναι om. L 8 φησιν om. Kv δύνασθαι] δύναται φησι Kv 9 ἡ om. L
11 ἔχειν Α 12 ἑαυτοῦ Kv 14 οἷον ὁ ἥλιος Kv καὶ (prius) om. Α
καὶ ἡ σελήνη ν καὶ ὁ κόσμος Kv ὃν JLΑ: ὁ Kv fort. recte 15 ἔκάστου in
marg. b: ἔκαστον ceteri 15. 16 τῇ ὅλῃ ΚΑ 16 οὕτως post λόγος pos. Α
17 πολλαὶ Α 18 ὅλως οὖσαι ν 21 τί ἔστιν ἔκαστον Α 23 σωκράτη J:
σωκράτην ceteri ἀποδῶ Α 24 εἰπὼν ἡ ζῶον K 26 ἡ] καὶ Α
ἀλλότριον K 29 post ἔχουσι add. καὶ Α 30 παρωνύμως] cf. Porph. p. 92,24 B
31 οὐ γάρ τὸ λευκὸν μόνον Kv

p. 2^a19 Φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι τῶν καθ' ὑποκειμένου 22^c
λεγομένων ἔως τοῦ τὸν δὲ λόγον ἀδύνατον. 10

Θαυμαστὸν πῶς ἐκ τῶν εἰρημένων φανερὰ λέγει γίνεσθαι τὰ νῦν παραγραφέντα. πῶς γάρ, εἰ δεύτεραι οὐσίαι τὰ εἰδὸν καὶ τὰ γένη, ἐκ τούτου τοῦ φανερὸν τὸ τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου συνωνύμως κατηγορεῖσθαι, τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ὄμωνύμως; τίνα δὲ καὶ χρείαν ταῦτα τοῖς νῦν λεγομένοις παρέχεται; ἀρά οὖν μὴ ἐπὶ τὰ πρὸ τούτων ἀναφέρει τὸν λόγον ἐν οἷς ἔλεγεν “ὅταν ἔτερον καθ' ἔτέρου κατηγορῆται ὡς καθ' ὑποκειμένου” καὶ τὰ ἔξης; ἐπὶ γάρ τῶν τοιούτων συνωνύμως ἡ κατηγορία γίνεται. η καὶ 10 ἀπὸ τῆς διαιρέσεως τῶν πρώτων καὶ δευτέρων οὐσιῶν τοῦτο ἀποδείκνυται. εἰ γάρ κοινὸν μὲν ἀμφοῖν τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, ἕδιον δὲ τῶν μὲν τὸ καθ' ὑποκειμένου, τῶν δὲ τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου, ησαν δὲ δεύτεραι οὐσίαι τὰ γένη καὶ τὰ εἰδὸν, ταῦτα δὲ τῶν ὑπὸ αὐτὰ συνωνύμως κατηγορεῖται, τῶν δὲ συνωνύμων καὶ τούνομα καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου, 15 οὐ μή τῶν ἐν ὑποκειμένῳ οὔτε γάρ τὸ ὄνομα οὔτε ὁ λόγος τῶν ἐν ὑποκειμένῳ λέγεται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου· εἰ γάρ οὐδεμίᾳ οὐσίᾳ ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ εἴτε ἀν οὐσίαι οὐδὲ μέρη συμπληρωτικὰ τῆς οὐσίας· οὐδὲ ὁ λόγος οὖν τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ ῥήμησται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, οἷον οὔτε ἐπιστήμη ἡ ψυχὴ λέγεται, ἀλλὰ παρωνύμως ἀπ' αὐτῆς, 20 οὔτε ὁ λόγος τῆς ἐπιστήμης κατὰ τῆς ψυχῆς λέγεται· οὐ γάρ ἐστιν ἔξις θεωρητικὴ ἡ ψυχὴ· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χρῶμα κατὰ τοῦ σώματος οὐδὲ ὁ λόγος αὐτοῦ· ὥστε ἐκ τῶν εἰρημένων ταῦτα φανερά· μέλλων δὲ τὴν αἰτίαν ἀποδιδόναι τοῦ τὰς ἀτόρους οὐσίας πρώτας εἶναι, ἐπεὶ πάντα η καθ' ὑποκειμένων αὐτῶν λέγεται η ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστιν, μέλλων δὲ καὶ 25 ἀπολογισμὸν ποιήσασθαι τοῦ τὰς δευτέρας οὐσίας εὐλόγιας οὐσίας εἶναι, διὶ δηλοῦσι τὴν πρώτην οὐσίαν καθ' ὑποκειμένης αὐτῆς λεγομένας, ὑπομνήσκει διὰ τούτων ἡμᾶς, πῶς τὰ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. διὰ τοῦτο γάρ τοι καὶ τῆς συνωνυμίας ἐδέσχεν αὐτῷ, διὰ τὰ καθ' ὑποκειμένου κατηγορούμενα, τῆς δὲ ὄμωνυμίας καὶ παρωνυμίας διὰ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ 30 συμβεβηκότα. ταῦτα γάρ κατὰ μὲν τὸν λόγον οὐδέποτε ἀν ταῖς οὐσίαις συναρμοσθεῖεν· οὐ γάρ τὸ σῶμά τις εἴποι χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, καίτοι 35 ἐπονομάζων αὐτὸν λευκόν· τὰ πολλὰ δὲ παρωνύμως λέγεται ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικός· ταύτην οὖν τὴν χρείαν η ἐπανάληψις η νῦν προκειμένη παρέχεται, ἐφεξῆς δὲ τοιαῦτα προστίθησιν.

1 post pr. τῶν ras. 3 litt. L	lemma usque ad κατηγορήσεις (p. 2 ^a 23) continuat A
2 post ἀδύνατον ras. 4 litt. J	4 εἰ δεύτεραι οὐσίαι] η δευτέρα οὐσία A 5 τὰ (ante δὲ) JKv, ex τὸ corr. J: τὸ ΛΑ 6 ὄμωνύμως om. K 7 ἄρα libri
8 ἔλεγεν] 3 p. 1 ^b 10	9 καὶ supra J 11 εἰ] deest apodosis, quae tamen inest in verbis ὥστε ... φανερὰ (22) 14 τοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖται Kv 15 τῶν ἐν ὑποκειμένῳ· οὔτε γάρ τὸ ὄνομα J ² supra: om. J ¹ A: οὐδὲ τούνομα Lv 15 οὔτε alt. J ² : οὐδὲ J ¹ et ceteri 28 τοῦ supra J εἶναι e corr. L ¹ 25 ἀπολο- γησμὸν K εἶναι οὐσίας A 26 λεγομένας] nolui λεγόμεναι 32 post τὰ ras. 2 litt. J 33 οὖν] νῦν L 34 μετανάληψις Kv δὲ om. L post δὲ add. τὰ Kv

p. 2831 Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἡτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται τῶν 22^ο πρώτων οὐσιῶν ἥτις ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστιν. τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τῶν καθ' ἔκαστα προχειρίζομένων.

Εἰπὼν τίνες αἱ πρῶται καὶ τίνες αἱ δεύτεραι οὐσίαι δοκεῖ μὲν τὰ 35 ἃ ὑπάρχοντα ταῖς πρώταις οὐσίαις παραδιδόνται κατὰ τὸ προφανές· λέγει γάρ ὅτι ὑποβάθμη πάλιν εἰσὶν αἱ πρῶται οὐσίαι τοῖς μὲν ὡς καθ' αὐτῶν λεγομένοις ὑποκειμεναι, ὥσπερ ταῖς δευτέραις οὐσίαις, τοῖς δὲ ὡς ἐν αὐταῖς τὸ εἶναι ἔχουσιν, ὥσπερ τοῖς συμβεβήκοσιν· ἀπορίαν δὲ λύει νῦν περὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν. εἰ γάρ μήτε ἐν ὑποκειμένῳ εἰσὶν μήτε καθ' ὑποκειμένῳ 10 τινὸς λέγονται, διαμφισβήτησειν ἀν τις, μήποτε οὐδὲ εἰσὶν ὅλως· πόθεν τοῦ γάρ αὐταῖς τὸ εἶναι; τοῦτο δὲ λόγων φρσὶν ὅτι οὐ μόνον αὐταὶ παρ' ἑαυτῶν 40 ἔχουσιν τὸ εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν παρέχουσι τὴν ὑπόστασιν· τά τε γάρ καθ' ὑποκειμένου λεγόμενα καὶ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἔχει τὸ εἶναι. ταῦτα δὲ κατασκευάζων τὸ μὲν τὸ εἶδος 15 ἐν τοῖς ἀτόμοις ἔχειν τὸ εἶναι ὡς γνωριμώτερον παρῆκεν, οἷον τὸν ἀνθρωπὸν ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἀνθρώποις, τὸ δὲ τὸ γένος καίτοι δοκοῦν κατὰ τοῦ εἶδους μάλιστα κατηγορεῖσθαι οὐδὲν ἥττον ἐν ταῖς ἀτόμοις οὐσίαις ἔχειν τὸ εἶναι, τοῦτο ἀπέδειξεν, ὡς καὶ πόρρωθεν δοκοῦν μᾶλλον καὶ ὡς ἄμα καὶ τὸ ἔπερον συναποδεικνύων. ἔστι δὲ ἡ ἀπόδειξις τοιάδε· εἰ γάρ κατὰ 20 μηδενὸς τῶν τινῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ ἀπλῶς κατὰ ἀνθρώπου, ὥσπερ τὸ πτηγὴν εἰ κατὰ μηδενὸς τῶν κατὰ μέρος ἀετῶν, οὐδὲ ἀπλῶς κατὰ ἀετοῦ· διὰ τὴν ἀτομὸν ἄρα οὐσίαν ὑπόκειται καὶ τὸ εἶδος τιῷ γένει. δημοίως δὲ καὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἐν πρώτῳ τῷ ἀτόμῳ ἔνεστιν, εἴτα διὰ τούτου καὶ τῷ εἶδοι ἐνυπάρχει, οἷον ἡ γραμματικὴ τῷ Ἀριστάρχῳ πρώτως ἐγγίνεται, 25 εἴτα διὰ τούτου καὶ τῷ ἀνθρώπῳ. αἵτια ἄρα ἡ ἀτομὸς οὐσία ἔστιν τοῖς ἄλλοις τοῦ εἶναι, καὶ τοῖς καθ' ὑποκειμένοις καὶ τοῖς ἐν ὑποκειμένοις. 30 διακείμενα καὶ κατὰ ταῦτα λεγόμενα καὶ αὐτὰ λόγῳ καὶ δημόσιᾳ ἀληθεῖς γοῦν τὸν κύκον λευκὸν εἰπόντα ἀποδοῦνται ὅτι λευκότητα ἔχει. λόγος δὲ οὗτος τοῦ ὡς πεπονθότος λευκοῦ, τουτέστιν τοῦ λελευκωμένου.

4 τίνες αἱ (ante δεύτεραι) in mg. Ja	6 τοῖς] ταῖς Α ¹	καθ' αὐτῶν JL, supra
ὑποκειμένου J ² : καθ' αὐτὸν ΚΛν: καθ' ὑποκειμένων αὐτῶν in marg. b		6. 7 λεγο-
μένος Α ¹	9 post ὑποκειμένῳ add. τινὶ Α	11 αὐται ἀφ' ἑαυτῶν Α
14 ἔχειν K	τὸ (ante εἶδος) om. v	15 ἔχει Λ
Kv: ras. 2 litt. L	18 πόρρωθεν K	16 τὸ (ante γένος) om.
ΚΛν	20 κατὰ ἀνθρώπου ἀπλῶς v	19 συναποδεικνύων JL, Urtb.: συναποδεικνύον
τοῦτο JL: cf. I. 23 et Olymp. p. 63,22 sq. B.		21 εἰ δὲ κατὰ Lv
27 ὑποκειμέναις, αἱς in ras. JL: ὑποκειμένοις ΚΛν		26 ὑποκειμένου, u alt. in ras. J
εἰπόντες v	31 αὐτὰ τῷ λόγῳ L	28 εἶναι καὶ τὰ v
	33 δὲ καὶ οὗτος v	29 ὑπόρ-
		χοντα v
		λελευκωμένου v

μέρος γάρ γίνεται τοῦ εἰδούς ἥδη τὸ τοιοῦτον· ὥσπερ οὖν τὸ εἶδος τοῦ 22^a ὑποκειμένου μέρος, οὗτως καὶ τὸ συντελοῦν εἰς τὸ εἶδος ἔσται τοῦ αὐτοῦ μέρος· καὶ ὁ λόγος οὗν ὁ τοῦ τοιούτου ἐπαληθεύσει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου. 6 διὰ ταῦτα οὖν ὁ τῶν ἥδη πεπονθότων καὶ τῶν ἀπλῶς λεγομένων διάφορος 5 γίνεται τῆς κατηγορίας ὁ τρόπος.

'Αλλ' εἰ ἡ τομή, φασί, τῆς οὐσίας ὡς γένους εἰς εἰδη γέγονεν εἰς τὰς πρώτας καὶ δευτέρας οὐσίας, αὕταις δέ εἰσιν αἱ παραδοθεῖσαι, παρεῖται ἡ κοινὴ οὐσία καὶ γενική. ἡ καὶ αὐτὴ λέγεται ἐν τῷ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ. ἕδιον γάρ τοῦτο πάσης οὐσίας, διότι αὐτὴ ὑπόκειται καὶ ὠρισται, ὥστε πᾶσα 10 10 κατὰ τοῦτο ἀφορίζεται. Ἰδιον δὲ καὶ τῆς μὲν δευτέρας πρὸς τῷ κοινῷ τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τῆς δὲ πρώτης πρὸς τῷ κοινῷ τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου, ὥστε πασῶν τῶν οὐσιῶν ἡ ὑπογραφική γέγονεν ἀπόδοσις. ἀλλὰ πᾶσα τομὴ γένους, φασίν, εἰς εἰδη γίνεται, ἡ δὲ πρώτη οὐσία οὐκ εἶδος· μία γάρ ἀριθμῷ ἡ αὐτή, πολλὰ δὲ ἀριθμῷ τὸ εἶδος. Ἄλισι δὲ 15 15 τούτου, διτι αὐτὸ τὸ μίαν εἶναι ἀριθμῷ κοινός ἔστιν λόγος, Ἰδιον δέ ἔστιν εἰδούς καὶ τὸ μήτε καθ' ὑποκειμένου μήτε ἐν ὑποκειμένῳ λέγεσθαι. ὡς 20 μὲν οὖν κοινὸς λόγος, κοινὸν ποιεῖ τὸ μίαν ἀριθμῷ εἶναι τὴν πρώτην οὐσίαν· ὁ δὲ λόγος τοῦ ἀτόμου οὐκ ἔστιν εἶδος· ἐν γάρ ἔστιν ἀριθμῷ. ἀλλ' εἰς ἄνισα, φησίν, ἡ διαίρεσις γέγονεν, διπερ ἀλλότριόν ἔστιν τῆς εἰς εἰδη διαι- 20 ρέσεως. ἡ οὐδὲ τοῦτο ἀλληλέ· ἀντίρροπα γάρ ἔστιν τὰ καθόλου καὶ τὰ ἀτομα καὶ ἀλλήλοις συντελεῖ πρὸς τὸ εἶναι. εὑρίσκονται δὲ αἱ μὲν ἀτομοὶ οὐσίαι κατὰ τὰς ἴδιατητὰς τὰς ἀτυχήτους τῶν ὄντων, αἱ δὲ δεύτεραι οὐσίαι κατὰ τῶν οὐσιώδεις κοινὸς λόγος τοὺς ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν θεωρουμένους.

Καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιον παραλιπεῖν, διτι δισσογραφία τις ἐν τούτοις συνέβη. 20 25 οὐδὲν γάρ Ἀριστοτέλης ἐκ περιττοῦ τοῖς λόγοις προστίθησιν, ἀλλ' ἵσως Ε ἔξω παραγγραμένης τῆς ἀλλῆς γραφῆς οἱ γράφοντες τὰ δύο εἰς τὸ ἐδάφιον ἐνέγραψαν. τὸ δὲ ἔξης ἔστιν· "ώστε πάντα τὰ ἀλλα καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὐσιῶν λέγεται ἡ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἔστιν, ὥστε μὴ οὐσῶν τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀλλύνατον τῶν ἀλλων τι εἶναι". ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔξης ἰτέον.

30 p. 2^b7 Τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ γένους ἔως τοῦ ὀσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων. 25

'Ἐπειδὴ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος κοινῶς δευτέρας οὐσίας προσηγόρευσεν, πάντως ἦν ζητεῖν, εἰ ὅμοιως οὐσίαι ἄμφω, καὶ ὅμοιώς τῆς πρώτης ἀφεστή-

1 τὸ εἶδος] τοῦ εἴδος⁰ sic L

2 εἰς τὸ om. L

3 τοῦ τοιούτου] τούτου ν

ἐπαληθεύει Lv

4 εἴδη v

5 γίνεται] εἴσται in versu, γρ. καὶ γίνεται in marg. A

6 ante γέγονεν iterat φασὶ A

7 αὐτῇ libri

12 ὑπο-

γραφική γέγονεν, φιλὴ et γέγον in ras. J²:

ὑπογραφὴ γέγονεν ceteri

17 μενοῦν supra

J²: om. A

κοινὸν—οὐκ ἔστιν (18) J (τὸ—οὐσίαν in ras. J², δὲ—ἔστιν in marg. J²,

μου in ἀτόμου abscisum): κοινοποιεῖται (κοινὸν ποιεῖται L Urb.)

στω (ῶι Urb.) μόνω δὲ

συμβέβηκεν ὁ λόγος οὐκ ἔστιν LKAy Urb.

19 φασὶ Urb. recte, ut vid.

27 ἔνε-

γράψαντο v

28 λέγονται K

pro ὥστε lac. 4 litt. L

post οὐσῶν supra L³

30 post οὐσιῶν add. πάλιν K

lemma usque ad τὸ δὲ κοινότερον (p. 2^b13) continuat A

2 εἰς τὸ om. L

3 τοῦ τοιούτου] τούτου ν

ἐπαληθεύει Lv

4 εἴδη v

5 γίνεται] εἴσται in versu, γρ. καὶ γίνεται in marg. A

6 ante γέγονεν iterat φασὶ A

7 αὐτῇ libri

12 ὑπο-

γραφική γέγονεν, φιλὴ et γέγον in ras. J²:

ὑπογραφὴ γέγονεν ceteri

17 μενοῦν supra

J²: om. A

κοινὸν—οὐκ ἔστιν (18) J (τὸ—οὐσίαν in ras. J², δὲ—ἔστιν in marg. J²,

μου in ἀτόμου abscisum): κοινοποιεῖται (κοινὸν ποιεῖται L Urb.)

στω (ῶι Urb.) μόνω δὲ

συμβέβηκεν ὁ λόγος οὐκ ἔστιν LKAy Urb.

19 φασὶ Urb. recte, ut vid.

27 ἔνε-

γράψαντο v

28 λέγονται K

pro ὥστε lac. 4 litt. L

post οὐσῶν supra L³

30 post οὐσιῶν add. πάλιν K

lemma usque ad τὸ δὲ κοινότερον (p. 2^b13) continuat A

κασιν. πρὸς ταύτην οὖν τὴν ζήτησιν ὑπαντῶν φησιν μὴ ἐπίσης αὐτὰς ^{22γ} ἔχειν τὸ δευτερεῖον, ἀλλὰ μᾶλλον οὐσίαν εἶναι τὸ εἰδός του γένους. οὗτος δὲ δεῖξεις τούτου ποιεῖται, τὴν μὲν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ ἀτομον γένος ἀμφοῦ ²³ σχέσεως, τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ἀναλογίας. ὃν ή μὲν ἀπὸ τῆς σχέσεως οὗτως ²⁴ συλλογίζεται· τὸ εἰδός ἔγγιον τῆς μᾶλλον οὐσίας· τὸ ἔγγιον τῆς μᾶλλον οὐσίας μᾶλλον οὐσία· τὸ εἰδός ἄρα μᾶλλον οὐσία του γένους. οὗτοι δὲ ἔγγιον τῆς ἀτομοφ οὐσία τὸ εἰδός, δείκνυσιν ἐκ του πρὸς τὴν ἀπόδοσιν οἰκειότερον τυγχάνειν· ἀποδιδόντες γάρ τὸν Σωκράτη οἰκειότερον ἀν μᾶλλον καὶ γνωριμώτερον ἀποδοίημεν, εἰ ἄνθρωπον λέγοιμεν, πορράτερον δέ, εἰ ζῷον· τὸ δὲ οἰκειότερον ἔγγιον μᾶλλον. τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ἀναλογίας οὗτως ἐφοδεύει· εἰ ᾧ αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα ἔχουσιν, οὗτως τὸ εἰδός ἔχει πρὸς ²⁵ τὸ γένος, τὸ εἰδός ἀν εἴη τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία. οὗτοι δὲ οὗτως ἔχει καὶ ταῦτα πρὸς ἄλληλα ὥσπερ ἔκεινα, δηλοῦ ἐκ του καὶ τὸ εἰδός ὑποκείσθαι τῷ γένει ᾧ τὴν οὐσίαν τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ συνημμένον δείκνυσιν διὰ του ²⁶ καὶ τὴν οὐσίαν ἐν τούτῳ μᾶλιστα ἔχειν τὸ εἶναι οὐσίαν, ἐν τῷ τοῖς ἄλλοις ²⁷ ὑποκείσθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐν αὐτῇ εἶναι. αὐτῶν μέντοι τῶν εἰδῶν οὐσία ²⁸ μὴ ὑπάλληλα ὅντα ἐστὶν καὶ γένη, οὐθὲν μᾶλλον ἔτερον ἐτέρου οὐσία ²⁹ ἐστίν, καὶ τὸ μὲν ὑπερέχῃ τῇ ἀξίᾳ, τὸ δὲ ἐλεισίη. οὐθὲν γάρ οἰκειότερον ³⁰ ἀποδώσει ὁ κατὰ του τινὸς ἀνθρώπου τὸν ἄνθρωπον ἀποδοὺς η κατὰ τοῦ ³¹ τινὸς ἵππου τὸν ἵππον. οὗτως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν· οὐδὲ ³² ἔπει τῇ ἀξίᾳ Σωκράτης τοῦ Βουκεφάλα ἵππου τιμιώτερος, διὸ τοῦτο ³³ ¹ μᾶλλον οὐσία λέγοιτο ἀν Σωκράτης τοῦ Βουκεφάλα ἵππου.

Δοκεῖ δέ τισιν μὴ ὄρθως η τάξις ἔχειν ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ³⁴ ἔδει ³⁵ γάρ, φησί, πρῶτον εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι' η δεύτεραί εἰσιν οὐσίαι. καὶ οὕτως ³⁶ αὐτὴν τὴν σύγκρισιν ποιήσασθαι πρὸς ἄλληλας. βρήτον δὲ ᾧ εἶχεν τοῦτο προειλημμένον ἐναργῶς ἀπὸ τῆς διαιρέσεως τῶν καθ' ὑποκειμένου καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου λεγομένων. καὶ ἀπὸ του κυριωτάτην δεδεῖχθαι οὐσίαν ³⁷ τὴν μῆτε καθ' ὑποκειμένου μῆτε ἐν ὑποκειμένῳ· ἀπὸ γάρ τούτου συνάγεται τὸ δευτέρας εἶναι οὐσίας τὰς καθ' ὑποκειμένου μὲν λεγομένας, μὴ ³⁸ Β τὸν ὑποκειμένῳ δὲ οὔσας. καὶ τοῦτο δὲ προσαπορεῖ περὶ τῆς τάξεως, οὗτοι ³⁹ ακόλουθοι ην δεῖξαι τὴν πρώτην οὐσίαν μὴ οὖσαν μᾶλλον η ἡττον οὐσίαν,

¹ Ζήτησιν. JLΔ: πρώτην Kv ² οἱ πάντων φησι λόγοι Α ³ τὴν ^{μὲν} τῆς μὲν K ⁵ μᾶλλον οὐσίας] πρώτης οὐσίας utroque loco v ⁷ ἀπόδειξιν Α ^{τ'} ⁸ τὸν σωκράτη J: τὸν σωκράτην Kv: τὸν σωκράτη L: τῶ σωκράτει Α ¹⁰ ἔγγιον JLΔ: ἔγγιατερον Kv ¹¹ 12 ἔχει post γένος pos. Kv ¹² τὸ δὲ εἰδός εἴη ἀν Α οὐσία μᾶλλον δὲ οὗτοι δὲ J (puncta et δὲ J²) ¹³ post δηλοῖ add. καὶ JL ¹⁴ η οὐσία Α ^{τοῦ} τὸ v ¹⁵ τὴν πρώτην οὐσίαν Urb. ^{ἐν τούτῳ} ἐκ τούτου ν ¹⁷ οὐδὲν ΚΛ ¹⁸ ἐλλείπει|| K: ἐλλείπει v ^{οὐδὲν} Κ ¹⁹ ἀποδιδοὺς η ὁ κατὰ Α ²¹ βουκεφάλα JKΔ: βουκεφάλου Lv ²² post ἀν add. ο Kv ²⁴ φασί b, at om. Α ^{βουκεφάλα JK:} βουκεφάλου Iṣv ²³ τοῦ λόγου om. K ²⁴ φασί b, at cf. l. 30 et Dexipp. p. 46,8 B. ²⁵ αὐτὴν] conicō αὐτῶν coll. Dexipp. p. 46,1 B. ειθ' οὗτως τῶν δευτέρων οὐσιῶν τὴν σύγκρισιν ποιήσασθαι πρὸς ἄλληλας ³⁰ προσαπορεῖ] cf. Dexippus p. 46,8 ἔτι προσαπορεῖ Ηλωτεῖνος, sed locus non invenitur

εἰδί οὐτως τῶν εἰδῶν τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον ἐπιδεῖξαι. ἔστιν δὲ καὶ πρὸς 23· τοῦτο ἡ αὐτὴ ἀπολογία, ως ἥδη προειλημμένον ἔχει τὸ μὴ εἶναι μᾶλλον ἡ ἡττον τὴν πρώτην οὐσίαν, διε πρώτως αὐτὴν καὶ μάλιστα καὶ κυριώτατα 10 οὐσίαν εἶναι ἀπεφήνατο· πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ὅρισται καὶ οὐκ ἔχει τὴν 5 τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀριστίαν· τὸ μὲν γὰρ μᾶλλον καὶ ἡττον πρό- εισιν ἀπαύστως, τὸ δὲ μάλιστα ἵσταται κατὰ τὴν ὑπερβολήν.

Διὰ τί δὲ οὐχὶ καὶ αἱ ἐννέα κατηγορίαι τῶν συμβεβηκότων δεύτεραι 15 ἔσονται οὐσίαι διὰ τὸ κατηγορεῖσθαι τῶν πρώτων οὐσιῶν; ἡ αὐταὶ αἱ δεύτεραι οὐσίαι διὰ τί οὐκ εἰσὶν συμβεβηκότα διὰ τὸ ἐνυπάρχειν ταῖς ἀπό- 10 μοις οὐσίαις καὶ κατ' αὐτῶν λέγεσθαι; ἡ οὐχὶ πάντα τὰ κατηγορούμενα 15 τῶν πρώτων οὐσιῶν ἔσονται δεύτεραι οὐσίαι, ἀλλ' ἐκεῖνα μόνα, δσα ἐν τῷ τί ἡν κατηγοροῦνται, οἴτα ἔστιν τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη. ἀλλὰ διὰ τί εἰπεν τὸ γάρ ἕδιον μᾶλλον, οἷον ἄνθρωπος ἡ ζῷον; οὐ γὰρ ἕδιον ὁ ἄνθρωπος Σωκράτους, ἀλλ' εἰδος. ἡ οὐχὶ τὸ κυρίως ἕδιον ἐνταῦθα παρείληπται, ἀλλ' 20 ὕσπερ τὸ ἡττον βαρὺ κοῦφον λέγομεν, οὗτως τὸ ἡττον κοινὸν ἕδιον ἐκάλεσεν.

'Αλλ' οὐδεμία, φασίν, οὐσία μᾶλλον καὶ ἡττον, ως ἐρεῖ προῖών· πῶς οὖν τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία λέγεται; ἡ δτι οὐ καθόσον οὐσίαι εἰσίν, τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον αὐτῶν λαμβάνει, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῆς αἰσθητῆς 25 τῆς οὐσίας ἀπόστασιν. ἀλλ' εῖτι μοι δοκεῖ μένειν τὸ ἀπόρον. ἡ γὰρ αἰσθητὴ οὐσία ἡ μάλιστά ἔστιν οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ κατηγοριῶν, ἐν αἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἔστιν, ὕσπερ ἐπὶ τῆς ποιότητος, κατὰ τὴν πρὸς τὸ μάλιστά ἀπόστασιν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον θεωρεῖται· μᾶλλον γάρ λευκὸν τὸ τῷ μάλιστα συνεγγίζον· ἐπεὶ οὐδὲ ἔκει καθόσον ποιὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἔχει· δμοίως γάρ ἄμφω ποιά. μήποτε οὖν ἡ οὐσία λέγεται μὴ 30 ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, διότι, καν τῶν εἰδῶν αὐτῆς τὸ μὲν μᾶλλον οὐσία, τὸ δὲ ἡττον, τὸ δὲ μάλιστα, ἀλλ' ἔκαστον εἶδος οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον· οὔτε γάρ γένος γένους οὔτε εἶδος εἰδῶς οὔτε ἀτομον ἀτόμου μᾶλλόν ἔστιν ἡ ἡττον οὐσία. ἐπὶ μέντοι τῆς ποιότητος ἐν τοῖς Γ εἰδεσιν αὐτοῖς τῆς ποιότητος θεωρεῖται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον· λευκὸν γάρ λευκοῦ μᾶλλόν ἔστι καὶ ἡττον. οὗτως μὲν Πορφύριος καὶ Ἰαμβλιχος λύουσι τὰς ἀπορίας. ως δὲ Ἀλέξανδρος ἐξηγεῖται τὴν ἀτομον οὐσίαν φιλο- τιμούμενος τὸ πρώτως κινοῦν ἐν αὐτῇ τιμέναι, καὶ χαλεπώτεραι γίνονται αἱ ἀπορίαι. πῶς γάρ εῖτι τὸ ἐγγυτέρω τῆς αἰσθητῆς οὐσίας μᾶλλον ἔσται 35

1 καὶ supra J	5 τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἡττον Kv	8 αῦται A	αἱ om. K
9 διὰ τί om. Kv	10 καὶ κατ' αὐτῶν λέγεσθαι om. A	11 πρώτων om. v	
12 post ἡν add. elvai A et Urb., fort. recte	τὰ εἰδῆ om. A	12. 13 τὸ μὲν γάρ A	
et Arist. 13 ὁ om. K	14 σωκράτει Kv	παρείληπται, αρ in ras. J	
15 ἔκαλέσαμεν Kv	16 ἀλλ' εἰ οὐδεμία φησὶν A	ἐρεῖ] p. 3b33	17 οὐσία
μᾶλλον οὖν τὸ εἶδος τοῦ γένους K	ἡ om. K	18 ἦ] ἡ τὸ v: καὶ A	19 post
οὐσίας add. αὐτῶν Kv: cf. Dex. p. 46,21 B.	ὑπόστασιν Kv (non b)	ἡ γάρ] ἡ γάρ v	
20 ἡ J supra, Kv: ἡ L: εἰ A	21 καὶ τὸ ἡττον Av	22 καὶ τὸ ἡττον v	23 ἐπεὶ
γάρ οὐδὲ Kv	23. 25 καὶ τὸ ἡττον utrobiique v	26 τὸ δὲ μάλιστα om. A	28 μᾶλλον
καὶ ἡττόν ἔστιν Kv	29 αὐτῆς KAv	τῆς ποιότητος om. A	καὶ ἡττον A
30 Πορφύριος] cf. p. 97,7 sqq.	31 ὡς] ὁ JL	32 καὶ J: om. ceteri	post
χαλεπώτεραι γοῦν supra L1?	33 τὸ K et Urb.: τῶ(i) ceteri	ἐγγυτέρῳ b	

οὐσία; πῶς δὲ αἱ νοηταὶ οὐσίαι εἰς ταῦτα ταῖς αἰσθηταῖς συνταχθήσονται; ^{23^η ἀτέπως δὲ καὶ τὸ ἄτομον ἄλλως ἐπὶ τῶν νοητῶν λεγόμενον ἄλλως ἔκεινος ἔκπέχεται ὁμονυμίᾳ μόνῃ χρώμενος. οὐκ ὅρθως δὲ καὶ τὸ γνώρισμα τῶν ἐνύλων οὐσιῶν, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, ταῖς ἀύλοις οὐσίαις προσφέρει· ⁵ δῆλον γάρ ὅτι οὐσιῶν, ὡς ἄλλως μὲν τὰς ἐνύλους ἐχαρακτηρίζομεν τῷ ἔχειν τι ἐν ὑποκειμένῳ, ἄλλως δὲ τὰς ἀύλους τῷ μηδὲν ἔχειν ὡς ἔτερον ἐν ἑτέρῳ. ἔτι δὲ σπουδᾶζει, ἵνα μὴ ἐλαττωθῇ τῶν πρώτων οὐσιῶν τῶν ²⁵ συνιέτων ἡ πρώτως κινητικὴ οὐσία, σχέσιν αὐτῇ πρὸς ταύτας διδόναι· αἵτια γάρ, φησίν, τῶν οὐσιῶν τῶν ἐχουσῶν τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ἡ μάλιστα ¹⁰ ἀν εἴη οὐσία. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· οὐ γάρ ἔστιν ὅπως ἡ νοητὴ καὶ πρώτως κινητικὴ οὐσία ἀπὸ τῆς σχέσεως τῆς πρὸς τὰ σύνθετα καὶ ἐνύλια τὸ μάλιστα οὐσία εἶναι παραλαμβάνει, ἀλλὰ τούναντίν ἐκ τοῦ χωριστῆς εἶναι ἀπὸ πάντων.}

'Αρχύτας δὲ ὁ Πυθαγόρειος οὐ προσέτει τὴν νῦν προκειμένην τῶν οὐσιῶν διαίρεσιν, ἀλλ' ἀλλην ἀντὶ ταύτης ἔκεινος ἐγκρίνει λέγων· | "τᾶς ^{23^η Δ τε γάρ οὐσίας ἐντὶ διαφορᾷ τρεῖς· ἡ μὲν γάρ ἐντὶ ὥλα, ἡ δὲ μορφά. ἡ δὲ συναμφότερον ἐκ τούτων". αὗτη δὲ ἡ διαίρεσις κατ' αὐτὸν γέγονε τὸν τῆς οὐσίας λόγον καὶ ἐπὶ πάντα διατείνει καὶ κατὰ φύσιν χρῆται τῇ δια-²⁰ κρίσει τῶν οὐσιῶν. ὅλη οὐχί ὡς ἡ Ἀριστοτελικὴ διαίρεσις τῆς συνηθείας μόνης ἔχεται τῶν σημασιῶν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἀκρι-²⁵ βεστάτοις ἔχουσιν συγγράψυμασιν ταύτης γριώμενος τῇ διαιρέσει, ὡς περ ἐν τε ἡ τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει καὶ ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικά. τῶν μέντοι Πυθαγόρειον οὐδεὶς ἀν προσοῦτο ταύτην τὴν διαίρεσιν τῶν πρώτων καὶ δευτέρων οὐσιῶν, ³⁰ διε τοῖς καθόλου τὸ πρώτως ὑπάρχειν μαρτυροῦσι, τὸ δὲ ἔσχατον ἐν τοῖς μεριστοῖς ἀπολείπουσιν, καὶ διότι ἐν τοῖς ἀπλουστάτοις τὴν πρώτην καὶ κυριωτάτην οὐσίαν ἀποτίθενται, ἀλλ' οὐχί ὡς νῦν λέγεται ἐν τοῖς συνυθέτοις καὶ αἰσθητοῖς, καὶ διότι τὰ γένη καὶ εἰδῆ ὅντα νομίζουσιν, ἀλλ' οὐχί συγκεφαλαιούμενα ταῖς χωρισταῖς ἐπινοίαις. πῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης καίτοι ¹⁰ γνώσκων καὶ τὴν κατὰ Ἀρχύταν τῆς οὐσίας διαιρέσιν οὐκ ἐχρήσατο νῦν αὐτῇ; ἡ διε τῆς λογικῆς πραγματείας οἰκεία μᾶλλον ἦν αὕτη ἡ διαιρέσις· ¹⁵ ὑποκειμένων γάρ καὶ κατηγορούμενων ἀπλῶν φωνῶν παράδοσιν ἐν τούτοις ποιούμενος εἰκήσως καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ. ἦν ὑποκειτικοὶ πᾶσιν εἰπεν, εὑρών τι κατηγορούμενον τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος εἰς ταῦτα τὴν διαιρέσιν ἐποιήσατο.}

1 ταῖς αἰσθηταῖς εκ τοῖς αἰσθητοῖς corr. J	2 καὶ οἱ. ν	ἀλλ' ὡς (pr. I.) A: an	
ἀναλόγως? cf. p. 93,26	λεγομένων Λ	3 γριώμενος μόνη Κ	καὶ οἱ. Α
4 οὐσίαις, ις in ras. L	5 ἐνύλους, ἐν in ras. L	5. 6 τῷ] τὸ utrobiique L	6 ἔτερον]
ἔτερα Κ	8 ταύτας] τὰς ἄλλας Α	9 ἡ J supra, Kv: ἡ L: om. Α	10 νοητικὴ Α
11 ἀπὸ τῆς πρὸς τ. σ. κ. ἔ. σχέσεως Kv	13 ἀπὸ οἱ. Α	14 Ἀρχύτας] fr. 32 II.	
15 ταῖς Α	16 οὐσίας Α	ά] ἀ ter Α	ἐντὶ Α: ἐν τῇ Κ: ἐν JL
ζῆτη Κ	μορφά Α: μορφᾶ ceteri	18 πάντων Α	διατείνη L
τε οἱ. Α	21. 22 ἐν τῇ Φυσ. ἀκρ. ? cf. Philop. in Cat. p. 48,2 Busse	22 ἐν	
	(post καὶ) JL: οἱ. ΚΑν	Z 10 p. 1035a2. II 1 p. 1042a26	
23 ἀν post ταύτην pos. Α	πρόσωπο libri	27 καὶ τὰ εἰδῆ Kv	31 παραδίδοσιν
εἰπε Κ	33 ταύτην Α		

p. 3^a7 Κοινὸν δὲ πάσης οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι 23^v
ἔως τοῦ ὅστε οὐκ ἀν εἴη ἡ οὐσία τῶν ἐν ὑποκειμένῳ. 16

Διειλῶν πόσαι καὶ τίνες εἰσὶν αἱ οὐσίαι, ἐφεξῆς τὰ ὑπάρχοντα αὐταῖς
τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια παραδοῦναι προτίθεται εἰκότως. εἰ μὲν γάρ ἦν
5 ὅρον ἔκάστου τῶν γενῶν ἀποδιδόναι, ἥττον ἔδει φροντίζειν τῆς τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐτοῖς παραδόσεως· ἐκ γὰρ τοῦ ὄρισμοῦ καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἡ
φύσις δῆλη κατεψαίνετο· ἐπειὶ δὲ ὄρισμον οὐκ ἦν ἀποδιδόναι, ἀλλ᾽ ὑπογραφὴν. Ε
μόνον καὶ παραδείγματα, εἰκότως τῆς τῶν ὑπαρχόντων ἔδει κατανοήσεως, 21
τῶν τε κοινῶν καὶ μάλιστα τῶν ἴδιων, ἵνα ἐκ τούτων ὡς ἐκ γένους καὶ
10 διαφορῶν οἷον ὄρισμός τις ἔκάστου τῶν γενῶν ἀποδιδοῖτο. κοινὸς οὖν
οὗτος ἀπολογισμὸς ἔστω ἐφ' ἔκάστου τῶν γενῶν μετὰ τὴν διαιρέσιν τὰ
ὑπάρχοντα τῷ γένει παραδιδόναι, τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια, καὶ πρῶτον τὰ
πρὸς ἄλλα γένη κοινά.

Ο δὲ Ἰάμβλιχος οἴεται προηγουμένως ἐφ' ἔκάστου γένους τὸ ἴδιον 25
15 ζητεῖν ὡς δυνάμενον ὄπωσιν ἀγτὶ τοῦ ὄρισμοῦ τὴν φύσιν τοῦ ζητουμένου
παραστῆσαι· ἐπειδὴ δὲ συνέβαινεν τὸ κυρίως ἴδιον ζητοῦντα διαμόρφως καὶ
παντὶ ὑπάρχει μεριστῶς ἐφάπτεσθαι αὐτοῦ, ποτὲ μὲν τῶν παντὶ μὲν οὐ
μόνῳ δὲ ὑπαρχόντων ἀντιλαμβανόμενον, ποτὲ δὲ τῶν μόνῳ μὲν οὐ παντὶ²⁰
δέ, διὰ τοῦτο τὰ μὲν διηγημένως τυγχάνοντα τῆς ἴδιότητος ἀποδοκιμάζει
λέγων οὐκ ἴδιον δὲ οὐσίας τοῦτο, ὡς τοῦ ἴδιου μάλιστα ζητουμένου,
τὰ δὲ ὀλόκληρα καὶ κυρίως ἴδιωματα ὡς προσήκοντα ἐγκρίνει· ζητητικὸς
δὲ ὁν δ' Ἀριστοτέλης καὶ διὰ ζητήσεως τὸ ἀληθὲς εύρισκων πρῶτον περι- 30
πίπτει τοῖς ὀλοσχερῶς λεγομένοις καὶ διελέγχων αὐτὰ οὕτως ἐπὶ τέλει τὸ
ἀληθῆς εύρισκει. καὶ λέγοιτο μὲν ἀν καὶ ταῦτα καλῶς, οἰκειότερον δὲ ἔσως
25 καὶ τὰ κοινὰ πρὸς ἄλλας κατηγορίας προηγουμένως ἐκτίθεσθαι, ὡς ἐκ τῶν
κοινῶν καὶ τῶν ἴδιων ἀκριβεστέρας γνωμένης τῆς τοῦ ζητουμένου περι-
γραφῆς. δηλοῖ δὲ καὶ Ἀρχύτας, οὐ τὰ ἴδια μόνα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ
κοινὰ πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας ἐκτιθέμενος. καὶ παραγεγράφθω πλείονα 35
τῶν Ἀρχυτείων, ἐπειδὴ καὶ διεῖσθαι τοῦτον τοῦτον καὶ ἀμφιβολίαν
30 καὶ αὐτὸν παρέχον ἀνέγραψεν· “ταῖς δὲ διανοίαις ταύταις καὶ ταῖς κατη-
γορίαις συνυπάρχει τινὰ μὲν κοινά, τινὰ δὲ ἴδια. λέγω δὲ κοινὰ μὲν τὰς
οὐσίας τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηὔτον· οὐδὲ γάρ ἐνδέχεται
μᾶλλον καὶ ηὔσσον ἥμεν ἀνθρωπὸν, οὐδὲ μάν θεὸν καὶ φυτόν· καὶ τὸ μηδὲν
ἐχειν ἐναντίον· ἀνθρώπῳ γάρ ἀνθρωπὸς οὐκ ἔστιν ἐναντίον, οὐδὲ μάν θεῷ

1 κοινὸν δὲ κατὰ πάσης Aristotelis libri, cf. p. 94,38 lemma usque ad καὶ τὸν τοῦ ζῷου
(p. 3^a20 om. ὠσαντάς) continuat A 2 ἡ om. L ut Arist. codd. une 5 ἔδει] ἦν in
versu, γρ καὶ ἔδει in marg. A¹ 7 ἐφαντέο Λ 9 μάλιστα καὶ A alt. ἐκ om. A
10 ἀποδιδοῖτο JLA 11 ἔστω {τοῦ}? 17 τῶν] τῷ Kv μὲν alt. om. K 18 ἀντι-
λαμβανόμενον Kv: ἀντιλαμβανομένων JLA τῶν] τῷ Kv οὐδὲ A 20 οὐσίας
τοῦτο] τοῦτο οὐσίας Arist. libri plerique p. 3^a21, sed cf. 3^b27 21 ἐγκρίνει, γ in ras. L
22 πρῶτα K 25 καὶ τὰ Lv ἄλλας] ἀλλήλας τὰς A 27 Ἀρχύτας] fr. 33 II.
29 καὶ alt. om. Kv 30 αὐτὸς παρέχων A ἐγράψει K 31.32 ταῖς οὐσίαις A
33 ηὔτον Kv 34 ἔχειν Hartenstein: ἔχειν libri

Θεὸς οὐδὲ ταῖς ἄλλαις ὠσίαις. τό τε καὶ^τ αὐτὸ θημεν, ἀλλὰ μὴ ἑτέρῳ 23^τ οὐκὶ ποιητήριν. ἡπειρ., γλωσσάται καὶ γαρυπέται δειπλομοῖς. οὐσίας οἰκεῖον· πᾶσα γάρ οὐσία καὶ^τ αὐτάν ἐντι, τὰ δὲ συνυπάρχοντα καὶ συρ- 24^τ βεβήκοτα η̄ ἐν ταύτᾳ η̄ οὐκ ἀνευ ταύτας". εἶτα τὰ κοινὰ τῆς ποιότητος δειπλὸν ἐπάγει· "καὶ τῷ ποιότητι δὲ παρέπεται πολλὰ καὶ τῶν τᾶς οὐσίας, οἷον τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ησσον". εἰπὸν δὲ καὶ τῶν πρός τι τὰ κοινὰ ἐπάγει· "ὑπάρχει δὲ καὶ ἕδιον ἔκάστας αὐτᾶς· τᾶς μὲν ὠσίας τὸ τὰν αὐτὰν καὶ μίαν ἀριθμῷ διαμένοισαν τῶν ἐναντίων δεκτικὴν 25^τ η̄ιεν". οὕτως ἄρα καὶ τὰ κοινὰ πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας καὶ τὰ 10 ἕδια βιόλεται παραδίδονται. ὁ μέντοι Ηροφύριος τὰ ἕδια μὲν ἔκάστου τῶν γενῶν παραδίδοσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ οὐχὶ τὰ κοινὰ ἀπλῶς πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας· τριχῶς δὲ λέγεσθαι τὸ ἕδιον, τὸ μὲν παντὶ μὲν οὐ μόνῳ δὲ ὑπάρχον ως τὸ δέπουν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ μόνῳ μὲν οὐ παντὶ δὲ ὡς τῷ αὐτῷ τὸ γραμματικόν, τὸ δὲ καὶ μόνῳ καὶ παντί, 15 διπερ καὶ κυρίως ἐστὶν ἕδιον, ως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν. τὰ οὖν μὴ^τ μόνῳ ὑπάρχοντα, ταῦτα καὶ κοινά ἐστιν πρὸς τὰ ἄλλα γένη, ὅταν παντὶ μὲν μὴ^τ μόνῳ δὲ^τ ὑπάρχῃ. ἐπιστῆσαι δὲ^τ χρὴ τοῖς Ἀρχυτείοις, οἵτι οὐδὲν 20^τ ξηρηγικῶς ἐν τούτοις οὐδὲ ἀμφιβίλως, ἀλλὰ^τ ἀποφαντικῶς μετὰ τοῦ Θάρρους τῆς ἐπιστήμης προσάγεται | πάντα καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀναγκαιοτάτων τῷ 24^τ λόγῳ πρόσεισιν. ἵσως δ' ἂν τις ἀπορήσοι πῶς δύνατὸν πάσης οὐσίας τὸ ἕδιον ἀφορίζεσθαι. καθ' ἔκάστην γάρ οὐσίαν διάφορον καὶ τὸ ἕδιον μὲν ἐστιν 25^τ ἔτερον· οὐκοῦν ἄλλα τῶν συνθέτων καὶ ἄλλα τῶν ἀπλῶν ἀποδοθῆσεται ἕδιωματα, καὶ ἄλλο μὲν τῶν ἀεικινήτων, ἄλλο δὲ τῶν ἐν μέρει μεταλαμβανόντων κινήσεως, καὶ ἔτερον μὲν τῶν ἔστηκότων ἐν τοῖς εἰδέσιν ὥστατως, ἔτερον δὲ^τ ἐπὶ τῶν μεταβαλλομένων, καὶ ἐπὶ τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν ὠσάτως. 5 οὐκὶ ἔστι λέγειν οὔτε δυνατὸν τὴν ἀνάλογην δομούτητα ἀφορίζεσθαι πανταχοῦ.

Αέγεις δὲ Ἀριστοτέλης τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι κοινὸν καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ὑπάρχειν, εἴτε ὡς κοινὸν τοῦτο λέγων εἴτε ὡς μοῖραν τοῦ ιδίου τῆς οὐσίας παραδίδοντος αὐτόν. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης οὐσίας οὐκ 30 ἔδει θῆται ἀποδεῖξεως· αὐτόθιν γὰρ ὀμολόγητο οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι διά τε τῆς ἐν ἀρχῇ τετραχῇ γενομένης διαιρέσεως καὶ διε τί ἐστιν ἡ κυριωτάτη 10 οὐσία ἐδίδασκεν· περὶ μέντοι τῆς δευτέρας οὐσίας καθ' ὑποκειμένου μὲν λεγομένης, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὕσης ἀποδείξινσιν. τῶν δὲ ἀποδεῖξεων

οὐσίας Α 2 γραπόντατα Ι 3. 4 καὶ τὰ συμβεβηκότα Ι 4 ταῦτα Κ
 ἀνευ τάντας] εν τάντα sic Α 5 καὶ—ἐπάγει (7) om. Κ τῇ] τὰ Α ποιέτητι ν
 παρέπεται ΙΔ: παρέπονται Lv τὰς Α 6 καὶ ἡσσον Α τῶν Α: om. ceteri
 7 ὑπάρχει] fr. 34 II. αὐτὰς τὰς Α: an αὐτᾶν· τὰς coll. v. 10? 8 τὸ] τῷ Α
 δεκτικάν f. 29r 34 9 ἦμεν om. Α 10 Πορφύριος] cf. p. 93,31sqq. B. 12 post
 κατηγορίας add. καὶ τὰ ἴδια βούλεται παραδιδόνται Kv λέγεται Α 15 ὅπερ—ἴδιον
 post γελαστικόν pos. Α 17 ὑπάρχει Α: comp. anc. L 18 ἀποφατικῶς ν
 θάρσους Κ 20 λόγω, sed v. supra L ἀπορήσοι JIΑ, οἱ ex ει corr. L¹:
 ἀπορήσῃ Kv 25 ἐπὶ post δὲ om. Kv 27 post δὲ add. ὁ Α 28 καὶ
 δευτέρων Κ 28 ὑπάρχειν om. ΚΑ 29 τῇς οὐσίας τοῦ ἰδίου Κ 30 ὠμολό-
 γητο οὐν] ὄμολογει τὸ μὴ Α 31 ἐν ἀρχῇ] 2 p. 1^a 20 γινομένης τετραχῆ Α
 32 ἐδίδασκεν] p. 2^a 11

ἡ μὲν ἔστιν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως· αἱ γὰρ δεύτεραι οὐσίαι εἰσὶν αἱ καθ' 24· ὑποκειμένων μὲν τῶν ἀτόμων λεγόμεναι, ἐν ὑποκειμέναις δὲ αὐταῖς οὐκ οὖσαι. δευτέρα δὲ ἀπόδιξις ἀπὸ τοῦ μὴ οἰόν τε τὸν τινὰ ἄνθρωπον ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου εἰναι· εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ὁ ἄνθρωπος ἔσται 5 τιῷ τινὶ ἀνθρώπῳ οὐδὲ ἄλλῃ δευτέρᾳ οὐσίᾳ οὐδεμίᾳ. οὐ γὰρ συντελεῖ τι 15 τὰ ἐν ὑποκειμένῳ εἰς τὴν τῶν ὑποκειμένων οὐσίαν, ὁ μέντοι τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἔστιν ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου συμπληρούμενος. εἰ δὲ μὴ ἐν τῇ πρώτῃ οὐσίᾳ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ εἰσὶν αἱ ἄλλαι οὐσίαι, οὐδὲ ἐν ἄλλῳ τινὶ ἔσονται ὡς ἐν ὑποκειμένῳ· πάντα γάρ τὰ ἄλλα ἡ ἐν ὑποκειμέναις 10 ἔστιν ταῖς πρώταις οὐσίαις ἡ καθ' ὑποκειμένων αὐτῶν λέγεται. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα φιλίερεσθαι δύναται σφιζομένου τοῦ ὑποκειμένου, ὥσπερ τὸ λευκόν· τὰ δὲ εἰδῆ καὶ τὰ γένη οὐ δύναται φιλαρῆναι σφιζομένων 20 τῶν ἀτόμων, καθ' ὃν λέγονται. καὶ τοῦ ὑποκειμένου δὲ φιλαρέντος τὸ Β μὲν ἐν ὑποκειμένῳ οὔχεται, τὸ δὲ καθόλου σφιζεται, ἄλλοτε ἄλλοιν τῶν 15 ἀτόμων γινομένων. ἔτι δὲ τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη ἡ ἐν τοῖς ἰδίοις ἀτόμοις ἔσται ἐν ὑποκειμένοις ἡ ἐν ἄλλοις. ἄλλ' οὕτε ἐν τοῖς ἰδίοις δυνατόν· καὶ γάρ καὶ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα ἐν τοῖς ἰδίοις ἀτόμοις οὐκ ἔστιν ὡς ἐν ὑποκειμένοις, ἀλλ' ὡς καθ' ὑποκειμένων αὐτῶν λέγεται· οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἐν ἄλλῳ ἐνυπάρχουσιν· οὐδὲν γάρ ἔστιν ὑποκειμένον ἄνευ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. 25 20 ἔτι δὲ καὶ οὐτας ὁ Ἀριστοτέλης συλλογίζεται· τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα ὅμωνύμιας κατηγορεῖται· οὐδεμίᾳ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ὅμωνύμιας κατηγορεῖται, ἀλλὰ συνωνύμια· οὐδεμίᾳ ἄρα τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἐν ὑποκειμένῳ ἔσται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἡ πρώτη· οὐδεμίᾳ ἄρα οὐσίᾳ.

Καὶ κατὰ τὴν Ἀρχύτειον δὲ τῶν οὐσιῶν διαιρέσιν τὴν εἰς ὅλην καὶ 25 εἶδος καὶ τὸ σύνθετον τὸ αὐτὸ δείκνυσιν ὁ λόγος, διτι οὐδεμίᾳ οὐσίᾳ ἐν ὑποκειμένῳ. ἡ μὲν γὰρ ὅλη ὑποκειμένον οὖσα πᾶσιν καὶ πρῶτον ὑποκει- 30 μενον πρόδηλον ὡς οὐκ ἔστιν τῶν ἐν ὑποκειμένῳ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ εἶδός ἔστιν ἐν τῇ ὅλῃ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ· μεθ' οὐ γὰρ συναπαρτίζει ἐν τι κατ' ἵσην συντέλειαν, οὐκ ἔστιν θάτερον ἐν θατηριῳ, ὥστε οὐδὲ ἀν αὐτὸ εἴη ἐν 35 ὑποκειμένῳ. ἡ δὲ σύνθετος οὐσία περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὅλην εἰκότως οὐκ ἀν εἴη ἐν ὑποκειμένῳ.

'Αλλὰ τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἀποφατικόν, ἀποφατικῶς δέ, φασίν, οὐδὲν οἰόν τε τῇ διανοίᾳ περιλαμβάνειν· ἀριστος γὰρ ἡ ἀπόφασις, καὶ ὠρισμένην γνῶσιν τῷ ἀριστῷ συναρμόζειν ἀδύνατον. ἡ τὸ δηλούμενον ἀπὸ τῆς ἀποφατικῆς 25 ταύτης φωνῆς ὡρισμένον πῶς ἔστι καὶ καταφατικόν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο λέγει τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἡ διτι αὐτὸ δπερ ἔστιν ἑαυτοῦ ἔστιν ἡ μέρος ἔστι συμπληρωτικὸν τοῦ τοιούτου, καὶ διτι ὑποκειμένον ἔστιν· καὶ γάρ καὶ τοῦτο κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάσης οὐσίας, ἀλλὰ ἄλλως μὲν ἡ ὅλη τῷ εἶδει ὑπό-

1 alt. αἱ οὐ. A 1. 2 καθ' ὑποκειμένου L 2 ἐν ὑποκειμένῳ Kν 3 ἀνευ] ἀνοῦ K
5 τι οὐ. L 9 ἡ ἐν ὑποκειμένῳ L 11 δύνανται K 12 τὸν λευκόν L
15 γένη ἡ J: γένη J¹LKAν 18. 19 ἐν ἄλλῳ(ι) ἐνυπάρχουσιν JLA: ἐνυπάρχουσιν ἄλλω Kν
23 post οὐσία add. ἐν ὑποκειμένῳ ν 24 Ἀρχύτ.] cf. p. 91,15 25 καὶ σύνθετον Kν
27. 28 ἄλλ.—ὑποκειμένῳ οὐ. K 32 τὸ] τοῦ L ἀποφατικόν J: ἀποφατικά L,
deinde in lac. 5 litt. εἰπεν L³ 32. 33 τὴν διάνοιαν παραλαμβάνειν A

κείται, ἄλλως δὲ τὸ συναμφότερον ταῖς ἀπ' αὐτοῦ γινομέναις ἐνεργείαις. 24^a ἔτι δὲ εἰ οὐσία ἔστιν κυρίως, ἀφ' ἣς τὰ ἄλλα καὶ δι' ἣν τὰ ἄλλα καὶ περὶ ἣν τὸ πάσχειν καὶ ἀφ' ἣς τὸ ποιεῖν, τῇ δὲ τοιαύτῃ ὑπάρχει τὸ μὴ 40 ἐν ὑποκειμένῳ, εἰκότως ἡ οὐσία λέγεται μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ· καθ' Γ' 5 αὐτὴν γάρ οὐσία οὐκ ἔχει ἐν ἄλλῳ τὸ εἶναι. καὶ τὸ εἰδός δὲ καὶ τὸ γένος μέρη ὅντα τῆς οὐσίας οὐκ ἔσται ἐν ὑποκειμένῳ. τῷ δὲ μήτε ἐν ὑποκειμένῳ μήτε καθ' ὑποκειμένου προσθέτον 'ώς κατ' ἄλλου'. ὅταν γάρ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Σωκράτους κατηγορῶμεν, οὐχ ὡς τὸ ξύλον λευκὸν λέγομεν, ἀλλ' ὡς τὸ λευκόν. περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα.

10 'Απορήσεις δ' ἄν τις, πῶς οὐκ ἔσται οὐσία ἐν ὑποκειμένῳ, ὅταν νοῦς 45 ἡ ἐν τῇ ψυχῇ, ψυχὴ δὲ ἐν σώματι, αἱ δὲ λόσαι κατὰ Πλάτωνα ἐν τῷ νῷ. ἡ οὐχ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ ἐνυπάρχουσιν οὐδὲ ὡς συμβεβηκότων ἐσίκασιν μεθέξει, ἀλλ' ὡς οὐσία πάρεστιν ἐν ἑτέρᾳ οὐσίᾳ, οὐχ ὡς μέρους τινὸς ἐν δλῳ τούτων ἐνόντων, ἀλλ' ὡς τῆς ἐντελεχείας καὶ τῆς κατ' 15 ἐνέργειαν οὐσίας ἐν τῇ κατὰ δύναμιν ὑποδοχῇ καὶ ἐν τῇ ἀτελεῖ φύσει ἐνυπαρχούσης χωριστῶς, οἷον ἐν νηὶ κυβερνήτου καὶ καθόλου παντὸς τοῦ χρωμένου ἐν ἐκείνῳ φῶς χρῆται καὶ πρὸς αὐτὸν παρόντος, ἡ τῆς συνεχούσης 50 αἰτίας πρὸς τὴν συνεχομένην κατ' ἄλλον τρόπον παραγινομένης, ἡ τῆς ἡνωμένης οὐσίας περιεχούσης ἐν ἑαυτῇ τῇ πεπληθυσμένῃ, ὥσπερ τοῦ 20 κέντρου ἐν ἑαυτῷ τὸν κύκλον συνειληφότος. κατὰ γάρ ταῦτα πάντα καὶ 55 ἔτι ἄλλα τοιαῦτα οὐναντά τις ἔχειται τὴν τῶν οὐσιῶν παρουσίαν ἐν ἑτέραις οὐσίαις, καὶ οὐδὲν ἄποπον ἐκ τούτου συμβῆσται.

'Αλλ' οὐδὲ ὁ χρόνος, φασόν, ἐν ὑποκειμένῳ. ἡ διαιρετέον | τὸν 24^a Δ χρόνον, ἤτοι κατὰ τὸ μετροῦν ἡ τὸ μετρούμενον. καὶ εἰ μὲν κατὰ τὸ 25 μεμετρημένον τις αὐτὸν λάβῃ, ἔσται ἐν τῇ κινήσει τὸ μέτρον ὡς ἐν ὑποκειμένῳ, ὥσπερ καὶ αὐτὴ ἡ κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ. εἰ δὲ κατὰ τὸ μετροῦν, οἷον τὴν ψυχήν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης φησίν, ἐν τῷ μετροῦντι 30 ἔστιν τὸ μέτρον. εἰ μέντοι τις χρόνον λαμβάνοι τὸν καθ' αὐτὸν ὑφεστῶτα, δῆλον ὡς οὐσία οὐτὸς ἔστιν, καὶ ἄλλης φιλοσοφίας ὁ τοιοῦτος λόγος. καὶ 35 τὸν τόπον δὲ εἰ τις λέγει ὡς οὐδὲ αὐτὸς ἐν ὑποκειμένῳ, φῆσομεν πρὸς 5 αὐτόν, ὅτι πέρας τοῦ περιέχοντος ὡν ὁ τόπος κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους περὶ τοῦ τόπου φιλοσοφίαν ἐν ἐκείνῳ ἔσται, καὶ οὗτως ἔσται τῶν ἐν ὑποκειμένῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐδιάλυτα.

'Εκεῖνο δὲ ἀπορίας ἕξιν, πῶς τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ τὰ ἄλλα

2 εἰ LKy, ex ἡ corr. vid. L: ἡ JA 5 ἑαυτὴν K 6 τῷ] τὸ Lv. cf. Plot. VI 3,5
 8 λέγωμεν JL 9 supra λευκὸν: καθὸ τοῦ ἐν μέρει λευκοῦ J² περὶ οὖν μὲν οὖν L
 11 τῇ om. A κατὰ Πλάτωνα] cf. Zeller Phil. d. Gr. II 1⁴ 664⁵ 15 ἐν alt. om. A
 16 χωριστῆς Λ 19 ἑαυτῷ Kv 20. 21 ἄλλα καὶ ἔτι ν: καὶ ἄλλα ἔτι b 21 ἐν
 om. K 24 ἡ τὸ JL: ἡ κατὰ τὸ Kv (κατὰ supra K¹): καὶ Λ 25 μεμετρημένον
 J¹LΚΑν: μετρούμενον J ο corr., at cf. Plot. VI 3,5 26 κίνησις JLΛ: φύσις Kv
 27 φησίν] Phys. Δ 14 p. 223a26 28 λαμβάνοι J: λαμβάνει LKy: λάβῃ Λ
 αὐτὸν JL 29 δῆλον φῶς Kv: ἡ οὖν JA: ἡ sequ. lac. 3 litt. L 30 λέγοι ν
 αὐτὰ K 31 χρόνος, supra τόπος K τὴν τοῦ ἀριστοτέλους Kv Phys. Δ 2
 p. 209n1 32 οὗτως ΚΑν: οὗτος in οὗτος mut. J: οὗτοι Ι, 33 ἀδιάλυτα K
 34 μὴ supra J: om. Λ

τὰ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχοντα κοινῶς οὐγ̄ ως συμβεβηκός τι δείκνυται· οὐ γάρ 21^v
κατ' αὐτὸν τὸ εἶναι τὴν κοινωνίαν δείκνυσιν τῶν οὐσιῶν. πρὸς δὲ φασιν οἱ
σπουδαιότεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὅτι “ἡ αἰσθητὴ οὐσία συμφόρησίς τις ἐστιν 10
ποιοτήτων καὶ ὅλης, καὶ ὁμοῦ μὲν πάντα συμπαγέντα μίαν ποιεῖ τὴν
αἰσθητὴν οὐσίαν, χωρὶς δὲ ἔκαστον λαμβανόμενον τὸ μὲν ποιόν, τὸ δὲ
ποσόν ἐστιν ἡ τὸ ἄλλο. καὶ δὲ μὲν ἀνὴρ ἐλλείπον μήπω ἀπηρτισμένην παρέ-
χηται τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν, μέρος ἐσται τῆς οὐσίας· δὲ δὲ γενο-
μένη τῇ οὐσίᾳ ἐπισυμβῆ, τὴν οἰκείαν ἔχει τάξιν τὴν ἐπίκτητον, οὐ κρυπτό-
μενον ἐν τῷ μίγματι τῷ ποιοῦντι τὴν λεγομένην οὐσίαν, καὶ ἔκαστον μὲν
10 τῶν συνίοντων οὐκ ἐστιν οὐσία, τὸ δὲ ὅλον τὸ ἐκ πάντων οὐσίας ἐστίν.

καὶ οὐ δυσχεραντέον, εἰ τὴν οὐσίαν τὴν αἰσθητὴν ἐξ οὐκ οὐσιῶν ποιοῦμεν.¹⁵ οὐδὲ γάρ τὸ ὅλον ἀληθῆς ἦν οὐσία, ἀλλὰ μιμουμένη τὴν ἀληθῆ, ητις
ἄνευ τῶν ἄλλων περὶ ἑαυτὴν ἔχει τὸ ὅν, καὶ τῶν ἄλλων ἐξ αὐτῆς γνο-
μένων, ὅτι ἀληθῶς ἦν· ἐν δὲ τῇ αἰσθητῇ καὶ συνθέτῳ καὶ τὸ ὑποβεβλη-
15 μένον ἄγονον καὶ οὐχ ἴκανὸν εἶναι ὅν, ὅτι μηδὲ ἐξ αὐτοῦ τὰ ἄλλα, σκιὰ
δὲ καὶ ἐπὶ σκιᾷ αὐτῇ οὕσῃ ζωγραφία καὶ σκιωγραφία¹. διόπερ ἐξ ἀνάγκης
συμβαίνει μὴ πάντα ἐν τῷ εἶναι ὑπάρχειν ἐπὶ τῶν γνομένων μηδὲ ἡμᾶς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς λαμβάνοντας δύνασθαι δεῖ τὰ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντα 20
αὐτοῖς περιλαμβάνειν.

20 Άλλὰ διὰ τί ἀπὸ τῶν μὴ ἰδίων τῆς οὐσίας χαρακτηρίζει αὐτήν; Ε-
πρὸς τὸ γῆραν, φήσομεν, τὰ μὴ ὄντα οὐσίας· ἐκεῖνο γάρ οὐκ ἐσται οὐσία,
φὶ ἀνὴρ ὑπάρχη τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ. πρὸς τὸ εἰδέναι οὖν τὰς
μὴ οὐσίας χρήσιμον τοῦτο· οὐκ εὐθὺς δὲ εἰσόμεθα καὶ τὶ οὐσία, ἀλλὰ
δευτέρας δεῖματα διδασκαλίας. μηποτὲ δὲ καὶ αὐτόθεν τῆς οὐσίας ἵδιον
25 τοῦτο τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν εἶναι· κανὸν γάρ κοινὸν
ἡ αὐτῇ τοῦτο πρὸς τὴν διαφοράν, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ καθὸ οὐσιώδης
ἐστιν ἔχει τοῦτο. διὸ καὶ Ἀρχύτας ἐν μὲν τοῖς κοινοῖς τίθησιν “τὸ καθ'
αὐτὸν ἦμεν, ἀλλὰ μὴ ἐτέρῳ τινὶ συνυπάρχειν, ὥσπερ γλαυκότατα καὶ
χαροπότατα δρῦμαλμοῖς”, οἰκεῖον δὲ αὐτὸν καλεῖ τῆς οὐσίας, ὅτι καὶ τῇ
30 διαφορᾷ ὡς οὐσίᾳ ὑπάρχει τοῦτο.

'Επειδὴ λοιπὸν καιρός ἐστιν διατεῖναι τὴν κοινότητα τῆς οὐσίας καὶ 30

1 τὰ ομ. v συμβεβηκός τι JL (—δε τὶ L): συμβεβηκότι KA: συμβεβηκότος τὶ ν
2 φασιν] Plotini verba VI 3,8 liberius redditā 4 συμπαγέντα, -παγέντα in ras. L
6 post ἐστὶ iterant λαμβανόμενον Kv τι ἄλλο] καὶ ἄλλο τι A ἐλλείπον A Plot.:
ἐκλεῖπον JLKv 6. 7 παρέχεται LKv 9 μίγματι τῷ ομ. v 10 οὐσία ἐστίν]
οὐσίας ἐστί A 11 οὐκ οὐσιῶν] ἀκούσιων Kv 12 ἀληθῆς LA Plot.: ἀληθῆς JKv
ἡ οὐσία v 14. 15 ὑποβεβλημένον, βεβλημέν in ras. A 15 σκιὰ libri
16 δὲ JLA Plot.: τέ Kv ἐπισκιᾶ libri post οὕσῃ add. οὗν Kv ζωγραφία
καὶ σκιωγραφία LKv: ζωγραφίαι καὶ σκιωγραφίαι JA: ζωγραφία καὶ τὸ φαίνεσθαι Plot.
19 αὐτοῖς λαμβάνοντος περιλαμβάνειν K 20 ἀλλὰ om. L ante ἀπὸ add. μὴ A
22 ὑπάρχει Αν 25 ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι v 26 καθὸ] καὶ K 27 ἔχει καὶ τοῦτο ν
τοῖς κοινοῖς μὲν A 27. 28 καθαυτὸν A: καθ' ἑαυτὸν Lv 28 ἀλλὰ καὶ μὴ A γλαυκό-
τατα L: γλαυκότατα, supra η Ja: γλαυκότητα Kv: λευκότητα A 29 χαροπότατα L: χαρο-
πότατα, supra η Ja: χαροπότητα KAν post δρῦμαλμοῖς Οὐκ ἵδιον δὲ οὐσίας τοῦτο· ἔως τοῦ,
τὰ ὡς μέρη ὑπάρχοντα (sic) ἐν τινὶ (p. 3^a21—32) interposuit b 31 τὴν κοινότητα διατεῖναι Lv

ἐπὶ τὰς διαφοράς (λέγω δὲ τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι), δεῖ πρῶτον διορίσαι 21° τὴν περὶ τῆς τάξις ζητημα. Λέγουσι γάρ τινες, ως ὅδει τοὺς περὶ τῶν διαφορῶν λόγου προτετάχθαι τὸ περὶ τῶν μερῶν τῶν οὐσιῶν εἰρημένουν. μὴ ταρατέτω δὲ ἡμᾶς τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένοις 5 ὅντα τοῖς δλοις. ως γὰρ ὁ Σωκράτης πρώτη οὐσία, καὶ τὰ μέρη τοῦ Σωκράτους πρῶται οὐσίαι εἰσίν, οἷον ἡ τὶς χείρ, ἡ τὶς κεφαλή. διαν οὖν λέγωμεν μηδεμίαν οὐσίαν εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ, μὴ δόξῃ ταῦτα ἐν ὑποκει- 10 μένῳ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο μὴ εἶναι οὐσίαι. ἐν ὑποκειμένῳ γάρ ἐλέγομεν οὐ τὰ ὡς μέρη ἐν τινὶ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὡς μέρη, ὥστε τὰ μέρη 15 τῶν οὐσιῶν ἐν δλιῳ μέν εἰστιν ἔκαστον ἔκεινῳ οὐ μέρος εἰστίν, ἐν ὑποκει- μένῳ δὲ οὐδὲν ἐστιν. ταῦτα οὖν ἔδει προτετάχθαι, ὡς δοκεῖ τισιν, λύσιν 20 ἔχοντα ἀπορίας τινὸς περὶ οὐσιῶν φερομένης, εἴτα οὗτας ἐπῆγκθαι δι τού οὐ μόνον ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις, Ζ ὥσπερ ταῖς διαφοραῖς. οὐ μὴν συναρρέσκει τοῖς ἀκριβεστέροις ἡ τοιαύτη 25 15 τῆς τάξις μετάθεσις, ἀλλὰ τὴν Ἀριστοτέλους γαλλικὴν ἐγκρίνουσιν. ἐπειδὴ γάρ καὶ αἱ δεύτεραι οὐσίαι καὶ αἱ διαφοραὶ δοκοῦσιν ὡς μέρη συμπληροῦν τὰς ἀτόμους οὐσίας, ἔδει μετὰ τὰς δευτέρας οὐσίας περὶ τῶν διαφορῶν εἰπεῖν καὶ τότε οὗτας τὸ κοινῶς ἐφαρμότον καὶ δευτέραις οὐσίαις καὶ ταῖς 30 20 διαφοραῖς, λέγω δὲ τὸ μέρεσιν εἶναι τῆς οὐσίας, τοῦτο ἀσφαλίσασθαι, ὡς τὸ μέρη ὅντα αὐτὰ οὐσιῶν μὴ νομίσαι ἐν ὑποκειμένοις εἶναι τοῖς δλοις. ἀκολουθούσερα γάρ αὕτη ἡ τάξις ἡπερ μεταξὺ τοῦ περὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν λόγου καὶ τοῦ περὶ τῶν διαφορῶν ἐμβαλόντα τὸν περὶ τῶν μερῶν λόγον διεκάψι τὴν συνέχειαν. ἡ μὲν οὖν τάξις οὗτας ἔχει καλῶς.

¹Ἐπειδὴ δὲ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχειν εἰπών τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι κοινὸν 25 αὐτὸ πρὸς τὰς διαφορὰς εὐρίσκει καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῖ μὴ εἶναι τοῖον τῆς 30 οὐσίας, ἥργεον οὖν πρῶτον περὶ διαφορᾶς, τί ἐστιν. καὶ γάρ τισιν δοκεῖ διαφορὰ εἶναι τὸ χωρίζειν πεφυκός τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, καὶ δῆλον δι τού ὡς πρὸς τὸ γένος αὐτῆς οὗτας ἡ διάκρισις ἀποδέδοται. ὁ μέντοι Βόηθος πρὸς τὸ εἶδος κυρίως συντάττεσθαι φησιν | τὴν διαφοράν, ἀλλ' οὐ πρὸς 35 25 τὸ γένος, διόπερ καὶ πολλάκις ἀντὶ τοῦ εἶδους παραλαμβάνονται αἱ διαφοραί καὶ σύμπασι καὶ μὲν ὅμιον ἥργειεν ἀν περὶ τὸ γένους, καθ' ἔχοντὴν δὲ ἔκάστη κατὰ μὲν τῶν ὑφ' ἔχατην, καθ' ὃν ἀν λέγηται, κατὰ πάντων ἥρθειη ἄν. κατὰ δὲ τοῦ γένους οὐδαμῶς· οὐδὲ γάρ μορφωτική ἐστιν ἔκάστη τοῦ γένους. διενήγορεν δὲ τοῦ εἶδους, δι τοῦ διαφορά ἐστιν μετὰ τοῦ γένους, 40 35 καὶ ἐστιν ἡ μὲν διαφορὰ μορφή τις τοῦ γένους, τὸ δὲ γένος διενήγορεν—γένους (35) οὐκ. K τοῦ add. Kv: praeterea ἀτόμου addit b 16 συμπληροῦν (= συμπληροῦντα) J 19. 20 ὡς τὸ] conicio ὥστε 20 αὐτὰ τῶν οὐσιῶν Kv εἰλεῖται JL A: ὅντα K: om. v 21 εἰπερ Α 22 ἐμβαλλοντα Α 26 οὖν om. I, cf. in Phys. p. 581,29 D. 29 φησί(ν) ante συν- 27 τάττεσθαι Kv, post διαφοράν Α 32 ἀν prius om. K 33 ἐκάστου v 34 διενή- νοχεν—γένους (35) om. K δὲ om. A εἶδους] γένους L δι τοῦ supra Ja

μενον προϋπάρχει. ἔστιν οὖν ἡ διαφορὰ συμπληρωτικὴ οὐσίας ἀπλούστερον 25τ
 (ἢ) ὡς τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη συμπληρωτικὰ οὐσίας λέγεται· συμπληροῦ γάρ
 τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ζῷον καὶ τὸ λογικόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ζῷον μεθ' ὑποκει-
 μένου καὶ διαφορᾶς, τὸ δὲ λογικὸν ὡς ἀπλῆ ποιότης· καλὸν πάλιν τὸ λογικὸν
 ὅ προστεμείη μετὰ τοῦ ζῷου, τὸ μὲν ἐξ ἀμφοῦ ἔσται ὡς σύνθετον, τὸ δὲ
 προστιθέμενον πάλιν, οἷον τὸ θυητόν, ὡς ἀπλῆ ποιότης. οἷον τὰ μὲν εἰδῆ
 καὶ τὰ γένη ὡς ὑποκειμενα δεύτεραι οὐσίαι λέγονται, αἱ δὲ διαφοραι καθ' 10
 ὑποκειμένου μὲν λέγονται, οὐ μήν εἰσιν οὐσίαι· οὐ γάρ εἰς τὸ εἶναι, ἀλλ'
 εἰς τὸ τοιόνδε εἶναι συμβάλλονται. οὐ μέντοι οὔτε συμβεβηκότα εἰσίν, διτ
 10 συμβάλλονται εἰς οὐσίαν τούτων, ὥσπερ εἰδοποιοῦσιν. οἷα τοῦτο οὖν οὐδὲ
 ἐν ὑποκειμένῳ· τὸ γάρ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ χωρίζεται ἄνευ τῆς τοῦ ὑπο-
 κειμένου φύορᾶς, τὸ δὲ τῆς διαφορᾶς τοιόνδε ἄνευ φύορᾶς οὐ χωρίζεται.
 ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀχώριστον συμβεβηκός, φαίνη ἂν τις, χωρίζεται ἄνευ φύορᾶς.
 ἀλλὰ καλὸν μὴ χωρίζηται τοῦτο, ἄνεσις δῆμως καὶ ἐπίτασις περὶ αὐτὸν 15
 15 θεωρεῖται, ὥσπερ περὶ τὸ μέλαν τοῦ Αἰθίοπος εἰς ἄλλους τόπους μετα-
 στάντος, καὶ ἡ τοῦ γάλακτος δὲ λευκότης ἡττόν ἔστι, μᾶλλον δὲ ἡ τῆς
 χιονίσ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀχωρίστων συμβεβηκότων ὡσαύτως· ἐπὶ δὲ
 τῆς διαφορᾶς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἔστιν, οὔτε ἐν πλείσιν εἰδέσιν ἡ
 ἀτόμως οὔτε ἐν τῷ αὐτῷ. τοιαύτη δὲ οὖσα ἡ διαφορά, εἰ μὴ οὖσια ἔστιν
 20 μήτε συμβεβηκός, ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν, μήτε οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ μήτε ἐν ὑπο-
 κειμένῳ, τί ἀν εἴη, ὥσπερ πάντα τὰ ὅντα ἡ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν ἡ οὐκ 20
 ἐν ὑποκειμένῳ; ἀνάγκη οὖν ποιότητα οὐσιώδη τὴν διαφορὰν εἶναι συμ-
 πληρωτικὴν τῆς οὐσίας, ἡ μέσην ποιότητος καὶ οὐσίας, κοινόν τινα σύν-
 25 δεσμὸν παρεχομένην ταῖς μὲν οὐσίαις πρὸς τὰ συμβεβηκότα, τοῖς δὲ συμ-
 βεβηκόσιν πρὸς τὰς οὐσίας. ἡ γάρ φύσις οὐκ ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 εἰς τὰ ἐναντία μεταβαίνειν φιλεῖ, ὥσπερ οὐδὲ ἀπὸ τῶν ζύφων εἰς τὰ φυτά,
 ἀλλὰ μεταξὺ τινα φύσιν τὴν τῶν ζυφοφύτων ὑπέστησεν, συναγωγὴν ἀμφοτέρων
 τῶν ἄκρων καὶ συμπληρωτικὴν ἡ συνδετικὴν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα· καὶ εἰ
 ἐνταῦθα τοίνυν μέσην ὑπέστησεν τὴν διαφοράν, κατὰ μέν τινας ὡς κεχω-
 30 ρισμένην ἀμφοῖν, κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἀμφοτέρων μετέχουσαν. ἄλλη δὲ ἀν
 γένοιτο δόξα τῶν λεγόντων μὴ μόνον συμπληρωτικὴν εἶναι τῆς οὐσίας τὴν
 διαφοράν, ἀλλὰ καὶ μέρος αὐτῆς, ἡτοι κατὰ τὴν ἐμπεριληψίν τοῦ ὑποκει-
 μένου θεωρουμένην ἡ μέρος οὖσαν τῆς κατὰ τὸ εἶδος οὐσίας ἡ συναλλοιου-
 μένην ταῖς πρὸς τὸ ὑποκειμένον σχέσεσιν, ὡς περὶ αὐτὸ πως αὐτὴν καὶ
 35 διατίθεσθαι διαφόρως.

2 ἡ addidi	λέγονται Κ	2. 3 γάρ καὶ τὸν Α	4 πάλιν Κ
5 προστεθῇ Α	ώς supra J	6 ἀπλῶς L	8 λέγεται Α εἰσὶν, εἰς in ras. L
itemque v. 9	11 καὶ om. A	13 χωρίζεσθαι A	16 ἡττόν ἔστι, -όν ἔστι
in ras. L	18 καὶ τὸ ἡττον v	21 πάντα ΚΑν (cf. Porph. p. 95,13 et Dexipp. p. 48,21 B.): om. JL	22 οὐσιώδη τὴν διαφορὰν ετ συμπληρωτικὴν—καὶ (23) om. A
27 ζωιφύτων J, cf. in Phys. p. 3,6. 1271,31 D. De an. p. 180,21 II. De caelo p. 384,20 H.		21 πάντα ΚΑν (cf. Porph. p. 95,13 et Dexipp. p. 48,21 B.): om. JL	30 ἀμφοτέρων, ων in ras. L
ἀμφοτέρων Κν		32 περιληψίν Α .	34 ὡς JL A
De. p. 49,24 B.: ὥστε Κν αὐτὸ πως] ἀτόπως Α: αὐτὸ ἔχειν πως Dex., quod fort. recipiendum, sed haud scio an Simplicius καὶ etiam esse voluerit			35 διατίθεται Α

Τὸσαῦται μὲν οὖν αἱρέσεις γένοιντο ἀν περὶ τῶν διαφορῶν. χρησίμη 25· δέ ἐστιν ἡ περὶ αὐτῶν θεωρία πρὸς ὅλην τὴν τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίαν· 31 ἐν πάσαις γάρ εἰσι ταῖς κατηγορίαις αἱ διαφοραί. ἀλλὰ τίς ἡ βελτίων δόξα περὶ τῆς διαφορᾶς ἐν ταῖς εἰρημέναις, σκοπεῖ ἄξιον. ἡ δὲ τὸ μέσον ἔσει 5· ἡ ποιότητος καὶ οὐσίας, διὸ καὶ συντελεῖ εἰς τὸ ποιὸν εἶναι καὶ λέγεται περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζειν καὶ οὐχ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ. διὸ δεῖ, φησὶν Ἱάμβλιχος, προστιθέναι εἰς τὸν δρόν τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ τὸ 'οὐδὲν συντελοῦντος εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου'. τὸ γάρ εἰδος συντελεῖ καὶ ἡ 10· διαφορά. μήποτε δὲ ἀρκεῖ προσκείμενον τῷ ὄρισμῷ τὸ "μὴ ὡς μέρος". 15· Η ἡ γάρ διαφορὰ μέρος γίνεται ὥσπερ καὶ τὸ γένος. δεῖ δὲ τὴν διαφορὰν ἔχεσθαι τοῦ εἰδούς δ συμπληροῦ, τῆς δὲ κατὰ τὸ ἀμορφὸν τοῦ ὑποκειμένου ἀδιαφόρου ποιώσεως, ἵν' οὗτως εἴπω, παντελῶς καθαρεύειν. καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον ῥήτεον ὡς διαφορὰ κυρίως ἐστὶν ἡ τὸ γένος εἰς εἴδη διακριοῦσα καὶ ἐν αὐτῷ τῷ διαιρουμένῳ καὶ κατ' αὐτὴν οὖσα τὴν τοῦ διαι- 20· ρουμένου φύσιν, οἷον ζῷου καθὸ ζῷον, οὐσίας καθὸ οὐσίᾳ· κατὰ γάρ τὸ 40· εἰδος ἡ διαφορὰ καθ' ἥν τὰ γένη τέμνεται εἰς τὰ εἴδη, δὲ τὶς ἀνθρωπος τοῦ τινός, οἷον Δίων καὶ Πλάτων, οὐδὲν διαφέρουσιν εἰδικῇ τοῦ ἀνθρώπου I διαφορᾷ.

'Αλέξανδρος δὲ ἀπορεῖ, ὡς εἰ ποιότης ἐστὶν ἡ διαφορά, ἐν ὑποκειμένῳ τῇ οὐσίᾳ ἐστὶν καὶ οὐκ ἔτι καθ' ὑποκειμένης αὐτῆς λέγεται. πρὸς δὲ δύνατὸν λέγειν ἀντιστρέψοντα τὸ ὑποθετικόν, ὡς εἰ καθ' ὑποκειμένου λέγονται αἱ διαφοραί, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ εἰσιν, δῆλον ὡς οὐκ ἀν εἰεν ποιότητες τοιαῦται, ὅποιας αὐτὰς οἱ ταῦτα ἀποροῦντες νομίζουσιν. ἀλλ' εἰ καθ' ὑπο- 45· κειμένου, φασίν, λέγεται τῆς πρώτης καὶ ἐνόλου οὐσίας, ἡ διαφορὰ ἔσται 25· καὶ αὐτὴ ἔνυλος. ἡ εἰ μὲν ἔνυλόν φασι τὸ μετὰ τῆς ὅλης ὑφιστάμενον ὡς ἔχον τινὰ καὶ καθ' ἔαυτὸν ὑπόστασιν, οὐδὲν ἄτοπον καὶ τὰς διαφορὰς οὕτως ὑπαρχούσας συνωνύμως κατηγορεῖσθαι· καὶ γάρ καὶ τὸ εἰδος τὸ μετὰ τῆς ὅλης συμπληρωτικὸν τῆς ἀτόμου οὐσίας ἔχει καὶ καθ' ἔαυτὸν ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ μετὰ τῆς ὅλης κοινήν, καὶ οὐχ ὅλον ἐστὶν τῆς ὅλης, συντε- 30· λοῦν τε εἰς τὴν οὐσίαν συνωνύμως κατ' αὐτῆς κατηγορεῖται, αἱ τε δεύτεραι 50· οὐσίαι καθ' ὑποκειμένου λεγόμεναι οὐκ ἔσονται πάντως ἔνυλοι ὡς ἐν τῇ ὅλῃ τὸ εἰναι ἔχουσαι. παρατητόμεθα δὲ καὶ τὰς ἀπλᾶς ἐν ποιότητι οἷον λογικότητι προϊόντας διατάξεις περὶ τῶν διαφορῶν καὶ τὰς συλλαμβανούσας

1 οὖν αἱ αἱρέσεις Λ 2 τῶν κοινῶν κατηγοριῶν Κν 3 ἔστι Λ αἱ om. Α
4 περὶ om. v 6 οὐχ εχ οὐκ corr. vid. J οὐχ ὡς] οὗτως Λ post φησὶν add.
δὲ Λ 7 προστιθέναι, ἔναι ε corr. L τὸν δρόν] 2 p. 1 a 24 τὸ δὲ οὐδὲν Λ
7.8 conicias συντελοῦν, sed cf. Dex. p. 49,7 B. 8 post τοῦ 2 litt. eras. Α 9 δὲ
om. L 10 ὥσπερ] ως Λ γένος ΙΚΛ: μέρος Ι: εἰδος v 11 τοῦ in marg. Ja:
om. Α 12 ποιήσεως libri, sed ποιήσεως ante corr. habuisse vid. J 13 δὲ om. Α
ἔστιν om. Κν 17 pro εἰδικῇ lac. 6 litt. Α τοῦ ex οὐδὲ corr. J: οὐδὲ Α
19 ποιότητος Κν ἐν ὑποκειμένῃ Κν 20 οὐκ ἔτι] οὐ Κν καθ' ὑποκειμένου Α
δὲ Λ 22 εἰσι in ras. L 24 λέγονται Κν 27 τὸ post εἰδος om. Α 28 ἔχει
δὲ καὶ καθ' αὐτὸν Α 29. 30 συντελοῦντες εἰς Α 31 οὐκ in mig. add. J
32 ἔχουσι Α παρατητόμεθα JL: παρατητόμεθα ΚΛν fort. ἀπλῶς 33 προϊόντας
ΙΙ.Α: περὶ οὐσίας Κν

τὴν ὥλην μετ' αὐτῶν ἡ τὸ γένος καὶ τὰς παντάπασιν χωριζόσας αὐτῶν τὴν φύσιν τοῦ εἰδούς· πᾶσαι γάρ αὐται αἱ δόξαι τῆς ἀληθινῆς περὶ τῶν | διαφορῶν αἱρέσεως ἀποπίπτουσιν. Ἐάμβλιχος δέ γε καὶ τὸ ἐκ πλειόνων 25^v Δ διαφορῶν εἶναι τὸ εἶδος· ἀεὶ γάρ μία ἔστιν ἡ τελευταία τοῦ εἰδούς μορφω- 5 τική, αἱ δὲ προάγουσαι ὡς γένη προϋπόκεινται. μήποτε δὲ ἐν μὲν εἶναι γρὴ τὸ προσεχὲς γένος ἐν τῷ εἴδει, τὰς δὲ ἄλλας διαφορὰς διορίζοσας ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν εἰδῶν πλειόνων ὄντων· καὶ γάρ τὸ λογικὸν πρὸς τὰ ἀλογα διορίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ θνητὸν πρὸς τὰ ἀθάνατα, ἄλλα καὶ τὸ ζῷον, φαίνεται τις, πρὸς τὰς μὴ ζώσας οὐσίας, καὶ τὸ ἔμψυχον πρὸς 10 τὰς ἀψύχους, καὶ οὕτως καὶ τὰ πολλὰ γένη διαφοραὶ γίνονται, ἄλλο οὐχὶ αἱ διαφοραὶ γένη, εἴπερ τὰ μὲν γένη τὸ τί ἔστιν σημαίνει, αἱ δὲ διαφοραὶ τὸ ὅποιόν τι.

Ἀποροῦσι δέ τινες, πῶς τὴν διαφορὰν συνωνύμως κατηγορεῖσθαι φησιν, 10 οἷον τοῦ πεζοῦ καὶ τούνομα καὶ τὸν λόγον κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου. 15 οὕτε γάρ τούνομα οὔτε τὸν λόγον ἔστι κατηγορεῖν τοῦ ὑποκειμένου. τὸ γάρ πεζὸν ἐν μὲν σημαίνει τὴν ἔξιν αὐτὴν οἷον τὴν πεζότητα, ἔτερον δὲ τὸ μετέχον τῆς ἔξεως ταύτης καὶ διακείμενον κατὰ ταύτην. ἄλλὰ τοῦτο μὲν οὐκ ἔστιν ἡ διαφορά, διὸ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον αὐτῆς δὲ τῆς πεζότητος, 20 ητις ἔστιν ἡ διαφορά, οὕτε τὸ ὄνομα κατηγορεῖται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου. 25 οὐδὲ γάρ λέγομεν πεζότητα τὸ ὑποκειμένον, οἷον τὸν ἄνθρωπον ἡ τι ἄλλο τῶν πεζῶν· οὕτε τὸν λόγον τῶν πεζῶν· οὐ γάρ λέγομεν τὸ ὑποκειμένον ἔξιν εἶναι ἀφ' ἣς οἱ μετασχόντες πεζοὶ λέγονται. πῶς οὖν εἴρηται καὶ τούνομα καὶ τὸν λόγον τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου; ὥστε οὐδὲ συνωνύμως ἀν ῥήθειν ἡ διαφορά κατὰ τῶν ὑποκειμένων. εἰ δὲ μὴ 30 τοῦτο, οὐδὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, εἴπερ τὰ καθ' ὑποκειμένου συνω- νύμως τῶν κατ' αὐτὰ ἀτόμων κατηγορεῖται. πρὸς δὴ τοῦτο τὸ ἀπόρημα 20 * * * “οἱ συμπληρωτικὴν μὲν τιθέντες τὴν διαφορὰν κατ' αὐτὰ τὸ εἶναι, Ε λόγῳ δὲ καὶ ὄντος μὴ ἀληθευομένην λέγοντες, ἡ συμπληρωτικὴν μὲν τοῦ κατὰ τὸ ὑποκειμένον λόγου, οὐ μὴν τοῦ ὄριστικοῦ, οὕτοι οὐ συμφωνοῦσι 35 πρὸς Ἀριστοτέλῃ· περὶ γάρ τοῦ ὄριστικοῦ λόγου λέγει ἐνταῦθα, καὶ τὸ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ἐπὶ τῶν διαφορῶν καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν οὕτως εἴρηκεν. διαμαρτάνουσι δὲ καὶ τῆς περὶ τῶν διαφορῶν ἀρίστης

1 ὥλην εκ ὥλη corr. A² 3 post γε add. οὐ προσέλεται ν: tu ex παραιτησόμεθα sub-audies παραιτεῖται 8 ἄλογα] ἄλλα A ἄλλα om. Kv 9 οὐσίας JK, οὐσ in ras. J: αἰτίας LAv 12 τὸ ὅποιον τί ἔστιν L post ὅποιόν τι lemma 'Υπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις—συνωνύμως λέγεται (p. 3^a38—b9) inserit b 13 φησίν] p. 3^a25

15 κατηγορεῖν] κατηγορεῖσθαι A 16 οἷον τὴν οἷον τὴν J, priora delevit 19 τούνομα A 20 οἷον τὸν ἄνθρωπον in marg. Ja ἄλλο τι A 21 debebat δὲ λόγος, sed cf. Dexipp. p. 50,3 B. τῶν πεζῶν alt. loco ex τὸν πεζὸν corr. J οὐ] οὐδὲν v 23 κατηγορεῖσθαι τῆς διαφορᾶς A 25 λέγεται scripsi: λέγονται libri 26 κατ' αὐτὰ JL (ὑπ' αὐτὰ Dexipp. p. 50,8): καθ' αὐτὰ KAv τὸ om. L post ἀπόρημα lacunam indicavi, cf. Dex. p. 50,10 πρὸς δὴ τοῦτο τὸ ἀπόρημα οὕτως ἀπαντήσαιμεν

λ' 27 τὴν om. Lv 30 ἀριστοτέλῃ J: ἀριστοτελῆ L: ἀριστοτέλην KAv 31 καὶ τῶν γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν Kv 32 δὲ om. A

αίρεσεως, τὸ οὐσιῶδες αὐτῶν μὴ ἐννοοῦντες. ἀτόπως δὲ καὶ διαιροῦσι ²⁵ χωρὶς τὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον εἶδος λόγον καὶ τὸν ὄριστικὸν· εἰ γάρ ὁ ²⁵ ὄριστικὸς λόγος τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῖ, τοῦτο δέ ἐστιν τὸ εἶδος, οὐκ ἄλλος μὲν ἐσται ὁ κατὰ τὸ ὑποκείμενον λόγος, ἄλλος δὲ ὁ κατὰ τὸν ὅρον. αἴτιον δὲ τῆς ταραχῆς, ὅτι ποτὲ μὲν ὡς συμπληρωτικάς τῆς οὐσίας λαμβάνουσι τὰς διαφορὰς καὶ ὡς μέρη τοῦ εἶδους, έταν δὲ τὸν λόγον τὸν ὄριστικὸν ποιῶνται, οὐχ ὡς συμπληρωτικάς ἔτι τὰς διαφορὰς λαμβάνουσιν, ἀλλ’ ὡς κατὰ ποιότητα θεωρούμενας, καὶ τὸν λόγον οὐ πᾶσιν ἐφαρμόζειν τοῖς ὑποκείμενοις τὸν τῶν ἔξεων. εἰ δὲ ὥσπερ ἦν προσήκον ἐλάμβανον ἐπ’ ἀμφο- 30
10 τέρων τούτων τὰς διαφορὰς ὡς συμπληρωτικάς, πάντως ἂν καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὁ ὄριστικὸς λόγος κατηγορεῖτο κατὰ τῶν ὑποκειμένων². ταῦτα μὲν οὖν δὲ Ἱάμβλιχος τὴν ἀπορίαν διαλύων φησίν. μήποτε δὲ ἔτι μένει τὸ ἀποροῦν οὐ γάρ ἐστιν οὔτε λέγεσθαι δύναται τὸ ὑποκείμενον τῷ τοῦ συμπληρωτικοῦ δύναται, οὐδὲ ὁ τῆς ποιότητος λόγος δύναται τῷ κατ’ αὐτὴν ποιῷ ἐφαρ- 15
20 μόττειν. ἀλλ’ εἰ μὲν ποιότης ἦν ἀπλῶς ἡ διαφορά, καλῶς ἐλέγετο· εἰ δὲ οὐσιώδης ποιότης καὶ οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ οὔτε μέρος οὐσίας τῆς συν- ³⁵
θέτου ἡ τῆς ὑλικῆς, ἀλλὰ τοῦ εἶδους συμπληρωτικὴ κατὰ τὸ εἶναι, δηλούντι καὶ ἐστιν τὸ εἶδος κατ’ αὐτὴν καὶ λέγεται, καὶ οὐ δεῖ τὸν τῆς ποιότητος ἡ τῆς ἔξεως ὄρισμὸν ὡς διαφορᾶς λαμβάνειν· οὐ γάρ ἦν τοῦτο ἡ διαφορὰ τὸ ὡς συμβεβηκὸς ὑπάρχον, ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες καὶ τῆς οὐσίας συμπληρω- 40
τικόν, καθ’ ὃ καὶ ἐστιν καὶ λέγεται τὸ εἶδος. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς προϊὼν δὲ Ἱάμβλιχος ἐγκρίνει, ὥστε εἰκότως συνάγεται τὸ μὴ μόνον τὴν δευτέραν οὐσίαν συνωνύμως κατὰ τῶν ὑποκειμένων κατηγορεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ⁴⁵ διαφοράν.

25 Τί οὖν; ἀρά τὸ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ταῖς δευτέραις οὐσίαις ὑπάρχει μόναις καὶ ταῖς δισφοραῖς ἡ καὶ ταῖς ἄλλαις πάσαις κατηγορίαις; καὶ γάρ ἐν ἐκείναις τὰ γένη καὶ τὰ εἰδή πάντων τῶν κατ’ αὐτὰς ἀτόμων συμβεβηκότων συνωνύμως κατηγορηθήσεται· καὶ γάρ ἐπιστήμη κατὰ γραμματικῆς συνωνύμως λέγεται καὶ ἡ γραμματικὴ κατὰ τῆς Ἀριστάρχου γραμματικῆς. πρὸς δὲ τοῦτο ῥήτεον διτι κοινὸν μὲν τοῦτο καὶ πρὸς τὰ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν γένη καὶ εἶδη, ίδιον δὲ τῶν ἐν οὐσίᾳ γενῶν καὶ εἶδῶν ⁵⁰ τὸ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν γένη εἶναι καὶ εἶδη καὶ κατὰ τούτων συνωνύμως κατηγορεῖσθαι, καὶ οὐδὲν κοινὸν τὸ τῆς οὐσίας συνώνυμον πρὸς τὸ τῶν συμβεβηκότων. μήποτε δὲ οὐσίας μὲν ίδιον τὸ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι,

2 χωρὶς τὸν] χωριστὸν Λ τὸν] τοῦ Κ 4 ἄλλως b ὁ (post δὲ) οἱ. Λ
ὄρισμὸν Κ 5 τῆς οὐσίας post διαφορὰς pos. JLv, corr. J¹ 6 τὰς] τῆς Λ
8 θεωρωμένας Κ πᾶσιν (φασιν)? 9 τὸν supra Ja 11 κατηγορεῖτο ΚΛν
12 δ. οἱ. Λ διαλύων τὴν ἀπορίαν Λ μένη Κ 13 οὐ γάρ ἐστιν οὔτε] intellege
τὸ γάρ ὑποκείμενον οὔτε ἐστιν αὐτὸ τὸ συμπληροῦν οὔτε, cf. v. 21 13. 14 δύναται—
λόγος οἱ. suppl. supra L¹ 14 τῷ οἱ. L 15 καλῶς ἂν ἐλέγετο Λ
16 οὐσιώδης JLΔ, in marg. b: ὁψώδης Κν 17 post ἄλλα ras. JL: κατὰ add. Λ
18 καθ’ αὐτὴν Κν 19 διαφορὰς libri 25 ἀρά Λ: ἀραὶ J: ἀρά ceteri
26 μόνον Κν 27 τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη Λ 33 τῷ τῆς οὐσίας συνωνύμῳ Κ
fort. recte 34 δὲ supra L¹

καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος ταῦτη πρώτη ὑπάρχει, μεταδίδοται δὲ ἀπ' αὐτῆς 25·
καὶ ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις, καθόσον οὐσίωνται πως καὶ ἐκεῖναι. διὸ καὶ
ἐν ἐκείναις τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη οὐσιωδῶς τοῖς ἀτόμοις ὑπάρχειν λέγομεν 50
καὶ ἐν τῷ εἶναι κατηγορεῖσθαι, οἷον τὸ χρῶμα καὶ τὸ λευκόν [καὶ] τῆς 5
τινι τῷ λευκῷ· ὡς γάρ ταῖς οὐσίαις τινὶ κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχει, οὗτως
καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν οὐσιωδῶς. ἀλλὰ διὰ τί, φαστή, τὰ μὴ ἴδια τῆς 26· Λ
οὐσίας ὡς χρήσιμα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς οὐσίας παραλαμβάνει, ὥσπερ τὸ
οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ; ἢ πρὸς γνῶσιν τῆς οὐσίας συντελεῖ τὸ γνῶναι διτι καν
ὑπάρχῃ τῇ οὐσίᾳ τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλ' οὐκ αὐτῇ μόνῃ τοῦτο ὑπάρχει,
10 καν δοκεῖ μᾶλιστα αὐτῇ προσήκειν.

p. 3 b 10 Πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν ἐως τοῦ ὁ γάρ
ζῆσθαι εἰπών ἐπὶ πλέον περιλαμβάνει ἢ ὁ τὸν ἄνθρωπον. 5

Δείξας πρότερον, διτι οὔτε τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἴδιον ἐστιν τῆς οὐσίας,
ἀλλὰ κοινὸν τοῦτο αὐτῇ πρὸς τὴν διαφοράν ἐστιν, οὔτε τὸ συνανύμως ἀπ'
15 αὐτῆς τὰ ἄλλα λέγεσθαι, τῇ γάρ ἀτόμῳ οὐσίᾳ τοῦτο οὐχ ὑπάρχει, μετα-
βέβηκεν ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς δείξεως διάκρισιν. οἰκεῖαι γάρ εἰσὶν δείξεις ἐν
τισι τῶν κατηγοριῶν, ὥσπερ κατὰ τὸ ποιὸν τὸ τοιοῦντος καὶ κατὰ τὸ ποσὸν
τὸ τοσόνδε· οὗτως δὲ καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν τὸ τόδε. πλὴν καὶ τοῦτο δει- 10
κνυσιν οὐ πάσῃ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχουν· ἢ γάρ δευτέρα οὐσία οὐχ ὡς τόδε,
20 ἀλλ' ὡς τοιόνδε δείκνυται, διότι περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει, οὐ μέντοι
ώρισμένως τὸ τόδε αὐτῇ προσήκει. οὐδὲν ἄρα τούτων ἴδιον κυρίως τῆς
οὐσίας ἐστίν. καλῶς δὲ εἰπεν διτι πᾶσα οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν,
διότι τὴν ἑτέρων δόξαν ἀπαγγέλλει καὶ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς συνηθείας, ἥτις
τὰ ἀνόμωια πράγματα ὅμοιοις σχήμασι λέξεων εἴωθεν πολλάκις σημαίνειν.
25 καὶ γάρ ἐνταῦθα πιθανὴν φαντασίαν ἔμποιει, ὡς ἄρα ὁ ἄνθρωπος δημοίος 15
ἐστιν τῷ Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, ἐπειδὴ εἴδει ἐστὶν εἰς. ἐξετάζων δὲ
τὴν δόξαν ταύτην ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων οὐσιῶν ὄμοιογυμένην αὐτὴν εὑρίσκει·
τόδε γάρ τι ἐστιν ἡ ἀτομος οὐσίᾳ, οὐχ διτι ἐστὶν ἀπλῶς οὗτως ἐν ἀριθμῷ,
30 ἐπει καὶ τὸ ποιὸν ἐν ἀν γένοιτο τῷ ἀριθμῷ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὑπὸ τὰς ἐννέα
κατηγορίας δσα καθ' ἐν ἀφώρισται, οὐδαμῶς δὲ ταῦτα δέχεται τὴν τοῦ B

1 ταῦτης πρώτης L ς' οὐπάρχειν A δὲ om. A 2 οὐσιῶνται Α
4 καὶ post λευκὸν delendum vid.: ἐν A 6 post συμβεβηκόσιν add. οὐσιῶν ν
φησι L ιδια] χρήσιμα A 9 ὑπάρχει (ante τῇ) Av μὴ] οὐκ L ὑπάρχει
τοῦτο ν 10 αὐτῶν K προσήκειν JA: προσήκει L: προσήκον Kν 11 lemma
integrum habet A 12 εἰπών—περιλαμβάνει in marg. Ja πλεῖον A
παραλαμβάνει L 13 δείξεις] p. 3 a 21. 36 post ὑποκειμένῳ add. μέρος Kν, εἰναι
in marg. b ἐστὶν ιδιον K 14 αὐτη A 15 post ἀτόμῳ ras. 4 litt. L
16 δείξεις JKν: ἀποδείξεις A et in ras. L¹, sed ἀπὸ expunxit L² εἰσι ex ἐστὶ^{πο}
corr. L² εἰσιν αἱ δείξεις A 17 κατὰ τοσὸν J¹ 22 ἐστὶ ε corr. L
23 ἀνωμαλίαν Α 26 ἐστι (post ὄμοιος), εστ in ras. L 27 ὄμοιογυμένην L¹, corr. L²
28 ἐστὶν] δὲ ν ἀπλῶς] ἀπερ K 29 τῷ om. K θ A

τόδε δεῖξιν κατὰ τὴν οἰκείαν ἰδιότητα, ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες ἐν ἀριθμῷ μόνον· 26^a καὶ γάρ ἔκεινων ἔκαστον εἴ τις [τὸ] τόδε λέγοι, οὐ τὴν ἴδιαν τῆς ποιότητος 20 δεῖξιν ποιημένος (ἔκεινη γάρ τὸ τοιόνδε ἀπήγγει), ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῆς καὶ ὡς καὶ^b ἔχαυτὸν ὑποστάσεως * *. ὁ πᾶσιν ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐνόιδοται. ἐπὶ μέντοι 5 τῶν δευτέρων οὐσιῶν τὸ μὲν σχῆμα τῆς λέξεως ὄμοιώς δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ Σωκράτους, οὐ μὴν ἀληθές γε, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν, διότι πολλῶν ὅντων τῶν καθ' ἔκαστα τὴν ὄμοιότητα αὐτῶν τὸ γένος καὶ τὸ εἰδός παρίστησιν. προθεὶς δὲ δύο, τό τε μὴ ἀληθές εἶναι τὸ ὄμοιώς τῇ ἀτόμῳρ οὐσίᾳ τὸ γένος καὶ τὸ εἰδός τόδε τι σημαίνειν καὶ ἔτι μέντοι τὸ 25 μᾶλλον ποιόν τι σημαίνειν, τὸ μὲν πρῶτον κατασκευάζει διὸ τοῦ οὐ γάρ ἐν σημαίνει τὸ ὑποκείμενον. διτὶ δὲ ποιόν, διὰ τοῦ κατὰ πολλῶν γάρ ὁ ἄνθρωπος λέγεται, καὶ δταν αὐτὸν εἰπωμεν, οὐδένα λέγομεν τῶν ἐν μέρει ὠρισμένως, ἀλλ' ἐπ' ἀδήλῳ· οὐδὲν γάρ μᾶλλον Σωκράτη ἢ Ηλάτωνα ἢ ἄλλους τινὰ τῶν καθ' ἔκαστα. οὐ γάρ πᾶν τὸ περιγραφὴν ὑποιανοῦν 15 ἔχον ἥδη καὶ τόδε. ἐὰν μὴ ἐν ἡ καὶ ὠρισμένον. δταν δὲ λέγω ἄνθρωπον, δεῖξαι τὸ εἰδός οὐ δύναμαι (οὐδὲ γάρ ὑφέστηκεν κατ' ἔαυτό), ἀλλὰ τὸν 20 ἀτομού θεικνύς, οἷον τὸν Σωκράτη, λέγω διτὶ τοιοῦτόν εστιν ὁ ἄνθρωπος ὑποιον Σωκράτης· οὐκοῦν ποιὸν ἔσται περὶ οὐσίαν. ἵνα δὲ μὴ τις ὑπολαβῇ τὴν δευτέραν οὐσίαν ποιότητα νομίζειν αὐτὸν ὥσπερ τὸ λευκόν, ἐπειδὴ 25 ποιόν τι καὶ ἔκεινην εἰπεν σημαίνειν, καὶ τὸ λευκόν δὲ περὶ οὐσίαν εστίν. διὰ τοῦτο τὴν διαφορὰν αὐτῶν παραδίδωτιν. τῶν μὲν δευτέρων οὐσιῶν τὴν ποιότητα οὐσιώδη λέγων· τοῦτο γάρ εστιν τὸ περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζειν. προσυπακουστέον δὲ τὸ τῆς οὐσίας εἰδός καὶ γένος· οὐ γάρ πᾶν αὐτὸς καὶ γένος τοιοῦτον, εἰ μὴ ἄρα καὶ τὰ ἐν ταῖς ἀλλαις κατηγορίαις γένη 30 καὶ εἴδη ἐν τῷ τι ἐστιν κατηγορούμενα οὐσιώδη ποιότητα παρέχεται κατὰ τὴν τῆς οὐσίας καὶ ἐν ἔκεινοις μέτεξιν. τῶν μὲν οὖν δευτέρων οὐσιῶν τὴν ποιότητα οὐσιώδη φησὶν καὶ περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζειν, τουτέστιν περιορίζειν καὶ περιγράψειν, τοῦ δὲ λευκοῦ αὐτὸ τοῦτο μόνον ποιότητα· Γ διὸ καὶ λευκὸν μὲν ἄνευ οὐσίας νοεῖται, τὸ δὲ γένος καὶ εἴδος ἄνευ 35 ἀτόμου οὐσίας οὐ δύναται θεωρεῖσθαι, καὶ τὰ μὲν ἐστιν μέρη συμπλή- 40 ρωτικὰ τῆς οὐσίας, τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη, τὸ δὲ λευκόν οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ διαφορὰ τὴν τοῦ γένους οὐσίαν ἀφορίζουσα εἰδοποιεῖν δοκεῖ καὶ χαρακτηρίζειν τὰς οὐσίας ἐν τῷ ποιῷ, ἀξιον ζητεῖν, τίνι μὲν τοῦ λευκοῦ, τίνι δὲ τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν αἱ διαφοραὶ διεστήκασιν. ἢ τοῦ μὲν 45 λευκοῦ, διότι τὸ μὲν λευκὸν ποιὸν μόνως, αὕτη δὲ περὶ οὐσίαν ποιόν, καὶ διότι τὸ πεζὸν οὐκ ἔστιν ἄνευ οὐσίας νοῆσαι ὥσπερ τὸ λευκόν, καὶ διότι διαφορὰς οὐσιῶν καθόδον οὐσίαι σημαίνουσιν καὶ εἰσιν ὅμοιαι πως πρὸς

1 τὸ] τῷ Λ 2 τὸ delevi 3 post ποιούμενος Urb. addit τοῦτο φησι, vereor ne de suo
3. 4 καὶ ὡς JKΛν: ζώου I 4 ὑποστάσεως, ε in ras., ως supra J: an ὑποστάσεως (παρ-
ιστάτε) ? 8 προσθεὶς ΚΛν 9 μέντοι τὸ J, supra I: τὸ τὸ v: τὸ K: om. A 11 ση-
μαίνει] εστι Arist. ἀλλὰ κατὰ πολλῶν Arist 12 λέγωμεν I, 13 σωκράτη JK:
σωκράτην I: comp. anc. A 15 τόδε, τ et ε in ras. J λέγωμεν JI, 16 αὐτὸ Λ
17 σωκράτη J: σωκράτην Ky: comp. anc. I: A 22 λέγει I, 26 οὖν om. v (non I)
28 περιορίζειν, περιορί in ras. I, 29 καὶ τὸ εἰδός v 36 καὶ expectaveris τῶν δὲ γενῶν
καὶ εἰδῶν 37 διαφορὰς Λ: αἱ διαφοραὶ I, οὐσίαν σημ. I, εἰδόν, εἰς in ras. I.

τὴν οὐσίαν, τὰ μέντοι γένη καὶ εἰδῆ οὐσίαι εἰσὶν ὄμοιότητά τινα πρὸς τὸ 26^v
ποιὸν ἔχουσαι· τοιγαροῦν ταῦτα μὲν ἐν τῷ τί ἐστιν κατηγορεῖται, αἱ δὲ
διαφοραὶ ἐν τῷ ποιὸν τί ἐστιν. προστίθησιν δὲ καὶ διὰ τῶν κατὰ κοινοὺς
λόγους κατηγορούμενων τὰ μὲν προσεχῶς κατηγορούμενα, οἷον τὰ εἰδῆ,
5 ἐπ' ἔλαττον δοκεῖ διατείνειν, τὰ δὲ πορρώτερον, οἷον τὰ γένη, ἐπιπλέον
περιλαμβάνει τὸν ἀφορισμόν. ἀλλὰ τῶν εἰρημένων περὶ τῆς οὐσίας τὸ
μὲν οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἀπὸ τῆς σχέσεως εἴληπται τῆς πρὸς τὰ ἐν ὑπο- 50
κειμένῳ γινόμενα, τὸ δὲ τόδε τι σημαίνειν ἀπὸ τῆς τοῦ κατηγορεῖσθαι
συνηθείας· αὐτὴ δὲ ηὔδια τίς οὖσα δέχεται τὰς τοιαύτας σχέσεις, | οὐδα- 26^v Δ
10 μᾶς λέγεται. ἡ διότι πρόκειται διελέσθαι πῶς ἔκειται κατηγορεῖται καὶ
ποσαχῶς, διὰ τοῦτο, καθόσον ἡ κατηγορία γίνεται, κατὰ τοσούτον αὐτῶν
τὰ ἴδιωματα παρίστησιν, καὶ διότι λογικώτερον τὰ ἴδιωματα τῶν κατηγοριῶν
θηρεύει, οἷον ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι· τῶν γάρ σημαντικῶν λέξεων ἡ θεωρία
οὐκ ἄλλως ἀν γένοιτο ἡ καθόσον λέγονται. τὸ δὲ συναργόμενον ἐκ τῶν
15 προειρημένων ἐστίν, ως οὐδὲ τὸ τόδε λέγεσθαι ἴδιόν ἐστιν τῆς οὐσίας, οὐχ ἡ
ὄμοιώς μέντοι τῷ πρότερον εἰρημένῳ· ἀλλὰ τὸ μὲν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ
οὐκ ἦν ἴδιον ώς μὴ μάνη αὐτῇ ὑπάρχον, τοῦτο δὲ οὐκ ἐστιν ἴδιον, διότι
μὴ πάσῃ αὐτῇ ὑπάρχει.

'Αλλ' ἀποροῦσί τινες, πῶς τὸν τινὰ ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπον εἶναι
20 λέγομεν καὶ ζῆν καὶ λογικὸν καὶ θνητόν, εἰ μὴ πάντα ταῦτα ταῦτα ἐστίν.
ἡ δὲ τὰ εἰδῆ καταταχθέντα λέγομεν τάδε τινὰ εἶναι, ὁ δὲ λόγος ἡν περὶ¹
τῶν καθ' αὐτὰ ἐπινοούμενων. ἀλλὰ κατὰ τί λέγομεν τόδε τι τὴν ἀτομον
οὐσίαν, πότερον κατὰ τὸ εἰδός ἡ τὴν ὅλην ἡ τὸ ἐξ ἀμφοῖν; ἡ φήσομεν 10
κατὰ πάντα, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν ὅλην, καθόσον ὑπόκειται καὶ εἰς ἐνέργειαν
25 ἥκει τοῦ δέχεσθαι τὸ εἰδός, κατὰ δὲ Πλάτωνα καὶ μὴ ώς ἐξισταμένην τῆς
οἰκείας φύσεως· κατὰ δὲ αὖ τὸ εἰδός, καθόσον ὥρισται καὶ ἐν ἐστιν ἀριθμῷ·
καὶ γάρ ὁ Βόλθηος τὸ ἐν κατὰ τόδε ἀφορίζει. εἰ δέ τις τὴν ὅλην ἀριθμον
οὖσαν μηδαμῶς τόδε τι εἶναι φησιν, ἀναμνήσομεν αὐτόν, ως οὐ περὶ τῆς
30 ἀσχέτου ὅλης ἐστίν ὁ παρών λόγος, ἀλλὰ τῆς ἥδη σχέσιν ἔχούσης πρὸς
τὸ εἰδός. τὸ δὲ σύνθετον ὅλονότι ὅπερ ἐστίν τὸ ἀτομον ἐπιδέχεται τὸ 15
τόδε. εἰ δέ τις οὐ πραγματικὴν εἶναι λέγοι διαφορὰν ἐν τῷ τόδε καὶ τοιόνδε,
ἀλλὰ σημασίας λεκτικῆς ἴδιωματα, τὸ μὲν τοῦ παρεῖναι τι καὶ ὥρισμένως
ἀφορίζειν τὴν διάνοιαν σημεῖον γινόμενον, τὸ δὲ τοιόνδε ώς ὅμοιον τῷδε
35 ὅλοιον, ἐροῦμεν καὶ πρὸς τοῦτο τὴν ὥρισμένην καθ' ἐν οὐσίαν προϋπάρχειν
καὶ τὴν ταῦτητα καὶ ὄμοιότητα τοῦ λόγου τὴν ἐπὶ ταῖς πολλαῖς οὐσίαις

1 ἐστίν L 2 ἔχοντα A μὲν ο. A ἐστι, ἐστ in ras. L 3 δόποιον Kv
5. 6 ἐπὶ πλειόν τὸν ἀφορισμὸν ποιεῖται Arist., sed sequitur περιλαμβάνει 7 τῆς alt.
suppl. L²? 8 γινομένης L¹ e corr. τι ο. A 9 συνηθείας, ας in ras. L sequ.
ras. 6 litt. αὐτὴ JK: αὐτῇ LAv δέχεσθαι ν 11 καθ' θσων A τοσούτων A
13 τῶν γάρ λέξεων τῶν σημαντικῶν A 14 οὐκ] ἡ κ' A καθσων A, sed corr. vid.
15 τὸ ο. L 16 τῶν προτέρως εἰρημένων Kv 21 καταγθέντα Av 22 ξαντά A
25. Πλάτωνα] Tim. 50 B μὴ ώς] vid. Dielesii Ind. in Phys. s. v. οὐ 26 αὐ τὸ JLKv:
αὐτὸ τὸ A (hinc corrigendum quod ad Dexipp. p. 51, 18 adnotatum est) 27 ο ο. A
28 αὐτῶ A 33 σημεῖον supra L¹ ut vid. 34 post οὐσίαν add. διαφέρουσαν Kv

παρηγόρισθαι, καὶ¹ δις καὶ ἡ τριμεῖνος ἔγειται χώρων· διὸ τοῦτον ὁρίζεται τὸν ὄριον τοῦτον ὑρισμένως, διὰ τοῦτο ὑρισμένως λέγεται, ἀλλ' οὐκ ἀνάπτων. ὅλη δὲ ἡ ἔφοδος²⁰ τὴν τῶν λεγομένων ἐπὶ τὸν πόλιον κατὰ μὲν τοὺς Πυθαγορείους ἔχεται· Εἰ δὲ ληγείας, ἐπειδὴ συμψυῆ τὰ λεγόμενα τοῖς πράγμασιν ἐτίθεντο· κατὰ δὲ τὸν συνθήκην ἄλλως λέγοντας εἶναι τὰ μόρια τῆς λέξεως ἀλλοτρίως πρόσεισιν ἀποπίπτουσα τῆς ἀρχῆς τῶν κατηγορῶν, ἀφ' ἣς ὥρμηνται κατὰ ληγείαν.

"Ἄξιον δὲ ζητεῖν κατὰ τοὺς ὑπόστασιν διδόντας τοῖς εἰδέσιν καὶ γένεσιν εἰ ῥημήσεται τάδε εἶναι· καὶ γάρ καὶ Χρύσιππος ἀπορεῖ περὶ τῆς θέσεως,²⁵ εἰ τόδε τι ῥημήσεται. συμπαραληγότεον δὲ καὶ τὴν συνήθειαν τῶν Στωικῶν 10 περὶ τῶν γενικῶν ποιῶν, πῶς αἱ πτώσεις κατ' αὐτοὺς προφέρονται, καὶ πῶς οὕτινα τὰ κοινὰ παρ' αὐτοῖς λέγεται, καὶ δπως παρὰ τὴν ἀγνοιαν τοῦ μὴ πᾶσαν οὐσίαν τόδε τι σημαίνειν καὶ τὸ παρὰ τὸν Οὐτιν σόφισμα γίνεται παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως, οἷον 'εἴ τις ἔστιν ἐν Ἀθήναις, οὐκ ἔστιν ἐν Μεγάροις * * *'. ὁ γάρ ἀνθρωπος οὐ τις ἔστιν· οὐ γάρ ἔστιν τις ὁ κοινός· 15 ὡς τινὰ δὲ αὐτὸν ἐλάβθημεν ἐν τῷ λόγῳ, καὶ παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα³⁰ τοῦτο ἔσχεν ὁ λόγος Οὐτις κλημεῖς. τὸ αὐτὸν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτο τοῦ σοφίσματος ἔστιν· 'οὐ ἐγώ εἰμι, οὐ οὐκ εἰ· ἀνθρωπος δέ εἰμι ἐγώ· ἀνθρωπος ἄρα οὐ οὐκ εἰ'. καὶ γάρ ἐπὶ τοῦτο τοῦ σοφίσματος τὸ μὲν ἐγώ καὶ σύ ἐπὶ τῶν ἀτόμων λέγεται, ὁ δὲ ἀνθρωπος ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐν μέρει· γέγονεν 20 οὖν ἡ παραγωγή, διότι τῷ οὐ τινὶ ὡς τινὶ ἔχειται. ἀλλὰ τούτων μὲν ἀλις, ἐπὶ δὲ τὰ ἔχειται λέσσον.

p. 3b24 'Τί πάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ τὸ μηδὲν ἐναντίον αὐταῖς εἶναι ἔως τοῦ τῶν δὲ ἀφωρισμένων οὐδὲν οὐδενί ἔστιν ἐναντίον.³⁵

'Ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει τῶν κοινῆς καὶ ἄλλοις ὑπαρχόντων, τὸ δέχεσθαι²⁵ τὴν μὴ δέχεται ἐναντίων, ζητῶν, εἰπερ ὑπάρχει ταῖς οὐσίαις τὸ μὴ ἔχειν τι ἐναντίον, καὶ τοῦτο δεῖξας, διτι οὐκ ἔστιν ιδίον αὐτῆς δείκνυσιν ἐκ τοῦ καὶ τῷ ποσῷ ὑπάρχειν. ἀλλ' διτι μὲν ὑπάρχει τὸ μηδὲν ἐναντίον εἶναι ταῖς οὐσίαις, δεῖξας ἂν ἐκ τῶνδες· τὰ ἐναντία ὑφ' Ἐν γένος δεὶλον ὑποτάττεται,³⁹ ἡ δὲ οὐσία οὐδὲν ἔχει ἀνωτέρω γένος ἐν φύσει τοῦτον αὐτὸν αὐτοῖς λέγεται· καὶ τὰ μὲν Z 30 ἐναντία σχέσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα, ἡ δὲ οὐσία ἀσχετός ἔστιν καὶ οὐδὲν

1. 2 ὑρισμένως διατοῦτο om. suppl. Ja	4 ἔθεντο K	5 λέγοντας ἄλλως K
6 post τῶν add. δέκα JL, expunxit J	11 οὕτινα ex οὗτινα corr. J: οὕτινα, οὐ in ras. L ²	12 οὕτινα L: θυτιν J: οὕτιν, υ e corr. L: οὕτινα Kv
7 παρὰ ex περὶ corr. L	14 Μεγάροις· (ἀνθρωπος δέ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἀνθρωπος ἄρα οὐκ ἔστιν ἐν Μεγάροις) supplendum ex cod. Marc. 217, cf. Philop. in Cat. p. 72 Busse	15 καὶ alt. om. Kv
8 16 ἔσχεν, ev in ras. L	17 ἀνθρωπος—ἐγώ bis scripsit, priora del. J	
9 καὶ γάρ καὶ ἐπὶ A	19 nolui οὐδενὸς	20 τῷ(i) JL: τὸ ΚΛν οὐ in ras. J:
10 ὡς τινὶ] οὐδενὶ K	21 ἐφεξῆς A	22 ἐναντίον αὐταῖς JLK, Arist. cod. n: αὐταῖς ἐναντίον Λν cum plerisque Arist. libris
11 continuat A	23 δὲ om. Av	lemma usque ad τῷ τινὶ ζήτῳ (p. 3b26)
12 ἐναντίον έστιν Arist.	24 ἄλλο, ο in ras. J: ἄλλω A	25 ἀλλοις JL, in marg. b: ἀλλήλοις Kv
13 debebat αὐτῶν, sed cf. Arist.	26 debebat αὐτῶν, sed cf. Arist.	28 δεῖξας b
14 om. v	29 οὐδενὸς A	
30 έστι e corr. I.		

προσδεῖται τῆς κατὰ τὴν ἐναντίωσιν σχέσεως· ἔτι τὰ μὲν ἐναντία πρὸς 26^v ἄλληλα ἀπονεύει, ἡ δὲ οὐσία καθ' ἑαυτὴν ὥρισται. ὁ μέντοι Ἀριστοτέλης 42 ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς τῶν πρώτων καὶ δευτέρων οὐσιῶν τὸ μηδὲν ἐναντίον εἶναι ταῖς οὐσίαις κατασκευάζει. οὐ μὴν ἕδιον αὐτὸν τῆς οὐσίας νομίζει· 5 κοινὸν γάρ εἶναι τοῦτο πρὸς τὸ ἀφωρισμένον ποσόν. τοῖς γάρ δύο οὐδέν 6 ἔστιν ἐναντίον· οὐ γάρ δήπου τὰ τρία· τί γάρ μᾶλλον οὗτος ἢ ἄλλος τις τῶν διωρισμένων ἀριθμῶν; ἀλλὰ μὴν ἐν γε ἐνὶ μόνως ἔστιν ἐναντίον· οὐκ 10 ἄρα τὰ τρία οὐδὲ ἄλλος διωρισμένος ἀριθμὸς οὐδεὶς τοῖς δύο ἀντίκειται. εἰ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ποσὰ μὴ ἐπιδέχεται τὸ ἐναντίον, οὐκ ἔστιν τῆς οὐσίας 15 ἕδιον τοῦτο, εἴπερ μὴ μόνη ὑπάρχει. εἰ δέ τις καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἐναντίωσιν εἶναι λέγοι τὸ πολὺ τῷ διλίγῳ ἐναντίον τιθεὶς καὶ τὸ μέγα τῷ μικρῷ, καὶ διὸ τοῦτο ἕδιον εἶναι λέγοι τῆς οὐσίας τὸ μηδὲν ἔχειν ἐναντίον ὡς μόνη ἀντὴ ὑπάρχον, ἵσως μὲν οὐδὲ ποσὰ ταῦτα ἔστιν, ἀλλὰ πρός τι, ὡς 20 ἐν τῷ περὶ τοῦ ποσοῦ λόγῳ ἐπιδείξει, ὥστε καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτῶν οὐκ 25 κατὰ ἐναντίωσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πρός τι· τὴν δὲ τῶν ἀντιθέσεων διαφορὰν αὐτὸς μετ' ὀλίγου διδάξει. ἀλλ' ἐπεὶ οὐδὲν πρής τὸ παρὸν διαφέρει, ταῦτα μὲν ὡς ἀμφισβητούμενα συγχωρεῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ ὅμολογουμένου τὸ αὐτὸν συμπέρασμα συνάγει λέγων διτὶ τὸ | τοιοῦτον ποσὸν οὐκ ἀφωρισμένον 27^v A ἔστιν. οὐ γάρ μῆτε τὸ πλῆθος μῆτε τὸ μέγεθος ὥρισται μῆτε τὸ βάρος 30 μῆτε τὴν ἀρχὴν γνώριμόν ἔστιν, ἐν τίνι ἔστιν αὐτῷ τὸ εἶναι κυρίως, τοῦτο οὐκ ἀφωρισμένον ἀν ῥήθείη, οἷον τὸ μέγα· τοῦτο γάρ οὔτε μῆκει οὔτε πλάτει οὔτε ἀριθμῷ διωρισται. ἐπειδὰν δὲ γραμμὴν εἴπης, ὄριζεις τὸ μῆκος, καὶ ἔτι μᾶλλον ὄριζεις, ἐὰν προσθῆς τὸν ἀριθμόν, καὶ γίνεται οὕτως ἀφωρισμένον ποσόν, διπερ οὐκ ἔχει τὴν ἐναντίωσιν. ἵκανὸν οὖν τὸ 35 ἀπὸ τῶν ἀφωρισμένων ποσῶν τεκμήριον πρὸς τὸ μὴ μόνην τὴν οὐσίαν μὴ ἔχειν τὴν ἐναντιότητα μηδὲ εἶναι αὐτῆς ἕδιον· καὶ γάρ καὶ ἐφ' ἑνὸς καὶ 40 ἐπὶ πολλῶν τὸ αὐτὸν δεικνύει συμπέρασμα.

'Αποροῦσι δέ τινες, πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γάρ τὸ λογικὸν ζῷον τῷ ἀλόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίον; πρὸς δὲ φησιν 'Ιάμβλυχος, 30 διτὶ "διαφορὰ πρὸς διαφορὰν ἐναντιοῦται, τὸ δὲ δλον οὐκ ἔστιν ἐναντίον, καὶ διτὶ τὸ ἐπιδεχόμενον τὰ ἐναντία οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἐναντίον· εἰ γάρ κατέχοιτο 45 ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐναντίων, οὐκ ἀν ναιτο καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἑτέρου ἐναντίου καταδοχὴν ἐπιτηδείως παρεσκευάσθαι, οἷον ψυχὴ ἢ σῶμα ἢ ἀτομος οὐσία ἢ δευτέρα οὐσία, εἴπερ ἐπιδέχοιτο τάναντία, αὐτὰ καθ' αὐτὰ οὐκ ἔσται

2 αὐτὴν Αν 7 post ἀριθμῶν add. ἀριθμός ἔστιν LKv, in marg. Ja: ἐναντίος in
marg. b 10 τοῦτο post μόνη ponunt Kv: om. L 11 τῷ μέγα L 12 λέγειν v
13 ὑπάρχειν Kv ταῦτα post τι coll. A 14 ἐπιδείξει] 6 p. 5b 15 sqq.
οὐ JKA: ἢ Lv 15 κατὰ τὴν ἐναντίωσιν Kv post ἐναντίωσιν add. οὐ κατὰ ποσὸν L,
οὐ κατὰ τὸ ποσὸν v κατὰ πρός τι L ἀντιθέτων A 16 μετ' ὀλίγου
διδάξει] 10 p. 11b 16 sqq. 17 ἀμφισβητουμένω A 19 οὐ ex οὐ corr. L: οὐ A
γάρ periit in ima pag. A 20 αὐτῷ^y L² 21 ἀφωρισμένως A 22 ὄριζη A
24 οὐτως om. L 24. 25 τὸ ἀπὸ om. A 25 ποσῶν ex ποιὸν ut vid. corr. J
27 τὸ om. KA 31 τάναντία A 32 τῶν ἐναντίων] ἐναντίου A, sed nescio quid in
marg. adser. 34 ἔστιν L

έναντιά, ἀλλ' οὐδὲ εἰ διαιροῦτο τι εἰς τάναντία, ὥσπερ τὸ ζῷον, οὐδὲ οὕτως 27^τ ἔσται ἔναντίον· γνοΐη δ' ἄν τις, φησίν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὅρου τῶν ἔναντίων· τῷ πλεῖστον γάρ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρίσθαι ἀφοριζόμενα αὐτά, ως δὲ νυνὶ λέγεται, περὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν τοῦ ζῷου συνυπάρχει". πρὸς δὴ ταῦτα 15 5 ἀπορῶν ἐγὼ μὴ νενοηκέναι δοκιμοὶ μοι τὰ λεγόμενα. καὶ γάρ ἐν τοῖς ὄμοιογου- γένεις ἔναντίοις περὶ τὸ διαφοράς ἔστιν ἡ ἔναντίωσις, ἢλον δὲ ὅλῳ οὐκ ἔστιν ἔναντίον, διότι κοινόν ἔστιν τὸ τῶν ἔναντίων γένος· τὸ γοῦν λευκὸν καὶ τὸ μέλαν ἔναντία ὄντα τὸ μέν ἔστιν χρῆμα διακριτικὸν ὅψεως, τὸ δὲ χρῆμα συγκριτικόν, καὶ περὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν τὴν τοῦ γένους ἔστιν ἄμφω, 10 καὶ κανὸν πλεῖστον ἀλλήλων διέστηκεν, ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ως ὄντα τὴν πλείστην ἔχει διάστασιν. πῶς δὲ καὶ τὸ δεχόμενον τὰ ἔναντία καὶ τὸ διαιρούμενον εἰς τάναντία οὐκ ἔστιν ἔναντίον; οὐδὲν γάρ κωλύεται, κανὸν μὴ 20 τὸ ἔτερον ἡ τῶν ἔναντίων δὲέχεται ἡ εἰς δὲιαιρεῖται, πρὸς ἄλλο τι Β ἔναντίως ἔχειν· τὸ γοῦν νοσοῦν διαιρούμενον εἰς τὸ κατὰ θερμότητα ἡ 15 κατὰ φύσιν νοσεῖν ἔναντίον ὅμως ἔστι πρὸς τὸ ὑγιανὸν, καὶ τὸ σῶμα ἐπι- δεχόμενον ὑγείαν καὶ νόσον ἔναντίον ἔστιν τῷ ἀσώματῳ, καὶ διλοις αἱ διαι- ρέσεις εἰς τὰ ἀντικείμενα γίνονται καὶ ἔναντία, καὶ ἔκαστον τῶν τμημάτων εἰς ἔναντία διαιρεῖται, ως ἡ οὐσία εἰς σῶμα καὶ ἀσώματον καὶ τὸ σῶμα εἰς ἔμψυχον καὶ ἄψυχον εἰς τὸ αἰσθητικὸν καὶ ἀναίσθητον. μῆποτε 25 20 οὖν ἐκεῖνο μᾶλλον ῥήτεον, διτὶ τὸ λογικὸν τῷ ἀλόγῳ οὐκ ἔστιν ἔναντίον· εἴτε γάρ ἀπόφασις τὸ ἀλογον τοῦ λογικοῦ, οὐκ ἔστιν ἡ ἀπόφασις ἔναντίον· εἴτε καταφατικὴν ἔχει δύναμιν εἰδός τι δηλοῦσαν ἔτερον τοῦ λογικοῦ, οὐδὲ οὕτως 25 25 ἔναντίον ἔστιν τῷ λογικῷ τὸ ἀλογον, παραγόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ ταπτόμενον. ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο εἰδός εἰδει ἔναντίον, ἀλλ' αἱ ἔνα- τιώσεις πᾶσαι περὶ τὰς διαφοράς καὶ τὰς ποιότητας ὅρῶνται. διὸ καὶ πρὸς τοὺς ἀποροῦντας, πῶς τὸ πῦρ τῷ οὐδατὶ καὶ τὸν ἀέρα τῇ γῇ 30 ἔναντία λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, ῥάδιον εἰπεῖν διτὶ κατὰ τὰς διαφοράς καὶ τὰς ποιότητάς εἰσιν ἔναντία ταῦτα· τὸ γάρ θερμὸν καὶ ἔηρὸν τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ· 30 αἱ δὲ διλαι οὐσίαι πρής τὰς δηλας οὐκ ἔγρωσιν ἔναντίωσιν. πῶς 35 οὖν τὸ εἶδος τῇ στερήσει ἔναντίον λέγει ἐν τοῖς Φυσικοῖς; εἰ γάρ τὸ εἶδος οὐσία, δέχεται ἡ οὐσία ἔναντίωσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν λέγειν διτὶ καὶ τὰ κατὰ

1 τι JI.A: τις Kv (hinc corrigenda adnot. ad Dexipp. p. 51,30 B.) 3 τῷ] τὸ Α
κεχωρισται sic Α 4 ὑπάρχει Kv Dexipp. p. 52,4 5 μὴ JKA: μὲν L: om. v
10 intellego ὅμως ως ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ὄντα τὴν πλ. ἔ. δ. ως om. ΚΑν
11 τάναντία Α 12 τὰ ἔναντία Lv 13 melius dixisset ἢ δέχεται καὶ εἰς
2 διαιρεῖται 15 κατὰ om. Α νοσεῖν] immo νοσοῦν ἔναντίως L
16 ἔστι e corr. L 19 αἰσθητὸν v 21 εἴτε] ήτε K ἔναντία Kv 22 δηλοῦσαν Α
et Paraphr. p. 16,24 II.: δηλοῦσα ceteri 24 ἄλλο om. A 25 τὰς ποιότητας καὶ τὰς
διαφοράς Kv 26 τῷ] τῷ L 27 λέγει] De gen. et corr. B 8 p. 335^a-3 sqq.
28 ἔστιν Lv 29 ἔναντία Kv 29 ἔναντία Kv 30 ἔναντία Kv 31 λέγει ἔναντίον L 32 εἰς η ιν ras. J: ύγρη Α
30 δηλαι ει δηλας Dexipp. p. 52,9: δηλαι ει δηλας J¹: δηλαι ει δηλας J²: δηλαι ει δηλας LΚΛν
31 λέγει ἔναντίον L 32 εἰς η ιν ras. J: ύγρη Α
32 καὶ om. Α τὰ L et Dexipp. p. 52,20 B.: τὰ J: om. ΚΑν εἰ supra J

στέρησιν εῖωθεν κοινότερον ἐναγτία λέγειν ὁ Ἀριστοτέλης, μαλακώτερον 27^τ λυσόντων τὴν ἀπορίαν ἐστίν. τὸ δὲ ἀληθὲς ὡδε ἔχει· τὸ εἰδος τὸ μὲν ἐστιν ὡς οὐσία, τὸ δὲ ὡς ἔξις· τοῦτο οὖν ἀντικεῖσθαι τῇ στερήσει φησίν, 36 ἀλλ' οὐχὶ τὸ ὡς οὐσίαν.

5 "Ἄλλον δὲ τρόπον ἐναντιώσεως εἰσάγουσιν οἱ τάναντία ἐν ταῖς οὐσίαις τιθέντες. διηκῆ δὲ οὗτοι διαιροῦνται, καὶ οἱ μὲν περὶ μίαν οὐσίαν τάναντία ἀφορίζουσιν, ὡς οἱ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν καὶ ἄγρὸν καὶ τὰς ἄλλας ἐναντίας δυνάμεις περὶ τὴν θληγὰν ἐν τῷ σώματι ἐνεῖναι λέγοντες, καὶ δῆλον ὅτι οὗτοι οὐκ οὐσίας ἐναντίας, ἀλλὰ τὰς περὶ τὴν οὐσίαν ποιότητας 10 εἰναι ἀποφαίνονται· οἱ δὲ διεστάναι πάντη τὰς ἀρχὰς ἀποφαίνονται καὶ Γ μηδὲν ἔχειν κοινὸν μηδὲ σχέσιν μηδεμίαν πρὸς ἄλληλα, καθ' αὐτά τε εἰναι ἀπολύτως καὶ μηδὲν προσδεῖσθαι τῆς πρὸς ἄλληλα συντάξεως. οὗτοι δὲ καὶ οὐσίας εὐθὺς τάναντία τίθενται καὶ τὴν ἐναντιότητα πρὸς τὴν οὐσίαν εἰσάγουσιν, οὐκ ἄλλου μὲν τοῦ δεσχομένου τάναντία ὑπάρχοντος, ἄλλων δὲ 15 δύντων τῶν ἐναντίων οὐδὲ τὸ εἶναι κοινὸν ἐχόντων, ὥσπερ Πλάτων ἐπὶ 45 κινήσεως καὶ στάσεως συλλογίζεται σὺμφοτέρων καὶ ἐκατέρων εἶναι λεγομένων, ἀλλὰ τὸ δὲ, φασί, πρὸς τὸ μὴ δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ ἔχειτον καὶ τὸ ἀγαθὸν πρὸς τὸ κακὸν ἔξει κατὰ παντελῆ ἀπόστασιν καὶ ὑφεσιν τελείαν τὴν ἐναντίωσιν ἀμετρίας πρὸς μέτρον καὶ ἀπειρίας πρὸς πέρας καὶ τῶν 20 τοιούτων ἀντιθέσεων διαιρουμένων, ἐν αἷς ἐναντίωσις μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν θεωρεῖται, ἄλλως δὲ ἔχουσα ἡ ὥσπερ πρὸ τούτων ἐλέγετο. ἡ μὲν οὖν δόξα, ἀφ' ἣς ὁρμώμενοι ἄλλοι τινὲς καὶ ὁ μέγας Πλωτῖνος ἀντιλέγουσιν, 25 ἐτὸν τοιαύτῃ, χρῶνται δὲ λόγους τοιούτοις· "τὸ μὴ εἶναι μηδὲν οὐσίᾳ 50 ἐναντίον ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα οὐσιῶν ἐστι πιστὸν τῆς τε ἀτόμου καὶ τῆς εἰδικῆς καὶ γενικῆς, τῇ ἐπαγωγῇ δεδειγμένον, δῆλος δὲ οὐκ ἐστι δεδειγμένον". πρὸς δὲ τοῦτο εἰς μὲν τρόπος ἀντιλογίας γένοιτο ἂν ὑπομνῆσαι τὴν περὶ τῶν καθόλου διασκαλίαν· τῶν γάρ γενικωτάτων οὐκ ἐστιν ἐκ προτέρων καὶ αἰτιωτέρων ποιήσασθαι | ἀπόδειξιν, ἀλλ' ἀνάγκη [τοὺς] 27^τ Δ τελείαις διαιρέσεσιν πάντα διαιρουμένους τὰ ὑπ' αὐτὰ θεωρεῖν τὴν κοινότητα 30 αὐτῶν, μή πῃ παραλλάσσῃ τι ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα εἰδεσιν, καλὸν εὑρίσκωμεν μηδεμίαν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διαφοράν, τὴν ταῦτα της τοῦ γενικοῦ οὐκ ἐξ ἐπαγωγῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς τελείας διαιρέσεως λαμβάνομεν· κανταῦθα τούνυν, εἴπερ αἱ οὐσίαι μὲν πᾶσαι διήρηγται ἀνελλιπῶς εἰς τὰς πρώτας καὶ δευτέρας οὐσίας, μηδέτεραι δὲ τούτων ἔχουσιν ἐναντίωσιν, οὐδὲ ἀλλως ἡ 35 οὐσία ἔχοι ἐναντίωσιν. καὶ ἄλλως δέ· δταν τῶν καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων καὶ συμπληρωτικῶν τῆς οὐσίας τι ληφθῆ, εὐθὺς τοῦτο δπερ ἐφ' ἔκαστου

3 ὡς ante οὐσία om. JL

οὖν om. L

5 οὐσίαις, αἰς e corr. L: ἄλλαις A

6 τὰ ἐναντία K

8 ἐν τῷ σώματι εχεν το σώμα corr. Ja

9 τὰς sic J

11 αὐτά τε] ἐαυτὰ τὸ A

12 post ἀπολύτως add. δὲ L

14 μὲν bis A

τὰ ἐναντία L

15 δύντων om. A [Πλάτων] Soph. p. 250 A—C

22 Πλωτῖνος]

Επν. I 8,6

23 τοιούτοις suppl. L²

28 τοὺς JLv:

om. KA Dexipp. p. 53,9: induxi

30 πῃ] πως L

31 ἔξις] ἐκ τῆς A

32 τῆς om. A

λαμβάνωμεν J

33 ἀνελλειπῶς JA

35 ἔχει A¹: ἔχει v

καὶ ἄλλως δέ] cf. Dex. p. 53,20 B.

καὶ ἐπὶ τοῦ παντὸς ἀληθὲς ἀποδείκνυται, οἷον τὸ λογικὸν ἐφ' ἑκάστου τε 27°
ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ παντός· καὶ τῇ οὐσίᾳ τοίνυν εἰπερ τὸ καθ' αὐτὴν
εἶναι οὐσιῶντος ὑπάρχει, καὶ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἐναντίωσιν ἐν αὐτῇ κατ'
οὐσίαν ὑπάρχει καὶ οὗτως τὸ ἐπὶ τινὸς καὶ ἐπὶ πασῆς οὐσίας ἀληθὲς ἔσται.
5 Ἄλλα δὴ καθόλου, φησὶν ὁ Πλωτῖνος, τῇ οὐσίᾳ ἡ μὴ οὐσία ἀντίκειται, 10
τῇ δὲ ἀγαθῷ φύσει ἡ κακοῦ φύσις, καὶ τῇ ἀρχῇ τῶν βελτιῶν ἡ ἀρχὴ
τῶν χειρόνων ἔστιν ἐναντία. διαιρετέον δὲ ταῦτα οὗτως· τὸ μὴ ὅν, διπερ
ίως ἐναντίον ἀντιτίθεμεν τῷ ὅντι, εἰ μὲν οὐδαμῆς οὐδαμῆς ὑφέστηκεν, οὐδε-
μίαν ἔχει σχέσιν πρὸς ἔτερον, διὸ μηδέν ἔστιν· εἰ δὲ ὡς ὅν τί ἔστιν,
10 ψευδῶς λέγεται πάντη κεχωρίσθαι τοῦ ὅντος, διὸ γε αὐτοῦ μετείληφεν. εἰ
δὲ ὡς οὐσίαι δύο κεχωρισμέναι εἰσίν, αὐτὸ τὸ εἰναι ἐν ἔξουσιν. εἰ δὲ
κατὰ ἐκβεβηκυῖαν ἔτερούτητα ἐξηγορημέναι εἰσὶν χωριστῶς, οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν 15
πρὸς ἀλλήλας τότε οὐδὲ τῆς σχέσεως τῶν ἐναντίων κοινωνήσουσι. καὶ εἰ
μὲν διπερ εἰκὼν λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ ὅντος τὸ μὴ ὅν, οἶνον ἀπὸ τοῦ νοητοῦ
15 τὸ αἰσθητὸν καὶ ἀπὸ τοῦ θείου τὸ ὄντες παράγεται ὡς ἀν ἀπὸ πρώτου
ἔσχατον, πῶς ἀν ἔχοι πρὸς αὐτὸ τὴν ἐναντίωσιν κατὰ τὸ πάντη ἀπ' αὐτοῦ
κεχωρίσθαι, διὸ γε αὐτοῦ τὴν ὄλην ἔχει ὑπόστασιν; πῶς δὲ μηδένα λόγον
ἔχον πρὸς αὐτὸ ἡ παραβολῆς ἡ ἀντιστάσεως, ἀλλ' ὡς τὸ μηδὲν ἐκπεπτωκός
εἰς τὸ ἔσχατον, ὡς πρὸς γε τὴν παραγαγοῦσαν αἰτίαν αὐτὸ λήψεται πρὸς 20
20 αὐτὸ τὴν ἐναντίωσιν, ἢτις ἔξισάζειν ποιεῖ πρὸς ἔκεινο φῶ τὴν αντίωται; εἰ Ε
δὲ ἔξ ἀρχῆς καθ' ἔαυτὸ ὑφέστηκεν, ὡς καὶ αὐτὸ πρῶτον ὅν ισάξιον ἔσται
τὸ μὴ ὅν τῷ ὅντι καὶ διὰ τί τὸ μὲν ἔσται ὅν, τὸ δὲ μὴ ὅν, εἰπερ ἔξισου
ἐν ἀρχῆς λόγῳ καὶ αἰτίας τάξει προηγεῖται; προηγουμένην τε ἔξει τὸ κακὸν
καὶ τὸ μὴ ὅν ὑπόστασιν, καὶ οὗτως οὐδὲν κακὸν ἔσται διὸ γε καθ' αὐτὸ²⁵
25 ὑπάρχει, πῶς τε συνῆλθεν εἰς ταῦτα τὰ δύο, ἀπορον εὑρεῖν· ἐὰν δὲ τρίτου
δέῃ τοῦ συνάξοντος αὐτὰ ἡ ἐν φῷ ἐν ἔσται, οὐκέτι ἔσται πρῶτα καὶ
ἐναντία οὗτως ὡς λέγεται· εἰ δὲ μὴ συνέρχεται πρὸς ἀλλήλα, ἐπεὶ μῆτε
ἔξ ἀλλήλων ὑφέστηκεν, ἀλλ' ἔστιν ἐναντία, οὐτε ἐκ προτέρων, ἀλλ' ἔστιν
πρῶτα, γένεσις καὶ τὸ πᾶν τόδε οὐκ ἀν ἀποτελεσθείη. πᾶσι μὲν οὖν ταῦτα
30 τὰ ἐναντιώματα ἐπακολουθεῖ τοῖς ἐν ἀρχῇ τὸ κακὸν καὶ τὸ μὴ ὅν ἀφοριζο-
μένοις, μάλιστα δὲ Πλωτίνῳ καὶ τοῖς ἀλλοῖς τοῖς ἀπὸ τῆς ἐνώσεως ἀρχο-
μένοις· οὗτοι γάρ τὸ ἐν καὶ τὰγαθὸν ἐν ἀρχῇ προτιμέντες ἐπεισοδιῶδες 35

I τοῦ om. v	post τε add. καὶ in ras. L	2 ἔαυτὴν Λ	4 ἔστιν Λ
5 ἥ] εἰ K	6 ἀγαθῆ K	7 ὅπερ] ὕσπερ Α	8 εἰ] ἥ] J post μὲν
add. οὖν Α	9 ἔχει Α	ως om. v	10 λέγεται, εται in ras. K: λέγει τὸ ν
πάντως L	11 εἰσὶν ex ἔστιν corr. L	ἴν om. Kv	12 ἐκβεβηκυῖαν Kv, Paraphr.
p. 16,35 II. (cf. in Phys. p. 900,11 D.): συμβεβηκυῖαν ΛΑ: βεβηκυῖαν J		εἰσὶ ex ἔστι	corrr. L
εἴκουσαι Kv	κοινὸν, ν alt. in ras. K: κοινῶς Α	13 ἀλλήλας τότε Kv:	
ε τότε			
ἀλλήλα τούτο corr. in ἀλλήλα τούτο Jα (τούτο non del.): ἀλλήλας τοῦτο τότε Λ: ἀλλήλας τότε			
τοῦτο L	16 ἔχοτεν Α	17 ὄλην in marg., ὄλην in linea K	ἀπόστασιν Α
18 παραβολῆς ἡ JLΑ: παραβολὴν Kv	μηδὲν] μὲν in marg. b		ἐκπεπτωκός J
20 αὐτὸ τὸ τὴν scripsi: αὐτὴν libri	ἡ in ras. J	24 ἔαυτὸ ν	26 ἐν
ἔσται LKv, γρ Jα: ἐν εσται J in lin.: ἔνεσται Α	πρῶτα ἔσται ν	28 συνέστηκεν Α,	
sed in marg. [έστηκε (initium periit)	30 τὰ om. JL	32 ἐπεισωδιῶδες J	

δώφείλουσι ποιεῖν τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως πλῆθος καὶ τὸ κακὸν κατὰ συμ-^{27v}
 βεβηκός ἐπιγινόμενον καὶ μηδαμῶς προηγούμενον ἀποφαίνεσθαι. ὡς δὲ
 νοῦν λέγεται, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐναντίως διώρισται· διότι μὲν γάρ ἀργὴ
 λέγεται, δόξειν ἀν εἶναι πρῶτον· διότι δὲ ἐν ὑστάτοις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ
 5 ὄντος ἔκστασιν παρυφίσταται, ἔσχατον εἰκότως λέγεται· τὸ δὲ τοιοῦτον
 πῶς ἀν ἔχοι πρὸς τὸ πρώτιστον ἐναντίωσιν; εἰ δὲ ἀπὸ *(τοῦ)* πρώτου παρά-
 γεται καὶ πᾶν ὃ ἐστιν ἐκείνου ὑπάρχει, οὐκέτι ἐσται ἐναντίον· οὐδὲν γάρ
 τῶν ἐναντίων μεταλαμβάνει τῆς οὐσίας ἀπὸ τῶν μαχομένων πρὸς ἑαυτό. ²⁸
 εἰ δὲ πάντῃ κεχωρίσθαι λέγοιτο τὸ ἔσχατον ἀπὸ τοῦ πρώτου, πρῶτον μὲν
 10 ἀδύνατόν ἐστιν τι τῆς αἰτίας τῆς ἑαυτοῦ παντελῶς ἀπεσπάσθαι· κομιδῇ
 γάρ οὗτον καὶ ἑαυτοῦ ἀπολειπόμενον ἑαυτὸν ἀπολέσειν ἀν· ἔπειτα δὲ οὐδὲ
 οὗτος ἐναντίον ἐσται· διὸ μηδὲν ἔχει κοινόν, οὐδὲ τὸν τῆς ἐναντίωσεως
 ἀν ἔχοι λόγον κοινόν. ἀλλ οὐδὲ τὸ μὴ κατ' οὐσίαν τῷ κατ' οὐσίαν, ὥσπερ
 φασίν, ἐσται ἐναντίον· αὐτὸν γάρ τὸ τῆς οὐσίας αὐτοῖς ὑπάρχει κοινόν, καὶ
 15 οὐκέτι τὸ μὲν ἐσται ὅν, τὸ δὲ μὴ ὅν. ἐχρῆν δὲ τοῦ μὴ ὅντος καὶ τὴν ⁴⁰
 ἐναντίωσιν ἀφαιρεῖν, ἵνα ὄντως εἴη μὴ ὅν, ἐπει τὸ γέ τι ἐστιν τὸ ἐναντίον
 καὶ τάνατία ποιοῦν, ἐπει οὐδὲν τὸ μὴ ὅν δύναται ποιεῖν η πάσχειν· Ζ
 ἀσθενέστερον γάρ ἐστιν καὶ τούτων. ἀμφότερα ἀρισταὶ οὐδαμῶς ῥητέον, διτι
 καὶ μὴ ἔστι καὶ ἐναντίον καὶ ἔσχατον καὶ ἀργή, καὶ τάνατία ποιεῖ καὶ
 20 οὐδὲν διλας δύναται ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ, οὐ περὶ τούτου ἐσται η ἀμφισβήτησις,
 εἰ τῇ οὐσίᾳ ἐστὶν ἐναντίον τὸ μὴ ὅν, ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον ζητηθείη ἀν,
 εἰ τὸ μὴ ὅν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐναντίως διάκειται. εἰ γάρ τοῦτο, δι καὶ
 25 ἑαυτὸν ἀναιρεῖται, πῶς ἀν ἐστι δύναται η εἶναι η πρὸς τὴν οὐσίαν ἀνθίστασθαι; ⁴⁵
 ἀλλὰ ταῦτα καὶ ὑπὲρ τὸν τῆς εἰσαγωγῆς ἀν εἴη λόγον, οἰκειότερον γάρ τοῖς
 περὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν ἐστιν καὶ ἐν ἐκείνοις ἀκριβέστερον διακρίνεται.

p. 3^b 33 Δοκεῖ δὲ η οὐσία οὐκ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ ηττον
 ξως τοῦ ὥστε οὐκ ἀν ἐπιδέχοιτο η οὐσία τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον.

Ἐκαστον τῶν ὄντων γινώσκομεν ταῖς οἰκείαις διαφοραῖς καὶ ταῖς ἀντι-
 διηρημέναις πρὸς αὐτάς· καὶ γάρ αἱ μὲν οἰκεῖαι διαφοραὶ τὰ παρόντα καὶ ⁵⁰
 30 τὰ συμβεβηκότα ἑκάστῳ δηλοῦσιν, αἱ δὲ ἀντιδιαιρούμεναι πρὸς αὐτάς καὶ
 ἐν ἑτέραις οὖσαι ταῖς ἰδιότησιν τὰ χωρὶς ὄντα αὐτῶν ἰδιώματα ἐπιδεικνύουσιν,

2 ἐπιγινόμενον, γι in ras. L	4 πρῶτον εἶναι Α	6 ἔχη Κ	τοῦ ν:
οὐκ JLKA	7 οὐδὲ Α	γάρ JLA: δὲ Kv	8 τῆς Kv: τὰς JLA
9 λέγοιτο] λέγοι L	11 ἑαυτὸν] J	13 ἀν supra L ¹	τὸ] τῷ K
τῷ] τῷ ν, sed τῷ in marg. b	15 μὲν ἔστι Α	τὸ δὲ] τόδε b	τοῦ, τ ετ ὅ
in ras. J	17 οὐδὲ ^γ J: οὐδὲ Α	18 ἔστι in ras. L ²	ἔστι καὶ τούτων
ἀμφότερα libri: distinxī	19 μὴν L	23 αὐτὸ Α	24 καὶ εἰπὲρ A
ἀν supra J ¹	26 καὶ τὸ ηττον Kv Arist.	27. ἔως—ηττον add. L ²	lemma
usque ad οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ηττον (p. 3 ^b 37) continuat Α		28. 29 ἀντιδιαιρου- μέναις Α	ταῖς supra Ja
ἐπιδεικνύουσιν ex ἐπιδείκνυσιν corr. J, —ουσια in ras. L ¹	30 ἀντιδιηρημέναι Lv	31 ἐτέροις Α	

καὶ οὗτος τελεία γίνεται ἡ γνῶσις, ἐπειδὸν γνῶμεν τί τέ ἔστιν ἔκαστον καὶ τί οὐκ ἔστιν. καὶ ἐνταῦθα οὖν τὸ μὲν συνωνύμως λέγεσθαι ἀπὸ | τῶν δευτέρων οὔτιν τὰ ἄλλα καὶ τὸ τόδε τι σημαίνειν καὶ δσα τοιαῦτα 28¹ Α τὴν τοῦ ὑπάρχειν ιδιότητα ἐδήλου, τὸ δὲ μηδὲν ἐναντίον εἶναι ταῖς οὐσίαις α καὶ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐν τῷ μὴ ὑπάρχειν θεωρεῖται, καὶ γέγονεν οὗτος αὐτῶν ἡ θεωρία κατ' ἀμφότερα τελεία. κατ' ἄλλον δὲ αὐτὸπον τὰ πεφυκότα κοινῶς ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖσθαι γενῶν, αἰα καὶ ἡ ἐναντίωσίς ἔστιν καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, δεῖ καθ' ἔκαστον α τένος ἐπισκοπεῖσθαι, πότερον ὑπάρχει αὐτῷ ταῦτα ἡ οὐχ ὑπάρχει. ἐπειδὴ 10 δὲ ἐν τοῖς πρὸ τούτων εἰρημένοις μᾶλλον οὐσία ἐλέγετο τὸ εἶδος τοῦ γένους, νῦν δὲ λέγεται ἡ οὐσία μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, εἰκότως ἐφιστάνει καὶ διαιλύει τὴν ἔνστασιν. οἷς οὐχ ὠσαύτως ἔκατερον λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν καθ' αὐτό, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός. μᾶλλον μὲν γάρ τὸ εἶδος οὐσία ἡ τὸ γένος οὐχ ἡ οὐσία οὐδὲ καθὸ ἔστιν, ἀλλ' ἡ ἐγγυτέρω 15 τῆς ἀτόμου καὶ πρώτης οὐσίας προχωρεῖ τὸ εἶδος ἥπερ τὸ γένος. τοῦτο 10 δὲ συμβέβηκεν ἄλλως, νυνὶ δὲ καθό ἔστιν ἔκάστη τοῦτο διπερ ἔστιν οὕ φησι λέγεσθαι αὐτὴν μᾶλλον καὶ ἡττον· οὐκ ἄρα ἐναντία τὰ παρόντα τοῖς πρότερον εἴρηται.

'Αλλὰ καὶ ἡ χιλὸν τοῦ κύκνου, φαίη ἂν τις, μᾶλλόν ἔστιν λευκή, καθόσον 20 ἐγγυτέρω ἔστιν τοῦ λευκοτάτου. ἡ κατὰ τοῦθ' ὁμοίως ἔξει πρὸς τὴν οὐσίαν, κατὰ συμβεβηκός ἔχουσα τὸ μᾶλλον· καθόσον δὲ τὸ μετέχον τῆς ποιότητος ἡ μᾶλλον αὐτῆς μετέχει ἡ ἡττον, κατὰ τοσοῦτον αὐτῇ ἡ κατατεταγμένη ποιότης ἔχει τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. ἐπεισοδιώδης γάρ ἡ 15 ποιότης τῇ οὐσίᾳ, ἡ μέντοι οὐσία οὐκ ἐν ἄλλῳ γίνεται τινι ὥστε μᾶλλον 25 τῇ ἡττον μετέχεσθαι, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τὰ ἄλλα. διὰ τοῦτο οὖν τὴν μὲν κατὰ συμβεβηκός σύγκρισιν ἐπιδέχεται ἡ οὐσία, τὴν δὲ καθ' αὐτό, ἥτις ἐν τοῖς ὁμοιειδέσιν γίνεται, οὐκέτι. ὁ γάρ ἄνθρωπος οὐτε ἄλλου ἀνθρώπου μᾶλλον ἀνθρωπος οὔτε αὐτὸς ἕαυτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Σωκράτης ἐν Ἀκαδημίᾳ μᾶλλον Σωκράτης ἡ ἐν Δηλίῳ· τὸ μέντοι λευκὸν σῶμα καὶ ἄλλου σώματος 30 λευκοῦ λευκότερον ἀν εἴη τῷ μᾶλλον μετέχειν τοῦ λευκοῦ, καὶ αὐτὸ αὐτοῦ 20 μᾶλλον ἀν εἴη καὶ ἡττον λευκόν, κατ' ἄλλον δηλούντει καὶ ἄλλον γρόνον. οὐ γάρ δὴ κατὰ τὸν αὐτόν. τὸ δὲ λευκὸν τοῦ μέλανος οὐ λέγεται λευκότερον· 15 λέγεται μὲν γάρ δεὶ τὸ μᾶλλον πρὸς τὸ ἡττον, ἐπιτεινόμενον δὲ τὸ ἡττον εἰς τὸ δημοιον καταντῷ, ἀλλ' ἡ τοῦ μέλανος ἐπίτασις οὐδέποτε δημοιον τὸ 35 μέλαν τῷ λευκῷ ποιεῖ, τούγαντίον δὲ πλέον αὐτοῦ ἀφίστησιν, ὥστε οὐκ ἀν τὸ ἐναντίον πρὸς τὸ ἑαυτῷ ἐναντίον λαμβάνοι τὴν τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον

2 ἔστι (post οὐκ) in ras. L² 4 ἐδήλουν b 6 κατ' alt.] καὶ L 8 οὐα libri
 10 ἐλέγετο] 5 p. 267 11 τὸ alt. om. A 14 ἀλλ' ἡ K non necessarium καθό
 ἔστιν (ὅπερ ἔστιν); cf. Dexipp. p. 53,30 sq. 17 τὰ παρόντα τοῖς πρότερον JΑ: τὰ παρόντα
 τοῖς προτέροις L: τοῖς προτέροις τὰ παρόντα Kv 19 ἔστι in ras. L 20 ἐγγυτέρω J
 τοῦ λευκοτάτου JKΑ: τῆς λευκότητος v τοῦθ[η] τοῦ καθ' 1
 21 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. καθόσον δὲ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον μετέχον Kv 23 ποιότης
 ἔχει—οὐ διαιμένει (p. 116,22) desunt in A, periit folium 23 ἐπεισοδιώδης JΙ.: ἐπει-
 σιώδης K 28 αὐτὸ K 29 μέντι K 30 αὐτὸ αὐτοῦ

σύγκρισιν, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸ ἀνομοιειδὲς κυρίως· τῶν γάρ ὅμοιειῶν αἱ 28^τ συγκρίσεις. εἰ τοίνυν ἐν ταῖς ὅμοιειδέσιν οὐσίαις οὐκ ἔστιν ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον 26 καὶ ἡττην σύγκρισις, οὐδὲ ἐν οὐσίαις ὥλως ἔσται.

Οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἔδιον τῆς οὐσίας ἔστιν. καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν 5 καὶ τοῦ ὀρισμένου ποσοῦ οὐκ ἔστιν μᾶλλον τὰ τρία αὐτὰ ἔαυτῶν οὔτε ἀλλων· αὐτὰ μὲν γάρ αὐτῶν οὐκ ἀν παραλλάττοι ὠρισμένα ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ποσῷ, τῶν δὲ τεσσάρων οὐκ ἔσται μᾶλλον, οὐδὲ γάρ λέγεται πρὸς αὐτὰ μᾶλλον. καὶ ὥλως πᾶσα προσθήκη καὶ ἀφαιρέσις ποσοῦ ἑτερότητα ποιεῖ παντελῆ.³⁰ οὐ γίνεται δὲ πρὸς τὸ ἔτερον, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ ὅμοιον ἡ ἐπίτασις. 10 καὶ τῶν πρὸς τι δὲ ἔνια, οἷον τὸ ἴσον καὶ διπλάσιον καὶ ὁ πατήρ καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. καὶ ἐν τῷ ποιῷ δὲ τὰ σχήματα οὔτε μᾶλλον οὔτε ἡττόν ἔστιν. διὰ πάντα δὴ οὖν ταῦτα οὔτε ὑπάρχει τῇ οὐσίᾳ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον οὔτε ἔδιον αὐτῆς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔστιν.

15 Ἀπορήσεις δ' ἄν τις, εἰ ὁ μᾶλλον λογικὸς οὐ μᾶλλον ἔστιν ἄνθρωπος. ἦτορ πρῶτον μὲν οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἔχει τὸ μᾶλλον λογικόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔξιν ἡ κατὰ τὴν ἐνέργειαν. ἐπειτα οὐδὲν ἄτοπον τὰς μὲν συντρεχούσας 25 τοῖς εἰδέσι ποιότητας, οἷον τὴν λογικὴν ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ τὴν θερμότηταν ἐπὶ πυρός, δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, οὐ μέντοι τὸ εἶδος αὐτό, ἐπει 20 καὶ ὁ σπουδαῖος, ὅταν μᾶλλον ἄνθρωπος λέγηται, οὐχ ἡ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ οὐσίας διακείμενος, ταῦτη ἐπιτείνεται· τοῦτο δὲ οὐκ οὐσίαν, ἀλλὰ ποιὸν σημαίνει. Ἠτορ ὁ μὲν σπουδαῖος, ἀτε μὴ κατ' οὐσίαν οὕτης τῆς διαθέσεως, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τὴν ἐπεισοδιώδη ποιότητα τὸ μᾶλλον ἔχοι· ὁ δὲ ἄνθρωπος λογικὸς καὶ τὸ πῦρ θερμὸν οὐ κατὰ ἐπεισοδιώδη ἀλλὰ κατὰ 40 25 οὐσιώδη ποιότητά ἔστι τοιαῦτα συμπληρωτικὴν οὐσιαν τοῦ εἴδους· καὶ εἰπερ ἡ αὗτη τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπινέγκοιτο, ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος ὅλον αὐτὴν ἐπιδέχεσθαι, ὥστε καὶ τὴν οὐσίαν. μήποτε οὖν, εἰ μὲν κατ' οὐσίαν ἔστιν ἡ τοῦ λογικοῦ διαφορά, εἰδητική τις ἔστιν καὶ οὐ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον θεωρουμένη, ὥσπερ ἐν ἀνθρώπῳ καὶ διάμονι· οὐ γάρ δῆποτε τὸ ἡττον 30 τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτεινόμενον εἰς διαφοράν ἤξει τελειότητα· εἰ δὲ κατὰ ἔξιν ἦτορ ἐνέργειαν, οὐκέτι περὶ τὴν οὐσίαν ἔστιν ἡ τοιαύτη διαφορά.⁴⁵

'Αλλὰ πῶς ἡ ὅλη οὐσία τις οὖσα καὶ αὐτὴ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον δέχεται καὶ μικρὸν καὶ μέγα καὶ τάνατία ὥλως φαντάζεσθαι, καίτοι οὐσία

1 ἀνομοιειδὲς Urb.: ἀνομοιοειδὲς JLKv δομοιειδῶν J Urb.: δομοιοειδῶν ceteri 2 ὅμοιειδέσιν
JLK: δομοιοειδέσιν ν: δομοιοδέσιν b 6 αὐτῶν L: αὐτῶν JK: ἔαυτῶν ν 12 εἰσι
in ras. L δὴ om. Kv 13 τὸ [ante ἡττον] supra L¹ αὐτῆς ex αὐτοῦ
corr. J 17 ἔξιν, ἡ L 18 λογικὴν] conicias λογικότητα, sed dissuadet Dexipp.
p. 54,16 ὅπου μὲν ἡ λογική, ὅπου δὲ ἡ θερμότης 19 καὶ τὸ ἡττον ν 20. 21 ἀλλ'
ἡ K 23 et 24 ἐπεισοδιώδη J 23 ποιότητα—ἐπεισοδιώδη (24) om. K ἔχοι JL:
ἔχει Kv 24. 25 κατὰ τὴν οὐσιώδη Kv 26 αὐτῇ] αὐτῇ libri 28 εἰδητικὴ L¹
32 οὐσία μᾶλλον τις Kv καὶ τὸ ἡττον Kv 33 δέχεται JL: λέγεται K et
codices Dexippi p. 54,23: σημαίνειν λέγεται ν φαντάζεσθαι JLKv: φαντάζεται Dexipp.
p. 54,24: cf. Paraphr. p. 17,32 H.

πις οὐσα καὶ ἡ ὅλη, ὥσπερ καὶ τὸ εἰδός; ἡ καὶ αὐτὴ καὶ ἔαυτὴν μὲν 28^η
οὐδαμῶς διαφέρει· δυνάμει γάρ πάντα ἐστὶν ὠσαύτως καὶ τὴν ἕσην πρὸς
ὅλα τὰ σητα ἔμφασιν καὶ ὑποδοχὴν τῆς οὐσίας ἡ γε πρώτη ὅλη παρα-
δέχεται· ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ εἰδούς σχέσεως παραγίνεται εἰς αὐτὴν ἡ τοιαύτη
5 παραλλαξίς.

p. 4-10 Μάλιστα δὲ οὐσίας δοκεῖ ἴδιον ἔως τοῦ ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων 50
οὐδενὸς φαίνεται τὸ τοιούτον.

Εἶπόν δισα τῇ οὐσίᾳ κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλα παρακολουθεῖ καὶ μὴ μόνη
αὐτῇ ὑπάρχει καὶ δισα μὴ πάσῃ καὶ διὰ τοῦτο δείξας μηδὲν τούτων τῆς
10 οὐσίας ἴδιον ὃν ἐπὶ τὸ μάλιστα ἴδιον αὐτῆς δοκοῦν μετελήλυθεν· |
τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ταύτὸν καὶ ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων 28^η Δ
εῖναι δεκτικόν. καὶ τὸ μὲν μάλιστα δηλοῖ τὴν ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα
παραθέσιν, διτι μᾶλλον ἔκεινων ἴδιον, τὸ δὲ δοκεῖ πάλιν προσκείμενον
ἐνδείκνυται διτι οὐδὲ τοῦτο κυρίως ἴδιον ἐστιν, δοκεῖ δὲ ἴδιον διὰ τὸ μόνη
15 τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχειν· ἀμα δὲ ἐνδείκνυται τὸ δοκεῖ, διτι οὐχ οἷόν τε τὸ
κυρίως ἴδιον ἐπὶ τῶν πρώτων γενῶν λαβεῖν, διὰ τὴν ἀπλότητα δηλονότι 5
καὶ τὴν ὁλικότητα τῶν πρώτων γενῶν. τὸν δὲ ἐναντίων ἐστὶ δεκτικὴν
ἡ οὐσία οὐχ ἀμα δηλονότι· οὐ γάρ δὴ ἀμα δέξαιτο ἂν τι τὰ ἐναντία
(ἀδύνατον γάρ τοῦτο), ἀλλὰ παρὰ μέρος, τοῦ μὲν ἐξισταμένου τῶν ἐναντίων,
20 τοῦ δὲ ἐγγινομένου. δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων. τὸν δὲ
τρόπον τοῦ ἴδιου παρέστησεν, διτι ὡς μόνῳ ὑπάρχον ἴδιον αὐτὸν εἰπεν, ἐκ
τοῦ ἐπὶ οὐδενὸς τῶν ἄλλων δισα μὴ εἰσιν οὐσίαι θεωρεῖσθαι τοῦτο τὸ
ἴδιαμα. εἰ γάρ ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐκ ἔστιν, ἡ δὲ τὶς οὐσία ἡ ἀτομος
ἀνὰ μέρος τάναντία δέχεται, δηλονότι ἴδιον ῥημήσεται τῆς οὐσίας οὐχ ὡς 10
25 παντί (χρείττον γάρ τοῦ παντὶ καὶ μὴ μόνῳ ἴδιον τὸ μόνῳ καὶ μὴ
παντί· τὰ γάρ ἴδια συστέλλεσθαι χαίρουσι), ἀλλ ὡς μόνῳ ὑπάρχον· καὶ
ἐν τῷ πέμπτῳ δὲ τῶν Τοπικῶν οὕτως τὸ ἴδιον ωρίσατο. ἔστιν δὲ καὶ
κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν αὐτὸν θεωρεῖν. εἰ γάρ οὐσία ἔστιν τὸ γένος, ἔστιν
τι πάντως λαβεῖν ὑπὸ τὸ γένος ἐν ἀτομον, δ ταύτὸν ὑπάρχον τῶν ἐναντίων
30 ἐστὶ δεκτικόν, εἰ τε ἐν ὃν καὶ ταύτὸν τάναντία δέχεται, οὐσία τὸ τοιοῦτον 15
ἐστιν· ἴδιον οὖν ὡς ἐπὶ μόνης τῆς ἀτόμου οὐσίας θεωρούμενον. τὰ δὲ
παραδείγματα ἐπὶ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου πρόσεισιν ὅτε μὲν κατὰ τὸ σῶμα,
ώς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ὅτε δὲ κατὰ τὴν
ψυχήν, ώς ἐπὶ τοῦ φαύλου καὶ σπουδαίου. δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ δεύτεραι
35 οὐσίαι δεκτικαὶ τῶν ἐναντίων εἰναι· ώς γάρ Σωκράτης ἄφρων καὶ φρόνιμος,
οὗτοι καὶ ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ ζῆόν ἔστιν· ἀλλ ἐι διὰ τὸν Σωκράτη καὶ

2 ἔστιν καὶ οὐσάτως (sic) καὶ K 3. 4 παρέχεται Dexipp. p. 54,34 aptius 6 δὲ
ἴδιον τῆς οὐσίας δοκεῖ νει δὲ δοκεῖ τῆς οὐσ. Arist. 8 πρὸς ἄλλα L: πρὸς ἄλλα^α, inde
a s in ras. J^η: πρὸς ἄλληλα Kv παρακολουθεῖ J 17 ἔστι in ras. I
δεκτικὴν v 22 ἔστιν, εἰσ in ras. L 25 χρείττον—χαίρουσι (26) in marg. J^η
27 Top. E 1 p. 128b34 διωρίσατο Brandis 30 καὶ ταύτὸν Dexipp. p. 55,25:
κατ' αὐτὸν J: κατ' αὐτὸν Kv: κατὰ ταύτὸν L 32 τὸ om. Kv 36 σωκράτη J:
σωκράτην Kv: σωκρᾶ L; item p. 114,4

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

ο ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον, οὐ καθ' αὐτό, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχει 28^v τούτοις, διότι τοῖς ὑπ' αὐτὰ ὑπάρχει. τὸ δὲ ἐν ἀριθμῷ πρόσκειται δηλοῦν 29 διτι εἰ μὲν τὸν ἄνθρωπον καθόλου τις λαμβάνοι, οὐκ ἐπιδέχεται τάνατία, Ε εἰ δὲ τὸ γένος τῶν ἄνθρωπον, οἷον Σωκράτη, ἐπιδέχεται.

5 Ἀλλ' εἰ τὰ γένη, φασίν, καὶ τὰ εἰδῆ ἐπιδέχεται τάνατία, οἷον ἄνθρωπος δειλίαν καὶ θρασύτητα, οὐ μόνον ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔσται τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσιν· κίνησις γάρ ταχεῖα καὶ βραδεῖα γίνεται, καὶ ἔξις καὶ διάμεσις καὶ πρᾶξις ἐπιδέχεται τάνατία. ἡ πρῶτον μὲν τὰ καθόλου λαμβάνουσιν, ἀλλ' οὐ τὰ συνυπάρχοντα κοινὰ τοῖς ἀτόμοις· ἔπειτα οὐχ ἐν 10 ἀριθμῷ τούτων ἔκαστον ἔστιν, ἀλλ' ἄλλο καὶ ἄλλο, τὸ μὲν τοιονδί, τὸ δὲ θάτερον τῶν ἐναντίων, καὶ οὐκ αὐτὰ ἐπιδέχεται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτά· ἡ μὲν γάρ γενικὴ ἔξις οὔτε φαύλη οὔτε σπουδαία, αἱ δὲ ὑπ' αὐτήν αἱ μὲν σπουδαῖαι, αἱ δὲ φαῦλαι, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τῶν ἐναντίων μεταβολὴν τὸ κοινὸν θεωρούμενον. ἄλλο τοίνυν ἔστι τὸ οἷς πρόσεστιν τὰ 15 ἐναντία, ἄλλο δὲ τὸ ἐπιδεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος, καὶ τοῖς 20 μὲν γένεσιν πρόσεστιν τὰ ἐναντία, τὸ δὲ ἐπιδεκτικὸν. μόνη τῇ ὥλῃ καὶ ταῖς μετὰ τῆς ὥλης συνθέτοις οὐσίαις, τοῖς δὲ γένεσιν κατὰ συμβεβηκός. διὸ προσθετέον τῷ ἴδιῳ ματι τῆς οὐσίας τὸ μὴ κατὰ συμβεβηκός τάνατία δέχεσθαι, προσθετέον δὲ καὶ τὸ “κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ μεταβολὴν”, ἵνα τὰ ἐπὶ 25 τῶν γενῶν ἡ πορημένα μὴ παραδεχώμεθα.

Πάλιν δὲ τὴν νοητὴν οὐσίαν ἐπεισάγουσιν ἐνταῦθα ὡς μὴ ἐπιδεχομένην τάνατία. ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ῥῆτον, διτι οὐ περὶ ἐκείνης νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τῆς λεγομένης. ἀλλὰ τίνος, φασίν, ἐναντίου ὁ ἥλιος ἔστιν 25 δεκτικός, διτι γε ἐν ἐνὶ εἴδει ἀεὶ ἔστιν ὡσαύτως; οὐδὲ γάρ τῇ κινήσει αὐτοῦ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον. πῶς δὲ ὅλως ἐπὶ τῶν ἀιδίων οὐσιῶν ἀλληλίες τὸ παρὰ μέρος τάνατία δέχεσθαι; ὁ γάρ οὐρανὸς οὐκ ἀν σταίη οὐδέποτε· στάσις δὲ κινήσει ἐναντία. ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ τῶν φυλαρτῶν δὲν θερμότητος μέν ἔστιν ἐπιδεκτικόν, φυγρότητος δὲ οὐ, καὶ ἡ χώρα ἀνάπαλιν. ἡ πρὸς μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀιδίων οὐσιῶν ἐνστάσεις ῥῆτον ὡς τὸ ἴδιωμα ἐνταῦθα πάσης 30 τῆς ἐν μεταβολαῖς δυναμένης γίνεσθαι οὐσίας τίθεται, ἀλλ' οὐ τῆς κατὰ τὸ ἀμετάβλητον οὐσιωμένης. πρὸς δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς χιόνος, Z διτι ἐπιδεκτικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων φησίν, ἀλλ' οὐχὶ οὐσιῶσθαι ἐν τοῖς ἐναντίοις· τὸ δὲ πῦρ οὐκ ἐδέξατο τὴν θερμότητα, ἀλλ' ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἔστιν· οὐδὲν δὲ ἑαυτὸν ἐπιδέχεται, ἀλλὰ τῶν ἔξωθλέν τι, οἷον τὸ ὄντωρ θερμότητα ἐπιδέχεται ἐπίκτητον οὖσαν ποιότητα, ὑγρότητα δὲ οὐκέτι· σύμφυτος γάρ ἔστιν αὐτῷ. καὶ τὰ οὐράνια τοίνυν ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ τὸ εἶναι ἔχει καὶ οὐκ ἀν ἔχοι τινὰ παραδοχὴν τοῦ ἐναντίου. εἰ δὲ μήτε ποιότητές 45

3 λαμβάνοι, ο in ras. L

8 τάνατία ἐπιδέχεται Kv

supra J: om. L

τάνατία L

22 τὰ ἐναντία L

κινήσει] φύσει Dexipp. p. 57,14

5 φησὶ Kv

10 post τοιονδί add. δν Kv, fort. recte

supra J: om. L

τάνατοι libri: έαυτῆς Arist.

23 εἰς in ras. L

ποιότητές εἰσιν αἱ τοιαῦται ἴδιότητες

7 ταχεῖα ex τραχεῖα ut vid. corr. L¹

14 ἔστι

19 τὸ κατὰ τὴν Kv (cf. p. 4^b 3. 18):

20 μὴ supra J¹

ἐπι-

δεχώμεθα L

24 γὰρ om. L

37 μήτε JL: μὴ Kv; cf. Dexipp. p. 57,28 ἔτι οὐδὲ

ποιότητές εἰσιν αἱ τοιαῦται ἴδιότητες

εἰσιν αἱ τοιαῦται ἴδιοτητες, ἀλλ' οὐσιώδεις διαφοραὶ καὶ συμπληρωτικαὶ 28^v τῆς οὐσίας, οὐκ ἀν μένον τι ἔξισται τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων· ἀλλ' οἵ μὴ φύσει καὶ ἀχωρίστως θάτερον ὑπάρχει, ταῦτα τῶν ἐναντίων ἔστιν δεκτικά. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἐναντίων δεῖ τὸ ἐπιδεκτικὸν ἐπιζητεῖν, 5 ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ ἐφ' ἡστινοσοῦν ἐναντιώσεως· οὗτος καὶ τὸ πῦρ κατὰ τόπον τὴν ἐναντίωσιν δεχόμενον δειχθείη ἄν. ἀλλ' ὁ ἥλιος ἀτομος ὃν οὐσία 50 τίνος μετέχει ἐναντιώσεως; η̄ καν̄ μὴ ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων ἔστιν, ἀλλ' ἐν τῷ γένει, φασίν, αὐτοῦ, τουτέστιν τῇ ἀτόμῳ οὐσίᾳ, ἔστι λαβεῖν τι τῶν ἀτόμων, δὲ δεκτικόν ἔστι τῶν ἐναντίων. εἰ δέ τις τοῦτο δέξαιτο, οὐδὲ τῇ 10 ἀτήμῳ πάσῃ οὐσίᾳ ὑπάρχει τὸ ἴδιωμα, ἀλλὰ τινὶ μόνην τῇ ἐν γενέσει καὶ φύσει.

Διὰ τούτου δὲ τοῦ ἴδιωματος καὶ ἔκεινο σαφῶς ἐνδείκνυται, | ὡς 29^r Λ ἡ οὐσία καὶ μάλιστα ἡ ἀτομος ὑπόκειται πανταχοῦ πᾶσιν καὶ περὶ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ἄλλα ὑπάρχει καὶ οὐδὲν τῶν ἄλλων τὸ ἐπιδεκτικὸν πρόσεστιν. οὐδὲ γάρ πρὸς τὴν οὐκείαν ὑπόστασιν ἔστιντος ἐξαρκεῖ τὰ 15 συμβεβηκότα, διὸ οὐδὲν ὑπόκειται οὐδὲν. ἀλλ' ἐτέρας ὑποβάθμος προσδεῖται· διὸ οὐδὲν δέχεται ταῦτα τὰ ἐναντία. τὸ μὲν γάρ ὑποκείμενον, οἷον τὸ σῶμα, λευκὸν καὶ μέλαν γίνεται τὸ αὐτὸ μένον, τὸ δὲ λευκὸν ἔξισται τοῦ μέλανος 5 ἐπιγινομένου, καὶ τὸ μὲν ζῷον καὶ ὁ ἀνθρώπος, ἐπειδὴ ὑπομένει, δέχεται τὰναντία, καθόσον εἰσὶν οὐσίαι ἐν τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ χρῶμα οὐχ 20 ὑπομένει, διὰ τοῦτο οὐχ ὑποδέχεται· διὰν γάρ ἀπίη τὸ λευκόν, συναπέρχεται μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ χρῶμα καὶ οὐκέτι ἔστιν, καὶ ἅμα τῷ παραγίνεσθαι τὴν μελανίαν παραγίνεται μετ' αὐτῆς ἡ χρόα, η̄ εἰ μὴ τοῦτο, ἔστιν δὲ περ ἔστιν, οὐ μέντοι μένον τὸ χρῶμα τὰ εἰσίοντα καὶ ἔξιόντα δέχεται.

’Αλλὰ τοῦτο, φασίν, συμβεβηκός ἔστιν περὶ τὴν οὐσίαν, δὲ ἔστιν 10 ἡ οὐσία, οὐκ εἰρηται. η̄ τῆς αἰσθητῆς οὐσίας συμπεφορημένης οὖσης καὶ ἐν ἄλλῳ τὸ εἶναι ἔχοσης καὶ τὰ ἴδιωματα ἔσται τοιαῦτα, ὅποια αὐτῆς ἔστιν ἡ φύσις· ὁ δὲ ζητῶν αὐτὸ τὸ εἶναι ἀόρατόν τι ζητεῖ καὶ κρείττον η̄ κατὰ τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν, δὲ ἐπὶ πᾶσι ταῦτὸν ὑπάρχει οὐσίας εἰδος, δι᾽ ὅπερ ἐφ' ἔκάστου καὶ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς 25 συνθέτοις τὸ εἶναι λέγεται καὶ ἐφ' ἔκάστου τῶν ἐννέα· τὸ γάρ λευκὸν κατὰ μετάληψιν τοῦ ὄντος λευκὸν εἶναι λέγεται.

’Αλλ’ εἰ ἡ αἰσθητή, φασίν, οὐσία οὐκ ἄνευ μεγέθους οὐδὲν ἄνευ ποιήτητος, πῶς ἔτι τὰ συμβεβηκότα χωρίζομεν, οἷον θερμόν, ἕηρόν; τί

2 ἔξισταιτο JL, οχ ἔξισταται corr. L¹: ἔξισταται (sic) K: ἔξισταται τὸ ν: ἔξισταται b
5 ἐφ' JL: ὑφ' Kv 9 δ] δν K 15 οὐδὲν] οὐ L 16 ταῦτα in marg. Ja:
om. L post ὑποκείμενον iterat ὑποβάθμος προσδεῖται K 17 μένον, εν in ras. L
18 ὑπομένει JLK: ἔνυπομένει ν 19 τὰ ἐναντία L 21 καὶ
alt. in ras. J 22 χρόα JL: χροία Kv Dexipp. p. 58,18

η̄ in marg. add. Ja 23 δέ τε περ ἔστιν L: δ. πέρ:εστιν J (. τε: 'alio atram.): δέ τε περιέστιν Kv: δέ τε ἔστιν Dexipp. p. 58,18 23 μένον τὸ χρῶμα τὰ Dexipp.:
μένον τὰ χρώματα JLKv δέχεται Dexipp.: δέχεσθαι JL.Kv 25 η̄ om. L
26. 27 αὐτῆς ἔστιν ἡ φύσις JL: ἔστιν ἡ φύσις αὐτῆς (αὐτοῖς ν) Kv 29 ἐπὶ alt. supra J¹
30 καὶ JaL: om. J¹Kv 32 εἰ Kv Dexipp. p. 59,9: om. JL οὐσία in marg. Ja
8*

γάρ εσται οὐσία; ποιαὶ γάρ οὐσίαι αὗται· τί οὖν εστιν περὶ δὴ ποιὰ οὐσία; 29· η̄ δηλούντι τὸ ὑποκείμενον. εσται οὖν τὸ πῦρ οὐχὶ δἰον οὐσία, ἀλλά τι αὐτοῦ οἰον μέρος· τοῦτο δὲ εσται η̄ ὅλη. καὶ οὗτος δὴ ὁ λόγος δύο ψευδῶς λαμβάνει· ἐν μὲν, διότι τὸ σύμμακτον καὶ συμπεφορημένον τῆς 5 ἐνταῦθα οὐσίας ἀποδιαλαμβάνων θεωρεῖ, καίτοι μηδαμῶς ὑφεστηκός κατ' 20 λίτιν ἔκαστον, ἀλλ’ ἐν ἀλλήλοις καὶ μετ’ ἀλλήλων πάντων ἔχόντων τὸ ὑπαστοῦν ὑφεστάναι· δεύτερον δέ, διότι τὸ θερμὸν καὶ τὸ ἔντονον καὶ τὰς B κατ’ εἰδῆ διαφορὰς ὡς ποιότητας λαμβάνει καὶ τὴν κατὰ τὸ εἶδος οὐσίαν οὐ προσποιεῖται ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ γάρ τούτων πάντων εἰς τὴν ἀτοπίαν 10 προῆλθεν τοῦ νομίζειν εἶναι τὴν ὅλην κυρίων οὐσίαν.

Καὶ Ἀρχύτας δὲ τὸ αὐτὸν ίδιον τῆς οὐσίας ἀποδέδωκεν λέγων “τᾶς ὠσίας ίδιων ὑπάρχειν τὸ τὰν αὐτὰν καὶ μίαν ἀριθμῷ διαμένοισαν τῶν 25 ἐναντίων δεκτικὰν ἡμεν. ἐναντίον γάρ ὑπνῷ μὲν ἐγρήγορσις, ταχυτάτη δὲ βραδυτάς, ὑγείᾳ δὲ νόσος, καὶ ὁ αὐτὸς ἀνθρωπος καὶ εἰς ἀριθμῷ γίνεται 15 δεκτικὸς τούτων· καὶ γάρ ἐγρήγορεν καὶ εὔδει, καὶ βραδιόνως καὶ ταχύνως κινέεται, καὶ ὑγιαίνει δὲ καὶ νοσεῖ, καὶ τῶν τούτοις ὄμοιών δεκτικός ἐντι, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον”. ἐν δὲ τούτοις τὸ τε ίδιωμα τῆς οὐσίας εἴρηται τὸ αὐτὸν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνὰ μέρος μεταβολῆς τῶν ἐναντίων εἰπεν διὰ τοῦ “οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον”, καὶ ἔτι τὰς ἀπορίας ἔλυσεν 20 τὰς ἀπὸ τῶν συμφύτων καὶ δεὶ κινουμένων καὶ δεὶ ὄντων προσαγορέμενας· 30 πᾶσαι γάρ αὗται οὐ κατὰ χρόνον παραγίνονται. τὰς δὲ ἀπὸ τῶν γενῶν ἀμφισβήτησες ἔλυσεν προσθεῖς τὸ “διαμένοισαν”, ἐπεὶ ἐκεῖνά γε οὐ διαμένει· οὐ γάρ τὸ ἐν τῷ λευκῷ χρῶμα δέχεται τὸ μέλαν, ἀλλ’ ἐξίσταται μετὰ τοῦ λευκοῦ καὶ οὐκέτι τὸ αὐτὸν διαμένει.

25 “Ο δὲ ἵλμβλιχος Πυθαγορικάτερον καὶ διὰ πάσης οὐσίας κατὰ ἀναλογίαν διατεῖνον τὸ ίδιωμα τοῦτο τῆς οὐσίας ἐπέδειξεν. “ἐν μὲν γάρ τῇ νοητῇ, φησίν, οὐσίᾳ κίνησις καὶ στάσις, ταύτητες καὶ ἑτερότητες τῇ οὐσίᾳ ἄμα συνυπάρχουσιν, καὶ η̄ ἐναντίωσις ἐνταῦθα ἐν τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει 35 οὐ παρὰ μέρος ἀλλ’ ἄμα, καὶ τὸ δεκτικὸν ἀλλως ἐπ’ αὐτῆς λέγεται η̄ ὡς ἐπὶ τῶν συνδέτων θεωρεῖται· ἐνταῦθα μὲν γὰρ διαστάσεως γνομένης ἄλλο μέν εστιν τὸ ὑποκείμενον, ἄλλο δὲ τὸ ἐγγινόμενον· ἐπὶ δὲ τῆς ἀπλουστάτης οὐσίας οὐκ ἄλλο μέν εστιν ἐν ᾧ γίνεται, ἄλλο δὲ τὸ ἐγγινόμενον, οὐδὲ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ, ἀλλ’ ἐν πάντα εστίν. ἐπὶ δὲ τῆς δεικνύητου οὐσίας σύλληψις καὶ οἰον συνοχὴ πάσης φύσεως θεωρεῖται κατὰ τὸν οὐρανόν, οὐ μόνον ἐκ 40 τοῦ περιέχειν πάσας καὶ μηδεμίαν ἔξω αὐτῆς ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ διὰ οὐδενὸς οὔτε ῥοπῇ κινουμένου οὔτε προαιρέσει ἐμψύχου η̄ ἀψύχου ἄμα Γ δύο τινάς ὑπομένειν φορὰς δυναμένου ἀντιθέτους ἀλλήλαις (λέγω δὲ οἰον

1 εστι supra in ras. L 2 η̄] η̄ J 3 εσται, οἰον η̄ Kν 11 Ἀρχύτας] fr. 34 H. ἀπέδωκε L 12 οὐσίας Urb.: οὐσίας JLKy 13 εἰμεν Urb. γάρ om. Kv μὲν ὑπνῷ Kv ταχυτάτη Urb. v: ταχυτήτη JLKy

13 εἰμεν Urb. γάρ om. Kv μὲν ὑπνῷ Kv ταχυτάτη Urb. v: ταχυτήτη JLKy 13 εἰμεν Urb.: ηγεία(t) JLKy 23 ab οὐ γάρ de nūo prae sto est A 27 ταυτό- ηγείας Urb.: ηγεία(t) JLKy 30 γνομένης, i in ras. J 33 δεικνύητου Kv; ex δεικνύητου corr. τητές τε καὶ A 34. 35 ἐκ τοῦ] ἐκατόν L¹, ἐκατῶ ut vid. L² 35 post διὰ add. οὐτε K JL: ἀκινήτου A 34. 35 ἐκ τοῦ] ἐκατόν L¹, ἐκατῶ ut vid. L² 35 post διὰ add. οὐτε K

36 οὐδενὸς om. L προαιρέσει ex προαιρέσεως corr. L 37 φθορὰς A

πρόσω καὶ δύσιν ἡ πάλιν εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἄνω καὶ κάτω). 29^ο μόνον ὑρᾶται τοῦτο ἐμπαλιν ὥν δυνάμενον μίαν ἡτιναπὸν καθ' ἔαυτὴν κινεῖσθαι ἡ δύο μόνας ἡ τρεῖς, ἀλλ' ἄμα πάσας. καὶ ἀριγχανόν τι περὶ αὐτὸν καὶ θαυμαστὸν ὑπάρχει τὸ τῆς ἐναντιόσεως ἔκαστη συλληπτικὴν ἢ ὑπάρχειν τὴν ἐναντίαν. ἡ γάρ καθ' ἔκαστον καὶ δοκοῦσα καὶ φερομένη 45 ἀναφορὰ περὶ τὸ διχοτόμημα τοῦ ὄρίζοντος καὶ ἀνοδός τις ὑπάρχουσα ἐκ τῶν ὑπὸ γῆν εἰς τὰ ὑπὲρ γῆν εὐθὺς βιαστικὴ ἐστιν τῆς ἐναντίας κινήσεως, τουτέστιν τῆς ἐν θατέρῳ διχοτομήματι τοῦ ὄριζοντος, λεγομένης δὲ καταδύσεως· πρωιθεῖ γάρ καὶ προκυλίδει τρόπον τινὰ δι' ἔαυτῆς τὸ σύμπαν 10 κύτος καὶ ἐπείγει, ὥστε ἀποτελεῖν ἐκείνην οὐκ ἔλαττον ἡπερ κάκείνη δι' ἔαυτῆς τὴν ταύτης ἀπεργάζεται κίνησιν διὰ τῆς πρώσεως. τὸ δὲ ἐοικόδειον 50 νοείσθω καὶ ἐπὶ τοῦ πρόσω παραβολὴν καὶ δύσιν· κατὰ γάρ τὸ λεγόμενον μεσουράνημα ἐν ἔκαστῳ οἰκήσεως ἀποκλίματι θεωρουμένου τοῦ πρόσω παραβολὴν, τοῦ δὲ δύσιν κατὰ τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ, ὃ λέγεται ἀντιμεσουράνημα, ἡ δι' ἀλλήλων 15 καὶ ἐξ ἀλλήλων ἐπείξις καὶ ἀντιπερίστασις ἀκολούθως ἀποδείκνυσθαι δύναται. τῶν δὲ λεχθεισῶν τεσσάρων περιστάσεων κοινῶς μὲν τῷ σύμπαντι ἐπινοούμενων οὐρανῷ βραχεῖάν τινα ἔνστασιν λαμβάνει τὰ περὶ τοὺς πόλους, ἀμοιροῦντα 29^ο Δὲκαείνων διὰ τὴν τοῦ τόπου ταύτητα. καὶ ἐπὶ τῶν πλανωμένων δὲ ἔξεστιν τὰ λεχθέντα θεωρεῖν· ἀναφορὰς γάρ καὶ καταφορὰς καὶ προόδους καὶ ἐπι-20 στροφὰς ποιοῦνται οὐ μόνον δι' ὧν εἴπομεν, ἀλλὰ καὶ προποδίζοντες καὶ ἀναποδίζοντες, καὶ τὴν ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ φορὰν περὶ αὐτοὺς τρανεστέρων ἔστιν ἵδειν εἰς βορέαν ἡ εἰς νότον ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τὸ 5 μέσον ἀριψιτέρωμεν φερομένων, ὥστε κίνησιν ἐκ κινήσεων καὶ πασῶν κινήσεων συνεκτικὴν προσεῖναι τῷ οὐρανῷ ἄμα τὰς ἐναντίας κινήσεις ἐν 25 ἔαυτῷ περιέχοντι καὶ ἀπεργαζούμενῳ τὰ ἐναντία κινήσατα ἀπὸ τῶν ἐναντίων. πάρεστιν ἄρα καὶ τῷ οὐρανῷ τάνατία καὶ ἄμα πάρεστιν καὶ ἐν ἀλλήλοις ὑφέστηκεν καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἥρτηται. πλὴν τό γε τοσοῦτον διέστηκεν τῆς νοητῆς ἐναντιώσεως, διτὶ ἡ μὲν ἐνὶ ὑπῆρχεν καὶ κατὰ μίαν οὐσίαν, ἡ δὲ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ καὶ περὶ ἄλλην καὶ ἄλλην οὐσίαν τὰς ἐναντίας ποιεῖται 30 κινήσεις. ἡ δὲ τελευταία φύσις τῆς οὐσίας οὐδὲ σύμφυτα τὰ ἐναντία ἔχει ἄμα ἀμφίτερα, ἀλλ' εἴ που σύμφυτόν τι τῶν ἐναντίων ἐν αὐτῇ ὑπάρχει, μεμερισμένον ἔχει τὸ ἔτερον αὐτῶν, τὰ δὲ πολλὰ ὡς ἐπίκτητα ἔξωθεν παραδέχεται καὶ ταῦτα οὐχ ἄμα οὔτε κατὰ τὴν οὐσίαν οὔτε κατὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἐν ἄλλῳ μορίῳ τοῦ σώματος μεταλαμβάνουσα,

2 verbis ἐμπαλιν οὐ δυνάμενον superser. ἐπὶ τῶν ἀεὶ κινουμένων J² 3 μόνας in marg. A¹ ἀλλ' ἄμα εἷς ἀλλὰ corr. Ja 4 ὑπάρχει||J 5 ἔκαστη(i) JL: ἔκαστης LKv 6 περὶ JL: παρὰ Kv 7 βιαστικὴ τις ἔστιν v 8 ἔστι in ras. L 9 προκυλινδεῖ Lv 10 εἴπερ Kv 11 πρώσεως K 12 οὐκοῦ Kv: μῆκος ex νίκος corr. Ja; νεῖκος ex νίκος L: νίκος A 13 ἀποκλίματι, ἀπὸ supra A¹: i prius in ras. J 14 αὐτῷ A 15 ἀντιμεσουράνημα, ἀντὶ om. lineae antepos. J 16 μὲν] ἐν? 17 οὐρανῷ L: οὐρανῶν K 18 ἀμφοροῦντα JL: ἀποροῦντα Kv, ἀποροῦντων (sic) τινῶν in marg. b 19 τοῦ om. A 20 δεξιά δέ καὶ A sic 21 τρανεστέρων Kv 22 βορὰν v 23 αὐτῷ Kv 24 ἄλλοις A 25 καὶ om. v 26 30 ποιεῖται κινήσεις JL: φύσεις ποιεῖται Kv 27 31 ἄμα ἔχει v 28 καὶ om. v 29. 30 ποιεῖται κινήσεις JL: φύσεις ποιεῖται Kv 32 34 ἄλλα] ἄμα A

ώστε καὶ περὶ ταύτην, ἢ πέφυκεν ταύτη, θεωρεῖται τὸ τῆς ἐναντιώσεως. 29° πέφηγεν ἄρα τὸ ἴδια μα τοῦτο τῆς οὐσίας κοινὸν κατὰ πᾶσαν οὐσίαν ὑπάρχον^o. 15 ἴδιωμεν δέ, τίνα ὁ Ἀριστοτέλης τοῖς εἰρημένοις προσαπορεῖ.

p. 4 a 22 Εἰ μή τις ἐνίσταιτο τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν φάσκων 5 ἔως τοῦ ὡστε ἴδιον οὐσίας εἴη τὸ ταύτων καὶ ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν.

'Επειδὴ καὶ λόγος καὶ δόξα ἀληθῆς καὶ ψευδῆς εἶναι δοκεῖ καὶ ἔστιν ἐναντίον τὸ ἀληθὲς τῷ ψεύδει, ὃ δὲ λόγος οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλ' ὃ μὲν ἐν προφορῇ ποσόν, ὃ δὲ ἐν δόξῃ ποιόν, εἰκότως ἀπορεῖ, μήποτε οὐ μόνη 10 τῇ οὐσίᾳ προσήκει τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν. καὶ λύει τὴν ἀπορίαν Ε κατὰ ἀντιπαράστασιν καὶ ἔνστασιν. πρότερον γάρ συγχωρήσας δέχεσθαι 21 τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν δείκνυσιν δι τούτης οὐχί ὡς ή οὐσία δέχεται ἔκεινη μὲν γάρ τῇ ἑαυτῆς μεταβολῇ δέχεται τὰ ἐναντία, ὃ δὲ λόγος καὶ ή δόξα οὐ τῇ ἑαυτῶν μεταβολῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ πράγματος. 15 εἶτα καὶ τὸ δέχεσθαι ὅλως ἀναφερεῖ τὸ μὲν γάρ δεχόμενον μεταβολήν τινα ὑπομένει, ἐν δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῇ δόξῃ οὐδεμία γίνεται μεταβολή, ἀλλὰ 25 τῷ τὸ πράγμα μεταβάλλειν ὁ λόγος καὶ η δόξα ἀληθῆς καὶ ψευδῆς λέγεται· κυρίως δὲ εἰπεν τὸ λέγεσθαι καὶ οὐ γίνεσθαι. ἔστιν δὲ καὶ οὐτως ἐπιχειρήσαι· οὐκ ἔστιν εἰς κατ' ἀριθμὸν ὁ πρότερος ῥήθεις λόγος τῷ δευτέρῳ 20 καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἀριστοτέλη· εἴρηται γάρ, φησί, καὶ οὐκέτι ἔσται τὸ ῥῆθεν λαβεῖν. τῶν γάρ κατὰ διέξοδον κινουμένων ἔστιν ὁ λόγος, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ τῶν θέσιν ἔχοντων ἔστιν, ὡστέ τῷ εἰδεῖ ὁ αὐτὸς γίνεται ὁ πρότερος ῥήθεις τῷ δευτέρῳ, ὁ ἀληθῆς τῷ ψεύδει, καὶ οὐχὶ τῷ ἀριθμῷ, 30 ὡς εἴρηται ἐπεὶ τῆς οὐσίας. καὶ η δόξα δὲ λόγος ἔστιν ἐντός, ἐν διεξόδῳ 25 καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, καὶ τὰ αὐτὰ ἂν καὶ περὶ αὐτῆς λέγοιτο.

'Αλλ' ἀπόροδοι τινες καὶ πρὸς ταύτας ἐνιστάμενοι τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ λέγουσιν ὡς κανὶ μὴ πάσχῃ τὸ τῶν ἐκτὸς πάθος ὁ λόγος καὶ η δόξα, οὐκ ἦδη διὰ τοῦτο οὐδὲ πάσχει, ἀλλὰ πάσχει ὡς ὁ λόγος καὶ δέχεται ἐν ἑαυτῷ μεταβολὴν τὴν κατὰ τὸ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι· λόγου γάρ καὶ 35 δόξης αὐτῇ ἐναντίωσις. ἐπεὶ ὥρα γε, φησί, λέγειν μηδὲ τὴν ψυχὴν δεκτικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων, ἐπεὶ οὐ δέχεται τὸ λευκὸν καὶ μέλαν· οὐ γάρ πέφυκεν

1 ταύτη(i) JLA: ταῦτα Kv. 2 πέφηγεν οὖν ἄρα τὸ τοῦτο ἴδιωμα A 4 ἐνίσταιτο
JL: ἐνίσταται A cum aliquot codd. Arist.: ἐνίσταιτο τὸ K: ἐνίστατο τὸ v
usque ad ἐπὶ τῆς δόξης (4 a 26)-continuat A 5 lemma
5. 6 δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων Arist. codd. plerique 8 ψεύδει JLA (cf. l. 12 et
119,3): ψευδεῖ Kv 9 δόξει A μήτε Kv 10 δεκτικὴν KAv
11 ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν v 12 καὶ τὸ ψεῦδος A 19 πρότερον v
20 καὶ (prior) om. L 21 κατ' αὐτὸν τὸν Urb.: κατὰ τὸν αὐτὸν JLKAν 22 τῶν] τὴν K 23 πρότερον
JK: ἀριστοτέλην v: comp. LA φησι] p. 5 a 34 28 ὡς om. A et Dexipp. p. 60,2, sed cf. p. 119,2.5
v: comp. L 30 ὅρα A φησι sic libri, cf. p. 119,17 31 τῶν ἐναντίων supra Ja οὐ δέχεται
τὸ λευκὸν καὶ (τὸ add. A) μέλαν JLA Dex. p. 60,5: οὐ λευκὸν καὶ μέλαν δέχεται Kv

τούτων είναι δεκτική, ὃν δὲ πέφυκεν, ταῦτα δέχεται, φρόνησιν καὶ ἀφρο-^{29v}
σύνην. καὶ ὁ λόγος οὖν καὶ ἡ δόξα τὴν λόγου καὶ δόξης μεταβολὴν τὴν
κατὰ τὸ ἀληθῆς καὶ ψεῦδος δέχεται, ἀλλ᾽ οὐχὶ τὴν κατὰ τὸ καθῆσθαι καὶ
μὴ καθῆσθαι. ἔσται οὖν περὶ αὐτὰ κατὰ μεταβολὴν μὲν ἡ ἐναντίωσις,
5 ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν τῷ λόγῳ καὶ τῇ δόξῃ. μήποτε οὖν μέσον χωρήσαντα
τῶν τε Ἀριστοτέλους λόγων καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐνιστάμενων δεῖ λέγειν Ζ
διτὶ ἄλλος οὐτος καταδοχῆς ἔστι τρόπος, διταν ἄλλου πάσχοντος αὐτὸ τι μὴ
μεταβάλλον ἀλλοιοτέραν ὅμως ἀναδέχεται σχέσιν, ὡς ὅρῳμεν καὶ ἐπὶ τῶν ⁴¹
πρὸς τι τὸ γάρ πρότερον ὃν δεξιὸν μηδὲν αὐτὸ μεταβάλλον ἀριστερὸν
10 γίνεται ἄλλου μεταστάντος. καὶ ὁ λόγος δὲ καὶ ἡ δόξα κατὰ τὴν πρὸς
τὰ πράγματα σχέσιν ἔχοντα τὸ ἀληθεύειν καὶ φεύδεσθαι οὐδὲν θαυμαστὸν
εἰ τῶν πραγμάτων μεταβαλλόντων ἀμείβει τὴν σχέσιν οὐδὲν αὐτὰ πάσχοντα.
ὁ δέ γε Ἀριστοτέλης τὴν καταδοχὴν ἐκείνην ἀπέφησεν, καθ' ἥν ἀνάγκη ⁴⁵
πάσχειν τι τὸ δεχόμενον· κανὸν λέγοιτο οὖν μεταβάλλειν κατὰ τὴν λόγου
15 καὶ δόξης μεταβολήν, ἀλλ᾽ οὕτι γε πάσχοντα μεταβάλλει, ὥσπερ τὸ σῶμα
θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον.

'Αλλὰ τίνι, φησίν, ἐπερείσαντες τὴν διάνοιαν τὰ μὲν οὐσίας εἴποιμεν,
τὰ δὲ πάθη; ἀρά τιῷ τινὶ εἶναι καὶ τῷ τόδε καὶ τῷ ὑποκείμενον εἶναι καὶ
μὴ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ τῷ δὲ ἐστιν μὴ ἄλλου εἶναι; ἀλλ' ἡ δευτέρᾳ οὐσίᾳ
20 οὐδὲν τούτων ἔχει σχέδον· καὶ γάρ κατ' ἄλλου λέγεται καὶ ἐν ἄλιῳ ἐστὶν δο
καὶ ἄλλου, καὶ τὸ τόδε οὐκ ἐφαρμόττει αὐτῇ. ἡ δὲ ταῦτα λέγων εἰς τὴν
ἀσχετον εἰδίκηγε καὶ γενικὴν οὐσίαν ἀφορᾶ, ἀλλ' οὐκ εἰς τὴν κατατεταγμένην
καὶ ἥδη γενομένην αἰσθητήν, ἡ πάντα οὐ πάρχει τὰ εἰρημένα κατὰ τὴν ἐν
τῷ ἀτόμῳ κατατάξειν. τὸ δὲ ἐν ἄλιῳ εἰ πρόσεστιν αὐτῇ | καὶ ἄλλου, οὐχ ³⁰ Α
25 ὡς ἐν ὑποκειμένῳ οὐδὲν ὡς τὸ λευκὸν τοῦ σώματος, ἀλλ' ὡς τὰ μέρη
τῆς οὐσίας. χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὡς τῶν ἀνωτάτω γενῶν οὐχ οἰόν τε
ἀκριβεῖς ὅρους ἀποδιδόναι, ἀλλ' ὑπομνήσει μᾶλλον καὶ ὑπογραφῇ ἐσίκασιν
οἱ περὶ αὐτῶν λόγοι, καὶ δεῖ μὴ πλέον οὐ δύνανται παρ' αὐτῶν ἀπαιτεῖν.
ἀρκεῖ οὖν καὶ ἴδιον τι ἀποδοῦναι περὶ αὐτῶν, ἀφ' οὗ δύνατὸν τι ἐστι
30 γινώσκειν.

Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐπιστάσεως ἄξιον, πῶς λέγεται ἡ οὐσία κατὰ τὴν αὐτῆς ⁵
μεταβολὴν δεκτικὴ τῶν ἐναντίων. οὕτε γάρ ἡ ὅλη κατὰ τοὺς ἀπαθῆ τὴν
ὅλην λέγοντας μεταβάλλει ἡ τρέπεται ἡ πάσχει τάνατία, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς

1 δεκτικὴ εκ δεκτικὴν corr. L ¹ : δεκτικὴν Α	2 δέχεται Κν	3 φεῦδος JL.A Dex.
p. 60,9: φεῦδες Κν	τὸ alt.] τοῦ Α	3. 4 καὶ μὴ καθῆσθαι in marg. Ja
4 μὲν supra J ¹	5 ἀλλὰ καὶ τὴν Α	6 τε post λόγων Α πρὸς αὐτοὺς
in marg. Ja	7 ὅτι ομ. Α	8 ἀλλοιοτέραν Κ
ὅμως post σχέσιν Κν	δέχεται Κν	9 ὃν ομ. Α
10 καὶ δέ λόγος δὲ	11 καὶ ἡ Α	14 τὴν τοῦ λόγου ΚΑ, τοῦ expunxit K
om. Α	18 τὸ pro tertio τῷ ΚΑ	17 φασὶν Α
19 post μὴ add. ἐστιν Κν, ἔτι in marg. b	20 ἐστὶ ε corr. L	21 καὶ τῷ τόδε Α
21 ε corr. L	22 ἀλλου scripsi	24 ἀλλοιοτέραν Κ
coll. v. 19 et 21: ἄλλω(i) libri	27 ἀποδοῦναι L	μᾶλλον JL.A, cf. Dex. p. 61,9:
μόνη Κν	28 δεῖ] δῆ L	29 οὗ Dex. p. 61,11:
δύνατὸν τι Λ Arist.	δύναται J, corr. Ja	30 τὴν ὅλην] ταῦτην Α
31 αὐτῆς JL.Kn	32. 33 τὴν ὅλην] ταῦτην Α	

αἱ μεταβολαὶ γίνονται· καὶ τὸ εἰδὸς δέ, εἰ ἀκίνητον ἔστι πάντη καὶ μένον.^{30r} τὸ αὐτὸ δέχεται τὰς κατὰ τὸ ποιὸν ἐναντιώσεις, οὐδὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἐν
έαυτῷ μεταβολὴν ἔξει τάναντίᾳ· ἀλλ ἐπερ ἄρα, μόνον τὸ σύνθετον μετα-
βάλλον καὶ τρεπόμενον τὰς ἐναντιώσεις ἔξει, καὶ οὕτως ἐπὶ μόνης τῆς ἀτόμου
5 καὶ συνθέτου οὐσίας τὸ ἴδιον τοῦτο ἀποδοθήσεται, καὶ εἰς στενὸν κομιδῇ¹⁰
ἀποκλεισθήσεται ἡ τοῦ ἴδιου τῆς οὐσίας ἀπόδοσις. ἀλλὰ μὴν ἐάν χρησώ-
μεθα ταῖς ἐνίνα Περιπατητικῶν δόξαις καὶ πάσχειν τὴν δῆλην ἀποφηγώμεθα,
πῶς ἀπλῆ οὖσα ἡ ὥλη καὶ κατὰ τὸ δυνάμει μόνον ίσταμένη μεταβάλλουσα
ἔξ οὐπέρ ἔστιν καὶ εἰς ἐνέργειαν ἐρχομένη οὐ φθορὰν ἔξει τὴν μεταβολὴν;
10 τὸ γάρ ἀπλοῦν μὴν ἔχον τὸ εἶναι, κατ' ἄλλο δὲ μεταβάλλον
φθορὰν ἔξει τὴν μεταβολὴν δόλον ἀφ' ἑαυτοῦ ἔξιστάμενον. εἰ δέ τις ταῦτα
εὐλαβούμενος περὶ τὴν ὥλην λέγει τὴν ἐναντίωσιν, οὐκέτι τῷ αὐτήν τι¹⁵
παθεῖν ἡ μεταβάλλειν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός ἔξει περὶ αὐτήν τὰ ἐναντία.
καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους δὲ ὁ αὐτὸς λόγος· εἰ γάρ αἱ νοηταὶ μὲν αὐτοῦ ἴδιότητες
15 αἱ αὐταὶ μένουσιν, περὶ δὲ τὰς αἰσθητὰς αὐτοῦ διαφορὰς ἐναντίαι συμ-
βαίνουσι ποιότητες, τὸ μὲν εἶδος ἔσται μένον πανταχοῦ ἀκίνητον, ἀλλο δὲ
ἔσται τὸ τρεπόμενον, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῷ εἴδει μεταβολὴν ὁ
ἄνθρωπος ἐκ λευκοῦ μέλας γίνεται. πρὸς δὲ ταῦτα συμμέτρως τοῖς παροῦσιν
20 ἔστιν εἰπεῖν δτι ἔκαστον ὡς πέφυκεν, οὕτως καὶ μεταβάλλει, καὶ ἡ μὲν
ὥλη μεταβολὴν ἔχει τὴν ἄλλοτε ἄλλου εἴδους ὑποδοχὴν (αὐτὸ γάρ τοῦτο²⁰
ὑποδοχὴ βούλεται εἶναι), τὸ δὲ εἴδος τὴν κατὰ ποιότητα ἀλλοίωσιν. καὶ Β
μήποτε καὶ προάνειλεν ὁ Ἀριστοτέλης τὰς τοιαύτας ἀπορίας εἰπὼν τὸ
ταῦτὸν καὶ ἐν ἀριθμῷ μένον· δῆλον γάρ δτι τὴν τοῦ τοιούτου μετα-
βολὴν ἐπιζητεῖν χρή. ἀλλὰ περὶ μὲν οὐσίας ἀρκεῖ τοσαῦτα. |

p. 4b20 Τοῦ δὲ ποσοῦ τὸ μέν ἔστι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές.

Μετὰ τὴν οὐσίαν περὶ τοῦ ποσοῦ διδάσκειν ὁ Ἀριστοτέλης προτίθεται:
καὶ δεῖ πρῶτον τὴν αἵτιαν τῆς τάξεως εὑρεῖν, δι' ἣν δεύτερον τὸ ποσὸν¹⁰
μετὰ τὴν οὐσίαν ἐτάχθη. λέγουσιν οὖν δτι συνυφίσταται τῷ ὅντι τὸ ποσόν
30 (Ἄμα γάρ ὃν τί ἔστιν καὶ εὐθὺς ἡ ἐν ἡ πολλὰ ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι), καὶ δτι
τὰ πλεῖστα κοινά ἔστιν τῇ τε οὐσίᾳ καὶ τῷ ποσῷ, ὡς τὸ μὴ ἔχειν ἐναντίον
καὶ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, καίτοι τὸ ποιὸν ἀμφότερα
ταῦτα ἔχει, καὶ δτι προηγεῖται τὸ ἄποιον διαστατὸν τῆς ἐν αὐτῷ ἐγγινο-

1 ἀκίνητον, ἀ in ras. L	2 ἐν ομ. A	3 τὰ ἐναντία A	5 κομιδῇ ομ. A
6 ἀποκλεισθήσεται, η in ras. J	7 ἀποφαινόμεθα L	11 ἀφ', ἀ in ras. L:	
ἐφ' J τις ex τι corr. A ² ut vid.	ταῦτα] τοῦτο L	12 αὐτὴν] αὐτῇ K	
13 αὐτὴν JLKV, η in ras. J; αὐτῶν A	τάναντία A	14 αὐτοῦ JLA: αὗται KV	
15 διαφορὰς αἱ ἐναντίαι A	16 πανταχοῦ μένον A	17 μεταβολὴν. δ (in marg.	
η b) ἔστιν εἰπεῖν (19) KV ομ. cet.	18 δὴ Urb. fort. recte	21. 22 καὶ μήποτε καὶ	
JKV: καὶ μήποτε L: μήποτε δὲ A	23 μένον] ὃν Arist.	26 lemma usque ad	
ἐπιφάνεια σῶμα (p. 4b24) continuat A			

μένης ποιότητος, καὶ ὅτι τῶν μὲν ἄλλων ἀναιρεθέντων οὐκ ἀναιρεῖται ἡ ζῆται
οὐσία, εἰ τὸ διατατὸν καταλείποτο, τούτου δὲ ἀναιρεθέντος συνανήργηται τοῦ
ἡ σωματικὴ οὐσία· ὥστε σύνεγγράς ἔστιν τῇ οὐσίᾳ τὸ ποσόν. προστίθει δὲ
ὅτι καὶ ἐν ταῖς κινήσεσιν ἡ κατὰ ποσὸν κίνησις, τουτέστιν ἡ αὐξήσις καὶ
ἡ μείωσις, ἐγγυτέρω ἔστιν τῆς κατ’ οὐσίαν, τουτέστιν τῇς γενέσεως καὶ
φθίσεως. ηπερ ἡ ἀλλοίωσις κατὰ ποιότητα οὐσία κίνησις. καίτοι δὲ οὕτως
ἐγγύς οὖσα τῆς οὐσίας ἡ ποσότης ἄλλη παρὰ τὴν οὐσίαν ἔστιν. περὶ γάρ
την οὐσίαν ἡ μεταβολὴ τῆς ποσότητος γίνεται, ἡταν τὸ ἐνιαυσιαῖν παιδίον Β
εἰς μεῖζον μεταβάλλῃ, τοῦ εἰδούς τοῦ αὐτοῦ μένοντος· τὸ γάρ ὑπομένον
10 καὶ ἀνὰ μέρος ἐκάτερον δεχόμενον ἀνάγκη ἔτερον ἐκατέρου εἶναι. καὶ 21
οὕτως καὶ τὸ ποιὸν ἔτερον τῆς οὐσίας δείκνυται, ὡς ἀπὸ πάθους ἐπὶ πάθους
μεταβαλλούσης αὐτῆς καὶ ἀπὸ διαθέσεως ἐπὶ διάθεσιν.

‘Ο μέντοι Ἀρχύτας μετὰ τὴν οὐσίαν τὸ ποιὸν ἔταξεν, ὧδε πως αὐτῇ
τὴν τάξιν παραδιδούς· “ἀ δὲ τάξις αὐτῶν ὥδε ἔχει· πρώτα μὲν τέτακται
15 οὐσία διὰ τὸ μόναν ταύταν ὑποκείσθαι τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὰν καθ’ ἔαυτὰν 25
δύνασθαι νοεῖσθαι, τὰς δὲ ἄλλας μὴ ἄνευ ταύτας· ητοι γάρ κατὰ ταύτας
ἡ ταύτη ἐν ὑποκειμένῳ κατηγορεῖνται· δευτέρα δὲ ἡ ποιότας· ἄνευ γάρ
τῶν τί ἔστιν ἦμεν ἀδύνατον ποιόν τι ἦμεν”. ἐν δὲ τούτοις παντός ἔστιν
20 ἐπιζητεῖν τοῦ φιλομαθῶς ἔχοντος, εἰς τί βλέπων ἐκάτερος ὁ μὲν τὸ ποιὸν
προστάξεν, ὁ δὲ τὸ ποσόν. ἔοικεν τοίνυν ὁ μὲν Ἀρχύτας τὸ καθ’ αὐτὸν νοητὸν
ὄν καὶ ὄντως ἐν τοῖς πᾶσι γένεσι τὴν συμπλήρωσιν παρέχον καὶ πᾶσι
παρὸν ἀμερίστως καὶ ὑπ’ αὐτῶν μετεχόμενον, τοῦτο προϋπάρχειν ὑπο-
θέμενος κατὰ τὴν πρὸς τοῦτο συγγένειαν τὴν τάξιν τοῖς γένεσιν ἀποδεδωκέναι. 30
τοιγαροῦν τὴν οὐσίαν προτάττει τῶν ὅλων, διότι τοῖς ἄλλοις ὑποκειμένη
25 πᾶσιν τὸ εἶναι ἀφ’ ἔαυτῆς παρέχει, ὕσπερ καὶ ἡ καθ’ αὐτὴν οὐσία τοῖς
πᾶσιν ἐνδιδωσι τὸ εἶναι. ἔτι δὲ ἡ οὐσία, φησίν, αὐτὴ καθ’ αὐτὴν ἔστιν
τε καὶ νοεῖται, αἱ δὲ ἄλλαι οὐκ ἄνευ ταύτης· καὶ κατὰ ταῦτα οὖν συγγενῶς
30 ἔχοι πρὸς τὸ καθ’ αὐτὸν καὶ ἀποκελυμένον πάσης σχέσεως. οὕτως
μὲν οὖν ἡ οὐσία προετάχθη τῶν ἄλλων γενῶν. ἐπειδὴ δὲ τὰς νοητὰς
οὐσίας οὐκ ἄλλως ἡ κατὰ τὸ εἶδον γνωρίζομεν, καὶ τὰς αἰσθητὰς δὲ εἰ 35
μέλλοιμεν πρὸς ἐκείνας ἀναφέροντες γνωρίζειν, ἀπὸ τῶν ἰδιωμάτων αὐτὰς
καὶ τῶν χαρακτήρων ἐπιγνωσόμεθα τῶν περὶ τὴν οὐσίαν, οἵτινες κατὰ τὴν
ποιότητα θεωροῦνται, εἰκότως τὸ ποιὸν προηγουμένην ἔξει τῶν ἄλλων τάξιν

2 καταλίποιτο JL	συναναιρεῖται L	3 προστίθεται Λ:	προτιθεῖται b	4 κατὰ
τὸ ποσόν Λν	5 τῆς alt. supra Ja	6 οὕτως om. Ky	8 ποσότητος J	
ο corr., Λ, in marg. b: ποιότητος J' I, Kν		9 αὐτοῦ, ut in ras. J	11 πάθος]	
πάθους Λ	13 Ἀρχύτας] fr. 30 Hartenst., cf. supra p. 76,9 et Dex. p. 65,9 B.			
αὐτοῖς?	14 αὐτῶν om. Λ	πρώτα v: πρώτα JL: πρώτα ΚΛ: πράτα Dex. CR		
μὲν γάρ τέτακται p. 76,10	14. 15 τέτακται ἡ οὐσία Dex.: τέτακται ἡ οὐσία Λ, cf. p. 76,10 15 τὸ] τὰν Κ μόνον Λ Dex. καθ’ αὐτὰν Κ	16 κατ’ αὐτὰς p. 76,12 et Dex. 17 ταύτη ἐν ὑποκειμένῳ] rectius ἐν αὐτῇ ὑποκειμένᾳ p. 76,12		
18 τῷ] τῷ Λ 19 ζητεῖν Ky	21 ὄντως in ὄντος mut. J	24 ὅλων		
JLKn: ἄλλων Λ et in marg. b	25 καὶ supra Ja	27 καὶ alt. om. Α		
28 ἔχει J: ἔχη Λ	30 εἰδῆ] ιδια L			

μετὰ τὴν οὐσίαν. ἔτι δέ, εἰ τῆς μὲν ποιότητος ἀναιρεθείσης πᾶσα ἴδιότης 31^v καὶ πᾶς χαρακτὴρ καὶ νοητὸς καὶ αἰσθητὸς ἀναιρεῖται, τῆς δὲ ποσότητος ἀναιρεθείσης τὸ αἰσθητὸν μόνον καὶ σύνθετον ἀναιρεῖται, δῆλον οἷμαι πόσῳ Γ τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ διενήνοχεν πρὸς τὴν νοητῆς οὐσίας συγγένειαν.

5 εἰ δέ τις τὴν νοητὴν οὐσίαν μὴ προσποιούμενος ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν αἰσθη- 41 τὴν οὐσίαν σχέσεως βιούλοιτο ταῖς ἀλλαῖς κατηγορίαις τὴν τάξιν ἀποδιδόναι, καὶ οὕτως, ἐπειδὴ κυριωτάτη οὐσία ἡ κατὰ τὸ εἶδος ἔστιν, τὸ συγγενὲς πρὸς τὸ εἶδος, ὅπερ ἔστι τὸ ποιόν, τοῦτο ἀν εἴη τῇ οὐσίᾳ συγγενέστερον.

ἔτι δέ, εἰ τὸ μὲν ποιὸν ἀμέριστόν ἔστιν καὶ ἀδιάστατον καὶ ἀμερίστως 10 διαιρεῖται περὶ τοῖς σώμασιν, τὸ δὲ ποσὸν διαστατὸν καὶ διαιρετὸν καὶ μεριστόν, 46 εὐλόγως ἀν προτάττοι τὸ ποιὸν ὡς ταῖς ἀσωμάτοις ἀρχαῖς οἰκειότερον. καὶ τοῦτο δὲ εἰ δοκεῖ προσμετέον, διτι ὥσπερ ἡ οὐσία τοῦ ποσοῦ προ- 50 ὑπάρχει, διότι τὸ εἶναι τῷ ποσῷ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐνδίδοται, οὕτως καὶ μετὰ τὸ ποιὸν ἀν εἴη τὸ ποσόν, ἐπειδὴ τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν καὶ τὴν ἴδιότητα 15 ἀπὸ τῆς ποιότητος ἔχει. ἀλλὰ συνυφίσταται, φασί, τῷ ὅντι τὸ ποσόν· ἡ γάρ ἐν εὐθὺς ἡ πολλά. ἡ πρὸ τοῦ ποσοῦ τὸ ποιὸν συνυφίσταται, ὁ χαρακτὴρ αὐτός, καθ' ὃν ἐν λέγεται, ὅπότε καὶ αὐτὸ τὸ ἐν καὶ τὰ πολλὰ 55 κατὰ τὸν τοῦ ποιοῦ χαρακτῆρα ὑφέστηκεν. εἰ δὲ κοινὰ πλείονα τῷ ποσῷ πρὸς τὴν οὐσίαν ὑπάρχει, οὐ χρή, φησὶν ὁ Θεῖος Ἰάμβλιχος, ἀπὸ συμ- 20 βεβηκότων καὶ τῶν ἀλλως παρακολουθούντων τὴν κατ' οὐσίαν αὐτῶν τάξιν συλλογίζεσθαι. ῥητέον | δὲ ἵσως, διτι τὰ πορρώτερον διεστῶτα πολλάκις 31^v Δ ἐναργεστέραν προφαίνει τὴν ἀνόμοιον ὄμοιότητα, ὡς ἡ ἀδιάριθμος ἐν τῷ ἀριθμῷ μονάς ὄμοιά δοκεῖ τῇ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ μονάδι καὶ τὴν ὅλην τῷ πρώτῳ αἰτίᾳ ἀνομίως ὄμοιῶσθαι φασιν. ἀλλ' οὐ μὲν Ἀρχύτας εἰς ταῦτα 25 ἡ τοιαῦτά τινα ἀποβλέψας ἵσως τὸ ποιὸν προτέθεικεν τοῦ ποσοῦ, οὐ δὲ Ἀριστοτέλης πρώτην οὐσίαν ὑποθέμενος τὴν σύνθετον καὶ σωματικὴν διὰ 5 τὸ γνωριμωτέραν εἶναι ταύτην τῇ συνήθειᾳ τῇ λεκτικῇ εἰκότως ταύτῃ τὸ ποσὸν συνέταξεν ὡς οἰκειότερον καὶ γνωριμωτέρον καὶ τῇ διαστάσει τῆς τοιαύτης οὐσίας συνυπάρχον. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐκάτερον οἰκείαν τὴν 30 τάξιν ἀποδεδωκέναι ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθέσειν.

Διαιρεῖται δὲ τὸ ποσὸν εἰς τε τὸ συνεχὲς καὶ εἰς τὸ διωρισμένον. ταῦτα γάρ ὑπὸ γένος ἔστιν τὸ ποσόν· καὶ γάρ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτῶν κατη- 45 γορεῖται τὸ ποσὸν καὶ οὔτε κατὰ σύμβεβηκός οὔτε ὄνομα μόνον ἔστιν, 10 ἀλλ' ἐπίσης μετέχει τοῦ ποσοῦ· ἀμφότερα γάρ ὄμοιώς τὸ ἵσον καὶ τὸ 15 ἄνισον ἐπιδέχεται καὶ τὸ διπλάσιον καὶ ήμισυ. γίνεται δὲ ἡ διαιρέσις

1 εἰ] ἡ Α 4 τὸ ποσὸν τοῦ ποιοῦ Α 8 τῇ οὐσίᾳ om. L 9 ἔτι δὲ (sic) L μὲν τὸ Κν 10 περὶ JAV: περὶ in παρὰ mut. L: παρὰ K; cf. in Phys. p. 636,39 μερίζεται περὶ τοῖς σώμασι et Dex. p. 65,1 B. 11 προτάττοι τὸ ποιὸν L 17 αὐτός] αὐτὸ K 18 τοῦ om. L ὑφίστανται A κοινά, οἱ in ras. J. 20 ἀλλως ex ἀλλων corr. L¹ 22 προφαίνει post ἀνόμοιον Κν ἀδιάριθμος ex διαιρετος (sic) corr. J² 24 ὄμοιῶσθαι ΚΑν 25 ἡ] καὶ A 27 γνωριμωτέραν ex γνωριμωτέραν corr. L¹ ταύτῃ] ταύτην L 27. 28 τὸ ποσὸν ΚΑν: τῷ(i) ποσῷ(i) JL 29 τῇ om. L 31 εἰς τε τὸ διωρισμένον καὶ τὸ συνεχὲς A 32 ὑπὸ τὸ γένος A 34. 35 τὸ ἵσον καὶ τὸ 35 ἄνισον JL: καὶ τὸ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον Κν: τό τε ἄνισον καὶ ἵσον A καὶ τὸ ήμισυ ν

αὗτη οὐκ εἰς εἰδὴ τοῦ ποσοῦ, ἀλλ' εἰς διαφοράς· εἰδὴ μὲν γάρ τοῦ ποσοῦ 31ν τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος, διαφορὰ δὲ τὸ συνεχὲς καὶ διωρισμένον· τὸ γάρ μέγεθος ποσόν ἔστι συνεχὲς καὶ τὸ πλῆθος ποσὸν διωρισμένον. αὐτὸς δὲ εἰδὴ τοῦ ποσοῦ κατὰ μὲν τὴν τοῦ διωρισμένου διαφορὰν τὸν ἀριθμὸν 5 καὶ τὸν λόγον ἔθετο, κατὰ δὲ τὴν τοῦ συνεχοῦς γραμμὴν καὶ ἐπιφάνειαν 10 καὶ σῶμα, ἔτι δὲ καὶ τόπον καὶ χρόνον, καὶ ἵσις ἀκριβέστερον τοῦτο. δοκεῖ γάρ καὶ τῷ Ἰαμβλίχῳ μὴ παρισοῦσθαι τῷ διωρισμένῳ τὸ πλῆθος, δύοτι καὶ ὁ λόγος διωρισμένος μέν τις ἔστιν, ὥσπερ καὶ ὁ ἀριθμός, πλῆθος δὲ οὐκ ἔστιν ὁ λόγος· κανὸς γάρ πολὺς ἔστιν ὁ λόγος, ἀλλ' ἄλλο τὸ πολὺ 15 εἶναι τὸ μετέχον πλήθος, ὡς πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἄλλο τὸ πλῆθος εἶναι κατ' αὐτὸ τοῦτο χαρακτηριζόμενον. μήποτε δὲ οὐδὲ τὸ μέγεθος 20 ταῦτον ἔστιν τῷ συνεχεῖ· καὶ γάρ ὁ χρόνος συνεχὴς μέν ἔστιν ὡς δείκνυσιν, μέγεθος δὲ οὐκ ἔστιν. τρία γάρ εἰδὴ τοῦ μεγέθους, γραμμὴ καὶ ἐπιφάνεια Ε καὶ σῶμα, ὃν οὐδέν ἔστιν χρόνος· κανὸς γάρ μακρὸς λέγηται χρόνος ('ἄπανθ' 25 ὁ μακρὸς καναριθμητος χρόνος'), ἀλλὰ καὶ πολὺς οὐδὲν ἡπτον. καὶ ἐπιδιαιρέσιν δὲ τοῦ ποσοῦ ποιεῖται, τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἔχοντων τῶν ἐν αὐτῷ μορίων λέγων εἶναι, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἔχοντων θέσιν. διαφέρει δὲ αὕτη τῆς προειρημένης. οὔτε γάρ τὰ συνεχῆ τὰ αὐτά ἔστι τοῖς θέσιν ἔχουσιν, ἀλλὰ 30 τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἔχοντων πάντως καὶ συνεχῆ ἔστιν, τὰ δὲ συνεχῆ οὐ πάντως θέσιν ἔχει· ὁ γοῦν χρόνος συνεχὴς μέν ἔστιν, οὐ μέντοι τῶν θέσιν ἔχοντων. ἀνάπτατον δὲ πᾶν μὲν διωρισμένον ἐξ οὐκ ἔχοντων θέσιν ἔστιν, οὐ μὴν πᾶν τὸ οὐκ ἐξ ἔχοντων θέσιν ἡδη καὶ διωρισμένον ἔστιν· πάλιν γάρ ὁ χρόνος ἐξ οὐκ ἔχοντων θέσιν ὃν οὐκ ἔστιν διωρισμένος. καὶ οὐδὲν θαυμιαστὸν τοῦ αὐτοῦ κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην ἐπιβολὴν πλείονας γενέσθαι 35 διαιρέσεις, ὡς τοῦ ζώου κατά τε τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἀλογον καὶ αὖ πάλιν 40 κατά τε τὸ θνητὸν καὶ ἀθάνατον. κατά δὲ τὰς τοιαύτας διαφορὰς οὐδὲ τὰ τμῆματα τοῖς τμήμασι πάντως ἐφαρμόζει· οὐ γάρ μόνα τὰ λογικὰ ὑπόποδά ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων πόλλα.

Λοιπὸν δὲ εἰπεῖν, τίνα μὲν ἔστιν τὰ συνεχῆ, τίνα δὲ τὸ διωρισμένα. 45 ἐν δὲ τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει, συνεχῆ ἔστιν, φησίν, ὃν τὰ πέρατα ἔν, ὥσπερ ἀπτόμενα, ὃν τὰ πέρατα ἀμά· ἐνταῦθα δὲ συνεχῆ φησιν εἶναι τὰ πρὸς ἔνα κοινὸν ὅρον συνάπτοντα, διωρισμένα δὲ τὰ μὴ ἔχοντα κοινὸν ὅρον, 50 πρὸς δὲν συνάπτει τὰ μόρια αὐτῶν. καὶ τῷ μὲν διωρισμένῳ ὑποτίθησιν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν λόγον· τῶν γάρ πέντε οὐκ ἔστιν μονάς μέσος ὅρος

ὅ τὸν supra L¹

5. 6 γραμμὴν ἐπιφάνειαν σῶμα. ἔτι δὲ κατὰ τόπον A

8 διω-

μεν

ρισμένον τί ἔστι μὲν ὥσπερ sic A ¹	9 κανὸς εἰς K	10 τὸ ante μετέχον supra Ja
12 δείκνυσιν] p. 5a6	13 οὐκ ἔστι δὲ μέγεθος A	καὶ post γραμμὴ om. v
14 ἔστιν ὁ χρόνος Kv	λέγηται ὁ χρόνος Kv	post χρόνος (alt.) add. ὡς τὸ A
versus est Soph. Ai. 646	ἀπαντά JL	καὶ ἀναριθμητος JLΔ καὶ (post
ἀλλὰ) supra J	15. 16 ἐπιδιαιρέσιν, tv in ras. I.	16 αὐτοῖς vel αὐτοῖς Arist.
17 λέγων] p. 4b21	οὐκ ἐξ JL: ἐξ οὐκ KΔν	21 οὐκ ἐξ A
22 μὴν, η in ras. J	25 καὶ ἀλογον A	29 δὲ (pr.) JLΔ: δεῖ Kv
εἰπεῖν οἷς εἰπον corr. J	30 Φυσ. ἀκρ.] cf. E 3 p. 227 a 10 sqq. 226 b 23	31 post
ἀπτόμενα add. καὶ JLKΔν, eras. JL	φησι συνεχῆ Δν	

συνάπτων τὰ τρία καὶ τὰ δύο· εἰ δέ τις λέγοι μονάδα εἶναι καθ'¹ ἔτερον 31^v
 τῶν μερῶν τὴν συνάπτουσαν, ἐπειδὴ ή μονάς οὐκ ἔστιν πέρας τοῦ ἀριθμοῦ,
 ώς τὸ σημεῖον τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μέρος, ἀλλη ἀν εἶναι μονάς παρὰ τὰς
 πέντε, καὶ οὕτε πέντε ἔτι, ἀλλὰ ἔξι ἔσται, οὕτε κοινὸν πέρας ή μονάς ἑκείνη,
 5 πρὸς ἣν σύναψει τὰ μόρια. καὶ γάρ οὐ μὲν ἀριθμός ἐκ μονάδων σύγκειται ²
 καὶ εἰς μονάδας διαιρεῖται, διὸ οὐδὲ ἐπ' ἄπειρον η διαιρέσις αὐτοῦ, ἀλλὰ ³
 μέχρι τῶν μονάδων· η δὲ γραμμὴ οὐδὲ σύγκειται ἐκ σημείων οὕτε διαι-
 ρεῖται εἰς σημεῖα, διὸ καὶ ἐπ' ἄπειρον ἔστιν διαιρετή. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν
 λόγον τοῦ διωρισμένου ποσοῦ φησιν εἶναι, λόγον ἀκούστεον οὐ τὸν ἐν διανοίᾳ,
 10 ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ φωνῇ οὗτος γάρ ἔστι ποσόν. πᾶς γάρ λόγος ἔξι διοράτων
 καὶ ὥρμάτων συνέστηκεν, πᾶν δὲ στοιχεῖον λόγου ἐκ συλλαβῶν, πᾶσα
 δὲ συλλαβὴ χρόνοις καταμετρεῖται, χρόνῳ η μακρῷ η βραχεῖ, αἱ δὲ ⁴
 μακραὶ πρὸς τὰς βραχείας ἔχουσι λόγον δν δύο πρὸς ἓν, τὸ δὲ ἐν καὶ δύο
 ἀριθμός, οὐ δὲ ἀριθμός ποσὸν διωρισμένον, ὥστε καὶ οὐ λόγος διωρισμένος.
 15 καὶ γάρ ἐν τούτῳ οὐδὲν ἔστι κοινὸν λαβεῖν, δι συνάπτει αὐτοῦ τὰ μέρη,
 οἷον ἐν τῇ Σωκράτης οὐδὲν ἔστι κοινὸν τῶν συλλαβῶν λαβεῖν, δι συνάπτει
 αὐτάς πρὸς ἀλλήλας. οὐδὲ γάρ τὸ σημαίνομένον ἔστιν εἰπεῖν δι συνάπτει
 αὐτάς· καὶ γάρ αἱ ἀσημοι φωναί, οἷον τὸ βλίτυρι, ὡσαύτως καταμετροῦνται
 καὶ οὐ συνάπτονται. οὕτως, μὲν οὖν οὐ ἐν τῇ φωνῇ λόγος διωρισμένος ⁵
 20 ἔστιν· οὐ δὲ ἐν τῇ διανοίᾳ οὐδὲ ποσὸν δῆλος, ἀλλ η ἐνέργεια η πάθος η
 τὸ συναμφότερον, ώς οἱ Ἰάμβλιχός φησιν· ο μέντοι Πορφύριος ποιὸν αὐτὸν
 εἶναι λέγει. τοῦ μὲν οὖν διωρισμένου ποσοῦ εἰδη δ τε ἀριθμός ἔστιν καὶ
 οὐ λόγος, τοῦ δὲ συνεχοῦς γραμμὴ πρώτη· τὸ γάρ σημεῖον, καθ' διαιρεῖται
 η γραμμή, κοινὸν δρον ἔχει, καὶ κατ' ἔκεινο συνάπτεται ἀλλήλοις τὰ ⁶
 25 μόρια τῆς γραμμῆς· μετὰ δὲ τὴν γραμμὴν η ἐπιφάνεια, καὶ αὐτὴ κοινὸν
 δρον ἔχουσα τὴν γραμμὴν, καθ' η διαιρεῖται, καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν
 τὸ σῶμα τῇ ἐπιφανείᾳ διαιρούμενον.

'Ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, πῶς τὰ τοῦ σώματος μόρια κοινὸν δρον ἔχειν
 γραμμὴν φησιν η ἐπιφάνειαν· ἔστιν δὲ δύπον καὶ ἐπιφάνειαν γέγραπται.
 30 καὶ γάρ ο κοινὸς δρος τῶν σωμάτων ἐπιφάνεια πάντως ἔστιν, ώς τῶν ⁵
 ἐπιφανειῶν γραμμὴ καὶ τῶν γραμμῶν σημεῖον. ο μὲν οὖν Πορφύριος
 ἐπιστῆσας "ἔστιν, φησιν, τινὰ τῶν στερεῶν σωμάτων, ἀ κατὰ γραμμὴν
 τὴν συνέχειαν ἔχει· καὶ γάρ σῶμα ἀξιοῖ ἀκούειν ο Ἐρμῖνος οὐ τὸ φυσικὸν
 (οὐδία γάρ), ἀλλὰ τὸ μαθηματικόν, δ κατὰ φιλάς τὰς πάντη διαστάσεις
 35 λαμβάνεται". καίτοι καὶ τὰ μαθηματικὰ σώματα οὐ γραμμῆς, ἀλλ ἐπι-
 πέδῳ μαθηματικῷ διαιρεῖται. μήποτε οὖν διὰ τὴν στερεὰν εἰπεν γωνίαν·

1 λέγει K ἔκάτερον A 4 ἀλλὰ καὶ ἔξι A 5 καὶ γάρ A 6 ἐπ²]
 ἐξ L 9 ποσοῦ supra L 10 τῇ om. A 12 ante χρόνῳ add. καὶ Kν
 15 κοινὸν, ο prius in ras. L¹ 16 σωκράτει K 19 οὐ om. Kν: cf. Porph. .
 p. 102,8 B. 21 τὸ ex tī ut vid. corr. J Πορφ.] ad Ged.; aliter p. 101,26 B.
 22 οὖν om. A 24 ἔκεινο|| J 29 ἐπιφάνεια (alt. loco) Ky 30 δρος e corr. L¹
 πάντων A 32 ἔστι in ras. L 33 ἀξιοῖ ἐρμῖνος ἀκούειν A ἐρμῖνος, τὸ in ras. J
 34 πάντη τὰς A διαστάσεις JLA: διαστατάς τε Kν 36 γοῦν ν εἰπε supra. L¹

τὸν γάρ τοι παραλληλοπίδιον καὶ γραμμὴν γωνιακὴν συνάπτεται ³²⁵
ἀλλήλοις.

'Αλλὰ πῶς ή διαιρεθεῖσα γραμμὴ ἔτι κοινὸν ὅρον ἔχει τὸ σημεῖον, ή
δὲ διαιρεθεῖσα ἐπιφάνεια κοινὸν ὅρον ἔχει τὴν γραμμὴν η̄ τὸ σῶμα τὴν ἐπι-
φάνειαν; τὰ γάρ διαιρεθέντα οὐκείσις πέρασιν περιγραφόμενα καὶ οὐκείσις
ἔχοντα ὅρους οὐκέτι κοινὸν ὅρον ἔχει, πρὸς ὅν συνάπτει τὰ μόρια αὐτῶν.
η̄ δυνάμεις δεῖ θεωρεῖν τὴν διαιρέσιν, ἀλλ' οὐκ ἐνεργείᾳ, καὶ δυνάμεις ἐν
μὲν τῇ γραμμῇ τὸ κοινὸν σημεῖον, ἐν δὲ τῇ ἐπιφανείᾳ τὴν γραμμήν, ἐν
δὲ τῷ σώματι τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ μέλλοι ἐν εἶναι τὸ ἀμφοῖν πέρας, ὅπερ 15
10 δεῖ προσεῖναι τῷ συνεχεῖ· ἐνεργείᾳ γάρ ληφθέντα ταῦτα καὶ δύο γενόμενα,
εἰ μὲν παρακείμενα εἴη, ἀμα ποιεῖ τὰ πέρατα καὶ ἀπτόμενα τὰ πεπερατω-
μένα, εἰ δὲ μή, οὐδὲ ἀπτόμενα δύναται εἶναι.

Τὸ δὲ σῶμα, καθόσον μὲν τριχὴ διαστατὸν καὶ μετρεῖσθαι πέφυκεν, ποσὸν
ὑπάρχει· καθίσνον μέντοι ὑποκείμενόν ἔστιν καὶ ταῦτὸν καὶ ἐν ἀριθμῷ μένον
15 τῶν ἐναντίων ἐστὶ δεκτικόν, κατὰ τούτῳ οὐσία ἐστίν· ὥστε οὐ καλῶς οἱ περὶ
τὸν Λούκιον ἐγκαλοῦσσιν ὡς τὸ σῶμα τῆς οὐσίας ὃν εἰς τὸ ποσὸν μετενεγκόντι. 20

'Ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, δπως εἶπεν· ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ Β
τόπος ἐστὶν ποσά, διότι οὐχ ἦνωται τῷ σώματι οὐδὲ ὁ χρόνος οὐδὲ ὁ
τόπος, ἀλλ' ἔξωθεν ταῦτα ἐπακολουθεῖ. καὶ ὁ μὲν τόπος περὶ τὸ σῶμα
20 ὃν καὶ τὴν τοῦ σώματος διάστασιν συνδιέστηκεν τοῖς σώμασιν, καὶ καθόσον
μὲν διάστημα καὶ αὐτὸς καὶ ἐπιφάνεια, ποσὸν ἀν εἴη, καθόσον δὲ περιέχον
καὶ πέρας, πρὸς τι. συνεχῆς δέ ἐστιν ὁ τόπος, διότι καὶ τὰ τούτου μόρια 25
πρὸς κοινὸν ὅρον συνάπτει· τὰ γάρ τοῦ σώματος μόρια πρὸς τινα κοινὸν
ὅρον συνάπτοντα τόπους τινὰς κατέχει μόρια ὅντα τοῦ τόπου, οἵτινες καὶ
25 αὐτοὶ πρὸς κοινὸν ὅρον συνάπτουσιν, πρὸς ὅν καὶ τὰ τοῦ σώματος μόρια.
εἰ δὲ ἐπιφάνεια ἐστὶν ὁ τόπος τοῦ περιέχοντος καθὼλ περιέχει, η̄ δὲ ἐπι-
φάνεια συνεχῆς, πρόδηλον δτι καὶ ὁ τόπος. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο ταύτη τῇ
ἀποδεῖξει, διάτι οὐπω ἔγνωστο, τί ἐστιν τόπος· φυσικῆς γάρ η̄ θεωρίας
η̄ σκέψις. ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, δτι ἐνταῦθα τὰ τοῦ σώματος μόρια τὰ 30
30 συνεχῆ οὐ καθ' ἔαυτὰ ἐν τόπῳ εἰναί φησι· καὶ γάρ κατέχει μὲν καὶ αὐτὰ
τόπον, οὐ μὴν καθ' αὐτά, ἐπειδὴ οὐδέ ἐστιν ἐν τόπῳ καθ' ἔαυτὰ οὐδὲ
περιέχεται καθ' ἔαυτά. ὁ δὲ χρόνος ποσὸν μέν ἐστιν καὶ αὐτός, δτι ἐν
διατήματι θεωρεῖται, καὶ ἔστιν ἀριθμὸς κινήσεως· συνεχὲς δέ ἐστιν. διάτι
τὸ παρελγυθός αὐτοῦ καὶ τὸ μέλλον πρὸς κοινὸν ὅρον τὸ νῦν συνάπτει
35 καὶ συνδεῖται κατὰ τοῦτο. ἔοικεν δὲ ὁ χρόνος εἶναι κυριώτατα συνεχῆς·

1 παραλληλοπίδιον J¹: παράλληλα ἐπίπεδα J e corr., LΚΛν

6 αὐτῶν τὰ μόρια Λ

8 σημεῖον κοινὸν Λ 10 γινόμενα Λ 14 μέντοι] δὲ Λ 17 παρὰ ex περὶ corr. L

20 ὃν] δν L 21 καὶ η̄ ἐπιφάνεια Λ 24. 25 ἀτινα καὶ αὐτὰ Λ 26 εἰ δὲ J.Λν:

η̄ εἰ δὲ K: εἰ δὲ η̄ Λ 28 ἐπιφάνεια τίς ἐστιν J 29 τὰ prius supra J^a
εἰ

η̄ K 28 η̄ δὲ in ras. J 28 ἔγνωσται b 29 τὰ prius supra J^a

30 οὐ et φησι b, supra L² vel ³: om. J.Λ¹ΚΛν 31 αὐτὰ (ante ἐπειδὴ) ex ἔαυτὰ ut

vid. L 32 εἰ δὲ αὐτὰ περιέχεται Λ

τῶν μὲν γάρ ἄλλων συνεχῶν ἔκαστον καὶ διαιρεθείη ἄν, ὁ δὲ χρόνος ἀεὶ 32^c συνεχῆς καὶ οὐδέποτε ἐξ ἀπτομένων. κατά τε οὖν τοῦτο διαιρέτει τῶν 36 ἄλλων συνεχῶν καὶ διεύκεινα μὲν ἐκ θέσιν ἔχόντων, οὐτος δὲ οὐκ ἐξ
5 έχόντων θέσιν. ταῦτα μὲν οὖν εἰς σαφήνειαν τῶν τῷ Ἀριστοτέλει δεδογμένων εἰρήσθω.

'Αποροῦσι δέ τινες, πῶς τὸ ποσὸν γένος λέγεται τοῦ διωρισμένου καὶ συνεχοῦς, εἴπερ πρότερόν ἐστιν φύσει τὸ διωρισμένον τοῦ συνεχοῦς. ἐν οἷς γάρ τὸ μὲν μᾶλλον, τὸ δὲ ἡττον καὶ τὸ μὲν πρότερον, τὸ δὲ 40 ὅστε τούτοις οὐ δύναται εἶναι κοινὸν γένος, διότι τῶν μὲν εἰδῶν ἔκαστον 10 ἀναιρεθὲν οὐ συναναιρεῖται τὸ γένος, τὸ δὲ ἀντικείμενα ἀμα εἰδη ἀναιρεθέντα Γ ἀναιρεῖ τὸ γένος· ἐφ' ὃν οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον καὶ τὸ πρότερον καὶ ὅστε τούτοις τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ προτέρου συναναιρεῖται καὶ τὸ ἡττον καὶ ὅστε τούτοις, ὥστε καὶ τὸ γένος. διὰ τοῦτο μὲν οὖν, ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ τὸ ὅστε τούτοις ἐστιν, οὐ δύναται τι ὡς γένος κατηγορεῖσθαι. διεύκειν 15 τὸ πρότερον φύσει τὸ διωρισμένον τοῦ συνεχοῦς, δεικνύουσιν ἐκ τοῦ συναναιρεθέντα 45 φεῦ μὲν, μὴ συναναιρεῖσθαι δέ· τριῶν μὲν γάρ ἀναιρεθέντων ἀναιρεῖται τὸ τριγώνον, τριγώνου δὲ ἀναιρεθέντος οὐκ ἀναιρεῖται τὰ τρία. καὶ τὸ μὲν διωρισμένον συνεπιφέρεται τῷ γάρ τριγώνῳ συνεισφέρεται τὰ τρία· τὸ δὲ συνεχὲς συνεπιφέρει· τὸ γάρ τριγώνον εἰσάγει τὸν τρία. ἔτι δὲ τὸ μὲν 20 ἀπλοῦν ἐστιν, φασίν, καὶ καθ' ἑαυτὸν ὑφεστήκος τε καὶ νοούμενον, τὸ δὲ καὶ θέσιν προσείληφεν. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐπιστημῶν, διότι, φασίν, πρεσβυτέρα ἐστὶν ἀριθμητικὴ γεωμετρίας· δῆλον δὲ διεύκειν τὸν εἴη τοῦτο 50 ἀληθές, εἰ μὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ μεγέθους εἴη πρεσβύτερος. τινὲς δὲ τὸ αὐτὸν κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ τὸ συνεχὲς διαιρετὸν εἶναι εἰς ἀεὶ διαιρετά· 25 μὴ ὄντος οὖν τοῦ διωρισμένου οὐδὲ ἀντὸν εἴη. ἐστιν δὲ οἷμα καὶ τοῦτο λέγειν, διεύκειν, τὸ ποσὸν τὸ μετρούμενον εἶναι φαμεν, πᾶν δὲ μέτρον κατὰ ἀριθμὸν γίνεται, ὁ δὲ ἀριθμὸς διωρισμένον ποσόν· προγεγένεται ἄμφα τοῦτο τοῦ συνεχοῦς. πρὸς δὴ ταῦτα | τὸ μὲν φιλονεικεῖν ὡς οὐκ ἐστιν φύσει πρότερον 32^c Δ τὸ διωρισμένον, διότι ἀπὸ τῆς τοῦ συνεχοῦς διαιρέσεως τὸ εἶναι ἔχει τὸ 30 διωρισμένον, καὶ ἐστιν τινὰ συνεχῆ ἀδιαιρετα, ὡς αἱ ἄτομοι, βίᾳοι δοκεῖ. ῥηγέον δὲ μᾶλλον, διεύκειν οὐδέποτε τὸ πρότερον ἔχουσιν καὶ ὅστε τούτον, οὐκ ἐστιν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος, καθ' ὅσον δὲ δι' ἑαυτῶν προσεχῶς ἐπικοινωνεῖ τῷ ποσῷ καὶ οὐδέποτε τὸ κωλύον ἐπίσης μετέχειν καὶ τὸ συνεχὲς τοῦ 5 ποσοῦ ὠσπερ καὶ τὸ διωρισμένον, κατὰ τοῦτο διεύκειν τὸ γένος ἀντὶ τὸ ποσὸν 35 ἀμφοῖν· ἀρκεῖ γάρ πρὸς τοῦτο ἡ ἀμεσος μεθεξις· καν γάρ πρὸς τοῦ

1. 2 συνεχῆς ἀεὶ L 2 κατὰ τοῦτο οὖν (om. τε) A 3 ἐκ θέσιν
corrig. L οὐκ ἐξ L: ἐξ οὐκ Αν: οὐκ JK 4 τῶν] τὸν J 6 γένος post
διωρισμένου ponunt Kv 7 φύσει post τοῦ συνεχοῦς ponit A 9 κοινὸν γένος
εἶναι Α 11 καὶ ἡττον KA 12 καὶ τὸ ὅστερον K προτέρου JLA:
πρότερον Kv 14 πρότερον] πρῶτον L 15 δέκτηνιν Kv 19 τὸν τρία JL:
τὰ τρία KAν 20 ἐστιν om. Kv 24 ἀεὶ διαιρετά, ἀ in ras. J (cf. Dex. p. 67,10):
ἀεὶ διαιρετὸν KAν: ἀδιαιρετον L 25 οὖν] δὲ K 26 post διεύκειν τὸν εἴη L²
τὸ supra Ja 28 πρὸς μὲν δὴ A 30 καὶ ὅστερον ἔχουσι A 32 προσεχῶς om. A
30 βίᾳοι] βία A 31 καὶ ὅστερον ἔχουσι A 32 προσεχῶς om. A

τριγώνου τὰ τρία ποσόν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχὲς πρὸ τοῦ τριγώνου ποσόν. 32γ
οὗτοις δὲ καὶ ἐπὶ τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως ὄρῶμεν· καὶ γάρ προτέρᾳ
τῇ φύσει τῆς ἀποφάσεως η̄ κατάφασις, καὶ δημιας κατὰ τὸ ἀποφαινεσθαι
καὶ κατὰ τὸ ἀληθεύειν η̄ φύσηςθαι εἰπίσης ἔχοντα ὄρῶντες ὑπὸ τὸ αὐτὸ
5 γένος εἰναι φαμεν. ταῦτα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τοῦ διωρισμένου καὶ 10
συνεχοῦς ἐννοῶν προτάττει μὲν πανταχοῦ τὸ διωρισμένον· καὶ γάρ ἐν τῇ
πρώτῃ διαιρέσει τοῦ ποσοῦ, φησίν, τὸ μέν ἐστι διωρισμένον, τὸ δὲ
συνεχές, καὶ ἐν τῇ διαιρήσει τῶν καθ' ἔκαστα πρῶτα τὰ ὑπὸ τὸ
διωρισμένον παραδίδωσι λέγων· ἐστι δὲ διωρισμένα μὲν ὅ τε ἀριθμὸς
10 καὶ ὁ λόγος· κατὰ δὲ τὴν ἐπίσης τοῦ ποσοῦ μέθεξιν ὡς ὑπὸ γένος αὐτὰ
τὸ ποσὸν ἀνιδιαιρεῖ.

*Ἐτι δὲ ὁ Πλωτῖνος ζητεῖ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ ὄντος· ἐι τὸ συνεχὲς
ποσόν ἐστιν, οὐκ ἐστιν τὸ διωρισμένον ποσόν· εἰ δὲ ἄμφω ποσά, δεικτέον 15
τί τὸ ἐν ἀμφοτέροις κοινόν'. καὶ λύει τὴν ζήτησιν ἐν τῷ τρίτῳ λέγων
15 διτὶ κοινὸν αὐτοῖς ἐστιν τὸ τοσόνδε, δηλονότι τὸ ὡς μέτρον καὶ ὡς πέρας
θεωρούμενον, καθ' ὃ ποσὸν ἔκαστον γινώσκεται. τοῦτο γάρ οὐκ ἀπὸ τοῦ
ἀριθμοῦ τῷ μεγέθει ἐνεδόθη, ὡς τισιν δοκεῖ, ἀλλ' ἐστιν ἴδιον μέτρον καὶ
τοῦ ἡνωμένου τε καὶ ἀλληλουχουμένου καὶ ἔτι μέντοι τοῦ διωρισμένου.

ἰδίᾳ γάρ καὶ φύσις ἔκάστου, ὡς καὶ ἐν τῷ παντὶ κόσμῳ θεωρεῖται τοῦ 20
μὲν συνεχοῦς η̄ φύσις, η̄ τις καλεῖται μέγεθος, κατὰ ἔννοιαν καὶ ἀλληλουχίαν,
τοῦ δὲ διωρισμένου, η̄ τις καλεῖται πλῆθος, κατὰ σωρείαν καὶ παράθεσιν. Ε
καὶ γάρ κατὰ μὲν τὴν τοῦ μεγέθους οὐσίαν εἰς ὁ κόσμος ἐστιν τε καὶ νοεῖται
σφαιρικὸς καὶ συμπεφυκὼς ἔχωνται, διατεταμένος τε καὶ ἀλληλουχούμενος,
κατὰ δὲ τὸ πλῆθος η̄ τε σύνταξις καὶ η̄ διακόσμησις η̄ ἐκ τοσῶνδε φέρε
25 εἰπεῖν στοιχείων καὶ ζώων η̄ φυτῶν θεωρεῖται καὶ ἐναντιοτήτων η̄ διοιστή-
των τόσων καὶ τόσων. εἰ οὖν ἐν ταῖς εἰκόσιν οὕτῳ ταῦτα κεχώρισται, 25
πολὺ πρότερον ἐν τοῖς νοούμενοις γένεσιν καὶ πρὸ τούτων ἐν τοῖς καθ'
αἵτά ἀδύοις εἰδεστιν διέστηκεν, κοινὸν ἔχοντα, ὡς εἴρηται, τὸ μέτρον καὶ
πέρας.

30 *Ἐγκαλοῦσιν δὲ οἱ περὶ τὸν Λούκιον καὶ Νικόστρατον τῇ διαιρέσει
πρῶτον μὲν ὡς μὴ δεόντως καὶ τὸ μέγεθος ποσὸν λεγούσῃ· πηλίκον γάρ
ἔδει τοῦτο λέγειν, ποσὸν δὲ τὸν ἀριθμόν, τὸ δὲ κοινὸν η̄ ἄλλο τι η̄ διωνύ-
μως τῷ ἐνὶ τῶν εἰδῶν ποσὸν καὶ αὐτὸν ὄνομαζειν. ἀλλ' ἐπειδὴ καν κατὰ
τὸ πλειστὸν τὸ μὲν συνεχὲς πηλίκον, τὸ δὲ διωρισμένον ποσόν, ἀλλὰ καὶ 30
35 ὑπαλλάττει πολλάκις (τὸ γοῦν ὕδωρ συνεχὲς ὃν ποσὸν λέγομεν, ἀλλ' οὐ

2 καὶ ἀποφάσεως in marg. Ja	πρότερον Kv	4 ἔχοντα] πολι ρι εχούσας
5. 6 καὶ τοῦ συνεχοῦς Λ	7 ἐστι, ε in ras. L	8 διαιρήσει, δι supra J ¹
9 μὲν οἷον (οἷον οι. n) ἀριθμὸς καὶ (καὶ δ C) λόγος Arist.		10 ὡς οι. Kv
ὑπὸ τὸ γένος Kv	12 δὲ καὶ δ Λ	14 λέγων] cf. Enn. VI 3,13,14
καὶ πέρας Λ	15 διτὶ οι. L	Πλωτῖνος] Enn. VI 1,4
χουμένου v	16 οὖν οι. Λ	17 ἐνεδόθη in marg. Ja
ζώων bis A	19 ἔκάστω Kv	18 καὶ τοῦ ἀλληλου-
supra Ja	έναντιών L	22 τε οι. Λ
	26 τόσων η τόσων L	23 διατεταγμένος Λ
	28. 29 τὸ πέρας καὶ μέτρον J ¹ , sed corr. Ja	25 καὶ ν (in εἰκόσιν) ετ οὕτω
		31 γάρ οι. L

πηλίκον· πολὺ γάρ καὶ οὐχὶ μέγα· καὶ τὸν χρόνον ποσὸν λέγομεν), εἰκότως 32^v οὔτε δύο πεποίκην κατηγορίας τὸ ποσὸν καὶ πηλίκον οὔτε κατὰ τὸ πηλίκον καὶ ποσὸν διείλεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ διωρισμένον, ἅπερ οὐδέποτε ὑπαλλάττει.

5 Αἰτιῶνται δὲ καὶ τὸ εἰς δύο γενέσθαι τὴν διαιρεσιν· ἔδει γάρ μετὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος τρίτον εἶδος τάττειν τὸ βάρος ἢ τὴν ῥοπήν, ³³ ως Ἀρχύτας καὶ ὡς ὁ ὄστερον Ἀθηναῖος ἔταξεν καὶ Πτολεμαῖος ὁ μαθηματικός. ἀλλὰ ῥητέον διτὶ ἡ βαρύτης ποιότητός ἐστιν, ως ἡ πυκνότης καὶ παχύτης οὐχὶ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ποιόν, καὶ τὰ τούτοις ἀντι-
10 κείμενα. ἀλλ’ ἡ μνᾶ καὶ τὸ τάλαντον τὰ ἐπὶ βάρους λεγόμενα παῦ ἀν περι-
ληφθείη; ἢ εἰς μὲν τὰ προσηγούμενα ποσὰ φῆσθαι οὐδαμῶς, εἰς δὲ τὰ
κατὰ συμβεβηκός· οὔτε γάρ κατ’ ἀριθμὸν ἀπλῶς οὔτε κατὰ μέγεθος. ἀλλ’
ἐπιστῆσαι χρή, μήποτε οὐχ ὡς τὸ λευκὸν κατὰ συμβεβηκός ποσόν, διτὶ ἡ ³⁴
ἐπιφάνεια ποσόν, οὕτως καὶ ἡ ῥοπή, ἀλλ’ αὐτὴ καθ’ αὐτήν ἐστι ποσόν, Z
15 διότι καθ’ αὐτὴν ἐπιδέχεται τὸ τοῦ ποσοῦ ἴδιον, τὸ ἵσον καὶ ἄνισον, ως
ἄλλαι τὴν ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. δεῖ γάρ οἷμαι καὶ τῷ Ἀρχύτᾳ προσ-
έχειν τὸν νοῦν τριχῇ καὶ αὐτῷ διειλόντι τὸ ποσόν· γράφει γάρ οὕτως·
‘τὰς ποσότητος διαφορὰν τρεῖς· τὸ μὲν γάρ αὐτᾶς ἐστιν ἐν ῥοπῇ ως τὸ
τάλαντον, τὸ δὲ ἐν μεγέθει ως τὸ δίπαχον, τὸ δὲ ἐν πλάθει ως τὸ δέκα’. ³⁵
20 καὶ ταύτην μὲν ὁ Ἰάμβλιχος ἀποδέχεται τὴν διαιρεσιν, καὶ ως κατὰ τὸ
τελεύτατον μέτρον τοῦ ποσοῦ τὴν τριάδα γενομένην καὶ ως τοῖς πράγμασι
σύμφωνον· “ἡ γάρ κατὰ ῥοπὴν ποσότης οὔτε τῷ μεγέθει οὔτε τῷ πλήθει
ἐστὶν ἡ αὐτή, ἀλλ’ ἐν κινήσει μᾶλλον θεωρεῖται καὶ κατὰ βάρος ἢ κου-
φότητα ἔχει τὸ ποσόν. παραλέλειπται οὖν, φησίν, αὕτη ἡ διαιρέσις οὕτως
25 ἔχουσα· ‘τῶν ποσῶν τὰ μὲν ἔχει ῥοπήν, τὰ δὲ οὐκ ἔχει’, καὶ δῆλον διτὶ
οὔτε τοῖς συνεχέσι καὶ διωρισμένοις ἡ αὐτή ἐστιν οὔτε τοῖς θέσιν ἔχουσιν ³⁶ 50
καὶ μή· καὶ ἐν τῷ παντὶ δέ, φησίν, ἐναργῆς ἡ διαιρέσις αὕτη φαίνεται
τῶν μὲν τεσσάρων στοιχείων ῥοπὴν ἔχόντων, τοῦ δὲ οὐρανοῦ ἀρρεποῦς δόντος.
καὶ ἐν ταῖς κινήσεσιν αἱ μὲν ἐπ’ εὐθείας κινήσεις μετὰ ῥοπῆς γίνονται
30 ἀρχὴν ἔχουσαι καὶ τελευτὴν καὶ στάσει μεταξὺ διαλαμβανόμεναι, ἡ δὲ κατὰ
κύκλον συνεχῆς καὶ ἄναρχος οὖσα καὶ ἀτελεύτητος, ως | ἀν δεικνύητος 33^v A
οὖσα, ἀρρεπῆς ἐστιν. καὶ ἐν τοῖς ἀσωμάτοις δέ, φησίν, ποσοῖς ἐναργῆς
ἡ τοιαύτη διαφορά· ἐλὺν γάρ τις τὴν ψυχὴν ὑπόθηται ως καθ’ ἔαυτὸν ποσόν,
ἢ νεύει εἰς τὸ σῶμα, ῥοπὴν ἔχει τὴν ἐπὶ τὸ κάτω, ἢ δὲ ἀπὸ τῶν κάτω
35 πρὸς τὸ νοητὸν νεύει, ἐπὶ τὸ ἄνω· ὃ δὲ νοῦς ἀρρεπὲς ποσόν. διὰ τί δέ,
φησίν, τὰ μὲν διαστήματα τῆς φωνῆς ποσὰ λέγομεν, τὰ δὲ τῆς ῥοπῆς

2 κατηγορίας πεποίκην L 3 καὶ τὸ διωρισμένον A 7 Πτολεμαῖος] fort. ἐν τῷ Περὶ
ῥοπῶν, ut conicit Heiberg; cf. in l. De caelo p. 710,14 H. 8. ποιότητος A: ποιότητες JLv,
sed to supra J: ποιήτης K(?)b ως πυκνότης L 8.9 καὶ ἡ παχύτης LA 9 οὐχὶ^v
Brandis: οὐχ ἡ libri τὸ prius om. L ἀλλὰ in ἀλλ’ ἡ μν. L¹ 11 φῆσθαιν J
δὲ, δ e corr. L¹ 12 οὔτε (prius), τ in ras. J 13 διτὶ ως ἡ L 16 Ἀρχύτα] fr. 35 H:
18 τὰς ex τὰς corr. A: τῆς K πορότητας sic A αὐτῆς K ἐντὶ v
19 δίπαχον, αχ e corr. L¹: δίπηχον A πλάτει A τὸ JL: τὰ ΚΑν 23 ἐστὶν om. K
26 post ἔχουσιν add. εἴτε Kv 28 δὲ οὖν οὐρανοῦ A 31 δεικνύητος, δει in ras. J

ἥιαστήματα οὐ λέγοιμεν ποσά;” πρὸς δὲ Κορνοῦτον καὶ Πορφύριον τὴν ῥηπὴν 33ε
κατὰ βαρύτητα καὶ κουφότητα θεωρούμενην ποιότητα λέγοντάς φησιν τὴν
ῥηπὴν μὴ εἶναι βαρύτητα καὶ κουφότητα, ἀλλὰ μέτρον βαρύτητος καὶ κου-
φότητος· “αὐτὰ μὲν γάρ καθ’ αὐτὰ τὰ βαρέα η̄ κοῦψα ἐπ’ ἄπειρον ἀν-
5 προῖοι μηδένα ἔχοντα ὅρον ἐξ αὐτῶν, ἐπειδὴ δὲ η̄ ἀπὸ τῶν μέτρων τῆς
ῥηπῆς δύναμις τάξιν καὶ ὅρον ἐντέθεικεν, τηνικαῦτα εἰς εὐταξίαν κατέστη”.
κοινῶς μὲν δὴ περὶ τοῦ ποσοῦ ταῦτα διαπορεῖται καὶ οὕτως διαλύεται.

Κατ’ ίδιαν δὲ περὶ ἑκάστου τῶν εἰδῶν τοῦ ποσοῦ διαποροῦντες περὶ 10
τοῦ ἀριθμοῦ πρώτου διαιρούμενοι λέγουσιν ὡς ἄλλη μέν τις ἐστιν τοῦ
10 ἀριθμοῦ φύσις, καθ’ η̄ ἐστιν ώρισμένος καὶ πόσος βαρυτόνως, ἄλλη δέ,
καθ’ η̄ τὸ ποσὸν αὐτῷ ἀριστώς καὶ δύστόνως ὑπάρχει· καὶ ταύτην εἶναι
τὴν δηλούμενην, διαν ποσὸν τὸν ἀριθμὸν εἶναι λέγωμεν, τὴν δὲ ἑτέραν
παραλειπεῖται τοῖς περὶ αὐτοῦ διαλεχθεῖσιν. πρὸς οὓς εὐθὺς ἐνίσταται
προσήκει· οὐ γάρ ἄλλο μὲν ὁ ἀριθμὸς ἔχει τὸ πόσος εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ 15
15 τοσόσδε εἶναι· εἰ γάρ πᾶν τὸ μετασχόν ἀριθμοῦ τὸ τοσόνδε εἶναι ἔχει,
πῶς ἀν δὲ ὁ ἀριθμὸς ἄλλο τι εἴη παρὰ τὸ τοσόνδε; οὐ γάρ τὸ ποσὸν εἰληπται
τὸ ὅλη ἀναλογοῦν ἐν τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ τὸ διωρισμένον * *, δηδὴ ἀριθμός
ἐστιν· τὸ μὲν γάρ διωρισμένον μόνον ποσὸν πλῆθος ποιεῖ, τὸ δὲ καὶ ώρι-
σμένον ἀριθμόν. ἔτι δὲ τῶν συνθέτων καὶ ἐνύλων τοῦτο ίδιον τὸ ἄλλα μὲν
20 αὐτὰ εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ εἶναι αὐτῶν, ὥσπερ ἄλλο μὲν ἀνθρωπος ὁ σύνθετος
αὐτός, ἄλλο δὲ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι, η̄ κατὰ τὸ εἶδος ὑπόστασις· τὰ δὲ ἀλλὰ 20
εἰδὸν καὶ ἀσύνθετα, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδείκνυσιν, ταῦτὸν ἔχει τὸ ἔκαστον
καὶ τὸ ἑκάστῳ εἶναι. εἰ δέ τις ἔκαστον τῶν ὄντων οὐσιοῦν βουλόμενος ἄλλην B
μὲν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἀπαιτεῖ εἶναι, ἄλλην δὲ τὴν ίδιότητα καὶ τὸ εἶδος,
25 ἐννοείτω ὡς ὁ εἰδητικὸς ἀριθμὸς καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἔκαστον ταῖς οὐσίαις
τῶν ὄντων συνυπάρχουσιν οὕτε πρότερα αὐτῶν οὕτε ὑστερα ὄντα, ἀλλὰ
κατὰ τὰς οὐσίας οὐσιωμένα, ὥσπερ αἱ οὐσίαι κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἡρίθμηνται.

’Αλλὰ διὰ τί, φησὶν ὁ Ηλιωτῖνος, οὐσιώδους ὄντος ἐκείνου τοῦ ἀριθμοῦ 25
δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν οὐσία; η̄ διτι οὐδὲ τὰ ἄλλα, δσα ἐστὶν ἐνταῦθα ὡς
30 ἐν ἑτέροις ἔτερα, καὶ ἐν τῷ νῷ ὡς συμβεβήκότα θεωρεῖται, ἀλλ’ αὐτὰ
καθ’ αὐτὰ ἐστηκεν, οἷον η̄ δικαιοσύνη ἐνταῦθα μέν ἐστιν ἔξις τῆς ψυχῆς,

1 κορνοῦτον JL ¹ ΚΑ: κουρνοῦτον L ² ν
marg. b: ποιότητας K: ποσότητα v	2 θεωρούμενων Kv
4 ἀν] μὲν A	ποιότητα JLΑ, in
5 προῖοι scripsi: προτὶ Kv:
ὅρον post ἐαυτῶν L
αὐτῶν v
πρόλι J: πρό L: πρὸ η̄ sic A
θεικε A	6 ἑκτέ-	
7 μὲν om. A	7 ταῦτα ante περὶ L	8 κατ ²] καὶ L
9 τὶς om. A	9 τὸ om. A	10 ἄλλη, η̄ in ras. L
έστι in ras. L	11 τῷ utrobiique A	12 εἶναι τὸν
ἀριθμὸν A	12 ὁ om. A	13 ὁ om. A
14 δὲ om. A	13 τῷ πόσος om. Dex. p. 68,23 B.	14 ὁ om. A
15 τοσόσδε, ο alt. in ras. L ¹	15 ἀναλογοῦν—έστιν (18) om. K	15 ὁ σύνθετος
excedisse vid. τε καὶ ώρισμένον	16 post ποιεῖ iterat μόνον A	16 ὁ σύνθετος
17 ἀναλογοῦν—έστιν (18) om. K	17 ταῦτὸν ἔχει τὸ ἔκαστον] ἔκαστον ἔχει	17 ταῦτὸν ἔχει τὸ ἔκαστον] ἔκαστον ἔχει
post διωρισμένον	18 post ποιεῖ iterat μόνον A	18 ταῦτα ante περὶ L
20 ἀνθρωπος A	19 ταῦτα ante περὶ L	19 ταῦτα ante περὶ L
21 ἄλλω Λ	20 ἀνθρωπος A	20 ἀνθρωπος A
τὸ (ante ἀνθρώπῳ) οὐ τῷ corr. L ¹ : τῷ A	21 ἄλλη η̄ in ras. L	21 ἄλλη η̄ in ras. L
22 ἀπόδεικνυσιν] Metaph. Z 6 p. 1031a28 sqq.	22 ἄλλη η̄ in ras. L	22 ἄλλη η̄ in ras. L
ταῦτόν A	23 τῷ Λ	23 τῷ Λ
οὐσιοῦν scripsi: οὐσιῶν JLΑ: οὐσιῶν παραστῆσαι Kv	24 τῷ Λ	24 τῷ Λ
26 τῶν ὑπάρχουσιν (om. ὄντων συν—) A	25 ὄντα τὰ ἄλλα J	25 φασιν K
ΠΗλωτῖνος] Enn. VI 1,4	26 ἄλλα om. v	26 ἄλλα om. v
30 ἐν (ante ἑτέροις) om. v	31 ἐνταῦθα om. L	31 ἐνταῦθα om. L

ὅτι κατὰ μέθεξιν ὑφίσταται καὶ οἷον πεπόνθησιν, ἐν δὲ τῷ νῷ αὐτὸ τοῦτο 33² ὅπερ ἔστιν· καὶ γάρ καὶ ὁ ἐν τῇ φυχῇ τῆς δικαιοσύνης λόγος οὐσιώδης ἔστιν ὑπόστασις. οὗτως δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἔκαστον ἐν μὲν τοῖς αἰσθητοῖς μεριστῶν μετεχόμενον συμβεβηκός γίνεται, ἐν δὲ 30 5 τοῖς ἀύλοις εἰδέσιν μονοειδῶς ἔστηκεν κατ' ἐνέργειαν ἐν ταῖς οὐσίαις ἀφωρισμένα. οὗτος μὲν οὖν ἄλλος λόγων τρόπος, ὡς ὁ θεῖος Ἰάμβλιχός φησιν.

Περὶ δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ διαπορεῖ πᾶλιν ὁ Πλωτῖνος, καθ' ὃν πέντε ἵπποι θεωροῦνται καὶ τὰ ἄλλα ωσαύτως κατὰ σύνθετιν μονάδων μετρεῖται, πότερον ἐνυπάρχει ἡ χωρὶς ὧν μετρεῖ, ὥσπερ ὁ κανών· καὶ 10 γάρ εἰ χωρὶς ὧν μετρεῖ, ποσὰ οὐκ ἔσται τὰ ὑποκείμενα μὴ μετέχοντα τοῦ ποσοῦ· ἔπειτα μέτρα μὲν ἔστω τὰ κεχωρισμένα ὡς μετροῦντα, διὰ τί δὲ ποσά; ή γάρ αὐτοποσότης οὐ πάντως ἔστι ποσόν³. τοῦτο δὲ αὐτὸς μὲν λόγων 'εἰ ἐν τοῖς οὖσιν ὄντες, φησίν, οἱ ἀριθμοὶ εἰς μηδεμίαν ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγονται, ποσὸν ἀν εἰεῖν'. ὁ δὲ Ἰάμβλιχός φησιν διτοι "ἢ σπερ 15 15 τὰ ἄλλα ἔνυλα εἰδή, οὗτως καὶ ὁ ἀριθμὸς πάρεστι μὲν καὶ συνυπάρχει τοῖς διαριθμουμένοις πράγμασιν, οὐ μέντοι ἐν αὐτοῖς ἀπλῶς ἔχει τὴν ὑπόστασιν, οὐδὲ ἐπιγινομένην αὐτοῖς κατ' ἐπακολούθησιν οὐδὲ ἐν συμβεβηκότος τάξει 40 παραγινομένην, ἔχουσαν δέ τινα ἰδίαν μετὰ τῶν πραγμάτων οὐσίαν, καθ' Γῆν ἀφορίζει καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον μέτρον συντάττει τὰ μετέχοντα". καὶ τὴν 20 ποσότητα δὲ ποσὸν εἶναι οὐκ ἀτοπον ὁ Ἰάμβλιχός φησιν, ὡς καὶ ἔαυτῇ παρέχουσαν ὅπερ τοῖς ἄλλοις ὀδιῶσιν· "καὶ γάρ πρώτως, φησίν, ἀφ' ἔαυτῶν ἄρχεται τὰ χωριστὰ εἰδή τῆς ὄντως ἰδέας καὶ κατὰ τὴν εἰς ἔαυτὰ ἐνέργειαν ἔαυτοῖς τε παρέχει τὸ οἰκεῖον εἰδός καὶ τοῖς ἄλλοις ἀφ' ἔαυτῶν ὅμοι ἐνδιδώσιν". ἀξιῶ δὲ ἐφιστάνειν ἐγώ, πῶς η ποσότης μετέχειν ἀν ἔαυτῆς λέγοιτο, 45 25 ὥστε εἶναι ποσόν, καὶ η ἴσοτης ἵσον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅμοίως· τὸ γάρ μετέχον ἄλλο τι ὃν ἔπειτα μετέχει. ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς ποσὸν εἰκότως λέγεται· διαφορὰ γάρ τις η τοῦ ὀρισμένου μετὰ τοῦ γένους τῆς ποσότητος ποσὸν ποιεῖ τὸ δλον. εἴη δὲ ἀν καὶ ποσότης τις ὁ ἀριθμός, διτοι τὰ γένη τῶν εἰδῶν συνωνύμως κατηγορεῖται. εἴτε δὲ κατὰ τὸ ἀριθμεῖν εἴτε κατὰ τὸ 30 ἀριθμεῖσθαι ἔστιν ὁ ἀριθμός, πανταχῇ ἀν οὗτως τοῦ ποσοῦ εἴη. περὶ μὲν οὖν ὀριθμοῦ τοσαῦτα.

Περὶ δὲ λόγου ἀποροῦσιν, πῶς ὁ λόγος ἐν ποσῷ, πρῶτον μέν, διτοι τὰ ἄνευ συμπλοκῆς εἰς τὰς κατηγορίας ἀνάγεται, λόγος δὲ πᾶς κατὰ συμ-

2 καὶ alt. supra Ja 4 ἐν δὲ] οὐδὲ L 5 ἀύλοις] ἄλλοις L εἰδέσιν om. A
5. 6 ἀφωρισμένον b 6 οὖν om. A ἄλλος λόγων εκ ἀλόγων corr. L¹ (ἄλλος
in ras. supra) τρόπος λόγων A 7 πᾶλιν om. K Πλωτῖνος] I. c.
8 ωσαύτως] ὅμοίως A 10 ποσὰ ex ωσπερ ut vid. corr. L¹ τὰ om. A
11 ἔστω ex ἔσται corr. L¹ 14 ποσὸν, σ et v in ras. J Ἰάμβλ.] cf. Dex. p. 69,11 B.
15 παρέστηκε A 17 ἐπιγινομένοις K 21 φησίν supra Ja: om. A 22 ὄντος A
23 τε om. A 23. 24 ὅμοι ἐνδιδώσιν, ὅμοι ἐν ne scio unde corr. J 24 ἐγώ om. L
ἀν ante η Kv ἔαυτῆς λέγοιτο] ἔαυταις βούλοιτο K 25 ποσῶν b 26 λέγονται A
27 γάρ τις] γάρ Kv διωρισμένου v 28 τις ὁ supra Ja: τις ceteri 29 τὸ
alterum om. L 30 δ om. L δ ἀριθμός om. A δυτῶς ex δυτος corr. J:
οὗτος Dex. p. 69,36 post ποσοῦ iterat ἀν A 31 οὖν] τοῦ v

πλοκήν· ἔπειτα, εἰ τοσόνδε ὁ λόγος, κατὰ μὲν τὸ τοσόνδε ποσὸν ἔσται ὡς 33^η
κατὰ τοῦ φυλαρχίας, καὶ δὴ γέντω λόγος σημαντικός ἔστιν κατὰ πληρῆν τῷ
ἀριθμῷ τῆς επιτηκώς, εἴτε οὖν πληρῆν ὁ λόγος εἴτε τύπωσις τῆς πληρῆς μηδ-
φοῦσα αὐτήν, ἢ πάλις ἔστιν ἡ ποίησις, ποίησις μὲν τῆς κατὰ φαντα- 33^ν Δ
σίαν ὄρμῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ, πάθος δὲ τοῦ ἀέρος· ἔσται οὖν ἡ τοῦ ποιεῖν ἡ τοῦ
πάσχειν ὁ λόγος ὁ ἐν τῇ φωνῇ ἡ καὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν, ἀλλ’ οὐχὶ
ποσόν. εἰ δέ τις κατὰ τὴν πληρῆν μάνην ἀφορίζοιτο τὴν φωνὴν καὶ τὸν λόγον,
εἰς κίνησιν αὐτὸν ἀνάξει· εἰ δὲ κατὰ τὸν πληρέντα ἀέρα, οὐ μία κατηγορία,
εἴτε οὐχὶ ἐν τῷ σημαντικὸν καὶ συσημαντικὸν καὶ τὸ ἐνεργοῦν καὶ τὸ ἐν 5
10 ἦ ἐγγινόμενον ἐνεργεῖ. πρὸς δὴ ταῦτα ἀπαντῶν ὁ Ἰάμβλιχος “οὐχ ἀπλῶς,
φῆσιν, ἐν πληρῇ ἀέρος τὴν φωνὴν τιθέμεθα· πλήττει γάρ καὶ δάκτυλος τὸν
ἀέρα καὶ οὕπω ποιεῖ φωνὴν· ἀλλ’ ἡ ποσὴ πληρὴ καὶ σφοδρὰ καὶ τοσῆδε
καὶ τοιῶσδε, ὥστε ἀκουστὴ γενέσθαι, καὶ ἡ τῷ μέτρῳ τῆς ἀκοῆς συνει-
σουμένη καὶ ἡ τὸ ὑπερβάλλον καὶ τὸ ἐλλεῖπον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, αὗτη
15 κυρίως ἀν φωνῇ νομίζοιτο. κατὰ τὸ μέγεθος οὖν τῆς πληρῆς καὶ ποσὸν
μέτρον τὴν φωνὴν τιθέμενος ποσὴν αὐτὴν εἰκότως εἶναι ἀποφαίνεται”. 10
ταῦτα μὲν οὖν αὐταῖς λέξεσιν ὁ θεός Ἰάμβλιχος γέγραψεν.

‘Απορίας δὲ ἀξιον οἵμαι, πῶς οὐχὶ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τῆς γεύσεως
καὶ τῷ τῆς δισφρήσεως ἔδιον αἰσθητὸν ποσὸν ἀν εἴη· ἡ γάρ τοσῆδε καὶ
20 τοιῶσδε ποιότης τοῦ χυμοῦ καὶ τοῦ ἀτμοῦ ὥστε αἰσθητὴ γενέσθαι, αὗτη ἀν
εἴη καὶ γευστὴ καὶ δισφραντή. ἀλλ’ οὐδὲ Ἀριστοτέλης κατὰ τὸ κοινὸν
τοῦτο φαίνεται ποσὸν εἰπὼν τὸν λόγον. ἀλλ’ οὐτὶ καταμετρεῖται συλλαβῆ
βραχείᾳ καὶ μακρῷ. τοῦτο δέ φασιν οὐκ αὔταρκες· οὐδὲ γάρ ὁ λόγος 15
καθὸ λόγος μετρεῖται οὐδὲ ἡ βραχεῖα συλλαβῆ καθὸ συλλαβῆ *. ἀλλ’ οὐτὶ ἐν
25 χρόνῳ πλείσιν ἡ ἐλάττων, ὥστε ὁ χρόνος ἀν εἴη ὁ μετρῶν τὸν χρόνον, ἡ ἐλάττων
τὸν μείζονα, ὁ τῆς συλλαβῆς τὸν τοῦ λόγου· κατὰ συμβεβηκός οὖν ἡ συλλαβὴ
τὸν λόγον μετρεῖ. πρὸς δὴ ταῦτα φῆσιν ὁ Πορφύριος, οὐτὶ οὐκ ἐπειδὴ ἐν
βραχεῖ χρόνῳ λέγεται ἡ βραχεῖα συλλαβῆ, διὰ τοῦτο ἔστι βραχεῖα, ἀλλὰ
τῇ ἑαυτῆς φύσει ἔχει τὴν σμικρότητα· ὅμοιώς δὲ καὶ ἡ μακρά. καὶ γάρ 20
30 ἡ μὲν στενουμένης τῆς ἀρτηρίας δι’ ὀλιγότητα πνεύματος λέγεται βραχεῖα, Ε
ἡ δὲ εὐρυνομένης διὰ πλήθος μακρά, ὥστε ἡ μὲν ὡς βραχεῖα φύσει ἐν
βραχεῖ χρόνῳ λέγεται, ἡ δὲ ὡς μακρά ἐν μακρῷ. δυνατὸν δὲ καὶ τὴν
φύσει βραχεῖαν ἐν μακρῷ χρόνῳ προενέγκασθαι καὶ τὴν φύσει μακράν ἐν
βραχεῖ· τούτῳ γάρ διαφέρει μετρικὸς ρυθμικοῦ· ὃ μὲν γάρ τοῖς κατὰ φύσιν

1 ἔπειτα δὲ εἰ Lv; cf. Plot. Enn. VI 1,5. Dex. p. 70,1 B. τὸ ομ. Α 9 post ἐν
ras. 2 litt. J συσημαντικὸν K: οὐ σημαντικὸν L καὶ (post ἐνεργοῦν) supra Ja
12 τοσῆδε J: τοσῆδε A 13 τοιῶσδε, σ suprā Ja ἀκουστὴ, ἡ in ras. A¹ 14 καὶ
ἐλλεῖπον A Dex. p. 70,12 ἐν αὐτῇ v 15 πληρῆς Dex. p. 70,13: φωνῆς libri
15. 16 καὶ ποσὸν καὶ μέτρον L^γ 16 τῇ φωνῇ Α εἶναι εἰκότως v 18 τὸ
ex τῷ corr. A¹ 20 ποσότης Kv ὥστε] ὡς τὸ Α 21 δισφρητή K οὐδὲ
δ ἀριστοτέλης v 22 ποσὸν φαίνεται Lv 24 ἡ ομ. Α καθὸ συλλαβῆ (μετρεῖ)
Brandis recte 26 τὴν μείζονα Α 27 ἐν ομ. v 29 ἑαυτοῦ Kv
ἔχει J 31 ἡ μὲν] εἰ μὲν Α 32 ἡ] εἰ Α 33 προενέγκασθαι Dex. p. 70,26:
προενέγκασθαι libri 34 τούτω(i) JA: τούτου Kv: τοῦτο L τοῖς, οἱ in ras. J
9*

μήκεσι γρῆται, ὁ δὲ ἐναλλάττει τὰς φύσεις ἑκατέρου· ὅταν γὰρ μεταβάλλῃ 33^ν τὸ δακτυλικὸν μέτρον εἰς παιώνιον ρύθμον, ταῖς μακραῖς ὡς βραχείαις καὶ 25 ἀνάπαλιν ἐνίστε γρῆται· ὁ δὲ μετρικός, ἐὰν δευθείη, τὰ στοιχεῖα μεταβάλλει, οἷον τὸ ἔγρον ἔσει καὶ τὸν Διάνυσον Διάνυσον. εἰ οὖν διέστηκεν 5 ἐπὶ τούτων τὸ φύσει βραχὺ καὶ τὸ τῷ χρόνῳ, οὐ τῷ βραχεῖ χρόνῳ συλλαβὴ βραχεῖα λέγεται, ἀλλὰ τῷ βραχεῖα εἶναι ἐν βραχεῖ χρόνῳ λέγεται.

Διὰ τί δέ, φασίν, οὐ τοῖς γράμμασιν εἰπεν μετρεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ ταῖς συλλαβαῖς; ἢ διτὶ τὰ μὲν γράμματα κατὰ τὸν χαρακτῆρα θεωρούμενα 30 οὐ ποιεῖ ἐκφώνησιν, τὰ δὲ στοιχεῖα κατὰ τὴν δύναμιν νοούμενα καὶ τὴν 10 ἐκφώνησιν τὸ μῆκος ἔχει * * καθ' ἂ τὸ ποσὸν τοῦ λόγου· διὸ καὶ ἐν ἐνὶ καὶ ἐν πλειόσιν οὐδὲν ἥττον συλλαβὴ γίνεται, καὶ τὸ μῆκος καὶ ἡ βραχύτης τῆς 20 ἐκφωνήσεως γίνεται, ὡς ἀν ἔχῃ φύσεως τὰ στοιχεῖα.

Πῶς δέ, φασίν, βραχεῖα καὶ μακρᾶ καταμετρεῖσθαι τὸν λόγον εἰπεν; ἦρκει γάρ ἡ βραχεῖα καταμετροῦσα καὶ τὴν μακράν. ἢ οὐ πᾶσα βραχεῖα 15 δις γενομένη καταμετρεῖ τὴν μακράν· καὶ γὰρ καὶ τῆς μακρᾶς μακροτέραν 35 ὑποτίθενται. δεῖ οὖν τὴν μακρὰν μὲν τὰς μακράς, τὴν δὲ βραχεῖαν τὰς βραχείας μετρεῖν. ἢ πᾶσα μὲν βραχεῖα ὑπὸ βραχείας μετρεῖται, οὐχ ἀπαξ δὲ οὐδὲ ἀεὶ τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλης· καὶ ἡ μακρὰ δὲ ὥσπερ τῶν 20 αὐτὸς ἀεὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μακρᾶς ἡ ὑπὸ τῆς αὐτῆς βραχείας μετρεῖται, ἀλλ' 30 ὡς ἀν τύχῃ συναπαρτίζοντα τὰ καταμετροῦντα τῷ μήκει τῶν καταμετρουμένων. τὸ δὲ 'μετρεῖται' δύναται δηλοῦν καὶ τὸ 'σύγκειται ἐκ τούτων'. ἢ τοίνυν ὁ λόγος ἐκ μέτρων συνέστηκεν τῶν συλλαβῶν, ποσὸν ἀν εἴη κατ' 40 αὐτὸ τὸ εἶναι, οὐχ ἀπλῶς δὲ ποσόν, ἀλλὰ σημαντικόν, ὥσπερ ὁ τόπος περι- Z εκτικόν. τὸ οὖν τοσόνδε οὐκ ἐπεισοδιῶδες, ὥσπερ οὐδὲ τῷ ἀριθμῷ ἡ τῷ 25 μετρέθει.

'Ἄλλ' ἐκεῖνο οἷμαι ἀπορίας ἄξειον, εἰ πᾶν ποσὸν μέτρον ἐστὶν ὡς μετροῦν· ὁ γοῦν ἀριθμὸς μετρεῖ τὰ διωρισμένα καὶ ὁ πῆχυς τὰ συνεχῆ, ὁ δὲ λόγος τί μετρεῖ; ἢ μετροῦσι μὲν τὰ τοῦ λόγου μόρια συλλαβαί, μετρεῖται δὲ ὁ λόγος· οὐ γὰρ τὰ μετροῦντα μόνον ἐστὶν ποσά, ἀλλὰ καὶ 30 τὰ μετρούμενα.

Πρὸς δέ γε τὸ πρῶτον τῶν ἀπορηθέντων τὸ λέγον διτὶ τὰ ἄνευ συμ- πλοκῆς εἰς τὰς κατηγορίας ἀνάγεται, λόγος δὲ πᾶς μετὰ συμπλοκῆς θεω- ρεῖται, ῥητέον διτὶ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα λόγος ἐστὶν κατὰ τοῦτο τοῦ λόγου τὸ σημαντόμενον, μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσα λέξις, καὶ ἀσημος εἴη· καὶ

2 παιώνιον ex παιώνιον corr. J: παιώνιον v 2.3 ἐνίστε γρῆται κατὰ (sic pro καὶ) ἀνά-
παλιν A 5 τὸ τῶν A βραχεῖ Kv καὶ τὸ τῷ Dex. p. 70,29: καὶ τῶ(i) JLKAν:
καὶ τὸ Brandis 6 ἀλλὰ τὸ βραχεῖ εἶναι A 9 κατὰ δύναμιν K 10 ante καθ' ἀ
excidisse vid. καὶ τὴν βραχύτητα καθὰ J'KAν: κατὰ L, e corr. J 12 ἔχῃ K: ἔχει
JA: comp. anc. L: ἔχοι v: cf. v. 20 13 κατ' ἀριθμεῖσθαι A 14 γὰρ καὶ ἡ Kv
16 τὰς μακρᾶς] τῆς μακρᾶς K τὰς alt.] τῆς K 17 μετρεῖν—βραχείας om. K
βραχεῖα, β ex μ corr., ραχεῖ in ras. J: μακρὰ A 18 ἀλλὰ supra J'L: ἀλλ' A: om.
Kv, qui post addunt δὲ 20 τύχη(i) JL: τύχοι KAν τῶ in τὰ mut. L
al. atr. μήκη, η alt. in ras. L 21 ἥ] εἰ A 24 ἐπεισωδιῶδες; JK 28 μὲν
om. K 31 τὸ λέγον JL: τὸν λόγον Kv 32 δὲ ὕδε πᾶς A 33 τοῦτο]
τούτου A 34 τὸ supra Ja καὶ prius om. A

αὐτὴν γάρ συλλαβθεῖς καταμετρεῖται καὶ διὰ τοῦτο ποσόν. ἔπειτα δέ, καλὸν 33^η κατὰ συμπλοκὴν ὁ λόγος, ἀλλ’ η ποσόν, ὑπὸ τὸ ποσὸν ἀνάγεται τὸ ὡς 50 γένος, ὥσπερ καὶ η σύνθετος ἐκ πολλῶν οὐσιῶν οὐσίᾳ ὑπὸ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ σύνθετον χρῶμα ὑπὸ τὸ χρῶμα καὶ τὸ ποιόν· οὐφ' δὲ γάρ τὰ ἀπλᾶ, 5 ὑπὸ τοῦτο καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀπλῶν ἔκεινων συγκείμενα.

'Αλλὰ διὰ τί, φασίν, ἐνδοικάζων εἰπεν· εἰ τὰ πέντε τῶν δέκα μόριον; η οὐ διὰ τὸ ἀμφίβολον· ἀλλ' διτὶ πολλαχῶς οἶν τε διελεῖν τὰ δέκα, καὶ γάρ εἰς ἔξι καὶ τέσσαρα, καὶ ἐπτὰ καὶ τρία, καὶ δικτὼ καὶ δύο, | καὶ ἐννέα 34^η λ καὶ ἔν. τοσαῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ διωρισμένου ποσοῦ ἡπόρηται τε καὶ 10 διαλύεται.

Περὶ δὲ τοῦ συνεχοῦς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἀπορεῖ τοιάδε· 'τὸ σῶμα, φησίν, η σῶμα, καὶ ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ διλως μέγεθος, η τοιαῦτα, οὐκ εἴτε ποσά, ἀλλὰ ποσὰ λέγεται τῷ μετασχεῖν τοῦ τοσοῦδε καὶ τῷ ἀριθμοῦ μετασχεῖν· μόνος ἄρα ὁ ἀριθμὸς ποσόν'. λύων δὲ ταῦτα πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν πρόσδον εἴναι τῆς στιγμῆς εἰς τὸ πόρρω, καὶ εἰ μὲν ἐφ' ἔν, 5 γραμμὴ γίνεται, εἰ δὲ ἐπὶ δύο, ἐπίπεδον, εἰ δὲ ἐπὶ τρία, σῶμα, καὶ εἰ μὲν ἐπὶ πολὺ διαστασις, μέγα, εἰ δὲ ἐπ' διλίγον, μικρόν, καὶ διταν μὲν κατὰ κοινὸν δρον η πρόσδον γίνεται, συνεχές τὸ τοιοῦτον, διταν δὲ κατὰ λόιον, διηρημένον· ποσὸν οὖν καὶ τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἀριστως μὲν μέγα η μικρὸν η 20 ως ἐπὶ πλήθυσις πολὺ η διλίγον, δρισθὲν δὲ μέτρῳ τινὶ η ἀριθμῷ η πήχει ὠρισμένως λέγεται. ἀλλ' ἐπιστῆσαι χρή, διτι καν δρισθῇ μέτρῳ η γραμμὴ 10 η διλως τὸ συνεχές ποσόν. ὠρισμένον μὲν γίνεται ποσόν, ἀλλὰ κατὰ μέθεξιν ἵσχει τοῦτο, τῷ δὲ αὐτῆς λόγῳ διαστασίς ἐστι μόνον καὶ οὐχὶ ποσόν. εἰ γάρ ποσὸν τοῦτο ἐστι καθ' δ καὶ ποσόν ἐστι, δυνατὸν λέγειν διτι αὕτη η 25 διαστασις μεταλημβάνει μὲν ποσοῦ, οὐ μέντοι ἐστὶν τῷ ἑαυτῆς λόγῳ ποσόν. μήποτε οὖν οὔτε καθὸ μετρεῖται ὠρισμένον ποσόν ἐστιν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ τὸ συνεχές, ἀλλὰ κατὰ μέθεξιν, οὔτε μὴ μεμετρημένον ἀστιστὸν ποσὸν η διλως ποσὸν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ ποσόν ἐστιν τὸ συνεχές, καθ' δισον η 30 ἐφ' ἔν η ἐπὶ δύο η ἐπὶ τρία διέστηκεν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. ὥσπερ γάρ ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὸν διορισμὸν ἔχει τὸ ποσόν, οὗτας καὶ τὸ μέγεθος κατὰ τὴν διαστασιν· τὸ γάρ ἀποστάν οἷμαι τοῦ ἐνὸς καὶ ἀμεροῦς καὶ κινδυνεῦον εἰς ἀπειρον καὶ ἀόριστον ὑπενεχθῆναι, τοῦτο μέτρου ἐδεήθη καθ' δ καὶ ποσὸν ἐγένετο, ἵνα δρισθῇ τῷ ποσὸν γενέσθαι· διττὸν δὲ δὲν κατὰ τε τὸ διωρισμένον καὶ κατὰ τὸ συνεχές διιτῆς ἐδεήθη ποσότητος.

35 Διὰ τί δέ, φασίν, μὴ προδιδάξας περὶ τόπου η χρόνου ως ἐγνωσμένοις 20

1 γάρ] δέ L	3 ὥσπερ supra L ²	6 φησιν ἐνδούλων Α	τὰ πέντε εἰ ἐστι
τῶν δέκα μόριον Arist.	7 post τὸ ras. 3 litt. J	ποσαχῶς Α	9 ἐν J ² ΚΑν: ἐν I:
ένα J ¹	10 διαλέλυται Λν	11 ὁ αὐτὸς ἀνὴρ] Plot. Enn. VI 1,4	13 ποσὰ λέγεται]
immo οὐδὲ λέγεται inquit, ἀλλὰ μεγέθη μὲν λέγεται, ποσὰ δὲ οὐ λέγεται			τοῦ om. 1,
15 φησὶν] Enn. VI 3,12. 13 εἰ] η Α		18 γένηται Kv	21 ὠρισμένω Α
η] η Α γραμμὴ Α: γραμμὴ K	22 η om. A	23 αὐτῆς Kv: αὐτῶ(i), sed supra	
της J ¹ 1: αὐτῶ Α	24 post γάρ add. τὸ Α	ποσόν, δυνατὸν ἐστι Α; an ποσόν ἐστι	
τε?) δ?	25 ἐστιν] δέ Kv	29 post λόγῳ ras. 6 litt. J	γάρ supra Ja
30 διορισμὸν, o pr. in ras. Α: διωρισμὸν Lv	33 τῷ] τὸ Α	34 κατὰ om. Α	

αὐτοῖς χρῆται; ἢ διτὶ οὐ τὴν οὐσίαν αὐτῶν παραδοῦναι προτίθεται· φυσικῆς 34· B
ἡδὲ ἦν τοῦτο σκέψεως, ἦν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει πράγματεύεται· ἀλλ’
διπερ ἥρκει τῇ λογικῇ θεωρίᾳ, κατὰ τὴν κοινὴν περὶ αὐτῶν ἔννοιαν τὴν
εἰς τὸ οἰκεῖον γένος τὸ ποσὸν ἀναγωγὴν αὐτῶν ἐποιήσατο.

5 'Αλλ' ἄμεινον ἵσως, φασίν, 'Ανδρόνικος ἐποίησεν, ίδιας μὲν ποιήσας
κατηγορίας τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον, ὑποτάξας δὲ αὐταῖς τὸ ποῦ καὶ τὸ 25
ποτέ. ἢ καὶ πρὸς τοῦτο ἥρτέον διτὶ ἀλληλαγονία μὲν ἐστιν ἔννοια τοῦ χρόνου,
καθ’ ἦν ἐστιν διάστημα ὁ χρόνος, ἀλληλαγονία δὲ τοῦ ποτέ, καθ’ ἦν ἡ σχέσις
τῶν ἐν τῷ χρόνῳ θεωρεῖται πρὸς τὸν χρόνον· καὶ ἐπὶ τόπου δὲ καὶ τῶν
10 ἐν τόπῳ ὁ αὐτὸς ἀρμόσει λόγιος, διόπερ 'Αριστοτέλης ὀρθῶς ἀλλαχοῦ
μὲν τίθησι τὰ ποσά, ἀλλαχοῦ δὲ τὴν πρὸς τὰ ποσὰ ταῦτα σχέσιν κατέταξεν.

'Αλλὰ ζητήσοι ἂν τις οἷμα δικαιώις, διὰ τί ὥσπερ τὴν τοῦ χρόνου καὶ
τοῦ τόπου μέθεξιν ἐν ἀλλαις τέθεικεν κατηγορίας, οὐχ οὕτως καὶ τὴν τῆς 30
οὐσίας ἢ τοῦ ποιοῦ ἢ ἀλλου τινὸς ποσοῦ, οἷον ἀριθμοῦ ἢ μεγέθους μέθεξιν,
15 ίδιας πεποίηκεν κατηγορίες; ἢ κανὸν τὰ συμβεβηκότα ἐν τῇ οὐσίᾳ θεωρῆται
κανὸν ἡ οὐσία ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, ἐνυπάρχει ταῦτα ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο
καὶ ἡ σχέσις αὐτῶν συνήργηται, καὶ οὐκ ἀλλο μὲν τί ἐστιν ἡ οὐσία, ἄλλο
δὲ ἡ πρὸς τὴν οὐσίαν σχέσις· ὁ δὲ χρόνος καὶ ὁ τόπος ἔξωθλέν πως θεω-
ρούμενοι ἀλλοι μὲν αὐτοὶ εἰσιν, ἀλληλαγονία δὲ ἡ πρὸς ταῦτα σχέσις τῶν ἐν τόπῳ 35
20 καὶ χρόνῳ ὄντων. καὶ γάρ ἐν τῇ φύσει τῶν ἔξωθλέν παρακολουθούντων
ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος δοκεῖ, ὥσπερ τῶν συμπληρούντων ὅλη καὶ εἶδος καὶ
κίνησις. μήποτε δὲ τὸ ποτὲ οὐχ ἀπλῶς τὸ ἐν χρόνῳ δῆλοι οὐδὲ τὸ ποῦ
τὸ ἐν τόπῳ, ἀλλὰ τὴν τοῦ χρόνου καὶ τὴν τοῦ τόπου ίδιότητα, καθὸ
τοιοῦτοι, ὥσπερ καθὸ διαστάσεις καὶ ποσὰ ἐν τῷ ποσῷ κατηριθμήθησαν.

25 Εἰ δέ τις τὸν χρόνον ὡς μέτρον κινήσεως τῷ πρὸς τι νομίζει δεῖν
ὑπάγειν, τὸ μέτρον διχῇ διαιρετέον, ἢ αὐτὸν καθ’ αὐτὸν ἢ κατὰ τὴν πρὸς 40
τὸ μετρούμενον ἀναφοράν, καὶ ὡς μὲν καθ’ αὐτὸν τὸ μέτρον ποσὸν καὶ Γ
ἀρχὴ καὶ γένος ἐστὶ τῶν ποσῶν πάντων, ὡς δὲ πρὸς τὸ μετρούμενον, πρὸς
τι ἀν εἴη· οὕτως δὲ καὶ τὸ τῆς κινήσεως μέτρον ὁ χρόνος ὡς μὲν καθ’
30 αὐτὸν ποσὸν ἀν εἴη τι καθότι μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὴν κίνησιν πρὸς τι,
καὶ οὐδὲν ἄποπον κατ’ ἄλλας καὶ ἄλλας ἔννοιας εἰς διαφόρους κατηγορίας
ἀνάγεται.

Μετὰ δὲ τὸν χρόνον περὶ τοῦ τόπου διαποροῦσιν· εἰ περιεκτικός 45
ἐστι σώματος, ἢ ὡς οὐδιώδης ποιότης συμπληρωτικὴ τῆς οὐσίας ἐστὶν

1 κέχρηται Lv	οὐ om. JL	4 ἀναγωγὴν τῶν αὐτῶν Kv	5 ίδιας JLA,
in marg. b: ίδεας Kv	5. 6 κατηγορίας μὲν ποιήσας Α, μὲν supra A ¹	8 ὁ χρόνος	
διάστημα A	9 ἐπὶ τοῦ τόπου L	10 ἐν τῷ τόπῳ A	10. 11 μὲν ἀλλαχοῦ A
11 post τὰ alterum ras. 5 litt. L	12 ζητήσῃ Lv	12. 13 καὶ τόπου A	
13 κατηγορεῖται ν	15 ίδιας JLA, in marg. b: ίδεας Kv	θεωρεῖται J	
17 συνήργηται in συνήργηται (sic) mut. Ja, sed cf. in Phys. p. 708,4. 709,16. 1336,33 D.			
τι] τοι A	18 τόπος καὶ ὁ χρόνος A	19 εἰσιν e corr. L	ταῦτα sic L ² :
ταῦτας JL ¹ : αὐτὸς A	23 τὴν τόπου LA	24 καθὸ om. L	διάστασις A
κατηριθμῆσαν Av	25 νομίζει εκ νομίζειν corr. L ¹	27 τὸ alt. om. L	
ti add. ποσὸν A	30 τι (sic, post εἴη) supra Ja	29 post	
		post κίνησιν ras. 5 litt. L	

καὶ οὐκέτι ποσόν, ἢ εἰ κατ’ αὐτὴν τὴν σχέσιν θεωρεῖται μόνην, τῷ πρὸς 34^a
τι ἀποδοθῆσται. κανταῦθα δὲ τὸ αὐτὸν ῥητέον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν διά-
στασιν, καθ’ ὅσον πέρας ὁν τοῦ περιέχοντος καθ’ ὃ περιέχει τὸ περιεχόμενον
ἐπιφάνεισται ἐστιν ἡ τόπος, κατὰ τοσοῦτον ποσὸν αὐτὸν ἀνάγκη λέγειν· κατὰ
5 δὲ τὴν πρὸς τὸ περιεχόμενον σχέσιν οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ καὶ ὁ τόπος εἰς
τὸ πρός τι ἀνάγοιτο, ὥσπερ καὶ ὁ χρόνος. μέχρι μὲν οὖν τούτου προηλθόντος
αἱ πρὸς τὴν πρώτην τοῦ ποσοῦ διαιρέσιν ἀπορίαι τε καὶ λύσεις.

‘Ο δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος κανταῦθα τὴν έαυτοῦ θεωρητικὴν ἐπιστήμην
παραδεικνὺς τὰς πρώτας ἀρχὰς ἡμῖν τῶν τε δύο τοῦ ποσοῦ εἰδῶν καὶ τῆς
10 μιᾶς ἀμφοῖν περιοχῆς ἔκφαινων ὕδι πις γέγραψεν· “ἐπειδὴ γάρ ἡ τοῦ
ένδος δύναμις, ἀφ’ οὗ πᾶν | τὸ ποσὸν ἀπογεννᾶται, διατείνεται δι’ ὅλων 34^a Δ
ἡ αὐτὴ καὶ ὄριζει ἔκαστον προϊοῦσα ἀφ’ ἔστης, ἢ μὲν δι’ ὅλων διήκει
παντάπασιν ἀδιαιρέτως, τὸ συνεχὲς ὑφίστησιν, καὶ ἡ τὴν πρόσοδον ποιεῖται
μίαν καὶ ἀδιαιρέτον καὶ ἄνευ διορισμοῦ· ἢ δὲ προϊοῦσα ἵσταται καθ’
15 ἔκαστον τῶν εἰδῶν καὶ ἡ ὄριζει ἔκαστον καὶ ἔκαστον ἐν ποιεῖ, ταύτῃ τὸ
διωρισμένον παράγει· κατὰ δὲ τὴν περιέχουσαν ἀμα τὰς δύο ταύτας ἐνερ-
γείας μίαν κυριωτάτην αἰτίαν τὰ δύο ποσὰ παράγει. καὶ κατὰ μὲν τὴν 5
πανταχοῦ ταῦτητα καὶ ὅλην ἐφ’ ἔκάστων τε τῶν μορίων καὶ ἐπὶ πάντων
τὸ συνεχὲς ἀπεργάζεται, κατὰ δὲ τὴν ἐφ’ ἔκαστον αὐτῶν πρὸς έαυτὰ ταῦτο-
20 τητα καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐνὶ ἔκάστῳ ὅλην εἰναι τὸ διωρισμένον ἀπογεννᾶ. καὶ
κατὰ μὲν τὴν ἐν ἀλλήλοις ἔνωσιν τῶν νοητῶν ποσῶν τὸ συνεχές, κατὰ δὲ
τὴν διαικεριμένην αὐτῶν ἀπ’ ἀλλήλων ἔνωσιν τὸ διωρισμένον ὑφίστησιν.
καὶ κατὰ μὲν τὴν ἑστῶσαν αὐτοῦ ἐνέργειαν τὸ διωρισμένον, κατὰ δὲ τὴν 10
προϊοῦσαν τὸ συνεχὲς δημιουργεῖ· ἐπειὶ δὲ ἀμα καὶ μένει καὶ πρόσισιν, τὰ
25 δύο ἀπογεννᾶ. περιέχει γάρ ἡ τῶν νοητῶν μέτρων δύναμις ἀμα ἀμφότερα
τὰ μένοντα καὶ προϊόντα ἐν ἐνὶ τῷ αὐτῷ· θέντι δή, εἴ τις νοητοῖς καὶ
θείοις μέτροις τὰ ἔτερα τούτων νέμει, εἰ μὲν τὰ ἀκίνητα μόνα, ὑπὸ Περι-
πατητικῶν παρακρουσμάτων ἐξηπάτηται, εἰ δὲ τὰ προϊόντα, ὑπὸ Στωικῶν.”

30 p. 5^a15 Ὅτι τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἔχόντων πρὸς ἀλληλα ἔως τοῦ τῶν
δὲ ἀλλων οὐδὲν αὐτὸν καθ’ έαυτό, ἀλλ’ ἡ ἄρα κατὰ συμβεβήκος. 15

Μετὰ τὴν πρώτην τοῦ ποσοῦ διαιρέσιν καὶ ἑτέραν ἐπάγει, καθ’ ἣν
τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἔχόντων πρὸς ἀλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων
συνέστηκεν, τὰ δὲ οὐκ ἐξ ἔχόντων θέσιν. ἐδεήθη δὲ καὶ ταύτης διὰ
35 τὸ μίαν μὴ ἐπιδέχεσθαι τὰς ὅλας διαφοράς. καὶ γάρ πᾶν μὲν τὸ ἐκ θέσιν

3 καθ’ ὅσον] καθὸ Λ μν Κ: ὧν J: δν L. Αν καθὸ] καθ’ ὅσον L 4 post
τόπος add. καὶ v 9 εἰδῶν τοῦ ποσοῦ L 10 ἐμφαίνων Κν ὥδε πως Α
11 διατείνεται, εται e corr. J² 14 διωρισμοῦ b: δι’ ορισμοῦ Α ἵσταται καὶ
καθ’ Α 15 ταῦτη] κατὰ τοῦτο ταῦτη Α 20 ἀπογεννᾶται J¹., cf. v. 25
23 ἑστῶσαν ex ἐνέστωσαν corr. J: ||| ἑστῶσαν L 28 παρακρουσμάτων Α 30 ἔτι δὲ τὰ
plerique Arist. libri ἐκ θέσιν ex ἔκθεσιν corr. I. πρὸς ἀλληλα iterat Α
ἔως τοῦ supra L¹ lemma usque ad τὰξ ἄν τινα (τινὰ ἀν plerique Arist. libri)
ἔχοι (p. 5^a32) continuat A 31 ἡ] rectius ei multi Arist. libri

έχοντων συνεγέρεις ἐστιν, οὐκέπι δὲ τὸ συνεχὲς πᾶν ἐκ θέσιν ἔχοντων· ὁ 34^η Ε γάρ χρόνος οὐκ ἔχει θέσιν. ἀνάπαλιν δὲ πᾶν μὲν τὸ διωρισμένον οὐκ 20 ἔχει θέσιν, οὐκέπι δὲ πᾶν τὸ μὴ ἔχον θέσιν διωρισμένον ἐστίν· πάλιν γάρ ὁ χρόνος μὴ ἔχων θέσιν διωρισμένος οὐκ ἔστιν. παρεῖληπται οὖν καὶ ἡ 5 δευτέρα διαιρέσις, ὥστε τὰς ὑπὸ τῆς προτέρας παραλειψθείσας διαιφοράς προστεμῆναι, καὶ καλεῖται ἡ τοιαύτη ἐπιδιαιρέσις, δευτέρα τις οὖσα τοῦ αὐτοῦ γένους διαιρέσις καθ' ἑτέρας διαιφοράς. ὡς γάρ ἐπὶ τοῦ ζῷου ἡ τὸ θυητὸν καὶ ἀθάνατον διαιροῦσα οὐκ ἐπεδέχετο τὰς κατὰ τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον οὐδὲ ἔκειναι ταύτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐδέχετον ἐπιδιαιρέσεως, οὗτως καὶ ἐνταῦθα, 25 11α πάσας περιλαβῇ τὰς ὑπὸ τὸ ποσὸν διαιφοράς, ταῖς δύο ἔχρήσατο διαιρέσεις.

Ζητεῖν δὲ ἄξιον, τί τὸ θέσιν ἔχον. ἀρα, ὡς τινες οἴονται, τριῶν τούτων δεῖται τὸ θέσιν ἔχον, τοῦ τε τόπου ἐν φέτοις καὶ τοῦ τὰ μόρια συνυπάρχειν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων γινομένων τὰ ἔτερα ἀφανίζεσθαι, καὶ 15 τοῦ συνέχειαν καὶ ἀλληλουχίαν ἔχειν πρὸς ἄλληλα; ἡ τὸ μὲν συνυπάρχειν ἀλλήλοις τὰ μόρια πάντας προσεῖναι δεῖ τοῖς θέσιν ἔχουσιν, τὸ δὲ ἐν τόπῳ εἶναι οὐ πάντας οὔτε κατὰ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων οὔτε κατὰ τὴν τοῦ 30 Ἀριστοτέλους παράδοσιν. τὰ γάρ μὴ διεστηκότα πλεοναχῶς, οἷον ἡ γραμμή, ἐν τόπῳ μὲν οὐκ ἔστιν, ὥστε οὐδὲ ἐν τόπῳ τεθῆσται, θέσιν δὲ ἔχειν 20 λέγεται. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ οὐχ ἀπλῶς εἰπεν θέσιν ἔχοντα αὐτὰ ἐν τόπῳ, ἀλλὰ πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν ἑαυτοῖς μορίων· τοῦτο δέ ἐστιν, ὡς φησιν Ἰάμβλιχος, ὃν τὰ μόρια πάντα συνυπάρχει ἀλλήλοις, καὶ τῇ τούτων ἀδρόᾳ λήψει τῷ διλφῷ τῷ ἐξ αὐτῶν τὸ εἶναι ὑπάρχει. διὰ γάρ τοῦ πρὸς ἄλληλα εἰπεῖν δείκνυσιν δτι οὐ τὴν κατὰ τόπον θέσιν λέγει, ἀλλὰ τὴν 25 25 κατὰ σχέσιν, ἀντιδιαιστέλλων ταῦτα τοῖς πρὸς τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχουσιν, 30 ὃν τὰ μόρια οὐδέποτε ὑπομένει. κυρίως μὲν γάρ θέσις ἐπὶ τῶν ἐν τόπῳ λέγεται, ηδη δὲ καὶ ἐφ' ἐκάστου τῶν ποσῶν, ὃν τὰ μόρια συνυπάρχει, κεῖσθαι ἐν ἐκείνῳ ἐν φέτοις καὶ τὸν τόπον εἶναι λέγεται, ὥσπερ γραμμὴ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ καὶ ἐπιφάνεια ἐν τῷ σώματι· καὶ τὸ σημεῖον γάρ, δταν μονάδα θέσιν ἔχουσαν 35 λέγωσιν, οὐχ ὡς ἐν τόπῳ κεῖται, ἀλλ' ὡς ἐν γραμμῇ. ἔκαστον οὖν τῶν συνεχῶν ποσῶν, ὡς ἔχει φύσεως, οὗτως ἔχει καὶ τὴν οἰκείαν θέσιν· τὸ Z μὲν σῶμα, ἐπειδὴ ἐν τόπῳ ἐστίν, ἐν τόπῳ καὶ τὴν θέσιν ἔχει, ἡ δὲ ἐπὶ 40 φάνεια ἐν τῷ σώματι, ἡ δὲ γραμμὴ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, τὸ δὲ σημεῖον ἐν τῇ γραμμῇ· καὶ γάρ σαφῶς καὶ Ἀριστοτέλης εἰπεν δτι τὰ τῆς γραμμῆς

4 ἔχων εκ ἔχον corr. L¹

γοῦν ν.

5 παραληφθείσας Av, sed corr. A

6 προτεθείναι A 7 διαιφορᾶς JL 12 τί om. L 13 δεῖται τούτων Kv 16 προεῖναι A bique A τινες] cf. Porph. p. 104,12 B.

19 post οὐδὲ ras. 2 litt. A 20 καὶ ἀριστείαν ὁ K δὲ om. L 24 εἰπεῖν,

αὐτῶν A 21 αὐτοῖς KAv 23 τῶ ἐξ αὐτῶν διλφ. A τοῦ J 25 κατὰ σχέσιν — τὰ δὲ (p. 137,30)

spatio vacuo relicto om. JKA, postea suppl. A (cf. Praefatio), πρὸς ἄλλα τῶν μορίων ἀλληλουχίαν τὲ καὶ συνέχειαν add. man. rec. J πρὸς] ἐν in marg. b, cf. p. 138,6 17

τῶ εκ τὸ ut vid. corr. L¹ 30 ως ἐν γραμμῇ scripsi: ως γραμμῇ LA: ἐν γραμμῇ ν

34 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης L

μόρια ἐν τῷ ἐπιπέδῳ κεῖται. καὶ οὐλως, εἰ τὰ θέσιν ἔχοντα ἐν τόπῳ 34^η τὴν θέσιν ἔχειν ἐβούλετο, οὐκ ἀν καὶ τὰ τοῦ τόπου μόρια ἔλεγε θέσιν ἔχειν· οὐ γάρ ἀν εἴη ὁ τόπος ἐν τόπῳ, ἵνα μὴ ἐπ' ἄπειρον τόπους πρὸ τόπων ζητῶμεν, ἀλλ' ὡς ἐπιφάνεια ὥν ὁ τόπος ἐν τῷ σώματι τὴν θέσιν ἔχει, οὐ πέρας ἐστίν ὡς ἐπιφάνεια. καὶ αὐτὸς δὲ Ἀριστοτέλης ὡς τὸ εἶναι, ¹⁵ φησίν, ἔχει τὰ μαθηματικά, οὗτως καὶ τὸ κεῖσθαι που'. Θαυμάσοι δ' ἄν τις τοῦ θείου Ἰαμβλίχου ταῦτα περὶ τόπου γράφοντος· "ὁ δὲ τόπος ὡς μὲν ἐπιφάνεια εἴη ἀν ἐν τῷ σώματι, οὐ πέρας οὖσα περιέχει τὸ σώμα, ὡς δὲ τόπος ἐν τῷ περιεχομένῳ ὑπ' αὐτοῦ· δι' ὃ γάρ τὸ εἶναι αὐτῷ τόπῳ ὑπάρχει, ²⁰ ἐν τούτῳ [γάρ] καὶ κεῖσθαι λέγοιτο". τὸ γάρ τὸν τόπον ἐν τόπῳ εἶναι καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν τῷ οἷνῳ (καὶ τοῦτο γάρ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἀκολουθοῦντος) πῶς οὐ δόξει τῶν ἀπεμφαινόντων; προϊὼν δὲ "μῆποτε, φησί, κατὰ συμβεβηκός ὁ τόπος θέσιν ἔχει τῷ τὸ σώμα τὸ κατέχον αὐτὸν θέσιν ἔχειν· καὶ ἡ ἐπιφάνεια δὲ κατὰ συμβεβηκός ἐστίν ἐν τόπῳ". ταῦτὸν δὲ τόπος ²⁵ καὶ ἐπιφάνεια κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἀμεινον κατὰ τὴν Ἀριστοτελικήν περὶ τοῦ τόπου | ἔννοιαν οὗτως ἀκούειν. ἀλλ' εἴ τις διάστημα λέγει τὸν 35^τ τόπον δεῖ μὲν ἔχειν σώμα, αὐτὸς δὲ τὸ καθ' αὐτὸν κενὸν σώματος καὶ ἄλλο παρὰ τὸ σώμα θεωρούμενον, ἀρά οὐκ ἀν τοῦτο ἐκ θέσιν ἔχοντων τῶν ἔκτου μορίων λέγοιτο, συνεχές τε ὅν καὶ συνυπάρχοντα ἔχον τὰ μόρια 20 ἀλλήλους; καὶ ποῦ ἀν κέοιτο; οὐδὲ γάρ πέρας ἐστί τίνος τοῦτο. μῆποτε οὖν διπερ ἡ τάξις ἐστίν ἐν τοῖς διωρισμένοις, τοῦτο ἡ θέσις ἐν τοῖς συνεχεῖσιν· ὥσπερ γάρ τὰ διωρισμένα διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἔκστασιν ἐδεήμη τάξεως, ἵνα κατὰ ταύτην πρὸς τῷ ἐνὶ μένη καὶ μὴ ἀτάκτως διεσπασμένα συγχέται. οὗτως καὶ τὰ συνεχῆ τοῦ ἀμεροῦς ἐκπεζόντα, ἐν φάσιν τὸν ⁵ ταῦτην ἦν, ἐδεήμη θέσιες κατὰ? ἦν ἀλλὰ ἀλλοις συνάπτει μόρια κατὰ τὴν τοῦ εἰδους ἐπιπρέπειαν. ἵνα μὴ συμπεφυρμένα ἦν, καὶ κατὰ γε ταύτην τὴν ἔννοιαν οὐκ ἀναγκαῖν που κεῖσθαι τὰ κείμενα ὡς ἐν ἀλλῷ· ἦν γάρ θέσις παρὰ τὸ θεῖν οἷμαι καὶ τεῖσθαι λεγομένη τὴν ἔκστασιν σημαίνει. ἀλλὰ ταῦτα ¹⁰ μὲν περὶ τῶν θέσιν ἔχοντων.

³⁰ Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θέσιν ἀπαριθμούμενος πρῶτον ἔταξε τὸν λόγον καὶ φησιν αὐτὸν μῆτε κεῖσθαι που μῆτε τὰ μόρια θέσιν ἔχειν πρὸς ἄλληλα. εἰ γάρ ὑπομένειν δεῖ τὰ θέσιν ἔχοντα, ὁ δὲ λόγος ἀμα τε εἰρηται καὶ οὐκ ἔτι ἐστιν, πῶς ἀν ἔχοι θέσιν; καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου δὲ τὸ αὐτὸν ἀξιοī, ἀφ'

2 ἔχειν om. A 3 ἐλέγετο Α 3 ἐν τόπῳ L: ἐν τῷ τόπῳ Αν 4 ζητῶμεν ΛΑ:
ζητήσωμεν ν 5 οὐ πέρας I: οὐπερ Αν 6 φησὶν] ubinam? Θαυμάσοι I:
Θαυμάσει Α: θαυμάσῃ ν 7 ταῦτα περὶ τόπου L: περὶ τόπου ταῦτα Α: περὶ τοῦ τόπου
(om. ταῦτα) ν 8 οὐ πέρας I: οὐπερ Αν 9 δι' ὃ scripsi: διὸ L: διὸ Αν
αὐτῷ L: αὐτὸν τῷ Αν 10 γάρ delevi (expunxit V): possis γε
καὶ om. Αν τὸν om. Αν post τόπον ras. 4 litt. L 11 γάρ om. Α
12 πῶς δὲ οὐ ν 13 ὁ τόπος—συμβεβηκός (14) om. ν τῷ om. Α
ἔχειν] ἔχει Α 16 περὶ om. Αν λέγοι Α 19 λέγοιτο] λέγοι τῷ L
τε] δὲ Α συνυπάρχον τὰ ἔχοντα I, 20 ἔστι in ras. I 22 ἔκστασιν,
καὶ supra L 24 καὶ κατὰ τὰ Α 26 συμπεφυρμένα L: συμπεφυρημένα Α: συμ-
πεφορημένη ν γε scripsi: τε libri 28 ἔκστασιν Α 30 πρῶτον] immo
ultimum 31 μήτι priore loco K

οὐ καὶ σαφῶς ἐνεδείχατο ὅτι δεῖ τοῖς θέσιν ἔχουσιν προσεῖναι τὸ ὑπομένειν 35· τὰ μόρια· ὁ γάρ μη ἐστι, φησίν, ὑπομένον, πῶς δὲ τοῦτο θέσιν τινὰ ἔχοι; τάξιν δὲ ἔχειν ταῦτα λέγεται, καὶ μὲν ὅσον τοῦ τε λόγου ἡ μὲν 5 προτέρα συλλαβὴ λέγεται, ἡ δὲ ὑστέρα, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μὲν πρότερον γίνεται μέρος, τὸ δὲ ὑστερον. διὸ καίτοι συνεχῆς ὥν ὁ χρόνος θέσιν οὐ 10 λέγεται ἔχειν· ἐπειδὴ γάρ συνακολουθεῖ τῇ κινήσει, πᾶσα δὲ κίνησις ἐν τῷ γίνεσθαι ἔχει τὸ εἶναι, καὶ ὁ χρόνος τὸ αὐτὸ πάσχει, καὶ διὰ τοῦτο καίτοι συνεχῆς ὥν οὐκ ἔχει θέσιν, διὸ οὐχ ὑπομένει αὐτοῦ τὰ μόρια.

’Αλλὰ διὰ τί ὁ ἀριθμὸς οὐκ ἔχει θέσιν; ὑπομένειν γάρ αὐτοῦ δοκεῖ 15 τὰ μόρια. “ὅτι, φησίν ὁ Ἰάμβλιχος, ἡ μονὰς σημεῖον ἀθετόν ἔστιν, ὁ δὲ 20 ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συνέστηκεν, καὶ διὰ οὐδὲ τὰ μόρια ὑπομένειν οὐδὲ γάρ Β εἰ ἔστιν τὰ διηγηθυμημένα, ἔστιν που ὁ ἀριθμός, ἐπεὶ οὐδὲ ὁ λόγος ἔστιν που, διὰ ἔστιν τὰ ὑπὸ αὐτοῦ λεγόμενα. ὡς δὲ ὁ λόγος ἐν τῷ λέγεσθαι, οὕτως καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν τῷ ἀριθμεῖσθαι ὑφέστηκεν, καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ὑπο- 25 15 μένει οὐδετέρου τὰ μόρια, ὥστε οὐκ ἔχουσιν θέσιν”. ταῦτα μὲν ὁ θεῖος φησίν Ἰάμβλιχος. Θαυμάζω δέ, εἰ δὲ ἀριθμὸς διὰ τὸ μὴ ὑπομένειν τὰ μόρια λέγεται μὴ ἔχειν θέσιν· οὐ γάρ ὡς ὁ λόγος ἐν τῷ λέγεσθαι ἔχει τὸ εἶναι, οὕτως καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν τῷ ἀριθμεῖσθαι· καὶ γάρ μὴ ἀριθμῆται τοὺς πέντε μού δακτύλους, ἡρίθμηται κατὰ τὸ ἑαυτῶν εἶδος. ἀλλὰ μᾶλλον 20 διὰ τὸ μὴ συνεχῆς εἶναι· δεῖ γάρ καὶ συνεχῆ εἶναι καὶ ἐκτετάσθαι τὰ θέσιν ἔχοντα· οὕτως γάρ καὶ ἡ πρὸς ἄλληλα τῶν μορίων θέσις ὀραθῆσεται, τίνα τίσιν τῶν μορίων συνάπτεται. ἐν γάρ τῇ τριάδι ποία μονὰς πρὸς ποίαν σύγκειται, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ποίον μόριον ποίησιν συνάπτει, ἐναράγέεις ἔστιν ἴστιν. 30

25 Διὰ τί δὲ οὐχ ὡς ἐπὶ τοῦ λόγου καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου σαφῶς ἀνεῖλεν τὸ θέσιν ἔχειν, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ’ διὰ θέσιν οὐ πάνυ λάβοις δὲν αὐτοῦ; ἦ δὲ οἱ ἐξηγηταὶ φασιν, διὸ δοκεῖ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπι- 30 δέχεσθαι θέσιν διὰ τὰ ἀριθμούμενα. μῆποτε δὲ ἡ χαρακτηριστικὸν ὅντος τῶν θέσιν ἔχόντων μάλιστα τοῦ τὰ μόρια ὑπομένειν, ὁ μὲν λόγος καὶ ὁ χρόνος οὐκ ἔχει τοῦτο, ὁ δὲ ἀριθμὸς ἔχει, καὶ εἴπερ εἶχεν τὴν συνέχειαν, ἦν δὲν τῶν θέσιν ἔχόντων. καὶ θέσιν δὲ μὴ ἔχῃ δὲ λόγος καὶ ὁ χρόνος 35 καὶ ὁ ἀριθμός, ἀλλὰ τάξιν ἔχει, ὡς εἰρηται, ταῦτα ἀντὶ τῆς θέσεως. ἦ δὲ τάξις κυρίως μὲν ὡς ἐπὶ διωρισμένων θεωρεῖται κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὑστερὸν λαμβανομένη, καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου δέ, καὶ μὲν ὅσον προηγεῖται τὸ παρε- 40 35 ληλυθὸς τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τοῦτο τοῦ μέλλοντος, ὥστε καὶ ἐπὶ τούτου

3 τάξιν, τα in ras. J	ταῦτα ἔχειν A	τοῦ τε λόγου] τοῦτο λέγεται A
4 λέγεται om. A: γίνεται L	ὑστέρα] δευτέρα A	post ὑστέρα add. λέγεται K
4. 5 γίνεται πρότερον A	8 διὰ οὐχ ὑπομένειν αὐτοῦ] ὑπομένειν γάρ αὐτοῦ δοκεῖ A	(cf. v. 9) αὐτῶ K
14 ἀριθμῆσθαι v	10 ὁ om. Kv	12 ὁ prius om. K
14 ἀριθμῆσθαι v	15 μὲν οὖν ὁ A	16 φησίν om. A
μὴ) J: an ἀριθμῆ tis?	20 συνεχῆς JLK: συνεχῆς A: συνεχεῖς v	18 ἀριθμεῖται (post
in ras. L	24 συνάπτει A: συνάπτειν ceteri	26 ἀλλ’ {εἰπεν} ὅτι ?
30 συγγένειαν A	31 ἦν εχ εἴη corr. Ja	29 τῶν, ὥν
34 λαμβανόμενα Kv	35 μένοντος b	33. 34 πρῶτον καὶ

κατὰ τὸν διορισμὸν ἡ τάξις ἔσικεν θεωρεῖσθαι. ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ ἡ τάξις 35
οὐκ ἐν ἑκάστῳ· οὐ γάρ ἔστιν ἐν τῇ τριάδι τάξις τῶν μονάδων, ἀλλ᾽ ἐν
τῷ χύματι τῶν ἀριθμῶν, ὅτι ἡ μονάς προηγεῖται τῆς δυάδος καὶ ἡ δυάς 40
τῆς τριάδος καὶ ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῷ λόγῳ ἡ τάξις, καθ' ὃσον ἄλλα μέρη τοῦ Γ
ἢ λόγου ἄλλων προηγεῖται καὶ ἄλλαι συλλαβθεὶς ἄλλων. κανταῦθα δὲ ἀπορῶ,
πῶς ὁ θείος Ἰάμβλιχος περὶ τοῦ λόγου φησὶν ὅτι δοκεῖ μήτε τάξιν ἐμφαίνειν,
εἴ τις αὐτοῦ τὸ μῆκος μόνον καὶ τὴν διέξοδον τῆς φωνῆς θεωροίη, καν
ἢ ἀσημος. τί γάρ μᾶλλον ἡ ἑτέρα συλλαβθῆ τῆς ἑτέρας προτέτακται; παντὶ¹
γάρ δῆλον ὅτι ἔστιν τάξις ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐκ ἄν τις τὸ Σωκράτης
10 ὄντα εἰποῦ τὴν καὶ τὸν πρώτην προενεγκάμενος. θεωρητικῶς δὲ 45
τοῖς θέσιν ἔχουσιν ποσοῖς ἐπιβάλλων “τοῦτο, φησίν, τὸ γένος ἔδραν παρέχεται
πᾶσιν ὅσα ποτέ ἔστιν ποσά, τοῖς τε ἀπλουστέροις ἐν τοῖς συνθέτοις καὶ
τούτοις ἐν τοῖς ἀπλοῖς· διχῶς γάρ τοῦ ἀπλοῦ λαμβανομένου τὸ μὲν ὡς
συνταττόμενον τοῖς συνθέτοις καὶ περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἡ ἐπιφάνεια
15 ὑπὸ τοῦ σώματος, θέσιν ἔχει ἐν * * τῷ σώματι, τὸ δὲ ὡς ὑπερέχον καὶ
ἐξηρημένον ἔδραν ἐν ἑαυτῷ παρέχει τοῖς συνθέτοις· προσδεόμεθα οὖν τῆς 50
θέσεως, ἵνα τὴν πρός τὰ δεύτερα ποσὰ συνέχειαν νοήσωμεν”.

Ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν πρώτην διαιρέσιν πέντε μὲν
ἢ συνεχῆ, δύο δὲ διωρισμένα· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τέτταρα μὲν τὰ θέσιν
20 ἔχοντα, γραμμή, ἐπιφάνεια, σῶμα, τόπος, τρία δὲ τὰ μὴ ἔχοντα, ἀριθμός,
χρόνος, λόγος, ὃν δύο μέν, φησὶν Ἰάμβλιχος, τάξιν ἔχει, ἀριθμὸς καὶ 35^v Δ
χρόνος· λόγος δὲ πῶς μὲν ἔχει τάξιν. πῶς δὲ οὐκ ἔχει, φησίν, ὡς ἐν τοῖς
πρὸ τούτων διώρισται, ὥστε καὶ ἄλλῃ τρίτῃ γέγονεν διαιρέσις, καθ' ἡν
τῶν ποσῶν τὰ μὲν ἔχει τάξιν, τὰ δὲ οὐκ ἔχει. καὶ ἄλλην δὲ τετάρτην
25 ἐφεξῆς προστίθησιν διαιρέσιν, καθ' ἡν τῶν ποσῶν τὰ μέν ἔστι προηγου-
μένως ποσά, ὅσα καθ' αὐτά ἔστιν τοιαῦτα, ὡς ἀριθμὸς καὶ μέγεθος καὶ
χρόνος καὶ τὰ τοιαῦτα, ὃν τὸ ποσὸν ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖται· τὰ δὲ ἂ
κατὰ συμβεβηκός, ὅσα καθ' ἄλλο τι ποσὰ εἰναι λέγεται, οἷον τὸ λευκὸν
πολὺ λέγεται ἡ μέγα, οὐ καθὸ λευκόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ὁ
30 ἄνθρωπος μακρὸς κατὰ τὸ μῆκος, καὶ ἡ κίνησις δὲ πολλὴ ἡ διὰ τὸν χρόνον
ἡ διὰ τὸν τόπον· ἐὰν γάρ ἀποδιδῷ τις τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἡ ἐνιαυσιαίαν
λέγων κατὰ τὸν χρόνον ἀποδώσει ἡ σταδιαίαν κατὰ τὸν τόπον. δοκεῖ οὖν
κατὰ ταῦτα καὶ ἡ κίνησις μετέχειν τοῦ ποσοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰναι ποσόν.

Καὶ ἔσικεν πολλή τις ἀμφιβολία γεγονέναι περὶ τὴν κίνησιν, εἴπερ οἱ 10
35 μὲν ὑπὸ τὸ πρός τι αὐτὴν ἀνάγεσθαι φασιν, οἱ δὲ ὑπὸ πλείονας κατηγορίας

1 τὸν om. L διωρισμὸν Ab 3 δυάδος, δύ in ras. I 5 καὶ αἱ ἄλλαι L
8 ἀσημα K πάντῃ J: πάντη L 9 ἔστι e corr. L 10 |||κρῆ|| J:
οιν. A προενεγκάμενος A 11 post γένος inser. οἰμαι τὴν θέσιν λέγει (comp.
κ'
LA, λέγειν ν) γένος L.Ay, eadem praemitto σχο, sed in linea K: οἰμαι τὴν θέσιν || λέγει
in marg. J (οἰμαι et λέγει J²) 13 ἀπλοῦ JL.A: ἀπλῶς Kv 14 ὑπ' Λ ἐπ'

15 τῷ(t) σώματι JL.A, in marg. b: τῷ σωκράτει K: τῷ σωκράτῃ v: desidero (τοῖς συνθέτοις
οἷον ἐν) τῷ σώματι 18 τὴν om. K 21 φησὶ δ Ἰάμβλιχος v: cf. Porph.
p. 105,5 sqq. B. 22 φησίν] φύσιν A 23 ἄλη K 34 πολλὴ τι] πολλάκις A
35 ἀνάγεσθαι αὐτὴν A ὑπὸ] περὶ A

ἐν αἷς θεωρεῖται (καὶ γάρ ἐν ποιῷ κίνησις, ὡς αὐξῆσις καὶ μείωσις, καὶ 35^ο ἐν ποιῷ, ὡς ἀλλοίωσις, καὶ κατὰ τόπον ἄλλη, καὶ δὴ καὶ κατ' οὐσίαν). ἄλλοι δέ τινες τὸ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ κοινῶς ἐπὶ πάντων τῶν γενῶν θεωροῦντες τὴν κίνησιν ἐντελέχειαν οὖσαν τοῦ κινητοῦ, η̄ κινητόν, κατὰ 5 τὴν Ἀριστοτέλους ἀπόδοσιν, κοινὴν εἶναι τῶν δέκα γενῶν φασιν· οἱ δὲ ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν αὐτὴν κατατάττουσιν. Πλωτῖνος δὲ αὐτὴν καθ'¹⁵ αὐτὴν πρὸ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὡς γένος ἔδιον τὴν κίνησιν ἀφωρίσατο· ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος ποσὸν αὐτὴν εἶναι βούλεται· “εἰ γάρ τὸ εἶναι αὐτῇ κινήσει ἐκ διαστημάτων ὑφέστηκεν καὶ ἐν διαστήματι, φησίν, αὐτῇ καθ'²⁰ 10 αὐτὴν ἔχει τὴν διέξοδον, ποσὴ ἂν εἴη δὲ ἑαυτήν, ἐπεὶ καὶ ὁ λόγος ποσὸς θεωρεῖται, διτὶ ἐκ διαστημάτων ποσῶν τοσόσδες ὑφέστηκεν καὶ καταμετρεῖται τῷ τοσῷδε μῆκει καὶ ἔστιν μετρητός”. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν κατὰ μὲν τὸ διάστημα ποσὸν εἶναι τὴν κίνησιν, κατὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ μεταβολὴν ἐν πάσαις θεωρεῖσθαι ταῖς κατηγορίαις καὶ κατ' ἄλλην 20 15 καὶ ἄλλην ἑαυτῆς φύσιν ἄλλως καὶ ἄλλως θεωρεῖσθαι. μῆποτε δὲ καὶ τὸ Ε λευκὸν οὐ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν διέστηκεν ἀπλῶς, ἀλλ' ἔχει ἰδίαν διάστασιν τὸ ἐν γενέσει λευκὸν τὴν συνεκτεινομένην τῇ ἐπιφανείᾳ ἄλλῃ οὖσῃ παρὰ τὸ λευκόν, ὥσπερ καὶ ἡ κίνησις ἐλέγετο διάστασιν ἔχειν ἰδίαν ἄλλην παρὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον· καὶ γάρ αἱ ποιώτητες προϊοῦσαι εἰς τὴν γένεσιν 25 20 οὐ φυλάττουσιν τὴν εἰδητικὴν ὀμέρειαν, ἀλλ' εἰς τὴν γενητὴν διάστασιν ὑποβαίνουσιν καὶ καθ'²⁵ ἑαυτάς.

'Αποροῦσι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα οἱ αὐτοὶ ἄνδρες οὐδὲν ἔχειν θέσιν λέγοντες· εἰ γάρ θέσιν ἔχειν ἐκεῖνα λέγεται, ὃν τὰ μόρια ὑπομένει, πάντων δὲ ἡσόντων οὐδὲν ὑπομένοι, οὐδὲ θέσιν ἄν τι κυρίως 25 ἔχοι. ἢ κανὸν ἡ ὅλη ῥέη συνεχῶς καὶ τοῦτο δοίη τις καὶ τὰ σώματα ἐπ' ἄπειρον ἔχει προσθήκας καὶ ἀφαιρέσεις, ἀλλ' ὅμως ἔστιν τι καὶ τὸ μένον ἐναργῶς, εἴτε τὸ δεύτερον ὑποκείμενον, ὡς τινες λέγουσιν, εἴτε τὸ ἰδίως ποιόν, ὡς ἄλλοι, εἴτε ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὖσία ἢ ἡ ἀτομος καὶ σύνθετος οὖσία ἢ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον, δὲ καὶ ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὑπομένει καὶ ἀπ'³⁰ 30 ἀρχῆς ἄχρι τέλους γνωρίζεται· περὶ γάρ τῶν ἐναργῶν ὁ λόγος, ἀλλ' οὐχὶ περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ ἀμφισβητουμένων. δεύτερον δέ, ὡς λόγῳ, φασίν, τὸ λευκὸν κατὰ συμβεβηκός εἶναι ποσὸν [ὡς] ὁ Ἀριστοτέλης λέγει, τῷ τὴν ἐπιφάνειαν ποσὸν εἶναι, τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ ἡ ἐπιφάνεια κατὰ συμβεβηκός 35 ἔσται ποσὸν τῷ πλήθους μετέγειν. ἀλλ' ὑπομνηστέον τῶν ἔμπροσθεν

5 Ἀριστοτέλους]	Phys. Γ 1 p. 201 a 10. 27. 2 p. 202 a 7 al.	6 κατατάττουσι, τάττε ε corr.
LA (ἔχει κατάγουσιν A ¹⁾	Πλωτῖνος]	Enn. VI 1,15. 3,21
9 ὑφέστηκε post διαστήματι A	9. 10 καθ' ² ἑαυτὴν A	8 γάρ] γὰ sic K
14 θεωρεῖται v	17 ἄλλη, η in ras. L	12 τῷ om. A
	οὖσῃ] οὖσία A	19 τὸν τόπον, τὸν et
τόπον in ras. A	20 εἰδητικὴν A	γενητὴν K: γενετὴν Iu: γενητικὴν A
21 ὑποβαίνουσιν JLA, δ in ras. L:	ὑπομένουσιν Kv	24 ὑπομένοι (post οὐδὲν) JLK: ὑπομένει Aν
ut vid. A	κυρίως, κυρι in ras. L	25 δοίη] δέοι A
29 οὖσία om. A	27. 28 εἰ δὲ εἰ δὲ εἴτε A	26 προσθήκης
	32 ως supra Ja: delevi	28 ἡ post ἡ om. A

είρημένων ἐν οἷς ἐλέγομεν ἄλλο μὲν εἰδός εἶναι τοῦ ποσοῦ τὸ κατὰ τὸ 35· πλῆθος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τὸ μέρεθος ἵδιον ποσὸν καὶ ἀντιθέτως ἔχον πρὸς 35 τὸ κατὰ τὸ πλῆθος ποσόν. ἔτι δέ, εἰ τοῖς προηγουμένοις ποσοῖς ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν οὖσιν συνακολουθεῖ τινα ἀρίστα κατηγορήματα, οἷον τῷ μὲν πλῆθος 5 τὸ πολὺ καὶ διάριον, τῷ δὲ μεγάλῳ τὸ μέρα καὶ μικρόν, καὶ ταῦτα κατηγορεῖν εἰώθαμεν οἰκείως μὲν τῶν καθ' αὐτὰ ποσῶν, κατὰ συμβεβηκός δὲ τῶν ἄλλων διὰ τὰ προηγουμένα, οἷον διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ τὸν χρόνον, δῆλον διὰ προηγουμένων ποσὰ δείκνυται ἡ ἐπιφάνεια καὶ ὁ χρόνος, εἰπερ διὰ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις συνυπάρχει τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ποσῷ. 40

10 p. 5 v 11 "Ἐτι τῷ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον ἥως τοῦ οὐκ ἐστιν Ζ ἄρα τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον οὐδὲ τὸ πολὺ τῷ διάριῳ.

"Ωσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν εἰδῶν αὐτῆς καὶ τῶν διαφορῶν ἐπὶ τὰ ἴδια αὐτῆς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα μεταβέβηκεν, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ποιεῖ. καὶ πρῶτον τίνα τὰ κοινῇ ὑπάρχοντα τῷ ποσῷ 45 15 πρὸς ἄλλας κατηγορίας παραδίδωσιν, εἰλύθ' οὐτως τὰ ἴδια αὐτοῦ θεωρεῖ. λέγει δὴ οὖν, διὰ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον. καὶ κάλλιον ἵσως πρὸ τῆς τῶν Ἀριστοτελούς ἑξεργασίας ἔκαστον τῶν εἰδῶν τοῦ ποσοῦ προγειρισάμενον ἰδεῖν, δπως οὐκ ἔχει ἐναντίον καὶ δπως τὰ δοκοῦντα εἶναι ἐν ἔκαστω εἰδεῖ τοῦ ποσοῦ ἐναντία οὐ καθὸ ποσὸν ὑπάρχει αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ 20 ἄλλην κατηγορίαν, ὡφ' ἣν ὑπάγεται. αὐτίκα ἡ γραμμή, καθ' δσον μὲν 25 30 35 ἐστιν γραμμή, οὐδεμίαν ἔχει ἐναντίωσιν· καθ' δσον δὲ ποιὰ γραμμή, κατὰ τοσοῦτον τὸ εὐθύν καὶ τὸ κυρτὸν ἔχει περὶ τὴν γραμμὴν θεωρούμενα. πάλιν ἡ ἐπιφάνεια, καθὸ μὲν διγῇ διεστηκεν, οὐδὲν ἔχει ἐναντίον· τραχύτης δὲ καὶ λειότης περὶ αὐτὴν οὐχ ἡ ἐπιφάνεια, ἀλλ' ἡ τοιάδε ἐπιφάνεια θεωρεῖται 40 45 50 55 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680

1 ἐλέγομεν] p. 123, 1 εἶναι om. L τὸ (ante κατὰ) ex τοῦ corr. L¹
 1. 2 κατὰ πλῆθος Kv 3 κατὰ πλῆθος Λν 3. 4 τῶν ἀριθμῶν L 6 καθαυτὰ
 ex κατ' αὐτὰ corr. J 7 τὴν προηγουμένην Kv 8 προγουμένως L
 9 τῷ ποσῷ om. A 10 lemma usque ad τὸ δὲ ἔλαττον τῶν δμογενῶν (p. 5 v 20)
 continuat Λ 11 τῷ πολὺ b 15 πρὸς τὰς ἄλλας Λ 17 τῆς τῶν JL.A:
 τῆς τοῦ Kv 17. 18 προχειρισάμενον Kv: προχειρισαμένων JL.A 19 εἰδεῖ, εἰ alt.
 τὸ εὐθύν] καὶ εὐθύν L
 θεωρούμενον A Paraphr. p. 23, 17 H. 24 ἀλλ' ἡ L 25 ἐπιφάνεια (post καθὸ)
 in marg. b: γραμμὴ JLKA 26 καθὸ (post δὲ et post τουτέστι) supra L¹
 28 δ om. L Ἰάμβλιχος] cf. Porph. 106, 26 B. 29 δὲ alt. in ras. A

σημαίνοι, οὐκ ἀν εἴη ἐναντίον τῷ σώματι· τὰ γάρ ἐναντία ἐν καταφάσει· 36r
 εἰ δὲ κατάφασιν καὶ αὐτὸ δηλοῖ, ἡ κρείττον τοῦ σώματός ἐστιν καὶ αἵτιον
 τοῦ σώματος ἡ χεῖρον καὶ ἐν τῷ σώματι τὸ εἶναι ἔχον· ἐκατέρως δὲ οὐκ
 ἀν εἴη ἐναντία, τὰ γάρ ἐναντία λισσιθενῆ βούλεται εἶναι καὶ δμοίως τῷ
 5 οἰκείῳ γένει προσεχῆ· ἀλλ’ οὐδὲ τῷ χρόνῳ ἐστίν τι ἐναντίον, καθ’ ὅσον
 ἀφορίζει τῷ οἰκείῳ μέτρῳ τὴν κίνησιν. εἰ δέ τις τὴν ἡμέραν τῇ νυκτὶ¹⁰
 νομίζει ἐναντίον, οὐ καθὸ χρόνος ποιεῖται τὴν ἐναντίωσιν (ὅ γάρ αὐτός
 ἐστιν, εἴπερ δταν ἀλλαχοῦ ἡμέρα, ἀλλαχοῦ νύκτις ἐστιν), ἀλλὰ καθὸ πῃ μὲν
 πεφώτισται, πῃ δὲ ἐσκίασται ὁ ἀήρ· καθὸ δὲ τοιοῦτος, οὐ ποσός ἐστιν,
 10 ἀλλὰ ποιός. καὶ τῷ ἀριθμῷ δὲ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον· ἀφώρισται γάρ καὶ
 οὐδὲν ἔχει ἐναντίον οὗν τὰ δύο ἡ τρία. πᾶν γάρ τὸ ὠρισμένον ἐν τι ἐστιν
 καὶ κατὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται οὐδεμίαν ὑπερογγήν καὶ ἔλλειψιν, ὥσπερ τὸ
 ἔσον· τὸ δέ γε ἄνισον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον, διόπερ ἐστὶν 15
 ἀδριστον. ἀλλὰ τί ἀν λέγοιμεν, εἴ τις τὸ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἐναντία λέγοι,
 15 τοῦ ἀριθμοῦ δύο εἰδὴ ταῦτα τιμέμενος, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν
 συνεχὲς εἶναι φάσκων, τὸ δὲ διωρισμένον, καὶ ταῦτα ὡς ἐναντία τιμέμενος;
 ἡ καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἡ εἰς τὰ ἀντικείμενα διαίρεσις· τοῦ γάρ ζώου τὸ
 μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἀλογον ἦν καὶ τὸ μὲν θνητόν, τὸ δὲ ἀθάνατον· καὶ δμως
 συνεχωροῦμεν τῇ οὐσίᾳ μηδὲν εἶναι ἐναντίον. ἄλλο γάρ ἐστιν τὸ περὶ τὴν
 20 οὐσίαν καὶ περὶ τὸ ποσὸν θεωρεῖν ἐναντίωσιν, κατὰ τὰς περὶ αὐτὰ ποιότητας
 συμβαῖνον, καὶ ἄλλο τὸ αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ ἡ τῷ ποσῷ μὴ εἶναι ἐναντίον. B
 καὶ ὁ λόγος δέ, καθὸ ποσός ἐστιν, οὐκ ἔχει ἐναντίον· τὸ γάρ ἀληθὲς καὶ
 ψεῦδος ὑπάρχει τῷ λόγῳ, καθὸ σημαντικός ἐστιν, ἀλλ’ οὐ καθ’ ὅσον ἐν δια-
 25 στάσει προφέρεται καὶ καταμετρεῖται συλλαβῇ βραχείᾳ καὶ μακρῷ. λοιπὸς
 δὲ τῶν ποσῶν ὁ τόπος ἐστιν, καὶ ἀμφισθητεῖται οὗτος μήποτε κατὰ τὸ
 ἄνω καὶ τὸ κάτω τὴν ἐναντίωσιν ἐπιδέχεται, ἀπερ ἡ εἰδὴ ἡ μέρη τοῦ τόπου 30
 δοκεῖ. ἀλλ’ οἱ μὲν οὐδὲν εἶναι φύσει τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω νομίζουσιν, ἀλλὰ
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς σχέσιν θεωρεῖσθαι, δσοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν ἄνω
 λέγουσιν, τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς πόδας κάτω, καὶ τὸ αὐτὸ ἄνω καὶ κάτω τίθενται
 35 κατὰ τὰς διαφόρους σχέσεις, καὶ δῆλον δτι οὐκ ἀν εἴη οὕτως ἐναντία· οὐ
 γάρ ὑπάρχει τῷ αὐτῷ κατὰ ταῦτα τὰ ἐναντία. οἱ δὲ τὸ ἄνω καὶ τὸ
 κάτω οὐ κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ παντὸς διάστασιν λαμβάνουσιν,
 τὴν τε ἀπὸ τοῦ μέσου πρὸς τὰ πέρατα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν περάτων πρὸς 40
 τὸ μέσον· φύσει γάρ διάφορα ταῦτα. ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτους ἥρτεον ὡς
 τὸ ἄνω καὶ κάτω οὐ τόπον σημαίνει, ἀλλὰ τὴν ποὺ κατηγορίαν, ὥσπερ τὸ
 45 γῆθες καὶ σῆμερον οὐ χρόνον, ἀλλὰ τὸ ποτέ, τουτέστιν τὸ κατὰ χρόνον.

1 σημαίνοι JLK: comp. anc. A: σημαίνει v 7 νομίζοι v 9 ἀήρ· οὐ καθὸ K
 11 ἡ τὰ τρία LAV (καὶ τρία Paraphr. p. 23,27 H.) πᾶν ||| J διωρισμένον v
 12 ἔκλειψιν A 13 καὶ ἡπτον A 14 καὶ τὸ ἄρτιον A ἐναντίοις ex ἐναντίον
 mut. L¹ λέγει potius A 16 φάσκων Kv: φασὶν JLA (φ L) 17 ἀντικείμενα
 JLKA: ἐναντία κείμενα v 20 αὐτὰ JL: αὐτὰς A 24 συλλαβῇ μακρῷ τε καὶ
 βραχείᾳ A 25 ἐστιν ὁ τόπος Kv οὕτως Kv 28 κεφαλῆν Porph. p. 107,7 B.
 31 κατὰ ταῦτα] κατ’ αὐτὸν A οἱ b (cf. I. 27): εἰ ceteri 34 τούτοις A
 ἥρτεον] cf. Hermia. ap. Porph. p. 107,25 35 τὴν τοῦ ποὺ v 36 καὶ τὸ σῆμερον A

ταῦτα γάρ καὶ τῷ Ἀνδρονίκῳ δοκεῖ. μήποτε δὲ καὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω 36· τόπου διαφοράί εἰσιν καὶ τὸ χθές καὶ τὸ σήμερον χρόνου, οὐ μέντοι καθὼ ποσὸν ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὁ μὲν κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ τοπικὸν ἴδιωμα, διπέρ ἐν τῇ τοῦ ποῦ κατηγορίᾳ παραδέδοται, ὁ δὲ κατὰ 35 τὰ ὑπὸ τῆς κυνήσεως μέτρα. καὶ γάρ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ἐν μὲν τῷ ποσῷ κατὰ τὴν διάστασιν μόνην παραδίδονται, κατὰ μέντοι τὸν ἴδιον χαρακτῆρα ὁ μὲν τόπος ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ, ὁ δὲ χρόνος ἐν τῇ ποτέ, ὥστε καθὼ ποσὸν ὁ τόπος, οὐκ ἔχει τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω, ἀλλὰ καθὸ τοιόνδε ποσόν.

‘Ο μέντοι Ἀριστοτέλης εἰ μή τις, φησίν, τὸ πολὺ τῷ διλίγει φαίη 10 ἐναντίον ἡ τὸ μέγα τῷ μικρῷ· δοκεῖ γάρ ταῦτα ποσὰ ὄντα ἐναντία εἶναι. ἀλλὰ δείκνυσιν πρῶτον μὲν, διτὶ οὐκ ἔστιν ποσά, ἀλλὰ πρός τι, 40 ἔπειτα διτὶ, κανὸν ποσὰ ἡ κανὸν μὴ ποσά, οὐκ ἔστιν ἐναντία. καὶ διτὶ μὲν οὐκ Γ ἔστιν ποσά, ἀλλὰ πρός τι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν, δείκνυσιν οὕτως· ‘εἰ τὰ μικρὰ μεγάλα λέγεται καὶ τὰ μεγάλα μικρά πρὸς τὰ δύοις τῷ παραβαλλό- 15 μενα, οὐδὲν ἔσται καθ' αὐτὸν μέγα ἡ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς ἔτερα ἔξει τὴν ἀναφορὰν καὶ πρός τι ἔσται· ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον’. ἐν δὴ τούτῳ τῷ συλλογισμῷ τὸ μὲν συνημμένον ὡς σαφὲς παρῆκεν· εἰ γάρ τὰ μεγάλα μικρά λέγεται καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα, δηλον διτὶ οὐδὲν ἔσται καθ' αὐτὸν τοιοῦτο· τὴν δὲ πρόσληψιν ἀποδείκνυσιν ἐκ τοῦ καὶ ὅρος μικρὸν 20 λέγεσθαι καὶ κέγχρον μεγάλην πρὸς τὰ δύοις τῷ παραβαλλόμενα. εἴτα τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ διλίγου δείκνυσιν, πολλοὺς μὲν ἐν τῇ κώμῃ λέγων ἡ ἐν τῷ οἴκῳ ὡς πρὸς κώμην καὶ οἴκον, διλίγους δὲ ἐν τῷ ἄστει καὶ τῷ θεάτρῳ ὡς πρὸς αὐτά. δεύτερον δὲ ἐπιχείρημα ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἐπάγει τῆς σημαντικῆς· οὐ γάρ διοιόν τι σημαίνει τὸ τρίπηχον καὶ τὸ μέγα, 25 ἀλλὰ τὸ μὲν τρίπηχον ποσόν, τὸ δὲ μέγα πρός τι. καὶ οἰκείως ἀπὸ τῶν 30 σηματῶν ποιεῖται τὴν ἀπόδειξιν, ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς αἱ κατηγορίαι διεστήκασιν. καὶ ἔστιν καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· ‘πᾶν δὲ δηλοῖ ποσόν, ἐκεῖνό 35 ἔστι ποσόν· τὸ δὲ πολὺ καὶ διλίγον ἡ τὸ μέγα καὶ μικρὸν οὐ δηλοῖ ποσόν· οὐκ ἄρα ἔστιν ποσά’. εἴτα κατασκευάζει ἐκ περιουσίας, διτὶ, κανὸν τε ποσὰ 30 ἡ κανὸν τε μῆν, οὐκ ἔστιν ἐναντία. δείκνυσιν δὲ αὐτὸν οὕτως· ‘τὸ | μέγα 36· Δ καὶ μικρὸν καὶ πολὺ καὶ διλίγον οὐκ ἔστι καθ' αὐτά, ἀλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφέρεται· τὰ δὲ τοιαῦτα οὐκ ἔστιν ἐναντία· τὰ γάρ ἐναντία καθ' ἑαυτά ἔστιν καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ὑφέστηκεν’. εἴτα τὸ αὐτὸν καὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἐπιδείκνυσιν· ‘εἰ γάρ ἔσται τὸ μέγα καὶ τὸ 35 μικρὸν ἐναντία, συμβῆσται ἀματὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον’. τὸ δὲ συνημμένον πρόσηλον ἐκ τοῦ τὸ αὐτὸν μέγα καὶ μικρὸν εἶναι. εἴτα καὶ ἀλλο ἐπάγει συμπέρασμα τοῖς αὐτοῖς λήμμασιν

1 τῷ οἱ. Α	2 ἔστιν Ι.	3 καὶ χρόνος Α	4 τοῦ οἱ. Α	δ δὲ οἱ. Ι.
7 τῇ τοῦ ποῦ Κν	8 τοιόνδε ποσόν ΚΑν, in marg. Ja: ποιόν J ¹ : τοιόνδε ποσὸν ποιὸν Ι.			
9 μῆ] μέν Α	τις post φαίη Arist.	10 ante ἐναντίον add. εἰναι Arist.		
13 καὶ μικρὸν Α	19 τοιοῦτον ΚΑν	20 λέγεται Α	21 κώμη Α	
22 κώμην sic Α	23 αὐτὰ ex ταυτά corr. Α ¹	27 ἐκεῖνό JI.Α: τοῦτο Κν		
29 ἔστι ε corr. Ι.	30 τε καὶ μῆ Α	32 γάρ] δὲ Κ	33 ἔστι in ras. Ι.	
34 εἰς τὸ ἀδύνατον Α	ἀποδείκνυσιν Κν	35 ἐναντίον (pr. loco) Κ		

ἔστι ἀτοπώτερον τὸ αὐτὸν ἔαυτῷ ἐναντίον εἶναι· καὶ τοῦτο γάρ δῆλον, εἴπερ 36^v τὸ αὐτὸν μέγα καὶ μικρόν ἐστιν. ἀδύνατον δὲ αὐτὸν ἔαυτῷ ἐναντίον εἶναι, διότι τὰ μὲν ἐναντία ἀναιρετικά ἀλλήλων ἐστίν, οὐδὲν δὲ ἔαυτοῦ ἀναιρετικόν ἐστιν κατὰ φύσιν. καὶ δῆλον δῆτι τὰ μὲν πρός τι οὐδὲν κωλύεται ἄμφι ἔχειν 5 τὰ ἀντικείμενα, διότι πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο ἀναφέρεται, τὰ δὲ ἐναντία συνυπάρχειν ἀδύνατον· μάχεται γάρ ἀλλήλοις.

“Μήποτε δέ, φησὶν Ἰάμβλιχος τῷ Ἀνδρονίκῳ καταχολουμῶν, τὸ μέγα 10 καὶ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ διάγονον οὐ μόνον πρός τι ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ποσὸν ἀόριστον. δταν γάρ λέγωμεν μέγα, ποσὸν ἀόριστον δηλοῦμεν· οὐ γάρ δηλοῦται 10 πόσῳ ἡ τίνι μεγέθει μέγα ἐστὶν ἡ πόσῳ πλήθει πολύ. δταν δὲ μεῖζον καὶ μικρότερον λέγωμεν, κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν θεωρεῖται. ὁ δέ γε Ἀριστοτέλης κατὰ τὸ πρός τι μόνον τὸ μέγα καὶ μικρὸν ἐθεώρησεν, ὥσπερ ὁ Πλωτῖνος κατὰ τὸ ἀπλῶς μόνον· τὸ γάρ πρός τι μέγα ἀντὶ τοῦ μεῖζον λέγεσθαι φησιν.”

15 Εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους, δῆτι δὲ μὴ ἔστι καθ' αὐτὸν λαβεῖν, 15 ἀλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφέρεται, τοῦτο οὐκ ἔχει ἐναντίον, ἐνίστανται τινες πολλὰ καὶ ἐν τοῖς πρός τι ἐναντία λέγοντες εἶναι, οἷον τὴν ἐπιστήμην τῇ ἀγνοίᾳ καὶ τὴν ἀρετὴν τῇ κακίᾳ. “μήποτε οὖν, φησὶν Ἰάμβλιχος, ἐλλιπῶς εἴρηται, τὸ δὲ πληρές ἐστιν τοιοῦτον· δὲ μὴ ἔστιν καθ' αὐτό, ἀλλὰ 20 πρὸς ἔτερον ἀναφέρεται, οὐδὲν τούτων τῶν πρὸς ἄλλα φέρεται ἐστιν ἐναντίον· ἡ γάρ μεγάλη κέγχρος πρὸς τὴν μικρὰν κέγχρον ἀναφέρεται καὶ οὐκ ἔστιν τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον”. μήποτε δὲ ἀμεινὸν λέγειν δῆτι οὐ πᾶσαν 25 ἀντίθεσιν ἀνεῖλεν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ ὁ Ἀριστοτέλης· οὐ γάρ καὶ τὴν κατὰ τὸ Ε πρός τι, ἀλλὰ μόνην τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον, ὥστε κανὸν εἴη τις ἐν τῷ ποσῷ 30 κατὰ τὸ πρός τι ἀντίθεσις; οὐ σαλεύεται διὰ τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλους λόγος λέγων τῷ ποσῷ οὐδὲν εἶναι ἐναντίον.

Εἰδέναι δὲ χρῆ, δῆτι τοῦ ποσοῦ τὸ μέν ἐστιν ὡρισμένον, τὸ δὲ ἀόριστον· καὶ ὡρισμένον μὲν τὸ περιγεγραμμένον ἥδη καὶ κατὰ μέτρον ὡρισμένον νοούμενον, οἷον δύο ἡ τρία ἡ πηχυαῖον· ἀόριστον δὲ τὸ ἄνευ περιγραφῆς 25 30 καὶ ἀδήλον κατὰ τίνα ὑπεροχὴν ὑπερέχει ἡ κατὰ τίνα ἔλλειψιν ἐλλείπει· τοιαῦτα δὲ τὰ πολλὰ ἡ διάγονα καὶ τὸ μέγα καὶ μικρόν. καὶ αὐτὸν δὲ τὸ ἀόριστον ποσὸν διγῶς λέγεται, τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ πρός τι. τὸ μὲν γάρ μὴ ἀναφερόμενον ἐφ' ἔτερον ὅμοιενές, κατὰ δὲ τὴν οἰκείαν διαφορὰν νοούμενον τὴν πρὸς τὰ ἀνομοιογενῆ ἀπλῶς λέγεται, οἷον δταν τὸ μικρὸν ὅρος

1 ἔαυτῷ, ὦ in ras. L καὶ τοῦτο—ἐναντίον εἶναι (2) om. L 7 καταχολουμῶν
b (cf. p. 154,4): κατὰ JKAv: om. L: καὶ Brandis; cf. Porph. 108,15 B. 10 πόσῳ εκ
ποσῷ corr. J: ποσῷ L ἡ pr. supra J πόσῳ(i) ex ποσῷ(i) corr. JL 12 καὶ
τὸ μικρὸν Kv 13 μόνον] in marg. ποσὸν b 14 φησιν] Plot. Enn. VI 3,11
19 ἐλλειπῶς JA 20 οὐδὲν Kv: οὐδὲν JLΔ: possis οὐδὲν τούτῳ ἀ Kv: δ JLΔ
21 κέχρος A κέχρον A: om. v 23 ἀνῆλον A 25 ἀντίθεσις ex ἀντίθεσις
corr. J τοῦτο δὲ ἀόριστον λόγος ex τοὺς ἀόριστούς λόγους corr. J
27 ὡρισμένον, τὸ δὲ ἀόριστον A: ἀόριστον, τὸ δὲ ὡρισμένον JLKv, sed corr. J, qui post δὲ
ras. hab. 2 litt. 28 καὶ pr. in ras. J καὶ alt. om. A 30 κατὰ
τίνα utrobique libri; cf. Paraphr. p. 24,28 H. 33 ὡφ' v

μὴ πρὸς τὰ ὄμοιγενῆ ἀναφέροντες, πρὸς δὲ τὴν μεγάλην οἰκίαν ὡς πρὸς 36° ὄμοιγενή τιθεμένην μέχρι λέγωμεν, τότε ἀπλῶς λέγομεν αὐτὸν μέγα· τῷ 30 γάρ καὶ¹ αὐτὸς μεγέθους μετέχειν μεῖζον τῆς οἰκίας λέγεται. τὰ δὲ πρὸς τὰ ὄμοιγενῆ συγχρινόμενα καὶ ὡς κατὰ σύγχρισιν τὸ μέγα καὶ μικρὸν 5 ἔχοντα οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς τι σχέσιν θεωρεῖται. καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν δὲ ὁ αὐτὸς λόγος ἀρμόζει· ἀλλοὶ μὲν γάρ ἐστιν τὸ καθ' αὐτὸν θεωρούμενον πλῆθος, ἀλλοὶ δὲ τὸ κατὰ τὴν πρὸς ἔτερον σχέσιν θεωρούμενον, διθενὶς καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡπτον καὶ τάνατία ἄμα κατὰ τὴν πρὸς 10 ἔχοντα οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς τι σχέσιν θεωρεῖται. καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν δὲ ὁ αὐτὸς λόγος ἀρμόζει· ἀλλοὶ μὲν γάρ ἐστιν τὸ καθ' αὐτὸν θεωρούμενον πλῆθος, ἀλλοὶ δὲ τὸ κατὰ τὴν πρὸς ἔτερον σχέσιν θεωρούμενον, διθενὶς καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡπτον καὶ τάνατία ἄμα κατὰ τὴν πρὸς 15 ἔχοντα οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς τι σχέσιν θεωρεῖται.

10 Βούλεται δὲ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος τὰ μὲν καθ' αὐτὰ μέγα καὶ μικρὸν καὶ πολὺ καὶ διλόγον ἐν τοῖς καθ' αὐτὰ καὶ ἀύλοις εἰδεσιν θεωρεῖσθαι, τὰ μὲν κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως, τὰ δὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καθαρῶν λόγων, τὰ δὲ πρὸς τι, ἀπερ καὶ κατὰ σύγχρισιν λέγεται, ἐν τοῖς ἐνύλοις δρᾶν, ἐν οἷς καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡπτον καὶ τάνατία ἄμα κατὰ τὴν πρὸς 15 ἔτερον καὶ ἔτερον ἀναφοράν. “προσιόντος γάρ τοῦ εἰδους τῇ ὅλῃ σύμμικτός τις ἀπ' ἀμφοῖν γίνεται δύναμις· καθ' δσον μὲν γάρ μεταλαμβάνει τοῦ 40 εἰδους, ὄμοιοῦται πρὸς αὐτὸν καὶ γίνεται πολὺ καὶ μέγα τὸ ἔνυλον, κατὰ δὲ Ζ τὴν οἰκείαν ἀπειρίαν τοῦ μᾶλλον καὶ ἡπτον καὶ τῆς πρὸς τι σχέσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὰ ἐναντία μεταβολῆς μεταλαμβάνει. τούτου δὴ οὖν, φησίν, οὕτως 20 ἔχοντος οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνουσιν οἱ ἀπλῶς. ταῦτα πάντα ἥγούμενοι λέγεσθαι, ὥσπερ ὁ Πλωτῖνος· καὶ γάρ η συνήθεια ἐπὶ τῶν πρὸς τι πολλάκις αὐτοῖς χρῆται, καὶ οἱ κέγχρον μεγάλην λέγοντες κατὰ τὴν πρὸς 25 τὸ ὄμοιγενὲς σύγχρισιν ὡς τὸ μεῖζον δηλοῦσαν κατὰ τὸ πρὸς τι λέγουσιν. ‘ἀλλὰ τὸ μέγεθος, φησίν ὁ Πλωτῖνος, οὐκ ἐστιν τῶν πρὸς τι, ἀλλὰ τὸ μεῖζον, 30 ὕσπερ καὶ τὸ διπλάσιον’. ἡ οὐχ οὕτως ἔχει· διατείνει γάρ η τοῦ μεγέθους ἔννοια ἐπὶ τε τὰ καθ' αὐτὰ μεγέθη καὶ τὰ πρὸς ἀλληλα· οὐδὲ· γάρ ἂν μεῖζον ἐλέγετο μὴ μετέχον τοῦ μεγέθους καὶ παραδηλοῦν τὴν κατὰ τὸ μέγεθος ὑπεροχὴν. ‘ἀλλὰ τὰ πολλά, φασίν, οὐδὲν ἀλλο ἐστὶν ἡ πολὺ 35 πλῆθος ἐν ἀριθμῷ θεωρούμενον, ὥστε οὐκ ἀν εἴη πρὸς τι’· ἡ ῥάδιον ἀλλο 40 εἶδος ἀριθμοῦ ἀντιθεῖναι, δὲ καὶ πρὸς τι ποσὸν λέγεται, ἐν ᾧ αἱ δέκα σχέσεις τῶν λόγων περιέχονται· ἐν τούτῳ γάρ ἐστιν καὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον. εἰ δὲ καὶ ἀριθμοῦ ἐπέκτασίν τις ἀπλῶς λέγοι τὸ πλῆθος, τὸ δὲ διλόγον ἀριθμοῦ συστολήν, οὐδὲν ἡπτον ἐστιν καὶ ἐν ταῖς προσδόσις τῶν διαφύρων 45 τοῦ 1 πληθυμῶν ἐναρμόνιος τις πρὸς ἀλλήλους διαφορά, καὶ² ἡν ὑπερέχουσιν τε 35 καὶ ὑπερέχονται καὶ πλείονές εἰσιν καὶ ἔλαττονες. καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς δὲ τοῦ σημείου ἡ πόρρω ἡ ἐγγὺς προϊόντος πολλαὶ γίνονται διαφορότητες

2 τιθέμενοι Κν λέγωμεν εχ λέγομεν corr. L: λέγομεν Λ λέγομεν] λέγωμεν Κ
τῷ] τὸ Α 4 μέγα καὶ bis Κ καὶ τὸ μικρὸν ν 5 πρὸς τι] πρώτην Λ
σχέσιν, σχέ in ras. L¹ 6 τῶν supra J^a ἐστι in ras. L 8 καὶ τὸ
ἡπτον Κν 11 καὶ ante πολὺ om. I. 12 κατὰ pr.] καθαυτὰ Κ 13 καὶ om. Κν
15 προιόντος Λ 16 ἀπ'?] ἐπ' Α 19 τούτου ε corr. L 24 Πλωτῖνος]
Enn. VI 3,11 26 ἔαυτό ν 27 μὴ J μετέχοντος τοῦ I. 28 φασ[ν]
Plot. VI 3,12 30 εἶδος τοῦ ἀριθμοῦ ν 32 τις] cf. Plot. I. e. τὸ πλῆθος in marg.
suppl. J^a 33 ταῖς in ras. Λ¹ προσδόσις, προο in ras. Λ¹: προσδόσις Κν 35 εἰσι in ras. L

τῆς σχέσεως καὶ τῆς ὑπεροχῆς καὶ ἐλλείψεως, ἡ ταχὺ ίσταμένου ἐν τῇ 37^c προόδῳ ἡ βραδέως καὶ ἡ ἐν λόγῳ τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὴν ἐλλειψίν ἀφορίζοντος ἡ ἀλόγως· ὡς γάρ τὸ ἐν ἐπὶ πολλὰ ἡ ἐπ’ ὀλίγα προϊὸν ποιεῖ τὰς 5 τῶν ἀριθμῶν παραλλαγάς, οὕτως καὶ τὸ σημεῖον τὰς διαφόρους σχέσεις 5 τῶν μεγεθῶν ἀπεργάζεται. ἀλλὰ τίς δρος τῆς προόδου κατά τέ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν; οὐ γάρ δὴ ἐπ’ ἀπειρον πρόεισιν, 10 ἀλλ’ ἔχει καὶ ἐν τῷ προϊόντι τι μέτρον. ἡ δῆλον δὲτο εἰδος συνυπάργει μετὰ τῆς οἰκείας ἴδιότητος καὶ ποσοῦ τι μέτρον σύμμετρον τῇ ἴδιότητι· οὐ γάρ σχῆμα μόνον ἐπιφέρει μεθ’ ἑαυτοῦ τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ μέγεθος; 10 δὲ μετὰ διαστάσεως εἰς τὴν ὅλην παραγίνεται. πλάτος δὲ ἔχει καὶ τοῦτο ἐνθάδε διὰ τὸ ἀδριστόν πως τῆς ἐνύλου φύσεως, ἐὰν δὲ πολὺ τὸ δρον παραλλάξῃ ἡ πρὸς τὸ μεῖζον ἡ πρὸς τὸ ἔλαττον, τέρας νομίζεται, ὡς ἡ ἐφ’ ἡμῶν διφείσα Κύλισσα γυνὴ τεσσάρων πηχῶν ἔχουσα τὸ μῆκος καὶ οἱ νῦνοι πολλαχοῦ γεγονότες. ἀδριστόν οὖν τι καθ’ ἔκαστον γένος καὶ 15 εἶδος ἐν τοῖς ἐνύλοις παρεισέρχεται κατά τε ὑπεροχὴν καὶ κατὰ ἐλλειψίν, λόγοι μέντοι οἱ αὐτοὶ διήκουσι πάντων, οἱ μεταληφθέντες ποιοῦσι τοιαῦτα 15 εἶναι τὰ μετέχοντα, οἰούπερ εἰσὶν αὐτοί, ὥσπερ μεγέθους, καλοῦ καὶ τῶν ἄλλων. καὶ τὰ μὲν ἀπολύτως αὐτῶν μετέχοντα ἔσται ἀπλῶς εἰδοποιούμενα, τὰ δὲ ἐν σχέσει τῶν πρός τι, ὥσπερ εἰ λέγοι τις θερμὸν μὲν ἀπλῶς, 20 θερμότερον δὲ τῶν πρός τι, καὶ τὰ μὲν ὡς καθ’ αὐτά, τὰ δὲ ἐν ἑτέροις, καὶ τὰ μὲν ὡς ἄνλα, τὰ δὲ ὡς ἔνυλα”.

Θεωρητικώτερον δὲ τοῖς εἰρημένοις περὶ τοῦ ποσοῦ ἐπιβάλλων ὁ θεῖος Ιάμβλιχος “παντός, φησίν, ποσοῦ κοινὴ ἔννοια τοιάδε ἔστιν· ποσὸν ὑπάρχει τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα μέρη· τοῦτο γάρ ἐπὶ πλήθους καὶ μεγέθει· 20 θεος ὡσαύτως διατείνει. τούτου δὲ τὸ μὲν ἀριθμητόν ἔστιν, τὸ δὲ μετρητόν, καὶ ἑκάτερον λέγεται καὶ ἀριστώς πως καὶ ὠρισμένως, οἷον τὸ μῆκος ὠρισμένως, δὲτο μετὰ περάτων, ἀδριστώς δέ, δὲτο ἀδηλον μέχρι πόσου τὰ πέρατα ἀφορίζονται. εἰ δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ αὐτοῦ γένους [ἥτοι τοῦ ποσοῦ] ἀφώρισται, οὐδὲν διαφέρει, εἰ τὸ μὲν ἐφ’ ἔν, τὸ δὲ ἐπὶ 25 δύο, τὸ δὲ ἐπὶ τρία διέστηκεν· οὐ γάρ διὰ τοῦτο ἀπογνωστέον τὴν μετουσίαν τοῦ κοινοῦ γένους, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, δὲτο ἡ δυάς τῆς τριάδος προηγεῖται καὶ αὔτη τῆς τετράδος καὶ ἐφεξῆς· οὐ γάρ ἡ δυάς τὴν τριάδα ποιεῖ ὡς προτέρα οὖσα τὴν δευτέραν, ἀλλὰ κατ’ ἄλλο μὲν τὸ πρότερον αὐτοῖς καὶ 30 δυτερόν διηρίθμηνται, κατ’ ἄλλο δὲ ἡ κοινωνία αὐτοῖς τοῦ γένους ἐνυπάρχει,

2 καὶ ἡ Kv: καὶ JLA 2. 3 ἀφορίζοντες Λ 4 τῶν ἀριθμῶν L¹; corr. L²
 5 ἀλλὰ cf. Plot. 6 καὶ τὸ ὄλιγον ν 8 τῆς ομ. Α καὶ ομ. L
 ποσοῦ τι JLKv, γρ ποιούσῃ in marg. Ja: ποιοῦσι ex ποιούσῃ mut. A 12 πρὸς pr.]
 παρὰ Α 13 ἡμῖν Α 14 νάνοι L: ἄνοι Α 15 καὶ κατέλειψιν Α
 16 μεταλειφθέντες Α 17 οἰοιπέρ εἰσιν, οἰοι in ras. A¹: ex οἰονπέρ ἔστιν corr. L²
 καὶ post καλοῦ supra Ja: ομ. Α 18 ἔσται, ai in ras. J 20 τῶν] τῶν ν
 22 εἰρημένοι K 24 supra τοῦτο scr. τὸ ποσὸν L² 26 λέγεται ἀριστώς Α.
 27 μετὰ τῶν περάτων Α 28 τὰ ομ. Kv 29 ἥτοι τοῦ ποσοῦ in marg. Ja: in
 lin. ceteri: glossema delevi 30 ἀπογνῶστέον] ἀπογνω seqn. lac. 3 litt. A
 32 αὐτὴ libri 33 αὐτοῖς JK: αὐτῆς LAv. 34 αὐτοῖς JLK: αὐτῆς Av

χαῖ! οὐδὲν μᾶλλον οὐδὲ ητον τὰ ἔτερα ἐν αὐτῷ περιέχεται". ἐν δὲ 37^a τούτοις τὰ μὲν ἄλλα μοι φανερά δοκεῖ καλῶς εἰρημένα, πῶς δὲ ποσὸν 30 είναι φησιν τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα μέρη, οὐ πάνυ τι παρακολουθῶ. τοῦτο γάρ δόλου μᾶλλον ἀλλ' οὐχὶ ποσοῦ παραστατικόν μοι δοκεῖ· ἄλλη δὲ 5 δόλου καὶ ἄλλη ποσοῦ ἔννοια· τὸ μὲν γάρ δόλον καὶ τὸ μέρη ἔχειν καὶ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει[ν] καὶ οὐ καθὸ ποσόν, ἀλλὰ καθὸ εἰδος η̄ ἀτομον. διὸ καὶ 10 Ἀριστοτέλης "μὴ ταραττέτω, φησίν, ήμας τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένοις ὅντα τοῖς δλοις". εἰ οὖν μέρη ἔχει η̄ οὐσία, η̄ μὲν κατὰ τὸ εἰδος τὰ συμπληγωτικὰ τοῦ εἰδούς, οἷον τὸ ζῷον τὸ λογικόν, τὸ θυητόν, η̄ 25 δὲ κατὰ τὸ ἀτομον τὰ συμπληγωτικὰ τοῦ ἀτόμου, οἷον κεφαλήν, γείρας, πόδας, δῆλον δτι καὶ διαιρεῖται εἰς τὰ ἐνυπάρχοντα μέρη, ώστε οὐκ ἔστιν τοῦ ποσοῦ ἴδιον, ἀλλ' ἐκεῖνο καθ' ὁ δυνατὸν εἰπεῖν πόσον ἔστιν ἔκαστον, οἷον δύο η̄ τρία η̄ δίπηχο. τὸ γάρ μέτρον ἴδιον τοῦ ποσοῦ· καν γάρ 30 ἀδριστον η̄ ποσόν, οὗτως ἀδριστον λέγεται ὡς μῆπω τοῦ μέτρου γνωσθέντος, καν ἀπειρον ὑποτεθή τι, οὗτως ἀπειρον ὑποτίθεται ὡς ἀδιεξιτήτως κατα- 40 μετρούμενον. δπερ γάρ καὶ πρότερον εἶπον, οὐδὲ η̄ διάστασις καθ' αὐτὴν δοκεῖ μοι ποσὸν εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν· η̄ δὲ γραμμή καὶ η̄ ἐπιφάνεια Γ καὶ τὸ σῶμα διὰ τὸ ἐφ' ἐν καὶ ἐπὶ δύο καὶ ἐπὶ τρία διεστάναι ποσόν ἔστιν καθ' αὐτά. μῆποτε δὲ ὁ θεός Ιάμβλιχος κατὰ τὸ διαιρετὸν ἀφω- 20 ρίσατο τὸ ποσόν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὸ εἰς μέρη μόνον· τὸ γάρ διαιρετὸν εἰς τὰ μέρη οὐχ ὡς δλον μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν εἰς πολλὰ διαιρεῖται, δπερ ὡς ποσῷ ὑπάρχει.

p. 6a12 Μάλιστα δὲ η̄ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ περὶ τόπου δοκεῖ 45 ὑπάρχειν ἥσις τοῦ ἐναντία όριζονται.

25 Εἰπὼν τῷ ποσῷ μῆδεν εἶναι ἐναντίον πάνυ ἐπιστημονικῶς παρατίθεται τὰ δοκοῦντα ποσὰ καὶ ἐναντία· τούτων γάρ διελεγχθέντων ἀσφαλής λοιπὸν δὲ λόγος ὁ καθόλου δεικνύς τῷ ποσῷ μῆδεν εἶναι ἐναντίον. καὶ πρότερον μὲν τὸ μέγα καὶ μικρὸν ὡς ποσὰ ἐναντία παραγαγών ἔδεικεν δτι οὐ ποσά ἔστιν, ἀλλὰ πρός τι, οὐδὲ εἰ ποσά τις αὐτὰ συγχωρῆσι εἶναι, ἐναντία ἔστιν. 50 νῦν δὲ τὸν τόπον παρατίθεται, τὴν ἐναντιότητα τοῦ ποσοῦ λέγων περὶ τὸν τόπον μάλιστα δοκεῖν ὑπάρχειν, οὐκ ἀρεσκόμενος τούτῳ, ὡς τὸ οἰεῖται· 37^a Δ αὐτὸς γάρ εἰπεν σαφῶς, δτι τῷ ἀφωρισμένῳ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον.

1 οὐδὲν μᾶλλον JLK: οὐδὲ μᾶλλον Λν αὐτῶ(i) JLK: ἐαυτῶ Λ: αὐτῇ ν 2 δοκεῖ φανερά Α 3 φασὶ ΛΑ εἰς τὰ ἐνυπάρχοντα Α 4 ἀλλ' οὐ. Λν 5 τὰ μέρη libri: correxi 6 ὑπάρχειν libri: correxi 7 φασίν] 5 p. 3a29 ήμας in ὑρᾶς corr. vid. A¹ 12 ίδιον τοῦ ποσοῦ Λ: scribendum putο <τοῦτο> τοῦ π. Ὁ καθὸ libri ποσόν libri 15 οὐ. Α ἀδιεξητήτως Λ 16 πρότερον] p. 133,21sqq. 16. 17 καθ' αὐτὴν δοκεῖ μοι JL: δοκεῖ μοι καθ' αὐτὴν Λ: καθ' αὐτὴν μόνη δοκεῖ K: καθ' αὐτὴν μόνη δοκεῖ μοι ν 20. 21 malum οὐχ ὡς δ. μ. εἰς τὰ μ. 22 ποσῶν K 23 τόπον] τὸ ποσόν K: τὸν τόπον Arist. lemma integrum hab. Α 24 διορίζονται KΛ (διωρίζονται Arist. cod. g) 26 διελεγχθέντων K 28 δτῃ ὡς Α 30 ποσοῦ JKΛ: ποσ. Lv 31 τούτω(i) JK, in marg. b: τοῦτο ΛΑν, οἰεῖται] immo aut oīμαι (cf. in Phys. p. 80,23 D.) aut οἰονται, nisi forte ὡς <δεῖνα> οἰεῖται 32 εἰπεν] p. 5b11 ἀφωρισμένῳ οὐ. Α

ἀφωρισμένον δὲ ποσόν ἔστιν τὸ ἄνω τοῦ τόπου μέρος. λέγει οὖν δτι οὐκ 37^η ἔστιν μὲν οὐδὲ περὶ τοῦτο ἐναντίωσις; δοκεῖ δὲ εἶναι. τί οὖν; οὐκ ἀντί-
κείται τὸ ἄνω τῷ κάτω; ἡ οὐ καθὸ ποσὸν ἀντίκειται· ποσὸν γάρ ἔστιν
καθὸ ἐπιφάνεια καὶ οὐχὶ διάστασις, κατὰ δὲ τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει ἀντίθεσιν.
5 ὅλλα εἰ ἄρα, καθὸ πρός τι ἡ καθὸ ποῦ ἡ τοῦ ἄνω πρὸς τὸ κάτω ἀντίθεσις
γίνεται· τῶν γάρ πρός τι τινα δέχεται ἐναντίωσιν, ὥσπερ καὶ τὸ ποῦ. καὶ
εἴρηται πολλάκις, δτι πολλὰ τῶν ὄντων κατ’ ἄλλο καὶ ἄλλο ὑπὸ διαφόρους
ἀνάγεται κατηγορίας. ἀμεινον δὲ ἵσως λέγειν δτι ὡς πρὸς τὸ πᾶν κάτω
μὲν ἔστιν, ἐφ’ δ τὰ βάρη ἔχοντα φέρεται, ἄνω δέ, ἐφ’ δ τὰ κοῦφα, καὶ
10 κάτω μὲν ἔστιν τὸ κέντρον καὶ τὸ μέσον, ἄνω δὲ τὰ περὶ τὸ μέσον καὶ
τὰ περὶ τὸ κέντρον· ἐν σφαιρᾳ γάρ τὸ κάτω καὶ ἄνω οὗτως θεωρεῖται.
ώς δὲ πρὸς ἡμᾶς κάτω μὲν τὰ ὑπὸ τοὺς ἡμετέρους πόδας, ἄνω δὲ τὰ 10
ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν κεφαλήν. τούτων οὖν οὗτως ἔχοντων τὰ μὲν πρὸς
ἡμᾶς λεγόμενα ἄνω καὶ κάτω μόνως ἔστιν πρός τι· συμμεταβάλλει γάρ
15 ἕκαστοτε καὶ οὐκ ἔστιν φύσει· τὰ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ, καθ’ δσον μὲν ἡρτηται
αὐτοῖς ἐξ ἀλλήλων τὸ εἶναι, πρός τι ἔστιν, καθ’ δσον δὲ τῇ αὐτῶν φύσει
τοιοῦτά ἔστιν ὅποια λέγεται καὶ οὐδέποτε μεταπίπτει, καὶ τῶν ἐναντίων
ἔστιν δεκτικά, καὶ ἡ πλεῖστον διέστηκεν, ταύτη ἐναντία ἔστιν, ὥστε οὐδὲ
καθὸ πρός τι ἐναντία ἔστιν, δπερ ἐδόκει λέγεσθαι πρότερον, οὐδὲ ἔτι μᾶλλον 20
20 καθὸ ποσόν ἔστιν, ταύτη πρός τι ἔστιν ἡ ἐναντία, ὅλλα ἄμφω ταῦτα, καὶ
τὸ πρός τι καὶ τὸ ἐναντίον, τῷ αὐτῷ συμβίστεται τῷ ποσῷ τῷ κατὰ τὸν
τόπον κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, ὅλλα οὐ καθὸ ποσόν. δηλοῖ δὲ καὶ
αὐτὸς οὐ τῷ ποσῷ εἰπών, ὅλλα τοῦ ποσοῦ εἶναι τὴν ἐναντιότητα, καὶ
οὐ τῷ τόπῳ, ὅλλα περὶ τὸν τόπον, καὶ οὐκ εἶναι ἀπλῶς, ὅλλα δοκεῖν
25 ὑπάρχειν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι προσδιοιρισμοὶ σαφῶς ἐκεῖνο ἐμφανίζουσιν,
δτι ὥσπερ τὸ εὐθὺν καὶ κυρτὸν οὐ καθὸ ποσὸν ἡναντίωται, ὅλλα ποσοῖς 29
οὗσιν καὶ τὸ ἄλλο συμβέβηκεν, οὗτως καὶ περὶ τὸν τόπον ταῦτα συμβέβηκεν, Ε
καὶ ὥσπερ τὸ ζῆρον αὐτὸ μὲν ἐναντίον οὐδὲν ἔχει, κατὰ διαφοράς δὲ ἐναντίας
τέμνεται, οὗτο καὶ ὁ τόπος κατὰ διαφοράς ἐναντίας διαιρεῖται. οὐ καθὸ
30 ποσὸν οὖν ἡ ἐναντίωσις γέγονεν, ὅλλα κατ’ ἄλλα τινὰ ὑπάρχοντι τῷ τόπῳ
ποσῷ. ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ ἄλλα ποσὰ ἡ ἐναντίωσις συμβαίνει, τὸ μάλιστα
ἐναντίον τῷ τόπῳ προσέθηκεν διὰ τὸ καὶ τὰ ἄλλα ἐναντία ἀπὸ τῆς κατὰ 35
τὸν τόπον διαστάσεως χρακτηρίζεσθαι. λέγουσιν οὖν ἐναντία τὰ πλεῖστον
ἀλλήλων διεστηκότα, ὅλλα ἐπὶ μὲν τοῦ ποιοῦ εἰδητική ἔστιν ἡ διάστασις,
40 ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ διαστηματική, ἥτις καὶ κυριώτερον διάστασις λέγεται, καὶ
ἀπὸ ταύτης καὶ αἱ ἄλλαι.

3 τῷ] τὸ JK 5 εἰ] ἡ Av 7] ἡ Kv 6 δέχεται, χεται in ras. I.² 9 ἐφ’ ὧν J
et Paraphr. p. 25,11 H. utrobique βάρος Par. recte opinor 10 et 16 ἔστι in ras. L
10 τὸ κέντρον καὶ τὸ μέσον LA: τὸ μέσον καὶ τὸ κέντρον J, sed corr. Ja: καὶ τὸ κέντρον τὸ
μέσον Kv 10. 11 τὰ JL A utrobique: τὴν Kv, in marg. τὸ b περὶ] παρὰ utrobique L
14 ἄνω λεγόμενα A 15 εἴρηται A 16 ἐξ ἀλλήλων αὐτοῖς v 18 ἡ supra Ja
ταύτη τὰ ἐναντία A 19 ἔτι in marg. b: ὅτι JLKAν, sed ὅτι in ras. J 21 τῷ αὐτῷ]
ἐν αὐτῷ Brandis συμβέβηκεν J, sed συμβήσεται in marg. Ja 26 καὶ τὸ
κυρτὸν KAν 28 ἐναντίας, ας in ras. L 30 ὑπάρχοντι, i in ras. J: ὑπάρχον τὸ L
33 τὸν om. L 35 κυριωτέρα Kv 36 καὶ αἱ om. A: καὶ om. L

'Αλλ' εὶ τὸ πλεῖστον διεστηκός ἐναντίον, πλεῖστον δὲ διέστηκεν ἐν 37^ῃ σφαιρά τὰ κατὰ διάμετρον, πῶς οὐ ταῦτα φησιν ἐναντία, ἀλλὰ τὸ μέσον τῷ πέριξ; ἢ διτὶ ως μὲν κατὰ διάστασιν τὸ κατὰ διάμετρον ἡναντίωται, ὡς δὲ ἐν σφαιρά καὶ ἐν κόσμῳ καὶ κατὰ τὸ εἰδός αὐτὸ τὰ μὲν κατὰ διά³⁰ μετρον ἐν τῷ πέριξ ὄντα ἄμφω τῆς αὐτῆς ἐστι φύσεως καὶ οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει, τὸ δὲ μέσον τοῦ πέριξ κατ' αὐτὸ τὸ εἰδός διέστηκεν· διὸ καὶ αὐτὸς εἰπεν τῷ μέσῳ διάστασιν πλείστην εἶναι πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἵνα δλον τὸ ἄνω λαμβάνη ως ὁμοφυὲς πρὸς δλον τὸ κάτω. ἵνα δὲ μὴ τὸ ως πρὸς ἡμίᾶς ἄνω καὶ κάτω νομίζῃ τις λέγεσθαι, τὸ μέσον 10 καὶ τὸ πέριξ παρέθετο κατὰ φύσιν καὶ ἀμετάβλητον ἔχοντα τὴν διαφοράν.

'Αλλὰ πῶς ἄνω τὸ κυκλοφόρητικὸν ἐσται σῶμα; κούφου γάρ καὶ 35 πυρὸς ἡ χώρα αὗτη. ἢ ἔστιν μὲν φύσει τοῦ πυρὸς ὁ ἄνω τόπος, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ἐσται καὶ τῆς πέμπτης οὐσίας. Ιδίᾳ μὲν γάρ αὐτῆς ἡ κύκλωφ, αὗτῇ δὲ τοῦ πέριξ· συμβεβηκέν δὲ αὐτῇ ἀνωτέρῳ εἶναι τοῦ πυρός, 15 ως φησιν Ἰάμβλιχος, ἀλλο τοῦτο συμβεβηκός λέγων καὶ οὐχ οἷον τὸ ἐν τῇ γενέσει παρυφιστάμενον, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοῦ ἄνω ἐπέκεινα καὶ περιεκτικόν ἐστιν τοῦ ἄνω, διὰ τοῦτο ἀνωτάτῳ ἀν λέγοιτο δικαίως.

'Αλλὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω, φασίν, δσα μὴ πρὸς τι λέγεται, αὐτόθιν⁴⁰ ἐναντία ἐστὶν μέρη τόπου ὄντα καὶ οὐ διαφοραὶ κατὰ μερῶν κατηγορούμεναι. 20 κάτω μὲν γάρ ἐστιν τὸ μέσον, ἄνω δὲ τὸ πέριξ· ὅρίζει: δὲ ταῦτα τὴν τῶν Ζ κούφων καὶ βαρέων φυσικὴν κατὰ τόπον κίνησιν πλείστον ἀλλήλων διεστηκότα. ἀλλ' εὶ μὲν ἦν, φασίν, ὁ τόπος αἴτιος τῆς ἐπὶ τοσόνδε κινήσεως καὶ τῆς ἐν τῇ συστάσει καὶ φορᾷ τῶν σωμάτων ἀποπερατώσεως, ἥδύνατό τις λέγειν διτὶ ὁ τόπος καθ' αὐτὸν ὅρίζει τὰ κινούμενα· εἰ δὲ ἡ σύστασις 25 τῶν σωμάτων καὶ ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν κίνησις τὰ πέρατα ἀφορίζει τοῦ τόπου, 45 οὐκ ἀν εἴη καθ' ἑαυτὸν ὁ τόπος οὐδὲ ἀν ἔχοι μέρη ταῦτα.

Πολλὴ δὲ καὶ περὶ τόπου γέγονε τῶν δοξασμάτων διαφορά. οἱ μὲν γάρ κατὰ τὸ πρός τι φασιν αὐτὸν ἀφορίζεσθαι· καὶ δὲ γάρ περιεκτικόν ἐστιν τοῦ σώματος, νενόηται ως τόπος, τὸ δὲ περιέχον πρὸς τὸ περιεχόμενον 30 λέγεται ως πρός τι· οἱ δὲ διάστημα αὐτὸν λέγοντες ποσὸν εἶναι φασιν, ἀλλ' οὐ πρός τι. καὶ τὸ ἄνω δὲ καὶ κάτω οἱ μὲν ἐν τῷ παντὶ ἀπολείπουσιν καὶ ἐναντία αὐτὰ τίθενται, οἱ δὲ οὐτε ἐναντία ταῦτα εἶναι συγχωροῦσιν οὐτε ἐν τῷ παντὶ διλοις ὑφεστάναι λέγουσιν· εἶναι γάρ τῶν πρὸς 50 τι, ὥσπερ καὶ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸν τόπον πέρας

1 διεστὸς Α	2 φησιν οὐ ταῦτα ν	οὐ in ras. L	3 διτὶ ομ. Κ
5 ὄντι Κ	φύσεως ἐστι Κ	6 κατ' αὐτὸν] κατὰ Α	7 αὐτὸς εἰπεν in ras. J ¹
πλ. τῷ μ. διάστ. πρὸς τὰ π. τοῦ κ. εἰναι Arist.			8 λαμβάνη, ηι in ras. J
9 νομίζει Α	τις] τι L	11 κυκλοφόρητικὸν JLK, ητ ex ix corr. L ¹ : κυκλοφορικὸν Λν	
12 φησι JK: φ ^ο L: φύσις Κν	13. 14 ἡ κύκλωφ scil. φορά, quod subaudiendum οχ κυκλοφόρητικόν	19 ἐστι in ras. L	23 τῆς] τοῖς ut vid. Α
25 καὶ ομ. Κ	στάσει ν	27 πολὺ Α	24 ἡ in ras. L
περιεκτικός L, ος in ras.	26 ἔχη ν	28 τὸ om. L	
31 καὶ τὸ κάτω ν	29 τοῦ ομ. Α	30 post αὐτὸν add. εἰναι ν	
34 καὶ post ὥσπερ supra J ¹ : ομ. ν	32 αὐτὸν] ταῦτα L	32. 33 συγχωροῦσιν, σιν in ras. L	

ἀπάντων εἶναι τῶν ὄντων φασίν, τῇ μὲν λέξει ταῦτὸν τῷ Ἀριστοτέλει λέγειν 37^a
δοκοῦντες, τῷ δὲ ἀληθεῖ πάμπολυ διαφέρουσιν· ὁ μὲν γὰρ τὸ πέρας τοῦ
περιέχοντος καθ' ὃ περιέχει τὸ περιεχόμενον τὸν τόπον εἶναι φησιν, διὸ τὸν
ἔξωτάτῳ οὐρανῷ οὐδέ φησιν εἶναι ἐν τόπῳ· οἱ δὲ τὸ ἔκαστου τῶν |
5 ὄντων πέρας λέγουσιν τὸν τόπον, τὸν ἔκαστου εἰδούς ὅρον, ἐν ᾧ ἰδρυται 38^a Λ
καὶ ὑφ' οὗ ἀνέχεται, τόπον λέγοντες. οὕτως δὲ τοῦ τόπου καθολικώτερον
καὶ θεωρητικώτερον ἀπόδοθεντος καὶ τὸ ἄνω κατὰ τὴν τῆς ουσίας ὑπεροχὴν
θεωρητέον καθαρότητι καὶ δυνάμει προέχον καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις, τὸ δὲ
κάτω τοῖς ἀντικειμένοις. καὶ δῆλον ὅτι κοινῶς οὕτως καὶ ἀπολύτως ἐπὶ
10 πάντων ταῦτα δυνατὸν θεωρεῖν καὶ κατὰ τὴν ἴδιαν ἔκαστων φύσιν αὐτὰ
περιλαμβάνειν. διὰ τοῦτο γάρ καὶ ἐν τῷ παντὶ ἡ ἀνέχουσα πάντα καὶ
σφίγγουσα δύναμις ἐν τῷ οὐρανῷ ἰδρυται κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πάντων
πέρατος.

p. 6a19 Οὐδὲ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
15 ἥττον ἔως τοῦ ὕστε τὸ ποσὸν οὐδὲ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
ἥττον.

: Καὶ τοῦτο τῇ οὐσίᾳ προσεοικὸς ἔχει τὸ ποσόν, φημὶ δὲ τὸ μὴ ἐπι- 10
δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· καὶ γάρ καὶ αὐτὸ διπερ ἡ οὐσία οὐ μετέχει
τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπειρίας, διότι ἐν ὠρισμένῳ εἰδούσι κεκράτηται.
20 καὶ διὰ τούτου δὲ δείκνυται τὸ μὴ εἶναι ἐναντίωσιν ἐν τῷ ποσῷ· τὰ γάρ
μὴ ἐπιδεχόμενα τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον οὐδὲ ἀν ἐναντίωσιν ἔχειν λέγοιτο.
ἀρχὴ γάρ τῆς ἐπὶ τὸ ἐναντίον μεταβολῆς ἡ ὑφεσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ
προϋπάρχοντος εἰδούσι· μέζει γάρ τοῦ ἐναντίου ἡ ἀμύδρωσις. διὸ οἵς ἐστιν 15
ἐναντίον, τούτοις ὑπάρχει τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, καὶ ἀνάπταντιν. τὴν δὲ
25 ἀπόδειξιν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς ὁ Ἀριστοτέλης ἐποιήσατο τοῦ μὴ ἐπιδέχεσθαι
τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἐπὶ τε τὰ ἀφωρισμένα ποσὰ ἐπιών, διαν λέγη τὸ
δίπτηγον καὶ τὰ τρία, καὶ ἐπὶ τὰ ἀόριστα, διαν λέγη οὕτε χρόνος
έτερου μᾶλλον χρόνος. αἵτιον δὲ οἷμαι τοῦ τὸ ποσὸν μὴ ἐπιδέχεσθαι
τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τὸ καὶ τὰ ἄλλα κατὰ ποσὸν ὄριζεσθαι καὶ μετερεῖσθαι·
30 εἰ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ὅρος γίνεται τὸ ποσόν, πῶς ἀν αὐτὸ τῆς κατὰ τὸ B
μᾶλλον καὶ ἥττον ἀόριστας μεταλαμβάνοι; εἰ δὲ μεῖζον μέγεθος οὐρέθους 21
λέγομεν καὶ πλείστα ἀριθμὸν ἀριθμοῦ, καὶ ἐν τούτῳ πολὺ τὸ μᾶλλον καὶ
τὸ ἥττον θεωροῦμεν (μᾶλλον γάρ μείζων τοῦ Υμηττοῦ ὁ Καύκασος ἡ ὁ

1 ὄντων] ὃν Α ἀριστοτέλη Κ 3 φησίν] Phys. Δ 4 p. 212^a5 3. 4 τὸν ἔξω-
τάτον sic, ov. al. atrām., supra τον ετ ἔξω ras. L 5 πέρας εἶναι λέγουσι Kv
τὸν ἔκαστου] τοῦ ἔκαστου L 6 ὑφ'] ἀφ' A Paraphr. p. 25,30 H. ἀνέχεται, ἔχ
in ras. L² 10 ἴδεαν A ἔκαστων, ων ε corr. L²; ἔκαστου v 11 ἡ ἐν τῷ
παντὶ ἀνέχουσα ΚΛν Par. 15 τοῦ ὕστε om. A ὕστε καὶ τὸ plerique Arist. libri
15. 16 καὶ ἥττον A 18 καὶ τὸ ἥττον Ky 21 καὶ ἥττον A 22 ἡ ante ὑφεσις
om. JL 26 καὶ τὸ ἥττον v τε om. K τὰ om. A 27 οὐδέ γε χρ.
έτερος ἔτερος Arist. 29 καὶ ἥττον L κατὰ τὸ ποσὸν Av 30. 31 κατὰ
μᾶλλον K 31 μεταλαμβάνει Av 32. 33 καὶ ἥττον Lv 33 μεῖζον JA
ὑμηττοῦ LKv: ὑμηττοῦ JA

Ἄθως, καὶ μᾶλλον πλείω τῶν τριῶν τὰ ἑπτά ἢ τὰ πέντε), κατὰ τὸ πρός 38· τι αὐτοῖς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑπάρχειν ἐροῦμεν. εἰ δὲ καὶ μᾶλλον μέγας δὲ Καύκασος, ἡττον δὲ ὁ Ἀθως καὶ ἔτι ἡττον ὁ Ὑμηττός, κατὰ τὸ ἀδρίστον συγχωρήσοι ἀν τις ἐπιδέχεσθαι καὶ τὸ ποσὸν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ 25 ἡττον, ὥσπερ καὶ ἐναντίωσιν· τὸ γάρ μὴ πρός τι λεγόμενον μέγα, ἀλλὰ καθ' αὐτὸν ἀντίκειται τῷ καθ' αὐτὸν λεγομένῳ μικρῷ. καὶ οὕτως Ἀνδρόνικος διατάττεται. Πλωτίνος δὲ οὐδὲ εἰναι δῆλος πρός τι μέγα φησίν, ἀλλὰ ἀκύρως πολλάκις ἀντὶ τοῦ μείζον τὸ μέγα λέγειν ἥμας.

ρ. 6^ο 26 Ἰδιον δὲ μάλιστα τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι
10 ἔως τοῦ ὕστε τοῦ ποσοῦ μάλιστα ἀν εἴη ἴδιον τὸ ἵσον τε καὶ 30
ἄνισον λέγεσθαι.

'Αποδοὺς τῶν παραχολουμούντων τῷ ποσῷ τὰ κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλας κατηγορίας τὸ ἴδιον νῦν ἀποδίδωσιν, δὲ καὶ παντὶ καὶ μόνῳ τῷ ποσῷ ὑπάρχει· τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι. πάλιν διὰ τῆς 15 ἐπαγωγῆς ἀποδείκνυσιν ἐπί τε τὰ συνεχῆ καὶ ἐπὶ τὰ διωρισμένα ποσὰ καθ' ἔκαστον ἐπιών. διτὶ δὲ ἴδιον τοῦτο τοῦ ποσοῦ, δεῖξαις ἀν οὕτως· τὸ ποσὸν καθὸ ποσὸν μετρητόν ἐστιν· τὸ μετρητὸν ποτὲ μὲν τοῖς αὐτοῖς μέτροις 35 μετρεῖσθαι πέφυκεν, ποτὲ δὲ πλείοσιν ἢ ἐλάττοσιν· ἐστιν δὲ τὸ μὲν τοῖς αὐτοῖς μέτροις μετρούμενον ἵσον, τὸ δὲ πλείοσιν ἢ ἐλάττοσιν ἄνισον· τὸ 20 ἄρα ποσὸν καθὸ ποσὸν ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεται. καθὸ γάρ ποσόν, μετρητόν· καθὸ δὲ μετρητόν, ταῦτα αὐτῷ ὑπάρχει· καὶ γάρ καὶ τοῖς Γ ἄλλοις τὸ μετρητοῖς εἰναι διὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει· οὐ γάρ ἢ ἔύλον μετρεῖται τὸ ἔύλον, ἀλλ' ἢ μέγεθος καὶ ποσόν. κυρίως οὖν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ κυρίως· λευκὸν γάρ λευκῷ 40 25 ἵσον οὐ κυρίως, ἀλλὰ καταχρηστικῶς λέγεται, κυρίως δὲ δῆμοια τὰ λευκὰ καὶ πάντα τὰ κατὰ ποιότητα ἀφωρισμένα· οὕτως γοῦν καὶ διάθεσις διαθέσει ἵση μὲν κυρίως οὐκ ἀν λέγοιτο, δῆμοία δέ. εἰ οὖν καὶ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ποσοῖς, ως διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ἔδειξεν, καὶ μόνοις, ως νῦν ἐδήλωσεν (οὔτε γάρ ἐπὶ ποιότητος κυρίως λέγεται τὸ ἵσον, ἀλλὰ τὸ δῆμον, οὔτε ἐπὶ 30 οὐσίας καθὸ οὐσία, ἀλλὰ καθὸ μεγέθους καὶ ποσοῦ μετέχει), εἰκότως ἴδιον λέγεται τοῦ ποσοῦ.

'Αρχύτας δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἵσον καὶ ἄνισον ἴδιον τοῦ ποσοῦ λέγων ἐν πλήθει καὶ μεγέθει θεωρεῖσθαι φησιν αὐτὸν καὶ ἐν ῥοπῇ, οὔτε δὲ οὐσίᾳ οὔτε ποιότητι τούτων τι παρέπεσθαι. τριχῶς οὖν αὐτὸς τὸ ἵσον καὶ ἄνισον 35 ἀφορίζεται κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ ποσοῦ διαφοράς. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος

2 μέγας JLA: μείζων Kv 3 ἡττον utrobique JKΔ, sed ω supra K: ἡττων Lv
ὑμηττός Kv: ὅμηττος J: ὅμητος A: ὅμητός, ω e corr. L 4 συγχωρήσῃ K: συγχωρήσει A
7 Πλωτίνος] Enn. VI 3,11 9 lemma integrum A 10 ὥστε τοῦ om. L
10. 11 τὸ—λέγεσθαι om. I, 13 τὸ om. A 14 ἐστι in ras. L fort. ⟨Θ⟩ πάλιν
vel πάλιν ⟨δὲ⟩ 16 οὕτως e corr. L 17 ἐστι in ras. L τὸ δὲ μετρητὸν ν
18. 19 ἐλάττωσιν A utrobique 19 τὸ alt.] καὶ K 20 τε om. L 22 μέτροις ν
24 τε om. A 32 Ἀρχύτας] om. Hartenst., cf. p. 128, 18 (fr. 35 II.) 35 ἀφωρίζεται A

ἀκολούθως τῷ Ἀριστοτέλει τὴν ῥοπὴν οὐκ ἐν ποσῷ τιμέμενος, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ποιῷ, καὶ ἐπὶ τῶν βάρεων τὸ ἵσον καὶ ἄνισον. οὐ κυρίως λέγεσθαι φησιν, ἀλλὰ καταχρηστικῶς· τὸ γάρ δμοιον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἐπὶ τούτων ἀρμόσει, 50 ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ποιῶν. καὶ τὸ καταμετρεῖσθαι δέ φησιν κοινότερον 38^v Δ 5 ἐπ’ αὐτῶν λέγεσθαι· “ώς γάρ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ δεκαπλασίας λέγεται λευκότερον τόδε τοῦδε, οὐ τῷ τοῦ λευκοῦ δεκάτῳ μέρει καταμετρούμενον, ἀλλὰ τῷ τῆς ἐπιφανείας ἐν ᾧ τὸ λευκόν· εἰ δὲ οὕτως κατὰ συμβεβήκὸς ἔσται καταμετρούμενον τὸ λευκόν, οὕτως δὲ καὶ τὸ βαρὺ καταμετροῖτο ἄν· τῷ γάρ τὸ σῶμα ἐν φῇ ἡ βαρύτης καταμετρεῖσθαι· κατὰ ποιότητα γάρ, οὐ κατὰ 10 μέγεθος τὸ βαρὺ ἦν, ἐπεὶ πᾶν ἦν τὸ βαρύτερον, εὐθὺς καὶ μεῖζον τοῦ 5 κοινοφορέου, εἴχε τὸν καὶ πλειόνων μέτρων εἰ δὲ μὴ καταμετρεῖται, οὐδὲν ἀν τὸ ἵσον καὶ ἄνισον λέγοιτο ἐπὶ τοῦ βαρέος ἢ τοῦ κοινοῦ”. ταῦτα τοῦ ’Αλεξανδρου καὶ αὐτῇ λέξει κατὰ τὸ πολὺ λέγοντος οἱ νεώτεροι ἐξηγηταὶ 15 τρία γένη τοῦ ποσοῦ κατὰ τὸν Ἀρχόταν τιμέμενοι οὐ διὰ τὸ σῶμα μετρητὸν τὸ βάρος φασίν· ἦν γάρ ἀν τὸ αὐτὸ τοῦ σώματος καὶ τοῦ βάρους μέτρον, νῦν δὲ πολλαχοῦ ὑπεναντίως ἔχει τὸ τοῦ σώματος μέτρον καὶ τῆς ῥοπῆς, ὥσπερ ἐπὶ μολύβδου τε καὶ ἐρίου ἡ μὲν τοῦ σώματος μέτρησις ἄνισός 20 ἔστιν, ἀν οὕτω τύχῃ, ἡ δὲ ῥοπὴ ἵση, ἡ καὶ ἀνάπαλιν οἱ μὲν ὅγκοι ἵσως ἔξουσιν, αἱ δὲ ῥοπαὶ ἀνίσως. καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων τῶν σωμάτων ἄνισοι 25 τοῖς ὅγκοις εἰσὶν αἱ ῥοπαί· καὶ γάρ καὶ ἄλλο ποσοῦ εἶδος ἐν τῷ μεγέθει καὶ ἄλλο ἐν τῇ ῥοπῇ· ἡ γάρ μνᾶ καὶ τὸ τάλαντον κατ’ εἶδος διαφέρει τοῦ ποδὸς καὶ τοῦ πήχεος, ὥστε ἡ ὑπὸ ἄλλου ποσοῦ μετρεῖται, οὔτε ποιόν 30 ἔστιν οὔτε ἐν τινι τῶν ἄλλων ποσῶν περιέχεται. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προ- 15 λαβὼν οὐκ οἶδα δῆπας τὸ ἐν ἀρχῇ τὸ κατὰ μέγεθος μόνον εἶναι τὸ μετρητόν, 25 ἀλλὰ μὴ καὶ κατὰ ῥοπὴν συνήγαγεν τὸ εἶναι μὴ ποσὸν τὴν ῥοπὴν, ἀλλὰ ποιόν· καίτοι εἰ τὸ βαρὺ τοῦ βαρέος κατὰ ποιότητα διέφερεν, χαρακτήρων ἀν τισι διαφοροῖς ἐγένετο ἡ παραλλαγή, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τούτῳ θεωρεῖται, δῆσα ποιότησιν παραλλάττοι· νῦν δὲ ἡ μὲν ῥοπὴ, καθ’ δύον ἔστιν ῥοπὴ, τὴν αὐτὴν ἔχει ἴδιότητα, τῷ δὲ ἔλκειν τοσόνδε ἢ τοσόνδε παραλλάττει 30 κατὰ τὸν λογισμὸν τῆς ἐπὶ τὸ μέσον συνεύσεως. τρία οὖν εἶδη τοῦ ποσοῦ 20 καὶ τριχῶς ἐπ’ αὐτῶν θεωρεῖται τὸ τε ἵσον καὶ τὸ ἄνισον.

’Αποροῦσι δέ τινες πρὸς τὰ ὑπὸ ’Αριστοτέλους εἰρημένα, εἰ τὸ δμοιον E καὶ ἀνόμοιον μὴ ἔστιν ποσοῦ ἴδιον, ἀλλὰ ποιοῦ, πῶς δμοια μεγέθη λέγεται· δμοια γάρ τριγωνα καὶ τετράγωνα ἔχομεν παρὸ τοῖς γεωμέτραις ἀναγγραψ-

1 ἀριστοτέλη Κ 4. ὥσπερ καὶ ἐπὶ Α 5 γάρ] scilicet λέγεται JLA: λέγεται Kv λευκότερον ομ. A 6 τῷ (ante τοῦ) ex τῷ corr. J 6. 7 ἀλλὰ τὸ τῆς A 8 δὲ] cf. Wallies. Ind. in Alex. Top. s. v. 8. 9 τῷ γάρ τῷ] τὸ γάρ L 10 καὶ supra Ja post καὶ add. κατὰ JLA 11 μέτρον L οὐδὲ?] οὐκ Lv 12 καὶ τὸ ἄνισον v 13 τὸ ομ. Kv. ἐξηγηταὶ] τῶν ἐξηγητῶν v; cf. p. 128,20 17 μολύβδου Lv, sed cf. in l. De caelo p. 439,9 H. 20 εἰσὶν ex ἔστιν corr. L 21 καὶ post μεγέθει supra L 22 πήχεις, ω in ras. L ἦ] εἰ A post ὑπὸ supra οὗ L 23 ποσῶν] ποιῶν A περιέχεται, εριέ in ras. A 23. 24 προσλαβὼν Lv, σ supra L 24 τὸ κατὰ] τῷ κατὰ Lv μόνον supra L¹ 25 καὶ ομ. L συνῆγε A 28 ποιότητι b παραλλάττει v 29 τῷ(i) JLK: τὸ Av 30 συνεύσεως L, corr. L² 32 τινες] cf. Plot. Enn. VI 3,15 33 ἔστι in ras. L 34 γεωμέτραις v

μένα καὶ δῆλον ὅτι καὶ ἀνόμοια. μήποτε οὖν ὥσπερ τοῖς ποιός τὸ ἵσον 38^γ ὑπάρχει κατὰ τὸ συνυπάρχον αὐτοῖς ποσόν, οὕτως καὶ τοῖς ποσοῖς τὸ ὄμοιον κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποιόν· καὶ γάρ τὸ τρίγωνον ποσόν μέν ἐστιν κατὰ τὸ 25 τῆς ἴαστασεως αὐτοῦ μετρητόν, ποιὸν δὲ κατὰ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ἰδιότητα, καθ' ἣν καὶ τὸ ὄμοιον ἔχει, ὥσπερ τὸ ἵσον κατὰ τὴν ποσότητα. διὸ καὶ δομοια ὄντα ἄνισα πολλάκις ἔστιν, ὡς κατ' ἄλλο μὲν αὐτοῖς τῆς δημοιότητος, κατ' ἄλλο δὲ τῆς ἴσοτητος ὑπαρχούσης.

Ἄλλοι δὲ ἀποροῦσιν, πῶς ἐναντιότητα ἀπὸ τοῦ ποσοῦ ἀνελῶν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἐναντίωσιν ὑπέμετο τοῦ ἵσου καὶ ἄνισου. καὶ λύουσιν λέγοντες 10 τὴν τοῦ ἵσου καὶ ἀνίσου ἀντίθεσιν μὴ εἶναι ως ἐναντίων, ἀλλ' ως πρός τι 30 περὶ ποσὸν θεωρούμενον, ὥσπερ τὸ ὄμοιον καὶ ἀνόμοιον πρός τι περὶ ποιόν. διλοις δέ, δύος ἀν ἔχῃ τὸ ἵσον καὶ ἄνισον, οὐ ταύτων ἐστιν τῷ ποσῷ, ἵνα 15 καὶ ἐναντίωσιν ἔχῃ ἐν ἑαυτῷ τὸ ποσόν, ἀλλ' ἐπισυμβαίνει τῷ ποσῷ. εἰ δέ τις ἐπὶ οὐσιῶν τὸ ἵσον καὶ ἄνισον τάττων τὸν πύργον τῷ πύργῳ ἵσον 20 λέγοι, ἢ ἐπὶ διαμέσεων ἢ ἐνεργειῶν, οὐ καθὸ οὐσίαι οὐδὲ καθὸ ποιά, ἀλλὰ καθὸ ποσοῦ μετέχουσιν, ὑπάρχει αὐτοῖς. ποιὸν δέ ἐστιν τὸ μέτρον ἐπὶ δημάρισιν καὶ ἐνεργειῶν, ἀρά ἀριθμὸς ἢ τὸ τῆς ροπῆς ποσόν, ἀξιον ἀν εἴη 35 ἐπιζητήσεως.

'Ἐκ δὲ τρίτων ἀποροῦσι, πῶς ἵσιον λέγεται τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον καὶ 20 ἄνισον, εἴπερ μὴ παντὶ τῷ ποσῷ ὑπάρχει· οὔτε γάρ ἡ μονάς οὔτε ἡ στιγμὴ ἵσα ἢ ἄνισα λέγεται· εἰ γάρ ἵσα μὲν τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἴσακις μετρούμενα, ἄνισα δὲ τὰ ἀνισάκις, οὔτε δὲ ἴσακις οὔτε ἀνισάκις τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρεῖται ὑποτερονοῦν τούτων (ἢ γάρ ἀν οὐκέτι ἀμερές), δῆλον ὅτι οὐδὲ ἵσον οὔτε ἄνισον ἐστιν οὐδέτερον. ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν οἱ μὲν λύουσιν 40 25 καὶ ποσὸν ὑποτιθέμενοι ταῦτα καὶ ἵσα καὶ ἄνισα δεικνύντες. καὶ εἴη ἀν οἷμαι τοιαύτη τις δεῖξις· ἡ μονάς καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰς ἄλλας μονάδας ἴσακις Ζ μετρεῖ, ἀπαξ γάρ· ὥστε ἵσαι ἔσονται αἱ μονάδες. καὶ τὸ σημεῖον ὄμοιώς· εἰ γάρ ἐφαρμόστει πᾶν σημεῖον παντί, ἀπαξ ἑαυτό τε μετρεῖ καὶ τὰ ἄλλα.

τινὲς δὲ λύουσιν τὴν ἀπορίαν μὴ προσιέμενοι τὸ ποσὸν εἴναι τὴν μονάδαν 30 καὶ τὸ σημεῖον· εἰ γάρ μήτε συνεχῆ ἐστιν ποσὰ μήτε διωρισμένα, ἐν δὲ τούτοις πάντα ἐστὶν τὰ ποσά, οὐκ ἀν εἴη ποσά, οὐδὲ μετρητὰ ἀρα, ὥστε 45 οὐχ ἀρμόσει αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἵσον οὐδὲ τὸ ἄνισον λέγεσθαι. καὶ γάρ ἡ μὲν μονάς ἀρχὴ ἐστιν ἀριθμοῦ καὶ οὐκ ἀριθμός, ἡ δὲ στιγμὴ ἀρχὴ μεγέθους καὶ οὐ μέγεθος, ὥστε ἀρχὴ ποσῶν ἀμφω καὶ οὐ ποσά. καὶ τοῦ ἵσου

6 μὲν καὶ αὐτοῖς Λ

6. 7 τὴν δημοιότητα Κ

7 ἄνισότητα ν

9 αὐτοῦ JLΔ:

αὐτῷ Κ: αὐτῷ ν ἵσον ἄνισον Λ 10 ἐναντίον L 11 θεωρούμενα Kv: an θεωρούμενων? 12 ἔχη ΚΔ: ἔχει J: ἔχοι Lv 13 ἐν αὐτῷ (sic) τὸ ποσά Λ
14 ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ν 15 λέγει Κ 17 ἀν om. Α 19 τρίτων JLΚ: τρίτου ν:
τριῶν Λ: γρ τριῶν in marg. J^a, γρ' ἐκ τριῶν supra L¹ 20 ὑπάρχη Λ 21 μετρούμενα ἴσακις Kv 22 post alt. οὔτε add. δὲ JK 23 ὑποτερονοῦν sic, ov in ras. I,

οὐδὲ J²LΚΔ: οὐ ε sic J¹: οὔτε ν 25 δεικνύοντες ν 27 post γάρ add. μία ν,
μία μία supra L ὥστε] ω; Α 28 ἑαυτῷ Α 29 τὸ] τὰ Kv
34 τῶν om. L

τοίνυν καὶ ἀνίσου ἀρχαὶ εἰσιν, οὔτε οὖν ποσὰ οὔτε ἵσα καὶ ἄνισα, ἀλλ᾽ 38^η
οὔτε παντελῶς τούτων ἐκβεβήκασιν, διότι ἀρχαὶ αὐτῶν εἰσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα διαρθροῦν ὁ Πορφύριος ἐπιχειρεῖ τῷ Ἀνδρονίῳ
κατακολουθῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ τε ἑνὸς καὶ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς, 50
5 οὐ τῶν κατ' ἴδεας λεγομένων, ἀλλὰ τῶν κατ' αἰσθησιν ἡ διάνοιαν ἐναργῶν,
περὶ ὧν καὶ ἡ παροῦσα πρόθεσις πραγματεύεται, φέρε καὶ ἡμεῖς τοῖς λεγο-
μένοις παρακολουθήσαμεν.¹ Ήταν γάρ, φησίν, ἐν λέγωμεν ἡ μῆκος ἡ πλάτος ἡ
βάθος, σκεπτέον πῶς τὸ ἐν φαμεν. ἡ δῆλον ὡς ὅπόταν τις σῶμα θέασηται
συνεχὲς μὲν ὅλον ἔσωτιφ περὶ πάντα τὰ μόρια, περιγεγραμμένον δὲ ἴδια 39^η Λ
10 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων κεχωρισμένον, ἐν τῷ τοιοῦτον συνεχὲς ὀνομάζομεν
καὶ τὴν τῶν μορίων αὐτοῦ πρὸς ἄλληλα συνέχειαν ἔνωσιν. καὶ οὕτως τὸ
τῷ ἀριθμῷ ἐν νοοῦμεν, τὸ δὲ τῷ εἶδει ἐν καὶ ὁμοειδὲς γινώσκομεν τὰ
συμβεβηκότα τοῖς ἀτόμοις κατὰ τὰς ἐνούσας διαφορὰς χωρίζοντες. Ήταν
δὲ μὴ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἄλλου παντὸς ὄμοιγενοῦς ἡ ὄμοιειδοῦς ἡ
15 ὅλως συζύγου ὑπάρχει, τηνικαῦτα μόνον ὀνομάζομεν, σύνθετον ἥδη τι τοῦ
μόνον σημαίνοντος ἔξτι τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἀπηργμῶσθαι τῶν ἄλλων
καὶ μεμόνωσθαι σχέσεως· μόνωσις γάρ συνελθοῦσα τῷ ἐνὶ ὀνομάζεται
μόνον. οὐδὲ διαφέρει δὲ μόνωσιν εἰπεῖν ἡ μονάδα· καθ' ἑνὸς γάρ διποκει-
μένου πράγματος ἀμφω ταῦτα λέγεται· οὐκέτι μέντοι ἐπὶ τῶν δύο καὶ τριῶν
20 καὶ τῶν ἐφεξῆς τὸ ἀνάλογον τῇ μονώσει λέγεται, διότι ἐν πλήθει ἐστὶν
ἐκαστος ἀριθμός. ἔστιν οὖν σχέσις τῷ ἐνὶ κατὰ τὴν πρὸς τὰ ἄλλα πάντα 10
ἀντίθεσιν, Ήταν ἐκείνων μονωθῆ. ἐπειδὴ δὲ τὴν στιγμὴν μονάδα τεθεῖσαν
λέγουσί τινες, τὴν δὲ μονάδα στιγμὴν ἀθετον, οὕτως ἀκουστέον τούτων
οὐχὶ τῆς μονάδος στιγμῆς γενομένης κατὰ προσθήκην τῆς θέσεως· οὔτε
25 γάρ ἡ μονὰς μένουσα ἔτι μονὰς θέσιν προσλαμβάνει οὔτε ἡ στιγμὴ μένουσα
στιγμὴ τὴν θέσιν ἀποβάλλει. ἔοικεν οὖν ἀναλογίαν ταῦτοτητος ἐμφαίνειν
μόνην, τὴν δὲ ὑπόστασιν ἑτέραν τῆς στιγμῆς ἀπὸ τῆς μονάδος, καὶ οὐχ 15
ἡτούτον γε τὸ σημεῖον ἀρχὴ καὶ πέρας ἐστὶ τῶν μεγεθῶν ἡπερ ἡ μονὰς τῶν
ἀριθμῶν. λάβοι δὲ ἄν τις στιγμῆς ἐναργῆ νόησιν ἐξ ἀναλύσεως· ἡ δὲ
30 ἀρχὴ τῆς ἀναλύσεως ἐξ ἐννοίας γίνεται φυσικῆς ὑπαρχούσης ἀπασιν. τὸ
σῶμα μῆκος ἔχει καὶ πλάτος καὶ βάθος, καὶ καθ' ἐν ἑτερον μὲν τὸ μέρος
τινός, ἑτερον δὲ τὸ πέρας λαμβάνεται. καὶ τὸ μὲν μέρος τὰς αὐτὰς ἔχει
τῷ ὅλῳ διαστάσεις, τὸ μὲν τοῦ σώματος μέρος τριχῇ διεστώς, τὸ δὲ τῆς
ἐπιφανείας διχῇ, τὸ δὲ τῆς γραμμῆς μοναχῇ· τὸ δὲ πέρας ἀεὶ μιᾷ δια- 20

1 εἰσιν in ras. L 2 εἰσιν ex ἐστιν corr. L 4 τε om. K 5 ίδεας JKv,
ex ίδιας corr. J: ίδιας LA 9 ἔαυτὸν v 12 νοοῦμεν ex νοούμενον corr. vid. L
15 ὑπάρχει JKv: ὑπάρχη L: ὑπάρχοι A τι τοῦ scripsi: τοῦτο τὸ ex τοῦ τι corr. J:
touti LKAν, ex τοῦ τι corr. A 16 σημαίνοντος Α: σημαίνοντ̄ K: σημαίνοντες JLv,
ες in ras. J τῆς μονάδος, κατὰ v 17 σχέσεως JA: τῆς σχέσεως L (τῆς supra
L²): λέγει Kv 18 οὐ om. A 21 ἐκαστος ex ἐκαστον corr. J 22 ἐπεὶ v
24 θέσεως Lv, θε in ras. L: σχέσεως JKΑ 27 ἑτέραν, αν ex ας L² ut vid.
καὶ om. J¹, suppl. J² 29 ἄν τις] ἀντὶ Α ἐναργῶς Kv 33 διεστώς,
ώς in ras. L 34 διγῆς, sed supra η L¹ μοναχ¹ L

στάσει λείπεται τοῦ περατουμένου· εἰ γάρ ή γραμμή κατὰ μίαν διάστασιν 39^a B ὑφέστηκεν, τὸ πέρας αὐτῆς οὐδὲ τοῦτο ἔξει, ὥστε ἀδιάστατόν τε καὶ ἀμερὲς ἔσται”.

Αἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ ποσοῦ καὶ αἱ πτώσεις δυμοῖαι ταῖς ἐπὶ τῆς οὐσίας, 5 ἐπὶ μέντοι τῶν πληθύνων διαφωνεῖ· οὔτε γάρ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς πληθυντικῶς ἔστιν ἔξενεγκεῖν οὔτε ἐπὶ τοῦ πλήθους ἑνικῶς, διπήχη δὲ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λέγεται καθιμάτερ διπήχυ καὶ μέγα καὶ πολύ. λέγεται δὲ καὶ στερητικῶς 25 ἐν τῷ ποσῷ· τὸ γάρ ἀπειρον κατὰ στέρησιν λέγεται τοῦ πέρας ἔχειν, δυμοῖας δὲ καὶ τὸ ἀμερές, διτὶ τοῦ γένους ὅντα τῶν ἔχόντων οὐκ ἔχει, τὸ 10 μὲν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς γραμμῆς. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ τὸ πῶς παρεγκέκλιται, οἷον δικαίως, καλῶς, οὕτως ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τὸ ποσαχῶς, οἷον τριχῶς, καὶ ἔτι ποσάκις, δίς, τρίς, πολλάκις, διτιγάκις. ἔκαστον δὲ τῶν ὄντων ἐν καὶ δλον λέγεται, στιγμὴ δὲ καὶ μονάς δλα οὐδὲ λέγεται· δλον γάρ ἔστι τὸ συμπεπληρωμένον πᾶσι τοῖς μέρεσι, ταῦτα δὲ ἀμερῆ 30 ἔστιν.

15 ’Επὶ δὲ τούτοις ὁ Ἰάμβλιχος τύποις τισὶν παραδίδωσιν, πῶς ἔνεστιν τοῦ τε ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν τὸ ἵδιον καθ’ ἔκάστην εύρισκειν. “δεῖ δέ, φησίν, τῶν ὑπαρχόντων ἔκάστη κατηγορίᾳ τὰ σύμφυτα λαμβάνειν συμβεβηκότα καὶ ταῦτα κοινῶς ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν ἔκάστης ἐνυπάρχοντα θεωρεῖν, οἷον ἐπὶ παντὶ ποσῷ σύνεστιν ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις συμφυτῆ 20 συνυπάρχοντα κοινῶς τε ἐπὶ πᾶσιν τοῖς εἰδέσιν τοῦ ποσοῦ ἐνυπάρχει, καὶ κατὰ ταῦτα ζητεῖν μάλιστα δεῖ τὸ ἵδιον τοῦ ποσοῦ. καὶ ἐπειδὴ τὸ μὲν 25 ὑπερέχον καὶ ἔλλειπον ὡς ἐν τῷ συναμφότερον ἀνισον τιθέμεθα, τούτῳ δὲ ἀντιτίθεμεν τὸ ἵσον, εἰκότως διὰ τοῦτο ἔσται ἵδιον τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον τε καὶ ἀνισον λέγεσθαι. καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲ συμφυτες καὶ κοινὸν τὸ αὐτὸ 30 25 θεωρεῖται ἴδιωμα ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν γενέσει οὐσιῶν τὸ τῆς δυνάμεως ἐπιτηδείως πρὸς ὑποδιχήν τῶν ἐναντίων παρεσκευασμένον, καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος δὲ τὸ τῆς δυμοιότητος καὶ ἀνομοιότητος ὠσαύτως ἐνυπάρχει, καὶ ἐπὶ 40 τῶν ἄλλων κατηγοριῶν παραπλησίως ἔνεστιν ἀνευρίσκειν τὰ ἔκάστης ἴδια”. ἀλλ’ ἐπὶ τὴν ἔξῆς κατηγορίαν τῷ Ἀριστοτέλει συμμεταβαίνωμεν. Γ

30

Περὶ τῶν πρός τι.

40^a Δ

p. 6^a 36 Ηρός τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται ἔως τοῦ παρωνύμως δὲ ἀπὸ τῶν εἰρημένων θέσεων λέγονται.

Τινὲς μὲν φεύγοντες τὰς ἐπαγομένας ἀπορίας τῇ ἀποδοθείσῃ τῶν κατηγοριῶν τάξει ἀτακτόν φασιν αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ τὸ ἐπι-

3 ἔστι L 4 τῆς] ταῖς L 5 ἔστι πληθυντικῶς v 6 διπήχυ Kv 9 δν, τα (sic) J²: δν, τὰ J¹: δν τὰ εὐτερι 11 παρεγκέκλιται JL: παρεγκέκληται Kv 12 δις, s in ras. L 14 ἔστιν (post ἀμερῆ) in εἴσιν mut. L 15 post λάμβλιχος add. ἐν Α τύπους τινάς L 18 ἔκάστοις 19 ἔλλειψις συμφυτεί Α 22 τούτου Kv 23 εἰκότως ad apodosin trahit J recte, cf. Jambl. De comm. math. sc. c. 7. 16 p. 30,16. 57,19 Festa 27 ἀνομοιότητος] δινομοιότητος L 28 τοῖα om. v 32 λέγεται Arist. libri exceptis /m

τυχὸν τῆς διαιριθμήσεως τυγχάνειν, οὐκ εἰδότες ὡς εἰς γείρονας ἀπορίας 40^v
ταῦτα λέγοντες ἐμπίπτουσιν· οἱ γάρ οὕτω λέγοντες καὶ τὴν τῶν ὄντων
σύνταξιν πρὸς ἀλληλα ἀναιροῦσιν καὶ τὴν τοῦ λόγου πρὸς ἑαυτὸν ὅμολογίαν.
δεῖ τοίνυν ἐν ταῖς πάντας αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν γενομένην ὑπολαμβάνειν.
5 διτῆς δὲ οὐσίης τῆς τάξεως, τῆς μὲν κατὰ φύσιν καὶ τὴν ἔκαστης τῶν
κατηγοριῶν οὐσίαν, τῆς δὲ πρὸς διδασκαλίαν καὶ τὴν ἡμετέραν εὑμάθειαν, 10
ἔνα δρον ἔδει ποιεῖσθαι τῆς παραδόσεως καὶ μὴ νῦν μὲν τῇ κατὰ φύσιν
τάξει προσχρῆσθαι, αὖθις δὲ τῇ πρὸς διδασκαλίαν. κυριωτέρου δὲ ὄντος
τοῦ κατὰ φύσιν εἰκότως τὴν οὐσίαν προτάττομεν, ἐπειδὴ πρώτη πάντων
10 τῶν γενῶν ἐστιν καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι θεωρουμένη καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ εἶναι
αἰτίᾳ γενομένη. καὶ τῶν ἄλλων οὖν κατηγοριῶν τὴν τάξιν κατά τε τὴν
τοῦ εἶναι φύσιν ἀποδοτέον καὶ κατὰ τὴν πρὸς τὴν οὐσίαν οἰκείότητα, ὥστε 15
τὰ μὲν συγγενέστερα πρὸς τὴν οὐσίαν προτάττεσθαι, τὰ δὲ ἀλλοτριώτερα
ὅστερα ἀπαριθμεῖσθαι. εἰ τοίνυν προτέτακται τὰ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι
15 καὶ τὰ ὡς ἐν ὑποκειμένων τάξει προϋπάρχοντα τῶν ὡς συμβεβηκότων
ἐπιγινομένων, δῆλον δτι προηγεῖται τὸ ποιὸν τῶν πρὸς τι. καὶ τῇ οὐσίᾳ
δὲ οἰκείότερον, ὡς καὶ οἱ περὶ τὸν Λούκιον ἐγκαλοῦσιν· οἰκείότερον γάρ
τὸν Σωκράτη δηλῶσαι ἀπὸ τοῦ σιμοῦ καὶ τοῦ ἐξօφθαλμοῦ καὶ προγάστορος,
ἀπερ ἐστὶν ποιά, ἢ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ καὶ φίλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς E
20 τι. ἄλλως τέ, φασίν, εἰς δύο διαιρουμένων τῶν λεγομένων, εἰς τε τὸ καθ' 21
αὐτὸ καὶ εἰς τὸ πρὸς ἔτερον, ἀρδάμενον περὶ τῶν καθ' αὐτὸ λέγειν, ἐν
οἷς ἡ οὐσία καὶ τὸ ποσόν, ἔδει καὶ τὸ ποιὸν προσθέντα οὕτως ἐπὶ τὰ πρὸς
τι μεταβῆναι. εἰ δὲ καὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀριστοτέλη παραφυάδι ἔοικεν τὰ
πρὸς τι καὶ τοῖς καθ' αὐτὰ νοομένοις ὡς ὅστερα ἐπιγίνεται, πῶς οὐκ ἀν
25 εἴη μετὰ τὸ ποιόν; καὶ Ἀρχύτας δὲ “πρώταν μὲν τὰν οὐσίαν, φησίν, δεῖν
εἶναι καὶ τὰ συνυπάρχοντα αὐτῷ, καὶ οὕτως ποτ' ἄλλο τί πως ἔχειν αὐτάν,
μετὰ δὲ ταύταν τὰν τῶν ἐπικτάτων σχέσιν”, οὐσίαν μὲν πρώτην τιθέμενος,
ἐν ἦ πάντα, καὶ ἡς χωρὶς οὐδὲν εἶναι δυνατόν, μετὰ δὲ ταῦτα τὰ συν-
υπάρχοντα αὐτῇ, ποιόν τε καὶ ποσόν· γενομένων δὲ πλειόνων ἀνάγκη προσ-
30 εισελθεῖν σχέσιν, δι' ἣν οἰκείως ἡ ἀλλοτρίως ἔχει τὰ πλείονα, καὶ οὕτως ἡ
τῶν πρὸς τι σχέσις συναποτελέσθη. μετὰ δὲ ταῦτην αἱ ἄλλαι πᾶσαι εἰσιν

2 οἱ] εἰ L 4 γενομένην JLA: λεγομένην Kv 5 τὴν εἰς ut vid. corr. J
6 οὐσίαν, αν in ras. L εὑμάθειαν J, ε corr. L: εὑμάθιαν ex ἀμαθίαν corr. vid. A: ἀμάθειαν K: ἀμάθιαν v: cf. p. 158,20 7 μὲν ἐν τῇ L 8 προσχρεῖσθαι Α κυριώ-
τερον K 9 post προτάττομεν add. τὰ δὲ ἀλλοτριώτερα, sed del. L 10 τὸ om. A
θεωρουμένη, η in ras. L 15 ὡς ἐνυποκειμένω A 16 ἐπιγινομένω K
18 σωκράτη J: σωκρᾶς Α: σωκράτην LKV 20 λεγομένων] πρὸς τι Α 22 προσ-
τεθέντα L: προστιθέντα v 23 ἀριστοτέλη JA: ἀριστοτέλη L: ἀριστοτέλην Kv: Eth. Nic.
Α 4 p. 1096^a21 25 Ἀρχύτας] fr. 36 Hartenst. δὲ] μὲν Α 25. 26 δεῖν
εἶναι JKAb: δεῖ εἶναι L: εἶναι δεῖ v 26 supra ποτ' πρὸς L² ἔχει b
αὐτὰ Kv 27 πρώτην εἰς πρώτων corr. L 28 οὐδὲ K 29. 30 προσ-
εισελθεῖν in marg. b (cf. in Phys. p. 688,28. 689,31 D.): προεισελθεῖν Lv: προεισελθεῖν JKAb,
lit. eras. post o J 30 ἔχειν Α 31 συναποτελεσθῆ Α ταῦτην, acc. acut.
et ην in ras. J εἰσὶ ex ἐστὶ corr. L

κατηγορίαι, οὐ κατὰ τὴν σύμφυτον σχέσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπίκτητον καὶ 40^{ος} ποικιλίως συνισταμένην θεωρούμεναι. μαρτυρεῖ δὲ τῇ τάξι καὶ αὐτὸς 31^{ος} Ἀριστοτέλης· διε γάρ ἐν ἀρχῇ διηριθμεῖτο τὰς κατηγορίας, προέταξεν τοῦ πρός τι τὸ ποιόν. εἰ δέ τις αἰτεῖ τῆς τοιαύτης τάξεως ἀποδιδούῃ τὸ μή 32^{ος} μεταξὺ παρεμπεπτον τὸ πρός τι διακόπτειν τὴν ποιότητα ἀπὸ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, συμφυῇ ὅντα αὐτῇ (καὶ γάρ τῇ ποιότητι καὶ τὸ ποιοῦν ποιεῖ καὶ τὸ πάσχον πάσχει), μαθέτω καὶ οὗτος, ὡς οὔτε δύναμις οὔτε ἐνέργεια οὔτε ποίησις οὔτε κίνησις ποιήσειν ἂν τι εἰς ἔτερον οὔτε πάθοι τι διφ³⁵ ἔτέρου, εἰ μὴ προκατάρχοι ἡ τοῦ πρός τι πως ἔχοντος σχέσις συνάπτουσα 10 δι' οἰκείότητος τὸ ποιοῦν τῷ πάσχοντι, ὥστε τὸ μὲν δύνασθαι ποιεῖν, τὸ δὲ δύνασθαι πάσχειν. ἔδει οὖν καὶ ἄλλως προτετάχαι τὴν τοῦ πρός τι σχέσιν ὡς κοινὴν καὶ συμφυῇ καὶ μετὰ τοῦ εἰναι θεωρουμένην· τὸ γάρ εἰναι ἔχει ἐν τῷ πρός τι πως ἔχειν καὶ διὰ τοῦτο προτέρα τῶν ἐπικτήτων σχέσεων ἔστιν. καὶ παρὰ τὰ δοκοῦντα δὲ τῷ Ἀριστοτέλει ὁ τοιοῦτος ἔστιν 15 ζ. ἀπολογισμός· οὐ γάρ ἐννοεῖ τὴν ἐν τῷ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι τῆς ἐνεργείας σχέσιν πρὸς τὴν δύναμιν, καθ' ἣν ἐξ ἀνάγκης προτέτακται προσεχῶς τῶν ποιούντων καὶ πασχόντων τὰ πρός τι, ὥστε οὐκ ἔδει διὰ τοῦτο μετατιθέναι οὐτέραν τὴν τῆς ποιότητος κατηγορίαν. ἀλλ' οὐδὲ Ἀνδρόνικον ἀποδεκτέον τὰ πρός τι μετὰ πάσας θέντα τὰς κατηγορίας, διότι σχέσις ἔστιν καὶ παρα- 20 φυάδι ἔσικεν προηγεῖται γάρ ἡ συμφυή τῶν πρός τι σχέσις τῶν ἐπικτήτων σχέσεων, ὡς 'καὶ τῷ Ἀρχύτᾳ δοκεῖ. ταῦτα μὲν οὖν ιστορήσθω περὶ τῶν 25 κατὰ τὴν τάξιν διαφόρων δογμάτων.

Ζητεῖν δὲ πᾶλιν ἄξιον, πῶς τοῦ Ἀρχύτου τὴν ποιότητα καὶ τῆς πασότητος προτάξαντος ὁ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν ποσότητα, ἀλλὰ καὶ 30 τὸ πρός τι προέταξεν τῆς ποιότητος. ἡ δὲ μὲν Ἀρχύτας, ὡς εἴρηται πρότερον, ὡς τοῖς νοητοῖς εἰδέσει φύλος μετὰ τὴν οὐσίαν εὐθὺς τὴν ποιότητα ἔταξεν, καθ' ἣν ἡ τῶν εἰδῶν ἰδότης ἀφορίζεται, καὶ τὸ ποσὸν εὐθὺς ἐπήγαγεν ὡς συγγενὲς καὶ αὐτὸς τῇ οὐσίᾳ καὶ τῶν καθ' αὐτὸν φεστηκότων ὑπάρχον 35 καὶ τοῦτο μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ποιότητα, καὶ λοιπὸν μετὰ τὸ ποσὸν 40 ἔταξεν τὰ πρός τι, τὴν κοινὴν καὶ συμφυή σχέσιν τῶν ἰδίων καὶ ἐπικτήτων προτάξας. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν γενητὴν καὶ σωματικὴν οὐσίαν ἐν τῇ παρούσῃ διδασκαλίᾳ προτιμῶν τὴν ποσότητα ὡς σωματοειδεστέραν προέ- 45 ταῖσεν τῆς ποιότητος. ἀκολούθως δὲ λοιπὸν κατὰ πάντας τοὺς τρόπους 41^{ος} Α τῆς τάξεως μετὰ τὴν ποσότητα ἐπήγαγεν τὸ πρός τι. καθ' ἓνα μὲν λόγον

3 Ἀριστοτέλης] 4 p. 1 b 29	ὅταν L	6 exspectaveris συμφυῶν ὄντων	7 οὐτως ΛΛ
8 ἄν τις K	11 προστετάχθαι Α	12 συμφυει Α	14 ἀριστοτέλη Κ
λογησμός L	οὐ J ¹ ΚΑν: οὗτος J ² Λ	16 προστέτακται Α	15 ἀπο-
18 οὐτέραν post κατηγορίαν coll. Lv		17 ποιούντων] τοιούτων Α	
22 τὴν om. v	23 ἀρχύτα Kv	21 ιστορήσθω Brandis: Ιστορεῖσθω libri	
25 πρότερον] p. 121,13 sqq.	27 προσήγαγεν Α	28 καὶ τὸ αὐτὸ τῇ v	ὑπάρχον
in ras. J ² : ἀρχήν LΚΑν	29 καὶ τὸ λοιπὸν (sic) Κ	30 κοινὴ J	
31 γενητὴν JL ² Κ: γεννητὴν L ¹ ν: γενετὴν Α		32 προστιμῶν Κ	33 τὴν ποι-
τητα K	84 τὴν ποσότητα ^{ος} K	ποσότητα εκ ποιότητα corr. J	

τὸν τῆς φύσεως, ἐπεὶ τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν καθ' αὐτό ἔστιν, τὸ δὲ πρός τι· 41^η συνεχῆς δὲ τῷ ποσῷ γέγονεν ὁ περὶ τοῦ πρός τι λόγος καὶ ἐπειδὴ τῷ ποσῷ συνυφίσταται ὑπεροχή καὶ ἔλλειψις, θέντες λόγοι θεωροῦνται τοῦ ὑπερέχοντος πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον, ἐν οἷς ἀπασιν αἱ πρός τι σχέσεις ὑφεστήκασιν· 5 οἱ καὶ ἐπειδὴ προϋφεστῶτος μεγέθους καὶ πλήθους ἐπιγίνεται τὸ μεῖζον καὶ βραχύτερον καὶ πλεῖον καὶ ἔλαττον, εἰκότως μετὰ τὸ πασὸν τάττεται τὰ πρός τι, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ποσὸν πλήθους τῇ οὐσίᾳ συνεισελθόντος εὐθὺς καὶ σχέσις συναναφαίνεται, καθ' ἣν ἡ πρὸς ἄλληλα αὐτῶν κοινωνία καὶ διαφορὰ θεωρεῖται. οὕτως μὲν οὖν κατὰ φύσιν ἐπεται τῷ ποσῷ τὸ πρός 10 τι, καὶ πρὸς διδασκαλίαν δὲ οἰκείως ἔχει ἡ τοιάτη τάξις· διότι γάρ ἐν τῷ περὶ τοῦ ποσοῦ λόγῳ τὸ μέγα καὶ μικρὸν καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον ποσὰ 15 δοκοῦντα ἔδεικνυτο τῶν πρός τι μᾶλλον ὑπάρχοντα, ἔδει καὶ τίνα ἔστιν τὰ πρός τι ταχέως ἐπαγαγεῖν.. διὸ καὶ αὐτὰ παρατέθεικεν παραδείγματα τοῦ πρός τι τὰ πρότερον ἀμφισβητούμενα, ἐκεῖνά τε πιστούμενος διὰ τούτων 20 καὶ ταῦτα ἐκείνοις συνεχῆ δεικνύν. τὸ γάρ μεῖζον, φησίν, αὐτὸ δπερ ἔστιν ἑτέρου λέγεται· τινὸς γάρ μεῖζον λέγεται, καὶ τὸ ὅρος μέγα φησὶν λέγεσθαι πρὸς ἑτερον ὅρος. ὥστε εἰ τὰ προσεχῶς ἀμφισβητούμενα ταῦτα διὰ τῆς ὑπογράφης τῶν πρός τι ἀποδέδεικται· ἐν τοῖς πρός τι 25 ὄντα, ἐξεπίτηδες ἀν δόξειν ταύτην ἐπιθεῖναι τὴν τάξιν, ἵνα ἔχῃ προσεχῆ τὴν ἔξ αλλήλων πίστωσιν. δεῖ δὲ δηλονότι καὶ τῆς εὑμαθείας στοχάζεσθαι 30 καὶ μάλιστα δταν τῇ κατὰ φύσιν τάξει συντρέχῃ. καὶ τοῦτο δὲ ἄν τις εἰκότως λέγοι, δτι εἰ καὶ τῇ φύσει τὰ πρός τι δεύτερά ἔστιν, ἀλλ' ὁ περὶ αὐτῶν λόγος προηγουμένης δεῖται διδασκαλίας, ἵνα τὰς σχέσεις εὐθὺς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων διακρίνειν δυνώμεθα καὶ μὴ καὶ αὐτὰς ὑπὸ τὴν αὐτὴν 35 κατηγορίαν τοῖς ὑποκειμένοις ἀνάγωμεν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ· 20 τῶν πρός τι γάρ ὄντα ταῦτα ποσὰ ἔδοκει διὰ τὸ τὰ ἐν οἷς ἡ σχέσις ποσὰ B εἶναι. ὁ δὲ Πορφύριος παραστῆναι τῇ κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη τάξει βουλόμενος ἐκ συνόδου φησὶν τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ πρός τι τὴν γένεσιν ἔχειν τὸ ποιόν, ὥσπερ ἄλλοις τισὶν καὶ Ἐμπεδοκλεῖ δοκεῖ ἀπὸ τῆς ἐναρμονίου τῶν 40 στοιχείων κράσεως τὰς ποιότητας ἀναφαίνοντι· καὶ Πλάτων δὲ διὰ τῶν ἡμιολίων καὶ διπλασίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδώνων καὶ τῶν τοιούτων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ κατὰ τὸ πρός τι θεωρουμένων λόγων τοῦ τε σώματος τὸ τοιόνδε 25 εἶδος καὶ τῆς ψυχῆς συνέστησεν τὸ κατὰ τοιάνδε ποιότητας ἀφωρισμένον. καὶ τὸ μὲν εὔπορον τοῦ λόγου καὶ εὐμήχανον ἀξιον ἐπαίνου, ρήτεον δὲ

- 3 συνυφίσταται, οὐ alt. in ras. J 7 συνελθόντος L: συνεισελθόντας A 8 ἡ supra J
 9 τὸ] καὶ τὸ A 12 ὑπάρχοντι A 13 πρός τι supra, in lin. πρῶτα K
 παρατέθεικε ex περιτέθεικε corr. L: παρατέθηκε ν 15 αὐτὸ] τοῦ³ Arist. 16 ante τινὸς add. μεῖζον plerique Arist. codd. λέγεται μεῖζον. Arist. codd. exceptis nu 20 εὐμαθίας Av 21 ἄν τις] ἄντεκρυς L 22 λέγει L 23 προηγουμένως A
 24 καὶ alt.] δὲ A 25 μικροῦ εχ μικρῶν ut vid. corr. L 26 τὸ τὰ V: τὰ L: τὰ J:
 τὸ KAv 27 ἀριστοτέλη J: ἀριστό^{λ'} A: ἀριστοτέλην LKy τάξει, ει in ras. L
 29 Ἐμπεδοκλεῖ] fr. 96 Diels (v. 199 sqq. St., v. 211 sqq. K.) 30 Πλάτων] Tim.
 p. 31 C sqq. 35 B sqq. (cf. 41 CD) πλάτων A 32 τὸ (post σώματος) om. L

διτὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν καὶ τοῖς συνθέτοις οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ οὕτως οἱ ταῦτα ἀπογεννᾶσθαι, ἐν μέντοι τοῖς αἰτίοις αὐτῶν λόγοις καθ' ἔνωσιν καὶ κατὰ μίαν ἀρχὴν ταῦτα πάντα περιέχεσθαι ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει· οὐ γάρ δεῖ προτάττειν ἐν αἰτίᾳς λόγῳ τὸ πλῆθος τοῦ ἑνὸς καὶ τὴν σχέσην τοῦ ἀσχέτου καὶ τὴν ἐν συνθέσει συμμετρίαν τοῦ μονοειδοῦς καὶ ἀσυνθέτου, ³⁰ ἀλλ' οὐδὲ τὰ μυθικῶς καὶ κατ' ἔνδειξιν εἰρημένα οὕτως ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν ὡς λέγεται. καὶ περὶ μὲν τῆς τοῦ πρὸς τι τάξεως τοιαῦτα εἰνῆςθι.

'Ἐπι δὲ τὴν λέξιν ἴόντες λέγομεν διτὶ ὥρον μὲν ἀποδιδόναι τῶν πρὸς ¹⁰ τι ἀδύνατον ἦν· τῶν γάρ πρώτων γενῶν ὅρους ἀποδιδόναι ἀμήχανον ἦν διὰ τὰς εἰρημένας πρότερον αἰτίας· δι' ὑπογραφῆς δέ τινος τὴν ἡμετέραν ἔννοιαν ἀνακινεῖν τὴν συναρμόζουσαν τοῖς πρὸς τι δύνατὸν ἦν. καὶ τοῦτο ποιεῖ τῷ Πλάτωνι κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τὴν πρώτην ἀκολουθῶν, ὡς φησιν ²⁵ Βόηθος· λέγεται γάρ καὶ ὁ Πλάτων οὕτως ὅπ' αὐτοῦ ἀποδοῦναι περὶ τῶν πρὸς τι· "ὅσα αὐτὰ ἀπερ ἐστὶν ἐτέρων λέγεται". καὶ ὡς ἔοικεν ἐπιλέλησται τῶν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰρημένων ὁ Βόηθος. (οὐ γάρ δὴ εἴποιμι ἀν διτὶ ἥγηνόει ἐλλόγιμος ἀνήρ γεγονώς)· διτὶ γάρ οὐ τῷ λέγεσθαι πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ τῷ εἶναι τὰ πρὸς τι χαρακτηρίζει, ὡς καὶ τῷ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, δηλοῖ μὲν καὶ ἐν Πολιτείᾳ λέγων "ἄλλὰ μέντοι, ἦν δὲ ἐγώ, δσα γέ ἐστιν ³⁰ τοιαῦτα οἰα εἶναι † αὐτὰ μὲν ποιὰ ἄττα ποιοῦ τινος", καὶ ἐν Σοφιστῇ δὲ 40 βούληθεις τὸ ἔτερον τῶν πρὸς τι δὲ ἐπιδεῖξαι οὕτως φησίν· "διτιπερ ἀν Γ ἔτερον ἦ, συμβέβηκεν ἐξ ἀνάγκης ἐτέρου τοῦτο αὐτὸ διπερ ἐστὶν εἶναι".

Πληθυντικῶς δὲ εἰπόντος τοῦ Ἀριστοτέλους πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, οἱ περὶ τὸν Ἀγαίκὸν καὶ Σωτίωνα φήμησαν μὴ ὥσπερ οὔσιαν καὶ οὐσίας καὶ ποσὸν καὶ ποσὰ καὶ ἔνικῶς καὶ πληθυντικῶς λέγομεν, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τι τὸ πρὸς τι καὶ τὰ πρὸς τι λέγεσθαι, ἀλλὰ μόνον πληθυντικῶς. οὐδὲ γάρ ὡς μία οὐσία τὸ ζῷόν ἐστιν, οὕτως καὶ τὰ πρὸς ⁴⁵ τι ἐνί ἐστιν, ἀλλ' ἐν πλείσιν, οἷον πατήρ νίδος, ἡμισυ διπλάσιον· τὰ γάρ πρὸς ἄλληλα οὐκ ἐστιν ἐν οὐδ' ἀν τις εἴποι τὸ πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ 30 μόνως τὰ πρὸς ἄλληλα· οὕτως οὖν οὐδὲ τὸ πρὸς τι, ἀλλὰ μόνως τὰ πρὸς τι. ταῦτα δὲ ἐπιστήσαντες οὗτοι τοὺς παλαιοὺς τῶν κατηγοριῶν ἔξηγητὰς αἰτῶνται, Βόηθον καὶ Ἀρίστωνα καὶ Ἀνδρόνικον καὶ Εὐδώρον καὶ Ἀθηνόδωρον, μῆτε ἐπιστήσαντας μῆτε ἐπισημηναμένους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀνόμασι

⁴ δεῖ ΛΑ: δὴ JKν αἰτίας λόγω(i) JLΔ: αἰτίοις λόγοις v 7 τοῦ om. v ταῦτα Α 9 ἀντόντες Α λέγωμεν Brandis 10 ἀδύνατον— ἀποδιδόναι om. A 11 πρότερον] p. 29,16 sqq. 14 ὁ βοηθός v περὶ supra L 15 post ἐστιν add. ἐν K ἐτέρων εἶναι λέγεται v ἐπιλέληπται Α 17 ἐλλόγημος Α τῷ] τὸ Α 18 τὸ εἶναι Α 19 ἐν Πολιτείᾳ] IV p. 438 Α γέ ἐστιν] λέγεται Α 20 εἶναι αὐτὰ JLΚΛν: legendum εἶναι του, τὰ sec. Platонem ἐν Σοφιστῇ] p. 255 D 21 τῶν JLΔ: αὐτῶν Kv 22 αὐτὸ etiam Plat. cod. Vindob. suppl. 7 et supra t: om. BT 23 τὰ om. K 24 χαϊκὸν K σωτίωνa Kv 26 τὸ πρὸς τι om. JL, sed supra voculis sequentibus ras. 6 litt. hab. L τὰ in τὸ mut. L 27 ἐστὶ τὸ ζῶον v 29 εἰπη τὰ K 31 τῶν παλαιῶν K 32 καὶ εῦδωρον καὶ ἀνδρόνικον v ἀνδρόνικον, ov in ras. L 32, 33 καὶ ἀθηνόδωρον ΚΑν, ἀ εκ εὐ corr. vid. A: om. JL

συγκεχυμένως χρησαμένους καὶ ἐνικῶς ἐκφέροντας ἐνίστε τὸ πρός τι, τοῦ 41·
 'Αριστοτέλους πληθυντικῶς ἀεὶ προφερομένου· ἔστιν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα 50
 τῶν πρός τι καὶ πάλιν ἡ διάθεσις τῶν πρός τι καὶ πάλιν "ὑπάρχει
 δὲ καὶ ἐναντίοτης ἐν τοῖς πρός τι" καὶ "ἐναντίον ἐκάτερον τῶν πρός
 5 τι" καὶ ἔτης "οὐ πᾶσι δὲ τοῖς πρός τι ὑπάρχει ἐναντίον", καὶ ἔφεξης
 καθ' ὅλον τὸν λόγον πληθυντικῶς αὐτῶν μέμνηται καὶ οὐδαμοῦ ἐνικῶς.
 καθ' γάρ λέγῃ "οὐ μὴν τοῦτο γέ ἔστιν αὐτοῖς τὸ πρός τι εἶναι", οὐχ
 ἐνικῶς λέγει τὸ πρός τι, ἀλλὰ τὸ | εἶναι, ὡς εἰ ἔλεγεν 'οὐ μὴν τοῦτο 41·Δ
 10 γέ ἔστιν τὸ εἶναι τοῖς πρός τι'. τούτους δὲ τοὺς λόγους δ. μὲν Πορφύριος
 ὡς ἀρεσκόμενος ἀναγράψει, δὲ 'Ιάμβλιχος "μάχεται, φησίν, τὸ τοιοῦτον
 καὶ πρὸς τὸν ὄρθρον λόγον καὶ τὴν τῶν παλαιῶν συνῆθειαν" καὶ γάρ
 πληθυντικῶς καὶ ἐνικῶς αὐτῇ χρῆται, ὡς δῆλον ἀπὸ τῶν 'Αρχυτείων τε
 καὶ 'Αριστοτελικῶν λέξεων καὶ ὧν Βόθηος καὶ οἱ ἄλλοι μιμούμενοι τοὺς
 15 παλαιοὺς προφέρονται ἐπίσης ἀμφοτέροις χρώμενοι τοῖς ὀνόμασιν· καὶ
 δὸς λόγος δὲ ἀξιοῖ πᾶσαν κατηγορίαν καὶ ἐν εἶναι καὶ πολλά, καὶ ἐν μὲν,
 καθ' ὅσον ἔστι γένος, πολλὰ δὲ κατὰ τὸ πλήθος τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ.
 καὶ τὰ πρός τι οὖν κατὰ μὲν τὸ πλήθος τῶν ἐχόντων τὴν σχέσιν καὶ πρὸς
 ἄλληλα λεγομένων πολλὰ ἔσται, κατὰ δὲ τὴν μίαν σχέσιν τὴν ἐν τοῖς
 20 πλείσιν ὡσαύτως ἐνυπάρχουσαν καθ' ἐν νοεῖται· κατὰ γάρ τοῦτο καὶ μία
 αὐτῶν ἡ κατηγορία. προστίθει δὲ καὶ διὰ πᾶσα σχέσις ἐν πλείσιν θεωρου-
 μένη ἐν μιᾷ ἰδιότητι τῇ σχετικῇ ἀφορίζεται. εἰ δὲ ὕσπερ οὐ δυνατὸν 10
 ἐνικῶς λέγειν τὸ πρὸς ἄλληλα, οὕτως οὐδὲ τὸ πρός τι, οὐδὲν θαυμαστόν·
 τὰ γάρ μετέχοντα τῆς σχέσεως λαμβάνομεν καὶ οὐκ αὐτὴν τὴν σχέσιν.
 25 δεῖ δὲ μήτε τῇ τῆς συνήθειας ἀνωμαλίᾳ προσέχειν τὸν νοῦν τὸν βουλόμενον
 κατὰ τὴν φύσιν τῶν ὄντων διαιρεῖσθαι τὰς κατηγορίας· καὶ γάρ πολλὰ μὲν
 ἐνικὰ ὄντα τῇ φύσει πληθυντικῶς λέγεται, ὡς Ἀθῆναι καὶ Θῆβαι, πολλὰ
 δὲ πληθυντικὰ ὄντα τῇ φύσει ἐνικῶς λέγεται, ὡς στρατὸς καὶ φυλῆς. καὶ
 αὐτὸς δὲ 'Αριστοτέλης ἐν ἀρχῇ μὲν, διὰ τὰς κατηγορίας ἀπηριθμεῖτο, 15
 30 ἐνικῶς μᾶλλον δοκεῖ λέγειν, ὕσπερ καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ· "ἥτοι οὐδέποτε σημαίνει
 ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ πρός τι" καὶ πάλιν "πρός τι δὲ οἷον διπλάσιον, ἥμισυ".
 ἐνταῦθα δὲ πληθυντικῶς τὰ πρός τι λέγει, διὶς σαφέστερον τοῦτο ἔστιν
 πρὸς τὴν μάθησιν· διὰ γάρ τῶν ἐχόντων τὴν σχέσιν καὶ αὐτῇ ἡ σχέσις
 εὐκολώτερον διαφαίνεται". ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ τοῦ 'Ιάμβλιχου. μήποτε
 35 δὲ κἄν τὴν ἰδιότητα τῶν πρός τι δυνατὸν ἐνικῶς θεωρεῖν, ἀλλ' οὕτως ὡς

2 προφερομένου A 3 καὶ πάλιν ἡ διάθεσις τῶν πρός τι in marg. Ja 4 post ἡ διά-
 θεσις] immo ἡ δὲ θέσις p. 6b12 πάλιν] p. 6b15 sqq. 5 τὸ ἐκάτερον vel post
 τι add. δὲ codd. Arist. 6 τὸ ἐναντίον Arist. 7 λέγῃ] p. 8a34 αὐτοῖς post τι
 coll. Arist. 9 τι om. K 10 Πορφ.] cf. p. 111,22 B. 13 καὶ ἐνικῶς om. K
 αὐτῇ non habet quo referatur 14 καὶ τῶν ἀριστοτελικῶν v. 16 καὶ
 tertium om. A 21 προστίθει scripsi (cf. p. 121,3): προστίθει JLA: προστίθησι Kv
 22 τῇ om. Lv 23 τὸ| πρὸς ἄλληλα J: τοῦ πρὸς ἄλληλα A 24 οὐκ] οὐ κατ' A 25 ἀνωμαλίᾳ A 26 τὸ| βουλόμενον J
 27 post φύσει add. καὶ A 27 ἀθῆναι Θῆβαι JL 29 δὲ ὁ ἀριστοτέλης Kv 30 ὥταν Lv
 30 ἥτοι κτλ.] 4 p. 1b5 sqq. 34 εὐκολώτερον JL: εὐκολωτέρα Kv: comp. anc. A
 φαίνεται Kv 35 κἄν] καὶ A 36 ἐνικῶς θεωρεῖν δυνατὸν v

καὶ τὴν τῶν τριῶν καὶ ἔκάστου τῶν ἀριθμῶν ἐν πλήθει ὑφεστώτων μίαν 41^ο ἰδύτητα, καὶ κανὸν δυνατὸν καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς κατηγορίας, μᾶσπερ ἐπὶ τῶν 20 ἄλλων, καὶ ἐνικῶς προφέρεσθαι καὶ πλημυντικῶς, ἀλλὰ οὐχ ὅμοιως· ἐκεῖ Εἰ μὲν γάρ τὸ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ τῷ γένος, τὰ δὲ πολλὰ τὰ ἐν τῷ γένει περιε- 5 γόμενα εἰδῆ, ἐνταῦθα δὲ πολλὰ οὐχὶ τὰ εἰδῆ τῶν πρός τι λεγομένων, ἀλλὰ τὰ συνιστῶντα τὴν σχέσιν καὶ ἐν οἷς ἡ σχέσις θεωρεῖται. Τοιούτοις οὖν ἐν τῶν εἰρημένων εἰ δοκεῖ συνακτέον, 25 διτὶ ἔχει τινὰ πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας διαφορὰν κατὰ τὸ μὴ ὅμοιως 10 ἐκείναις ἐνικῶς καὶ πλημυντικῶς λέγεσθαι, ἐν πλήθει πάντως τὴν ἑαυτῆς ὑπόστασιν ἔχουσα.

Τὴν δὲ διαιρέσιν τῶν πρός τι οἰκείως τῇ ἀλλαχοῦ παρ' αὐτοῦ γενο- 15 μένη καὶ νῦν πεποίηται εἰς τε τὸ μεῖζον καὶ βραχύτερον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ διπλάσιον καὶ ἡμίσυ καὶ δσα ἄλλα τοιαῦτα· ταῦτα γάρ 20 πάντα τῶν πρός τι ἐστιν· καὶ ἔξις δέ, φησίν, καὶ διάθεσις * * * πάντα γάρ τὰ εἰρημένα τοῦτο ὅπερ ἐστὶν ἑτέρων λέγεται. ὁ δὲ Θεῖος Ἰάμ- 30 βλιχος “ἡ διαιρέσις, φησίν, τοῦ πρός τι εἰς τὰ καθ' ὑπεροχὴν καὶ ἔλλειψιν τέμνεται, ὃν ἐστι τὸ διπλάσιον, τὸ πολυπλάσιον, δλως τὸ πολύ· καὶ εἰς τὰ κατ' ἵστητα, ὃν ἐστιν τὸ ἴσον, τὸ δμοιον, τὸ ταῦτον· καὶ εἰς τὰ ἐν 25 τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ὡς τὸ θερμαντικὸν καὶ τὸ θερμαινόμενον, τὸ μὲν κατὰ δύναμιν, τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν· καὶ εἰς τὰ κατὰ στέρησιν δυνάμεως, ὡς τὸ ἀδύνατον ὄραθηται πρὸς τὸ ἀδύνατον ἴσεν· τὸ δὲ κατὰ τὸ κρῖνον τε καὶ κρινόμενον, ὡς μέτρον, αἴσθησις, ἐπιστήμη· πάντα γάρ ταῦτα ὡς ἡ κρίνοντά ἐστιν πρὸς κρινόμενα· τὸ δὲ κατὰ τὴν ὡς ἐπὶ τὸ γένος ἀναφοράν, 35 ὡς ἡ γραμματικὴ πρός τι ἐστιν κατὰ τὴν ἀναφοράν τὴν ἐπὶ τὸ γένος, τοιούτεστιν τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ κακία κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν ἔξιν ἀναφοράν πρὸς τι οὖσαν. ὑπὸ δὲ ταῦτην, φησίν, τὴν διαιρέσιν ὑποπίπτει τὰ νῦν εἰρημένα· καὶ τὰ μὲν ἄλλα πρόδηλα, τὴν δὲ θέσιν καὶ τὴν διάθεσιν ἔνεστιν ὑπὸ τὸ πάσχειν, τὴν δὲ ἔξιν κατὰ τὸ κρίνειν”. ταῦτα δὲ 40 τοῦ Ἰαμβλίχου λέγοντος ἄξιον ζητεῖν, κανὸν ἀνάγωνται πάντα ὑπὸ τὰ εἰρη- μένα, τίς ἀνάγκη ἡ τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἡ τῆς ὑπὸ Ἀριστοτέλους παραδοθείσης διαιρέσεως· ἀπαρθμησις γάρ τις ἔοικεν εἶναι αὕτη, ἀλλ' οὐχὶ διαιρέσις. Ζητήποτε οὖν κατὰ τὰς κατηγορίας ἐποιήσατο τὴν διαιρέσιν ὁ Ἀριστοτέλης. πρῶτον μὲν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τούτου πρῶτον κατὰ τὸ ἀόριστον· τοιοῦτον 45 γάρ τὸ μεῖζον· εἶτα κατὰ τὸ ὥρισμένον, οἷόν ἐστιν τὸ διπλάσιον· ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸ ποιόν· τοῦ γάρ ποιοῦ καὶ ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις· εἶη δὲ ὃν

2 καὶ ante κανὸν om. b	2. 3 ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐνικῶς ΛΑ	3 ἐκφέρεσθαι Λ
4 μὲν (post ἐκεῖ) om. Λ	ἐν om. L αὐτῷ] ἀπὸ Λ	6 καὶ ἐν οἷς ἡ σχέσις om. K
9 τινα om. L	πρὸς bis L	κατὰ ex καὶ corr. J
11 ἔχουσα b: ἔχουσαν JLΔ: ἔχουσαι Kv	12 ἀλλαγοῦ] cf. Bonitz. Ind. p. 642b2	13 τὸ om. A
15 πάντα et δὲ supra Ja	καὶ διάθεσις φησὶ coll. Lv	supple (καὶ αἴσθησις καὶ ἐπιστήμη καὶ θέσις)
16 τοῦθ' ὅπερ Arist. codd. en:	29 κατὰ] ὑπὸ? sed vereor ne quid exciderit	20 τοῦθ' ὅπερ Arist. codd. exc. n
30 ζητεῖν, v in ras. J	31 οὐπ' Λ.] ὑπὸ τοῦ a. v	32 αὐτῇ Kv: αὐτῇ JL: αὐτῇ Λ
36 ἡ alterum supra J ¹	δὲ om. Kv	38 αἴσθησις

καὶ τοῦ ἔχειν ἡ ἔξις, ὥσπερ ἡ διάθεσις τοῦ πάσχειν· ἡ δὲ αἰσθησις καὶ ἡ 41°
ἐπιστήμη κατ' ἐνέργειαν θεωρούμεναι τοῦ ποιεῖν, ἡ δὲ θέσις τοῦ κεῖθαι.
τὰ δὲ κατὰ στέρησιν καθ' ἐκάστην ἀν εἴη κατηγορίαν. ἀλλὰ καὶ οὕτως 46
παραλέιπται τά τε ἐν τῇ οὐσίᾳ θεωρούμενα, ὡς πατὴρ καὶ υἱός, καὶ τὰ
5 ἐν τῷ ποῦ, ὡς τὸ ἄνω καὶ κάτω εἴρηται διτὶ τῶν πρός τι ἔστιν. τὸ δὲ
ποτέ, εἴτε τὸ ἀδριστόν ἔστιν ὡς τὸ πάλαι εἴτε τὸ ὠρισμένον ὡς τὸ χθές,
καὶ ἡ αὐτὰ λέγεται καὶ οὐ πρός τι. μήποτε οὖν οὐδὲ ἡ οὐσία κατὰ τὸν
έαυτῆς λόγον ἐπιδέχεται τὸ πρός τι, ἐν τῷ καθ' αὐτὴν ὑφεστάναι θεωρου-
μένη, ἀλλὰ τὸ μὲν μέγα ὅρος κατὰ τὸ ποσόν, ὁ δὲ πατὴρ κατὰ τὸ γεννῆσαι 50
10 ζῆται ποιῆσαι, ὥσπερ ὁ υἱὸς κατὰ τὸ γεγενῆσθαι, δὲ ἔστιν ὑπὸ τὸ πάσχειν.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἐπὶ πλέον ζητητέον.

Νῦν δὲ τὴν ὑπογραφὴν σαφηνιστέον. τὸ μὲν γάρ δσα αὐτὰ ἀπερ
ἔστιν ἑτέρων εἰναι λέγεται δηλοῦ τὸ κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τὰ πρός
τι πρὸς ἑτέρον ἀναφέρεσθαι, οἷον ὁ Σωκράτης, ἢ ἀνθρωπος ἢ φιλόσοφος
15 ἢ σιμὸς ἢ τι τοιοῦτον, | καθ' αὐτὸν λέγεται καὶ οὐκ ἀναφέρεται πρὸς 42° A
ἑτέρον, ἐὰν δὲ αὐτὸν πατέρα ἢ υἱὸν ἢ οὐδάσκαλον εἴπῃς, ταῦτα πρὸς ἑτέρον
ἀναφέρεται· ὁ γάρ πατὴρ υἱοῦ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς πατρὸς υἱὸς καὶ ὁ οὐδά-
σκαλος μαθητοῦ οὐδάσκαλος. δσα οὖν κατὰ τὴν έαυτῶν φύσιν ἑτέρων εἰναι
λέγεται, ταῦτα τῶν πρός τι ἔστιν. ἐπειδὴ δὲ οὐ πάντα δσα πρὸς ἑτέρον
20 λέγεται, οὗτας λέγεται ὡς ἑτέρῳ ἢ ἑτέρου, ἀλλὰ τὰ μὲν ἑτέρου κατὰ
γενικὴν πτῶσιν, ὡς τὸ μεῖζον ἐλάττονος μεῖζον καὶ τὸ ἐλάττονος μείζονος 5
ἐλάττον, τὰ δὲ πρὸς δοτικήν, ὡς τὸ ἵσον ἵσφ. ἵσον καὶ τὸ δμοιώ δμοιον,
τὰ δὲ καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικήν, ὡς τὸ μεῖζον καὶ ὑπερέχον
καὶ ἑτέρου τοῦ ὑπερεχομένου ὑπερέχει καὶ ἑτέρῳ τῇ ὑπεροχῇ ὑπερέχει
25 τοῦ ὑπερεχομένου, οἷον ὁ δέκα τοῦ ἑπτὰ ὑπερέχει τῷ τρίᾳ· ἀλλὰ δὲ οὔτε
κατὰ γενικὴν οὔτε κατὰ δοτικήν, ἀλλὰ μετὰ τῆς πρός προθέσεως, ὡς τὸ
μέρια οὔτε μικροῦ μέρια οὔτε μικρῷ μέρια, ἀλλὰ πρὸς μικρὸν λέγεται μέρια 10
καὶ τὸ μικρὸν πρὸς μέρια μικρὸν καὶ ἡ μικρὰ κέγχρος πρὸς μεγάλην κέγχρον,
τὸ μέντοι τεμνόμενον κατ' ἄλλον τρόπον ὑπὸ τοῦ τέμνοντος λέγεται τέμνεσθαι
30 καὶ τὸ κινούμενον ὑπὸ τοῦ κινοῦντος, τινὰ δὲ καὶ παρά τίνος λέγεται, ὡς
τὸ δῶρον παρὰ τοῦ δωρουμένου — ἐπειδὴ οὖν πολυειδῆς ἔστιν ἡ τῶν
πρός τι εἰς ἑτέρον ἀναφορά, διὰ τοῦτο οὖν ἥρκεσεν εἰπεῖν δσα αὐτὰ ἀπερ
ἔστιν ἑτέρων εἰναι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄπωσοῦν ἀλλως πρὸς
35 ἑτέρον ἔχει, τουτέστιν εἴτε κατὰ γενικὴν πτῶσιν ἡ ἀναφορὰ εἴτε κατὰ
δοτικὴν ἡ οὐδόλως κατὰ πτῶσιν, ἀλλὰ ἄλλον τινὰ τρόπον ὡς εἴρηται.
εἴτε οὖν Πλάτωνος εἴτε ἄλλου τινὸς ὁ ὅρος, οὐ κατὰ διόρθωσιν ἔχει τὴν

2 ἡ (post καὶ) supra J¹

4 παραλέηπται A

post ὡς add. καὶ JL

5 εἴρηται] p. 148,2 sqq.

post εἴρηται add. δὲ K^v

6 τὸ et ante ἀδριστὸν et

ante πάλαι om. A

7 malis αὐτὸ

8 καθ' έαυτὴν Ay 9 γεγῆσαι K

10 γεγενῆσθαι Jv: γεγενῆσθαι ΚΑβ: γεννᾶσθαι L

10] δι τι A 10] τοῦ K^v

13 αὐτῶν libri, cf. l. 18

14 post ἑτέρον add. δὲ, sed del. K

14] ἡ JLK: ἡ Av 14. 15 ἡ φ. ἡ σ. ἡ τι, spir. et acc. in ras. L: ἡ φ. ἡ σ. ἡ τι J 19 δὲ

om. L 20 ἑτέρωι ex ἑτέρων ut vid. corr. J

20] τὸ A πρὸς

alt. om. JL 33 ἄλλως] ἄλλος K

33] ὁ om. A 36] ὁ om. A 36] οὐ] δ K

προσθήκην τὴν τοῦ καὶ ὄπωσιον ἄλλως πρὸς ἔτερον, ἀλλὰ μέρος 42^r
ἐστὶν τοῦ δρου. σαφηνίζει δὲ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης διὰ τῶν παραδειγμάτων
τῶν ἐπαγημάτων, οἷον ὅρος μέγα λέγεται πρὸς ἔτερον εἰπὼν ἀντὶ τοῦ
μῆ κατὰ πτῶσιν ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ κατ’ ἄλλον τρόπον· καὶ τὸ δμοιον
5 δὲ τινὶ δμοιον λέγεται, διὰ καὶ κατὰ δοτικὴν πτῶσιν ἀποδίδοται τινα.
6 μέντοι Βόηθος δύον βιβλίον γράψας περὶ τοῦ πρὸς τι καὶ πρὸς τί πως 20
ἔχοντος οἴεται τὸν δρον ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἀποδεδόσθαι μέχρι τοῦ ἀπερ Β
ἐστὶν ἔτέρων εἰναι λέγεται, τὸ δὲ ἔξῆς ὑπὸ Ἀριστοτέλους προσκεῖσθαι
διορθώσεως ἔνεκεν. ἔσικεν δὲ δύος μὲν ἀποδεδόσθαι ὁ δρος ὑπὸ τοῦ ἀπο-
10 δέδωκότος. σαφηνίσθηναι δὲ διὰ τῶν παραδειγμάτων πρότερον μὲν οἰκείως
ἀποδοθέντων τῷ ἔτέρων εἰναι λέγεται· τὸ γὰρ μεῖζον, φησί, τινὸς
μεῖζον λέγεται καὶ τὸ διπλάσιον ἔτέρου λέγεται· εἴτα καὶ τῷ
ὄπωσιον ἄλλως πρὸς αὐτά τοῦ οἰον δρος μέγα λέγεται πρὸς 25
ἔτερον· καὶ τὸ δμοιον δὲ τινὶ δμοιον λέγεται.

15 ’Αλλὰ καὶ τὸν πλήρη δρον ὁ Βόηθος αἰτιᾶται λέγων· “ἔσικεν δὲ ἡμαρ-
τῆσθαι καὶ ὁ οἰτως ἔχων λόγος· οὐ γὰρ ἐχρῆν τὸ πρὸς τί πως ἔχον
ὅριζόμενον ἐμπεριλαμβάνειν τὸ πῶς ἔχον πρὸς ἄλλο· τοῦτο γὰρ ἦν δ καὶ
προέκειτο δρίσασθαι. οὐκ ἐχρῆν δὲ οὐδὲ τὸ ἔτερον ἢ τὸ ἄλλο περιλαμ-
βάνειν τῷ δρῷ τὸ πρὸς τι ὅριζόμενον· καὶ γὰρ ταῦτα τῶν πρὸς τί”. ἀγνοεῖν
20 δὲ δοκεῖ. διὰ μοχθηρὸς ὁ δρος οὐχ ὅταν διὰ τῶν ὄμογενῶν γράφηται τῶν 30
εἰς τὸν λόγον παραλαμβανομένων (καὶ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου οὐσίας ὅντος ὁ
ἀποδοθεὶς δρος [ζῶν λογικὸν θνητόν] διὰ οὐσιωδῶν ἀποδέδοται), ἀλλ
ὅταν ὄνυμα ἀντ’ ὀνόματος ἀποδοθῇ, οἷον εἴ τις ὅριζόμενος τὸν ἀνθρωπὸν
μέροπα ἀποδιδοίη. ὥστε εἰ μὲν τὰ πρὸς τι πρὸς ἄλλο εἰναι εἰπεν, ἦν
25 ἀν ὄνυμα ἀντὶ ὀνόματος· εἰ δὲ αὐτὰ ἀπερ ἐστὶν ἔτέρων λέγεσθαι ἀφωρίσατο
αὐτά, ὑπογραφὴ τοῦτο ἐστιν καὶ οὐχὶ ὀνόματος μετάληψις. οὐδὲν οὖν
ἄτοπον ἐκ τῶν τοῦ πρὸς τι μορίων τὴν ὑπογραφὴν συμπεπληρῶσθαι. 35
καὶ αὐτὸς δὲ προελθὼν ἀπολογεῖται διὰ τῶν πρώτων γενῶν ἀνάγκη διὰ
τῶν ὑστέρων καὶ δι’ αὐτῶν τὰς ὑπογραφὰς ἀποδιδόναι.

30 ’Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν πρὸς τί φησιν εἰναι,
ζητεῖν ἔξιν, πότερον πρὸς τὸ ἔκτον καὶ ἐχόμενον λέγεται ἢ ἔξις, ἢ δὲ
διάθεσις πρὸς τὸ διαθετόν, ὡσπερ ἡ αἰσθητικὴ πρὸς τὸ αἰσθητόν καὶ ἡ
ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητόν, ἢ ἢ μὲν ἔξις πρὸς τὸν ἔχοντα (τοῦ γὰρ

1 τὴν] ταύτην L τοῦ supra Ja: om. L καὶ] ίππο ἢ 4 ἀποδίδοσθαι in ἀπο-
δεδόσθαι corr. K ἀλλὰ καὶ κατ’ J 5 δὲ om. libri Arist. excepto f καὶ
om. Λ 7 ὑπὸ JL: ἀπὸ ΚΛν ἀποδίδοσθαι sic K 8 ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέλους Κν
9 ἔνεκεν JLΑ, ex ἔνεκα corr. Α¹: ἔνεκα Κν δύος JL: δύως ΚΛν δὲ om. Λ
9. 10 ἀποδεδοκότος v 11 τῶ(i) JLΑ: τῶν Κν ἔτέρω L 12 τῶι ex τῶν corr. vid.
J: τὸ Λ 13 ἄλλω Κ αὐτά scil. τὰ ἔτερα: ἔτερον Arist. 15 πλήρῃ J
post δὲ add. καὶ Λ 16 ἔχον Λ post πῶς add. προσέκειτο, sed del. Λ 17 καὶ
om. Α 18 προσέκειτο Α ἢ τὸ ἄλλο om. Λ 18. 19 περιλαβεῖν Λ
20 δὲ om. Α 21 δὲ om. Α 22 διὰ τῶν οὐσιωδῶν L 24 μέροπα in marg. b
(cf. Alex. in Top. p. 478, 15 sqq. W.): μέρος τι libri ἀποδοή Λ 26 ὑπογραφὴ Κ
28 αὐτὸς] scil. δι Βόηθος 29 ἀπογραφὰς Κν 30 φασιν Λ 31 λέγει Κ

ἐχοντός ἔστιν ἔξις), ἡ δὲ διάθεσις πρὸς τὸ διακείμενον, ὥσπερ καὶ ἡ θέσις 42° τοῦ κειμένου. καὶ ἔσικεν οὕτως μᾶλλον δὲ τὸ Ἀριστοτέλης νῦν ἀποδέχεσθαι 40 καὶ σὶ τούτου ἐξηγηταί· εἰ γάρ ἐν τῷ ἔχεσθαι ἡ ἔξις, πρὸς τὸν ἔχοντα Γ ἀνὴρ θείη τὸ ἔχόμενον ὑπὲρ αὐτῆς. ὁ δὲ φιλόσοφος Συριανὸς ζητήσας, 5 διὰ τί ἡ μὲν αἰσθησις πρὸς τὸ αἰσθητὸν λέγεται καὶ ἡ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητόν, ἡ δὲ ἔξις οὐ πρὸς τὸ ἔκτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔχοντα, “ἴσως, φησίν, ἐπειδὴ ἡ αἰσθησις ἐπειγεται πρὸς τὸ αἰσθητὸν ὡς πρὸς ἐφεστὸν καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητόν, ἡ δὲ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις οὐ τέταται πρὸς τι, ὡς οὐδὲ ἡ τοῦ 45 σώματος, ἀλλ’ αὐτὴ καθ’ αὐτήν ἔστιν. καὶ διὰ ἔστιν ὠρισμένα τὰ ἐφεστά, διὰ 10 τοῦτο πρὸς ταῦτα λέγεται· τὸ δὲ ἔκτον καὶ διαθετὸν ἀδριστά ἔστιν, καὶ διὰ τοῦτο οὐ πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔχον μᾶλλον ὡς ὠρισμένον ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις λέγεται”. καὶ αὐτῇ μὲν ἡ διάταξις τοῖς λεγομένοις ἐν τοῖς Τόποις κατακολουθεῖ· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ τῆς Μετὰ τὰ φυσικὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης οὐδὲ ταῦτα πρὸς τὸν ἔχοντα λέγεσθαι φησιν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλην ἐνέργεια, 15 τοιτέστιν ἡ ἔξις πρὸς τὸ ἔκτον καὶ ἡ διάθεσις πρὸς τὸ διαθετόν. καὶ γάρ διὰ διαθέσεις ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις ὡς τῆς ψυχῆς λέγηται, κατὰ μετοχήν ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὡς ἔχουσης τῆς ψυχῆς τὴν ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν, ὥσπερ τὸ σῶμα τὸ ἴματιον, καὶ οὐκ ἔστι τῶν πρὸς τι, ἀλλ’ ὡς εἰώθασι λέγειν, τῶν κατ’ ἔλλειψιν, διὰ μετέχεται. διὰ δὲ ἡ ἔξις ὡς μεταξὺ τοῦ ἔχοντος καὶ 20 ἔχομένου λαμβάνηται, οὐκέτι ὡς ἔχομένη θεωρεῖται· οὐ γάρ ἔχεται ἡ 43° Δ ἔξις, ἵνα μὴ ἡ ἐπ’ ἄπειρον, ἀλλ’ ἔστιν σχέσις καὶ πρὸς τι τὸ τοιοῦτον. καὶ ἡ διάθεσις δὲ ὡσαύτως καὶ ἡ θέσις. ἀλλο γάρ ἔστιν τὸ κατ’ ἔλλειψιν λεγόμενον πρὸς ἀναπλήρωσίν τινος, ἀλλο τὸ ἐν τῇ πρὸς ἔτερον καὶ ἐν ἔτερῳ καὶ ἔτερου πρὸς αὐτὸ σχέσει θεωρούμενον. καν τὸ αὐτὸ τοίνυν καὶ 25 ποιότης καὶ πρὸς τι ἡ ὥσπερ ἡ ἔξις, διακριτέον αὐτά, τῇ μὲν κατ’ ἔλλειψιν σημασίᾳ ὡς ποιότητα ἀφορίζοντα, τῇ δὲ πρὸς ἔτερον καὶ ἐν ἔτερῳ καὶ ἔτερου πρὸς αὐτὸ σχέσει ὡς πρὸς τι.

Ἐτέρων δὲ λέγεσθαι εἰπὼν προσθήκεν καὶ οὐκ ἄλλο τι διὰ τὰ ἐναντία. ἐκεῖνα γάρ ἔστιν μὲν καὶ αὐτὰ ἔτερων, τῶν ἐναντίων· τὸ γάρ 30 ἐναντίον ἐναντίου ἔστιν ἐναντίον, καὶ κατὰ τοῦτο καὶ πρὸς τι ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ἔστιν· λευκὸν γάρ ἔστιν ἡ θερμόν, τὸ μέντοι πρὸς τι ὡς πρὸς τι οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἡ τοῦτο δὲ λέγεται· δεξιὸν γάρ ἡ πατήρ ἡ μεῖζον, καὶ διὰ πρὸς τι, καὶ οὐδὲν ἄλλο, ὥσπερ ἐκεῖ λευκὸν ἡ θερμόν. καὶ τὴν 10

1 ἔξις JΔ, ex ἡ ἔξις corr. A: ἡ ἔξις LKv (intellege ἡ ἔξις τοῦ ἔχοντος ἔστιν ἔξις)
 θέσις] αἰσθησις L 2 μᾶλλον οὕτως, sed corr. J 4 ἡ libri: μᾶλλον ἡ b (cf. p. 23,15):
 fort. ἡ in οὐ corr. τὸ b: τὸ J: τὸν LKAν συριανὸς JΔ: ἀδριανὸς Kv 7 αἰσθητὸν
 in marg. suppl. L¹ ἡ ἐπιστήμη? 8 ἐπιστατόν L τέταται J, κ suprad, sed
 eras.: τέτακται ceteri ἡ (tert.) supra L¹ 9 σώματος (θέσις)? 10 τοῦτο e
 corr. L¹ 11. 12 καὶ διάθεσις A 12 αὐτὴ A Top. Δ 4 p. 124b33. 125a33
 13 παρακολουθεῖ L Metaph. Δ 20 p. 1022b4 sqq. 16 κατὰ JLAν: καὶ Kb
 17. 18 τὸ σῶμα in marg. Ja: om. A 19 μετέχεται JΔ: μάχεται Kv 21 ἡ om. A:
 conicias ἡ, at cf. Bonitz. Ind. p. 74b54 22 ἡ pr. om. L καὶ ἡ θέσις expunxit J
 τὸ bis L 23 post τινος add. καὶ Kv, sed cf. Alex. in An. pr. p. 300,30. 354,11 W.
 25 ἡ καὶ πρὸς τι A 26 ἀφορίζοντες Kv 30 ἐναντίον (post ἔστιν), ἐν in ras. J
 33 post ἄλλο add. ἔστιν v

άνακλισιν δὲ καὶ τὴν στάσιν καὶ τὴν καθήδραν τῶν πρός τι λέγει, 42^v
 διότι θέσεις τινές εἰσιν· ἔκαστον γάρ αὐτῶν ποιὰν θέσιν δηλοῖ, ή δὲ
 θέσις τῶν πρός τι· ή γάρ θέσις θετοῦ θέσις καὶ τὸ θετὸν θέσις θετόν.
 εἰ δὲ ή θέσις τῶν πρός τι, καὶ τὰ εἴδη τῆς θέσεως τῶν πρός τι· καὶ γάρ
 δὲ καὶ ή ἀνάκλισις ἀνακειμένου καὶ οἱ ἀνακειμένοις ἀνακλίσει ἀνακειμένος, καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑστάτως. ἀλλ᾽ ἐπιστῆσαι αἴσιον, διὰ τί οὐκ αὐτὰ καθ'
 αὐτὰ εἰπεν τῶν πρός τι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπὶ τὴν θέσιν ἀναφοράν· δὲ καὶ
 αἰτίον ἐγένετο τῷ Ἱαρμβλίχῳ εἰδός ἐν τι τῶν πρός τι εἰπεῖν κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ
 τὸ γένος ἀναφοράν. η δὲ ἐκεῖνα καθ' ἀλλέγεται, οἷον τὸ ἀνακεῖσθαι
 10 καὶ καθῆσθαι η ἐστάναι, οὐκ ἔστι τῶν πρός τι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ κεῖσθαι
 ἀνάγεται. εἰ γάρ ἀπὸ τῆς στάσεως τὸ ἐστάναι καὶ ἀπὸ τῆς καθήδρας τὸ
 καθῆσθαι, οὐδὲν δὲ παρώνυμον τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἔστιν ἐκείνῳ ἀφ' οὗ
 παρωνόμασται, ὥσπερ οἱ γραμματικὸι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ἐν
 η καὶ η γραμματική, εἴπερ αὐτῇ μὲν ὑπὸ τὴν ποιότητα, ἐκεῖνος δὲ ὑπὸ¹
 15 τὴν οὐσίαν, οὗτως δὲ καὶ η μὲν στάσις ὑπὸ τὸ πρός τι, τὸ δὲ ἐστάναι²
 υπὸ τὸ κεῖσθαι. διὰ οὖν τὸ ἐστάναι καὶ τὰ τοιαῦτα παρακείμενα τῇ στάσει Ε
 καὶ τοῖς ὄμοίοις οὐ δι' αὐτῶν ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τὴν θέσιν ὡς ἐναργεστέρων
 υπὸ τὸ πρός τι ἀνήγαγεν. τὸ γάρ ἀνακεῖσθαι καὶ ἐστάναι οὐκ εἰσιν θέσεις,
 διὸ οὐδὲ πρός τι, ἀλλὰ κατὰ τὸ πρός τι γίνονται. τὸ γάρ κείμενον οὐ
 20 θέσεις κεῖται, ἀλλ' ἐν θέσει· διὸ οὐδὲ η στάσις οὔτε η ἀνάκλισις οὔτε η
 καθήδρα κεῖται λέγονται. ἀρα οὖν αἰτίον ἔστιν τὸ παρωνύμως λέγεσθαι;
 η οὐ πάντως τοῦτο· καὶ γάρ τὸ πτερὸν καὶ τὸ πτερωτὸν παρωνύμως τὸ³
 25 ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἔτερου λέγεται καὶ δμως ἄμφω ἐν τῇ αὐτῇ ἐστιν κατηγορίᾳ·
 ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλης κατηγορίας γίνεται τὸ παρονομαζόμενον, οἷον ἀπὸ τῆς ἀνα-
 30 κλίσεως τὸ ἀνακείμενον. ἀκριβέστερον οὖν διαιρούμενοι τὰ παρώνυμα οὐκ ἐρῦ-
 μεν εἰναι ὑπὸ ἄλλην κατηγορίαν, εἰ μὴ διαν ἐξίσταται εἰς ἄλλο γένος. διὰ τί δὲ
 εἰπεν· ἔστιν δὲ καὶ τὰ τοιάδε τῶν πρός τι; η ἐπειδὴ τῶν κατηριμμη-
 35 μένων τὰ μὲν καὶ ἐν τῇ ποιότητι ην, ως ἔξις καὶ διάθεσις καὶ αἰσθησις
 καὶ ἐπιστήμη καθ' ὅσον ποιά, η δὲ θέσις πρὸς τὸ κεῖσθαι συγγενῶς ἔχει, ⁴
 μημονεύει δὲ αὐτῶν ως καὶ ἐν τοῖς πρός τι ποιότων, διὰ τοῦτο καὶ τῶν
 πρός τι εἰπεν τὰ τοιάδε. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν λέξιν.

Οἱ δὲ Στωικοὶ ἀνθ' ἑνὸς γένους δύο κατὰ τὸν τόπον τοῦτον ἀριθμοῦνται,
 τὰ μὲν ἐν τοῖς πρός τι τιθέντες, τὰ δὲ ἐν τοῖς πρός τι πως ἔχουσιν. καὶ
 τὰ μὲν πρός τι ἀντιδιαιροῦσιν τοῖς καθ' αὐτά, τὰ δὲ πρός τι πως ἔχοντα
 35 τοῖς κατὰ διαφοράν, πρός τι μὲν λέγοντες τὸ γλυκὺν καὶ πικρὸν καὶ τὰ
 τοιαῦτα, ὅσα τοιῶσδε διατίθησιν, πρός τι δέ πως ἔχοντα οἷον δεξιόν, ⁵
 πατέρα καὶ τὰ τοιαῦτα· κατὰ διαφορὰν δέ φασιν τὰ κατά τι εἶδος χαρα-

2. 3 η δὲ θέσεις sic A 3 η γάρ—θέσεως τῶν πρός τι (4) om. A 5 non necessarium
 ἀνακειμένου (ἀνάκλισις) δ ἀνακλίμενος L ἀνακλήσει Λ 12 ἐκεῖνα Α 14 αὐτὶ⁶
 codd. 16 γοῦν v 17 δι' αὐτῶν I.: δι' αὐτῶν J.L, ex διατῶν corr. J: δι' αὐτὰ Kν
 18 ἔστι θέσις Lv 19 post pr. τι litt. eras. J 21 λέγωνται Α ἔστιν supra J¹

23 τοῦ om. Kν 26 ἐξίσταται Α: ἐξίσταται J: ἐξίστανται I.: ἐξίστηται Kν 31 ἔξιν Α
 32 στοῖκοι Α 36 τοιαῦτα καὶ ὅσα v 37 κατὰ (pr.) supra Ja

κτηριζόμενα. ὡσπερ οὖν ἄλλη τῶν καθ' αὐτὰ ἔννοια καὶ ἄλλη τῶν κατὰ 42^v διαφοράν, οὕτως ἄλλα μὲν τὰ πρός τί ἔστιν, ἄλλα δὲ τὰ πρός τί πως ἔχοντα. ἀντεστραμμένη δέ ἔστιν τῶν συζυγιῶν ἡ ἀκολουθία. τοῖς μὲν γάρ καθ' αὐτὰ συνυπάρχει τὰ κατὰ διαφοράν· καὶ γάρ τὰ καθ' αὐτὰ 5 ὅντα διαφορὰς ἔχει τινάς, ὡσπερ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν· οὐ μέντοι τοῖς κατὰ διαφορὰν τὰ καθ' αὐτὰ συνυπάρχει· τὸ γάρ γλυκὺ καὶ πικρὸν διαφορὰς 10 μὲν ἔχει, καθ' ἃς χαρακτηρίζεται, οὐ μέντοι καθ' αὐτὰ ἔστιν τοιαῦτα, ἄλλα πρός τι. τὰ δὲ πρός τί πως ἔχοντα, ἀπερ ἀντίκειται τοῖς κατὰ δια- φοράν, πάντως καὶ πρός τί ἔστιν· ὁ γάρ δεξιὸς καὶ πατήρ μετὰ τοῦ πῶς 15 ἔχειν καὶ πρός τί εἰσιν. τὸ δὲ γλυκὺ καὶ πικρὸν πρός τι ὅντα κατὰ δια- φοράν ἔστιν, τὰ δὲ πρός τί πως ἔχοντα ἐναντία τοῖς κατὰ διαφορὰν ὑπάρχει. καὶ γάρ τὰ μὲν πρός τί πως ἔχοντα ἀδύνατον καθ' αὐτὰ εἶναι ἡ κατὰ διαφοράν· ἐκ γάρ τῆς πρὸς ἔτερον σχέσεως ἤρτηται μόνης· τὰ μέντοι 20 πρός τι καθ' αὐτὰ μὲν οὐκ ἔστιν, οὐ γάρ ἔστιν ἀπόλυτα, κατὰ διαφορὰν δὲ πάντως ἔσται· μετὰ γάρ τινος χαρακτῆρος θεωρεῖται. εἰ δὲ δεῖ σαφέστερον μεταλαβεῖν τὰ λεγόμενα, πρός τι μὲν λέγουσιν, ὅσα κατ' οἰκεῖον χαρακτῆρα διακείμενά πως ἀπονεύει πρὸς ἔτερον, πρός τι δέ πως ἔχοντα, ὅσα πέψυκεν συμβαίνειν τινὶ καὶ μὴ συμβαίνειν ἀνευ τῆς περὶ αὐτὰ μεταβολῆς καὶ ἀλλοιώσεως μετὰ τοῦ πρὸς τὸ ἔκτὸς ἀποβλέπειν, ὥστε δταν μὲν κατὰ δια- 25 φοράν τι διακείμενον πρὸς ἔτερον νεύσῃ, πρός τι μόνον ἔσται τοῦτο, ὡς 50 ἡ ἔξις καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἰσθησις· δταν δὲ μὴ κατὰ τὴν ἐνοῦσαν διαφοράν, κατὰ φιλὴν δὲ τὴν πρὸς ἔτερον σχέσιν θεωρῆται, πρός τί πως ἔχον ἔσται. ὁ γάρ υἱὸς καὶ ὁ δεξιὸς ἔξωθλέν τινων προσδέονται πρὸς τὴν ὑπόστασιν· διὸ καὶ μηδεμιᾶς γενομένης περὶ αὐτὰ μεταβολῆς γένοιτο ἀν 30 οὐκέτι πατήρ τοῦ υἱοῦ ἀποθανόντος οὐδὲ δεξιὸς τοῦ παρακειμένου μετα- στάντος· τὸ δὲ γλυκὺ καὶ πικρὸν οὐκ ἀν ἀλλοῖα γένοιτο, | εἰ μὴ συμμετα- 43^r Λ βάλλοι καὶ ἡ περὶ αὐτὰ δύναμις. εἰ τοίνυν καὶ μηδὲν αὐτὰ πανύόντα μετα- βάλλει κατὰ τὴν ἄλλου πρὸς αὐτὰ σχέσιν, δῆλον ὅτι ἐν τῇ σχέσει μόνη τὸ εἶναι ἔχει καὶ οὐ κατά τινα διαφορὰν τὰ πρός τί πως ἔχοντα.

30 Πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἀκριβολογίαν τῆς τοῦ ἐνὸς γένους διαιρέσεως ῥητέον δτι οὐ κατὰ τὰ πράγματα ἔστιν ἡ διαφορὰ τοῦ πρός τι καὶ τοῦ πρός τί πως ἔχοντος, ἄλλα κατὰ τὴν λέξιν μόνην· ἐπ' ἵσης γὰρ ἀμφω κατά 5 τε διαφορὰν τινα ὑποῦσαν καὶ κατὰ τὴν πρὸς ἄλλο σχέσιν, δηλον ὅτι ἐν τῇ σχέσει μόνη τὸ εἶναι ἔχει τοῦ προσπίπτειν, δπου δὲ τὴν σχέσιν μᾶλλον

3 ἀντεστραμμένη A τῶν bis A 9 μετὰ τοῦ πρός τί πως A 10 ἔστι L
 δὲ om. Kv post ὅντα add. οὐκέτι LA, καὶ supra L³: ras. δ litt. J 12 ἀδύνατον
 καθ' αὐτὰ εἶναι ἡ ἐναντία τοῖς A 16 μεταλαβεῖν εκ μεταβολεῖν corr. L
 18 αὐτὰ] cf. p. 172,3 sqq. post μεταβολῆς ex lin. 24 sq. γένοιτο ἀν—ἀποθανόντος anti-
 cipavit A 19. 20 ὅτε μέν τι κατὰ διαφορὰν A 20 πρὸς, s supra K² νεύσῃ
 ex νεύσει corr. L: νεύσει A τοῦτο ἔσται v 22 θεωρεῖται A 23 καὶ δεξιὸς A
 24 γενομένης Kv nolui αὐτοὺς γένοιτο in λέγοτο mut. L 25 exspectaveris
 οὐκέτι υἱὸς τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος (cf. Plot. Enn. VI 1, 7 extr.) οὐδὲ scripsi: δὲ libri
 26. 27 συμμεταβάλλοι A 27. 28 μεταβάλλοι Jv, sed corr. J 28 τὴν τοῦ ἄλλου v
 30 τὴν om. JL fort. recte, cf. in Phys. p. 750,26 D. 32 μόνον A 33 σχέσιν
 om. L ὑφίσταται A¹

μὴ ποιεῖν γενικὴν διαφοράν. καὶ ὅτι μὲν τοῖς πρός τι μετὰ τοῦ οἰκείου 43·
χαρακτῆρος καὶ ἡ σχέσις συνυφίσταται, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται· ὅτι δὲ
καὶ τοῖς πρός τι πως ἔχουσιν ἀνάγκη χαρακτῆρα ἐνυπάρχειν τοῖς ὑποκει-
μένοις, ἵκανῶς ὁ Βόηθος ἀπέδειξεν. καὶ αὐτόθεν δὲ τοῦτο πρόδηλον· οὐ
3 γάρ ἔχει φύσιν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἡ πρὸς ἔτερον σχέσις ὑφίστασθαι, ἀλλ' 10
ἀνάγκη αὐτὴν ἐν τῷ κατὰ διαφορὰν χαρακτῆρι ἐνυπάρχειν· ὁ δὲ χαρακτῆρ
οὗτος δπου μὲν ποιότης ἐστίν, ὡς τὸ λευκότερον σὺν τῇ χρόᾳ τοιοῦτον, δπου
δὲ ποσότης ὡς ἐν τῷ πλεῖστον καὶ μακρότερον, δπου δὲ κίνησις ὡς ἐν τῷ ὀψύ-
τερον, δπου δὲ χρόνος ὡς ἐν τῷ πρεσβύτερον, δπου δὲ τόπος ὡς ἐν τῷ ἀνώ-
10 τερον. ὁ δὲ ἀριστερὸς καὶ δεξιὸς σὺν πλείσι διαφοραῖς ὑφίσταται· καὶ γάρ
μετὰ τόπου ἐμφαίνεται καὶ μετὰ μέρους τοιούτου· τῷ γάρ ἡμῖς μέρη ἔχειν
τοιαῦτα τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν λέγεται, ἐπειδὴ γε λίθος πρὸς τὸν λίθον οὐκ 15
ἔσται δεξιός, εἰ μὴ τις καὶ τοῦτον πρὸς τὰ ἡμέτερα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ παρα-
βάλλοι. ἐπὶ δὲ τοῦ ταῦτοῦ καὶ παραδόξως τὸ πρός τι ὑπάρχει· οὐ γάρ πρὸς
15 ἔτερον, ἀλλὰ πρὸς ἕαυτὸν λέγεται· τὸ γοῦν καθάπαξ ὄν, ἀλλὰ μὴ κατά τι
μηδέπως, τοῦτο ταῦτόν ἐστιν. οὖτως δὲν ἡ σχέσις τοῖς χαρακτῆρσι τῆς δια-
φορᾶς συνυφίσταται, καὶ οὐ δύο ταῦτά ἐστιν, ὡς ὑπονοοῦσιν ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐν
τῷ συναμφύτερον. ἔπειται δὲ αὐτοῖς κάκεινο ἀτοπον τὸ σύνθετα ποιεῖν τὰ 20
γένη ἐκ προτέρων τινῶν καὶ δευτέρων, ὡς τὸ πρός τι ἐκ ποιοῦ καὶ πρὸς
20 τι. ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀκολουθίας οὕτε, ὡς οἱ Στωικοὶ λέγουσιν, τῷ μὲν Β
πρὸς τί πως ἔχοντι τὸ πρός τι ἔπειται, τῷ δὲ πρός τι οὐκέτι τὸ πρός τί
πως ἔχον, οὕδ' ὡς ὁ Βόηθος ἀμυνόμενος αὐτοὺς “τῷ μὲν πρός τι, φησίν,
τὰ πρός τί πως ἔχοντα συνακολουθεῖν· μετὰ γάρ τοῦ πρὸς ἔτερόν πως
25 ἔχειν ταῦτα προσειλήφεν καὶ τὴν οἰκείαν διαφοράν· τῷ δὲ πρός τί πως
ἔχοντι οὐκέτι τὰ πρός τι συνέπειται· οὐ γάρ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς πρός τι 30
πρὸς ἔτερόν τε λέγεσθαι τῇ σχέσει καὶ τὴν διαφορὰν τὴν οἰκείαν ἔχειν”.
ἀλλ' ἄμεινον ἀντακολουθεῖν ἀλλήλους ταῦτα λέγειν. ῥιτε εἰ τι πρός τί
ἐστιν, καὶ πῶς ἔχον εἶναι, καὶ εἰ τι πῶς ἔχον, καὶ πρός τι. εἶναι γάρ
δεῖ καὶ τὴν ἐπινεύουσαν δύναμιν κατὰ διαφορὰν θεωρούμενην καὶ τὴν ἐπί-
30 νευσιν αὐτὴν καὶ σχέσιν· ὑπότερον γάρ ἀν ἐπιλείπη τούτων, οὐ σφίζεται
ἡ τοιαύτη κατηγορία· οὕτε γάρ ἡ σχέσις φιλή καθ' ἔαυτήν ἐστιν οὕτε ἡ
διαφορὰ χωρὶς τῆς σχέσεως ταῦτην ποιεῖ τὴν κατηγορίαν. ἀλλ' οὐδὲ 35
χωρίζειν δεῖ τὴν τε διαφορὰν ἀπ' ἀλλήλων καὶ τὴν σχέσιν, ἀλλὰ κατὰ
μίαν κοινὴν ἴδιοτητα συνισταμένην θεωρεῖν τοῦ τε ἔχοντος τὴν σχέσιν καὶ
35 πρὸς δ πως ἔχει. ταῦτα μὲν οὖν ὡς πρὸς τὰς Στωικὰς ὑποθέσεις ἵκανῶς
ἀντείρησται.

Αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα ζητεῖ ὁ Ἰάμβλιχος, πότερον ποιεῖ

3 ἀνάγκη ἀνάγκη χαρακτῆραν sic A	fort. ἐνυπάρχειν (ἐν) ut I. 6	4 πρόδηλον
τοῦτο Κν	5 ἡ supra Ja	post ἔτερον litt. eras. J
11 φαίνεται Λ	14 αὐτοῦ Ky	18 κάκεινο] ἐκεῖνο Λ
20 στοῦκο Λ	τῷ (anto μὲν) in ras. L ¹ , ex τῷ corr. A ¹	σύνθετα post γένη coll. Λ
τῷ] τὸ Λ	τὸ (alt.) in τῷ mut. L ¹	21 τὸ pr.] τῷ L
25 συνάπτεται Κν	22 οὕδ' ὡς ex δύτως corr. J: οὖτος Λ	24 προσ- ήλειψε Λ
26 τε λέγεσθαι τῇ supra J ² : om. Λ	35 ὡς om. Λ	37 πρότερον Κν
		στοῦκάς Λ

τὴν διαφορὰν ἐν τοῖς πρός τι, καθ' ὅσον τὰ μὲν μᾶλλον τὸν χαρακτῆρα 43^r ἐνδείκνυται, ὡς τὸ γλυκὺ καὶ ἥδυ, τὰ δὲ τὴν σχέσιν μᾶλλον, ὡς ὁ πατὴρ καὶ οὗτος, τὰ δὲ ἔξι ἵσου ἐπαμφοτερίζει τῇ τε ἐν αὐτοῖς ποιότητι καὶ τῇ 5 πρὸς ἔτερον σχέσει, ὡς τὸ λευκότερον, καὶ εἰ ἔστιν διαφορά, πότερον κατὰ 5 γένος ἔστιν αὕτη ἢ κατὰ τι ἄλλο ὑποπήπτον, ἢ ὅλως οὔτε κατὰ γένος διενήγοχεν οὔτε κατ' ἄλλην οὐδεμίαν διαφοράν. καὶ ζητήσας μίαν πάντων λύσιν εἰναὶ φησιν τὸ γνῶναι τὴν τῶν πρός τι φύσιν, διτοι οὐ κατὰ τὰ συνιόντα 10 ἢ τῶν πρός τι σχέσις συμπεπλήρωται ἢ τοὺς τούτων πλεονασμοὺς ἢ τὰς παρισώσεις ἢ τὰς ἐλλείψεις, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν λόγον τῆς σχέσεως ἢ 15 ἰδιότης τῶν πρός τι θεωρεῖται, τὰ ὄπωσοῦν διαφέροντα εἰς κοινωνίαν συνά- 10 γουσα καὶ κατὰ ταύτην τὴν κοινωνίαν ἀφοριζομένη· κατὰ μέντοι τὰ μετέχοντα καὶ ἐν τῇ σχέσει θεωρούμενα αἱ τοιαῦται θεωροῦνται παραλλαγαί, Γ πλεοναζόντων καὶ ἐλλειπόντων καὶ ἔξισαζόντων καὶ ἔχόντων κατὰ τὰ πράγματα πολλὰς διαφοράς, αἵτινες οὐδὲν διαφέρουσι κατ' ἐκεῖνο τὸ ἐν τῇσι 15 σχέσεως γένος, δ πάντη κεχώρισται τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις παραλλάξεων.

Πλειόνων δὲ τῶν πρός τι λεγομένων ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἐνταῦθα ὡς τὸ μεῖζον καὶ διπλάσιον καὶ ἔξις καὶ ἀνάκλισις καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἄλλων 43 δὲ ὑπὸ αὐτοῦ παραδοθέντων, ὃν πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, τῶν τε καθ' ὑπεροχὴν καὶ ἐλλειψιν καὶ τῶν κατὰ δύναμιν καὶ ἀδύναμίαν καὶ τῶν ἄλλων 20 τῶν τοιούτων, ἀπορεῖ ὁ Πλωτῖνος, τίς ἡ ἐν πᾶσι τούτοις κοινότης, ἀρα γενική τις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, κατὰ τὴν εἰς ἐν ἀναφοράν, ὡς τοὺς Ἡρακλεῖδας εἰς ἔνα κοινὸν ἀναφέρεσθαι τὸν Ἡρακλέα φαμέν. καὶ γάρ εἰ μὲν ἐφαπτόμεθα τῶν ὑποκειμένων καὶ ἔχόντων τὴν σχέσιν, ὃν τὰ μέν 50 ἔστιν ἐν οὐσίᾳ, τὰ δὲ ἐν ποσῷ, τὰ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις, συναλλοιωθήσεται 25 τοῖς ἄλλοις τὰ πρός τι· εἰ δὲ μηδεμίαν ἔχει κοινωνίαν πρὸς τὰ ἔχοντα τὴν σχέσιν, ἀλλὰ ἀσχετός ἔστιν ἡ τῶν πρός τι κατηγορία, οὐχ ἔξει σχέσιν ἐκεῖνα οὐδὲ ἔσται πρός τι, οὐδὲ τούτων κοινότης ἐκείνη. μήποτε οὖν οὐδὲ συναλλοιωθήσαι δεῖ τοῖς πράγμασιν οὔτε παντάπασιν αὐτῶν ἀπεσχίσθαι, ἀλλ' ἂμφα ἐξηργημένον τῶν διαφερόντων τὴν πρὸς ἄλληλα κοινωνίαν 43^v Δ 30 συνέχει κατ' αὐτὴν τὴν τῆς σχέσεως ἰδιότητα· καὶ γάρ εἰ τοῖς διαφέρουσι καὶ ἀντιδιαιρουμένοις ἐν ὃν τὸ αὐτὸν πανταχοῦ πάρεστιν, χωριστὸν ἔσται καὶ κρείττον τῶν ἐναντίων, ὕστε οὐκ ἀν ψέντων κατέχειτο οὐδὲ ἐμποδίζειτο καὶ τῷ ἑτέρῳ παρεῖναι. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, δοσαι ἀν ὅσιν καὶ ὅποιαι διαφορὰ τῶν πρός τι, πᾶσαι ὑπὸ μίαν τὴν χωριστὴν 5 35 ὑποταχθήσονται κατηγορίαν, μηδαμῶς ἐκείνης ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τῶν μετεχόντων αὐτῆς ἔξισταμένης ἀφ' ἔαυτῆς.

167,37. 168,1 ποιεῖ τὴν] απο ποιητέον? 5 αὕτη LA: αὐτὴ J: αὐτὴ Kv ὅλως] ὅ ἔστιν ὡς Kv 7 εἰναι λύσιν Kv τὰ om. A 9 ἀλλὰ καὶ τ' αὐτὸν τὸν λόγον τὸν τῆς σχέσεως ἢ ἰδιότητος A ὃν in αὐτὸν et τὸν in ras. L 10 ὄπωσοῦν, ω ex o corr. L 14 ἐν om. A 16 ὑπὸ ἀριστοτέλους A 18 πρότερον] p. 161,17 sqq. 20 τῶν om. Kv ἀπορεῖ δὲ ὁ A ΙΙωτῖνος] Επι. VI 1,6 23 ἐφαπτόμενα b 25 μηδεμίαν] μίαν A ἔχοι v 28 ἀπεσχίσθαι ΛΚ: ἀπέχεσθαι JLV 29 ἐξηργημένον, ον in ras. L (scil. τὸ πρός τι, cf. l. 31): ἔξηρημένων JKAv 31 χριστὸν A 35 ταχθήσονται Kv 36 ἔξισταμένης, ης in ras. L

⁹ Επερον δὲ ἀποροῦσι, πότερον ύπόστασίς ἔστιν ἡ σχέσις αὗτη ἢ ὄνομα 43^ν μόνον συνεχερόμενον. ἀνάγκη τοίνυν ἡ μηδεμίαν σχέσιν τῶν ὄντων είναι ἡ τινὰς μὲν ὑφεστάναι, τινὰς δὲ ἀνυποστάτους ύπάρχειν. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ πᾶσαν σχέσιν ἀναιρετέον, δῆλον ἐκ τοῦ δεῖν ὡς τὴν οὐσίαν καὶ ποσότητα 5 καὶ ποιότητα καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἔκαστον, οὐτως καὶ τὴν σχέσιν ἐν τοῖς οὖσι τίθεσθαι, πολλὴν χρείαν καὶ αὐτὴν παρεχομένην. οὔτε γάρ τὰ γένη¹⁰ οὔτε τὰ ὅπ' αὐτὰ ὄντα κοινωνίαν ἔχει τινὰ πρὸς ἄλληλα, εἰ μή τις σχέσις ἡ λόγος ἐν τοῖς οὖσιν. ἀτοπον δὲ τὴν κοινωνίαν ἀναιρεῖν τῶν διαφερόντων πρὸς ἄλληλα, ἀτοπον δὲ καὶ ἀρμονίαν ἀναιρεῖν· οὐ τὴν ἐν τοῖς 10 φύλογοις μόνην οὐδὲ τὴν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ταῖς οὐσίαις καὶ δυνάμεσι πάσαις καὶ ἐνεργείαις, ητίς ἐγγενομένη τοῖς οὖσιν συνήγαγεν εἰς ταύτην καὶ σχέσιν ἔχειν πρὸς ἄλληλα ἀπειργάσατο. ἀναιρεθήσεται δὲ καὶ τὸ σύμμετρον καὶ ἵσον καὶ ἐπιστήτὸν καὶ ἐπιστήμη· εἰ δὲ καὶ γεωμετρία¹⁵ καὶ μουσικὴ περὶ σχέσεις ἔχουσιν, ἀνυπόστατοι δὲ αὗται, καταγέλαστοι ἀν 15 εἰλεν ἔκειναι περὶ τὰ ἀνυπόστατα κατατριβόμεναι. πῶς δὲ καὶ ἐφετὸν πᾶσιν ὁ θεός λέγεται, εἰ μηδεμία σχέσις ἔστιν πρὸς τὸ ἐφετὸν τῷ ἐφιεμένῳ; ἔτι δὲ τῶν μὲν ὄντων προτέρων ἐν τοῖς οὖσιν, τῶν δὲ δευτέρων, εἰ μηδεμία σχέσις ἔστιν, ἀναιρεθήσεται καὶ ἡ τῶν πρώτων πρὸς τὰ δεύτερα σχέσις καὶ ἡ τῶν δευτέρων πρὸς τὰ πρώτα, ταύτης δὲ ἀνηρημένης οὐδεμία αὐτοῖς²⁰ 20 ἔτι κοινωνία περιλείπεται· οὔτε γάρ ἔνωσιν αὐτοῖς πρὸς ἄλληλα δυνατὸν ὑπάρχειν (οὐ γάρ ἔστιν ὄμοούσια ἄλλήλοις σῶμα καὶ ψυχὴ καὶ νοῦς καὶ Ἐθεός) οὔτε σύμψυσιν (οὐ γάρ ἔστιν ὄμοψυῆ), ἀλλὰ κατὰ σχέσιν μόνην ἀνάγκη τὴν τῶν οὖτως διαφερόντων κοινωνίαν ὑφίστασθαι. εἰ οὖν ταῦτα ἀτοπα, πολὺ τί ἔστιν τὸ τῆς σχέσεως γένος οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς μόνοις, ἀλλὰ²⁵ 25 καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς μετά τὰ νοητά ἀσωμάτοις· τοιγαροῦν καὶ γρῶνται πάντες αὐτῷ καὶ ἀδύνατον ὅτιοῦν χωρὶς σχέσεως διαλεχθῆναι. ἀναιροῦσι δὲ οὐκ οἶδα ὅπως αὐτὸν καὶ δυσχεραίνουσιν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν,³⁰ 30 οὐκ ἔννοοῦντες ὅτι τὸ ταύτὸν καὶ ἔπερον, ὃν οὐδὲν χωρὶς φύεται σθενται δυνάμεθα, τῆς τοῦ πρὸς τι σχέσεως ἔστιν ἵσια καὶ ὅτι ἡ τῶν συνθέτων σύστασις κατὰ σύνοδον τῶν διαφερόντων γινομένη κατὰ σχέσιν ύφεστηκεν.

'Αλλ' ἔσται, φασίν, περὶ τὸ αὐτὸν τάνατία, ἐὰν ἐν ὑπόστασει τὰ πρός τι λέγωμεν· δταν γάρ τὸ αὐτὸν πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο μεῖζον ἡ καὶ ἔλαττον, ἔσται τὸ αὐτὸν μεῖζον καὶ ἔλαττον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἀτοπον, εἰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο· ἐναντία γάρ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸν ἂν εἴη, εἰ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸν καὶ³⁵ 35 ἵσον καὶ ἄνισον εἴη. ἀλλὰ δυνατόν, φαίεν ἂν, γίνεσθαι τοῦ αὐτοῦ μεῖζον³⁰

1 ἀποροῦσι] cf. Plot. Enn. VI 1,6 ἥ] ἥ L 2 σχέσις K 3 μὲν (pr.) om. Λ ύπάρχειν]
είναι Λ 7 αὐτὰ Paraphr. p. 28,38 II.: αὐτῶν JLΚΛν, ὣν in ras. J τις] τι JL
9 προσάλληλα διαφερόντων Λ, sed corr. Λ¹ καὶ τὴν ἀρμονίαν ν 11 ἐγγινομένη Kν
12 ταυτὸν Α 14 σχέσις K: σχέσεως ν, sed σχέσεις in marg. b post αὗται καὶ J
16 πρὸς—ἔστιν (18) om. L 17 post δευτέρων add. πρὸς τὰ πρώτα Λ, sed del. 20 παρα-
λείπεται Lv 21 οὐ] οὔτε Λ νοῦς] ἄνος Α 22 οὐ] οὔτε Kν 23 οὖτως] ὄντως ex
οὖτως mut. Ja, ex ὄντων L¹ 29 post δυνάμεθα add. & Ja supra, LKν, ἐκ Α 31 ἔστι Kν
τὰ ἐναντία Α 32 καὶ ἄλλο om. ν ἥ Lv καὶ om. L 34 πρὸς] immo περὶ¹
ἄν om. Λ τοῦ αὐτοῦ] immo τῷ αὐτῷ, nisi quid excidit 35 ἀλλὰ δυνατὸν ex ἀλλ'
ἀδύνατον corr. J τοῦ αὐτοῦ γίνεσθαι J, sed corr. J¹ γίνεσθαι] δύνασθαι ut vid. Λ

καὶ ἔλαττον προσθήκῃ καὶ ἀφαιρέσει. η̄ οὐδὲ τοῦτο ἄποπον· οὐ γάρ μένοντος 43v τοῦ μείζονος ἐπιγίνεται τὸ ἔλαττον, ὥστε οὐχ ἅμα. τὰ ἐναντία. καὶ δτὶ μὲν οὐ πᾶσαν σχέσιν ἀναιρετέον, δῆλον· εἰ δὲ ἀπολείπομεν τὴν ὁποιανοῦν σχέσιν, καὶ τὴν τοῦ πρός τι κατηγορίαν παραδεξάμεθα ὡς ἐν ὑποστάσει 5 οὖσαν, ὡφ' ἦν πᾶσα σχέσις ὑπάγεται.

'Αλλὰ διὰ τί, φασίν, Ἀριστοτέλης ἔν τε τοῖς Εὐδημίοις ἡθικοῖς καὶ ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ τὰς κατηγορίας ἐκτιμέμενος οὐ μνημονεύει τῶν πρὸς 25 τι, εἴπερ καὶ τοῦτο τὸ γένος ὄμοιώς υφέσταναι τοῖς ἄλλοις ἐνόμιζεν; η̄ δτὶ δῆπου μὴ προηγουμένως περὶ τῶν γενῶν πάντων ἦν ὁ λόγος, οὐκ ἀκρι- 10 βιολογεῖται περὶ πάντα, ἀλλ' ἔκεινοις χρῆται μάλιστα, ὡς δεῖται πρὸς τὸ προκειμένον· ἵσως δὲ καὶ δτὶ τὰ πρός τι ἐν τοῖς ἄλλοις γένεσιν υφέστηκεν, διὰ τοῦτο σὺν αὐτοῖς θεωρεῖται, καὶ μὴ προηγουμένης ἔτυχεν μνήμης.

"Ετι δὲ καὶ οὗτως περὶ τῆς κοινῆς κατὰ τὴν σχέσιν ὑποστάσεως ἀπο-
ροῦσιν· οὐκ εἰ ἐπεννοεῖται, φασίν, τὰ κατὰ σχέσιν, ἥδη καὶ ἔστιν, οὐδὲ 15 15 εἰ τῶν ἀνυποστάτων κοινὴ σημασία γίνεται, ἥδη καὶ υφέστηκεν ταῦτα.
δῆλοι δὲ τοῦτο καὶ ἐφ' ὧν ἀναφορά τις μόνη διαμένει ἐπὶ τὸ ποτὲ γεγονός Z καὶ οὗτως ἐπινοεῖται ἡ σχέσις ὡς τεθνηκότος, καίτοι μὴ ὄντος τοῦ παιδός· ἀπὸ γάρ τῆς μνήμης τῶν ἰδόντων τὸν τεθνηκότα ἡ ἀκουσάντων περὶ αὐτοῦ οὗτως λέγεται. εἰ τοίνυν ὄντος πρὸς μὴ ὃν οὐ δύναται εἶναι ὑπόστασις 20 σχέσεως, καὶ δοκῇ, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ὄντων ἀρκεῖ πρὸς ὑπόστασιν ἡ ἡμετέρα δόκησις. τινῶν δὲ ἄχρι μὲν τίνος διαμένει ἡ σχέσις, εἰτα πάνεται, ὡς 45 ἐπὶ τοῦ ὀρφανοῦ ἄχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν· ἀφ' οὐ γάρ ἀν ἄρξηται τίκτειν, οὐκέτι καλεῖται ὀρφανός. εἰ οὖν ἀνευ τῆς περὶ ἑαυτὴν διαφορᾶς μετα-
βάλλουσαν εἶχεν σχέσιν πρότερον ἐκ μόνης τῆς τοῦ χρόνου παραλλαγῆς,
25 πᾶς ἀν ἔχοι τὴν κατὰ τὸ εἶναι σχέσιν; καὶ ὁ πρότερον δεξιὸς ὧν αὐτὸς μηδὲν μεταβάλλων ἄλλου μεθισταμένου ἀριστερὸς γίνεται καὶ μεταβάλλει τὴν σχέσιν. δύσκολον οὖν παραδέξασθαι τὴν τῆς σχέσεως ὑπόστασιν, δύσκολον δὲ καὶ ὑποδεῖξαι, τί τὸ κοινὸν δι παρ' ἄλλήλων ἔχουσιν αἱ σχέσεις. 30 οὕτε γάρ σῶμα οὔτε ἀσώματον εἶναι τοῦτο δυνατόν. εἰ μὲν γάρ σῶμα η̄, οὐκ ἀν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν σώμασιν ἐθεωρεῖτο· εἰ δὲ ἀσώματον, η̄ τοι
ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν ἡ ἔξωθεν. καὶ εἰ μὲν ἄλλη καὶ ἄλλη ἐφ' ἑκάστου τῶν μετεχόντων ἡ σχέσις, ὅμωνυμος ἀν εἴη, καὶ οὐκέτι γένος ἐν τὸ πρός τι· εἰ δὲ η̄ αὐτὴ πανταχοῦ, συνώνυμος μὲν καὶ γένος ἐν εἰναι δύναται δια-
φοραῖς γωριζόμενον, ἀλλὰ πῶς διαιρήσουμεν αὐτὸς χαλεπὸν διαγνῶναι. 44r A 35 πῶς γάρ τὰ μὲν τῶν πρός τι οὐδὲν πλέον ἐνδείκνυται τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς, ὡς τὰ δμοια καὶ ἵσα, τὰ δὲ ἐνεργητικά μέν, διαφόρως δὲ ταῖς

1 μένοντος] μόνον Α 4 παραδεξάμεθα LKv, o in ras. L: παραδεξάμεθα JA

6 Εβδ. ηθ.] A 8 p. 1217b26 sqq. 7 Μετὰ τὰ φυσ.] Z 4 p. 1029b23. Θ 1 p. 1045b32.

I 2 p. 1054a4. Λ 1 p. 1069a19 8 ὄμοιώς, ως in ras. L 9 περὶ JLA: παρὰ

Kv, sed περὶ in marg. b 10 χρεῖται Α 13 τῆς om. A 14 ἐπεν-

νοεῖται J: ἐπενοεῖται LK, sed corr. L: ἐπινοεῖται Αν, ex ἀπονοεῖται corr. A 16 sqq.]

cf. Plot. Enn. VI 1, 7 16 || ποτὲ J: ὅπότε A 17 ὡς—παιδός fort. non integra

23 αὐτὴν Αν 24 μεταλλαγῆς Α 25 malis κατὰ τὸ εἶναι τὴν τὸ om. A

πρότερος L 28 sqq.] cf. Plot. Enn. VI 1, 8 δὲ in ras. J¹ 31 ἄλληι

utrobiique J καὶ (post ἄλλη) om. A 33 συνώνυμως Lv

ἐνεργείαις ὑφιστάμενα; τὸ μὲν γάρ γλυκὺ τῷ οὕτως ἐνεργεῖν εἰς αἰσθήσιν, 41r
τὴ δὲ τηγικὸν τῷ εἰς σῶμα, πατήρ δὲ καὶ υἱὸς εἰς ἀλλήλους τῷ τὸν μὲν
τὴν ἀρχὴν ἐνδοῦνται, τὸν δὲ ἀποτέλεσμα εἶναι τοῦ ἔτερου, ὥστε τὸ ὑποστὰν
τοῦνομα μόνον τῷ πατρὶ παρασχεῖν, τὸ δὲ τὴν οὔτως. πῶς δὲ ἂν
5 εἴη ταῦτα τοῦ αὐτοῦ γένους προσεχῆ εἰδὴ ὑπάλληλα ὄντα; ἔτι δὲ πότερον
τὸ διπλάσιον ἑαυτῷ συνήγαγεν τὸ ἡμισύ η τὸ ἡμισύ τὸ διπλάσιον η ἀμφα
συνυπάρχουσιν; η αἱ μὲν οὕτως, αἱ δὲ οὕτως ἀπογεννῶνται; καὶ πότερον
ἐπιγίνονται αἱ σχέσεις η οὐκ ἐπιγίνονται;²

Τούτων οὖν ἀπορουμένων περὶ μὲν τῆς ὑποστάσεως ῥητέον δτι ὥσπερ
10 αἱ ποιότητες κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν χωρὶς τῶν σωμάτων νοούμεναι ἀσ- 10
ματοί εἰσιν, οὕτως καὶ αἱ σχέσεις κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν χωρὶς τῶν συν-
θέτων νοούμεναι ἀσώματοί εἰσιν· λόγος γάρ ἐστιν καθ' ἑαυτὴν η σχέσις,
ἰδιότητα δὲ ὁ λόγος οὗτος ἔχει τὴν οὐσιώδη τῆς οἰκείας διαφορᾶς πρὸς
ἔτερον ἀπόνευσιν. τὴν δὲ διαφορὰν ληπτέον οὐ καθ' ὅσον τὸ πρός τι τῶν
15 ποιῶν καὶ τῶν οὐσιῶν διενήνοχεν μόνον, ἀλλὰ καθ' ὅσον πάντων τῶν ὄπωσοῦν
ὄντων· κατὰ γάρ τὸν τῆς διαφορᾶς σχετικὸν λόγον τὸ εἰδὸς ἀφορίζεται
τῶν πρός τι. η μὲν οὖν καὶ αὐτὰ ἔχει οἰκείαν διαφοράν, προσέσουκεν τοῖς
ἄλλοις γένεσιν, η δὲ πρὸς ἔτερα ἀπονεύει καὶ οὐκ ἐν αὐτοῖς ἵσταται, τῇ 15
ἰδιότητι ταῦτη διενήνοχε τῶν ἄλλων. δεῖ δὲ οὐ τὸ ἀπονεῦον, ἀλλ' αὐτὴν
20 τὴν πρὸς ἔτερον ἀπόνευσιν τὴν σχέσιν λαβεῖν η ἐν ἑτέροις οὖσαν καὶ πρὸς
ἔτερον η ἐν ἑαυτοῖς ὡς πρὸς ἔτερον. περὶ μὲν οὖν τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν
ταῦτα ῥητέον.

'Επειδὴ δὲ ἐν ἑτέροις ἐστὶν καὶ πρὸς ἔτερα η σχέσις, διὰ τοῦτο καὶ
η γένεσις τῶν πρός τι καὶ η φύσις ἔκεινων ἔχεται πρὸς ἃ πως ἔχει, καὶ
25 κανὸν μηδὲν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ πάσχῃ, ἔκεινων μεταβαλλόντων συμμετε- 20
βάλλει. οὕτως οὖν μεταβάλλει τὰ πρός τι ὡς πέφυκεν. τοῦ οὖν ἐκ δεξιᾶς
καὶ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ ληψόμεθα τὴν μεταβολὴν καθ' ὅσον εἰσὶν τοιοῦτοι. Β
τοῦ μὲν γάρ πατρός ἐστιν η μεταβολὴ η τοῦ υἱοῦ ἀλλοίωσις, καὶ τοῦ ἐκ
δεξιᾶς ὡσαύτως. καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πρός τι ὁ αὐτὸς ἔξαρκει λόγος.
30 εἰπερ γάρ η φύσις αὐτῶν ἐν ἑτέρῳ τέ ἐστιν καὶ πρὸς ἔτερον, ἔκεινου τοῦ
ἔτερου μεταβαλλομένου καὶ αὐτὰ συμμεταβάλλει. ταράττει δὲ τοὺς πολλοὺς
τὸ μὴ περὶ αὐτὰ τὴν μεταβολὴν ὄραν. τοῦτο δὲ οὐκ ἄξιον ἀπαιτεῖν· οὐ 25
γάρ η καθ' ἑαυτά ἐστιν, ἀλλ' η πρός τι, δεῖ θεωρεῖν περὶ αὐτὰ τὴν
μεταβολὴν. εἰ γάρ τῶν ὄντων ἐστὶν διὰ τὸ πρὸς ἔτερον εἶναι, τί θαυμαστὸν
35 εἰ η ἔκεινου τοῦ ἔτερου μεταβολὴ καὶ ἀλλοίωσις αὐτοῦ γίνεται μεταβολὴ
τοῦ πρός τι πως ἔχοντος; οὐ γάρ η ποιὸς οὐδὲ η ποσός, ἀλλ' η πρός τι
θεωρητέον αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν, ὥστε καὶ γίνεται καὶ φιείρεται μετά

1 τῶ μὲν L 2 τὸ εἰς Α τὸν μὲν] το μὲν sic Α 4 τὸ δὲ JLA Plot.: τὸν
δὲ Kv 5 πρότερον L 6 τὸ διπλάσιον (pr.) om. A 7 συνυπάρχουσι ex -σα
corr. A¹ 10 et 11 αὐτῶν libri 11 et 12 εἰσιν in ras. L 12 ἑαυτὸν libri:
correxī 14 τὸ τῶ Α 17 η εἰ corr. J: εἰ ceteri καὶ αὐτὰ JL: καθ' αὐτὰ ΚΛν
18 μέρεσι Α η (sic) ex εἰ corr. J: εἰ ceteri αὐτοῖς libri 19 post ἀπονεῦον ras. 4
litt. L 25. 26 συμμεταβάλλει JLA: μεταβάλλει Kv 26 τοῦ] τὸ L 27 ἐστὶν τοιοῦτοι
sic L, o ult. in ras. 28 ἀλλοίωσις εἰ τὴν οἰκείαν corr. J¹ 30 η supra J¹
33 καθ' αὐτά Α 35 μεταβολὴ (pr.), ο in ras. L 37 γίγνεται JL,

ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς προσηκουόσης. καὶ οὐ καλῶς 44^τ οἱ Στωικοὶ νομίζουσιν πάσης τῆς κατὰ διαφορὰν ἴδιότητος ἀπηλλάχθαι τὰ 30 πρός τι πως ἔχοντα, διότι πέφυκεν συμβαίνεν καὶ ἀποσυμβαίνεν μηδεμιᾶς μεταβολῆς περὶ αὐτὰ γενομένης· ψεῦδος γάρ τοῦτο λέγεται, ἐπεὶ καὶ τῶν 5 πρός τι γίνεται μεταβολὴ ὡς πέφυκε ταῦτα μεταβάλλειν. εἴτε δὲ ἐν τοῖς ποιοῖς ἢ τοῖς ἄλλοις γένεσιν ὑφέστηκεν καὶ ἴδιαν ἔχει ὑπόστασιν ἐν ἐκείνοις, εἴτε καὶ χωριζόμενον ὡς λόγος [ἐστὶν] ἔτι μᾶλλον ὑφέστηκεν, κατ' ἀμφότερα οὖν ἔχει τὴν ὑπόστασιν τὰ πρός τι τοιαύτην, ὅποιαν εἰρήκαμεν ἐκ διαφορᾶς τε ὁμοῦ καὶ σχέσεως συνισταμένην. διτὶ μὲν οὖν ὑφέστηκεν τὰ πρός τι 35 10 καὶ ἥγινα ἔχει φύσιν, διὰ τούτων εἰρήσθω.

Περὶ δὲ τοῦ τί τὸ κοινὸν ἐπὶ πάντων τῶν πρός τι τοσαύτην ἔχόντων διαφοράν, τινὲς λύουσιν λέγοντες διτὶ εἰς μίαν ὄμοιότητα λέξεως ἀνάγεται καὶ σημασίας ἴδιότητα, καὶ διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἐπ' αὐτοῖς λέγεται κατὰ τὰς ὄπωσοῦν ἐνθεωρουμένας κοινότητας τῶν σημασιῶν, ὡς τὸ ἑτέρου λέγεται 15 οὐδεὶς ἡ ὄπωσοῦν πρὸς ἔτερον λέγεσθαι, εἴτε τῷ ἑτέρου εἶναι ἡ ἄλλο πρὸς αὐτό πως ἔχειν· καὶ γάρ τὰ καθ' ὄμοιότητα σημασίας ὑπὸ τὴν αὐτὴν 40 ἀνάγεται κοινότητα, κανὸν μὴ τὴν αὐτὴν ἔχῃ φύσιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Γ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ παρονομαζόμενα ἔστιν διτὶ ἐν τῷ αὐτῷ γένει τιθέμεθα, ἐπειδὴ περὶ τὸ αὐτό εἰσιν ταῖς καταφάσεσιν, καὶ δ σημαίνει ἡ κατά 20 φασις ἐν τῷ εἶναι, τοῦτο ἡ ἀπόφασις ἐν τῷ μὴ εἶναι· τοῦτο δὲ ὑποστάσει μὲν οὐδαμῶς, ὄμοιότητι δὲ σημασίας εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἀνάγεται. τὴν δὲ τοιαύτην λύσιν ἀποδοκιμάζουσιν ὡς ἐνδιδοῦσαν τῇ ἀπορίᾳ κατὰ λέξεως ὄμοιότητα καὶ αὐτῇ λεγούσῃ ὑφ' ἓν τι κοινὸν ἀνάγεσθαι· δεῖ δὲ 25 35 καὶ γένος τι εἶναι τῶν πρός τι, ἀφ' οὗ αἱ τῶν κατ' εἰδῆ θεωροῦμεναι πρὸς τί πως ἔχόντων ἀπομερίζονται παραλλαγαί· οὐ γάρ ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἕν, ἀλλ' ἢ ὁ λόγος τῆς σχέσεως ὁ αὐτὸς ἐν πᾶσιν νοεῖται, καθ' ὃν τὸ κοινὸν γένος ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἀφορίζεται. δεῖ δὲ διαιρεῖσθαι τό τε καθ' αὐτὸν πρός τι καὶ τὸ κατὰ συμβεβηκός, ἵνα μὴ πλανώμεθα πολλάκις εἰς ἄλλο γένος ἀπ' ἄλλου παραγόμενοι. διότι γάρ 30 τὸ κατὰ συμβεβηκὸς δεῖ περὶ τι προηγούμενον παρακολουθεῖ, διὰ τοῦτο 50 ἐκεῖνο ἔξει τὸ κῦρος, διπερ προηγεῖται· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἄλλως ἐπακολουθήσει καὶ οὐκέτι ἀν εἴη τοιοῦτον, ὅποιον εἶναι καταφαίνεται. καθ' αὐτὰ μὲν οὖν λεγέσθω πρός τι, οἷον τὸ ἵσον καὶ δμοιον· προηγούμενην γάρ ἔχει ταῦτα τὴν σχέσιν καὶ κατὰ ταύτην ὑφέστηκεν, ἀλλ' οὐ δι' ἄλλο τι 35 45 ἐν σχέσει θεωρεῖται· κατὰ συμβεβηκὸς δὲ πρός τι | λέγοιτο ἀν ὁ ἄνθρωπος, 44^ν Δ διότι συμβεβηκεν αὐτῷ διπλασίῳ εἶναι.

- 2 στοῖχοι Α ἀπηλάχθαι Α 4 γινομένης Α 7 exspectaveris χωριζόμενα, sed cf. p. 168,29sqq. ὡς δὲ λόγος ν ἔστιν delevi, cf. p. 171,12 8 εἰρήκαμεν] p. 167,2sqq.
 9 τε οὐ, ὄμοῦ supra L¹ 11 τὸ om. Lv post κοινὸν add. ἐπ' αὐτοῖς λέγεται idemque del. L 14 post ὄπωσοῦν ras. 4 litt. J θεωροῦμενας Α ως (sic) in ras. J τὸ||J, acc. al. atr. 15 τῷ] τὸ Α; vescor ne non omnia sana sint ἄλλως L 17 ἔχει L 19 ἔστιν L 20 ὑποστάσει JLA: ὑπόστασις Kv
 21 δὲ supra J¹. 22 τὴν δὲ om. L 26 ᾧ] τι ex ei corr. J: εἰ ceteri post λόγος ras. 6 litt. J 27 sqq.] cf. Met. Δ 15 p. 1021b3 sqq. 33 καὶ in ras. J¹
 34 ταῦτα ἔχει Α οὐ δι'] οὐδὲ Α

Μετὰ δὲ τὰς κοινὰς ἀπορίας τε καὶ λύσεις μηδὲ τὰς κατὰ μέρος 14ν
 ἐπαχθείσας παραλείπωμεν. ‘τὸ γάρ οὗτοιν, φασίν, οὐδέν εἰσιν παρὰ τὸ
 ἐν ἔκατερῳ ποιόν, ἀπερ προϋπάρχει τῆς σχέσεως’ ή δὲ σχέσις οὐδέν ἀν
 εἴη η̄ ἡμετέρα τις κρίσις παραβαλλόντων τὰ ἀφ’ ἑαυτῶν ὄντα καὶ λεγόντων
 5 ‘τοῦτο καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸν μέγεθος ἔχει καὶ τὴν αὐτὴν ποιύτητα’· καὶ οἱ
 ή κάθισις δέ, φασί, καὶ η̄ στάσις τί ἀν εἴη παρὰ τὸ καθήμενον καὶ ἐστώς;
 πρὸς δὲ τὰ τοιαῦτα πάντα κοινῶς ὑπαντάν χρή, ὡς εἰ μὲν φεύγεται η̄
 κρίσις καὶ διάκενός εἰσιν τὸ τούτων ἔννοια, οὐδὲν ἀν εἴη η̄ σχέσις· εἰ δὲ
 ἀληθεύει καὶ τι τὸ οὗτοιν καὶ τὸ ἵσον ἐννοοῦμεν καὶ τὴν θέσιν, πιστεύειν
 10 δεῖ καὶ ταῖς νοήσεσιν ήμον ὡς τὰ ὄντα ἀπαγγελούσας καὶ τίθεσθαι τῶν
 ὄντων τὴν σχέσιν καὶ τὸ πρός τι ἐν ἰδίᾳ ὑποστάσει. τὸ γάρ ποιὸν καὶ
 ποσὸν καθ’ αὐτὰ μὲν εἰσιν τοιαῦτα, ὅμοια δὲ καὶ ἵσα οὐ λέγεται πρὸ τοῦ 10
 τῶν κατ’ αὐτὰ σχέσεων μετασχεῖν. ἀλλο γάρ τὸ ἵσον παρὰ τὸ ποσὸν
 καὶ ἀλλο τὸ οὗτοιν παρὰ τὸ ποιόν, τὸ αὐτὸν ἐπὶ διαφερόντων ἵσως η̄ ὁμοίως
 15 λεγόμενον, ἔχον καὶ αὐτὸν ὑπόστασιν οὐκ ἐπιγενηματικήν, ἀλλὰ προηγου-
 μένην μετὰ τῶν προηγουμένων γενῶν, κατὰ ταύτην καὶ τούτων εἰδοποιου-
 μένων, κατὰ μὲν τὸ ἵσον τῶν ποσῶν εἰς συμμετρίαν ἀναγομένων, κατὰ δὲ
 τὸ οὗτοιν συμπεραινομένων τῶν ποιῶν. περὶ δὲ τὸ ταύτην τῶν ὄντων
 ἀφοριζομένων, οὐ κατὰ τὰς ἐπισυνισταμένας σχέσεις, ἀλλὰ κατὰ τὰς προη- 15
 20 γουμένας τῶν ὄντων η̄ συνυφισταμένας μετ’ αὐτῶν. ἐφ’ ὧν δὲ λέγομεν
 διτοι οὗτοις πεποίηκεν τοῦτον καὶ οὗτοις κρατεῖ τούτου, οὐ ψιλὰ τὰ πράγματα
 παραλαμβάνομεν, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι ἐν μέσῳ θεωροῦμεν, δι συνάπτει τὸ
 ποιοῦν πρὸς τὸ ποιούμενον καὶ τὸ κρατοῦν πρὸς τὸ κρατούμενον. ἔδει γάρ
 εἶναι τῶν ποιητικῶν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα κοινὴν ἐπιπλοκήν. ο δὲ τὴν
 25 στάσιν καὶ τὴν κάθισιν μὴ προσποιούμενος ἔοικεν Σταϊκή τινι συνηθείᾳ 20
 συνέπεσθαι, οὐδὲ ἐν ἀλλο η̄ τὸ ὑποκείμενον εἶναι νομίζων, τὰς δὲ περὶ αὐτὸν
 διαφορὰς ἀνυποστάτους ἥγρούμενος καὶ πῶς ἔχοντα αὐτὰ ἀποκαλῶν, ὡς ἐν· Ε
 τοῖς ὑποκείμενοις εἶχοντα αὐτὸν τὸ πῶς ἔχειν. εἰ γάρ εἰσιν στάσις
 30 ἐν γένος τῶν ὄντων, εἰσιν δὲ η̄ ἐτέρου ἐν ἐτέρῳ ἴδρυσις τὸ εἶχοντα ἰδίας
 ὑποστάσεις, εἰσται καὶ η̄ στάσις ἐτέρα τοῦ ἐστηκότος καὶ η̄ κάθισις ἐτέρα
 τοῦ καθημένου καὶ πρότερα τὰ μετεχόμενα τῶν μετεχόντων καὶ τὰ καθ’
 ἑαυτὰ τῶν ἐν ἀλλοις.

‘Αλλ’ η̄ ἔξις, φασίν, η̄ μὲν κατὰ τὸ ἔχόμενον λεγομένη, ὡς η̄ ὄπλιτῶν 25
 35 ἔξις, φησὶ Πλάτων, ποιὸν ἀν εἴη, η̄ δὲ κατὰ τὸ ἔχειν ἔχειν ἀν μᾶλλον

2 παραλείπωμεν I: καταλείπωμεν, sed supra aut περὶ aut παρὰ L: παραλείπομεν εχ ἀπολε-
 πομεν ut vid. corr. J: παραλείπωμεν Kv φασίν] Plot. Enn. VI 1,6 3 διπερ v fort. recte
 4 ἐφ’ Plot. rectius 8 διακείμενός L η̄ (alt.) supra L² η̄ τούτων σχέσις, sed
 τούτων del. A 9 ἀληθεύει L καὶ τί libri θέσιν, σχ in ras. L
 10 ὡς in ras. L¹ ἀπαγγελούσας Λν: ἀπαγγελούσας JLK 12 εἰστι τὰ τοιαῦτα Λ
 13 καθ’ αὐτὰ Kv 15 λεγόμενον, ον in ras. L ἐπιγενηματικήν L 20 συνυφιστα-
 μένας, ο alt. in ras. J: συνεφισταμένων Λ 22 λαμβάνομεν K 23 εἰδει K
 25 στοϊκή A 26 οὐδὲ ἐν K: οὐδὲν JLAn, ex οὐδὲ ἐν corr. J, v in ras. L τὸ om. Λ
 29 ἔχοντα corruptum, sensus hic fere ἔχει δὲ τὰ γένη 31 μετεχόντων, ον in ras. L
 33 φασίν] Plot. I. e. 34 Πλάτων] ubinam? (cf. Reip. III p. 403 E η̄ τῶνδες τῶν
 ἀσκητῶν ἔξις et Leg. I p. 625 C τὴν τῶν ὄπλων ἔξιν)

σημαίνοι'. ἀλλ' οὐ δεῖ οὕτως ἀποδιαλαμβάνοντας τὸ ἔχον 41· ἐπινοεῖν τὰ πρός τι, ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦ τε ἔχοντος καὶ ἔχομένου, τὸ κατὰ τὴν συναφὴν τὴν πρὸς ἄλληλα θεωρούμενον. καὶ ἐπὶ τῆς διαθέσεως δὲ τὸ κοινὸν τοῦ τε διακειμένου καὶ φέρει διάκειται θεωρεῖν χρή κατὰ τὴν 5 πρὸς ἄλληλα αὐτὸ σχέσιν ὑφεστώς. 'ἀλλ' ο δεξιός, φησίν, πρὸς ἀριστερὸν 30 καὶ ο ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν ἐν τῷ κεῖσθαι μᾶλλον ἀν λέγοιντο; ἐπεὶ ο μὲν ὡδί, ο δὲ ὡδί, ἡμεῖς δὲ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν ἐνοήσαμεν, καὶ τὸ πρότερον δὲ καὶ ὅστερον ἡμεῖς ὡσαύτως προστεθείκαμεν'. πάλιν δὲ ἐκεῖνο ῥητέον, ὡς εἰ μὲν ἀλγηθεύομεν κατά τινος ταῦτα λέγοντες καὶ ἐνοοῦντες, 10 ἔστιν τι η σχέσις, εἰ δὲ μή, οὐδέν. εἰ δὲ καὶ μηδὲ λεγόντων ἡμῶν μηδὲ νοούντων ἔχει ταῦτα τινα φύσιν ἀφωρισμένην, ἐναργῶς ἄτοπον τὸ τῇ ἡμετέρᾳ θέσει παραμετρεῖν αὐτά. ταῦτα μὲν οὖν καὶ πρὸς τὰς κατὰ μέρος 35 ἀπορίας εἰρήσθω.

Αἰτιᾶται δὲ ο Ἑδωρος, διὰ τί ἀντιδιηγημένου τοῦ καθ' αὐτὸ τῷ 15 πρὸς τι περὶ μὲν τοῦ πρὸς τι διεἰλεκται ὁ Ἀριστοτέλης, περὶ δὲ τοῦ καθ' αὐτὸ οὐκέτι. καὶ ῥητέον δτι ἐν τῷ καθ' αὐτὸ αἱ ἐννέα κατηγορίαι θεωροῦνται· τὸ οὖν καθ' αὐτὸ λαβθῶν κατὰ τὰς ἐννέα κατηγορίας τὴν τοῦ πρὸς τι προστιθησιν ὡς παραφυομένην ταῖς ἐννέα. καὶ γάρ ἐν ταῖς ἐννέα θεωρεῖται, ἐπὶ μὲν τοῦ ποιοῦ η ἔξις, ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ διπλάσιον, ἐπὶ δὲ τοῦ ποῦ ἐπέκεινα, ἐπὶ τάξει, ἐπὶ δὲ τοῦ ποτὲ πρεσβύτερον, νεώτερον, ἐπὶ δὲ τοῦ Ζ ποιεῖν καὶ πάσχειν καῦσις, τμῆσις, ἐφ' ὧν καὶ η ἐνέργεια καὶ η πεῖσις ὄμωνυμοι, ἐπὶ δὲ τοῦ κεῖσθαι ἐπίκειται, ὑπόκειται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔχειν, ἀφ' ὧν τὸ ἔχειν παρωνύμως λέγεται, ὡς ὑπόδεσις· καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲ πατήρ, 25 50 55 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710

1 ἀλλ' οὐ] ἀλλὰ K ἀποδιαλαμβάνοντος A καὶ τὸ ἔχον A 3 θεωρού-
μενον, ο alt. in ras. L 4 ὣς(t)περ J=LKv: ὥπερ J: ὥπερ A 5 αὐτῶν?
ὑφεστῶς; L² ε corr.: ὑφεστός Av 6 καὶ δ ὅπισθεν A κινεῖσθαι Kv, corr. K
7 ἐνοήσαμεν b 8 ἡμεῖς om. A προστεθείκαμεν, ει in ras. J 9 ἀλγηθεύομεν,
ομεν ε corr. L 11 τινὰ ταῦτα A 14 διὰ τι om. JL 16 αἱ om. Kv 19 ἀναμφι-
βόλως Lv ἐρεῖ] p. 8 a 13 sqq. 20 δὲ (alt.) om. A ποῦ] τόπου JL 22 πεῖσις,
ει in ras. J 23 ὄμωνυμει A Paraphr. p. 30,30 II. 24 post ἐπὶ lit. eras. L 26 ἐπει-
σθιώδη JL 29 ἡτις, η in ras. L: ητι K¹, corr. K² 30 λώγω K 31 αὐτοὶς A Par.
p. 29,24 32 ἐπεισθιώδη J: ἐπεισθιώδη A 33 παράθεσις e corr. L οὗτε η scripsi:
οὗτε η JL: οὗτε Kv, Par. συναγωγὴ] εἰσαγωγὴ Kv διάσχισις Av, Par.: διάσχισις JK
34 σχέσιν Lv, Par., σχ in ras. L: σχέσιν in marg. K: θέσιν J, K in lin.: φύσιν A

καὶ τὰ αὐτὰ τῶν ἐναντίων ἔστι σχέσεων οἰστικά καὶ τὰ ἐναντία τῶν αὐτῶν.
μόνιμος ἀριθμὸς αὐτῶν ὅτιν τῆς σχέσεως τὴν μετασχέψειν τοῦ τῆς σχέσεως
εἶδον, καὶ τὸ πρός τι κατὰ τὴν σχέσιν μόνην ἀνιγνευέσθιο, μὴ συλλαμ-
βανόντων ἡμῖν τὰ πράγματα ὧν ἔστιν ἡ σχέσις. τῶν δὲ σχέσεων 45^τ λ
5 αἱ γένη συνυπάρχουσι τοῖς ὑποκειμένοις, οἵσαι συνουσίωνται αὐτοῖς, ὡς τὸ
δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν ἐν τοῖς τοῦ ζῷου μέρεσιν· αἱ δὲ μενόντων τῶν ὑπο-
κειμένων ἀπολείπουσιν αὐτά, ὡς τὸ κατὰ τὴν στάσιν δεξιόν, οἵταν ἀνεπιτη-
δείως ἔχοι πρὸς τὴν τῆς σχέσεως μετουσίαν, καὶ εἰσιν αὗται συμβεβηκοῦσαι
μᾶλλον· αἱ δὲ καὶ φύεται μένουσιν, ὡς ἡ τῶν προτέρων ὑφεστηκότων
10 καὶ τοῦ ὑστέρου κατὰ χρόνον πρὸς τὸ πρότερον, διότι καθ' ἑαυτὰς ἔχουσιν ἡ
ἀσωμάτους λόγους αἱ σχέσεις. ἀλλὰ τούτων μὲν ἀλις, ἐπὶ δὲ τὰ ἔξης
λίτεον καὶ τὰ ἴδια τῶν πρός τι πῶς ἀποδέδωκεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐπισκεπτέον.

p. 6 n 15 Ὅπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης ἐν τοῖς πρός τι ἔως τοῦ
οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδεν̄(τ).

15 Μετὰ τὸν ὄρισμὸν ἦτοι τὴν ὑπογραφὴν τῶν πρός τι ἐπὶ τὰ παρα-
κολουθοῦντα κάνταῦθα μεταβαίνειν καὶ πρὸς ἣν. τούτων δὲ τὰ μὲν ἥν κοινὰ 10
καὶ πρὸς ἄλλας κατηγορίας, τὰ δὲ ἴδια, καὶ πρῶτον τὰ κοινὰ παραδίδωσιν,
εἰδὸς οὕτως τὰ ἴδια, διότι ἔκαστον τῶν ὄντων τοῖς τε κοινοῖς καὶ τοῖς ἴδιοις
λόγοις κατ' οὐσίαν περιλαμβάνεται. πρῶτον δὲ τὸ ἐναντίον ὑπάρχειν τοῖς
20 πρός τι φησιν, ὅπερ ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἐλέγετο μὴ ὑπάρ-
χειν, ἐν δὲ τῷ ποιῷ καὶ ἄλλαις κατηγορίαις πλείστην ἔχον ἐπικράτειαν
δειχθῆσται. λέγει δὲ ὑπάρχειν ἐναντιότητα ἐν τοῖς πρός τι οὐχ διτὶ τὸ
πρός τι ἐναντίον ἔστιν ἐκείνῳ πρὸς δὲ λέγεται (ἄλλῃ γάρ ἀντιθεσις ἡ τῶν 15
πρός τι καὶ ἄλλῃ ἡ τῶν ἐναντίων, ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιθέσεως λόγῳ
25 μαθησόμεθα), ἀλλ' διτὶ τινὰ πρός τι ὄντα καὶ ἐναντία ἔστιν ἄλλήλοις, οὐ
κατὰ τὸν πρός τι λόγον, ἀλλ' διτὶ πρός τι οὖσιν αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ καὶ
ἐναντίοις εἶναι ἐναντία δέ φησιν τῶν πρός τι ὄντα ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ
ἐπιστήμην καὶ ἄγνοιαν, οὐχ διτὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία πρὸς ἄλλο τὸ εἶναι
30 ἔχουσιν οὔτε ἡ ἐπιστήμη καὶ ἄγνοια, ἀλλ' διτὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ γένος
ἀναφοράν, τουτέστι τὴν ἔξιν, καὶ αὐτὰ τῶν πρός τι ἀν εἴη· ἡ γάρ ἔξις B
τῶν πρός τι. πῶς οὖν προελθών, φαίη τις ἄν, τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν 20
ἀρετὴν καὶ τὰ τούτοις ἀντικείμενα ποιότητας τίθεται; ἡ διτὶ τὸ αὐτὸν καὶ
ἔτερον καὶ ἔτερον ὑπὸ ἄλλην καὶ ἄλλην γίνεται κατηγορίαν· καὶ ταῦτα
οὖν ὡς μὲν ποιοὺς παρεχόμενα ποιότητες ἔσονται, καθὸ δὲ πρὸς ἔτερον

3 ἀνιγνευέσθιο] ἀν γνευέσθιο Λ 4 δῶν supra Ja 5 συνουσίων L 7. 8 ἐπιτηδίως
ἔχη Λ 8 ἔστιν L 9 malim πρότερον 10 post διότι add. καὶ J, sed expunxit
11 αἱ σχέσεις λόγους Λ 12 ἐπισκεπτόν L 14 οὐδεν̄ Arist., b in marg.: οὐδὲν
JLKAn, sed cf. p. 176,3 20 ἐλέγετο] 5 p. 3 n 24. 6 p. 5 n 10 22 δειγθῆσται]
8 p. 10 n 12. 9 p. 11 n 1. 10 p. 13 n 36 24 τῆς οὐμ. Α 25 μαθησόμεθα] 10 p. 11 n 32 sqq.
27 ἐναντίοις] ἐναντίον L 29 ἄγνοια, α. pr. e corr. L 29. 30 διτὶ τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ γένος
ἀναφοράν Λ 31 προελθών] 8 p. 8 n 29 sqq.; cf. Porph. p. 114,7 B. 32 τίθεται Λ:
τίθεται J: τίθεσθαι K¹, sed ται supra K². 34 οὖν] μὲν K¹ πρὸ K², corr. K²

σχέσιν ἐμφαίνουσι, τῶν πρός τι. οὐ πᾶσιν δέ, φησί, τοῖς πρός τι 45
ὑπάρχει τὰ ἐναντία· οὐ γάρ δὴ τῷ διπλασίῳ οὔτε τῷ τριπλασίῳ
οὔτε τῶν πολλαπλασίων οὐδενί, ἀπερ πάντα τῶν πρός τι ἐστιν. διὰ
τί οὖν ἄρα καὶ ὑπάρχει καὶ οὐχ ὑπάρχει τοῖς πρός τι ἡ ἐναντιότης; ἦ 5
διὰ τὸ ἄνευ μὲν ἄλλης κατηγορίας καθ' αὐτὰ οὐδὲ ἐπινοηθῆναι δύναται τὰ
πρός τι, συνυφίσταται δὲ δεῖ ταῖς ἄλλαις· διὰ τοῦτο οὖν, δταν μὲν ἐπὶ
κατηγορίας ληφθείη ἔχονσης ἐναντίωσιν, ἔξει καὶ αὐτὰ τὴν ἐναντίωσιν.
ἔὰν δὲ ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ἐναντίωσιν θεωρήται, οὐδὲ αὐτὰ ἔξει τὴν ἐναν-
τίωσιν. δσα γὰρ ἀν ὑπάρχῃ τῷ ὑποκειμένῳ γένει τοῖς πρός τι, ταῦτα
10 καὶ αὐτοῖς τοῖς πρός τι συμβέβηκεν ὡς ἐπὶ τῷ πλεῖστον, ὥστε δταν μὲν
ἐν ἔξει ἡ δλως ποιότητι συνθεωρῆται, ἐπιδέχεται ἐναντίωσιν, διότι καὶ ἡ 30
ποιότης· δταν δὲ διπλασίῳ ἡ τριπλασίῳ ἡ δλως ποσότητι, οὐκέτι, διότι
οὐδὲ ἡ ποσότης ἐναντίωσιν ἐπεδέχεται· δμοίως δὲ καὶ δταν οὐσίᾳ συνέπηται,
ώς ἐπὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ· οὐδὲ γὰρ ἡ οὐσίᾳ ἐπεδέχεται. καὶ δῆλον δτι
15 καθ' ὅσον μὲν ἐπιδέχεται ἐναντίωσιν, τοῖς ἐπιδεχομένοις γένεσιν κοινωνεῖ,
καθ' ὅσον δὲ μὴ ἐπιδέχεται, τοῖς μὴ ἐπιδεχομένοις, κατ' ἄμφω δὲ πᾶσιν
δμοῦ τοῖς γένεσιν, ὥστε οὐδὲ τοῦτο ἐστι τῶν πρός τι τὸ ἐπιδέχεσθαι τὰ
ἐναντία· οὔτε γὰρ παντὶ οὔτε μόνῳ ὑπάρχει ἐναντιότης.

Δοκεῖ δέ, φησίν, καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεσθαι
20 τὰ πρός τι, τὸ μὲν δοκεῖ προσθεῖται οὐχ ὡς μὴ ἐπιδεχομένου μέν,
δοκοῦντος δὲ ἐπιδέχεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀρχαίνων δόξαν ἐξηγούμενος· τὸ δὲ
μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεται κατὰ τὸ δμοιον· μᾶλλον γὰρ δμοιον τὸ
μᾶλλον τοῦ αὐτοῦ εἰδούς μετέχον καὶ ἡττον τὸ ἡττον· τὸ δὲ δμοιον τῶν Γ
πρός τι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σαφές. πῶς δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 'καὶ ἀνισον 40
25 μᾶλλον καὶ ἡττον' ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἡττον εἰπεν; εὶ γὰρ ἀνισαί-
τερόν ἐστιν ἀνισον ἡδη προσειληφός τὸ μᾶλλον, πῶς ἀνισαίτερον μᾶλλον
καὶ ἡττον εἰπεν; ἡ διὰ τὸ ἀσυνημέστερον τῆς λέξεως αὐτὸ τὸ μετά τοῦ
μᾶλλον ἀνισον παρήγαγεν. πῶς οὖν καὶ τὸ ἡττον ἐπήγαγεν; ἡ δτι καὶ
30 τὸ μᾶλλον ἀνισον ἐπίτασιν ἔχει καὶ ἀνεσιν, ὥστε μᾶλλον ἀνισαίτερον καὶ
ἡττον εἰναι· καὶ γὰρ μᾶλλον δμοιότερον καὶ ἡττον λέγομεν, δταν δμοιότερον
δν τι ἄλλου τινὸς τοῦτο τὸ δμοιότερον ἐπιτείνηται καὶ ἀνιηται. καὶ ἄλλως
δὲ δ' Ιάμβλιχος ἐξηγεῖται, δτι τὴν ἐπ' ἀπειρον τοῦ ἀνίσου πρόοδον ἐνδεικνύ- 45
μενος ἀνισαίτερον αὐτὸ προσηγόρευσεν· οὐ γὰρ ἵσταται τοῦτο οὐδὲ μέγα
ποτὲ γίνεται, ἀλλ' ἀεὶ μεῖζον, οὔτε μικρόν, ἀλλ' ἀεὶ ἡττον κατὰ τὴν ἐπ'

2 ὑπάρχει τὸ ἐναντίον Arist., ἐναντία ὑπάρχει Arist. cod. e 3 πολυπλασίων A 4 καὶ
pr. om. A 5 αὐτὰ Kv: αὐτὸ JLA τὰ om. Kv 6. 7 ἐπὶ τῆς κατηγορίας Kv
7 αὐτὸ libri: correcxi 8 θεωρεῖται LA, corr. L¹ 9 ἀν om. Kv ὑπάρχει Lv, corr. L¹
10 τοῖς om. JL 11 συνθεωρεῖται Α 13 ἐπιδέχεται Kv οὐσίαι J:
οὐσία LKv: om. A 20 προσθεῖται L ἐπιδεχόμενον JL 21 δοκοῦν |||| δὲ L
24 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν L¹, supra εἰπὼν L³ 25 ἀνισαίτερον—εἰπεν b, supra J²: om. LKAν,
sed ἐπήγαγε καὶ ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἡττον supra L³: aut ἀνισον μᾶλλον καὶ ἡττον αὐτ
ἀνισαίτερον codd. Arist. 26 post ἐστιν add. τὸ L³ 27 εἰπεῖν Α 27. 28 μετά
τὸ μᾶλλον Α 28 ἀνισον L¹, ἀνισαίτερον supra L³ προήγαγε Kv 29 ἀνισον—
ώστε μᾶλλον om. Kv 30 δμοιότερον, o tert. in ras. L¹ λέγομεν εχ λέγωμεν
corr. L¹ 31 ἀνιηται libri 34 γίγνεται JL

άπειρον προστίθηκην τε καὶ ἀφαιρεσιν. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, οὐκ εἶπεν· ίδιοις σαίτερον, ἀλλὰ ἀνισαίτερον, διότι οὐχ ὅμοιώς ἐν τῷ ἵσῳ θεωρεῖται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὡς ἐν τῷ ἀνίσῳ. καὶ εἴη ἄν ζητήσεως ἄξιον, διὰ τί ἐν μὲν τῷ ὅμοιῷ καὶ ἀνημονῷ ὅμοιώς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον θεωρεῖται, ἐν δὲ τῷ ἵσῳ καὶ ἀνίσῳ οὐχ ὅμοιώς. ἀλλὰ πῶς ἴδιον δύν τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον τοῦ ποσοῦ μὴ ἐπιδέχομένου; η̄ οὐτε τὸ μὲν ποσὸν η̄ | ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται, τὰ δὲ συμ- 45ν Δ βεβηκότα τῷ ποσῷ οὐ καθὸ ποσά, ἀλλὰ καθὸ ποιὰ μᾶλλον, κατὰ τοῦτο ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. ὅμοιότης γάρ η̄ ποσοῦ τὸ ἵσον. η̄ 10 δὲ ὅμοιότης ποιόν· τὸ δὲ ποιὸν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον. πάλιν δὲ οὐκέτι πάντα τὰ πρός τι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον· τὰ γάρ ἐν ὑποκειμένοις συνιστάμενα μὴ ἔχουσιν οὐδὲ αὐτά ἔχει. τὸ δὲ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον καὶ ὅλως τὰ ὠρισμένα ποσὰ οὐκ ἐπιδέχεται· τὰ γάρ ἥδη διωρισμένα οὐκ ἐπιδέχεται τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀριστείαν.

15 'Αλλ' ἐπὶ τὰς ἀντιλήψεις πάλιν τὰς πρὸς τὰ παρακολουθοῦντα ρήθείσας καὶ τὰς τῶν ἀντιλήψεων διαλέσεις τρεπτέον. ἀπορήσεις γάρ ἄν τις, πῶς η̄ ἀρετὴ καὶ η̄ κακία τῶν πρός τι· τὸ γάρ τινὸς εἰναι οἷον τοῦ σπουδαίου καὶ τοῦ φαύλου μεθέξεως η̄, ἀλλ' οὐ σχέσεως δηλωτικόν. καὶ δυνατὸν μὲν λέγειν ὅπερ καὶ πρότερον εἴρηται, οὐτε κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ γένος ἀναφορὰν 20 ἔχει τὸ πρός τι ταῦτα· η̄ γάρ ἔξι οὐχ ὡς μετεχομένη μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅσον ἔχει πως πρὸς τὸ ἔχόμενον καὶ τὸ ἔχον, καθ' οὐ καὶ πρός τι ἔστιν. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τῶν πρός τι λέγειν, καθότι ποιότητες οὐσιαί καὶ μετόπητές εἰσὶν τινες, η̄ μὲν ὡς συμμετρία, η̄ δὲ ὡς ἀσυμμετρία· ἔχει γάρ σχέσιν πρὸς τὰ ἄκρα τὸ μέσον, 25 καὶ η̄ τε συμμετρία πρὸς τὰ σύμμετρα καὶ η̄ ἀσυμμετρία πρὸς τὰ ἀσύμμετρα· ὥστε καθ' ὅσον μὲν ποιότητες, ἐναντίαι εἰσίν, καθ' ὅσον δὲ μετόπητές πρός τι. ὥστε οὐδὲ τοῦτο ἀπορεῖν χρή. πῶς ἄλλης οὐσης ἀντιθέσεως τῶν πρός τι καὶ ἄλλης τῶν ἐναντίων οὐ συγχυμήσονται αἱ ἀντιθέσεις, εἰπερ 15 10 ἔσται καὶ ἐν τοῖς πρός τι ἐναντίαι· οὐ γάρ καθὸ πρός τι ἔστιν ἐναντία, 30 ἀλλ' ὡς αὐτός φησιν ἐν τοῖς πρός τι ἔστιν ἐναντιότης· ἔχει γάρ ἔνια τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς ἐναντιότητα καθὸ ποιά, ἀλλ' οὐ καθὸ πρός τι· οὔτε γάρ τὰ ἐναντία καθὸ ἐναντία πρός τι ἔστιν οὔτε τὰ πρός τι (καθὸ πρός τι) ἐναντία, καὶ ὅλως πρός τι μέν εἰσιν καθὸ ἔξεις, ἔξις δὲ ἔξει οὐκ ἔστιν ἐναντία, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον καθὸ τοιαύτης ἔξεις, ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν καθὸ ποιό-

2 post ὄροις inserunt η̄ οὐδόλως· τὸ γάρ ἴσον ἐν ἔστιν οἷον (οὐκουν in marg. b) ἐλάν η̄ ΚΛν
 7 η̄ οὐτε Κ η̄ ποσὸν Α 8 καθὸ ποσὸν in καθὸ ποσὰ mut. J¹ Ω ὅμοιότης—ἡττον
 (10) om. Kv 11 ἐπιδέχεται om. Α τὸ μᾶλλον καὶ supra L¹ ante ἡττον add. τὸ L
 12 δὴ ? 13 καὶ τριπλάσιον bis K τριπλάσιον, v in ras. J 15 τὰς πρὸς τὰ παρακολουθοῦντα ρήθείσας scripsi coll. p. 175,15: τὰ πρὸς τὰς παρακολουθοῦσας (ουσας in ras.) ρήθηται (vai in lac. 5 litt.) J: τὰ πρὸς τὰ παρακολουθοῦσιν (sic) ρήθεντα (? comp.) Α: τὰς παρακολουθοῦσας ῥηθηναι L Kv 16 γάρ] δὲ Α 17 η̄ om. Α 18 η̄ οὐ om. Kv
 19 πρότερον] p. 175,29 20 τὸ] τὰ Kv 21 πῶς JLA: om. Kv καὶ τὸ ἔχον om. Α
 23 εἰσὶν scripsi: οὖν libri 27 πῶς supra Ja 29 γάρ om. Kv 32 pr. τὰ om. ν καθὸ πρός τι addidi 33 ὅλως μὲν K ἔστι L ἔξεις (post καθὸ) J, e corr. L: ἔξης

Α: ἔξης Kv 34 ἔξης Α

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

τητες. ἐπισημαίνονται δὲ ὅτι ἡ ἐπιστήμη καὶ εἰδῆσις καὶ γνῶσις ἡτοι τῇ 45° φωνῇ μόνῃ διαιφέρουσιν ἡ εἰπερ εἰδῆσιν μὲν τὴν τῶν εἰδῶν θεωρητικὴν εἰ λέγομεν, γνῶσιν δὲ τὴν τῶν γενῶν, ἐπιστήμην δὲ τὴν ἐπαναβεβηκούσαν ταύτας, ἔσται οὐ κατὰ φωνὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματική τις τούτων διαι- 5 φορά. ἀλλ' οὐδεμία σχέσις, φαῖεν ἄν, ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν ἐπιδέχεται· τὸ γάρ πρὸς ἔτερον ὁμοίως ἔχουσιν. ἡ οὐ καθὸ σχέσεις ἡ πρός τι, ἀλλὰ καθὸ τοιάδε καὶ ποιά, τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχονται. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς ποιοῖς μόνοις αὐτοῖς, φασίν, θεωρεῖται τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἡττον, ἀλλὰ καὶ 25 ἐν τοῖς ποσοῖς, ὥσπερ ἐν τῷ ἵσφ τε καὶ ἀνίσφ καὶ μείζονι καὶ μικροτέρῳ.

10 ἡ καὶ αὗται ποσώδεις εἰσὶν ποιότητες καὶ κατὰ τὴν ποιότητα γίνεται ἐπί- τασις τε καὶ ἄνεσις. εἰ δέ τις τὸ διπλάσιον ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν ἐπιδέχεσθαι νομίζει τῇ αὐξήσει καὶ μειώσει τῶν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀριθμῶν, ὥστε τὸ ἐν τοῖς διαικοσίοις καὶ ἑκατὸν μᾶλλον διπλάσιον νομίζειν τοῦ ἐν τοῖς τέτρασιν καὶ δύο, ἀγνοεῖ οὐτος, διτι καὶ ἐν πλείσιν καὶ ἐν ἐλάττοσιν ἀριθμοῖς ὁ 30 αὐτὸς θεωρεῖται λόγος οὕτε ἐπίτασιν οὕτε ἄνεσιν ἐπιδεχόμενος.

'Ιστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀρχύτας τούτων τῶν παρακολουθημάτων τὸ μὲν τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι παρῆκεν, καίτοι καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ἐπὶ τῆς ποιό- τητος μνημονεύσας αὐτοῦ ("καὶ γὰρ τῷ ποιότητι, φησίν, κοινά τινα συναρ- τητέον, τό τε ἐναντιότατά τινα ἐπιδέχεσθαι καὶ στέρησιν"), τὸ δὲ μᾶλλον 20 καὶ ἡττον προσήκατο λέγων. "καὶ τὸ ποτ' ἄλλο δέ πως ἔχον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον μᾶλλον μὲν γάρ ἔστιν ἡμεν μείζον τίνος καὶ μεῖον 35 πάλιν τῷ αὐτῷ τούτῳ, πλάν οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν (ποτ') ἄλλο πως ἔχοντων. οὐ γάρ ἔστιν μᾶλλον πατέρα ἡμεν οὐδὲ ἡσσον, οὐδὲ μάλα ἀδελφὸν ἡ υἱόν. λέγω δὲ ταῦτα ἐπιλογιζόμενος οὐκ ἐπὶ τὰς διαικέσιας ἀμφοτέρων τῶν ἡθέων, 25 πῶς ἔχοντι εὐνοίας ποτ' ἄλλήλως τοὶ συγγενέες καὶ τοὶ διαδελφοι, ἀλλ' ἐπ' αὐτὰν τὰς τὰς φύσιος ἔννοιαν". διὰ τί οὖν παρῆκεν τὰ ἐναντία; ἡ ὅτι οὐ καθ' αὐτὸν ὑπῆρχεν τοῖς πρός τι, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, διότι ἐν τοῖς ὑποκειμένοις· ἡδλαβήθη ὅδη, ἵνα μή τις εἰς ταῦτα συγχέῃ τὰς μεσό- 40 τητας καὶ τὰς ὑποκειμένα αὐταῖς καὶ ἡτοι ἀναιρῆ τὰς μεσότητας μηδὲν ἄλλο Z

3 ἐπιστήμην δὲ καὶ τὴν A	4 conicio ταύτης	5 ἐπιδέχεσθαι Kν	6 σχέσεις J:
σχέσις ceteri	7 καὶ τὸ ἡττον A	τοῖς supra Ja: om. A	8 αὐτοῖς supra Ja
9 μακροτέρω A	10 ἡ JL, in marg. b: ἡ Kn	αὗται KAv: αὗται JL	
ἐστὶ L	11 τε om. JL	12 ὥστε] ὡς A	16 ἴστέον εχ ιδέον corr. L ²
17 καὶ post καίτοι om. A	18 τῷ] τὰ A	φρσιν] fr. 37 II.	τινα om. Kv
18. 19 [συναρτητέον] rectius συνήρηται οἷον f. 73v29		19 ἐναντιότατα JL, sed ἡ-	
supra J ¹ : ἐναντιότητα Kν	20 ποτ ² L ¹ , πρὸς supra L ²	21 καὶ τὸ ἡττον LA, τὸ	
in ras. L	ἡμεν K, in marg. b: ἡμεν J:	ἡ μὲν Lv, acc. grav. add. al. atr. L: ἡ μὲν A	
22 τῶι αὐτῶι τούτωι Jb	πλάν JL: πλὴν KAv	ποτ ³ ἄλλο b in marg.: ἄλλως	
ceteri	23 ἡ μὲν L	ἡσσον] ιδέον A	οὐσι ⁴
ἀντὶ τοῦ ἔχ- add. in ras. L ²	πρὸς	25 ἔχοντι J ¹ : ἔχοντι, supra ουσιν L ¹ :	
fecit L: ἄλλως J ¹ : ἄλλως KAv, cf. p. 179,18	ποτ L	ἄλλήλως, deinde ἄλλήλους ex ἄλλους ut vid.	
ἔννοιαν KAv: εὐνοίαν JL, ο in ras. L	26 αὐτῶι J ¹	φύσιας A	
29 ἀναιρῆ serripsi: ἀναιρεῖ libri	28 ηδλαβήθη, υ in ras. J	συγχέει A	

παρὰ τὰ ὑποκείμενα ἀπολιπόν τὴν ἔκεινων σύνοδον ἀποφαίνηται αὐτὰς·¹⁵ γένος δὲ τὸ μέσον ἐστὶ κοινὸν καὶ συνδετικὸν τῶν ἄκρων, ἔτερον ἔκεινων ὑπάρχον, ἐν οἷς ἡ ἐναντίωσις θεωρεῖται, καὶ τὸ ποιῶδες, ἀλλ’ οὐ κατὰ τὴν σχέσιν αὐτῶν θεωρουμένη. τὰ μὲν οὖν ἐναντία
 5 διὰ τοῦτο παρῆκεν, τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἡττον προσήκατο ως οἰκεῖον τισι τῶν πρός τι. ἐπεὶ γάρ ἐστίν τινα καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ κατηγορίᾳ ἐν τῷ γένει τοῦ ἀπείρου ὑφεστηκότα, ἐν φόρῳ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα καὶ τὰ τοιαῦτα πρόσεισιν ἀπορίστως ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέρενα, εἰκότως ως αὐτῷ τῷ πρός τι συμφυές τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑποτίθεται.
 10 αὐτίκα τὸ μεῖζον καὶ ἡσσον, ἐφ' ὧν αὐτὸς τὰ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον παραδείγματα προεβάλλετο, [ἄ] τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως ἐστιν. ἐπειδὴ δὲ ἀλλὰ εἰδη τοῦ πρός τι πέρατι ἐστιν συγγενῆ, ὥρισμένην ἔχει τὴν κατηγορίαν ἐκεῖνη καὶ οὕτος ἀνεισιν οὕτε ἐπίταξιν ἐπιθέζεται· τοιαῦτα δὲ ἐστιν, δισα πρὸς οὐσίαν ἔχει συγγενῶς, οἷον πατέρος, ἀδελφός, διότι καὶ ἡ οὐσία
 15 ὠρισται καὶ οὐκ ἐπιθέζεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, οὗτος δὲ οὐδὲ τὸ ἵσον οὐδὲ τὸ διπλάσιον. ἐπειδὴ δέ τινες ἀποφέρονται πολλάκις ἐπὶ τὰς κατὰ συμβεβηκός φαινομένας κοινότητας, τούτου ἔνεκα προσέθηκεν διτι οὐ χρὴ τὰς διαθέσεις αὐτῶν | ἐπισκοπέαν, πῶς ἔχουσιν πρὸς ἀλλήλους εύνοιας·¹⁶ αὐται γάρ μᾶλλον κατὰ τὴν ποιότητα θεωροῦνται. δεῖ δὲ οὐγά ως ποιὸν
 20 θεωρεῖν τὰ πρός τι, ἀλλ’ ως αὐτός φησιν “εἰς αὐτὰν τὰν τὰς φύσιος ἔννοιαν” ἀποβλέπειν καὶ αὐτὴν τὴν σχέσιν καθ’ οἶσον ἐστὶ σχέσις κυρίως ἐξετάζειν. δεῖται δὲ διορισμὸς οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων κατηγοριῶν, διταν τὰ κοινὰ
 25 ἡ λοιπα αὐτῶν θεωρῶμεν, καὶ μᾶλλον τὰ γένη κατανοεῖν καὶ μὴ συμμειγμένα πρὸς τὰλλα.

25 p. 6b27 Πάντα δὲ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται ξινας τοῦ καὶ τὸ αἰσθητὸν αἰσθητὸν αἰσθητόν.

Μετὰ τὰ κοινὰ πρὸς ἄλλα γένη παρακολουθήματα τῶν πρός τι τὸ ἰδιον αὐτῶν νῦν ἀποδοῦναι προτίθεται. τοῦτο δέ ἐστιν τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι, διταν τὸ πρὸς δέ λέγεται καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτὸ τὸ πρὸς αὐτὸ 10 λεγόμενον λέγηται ἀντικατηγορούμενον αὐτοῦ, ως ἐπὶ τῶν παρατεινέντων

2 ὑπάρχειν, εἰν in ras. L καίτοι—ὑπάρχον (3) om. L 4 τὴν om. Kv
 5 καὶ τὸ ἡττον L 9 ante εἰκότως add. καὶ Kv αὐτὸ τὸ JL 10 αὐτίκα
 τὸ JLAv: αὐτίκα καὶ τὸ Kv μεῖζον, εἰς in ras. J 11 προεβάλλετο LA
 ἢ LKAv, supra J^a: delevi 13 εἰστιν Kv 14 οἶσα om. A 15 ἴσον] ἡσσον Kv,
 sed Iσον in marg. b 16 ἀποφανόνται A 18 ἀλλήλους A (cf. p. 178,25); ἀλλήλας
 JLKv 19 τὴν om. Kv . 20 φύσεως A 22 οὗτος] αὐτὸς JL 23 ἡ om. A
 24 τὰλλα JL: τὰ ἄλλα KAv 25 δὲ τὰ πρός τι πρὸς h ex Arist. καὶ τὸ om. Kv
 28 αὐτοῦ A ἀποδοῦναι, ἀπὸ in ras. J τὸ h: τὰ ceteri 29 λέγεται, καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτὸ τὸ πρὸς αὐτὸ λεγόμενον Kv (cf. p. 182,9): λέγεται πρὸς (πρὸς fort. non J¹, postea eras.) αὐτὸ τὸ (τὸ eras.) πρὸς αὐτὸ λεγόμενον J: λέγεται καὶ αὐτὸ τὸ πρὸς αὐτὸ λεγόμενον A: λέγεται πρὸς αὐτὸ τὸ πρὸς αὐτὸ λεγόμενον I 30 λέγηται KAv: λέγεται J: comp.
 ane. L παρατεινέντων, ων in ras. L

παραδειγμάτων. ὡς γάρ ὁ δοῦλος δεσπότου δοῦλος λέγεται, οὗτως καὶ ὁ 46^τ δεσπότης δούλου δεσπότης λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως ἔξιστάζει ἀφ' ἑκατέρου πρὸς τὸ ἔτερον ἡ κατηγορία· διὸ καὶ ἀντιστροφὴ λέγεται, ὅταν ὡς τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο, οὗτως κακεῖνο πρὸς τοῦτο ἀντικατηγορῆται.

5 εἰπὼν δὲ διὰ ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ τὰ ἐκτεθέντα παραδείγματα πρὸς γενικὴν ἐποιεῖτο τὴν ἀντιστροφὴν ὁμοίως τῇ ἐξ ἀρχῆς 15 κατηγορίᾳ, οὐ πάντα δὲ οὕτως, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικήν τινα ἀντιστρέψει, ὡς δταν λέγωμεν ἡ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν οὐκέτι ἐπιστήμης, ἀλλ᾽ ἐπιστήμη ἐπιστητόν, εἰκότως προσέ-

10 θηκεν πλὴν τῇ πτώσει ἐνίστε διοίσει κατὰ τὴν λέξιν, διότι κατὰ μὲν τὰ πράγματα οὐδεμίᾳ γίνεται τῆς σχέσεως παραλλαγὴ (μένει γάρ τὰ αὐτά, καὶ δυσκολία ἔχει πως), κατὰ δὲ τὴν λέξιν μόνην ἡ ἐναλλαγὴ γίνεται, ἐνίστε μὲν ὡσαύτως ποιουμένων ἥμανταν τὴν ἀντιστροφὴν, ὡς ἐπὶ δούλου B καὶ δεσπότου καὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἐνίστε δὲ πρὸς ἄλλην πτῶσιν, ὡς ἐπὶ 15 ἐπιστήμης εἴρηται καὶ ἐπιστητοῦ, ἐνίστε δὲ οὔτε ἐκφορὰν ἐπιδέχεται πρὸς 21 δὲ λέγεται, ἀλλὰ δεῖται καὶ τῆς πρός προθύέσεως· μέγα γάρ πρὸς μικρόν, ἀλλ' οὐ μικροῦ λέγεται μέγα.

Πολλαχῶς δὲ γινομένης τῆς ἀντιστροφῆς δεῖ τὴν ἴδιαζουσαν τοῦ προκειμένου λαβεῖν. ἔστιν γάρ καὶ συλλογισμοῦ ἀντιστροφή, δταν τοῦ συμ-

20 περάσματος ἀντιστραφέντος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως τῆς αὐτῆς μενούσης ἡ ἑτέρα ἀντιστρέψειται πάντως. ἐὰν γάρ, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῷ 25 δευτέρῳ τῶν πρώτων Ἀναλυτικῶν, δεδειγμένον ἦτο τὸ ἄ κατὰ τοῦ γ διὰ μέσου τοῦ β, τὸ δὲ ἄ ληφθη μηδὲν τῶν γ ἢ μὴ παντὶ διάρχον δι' ἀντι-

25 στροφῆς ἡ τῆς εἰς τὸ ἐναντίον ἡ τῆς εἰς τὸ ἀντικείμενον, καὶ ληφθῆ αὐτῇ ὡς μία πρότασις μενούσης τῶν δύο προτάσεων τῆς ἑτέρας ὁποιασοῦν, ἡ λοιπὴ τὴν αὐτὴν ἀντιστροφὴν ἀντιστρέψεται συμπέρασμα γινομένη. ἐὰν γάρ ληφθῆ τὸ ἄ κατὰ παντὸς τοῦ β καὶ τὸ β κατὰ παντὸς τοῦ γ, συνάγεται συμπέρασμα τὸ ἄ κατὰ παντὸς τοῦ γ· ἐὰν δὲ τοῦτο ἀντιστραφῆ καὶ γένηται 30 πρότασις λέγουσα τὸ ἄ κατὰ οὐδενὸς * * * τοῦ γ, καὶ προσληφθῆ τῶν ἐξ ἀρχῆς 35 η μείζων πρότασις ἡ λέγουσα τὸ ἄ κατὰ παντὸς τοῦ β, συνάγεται τὸ β κατὰ οὐδενὸς ἡ οὐ κατὰ παντὸς τοῦ γ ἐν δευτέρῳ σχήματι. ἐὰν δὲ ἡ ἐλάττων μείνῃ πρότασις, συνάγεται ἐν τρίτῳ σχήματι μερικὸν πάντως, τὸ ἄ οὐ κατὰ παντὸς τοῦ β. ἔστιν δὲ καὶ προτάσεως ἀντιστροφὴ κατὰ ἐναλλαξιν τῶν δρων γινομένη μετὰ τοῦ συναληθεύειν καὶ συμψεύδεσθαι· ‘οὐδεὶς ἄνθρω- 35 πος λίθος, οὐδεὶς λίθος ἄνθρωπος· πᾶς ἄνθρωπος ζῶν, τὶ ζῶν ἄνθρωπος’.

2 λέγεται om. Α 3 ἡ ante ἀφ' collocant ΚΑν 4 ἀντικατηγορεῖται Α: ἀντικατηγορῆται sic Κ 5 ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ JL 7 καὶ om. Α 8 τὸ om. Kv 14. 15 πρὸς —ἐπιστητοῦ ante οὔτε iterat K 15 exspectes ἐκφορὰν πτωτικὴν (Porph. p. 112,17 B.),

* ε. ο.

sed cf. Porph. p. 115,31 14 ἐπὶ om. Α 18 τῆς om. Α 20 ἀντιστραφέντος J: ἀντιστρέφοντος Α 21 ἀντιστρέψεται Α ὡς om. Kv δ om. Α δ ||||| τέλης K φησὶν] Anal. pr. B 8 p. 59 b 11 24 αὐτὴ Α 28 τοῦ γ παντὸς Α 29 post οὐδενὸς excidisse puto ἡ οὐ κατὰ παντὸς coll. I. 23 et 31 ληφθῆ Kv 32 πρότασις JL A: πρότερον Kv 34 συμψεύδεσθαι Α 35 ἄνθρωπος (post λίθος), ἄνθρω π in ras. J

ἔστιν δὲ καὶ κατὰ τὰ πράγματα ἀντακολουθία κατὰ τὸ συνυπάρχειν τὰ 46^r ηιαφέροντα, ὡς τῷ σπουδαίῳ τὸ θεοσεβής καὶ ἀνάπαλιν. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλη παρὰ ταύτας, ἡ κατὰ τὰ πρός τι, ἣτις οὐκ ἀντακολούθησιν μόνον ἔχει, ἄλλα μετὰ τῆς σχέσεως τῆς πρὸς ἄλληλα τῶν ἀντικατηγορουμένων. οὐ γάρ ταῦτον 5 ἔστιν τὸ τόδε τοῦδε καὶ τόδε τοῦδε καὶ τὸ μετὰ σχέσεως ἔχειν τοῦτο· ἄλλο γάρ τὸ εἰπεῖν ‘ὅ σπουδαῖος θεοσεβής καὶ ὁ θεοσεβής σπουδαῖος’ καὶ ἄλλο ‘ὅ’ Γ δοῦλος δεσπότου δοῦλος καὶ ὁ δεσπότης δοῦλος δεσπότης¹. τοῦτο μὲν γάρ κατὰ σχέσιν, ἐκεῖνο δὲ κατὰ μέθεξιν. τῶν δὲ τῇ αὐτῇ πτώσει ἀντιστρεφόντων τὰ μὲν τῷ αὐτῷ πράγματι χρῆται ἐφ’ ἑκατέρου, ὡς ἵστον καὶ δμοιον². τὸ 10 γάρ ἵστον ἵστριν καὶ τὸ δμοιον ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ ὄντος τοῦ τε ἔχοντος τὴν σχέσιν καὶ τοῦ πρὸς ὃ ἔχει· τὰ δὲ καθ’ ἑτερότητα παραλλάττει, ὡς δεσπότης καὶ δοῦλος καὶ διπλάσιον καὶ ἥμισυ, ὡς καὶ Ἀρχύτα δοκεῖ³. 45 “ἐπιδέχεται γάρ, φησίν, τὰν ἀντιστροφὰν ὅμοιαν μὲν ὡς τὸ ἵστον καὶ ἀδελφόν, ἀνομοιάν δὲ ὡς τὸ μεῖζον καὶ μεῖον”. ἀπὸ δὲ τῶν ἀπλῶν γένοιτο ἀν 15 καὶ σύμμικτά τινα τῶν πρός τι κατὰ τὴν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν μέθεξιν, ὡς οἱ ὄμηλικες ἀπὸ τῆς τοῦ ποτὲ μεθέξεως καὶ οἱ ἴσομαχοι ἀπὸ τῆς τοῦ πάσχειν καὶ ὄμοιαχεῖς ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, δταν κατὰ τὴν φοράν τῶν σωμάτων θεωρῆται τὸ τάχος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δμοίως.

‘Απορήσεις δ’ ἄν τις, μήποτε οὐκ ἴδιον τῶν πρός τι τὸ τῆς ἀντιστροφῆς⁴. 20 οὐ γάρ μόνιψ ἀυτῷ ὑπάρχει, ἄλλα καὶ ἄλλοις πολλοῖς⁵ καὶ γάρ εἰ τὶ 50 καλόν ἔστιν, καὶ ἀγαθὸν ὑπάρχει, καὶ εἴ τι ὁρατόν, καὶ καλόν. ταύτης δὲ τῆς ἀπορίας ἀκούοντες οἱ μὲν πρὸς τὸ παράδειγμα ἐνίστανται ὡς Στωικοῖς μᾶλλον, ἄλλοι οὐχὶ Περιπατητικοῖς ἀρέσκον, οἱ τὸ μὲν καλὸν τὸ δι’ αὐτὸν αἵρετὸν λέγουσιν, τὸ δὲ ἀγαθὸν τὸ | κατὰ φύσιν, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἴ τι μὲν 46^v Δ 25 καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὐθὺς εἶναι τίθενται, οὐκ ἀνάπαλιν δέ· τὴν γοῦν ὑγείαν ἀγαθὸν μέν φασιν ὡς κατὰ φύσιν καὶ ὡρέλιμον, καλὸν δὲ οὐκέτι, ὡς οὐ δὲ αὐτὸν αἵρετὸν δργάνου πλεονέκτημα δν. τινὲς δὲ ταύτην μὲν ἀποδοκιμάζουσιν τὴν ἔνστασιν ὡς οὐ πρὸς τὴν ἀπορίαν, ἄλλα πρὸς τὸ παράδειγμα γενομένην· καν γάρ ἐπὶ τούτου τοῦ παραδείγματος συγχωρήσῃ τις μὴ 30 ὑγιῶς ἔχειν τὴν ἀντακολουθίαν, ἄλλ’ ἔστιν ἄλλα πολλὰ συνυπάρχοντα, τὰ μὲν δια τὸ οὐσίαι, ὡς τὸ κέντρον τῆς σφαίρας καὶ ἡ περιφέρεια, τὰ δὲ ὡς δεύτερα καὶ πρῶτα, ὡς τῷ ἥλιῳ συνυπάρχει τὸ φῶς, τὰ δὲ ἀχώριστα συμβεβήκοτα, ὡς τῷ πυρὶ ἡ θερμότης, καὶ οἱ ὅροι δὲ τῷ κεφαλαιώδει συνυφεστήκασιν καὶ ἀντακολούθοισιν. οἱ δὲ ταῦτα αἰτιώμενοι οὐδὲ αὐτοὶ λόγουσιν τὴν ἀπορίαν, ἄλλ’ 35 ἐνδεδώκασιν αὐτῇ λέγοντες μὴ κυρίως ἴδιον εἶναι τῶν πρός τι τὸ ἀντιστρέφειν ὡς καὶ πᾶσιν καὶ μόνοις ὑπάρχον, ἄλλα πᾶσιν μέν, οὐκέτι δὲ καὶ 10

1 δὲ καὶ ομ. Α ἀντακολούθησις Κν 3 ἦ] ἦ L τὰ JLL: τὸ Κν
4 οὐ] δ Α 5 καὶ τὸ δέδε τοῦδε Α sic: καὶ τοῦδε τοῦδε Par. p. 32,30 II. 6 δ utrum-

que om. A δὲ addidi 13 φησιν] fr. 39 II., cf. p. 182,23 τῶν ἀντιστροφῶν J¹
14 ἀν ομ. Α 15 τῶν alt. ομ. J 16 ὄμηλικες Α 18 θεωρεῖται Α 19, 20 aut
τοῦ πρός τι aut μόνοις αὐτοῖς scribendum erat 22 στοῖχοις Α 23 et 27 αὐτὸν L:
αὐτὸν ceteri 25 ὑγείαν Κν 26 οὐκ ἔτι, ἔτι in ras. Α 26, 27 οὐ δι²] οὐδὲ Α
29 λεγομένην L 30 ἄλλα] ἄμα Α 31 ὡς (ante οὐσία) ομ. Κν 33 κεφα-
λαίω Κν³ 33 συνεφεστήκασι Α 31 λέγουσι Α 36 post ὡς supra οὐγὶ L²

μόνοις (εἰναι γάρ καὶ ἄλλα τὰ ἀντιστρέφοντα ως ἀντακολουθοῦντα ἀλλήλοις 46^ν καὶ συνυπάρχοντα), λέγεσθαι δέ, εἶπερ ἄρα, ἵδιον κατὰ συνήθειαν τὴν τὰ πᾶσιν ὑπάρχοντα, καὶ μὴ μόνοις, ἵδια λέγειν ἀξιοῦσαν. μήποτε οὖν ἀκριβέστερον ἀκούειν δεῖ τοῦ εἰρημένου· οὐ γάρ εἰπεν διτὶ τὰ πρός τι συνυπάρχουσιν ἀλλήλοις, ως τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ θερμότης καὶ τὸ πῦρ, οὐδὲ διτὶ τὸ ἔτερόν ἐστιν διπερ τὸ ἔτερον, ως τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ἀλλ διτὶ πρός τινα λέγεται τὰ καὶ αὐτὰ πρὸς αὐτὰ λεγόμενα. τὸ μὲν γάρ 15 πρὸς ἔτερον ἀπονεύειν καὶ πρὸς ἔτερον λέγεσθαι τὸ εἰδός ἐστιν αὐτὸ τοῦ πρός τι· τὸ δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς διέγεται διμοίως λέγεσθαι πρὸς τὸ πρὸς 20 αὐτὸ λεγόμενον, τοῦτο ἴδιον τῶν πρός τι παρακολούθηται. δῆλος γάρ τὰ ἄλλα τὰ συνυπάρχοντα οὐδὲ λέγεται πρὸς ἄλληλα· τὸ γάρ φῶς καὶ εἰ τοῦ ἥλιον ἐστὶν οὐ λέγεται πρὸς τὸν ἥλιον. ἄλλο γάρ τινὸς εἰναι ἡ γέννημα ἡ ἐνέργειαν ἡ πάθος ἡ κτῆμα, καὶ ἄλλο τὸ πρός τι εἰναι καὶ λέγεσθαι. ἐκεῖνα μὲν γάρ, καὶν ἄλλου ἦ, ἀλλ ἔχει φύσιν ἴδιαν· τὸ δὲ πρός τι ἐν τῇ 25 πρὸς ἔτερον ἀπονεύει οὐσίωται, καὶ ἔξ ἀλλήλων ἤρτηται ταῦτα διμοίως καὶ οὐ τὸ ἔτερον ἐκ τοῦ ἑτέρου, ως ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων. διὰ τοῦτο γάρ Ε καὶ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, [διτι] διὰ τὸ ἔξ ἀλλήλων τε καὶ ἐν ἀλλήλοις ὑφεστηκέναι· ως γάρ ἐστιν, οὗτως καὶ λέγεται. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ως οὐκ ἐν τῷ λέγεσθαι μόνως συμβαίνει ἡ ἀντιστροφὴ τῶν πρός τι· τοῦτο μὲν γάρ 30 λέξεών τινα καινότητα καὶ συνήθειαν ἴδιαν παρίστασιν, τὸ μέντοι τὸ ἀπὸ τοῦ κοινῆν ὑπάρχειν τὴν σχέσιν, τοῦτο εἰσάγει τὴν κατὰ τὸ πρός τι κατηγορίαν. 25

Καὶ Ἀρχύτας δὲ τὴν ἀντιστροφὴν ἀποδίδωσιν τῶν πρός τι λέγων· “ἐπιδέχεται τὰν ἀντιστροφὰν διμοίαν μὲν οἷον ως τὸ ἵσιον καὶ ἀδελφόν, ἀνομοίαν δὲ ως τὸ μεῖζον καὶ μεῖν.” ἀποδίδωσιν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ ἀντίστροφον οὕτω λέγων περὶ τῶν εἰδῶν τοῦ πρός τι· “τὸ μὲν γάρ τι αὐτῶν * * * οὐκ ἐστιν ἀντίστροφον, οἷον ἐπιστάμα καὶ αἰσθασις· ἐπιστάμα μὲν γάρ λέγεται τῷ ἐπιστατῷ καὶ αἰσθασις τῷ αἰσθατῷ, τὸ δὲ ἐπιστατὸν οὐκέτι λέγεται τᾶς ἐπιστήμας οὐδὲ τὸ αἰσθατὸν τᾶς αἰσθήσιος. τὸ δὲ αἴτιον, διτι 30 τὸ μὲν ἐπιστατὸν καὶ αἰσθατὸν καὶ ἄνευ τᾶς αἰσθάσιος καὶ ἐπιστάμας

1 τὰ abesse malim	2 τὰ supra L ² : om. ceteri	ἴδιον scripsi: ἴδια libri	3 ἴδια
KAv, e corr. L: ἴδιαν J	7 ante pr. πρὸς lit. eras. L	[καὶ αὐτὰ] αὐτὰ καὶ L	
9 πρὸ δ K	τὸ (alt.) e corr. L	πρὸς, s. al. atr. L	17 διτὶ delevi τε om. L
20 ἀπὸ τοῦ corruptum	21 τὸ LA: τὰ, supra ὅ J: τὰ Kv	22 τῶν] malim τοῖς	
λέγων] fr. 39 H.	23 τὰν ἀντιστροφὰν J ¹	οἷον om. p. 181,13	24 ἀνομίαν Α 25.26
οὕτω—ἀντιστροφὸν aliо atr. suppl. L		26 excidit membrum affirmativum, cf. f. 97v 10	
ἐπισταμα καὶ αἰσθασις J ¹ , sequ. ras. 8 litt.		αἰσθήσις Α	27 τῷ ἐπιστατῷ J ¹ :
τῷ ἐπιστατῷ b	αἰσθασις τῷ] αἰσθητῷ Α	τῷ αἰσθατῷ Jb	ἐπιστατὸν J ¹
28 τᾶς Α	ἐπιστήμας K: ἐπιστήμας J ¹ : ἐπιστήμης LA: ἐπιστάμας ν		τὸ om. v
αἰσθατὸν J ¹ : αἰσθητὸν L	τᾶς J ¹ : τᾶς Α	29 ἐπιστατὸν J ¹	αἰσθητὸν JL
τᾶς JLA: τῆς Kv	αἰσθάσιος LA: αἰσθασιος J ¹ : αἰσθήσιος Kv		ἐπιστάμας Α:
ἐπιστήμας J ¹ : ἐπιστήμας LKv			

δύναται ήμεν, ἀ δὲ ἐπιστάμα καὶ αἰσθασίς οὐ δύναται ήμεν ἄνευ τῷ ἐπι- 16^ο
στατῷ καὶ ἄνευ τῷ αἰσθατῷ.” ὁ δὲ αὐτὸς κατὰ τὸ εἶναι μᾶλλον πρὸς
ἄλληλα καὶ μετ’ ἀλλήλων χαρακτηρίζει τὰ πρός τι λέγων· “τοῦ δὲ ποτ’
ἔτερόν πως ἔχοντος ἕιδον τό τε συνυπάρχειν ἀμα ἀλλήλοις καὶ ἀλλάλων
5 δὲ αἴτια ήμεν”. οἰδά γάρ τὴν κατ’ αἰτίαν καὶ τὴν κατ’ οὐσίαν συνυπάρχειν
ποιέσται καὶ ἡ τοῦ λέγεσθαι· ὡς γάρ ἔστιν, οὗτος καὶ λέγεται, καὶ δύνεται 25
ἔστιν, λέγεται, ἀλλ’ οὐχ διτί λέγεται, ἔστιν, καὶ καθ’ δον μὲν ἔστιν τοιοῦτον,
τὸ ἕιδον τοῦ γένους εἰσάγει, καθ’ δον δὲ λέγεται μόνον, οὐχ ἔξει παραδεῖξαι
τις τὴν κατὰ τὸ γένος αὐτοῦ διάκρισιν, ὅστε καὶ ἡ κατὰ τὸ λέγεσθαι ἀντι-
10 στροφὴ τῆς κατὰ τὸ εἶναι συνυπάρχειν ἥρτηται. πῶς δὲ συνυπάρχει
ἀλλήλοις καὶ ἀμα τῇ φύσει ἔστιν, καίτοι δοκούντων τινῶν κατ’ αἰτίαν
προηγεῖσθαι, ὡς η ἐνέργεια προηγεῖται τοῦ πάθους καὶ ὁ πατήρ τοῦ οὔτεος,
τότε μαθησόμεθα, διταν τῷ Ἀριστοτέλει συνακολουθῶμεν τὰ πρός τι ἀμα 40
τῇ φύσει εἶναι λέγοντι.

15 p. 6b36 Οὐ μὴν ἀλλ’ ἐνίστε οὐδὲ δόξει ἀντιστρέψειν ἕως τοῦ φανερὸν Z
6τι πάντα τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέψοντα ῥηθήτεται.

Εἰπών πάντα τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεσθαι, ἐπειδή τινα δοκεῖ
μὴ ἀντιστρέψειν, ὡς τὸ πτερόν ὅρνιθος λεγόμενον οὐκ ἀντιστρέψει πρὸς
τὸν ὄρνιν (οὐ γάρ λέγομεν ‘ὅρνις πτεροῦ ὄρνις’ η ‘πτερῷ ὄρνις ἔστιν’. ἔστιν 45
20 γάρ καὶ ἄλλα πτερωτά, ἀ οὐκ εἰσὶν ὄρνιθες· τῶν γάρ πτερωτῶν τὰ μέν ἔστιν
σαρκόπτερα, τὰ δὲ κολεόπτερα, τὰ δὲ σχιζόπτερα, ὧν τὰ σχιζόπτερα μόνα
ὄρνιθές εἰσιν), βιούλεται ἐν τούτοις ἀμα μὲν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν τοῦ τινα
δοκεῖν μὴ ἀντιστρέψειν καίτοι πάντων ἀντιστρεφόντων, ἀμα δὲ τοὺς τρόπους
παραδοῦναι τῆς ἀποδόσεως, ὃν οἱ μὲν ὀρθῶς γινόμενοι σώζουσιν τὴν ἀντι-
25 στροφήν, οἱ δὲ μὴ ὀρθῶς οὐκέτι. καὶ τὸ μὲν αἴτιον τοῦ ποτὲ δοκεῖν μὴ
ἀντιστρέψειν τὸ μὴ οἰκείως πρὸς δι λέγεται ἀποδίδοσθαι· τρόποι δὲ τῆς 50
μὲν ὀρθῆς ἀποδόσεως τὸ πρὸς δι λέγεται κατὰ φύσιν, πρὸς τοῦτο ποιεῖσθαι
τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὸ ἐξισάζειν· τὰ γάρ τοιαῦτα ἀκολουθεῖ τε ἀλλήλοις καὶ
30 κατὰ στρέψει· τῆς δὲ οὐκ ὀρθῆς ἀποδόσεως τρόποι, ἐὰν μὴ πρὸς δι λέγεται
κατὰ φύσιν, πρὸς τοῦτο ποιῆται τὴν ἀπόδοσιν, καὶ διταν ὑπερβάλλῃ η
ἐλλειπή, | ἀλλὰ μὴ ἐξισάζῃ τὰ ἀποδίδομενα. παράδειγμα δὲ ἦν τοῦ μὲν 47^ο Λ

1 ἐπιστάμα Λ: ἐπιστήμα JL, α ex η corr. L: ἐπιστήμη Kv αἰσθασίς ex αἰσθησίς
corr. L 1. 2 τῷ ἐπιστατῷ Λ: τῷ ἐπιστητῷ L: τῷ ἐπιστητῷ J: τοῦ ἐπιστατοῦ Kv
2 τῷ αἰσθατῷ Λ: τῷ αἰσθητῷ L: τῷ αἰσθητῷ J: τοῦ αἰσθατοῦ Kv 3. 4 ποτ’ ἔτερόν Λ:
πότερον JL¹: ποτέτερον ut vid., πρὸς supra L²: πρὸς ἔτερον Kv 7 καὶ ante καθ’
om. JL 13 ἀριστοτέλη K (p. 7^ο 15) 15 δόξειν ΚΛν 19 ὄρνιν Δ (cf. p. 186, 10, 18):
“

ὄρνιθα Ja: ὄρνιθα LKv λέγομεν in marg. Ja 20 εἰσιν] ἔστιν L 21 κολεόπτερα b:
κωλεόπτερα JKAv: κοντεόπτερα, οὐ in ras. L 22 εἰσιν] ἔστι L 23 δοκεῖ A
24 post ὀρθῶς add. τῶν ἀντιστρεφόντων, sed del. L 28 post prius καὶ add. διταν ὑπερ-
βάλλῃ η ἐλλειπή, sed del. L τὸ ἐξισάζειν—ἀπόδοσιν καὶ (30) om. Λ 30 ποιῆται Kv:
ποιεῖσθαι L: ποιεῖσθαι J 31 ἐξισάζει L, L 31 in lit. J

δρυοῦ τρόπου τῆς ἀποδόσεως δοῦλος πρὸς δεσπότην· καὶ γὰρ ἔξισάζει ταῦτα 47·
καὶ καθ' αὐτὰ ἀποδίδοται· η̄ γὰρ δοῦλος, δεσπότου ἐστὶν καὶ η̄ δεσπότης,
δούλου, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀντικατηγορεῖται ὡσαύτως. τῆς δὲ μὴ δρυῆς
ἀποδόσεως παράδειγμα τὸ πτερόν φησιν, ἐὰν ἀποδοθῇ ὅρνιθος· οὔτε
5 η̄ γὰρ η̄ ὅρνις πτερωτὴ μόνη ἐστὶν οὔτε ἔξισάζει· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα, ὡς οἱ
εἴρηται, πτερωτά ἐστιν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ λέγομεν
‘οἱ ὅρνις πτεροῦ ὅρνις’ η̄ ‘πτερῷ ὅρνις’ διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς μὴ δρυῶς ἀπο-
δεῖσθαι τὸ πτερὸν ὅρνιθος. ἐπὶ πλέον γὰρ λέγεται τὸ πτερὸν τοῦ ὅρνιθος,
διύτι πτερωτὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐστίν, μόνα δὲ τὰ σχιζόπτερα ὅρνιθες· ὑπερ-
10 βάλλον οὖν τὸ πτερὸν εἰκότως οὐκ ἀντιστρέφει· αὕτιν δὲ τὸ τὴν ἀργὴν
μὴ οὐκείως ἀποδοθῆναι τὸ πτερὸν ὅρνιθος. διὰ τοῦτο φησιν ἐνίστε οὐ
δόξει ἀντιστρέψειν, καλῶς τὸ οὐ δόξει εἰπών, εἰπερ διὰ τὴν ἡμαρτη-
15 μένην τῶν δυνομάτων ἀπόδοσιν συμβαίνει τὸ μὴ δοκεῖν ἀντιστρέψειν. πῶς
οὖν ἐχρῆν τὴν ἀπόδοσιν γενέσθαι βουλόμενος εἰπεῖν, ἐπει μὴ εὑρίσκει
20 τῷ πτερῷ ἔξισάζον ὄνομα κείμενον, δυνοματοποιεὶν ἀναγκάζεται τὸ
πτερὸν πτερωτοῦ λέγων δεῖν ἀποδίδοναι· ἔξισαζόντων γὰρ τούτων ἀκό-
λουθος η̄ ἀντιστροφὴ γίνεται, τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτὸν λεγόντων
ἡμῶν. ἐν φῷ καὶ μέθυδον παραδέδωκεν, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰ ἔξισάζοντα
καὶ ἀντακολουθοῦσσα, διτι ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ τῇ συνηθείᾳ ἐγνωσμένων
25 δεῖ καὶ τοῖς πρὸς αὐτὰ λεγομένοις τίθεσθαι τὰ ὄνόματα, ὡς ἀπὸ τοῦ πτεροῦ
τὸ πτερωτὸν καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ πηδαλιωτόν· οὗτως γὰρ οὔτε ὑπερβάλλον
οὔτε ἐλλείπον, ἀλλὰ συναπαρτίζον τεθήσεται τὸ τιθέμενον. ἐπιστῆσαι δὲ
χρή τῷ οὐ γὰρ η̄ ὅρνις, ταύτῃ τὸ πτερὸν αὐτῆς λέγεται· ως γὰρ
30 δρεῖλοντος τοῦ η̄ οὐ μόνον ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἔξισάζειν
οὗτως εἰπεν. εἰ δὲ τοῦτο οὗτως ἔχει, οὐκέτι τὰ γένη τῶν εἰδῶν η̄ αὐτὰ
κατηγορεῖται (οὐ γὰρ ἐπίσης κατ' αὐτῶν λέγεται), ἀλλ' οὐδὲ τίσον ἔσται
τῷ καθ' αὐτὸ τὸ η̄ αὐτό· τὸ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κατ' οὐσίαν
35 λέγεται, τὸ δὲ η̄ αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἔξισαζόντων. ἀλλ' εἰ μὴ ἔστιν ὅρνις χωρὶς
πτεροῦ, διὰ τί μὴ ᾧ δρυῆς τεθῆται η̄ ὅρνις πτερῷ ὅρνις; ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πλοίου
δρυῶς εἰρηται τὸ οὐ γὰρ η̄ πλοῖον, ταύτῃ αὐτοῦ τὸ πηδαλιον λέγεται,
διύτι ἔστιν τινὰ πλοῖα οὐκ ἔχοντα πηδαλίον, ως τὰ μικρὰ τὰ κώπαις ἄμα
καὶ ἐρεττόμενα καὶ ιθυνόμενα καὶ τινὰ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πορθμείων,
40 ών τὰ μὲν κοντοῖς ὀθεῖται, τὰ δὲ σχοίνοις διέλκεται· δρυῶς οὖν οὐχ η̄
πλοῖον, ταύτῃ αὐτοῦ τὸ πηδαλιον λέγεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ὅρνιθος οὐκέτι·
45 πᾶς γὰρ ὅρνις ἔχει πτερά. ὥστε οὐ ταύτῃ λέγεται τὸ οὐχ η̄ ὅρνις, ἀλλ'

1 τρόπου in ras. L¹ 5 post πτερωτῇ inserunt ἀλλὰ καὶ ἄλλα ως (καὶ pro ως A) η̄ νυκτερίς καὶ ἔτερα ΚΛν: eadem in marg. J¹, supra sed post μόνη ἐστὶν L πολλὰ γὰρ καὶ

bis, pr. del. L 6 post εἴρηται (p. 183,19) τὰ J 7 δ om. L post τὸ ras. 2 litt. J 14 εὑρίσκη A 15 τῷ πτερῷ scripsi: τὸ πτερῷ(t) JL: τῷ πρωτέρῳ

A: τῷ η̄ τῷ προτέρῳ πτερῷ Kv 20 τὰ supra Ja 21 διδαλιωτὸν A 22 συναρ-

τίζον A 23 τῷ] τὸ JL αὐτοῦ codd. Arist. exc. gnA² 24 ἐν τῇ οὐσίᾳ] ἐπὶ τῶν

κατουσίων J² in ras. (cf. l. 27 et p. 186,19) 27 τῶι ex τὸ corr. J¹ τὸ ante η̄

om. Kv 30 πλεῖον K τὸ supra J² 31 ἔστιν] δὲ Kv 33 σχοίνοις, σ in ras. L

δια μὴ ἔξισάζει, διὰ τοῦτο ἀλγθὲς εἰπεῖν τὸ οὐχ ἡ ὅρνις· ἔχει γάρ καὶ 17
ἀλλὰ πτερά. πρὸς δὲ τὸ πτερωτὸν ἔξισάζει τὸ πτερόν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως
λύγρη παπούλιναι.

Ἐνίστε δέ, φησίν, καὶ ὀνοματοποιεῖν ἵσως ἀναγκαῖον, οὐχ δι
5 καινοτομεῖν δεῖ τὸν κειμένων ὀνομάτων τὴν συνήθειαν (δῆλοι δὲ τὴν 30
εὐλάβειαν αὐτοῦ τὸ ἐνίστε καὶ τὸ ἵσως καὶ τὸ ἀναγκαῖον), ἀλλ' ὅτι,
ἥντα μὴ ἡ κειμένον ὄνομα τῷ ἀντιστρέφοντι, τότε δεῖ θεῖναι ὄνομα, πρὸς
δὲ οἰκείως ἀν ἀποδοθείη ἡ ἀντιστροφή, οὐκ εἰς χρῆσιν ἀπλῶς τὸ ὄνομα
τιθέντας, ἀλλ' εἰς ἔνδειξιν τοῦ κατὰ τὰ πράγματα ἀντιστρέφοντος. μετα-
10 βάντε δὲ ἔξῆς ἐπὶ τὸ τοῦ πλοίου καὶ πηδαλίου παράδειγμα, ἐφ' οὐδὲν ἀνά-
πολιν οὐκέτι τὸ ἔχόμενον πλεονάζει, ὡς τὸ πτερὸν τοῦ ὥστιθος ἐπλεόναζεν,
ἀλλὰ τὸ ἔχον· ἐπὶ πλέον γάρ τὸ πλοίου ἐστι τοῦ πηδαλίου, ὥσπερ ἐκεῖ 35
ἐπὶ πλέον τὸ πτερὸν τοῦ ὥστιθος. δρῦμος οὖν εἶπεν διτι οὐχ ἡ πλοίον,
ταύτῃ αὐτοῦ τὸ πηδάλιον λέγεται, καὶ καθ' ὅσον οὐκ οὐσιωδῶς ὑπάρχει
15 καὶ καθ' ὅσον οὐκ ἔξισάζει. τὸ μέντοι 'οὐδὲν ἡ πηδάλιον πλοίου' ψεῦδος·
ἀδύνατον γάρ εἰναι πηδάλιον δὲ μὴ πλοίου ἐστίν. εἰ οὖν ἐπὶ πλέον τὸ πλοίον
τοῦ πηδαλίου, εἰκότας εἱργται μὴ ἀντιστρέψειν· εἰ δὲ τὸ πηδαλιωτὸν
ληφθῆ, οἰκεία τε γέγονεν ἡ λῆψις (ἡ γάρ πηδάλιον, πηδαλιωτοῦ, καὶ ἡ
πηδαλιωτόν, πηδαλίῳ τοιοῦτον) καὶ ἔξισάζει πρὸς ἀλληλα, καὶ διὰ τοῦτο 40
20 εἰκάσις ἀντιστρέψει. τρίτον δὲ παράδειγμα τίτηγριν ζῷον καὶ κεφαλήν.
καὶ ἐπὶ τούτου δὲ ὁμοίως ὡς ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πηδαλίου περιττεύει Γ
τὸ ζῷον τῆς κεφαλῆς· πολλὰ γάρ ζῷα κεφαλήν οὐκ ἔχει, ὡς τῶν
ἐν Θαλάττῃ πνεύμονες καὶ λοπάδες καὶ στρεψα πάντα, καὶ καρκίνοι δέ.
πάλιν οὖν τὸ οὐχ ἡ ζῷον, κεφαλήν ἔχει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥν
25 ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πηδαλίου ἀκούσομεθα, διτι οὕτε οὐσιωδῶς οὕτε
ἔξισαζόντως· τὸ γάρ 'οὐχ ἡ ὥρνις πτερὸν ἔχει' οὐχ διτι οὐκ οὐσιωδῶς, 45
ἀλλ' διτι μόνον οὐκ ἔξισάζει· κατ' οὐσίαν γάρ οὕριθι τὸ πτερὸν ὑπάρχει.
οὐδὲν οὖν ἀπὸ τούτων, διτι οἰκείως γινομένης τῆς ἀποδόσεως πρὸς ἀντιστροφὴν
τοῦτο λέγεται· εἰ δὲ μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ, οὐκ ἀντιστρέψει οὐδὲν ἐπὶ τῶν
30 δρυολογουμένων πρὸς ἀντιστρέφοντα λεγομένων καὶ ὀνόματα ἔχόντων
κειμενα. διταν γάρ μὴ αὐτὸν ληφθῇ πρὸς δ λέγεται οἰκείως, ἀλλά τι τῶν
συμβεβηκότων ἔκεινη, οἷον ἐὰν μὴ ὁ δεσπότης ληφθῇ, ἀλλ' ἀνθρωπος
ἡ δίπουν, κανὸν ἀλγθὲς εἰπεῖν 'ὁ δοῦλος ἀνθρώπου δοῦλος', ἀλλ' οὐκ ἀντι- 50
στρέψει· οὐ γάρ ὁ ἀνθρωπος δούλου ἀνθρωπος ἡ τὸ δίπουν, διότι οὐκ
οἰκείως, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς ὁ τῆς κατηγορίας τρόπος.
καὶ κανόνα δέ τινα κριτικὸν παραδίδωσιν τοῦ οἰκείου τρόπου τῆς ἀποδόσεως·

1 ἔξισάζῃ ex -ζει ut vid. mut. A

2 πτερόγ] πρότερον Α

καὶ om. L

6 alt

τὸ om. A

τὸ

τόδε J1: τόδε L

10. 11 ἀνάπολιν JLΑ: ἀνάγκη πάλιν Κν: πάλιν b

11 οὐκέτι] οὐκ ἔχει Α

12 alt. τὸ ex τοῦ corr. L¹

14 καὶ JL, del. J: om. ΚΑν

19 καὶ post τοιοῦτον supra Ja

21 τούτοις L

23 λεπάδες potius L

29 τοῦτο ex τὸ corr. Ja

αποδοθῇ(J) JLΚ: ἀπόδο-

Δ: ἀπόδοθοι ν

ἀντιστρέψει Α

et Porph. p. 117,3 B.

30 πρὸς om. Κ

32 ἀλλ' om. Α

ἀν γάρ οἰκείως ἀποδεδομένον η̄ πρὸς δὲ λέγεται, πάντων περιαιρου-
μένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστίν, μένοντος δὲ ἐκείνου μόνου,
πρὸς δὲ οἰκείως ἀπεδόθη, ἀεὶ πρὸς αὐτὸν | ρήθυμσεται, ὡς ἐπὶ 47° Δ
τοῦ δεσπότου καὶ δούλου· ἀφαιρουμένων γάρ ἀπὸ τοῦ δεσπότου τῶν ἄλλων
5 πάντων ὁ δοῦλος πρὸς τὸν δεσπότην ρήθυμσεται, διτι οἰκείως ἀπεδέδοτο.
ἐὰν δὲ μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ, ἀλλὰ δὲ δοῦλος ἀνθρώπου λέγοιτο, περιαιρου-
μένων τῶν ἄλλων τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲ δεσπότης περιαιρεθῆσεται, καὶ δὲ
δοῦλος οὐκέτι οὐδὲ πρὸς ἀνθρωπὸν ρήθυμσεται οὐδὲ ἔσται διλας πρὸς τι·
μὴ γάρ ὄντος δεσπότου οὐδὲ δοῦλος ἔσται, η̄ καν εἴη, οὐ πρὸς τι ἔσται. 5
10 δομοίως δὲ καὶ τὸ πτερὸν ἐὰν πρὸς ὄρνιν ἀποδοθῇ, περιαιρουμένων καὶ
τῶν ἄλλων τοῦ ὄρνιθος καὶ τοῦ πτερωτοῦ οὐκέτι ἔσται τὸ πτερὸν πρὸς
τι· μὴ γάρ ὄντος πτερωτοῦ οὐδὲ πτερὸν ἔστιν, η̄ καν εἴη, οὐ πρὸς τι
ἔσται. ὄρνιθος δὲ ἀναιρεθέντος, πτεροῦ δὲ ὄντος πρὸς τὸ πτερωτὸν ἀπο-
δοθῆσεται, ὡς ἐπὶ σφηκῶν· ἔστιν γάρ ἐπὶ σφηκῶν καὶ ἄλλων. δρα οὖν
15 διτι δύο παραδείγματα παρέλαβεν τῆς ἀνοικείως γινομένης ἀποδόσεως, κοινὸν
μὲν ἔχοντα τὸ κατ' ἄλλο τι λαμβάνεσθαι, οὗτον δέ, διτι τὸ μὲν κατὰ τὸν 10
δοῦλον καὶ δεσπότην παράδειγμα τὴν πρὸς τὰ κατὰ συμβεβηκός ἀνοικείως
γινομένην ἀπόδοσιν ἀποδείκνυσιν, τὸ δὲ κατὰ τὸν ὄρνιν καὶ τὸ πτερὸν ἐν
μὲν τοῖς κατ' οὐσίαν ἔστιν, τὸ δὲ ἀγοίκειον ἔχει κατὰ τὴν ὑπερβολὴν καὶ
20 ἔλλειψιν. ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὴν τῆς λέξεως σαφήνειαν εἰρήσθω.

Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων τινὲς εὐθὺς διασύρουσιν τὰ δονόματα, τὸ κεφα-
λωτὸν καὶ πηδαλιωτὸν καὶ πτερωτόν. καὶ ἐκείνων μὲν ἔδει κατα-
φρονεῖν, ἀλλὰ ἐπειδὴ συνέβη τῶν ἐξηγητῶν τοὺς φύλοσοφωτέρους ἀντι- 15
λέγοντας αὐτοῖς πολλῶν καὶ καλῶν λόγων ἐσμὸν ἀνακινῆσαι, διὰ τοῦτο καὶ
25 ἐγὼ τῶν ἀντιρρήσεων συντόμως μνημονεύσω. καὶ πρῶτον μὲν ἀγνοοῦσιν
ώς οὐκ ἔχρήσατο τούτοις τοῖς δονόμασιν, ἄχρι δὲ παραδείγματος ὑπέδειξεν
οἷα δὲ η̄, εἰ ἐκείτο τοῖς θεατεῖσιν ὑπ’ αὐτοῦ πράγμασιν δονόματα. ἐπειτα
τὸ τῷ εὑρέθεντι πράγματι τὸ οἰκεῖον δονόματος δονόματα, διπερ ἀν καὶ αὐτὸς
30 ὁ δονοματοθέτης ἔθετο, εἰ τοῦ πράγματος ἔννοιαν ἔλαβεν, σπουδῆς ἀξιον,
ἀλλὰ οὐ γέλωτος ἀν εἴη. πρὸς δὲ τούτοις καὶ αὐτὴν τὴν δονοματοποιίαν 20
οὐκ ἐπὶ ξένα δονόματα παρήγαγεν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν κειμένων ἐν τῇ συνηθείᾳ Ε
μικρὸν παρακλίνας τοῖς συνήθεσι μὲν, οὐ συνήθως δὲ ἔχρήσατο, οἷον τῷ
πηδαλιωτῷ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου· οὕτως ἔσπειδεν πανταχοῦ τὴν συνηθείαν
φυλάττειν. καὶ γάρ ἀσφαλέστατος τρόπος δονοματοποιίας ὁ ἀπὸ τῶν ἥδη
35 κειμένων καὶ τῆς κρατούσης συνηθείας· καὶ γάρ οἱ πρῶτοι δονοματοθέται
φαίνονται ἀπὸ τῶν συνήθων καὶ ἀπλουστέρων τὰ ἄλλα συντιθέντες, ὡς αἱ
ἔτυμοιογίαι δηλοῦσι, καὶ μέντοι οἱ οὕτως ποιῶν περὶ τὴν λέξιν ὀλέγον 25

1 ἀν Arist. cod. Cd: ἐὰν ceteri Ar. cod.
2 καταλειπομένου δὲ μόνου τούτου Arist.

Arist. ἀπεδόθη Ja: ἀποδοθῇ Λ
ετ. L² 16 ἔχοντας K: ἔχοντες ν
σαφήνειαν add. δρθῶς JKv, sed del. J

ἀποδεδομένον Arist.: ἀποδιδόμενον JLKAν
μόνου supra J¹ 3 ἀπεδόθη οἰκείως

αὐτὸν Kv: αὐτὰ JLA 6 ἐὰν] ἐ L¹,
18 ἀποδείκνυσιν ἀπόδοσιν Kv 20 post
26 ἀπεδείξεν L 33 ὄντως A

κανίζει, τὴν συνήθη περὶ τῶν πραγμάτων ἔννοιαν φυλάττων. ἔτι δὲ πάσης ¹⁷ τέχνης οἰκείον τὸ δύναματοποιεῖν· καὶ γὰρ ὁ γεωμέτρης καὶ ὁ μουσικὸς περὶ τὴν γραμμὴν τοὺς πολλοὺς ἔγνωστα διαιτήσιντες ἴδια τιμέναι ταῖς πράγμασιν μακεσσαὶ ἀνάγκητα καὶ ἀσυνήθη τοῖς πολλοῖς ἀναγκάζονται. Διγῆς δὲ τούτῳ ποιοῦσιν, ἡ τοῖς κειμένοις ἥδη αὐτοὶ χρώμενοι ἐπ' ἄλλοις, ὡς τῷ χρώματι καὶ τῇ διέσει ὁ μουσικὸς καὶ τῷ κέντρῳ ὁ γεωμέτρης, ἡ τὰ μηδὲ ὅλως ²⁰ κείμενα ἔξευρίσκοντες. καὶ εἰ μὲν θέσει τὰ δύναματα, στοχαστέον τοῦ σκοποῦ τῆς θέσεως· εἰ δὲ φύσει, προσέχειν τῇ φύσει τοῖς οἰκείοις πράγμασιν τοὺς οἰκείους φιλόγονους συντάττοντας.

10 Εὔδωρος δὲ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἐγκαλεῖ ὡς οὐ συντάττεται τὸ πτερὸν τῷ πτερωτῷ· τὸ μὲν γὰρ πτερὸν ἐνεργείᾳ λέγεται, τὸ δὲ πτερωτὸν δυνάμει, ὡς δυνάμενον πτερωθῆναι· εἰ δὲ ἐνεργείᾳ γένοιτο, οὐ πτερωτόν, ἀλλ' ἐπτερωμένον λέγεται. ὄμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πηδαλίου διορίζεται, διτὶ οὐ πρὸς πηδαλιωτόν, ἀλλὰ πρὸς πεπηδαλιωμένον ἀν λέγοιτο, καὶ ἡ κεφαλὴ ²⁵ πρὸς κεκεφαλωμένον. ὁ δὲ ταῦτα ἀπορῶν ἀγνοεῖ διτὶ διχῶς τούτων ἔκαστον λέγεται, καὶ ὡς δυνάμει καὶ ὡς ἐνεργείᾳ, ὥσπερ καὶ τὸ ὑφαντὸν καὶ τὸ ἐνδυτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ἥδη ὄντος ἵματίου λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ δυναμένου γενέσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων ἐν χρήσει ἔτι μᾶλλον ὡς ἀν βούληται ὁ τιθεὶς χρήσασι τὸν. προσεκτέον δέ, φασὶν οἱ ἔξηγηταί, μήποτε καὶ τὴν ἀρχὴν ²⁰ ἡμᾶς ἡ ἀπορία παραλογίζεται· εἰ γὰρ ἡ πρώτη θέσις τοῦ πτερωτοῦ πρὸς τὸ πτερὸν συντάττεται καὶ τοῦ πηδαλιωτοῦ πρὸς τὸ πηδάλιον, καὶ ἀπ' ²⁵ ἔκεινων παρωνόμασται, πῶς οὐχ ὄμοιώς συνέζευκται πρὸς ἄλληλα, εἴπερ η πρώτη σύστασις αὐτῶν εἶχεν τὸ κοινὸν καὶ συνηρμοσμένον;

"Ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἄποπον εἰναι τὸν διορισμὸν τῆς τοιαύτης ἀποδίθης· τὸ γὰρ πτερὸν καὶ τὸ πηδάλιον καὶ τὴν κεφαλήν, ὅπως ἀν ἀποδίθη, μὴ δεόντως ἀποδίδοσθαι· μηδὲ γὰρ εἰναι ὅλως τῶν πρὸς τι, διότι ἔκαστον αὐτῶν μέρος ἐστὶν οὐσίας καὶ οὐσίᾳ, οὐδὲν μία δὲ οὐσία τῶν πρὸς τι, ὡς καὶ αὐτῷ δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει. εἴτε οὖν ὡς Ἀθηνόδωρος οἰεται ³⁰ πρὸς τι εἰναι κατὰ Ἀριστοτέλη, ἐφ' οὐ ἡ προσηγορία ἐπιζητεῖ τὸ πρὸς ὃ λέγεται (οὐ γὰρ δοῦλον ἀκούσας ἐπιζητεῖ τὸν οὐ ἐστὶ δοῦλος), εἴτε ὡς Κορνοῦτος πρὸς τι εἰναι φησιν οἷς συμπροσπίπτει πρὸς ἔτερον ἡ σχέσις, οὐ μέντοι ἡ συντακτική, ὡς ἐπὶ τῶν ἔχοντων καὶ ἔχομένων, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑπόστασιν, διτὸν αὐτῷ τῷ φειναι τὴν πρὸς ἔτερον ἀπόνευσιν ἔχῃ, κατ' οὐδένα τρόπον τὸ πηδάλιον ἡ τὸ πτερὸν πρὸς τί ἐστιν. οὕτε γὰρ ἐπιζητεῖ τι πρὸς ³⁵ δὲ λέγεται οὔτε κατὰ τὴν πρὸς ἔτερον ὑποστατικὴν σχέσιν λέγεται· οὐσίᾳ ⁴⁰ γὰρ τὸ πηδάλιον καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ πτερόν. δεῖ δὲ μὴ τὴν μὲν συν-

4 ἡ συνήθη Ja: συνήθη ceteri 6 διαιτέσει Λ 7 ἔξευρηκότες Λ 9 συντάττοντες ν 15 κεκεφαλαιωμένον ΙΚν 16 τὸ ante ἐνδυτὸν supra Ja 20 παλογίζεται Λ 21 πτερωτὸν Λ ἀπ' επ' Λ
 29 ἀριστοτέλη J: ἀριστό^Δ L: ἀριστοτέλην ΚΛν 31 κορνοῦτος in κουρνοῦτος mut. L
 ἡ (ante σχέσις) supra Ja: om. Α 33 ὅτι L ω ΛΛ, cf. p. 188,5. 39: om. ΙΚν
 ἔχη ΚΛν: ἔχει JL 35 ante κατὰ add. τὴν Α 36 μὲν abundant
 36. 188,1 συντακτικὴν Κν, supra JaL¹: συστατικὴν JL in lin., Α

τακτικὴν μόνην καὶ τὴν κατ' ἔλλειψιν ἐπίνοιαν λαμβάνειν, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ σύστασιν· οὕτως γάρ καὶ τὸ μέρος σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ ὅλον οὐ μέρος ἐστίν, κατ' αὐτὸ τοῦτο καθὸ μέρος ἐστίν. καὶ δρυῶς ὁ Βόγημος τὴν χεῖρα καὶ τὴν κεφαλὴν καθ' ὅσον μέρη συνεχώρει τῶν πρός τι εἶναι, 5 οὐ | μὴν καθὸ ἐστιν χεῖρ καὶ δὲ ἐστιν χεῖρ οὐδὲ δὲ ἐστιν κεφαλή, ἀλλὰ 48 Λ κατὰ τοῦτο οὐσίας εἶναι. νῦν οὖν τὸ πρός τι αὐτῶν θεωρείσθω ὡς μερῶν πρὸς ὅλα, καὶ οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει. τινὲς δὲ πρὸς τὴν εἰρημένην ἀπορίαν ἀπολογούμενοι λέγουσιν ὡς τὸ πηδάλιον καὶ τὸ πτερὸν οὐ πάντας 10 'Αριστοτέλης πρός τι λέγει ἔνεκά γε τῶν ἐν ταῖς κατηγορίαις διαταττομένων, ἀλλὰ παραδείγματα αὐτὰ ποιεῖται τῆς διδάσκαλίας τῶν πλεονάζοντων καὶ ἔλλειπόντων, ὡς εἰ καὶ τὸ ζῷον παρέλαβεν δεικνὺς δπως χρὴ τὰ ἔξιά- 15 ζοντα παραλαμβάνειν εἰς τὴν ἀντιστροφήν. οἱ δὲ ταῦτα λέγοντες ἐπι- λεκτῆσθαι δοκοῦσιν, δτι ὡς εἰς ἄτοπον ἀγαγὸν τὸν λόγον ὁ 'Αριστοτέλης ἐπήγαγεν οὐκ ἄρα ἐσται τὸ πτερὸν τῶν πρός τι. καίτοι εἰ μὴ 20 πρός τι αὐτὸ ἔβούλετο εἶναι, πῶς ὡς ἄτοπον ἐτίθεται τὸ ἀντικείμενον;

'Απολλώνιος δὲ ὁ 'Αλεξανδρεὺς ἀκαταλλήλως φησὶν εἰρῆσθαι τῶν δύο παραδείγμάτων τὴν ἀπόδοσιν, διότι 'ὅπου μὲν εἴρηκεν 'οὐχ ἢ ὅρνις ἐστίν, 10 πτερὰ ἔχει· πολλῶν γάρ ἐστιν πτερὰ οὐκ ὅρνιθων', ὅπου δὲ οὐκ ἢ ζῷον, κεφαλὴν ἔχει· πολλὰ γάρ τῶν ζῷων κεφαλὴν οὐκ ἔχει, δέον εἰπεῖν 20 'πολλαὶ γάρ κεφαλαὶ εἰσὶν οὐ ζῷων', ὡς ἐκεῖ 'πολλὰ γάρ πτερὰ οὐκ ὅρνιθων'. εὔκολον δὲ εἰπεῖν δτι ἄμφω μὲν παραδείγματα παρέθετο τοῦ πλεονάζειν καὶ ἐλλείπειν καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀντιστρέψειν, καὶ δπου μὲν τὸ πτερὸν πλεονάζει τοῦ ὅρνιθος, τουτέστιν τὸ ἐχόμενον τοῦ ἔχοντος, δπου δὲ ἀνάπταιν τὸ ἔχον τοῦ ἐχόμενου, ὡς τὸ ζῷον τῆς κεφαλῆς. τὸ γάρ 25 λέγειν δτι ὥσπερ τὸ πτερὸν ἐπὶ πλέον τοῦ ὅρνιθος, οὕτως καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ζῷου, διότι καὶ σκορδῶν εἰσὶν κεφαλαὶ καὶ φοινίκων, πολλῇ τῇ ὄμωνυμᾳ καὶ τῇ μεταφορῇ χρωμένων ἐστίν. δεῖ δὲ τὰ πρός τι κυρίως ἀντιστρέ- 30 φοντα λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὄμωνύμως ἢ κατὰ μεταφοράν. οὕτως δὲ λαμβανομένων τὸ ζῷον ἐσται ἐπὶ πλέον τῆς κεφαλῆς, ἀφ' οὐ τὸ μὴ ἀντι- 35 στρέφειν διελέγχεται, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀλλῆς συζυγίας ἀπὸ τοῦ πτεροῦ.

'Ο δὲ 'Αρίστων τοιαύτην ἀπορίαν ^{τοῖς} εἰρημένοις ἐπάγει· "εἰ πᾶν πρός 20 τι ὡς πρὸς ἔτερόν τι ἀπολελυμένον ἑαυτοῦ πρός τι λέγεται, οἷον ὁ πατήρ πρὸς υἱόν, ὁ δὲ κόσμος οὐδὲν ἀπολελυμένον ἑαυτοῦ ἔχει (οὐ γάρ ἐστιν τι B τοῦ κόσμου ἐκτός), οὐκ ἐσται πρός τι ὁ κόσμος. καίτοι τῶν πρός τι 25 ἐστιν· ὡς γάρ τὸ πτερὸν πτερωτοῦ πτερόν, οὕτως καὶ τὸ ἐν κόσμῳ κοσμω- τοῦ καὶ τὸ ἐν γῇ γεωτοῦ καὶ τὸ ἐν ἀέρι ἀερωτοῦ". πρὸς δὴ τοῦτο ῥητέον δτι κακῶς εἰληπται ἐν ἀρχῇ τὸ πᾶν πρός τι ἀπολελυμένον πρὸς ἔτερον λέγεσθαι· τὸ γάρ ὅλον καὶ τὸ μέρος τῶν πρός τι δητα οὐ λέγεται πρὸς ἀπο- 30 λελυμένα. καὶ ὁ κόσμος οὖν ὡς μὲν οὐσία καὶ δὲ ἐστιν οὐκ ἐστιν πρός τι, ὡς

2 supra κατὰ καθυπο JaL¹ (id est καθ' ὑπόστασιν, haud recte, cf. 79,20) 3 κατ' αὐτὸ JL: καθ' αὐτὸ KAv καθὸ] οὐ Λ 8 ὡς] δτι L 14 οὐκ ἄρα] οὐ γάρ ἐτι codd. Arist. 17 εἰρῆκεν] cf. p. 7 a 1 19 οὐκ e corr. L¹ 20 εἰσιν, εἰσ in ras. L 26 εἰσὶν] ἐστὶ L 29 τὸ ζῷ(τ)ον J in lin., LKv: τῶν ζῷ(τ)ων A, supra J 36 γαιωτοῦ L

δὲ δλον καὶ κόσμημα τῶν ἔσυτοῦ μερῶν πρὸς τὰ μέρη λέγεται καὶ τὰ 48^τ
μέρη πρὸς τὸ δλον. εἰ δὲ καὶ κόσμης λέγεται ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ κοσμή-
τητοῦ, οὐταν καὶ ὑποτετάσαι πεγωρισμένας εἰ δὲ υὴ ὑποτετάσαι. ἀλλ᾽ ἐπι-
νοίᾳ κεχώρισται. μῆποτε δὲ οὐδὲ καλῶς εἰληπται τὸ κοσμωτόν. εἰ μὲν
5 γὰρ τὸ δλον ἔστιν τὸ κοσμωτόν, ὁ κόσμης οὐκέτι τὸ δλον, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ
δλῷ ἔστιν, ὥσπερ τὸ πτερόν ἐν τῷ πτερωτῷ· καίτοι ἀπορῶν τὸ ἐν 30
κόσμηφ κοσμωτοῦ ἔλεγεν, ὡς τοῦ κόσμου ὄντος τοῦ κοσμωτοῦ ὡς τοῦ
ὄντοντος τοῦ πτερωτοῦ. εἰ δὲ τὸ μέρος ἔστιν τὸ ἐν τῷ κόσμηφ τὸ κοσμωτόν,
ἔστιν τὸ δλον ἐν τῷ ἔσυτῳ μέρει, ὡς τὸ πτερόν ἐν τῷ πτερωτῷ. ἔστι
10 δὲ μᾶλλον ἀπόπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ γεωτοῦ· εἰ γὰρ ἡ γῆ τὸ δλον καὶ
ἔστιν ἐν τῷ γεωτῷ, ἔσται τὸ δλον ἐν τῷ μέρει, ὡς τὸ πτερόν ἐν τῷ πτερωτῷ.

’Αλλὰ διὰ τί ’Αρχύτας καίτοι μηδὲν ἔλαττον τοῦ ’Αριστοτέλους ἀκρι-
βολογήσθενος παρῆκεν τοῦτο τὸ ἰδίον τῶν πρὸς τι, τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα 25
λέγεσθαι; η δι το συνυπάρχειν αὐτὰ θέμενος καὶ αἴτια εἶναι ἀλλήλων, τὴν
15 κατὰ τὸ εἶναι ἀντιστροφὴν αὐτῶν παρεδέξατο τῆς κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὸ
λέγεσθαι καταφοροήσας, η καὶ ὡς συνυπαγομένην αὐτὴν ἐκείνη παραλιπόν.

p. 7 b 15 Δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι ἄμα τῇ φύσει ἔως τοῦ ὕστε πρότερον
ἀν τῆς αἰσθήσεως τὸ αἰσθητὸν εἶναι δόξειεν.

Τὸ μάλιστα ἰδίον τῶν πρὸς τι νῦν ἀποδίδωσιν τὸ ἄμα εἶναι τῇ φύσει. Γ
20 οἰκειότερον γάρ ἔστιν πρὸς ἐπιστήμην τὸ διὰ τῶν κατ’ ἰδίαν ὑπαρχόντων 41
τὴν θήραν τοῦ γνωστοῦ ποιεῖσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων γενῶν καὶ ἀναγκαῖον
ἔστιν τοῦτο· οὐτως γάρ μνημονίας ἔκαστον αὐτῶν αὐτὸν καὶ τὸ ἔσυτὸν θεωρεῖν
δύνατόν. οὗτον δὲ καὶ ὁ ’Αρχύτας ὡς ἰδίον ἀποδίδωσιν τῶν πρὸς τι “τὸ
τε συνυπάρχειν ἄμα ἀλλήλοις καὶ ἀλλάλων δὲ αἴτια ἡμεν· ἐὰν γάρ διπλά-
25 σιον ἦ, ἀνάγκα καὶ ἡμίσιον ἡμεν, εἰ δὲ καὶ ἡμίσεον, ἀνάγκα καὶ διπλάσιον,
καὶ ἔστιν καὶ τὸ διπλάσιον αἴτιον τῷ ἡμιτέσιῳ ἡμεν καὶ τὸ ἡμίσεον τῷ 45
διπλασίῳ ἡμεν”. δοκεῖν δέ *(φησιν)* κάριστοτέλης τὰ πρὸς τι ἄμα τῇ φύσει
εἶναι, η διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῆς περὶ τοῦτο δόξης τὸ δοκεῖ προσθεῖς η
διὰ τὸ καὶ πάλι τοῖς φιλοσόφοις τοῦτο δεδόχθαι· καὶ γάρ ’Αρχύτας, ὡς
30 εἴρηται, τοῦτο ἰδίον ἔθετο τῶν πρὸς τι, καὶ Πλάτων ἀρεσκόμενος αὐτῷ
φαίνεται· η δι το ἔχει τινὰ διορισμόν, πότε καὶ πῶς ἀλληλίες εἶναι δύναται τὸ

2. 3 κοσμήματος Α 3 κεχωρισμένως Α 4 τὸ bis Α κοσμητόν ν
5 οὐκέτι] οὐκέτι Α τὸ post οὐκέτι supra Ja 6 πτερὸν bis Α 8 ἐν
κόσμῳ L 9 ἐν τῷ ἔσυτοῦ μέρει L, sed ὡ et οὐ in ras. L⁴ 10 ἔσυτη] αὐτῶν Α
ἐπι] ἔστι Kv 10 γαιωτοῦ L: γετῶ K 11 γαιωτῷ L 21 θήραν, θή
in lit. L 23 δ supra Ja: om. Α Λάρχύτας] fr. 39 II., cf. p. 183,3 25 ἀνάγκη
altero loco K 26 καὶ ἔστιν καὶ τὸ διπλάσιον om. ν τῶν ἡμιτέσιον Jb, sed cf.
ἀλλάλων τὸ L et ante corr. Α ἡμίσεον, σεον in ras. L 26. 27 τῶν
διπλασίωι J: τῷ διπλασίῳ b 27 δοκεῖν JA: δοκεῖ LKv, e corr. I. φησιν hic
asterisco posito in marg. b: post ἄμα in fine lineac L³: om. JL¹KΛν καὶ ἀριστοτέλης
Kv: κάριστοτέλης J: ||άριστοτέλης L, ης in ras.: ἀριστό^τ Α 28 τούτου Α
29 δεδέχθαι Α 30 Πλάτων] Rep. IV p. 438 B

λεγόμενον. τὸ δὲ ἄμα τῷ τῇ φύσει προσέθηκεν, ἐπειδὴ πολλαχῶς τοῦ 48^a ἄμα λεγομένου, ὡς αὐτὸς προσίων ἐπιδέξει, ἐν τι τῶν σημαντικέστων ἐστὶν τὸ τῇ φύσει ἄμα· δηλοῦ δὲ τὸ συμπεφυκέναι ἀλλήλοις καὶ αὕτια εἶναι ἀλλήλων καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἡττῆσθαι καὶ συνεισάγειν τε ἀλληλα καὶ συναναιρεῖν.
 5 πατρὸς γάρ ὅντος οὗδε ἐστιν καὶ ἀνάπταλιν, καὶ μὴ ὅντος οὐκ ἐστιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο δι' ἐπαγωγῆς αὐτοῦ ποιεῖται τὴν πίστιν ἐφ' ἔκαστον ἐπιών τῶν 48^b Δ πρὸς τι τῶν ἀναμφιβόλως συνυφεστηκότων. τριχῶς δὲ ποιεῖται τὴν ἐπιγείρησιν ἔκ τε τοῦ συνυπάρχειν, δηλοῦ διὰ τοῦ ἄμα γάρ διπλάσιον καὶ ἥμισον ἐστιν, καὶ ἐκ τοῦ συνεισάγειν καὶ συνεισάγεσθαι, δηλοῦ διὰ 10 τοῦ καὶ ἥμισεος ὅντος διπλάσιον ἐστιν, καὶ ἔτι ἐκ τοῦ συναναιρεῖν καὶ συναναιρεῖσθαι· μὴ γάρ ὅντος διπλασίου, φησίν, οὐκ ἐστιν ἥμισυ καὶ ἀνάπταλιν. διττοῦ δὲ ὅντος τοῦ συνυπάρχειν ἀλλο μὲν τὸ καθ' ὑπόστασιν συνυπάρχειν, ὡς τὸ φῶς τῷ ἡλίῳ συνυφεστηκεν, ἀλλο δὲ τὸ κατὰ σχέσιν, ὅπερ οὐ πάντως καὶ τὴν οὐσιώδη ὑπόστασιν ἔχει ἐπίσης. ὁ γάρ 15 πατὴρ ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ οὐσίου τὴν μὲν κατὰ σχέσιν συνύπαρξιν ἀπόλλυσιν· οὔτε γάρ ὁ οὗδε ἐστιν οὔτε ὁ πατὴρ οὐσίου μὴ ὅντος· καὶ γάρ ἀποθανόντος τοῦ οὐσίου λέγηται πατὴρ, κατὰ ἀναφορὰν λέγεται τὴν ὅτε ἔζητο τὴν μέντοι κατ' οὐσίαν ἔαυτοῦ ὑπόστασιν οὐκ ἀπόλλυσιν. ὥστε τὸ συνυπάρχειν καὶ τὸ συναναιρεῖν ἐπὶ τῶν πρός τι τὸ κατὰ σχέσιν, ἀλλ' οὐ τὸ 20 κατ' οὐσίαν ληπτέον· ἐν ᾧ γάρ ἐστιν τοῖς πρός τι τὸ ὑπάρχειν, ἐν τούτῳ καὶ τὸ συνυπάρχειν ἐστίν· ἐστιν δὲ ἐν σχέσει. καὶ εἰ οὕτω λαμβάνοιτο ἡ συνύπαρξις, ἀναμφίλεκτος ἀν εἴη. οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐνὶ σχέσις, ἀλλ' ἐτέρου πάντως πρὸς ἔτερον· δεῖ οὖν ἀμφω συνυπάρχειν τὴν τοιαύτην συνύπαρξιν, εἰ μέλλοι καὶ ἡ σχέσις ἐν αὐτοῖς διασφύζεσθαι· τοῦ γάρ ἐτέρου μόνου ὑπομένοντος οὐκ ἔσται ἡ σχέσις. καλῶς δὲ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ἐπιμήσατο τὴν πίστιν Ἀριστοτέλης· τὰ γάρ ἀνωτάτω γένη διὰ τῶν ὑφ' ἔχυτὰ καὶ τῶν 15 μερικωτέρων ἔαυτῶν ἐπιδείκνυται· οὐ γάρ ἐστιν καθολικώτερόν τι αὐτῶν λαμβάνοντα ποιήσασθαι διὰ συλλογισμοῦ τὴν ἀπόδειξιν, ἀπὸ μέντοι τῶν ὑστέρων καὶ μερικωτέρων ὡς ἐξ ἐναργῶν καὶ αὐτοπίστων ποιούμεθα τὴν 20 35 πρός τι· τὸ γάρ αἰσθητὸν καὶ ἐπιστητὸν πρότερα δοκεῖ, τὸ μὲν τῆς αἰσθή-

'Αλλ' ἐπειδὴ χρὴ καὶ τοὺς ἐναντίους λόγους ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ ἀληθεῖς ὥστιν, ὅπως ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων διελεγχόμενοι μὴ ἀπατῶσι τοὺς ἐπιπολαιοτέρους, ἀνασκευὴν τοῦ εἰρημένου λόγου ἔνδοξον προτείνει. οὐ γάρ ἐπὶ πάντων, φησίν, ἀληθὲς δοκεῖ τὸ ἄμα τῇ φύσει εἶναι τὰ 20 35 πρός τι· τὸ γάρ αἰσθητὸν καὶ ἐπιστητὸν πρότερα δοκεῖ, τὸ μὲν τῆς αἰσθή-

1 malim τῷ δὲ ἄμα τὸ τῇ om. Kv	2 αὐτὸ Λ	ἐπιδέξει] 13 p. 14 ^b 24	4 συναναιρεῖν, v. alt. in ras. L
5 καὶ alt. om. Α	7 ἀναμφίβόλως ī marg. b: ἀμφίβόλως ceteri	8. 9 διπλάσιον τέ ἐστι καὶ ἥμισυ Arist., sed	
10 καὶ (post τοῦ) om. L	10 καὶ (post τοῦ) om. L	ἥμισεος, ος ex ως corr. J	
17 λέγηται KAv: λέγ ^τ L: λέγηται J	λέγεται] λέγηται Α	21 εἰ om. Α	
22 ἐν om. L	25 ἐστιν Kv	28 λαμβάνοντα JL: λαβόντα Α: λαμβάνοντες Kv	
29 ἐξ] οὐκ Α	30 ἐπιβουλήν Α	συλλογισμοῦ JL: συλλογή Α: συλλογής Kv	
33 ἐπιπολαιωτέρους Α		32 ὑπὸ JLΑ, sed ο et ο in lit. J: ἐπὶ Kv	

σεως, τὸ δὲ τῆς ἐπιστήμης. τοῦτο δὲ δείκνυσιν πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἐναρ- 48^ν Ε γείσας· ὡς γάρ ἐπὶ τὸ πολύ, φησίν, προϋπαρχόντων τῶν πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν· οὖσιν γάρ αὐτοῖς πελάζομεν, καὶ δὲ ήμεν κοιτιδὴ βρέφη, τὰ μὲν ἐπιστητὰ ὅστερον ήμεν γενόμενα καὶ τότε . ἴη, ἐπιστήμη δὲ αὐτῶν οὕπο τὴν, καὶ ἡ μὲν τῆς ἐκλείψεως ἐπιστήμη διὰ Ηὐλιοῦ Ὅστερον θλίμεν εἰς τὸν "Γλληγας. ή, δὲ ἔκλειψις αὐτὴ καὶ τὸ ἐπι- 25 στητὸν προϋπηρχεν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐναργέστερον. τίνα δὲ τὰ δλίγα ἔτσιν. ἐφ' ὧν ἀμα τῷ ἐπιστητῷ ἔτσιν ἡ ἐπιστήμη; τὰ ἄνευ ὥλης τὰ νοητὰ ἀμα τῇ κατ' ἐνέργειαν δεῖ ἑστώσῃ ἐπιστήμη ἔτσιν, εἴτε καὶ ἐν 10 ήμεν ἔτσιν τις τοιαύτη δεῖ ἄνω μένυσα, ὡς Ηλωτίνηρ καὶ Ἰαμβλήχιρ δοκεῖ, εἴτε καὶ ἐν τῷ κατ' ἐνέργειαν νῦν, εἰ τις καὶ τὴν νόησιν ἐκείνην ἐπιστήμην θλοιτο καλεῖν. δύναται δὲ καὶ διὰ τὴν κοινῶν ὑπόστασιν εἰρῆσθαι τὴν ἐξ ἀφαιρέσεως· ἀμα γάρ τῇ ὑποστάσει τούτων καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔτσιν. ἀληθὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναπλασμάτων τῶν τε ἐν τῇ φαντασίᾳ καὶ τῶν 30 15 τεχνητῶν ἀμα γάρ χειμαρια καὶ ἐπιστήμη τῆς χειμαρίας. διὰ τὸ οὖν προσ- έθηκεν τὸ ἡ ἐπ' οὐδενός; ἡ δὲ τινὲς ἀνήρουν καὶ τὰ καθόλου καὶ τὰ νοητὰ καὶ τὰ ὄπωσοῦν ἐπινοούμενα ἢ δὲ τὰν ἦν ταῦτα ἐν τῇ φύσει, τὰς ἐπινοίας αὐτῶν Ὅστερον ἐλάβθημεν, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐπὶ τούτων προϋπάρχειν τῆς ἐπιστήμης τὸ ἐπιστητόν. οὗτως μὲν οὖν κατὰ τὸ πρό- 20 τερον ἐπιγέρημα δοκεῖ δεῖξαι διὰ πρότερον τῆς ἐπιστήμης τὸ ἐπιστητὸν καὶ οὐχ ἀμα τῇ φύσει.

Κατὰ δευτέραν δὲ ἐπιβολὴν πολλαχῶς τοῦ προτέρου λεγομένου, ὡς 35 καὶ αὐτὸς Ὅστερον διδάξει, καθ' ἔνα τρόπον νῦν αὐτῷ χρῆται, καθ' ὅσον τὸ μὲν φύσει πρότερον συναναιρεῖ μέν, οὐ συναναιρεῖται δέ· μονάδος γάρ μὴ 25 οὔσης δυάς οὐκ ἔτσιν καὶ ζώου μὴ ὄντος οὐδὲ ἄνθρωπος ἔτσιν, οὐ μὴν ἐὰν ἀναιρεθῆ δυάς, ηδη καὶ μονάς ἀναιρεῖται· οὐ γάρ ἐν τῇ δυάδι ἔχει τὸ εἶναι ἡ μονάς καθ' ἔνατὴν ὄφεστῶσα· τὰ δὲ τῇ φύσει δεύτερα οὐ κατὰ τὴν ἀναίρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶναι τὴν ἀκολουθίαν ἔχει· τὸ γάρ δεύτερον συνεπιφέρει μὲν ἔαυτῷ τὸ πρῶτον, οὐ συνεπιφέρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ· δυάδος 40 30 γάρ οὔσης ἀνάγκη καὶ μονάδα εἶναι καὶ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῆν εἶναι, Ζ οὐ μὴν μονάδος οὔσης ἀνάγκη δυάδα εἶναι οὐδὲ ζώου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἄνθρωπον. οὗτως δὲ συμβεβηκότος μὲν ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι. οὐσίας δὲ οὔσης οὐκ ἀνάγκη εἶναι· συμβεβηκός. διήτι πρότερον καὶ ἀπλούστερον ἡ οὐσία τοῦ συμβεβηκότος. τοῦτον τοίνυν τὸν κανόνα τῷ ἐπιστητῷ καὶ τῇ 35 ἐπιστήμῃ προσαγαγὼν τὸ μὲν ἐπιστητόν, φησίν, ἀναιρεθὲν συναναιρεῖται;

1 τῆς post δὲ om. Α 1. 2 ἐναργείας Κν: ἐνεργείας J: ἐνεργείας ΛΑ 4 κομηδὴ Α
7. 8 τὰ et ἔτσιν om. JL 8 ἡ ἐπιστήμη ἔτσι Κν 10 Ηλωτίνηρ] Επν. III 4,3 al.
11 pr. καὶ om. b νῶ ΚΛν: ἀνώ J: ἀνώ L 13 ἀφαιρέσεως, ἀ supra, φαρέσε
in ras. Α 15 τεχνητῶν Brandis haud recte, cf. Philop. p. 119,4 B. (dissert Paraphr.
p. 35,26 II.) χειμαρια Α καὶ ἡ ἐπιστήμη L τῆς] τις Α χειμαριας Α
16 τὸ om. Α 17 ἦν] ἡ ν 22 δεύτεραν εχ δεύτερον corr. L¹ 23 διδάξει] 12
p. 14+26 αὐτὸ Α 25 διάς Α 26 καὶ ἡ μονάς b διάδει, sed corr. Α¹
27 μονάς καὶ καθ' Α 29 ἐκωτῷ] ἐκωτῷ Κν 30 ἀνάγκη καὶ ζῶν Α 31 ἀνάγκη καὶ
δυάδα Α 32 δὲ (κατ) ? 33 οὐκ om. L¹Κ, suppl. L² 35 συναναιρεῖ] ἀναιρεῖ Α

τὴν ἐπιστήμην, ή δὲ ἐπιστήμη τὸ ἐπιστητὸν οὐ σύναναιρεῖ, ὥστε 48^ο οὐχ ἄμα τῇ φύσει ἐπιστήμη καὶ ἐπιστητόν, εἰπερ τὸ συναναιροῦν μὲν μὴ⁴⁶ συναναιρούμενον δὲ πρότερόν ἐστιν τῇ φύσει. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθήτοῦ συλλογίζεται. εἰ οὖν ταῦτα τῶν πρός τι, οὐ πάντα τῶν 5 πρός τι ἄμα τῇ φύσει ἐστίν, διπερ ἔδει δεῖξαι, φαίη ἂν ἀνὴρ γεωμετρικός. θεὶ δὲ τὸ ἐπιστητὸν συναναιρεῖ τὴν ἐπιστήμην, ή δὲ ἐπιστήμη τὸ ἐπιστητὸν οὐ σύναναιρεῖ, πρόδηλον διοκεῖ· ἀναιρεθέντων γάρ τῶν ἐπιστητῶν ἐπιστήμη οὐδενὸς ἐσται, ὥστε οὐδὲ ἔσται διλοις, ἀναιρεθείσης δὲ τῆς ἐπιστήμης⁵⁰ μένει τὸ ἐπιστητόν· καλὸν γάρ διὰ ῥᾳθυμίαν ἀποβάλωμέν· ποτε τὴν τῶν ὄντων ο γνῶσιν, οὐδὲν ἡττον μένει τὰ δύντα, διπερ ἔστιν τὰ ἐπιστητά· καὶ γάρ καὶ ἐν μουσικῇ πρότερον μὲν κατηκόντιμεν διέσεως, νῦν δὲ ἀνεπαίσθητοι τούτου τοῦ διαστήματός ἐσμεν. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου δείκνυσιν αὐτῷ· μήπω γάρ τότε εὑρεθέντος αὐτοῦ ἀμφιβόλως λέγων εἰ 15 ἔστιν, «φησίν», ἐπιστητόν, | ἐπιστήμη μὲν αὐτοῦ οὕπω ἔστιν, 49^α τὸ δὲ ἐπιστητὸν ἔστιν. ἔστιν δὲ τετραγωνισμὸς κύκλου, δια τῷ διοθέντι κύκλῳ ἵσον τετράγωνον συστησάμεθα. τοῦτο δὲ Ἀριστοτέλης μέν, ως ἔοικεν, οὕπω ἐγνώκει, παρὰ δὲ τοῖς Πυθαγορείοις ηὔρηθεν φησιν⁵ Ἰάμβλιχος, «ὦς δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῶν Σέξτου τοῦ Πυθαγορείου ἀποδείξεων, δις ἄνωθεν κατὰ διαδοχὴν παράλαβεν τὴν μέθοδον τῆς ἀποδείξεως. καὶ 20 ὑπερον δέ, φησίν, Ἀρχιμήδης διὰ τῆς τοῦ Λυκομήδους γραμμῆς καὶ Νικομήδης διὰ τῆς ἴδιας τετραγωνιζούσης καλουμένης καὶ Ἀπολλώνιος διά τινος γραμμῆς, ἦν αὐτὸς μὲν κοχλιοειδοῦς ἀδελφὴν προσαγορεύει, ή αὐτὴ δέ ἔστιν τῇ Νικομήδους, καὶ Κάρπος δὲ διά τινος γραμμῆς, ἦν ἀπλῶς ἐκ διπλῆς κινήσεως καλεῖ, ἄλλοι τε πολλοὶ ποικίλως τὸ πρόβλημα κατεσκεύασαν», ως 25 Ἰάμβλιχος ἴστορει. καὶ θαυμαστὸν διτοῦτο τὸν πολυμαθέστατον ἔλαχθεν Πορφύριον, δις «φαίνεται μέν, φησίν, διτις ἔστιν τις ἀπόδειξις, καθὸ δεῖστιν σχῆμα τετράγωνου κύκλῳ παραβάλειν ὥσπερ καὶ ἄλλα σχήματα, κατεῖληπται¹⁰ δὲ οὐδέπω οὐδὲ ηὔρηται· λέγουσιν δέ, φησί, τινὲς τῶν μετὰ Ἀριστοτέλην εύρεται». μήποτε οὖν δργανική τις εὑρετική τοῦ θεωρήματος, ὅλῃ¹⁵ οὐκ ἀποδεικτική. ἔτι δὲ καὶ δι' ἄλλου παραδείγματος δείκνυσιν διτις οὐ συναναιρεῖ ή ἐπιστήμη ἀναιρεθεῖσα τὸ ἐπιστητόν· ζώου μὲν γάρ φησιν ἀναιρεθέντος ή κατὰ ύποθεσιν ή κατὰ τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ή μὲν ἐπιστήμη ἀναιρεῖται (εἴπερ ή μὲν ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ, ή δὲ ψυχὴ ἐν ζῷῳ),¹⁵

3 αὐτὸν καὶ ΚΑν: καὶ αὐτὸν καὶ J: καὶ αὐτὸν L ἐπὶ τῇς αἰσθήσεως L 9 ποτε,
πο et e in ras. J 11 διαιρέσεως Α; cf. Porph. p. 120,6 B. 13 εἰ] εἰ γε Arist. praeter
cod. n man. pr. 14 φησὶν addidi οὕπω ἔστιν] οὐκ ἔστι πω Simpl. in Phys. p. 69,21
D.: οὐκ ἔστιν οὕπω cod. e, οὐκ ἔστιν οὐδέπω cett. codd. Arist. 15 τὸ et hic et in Phys.
Simpl.: αὐτὸς vel αὐτὸς Arist. libri 16 τετράγωνον ἵσον Kv 18 Ἰάμβλιχος] ἐν τῷ
Els τὰς κατηγορίας ὑπομνήματι (Simpl. in Phys. p. 6,07 sqq. D.) 17 πυθαγορείοις A
20 λυκομήδους JLA: λυκομήδου Kv: ίμμο ἐλικοειδοῦς, ut hab. in Phys. νικομήδης L:
νικοδῆμος ceteri 23 ἔστιν om. Kv νικοδήμους Α 25 τοῦτον τὸν Α 26 Πορφύριον] cf. p. 120,14 B. καθὸ] καθ' ἦν Porph. 27 τετράγωνον K περιλαβεῖν Porph.
codd. p. 120,15, παραλαβεῖν 120,17: hoc tolerari posse, περιλαβεῖν et παραβαλεῖν ab hoc
loco aliena esse censem Heiberg 28 εὑρηται L 29 γοῦν Α 30 ἔτι] ἔστι K
32 σωτήρ, σ in ras. L

τῶν δὲ ἄλλων ἐπιστητῶν ἐνδέχεται πολλὰ εἰναι, ὥσπερ τὰ ἀπλᾶ¹⁹ στοιχεῖα καὶ εἴ τινα ἔστιν ἄλλα [ἀπλᾶ] ἔτερα τῶν ζῷων.

Κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἔφοδον δείκνυσιν ὅτι πρῶτον ἔστιν τὸ αἰσθητὸν τῆς αἰσθήσεως, διότι συναναρεῖ μὲν, οὐ συναναρεῖται δέ. εἰ γάρ τὸ ἡμέραν τῶν αἰσθητῶν τὸ θεῖον, τὸν αἰσθητὸν ἀναιρεῖταις ἀνήργηται τὸ σῶμα. σώματος δὲ ἀναιρεῖταις ἀνήργηταις η̄ αἰσθησις· αἱ γὰρ αἰσθήσεις περὶ σῶμα καὶ ἐν σώματι, ὡς φησιν· σωματικαὶ γάρ εἰσιν γνώσεις αἱ αἰσθήσεις. η̄ δὲ αἰσθησις ἀναιρεθεῖσα τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναρεῖται· ἀναιρεθέντος²⁰ γάρ πάλιν καθ' ὑπόθεσιν τοῦ ζῷου ἀναιρεῖται καὶ η̄ αἰσθησις (ζῷου γάρ Β 10 θεῖον καὶ ἐν ζῷῳ η̄ αἰσθησις), αἰσθητὰ δὲ εἶναι οὐ κωλύεται τὰ ἀπλᾶ σώματα, ἔξ οὖν τὸ ζῷον. εἰτα ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπιστητοῦ αὐτόθιν ἐδείκνυτο πρότερον εἶναι τὸ ἐπιστητὸν καὶ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ συναναρεῖν μὲν μὴ συναναρεῖσθαι δέ, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως· καὶ γὰρ η̄ μὲν αἰσθησις ἀμφα τῷ αἰσθητικῷ ἔστιν, 15 τούτεστιν τῷ ζῷῳ, τὸ δὲ αἰσθητὸν προϋπάρχει, ὥσπερ τὰ ἀπλᾶ σώματα, 25 ἀφ' οὗ τὸ ζῷον, προϋπάρχει τῇ φύσει πρὸ τοῦ γενέσθαι τὸ αἰσθητικόν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ μὲν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπιστητοῦ πρῶτον μὲν ἐδείκνυτο μὴ συνυπάρχει, εἰτα δὲ μὴ συναναρεῖ ἄλληλα, ἐπὶ δὲ τῆς αἰσθήσεως ἀνάπολιν πρῶτον μέν, διότι μὴ συναναρεῖται, δεύτερον δέ, διότι μὴ συνυπάρχει, 20 οὐδὲ ταύτην τὴν διαφορὰν ἀνεξετάστως ἤκουσαν οἱ ἐξηγηταί, ἀλλ' αἰτιόν φασιν εἶναι τοῦ μεταθεῖναι τὴν τάξιν τὸ βούλεσθαι ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων²¹ 30 καὶ ἐναργεστέρων ποιεῖσθαι τὰς ἀρχὰς τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸν δὲ κατὰ μὲν τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπιστητοῦ τὸ προϋπάρχειν γνωριμώτερον, διότι ἀγαπητὸν διῷ καλὸν εἰς γῆρας ἐπιστήμη παραγένηται, κατὰ 25 δὲ τὴν ἑτέραν τὸ συναναρεῖν καὶ μὴ συναναρεῖσθαι προχειρότερον· τὴν μὲν γάρ αἰσθησιν εὐθὺς γενόμενοι ἔχομεν καὶ ταύτη οὐκ ἐναργὲς τὸ προϋπάρχειν τὸ αἰσθητὸν ὥσπερ τὸ ἐπιστητόν, τὸ μέντοι τῷ μὲν αἰσθητῷ, ἐν φῷ καὶ τὸ σῶμα, τὴν αἰσθησιν συναναρεῖσθαι σωματικὴν οὖσαν γνῶσιν²² 35 πρόχειρον τὴν καὶ τὸ τῇ αἰσθησις ζῷου οὔσῃ γνώσει συνιθέτου πράγματος τὸ αἰσθητὸν μὴ συναναρεῖσθαι, καὶ ἐν ἀπλουστέροις θεωρούμενον, ἔξ οὗ τὸ ζῷον. ταῦτα μὲν οὖν εἴρηται δηλοῦν δοκοῦντα, διότι οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθὲς τῶν πρός τι τὸ ἀμφα τῇ φύσει εἶναι.

Χρὴ μέντοι γινώσκειν διότι οὐκ ἀρέσκεται τούτοις τοῖς ἐπιχειρήμασιν. διὸ καὶ συνεχῶς τὸ δοκεῖν προσέμθηκεν. πρόχειρον δὲ λέγειν πρὸς τὴν

2 ἄλλα ἀπλᾶ JLKv: ἀπλά ἄλλα sic A: ἄλλα οὐχ ἀπλᾶ b: ἀπλᾶ delevi iunctio πρότερον	3 πρῶτον] 4 δέ om. L 5 τῶν αἰσθητῶν] αἰσθητὸν A 7 post σώματι ras. 4 litt. J: σώματι εἰσιν Arist. εἰσιτε ex ēstite corr. A ¹ L 12 αὐτόθιν ἐδείκνυτο JL: ἐδείκνυτο αὐτόθιν Kv 15 τούτεστιν om. A 16 τὸ post οὐν om. A αἰσθητικὸν JaL, in marg. b: αἰσθητὸν J ¹ KΛν 18 συνυπάρχῃ J ¹ , corr. J ² : συνυπάρχῃ A ¹ e corr. suppl. in marg. m. rec. 20 ἀνετάστως Kv 22 ἐναργεστέρων, οὐν in ras. L δέ κατὰ e corr. L 23 προϋπάρχειν KΛν: ὑπάρχειν J ¹ L, μὴ συν supra J ² 24 οὕτω Kv εἰς bis A 26 μὲν om. A γενόμενοι Kv ταύτης L 27 τῷ] τὸ Λ μὲν] respondet καὶ (29) pro δέ 29 οὕσῃ, acut. ex circumfl. corr., η̄ in ras. J 32 τὸ om. KΛν 34 πρόδηλον Kv
---	---

ένστασιν κοινῶς μέν, δτι μὴ οὐσης ἐπιστήμης μηδὲ αἰσθήσεως τὰ μὲν 49^v
ὑποκείμενα εἰς γνῶσιν τοῖς ἐπιστήμοσιν καὶ αἰσθητικοῖς εἶναι οὐ κωλύεται, Γ
ἐπιστητὰ δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲ αἰσθητὰ οὐδὲ γνωστὰ ὅλως. βέλτιον δὲ αὐτὸς
καὶ πραγματειωδέστερον ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ περὶ τούτων διατάττεται,
5 ἐν οἷς φησιν τὰ μὲν ἐνεργείᾳ αἰσθητὰ ταῖς ἐνεργείᾳ αἰσθήσειν, τὰ δὲ
δυνάμει ταῖς δυνάμει τελειοτέρας δὲ οὖσης τῆς κατὰ ταῦτα τῶν ἀπορημένων
λόγων καὶ δεσμένης τῆς περὶ τῶν δυνατῶν διακρίσεως ἀνεβάλετο νῦν
αὐτὴν ὡς εἰσαγωγικὴν ποιούμενος οὐδακολάτει. τὰς δὲ ἀπορίας τίθησιν 45
ἄμα μὲν δτι ζητητικὸς ὁν οὐδὲν ἀφίσην ἀδιερεύνητον, ἄμα δὲ καὶ ὠφέλιμον
10 νομίζων προκεινῆσθαι ξῆδη τὴν διάνοιαν τῶν ἀκροατῶν καὶ προπαρεσκευά-
σθαι. ἵστεον μέντοι ὅλως μὴ εἶναι ποτε θάτερον τῶν πρός τι μὴ οὐχὶ
καὶ τοῦ ἑτέρου ὄντος. η γάρ τῆς σελήνης ἔκλειψις ἦν μὲν καὶ πρὸ Θαλοῦ,
ἐπιστητὸν δὲ οὐκ ἦν τοῖς "Ελλησιν πρὸ Θαλοῦ· εἰ δὲ βαρβάροις τισὶν ἦν
ἐπιστητόν, ἦν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμη παρ' ἐκείνοις, ὥστε η ἄμφω δεῖ εἶναι
15 η μηδέτερον. ξοικεν δὲ πρὸς διαβολὴν τοῦ ὅρου τῶν πρός τι ταῦτα τε 50
καὶ τὰ ἐπόμενα τούτοις λέγειν διορθώσασθαι αὐτὸν ἐφιέμενος, ἐνδεικνύμενος
δτι ἐὰν μὴ φῇ τις τὰ πρός τι εἶναι τοιαῦτα, οἷς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστιν
τῷ πρός τι πως ἔχειν, οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην οὔτε η συνόπαρξις αὐτῶν
οὔτε τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῶν πρός τι. δυνατὸν δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀπο-
20 ρητικὰς ταύτας ἀποδεῖξεις ἐνίστασθαι. οὐδὲ γάρ τὴν ἀρχὴν ζώου ἀναιρου-
μένου ἐπιστήμη ἀναιρεῖται οὐδὲ αἰσθησις· κανὸν γάρ ἐν ἀνθρώποις μὴ 49^v Δ
η ἐπιστήμη τινός, ἀλλ' ἐν τῷ ἀκινήτῳ αἰτίᾳ ἔστιν, κανὸν ἐν μερικῷ ζῷῳ
μὴ η αἰσθησις, ἀλλ' αἰσθητοῦ ὅλως ὄντος ἔστιν καὶ αἰσθησις καθόλου ἐν
τῇ τοῦ παντὸς ζωῆ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνο ἀληθές, δτι μὴ οὖσης αἰσθήσεως
25 ἔστιν τὸ αἰσθητόν· οὐ γάρ ἔστιν. μέλι γάρ ἔστω καὶ χιών· ἀλλ' οὐδὲ τὸ
μέλι γευστὸν οὐδὲ η χιῶν ὄρατή, ὥστε οὐδὲ ἄλλο τι καθὸ αἰσθητὸν ἔσται
χωρὶς αἰσθήσεως.

Αλλ' ο μὲν Ἀριστοτέλης πρὸς τὸ μὴ εἶναι ιδιον τῶν πρός τι τὸ
ἄμα ὑπάρχειν τὸ μὴ πᾶσιν προσεῖναι τοῦτο τοῖς πρός τι παρήγαγεν, ἄλλοι
30 δὲ τὸ μὲν πᾶσιν ὑπάρχειν συγχωροῦσιν, δτι δὲ οὐ μόνοις ὑπάρχει τοῖς
πρός τι δεικνύουσιν καὶ ἐκ τούτου τὸ μὴ ιδιον εἶναι κατασκευάζουσιν.
πᾶσιν γάρ, φασίν, τοῖς ἀντικειμένοις τὸ ἄμα εἶναι συνθεωρεῖται. καὶ γάρ

1 ἔνστασιν in ras. L μὲν (pr.) om. A 2 αἰσθητικοῖς, τικοῖς in ras. L . οὐ supra J:
om. A 4 πραγματειωδέστερον (sic) ex -τι- corr. L: πραγματιωδέστερον JKAv: πραγματω-
δέστερον b ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] cf. Γ 5 p. 1010v-30 sqq. De an. B.5 p. 417a9. Γ 3
p. 426a23 5 αἰσθητὰ ταῖς ἐνεργεῖαι in marg. Ja: om. A αἰσθήσει A 6 δὲ Kv: om.
JLA 7 ἀνεβάλλετο LA 8 ως om. A ἀποτίεις, ἀποτί in ras. L 9 ἀδιαρένητον A
10 προκεινεῖσθαι A προπαρεσκευάσθαι JA, ex προπαρεσκευάσθαι corr. A: προπα-
ρεσκευάσθαι LKv 11 ουχότι J: οὐχ ὅτι L 12 μὲν supra Ja 13 ἔλλησι τὸ πρὸ Λ
14 παρ' ἐκείνοις om. A 16 αὐτὸν, ὃν in ras. J post ἐνδεικνύμενος ras. 2 litt. J:
δὲ Λ 18 τῶν Kv: τὸ JLA η in ras. L 22 επιστήμη J μερικῷ] μικρῷ Kv
23 ὅλως JLA, in marg. b: ὅλου Kv 25 ἔστω]. ἔστι L 26 γευτὸν A 28 ιδιον
εἶναι L 29 τὸ] fort. τῷ προσεῖναι, προσ e corr. J: παρεῖναι Λ 30 ὅτι
οὐ

|| δὲ μόνοις J 31 τὸ Kv: τὸ J: τοῦ LA post εἶναι add. καὶ JKAv, eras. J
ἔγκατασκευάζουσι L 32 φησι Kv (corr. b)

τοῖς ἐναντίοις συμβέβηκεν τὸ συνυπάρχειν· εἰ γάρ τὸ λευκὸν ἐναντίον ἔστιν 49^γ τῷ μέλανι, μὴ ὅντος τοῦ μέλανος οὐδὲ τὸ ἐναντίον ἔστιν αὐτῷ τὸ λευκόν, 10 διότι πᾶσα ἐναντίωσις ὅντος ἀεὶ πρὸς ὃν γίνεται, ὥστε εἰ θάτερον τῶν ἐναντίων ἔστιν, καὶ τὸ ἔτερον ἀνάγκη εἶναι. καὶ ἡ ἔξις δὲ καὶ ἡ στέρησις 5 τρόπον τινὰ συνυπάρχουσιν· ἡ γάρ ἔξις παροῦσα μὲν τὴν ἔξιν ποιεῖ, ἀπούσα δὲ τὴν στέρησιν, καὶ συνεμφαίνεται ἐν ἀμφοτέραις ὁ τοῦ εἰδούς λόγος, ὅπου γένεν ἐν τῷ μετέχεσθαι, ὅπου δὲ ἐν τῷ μὴ μετέχεσθαι· καὶ ἡ στέρησις δὲ ὠσαύτως συνεμφαίνει καὶ τὴν τῆς ἔξεως ἀναίρεσιν, μεθ' ἣς ἔχει τὸ εἶναι. 15 τῆς γάρ ἔξεως ἔστιν στέρησις. καὶ ὅτι μὲν οὐχ οὕτως συνυπάρχει ταῦτα 10 ὡς τὰ ἐναντία, δῆλον, εἴπερ ἀνάγκη μὴ εἶναι τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου ὅντος, συνεμφαίνει δέ πως ἄλληλα, καὶ ταύτην συνύπαρξιν ἐκάλεσεν ὁ λόγος. ἄλλὰ δὴ καὶ ἡ κατάφασις, φασίν, καὶ ἡ ἀπόφασις συνυπάρχουσιν· ὅπερ γάρ ἂν τις καταφήσῃ, τοῦτο καὶ ἀποφῆσαι δυνατὸν εἴτε ἀληθῶς εἴτε ψευδῶς· οὐδὲν γάρ τοῦτο διαφέρει κατὰ τὸν λόγον. πάσαις ἄρα ταῖς ἀντιθέσεσιν 15 ὑπάρχει τὸ ἀμφατικόν· καὶ οὐ μόνοις τοῖς πρός τι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἕδιον 20 τῶν πρός τι, εἴπερ ἕδιον ἦν τὸ παντὶ καὶ μόνῳ ὑπάρχον". πρὸς δὲ τοῦτο ἥρητέον οἷμαι, ὅτι οὕτε ἡ στέρησις καὶ ἡ ἔξις οὕτε ἡ κατάφασις καὶ ἀπό- 25 φασις κατὰ τὸ ἀληθὲς συνυπάρχουσιν, ἄλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίωνται, κατὰ τὸ μὴ συνυπάρχειν, εἴπερ ἡ μὲν ἔξις παρουσία τοῦ εἰδούς ἔστιν, ἡ δὲ στέρησις ἀπουσία, τὴν δὲ παρουσίαν τῇ ἀπουσίᾳ συνυπάρχειν ἀδύνατον· 30 καὶ τὴν κατάφασιν δὲ καὶ ἀπόφασιν ἀδύνατον συνυπάρχειν, εἴπερ ἐπὶ παντὸς ἦν τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν ἀναγκαῖον εἶναι ταύτη τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος διαιροῦσαν. εἰ δὲ διὰ τὸ συνεμφαίνεσθαι ἄλλήλοις ὁπωσδιν ταύτη δοκεῖ συνυπάρχειν, καὶ τὰ μὴ συνυπάρχοντα αὐτὸν τὸ μὴ συνυπάρχειν ἔχει τινὰ συνέμφασιν, τὰ μέντοι ἐναντία εἰδη ὅντα ἄμφω καὶ 35 ισοσθενῆ, πλὴν ὅτι καὶ τούτοις ἡ συνύπαρξις κατὰ τὴν σχέσιν ἔστιν καὶ τὸ πρός τι πρὸς ἄλληλα γάρ ἀπονεύουσιν μετέχοντα τοῦ πρός τι. καὶ τὴν ἔξιν δὲ καὶ στέρησιν καὶ τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν εἴ τις βιάζοιτο συνυπάρχειν τῷ συνεμφαίνειν ἄλλήλας καὶ ἐκείνας, ἀνάγκη κατὰ τὴν 40 ὄποιανοῦν τοῦ πρός τι μεθεξίν ταύτην ἔχειν τὴν συνέμφασιν.

'Αποροῦσι δὲ καὶ ἄλλας ἀπορίας οἰκείας τῷ περὶ δυνατῶν λεγομένῳ σκέμματι καὶ ἐξ ἐκείνου δυναμένας διακρίνεσθαι. "πῶς γάρ δῆ, φασίν, τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν κρινοῦμεν; πότερον τῇ ἐπιτηδειότητι μόνη, ὅπερ Φίλων ἔλεγεν, καὶ μήτε ἢ μέλλη γίνεσθαι αὐτοῦ ἐπιστήμη·

2 αὐτὸν Kv	5 παροῦσαν K	7 ὅπου δὲ ἐν τῷ μὴ μετέχεσθαι om. A
στέρησις K	8 συνεμφαίνεται L	τὴν om. A ἢ η[ν] L 9 μὲν
om. v	11 συνεμφαίνεται L	14 γάρ τοῦτο] γάρ τοῦ Kv ἀντιθέσειν
JLA, in marg. b: αἰσθήσεσιν Kv	15 μόνον L	16 ἢ om. L 17 οἷμαι scripsi
coll. p. 203,17: εἶναι JKΛν: om. L	21 ἀδύνατον om. L	23 συνεμφαίνεσθαι, νε
τῷ Kv, fort. recte	24 αὐτὸν (-ό ex -ώ corr. I.) τοῦτο τῷ JI: αὐτῶν τούτων τὸ Λ: αὐτῶν τούτων τῷ Kv, fort. recte	26 ισοσθενῆ ex ισοσθενεῖ corr. A ¹
ἡ om. Kv	25 συνέμφασιν, σὺν supra L	32 supra ἐξ et post ἐξ ras. J
ἐκείνας Λ	29 τῷ] τὸ Λ	33 κρινοῦμεν, μεν in ras. J ἐπιτηδειότητι A
34 Φίλων] Zeller Phil. d. Gr. II 1 ⁴ 270	ἔλεγεν, εἴ in ras. J	ἢ Brandis (cf. p. 196,5): ἢν libri γίγνεσθαι J, e corr. L

ώσπερ τὸ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει ἔύλον καυστόν ἔστιν οὗτον ἐφ' ἑαυτῷ 49^η καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν; ἡ ἄρα τῇ ἀκωλύτῳ ἐπιτηδειότητι κριτέον τὸ τοιαῦτα, καθ' οὗτον πέφυκεν ὑποπίπτειν ἐπιστήμην καὶ αἰσθήσει καθ' ἑαυτὰ 5 μηδενὸς φανεροῦ κωλύματος ἐνισταμένου; ἡ τούτων μὲν οὐδέτερον, τὸ δὲ 5 ἐπιστητὸν λέγεται, δταν ἐπιστήμην αὐτοῦ ἡ ἡ μέλλη ἔσεσθαι καὶ μέλλῃ τῇ ἐκβάσει κρίνεσθαι τὸ δυνατόν;². ἀλλὰ τὴν μὲν ἐπίκρισιν τούτων ὡς τῆς περὶ δυνατῶν χαλεπωτάτης θεωρίας ἐχομένην παραπονται νῦν οἱ ἔξηγηται, τοσοῦτον δὲ μόνον τὰ νῦν λεγόμενα διακρίνουσιν, ποίᾳ αἱρέσει συνάδει 10 τῶν εἰρημένων καὶ πρὸς ποίαν ἀναρμοστεῖ. καὶ γὰρ δταν μὲν ὁ Ἀριστοτέλης Z 10 διορίζεται ὡς ἐπιστήμης μὴ οὕσης τὸ ἐπιστητὸν ἔστιν καὶ παντὸς ζώου ἀναιρέμέντος οὐ συναναρεῖται τὸ αἰσθητόν, ἐπὶ τὰς ψιλὰς ἐπιτηδειότητας ἡ τοῦ δυνατοῦ κρίσις ἀποφέρεται· δταν δὲ μηδὲ δλως εἶναι ἐπιστητὸν λέγηται ὑπό τινων, ἐὰν μὴ ἡ ἐπιστήμη αὐτοῦ, τότε τῇ ἐκβάσει κρίνεται τὸ δυνατὸν κατὰ τούτους. καὶ δτι μὴ ὅντος ἐπιστητοῦ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, συγχωρεῖται.⁴

15 ἀλλὸ γὰρ τοῦ ἐπιστητοῦ γίνεται καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνέργεια· δτι δὲ μὴ οὕσης ἐπιστήμης δυνατὸν εἶναι τὸ ἐπιστητόν, οἱ μὲν κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα μόνην κρίνοντες τὸ δυνατὸν συγχωροῦσιν (ἔχει γὰρ τὴν οἰκείαν φύσιν πρὸς τὸ γινώσκεσθαι), οἱ δὲ τῇ ἐκβάσει δοκιμάζοντες οὐ συγχωροῦσιν, ἐὰν μὴ πάντως μέλλῃ εἰς ἔργον ἐναργὲς προγχωρήσειν. ὅρα οὖν ὅπως ἀτοπὸν πάσχουσιν 20 οἱ κρίνοντες μὲν τὸ δυνατὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῖς ἀρχαίοις τρόπον, κατὰ τὴν ὄποιανδην ἐπιτηδειότητα, ὥσπερ ὁ Φίλων, ἀποροῦντες δὲ πρὸς αὐτὸν 25 νῦν κατὰ τὴν Διοδώρου ἔννοιαν † ταύτη τῇ ἐκβάσει τὸ δυνατὸν κρίνοντος καὶ ὡς ἔνστασιν πρὸς ταύτην κομίζοντες τὸ τὸ ἐπιστητὸν ὡς ἐπιστητὸν εἶναι μὴ οὕσης ἐπιστήμης. εἰ γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ ἔχον ἀφοροῦν 30 ὕστε δύνασθαι γενέσθαι, τοῦτο ἔστι δυνατόν, ἀληθὲς μὲν ἀν εἴη τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ῥηθέν, δτι μὴ οὕσης τῆς | ἐπιστήμης κατ' ἐνέργειαν 35 50· A εἶστιν τὸ ἐπιστητὸν δυνάμει, ἀλλ' οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὴν τῶν πρός τι συνύπαρξιν· ἔδει γὰρ τὸ μὲν δυνάμει πρὸς τὸ δυνάμει παραβάλλειν, τὸ δὲ ἐνέργειά πρὸς τὸ ἐνεργεία, καὶ οὕτως ἀμα λέγειν τὰ πρός τι. ὑπάρχει 35 δὲ αὐτοῖς τοῦτο, διότι σὺν ἀλλήλοις καὶ ἐξ ἀλλήλων ἔστιν. καὶ συνυπάρχει οὖν καὶ συναναρεῖται εἰκότως, καὶ οὐκ ἔστιν θάτερον χωρὶς τοῦ ἐτέρου καὶ κατὰ Ἀρχύταν καὶ κατὰ Πλάτωνα καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους 40 ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις διάταξιν.

1 τὸ supra L	καυστόν J:	καυστικόν A	5 ἐπιστήμη J	ἡ μέλλη,
η in ras. J: ἡ μέλλει A	καὶ μέλλει A	7 χαλεποτάτης A	8 συνάδη K:	
δυνάδει A	9 ὁ om. Kv	10 διορίζεται I	12 δτε L	λέγεται LA,
ε alt. in ras. L	14 οὐκ ἔστιν]	οὐκέτι L	16 εἶναι in ras. A	εἶναι καὶ
τὸ Kv	17. 18 ἔχει γὰρ τὸ δυνατὸν τὴν οἰκείαν φύσιν τοῦ γινώσκεσθαι A		20 αὐτὸν]	
αὐτοῖς L	21 πρὸ K	αὐτὸν A: αὐτὸν J: αὐτὸν LKv	22 ταύτῃ] αὐτῇ in	
marg. b, Brandis: possit etiam τοῦ		κρίνοντες Brandis	23 κομίζοντες Brandis:	
κομίζοντος JLKAy	ώς (alt.) in ras. A: οὐκ in marg. b		25 γενέσθαι om. L	
30 εἰσὶ in ras. L	32 Ἀρχύταν] fr. 39 H.		Πλάτωνα] cf. p. 189,30	
			διάταξιν	
Ἀριστοτέλους] cf. p. 194,4	33 θάτερον KAy, ταῦς in ras. A: δδέσιν JL			

p. 8a13 Ἐχει δὲ ἀπορίαν, πότερον οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι 50^τ
λέγεται ξινὸς τῷ μέντοι διηπορηκέναι ἔκαστον αὐτῶν οὐκ
ἄγρηστόν ἐστιν.

Ἐπειδὴ η̄ μὲν οὐσία ώς καθ' αὐτὸν οὖσα ἀποδέδοται, τὰ δὲ πρός τι
5 κατὰ τὴν πρὸς ἔτερον ἀπόνευσιν τὸ εἶναι ἔχει, ἀντίκειται δὲ τὸ καθ' αὐτὸν
καὶ τὸ πρὸς ἔτερον, δῆλον δι τοις οὐδεμίᾳ ἢ οὐσίᾳ τῶν πρός τι εἰναι· καὶ γάρ
τὰ μὲν πρός τι συμβεβηκότα, η̄ δὲ οὐσία οὐ συμβεβηκός. ἀπορίαν οὖν 10
ἔχειν εἰκότως φησίν, πῶς τινες οὐσίαι δοκοῦσιν τῶν πρός τι· η̄ γάρ
χεὶρ οὐσία οὖσα τινὸς λέγεται χεὶρ καὶ ὁ ποὺς τινὸς λέγεται πούς, τὰ
15 δὲ τινὸς λεγόμενα τῶν πρός τι ἔδοκει. ἀνάγκη οὖν η̄ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν
μὴ λέγειν οὐσίας, διπερ ἄτοπον, τὸ ἐκ μὴ οὐσίας εἶναι τὴν οὐσίαν, καὶ
μέντοι καὶ τοῖς προειρημένοις ἐστὶν ὑπεναντίον (αὐτὸς γάρ εἰπεν δι τὰ
μέρη τῶν οὐσιῶν οὐσίαι), η̄ τὸν ἀποδιδόμενον τῶν πρός τι λόγον ἐπανορ-
θῶσαι τὸν δσα ἑτέρων εἶναι λέγεται, ταῦτα εἰπόντα πρός τι· καὶ γάρ η̄ 19
χεὶρ τοῦ χειρωτοῦ λέγεται καὶ η̄ κεφαλὴ τοῦ κεφαλωτοῦ. οὐτὸς δὲ καθο-
λικώτερον ποιῶν τὸν λόγον περὶ πάσης οὐσίας ζητεῖ, εἰ̄ ἔστιν τῶν πρός τι,
τῆς τε πρώτης καὶ τῆς δευτέρας καὶ τῶν ἐν ταύταις μερῶν. καὶ τὴν μὲν
πρώτην καὶ ἄτομον οὐσίαν καὶ τὰ ταύτης μέρη ἐναργῆς φησιν μὴ λέγεσθαι
τῶν πρός τι κατὰ τὸν ὄρισμόν. ὁ γάρ ἄτομος ἀνθρωπος οὐ λέγεται B
20 τινός τις ἀνθρωπος· εἰ̄ δὲ ἦν πρός τι, οὗτως ἢν ἐλέγετο, ὥσπερ τὸ
δεξιὸν ἀριστεροῦ δεξιόν· εἰ̄ οὖν τὸ ἑτέρου λέγεσθαι αὐτὸν ὅπερ ἔστιν, 20
τοῦτο ἔστιν τὸ πρός τι, καὶ ὁ τις ἀνθρωπος τινός τις ἀνθρωπος ἢν λέγοιτο·
εἰ̄ δὲ μὴ λέγεται οὕτως, οὐκ ἔστιν τῶν πρός τι. δόμοις δὲ καὶ τὸ ἄτομον
μέρος· οὐδὲ γάρ η̄ τις χεὶρ τινός τις χεὶρ λέγεται, ἔδει δὲ εἰπερ
25 ἦν πρός τι, διότι τὰ ἄτομα ταύτη διαφέρει τῶν κοινῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ.
καθ' ὃσον προστίθεται αὐτοῖς τὸ τι τὸ ἐν ἀριθμῷ· διται οὖν περὶ τῆς ἄτομου
οὐσίας κατηγορῶμεν, 'τις ἀνθρωπος' λέγομεν, καὶ η̄ κατηγορία γίνεται
'τινός τις ἀνθρωπος'. ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἐπὶ μὲν τῶν 25
ὅλων πάλιν διαφαίνεται τὸ μὴ εἶναι πρός τι· ὁ γάρ ἀνθρωπος οὐ λέγεται
30 τινὸς ἀνθρωπος οὐδὲ ὁ βιοῦς τινὸς βιοῦς οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς
ξύλον· οὐσίαν γάρ ἔχουσιν καθ' αὐτά. εἰ̄ μέντοι τὸν ἀνθρωπὸν η̄ τὸν
βιοῦν τινὸς λέγομεν ώς κτήμα ὥσπερ τὸν ἀγρόν, οὐ καθὸ εἰσὶν ἀπο-
δημομεν, ὀλλὰ κατὰ συμβεβηκέν αὐτοῖς κτήμασιν εἶναι. ὅλῃ ἐπιστάσεως
35 ἀξιον, διὰ τί τοῦτο οὐκ εἴπεν καὶ ἐπὶ τῆς ἄτομου οὐσίας τῆς ὅλης· καὶ
γάρ ἐπὶ ταύτης δυνατὸν ἦν εἴπειν διτι ὁ τις ἀνθρωπος η̄ οἶνον ὁ Δάιος τινὸς 30

2 ἔκαστον] ἐφ' ἔκαστου Arist. 3 ἀγρεῖον Λ 5 ἀπόνευσιν JLA: om. Kv:

σγέσιν b τὸ εἶναι—ἔτερον (6) om. Kv 12 αὐτὸν Kv εἰπεν] 5 p. 3a29 sqq.

τῶν Λ 13 malim ἀποδεδομένον 17 τῆς post καὶ supra L¹ αὐταῖς Λ 19 κατὰ τὸν

supra Ja: om. Λ ἀνθρωπος om. Λ οὐ in ras. 4 litt. L: καὶ οὐ JKAv, sed καὶ eras. J

21 τὸ J: τῷ Λ 22 ὁ τις JL: ὁ τις in marg. b: διτι Kv: ὁ τὸ Λ ἀν supra Ja

23 λέγηται Λ 30 οὐκ Α 32 λέγομεν Λ: λέγομεν Ja: λέγομεν LKv

ώς om. v 33 κτήματα Λ 35 ἡ supra Ja δάσος JL, KΛ: δοῦλος v

ἥν ὡς κτῆμα τοῦ οἰκείου δεσπότου. ἀλλ' ἵσως ἕδιον εύρων ὡς ἀτομον τὸ 50^τ τινός τις μὴ ἔχον ἀκόλουθον τὴν κατηγορίαν, τούτῳ προσεγρήσατο. δεῖξας οὖν ὅτι οὔτε αἱ πρῶται οὐσίαι αἱ δλαι οὔτε τὰ μέρη αὐτῶν πρός τι λέγεται, ἀλλ' οὔτε αἱ δεύτεραι οὐσίαι αἱ δλαι, ἐπ' ἐνίων, φησί, τῶν δευτέρων 5 οὐσιῶν, τούτοτεν ἐπὶ τῶν μερῶν ἔχει ἀμφισβήτησιν. ὡς γάρ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ἐστὶν μέρος ἡ τὶς κεφαλή, οὗτως καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀπλῶς ἡ ἀπλῶς κεφαλή. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄτομα μέρη ἀπέδεικν μὴ ὅντα πρός τι 10 διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι τινός τις κεφαλή, ἐπὶ δὲ τῶν κοινῶν ἐνδέδωκεν ὅτι ταῦτα διὰ τὸ ἔκαστον αὐτῶν ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεσθαι (μέρη γάρ ὅντα 15 τῶν δλῶν ἐστίν) δοκεῖ πρός τι εἶναι· οὐ γάρ ἦν ἐπὶ τούτων εἰπεῖν, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν ἐκάλυψεν εἶναι πρός τι ἐκείνας.

Ταῦτα οὖν εἰπὼν συνορῷ ὅτι διορθώσεως δεῖται τινος ὁ ἀποδοθεὶς τῶν Γ πρός τι ὄρισμὸς πρὸς τὸ λυθῆναι τὸ ἄπορον· εἰ γάρ ἴκανῶς, φησίν,⁴⁰ ἀποδέδοται, ἡ τῶν χαλεπῶν ἡ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶν τὸ δεῖξαι 15 ὡς οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι ἐστὶν· τὰ γάρ μέρη τῶν δευτέρων οὐσιῶν τινὸς λέγονται τοῦ δλου, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀποδοθέντι ὄρισμῷ τῶν πρός τι ὑποπίπτουσιν. διὰ τοῦτο οὖν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τις οὐσία τῶν πρός τι οὖσα, ἔτερον δρισμὸν αὐτῶν ἀποδίδωσιν τὸν λέγοντα ὅτι ἐστὶν τὰ πρός τι οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστιν τῷ πρός τι πως ἔχειν, οὐκέτι τὸ 20 λέγεσθαι πρὸς ἔτερον, ἀλλὰ τὸ εἶναι τοῖς πρός τι ἀποδούς. καὶ γάρ τὸ μὲν λέγεσθαι τὴν οὐσίαν αὐτῶν οὐ δηλοῦ, τὸ δὲ εἶναι πρὸς ἔτερον αὐτὴν⁴⁵ τὴν οὐσίαν παρίστησιν, καὶ τὸ μὲν λέγεσθαι καὶ ἄλλοις συμβέβηκεν ὥσπερ τοῖς μέρεσιν, τὸ δὲ εἶναι τοῖς πρός τι μόνοις, διὸ ἡ κεφαλή λέγεται μὲν τινός, ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐστιν τὸ εἶναι αὐτῆς ἐν τῇ σχέσει τοῦ πρὸς δὲ λέγεται 25 (ἐστιν γάρ κεφαλὴ ὡς ὑποκείμενόν τι πρᾶγμα καὶ ἐστιν λόγον αὐτῆς ἀποδοῦναι καθ' ἔαυτήν, οὐδὲν δὲ πρός τι καθὸ πρός τι ὑπόκειται καθ' ἔαυτο), οὐκ ἀν εἴη τῶν πρός τι ἡ κεφαλή· οὐσία γάρ καθ' ἔαυτήν οὗτως καὶ ἄλλων λέγεται, ὃν ἐστι μέρος· τὰ δὲ πρός τι οὐκ ὅντα τι ἄλλο καθ' αὐτὰ ἐπειτα πρός τι λέγεται, ἀλλ' αὐτὸ τὸ εἶναι ἐν τούτῳ ἔχει ἐν τῷ πρὸς ἔτερόν⁵⁰ 30 πως ἔχειν. οὐ γάρ εἴ τι μετ' ἄλλου διφέστηκεν, κῆδη καὶ πρός τι ἐστιν ὡς πρὸς ἐκεῖνο· καὶ γάρ ἡ γραμμὴ μετὰ τοῦ ἐπιπέδου ὑφέστηκεν καὶ οὐκ ἐστιν πρός τι ὡς γραμμὴ πρὸς ἐπιπέδον· | καθὸ δὲ πέρας, πρός τι 50^τ Δ ἐστιν πρὸς τὸ πεπερατωμένον, καὶ καθὸ δὲ μέρος τι, πρὸς δλον. οὗτως δὲ καὶ ἡ κεφαλὴ ὡς μὲν οὐσία καθ' αὐτήν οὐκ ἐστιν τῶν πρός τι, ὡς δὲ 35 μέρος πρὸς δλον ἔχει τὸ εἶναι· δλου γάρ μέρος καὶ τὸ δλον μερῶν δλον. εἰ μέντοι κατὰ τὸ λέγεσθαι χαρακτηρίζοιτο τὰ πρός τι, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ

2 τις] τι?

3 alt. αἱ οὐσ. Α

4 ἐνίων, νι in ras. L

10 pro ἐστίν ras. L

5.

11 ἐκεῖνάς Α: εκεῖνα Ja: ἐκεῖνα LKv

12 οὖν οὐσ. A

13 ἄπορον JLA, in marg. b:

ἄπειρον Kv

14 ἀποδίδοται Kv

τῶν πάνυ χαλεπῶν Arist.

15 ἐστιν] λέγεται Arist.

18 αὐτὸν J

20 ἀποδίδους A

25 ἐσται γάρ Kv

25. 26 ἀποδοῦναι supra L

manu ant.

26 δὲ] γάρ L

καθὸ πρός τι οὐσ. Kv

30 ἄλλο A

ἐπιπέδου ἐστὶ K

33 δὲ supra Ja

35 fort. δλου γάρ μέρος <τὸ μέρος>

31 post

μερῶν δλων LA

κεφαλωτοῦ λέγεται καὶ ἡ χεὶρ τοῦ χειρωτοῦ καὶ τὸ πηδάλιον τοῦ πηδαλιωτοῦ. οὐν
ἀλλὰ προσεκτέον διτι καθὸ μὲν κεφαλὴ καὶ ὅπερ κεφαλή, οὐχ ἑτέρου, ἡ δὲ
μέρος, ἑτέρου· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν πρός τι, ὥσπερ καὶ οἰκία, καθὸ
μὲν οἰκία, καὶ αὐτὴν, καθὸ δέ τινος κτῆμα, πρός τι. ἵνα οὖν μὴ ἐνογκλῇ
α τὰ κατὰ συμβεβηκὸς πρός τι, ἀποδίδωσιν ἄλλον ὅρον τῶν πρός τι παραιτησά-
μενος τὸν πρότερον, πρός τι λέγων εἶναι οἷς τὸ εἰναι ταῦτον ἔστιν τῷ
πρός τι πως ἔχειν· τὸ γοῦν διπλάσιον δὲ ἔστιν, ταῦτον ἔστιν τῇ σχέσει
ἡν ἔχει τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ ἡμισύ ἀνάπαλιν ταῦτον ἔστιν τῇ σχέσει τῇ
πρὸς τὸ διπλάσιον καὶ οὐδὲν ἔτερον. ὁ δὲ πρότερος ὄρισμὸς ὁ κατὰ τὸ 10
10 λέγεσθαι παρηκολούθει μὲν ἀπασιν τοῖς πρός τι ὡς κοινόν τι συμβεβηκὸς
καὶ πλεονάζον, οὐ μὴν κατὰ τοῦτο ἡν τὰ πρός τι, ἀλλὰ καθὸ τὰ ὑποκεί-
μενα πλεονάζει τῇ σχέσει. διὸ ὁ μὲν πρῶτος ὅρος τὸ τι ἔστιν οὐκ ἀπο-
δέδωκεν τῶν πρός τι, ὁ δὲ δεύτερος καὶ τὴν οὐσίαν ἀφωρίσατο, καὶ ἐκεῖνος
μὲν οὐκ ἀντιστρέψει πρὸς τὸ ὄριστον (οὐ γάρ εἴ τι πρὸς ἔτερον λέγεται,
15 τοῦτο πρός τι ἔστιν), οὗτος δὲ ἀντιστρέψει. ταῦτα μὲν οὖν τοῖς ἄλλοις 15
ἐξηγηταῖς τοῦ Ἀριστοτέλους δοκεῖ.

¹ Ο δὲ κριτικώτατος Συριανὸς “διτι μέν, φησίν, οὔτε τὴν πρώτην οὐσίαν
οὔτε τὴν δευτέραν πρός τι εἶναι ἀνέχεται, πάνυ κατορθοῦται· πᾶσα μὲν γάρ
οὐσία καὶ αὐτὴν ἔστιν καὶ ἑαυτῆς, ὡς καὶ Ἀρχύτᾳ δοκεῖ, τὰ δὲ πρός τι
20 τῇ πρὸς ἄλληλα σχέσει δέδεται καὶ ἄλλήλων ἔστιν. διτι δὲ παρέπειθαί
φησι τῷ ἀποδοθέντι λόγῳ τῶν πρός τι τὸ τινὰς τῶν δευτέρων οὐσιῶν εἶναι
πρός τι, τοῦτο οὐκέτι ὑρῶ πῶς γίνεται. εἴ μὲν γάρ ἀπλῶς εἰρητο πρὸς 20
τι τὰ τινὸς λεγόμενα, ἵσως ἀν τὴν εἰπεῖν διτι ἡ χεὶρ τινὸς λεγομένη πρός Ε
τι ἔστιν· ἐπειδὴ δὲ σαφῶς εἰρηται διτα αὐτὰ ἀπειδὴ ἔστιν ἔτερων εἶναι
25 λέγεται, ἐξετάζειν ἔδει, εἰ ἡ χεὶρ ὡς χεὶρ καὶ καθὸ χεὶρ ἔτερου λέγεται
ἡ ὡς μέρος καὶ οὐχ ἡ αὐτὸν ἡπερ ἔστιν. ὥσπερ οὖν οἵταν ὁ βιοῦς ἡ τὸ
ἔχοντα τινὸς εἶναι λέγεται, οὐχ ἡ ἔστιν ἀ ἔστιν, ἀλλ ἡ κτήματά ἔστιν τινος,
οἵτως οὐδὲν ἀν ἡ κεφαλὴ τινὸς λέγεται, ἡ τοιήνδε εἶδος ἔχει, τινὸς λέγεται
εἶναι, ἀλλ ἡ μέρος ἔστιν ζώου καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ ὥσπερ ἄλλα τινὰ 25
30 οἴτως καὶ ἡ σχέσις τῶν πρός τι, καὶ οὐκ ἀναγκάζεται ἐκ τοῦ ἀποδοθέντος
ὄρισμοῦ καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν τοῖς πρός τι συντάττεσθαι. καὶ γάρ δι ταῦτας
ἀποδίδωσιν οἷς τὸ εἰναι ταῦτον ἔστι τῷ πρός τι πως ἔχειν, ἵσοδυνα-
μεῖ καὶ κατὰ Ηροφύριον τῷ προτέρῳ, διτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἀποδέδοται·
οὐδὲ γάρ τὰ αὐτὰ ἀπειδὴ ἔστιν ἔτερων εἶναι λεγόμενα δι' ἄλλο τι ἔχει τοῦτο
35 ἡ διὰ τὸ εἰναι αὐτῶν ταῦτον τὸ εἰναι τῷ πρός τι πως ἔχειν”. ἵσως δὲ ἡ

1 χειρωτοῦ JL, sed 2 litt. inter ρ et ω eras. J, ρω in ras. I: χειρῶτοῦ Α: χειρῶτοῦ K;
cf. p. 197,15 5 τὰ οὐ. Kv 6 τῷ] τὸ Α 9 καὶ οὐ. Α 10 παρηκο-
λούθη Α 13 ἀφωρίσατο Α 14 post λέγεται Kv inserunt ἐπειδὴ ἔτερων λέγονται
καὶ τὰ ιδια καὶ τὰ μέρη. τὸ γάρ γελαστικὸν ἀνθρώπου λέγεται. πάλιν δὲ ἡ χεὶρ τινὸς λέγεται:
haec in textu iterat K, praemissō σχό in marg. habet Ja 19 Ἀρχύτᾳ fr. 30. 33 II.
22 εἰρητο, ο in ras. J: ο ex αι corr. L¹ 25 καὶ οὐ. L 27 κτήματά ex κτῆμα
corr. Ja 28 λέγεται (ante ἡ) Kv 29 αὐτῷ] immo αὐτῇ 31 τὰ supra Ja:
οὐ. Α ἑαυτὰ Kv, fort. recto τοῖς JL A: τι||K: τῶν ν 33 πορφυρίω K
αὐτὴν οὐ. Kv 35 τὸ alt.] τῷ Kv (corr. b) ἵσω Α

διαφορὰ ἐν τούτῳ ἔστιν, καθ' ὃσον ἐκεῖνος μὲν ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι τὸ εἶναι 50ν ἐνεδείξατο, ώς ἀπὸ ἐναργεστέρου, οὗτος δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι καὶ τὸ λέγεσθαι, 30 ώς ἀπὸ αἰτιωδεστέρου.

'Επὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις δ' Ἀριστοτέλης ὁ σπερ πόρισμά τι ἀναφαινό-
5 μεν παραδίωσιν δτι ἄν τις εἰδῇ τι τῶν πρός τι ὡρισμένως, καὶ
τὸ πρὸς δ λέγεται ὡρισμένως εἴσεται. τούτῳ δὲ ἐπόμενον δείκνυσιν
τὸ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα μὴ εἶναι τῶν πρός τι· τοῦ γάρ τὸ ἄλλο
σῶμα ἐγκεκαλυμμένου γινώσκειν μὲν ἔστιν καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα,
δτού δέ ἔστιν, οὐκ ἔστιν εἰδέναι· καίτοι γε εἰ ἦν πρός τι, πάντως ἄν 30
10 ἔγινωμεν, ὁσπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου δτι ἡμίσεος. καὶ δτι μὲν δ τὸ ἔτερον
ώρισμένως εἰδὼς καὶ τὸ ἔτερον ὡρισμένως οἶδεν, δείκνυσιν ἐκ τοῦ τὸ πρός
τι κατὰ τὴν σχέσιν τὴν πρὸς ἔτερον θεωρεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐνυπάρχειν
τῇ σχέσει καὶ συμπληροῦν αὐτὴν καὶ τὸ ἔτερον, πρὸς δ ἡ σχέσις· δού
15 εἰδὼς τὸ ἔτερον ὡρισμένως οἶδεν καὶ τὸ λοιπόν, πρὸς δ πως εἶγεν τὸ ἔτερον
τῶν πρός τι. μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἐννοίας ἔφοδον καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς
τὸ αὐτὸ παραδίωσιν. δ γάρ εἰδὼς δτι τὰ τέσσαρα διπλάσια ἔστιν ὡρι-
σμένως, οἶδεν καὶ τὰ δύο ὡρισμένως ὃν ἔστι διπλάσια τὰ τέσσαρα καὶ 40
οὐχὶ μόνον τὸν κοινὸν δν οἶδεν τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσεος λόγον. καὶ Z
ἐπὶ τοῦ καλλίονος δὲ ὡσαύτως, εἰ οἶδεν τις αὐτὸ ὡς κάλλιον, καὶ δτού
20 κάλλιον ἔστιν οἶδεν. εἰ δὲ νομίζει τις τὸ μὲν κάλλιον ἀφωρισμένως εἰδέναι,
τὸ δὲ γεῖρον οὐ ἔστιν κάλλιον οὐκ ἀφωρισμένως, οὐδὲν καλύει τοῦτο δ
κάλλιον ὑπολαμβάνει, πάντων εἶναι γεῖρον. ὑπόληψις οὖν, φησίν, τοῦτο
35 ἔστιν, οὐκ ἐπιστήμη, ἐπιστήμῃ γρηγόρευος, ζητεῖ ἐπὶ τῶν καθόλου μόνων 45
κυρίως λέγεται· καὶ αὐτὸς δὲ δηλον ἐποίησεν δτι τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπὶ τῶν
αἰσθητῶν γνῶσιν ἐπιστήμην ἐκάλεσεν, εἰπὼν οὐ γάρ ἔτι εἴσεται ἀκριβῶς.
εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐδὲ δὴ γεῖροι οὐδὲ δὴ κεφαλὴ οὐδὲ ἄλλη τις οὐσία
50 ἔσται τῶν πρός τι. εἰ γάρ ἐγκεκαλυμμένος τις προτείνει χεῖρα δὴ ἄλλο
μέρος, δτι μὲν γεῖρος ὡρισμένως εἰσόμεθα, τίνος δέ ἔστιν γεῖρος οὐκέτι ὡρι-
σμένως ισμεν· τὸ δὲ αἴτιον, δτι ἔκαστον τούτων ἔστιν ὁπερ ἔστιν οὐκ ἐκ
55 τοῦ πρὸς ἔτερον πως ἔχειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ τοιάνδε ἔχειν οὐσίαν καὶ τοιάνδε ποιότητα.
εἰ οὖν τὰ μὲν μέρη ὡρισμένως γινώσκομεν, πρὸς δὲ λέγεται οὐκέτι ὡρισμένως, οὐκ ἔστιν τὰ μέρη τῆς οὐσίας πρός τι. εἰ δὲ ταῦτα μὴ
60 ἔστιν πρός τι, οὐδὲ ἄλλη οὐσία ἔσται τῶν πρός τι· αὕτη γάρ μόνη δοκεῖ
τῶν πρός τι εἶναι. χρή δὲ ἐφιστάνει δτι διὰ τούτου τοῦ ἐπιγειρήματος
65 τὰ ἄτομα μέρη δείκνυται μὴ ὅντα τῶν πρός τι καθὸ οὐσία· ταῦτα γάρ
ἔστιν τὰ ὡρισμένα· | πῶς οὖν καθόλου ἐπήνεγκεν ώς εἰ μὴ ἔστιν αὕτη 51^α A
τῶν πρός τι, οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι ἔστιν; δὴ δτι ώς ἄν ἔχῃ τὰ

5 ἔαν libri Arist. excepto n ὡρισμένως ante τῶν collocat Arist. 5. 6 καὶ τὸ]
κάκεινο Arist. 5. 6 καὶ—ώρισμένως periit) in marg. Ja: om. A 7 ἄλλον Κν
10 ἡμίσεως A 11 εἰδὼς—ώρισμένως om. A 12 τοῦτο τὸ ἐνυπάρχειν A
14 καὶ om. A 18 δν fort. delendum 19 ἐπὶ supra Ja 20 νομίζει Κν 21 οὐ
om. A κάλλιον in marg. Ja: om. A 23 μόνον L 23. 24 κυρίως λέγεται μόνων A
24 κυριως supra Ja 25 ἀκριβῶς εἴσεται libri Arist. exc. en 27 προτείνη J: προ-
τείνη A 28 ἔστιν] δ L 29 ισμεν] εἰσόμεθα Κν 32 οὐκ ἔστιν] οὐκέτι A
33 αὕτη|| J: αὕτης A μόνης JA 36 αὕτη A: ταῦτα Arist. 37 ἔχη καὶ τὰ ν

καθ' ἔκαστα. οὗτως ἔχει καὶ τὰ κοινά· κυριώτερον δὲ ἀποδέδεικται ἐκ τοῦ ίτοῦ τὸ εἶναι αὐτοῖς μὴ εἶναι ταῦτα τῷ πρός τί πως ἔχειν. προσέθηκεν δὲ διτὶ χαλεπὸν περὶ τῶν τοιούτων σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις ἐπεσκευμένους· φιλόσοφον γάρ τὸ μὴ διατείνεσθαι ἀνέξετάστως. 5 τί οὖν, φαίνεται τοις Ἀριστοτελεῖς, ὅφελος τῆς ζητήσεως τῷ τὸ ἀληθὲς μὴ εὑρίσκοντι; διτὶ καὶ αὐτὸν τὸ διηπορηκέναι περὶ τινῶν οὐκ ἄχρηστον καὶ διτὶ πρὸς τὴν εὑρεσιν ἑτοιμάτεροι ἐσόμεθα προηπορηκότες καὶ διτι, κανὸν μὴ γνωστὸν ἦ, αἱ περὶ αὐτὸν ἀπορίαι γνωσταὶ οὖσαι διευρύνουσιν ήμῶν τὴν γνῶσιν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ἄγνωστον εἶναι παραδεικνύουσιν, ὀφελιμώτατον δὲ καὶ 10 τοῦτο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἴρηται καλῶς· ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον, ὡς οἷμα, εἰ τούτων ἔδει τῶν λόγων πρὸς τὸ ἀποφήνασθαι διτὶ οὐδεμίᾳ οὐσίᾳ τῶν πρὸς τί ἔστιν, προδῆλου ὄντος διτι ἡ οὐσία καθ' αὐτὸν οὖσα ἀντίκειται τοῖς πρὸς τί. ἀλλ' ἵστως οὐ πρὸς τὸ προσεχὲς εἴρηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνωτέρω· εἴποι γάρ ἄν τις, διτι ὁ τὴν χεῖρα τοῦ ἐγκεκαλυμμένου γινώσκων οὐχ ὠρισμένως 15 αὐτὴν γινώσκει· οὐ γάρ τὴν τινὰ χεῖρα γινώσκει, ἀλλ' ἀστικῶς χεῖρα, εἰ καὶ τὸ ἀπομονα ἀντῆς εἰδος γινώσκων οὐ πάντας οἶδεν καὶ τίνος ἔστιν.

'Αλλὰ καιρὸς ἄν εἴη λοιπὸν μετά τὴν τῆς λέξεως διερμήνευσιν τὰς ἐπαγγείσικας ἀπορίας ἰδεῖν καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν ἐπισκέψασθαι. λέγουσιν δέ τινες, διτὶ καὶ ἡ ἀπομονα οὐσίᾳ τοῦτο ὅπερ ἔστιν ἑτέρου καὶ λέγεται καὶ 20 ἔστιν· ὁ γάρ Σωκράτης ὅπερ ἔστιν τοῦ θεοῦ ἔστιν. ἀλλ' ὡς κτῆμα δηλονότι καὶ οὐχ ὡς πρὸς τι· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν. ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν κατὰ συμβεβηκὸς λεγομένων ἡ αὐτὴ λύσις ἀρμόσει· ἐάν τις ἀντὶ τοῦ καθ' αὐτὸν προηγουμένως λεγομένου τὸ κατὰ συμβεβηκὸς μεταλάβῃ, καὶ τὸ μὴ λεγόμενον ἑτέρου λεγθῆσται. εἰ δὲ ἀνθρώπος δμοῖος θεῷ λέγεται καὶ 25 25 δῆλως εἰκὼν παραδείγματι, ἄρα καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τί ἔστιν τῆς σχέσεως οὐκ ἀντιστρεφούσης; οὐ γάρ ὃντι καὶ ὁ θεὸς δμοῖος ἀνθρώπῳ ἡ τὸ παρά· 20 δειγμα τῇ εἰκόνι. ἡ τὸ μὲν παραδείγμα ἀντιστρέψει (ώς γάρ εἰκὼν παρα· 25 δειγματός ἔστιν, οὗτως καὶ παραδείγμα εἰκόνος), τὸ δὲ δμοῖον οὐκέτι, ἀλλ' ἡ μὲν εἰκὼν ὁμοία τῷ παραδείγματι, τὸ δὲ παραδείγμα ὁμοίας εἰκόνος 30 παραδείγμα. εἰ δὲ δυσχεραίνει τις τὴν ὄποιαν οὖν ἀπ' ἐκείνων σχέσιν πρὸς τὰ τῆδε, ἐννοείτω τὴν ἀσχετον καλουμένην σχέσιν καὶ τὴν ἀνεπίκλιτον πρόνοιαν, καθ' ἣν δεσπόζουσιν ήμῶν οἱ θεοί, κτήματα δὲ ήμεις αὐτῶν ἔσμεν, καὶ προνοοῦσιν μὲν ἐκεῖνοι, κατευθυνόμεθα δὲ ήμεις. 25

Τινὲς δὲ τὸν νῦν ὡς ἀκριβέστερον ἀποδομέντα ὥρισμὸν τοῦτον ἐπιχειροῦνται· τὰ γάρ πρὸς τι ὥριζόμενος οἵτις τὸ εἰναι, φησίν, ταῦτόν ἔστιν τῷ πρός τί πως ἔχειν.

3 περὶ] ὑπὲρ Arist. libri praeter en 4 ἐπεσκευμένους JL A ut Arist. cod. e: ἐπεσκευμένους Kv: ἐπεσκευμένον ceteri Arist. libri 6 περὶ] παρὰ L 7 ἐτυμάτεροι Α 9 τοῦ] τὸ Kv 10 δὲ om. L 11 τὸν λόγον L τῶν πρὸς τι οὐσίᾳ coll. Kv 13 τὸ ἀνωτέρω JL: τῷ ἀνωτέρω Α: τὸ ἀνωτέρων Kv 14 τοῦ] τὴν L ἐγκεκαλυμμένου Α 15 εἰ scripsi: ἡ libri 19 τοῦτο] τὸ L 21 pr. καὶ om. v 25 ἄρα libri 26 καὶ om. Α θεῷ Λ 27 φῶ] οὐ Kv (corr. b) 34 δὲ om. JL, ὡς om. Kv 34. 35 ἐπιχειροῦσιν om. L 35 περιτιλαμβάνοντα Κ: περιβάλλοντα Α: παραλαβόντα Brandis probabiliter, cf. p. 202,30 γάρ] δὲ Kv 36 τῷ] τὸ Α

ἀλλὰ καὶ ἀσαφῆ τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο, ὡς καὶ Βοήθιος καὶ Ἀρίστωνι 51· δοκεῖ, διπέρ καὶ αὐτὸν κακία ὄρισμοῦ ἔστιν, διόπερ ὁ Ἀρίστων ὡς ἐπὶ σαφέστερον μεταλαμβάνων “τὰ πρός τί πως ἔχοντα, φησίν, ταῦτα ἔστιν, οἷς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστιν τῷ πῶς ἔχειν πρὸς ἔτερον”· [καὶ] οὕτως δὲ καὶ 5 Ἀνδρόνικος ἀποδίδωσιν. τὴν δὲ ἀπορίαν ὁ μὲν Ἀχαϊκὸς λύων φησίν οὐδὲ τὸ ὄριστὸν ἐν τῷ δρῳ περιειλῆφθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ δευτέρῳ πρός τι ὄμωνόμως αὐτὸν κεχρῆσθαι φησίν ἀντὶ τοῦ πρὸς διοιδύν, ὡς εἰ ἔλεγον “οἷς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστιν τῷ πρὸς διοιδύν πως ἔχειν”. δύναται δὲ τις κάκενο λέγειν, διπέρ καὶ πρότερον, ὡς τὰ γενικώτατα καὶ ἀρχηγικώτατα γένη δι’ 10 ἑαυτῶν ἀνάγκη σαφηνίζεσθαι, ἀτέ μὴ ἔχοντά τι καθολικώτερον, δι’ οὐ κατὰ νόμον τις αὐτῶν ποιήσεται τὴν ἀπόδοσιν. λύσουσιν καὶ οὕτως τὴν ἀπορίαν· τὸ λευκὸν ἔστι μὲν καὶ ἐπὶ τῆς λευκότητος εἰπεῖν, ἔστιν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μετέχοντος σώματος τῆς λευκότητος. ἀν οὖν ὁ μέν τις τὸ λευκὸν 15 εἴπῃ χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, ὁ δέ τις ἀκούσῃ ἐπὶ τοῦ μετέχοντος σώματος, δῆλον ὅτι ἀποτοπος δόξει ὁ λόγος· οὐ γάρ ἔστιν τὸ σῶμα χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως. ἔστιν οὖν διόρθωσις τοῦ τοιούτου παρακούσματος τὸ λέγειν δῆτι τὸ λευκὸν καθὸ λευκὸν καὶ ἡ λευκὸν χρῶμα ἔστιν διακριτικὸν ὅψεως, καὶ οὐ δῆποι τὸ ζητούμενον λαμβάνεται ἐν τῇ τοιαύτῃ προσθήκῃ· τούναντίσιν γάρ μὴ προστεθέντος ψευδῆς γίνεται ὁ δρος. καὶ ἐνταῦθα οὖν οὐχ ἀπλῶς 20 εἰρηται τὰ πρός τι δῆτι ἔστιν τὰ αὐτὰ τῷ πρός τι πως ἔχειν, ἀλλὰ πρόσκειται οἷς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστι τῷ πρός τι πως ἔχειν· τὸ γάρ Γ εἶναι τῶν πρός τι ἔστιν τὸ σχέσιν εἶναι ἑτέρου πρὸς ἔτερον, οἷον τὰ τέσσαρα καὶ δύο οὐ καθὸ τέσσαρα καὶ δύο, ταύτη πρός τι ἔστιν, ἀλλὰ καθ’ δύο θεωρεῖται τις ὑπερογὴ τοῦ μείζονος πρὸς τὸ ἔλαττον αὐτῷ τῷ ἔλαττονι 25 ὑπερέχουσα τῷ ἔλαττον¹. μήποτε δὲ οὐδὲ ἄλλως οἷόν τέ ἔστιν ἀποδοῦναι τὰ πρός τι. κατ’ αὐτὴν γάρ μόνην τὴν σχέσιν ὑφέστηκεν, καὶ ὁ τῆς 30 σχέσεως λόγος ἔτερος ὁν τῶν ὑποκείμενων, οὗτος εἰδοποιεῖ τὰ πρός τι· αὐτὰ μὲν γάρ τὰ ὑποκείμενα οὐκ ἔστιν τὰ πρός τι, η δὲ σχέσις αὐτῶν η πρὸς ἀλληλα ἡς μετέχει τὰ ὑποκείμενα. ο οὖν τὰ μετέχοντα αὐτὰ ὄριζόμενος 35 κατὰ τὴν μέθεξιν ἀναγκάζεται τὴν μέθεξιν ἐν τῷ ὄρισμῷ παραλαβεῖν. δῆτι γάρ τὰ πρός τι, η ὄριζεται, τὰ μετέχοντα ἔστιν, δηλοι τὸ πληγμονικῶν εἰρῆσθαι, τῆς τοῦ γένους αὐτοῦ ἴδιότητος μιᾶς οὕσης· οὐλως γάρ οὐδὲ δυνατὸν οἷμαι περὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς εἰπεῖν δῆτι πρός τι πως (ἔχει, ἀλλὰ κατὰ τὸ πῶς) ἔχειν 50

2 κακία ὄρισμοῦ εχ καὶ ὄρισμοῦ corr. Ja	4 τῷ Kv: τὸ JLA	πῶς ἔχειν πρὸς
ἐπερον] πρός τι πῶς ἔχειν A καὶ prius delevi	6 παρειλῆφθαι Brandis	
7 διοιδύν utrobiique A ὡς εἰ—διοιδύν (8) om. Kv	9 πρότερον] p. 163,28	
γενηκώτατα A 11 ἀπόδοσιν Kv: ἀπόδεξιν JLA	λύσουσιν] cf. Porph. p. 124,6 B.	
λύσουσι δὲ καὶ Brandis	12 τῆς ἀπορίας λευκότητος A	15 σῶμα supra A ¹
16 παρακρούσματος Kv	18 καταλαμβάνεται A	19 προστιθέντος Kv
20 ἔστιν] δὲ Kv 22 τῶν JKv, Porph.: τῷ LA	τῷ] τῷ L τῷ] τῷ A	
23 pro οὐ καθὸ τέσσαρα καὶ δύο lac. 3 litt. A	post ἔστιν add. κατὰ γάρ τοῦτο	
ἀριθμοὶ ἔστιν L: eadem (sed εἰσιν) in marg. J ¹	24 τῷ] τῷ ex τῷ corr. A	ἔλατ-
τονι L: ἔλαττον ¹ J: ἔλαττον ΚΑν, sed ἔλαττον, uel foriē ἔξέχοντι in marg. b	28 σχέσις,	
ει in ras. L 30 κατὰ] καὶ JL τὴν μέθεξιν (post ἀναγκ.) om. L	31 πληγμο-	
τικῶν Kv: πληγμονικῶν JLA	32 αὐτῶν Kv	33 αὐτῶν Kv
		ἔχει—πῶς addidi

ἄλλο πρὸς ἄλλο, κατὰ τοῦτο θεωρεῖται, μᾶκρον καὶ ἡ τοῦ ἔχειν κατηγορία οὐκ ἐν τῷ ἔχειν τι αὐτὴν λέγεται, ἀλλ’ ἐν τῷ ἄλλῳ τι ἔχειν. σαφέστερον δὲ ταύτην τὴν ἔννοιαν δηλοῦσιν ὅτε τοῦ Ἀχαικοῦ ὄρισμὸς λέγων “οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστιν τῷ πρὸς ὄτιον πιστεύειν” καὶ ὁ Ἀρίστωνος καὶ Ἀνδρονίκου ὁ λέγων ⁵ “οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστιν τῷ πρὸς ἔπειρον πιστεύειν”. ὡς γάρ ἐπὶ τῶν μετεχόντων τῆς τοῦ πρὸς τι σχέσεως καὶ κατὰ | ταύτην ἀφοριζομένων ^{51vΔ} εἰρηται τοῦτο, εἰ καὶ δύναται πιστεύειν καὶ ἐπ’ αὐτῆς ἀκούεσθαι τῆς σχέσεως· τὸ γάρ εἶναι τῶν κατὰ {τὰ} πρὸς τι σχέσεων ταῦτόν ἐστιν τῷ ἔπειρον πρὸς ἔπειρον πιστεύειν. καὶ ὁ φιλόσοφος δὲ Συριανὸς οὕτω λύει τὴν ἀπορίαν, ¹⁰ ὡς τῆς ὁμωνυμίας πλανώσῃς τῶν μετεχόντων πρὸς τὸ μετεχόμενον· πολὺ γάρ συνανακέρχεται τοῖς μετέχουσιν, διὸ μεταβαλλομένων ἐκείνων αὐτὰ καὶ γίνεται καὶ φιλέρεται, ὡς ἐν ἐκείνοις οὐδὲν ἥττον ἢ ἐν ἑαυτοῖς τὸ κῦρος ⁵ ἔχοντα.

Πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας, τίνα ἔσχειν χρείαν ἡ τοῦ δευτέρου ὄρισμον ¹⁵ προσθήκη, ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ὑπαντῶν “διότι, φησίν, ὁ πρῶτος περιελάμβανεν δικαιοσύνην, λευκότητα· τινῶν γάρ λέγονται καὶ αὗται”. πρὸς δὲ ῥητέον οἷμαι τὰ αὐτοῦ, ὅτι ἄλλο ἐστὶν τὸ ἐν ἔπειροις εἶναι καὶ μετὰ ἔπειρων καὶ ἄλλο τὸ αὐτὰ ἀπέρι ἐστὶν ἔπειρων λέγεσθαι· δικαιοσύνη γάρ καὶ λευκότης, κανὸν ἐν ἔπειροις ὥσιν, ἀλλ’ ἔχουσιν οἰκείους λόγους καθ’ οὓς ²⁰ ἀφοροῦνται. εἰ μὴ σῆμα τις λαμβάνοι κατὴλ ἔξις ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη· κατὰ ¹⁰ τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τι ἐστιν. “ἔτι, φησίν, ὁ λέγων πρὸς τι τὸ ἔπειρον λεγόμενον τὴν τοῦ ἑνὸς μόνην σχέτιν παρίστησιν. τὴν δὲ τῶν δύο πρὸς ἀλληλα οὐκέτι ἐπιδείκνυσιν. ἀλλ’ οὖν ἐφ’ ἡμισείας ἀποδίδωσιν τὸν ὄφρων διὸ καὶ ἀλλα περιλαμβάνει τῶν μὴ πρὸς τι· ὁ μέντοι δεύτερος τὰς τῶν δύο σχέσεις ²⁵ συλλαμβάνει πρὸς ἀλληλα²”. καὶ ταῦτα δὲ ἐπιστάσεως ἀξια νομίζω· πῶς γάρ τὴν τοῦ ἑνὸς μόνην παρίστησιν ὁ πληθυντικῶς εἰπών; εἰ γάρ μὴ ἐπ’ ἀμφοῖν ἀκούειν τις βούλεται τοῦτο, οὐδὲ τὸ οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστιν τῷ πρὸς τι πιστεύειν ἐπ’ ἀμφοῖν ἀκούειν· οὐ γάρ εἰπεν ‘πρὸς ἄλληλα’, ¹⁵ ἀλλὰ πρὸς τι. “τρίτον δὲ ἐκεῖνος μὲν ὁ δρός λέγεσθαι ἔπειρον φησὶ τὰ πρὸς τι, οὗτος δὲ αὐτὸν τὸ εἶναι τῶν πρὸς τι καὶ τὴν οὐσίαν ἀφορίζει· καὶ κατ’ ἐκεῖνον ἡ χείρ, φησίν, πρὸς τι ἐστιν, ὅτι ἔπειρον λέγεται τοῦ ἔχοντος, κατὰ δὲ τοῦτον οὐ ταῦτόν ἐστιν τὸ εἶναι χείρ τῷ πρὸς τι πιστεύειν”. καὶ πρὸς ταῦτα δὲ οἷμαι ῥάδιον εἰπεῖν· ὡς εἰ δὲ ληθῶς λέγοιτο, πάντως καὶ ἐστιν δῆπερ λέγεται· τὸ μὲν γάρ εἶναι τοῦ λέγεσθαι αἰτιον, τὸ δὲ λέγεσθαι τοῦ εἶναι τεκμήριον, ὥστε ἀπ’ αἰτίας μὲν οὗτος ὁ δρός, σαφέστερος δὲ ²⁰

3 τὴν ἔννοιαν ταύτην Λ

καὶ ὁ ἀνδρονίκου ὁ Κν

add. b τῷ Κν: τὸ JLΔ

12 ἔνδι sic (ante ἐκείνοις) J: om. A

p. 182,11. 190,12. 198,30

22 μόνην JL, cf. v. 26: μόνου ΚΛν

alt. τῶν om. Κν

32 ταυτόν v

4 τῷ προστίπως in lin., τῷ προσοτοιοῦν πιστεύειν in marg. A

5 τῷ] τὸ Λ 6 ἀφοριζομένοις JA, corr. Ja 8 τὰ

11 συνανακέρχεται L exspectes αὐτὸν .. ἑαυτῷ .. ἔχον

16 αὗται Κν: αὗται JLΔ 17 τὰ αὐτοῦ] cf

18 τῷ] τὰ Κν 19 ἐν in marg. add. Ja 21 τῷ] τοῦ Κν

24 περιλαμβάνει, ερι in ras. A: παραλαμβάνει L

pr. τὸ om. A 28 τῷ] τὸ Λ ἀκούειται, ει in ras. J

34 τὸ μὲν γάρ εἶναι τοῦ] καὶ ἐστι τὸ μὲν εἶναι τὸ Λ

ἐκεῖνος ἀπὸ γνωριμωτέρου γενόμενος, ἄμφω δὲ εἰς τὴν αὐτὴν τείνουσιν 51v
ἔννοιαν, ἐπεὶ καὶ εἴ τις ἀμφισβῆτε πρὸς τὸ εἶναι ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι ἀν
αὐτὸ ῥαδίως πιστώσαιτο. καὶ ή χεὶρ δὲ οὐδὲ κατ' ἐκεῖνον εἴη ἀν τῶν E
πρὸς τι· οὐ γάρ καθὸ χεὶρ ἐν τούτῳ ἔχει τὸ εἶναι ἐν τῷ ἑτέρου λέγεσθαι,
5 ἀλλ' εἴπερ ἄρα καθὸ μέρος, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ ὅρου ἀπελογίζομενα.
διὸ ὡς μὲν μέρος καὶ διὸν ἄμφω ἔχει σχέσιν πρὸς ἄλληλα, ὡς δὲ χεὶρ
οὗτε αὐτὴ πρὸς τὸ διὸν οὗτε τὸ διὸν πρὸς αὐτήν. “ἔτι δέ, φησίν, παρί- 25
στησιν ὁ δεύτερος ὅρος, ὡς μέσον τι ή σχέσις ἐστὶν τῶν ὑποκειμένων καὶ
ἐχόντων τὴν σχέσιν”. καὶ οἱ πρότερος δέ, εἰ ἐν τῇ πρὸς ἑτερον ἀπονεύσει
10 τὰ πρὸς τι ἀφορίζεται, ὡς μέσον τι θεωρεῖ τὴν ἀπόνευσιν τοῦ τε ἀπο-
νεύοντος καὶ τοῦ πρὸς δὲ ἀπονεύει. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτου.

Προσκείσθω δὲ καὶ ἄλλη τις ἀπορία περὶ τῶν πρὸς τι ταῖς εἰρημέναις
τοιάδε· τὰς δέκα κατηγορίας δέκα γένη λέγομεν καὶ ἐκάστην αὐτῶν εἰς
οἰκεῖα εἰδὴ διηγῆσθαι φαμεν, ἐν δὲ τῶν δέκα γενῶν εἶναι τὰ πρὸς τι 30
15 τιθέμεθα· ἀλλὰ μὴν τὸ γένος εἰδῶν ἔστι γένος, καὶ τὸ εἶδος δὲ γένους
ἔστιν, ὥστε τῶν πρὸς τι ἀν εἴη τὸ γένος καὶ εἶδος ἐν τῶν πρὸς τι. τού-
των δὴ οὕτως ἐχόντων πολλὰ ἄποτα δοκεῖ ἀναφαίνεσθαι. πρῶτον μὲν καὶ
τὸ ἀνωτάτω γένος εἶδος ἔσται· διπερ γάρ ἀν εἴπης ἀνωτάτω, ἐν εἶδος τοῦτο
τῶν πρὸς τι ἔστιν. ἔπειτα τὸ πρὸς τι γένος λέγοντες εἶναι, ἐν δὲ εἶδος
20 τοῦ πρὸς τι τὸ γένος, ἐπεὶ δὲ τὰ γένη φύσει προϋπάρχει τῶν εἰδῶν, αὐτὸ
έαυτοῦ τὸ γένος πρότερον ἔσται καὶ πρὸ τοῦ εἶναι ὑφέστηκεν καὶ μήπω 25
ἐκφανέν ἔστιν. τρίτον δὲ λεγέσθω διτι ἀναφορούμενον τοῦ πρὸς τι ἀνήρηται
καὶ τὰ τοῦ πρὸς τι εἰδη, ἐν δὲ τούτων ἔστι τὸ γένος, ἀναφορούμενον δὲ
τοῦ γένους ἀνήρηται τὰ δέκα γένη· τὸ ἄρα πρὸς τι συναναιρεῖ ἔαυτῷ καὶ
25 τὴν οὐσίαν καὶ τὰ ἄλλα γένη, ἄποτον δὲ τὸ τῆς σχέσεως ἀναφορούμενης
τὴν οὐσίαν ἀναφεῖσθαι φύσει προτέραν οὖσαν. τέταρτον, εἰ τὸ γένος ἐν
ἐστι τῶν τοῦ πρὸς τι εἰδῶν, καὶ πᾶν γένος ὑπὸ τὸ πρὸς τι ἔσται· μία
ἄρα πάντων ἀρχὴ τὰ πρὸς τι, ἀπερ παραφυάδι ἐοικέναι φασὶν καὶ ἔπεισο-
διώδη τὴν φύσιν ἔχειν καὶ μὴ δύνασθαι καθ' αὐτὸ ὑποστῆναι, ἀλλ' ἐν 30
30 ἄλλῳ τὸ εἶναι ἔχειν. τούτων οὖν καὶ ἄλλων πολλῶν ἀπόρων ἀναφαινομένων Z
ἐκ τοῦ λόγου καλλιον ἵσως καὶ ἐπ' ἄλλου τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ποιησαμένους
τὴν ἐπ' ἐκείνης ἀρμόττουσαν λύσιν καὶ ταύτῃ προσαγαγεῖν. ἐζητεῖτο τοίνυν
πρότερον περὶ τοῦ τὸ ἐν ἐν τίνι ταχθῆσται τῶν κατηγοριῶν, πότερον ὡς
ἀσώματον καὶ καθ' ἔαυτὸ οὐσία ἀν εἴη ἢ ὡς μέτρον καὶ ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν

3 οὐδὲ Ja	ἐκεῖνο Kv	εἴη ἀν] εἰ καν Λ	7 φασι Kv	12 προ-
κείσθω LKv	16 post ἔστιν add. εἶδος Lb	τῶν (prius) bis Α	post γένος	
add. ἐν Α	καὶ τὸ εἶδος v	18 εἴπης scripsi: εἴπη(t) libri		ἀνωτάτω
ἐν γένος, εἶδος b	19 λέγοντες ἔσται (21) anacoluthon		20 τὸ supra Ja	
ἐπεὶ δὲ, ἐ in ras. J: malim ἐπειδὴ	τὰ, α in ras. J: τὰ om. v		21 τὸ om. A	
21. 22 καὶ μήπω ἐκφανέν ἔστιν nescio an non integra		25 τάλλα Kv	26. 27 ἐν	
ἐστι JKv: ἔνεστι L: ἔστιν ἐν Α	28. 29 ἐπεισωδιώδη JA, w alt. in ras. J		29 αὐτὰ?	
ὑποστῆσαι L	30 ἀπόρων JA, ex ἀποριῶν alio atr. corr. J: ἀποριῶν ceteri		ἀπόρων	
ἀναφαινομένων] ἀναφορούμενων ἀπόρων Α	32 ἐκείνης, ης in ras. L: ἐκείνους A: nolui			
ἐκείνου λύσιν, σιν in ras. L	33 πρότερον] p. 65,13 sqq. πρότερον A			
34 ἢ supra Ja				

τοῖς πρός τι συνταχθήσεται ἡ ὡς μέρος ὃν τοῦ ποσοῦ κατὰ τὸν Ἀλλέξανδρον 51^v
 ἐν τῷ ποσῷ τακτέον. ὅπου δὲ ἀν κατατάττοιτο, δῆλον ὅτι εἶδος ἔκεινον 45
 τοῦ γένους ἔσται τὸ ἐν καὶ τῇ φύσει μετ' αὐτὸν ὑφέστηκεν. ἀρά οὖν
 ἔστιν ἐν τῶν δέκα ἔκεινο τὸ γένος καὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον γενῶν; προϋφ-
 ἕστηκεται ἀρά ἔαυτοῦ τὸ ἐν, καὶ ἀναιρούμενον αὐτὸν καὶ ἡ κατ' αὐτὸν
 κατηγορία συναναιρεῖ καὶ τὰς ἄλλας, εἰπερ μὴ ἔκάστη αὐτῶν ἐν ἔστιν,
 ἄλλα ἀπειράκις ἀπειρος. ἀναιρινησθῶμεν τούντυν τῶν ἔκεινο ρήθεντων, ὅτι τὸ
 ἐν ὄμιωνύμως ἐδόκει ταῖς δέκα κατηγορίαις ὑπάρχειν, ὥσπερ καὶ τὸ ὃν
 διὰ τὴν τῶν κατηγοριῶν πρὸς ἄλλήλας τάξιν· τῶν δὲ ὄμιωνύμων οὐκ ἀν 50
 10 εἴη ἡ διαίρεσις προηγουμένη εἰς τὰς κατηγορίας οὐδὲ θέσις αὐτῶν ἀφω-
 ρισμένη εἰς ἐν γένος. μήποτε οὖν καλῶς ἔχει τὰ αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ γένους
 λέγειν, ὅτι καν κατὰ τὸ σχετικὸν τοῖς πρός τι συντέτακται, ἄλλα καθ' ὅσον
 πάσαις ταῖς κατηγορίαις ὄμιωνύμως ὑπάρχει, κατὰ τοσοῦτον οὐκ ἀν ἐν μιᾷ
 τινι κατατάττοιτο ἀφωρισμένως, κοινότης γάρ τις ἔστιν τὸ γένος τῇ μὲν |
 15 οὐσίᾳ πρώτως ὑπάρχουσα, ὅτι καὶ πρώτως ὑφέστηκεν ἔκεινη καὶ δι' ἔκεινην 52^r Λ
 τὰ ἄλλα, τοῖς δὲ λοιποῖς γένεσιν κατὰ τάξιν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀρχή· καίτοι
 καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν πρὸς τί ἔστιν· τὸ γάρ ἄρχον πρὸς τὸ ἀρχόμενον λέγεται.
 καν συγγενὲς οὖν ἔστιν τοῖς πρός τι τὸ γένος, οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γάρ
 καὶ τὸ ἐν συγγενὲς ἦν πρὸς τὸ ποσὸν ἡ πρὸς αὐτὸν τὸ πρός τι, καὶ δῆμας
 20 κοινὸν πασῶν ἦν τῶν κατηγοριῶν. ἄλλα τούτων μὲν καὶ ἄλλην τινὰ λύσιν 5
 ζητητέον πιθανωτέραν.

'Ιστέον δὲ ὅτι πολλὰ τῶν γενῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἔστιν κυρίως,
 οὐκέτι δὲ ἐν τοῖς νοητοῖς, εἰ μὴ τις κατ' ἄλλον τρόπον αὐτὰ μεταφέρειν
 ἐπ' ἔκεινων βιάζοιτο, ὥσπερ τὸ κεῖσθαι καὶ τὸ πάσχειν. ἐν δὴ τῶν τοιού-
 25 των ἔστιν καὶ τὸ πρός τι. οὐδὲν μάτια γάρ ἔκει σχέσις οὐδὲν ἐπινοεῖται· ἐφ' ὧν
 γάρ οὖκ ἔστιν ἔτερον ἐν ἑτέρῳ, ὡς ἡ σχέσις ἐν τῇ οὐσίᾳ, οὐδὲ τὸ μὲν ἄλλο,
 τὸ δὲ ἄλλο, ὥστε πρὸς ἄλληλά πιος ἔχειν, πῶς οἶν τε ἐν τούτοις κυρίως
 τὰ πρός τι θεωρεῖν, εἰ μὴ τις κατὰ ἀναλογίαν, ὥσπερ καὶ αἵτια λέγομεν 10
 ἔκει καὶ αἰτιατά; ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐνύλων διὰ τὴν διάστασιν, καὶ διὰ τὴν
 30 ὄλικὴν ἔτερότητα σχέσις συνυφίσταται. ἐπὶ δὲ τῶν ἀλιστάτων καὶ ἀύλων
 καὶ ἀμερίστως συνηγωμένων πῶς ἀν εἴη σχέσις, εἰ μὴ ἄρα διπερ εἰπον
 ὥσπερ καὶ διάκρισις ἔκει λέγεται καὶ ἔτερότης; ἔτι δὲ εἰ ἐπεισοδιώδη φύσιν
 ἔχειν καὶ ἐνταῦθα λέγεται τὰ πρός τι καὶ παραφυάδι ἐοικέναι καὶ τὴν
 35 οὐσίαν ἀπὸ τῆς τῶν ἔξι μεταβολῆς ἡρτημένην ἔχειν, πῶς ἐπ' ἔκεινων
 ταῦτα θεωρεῖν δυνατόν;

2. 3 τοῦ γένους ἔκεινον Α	3 ἐν καὶ τῇ εκ εκατηι corr. J: ἔκάστη Α	αὐτὸν J
ἀρά libri	4. 5 προϋφεστήσεται b	6 ἐν ἔστιν εκ ἔνεστιν corr. L 12 καν
om. A	13 οὖν ἀν om. Kv, post τινι coll. b	15 ὑπάρχουσα καὶ ὅτι καὶ L
16 ἡ supra L ¹	19 καὶ (auto τὸ) om. L	20 κοινῶν L
ἢν om. A	τούτοις L	23 αὐτὰ scripsi: αὐτὸν JKΛν: om. L
28 τὰ εκ τὸ corr. J	τις] τι?	24 nolui ἔκεινα
ἐπεισοδιώδη J	33. 34 τὴν οὐσίαν ἀπὸ om. A	32 εἰ om. ΚΛν
		34 ἔχειν Kv: ἔχει JLΛ

Περὶ ποιότητος.

53v E

p. 8v 25 Ποιότητα δὲ λέγω, καθ' ἥν ποιοί τινες λέγονται.

Περὶ ποιότητος εὐθὺς μετὰ τὸ πρός τι μέλλοντας διαλαμβάνειν ἡ ὁς ἐπιγέγραπται περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος δεῖ πρῶτον περὶ τῆς τάξεως 25 5 εἰπεῖν, εἰ καὶ προείρηται περὶ αὐτῆς οὐκ ὀλίγα, εἰδὸς οὕτως περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐχούσης τι καὶ αὐτῆς ἔνιζον, εἴπερ περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος ἐπιγέγραπται, καὶ τότε τῇ λέξει τοῦ Ἀριστοτέλους συνακολουθήσαι.

‘Ο μὲν οὖν Ἀρχύτας, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται, μετὰ τὴν οὐσίαν εὐθὺς τάττει τὴν ποιότητα λέγων· “δευτέρᾳ δὲ ἀ ποιότας· ἄνευ γάρ τῷ τί ἔστιν 10 ημεν ἀδύνατον ποιόν τι ημεν. τρίτα δέ, φησίν, ἀ ποσότας”. καὶ Εὔδωρος 30 δὲ τῷ περὶ τῆς οὐσίας λόγῳ τὸν περὶ τῆς ποιότητος λόγον καὶ μετὰ τοῦτον τὸν περὶ τοῦ ποσοῦ συνεζεῦχθαι φησιν· τὴν γάρ οὐσίαν ἅμα τῷ ποιῷ καὶ ποσῷ συνυφίστασθαι, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν χρονικήν τε καὶ τοπικὴν κατηγορίαν παραλαμβάνεσθαι· πᾶσαν γάρ οὐσίαν ποῦ τε εἰναι καὶ ποτέ, δηλονότι 15 τὴν αἰσθητήν. λεγέσθω δὲ καὶ διτὶ εἰ πρῶτον γένος ἔστιν ἡ οὐσία καὶ ἀπ' αὐτῆς αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τὸ εἰναι καὶ τὴν τάξιν παραδέχονται, τῆς δὲ οὐσίας κυριωτάτη ἔστιν ἡ κατὰ τὸ εἶδος, εἶδος δέ τι καὶ μόρφωμα ἡ 25 ποιότης ἔστιν ἐπ' αὐτῆς, ὡς μέτρῳ λοιπὸν ὀριζομένων τῶν κατὰ τὰ εἰδη διακριμένων, τὸ πῶς ὁ Ἀρχύτας * * * φησίν, ἐπειδὴ ἡ φυσικὴ οὐσία οὐκ 30 ἀνευ σώματος, τὸ δὲ σῶμα οὐκ ἀνευ μεγέθους, τοῦτο δὲ συνεχὲς ποσόν, ὑστέρα δὲ τούτοις ἡ σχέσις ἐπιγίνεται, ἵσως δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις. τινὲς δὲ ἐν τῇ φυσικῇ οὐσίᾳ προηγεῖσθαι τῆς ἐπιγόνας τῆς ποιότητος τὸ ποσόν λέγουσιν· οὐ γάρ ὡς ἀποιός ἔστιν ἡ ὄλη, καθὸ ὄλη ἔστιν, οὕτως ποτὲ καὶ ἀποσος ὑπάρχει. πρὸς οὓς ῥήτεον διτὶ καθ' ἥν αἰτίαν ἀποιος ἡ ὄλη 25 δείκνυται, κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ ἀποσος ἀναφαίνεται, ἵνα πᾶν μέγεθος ἔτοιμως 40 ὑποδέχηται· εἰ γάρ εἶδος ὄλως ἔστιν τὸ ποσόν, καὶ τούτου δεκτικὴν τὴν ὄλην ῥήτεον. τούτοις γάρ ἐλέγχονται τοῖς λόγοις καὶ οἱ σῶμα τὴν πρώτην τὴν ὄλην ὑπολαμβάνοντες. ἀλλὰ τὸ σῶμα, φησίν, μέγεθος, τὸ δὲ μέγεθος ποσόν καὶ πεπερασμένον πρός τι, ὃστε κατὰ λόγον ἡκολούθησε τῷ ποσῷ 30 τὰ πρός τι, μεθ' ἀ τὰ λοιπὰ γένη, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης συνέταξεν. ῥήτεον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο, διτὶ τὸ σῶμα σύνθετον ἔστιν, οὐ δεῖ δὲ ἀπὸ τῶν συνέτων τὴν τῶν ἀπλῶν τάξιν λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ τούναντίον ἀπὸ τῶν ἀπλῶν 45

1 περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος Κν
3 μένοντας b

2 τινες εἰναι λέγονται Arist. libri exceptis en
4 ἐπιγέγραπται] scil. in Arist. codd., cf. Porph. p. 127,22. Amm.

p. 80,18. Philop. p. 133,22 B. al.

5 ὀλίγον ν

5. 6 γραφῆς A

7 συνακολουθῆσαι, συνακολουθοῦντας L

8 Ἀρχύτας] fr. 30 H.

πρότερον] p. 121,13

9 ἀ ποιότητος Κν τῷ A: τῷ b

10 τρίτα A ποσότητος L

12 φασί A

18 ὀριζομένων ex ὀριζομεν corr. J: ὀριζομένων ν

19 πῶς] ὡς in ras. L³. locus

corruptus et mutilus; desidero haec fere: ὀριθῆς ὁ Ἀρχύτας τὸ ποιόν προτάττεται. ὁ δὲ δεῖνα

τὸ ποσόν καὶ τὸ πρός τι πρότερα εἰναι φησιν, ἐπειδὴ post φησιν supra καὶ L³

21 δὲ τούτοις L¹: διὰ τοῦτο L³

26 ὑποδέχηται] ὑποδείκνυται ν τοῦτο] τοῦτο A

τὴν τῶν συνιέτων. ἔτερον δέ, ὅτι τὸ σῶμα καθὸ σῶμα ποιὸν οὐδὲν ἡγεῖ
ἔλαττον ὑπάρχει ἢ ποσόν· ἢ τε γάρ σωματότης ποιότης ἐστίν, καὶ τὸ
πεπερασμένον σχήματι πάντως πεπέρασται καὶ ἡ διαφορὰ τῶν συνιόντων
εἰς τὴν σύνθεσιν ποιότης ἐστὶ τῆς συνιέσεως. ὅλως δὲ τὸ πεπεράνθαι
ἢ τοῖς σώμασιν κατὰ τὴν ποιότηταν ὑπάρχει, ἐπιγίνεται δὲ τούτῳ σχέσις τοῦ
περαίνοντος πρὸς τὸ περαινόμενον. Οὗτορα ἀρά τὰ πρός τι μετὰ τὴν ποιό-
τητα ἀκολούθως λέγεται προδήλως. πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δόξει μὴ τῷ
πάντῃ ἀπιθάνως μετὰ τὰ πρός τι τάξαι τὸ ποιόν; ἢ προέταξεν μὲν τὴν
οὐσίαν τοῦ ποσοῦ, διότι τὴν ὑπαρχὴν αὐτῷ παρέχει· τὸ δὲ ποσὸν τῷ πρός
10 τι ποσῷ τὴν αἰτίαν ἐνδιώσιν τοῦ εἶναι, ἀφ' οὗ οἱ λόγοι παράγονται· ἐκ
δὲ τούτων αἱ ποιότητες τὴν ὑπόστασιν λαμβάνουσιν, καὶ οὕτως ἡ τάξις
ἐπιπέπλεκται τῶν κατηγοριῶν. οὐκ ἀπόβλητος δέ ἐστιν καὶ ἡ πρὸς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν τείνουσα αἰτία τῆς τάξεως. ἐν γάρ τῷ περὶ τῆς
οὐσίας λόγῳ μνημονεύσας τοῦ ποσοῦ ἐν τῷ τὰ κοινὰ | οὐσίας καὶ ποσοῦ 54r Λ
15 παραδιδόναι, ἀκολούθως τῇ οὐσίᾳ τὸ ποσὸν ἐπήγαγεν. πάλιν δὲ ἐν τούτῳ
τὸ μέγα καὶ μικρὸν τῶν πρός τι κατασκευάσας μετὰ τὸ ποσὸν τοῦ πρός τι
ἐπειρηνήσθη· ἐν δὲ τούτῳ τὰς ἔξεις καὶ τὰς διαθέσεις εἰπὼν τῶν πρός τι
εἶναι, ἐπειδὴ ποιότητες αὐται καθ' αὐτάς, εἰκότως τὸν περὶ τῆς ποιότητος
ὑπέταξεν λόγον. καὶ οὕτως δέ τινες τὴν τάξιν ἀπολογίζονται· τοῖς φυσι-
20 κοῖς πράγμασιν οἰκείως μετὰ τὴν οὐσίαν τὸ μέγεθός ἐστιν· σὺν ποσῷ γάρ ἡ
πᾶσα φυσικὴ οὐσία· μετὰ δὲ τὸ μέγεθος τὸ μεῖζον θεωρεῖται σχέσει
πλεονάζον τῆς ὑπερβολῆς πρὸς τὴν ἔλλειψιν, δὲ ἐστὶ τῶν πρός τι· μετὰ δὲ
τὸ μεῖζον ἐμφύεται τὰ πάθη, ἀλλοιότητές τινες θεωρούμεναι περὶ τὰ τοῦ
ὄγκου μείζονα καὶ ἐλάττονα μεγέθη, οἷον θερμόν, ψυχρόν, ἕηρόν, ὄγρον,
25 ἄπειρ ἐστὶν ποιά. οὕτω μὲν οὖν ἀν τις καὶ τῇ τοιαύτῃ τάξει καταλλήλου
τῆς ἐννοίας γινομένης συνηγορήσειν.

Περὶ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ζητοῦσιν, διὰ τί περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος
ἐπέγραψεν; ἀρά ταῦτὸν ἐξ ἀμφοῖν δηλοῦται; ἢ ἡ μὲν ποιότης τὸ ἔχόμενον 10
καὶ αὐτὴν τὴν ἰδιότητα δηλοῦ, τὸ δὲ ποιὸν τὸ μετέχον, ὥσπερ ἡ μὲν
30 λευκότης αὐτὸν τὸ χρῶμα, τὸ δὲ λευκὸν τὸ κατ' αὐτὸν κεχρωσμένον. εἰ δὲ
τοῦτο, τί ἀν εἴη τούτων ἡ κατηγορία; ἀρά τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀσύνθετον εἰδος
ἢ τὸ σύνθετον ἐξ ὑποκειμένου καὶ εἰδούς, εἰπερ ταῦτα διαφέρουσιν ἀλλήλων;
εἰ δὲ ἀμφω δύο κατηγορίαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ πρός τι ὁ αὐτὸς
λόγος ἐσται, καὶ τὰ μὲν ἀπλᾶ, τὰ δὲ σύνθετα ἐσται, καὶ οὕτως οὐκέτι 15
35 δέκα, ἀλλ' εἴκοσι τούλαχιστον αἱ κατηγορίαι γενήσονται. μήποτε δέ, ἐπειδὴ

1 τὴν τῶν εχ τῷ corr. J ¹	2 ποιότης, σ in ras. J	4 θέσιν L	7 post
ποιότητα ὑπάρχει Κ	προδήλως Κν: πρόδηλον L: πρόδηλον JΛ: fort. τὰ πρός τι {οὗτα δτι}		
μ. τ. π. ἀ. λέγεται πρόδηλον	καὶ ομ. Α	12 ἐπιπέπλεκται JL: ἐπίπλεκται Α: ἐπι- πλέκεται Κν	
13 διδασκαλία Α	14 μνημονεύσας] 5 p. 3b29	16 κατασκευάσας]	
6 p. 5b15	17 ἐμνήσθην Κν	7 p. 6b2	18 τῆς ομ. Α
19. 20 τοῖς—οἰκείως ad antecedentia trahit Paraphr. p. 38,35 II.		20 τὴν ομ. L	
21 πᾶσα, π in ras. J: ομ. L	μετὰ ο corr. J	25 καταλλήλου, οὐ in ras. J:	
καταλλήλας Α	26 τῆς supra Ja: ομ. Α	γινομένης εχ γινομένηι ut vid. corr. J	
28 δηλοῦνται supra Ja	33 post δὲ add. ἀπὸ Kv	35 ἐπειδὴ ομ. Kv	

καὶ αὐτὴ ἡ ποιότης ποιὸν λέγεται καὶ οὐ μόνον τὸ μετέχον (καὶ γάρ τὴν 54^τ λευκότητα λευκὸν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν), διὰ τοῦτο οὕτως ἐπιγέγραπται περὶ ποιότητος καὶ ποιοῦ· ἡ μὲν γάρ λευκότης καὶ λευκὸν λέγεται, τὸ δὲ λευκὸν τὸ μετέχον οὐ λέγεται λευκότης. οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ Ἀριστού 5 τέλους ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι, οὐδὲ γάρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐποίησεν τοῦτο, ἀλλὰ γραφέως ἀμάρτημα ὑπολαμβάνουσιν οἱ περὶ τὸν Ἀχαικὸν καὶ τὸν Ἀλέ- 20 ἔναρδον· ὑπερημηματισμένον γάρ αὐτὸν εὑρόντα τινὰ ὡς μέρος κατατάξαι. Β εἰ δέ τις καὶ ὡς καλῶς ἐπιγεγραμμένη φυνηγορεῖν βούλοιτο, ἡ ταῦτὸν ἐρεῖ σημαίνειν τὴν ποιότητα καὶ τὸ ποιὸν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους πιστού- 10 μενος τὸν λόγον, διὸ ἐν τοῖς θεολογικοῖς οὐ κατὰ τὴν ποιότητα μόνον τὸ ἀπλοῦν τάττει, ἀλλὰ καὶ τὸ ποιόν, κατὰ τὸ πάθος αὐτὸν τῆς οὐσίας τιθέ- μενος· πάθος δὲ τὸ μὲν ἐν τῷ πάσχειν ἐστίν, τὸ δὲ ἐν τῷ πεπονθέναι, καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ πάσχειν τῆς τοῦ πάσχειν ἐστὶ κατηγορίας, τὸ δὲ ἐν τῷ 25 πεπονθέναι ἡ ποιότης ἐστίν. εἰ δέ τις διαφέρειν λέγοι τὴν ποιότητα καὶ 15 τὸ ποιόν, καθ' ὃσον ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ εἴδους, τὸ δὲ μετὰ τοῦ ὑπο- κειμένου θεωρεῖται, καὶ οὕτως οὐδὲν ἥττον μία ἐσται κατηγορία ἡ τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς ποιότητος· εἰρηται γάρ πολλάκις, διτὶ εἰς μίαν κατηγορίαν τάττεται πάντα τὰ τοιαῦτα μετὰ τῶν στερήσεων καὶ τῶν μεσοτήτων καὶ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀποφάσεων, οἷον δικαιοσύνη, δίκαιος, δικαίως, ἀδίκος, 20 οὐ δίκαιος· πάντα γάρ τὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τῆς ποιότητος ἐσται κατηγορίᾳ. 25 ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰρήσθω.

Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμα πρὸς τὸν παρόντα λόγον προσθέντες ἐπὶ τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους λέξιν μεταβησόμεθα. τὸ μὲν οὖν ὄνομα τῆς ποιότητος δοκεῖ πρῶτος ὁ Πλάτων πεποιηκέναι, ὡς αὐτὸς ἐν Θεαιτήτῳ 25 ἐπισημαίνεται καὶ παράγει τὸ ὄνομα πεποιηκέναι· λέγει δὲ οὕτως· “τὸ μὲν πάσχον αἰσθητὸν ἀλλ' οὐκ αἰσθητὸν γίνεσθαι, τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι, ἀλλ' οὐ ποιότητα. ἵσως οὖν ἡ ποιότης ἀλλόκοτόν τι φαίνεται ὄνομα καὶ οὐ 35 μανθάνεις ἀθρόον λεγόμενον”. τῶν δὲ παλαιῶν οἱ μὲν ἀνήρουν τὰς ποιό- τητας τελέως, τὸ ποιὸν συγχωροῦντες εἶναι, ὥσπερ Ἀντισθένης, διὸ ποτε 30 Πλάτωνι διαμφισβητῶν “ὦ Πλάτων, ἔφη, ἵππον μὲν ὄρῳ, ἐπόπτητα δὲ οὐχ ὄρῳ”· καὶ διὸ εἶπεν· “ὅτι ἔχεις μὲν φῶντας ὄραται τόδε τὸ ὅμμα, φῶ δὲ ἐπόπτης θεωρεῖται, οὐδέπω κέκτησαι.” καὶ ἄλλοι δὲ ἥσαν τινες ταύτης τῆς δόξης. οἱ δὲ τινὰς μὲν ἀνήρουν ποιότητας, τινὰς δὲ κατελίμ-

1 αὕτη Λ 2 ἀρχαῖοι] παλαιοὶ Α 3 ποιοῦ καὶ ποιότητος v accuratius fort. quam ipse Simpl. 5 ἐπὶ τῶν ἄλλων ομ. suppl. L² 6 post ἀμάρτημα add. τοῦτο Kv
8 καὶ ομ. A 10 ἐν τοῖς θεολογικοῖς] Metaph. Δ 14 p. 1020^a33 sqq. 11 ne κατὰ post καὶ addendum putes, cf. f. 63^r23. 72^v31. 74^r34 11. 12 θέμενος Α
15 ποιὸν, οἱ in ras. A 17 εἰρηται] p. 65,2 sqq. 155,4 sqq. 19. καὶ ἀποφά-
σεων καὶ οἷον ν ante ἀδίκος add. ὁ Kv 20 οὐ δικαίως Kv 23 τοῦ
om. Kv 24 πρῶτον ν Πλάτων] Theaet. p. 182 Α 25 ἐπισημαίνεται,
i prim. in ras. J καὶ—πεποιηκέναι suspecta pr. τὸ] τῶν, ω̄ in ras. L
26 αἰσθητὸν ἔτι γίγνεσθαι Platonis libri BT: ἔτι ομ. Vindob. suppl. 7 λέγεσθαι Kv
27 το] τε Plat. 28 τῶν K 29 ποιὸν, ν in ras. A: ποιοῦν Kv (corr. b)
30 φ̄ b 31 διτὶ ομ. Kv 32 κεκτῆσθαι Kv 33 καταλιμπανον Kv

πανον. τῶν δὲ ὑπόστασιν αὐταῖς διδόντων οἱ μὲν πάσας ἡγοῦντο ἀσω- 54^τ
μάτους, ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι, οἱ δὲ τῶν μὲν ἀσωμάτων ἀσωμάτους, τῶν δὲ 41
σωμάτων σωματικάς, ὥσπερ οἱ Στωικοί. διαμφισθῆται δὲ καὶ τοῦτο παρὰ Γ
πᾶσιν, πότερον, ὥσπερ τοῖς ὑποκειμένοις τοῦ εἶναι αἴτιαί εἰσιν καὶ τοῦ
5 ποιοῖς εἶναι, οὕτως δὲ καὶ ἔαυταῖς τοῦ εἶναι τοιαύταις τὴν αἴτιαν ἐπιφέ-
ρουσιν, αὐτούσιστατοι οὖσαι καὶ εἰς ἔαυτὰς ἐνεργοῦσαι, ἢ ἄλλων αἴτιῶν
δέονται εἰς τὸ εἶναι κάκειναι ἄλλων καὶ τοῦτο ἐπ’ ἀπειρον. πολλὴ δὲ
ζήτησίς ἔστιν καὶ τίνας χρὴ οὐσιώδεις ποιότητας τίθεσθαι καὶ τίνας οὐ 45
τοιαύτας· διὸ τί γάρ μία καὶ ἡ αὐτὴ οὖσα ἡ λευκότης ἐπὶ φιμοθίσιν καὶ
10 γάλακτος οὐσιώδης γέγονεν, τὸν δὲ * * *, οὐ ῥάδιόν ἔστι διακρίναι. ἐκά-
λουν δὲ τὴν ποιότητα καὶ ἔξιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας
ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι τὰς ἔξις ἔκτα ἔκαλουν, ὥσπερ τὰ ἐννοήματα μεθεκτὰ
ἀπὸ τοῦ μετέχεσθαι καὶ τὰς πτωσεις τευκτὰς ἀπὸ τοῦ τυγχάνεσθαι καὶ
κατηγορήματα καὶ συμβάματα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκέναι. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ 50
15 τοῦ δύναματος τοῦ ἔκτου ἀπὸ τῶν ἔξιν παρήχθη, ὅστερον δὲ ἐπιδιέτεινεν
τούνομα καὶ ἐπὶ τὰς σχέσεις, οἷον προβολὴν, κάθισιν, ἐπὶ τε τὰς κινήσεις,
οἷα ἔστιν ἡ περιπάτησις, ἐπὶ τε τὰς συνθέτους ἐκ κινήσεων καὶ σχέσεων
καταστάσεις, οἷα ἡ ὅργησις εἴη. οἱ δὲ προσελάμβανον καὶ τὰς πρός τι
πως ἔχούσας κινήσεις, οἷα ἡ ἔγχυσις καὶ ἡ ἔκχυσις, καὶ ἔτι τὰς πρός τι
20 πως ἔχούσας σχέσεις, οἷα ἡ ἀπάτη, καὶ ἔτι τὰς ἐν γένει τῶν κινήσεων 54^τ
καὶ σχέσεων, ἃς οὔτε κινήσεις βούλονται εἶναι τινες οὔτε σχέσεις, οἷα ἡ
αὐτὸ τοῦτο κατόρθωσις καὶ ἡ αὐτὸ τοῦτο ἀμαρτία θεωρεῖται. καὶ οἱ μὲν
ἀπὸ τῶν ἔξιν μέχρι τῶν ἐνεργειῶν ἀξιοῦσιν γίνονται τὴν ἔκτην τετάγμην,
οἱ δὲ προσπαραλαμβάνουσι καὶ τὰς πεισίεις, ὁ δὲ Ἀντίπατρος ἐπεκτείνει
25 τούνομα τοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ κοινοῦ συμπτώματος σωμάτων καὶ ἀσωμάτων,
οἷον τοῦ τί ἦν εἶναι. καὶ τὸ μὲν κατὰ παρασχηματισμὸν ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι
30 ἔκτὸν ἐκλήθη, ὅστερον δὲ κύριον ἔδοξεν τὸ δύναμα τοῦ ἔκτου καὶ μὴ ἀνα-
κεκλάσθαι ἀπὸ κατηγορήματος. καὶ εἴ τι μὲν ἔξις καὶ ποιότης, πάντως
τοῦτο καὶ ἔκτον, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἔκτὸν τῆς ἔξιν, ὡς εἴρηται. ἡ δὲ
Ἀριστοτέλους περὶ τούτων δόξα καὶ τῶν παλαιῶν ἔστι τοιαύτη ἀσώματα
τὰ ἔκτα πάντα οὖτοι ὑπολαμβάνουσιν· ἀπλούστατα γάρ καὶ τῇ φύσει πρῶτα
πάντα· καὶ ως οὐδὲ μέρη ἔκεινων ὕνπερ τὰ ἔκτα, αἴτια δὲ μόνον, καὶ
ταῦτα οὐκ ἔξινεν, ἀλλ’ ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐμπειρίσχονται πάντα, ἀριθμοὶ καὶ 10

3 στοῖχοι Λ	4 αἰτίαι Brandis	τοῦ (alt.) JLΑ: τοῖς Kv	5 καὶ αὐταῖς Kv
6 εἰς supra Ja	αἰτίων Λ	9 καὶ αὐτὴ Λ	ψιμοθίσιν v
δὲ οὐ JKΛν, sed ἐπεὶ postea add., δὲ supra Ja: ἐπεὶ οὐδὲ I;	restituenda haec fere: ἐπεὶ δὲ <τῶν πλείστων συμβέβηκεν>, cf. f. 70v 25	δὲ Λ: μὲν Ja in ras., IΚΛ: μὲν οὖν ν	10 ἐπεὶ
13 τευκτάς] ἔκτας Λ; fort. τευκτά	13. 14 fort. καὶ τὰ κατ. συμβάματα	14 συμ-	
βάματα J	15 ἔκτον Λ	16 τὸ δύναμα Α	βάματα J
καθηλάσθαι Brandis	16. 17 ἐπὶ τε—περιπάτησις om. K	παραβολὴν Α	προβολὴν καὶ
17 κινήσεως JL,	σχέσεως, ως ex ων corr. I,	20 τὰς] τὸ K	22 ἡ αὐτὸ
(post καὶ) Brandis: ἡ αὐτὴ JKΑν: αὐτὸ I,	24 προσλαμβάνουσιν v		ποιήσεις K
ἐπεκτείνει IΚΛν: ἐπέκτεινει J: ἐκτείνει A	25 τὸ δύναμα v	ἔκτον] ἐκ τοῦ ΚΛ	
26 ἦν expunxit J al. atr.: om. A	τὸ μὲν <πρῶτον ?> Brandis	28 ἀπὸ τοῦ	
κατηγορήματος Kv	29 τοῦτο] τοῦ Α		

λόγοι τινὲς ἐν ὅλῃ ταῦτα ὄντες. ἀριθμοὺς μὲν οἱ Πυθαγόρειοι καὶ λόγους ⁵⁴⁺ ἐν τῇ ὅλῃ ὠνόμαζον τὰ αἰτία ταῦτα τῶν ὄντων ἡ ὄντα καὶ ὡς ἀν οἱ νῦν φαῖεν τὰ ἔκτα· οἱ δὲ καὶ λόγους ἀσωμάτους ὑποτίθενται ταῦτα, παρ' οὓς ἔτερους ἀεί, τοὺς δὲ ἔτερους ὄντας καὶ ποικιλία τῶν ὄντων αἱ τε διαφοραὶ ⁵ καὶ τῶν πρώτων στοιχείων καὶ τῶν ἐκ τούτων συγκριμάτων. ὑφίστανται.

ἀιδῖοι δέ εἰσιν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι καὶ λόγοι, ὥσπερ καὶ ἡ ὅλη· αἱ μέντοι ¹⁵ κινήσεις αὐτῶν καὶ ἐν ἀλλήλοις θέσεις καὶ τάξεις μετάπτωτοι καὶ οὐκ ἀιδῖοι. ὥσπερ δὲ ἀφεστῶτες ἐνυπάρχουσιν οἱ λόγοι, οὐδέπω ρύθμιζοντες τὸ ὑποκείμενον καὶ σχηματίζοντες, ἀλλ' ὡς οἱ ἐν τῷ σπέρματι λόγοι κατὰ συμ-¹⁰ βεβηκός οίσιν ἐνυπάρχουσιν ἀκρατήτως ἐνίντες, καὶ ὥσπερ ἐν ψυχῇ καὶ τῇ τέχνῃ τὸ τοῦ ἀνδριάντος εἶδος καὶ ὡς τὰ χρώματα ἐν τῇ ὅψει, διαν ὁρᾶ τὸ κεχρωσμένον σῶμα, οὕτως οἱ λόγοι ὥσπερ ἀφεστῶτες ἐνυπάρχουσιν.

ἀμέσως δὲ ἡ τοῦ εἴδους φύσις αἰτία ἐστὶν μηδὲν μεταξὺ παρεμπίποντος ²⁰ τοῦ τε μετεχομένου, καὶ τοῦ μετέχοντος· παροῦσα γάρ ἐν τῷ εἶναι εὐθύς Ε εἰδοποιεῖ τὸ μετέχον. ὑφίστησιν δὲ καὶ ἄλλο τελευταῖον ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐξ ἑαυτῆς, ὅπερ οἱ νῦν καλοῦσιν κατηγόρημα, ὡς ἀπὸ τῆς φρονήσεως τὸ φρονεῖν· μέσον δὲ ἀεὶ τὸ σῶμα τάττεται, οἷον ὁ φρόνιμος, τῆς τε πρώτης αἰτίας, οἷον τοῦ εἴδους τῆς φρονήσεως, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἀπ' αὐτῆς ἀποτελουμένου κατηγορήματος, οἷον τοῦ φρονεῖν. αἰτία γάρ η φρόνησις καὶ ²⁵ τοῦ φρονίμου καὶ τοῦ φρονεῖν καὶ ἡ ὑγίεια τοῦ τε ὑγιαίνοντος καὶ τοῦ διαίνειν, ὡν τὸ μὲν σῶμα, τὸ δὲ ἀσώματον. καὶ ἡ μὲν φρόνησις αὐτὴ καὶ ἡ ὑγίεια, εἴπερ ἐστὶν ἡ μὴ καθ' ἑαυτά, ἀπλούστατα καὶ πρώτα ἐσται *(καὶ)* ἀσώματα, ὅμοίως δὲ καὶ τὸ φρονεῖν ἀσώματον, διότι αὐτὴ πᾶς ἔχουσα η φρόνησις τὸ φρονεῖν γίνεται. καὶ καθ' ἑαυτὴν μὲν φρόνησις, μετεχομένη ³⁰ δὲ ἥδη φρονεῖν γίνεται, διπερ ὡς μὲν πρὸς τὸν φρόνιμον πρᾶγμα τί ἐστιν καὶ ποίημα, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν λεκτικὴν ἡμῶν κατασκευὴν (ταῦτο γάρ τοῦτο) κατηγόρημα γίνεται (φρονεῖν γάρ ὁ φρόνιμος λέγεται), καὶ ὡς ³⁵ μὲν πρὸς τοὺς λέγοντας ἡμᾶς προσηγορίᾳ περὶ τού, ὡς δὲ πρὸς ἐκεῖνον περὶ οὐ λέγεται ἔξις τινὸς καὶ ἔξις μετεχομένη. οὐ μόνον δὲ ὡς πρὸς τὸν μετέχοντα ἡ φρόνησις γίνεται φρονεῖν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ἐν ᾧ δή τι ἐν καὶ ταῦτὸν ἐπ' ἀμφοτέρων ἐστίν, λέγω δὲ τοῦ τε ὑποκειμένου καὶ τοῦ χρόνου, ἀμα τε καὶ ἐν ἐνὶ καὶ ἐν ταῦτῷ χρόνῳ ἡ τε ἔξις καὶ ὁ ἀνθρωπός ἐστιν, ὁ μὲν ὑποκείμενος, ἡ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ ὁ μὲν μετέχων, ἡ δὲ μετεχομένη. εἰκότως δὲ τὸ φρονεῖν ἀσώματον ἔλεγον καὶ ἀκολούθως ⁴⁰ ³⁵ τῷ καὶ τὴν φρόνησιν ἀσώματον ὑπάρχειν· ἡ γάρ σχέσις καὶ τὸ ἔχειν ἀσώματον, καὶ τὸ φρονεῖν δὲ διὰ τοῦτο ἐσται ἀσώματον. ἄμφω δὲ περὶ ἡμᾶς ἀπέλειπον καὶ τὴν φρόνησιν καὶ τὸ φρονεῖν, ἡκολούθει γάρ καὶ τοῦτο

1 ταῦτα molestum 2 ὠνόμαζον τὰ] ὠνομάζοντα A ἡ A 4 αἱ τε] αἰτίαι Kv:
an αἱ τῆς ποικιλίας τ. ὁ. αἰτίαι? 6 εἰσιν εχ ἐστιν corr. L ἡ om. K
7 μετάπτωτοι τε καὶ Kv 10 ἐν τῇ ψυχῇ Paraphr. p. 40,15 II. 14 τε om. A
19 post φρονεῖν folium deest in A 20 ὑγίεια Kv 22 καὶ ὑγίεια ν
23 καὶ addidi ex Paraphr. p. 40,24 25 δὲ JL: δέον Kv 29 λέγεται ἡ ἔξις Kv
32 ἐν (ante ἐνὶ) om. v 34 (alt.) abesse malim 35 τῷ(i) JL: τοῦ Kv
σχέσις, τε in ras. L 37 ἀπέλειπον Lv καὶ (prim.) om. v τὴν τε φρόνησιν ν

τινὲς ἡμιεπέραν εἰναι τὴν ἔξιν· εἰ γάρ ἐκείνη περὶ ἡμᾶς, καὶ τὸ μετέχειν 51· αὐτῆς οὐ καθ' ἑκυτὸ οὐδὲ ἔξιν που περὶ ἡμᾶς ὑφίσταται. τοιαύτη μὲν οὖν καὶ ἡ Ἀριστοτέλους ἐστὶν δόξα περὶ τῶν πρώτων αἰτίων, ἢ καλοῦσιν τινες ἔκτα.

5 'Αλλ' ἐπὶ τὴν λέξιν ἵτεον· ποιότητα δὲ λέγω καθ' ἦν ποιοῖς 40 τινες λέγονται· τῇ μεθέξει τῆς ποιότητος ποιὸν γίνεται τὸ μετέχον, ὥσπερ τῇ μεθέξει τῆς λευκότητος λευκόν. 'ἀλλ' ἀπότοπον, φασίν, ἀπὸ τοῦ Z διατέρου τὸ πρότερον διδάσκειν καὶ ἀπὸ τοῦ ὄμοίως ἀγνοούμενου, καὶ τὸ αὐτὸ δι' ἔαυτοῦ ἀποδιδόναι· εἰ γάρ ποιότης μὲν ἐστιν ἦν ἔχει ὁ ποιός, 10 ποιὸς δὲ ὁ ἔχων τὴν ποιότητα, αὐτὴ δι' αὐτῆς ἀπεδόθη'. πρὸς οὓς ῥητέον διτι οὐχ οὖν τε τῶν πρωτίστων γενῶν ἐκ προτέρων ποιεῖσθαι τὴν διδασκαλίαν οὐδὲ δυνατὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ φύσει τάξιν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ 45 αἰτιωτέρων ποιεῖσθαι τὴν περὶ αὐτῶν παραδίδοντας (οὐδὲν γάρ ἐστιν αὐτῶν πρότερον), ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμῖν προσεχεστέρων καὶ γνωριμωτέρων ἀνάγκη 15 ποιεῖσθαι τὴν ὑπόμνησιν. γνωριμώτερον δὲ καὶ προσεχεστέρον ἡμῖν τῆς ποιότητος τὸ ποιόν, εἰπερ τὴν μὲν ποιότητα καὶ ἀναφοῦσί τινες ὡς μηδὲ διφεστῶσαν δλως, τὸ δὲ ποιὸν οὐδεὶς ἀναφεῖ, καὶ τὸν μὲν ἵππον δρᾶν ὄμοιοιςε ὁ Ἀντισθένης, τὴν δὲ ἱππότητα μὴ ὄρᾶν, καὶ τὸ μὲν ἐν δρθμαλμοῖς δρᾶται, η δὲ λογισμῷ καταλαμβάνεται, καὶ τὸ μὲν ἐν αἰτίου τάξει προ- 20 ηγεῖται, τὸ δὲ ὡς ἀποτέλεσμα ἔπειται, καὶ τὸ μὲν ἐστι σῶμα καὶ σύνθετον, τὸ δὲ ἀπολοῦν καὶ ἀσώματον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πλάτων τῇ ἀσαφείᾳ τοῦ τῆς ποιότητος δύναματος ἐν Θεατήτῳ λέγων. "ἴσως οὖν η ποιότης ἀμα ἀλλόκοτον τι φαίνεται ὅνομα καὶ οὐ μανθάνεις ἀλλόρον λεγόμενον". ἔτι δέ, εἴτε ἐνέργεια τῆς ποιότητος ἐστιν τὸ ποιὸν εἴτε μετοχή. φανερώτερόν ἐστιν 25 τὸ κατ' ἐνέργειαν | ὑφίσταμενον τοῦ κατὰ τὴν ἀφανῆ αἰτίαν προργησμένου διαν καὶ τὸ μετέχον τοῦ μετεχομένου· διὸ τὸ λευκὸν τῆς λευκότητος καὶ ὁ γραμματικὸς τῆς γραμματικῆς ἐστι σαφέστερα· καν γάρ κατὰ τὴν ποιότητα τὸ ποιὸν λέγεται, ἀλλ' ἐν τῷ ποιῷ η ποιότης ἐκφανεστέρα γίνεται. εἰ οὖν γνωριμώτερον τὸ ποιὸν τῆς ποιότητος, οὐ κακῶς διὰ τούτου ἀποδέδοται. 30 οὐ γάρ διτι δρος οὗτος ἐστιν τῆς ποιότητος 'ης τῇ παρουσίᾳ ποιὸν λέγεται δ τὸ μετέχον, τοῦτο ποιότης ἐστίν'. οὐδὲ γάρ ἄλλο τι τῶν πρώτων γενῶν δριστὸν ἦν. οἰκεῖος δέ, φασίν, ὁ ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι τῆς διδασκαλίας τρόπος τῇ τῶν Κατηγοριῶν ἐστιν προθέσει· ἀπὸ γάρ τοῦ λέγεσθαι κατὰ τὴν ποιότητα τὸ ποιὸν ἐνδείκνυσθαι αὐτὴν πειρᾶται. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς 35 κατὰ τὴν ποιότητα φύσεως ὁ τρόπος εἰληπται τῆς διδασκαλίας· ἐν γάρ τῷ μετέχεσθαι η ποιότης καὶ ἐν τῷ ποιὸν ἀποτελεῖν· ἐν δι οὖν ὑφέστηκεν, διὰ τούτου καὶ γνωρίζεται, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἀπλῶς, ἀλλ' ἀπ' 10

1 τῷ εἰ τὸ corr. L³: ||τῷ|| J: om. Kv
αἰτίων v: αἰτίων sic J: αἰτιῶν LK

έαυτῆς Lv 16 μηδὲ JL: μὴ Kv 17. 18 ὄμοιογεν K 18 ἐν om. Kv

21 ἀσώματον, ώματον ε corr. L¹ ΙΙΙάτων] Theact. p. 182 Λ 23 τι] τε Plato

ἔτι seripsi: ὅτι libri 24 ἐστι τῆς ποιότητος v 26 διὸ καὶ τὸ v 27 σαφέστερα

JLK, ex σαφέστερα corr. J: σαφέστερον v 32 φασάν] scil. οἱ ἐξηγηταί, cf. p. 12,11.

13,12 36 ἐν (post καὶ) ex ἐστι corr. L³

2 fort. ὄντι οὐδὲ

6 μετέχον, v in ras. Λ

3 ἐστι supra L¹

10 αὐτῆς JK:

18 ἐν om. Kv

23 τι] τε Plato

27 σαφέστερα

32 φασάν] scil. οἱ ἐξηγηταί, cf. p. 12,11.

14*

αὐτοῦ τοῦ συνυπάρχοντος αὐτῆς. ἀλλ' οὔτε τὸ αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ ἀποδίδωσιν. 55τ
ἔτερον γάρ ἐστιν ἡ ποιότης καὶ ἔτερον τὸ μετέχεσθαι αὐτήν, εἰ καὶ δὲ
μάλιστα συνυπάρχει πρὸς αὐτὴν τὸ μετέχεσθαι. ὄμολογεῖ δὲ ἡ ἀπόδοσις
αὗτη καὶ τῇ περὶ ποιότητος καὶ ἔξεις τοῦ Ἀριστοτέλους δόξῃ. εἰ γάρ
5 ἡ μετέρα ἐστὶν ἡ ἔξις κατ' αὐτὸν καὶ περὶ ἡμᾶς ἡ ποιότης ὑφέστηκεν καὶ
ἡ μετεχομένη ποιότης ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀπλῶς λεγομένην ποιότητα ὑπάρχει,
δῆλον δὲ παρισοῦται πρὸς τὸ ποιὸν ἡ ποιότης. καὶ εἰ Ἀριστοτέλης μὲν
καὶ τὰ ἔκτα καὶ τὰς ἐνεργείας περὶ ἡμᾶς ἀπολείπει, οἱ δὲ ἐξ Ἀκαδημίας
ἀμφότερα ἔκτος, οἱ δὲ Στωικοὶ τὰ μὲν ἔκτα περὶ ἡμᾶς, τὰ δὲ ἐνεργήματα
10 καὶ τὰ ποιήματα ἔκτος, συγχέαντες τὰς δύνα δόξας, συμφώνως ἔχουται
Ἀριστοτέλης συνῆψε τῇ ποιότητι τὸ ποιὸν ὡς ὅντα ἀμφότερα περὶ ἡμᾶς.

Τῶν δὲ Στωικῶν τινες τριγῶς τὸ ποιὸν ἀφοριζόμενοι τὰ μὲν δύο
σημαντάτα εἶπον πλέον τῆς ποιότητος λέγουσιν, τὸ δὲ ἐν ᾧ τοῦ ἑνὸς
μέρος συναπαρτίζειν αὐτῇ φασιν. λέγουσιν γάρ ποιὸν καθ' ἐν μὲν σημαν- 20
15 νόμενον πᾶν τὸ κατὰ διαφοράν, εἴτε κινούμενον εἴη εἴτε ἰσχόμενον καὶ εἴτε
δύσταναλύτως εἴτε εὐαναλύτως ἔχει· κατὰ τοῦτο δὲ οὐ μόνον ὁ φρόνιμος καὶ ὁ
πιᾶς προτείνων, ἀλλὰ καὶ ὁ τρέχων ποιοί. καθ' ἔτερον δὲ καθ' ὁ οὐκέτι τὰς
κινήσεις περιελάμβανον, ἀλλὰ μόνον τὰς σχέσεις, δοῦ καὶ ὠρίζοντο τὸ ἰσχό-
μενον κατὰ διαφοράν, οἵος ἐστιν ὁ φρόνιμος καὶ ὁ προβεβλημένος. τρίτον δὲ
20 εἰσῆγον εἰδικῶτατον ποιὸν καθ' ὃ τοὺς μὴ ἐμπόνως ἰσχομένους
περιελάμβανον οὐδὲ ἦσαν ποιοὶ κατ' αὐτοὺς ὁ πλῆρη προτείνων καὶ ὁ προβεβλη-
μένος· καὶ τούτων δὲ τῶν ἐμπόνως ἰσχομένων κατὰ διαφοράν οἱ μὲν ἀπηρ-
τισμένως κατὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπίνοιάν εἰσι τοιοῦτοι, οἱ δὲ 25
οὐκ ἀπηρτισμένως, καὶ τούτους μὲν παρητοῦντο, τοὺς δὲ ἀπαρτίζοντας· καὶ
25 ἐμπόνους ὅντας κατὰ διαφοράν ποιούσεις ἐτίθεντο. ἀπαρτίζειν δὲ κατὰ τὴν
ἐκφορὰν ἔλεγον τοὺς τῇ ποιότητι συνεξισουμένους, ὡς τὸν γραμματικὸν καὶ
τὸν φρόνιμον· οὔτε γάρ πλεονάζει οὔτε ἐλλείπει τούτων ἐκάτερος παρὰ τὴν
ποιότητα· δομοίως δὲ καὶ ὁ φύλοφος καὶ ὁ φύλονος. οἱ μέντοι μετὰ τῆς
ἐνεργείας τοιοῦτοι, ὕσπερ ὁ ὀψοφάγος καὶ ὁ οἰνόφλυξ, ἔχοντες μέρη τοιαῦτα
30 δι' ὃν ἀπολαύσουσιν οὕτως λέγονται. διὸ καὶ εἰ μέν τις δψοφάρος, καὶ 30
φύλοφος πάντως· εἰ δὲ φύλοφος, οὐ πάντως δψοφάρος· ἐπιλειπόντων γάρ
τῶν μερῶν δι' ὃν δψοφάρει τῆς μὲν δψοφάριας ἀπολέλυται, τὴν δὲ φύλοφον
ἔχει οὐκ ἀνήρηκεν. τριγῶς οὖν τοῦ ποιοῦ λεγομένου ἡ ποιότης κατὰ τὸ
τελευταῖον ποιὸν συναπαρτίζει πρὸς τὸ ποιόν. διὸ καὶ δταν ὄριζωνται τὴν
35 ποιότητα σχέσιν ποιοῦ, οὕτως ἀκουστέον τοῦ ὄρου ὡς τοῦ τρίτου ποιοῦ
παραλαμβανομένου· μοναχῶς μὲν γάρ ἡ ποιότης λέγεται κατ' αὐτοὺς τοὺς

1 τὸ addidi, cf. p. 211,8

7 εἰ ὁ ἀριστοτέλης v

16 δὲ] δῆ?

23 ἑαυτῶν. L

περὶ v.

32 δι' ὃν] διὸ K

ταν in ras. L

2 εἰ om. Ky

9 ἀφότερα K

18 τὸ om. L

εἰσὶ, εἰς in ras. L

33 τὸ (post κατὰ) v:

τὸ JK: om. L

ταν in ras. L

3 συνυπάρχειν K

10 post ἑαυτῷ add. ὁ v

19 τρίτον δὲ—προβεβλημένος (22) om. Ky

27 παρὰ, αρά in ras. Ja

28 μετὰ JLK:

34 δταν,

ταν in ras. L

4 αὐτὴ libri

11 ὅντα]

20 τοῦ JK: om. L

22 εἰσὶ, εἰς in ras. L

26 μετὰ JLK:

35 δταν,

ταν in ras. L

Στωικούς, τριχῶς δὲ ὁ ποιός. ἀλλ' εἰ ἐν τῷ μετέχεσθαι ἡ ποιότης συν- 55 οὐφίσταται καὶ ἐν τῷ μετέχειν τὸ ποιόν, ἐνὶ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ ταῦτά ἔστιν 36 ἀμφότερα ἐν ἡμῖν καὶ οὔτε τὰ δύο ἔκτὸς οὔτε τὸ μὲν ἔκτος, τὸ δὲ ἐν ἡμῖν, δῆλον ὡς συνεξισάζει κατ' αὐτὴν τὴν οὐσίαν, καὶ οὐδὲν δεῖ μηχανῆς 5 τυνος σημανομένων ἡ μορίων προσμήκης, ἵνα τὸ τρίτον σημανομένον τοῦ ποιοῦ συναπαρτίζηται πρὸς τὴν ποιότητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκείτω μέχρι τούδε.

'Ερωτᾶ δὲ ὁ Πλωτῖνος, τί ἄρα οὖσα ἡ ποιότης τοὺς λεγομένους ποιοὺς παρέχεται· ὅτι μὲν γάρ κατὰ τὴν ποιότητα οἱ ποιοὶ λέγονται, εἴρηται, τίς 40 10 δὲ ἔστιν αὐτὴ ἡ ποιότης κατὰ τὸν οἰκεῖον λόγον, οὐ διώρισται. πρὸς δὲ Γ φησιν ὁ Ηροφύριος, ὅτι "ὁ περὶ τῆς ποιότητος λόγος ἐννοηματικός ἔστιν, ἀλλ' οὐκ οὐσιώδης. ἔστιν δὲ ἐννοηματικὸς ὁ ἀπὸ τῶν γνωρίμων τοῖς πᾶσιν εἰλημμένος καὶ κοινῇ παρὰ πᾶσιν ὄμοιογόμενος, οἷον ὅτι 'ἀγαθόν ἔστιν ἀρ'

οὐ συμβαίνει ὡφελεῖσθαι, ψυχή ἔστιν ἀρ' ἡς ὑπάρχει τὸ ζῆν, φωνή 15 20 ἔστιν τὸ ιδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς". οὐσιώδεις δέ εἰσιν δροὶ οἱ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῶν ὄριζομένων ὀδάσκοντες, οἵον 'ἀγαθόν ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἡ τὸ μετέχον 45 25 ἀρετῆς, ψυχή ἔστιν οὐσία αὐτοκίνητος, φωνή ἔστιν ἀληρ πεπληγμένος'. καὶ οἱ μὲν ἐννοηματικοὶ δροὶ ἀτε κοινῇ παρὰ πᾶσιν ὄμοιογόμενοι οἱ αὐτοί εἰσιν, οἱ δὲ οὐσιώδεις κατὰ αἱρέσεις ιδίας προαγόμενοι ἀντιλέγονται ὑπὸ τῶν 30 35 ἔτεροδόξων· τοῖς γοῦν λέγουσιν σέρα τὴν φωνὴν καὶ σῶμα οὐχ ὄμοιογωμονοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι κατ' ἐνέργειαν αὐτὴν ἀσώματον ἀφοριζόμενοι καὶ πληρήν, καὶ τοῖς τὸ ἀγαθόν ἐν ἀρετῇ καὶ μόνῳ τῷ καλῷ τιθεμένοις ἀμφισβητοῦσιν οἱ διὰ πάντων αὐτὸν διατείνοντες. δέδοκται οὖν ἐν ταῖς πρώταις εἰσαγωγαῖς 50 40 τοῖς παρὰ πᾶσιν ὄμοιογουμένοις δροῖς κεχρῆσθαι· αὐτοὶ γάρ εἰσιν γνωριμώτεροι καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἀκρόασιν ἐπιτηδειότεροι, οἱ δὲ ἔτεροι τῆς πρώτης δέονται φιλοσοφίας, ητις τὰ ὄντα ἡ ὄντα θεωρεῖ. διόπερ τὸν μὲν οὐσιώδη λόγον τῆς ποιότητος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκεν, τὸν δὲ ἐννοηματικὸν ἐνταῦθα". | καὶ λέγεται μὲν καὶ ταῦτα 55 Δ καλῶς, ἔτι δὲ καλλίων ἀπολογησμὸς ὁ λέγων ὡς εἰ μὲν καθ' ἔαυτὴν ἡνὶ 60 65 η ποιότης, ἔδει ζητεῖν, τίς οὖσα μετέχεται· εἰ δὲ ἐν ἡμῖν ἔστιν καὶ οὐκ ἔκτὸς τῶν ποιῶν ὑφέστηκεν, δῆλον ὡς οὐκ ἄλλο μὲν αὐτῇ τὸ εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ μετέχεσθαι, οὐδὲ καθ' ἔτερον μὲν τρόπον ἔστιν καθ' ἔαυτὴν, κατ' ἄλλον δὲ τῷ ποιῷ παρέχει τὸ εἶναι τε καὶ λέγεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τό τε ἔχεσθαι καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ποιὸν παρέχεσθαι ἐπὶ τῆς ποιότητος 70 75 80 θεωρεῖται· εἶδος γάρ ἔστιν ἡ ποιότης τοῦ ἔχοντος. ὁ τοίνυν διὰ τοῦ ποιοῦ

1 τριγός L	3 οὔτε τὸ μὲν ἔκτὸς in marg. Ja	5 σημανομένον (ante ἡ) Kv
8 δὲ om. L	Πλωτῖνος] Enn. VI 1,10	ἄρα L: ἄρα Jv: ἄρα ἡ, sed ἡ exp. K
9 τι ⁶ Ja	15 εἰσιν Jv: ἔστιν LK	καὶ J ¹ Lb, ex κατὰ ut vid. corr. L (cf. Gal.
VIII 704,10. 705,7. 18 K.): κατὰ Ja Kv	16 αὐτῶν Kv	18 ἔστιν L 19 προ-
ηγούμενοι Kv	20 τῆς γοῦν λέξεως ἀρά K	23 πρώταις bis J 24 αὐτοῖς] οὗτοι?
ἔστι L	25 ἐπιτηδειότεροι, η ex ei corr. L	27 [Ἀριστοτέλης] Metaph. Δ 14
p. 1020a33	28 ἀποδέδωκε ex ἀπέδωκε L ¹	ἐννοηματικὸν K 29 ἔτι JLK:
ἔστι ν	ἀπολογησμὸς L	ἔαυτὴν Kv 30 ὑπὸ L καὶ
supra L ¹	33 ἄλλο Kv	35 διά] ὅη L

τὴν ποιότητα ἀποδιδοὺς τὴν κυριωτάτην ἰδιότητα αὐτῆς χαρακτηρίζει καὶ 55^ν ὁμοῦ τίς τέ ἐστιν καὶ τίνα παρέχεται τὴν ἀπεργασίαν ἐν τοῖς οὖσι παρίστησιν.

‘Αλλ’ εἰ κατὰ τὴν ποιότητα, φασί, τὸ ποιόν ἐστιν, ὁ ἀγνοῶν τὴν ποιότητα καὶ τὸ ποιὸν ἀγνοήσειν’. ἀλλὰ κανὸν κατὰ τὴν ποιότητα τὸ ποιόν ἐστιν, 5 προδηλότερόν ἐστι τὸ ποιὸν τῆς ποιότητος καὶ μαλιστα κατὰ τὰς ὄλοσχερεστέρας καὶ ταῖς εἰσαγωγαῖς πρεπούσας ἐννοίας· καὶ γάρ κατὰ τὴν ἀνθρω- 10 πότητα ὁ ἀνθρωπὸς καὶ ὅμως γνωριμώτερός ἐστι τῆς ἀνθρωπότητος ὁ ἀνθρωπὸς ὡς αἰσθητὸς νοητῆς. διὸ οὐδὲ ἀληθές τὸ ὅμοίως ἀγνοεῖσθαι· αἰσθητὸν γάρ τὸ ποιὸν καὶ γνώριμον τοῖς ἔχουσιν αἰσθησιν, πάντες δὲ 15 σχεδὸν ἔχομεν· νοητὸν δὲ ἡ ποιότητα καὶ μόνοις τοῖς νοῦν ἔχουσι γνώριμος, νοῦ δὲ ὀλίγοις μέτεστιν ἀνθρώποις. ἀλλ’ ὅμως ἀγνοεῖσθαι δοκεῖ διὰ τὴν τῶν ὄνομάτων ὅμοιότητα, ἐπεὶ τίς ἀγνοεῖν δοκεῖ τὸ λευκὸν καὶ τὸ θερμὸν ἢ τὸ καλόν, ἀπέρ πάντα ποιά ἐστιν; διταν δὲ ἀκριβῶς ἔκαστον τούτων 20 θελήσωμεν γνῶναι, τότε καὶ τὴν ποιότητα καθ’ ἥν ταῦτα ἐστιν ἀναζητοῦμεν.

15 ‘Αλλὰ πῶς, φασίν, ὁ δρός θυμής, εἴπερ τινὲς ποιοὶ λέγονται τῆς ποιότητος μηδὲ ὀνομασμένης; οὐκέτι γάρ ἀληθές, διτι κατὰ ποιότητά εἰσιν ἔκεινοι ποιοί. ὁ γάρ πυκτικὸς καὶ ὁ δρομικὸς οὐκ ἀπὸ ὀνομασμένων ποιοτήτων λέγονται· οὐ γάρ εἴρηται πυκτικότης ἢ δρομικότης². πρόχειρον δὲ εἰπεῖν διτι εἰ καὶ μὴ ὀνόμασται, οὐ διὰ τοῦτο ἡ τῶν πραγμάτων φύσις ἐπιλέοιπεν, 20 καίτοι καὶ ὄνομάσαι δυνατὸν ἥν ὅμωνύμως τὸ δυνάμει τῷ κατ’ ἐνέργειαν, πυκτικὴν καὶ πυκτικὸν ἄμφω λέγοντας, ἢ εἰ φυλαττοίμεθα τὴν ὅμωνυμίαν, Ε ἄλλα ποιήσωμεν δύνοματα. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀνδρόνικον ἡξίουν οὐκ ἀφ’ ἧς ἔχουσιν δυνάμεις ὀνομάσθαι αὐτούς, ἀλλ’ ἀφ’ ἧς ἔχουσιν· τοὺς γάρ εὗ πρὸς τὰς μελλούσας ἔξεις διακειμένους οὕτως καλεῖσθαι· καὶ οἱ Στωικοὶ 25 δὲ κατὰ τὰς αὐτῶν δύποθεσεις τὴν αὐτὴν ἀν ἀπορίαν προσαγάγοιεν τῷ λέγοντι λόγῳ κατὰ ποιότητα πάντα τὰ ποιά λέγεσθαι· τὰς γάρ ποιότητας ἔκτα λέγοντες οὗτοι ἐπὶ τῶν ἡγεμόνων μόνων τὰ ἔκτα ἀπολείπουσιν, ἐπὶ δὲ 30 τῶν κατὰ συναφὴν οἷον νεῶς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ διάστασιν οἷον στρατοῦ μηδὲν εἶναι ἔκτὸν μηδὲ εὑρίσκεσθαι πνευματικόν τι ἐν ἐπ’ αὐτῶν μηδὲ 35 ἔνα λόγον ἔχον, ὥστε ἐπὶ τίνα δύποθασιν ἐλθεῖν μιᾶς ἔξεως. τὸ δὲ ποιὸν καὶ ἐν τοῖς ἐκ συναπτομένων θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἐκ διεστώτων· ὡς γάρ εἰς γραμματικὸς ἐκ ποιᾶς ἀναλήψεως καὶ συγγρυματικὰς ἐμμόνως ἔχει κατὰ διαφοράν, οὕτως καὶ ὁ χορὸς ἐκ ποιᾶς μελέτης ἐμμόνως ἔχει κατὰ διαφοράν. διὸ ποιά μὲν διάρχει διὰ τὴν κατάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἐν ἔργον 40 συνεργίαν, δίχα δὲ ποιότητός ἐστιν ποιά· ἔξις γάρ ἐν τούτοις οὐκ ἔστιν. οὐδὲ γάρ διλως ἐν διεστώσαις οὐσίαις καὶ μηδεμίᾳν ἔχούσαις συμφυῇ πρὸς ἀλλήλας ἔνωσιν ἐστιν ποιότης ἢ ἔξις. εἰ δὲ ποιοῦ ὄντος οὐκ ἔστιν ποιότης,

3 φασὶ JL: φησὶ K: φησὶ καὶ ν ποιόν τὸ corr. L¹ 10 νοῦν om. K 11 ὅμως] ὅμοιως, opinor 15 ποιοὶ τινὲς K 16 ἔστιν L 21 πυκτικὴν rad. in πυκτικὸν mut. L πυκτικὸν] πυκτὸν K τῆς ὄμωνυμίας L 22 ποιήσομεν Kν 25 αὐτῶν libri ἀν om. L 26 κατὰ τὴν ποιότητα L 27 τὰ om. v 28 alt. τῶν om. L 34 ἐν ἔργον Arnim (cf. in Phys. p. 671,9 D.): ἐνὸς ἔργου libri 35 συνεργίαν LK, om. acc. J: συνέργειαν ν 37 ἢ L

οὐδ συναπαρτίζει ταῦτα ἀλλήλοις, φαῖεν ἄν, οὐδὲ δυνατόν ἐστιν διὰ τοῦ δὴ παιῶν τὴν παντεργατὴν ἀποδιδούσιαι. πρὸς δὲ ταῦτα δυνατὸν μὲν λέγειν ὡς δισώματον δῆ τὸ εἰδὸς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διατείνει ἐπὶ πολλοῖς, πανταχοῦ τὸ γε αὐτὸ ὑπάρχον δλον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται καὶ ποιότης μία διήκουσα διὰ τῶν 5 [συν]διεστηκότων καὶ συναπτομένων ποιῶν. εἰ μέντοι ταῦτην τις τὴν ὑπόθεσιν ὡς Ἀποίενωμένην τὴς Στοιχῆς σύρρεσες μὴ πρωτόγονη, ἔστιν ἴσχυρως ἀπομάχεσθαι, ὡς οὔτε κατάταξις οὔτε σχέσις οὔτε ἐπίντητος σύνδεσις ὥστε ἀλλη τις τοιαύτη συμπλοκὴ παρόμειε τινὰ ποιοῦ ὑπέστασιν. διμοιον γάρ ἐστιν τούτῳ τὸ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ ὄντα παράγεσθαι καὶ ἐκ 10 τοῦ μὴ ζῶντος τὰ ζῶντα. δλως γάρ πρωτούργον τι χρῆμα ἐν ἐκάστῳ 40 ἐστιν η οὐσία καὶ οὐχ ὕστερον ἐπιγινόμενον ἄλλοις· οὐδὲ τὸ ποιὸν οὖν οὗτως ὑπόστασιν ἔστι. εἰ γάρ ἐστιν ἀμέριστον εἰδὸς καὶ ἡνωμένον, ἐν τοῖς Ζ διεστηκότιν καὶ μὴ ἡγομένοις οὐδέποτε ὑπάρχει ὅμοιας μὲν η ποιότης, διμοιος δὲ τὸ ποιόν· καὶ γάρ τοῦτο ἀμερίστως πάρεστιν ἐν τοῖς μετέχουσιν, 15 οἷον τὸ λευκὸν δλον πανταχοῦ πάρεστιν ἐν τῷ μετέχοντι σώματι. μία οὖν οὐσία καὶ ἀμέριστος η ποιότης τὰ μεριστὰ συνέχει, καὶ οὐδέποτε ἐν τοῖς διφικισμένοις ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν αὐτοφυῆ τὴν ἔνωσιν 15 οὔτε η ποιότης οὔτε τὸ ποιὸν πάρεστιν.

Εἰ δὲ δεῖ μετὰ κλεινοὺς οὕτως ἄνδρας καὶ ἐμέ τι προσαπορῆσαι περὶ 20 τῆς κατὰ τὴν ποιότητα ἀποδόσεως, εἴποιμι ἀν πάσαις ταῖς κατηγορίαις ἀρμόττειν τὸν τοιοῦτον τρόπον τῆς ἀποδόσεως· καὶ γάρ ποσότητα εἰναι φῆσαι μεν, καθ' ην ποσοὶ τινες λέγονται, καὶ πρός τι, καθ' ο πρός τι, καὶ οὐσίαν, καθ' ο οὐσίαν. καν γάρ ἐπὶ ποιότητος καὶ ποσότητος ἄλλως μὲν καλεῖται τὸ μετεγόμενον, ἄλλως δὲ τὸ μετέχον, οἷον ποιότης καὶ ποιόν, 25 ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας καὶ τῶν ἀλλων διμοιών ἐκάτερον καλεῖται, οὐ δεῖ τῇ 50 τῶν δινομάτων ἐπιλείψει συναπολλύναι τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐννοεῖν διτι πολλαχοῦ τὰ δινόματα ἐλλείπει τῶν πραγμάτων οὐδὲν ηττον ὑφεστηκότων. διὰ τί οὖν ἐπὶ τῆς ποιότητος μόνης οὕτως αὐτῆς ἀποδέδωκε τὸν λόγον; καν γάρ γνωριμάτερόν ἐστι τὸ ποιὸν τῆς ποιότητος, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν 30 τῆς ποσότητος καὶ τὰ ἄλλα διμοιώς, καν συνυπάρχωσιν η τε ποιότης 55c· Α καὶ τὸ ποιὸν ἐν ταύτῳ ὄντα κατὰ τοὺς Περιπατητικούς, ἀλλὰ καὶ η ποσότης καὶ τὸ ποσὸν διμοιώς ἔχουσιν καὶ τῶν ἀλλων κατηγοριῶν ἐκάστη πρὸς τὰ μετέχοντα. τι οὖν ἔσχεν η ποιότης ἰδικάτερον, καθ' ο μόνη τῶν ἀλλων κατηγοριῶν ηττιών τῆς τοιαύτης ἀποδόσεως; μήποτε οὖν πᾶσα κατὰ μέθεξιν 35 γνηνομένη διαφορὰ χαρακτῆρα ἰδιον ἐμποιεῖ καὶ εἰδὸς ἄλλο· εἰ οὖν πᾶς χαρακτῆρ καὶ πᾶν εἰδὸς κατὰ ποιότητα ἀφορίζεται, δῆλον διτι καὶ ἐπὶ τῶν 5 ἀλλων αἱ μεθέξεις κατὰ τὴν ποιὰν μετάδοσιν τε καὶ μετάληψιν γίνονται.

1 συναπαρτίζειν Prantl

coll. p. 214,31, 36

ποιῶ K ταῦτην JL.: τοιαύτην Kν

9 τοβτω(i) τὸ JL.K: τοῦτο τῶ v, fort. recte

14 ab ἀμερίστως denuo incipit A

25 τῆς JL.v: τὸ Kb: om. A

μὴ L, sed μὴ cancellis incl. L³

εἶται K

3 ἐπὶ τοῖς πολλοῖς Kν

ποιῶ K ταῦτην JL.: τοιαύτην Kν

10 πρωτούργον K

18 οὔτε alterum om. A

29 καὶ οὐσίαν JL.v: τοῦ ισθ Kν: τοῦ

33 iδιώτερον b

6 ἔστιν supra L¹

13 καὶ οὐσίαν μὴ v

23 οὐσίαν L

32 ποσὸν] ποιὸν A

εἶται K

καὶ γάρ τὸ ποσότητος μετασχὸν καὶ διὰ τοῦτο ποσὸν γενόμενον διαφορᾶς 56^τ χαρακτῆρος ἐκρατήμη τινός, καθ' ὃν χαρακτῆρα καὶ ἡ ποσότης αὐτὴ καὶ τὸ ποσὸν μετέχει ποιότητος. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ λέγω, εἰκότας τῆς ποιότητος ἔστιν ἵδιον τὸ ποιὰ κατ' αὐτὴν λέγεσθαι, εἴπερ καὶ τὰ ἄλλα κατὰ 5 τὴν ποιότητα τοῖς μετέχουσιν ἐνδίδωσι τὴν παράχρωσιν.

Ζητῶν δὲ τὰς νοερωτέρας περὶ τῆς ποιότητος αἰτίας ὁ Ἰάμβλιχος πρῶτον μὲν ἀποσκευάζεται τὰς μὴ καλῶς εἰρημένας, εἴτε οὕτως τῷ Ἀριστοτέλει συμφιλοσοφῶν τὰς καθαρωτέρας ἐννοίας ἐκφαίνει περὶ αὐτάς. καὶ πρῶτον οὐκ ἀποδέχεται τοὺς κατὰ τὴν κοινότητα τὴν ἐκ πολλῶν καὶ κεχω- 10 ρισμένων παρ' ἡμῶν ἐννοουμένην ὑφιστάνοντας τὴν ποιότητα. κινδύνευει γάρ οὕτως ἀνυπόστατος εἶναι καὶ ἡ ποιότης καὶ τὰ ἔκτα· οὐδεμίᾳ γάρ κατὰ τὰς τοιαύτας ἐπινοίας ὑπόστασις εἰσάγεται. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐρετρίας 15 ἀνήρουν τὰς ποιότητας ὡς οὐδαμῶς ἔχούσας τι κοινὸν οὖσιν, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἔκαστα καὶ συνιέτοις ὑπαρχούσας· καὶ Δικαίαρχος δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς 20 αἰτίας τὸ μὲν ζῷον συνεχώρει εἶναι, τὴν δὲ αἰτίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀνήρει· καὶ Θεόπομπος δὲ τὸ μὲν γλυκὺν σῶμα διὰ ταῦτα ἀπεφήνατο συνεστηκέναι, τὴν δὲ γλυκύτητα οὐκέτι. οὔτε γάρ σῶματα οὔτε ἀσώματα ἐτίθεντο εἶναι τὰς ποιότητας, φιλάς δὲ μόνας ἐννοίας αὐτὰς ὑπελάμβανον διακένως λεγομένας κατ' οὐδεμίας ὑποστάσεως, οἷον ἀνθρωπότητα ἢ ἴπποτητα. οὐ μὴν οὐδὲ εἴ τινες 25 ἀπὸ τῶν εἰωθότων λέγεσθαι κατηγορημάτων + ὅμοίως μὲν ἐπὶ τῶν ὑπάρχοντων κατά τε τὰ κοινὰ συμπτώματα σωμάτων καὶ ἀσωμάτων παράγουσι τὰς ποιότητας, οἷον ἀπὸ τοῦ δεδοικώσθαι δόκωσιν καὶ ἀπὸ τοῦ ίσωσθαι ἰσότητα καὶ ἀπὸ τοῦ σῶμα ὑπάρχειν σωματότητα, οὐδὲ οὗτοι ὅρθως ἀποφαίνονται. οὐ γάρ ἀπὸ τῆς συμβάσεως τῶν κατηγορημάτων αἱ ἔξεις ὑπάρχουσιν, οἷον οὐκ ἐπειδὴ τὸ διεστάναι τοῖς κίοσι συμβέβηκεν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διάστασις περὶ αὐτοὺς βλέπεται· τὸ μὲν γάρ κατηγόρημα ἄχρι τοῦ λέγεσθαι 30 μόνως θεωρούμενον δύναται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὑφεστάτων θεωρεῖσθαι, αἱ μέντοι ποιότητες κατ' αἰτίαν τινὰ πρωτουργὸν προϋπάρχουσαι τοσοῦτον ἀπέχουσι τοῦ συνακολουθεῖν τοῖς κατηγορήμασιν, ὥστε αὐταὶ τὰ ὑπάρχοντα 35 κατηγορήματα ἐπιφέρουσιν, οἷον ἡ φρόνησις τὸ φρονεῖν, ἥτοι κατ' ἐνέργειαν ἡ ἐν τῷ μετέχεσθαι. καὶ πρὸς Δημόκριτον δὲ καὶ Ἐπίκουρον δικαιολογεῖται; τί δήποτε τινὰς μὲν διαφορὰς περὶ τὰς ἀτόμους ἀπολείπουσιν, οἷον σχημάτων, βάρους, ναστότητος, σωματότητος, περάτων, μεγέθους, κινήσεως, οὔτε δὲ χρόνου οὔτε γλυκύτητα οὔτε ζωὴν ἔχειν οὐδὲ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων 40 λόγους προϋφεστηκέναι ἀποφαίνονται· κοινοῦ γάρ ὄντος τοῦ περὶ τῶν

ασ

- 1 μετασχὸν ΚΑν: μετέχον J: μετέχον L 2 αὐτῇ A 3 ποιότητος. εἰ οὖν]
ποιότης οὖν A 6 τῆς περὶ Kv 8 ἐμφαίνειν v αὐτῆς Kv 9 καὶ om. L
10 ἐφιστάνοντος A 12 ὑποστάσεις A οἱ] ἡ L 13 δὲ om. A
16 θεόπεμπτος A δὲ in ras. A ἀπεφήνετο A 17 ἀσωμάτους ἔθεντο v
18 διακένως L 19 ἡ] καὶ A 20 δομοίως—ὑπάρχοντων non intellego 20 et 21
μὲν εἰ τε expunxit L (3 ut vid.) 24 οὐδὲ A 27 αἱ om. A 29 αὐταὶ A:
αὐταὶ ceteri 31 Δημόκρ. κ. Ἐπίκουρογ] fr. 288 Usener 33 ναστότητος Kv
34 δὲ om. JL οὐδὲ Paraphr. p. 39,22 H.: οὔτε b: οὐ JLΚΑν 35 τῶν] τοῦ K

έκτον λόγου ἀπόπον μὴ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν διατάττεσθαι, καὶ ἔτι 56^η ιταπάτερον τὸς ἀρχηγικωτάτους δυνάμεις ὑπερηφανεῖς ποιεῖν. ὥσπερ Σωῆρ
καὶ νοῦν καὶ φύσιν καὶ λόγον καὶ τὰ τοιαῦτα. παραπληγίσις δὲ ἀδύνατον
καὶ ἀπὸ τῆς συνόδου ταῦτα ἀποτελεῖσθαι· νόμῳ γάρ ἔστι χροή κατὰ τὸν 5
Δημόκριτον καὶ τὰ ἄλλα ὄμοιώς, τῇ ἀληθείᾳ [ἔστι] δὲ ἀτομα καὶ κενόν.
ό δὲ ἀπαξ τὰ σύντα ἀνελῶν οὐδὲν ἔξει τίθεσθαι καὶ ὁ παραδεξάμενος τὸ
ἀναίτιον οὐδὲμαοῦ στήσεται· τί γάρ μᾶλλον ταῦτα ἡ τὰ ἐναντία προτιμήσει
ἢ ποιησιάς ὠρισμένης αἰτίας ὅριωμενος; βέλτιστον οὖν εἰς ἐκείνην ἐλθεῖν
τὴν ὑπόθεσιν, ηὗτις ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι παράγει τὰ ἔκτα, ὥσπερ οἱ Ἀκαδη-
10 μαῖκοι ὡρίσαντο ἔκτον τὸ οἶνον τε ἔχεσθαι αὐτὸν ἀπόδοντες, οὐκ ἀπὸ τῆς 40
ἐπιμυλογίας αὐτοῦ παραλαβόντες τὸν λόγον· λογικῶς γάρ τὸ τοιοῦτον Γ
εἰρηται, ἀλλ᾽ οὐχὶ πραγματικῶς· μᾶλλον οὖν τὸ ἔχεσθαι τὰ εἰδῆ σημαίνει
ὑπὸ τῶν οἷων τε αὐτὰ ἔχειν. πολλαχῶς δὲ τοῦ ἔχειν λειτομένου (καὶ γάρ
τὰ μέρη ἔχομεν τοῦ σώματος καὶ τὰ ἔκτος οίνον ἀγρὸν καὶ οἰκίαν) δια-
15 στέλλοντες ἀπὸ τούτων προσετίθεσαν, ἔκτον εἴναι φάσκοντες τὸ οἶνον τε
ἔχεσθαι ὡς ἡ φρόνησις ἔχεται ὑπὸ τοῦ φρονήμου καὶ ἡ περιπάτησις ὑπὸ
τοῦ περιπατοῦντος καὶ ἡ κάθισις ὑπὸ τοῦ καθημένου. ἐπειδὴ δὲ οἱ ρὲν τοι
καθ' ἔξεις, οἱ δὲ κατ' εὐαναλύτους σχέσεις, οἱ δὲ κατὰ πρός τι πως ἔχούσας
κινήσεις ἐθεωροῦντο. εὐτῷμοι ἔνεκα διδασκαλίας πῶς ἔχοντας κεκλήκασιν
20 πάντας τούτους, καὶ ὥσπερ ἐπὶ πλέον τὸ ἔκτον τῆς ἔξεως λέγεται, οὕτως
ἐπὶ πλέον τὸ πῶς ἔχον τοῦ ποιοῦ ὑπετίθεντο. καὶ οἱ μὲν τοιοῦτον μόνον
πλεονάζειν τὸ πῶς ἔχον τοῦ ποιοῦ ὑποτίθενται, καθ' δσον τὸ πῶς ἔχον
παρεξέτεινεν καὶ ἐπὶ τὰ πρός τι πως ἔχοντα καὶ περιελάμβανεν ταῦτα, τὸ
δὲ ποιὸν ἵστατο ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ διαφοράν· οἱ δὲ ἄλλην τινὰ τεχνο- 50
25 λογίαν ἐπεισῆγον. οὗτοι δὲ ἀμαρτάνουσιν, καθ' δσον ἀμά καὶ ἔχεσθαι· τὸ
ἔκτον λέγουσιν καὶ χωριστὸν αὐτὸν ὑποτίθενται· ἐπειτα οὐδὲ δπως ἔχεται
ἡ πῶς πάρεστιν ἡ τίνα ὄντα μετέχεται τὰ ἀσώματα εἰδῆ, διὰ τούτων
ἐμφανίνεται, ἀλλ' ἀτακτα καὶ ἀδιόριστα πάντα τὰ τοιαῦτα φέρεται παρ'
αὐτοῖς. αἵτιον δέ, ὅτι παραδεξάμενοι τὴν περὶ τῶν εἰδῶν ὑπόστασιν | οὗτοι 56^η Δ
30 οὐκ ἐτήρησαν αὐτὴν ἐπὶ τῶν πρώτων ὑποθέσεων, ἀλλ' ἄχρι καὶ τῶν ἐσχάτων
[εἰδῶν] αὐτῶν προσήγαγον· ἀδύνατον δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πρωτίστων ἐφαρμόζειν τοῖς
ἐπὶ τῶν ἐσχάτων ὑπάρχουσιν. οἱ δὲ Στωίκοι τῶν μὲν σωμάτων σωματικάς,
τῶν δὲ ἀσωμάτων ἀσωμάτους εἴναι λέγουσιν τὰς ποιότητας. σφάλλονται
δὲ ἀπὸ τοῦ ἥγεσθαι τὰ αἵτια τοῖς ἀποτελουμένοις ἀφ' ἑαυτῶν ὄμοιότια
35 εἴναι καὶ ἀπὸ τοῦ κοινὸν λόγον τῆς αἵτιας ἐπὶ τε τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ δ
τῶν ἀσωμάτων ὑποτίθεσθαι. πῶς δὲ καὶ πνευματικὴ ἡ οὐσία ἔσται τῶν

2 ἀργητικωτάτους

5 єєті in ras. L: del. Usener: om. Para

12 μᾶλλον μὲν οὖτις

σώματα Κ

19 εὐσίμου Α

ὑποτίθενται, o in

om. A 26 αὐ

նոօթածաց ?

34 $\alpha\varphi'$, α in ras.

⁴ εσται libri: corr. Usener coll. v. 5

del. Usener: om. Paraphr.

v 13 οἶων τε scripsi: οἶον τε libri

15 τὸ om. v 16 ως in ras. L

20 τῆς om. K 21 ὑπετίθεντο —

as. L: ὑποτίθεται Kv 22 ὑπετίθεντο A

οῦ Α 28 ἀόρισταν 29 ὑπόριτασιν] ὑπ-

ἐσγάτων Α: om. JLKy 31 εἰδῶν dele

$J: \epsilon\varphi^* A$

γροιὴ γροιὰ ἡ Λ

9 ፩፻፲፭ ከ ዘመኑ ሌ

14 τοῦ σώματος]

Θησις Ab, corr. A

(22) om. K

4 μόνον L τις

30 Οποθέτειο

32 στοιχοὶ Α

σωματικῶν ποιοτήτων αὐτοῦ τοῦ πνεύματος συνθέτου ὅντος καὶ ἐκ πλειόνων 56ν συνεστηκότος μεριστοῦ τε ὑπάρχοντος καὶ ἐπίκτητον ἔχοντος τὴν ἔνωσιν, ὅτεο δὲ καὶ οὐσίαν ἔχει τὸ συνηγόνθαι οὐδὲ πρώτως ἀφ' ἔαυτοῦ; πῶς οὖν ἀν τοῖς ἄλλοις παρέχοι τὸ συνέχεσθαι;

5 Τὴν δὲ Ἀριστοτέλους περὶ τῆς ποιότητος δόξαν ώς θαυμασίαν πασῶν προκρίνομεν, ἡ οὐ μόνον ἀσώματος οὖσα ἡ ποιότης διηγόρευται, ἀτε ταῖς 10 διαφοραῖς κατ' αὐτὴν διωρισμένων τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ὅταν μὲν λέγεσθαι κατὰ τὰς ποιότητας εἰπῃ τοὺς ποιούς, λόγους εἶναι τὰς ποιότητας διορίζεται τοὺς εἰδοποιοῦντας τὰ ποιά, ὅταν δὲ ἐν τοῖς ποιοῖς αὐτοῖς παρεῖναι 15 λέγη, ἐν ὅλῃ τότε αὐτοὺς καὶ μετὰ τῆς ὅλης δισχυρίζεται συνυπάρχειν, ἔχοντας μέντοι καθ' ἔαυτοὺς ὑπόστασιν· οὐ γάρ ἀν κατ' αὐτοὺς ἐλέγετο τὸ ποιόν, εἰπερ δὲ τῆς ὅλης ἥσσαν καὶ μὴ ἐστηκότες ἐν ἔαυτοῖς παρεῖχον αὐτῇ τὸ εἶναι καὶ οὕτως αὐτῇ συνῆσσαν χωριστῶς. ἐπεὶ δὲ ποιοὶ τινὲς 20 15 κατὰ τὴν ποιότητα λέγεσθαι εἰρηγντα καθ' ἔκαστον ἀτομον διακεκριμένοι ἐν μερισμῷ, διὰ τοῦτο καὶ ἐν διαιρέσει ἔσται ὁ τῶν ποιοτήτων λόγος. διότι δὲ λέγονται, εἴοικεν τῷ λεγομένῳ, καὶ ἐν παρατάσει πᾶς ἔαυτὸν ἐπιτίθησιν ἄλλοις, ἐπειδὴ καὶ πᾶς λόγος ἐν ἔξοδῳ τέ ἔστιν καὶ περὶ ἑτέρων λέγεται. τὸ δὲ ποιητικὸν τῆς ποιότητος ἡ αἰτία ἡ πρὸς τὸ ποιόν συνεζευγμένη παρίστησιν. διότι δὲ κατὰ τὴν ποιότητα ὑφίσταται τὸ ποιόν, ὅμοι μὲν 25 διδωσιν ἔαυτὴν ως ἄλλοις τοῖς ποιοῖς, ὅμοι δὲ καὶ μένει ἀκίνητος, κατὰ 20 συμβεβήκός μέντοι κινεῖται τῷ γίνεσθαι τῶν κινουμένων καὶ ἐν αὐτοῖς εἶναι. Ε καὶ περὶ τῆς ὑποστάσεως δὲ τῶν ποιοτήτων σαφέστατος ὅρος διώρισται παρ' αὐτῷ. εἰ μὲν γάρ τις αὐτὸς χωριστὸς ὠσπερ τὰς ἴδεις Πλάτων ἀφορίζειτο, οὐκ ἔστιν ὅπαρξις αὐτῶν· πῶς γάρ δὴ ἡ ἡμετέρα ἔξις ἔσται 25 25 χωριστὴ καὶ ἡ μετεχομένη καθ' ἔαυτὴν; εἰ δὲ οὕτως τις αὐτὴν λαμβάνοι ως καὶ ἡμῖν παρούσαν καὶ ως μετεχομένην ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ οὕτως ἐχο- 30 μένην ως τῶν μετεχομένων γίνεσθαι, ἔσται αὐτῶν ἡ ἀληθής ὑπόστασις. εἰ γάρ ποιότης ἔστιν καθ' ἣν ποιοὶ τινές ἔσμεν, ποιοὶ δὲ κατὰ τὸ ἐνυπάρχον ἔσμεν (λευκὸν γάρ λέγω κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὄρωμένην λευκότητα), δῆλον δῆτι 35 τὸ ἐξηγημένον εἰδος, καν ἔστι λευκότης ἡ ἀνθρωπότης, ἀλλὰ ποιότης οὐκ ἔστιν· μετεχόμενον γάρ ἡ ποιότης. διὰ δὲ ταῦτα οὐκ ἔσονται λόγοι ἔαυτῶν αἱ ποιότητες· τῶν γάρ ποιῶν προηγουμένων εἰσὶν οἱ λόγοι· ἀλλ' οὐδὲ λόγοι εἰσὶν αἱ ποιότητες διδόντες ἀφ' ἔαυτῶν λόγους ἑτέρους γεννήματα ἀφ' 30 30 ἔαυτῶν, εἰπερ δὲ τῶν ποιῶν εἰσὶν· ἀλλ' οὐδὲ μένει ἔτερος, ὁ δὲ προέβη

3 ἔχειν b τὸ] τοῦ A ἐφ' ἔαυτοῦ A, οὐ ε corr. A¹ 4 τοῖς bis A
 τοῦτο in marg. Ja παρέχοι τὸ, οι in ras. J: παρέχεται A 6 ἦ] ἡ v. ἡ b
 7 ἀλλὰ in marg. Ja: om. A 8 εἶποι Av 9 τοὺς εἰση ποιεῦντας K
 αὐτοῖς] αὐτὰ A : 12 παρῆχον K 13 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A 15 ποιητῶν A
 16 δὲ om. A παρατάξει Kv 21 γενέσθαι K 25 τις]
 22 σαφέστερος A 23 ἴδεις K 24 ἀφορίζειτο ex ἀφωρίζειτο corr. L
 τὴν L αὐτῶν A: αὐτάς Paraphr. p. 40,1 H., accuratius fort. quam ipse Simpl.
 λαμβάνει b 26 παρούσας καὶ μετεχομένας Par. 28 ἔσμεν] λέγονται A 30 λευκότης
 ἡ ἀνθρωπότης A 31 pro ἡ rasuram K ἔαυτῶ A 32 ἔστιν L οἱ om. A
 33 εἰσὶν, εἰς ε corr. L hic et v. 34 ἀφ' (post γεννήματα) om. Ky 34 προέβη
 JLv: προεκινήθη K, γρ JL: πρὸ ἐκείνης A

εἰς τὸ ἐκτός, ἢ ὁ μὲν ἔστιν ἀσώματος, ὁ δὲ σωματοειδῆς, ἢ ὁ μὲν ἀμέ-⁵βιν
ριστος, ὁ δὲ μεριστός· ὅλοι γάρ εἰσιν τῶν ποιῶν· ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἔστι λόγος
διτιλᾶς ἔχων τὰς ἐνεργείας· καὶ γάρ οὕτως ἔσται τρόπον τινὰ καθ' ἑαυτόν·
ἀλλὰ τούναντίν εἰς μὲν ἔστι λόγος, μετεχόμενος δὲ μόνον καν τούτῳ ἔχων
τὸ εἶναι· καὶ δι τὸ μὲν οὐκ ἔστιν τὸ ἐξηρημένον καὶ ἀμεθεκτον εἰδος ἡ
ποιότης, ἀλλὰ τὸ μετεχόμενον λόγος, δῆλον· καὶ ἐν τῷ μετέχεσθαι γάρ ²⁵
καθ' ἑαυτὸν ἔχειν τὴν ὑπόστασιν αὐτὸν ὁ Ἀριστοτέλης οἴεται, καὶ ἀκίνητον
μὲν αὐτὸν ἐνέργειαν ὑποτίθεται, ἄνευ δὲ δργάνων σωματικῶν καὶ ἄνευ
μοχλείας πάσης καὶ χωρὶς σωματικῆς πάσης κινήσεως ποιεῖν πάντα τὰ
καθ' ἑαυτὸν ἔργα ἀποφαίνεται, καὶ τοῦ μὲν κατὰ τὴν μορφὴν λόγου ἔτερον
αὐτὸν εἶναι δισχυρίζεται· ἔχατος γάρ οὗτος καὶ οὐδὲν ποιεῖ, ὁ δὲ ποιεῖ
πολλὰ καὶ οὐκ ἔστιν τελευταῖος, καὶ ὁ μὲν ἀψυχος θεωρεῖται, ὁ δὲ ἔχων
τινὰ ζωῆς ἔμφασιν, καὶ ὁ μὲν ἀνενέργητος, ὁ δὲ κατ' ἐνέργειαν νοεῖται.⁴⁰
καὶ ἵσως περὶ τοῦ κατὰ τὴν μορφὴν ἰδίωματος λέγει Ἀριστοτέλης, δι τὸ κατὰ
15 πάθος ἐγγίνεται ὁ χαρακτὴρ οὗτος τοῦ σώματος, οἱ δὲ περὶ παντὸς λόγου ²
τοῦ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦτο οὐχ ὑγιῶς ὑπέλαβον. ἔτι τοίνυν ἡ μὲν μορφὴ
κατέχεται ὑπὲ τοῦ σώματος κατὰ μίαν τὴν τυχούσαν διαφοράν, αἱ δὲ ποιό-
τητες ἔχουσίν τι πλάτος καὶ ἐπὶ πλειόνων αἱ αὐταὶ ὑπάρχουσιν. δοκεῖ
τοίνυν διὸ τὰς αὐτὰς αἰτίας καὶ τοῦ σχῆματος ἡ ποιότης ἔτέρα ὑπάρχειν.
20 τὸ μὲν γάρ σχῆμα τοῦ μεγέθους ἐκτὸς ἀφορίζει τὸν δρόν, ἡ δὲ ποιότης ¹⁵
τὸ αὐτὸν ἰδίωμα δι' ὅλου τοῦ ποιοῦ ἐμποιεῖ, καὶ τὸ μὲν σχῆμα ὕστερον
ἔστι μετὰ τὸ μέγεθος. τὸ δὲ ποιὸν προρρεῖται τοῦ μεγέθους. πιθαπὸς
οὖν λόγος ὁ τῆς ποιότητος; οὐχ ᾧς οὐδὲν θεωρῶν ἔαυτὸν οὔτε ᾧς ἐκ θεωρίας
οὔτε ᾧς ἐκ ζητήσεως παραγινόμενος, ἀλλ' ᾧς ἔχων καὶ διδοὺς ἀπερ ἔχει
25 καὶ ᾧς αὐτῷ τῷ εἶναι ποιῶν καὶ ᾧς ἐν τῷ ἔχειν ποιῶν καὶ ᾧς ἐν τῷ
μένειν τὰ πάντα ἀπεργαζόμενος· δίθεν δὴ τέλειος μὲν καὶ ὠρισμένος παντά-
πασιν οὐδαμῶς ἔστιν, μήνυται γάρ πρὸς τὸ ἀτελὲς πάντη καὶ ἀόριστον,⁵⁰
ἀλλ' οὐδὲ εἴχατος πάντη καὶ ἀόριστός ἔστιν. διακοσμεῖ γάρ τὸ ὄλικὸν πᾶν
καὶ ἐπιμελεῖται αὐτοῦ τεταγμένων καὶ τὸ μέγιστον, εἰς ἓν δὲ τοιοῦτος λόγος
30 συνέργεται. ὅθεν ἐσίν τε ἓν συμικρῷ ἐσίν τε ἓν μεγάλῳ ὁ τῆς ποιότητος
ὑπάρχῃ λόγος, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάρχει· οὐδὲν ἀρσ τὸ ποσὸν συμβάλλεται
εἰς τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, ᾧς δοκούσι | τινες τοῦ Πλάτωνος ἀκούειν. ἀλλ' ⁵⁵τὸν
ἔστιν ἀμερίστως περὶ τὰ σώματα μεριζόμενος. τοιαύτας ἀν τις ὑποθέσεις
περὶ τῆς ποιότητος ὑποθέμενος οὐκ ἀν διαμάρτοι τῆς τε ἀληθείας αὐτῆς
35 καὶ τῆς Ἀριστοτέλους περὶ αὐτῆς δόξης.

1 εἰς οἱ. Λ 2 εἰσὶ (post γάρ), εἰσ ε corr. L 4 τὸ ἐναντίον Κ μετε-
χόμενον Λ τοῦτο Κ ἔχον Λν 6 δηλονότι Λ 7 αὐτὸν ἔχει Α
8 ἐνέργειαν αὐτὸν Λ 10 post μορφὴν add. καλοῦ idemque del. Α 12 ἀψυχος]
ὅλος Α 13 ἀνενέργητος] ἐνεργητικός Λ 14 ἵσω Α τὴν οἱ. L
λέγει ὁ ἀριστοτέλης Α 16 τῇ μὲν μορφῇ Α 23 post οὖν add. ὁ Κν
24 παραγενόμενος Lv 25 ᾧς ante αὐτῷ οἱ. L 26 δὴ Ι.Κν: δὲ JL'Α
27 τὸ ἀτὸ ἀτελὲς Α, sed ἀτὸ del. 30 μεγαλώ Α 33 ἀμέριστος ν
34 διαμάρτη ν

p. 8b26 "Εστιν δὲ ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων.

57r

Μετὰ τὴν οὐσίαν τῆς ποιότητος τὴν διαιρέσιν αὐτῆς παραδοῦναι προ-
τίθεται ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὰ εἰδῆ καὶ ταύτης ὥσπερ τῶν ἄλλων γενῶν
διαιρεῖται· ἡ γάρ ἐπιστημονικὴ γνῶσις αὐτό τε ἔκαστον διτέ ἐστιν
5 ἐπισκέπτεται καὶ τὰ εἰδῆ αὐτοῦ διαιρεῖται κατὰ τρόπον. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ
τὴν ποιότητα τῶν πολλαχῶς λεγομένων εἶναι, ἐπειδὴ τὰ πλεοναχῶς
λεγόμενα τὰ ὄμώνυμα δοκεῖ εἶναι, συνάγεται τὴν ποιότητα ὄμώνυμον εἶναι·
τὸ δὲ ὄμώνυμον οὐκ ἐστιν γένος, ἐπειδὴ τὰ γένη συνώνυμα ἐστιν, ὥστε 10
οὐδὲ εἰς εἰδῆ διαιρεῖται ἡ ποιότης, καθάπερ τὰ γένη, ἀλλ' εἰς τέσσαρα
10 σημαινόμενα, ὥσπερ τὰ ὄμώνυμα. ρήτεον οὖν διτέ πολλὰ σημαίνει τὸ πλεο-
ναχῶς· καὶ γάρ κοινῶς μὲν τὸ κατὰ πλειόνων λεγόμενον ὄπωσδήποτε
πλεοναχῶς λέγεται, ἴδιως δὲ καὶ τὰ ὄμώνυμας καὶ τὰ συνώνυμας λεγόμενα
πλεοναχῶς λέγεται ὡς διαφόρως λεγόμενα. ταῦτα τοίνυν δύναται ἡ κατὰ
τὸ κοινὸν εἰρῆσθαι ὡς κατὰ πλειόνων λεγόμενα ἡ μᾶλλον κατὰ τὸ συνω-
15 νύμας καὶ κατὰ διαφορὰν λεγόμενον. διηροῦ δὲ αὐτὸς ἐπαγαγὼν ἐν μὲν 15
οὖν εἰδος, καὶ οὐχὶ ἐν σημαινόμενον, ποιότητος αἱ ἔξεις καὶ διαμέσεις
λεγέσθωσαν. δοκεῖ δὲ τοῖς περὶ Ἀλέξανδρον τὸ πλεοναχῶς δύνασθαι
κυρίως ἐπὶ τῆς ποιότητος εἰρῆσθαι ὡς οὐκ οὐσης ἐν μόνῳ τῷ εἰρημένῳ
γένει, ἐν φ' εἰσιν αἱ ἔξεις καὶ αἱ διαμέσεις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις κατη-
20 γορίαις· ἐν πάσαις γάρ τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ ποιότητα σημαίνει τὴν περὶ^B
ταῦτα, ὅν ἐστιν γένη καὶ εἰδῆ, ὥσπερ τὸ περὶ οὐσίαν ποιὸν ἡ τῶν ἄλλων
τι γενῶν· τοῦτο οὖν ἐνδείξασθαι βουλόμενον εἰπεῖν ἐστιν δὲ ἡ ποιότης
τῶν πολλαχῶς λεγομένων, εἰπόντα δὲ τοῦτο τὴν διαιρέσιν ποιήσασθαι 20
οὐ τῆς πολλαχῶς, ἀλλὰ τῆς κυρίως λεγομένης ποιότητος τῆς ὡς γένος
25 τῶν δέκα γενῶν. ἀλλ' ἐφιστάνουσιν οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς
οὐ καλῶς λέγονται τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ ποιότητες εἶναι καὶ ποιὰ ἐν ταῖς
δέκα κατηγορίαις· οὐσίαι γάρ ταῦτα καὶ ἔκαστον καὶ συμπληροῦ τὸ εἶναι,
τὸ δὲ ποιὸν πανταχοῦ μετὰ τὴν οὐσίαν εἰς προσθήκην τῆς τοιᾶσδε φύσεως
συντελοῦν. μήποτε δὲ πλεοναχῶς λέγεται ἡ ποιότης, διότι οὐκ ἐστιν ἵσα 25
30 τὰ ἐν αὐτῇ εἰδῆ, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπέρτερα, τὰ δὲ καταδεέστερα, καὶ τὰ μὲν
τελειότερα, τὰ δὲ ἀτελεότερα, καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ δύνασθαι, τὰ δὲ ἐν τῷ
ἐνεργεῖν ἔχοι ἀν κατὰ πάντα ταῦτα τὸ πρότερον τε καὶ δεύτερον ὡς ἀν
ἀφ' ἐνδὸς καὶ περὶ ἐν φέσει τῆς πρώτης δυνάμεως πληθυσόμενά τε καὶ
διαφορούμενα πρὸς ἄλληλα. δύναται οὖν ταῦτη πλεοναχῶς λέγεσθαι ἡ
35 ποιότης· οὐ γάρ τὴν ἵσην ἔχει τάξιν ἔξι τε καὶ δύναμις καὶ παθητικὴ

2. 3 προτίθεται (προ in ras.) παραδοῦναι Α 3 καὶ ταύτης] αὐτῆς v ὥσπερ
καὶ τῶν v 6 πολλαχῶς JKA, Arist. cod. e: πλεοναχῶς Lv cum plerisque Arist. codis.,
cf. l. 23 15 λεγόμενον Kb: λεγόμενα JLAv, fort. ἡ μᾶλλον κατὰ τὸ {ἴδιον ὡς} ..
λεγόμενα 16 ἔξις καὶ διαμέσεις Arist. 19 ἐστιν L 21 ποιῶν sic A
22 ἡ om. A 23 πλεοναχῶς v 28 εἰ A 29 δὲ om. A 32 ἀν
in οὖν corr. vid. A: fort. ἔχοι ἀν {οὖν}, an praestat antea (post ὑπέρτερα vel post ἐνεργεῖν)
addere ὄντα? ταῦτα πάντα A 33 ἀφ'] ἐφ' A πληθυσόμενα J: πληθυσόμενα
ceteri, cf. f. 78r41

ποιότης καὶ σχῆμα, ἀλλ' ἀεὶ κάτεσιν η̄ διαιρέσις ἐπὶ τὰ ἀσθενέστερα εἰδὴ 57^τ τοῦ ποιοῦ, καὶ ταύτη προσέσθικεν τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἓν. 31
τὸ δὲ πλεοναχῶς λέγεσθαι οὐδὲ τοῖς ὁμωνύμοις ἀρμάζει κυρίως οὔτε τοῖς
συνωνύμοις, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ λέγει σαφῶς,
5 τοῖς ἀφ' ἑνὸς λεγομένοις η̄ πρὸς ἓν (τὸ γάρ ἔν πλεοναχῶς λέγεται καὶ τὸ
ἰατρικόν), τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κατηγορούμενων τὸ πλεονα-
χῶς καὶ ἐπὶ τῶν συνωνύμων, εἰ καὶ σπανίως τοῦτο. δύναται δὲ καὶ ὡς
ἀφ' ἑνὸς τοῦ γένους προίέναι τὸ πλήθυος τοῦτο τῶν ποιότητων, ἵνα συνωνύ-
μως κατ' αὐτῶν κατηγορῆται η̄ ποιότης, οὐ μέντοι εἰς τὰ ἀντιδιαιρούμενα
10 καὶ ἔξισάζοντα εἰδὴ γενομένης τῆς διαιρέσεως, ἀλλ' εἰς τὰ ἀεὶ ὑποδεέστερα,
καὶ οὕτως τὸ πλεοναχῶς διασωθῆσται.

'Αλλ' εἰ μίν καὶ η̄ αὐτή, φασίν, ἐστὶ κοινότης, διαφοραῖς δὲ εἰδοποιοῖς
τὰ πλείω εἰδὴ παρέχεται καὶ τῷ κατὰ πλειόνων εἰδῶν κατηγορεῖσθαι, ταύτη
πλεοναχῶς εἴρηται, λεγέσθω, τί τὸ κοινόν ἐστιν ἐπὶ τῶν τεσσάρων εἰδῶν
15 τῆς ποιότητος'. πρὸς δὴ τοῦτο τὴν δυσκολίαν τῆς εὑρέσεως ἐννοητέον· Γ
οὔτε γάρ ποιότητα ποιότητος εὑρεῖν ῥάδιον (οὐδὲ γάρ γρεία ἐστίν, εἰ μέλλοις 41
μεν τὴν κοινὴν ἴδιότητα τῆς ποιότητος εύρισκεν) οὔτε διαφορὰν διαφορᾶς·
διαφορὰ γάρ η̄ ποιότης. δεῖ οὖν τῇ φύσει τοῦ πράγματος συγχωρεῖν καὶ
μὴ πλέον φιλονεικεῖν ἀνευρίσκειν ἔκαστον η̄ ἐφ' ὅσον πρόδηλον εἶναι πέφυκεν.
20 τὸ δὲ αἴτιον φησίν Ἰάμβλιχος τῆς περὶ τοῦτο δυσκολίας εἶναι, διότι οὗτον
ἐνύλου καὶ μεριστοῦ πράγματος κοινότητα ζητῶμεν, τότε διὰ μὲν τὴν 45
ἔτερότητα τῆς ὅλης καὶ τὴν διαιρέσιν τῶν καθ' ἔκαστον ἐπὶ τὰς διωρι-
σμένας ἴδιότητας φερόμεθα, ἐν αἷς ἐνυπάρχει τὸ κοινόν (οὐ γάρ ἔχει καθ'
ἔαυτὸν ὑπόστασιν). πάλιν δὲ αὖ διὰ τὴν τοῦ κοινοῦ ἐπίνοιαν, καθ' ὅσον ἐστὶ
25 καθόλου, χωρίζομεν τῶν ἐν μέρει αὐτὸν καὶ καθ' αὐτὸν νοοῦμεν τὸ γένος.
ὅμοιον οὖν εἰς τὰναντία περιέλκεται η̄ ἐπίνοια καὶ ὃν ἔχεται, τούτων ἀφί-
στασθαι προσαναγκάζεται καὶ ἀφίσταμένη ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἦτον μένει ἐν
αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδον τε χωρίς τούτων εἶναι τὸ κοινὸν οὐδὲν ἐπινοεῖσθαι. 50
διὰ δὴ τὴν αἰτίαν ταύτην δύσκολός ἐστιν η̄ τε νόησις αὐτοῦ καὶ η̄ ἐκήγησις·
30 τὸ τε γάρ κοινὸν διαφορεῖται καὶ η̄ διαφορὰ μετὰ τοῦ κοινοῦ ὑφέστηκεν
καὶ οὐδέτερον ὑπάρχει τοῦ ἑτέρου χωρίς. ὁ μέντοι λόγος καὶ πρὸ τοῦ
λόγου η̄ ἔννοια τὰς μὲν συμμίκτους ταύτας φύσεις δυσκόλως αἱρεῖ, τὰς 57^Δ
δὲ πολὺ διεστώσας ἀλλήλων εὐκολώτερον καταταμνάνει, διότι καὶ τὴν
κοινότητα ἴδιας αἱρεῖν προσθυμεῖται καὶ τὴν διαφορὰν ἴδιας. κοινὸν δὴ

3 οὐδὲ (cf. p. 124,7)] οὕτε ν	όμωνύμοις εχ ὁμωνύμως corr. L	4 λέγει] Met. Γ 2
p. 1003 ^a 33. K 3 p. 1060b32. cf. Δ 6. I 1	6 δρωνύμω κατηγορούμενον Λ	9 κατ'
αὐτῶν, κατ' ἀ in ras. L ¹	ἀντιδιηρημένα Κν	12 η̄ om. Α φῆ, η̄ e
corr. Α 13 τῷ] τὸ Αν	14 εἴρηται] λέγεται Α λεγέσθω JL A, in marg. b:	
λέγεσθαι Κν	15 δυσκολίαν JL A: δισκολίαν Κν	16 οὐδὲ γαρ, δε γαρ suprad J ¹ :
οὐ (om. δὲ γάρ) Α	19 εύρισκεν Α	20 διαν om. Α
21 μὲν, ἐν in ras. Α	24 ἐπίνοιαν καὶ καθόσον J	25 χωρίζομ̄ sic Α
29 δῆ] δὲ Α	32 δυσκόλως, δια in ras. J ¹	33 ἐστώσας Α
ἀλλήλων in marg. J ¹ .	34 ἴδιας (prioris) om. Α	έρειν Α, sed in marg. ai ut vid.

ούν ἔστω τῶν τεττάρων τούτων ἡ τὸν λόγον τῆς ποιότητος παρεχομένη, ἡ 57· γάρ μᾶλλον ἡ ἡττον, ἡ προσεχῶς ἡ πόρρωθεν, ἡ διόλου ἡ ἐπιπολῆς, ἡ πρὸς παρασκευὴν ἡ πρὸς τελείωσιν ἐγγινομένη· καὶ οὕτως ὁ λόγος εἰς ἄν 5 καὶ κοινὸς γίνοιτο, ἡ δὲ μετουσία αὐτοῦ τετραχῇ διαιρεῖται. εἰ δὲ αὐτὸς 5 τοῦτο ζητοῦμεν, τίς ὁ τῆς ποιότητος λόγος καὶ τίς ἡ διαφορὰ αὐτοῦ παρὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον (οὕπω γάρ τοῦτο πρόδηλόν ἔστιν), λεγέσθω διτὶ δεύτερος ἔστιν λόγος ὁ τῆς ποιότητος ἐκ προηγουμένου τινὸς ὑφιστάμενος. ὁ γάρ νοερὸς καὶ παραδειγματικὸς τῆς λευκότητος λόγος ἐκεῖ μὲν ποιότης οὐκ ἔστιν, ἀφ' ἔαυτοῦ δὲ προάγει τὸν ἐν τῇ ὅλῃ ποιότητα γινόμενον· εἰ 10 δὲ καὶ αὐτὸς λέγεται ποιότης, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ τοῖς αὐτοῖς δινόμασιν 10 καλεῖται τὰ αἴτια καὶ ἐκεῖνα ὡν ἔστι τὰ αἴτια. κυρίως δὲ ποιότης ἐπονομάζεται, δὲ δεύτερον ἐπιγίνεται μετὰ τὸ εἶδος καὶ τῆς οὐσίας προϋπαρχούσης συνυφίσταται ἐμφύδημενον ταῖς συνέπειοις φύσεσιν, καὶ τὰ μετέχοντα πάντα ἐν καὶ ταύτων ἔχει ἐνυπάρχον τὴν παρουσίαν τοῦ τοιούτου λόγου. προσ- 15 θήκη τοίνυν οὐσίας ἔστιν ὁ τῆς ποιότητος λόγος καὶ δεῖ ως συμβεβηκὸς θεωρούμενος καὶ ἀπεστερημένος τῆς ὄντως οὐσίας καὶ ἔμφασις εἰδῶν καὶ εἰκάνων τοῦ προτέρου λόγου καὶ ως ἔτερος ἐφ' ἐπέριψιν ἐπιγινόμενος οἷον ἐπί- 20 κτητός τις καὶ ἔξωθεν ἐφήκων εἰς τὰ μεταλαμβάνοντα. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ὁ κατὰ τὴν ποιότητα κυρίως θεωρούμενος κοινὸς ἔστι τῶν μετεχόντων αὐτοῦ 25 εἰδῶν. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ γένη καθ' ὅσην ἔστι γένη διεστηκεν ἀλλήλων· ὁ γάρ τῆς οὐσίας λόγος ἔτερός ἔστιν καὶ ἄλλος ὁ τῆς ποιότητος, δὲ τε γενικὸς ἔκατέρου τούτων λόγος πάντη κεχωρίσται. δεῖ τοίνυν τοὺς οἰκείους λόγους ἐφ' ἐκάστης κατηγορίας κοινοὺς ποιεῖσθαι τῶν κατ' εἶδον διεστηκότων, διστά- 30 τέ ἔστιν καὶ ὅποια. καὶ περὶ τοῦ εἰδῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἔστω διορισμός· καθ' 30 ἔκαστον γάρ τῶν δέκα γενῶν οἰκείως διώρισται τὸ εἶδος, ἀφ' οὐ ἡ κατηγορία προσφόρως τε ἐκάστων προηγεῖται καὶ τὸ κοινὸν αὐτοῦ καθ' ἐκάστην κατηγορίαν οἰκείως προσήκει περιλαμβάνειν, ὥστε καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος τῷ αὐτῷ χρησθείμα διορισμῷ περὶ τῆς κατὰ τὸ εἶδος κοινῆς μετουσίας, ἦντινα καὶ ως γενικὴν προτάττειν χρὴ τῶν ἐν αὐτῇ πλειόνων εἰδῶν.

30 Οἱ δὲ Σιωικοὶ τὸ κοινὸν τῆς ποιότητος τὸ ἐπὶ τῶν σωμάτων λέγουσιν διαφορὰν εἰναι οὐσίας οὐκ ἀποδιαληγπτὴν καθ' ἔαυτήν, ἀλλ' εἰς ἐννόημα 25 καὶ λιότητα ἀπολήγουσαν, οὔτε χρόνῳ οὔτε ἴσχυΐ εἰδοποιουμένην, ἀλλὰ τῇ ἐξ αὐτῆς τοιουτήτηι, καθ' ἣν ποιοῦν ὑφισταται γένεσις. ἐν δὲ τούτοις εἰ μὴ οἶον τε κατὰ τὸν ἔκείνων λόγον κοινὸν εἰναι σύμπτωμα σωμάτων καὶ 35 ἀσωμάτων, οὐκέτι ἔσται ἐν γένος ἡ ποιότης, ἀλλ' ἐτέρως μὲν ἐπὶ τῶν

1 τεσσάρων K	τοῦ λόγου A	2 ἐπιπολῆς A	3 οὗτος Κν
4 τετραχῶς L	5 παρὰ JA, in marg. b: περὶ LKV	9 τὸν JLA: τὸν λόγον τὸν K:	
τὸν λόγον v.	10 εἰ τοῖς L: ἐπεὶ τοῖς J: ἐπὶ τοῖς A: τοῖς γάρ Κν		11 alt. τὰ abesse malim
μένος v	11 αἴτιατὰ (ante κυρίως) L	16 θεωρούμενος sic A ¹	ἀποστερη-
ex εἰδῶν corr. L ¹	17 ὃντος A	18 τις JLA: τε Κν	23 εἰδός
30 στοίκοι A	19 ἐννόημα Petersen: ἐν νόημα libri, defendit Zeller III 1 ² 96, sed cf. p. 223,6	20 εἰδῶν J	
	21 ἔννοια libri: cf. p. 223,6	22 εἰ om. v	

σωμάτων, ἔτέρως δὲ ἐπὶ τῶν ὀσματών αὕτη ὑφέστηκεν καὶ ὑπ' ἄλλα 57^ο γένην διὰ τοῦτο ταχθῆσεται. τούτου δὲ ἔτι ἀποπάτερον λέγεται τὸ μὴ ἔχειν ὑπόστασιν τὰς ποιότητας, ἀλλ' εἰς ἐννόημα αὐτὰς καταλήγειν, εἰ μὴ ἄρα 30 οὐκ οὖτως ἐλέγοντο εἰς ἐννόημα καὶ λιδίστητα ἀπολήγειν ὡς ἀνυποστάτου 5 οὔσης τῆς ποιότητος, ἀλλ' οὐκ ἦν ἀποδιαληπτὴ καθ' ἔκυτὴν ὥσπερ η̄ φύσις. ἀλλ' ἐννόημα καὶ λιδίστηται χωρίουρένη. ή δὲ ἐξ ἔκυτης τοιουτῆς ἀσαφής τέ ἐστιν καὶ οὐδὲν ἡττον τῇ οὐσίᾳ προσήκει ἡπερ τῇ ποιότητι, εἰ μὴ ἄρα τὸ τοιοῦτον ποιότητές ἐστιν ἴδιον, ὥσπερ τὸ τοῦτο μᾶλλον οὐσίας. πᾶς δὲ λέγουσιν "καθ' ἦν ποιοῦ ὑφέσταται γένεσις", εἰπερ ὅμοιόις εἰσιν 10 τοῖς ἀποτελουμένοις ὑφ' ἔκυτῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ εἰσιν σωματοειδεῖς σύν- 23 θετοί τε καὶ αὐταὶ παραπληγίσιας εἰσίν;

'Ο δὲ Πλωτῖνος τὸ κοινὸν τῆς ποιότητος δύναμιν εἶναι ἔθετο, ἀφ' η̄ τὸ ἔχον δύναται ἢ δύναται· πάσαις γάρ ἐφαρμόζειν τοῦτο ταῖς τέτρασιν ποιότησιν. καὶ οὗτοι μὲν ὡς μοναχῶς χρῆται τῇ δυνάμει καὶ τῷ δύνασθαι 15 καίτοι πλεοναχῶς αὐτῶν εἰωθίστων κατηγορεῖσθαι, πρόδηλον· ἔκαστη γάρ τῶν κατηγοριῶν ἐφαρμόζεται τοῦτο. ἐκεῖνο δὲ ἐπιστῆσαι χρή, μήποτε εἰς τὸ αὐτὸν περιδέδραμηκεν ἡμῖν η̄ ἀπορία. η̄ μὲν γάρ τὸ ζητούμενον, εἰ 40 πολλαχῶς λειτουργής αὐτῆς οὐδέν ἐστι κοινόν, τὴν δὲ δύναμιν ἀντὶ τῆς ποιότητος μετεπαλαβόντες οὐδέν τολμέον πεποιηκέναι δικούσιμεν, εἰπερ γάρ τὸ 20 ὁμοιόματος καὶ αὐτὴ λέγεται, καὶ πάλιν ὥσπερ τῆς ποιότητος τὸ κοινὸν δύστακλον εὑρεῖν. οὕτω καὶ τῆς δυνάμεως τί ποτέ ἐστι τὸ γένος, οὐ διάδιον συλλογίσασθαι. καὶ τοσοὶ ἀληθῆς καὶ ὁ Πλωτίνου λόγος· διότι γάρ μέση ἐστὶν η̄ ποιότητος τῶν τε ἐπικτήτων συμβεβήκότων καὶ τῶν αὐτοφυῶν οὐσιῶν, διὰ τοῦτο τῇ δυνάμει ἔστιν μέσην καὶ αὐτὴ τὴν φύσιν ἐχούσῃ. καὶ διότι 25 45 μὲν κοινωνεῖ τῆς τοῦ εἴδους οὐσίας ὁπωσδήν, διὰ τοῦτο καθ' ἔνα κοινὸν λόγον χαρακτηρίζεται· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἐπιγεννηματικῆς κατηγορίας συμμετέσχηκεν, ὥσπερ η̄ τοῦ κεῖσθαι καὶ ἔχειν κατηγορία, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ προσλαμβάνει τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι, ὥσπερ καὶ η̄ δύναμις· καὶ γάρ ἐπὶ ταύτης τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον ἀπ' αὐτῆς ἔχει τὸ κοινὸν συνυπάρχον 30 η̄ τῷ ἀφ' ἕνὸς η̄ πρὸς ἓν συντετάχθαι η̄ τῷ περὶ τὸ αὐτὸν ποιεῖσθαι τὴν ὑφεσιν τῆς δυνάμεως. ἐπεὶ δὲ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἀμα ταῖς οὐσίαις 50 ὑπάρχουσι· καὶ ταῖς κατ' αὐτὰς ἐνεργείαις, αἱ δὲ οὐτε συμπληρωτικαὶ τῆς οὐσίας ὑπάρχουσιν οὐτε οἰονεὶ μέρη τῶν οὐσιῶν εἰσιν, τὰς ποιότητας δυνάμεις ῥητέον τὰς ἐπεισινέτας ταῖς οὐσίαις, οἵσαι μὴ εἰδοποιοὶ διαφοραὶ εἰσιν, 35 55 ἐπίκτητοι δέ τινες δυνάμεις. οὕτω τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου συμπληρωτικὸν

1 ὀσμάτων αὐτῇ] σωματῶν αὐτῇ Α	ἄλληλα ΚΛ	3 ἐννόημα scripsi (ante αὐτὰς):
Ἐν νοήμα libri, ἐν supra L	4 ἐννόημα (ante καὶ) Α: Ἐν νόημα ceteri	ἀπονυπο-
στάτου Α	6 αὐτῆς ΚΛν	7 ἡπερ ex εἰπερ corr. L
9—11 εἰσι et εἰσὶν e corr. tribus locis L	10 et 11 αὐταὶ libri	8 τὸ (ante τοῦτο) supra L
Epp. VI 1,10	13 ἐφαρμόζει Α	12 Πλωτῖνος] cf.
16 τούτω Α	17 αὐτοῦ Α	14 μὲν om. Α τῷ ex τῷ corr. A ¹ ; τῷ v
23 τε] δ' Α	26 ἐπιγεννηματικῆς b: ἐπιγεννηματικῆς ceteri	19 γάρ] cf. Dielesii Ind. in Phys. p. 1382
marg.: αὐτῆς Α: αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς Κν	30 τῶν ἀφ' Α	29 ἀπ' αὐτῆς Ja in
33 εἰσι e corr. L	34 ἐπιούσας Κν	εἰσιν e corr. I.

τῆς οὐσίας ἐστὶν καὶ μέρος, ὅπερ οὐκ ἀν κλημένη ποιότης | οὐδὲ ή κατὰ 58·Α τὴν ποιότητα νοουμένη δύναμις· τὸ μέντοι πυκτικόν, καὶ θ' ὁ ἀφορμάς ἔχομεν
ἀξιολόγους εἰς τὴν πυκτικήν, ποιότης ἐσται καὶ δύναμις, ἐπεὶ οὔτε μέρος τοῦ
ἀνθρώπου ἐστὶν οὔτε ἄλλως τῆς οὐσίας συμπληρωτικήν, διότι οὐδὲ πᾶσιν
5 οὐπάρχει τοῖς ἀνθρώποις. καὶ τοῦ λογικοῦ δὲ τὸ μὲν φυσικὸν οὐ ποιόν, τὸ δὲ
ἐπιγινόμενον λογικὸν διά τε τῆς δέκτητος καὶ ἀγγειοίας ὡς ἐπισκευαστὸν
ποιότης. οὕτω αἱ μὲν συμπληρωτικαὶ τῶν οὐσιῶν οὔτε εἰσιν ποιότητες, καὶ
δοκῶσι τὴν ποιὸν οὐσίαν σημαίνειν, αἱ δὲ ἔξωθεν ἐπιγινόμεναι αἱ περὶ ψυχῆν
καὶ περὶ σῶμα ἐπισκευαστήν τινα ἔχειν καὶ διάθεσιν καὶ μορφὴν σημαίνουσαι,
10 αὗται ποιότητές εἰσιν· ἀλλὰ γάρ περὶ τὸ οὐποκείμενόν ἐστιν η ποιότης εἰδο-
ποιοῦσα τὸ οὐσιῶδες κάκενόν οὖσα, ἀλλ' οὐχὶ ἑαυτῆς. ἀλλ' ἐὰν τὰς ἐπεισ-
ιούσας ταῖς οὐσίαις ἀδιορίτως ποιότητας λέγωμεν, οὐ μᾶλλον ποιότητας
ἔροῦμεν ἢ ἄλλο τι τῶν ἑτέρων συμβεβηκότων· ἐὰν δὲ προσθῶμεν τὸ ἐπὶ 10
τῇ οὐσίᾳ προσεχές ὃν τῇ οὐσίᾳ καὶ ἔχομεν τῆς οὐσίας, οὕτως ἀν μᾶλιστα
15 ἀπτόμεθα τῆς περὶ τὸ ποιὸν ἐννοίας. ἐσται δὴ οὖν ποιότης δύναμις προσ-
τιθεῖσα ταῖς οὐσίαις μετ' αὐτὰς τὸ ποιόν εἶναι, συνημμένη πρὸς αὐτὰς
διὰ συγγενείας, τὸ δὲ μετ' αὐτὰς οὐδὲν ἥπτον ἐμφαίνουσαι, διότι τὸ ἐπι-
γεννηματικὸν ἔχει.

‘Αλλ' εἰ η δύναμις τοιαῦτη, φησίν ο Πλωτίνος, αἱ ἀδύναμιαὶ οὐκέτι
20 ἔσονται ποιότητες· εἰ δὲ ποιότητες καὶ αὐταί, οὐκ ἐφαρμόσει κατὰ πασῶν
ο τῆς ποιότητος διορισμός’. πρὸς δὴ τοῦτο ἀναγκαῖον διελέσθαι, πῶς λέγεται 15
δύναμις καὶ ἀδύναμια. εἰ μὲν γάρ, ὡς οἱ Στωικοὶ ἀποδιδόσιν, η δύναμις
ἐστὶν η πλειόνων ἐποιητικὴ συμπτωμάτων, ὡς η φρόνησις τοῦ τε φρονίμως
περιπατεῖν καὶ τοῦ φρονίμως διαλέγεσθαι, ἔσονται κατὰ τὸν τοιοῦτον διο-
25 ρισμὸν καὶ αἱ νῦν λεγόμεναι ἀδύναμιαὶ δυνάμεις· καὶ γάρ αἱ ἀτεχγίαι
πλειόνα διαπτώματα ἐπιφέρουσιν. εἰ μέντοι κατ' ἄλλην διάταξιν τῶν Στωι-
κῶν λέγοιτο δύναμις η πλειόνων ἐποιητικὴ συμπτωμάτων καὶ κατα-
χραστούσα τῶν οὐποτασσομένων ἐνεργειῶν, καὶ οὕτως ἐφαρμόστει ο τοῦ 20
Πλωτίνου δρος· καὶ γάρ η κακία ἀδύναμια οὖσα κατὰ τὸν τῶν Στωικῶν
30 δρον καταχρατεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν· καὶ αἱ μέσαι τέχναι ὡς ἀν ἀπο-
πίπτουσαι τοῦ βεβαίως ἐνεργεῖν ὅμως τοιαῦται εἰσιν, ἀφ' ὧν τὸ ἔχον δύναται
ἀδύναται, οὕτω αἱ τοιαῦται ἀδύναμιαὶ περιέχονται ἐν τῇ κατὰ τὴν ποιότητα
δυνάμει. εἰ δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλη τὸ πολλαχῶς τῆς δυνάμεως διελώ-
μενα, καὶ οὕτως ο τοῦ Πλωτίνου λόγος καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως σωμήσεται

7 εἰσι, εἰσ ε corr. L	10 εἰσιν, εἰσ ε corr. L	αἱετ Α	10. 11 εἰδο-
ποιοῦσα καὶ τὸ Α	11. 12 ἐπεισιούσας, ει et i in ras. L	13 ἑτέρων Α	
14 τῆς οὐσίας] αὐτῆς Α	μάλι K	15 ἀπτόμεθα ΚΑν	15. 16 προσ-
τιθεῖσα Plot.: προστεθεῖσα JLΚΑν	16 τὸ ΚΑν: τῶ(i) JL	πρὸ Κν	17 τὸ Α:
τῶ(i) JLΚν	αὐτὸν Α	διότι καὶ τὸ ν	17. 18 ἐπιγῆγματικὸν L
19 Πλωτίνος] Enn. VI 1,10	21 διαλέγεσθαι Α	22 στοῖχοι Α	ἡ ante δύναμις
om. Lv. fort. recte, cf. l. 27	23 ἐποιητικὴ, οι in ras. A	26. 27 et 29 στοῖχῶν Α	
30 ὄρων J	καταχρατεῖ in marg. Ja	ἀν supra J ¹	31 εἰσιν, εἰσ ε corr. L
23 ἀριστοτέλει J: ἀριστοτέλην Av: comp. LK; cf. Metaph. Δ 12 p. 1019 a 15			33. 34 διε- λόμενα ΚΑν

καὶ ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας. ἔξαχῶς τοίνυν λεγομένης παρ' αὐτῷ τῆς δυνάμεως 58τ
ἄλλη μὲν ἐστιν ἡ ἀπὸ τοῦ δυνάμει, καθ' ἣν οἶντεν τε ἐν ἐπιτηδειότητι εἰναι,²⁶
ώς δυνατής ὁ παῖς ἀναγνῶνται ὡς ἐπιτηδειότητα ἔχων, καὶ ἄλλη ἡ τῆς ἐπι-
τηδειότητος τελειότης ἀρχὴ οὖσα κινήσεως, ὡς δυνατὸς ἀναγνῶνται ὁ γράμ-
ματα εἰδὼς· αὕτη δὲ ἡ δύναμις καὶ ἐντελέχεια λέγεται, καὶ πρὸς ταύτην
ἀτελῆς ἡ πρώτη δύναμις καὶ ἀδυναμία ἔσται ὑπὸ τῆς ἀτελοῦς δυνάμεως
περιεχομένη. ἄλλως δὲ λέγονται παρ' αὐτῷ δυνάμεις ἡ τε ποιητικὴ καὶ
ἡ παθητικὴ, ἡ μὲν ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ εἰς ἔτερον, ἡ δὲ ὅτι ἀφ' ἔτερου εἰς 30
αὐτό· καὶ πάλιν ἡ ἐν τῷ πάσχειν δύναμις ἀδυναμία ἔσται τοῦ ποιεῖν ἐν
τῷ ἔτερῳ δυνάμει οὖσα τῇ κατὰ τὸ πάσχειν. ἄλλως δὲ πάλιν δύναμις
καθ' ἥν μόνος τις ἡ κόλλιον τῶν ἄλλων ποιεῖ, ως ὁ βαδίζων δύσον οὐκ
ἄλλος καὶ ὁ διανηξάμενος πέλαγος δύσον οὐχ ἔτερος, καὶ πάλιν ἡ ἀντίθετος
πρὸς ταύτην τὸ γάρ δυνάμενόν τι χειρὸν παθεῖν λέγομεν ἔχειν τούτου
δύναμιν, ως τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ φιλαρῆναι. καὶ δῆλον ὅτι στέρησίς ἔστιν ἡ
15 δύναμις αὗτη, καὶ οὕτως ἡ ἀδυναμία τῶν βελτιόνων δύναμις ἔσται πρὸς τὰ 35
χείρονα καὶ καθόλου ἡ ἔτερων ἀδυναμία ἄλλων ἔσται δύναμις καὶ οὐκ
ἔξισται παντάπειν ἡ ἀδυναμία τοῦ λόγου τῆς δυνάμεως ἀλλ' δπ' αὐτῷ
κρατεῖται. τὰ γάρ ἀτελῆ συνείληπται ἐν τοῖς τελείοις· ἀπ' αὐτῶν γάρ
ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ εἶναι. καὶ αἱ ἀδυναμίαι οὖν περιέχονται ἐν τῷ τῆς
20 δυνάμεως λόγῳ, ως ἀν τῆς πρωτίστης καὶ τελειοτάτης δυνάμεως καὶ ἐπὶ
τὰ ἀσθενέστερα διηκούστης· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ γινώσκει τὴν κακίαν.⁴⁰
εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἡ ποιότης τὰς ἀδυναμίας περιέχει διὰ τὸ καὶ ταύτας
ὑποιασοῦν εἶναι δυνάμεις. ἡ καὶ αἱ ἀδυναμίαι καὶ αἱ στερήσεις δυνάμεις Γ
κατὰ τοῦτο λέγονται, ὅτι ποιοῦσι τὰ ἔαυτῶν ἔργα ποιότητες οὖσαι καὶ
25 αὐταὶ καὶ ποιοὺς παρεχόμεναι τοὺς ἔχοντας καὶ μορφὰς ἐπάγουσαι, εἰ καὶ
ἀσχήμονας. καὶ διότι μὲν ποιοὺς παρέχονται τοὺς μετέχοντας αὐτῶν,
ποιότητες λέγονται, καθ' ὅσον δὲ καὶ τὰ οἰκεῖα ἔργα ἐπιτελοῦσιν, ὥρμήσονται
καὶ δυνάμεις. ὅλως δὲ καθ' ἔκάστην κατηγορίαν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ἐλέ-⁴⁵
γοντο καὶ αἱ στερήσεις ἀνάγεσθαι, ὥφ' ὃ καὶ αἱ ἔξεις. σαφῶς δὲ καὶ Ἐπι-
30 στοτέλης ὄμοιώς τὸ κατὰ ἀδυναμίαν ὠσπερ τὸ κατὰ δύναμιν ποιοῦν εἴναι
φησιν λέγων “ἢ ἀπλῶς οὐσα κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἡ ἀδυναμίαν λέγεται”.

'Ἄλλ' εἰ ἔξαχῶς ἡ δύναμις λέγεται, κατὰ ποιὸν σημανόμενον αἱ ποιό-
τητες εἰρηνται δυνάμεις, ἀρα κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τὴν κοινήν, καθ' ἣν
καὶ πρὸς πάσας τὰς τέχνας ἐπιτηδείως ἔχειν λεγόμενα, καὶ μὴ ἀναλαμβά-³⁵
νωμεν αὐτάς, ἡ καθ' ἣν Ἐπιστοτέλης ἔθηκεν ἐν ταῖς ποιότησιν; λέγω δὲ ἐν
τὴν ἰδίας προκοπὴν πρὸς τινα ἐκ φύσεως· σωφρονικὸς γάρ ὁ ἤδη πολλὰ

1 αὐτοῦ Kv	6. 7 περιεχομένη δυνάμεως Α	8 pr. ὅτι] οὖν L	αὐτῆς Kv
9 ἀδυναμία Lv, α ult. in ras. L;	ἀδυναμίας JKΑ	11 ἡ] ἡ Λ	12 debebat
τὴν ἀντίθετον	14 immo τὸν ἀνθρώπον	15 καὶ οὕτως καὶ ἡ Λ	
18 ἀτελεῖ Α	19 αἱ om. L	23 ἡ—δυνάμεις om. L	24 post τοῦτο
supra add. γάρ L ³	27 ἀποτελοῦσι ν	28 ἐλέγοντο] cf. p. 208,17	29 alt. αἱ om. J
JL, cf. p. 229,33. 231,7	30 ποιοῦν] nolui ποιὸν	31 λέγων] p. 9a15	
	35 post ἡν add. δ Λ	34. 35 ἀντιλαμβάνωμεν	

πλεονεκτήματα ἔχων καὶ ἀφορμὸς ἀπὸ φύσεως πρὸς ταῦτα, ὥσπερ δὲ Ἰππό- 58^η λυτος. η̄ κατ' οὐδετέραν τούτων τῶν δυνάμεων πᾶσαι αἱ ποιότητες περι- λαμβάνονται· καὶ γάρ ἐντελέχειαι μᾶλλον αὗται. ὡς δὲ αἱ δραστικαὶ καὶ αἱ ποιητικαὶ εἰς ἄλλους εἰεν μὲν ἀντὶ αἱ πλείους, οὐ μὴν ἀπασιαι· καὶ | 5 γάρ καὶ η̄ γεωμετρία καὶ η̄ σοφία ποιότητες, ὅλλ' οὐ δραστικαὶ εἰς ἄλλους, 58^η Δ ἀλλὰ θεωρητικοὺς μόνον παρέχουσι τῷ αὐτῶν λόγῳ τοὺς κατ' αὐτὰς ἐνερ- γοῦντας. οὐδὲ πᾶσαι δὲ ποιότητες τοῦ εὗ ἀποδοτικαὶ οὐδὲ πᾶσαι τῶν σπανίων δυνάμεις, ἀλλὰ κομιδῇ εὐαρίθμητοι. ὅλλ' οὐδὲ κατὰ τὰς τοῦ ποιεῖν η̄ πάσχειν δυνάμεις πᾶσαι αἱ ποιότητες ἔσονται· οὕτε γάρ τῇ γρυ- 10 πότητι οὕτε τῇ τριγωνότητι οὕτε δῆλως ταῖς κατὰ σχῆμα πάρεστι τὸ δραστι- ο κοὺς παρέχειν τοὺς ἔχοντας. ὅλλ' ἵσως διὰ τοῦτο ταῖς δυνάμεσιν αἱ ποιό- τητες οὐκ ἔξισάζουσιν, διότι τὸ ἔδιον σηματινόμενον τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ οὐχὶ τὸ κοινὸν παραλαμβάνομεν. εἴτε γάρ σπεύδοιτο πρὸς τελείωσιν ὡς τὸ ἐπι- τηδείως ἔχον εἴτε ἐν τελειότητι θεωροῦτο ὡς αὐτὴ η̄ ἐντελέχεια εἴτε δρώῃ 15 τι εἰς ἔτερον ὡς η̄ ἀπὸ τῆς ἔξεως τῆς ἐν ἄλλῳ εἰς ἄλλο ἐνέργεια εἴτε πάσχοι ὡς η̄ ἀπὸ ἄλλου παραγινομένη κίνησις εἴτε εἰς τὸ εὗ μόνον τι ἔργον ἀποτελεῖν συμβάλλοιτο εἴτε χειρόν τι ἀπεργάζοιτο, πανταχῶς ἔχει πρὸς 20 ταῦτα δῆλα δύναμιν, καὶ οὕτω κοινόν τι ἔσται τὸ τῆς δυνάμεως διατεῖνον ἐπὶ πάντα ταῦτα. τὸ δὲ οὕτω θεωροῦμενον κοινὸν καὶ πρὸς τὰ εἰδῆ τῆς 25 ποιότητος πάντα συνέζευκται· τάς τε γάρ τελείας ἔξεις τάς μονίμους καὶ τάς ἐπὶ βραχὺ ἐγγινομένας διαθέσεις καὶ τάς ἐπιτηδείως παρεσκευασμένας προκοπὰς καὶ τάς κατὰ πάθος η̄ μορφὴν η̄ σχῆμα παραγινομένας ποιότητας η̄ κοινὴ δύναμις δύναται τοιαῦτας ἀπεργάζεσθαι, καὶ δῆλως συναπαρτίζει 30 πρὸς τὴν ποιότητα· η̄ γάρ αὐτὴ αἰτία, καθ' θσον μὲν ποιοὺς παρέχεται, ποιότης 35 ἔστιν, καθ' θσον δὲ δύναται τοὺς ποιοὺς ἀπεργάζεσθαι, δύναμις νοεῖται.

Εἰ δέ τις ἀπορεῖ, πῶς τὸ σχῆμα καὶ η̄ περὶ ἔκαστον μορφὴ δύναμις ἔσται, ἐροῦμεν διτὶ τῶν ποιητικῶν δυνάμεων αἱ μὲν εἰς ἄλλα τινὰ ἔξωθεν ἐνεργοῦσιν ὡς η̄ θερμότης εἰς τὸ θερμαινόμενον, αἱ δὲ εἰς τὰ μετέχοντα 30 ἔαυτῶν κατὰ ἀκίνητον ἐνέργειαν τοιαῦτα αὐτὰ παρεχόμεναι, ὅποια ποτε αὐταὶ εἰσιν. η̄ γν οὖν αἰτίαν ἐνδιδόσαις αὐτοῖς εἰς τὸ εἶναι, ταύτην δύναμιν 35 καλοῦμεν, οὐ τὴν ἔξω προϊούσαν, ἀλλὰ τὴν μένουσαν ἐν αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς μεταλαμβάνουσιν. τῶν δὲ τοιούτων αἰτίων τὰ μὲν δῆλα δι' δῆλων τῶν Ε μετεχόντων διήκει ὥσπερ η̄ λευκότης δι' δῆλου τοῦ γάλακτος καὶ ἀπλῶς 40 δῆσα δρῶμεν δι' δῆλου ὄντα ποιά, τὰ δὲ ἐπιπολῆς καὶ ἔξωθεν δέχεται τὴν

1 ταῦτα, αἱ alt. ε corr. L¹ δ supra J¹: om. L 4 αἱ (ante ποιητικαὶ) supra J¹
ἀπασι K 5 ἄλλους ex ἄλλας ut vid. corr. J 6 αὐτῶν JKAv: αὐτῶ L
7 δὲ JLA: αἱ Kv οὐδὲν οὐδὲ αἱ v 8 τάς om. A τοῦ om. L 12 οὐκ
supra L¹ τὸ supra J¹: τὸ|| L 14 δρώῃ|| J 15 ἀπὸ ex ὑπὸ corr. L² 16 εὑ
μόνον KAv: εὔμονόν J: εὔμονόν L: an εὗ η̄ μόνον? cf. p. 225,11 17 πανταχῆ Kv
21 ἐπιτηδείας L 24 πρὸ K 25 τοῦ A 28 ποιοτικῶν A 30 τοιαῦτα
LKA_v, —α ex —αι corr. vid. L¹: τοιαῦται J αὐτὰ scripsi (cf. p. 227,6,7): αυται J:
αῦται LA: ἄπται Kv 31 αὐταὶ] αῦται libri εἰστι, εἰσ in ras. L 32 προϊούσαν
JLA: ποιοῦσαν Kv 33 αἰτιῶν sic J: αἰτιῶν ceteri

ποιότητα δισπερή ή μορφή καὶ τὸ σχῆμα. ταῦτα δὴ οὖν καὶ τὴν δύναμιν 58^η παροῦσαν ἔξωθεν καὶ περιγράφουσαν ἔχει, καὶ ἔσται δυνάμεως τι τοῦτο τελευταῖς εἰδοῖς τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν περιωρισμένον καὶ μὴ δι' ὅλου 25 τοῦ βαθεῖας διατείνον· οὐαρά γάρ πάλλιν ἀφίσταται τοῦ εἰδοῦς, τοσούτῳ 5 πλέον καὶ τῆς δλῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἔξισταται. καὶ ἡ γρυπότης οὖν αὐτὸ δύναται γρυπὸν παρέχεσθαι τὸν μετέχοντα ἑαυτῆς, καὶ ἡ τριγωνότης τὸ τρίγωνον παρέχεται τοιοῦτον τῇ σχήματι, δποιόν ποτέ ἔστιν αὐτό.

'Αλλὰ πῶς τὸ δὲ καὶ αἱ οὐσίαι ἐνεργειῶν καὶ ἑαυτὰς ἀποδοτικαὶ; κατὰ τὰς δυνάμεις δηλονότι, οὐ ποιότητῶν μετοχῆ δὲ ταῦτας ἔχουσι τὰς 10 δυνάμεις, καὶ εἰσὶν μὲν αἱ ποιότητες δυνάμεις καὶ διὰ τοῦτο ποιητικαί, οὐ 20 μέντοι πρώτως ποιητικαὶ οὐδὲ μόνις ποιητικαὶ, ὥστε οὐκ εἴ τι ποιητικόν, ποιότης, ἀλλ' εἴ τι ποιότης, ποιητικόν. ὅμοιώς δὲ οὐχὶ ἀπλῶς δύναμις λέγεται εἶναι ἡ ποιότης, ἀλλὰ τὶς δύναμις, ὥστε εἴ τις μὲν ποιότης ἔστιν, δύναμις ἔσται, εἴ τις δὲ δύναμις, οὐ πάντως ποιότης. καὶ τὸ δὲ οὖν ἡ ὁν 15 καθ' αὐτὸ δύναμιν ἔξει, ἀλλ' οὐ ποιότητος μετοχῆ ἔσται ἐν δυνάμει, ἐπειδὴ ἡ ἀπλῶς δύναμις ἀλλῃ τὶς ἡν καὶ οὐχ διπερ ἡ ποιότης. καὶ εἰκότως προειληπταὶ δύνατάτατον τὸ δὲ, διότι τὴν κυριωτάτην καὶ πρωτίστην ἔχει 25 δύναμιν. καὶ αἱ οὐσίαι δέ, δσαι τῇ ἐνεργείᾳ εἰσὶ ταῦτον, οὐδὲν προσδέσονται ποιότητος καίτοι δυνάμεις οὖσαι, ἐπειδὴ πρεσβυτέρων αὐτῶν 20 προσειλήφεισαν δύναμιν καὶ καθ' αὐτάς εἰσιν δυνάμεις. δλως γάρ ἄνωθεν κατεισιν ἡ τῆς δυνάμεως αἰτία δι' ὅλων τῶν ὄντων διατείνουσα καὶ πληροῦσα πάντα καὶ συνέχουσα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων οἰον τῶν στεργήσεων ἀποτελευτῶσα.

'Αλλ' εἰ κατὰ τὸν χαρακτῆρα μᾶλιστα τὴν ποιότητα ἀφορίζομεν, πῶς 40 25 αὗτη ἡ ἔννοια τῇ τῆς δυνάμεως ἔννοιᾳ συνάστεται; ἡ καὶ οὗτος ὁ χαρακτῆρ ὁ μάχεται πρὸς τὴν δύναμιν· κατὰ γάρ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἑαυτοῦ ἔκαστον Z δύναται ποιεῖν ἀ ποιεῖ. ἀλλὰ πῶς ἡ ποιότης κατὰ τὸν χαρακτῆρα λέγεται οὐσιῶσθαι, εἴπερ καὶ ἔκάστη τῶν κατηγοριῶν ἵδιον ἔχει χαρακτῆρα, καὶ δὲ διφέστηκεν καὶ διαφέρει τῶν ἀλλων; ἡ καὶ ἔκειναι κατὰ τὴν ποιότητα 30 τὴν τε πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν διαφορὰν καὶ τὸν χαρακτῆρα, ὥσπερ τὴν ὑπόστασιν αὐτὴν κατὰ τὴν οὐσίαν· τῆς γάρ ποιότητος ἵδιον τὸ διορίζειν 45 τὰς οὐσίας πρὸς ἀλλήλας καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὰς ἵδιον χαρακτῆρα ἐμποιεῖν καὶ τὸ τὴν ἐνέργειαν περὶ τὸ οἰον καὶ τὸν χαρακτῆρα συντείνειν, ὥσπερ ἡ ποσότης περὶ τὸ δσον μόνον ἐνεργεῖ καὶ ἡ οὐσία περὶ τὸ οὐσιῶδες εἰδος

5 οὖν οἱ. K 6 post δύναται add. τὸ Λ 7 παρέχεσθαι Λ αὐτό] ίμμο αὐτῆς, cf. p. 226,30 sq. 8 αἱ οἱ. KA ἀποδοτικὸν K: ἀπόδεικτικαὶ ν 9 οὐ supra Ja μετοχῆ, acc. in ras. L δὲ L: om. JKAv ἔχουσαι K, f. recte 10 καὶ (pr.) KAν: αἱ J: αἱ L¹, del. L³ μὲν in marg. Ja post μὲν supra add. γάρ L³ δυνάμει K 12 οὐχὶ A: οὐχ ἡ(i) JL: οὐχ ἡ Kv 15 μετοχῆ εχ μετοχῆ corr. L 18 αἱ οἱ. K ταυτό είστιν Lv, εἰσ in ras. L 19 aut ποιότητῶν exspectaveris aut αὐτῆς 20 προειληφθεῖσαν A post δύναμιν add. ἔσχον Λ ἔστι L δλως, ως in ras. L 21 τῶν οἱ. L ἀποπληροῦσα ν 25 αὐτὴ Λ συνάστεται J: συνάστεται, σ. alt. in ras. L: συνέστεται Λ: συνάγεται Kv δ χαρακτῆρ οἱ. Λ 32 καὶ τὰ πρὸς Λ ἑαυτὰ JK: αὐτὰ Α 33 τὸ (ante τὴν) οἱ. L παρὰ Kv (corr. b) 34 ||ῃ J: τῇ Α 15*

ἴσταται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀπὸ τοῦ πλούτου τῶν ἐξηγητῶν πλουσίων παραγεράφω, δεῖ δὲ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους λέξιν παρατρέψαι τὸν λόγον.

p. 8b26 Ὅτι μὲν οὖν εἶδος ποιότητος ἔξις καὶ διάθεσις ἔως τοῦ
5 οἵ δὲ διακείμενοι οὐ πάντας ἔξεις ἔχουσιν. |

"Οτι μὲν τὸ πλεοναχῶς τῆς ποιότητος οὐχ ὡς διμωνύμως εἰρημένον 59rA παρείληπται, δηλοὶ τὸ ἐν μὲν οὖν εἶδος ποιότητος. εἰ δέ τις καὶ πρὸς τὸ γένος εἶναι καὶ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι φιλονεικεῖ διὰ τὴν τάξιν, ἐκλεγέσθω τὸ μέσον τῶν τε συνωνύμων καὶ διμωνύμων τὸ ἀρ' ἐνός, οὐ 10 μόνον ἐπὶ τῆς ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐννέα γενῶν· οὐδὲ γάρ ἐκεῖνα κυρίως ἐστὶν γένη οὐδὲ ὡς γένη τῶν ὅπ' αὐτὰ κατηγορεῖται, τάξεως 5 οὐσῆς πανταχοῦ πρώτων καὶ δευτέρων. ὅσπερ δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οὕτως καὶ ἐνταῦθα μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς φύσεως αὐτῶν ἐπὶ τὴν διαίρεσιν τρέπεται καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ παρακολουθοῦντα.

15 Ἄλλ' ἐπειδὴ τετραδικὴν τῶν ποιοτήτων διαίρεσιν Ἀριστοτέλης παραδέδωκεν ἐμφαίνουσάν τι καὶ δυαδικὸν πρὸ τοῦ τετραδικοῦ, δεῖ τὴν ἀκολουθίαν ἐκεῖναν τῆς διαιρέσεως ἀπὸ τοῦ δυαδικοῦ τὴν ἀρχὴν ποιησάμενον, ὅσπερ καὶ ὁ Πλάτων παρακελεύεται κατὰ τοὺς ἐλάττονας τέμνειν ἀριθμοὺς 10 πρότερον, εἰ πῃ δυνατόν. τῶν γάρ ποιοτήτων αἱ μέν εἰσιν φυσικαί, αἱ δὲ 20 ἐπίκτητοι, φυσικαὶ μὲν αἱ κατὰ φύσιν ἐγγινόμεναι καὶ αἱ ἐνοῦσαι, ἐπίκτητοι δὲ αἱ ἔξωθεν ἀποτελούμεναι καὶ δυνάμεναι ἀποβάλλεσθαι· καὶ τούτων μὲν ἔστωσαν αἱ ἔξεις καὶ διαθέσεις τῷ πολυγρονιωτέρῳ τε καὶ διλιγορονιωτέρῳ καὶ δυσαποβλήτῳ τε καὶ εὐαποβλήτῳ διαφέρουσαι· τῶν δὲ φυσικῶν ποιοτήτων αἱ μὲν ἔστωσαν κατὰ τὸ δυνάμει, αἱ δὲ κατὰ τὸ ἐνεργείᾳ, αἱ 25 μὲν κατὰ τὸ δυνάμει καθ' ἃς ἐπιτίθεσι πρός τι λεγόμεθα, τῶν δὲ κατ' 15 ἐνέργειαν τὸ μὲν διὰ βάθμους, ὅσπερ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας ὑπάρχει, διττῶς καὶ τοῦτο λεγόμεν(ον), ἥ ἀπὸ τοῦ πάθος ἐμποιεῖν τοῖς αἰσθανομένοις ἥ ἀπὸ τοῦ αὐτᾶς ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι, οἷον γλυκύτης καὶ θερμότης καὶ λευκότης καὶ τὰ τούτοις συγγενῆ· ποιότητες γάρ αὗται, εἴπερ ποιὰ κατὰ 30 ταῦτα λέγεται τὰ ἔχοντα, παθητικαὶ δέ, διττοὶ πάθοις ἐμποιοῦσιν ταῖς αἰσθήσεσιν ἥ ἀπὸ τοῦ πάθους ἐγγίνονται· "αἰσχυνθεὶς γάρ ἐρυθρός τις ἐγένετο 20 καὶ φοβηθεὶς ωχρός"· τὸ δὲ ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν κατ' ἐνέργειαν ποιοτήτων ὅσπερ τὸ σχῆμα καὶ ἡ μορφή, ἥ τις ἐστὶν σχῆμα ἐμψύχου, καὶ γρῦπα, οὐ 5 B καθὸ γρῦπα ἀπλῶς (ἥδη γάρ ἐκεῖνο προείληπται), ἀλλὰ καθὸ τὴν μορφὴν 35 συμπληροῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἐπιπολῆς φαινόμεναι κατὰ περιγραφὴν ἐμφάσεις. παντὸς δὲ ἀν εἴη ἐπιστῆσαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐπισημαίνεται ὁ Ἰάμβλιχος, ὡς

1 ταῦτα μὲν suppl. L³ 2 δὲ om. K τοῦ om. v 4 ἔξεις καὶ διαθέσεις A 5 ἔξεις] καὶ ἔξεις u, καὶ ἔξιν ceteri Arist. codd. 9 τὸ μέσον e corr. L¹ 11 ὡς om. JL¹A, suppl. L³ 13 αὐτῶν] sc. τῶν ποιοτήτων, cf. 15 17 ἐμφῆναι, μ in ras. L τοῦ om. A ποιησάμενος L 18 Πλάτων] Polit. p. 262 B. 265 A. 287 C 19 εἰσι in ras. L 20 ἐγγενόμεναι A 21 ἀπβάλλεσθαι K 26. 27 ὑπάρχει διττῶς· καὶ τοῦτο λέγομεν libri: correxi 29 συγγενῖ in linea, ἥ in marg. A¹ 31 τις ἐρυθρὸς Av ut Arist. p. 9b18 32 ἐστι om. A 35 μφάσεις; K 36 δ om. A

έγγωρεῖ καὶ σχῆμα ἐπίκτητον εἶναι· τὸ γάρ αὐτὸ ποτὲ μὲν τρέγων γίνεται, 59^τ
ποτὲ δὲ τετράγωνον ὑπὸ τέχνης μεταπλαττόμενον· καὶ χρῶμα δὲ ὅμοιώς 25
οὐ φυσικόν, ὡς ὁ τῶν δειλῶν ὄχρος· ἔστιν δὲ καὶ διάθεσιν φύσει εἶναι
καὶ μὴ ἐπίκτητον, ὡς ὑγίειαν καὶ νόσον, ἀλλὰ καὶ ἔξεις ἀν εἰεν, εἴπερ ὑπὸ
ἢ τῆς φύσεως κρατοῦντο, καὶ διὰ τοῦτο ἵσως τὴν εἰς δύο διαίρεσιν ὁ Ἀριστο-
τέλης παρηγήσατο. πῶς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐν μὲν οὖν εἰδος ποι-
ότητός φησιν, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου “ἔτερον δὲ γένος ποιότητος”; ἢ διτὶ^ζ
[καὶ] τὰ εἰδῆ ταῦτα καὶ γένη ἔστιν ἄλλων εἰδῶν ἔτι καθολικώτερα ὄντα καὶ
ὑπάλληλα, διὰ τοῦτο καὶ γένη καὶ εἰδῆ αὐτὰ καλεῖ, ἀλλὰ οὐχ διτὶ ἐπηλλα- 30
10 γινέντως χρῆται τῷ τοῦ εἰδούς καὶ γένους ὑνόμεται διὰ τὸ μῆπω τὴν διαφοράν
αὐτῶν ἐγνῶσθαι, ὡς φησιν ἡ Ἀλέξανδρος.

Τῶν δὲ ἔξεων καὶ διαμέσεων οὐχ ὡς δύο εἰδῶν ἀκούειν χρὴ διαφοραῖς
εἰδοποιοῖς διωρισμένων, ὡς ἄνθρωπος διώρισται καὶ βοῦς, ἀλλ’ ὡς ὁ ἀρτί-
τοκος πρὸς τὸν ἀκριάζοντα μενήνοχεν. οὐ γάρ τῷ εἰδεῖ ταῦτα διαφέρει.
15 ὁ γάρ λόγος εἰς ἐπ’ ἀμφοτέρων, διτὶ χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως τὸ λευκόν,
καὶ τε κατὰ ἔξιν ἡ καὶ τε κατὰ διάθεσιν· ἀλλ’ οὐδὲ ἀριθμῷ διαφέρει· 25
ἄλληλων. ὥσπερ Σωκράτης Ηλάτωνος· οὐδὲν γάρ ἴδιάσιν πλῆθις συνδραμοῖν
τὴν κατ’ ἀριθμὸν διάστασιν ἀπειργάσατο· ἀλλὰ χρόνῳ διαφέρει, ὡς τὸ
διλιγοχρόνιον λευκὸν τοῦ πολυχρονίου, καὶ τῷ μονιμωτέρῳ ἡ μή, ὥσπερ ἡ
20 πεπηγυῖα οἰκοδομία τῆς ἀρτίπαγοις· ὁ δὲ τῆς ποιότητος λόγος εἰς ἐπ’ ἀμφο-
τέρων· ποιοὶ γάρ ἀφ’ ἑκατέρας παρονομάζονται. ἔστω δὲ ἔξεως μὲν παρά-
δειγμα αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ ἀρεταί· πᾶσαι γάρ δυσκίνητοι καὶ 40
τὸ μόνιμον ἔχουσαι, ἐὰν μὴ ὑπὸ νόσου ἡ ἄλλου τοιούτου ἡ ὑπὸ συν-
εχοῦς ῥάμνημίας ἐκκρουνθῶσιν. αἱ μέντοι ἀρεταὶ καὶ ἔτι μονιμώτεραι, Γ
25 διάτι κατὰ πᾶσαν ἐνέργειαν ταύταις χρώμεθα, οὐ μέντοι ταῖς τέχναις καὶ
διάτι ἐν προαιρέσεσιν αἱ ἀρεταὶ καὶ τῷ ἀφ’ ἡμῖν, οὐκέτι δὲ αἱ τέχναι.
αὐτὸς δὲ πᾶσας τὰς τέχνας ἐπιστήμας νῦν προσηγόρευεν κατά τι κοινὸν
τῆς ἐπιστήμης σημαντίμενον. τῶν δὲ δυσκινήτων τὴν ἐπιστήμην φησίν.
ἐὰν καὶ μετρίως τις ἐπιστήμην λάβῃ, τοῦ μετρίως οὐ τὸ ἐπιπόλαιον 45
30 δηλοῦντος (οὐδὲ γάρ ἐπιστήμη οὐδὲ ἔξις τὸ τοιοῦτον), ἀλλ’ ἐπεὶ εἰσὶ τινες
τῶν ἐπιστημῶν οὐ πάνυ ἀποδεικτικαὶ καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ κυρίως ἐπιστήμαι,
ώς τὰς μαθηματικὰς ἀπέδειξεν ὁ Ηλάτων, λέγει διτὶ καὶ οἱ τοιαύτην ἐπι-
στήμην ἀναλαβόντες δυσκίνητοι εἰσιν, καὶ εἰνὴ ἀν τὸ μετρίως ἵσον τῷ
‘μετρίαν οὐσαν’ ἐπιστήμην. μήποτε δὲ καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἔστιν τις ἐπί-
35 τασις καὶ ἀνεσις, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἔξει καὶ τῇ διαθέσει· καὶ μὴ κατὰ τὸ
ἄκρον οὖν {τις εἴη} τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἔχοι, ὡς ἐπιστήμων 50

2 μεταπλαττώμενον Λ	3 δηλῶν Α	ώχρος libri	4 ὑγείαν JKΔ	tert. καὶ
ομ. Α	7 δὲ (post ἔτερον) ομ. Kv	8 καὶ ante τὰ deleονι	τὰ εἰδῆ ταῦτα καὶ	
γένην] τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ Α	ἄλλων] ἄλληλων L		καθολικώτερον K	
9. 10 ἐπηλλαγμένος K: ἀπηλλαγμένως Α	10 τῷ] τὸ Α	14 εἰδῶν Α	17 συν-	
δραμὸν ex -ῶν corr. J	21 παρ νομάζονται sic Α	24 ἐκκρουνθῶσιν Α		
26 αἱ τέχναι] ἐτέχναι L	29 τις] τὶν	λάβῃ ex λάβοι corr. A ¹ : λάβοι ν		
30 εἰσι, εἰσ in ras. L	31 οὐδὲ] οὐ ν	32 μαθητικὰς Αν	Ηλάτων] Rep. VII	
p. 533 BC	33 εἰσι, εἰσ e corr. L	τῷ̄ scripsi: τὸ libri	34 δὲ ομ. Α	
36 τις εἴη addidi	ἔχει Kv	ἐπιστήμων JLΔ: ἐπιστήμην Kv		

είναι, καὶ οὕτως δυσκίνητος ἡ ἐπιστήμη, ἐάν περ μὴ μεγάλη γένηται μεταβολὴ ὑπὸ νόσου ἡ ἄλλου τινὸς τοιούτου. καὶ γὰρ νοσήσαντες τινες ἀπέβαλον τὰς ἐπιστήμας, ὥσπερ ἐφ' ἡμῶν ἐν Παλαιστίνῃ προκεκοψώς τις ἐν λόγοις ἥδη καὶ νοσήσας πάντων ἐπελάθετο, ὡς δεηθῆναι μετὰ τὴν 5 ἀνάληψιν αὖθις εἰς γραμματιστοῦ φοιτῆσαι. καὶ ὑπὸ ἄλλου δὲ αἰτίου συμβαίνει τοῦτο, ὡς ἐπὶ τῷ | πληγέντος τὴν κεφαλήν· καὶ ὑπὸ φαρμάκων δὲ 59^ο Δ ἐπιλαθέσθαι συνέβη πάντων, ὡς τοῖς μετὰ Ἀντωνίου τοῦ Ρωμαίων στρατηγοῦ Πάρθων πολεμοῦσιν συνέβη ἐπὶ βοτάνης τινὸς ἐδωδῆ, ὡς Ἀρριανὸς ἴστορησεν ἐν τοῖς Παρθικοῖς, πλὴν ὅτι ἔκεινοι χρόνῳ πάλιν ἀπεκατέστησαν εἰς τὸ 10 κατὰ φύσιν, ὅσοι περιεσώμησαν οἰνελάτου πόματος εὐπορήσαντες· τοῦτο γὰρ ἐκ περιπτώσεως ηὔρεθη τοῦ πάθους βοήθημα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς ἀρε- 5 τὰς μὴ είναι εὐκινήτους φοιτοῦν, οὐχ ὅτι ὁμοίως ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ἔχουσι τὸ δυσκίνητον (βεβαιότεραι γάρ ἔκεινων εἰσίν), ἀλλὰ ὅτι καὶ αὐταὶ οὐκ εὐκινήτοι· τὸ δὲ βεβαιότερον ἔχουσιν, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ πανταχοῦ 15 τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν παραλαμβάνεσθαι ἐν παντὶ τόπῳ καὶ παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ἐνεργείᾳ καὶ πάσῃ τοῦ βίου περιστάσει. διαθέσεως δὲ παράδειγμα τίθησιν θερμότητα, οὐ τὴν φυσικὴν οἷα ἡ τοῦ πυρός, ἀλλὰ τὴν ἐπίκτητον οἷα ἡ τοῦ θερμαινομένου θόρακος, καὶ ψύξιν, οὐ τὴν τῆς 10 χιόνος, ἀλλὰ τὴν τῶν προσκαίρων ψυχομένων σωμάτων, αἰτίνες καὶ ἀρί- 20 στανται. καὶ ἡ νόσος δὲ καὶ ἡ ὑγεία εὐκινήτα· ταχὺ γάρ καὶ ταῦτα μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐναντίον, εἰ μὴ τις διὰ χρόνου πλῆθος φυσιωμένη ἐν τούτοις, τῆς τε νόσου ἀνιάτου γενομένης καὶ τῆς ὑγείας δυσαποθήκου, δτε οὕτε διαθέσεις, ἀλλ' ἔξεις ἥδη προσήκει τὰς τοιαύτας καλεῖν. δτε δὲ αἱ μόνιμοι ποιότητες ἔξεις εἰσίν, πιστοῦται ἀπὸ τῆς συνηθείας· τοὺς γάρ 25 μὴ κατέχοντας τὰ θεωρήματα, ἀλλ' εὑμεταπτώτους οὐ φασιν ἔξιν 15 ἔχειν, καίτοι διάκεινται πως κατὰ τὴν ἐπιστήμην· διακεῖσθαι γάρ λέγονται οἱ εὑμετάπτωτοι.

“Δεῖ δὲ μὴ νομίζειν γένος τὴν διάθεσιν τῆς ἔξεως, φοιτὸν Ἰάμβλιχος· πάντως μὲν γὰρ εἰδοποιὸν διαφορὰν προσιέναι δεῖ τῷ γένει εἰς τὴν τῶν 30 εἰδῶν σύστασιν, οὐδεμίᾳ δὲ τοιαύτη πρόσεισιν, δτεν ἡ ἀπαγῆς ποιότητος πεπηγυῖα γένηται. πῶς οὖν εἰπεν δτε εἰσὶν αἱ μὲν ἔξεις καὶ διαθέσεις, αἱ δια- 35 θέσεις δὲ οὐ πάντως ἔξεις; τοῦτο γάρ τὰ γένη πρὸς τὰ εἰδῆ πεπονθέναι 20 δοκεῖ. ἀλλὰ τὰ μὲν γένη, φοιτόν, τοῦτο πέπονθεν πρὸς τὰ εἰδῆ τῷ ἐπὶ πλέον τὰ

1 μεγάλη γένη γένηται Κ 1. 2 μεταβολὴ γένηται Arist. 2 νοσήσαντες K 3 ἀπέ-
βαλλον Α 7 ἀντωνίου JL (cf. Plut. Ant. 45): ἀντωνίου ΚΑν 8 ἀρριανὸς J: ἀριανὸς
ceteri: fragm. a Duebn. et Muell. omissum 9 ἐς v 10 πόλιατος J 11 εὐρέθη Lv
13 εἰσιν, εἰσ in ras. L 14 εἰρηται] p. 229,25 16 καὶ ἐν πάσῃ ἐνερ-
γείᾳ v 17 θερμότητα τίθησιν v: θερμότητος τίθησιν K οἷα utrobique JL: οἷα ΚΑν
18 κατάψυξις Arist. τῆς om. L 19 προσκαίρων Kv 20 alt. ή om. L
ὑγεία A: ὑγεία ceteri 21 φυσιωθῆ A 22 ὑγείας LKv 23 δτε Kv
οὐδὲ A τὰς τοιαύτας προσήκει v 24 εἰσι, εἰσ in ras. L 26 διάκεινται γέ πως
Arist. διακεῖσθαι μὲν γάρ v 28 μὴ om. L, οὐ ante δεῖ supra add. L³ 31 εἰσιν
ex ἔστιν corr., αἱ supra add. L¹ 31. 32 διαθέσεις δὲ JLK, διὰ ex δε corr. L: δὲ δια-
θέσεις Av cum Arist. 32 οὐ πάντως] οὐκ ἔξι ἀνάγκης Arist., cf. p. 228,5 33 τῷ] τῶν K

γένη λέγεσθαι τῶν εἰδῶν, αἱ μέντοι ἔξεις οὐ διὰ τοῦτο πάντως διαθέσεις 59^v τιῷ ἐπὶ πλέον αὐτῶν λέγεσθαι τὴν διάθεσιν, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν ἐν ἔξει ὥν διά-
κειται κατὰ τὴν ἑκτικὴν ποιότητα, ὁ δὲ κατὰ ποιότητα διακείμενος οὐ πάν-
τως καθ' ἔξιν τὴν ποιότητα διακείμενην ἔχει· οὐ γὰρ δῆπου ἡ γλαυκότης
καὶ σιμότης κατ' ἐπίτασιν τὸ πρῶτον ὑπέστη, διακείνεται μέντοι οἱ γλαυκοὶ 25
καὶ οἱ σιμοί. τινὲς μὲν οὖν ἔξι ἀνειμένων ἐπετάθησαν, ώς αἱ τῶν τεχνῶν
ἀναλήψεις ἀπὸ τῆς ἀνειμένης ποιότητος εἰς τὴν πάχιον. τινὲς δὲ οὐδὲ ἐπε-
τάθησαν, ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν πρώτως ὑπέστησαν, ώς τὸ γάλα μεταβαλὸν
καὶ οὐκ ἐπιταμὲν τυρὸς ἐγένετο καὶ ὁ πηλὸς κέραμος καὶ ὁ οῖνος ὄξεις.
10 ὕστε οὐ γένος ἡ διάθεσις". ταῦτα μὲν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος γέγραφεν. ὁ δὲ
Συριανός φησιν· "ἔστιν τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ποιότητος διάθεσις· ταύτης 30
δὲ τὸ μὲν ἔξι, τὸ δὲ διάθεσις ὄμωνύμως τῷ γένει". μήποτε δὲ οὐδὲ
γένος ὅλως ἔστιν ἡ κοινὴ διάθεσις τῆς ἀντικειμένης τῇ ἔξει, ἀλλ' ὄμωνύμοι
μόνον εἰσίν, τῆς μὲν κοινῆς κατὰ τὸ διακεῖσθαι πῶς λεγομένης, τῆς δὲ
15 ἰδίας κατὰ τὸ μόνον διακεῖσθαι· τῷ γὰρ μὴ βεβαίως, ἀλλὰ μόνον διακεῖσθαι,
τούτῳ καὶ εὐαπόβλητός ἔστιν ἡ διάθεσις. ἀλλοῦ δέ ἔστιν τὸ διακεῖσθαι
πῶς, εἴτε μονίμως εἴτε εὐμεταβλήτως, καὶ ἀλλοῦ τὸ μόνον διακεῖσθαι· εἰ
δὲ ἦν γένος ἡ διάθεσις ἐκείνη ταύτης, ἔμελλεν καὶ αὕτη ὄπωσοῦν διακεῖσθαι, 35
νῦν δὲ εὐαπόβλητός ἔστι μόνως.

20 Αἰτιᾶται δὲ ὁ Νικόστρατος, ὅτι εἰπὼν ἐν εἶδος ποιότητος οὐχ ἐν
ἐπήγαγεν, ἀλλὰ δύο, τὴν τε ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν. ἀγνοεῖ δέ, φασίν, ὅτι
τὸ ἐν εἶδος τὴν διάθεσιν λαμβάνει, ύφ' ὃ τάττεται τὴν ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν
τὴν ὄμωνυμον τῷ κοινῷ, ὥσπερ ὑπὸ τὴν κοινὴν δικαιοσύνην ἡ τε μερικω-
τέρᾳ δικαιοσύνῃ τέτακται καὶ ἡ διάθεσις. καὶ ἐνταῦθα ὁ Ἰάμβλιχος τὴν
25 μὲν τινα διάθεσιν ἐν γένει φησιν καὶ κοινήν, τὴν δὲ ἐν εἶδοι, οὐχ ὅτι 40
γένος κυρίως εἰναι βιούλεται, ἀλλὰ τὴν κοινὴν γένος καλῶν. καὶ κατ' ἄλλον
δὲ τρόπον λόγων τὴν ἀπορίαν ὁ Ἰάμβλιχος φησιν ἐν εἶδος εἰναι ἀμφω τὴν Z
ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τοὺς γενικοὺς καὶ εἰδικοὺς λόγους
πρὸς ἀλλήλας χρόνῳ μόνῳ καὶ τῷ εὐμεταβόλῳ καὶ δυσμεταβόλῳ δια-
30 φέρουσαι· διὸ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδοι θεωροῦνται καὶ οὐδετέρα αὐτῶν προ-
έχει τῆς λοιπῆς. καὶ ὑπομιμήσκει τοῦ καθόλου διορισμοῦ, ὃν Ἀριστοτέλης
διωρίσατο, πότε εἰς ἄλλο εἶδος ἡ φαινομένη παραλλαγὴ μεθίσταται καὶ 45
πότε ἐν ἐνὶ ποιεῖται τὴν μετάστασιν, τὰς μὲν κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ὅλην

1 τοῦτο JL: τούτου Kv: τοῦ τοῦ^T Λ 4 ἔχειν Λ post ἔχει add. ἀλλὰ καὶ
οὗτας ἐπιπλέον ἡ διάθεσις τῆς ἔξεως ἀποδείκνυται v. eadem in marg. habet J m. rec.
οὐ] εἰ K 5 οἱ om. Λ 6 οὖν om. Kv 8 ἀλλὰ καὶ κατὰ L 9 ἐπιτεθέν Kv

10 οὖν om. v 14 εἰσί, εἰς in ras. L alt. τῆς] τὸ K 15 τὸ μόνον] ||| μόνον τὸ
L, τὸ superscr. L² τῷ] τὸ Λ 16 διάθεσις ex διαίρεσις corr. L¹ 17 μονύ-
μως v 18 αὐτὴ libri 20 δὲ supra L³, γὰρ in lin. L¹ εἰπὼν ὅτι Kv
21 ὑπήγαγεν v φησιν Λ, fort. recte (scil. ὁ Ἰάμβλιχος, cf. 24) 23 τὸ κοινόν Λ
ὑπὸ] ἐπὶ Λ 24 καὶ (ante ἐνταῦθα) om. L 25 καὶ (ante κοινήν) supra L¹

26 γένος prius in marg. suppl. Ja 27 ἀμφω εἰναι v 29, 30 διαφέρουσαι K
31 Ἀριστοτέλης] Met. I 9 p. 1058a29 sqq. 32 διωρίσατο ποτε Kv μεθίστασθαι Kv
33 ποτε A: τότε K

έτερότητας μὴ παραλαμβάνων εἰς εἰδοποιοὺς διαφοράς, τὰς δὲ κατὰ τοὺς 59° λόγους μόνας εἰς ἔξαλληγήν τῶν εἰδῶν παραλαμβάνων· διὸ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καίτοι πολλὴν ἔχοντα διαφορὰν κατά τε τὰς ἀλλας ἐνεργείας καὶ τὰς γεννήσεις δημος κατὰ τὸ εἰδός οὐ βούλεται διαφέρειν οὐδὲ τὸν λευκὸν 10 ὃ ἀνθρώπον τοῦ μέλανος οὐδὲ ἀν κατὰ χρόνον γένηται τις διαφορά, οἷον εἴ τινες ἐν ὅρεσιν οἰκοῦντες πολυχρονιώτεροι εἰσιν, ὥσπερ οἱ Ἀκροθάλιται λέ- 50 γονται, ἡ ἐν ἔλεσιν διλιγοχρονιώτεροι· οὐ γάρ η κατὰ χρόνον παραλαγή εἰδος ἔτερον ἀνθρώπων ἀπεργάζεται, ἀλλὰ μένει τὸ αὐτὸν εἰδός περιέχον τὰς κατὰ χρόνον διαφοράς. καὶ ἐπὶ τῆς ἔξεως οὖν καὶ διαθέσεως η ἐπίτασις 15 καὶ η ἄνεσις ὑλικωτέρα, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ εἰδός ἐμποιεῖ διαφοράν· η γάρ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἡττον ἀδοριστία ἀπὸ τῆς | ὅλης ἐμφύεται. καὶ η 60° Α κατὰ χρόνον δὲ ἔχτασις καὶ συστολὴ ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς εἰδοποιίαν· οὐδὲ γάρ ἐμποιεῖ κατ' εἰδός διαφοράν· οὐδὲ γάρ συμπληροῖ ὁ χρόνος τὴν τοῦ εἰδούς διέξοδον, ἀλλ' ὑπηρετεῖ μόνον αὐτῷ πρὸς τὴν ζωῆς παράτασιν. 15 καὶ η λέξις δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀκριβῶς προενεχθεῖσα λύει τὴν ἀπορίαν· οὐ γάρ εἶπεν ἐν γένος, ἀλλ' ἐν εἰδός παιότητος ἔξις καὶ διάθεσις λεγέσθωσαν. πάλιν δὲ κατὰ συμπλοκὴν εὑρηται ἔξις καὶ διάθεσις, δῶς ἐν ταύτῳ εἰδει ὑφεστηκυῖαι, ἀλλ' οὐχ ὡς ἀντιτιθέμεναι ἐν ἑτέρῳ καὶ ἑτέρῳ εἰδει. τρίτον οὐδαμοῦ τῆς διαθέσεως μηγμονεύει ὡς ὑιγῶς λεγομένης 20 γενικῶς τε καὶ εἰδικῶς· οὐδὲ γάρ πέφυκε γένος ποιεῖν η τοῦ ἀνειμένου καὶ διλιγοχρονίου παραλλαγή, ἵνα γένος οὕτως νομίζοιτο η διάθεσις. καὶ τελευταῖνον δὲ τὰς διαφορὰς αὐτῶν παραδεικνὺς τῷ μονίμῳ καὶ πολυχρονίῳ καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτὰ χαρακτηρίζει, ἀπερι εἰδητικὰς διαφορὰς οὐ βούλεται ποιεῖν.

25 Λέγει δὲ ὁ Ἰάμβλιχος, διτο “ἄν τις ἀπαιτήσῃ ἡμᾶς τὸν ὄρισμὸν τῆς ὡς 10 ἐν γένει διαθέσεως καὶ τῆς ὡς ἐν εἰδει, ὥσπερ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἔχομεν ἀποδοῦναι ἀλλον μὲν λόγον τῆς ὡς ἐν γένει δικαιοσύνης, ἀλλον δὲ τῆς ὡς ἐν εἰδει, οὐκ ἀν ἔχομεν εἰπεῖν ἐπὶ τούτων τὸ διάφορον· οὔτε γάρ τὸ διλιγοχρόνιον καὶ εὐκίνητον τῆς διαθέσεως οἰόν τε γένος εἶναι τοῦ πολυχρονίου 30 καὶ δυσκινήτου, οὔτε ἄλλο τι δυνατὸν ἀναπλάττειν σημανόμενον διατεῖνον ἐπίσης ἐπὶ τε τὸ διλιγοχρόνιον καὶ πολυχρόνιον”. τούτοις δὲ ἐφιστάνειν ἀξιῶ, πρῶτον μὲν διτο καὶ τις διάθεσις ὡς γένος, οὐκ ην αὕτη η διλιγοχρόνιος, 15 ἀλλ' ἄλλη τις ἀμφοτεν κοινὴ κατὰ τὸ διακεῖσθαι διπωσιοῦ θεωρουμένη· ἔπειτα διτο τὸ διπωσιοῦ διακείμενον κοινὸν ἀν εἴη τοῦ τε ἐμμόνως καὶ τοῦ εὐμετα- 35 βλήτως, ὥσπερ η καὶ ἀξίαν διαγομὴ ἀπλῶς κοινὴ τίς ἐστιν τῆς τε πρὸς

2 μόνας Α	4 γενήσεις Κν	τὸ om. JA, cf. 10	5 εἴ Α
6 εἰσιν in ras. L	ἀκροθῶται LKn, sed in ἀκροθάλιται corr. L		7 ἔλεσιν]
λεσιν praeced. lac. 2 litt. A	9 κατὰ τὸν χρόνον v	10 καὶ ἄνεσις Α	
τὸ om. L	12 ἔχτασις Α	13 διαφοράν om. K	γάρ om. v
14 πρὸς JLA: περὶ Κν	16 διάθεσις—δὲ (17) in marg. suppl. Ja		17 τὰ
κατὰ J	18 οὐχ ὡς in ὡς οὐκ μιτ. L ³	18. 19 καὶ ἑτέρῳ om. v: καὶ ἐν	
20 ἰδικῶς J: εἰδικὸς K		23 ad εἰδητικὰς adnot. τας του εἰδούς in marg.	
J ¹ , supra L ¹	25 ἡμᾶς ἀπαιτήσῃ Α	26 τῆς ἐν εἰδει Α	28 τὸ ante
διάφορον om. L	32 αὐτῇ Α	35 κινή Α	

ἀνθρώπους καὶ τῆς πρὸς θεοὺς συμπλοκῆς, ὃν τὴν μὲν πρὸς ἀνθρώπους 60· διεπιφύλαγμα καλοῦμεν, τὴν δὲ πρὸς θεοὺς ὄντας. προστιθησιν δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης, διτὸς μὲν λόγος τῆς διαθέσεως οἰον Ἀριστοτέλης ὑποτείνει ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, διτὸς δύναται κοινῶς διορίζεσθαι, 20· διτὸς δὲ ἀλλος οὐτος, *(δε)* τῆς κατὰ τὰ εἰδῆ διαθέσεως ἔχεται. εἰ μέντοι τις Β κατὰ χρόνον μόνον διακρίνοι τὰς διαφοράς, κατὰ τοῦτο διφείλει καὶ τὴν γενικὴν αὐτῶν ἀνευρεῖν ταῦτά τητα, διπερ ἀδύνατον· διηγοχρονίου γάρ καὶ πολυχρονίου τις ἀν εὑρεθείη κοινότης ὡς εἰδῶν γενική κατ' αὐτὴν μόνην τὴν τοῦ χρόνου ιδιότητα καὶ τὴν τοῦ ἐν αὐτῷ ὅντος ποιοῦ σύστασιν;

10 Ζητεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, “τί διαφέρει ἡ διάθεσις αὗτη καὶ ἡ ἔξις ὡν μετ' ὀλίγον ἔρει παθῶν καὶ παθητικῶν ποιοτήτων. ἡ γάρ θερμότης ὅταν 25 εὐμετάβολος ἦ, πάθος φησὶν αὐτὴν εἶναι, τὸ δὲ εὐμετάβολον διάθεσιν νῦν καλεῖ· χρονιζόμενα δὲ τὰ πάθη παθητικάς γενέσθαι ποιότητάς φησιν, τὰ δὲ χρονιζόμενα καὶ δυσκίνητα ἔξεις νῦν καλεῖ. τίνι οὖν διαφέρουσιν αἱ ἔξεις 15 αὗται καὶ διαθέσεις τῶν παθητικῶν ἔκεινων ποιοτήτων καὶ τῶν παθῶν;” λύσιν δὲ τὴν τοιαύτην ζήτησιν αὐτὸς “μήποτε, φησιν, τὴν ἔξιν καὶ τὴν διάθεσιν ἐπὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ποιότησιν, δοσαι ἐπίκτητοι καὶ ἔξωθεν καὶ διὰ 30 διδασκαλίας ἐγγίνονται, χρὴ τάττειν”. ἐπειδὲ ἐνίστατο αὐτῷ τὰ τῆς διαθέσεως παραδείγματα, θερμότης καὶ φύεις καὶ νόσος καὶ ὑγεία, οὐκ ὅντα 20 ψυχικά, κοινότερον αὐτὸν φησι τοῖς παραδείγμασι χρήσασθαι, “ἡ τὸ οἷον θερμότης λέγοι ἀν ως ἵσον τῷ ‘οἷον ως θερμότης’· ως γάρ ταῦτα εὐκίνητα, οὕτως καὶ ἡ διάθεσις”. ταύτην δὲ τὴν λύσιν οὐκ ἀποδέχονται οἱ μετ' αὐτὸν ἐξηγηταί, ἀλλὰ πρῶτον μὲν θαυμάζουσιν, εἴ τινας ιδίας ἔξεις καὶ διαθέσεις ταῖς ψυχαῖς ἀφορίζεται ἀσυμφώνως τῷ Ἀριστοτέλει καὶ μὴ κοινᾶς 35 αὐτᾶς ποιεῖ εἶναι καὶ τοῦ ἔχοντος· ἔπειτα, πῶς οὐχὶ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τὰς ἔξεις ἀκούσει καὶ διαθέσεις, ὅταν εἰδοποιοὶ τινες διαφοραὶ γίνωνται κατὰ τὸ σῶμα, ὡς τὸ λευκὸν τῆς χιλίους συμπληρωτικόν τε αὐτῆς ἔστιν τοῦ λόγου καὶ ἔξιν ἐν αὐτῇ ἐμποιεῖ τῆς λευκότητος; εἰ μὴ ἄρα ἐπίκτητον εἶναι καὶ τὴν ἔξιν δεῖ, ἀλλ' οὐ συμφυῆ, καὶ εἴη ἀν ἔξεις κατὰ τὸ λευκόν ἡ τοῦ λευκοῦ κανθάνετος μονίμως λίνον διάθεσις. βιάζεται δέ, φασίν, καὶ τὰ παραδείγματα τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ κυρίως εἰρημένα ἐν ἀκριβεῖ καὶ ἀκροαματικῷ 40 βιβλίῳ μὴ κυρίως εἰρηνόθαι λέγων, καὶ παρεξηγεῖται τὸ οἷον ἡ θερμότης ἵσον νομίζων τῷ ‘οἷον ως θερμότης’, ἵνα ὥσπερ ταῦτα εὐκίνητα, οὕτως Γ

1 συμπλοκῆς JLv, γρ Λ: συμβολῆς K, γρ JaL ¹ : ἐμβολῆς Α	2 εἰδεικῶς, εἰ in ras. J:
ἰδικῶς Λ	3. 4 Ἀριστοτέλης] Metaph. Δ 19 p. 1022v1
μέντοι ΙΔ: μέντι ΚV: μέν L	5 δε addidi
6 alt. κατὰ om. L	7 ἀνερευνεῖν Ι: εύρειν Α
9 τὴν post μόνην om. L	10 δὲ om. ν αὐτὴ J: αὐτὴ L
11 μετ' ὀλίγον]	12 εὐμετάβλητος ΚV
p. 9v28	εὐμετάβλητον ΚV
13 παθητικά γενέσθαι ποιότητες Κ: παθητικάς ποιότητας γίνεσθαι ν	17 τῆς ε corr. L ¹
διά supra Ja: om. ΚΑ	18. 19 διαθέσεως scripsi: δράσεως J: δράσεως LΚΑν
19 ὑγεία Α: ὑγεία ceteri	21 θερμότητα ΚV
ταῦτα τὰ εὐκίνητα Α	τῷ Lv, ex τῷ ut vid. corr. L
22 οὐκ ἀποδέχονται, litt. κ ετ ἀ postea add. L	
25 τοῦ ἔχοντος] cf. f. 66v42	27 τε supra L ¹
31 εἰρημένα] ὠρισμένα, ω ex ω corr. Α	30 βιάζεται L ² e corr.
	32 η om. Arist.

καὶ τὰς διαθέσεις τὰς ἐν τῇ ψυχῇ εὐκίνητους λαμβάνωμεν. παρὰ πόδας 60· γάρ ἔχει ταῦτα τὸν ἔλεγχον· καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἔξεων, ὃς αὐτὸς εἶναι φησιν τῆς ψυχῆς, οἷον ἡ δικαιοσύνη λέγει. δεῖ τοίνυν μὴ οὕτως διορίζειν ταῦτα, ὡς τῶν ἐν τοῖς σώμασιν τὰ μὲν εὐκίνητα πάθη εἶναι, τὰ δὲ 5 δυσκίνητα παθητικὰ ποιότητας, τῶν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ ἐπικτήτων ποιοτήτων 45 τὰ μὲν εὐκίνητα διαθέσεις, ἔξεις δὲ εἶναι τὰ δυσκίνητα, ἐπεὶ οὕτω γε οὐκ αὐτὸν τὸν λόγον τῆς ποιότητος εἰς εἰδῆ διαιροῦμεν, καθ' ὅσον ἐστὶ ποιότης, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐν οἷς ὑποκειμένοις ἐγγίνεται τὴν διαφορὰν αὐτῶν ποιησόμεθα. μᾶλλον οὖν ῥήτεον διτὶ κινήσει καὶ ἀλλοιώσει καὶ ἐκστάσει τοῦ ὑποκει- 10 μένου τὸ πάθος χαρακτηρίζεται, καὶ ἡ παθητικὴ ποιότης παραπλησίως, δταν ἡ κίνησις ἡ παθητικὴ δυσαπάλλακτος ὑπάρχῃ. ἡ μέντοι ὄρῳ καὶ πέρατι τοῦ εἰδούς ἥδη κατέχεται καὶ τῆς κατὰ τὴν κίνησιν ἀνωμαλίας καὶ 50 ἑτεροιώσεως πάντη κεχώρισται, διαθέσις ἐστιν. ὁδὸς μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ τὸν λόγον ἡ τε ἄλλη κίνησις καὶ ἡ παθητική· ἐπειδὸν δὲ ἔλθῃ εἰς τὸ εἰδός, 15 ἕσταται καὶ παύεται πάσχον τε καὶ ἀλλοιούμενον. οὕτως οὖν ἡ αὐτὴ θερμότης, δταν μὲν ἐν τῷ ἀλλοιούσθαι μεταβάλλῃ, φανεῖται πάθος ἡ παθητικὴ ποιότης· δταν δὲ στῇ κατὰ τὸ εἰδός τῆς θερμότητος καὶ ψύκεως, | ὄριζεται 60· Δ ἐν τῷ τῆς διαθέσεως εἴδει, καὶ συμβαίνει οὕτως κατ' αὐτὸν τὸν λόγον τῆς ποιότητος γίνεσθαι τὸ διάφορον, ἀλλ' οὐχὶ κατά τινας ἔξωθεν οὐδὲν προσηκούσας 20 αὐτῇ προσθήκας τῶν ὑποδεχομένων ἡ ἄλλων τινῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ φυσικῶν παθῶν τὰ μὲν πάθη ἐστίν, τὰ δὲ παθητικαὶ ποιότητες, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ, καὶ οὐ δεῖ τῆς ψυχῆς ἔξοικίζειν ταῦτα, ἐπὶ δὲ τὸ σῶμα αὐτὰ μεταφέρειν. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἡ διαθέσις μέν ἐστιν ἡ ἐπὶ τοσοῦτον κατάψυξις 5 καὶ ἡ ἔξις ὄμοιώς ἡ ἐπὶ πλέον οὖσα καὶ μονιμωτέρα, παθητικὴ δὲ ποιότης 25 τὸ ψυχρὸν καὶ οὐχ ἡ κατάψυξις. τούναντίον γάρ συμβαίνει κατά γε τοῦτον τὸν λόγον ἡ δισπερ τὸ ἀληθὲς ἔχει· ἡ μὲν γάρ κατάψυξις καὶ θέρμανσις ἐν κινήσει μᾶλλον φέρεται, τὸ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἔστηκεν τοῖς εἰδεσιν. οὐκ ἔστιν οὖν ἡ κατάψυξις τοῦ πεπονθότος ποιότης, ἀλλὰ τοῦ πάσχοντος καὶ ἀλλοιούμενου, οὐδὲ ἡ ψυχρότης αὐτὸ τὸ γινόμενον πάθος, ἀλλὰ τὸ ἥδη 10 γεγονός. ὁ δὲ Πορφύριος “ἡ πρόσκαιρος, φησί, θέρμανσις πάθος ἔχουσα ἀρά γε ἡ αὐτὴ ἀν εἴη τῇ διαθέσει; ἡ τοῦ μὲν ἔχοντος σώματος καὶ ἐπάγοντος ἄλλῳ τὸ θέρμανεσθαι εἴη ἀν διαθέσις, τοῦ θέρμανομένου δὲ οὕτως ὡς μὴ ἀν δύνασθαι ἄλλο θερμᾶν πάθος ἀν εἴη {ἢ} πρὸς καιρὸν καὶ ἐπ' ὀλίγον θέρμανσις, ὥστε πάθους μὲν εἶναι ἐπίτασιν τὴν διαθέσιν, ἢτις ἀν

2 pro alt. γάρ lac. 3 litt. A	7 post λόγον lit. eras. L	διαιρῶμεν J
8 ποιησώμεθα JL	9 μᾶλλον μὲν οὖν Kv	ρήτεον ὅτι in marg. suppl. Ja
ἐνστάσει JKv	11 δυσαπάλακτος A	16 ἡ LA
καὶ τῆς ψύκεως v	20 ὑποκειμένων A	17 δὲ στῇδ] δ' ἐστὶ A
J: ταῦτα LKAν	24 ἡ post ὄμοιώς om. A	22 ἐρεῖ] p. 9b33 ταῦτα in ταῦτα mut.
φύριος] p. 132,12 B.	πρὸς καιρὸν Porph.	25 οὐχ ἡ] οὐχὶ A
LKv	ἡ τοῦ Porph.: ἡ τοῦ JLKAν	30 Πορ-
A cum Porph.	33 ἀν μὴ Porph.	φύριος] οὐσα Porph.
JLKAν: πρόσκαιρος Porph.	καὶ JLKv: καὶ A, supra L ¹ : γρ καν in marg. J ¹	31 ἄρα
34 ὀλίγων K	εἶναι om. Porph. cod. M	ἐπίτασιν] ἐπι[] L, l in ras.

εῖη καὶ παθητικὴ ποιότης, ἐπίτασιν δὲ τῆς διαμέσεως τὴν ἔξιν καὶ τὴν 60^ν
μᾶλιστα παθητικὴν ποιότητα".

15

Εἰ δέ τινες ἐπιλαμβάνονται τῆς διακρέσεως μὴ τὸ ἐν πολλὰ ποιούσης,
ὅπερ ἔδει, ἀλλὰ πολλὰ συμφορούσης εἰς ἐν καὶ ἐν εἰδος τιμεμένης τῆς
5 ἔξεως καὶ διαθέσεως, διότι τὸ μὲν ἐπιτείνεται, τὸ δὲ ἀνίεται μένον ἐν τῇ
αὐτῇ ἴδιότητι, καὶ λέγοιεν δυνατὸν εἶναι καὶ κατ' εἰδος διαφέροντά τινα
μηδὲν κωλύειν ἔχειν τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν διαφορὰν καὶ παρα-
δείγματα ἐπάγοιεν τὴν μέριψιν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν, ἀπερ φησὶν ὁ
Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ παθῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ἔχειν τὴν δια-
10 φορὰν καὶ μὴ εἶναι ὄμοιώς δὲ καὶ φιλέα καὶ εὔνοια ἐπιτείνεται. Ε
καὶ ἀνίεται καὶ ἄλλο εἰδος ἑκατέρᾳ ἐστίν, ὥμοτης τε καὶ θηριότης πρὸς
ὄργὴν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ ἔρως ώσαύτως διέστηκεν, καὶ καθόλου τὰ δυσφη-
μύτερα τῶν παθῶν ἐπιτεινόμενα εἰς ἄλλο μεταβάλλει εἰδος — εἰ οὖν ταῦτα
15 λέγοι(εν), ἥτεον διτι εἰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν κατὰ τὸ ἀόριστον ὑφίσταται
ἔληγης, πῶς ἀν εἰεν εἰδητικὴ διαφοραὶ κατὰ μηδὲν ἄλλο τῆς διαστάσεως
ὑφίσταμένης; εἰ γάρ ἦν τι ἄλλο τὸ διάφορον κατ' εἰδος θεωρούμενον, ἐξ 25
ἔκεινον ἂν μᾶλλον διωρίζετο καὶ οὐχὶ ἀπὸ μόνου τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον,
ῶστε καὶ διταν ἐπὶ τῶν παθῶν λέγωνται, ὡς ἐπὶ ἐνύλων φύσεων ῥήθησον-
ται, τῶν ἀλλογίστων παρατροπῶν οὐσαι παραλλαγαί, ὡς ἄδικος πῆγχυς λέγε-
20 ται τὸ δίλον τοῦτο, οὐχ διτι πῆγχυς καὶ ἄδικος. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἀτάκτου
καὶ ἐνύλου φύσεως ἐστιν διαφορά, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κυρίως καὶ κατ' εἰδος
διαφορά: ὥσπερ γάρ κοινωνίαι τινὲς εἰσὶν τὴν διάκρισιν τῶν εἰδῶν ἐφ' ἑαυ-
ταῖς φυλάσσουσαι, οἷον ἡ τοῦ δεῖξιν καὶ ἀριστεροῦ, οὗτας καὶ διαφοραὶ 30
εἰσὶν ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει μένουσαι, ὥσπερ αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
25 ἡττον.

Εἰς τούναντίν δὲ τούτοις ὁ Πλωτίνος ἀπορῶν 'εὶς κοινόν, φησίν, ἐστὶ¹
πάσης ποιότητος τὸ εἶναι χαρακτῆρα ἔξωθεν οὐσίας καὶ τὸ ἐπιγινόμενον
μετὰ τὴν οὐσίαν εἰς τὸ πῶς διακεῖσθαι τὸ ὑποκείμενον, διὰ τί πλειώ εἰδη
καταριμμεῖται ποιότητος ἔξις καὶ διάθεσις; ἄλλου γάρ διαφορὰ καὶ οὐ
30 ποιότητος τὸ μόνιμον καὶ μῆ, ἀλλ' ἀρκεῖ ἡ διάθεσις ὄπωσοῦν ἔχουσα πρὸς αὐτὸν
τὸ παρασχέσθαι ποιόν, προσθήκη δὲ καὶ ἔξωθεν ἐστιν τὸ μόνιμον μένειν'.
ἄλλ' εἴπερ τὸ μόνιμον καὶ δυσκίνητον καὶ τὸ συνέχεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει
ἐστιν τῶν οὐσιῶν ἡ τοῦ λόγου τῆς οὐσίας νῆ Δία, πῶς οὐχὶ καὶ ἐν ταῖς
ποιότησιν ἡ κατὰ ταῦτα διαφορὰ ποιότητος ποιεῖ εἰδος ἐν ἐνὶ εἴδει ἔχον

1 alt. τὴν JL Porph., sed expunxit J: om. ΚΑν 4 ἄλλὰ τὰ πολλὰ ν 5 μόνον
Brandis: cf. 24 6 post εἰδος add. καὶ Λ 8 ad μέριψιν in marg. μῆνιν b, recte,
opinor 9 Θεόφραστος] fr. LXXII W. 10 καὶ ἡ εὔνοια JLΛ 11 ώμοτης ex διοιστῆς
corr. L¹ 13 μεταβάλει Λ 14 λέγοι libri: correxi καὶ τὸ ἡττον ν 15 εἰδητικαὶ]
εἰδη τε καὶ Brandis 17 διωρίζετο Λ καὶ τοῦ ἡττον ν 18, 19 ῥήθη-
σεται Kv 19 ἀλλογίστων L: ἀλλογίστων ν 20 καὶ (ante ἐνταῦθα) supra L²
21 ἄλλ'—διαφορά (22) om. Λ 22 εἰσὶ in ras. L itemque 24 ἐφ' JLΛ: ἀφ'
Kv: ὑφ' b 22, 23 ἑαυτὰς φυλάττουσαι Λ 24 αὐτῷ om. K κατὰ μᾶλλον
καὶ ἡττον L 26 Πλωτίνος] Epn. VI 1,11 27 ἔξω K 28 εἰδη in
εἴδει μιν. L 31 παραδέχεσθαι Λ καὶ om. Plot. μόνιμον suspectum: om.
Plot. 32 αὐτῷ in marg. Ja 33 οὐσιῶν, supra ν ε (= καὶ) Ja

τινὰ πρὸς ἔαυτὸν διαφορὰν καὶ οὐχὶ περιττὴν τινα προσθήκην; οὐδὲ γάρ τῷ 60· τυχόντι διενεγκούσσα ή ἔξις παρὰ τὴν διαθέσιν μονιμωτέρα γέγονεν, ἀλλὰ τῷ μεταλαβεῖν ἀτρέπτου τινὸς καὶ ἀδιαλύτου δυνάμεως. ἔστιν δὲ τοῦτο οὐ 5 προσθήκη τινὸς εἰδητικῆς παραλλαγῆς, ἀλλ’ οἰκεία διαφορὰ τῆς τοῦ αὐτοῦ εἰδούς τελειότητος, οὐχ διατελεῖς εἰσιν αἱ διαθέσεις, ἀλλ’ δια τοῦ 10 έχουσιν οἰκείαν τελειότητα τοιανδεις κοινωνούσσαν τῆς τοῦ εἰδούς τοῦ αὐτοῦ τελειότητος. ταῦτα γάρ τὰ μὲν κατὰ τὴν διαθέσιν, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἔξιν· καὶ γάρ οὐδὲ ἐν τῷ αὐτῷ τελέως η ἔξις μένει τῇ διαθέσει (οὐ γάρ ἂν ἦν ἄλλη παρ’ αὐτὴν) οὕτε ἔξισταται τελείως (οὐ γάρ ἂν η ἔξις μετὰ προσ- 15 θήκης διαθέσις ἦν), ἀλλὰ πῶς μὲν η αὐτὴ πρὸς τὴν διαθέσιν, πῶς δὲ οὐκ ἔστιν, ἀτε δὴ διαφορᾶς ἐν τῷ αὐτῷ εἰδει μένουσαι διωρισμέναι. 45

’Αλλὰ διὰ τί, φασίν, ἐν τοῖς πρός τι τάξις πρότερον τὴν ἔξιν καὶ τὴν διαθέσιν νῦν ἐν τῇ ποιότητι τάττει αὐτάς; η πολλάκις εἴρηται πρὸς τοῦτο, ως οὐδὲν κωλύει τὸ αὐτὸν κατ’ ἄλλο καὶ ἄλλο ὑπ’ ἄλλη τάττεσθαι κατη- 15 γορίᾳ η καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰ πρός τι καὶ ἄλλην τινά, εἴπερ οὐ καθ’ ἔαυτά ἔστιν τὰ πρός τι, ἀλλ’ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις ὑφέστηκεν.

Λίτιωνται δέ τινες τὸν Ἀριστοτέλη τὴν διαθέσιν ἐπὶ τοῦ διλιγοχρονίου τάξαντα, τὴν συνήθειαν καὶ αὐτοὶ παραφέροντες ὡς τὸ πολυχρόνιον δηλοῦ- 5 σαν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς τὴν συνήθειαν ἐπὶ τῆς ἔξιος ἐμαρτύρατο. ἐπὶ γοῦν τῶν ἀδιαλάκτων ἔχθρῶν λέγειν εἰώθαμεν διαθέσις ηδη γέγονεν καὶ ἐπὶ τῶν ἐσκιρραμένων νόσων. ἀλλὰ τὴν μὲν συνήθειαν παραιτητέον ὡς οὐκ ἐν πᾶσιν τυγχάνουσαν τοῦ ἀληθοῦς· ἐν οἷς δὲ τυγχάνει, ἐν τούτοις μόνοις ἐπιμαρτύρεσθαι αὐτὴν ἀξιον. | καὶ οὕτως τὴν διαθέσιν ἀντὶ τῆς 61^τ ἔξιος εἰώθαμεν παραλαμβάνειν, ἐπειδὴ εἰς ἐν εἰδος ταῦτα συντέτακται. 25 δηλοῖ δὲ η διαθέσις θέσιν τινὰ κατ’ εἰδος, η δὲ ἔξις ἐνέργειαν τοῦ ἔχοντος η ἔχομένου, καὶ διὰ τοῦτο η μὲν ἔστω εὑμετάπτωτος, η δὲ δυσμόγλευτος.

Εὔδωρος δὲ ἐγκαλεῖ διαθέσεως τὸ εὐκίνητον φησὶ πάλιν τε εἰπερ εἰδὴ αἱ ἔξεις καὶ διαθέσεις· “οὐκέτι γάρ ἔοιν 30 ἔσται τὸ εὐκίνητον τῆς διαθέσεως· καὶ γάρ η ἔξις εὐκίνητος ἔσται· καὶ 5 γάρ εἰ ἔοιν ζῷου ἦν τὸ λογικόν, οὐκ ἂν ἦν ὁ κύων ζῷον ἄλογος ὅν. καὶ εἰ πᾶσα ἔξις καὶ διαθέσις, οὐδεμία δὲ διαθέσις ἔξις, πῶς οὐ συναχθῆσται τὸ τὰς ἔξεις μὴ εἶναι ἔξεις;” πρὸς δὴ ταῦτα ῥήτεον ὡς οὐ πάσης διαθέσεως 35 ἔοιν Ἀριστοτέλης ἔφη τὸ εὐκίνητον, εἰ γάρ η μὲν γενική ἔστιν διαθέσις, η δὲ εἰδική, καὶ η μὲν εὐκίνητος η κατὰ τὸ εἰδος θεωρουμένη, η δὲ γενική

1 αὐτὸν Κ περιττήν ΚΑν: περὶ τὴν JL 2 η supra Ja 3 τῷ] τὸ ν
4 εἰδητῆς Α 5 εἰσιν in ras. L αὗται A 6 τοῦ εἰδούς τοῦ αὐτοῦ JKA:
τοῦ αὐτοῦ εἰδούς Lv 7 ταῦτα libri ταῦτα γάρ in marg. suppl. Ja 9 η om. A

12 φῆ A πρότερον] 7 p. 6 b 2 13 εἴρηται] p. 134,21. 140,12. 148,7 al.

17 ἀριστοτέλη J: ἀριστοτέλην ΚΑν: comp. L 18 τάξαντος K καὶ om. Kv

19 αὐτὸν Α 21 ἐσκιρραμένων J 22 prim. ἐν] ἐπὶ A 23 αὐτὴν] ταῦτην ν

28 τῶν διαθέσεων L 29 εἰπερ εἰδῆ] leg. εἰσὶ δὲ (Arist. p. 9 a 10; εἰσὶ δὲ αἱ μὲν in
marg. b) καὶ αἱ διαθέσεις A 34 εἰ γάρ] cf. p. 228,19

καὶ ταῖς εὐκινήτοις ὑπάρχει καὶ ταῖς δυσκινήτοις. καὶ ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα δι-
λόγον, εἴ τις γένος ὑπολαμβάνοι τὴν διάθεσιν ἡ ὡς γένος· εἰ δέ τις ὡς το-
λμῆται τῆς θεωρίας ἀπομειρισθὲν τιμεῖς τὴν ὑπειλεῖν ὡς ὑποδεστέρην ὀπο-
φαίνοιτο, πάλιν καὶ οὕτως ἔσται ἡ ἔξις διάθεσις, ὡς περιέχουσα τὴν διά-
θεσιν ἐν ἔστιτῃ· καὶ γάρ καὶ κατὰ τὰς ἀρετὰς διακεῖσθαι λεγόμεθα, καίτοι
εἶται οὕτως.

Ἄλλος ἐπειδὴ πολὺ μέρος εἰς ἀλήθειαν συμβάλλεται ἡ τῶν σημανο-
μένων διάκρισις, δεῖ καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἔχοντά τινα ἀμφιβολίαν
διαστελλασθαι. διχῶς τοίνυν λεγομένης τῆς ἀρετῆς παρ' αὐτῷ, τῆς μὲν 10
10 ἀτελοῦς, ητις λόγῳ μόνον ἡ ἔθει ἡ φύσις πρὸς τὸ καλῶς ἔχειν παρεσκεύ-
ασται (λόγῳ δὲ μόνῳ λέγω, ὡς εἰδέναι μὲν τὸ δέον, μήτε δὲ εἰδίσθαι
μήτε πεφυκέναι πρὸς αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο τὰ τῆς Μηδείας φύεγγεσθαι·

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,

θυμὸς δὲ κρείττων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων),

18 τῆς δὲ τελείας, ἡ τοῖς τρισὶ τούτοις ἀπήρτισται, δυσκινήτος ἀρετὴ νῦν λέγε-
ται ἡ τελεία καὶ ἀπηρτισμένη τοῖς ὅλοις. πάλιν ἐπιστήμης τῆς μὲν ἰδίως 20
λεγομένης κατὰ τὴν τῶν ὄντων ως ὄντων ἀκριβῆ γνῶσιν, τῆς δὲ κοινότερον,
ητις καὶ κατὰ πάσης λέγεται τέχνης, νῦν ἐπιστήμην εἴρηται ἡ καὶ ἐπὶ
τὰς τέχνας διατείνουσα. ἔτι δὲ καὶ τῆς θερμότητος διγῶς λεγομένης, B
20 τῆς μὲν συμφύτου, τῆς δὲ ἐπίκτητου, εὐκίνητον ἐνταῦθα θερμότητα
τὴν ἐπίκτητον καλεῖ. ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ψύξεως τὴν ἐπίκτητον
ληπτέον ψυχρότητα, ἀλλ' οὐχὶ τὴν σύμφυτον. διόπερ οὔτε τὴν τοῦ πυρὸς
θερμότητα οὔτε τὴν της χιόνης ψυχρότητα ὑποληγόμεθα ἐνταῦθι. ἀλλὰ εἰ
τὴν τοῦ ὕδατος ἡ ἄλλου σώματος μεταβολὴν εἰς ἀμφότερα ταῦτα.

25 "Ἄξιον δὲ καὶ τὴν τῶν Στωικῶν συνήθειαν περὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα
καταμαθεῖν. δοκοῦσι γάρ οὗτοί τισιν ἀνάπταλιν τῷ Ἀριστοτέλει τὴν διά-
θεσιν τῆς ἔξεως μονιμωτέραν ἥγεισθαι· τὸ δὲ ἀφοροῦμὴν μὲν ἔχει τῆς τοι-
αύτης ὑπονοίας, οὐ μέντοι κατὰ τὸ μονιμώτερον ἡ μὴ παρὰ τοῖς Στωικοῖς
ἡ τούτων εἰληπται διαφορά, ἀλλὰ κατ' ἄλλας διαθέσεις· καὶ γάρ τὰς μὲν 30
30 ἔξεις ἐπιτείνεσθαι φασιν δύνασθαι καὶ ἀνίσθαι, τὰς δὲ διαθέσεις ἀνεπιτάτους
εἶναι καὶ ἀνανέτους. διὸ καὶ τὴν εὐθύτητα τῆς ῥάβδου, κανὸν εὐμετάβολος
ἡ δυναμένη κάμπτεσθαι, διάθεσιν εἶναι φασιν· μὴ γάρ ἀν ἀνεθῆναι ἡ ἐπι-
ταθῆναι τὴν εὐθύτητα μηδὲ ἔχειν τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον, διόπερ εἶναι διά-
θεσιν. οὕτωσί δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς διαθέσεις εἶναι, οὐ κατὰ τὸ μόνιμον

1 ὑπάρχει οἱ. L 2 ὑπολαμβάνει Kv 5 καὶ ante κατὰ οἱ. A 7 πολὺ¹
μέρος ex πολυμερῖς (sic ut vid.) corr. J (cf. Jambl. De comm. m. sc. p. 86,1 F.): πολυμερῶς
ceteri 9 αὐτῶν Λ 10 εἰ τις K λόγῳ μόνον J: μόνον λόγῳ Α: λέγῳ μόνον K:
λόγῳ μόνῳ Lv, Par. p. 41,27 II., οὐ alt. e corr. L 11 τὸ δέον] τόδε L 12 τὰ]
τὰς K 13 καὶ μανθάνω κατλ.] Eurip. Med. 1078 N. 17 τῶν οἱ. Kv ως ὄντων
in marg. suppl. Ja κατινοτέρας K 19 τὰς οἱ. K δὲ supra Ja 22 τοῦ
οἱ. Kv 25 post συνήθειαν add. πάντων Lv περὶ οἱ. I 26 ἀριστοτέλη K
27 ἥγεισθαι] διακεῖσθαι I 29 διαθέσεις] αἱ διαιρέσεις? 30 φησι K διαθέσεις Kv:
μαθῆσεις in lin., supra διαθέσεις Ja L¹: μαθῆσεις Α 31 ἀνέτους Kv 32 ἀν ἀνεθῆναι
JLK: ἀνανεθῆναι Α: ἀνεθῆναι v ἡ supra, καὶ in linea L¹ 34 οὕτως Α δὲ οἱ. L

ἰδίωμα, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀνεπίτατον καὶ ἀνεπίδεκτον τοῦ μᾶλλον· τὰς δὲ 61^τ τέχνας καίτοι δυσκινήτους οὔσας [ἢ] μὴ εἶναι διαθέσεις, καὶ ἐσίκασιν τὴν οὐ μὲν ἔξιν ἐν τῷ πλάτει τοῦ εἰδούς θεωρεῖν, τὴν δὲ διάθεσιν ἐν τῷ τέλει τοῦ εἰδούς καὶ ἐν τῷ μάλιστα, εἴτε κινοῦτο καὶ μεταβάλλοι, ὡς τὸ εὐθὺν
5 τῆς ῥάβδου, εἴτε καὶ μὴ μᾶλλον δὲ ἐχρῆν ἔκεινο ἐπιστῆσαι, μὴ δὲ παρὰ τοῖς Στωικοῖς σχέσις ἡ αὐτὴ ἐστιν τῇ παρὰ Ἀριστοτέλει διαθέσει, κατὰ τὸ εὐναόλυτον καὶ δυσανάλυτον δισταμένη πρὸς τὴν ἔξιν. ἀλλὰ οὐδὲ οὕτως συμφωνοῦσιν. ὁ μὲν γάρ Ἀριστοτέλης τὴν ἀβέβαιον ὑγίειαν διαθέσιν εἶναι φησιν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τὴν ὑγίειαν, ὅπως ἂν ἔχῃ, οὐ συγχωροῦσιν 10 τοῖς σχέσιν εἶναι· φέρειν γάρ τὸ τῆς ἔξεως ἰδίωμα· τὰς μὲν γάρ τοῖς σχέσιν ταῖς ἐπικτήτοις καταστάσεσιν χαρακτηρίζεσθαι, τὰς δὲ ἔξεις ταῖς ἐξ ἑαυτῶν ἐνεργείαις. διὸν οὐδὲ χρόνου μήκει ἢ ίσχυίς εἰδοποιοῦνται αἱ ἔξεις κατ' αὐτούς, Γ 15 ἰδιότητι δέ τινι καὶ χαρακτῆρι, καὶ ὥσπερ τὰ ἔρριζωμένα μᾶλλον καὶ ἡπτον ἔρριζωται, ἐν δὲ ἔχει τὸ κοινὸν ἰδίωμα τὸ ἀντέχεσθαι τῆς γῆς, οὕτω καὶ 20 ἡ ἔξις ἐπὶ τῶν δυσκινήτων καὶ εὐκινήτων ἡ αὐτὴ θεωρεῖται. ὅλως γάρ τῷ γένει πολλὰ ποιὰ οὖτα ἐκλεκτούμενον ἔκεινο τὸ ἰδίωμα ἔχει καθ' ὃ εἰδοποιεῖται, 25 ὡς ὁ αὐστηρὸς οἶνος καὶ ἀμύγδαλα πικρά καὶ Μολοττικὸς κύανος καὶ Μελιταῖος, οἵς πᾶσιν μέτεστι μὲν ὁ γενικὸς χαρακτήρ, ἐπὶ βραχὺ δὲ καὶ ἀνειμένως, καὶ διὸν ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἐν τῇ ἔξει λόγοις ἐπιμένει ἐπὶ μιᾶς καταστά- 30 σεως αὐτῇ, τὸ δὲ εὐκίνητον ποιλάκις ἔξι ἄλλης αἰτίας ἔχει. διόπερ οἱ Στωικοὶ διατείνουσιν τὰς ἔξεις κοινότερον καὶ ἐπὶ τὰς εὐκινήτους, ὃς λέγει Ἀριστοτέλης διαθέσεις, καὶ ταύτας ἡγοῦνται πολὺ διενηγοχέναι τῆς σχέ- 35 σεως. ἡ γάρ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν ὑγίειαν ἔξις καθίσεως καὶ προβολῆς καὶ τῶν τοιούτων σχέσεων πάντη διέστηκεν· αἱ μὲν γάρ ἄρριζοι καὶ ἀπα- 40 γεῖς εἰσιν, τὰς δὲ οὕτως ὑφεστηκέναι φασὶν ὥστε ἀφεθείσας διαμένειν διὸν ἐφ' ἑαυταῖς δύνασθαι, τὸ ἔμμονον ἔξι ἑαυτῶν καὶ τὸ οἰκεῖον λόγου παρεχομένας. διὰ ταῦτα οὐδὲ ἡ ὁπασῶν δυσανάλυτος σχέσις λέγεται ἔξις παρ' αὐτοῖς· εἰ γάρ ἔξωθεν ἔχοι· | τὸ δυσανάλυτον, ὥσπερ ὁ δακτύλιος ἐν 61γΔ δακτυλήθρᾳ ὡν, οὐκ ἀν εἴη ἐν τῇ τοιαύτης καταστάσεως· ἀλλ' εἰ ἀφ' 30 ἑαυτοῦ τὴν ἐνέργειαν παρέχοιτο τοῦ εἶναι τοιόνδε, τότε ἀν εἴη ἐν ἔξει, ὥσπερ ὁ πηλὸς εἰς ὅστρακον μεταβαλών· αὐτὸς γάρ ἀφ' ἑαυτοῦ τοιόσδε γέ- 45 γονεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτως ιστορήσθω.

Τὸ δὲ βαθυτέρας ἐν τούτοις δεόμενον ἐπιβλέψεως ἔκεινό ἐστιν. ἀρά ἡ ἔξις οὐκ ἄλλη τίς ἐστιν τῆς διαθέσεως πλὴν τῷ προσειληφέναι τὸ μόνιμον 5

2 καίτοι Arnim: ἦτοι libri	ἡ del. Arnim	καὶ om. L	post ἐσίκασιν
add. οὖν L ³	3 διάθεσιν L ³ , θέσιν L ¹	4 μεταβάλλοι A	5 ἔκεινω A
περὶ L	8. 9 ὑγίειαν utrobique A: ὑγείαν ceteri	12 ίσχύειν v	14 ἐφρί- ζωνται A
16 πολλὰ om. A	εἴποιεται K	17 ἀμύγδαλα K	
17. 18 μελιεταῖος A	18. 19 ἀνειμένος L	20 αὐτῇ J: αὐτὴ L	22 ὁ ἀριστο- τέλης Lv
καὶ ταύτας ἡγοῦνται om. A		πολὺ ex πολλῷ ut vid. corr. L	
23 ὑγείαν J: ὑγείαν LK	24 ἄρριζοι JKΑ	25 ἔστι L	26 ἐφ' ἑαυτῷ L
28 ἔξοδεν A	ἔχει KAv: an ἔχοι (τι) ?	29 δακτυλήθρα δν A	31 μετα- βάλλων L
32 οὕτων K	ιστορεῖσθω libri: corr. Brandis	33 ἀρα J:	
34 τῷ] τοῦ v			

καὶ θυσκίνητον; τί οὖν ποτέ ἔστιν τοῦτο τὸ προσειληφέναι, πότερον δια-⁶¹
 φορᾶς προσθήκη ἡ ψιλῆς σχέσεως ἡ πλεονασμός τις ἄλλος ὅποιοισοῦν; καὶ
 γάρ εἰ μὲν εἰδοποὺς διαφορὰ προσελήφθη, εἶναι γέγονεν ἔτερον, καὶ οὐκέτι
 ἐν τῷ αὐτῷ εἰδεῖ εἰσὶν ἡ τε ἔξις καὶ ἡ διάθεσις· εἰ δὲ σχέσις ψιλὴ ἡ
 ἡ πλεονασμὸς ὅποιοισοῦν, ὡς γε οὐτωσὶ δόξα πρόσεισιν, πάλιν ἐν τῷ τοιῷδε
 προσθήκη γίνεται ἄλλως καὶ οὐ κατὰ τὴν ἴδιοτητα τοῦ λόγου πάρεστι τὸ μόνιμον.
 μήποτε οὖν ἐν πλάτει τοῦ ἑνὸς εἰδούς θεωροῦνται τῆς ἔξις καὶ διαθέσεως οἱ 10
 λόγοι, ἔχοντες διαφορᾶς ἐν ἑαυτοῖς εἰδοτικὰς μέν, περιεχομένας δὲ ὑπὸ τοῦ
 αὐτοῦ εἰδούς· τὸ γάρ ἐν εἰδοῖς συνείληφεν ἐν ἑαυτῷ τὰς τῆς ἔξις καὶ δια-¹⁰
 θέσεως διαφορᾶς. αἰτία δὲ τούτου ὑπάρχει ἡ καθαρότης καὶ ἡ ἀυλος τῶν
 εἰδῶν φύσις, δι’ ἣν ἀμιγῶς καὶ καθαρῶς τὰ πολλὰ εἰδη ἐν ἐνὶ πολλάκις
 περιέχεται. καὶ δεῖ νοεῖν τῶν εἰδῶν οὐ μόνον τὴν κατὰ τὰ μεγάλα διαφοράν,
 ἄλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὰ ἐλάχιστα τοῦ εἰναι ἔτερότητα. οὐδὲ ἐπίτασιν οὖν 15
 οὐδὲ μεταβολὴν ἀποδεκτέον, δι’ ἣν ἀπὸ τῆς διαθέσεως ἡ ἔξις ἀπογεννᾶται.
 15 οὕτε γάρ ἐκ κινήσεως οὔτε ἐξ ἐπιτάσεως οὔτε κατὰ μεταβολὴν πέψυκεν ὁ
 λόγος ἀποβλαστάνειν· ἀρχηγικώτερον γάρ καὶ αἰτιώτερόν ἔστιν τὸ ἀκίνητον
 τοῦ κινουμένου καὶ τὸ τῇ τοῦ ἑνὸς συμμετρίᾳ προσεικός τοῦ εἰς τὴν ἀρι-
 στίαν τῆς ὥλης ὑποφερομένου. παραιτησόμενα δὲ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
 καὶ τοὺς τὸ ἀπαγές καὶ πεπηγμένον εἰς διάκρισιν τῶν αὐτῶν ὑποτείνοντας.
 20 σωματικὴν γάρ ποιοῦνται τὴν τῶν εἰδῶν διδασκαλίαν καὶ κατὰ μεταβολὴν 20
 τὴν ἔξιν ἀποτελοῦσιν, καὶ ἔσται οὕτως μεταβολὴ κυριωτέρα τοῦ ἔστηκότος Ε
 εἰδούς. ὁ παντελῶς ἔστιν ἀδύνατον. διὰ δὲ τὴν αὐτὴν αἰτίαν οὐδὲ τὸ πολυ-
 χρονιώτερον καὶ διλιγοχρονιώτερον ἐν ταῖς τοιαύταις διαφοραῖς ἀπολογίε-
 σθαι ἄξιον, διότι χρόνος μὲν συμφέρεται κινήσει, κίνησις δὲ οὐκ ἔχει ἐν
 25 ἑαυτῇ τὸ κύρος τῆς τῶν εἰδῶν ἴδιοτητος, κατ’ αὐτὴν δὲ μᾶλλον αὐτὴ ἀφώ-
 ρισται. ἀλλ’ εἰ μὲν λέγοι τις, ὡς δύναμις εἰς τὸ συνέχειν προϋπάρχουσα
 τελειοτέρα συνακολουθοῦσαν ἔχει σὺν τῇ μονίμῳ καταστάσει καὶ τὴν κατὰ 25
 χρόνον βεβαιότητα, τάχα ἂν τι λέγοι σύμφωνον τῇ περὶ τῶν ποιοτήτων
 ὑπολέσει· ὡς δὲ νῦν λέγεται προηγουμένως τῇ κατὰ χρόνον κινήσει τὸ
 30 διάφορον αὐτῶν ἀποδιδόντων τινῶν, οὐδαμῶς ἔχει τὸ πιστὸν καὶ ἀληθὲς
 ὁ λόγος· ἀναστρέψει γάρ οὗτος ἀνάπαλιν τὴν φύσιν τῶν ὄντων. οὐ τοίνυν
 οὐδὲ τὸ ἀτελὲς καὶ τέλειον, εἴ τις καὶ τοῦτο εἰς διάστασιν αὐτῶν παραλαμ-
 βάνει ὡς ἐχέγγυον, ἀναμφισβήτητον ἔχει τὴν ἐπίκρισιν, ἐπεὶ οὐδὲν ἐν τοῖς
 λόγοις ἀτελὲς θεωρεῖται κατὰ γε τὴν οἰκείαν ἔκαστου τάξιν· πληροῦνται γάρ 30
 35 αὐτῇ συμμετρως πρὸς ἣν ἔκαστος αὐτῶν εἰληφεν δύναμιν. ἵσως οὖν ἐπὶ
 τὰ μετέχοντα τῶν λόγων καὶ τὰ σύνθετα τὰς τοιαύτας δεῖ μετάγειν διαφο-

2 ἡ (ante ψιλῆς) supra J¹

4 ἔστιν L εἰ] ἡ Λ

p. 1224,6 D.

23 καὶ διλιγοχρονιώτερον in marg. suppl.

αὐτὴ Λν: αὐτῇ J: αὐτῇ L: om. K

34 ἀτελὲς om. L

διάκρισιν Kv

35 αὐτῇ v: αὐτῇ Par.: αυτῇ J, αὐτῇ LKΛ

3 ἀποστρέψει

5 εἰδεικάς Λ

18 ἀποφερομένου Kv

33 ἐχέγγυον K

post ἐχέγγυον adil. τὸ ἀξιόπιστον Λ

35 αὐτῇ v: αὐτῇ Par.: αυτῇ J, αὐτῇ LKΛ

36 ἡ K

6 προσειληφθη Α

9 ἦν] ὡς Κ

22 ἔστιν om. Α

26 λέγει Α

35 αὐτῇ v: αὐτῇ Par.: αυτῇ J, αὐτῇ LKΛ

37 ἡ K

οὐκέτι] οὐκ ἔστιν Α¹ e corr.

12 περιέχει libri: περιέχονται

25 τῆς supra L¹

28 βεβαιό-

τητα in marg. Ja

34 ἀτελὲς om. L

διάκρισιν Kv

35 αὐτῇ v: αὐτῇ Par.: αυτῇ J, αὐτῇ LKΛ

36 ἡ K

ράς, ὅταν τὸ ἐλλεῖπον τῆς οἰκείας φύσεως ταῦτα συμμιγνύοντα τὰ τέλεια ^{61v} ποιῆι ἀτελῆ φαίνεσθαι καὶ ἀσύμμετρα τὰ ὠρισμένα καὶ κινούμενα εἰς ἐπί-
τασιν τὰ ἔστηκότα. καθόλου οὖν διωρίσθω ὡς δεῖ τὸν μετεχόμενον λόγον
καθαρῶς θεωρεῖν αὐτὸν καθ' ἑαυτόν, εἰ καὶ διτι μάλιστα ἔνεστιν ἐν ἑτερῳ.³⁵
5 δι' ἀκριβείας οὖν ἔξεταστέον, τίνα μὲν ἐν τῷ συνθέτῳ πάρεστιν κατὰ τὸν
τοῦ εἰδόντος λόγον, τίνα δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὑποκειμένου ὄλικοῦ φύσιν, τίνα δὲ
κατὰ τὸ κοινὸν ἐξ ἀμφοῖν· οὕτω γάρ καὶ μάλιστα οὐκ ἂν συγχυθείη τῶν
εἰδῶν ἡ καθαρότης, ἣν δεῖ καθ' αὐτήν τῷ λόγῳ περιλαμβάνειν. ἀπὸ δὲ
τούτων κάκενα καταφαίνεται, ὡς οὐκ ἔστιν ἡ ἔξις διάλιτεσις προσλαβθοῦσα
10 τὸ μόνιμον οὐδὲ ἡ αὐτὴ ὄγεια ἐν μὲν τῷ ἀναλαμβάνοντι εὐκίνητος, οὖσα διά-
θεσίς ἔστιν, βεβαιωθεῖσα δὲ καὶ δυσκίνητος ἀποτελεσθεῖσα ἔξις γίνεται.⁴⁰
πάλιν γάρ καὶ ἐνταῦθα τὰ τῶν συνθέτων καὶ μετεχόντων παθήματα μετά-
γομεν ἐπὶ τὰ ἀπλούστατα εἰδὴ τῶν ποιοτήτων καὶ γενέσεις ἐν αὐτοῖς ποι-
οῦμεν διὰ κινήσεως ἐναλλαττομένας, τὸ δὲ ἔξαιρόντος αὐτῶν παρόν, ὅταν
15 παρῇ, καὶ μὴ παραγινόμενον, ὅταν μὴ ἐγγένηται, οὐκ ἔοικεν διατηρεῖν ὁ
τοιοῦτος διορισμός. οὐδὲ εἴ τις τὸ ὅλον καὶ μέρος ἐπ' αὐτῶν λαμβάνει,
τυγχάνει τῆς ἀληθείας· οὐ γάρ τὸ εἶπεν διτι ἐν αὐτοῖς αἱ τοιαῦται διαφοραί-
πᾶς γάρ ἀν ἐν τοῖς ἀμερέσι θεωρηθείη τὸ ἐν τούτοις διάφορον; ἀλλ' ἵσως ⁴⁵
ἐν τοῖς μεριστοῖς καὶ τοῖς μετέχουσιν τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν κατὰ ταῦτα
20 θεωρεῖται τοῖς μὴ δύναμένοις τὸ ἀμερὲς αὐτῶν ἀμερῶς ὑποδέχεσθαι. οὐδεν
ὅρθως Ἀρχύτας τὸ ἐν ἔξει θεῖς εἰδὸς τῆς ποιότητος ἡρκέσθη τούτῳ καὶ οὐ
συνέζευξεν μετ' αὐτοῦ τὴν διάλιτεσιν οὐδὲ ὡς δύο ταῦτα συνηριθμήσατο,
οὕτε ὡς ὑπὸ τὴν αὐτὴν τάξιν ὄντα τοῦ εἰδόντος, διπερ ἡμεῖς ἐλέγομεν πρό-
τερον, οὕτε ὡς διαφέροντα. ἀλλ' οὗτος μὲν τῇ ταῦτῃ τοῦ εἰδόντος μᾶλ-
25 λον προσέχων ἐπὶ τοῦ ἐνὸς εἰδόντος μεμένηκεν, Ἀριστοτέλης δὲ οὐκ ἔξιστα-
ται μὲν οὐδὲ αὐτὸς τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, πλὴν ἔξεργασμόν τινα προστί-
θησιν καὶ παραδείκνυσιν τὸ ἐν τῷ ἐνὶ αὐτῶν πλῆθος. αὐτίκα τὴν διάλιτεσιν
λέγεσθαι μέν φησιν τοῦ ἔχοντος μέρη τάξιν τὴν κατὰ τόπον ἡ δύναμιν ἡ
κατ' εἰδος· θέσιν γάρ τινα εἰναι ὥσπερ τοῦνομα δηλοῖ τὴν διάλιτεσιν. οὐκ-
30 οὖν ἐν τούτοις ἐν ἐνὶ περιέχει πάσας τὰς διαφόρους θέσεις, τὰς μὲν σω-
ματοειδεῖς ὡς κατὰ τόπον τὸ οὐτωσὶ διατίθεσθαι λαμβανούσας, τὰς δὲ ἐν
παρασκευῇ καὶ ἐπιτηδειότητι ὡς κατὰ δύναμιν τὴν θέσιν παραδείχουσας,
τὰς δὲ τελείας ἔξεις ὡς κατὰ εἰδὸς τὴν θέσιν ἀφοριζούσας. ἡ δὲ ἔξις κατ'
35 αὐτὸν λέγεται ἔνα μὲν τρόπον τοῦ ἔχοντος καὶ ἔχομένου ἐνέργεια· ὥσπερ
γάρ ἡ ποίησις τοῦ ποιοῦντος καὶ ποιουμένου μεταξύ ἔστιν, οὕτως καὶ τοῦ ⁵

2 ποιεῖ, sed ἡ supra A¹

ἀτελεῖ Α

3 διορίσθω, o ex ω mut. vid. A

4 ἔνεστιν om. L: ἐν ἔστιν A:

6 λόγους Α

τοῦ (alt.) om. L

ὄλικὴν v

7 καὶ om. Ky

συγχριθείη Kv: συγχυθείη b

9 ante ὡς add. καὶ Lv

17 εἶπεν διτι ex el corr. Ja: εἶπεν (om. διτι) A: om. Par. p. 43,6 II.: fort. elev ἀν

om. KA

18 ἀν

Par.: prius ἐν om. Ky

διαφεύκειν Par.

19 κατὰ ταῦτα] κατ'

αὐτὸ Κ

Par.: καθ' αὐτὸν v

21 Ἀρχύτας] om. H.

23. 24 πρότερον] p. 229,12

26 ἔξεργασμόν Ky

27 τὸ supra Ja

28 φησιν] Metaph. Δ

19 p. 1022,1

30 alt. ἐν om. v

31 διατείνεσθαι L

33. 34 κατ' αὐτὸν] Metaph. Δ

20 p. 1022,4

34 ἐνέργεια JL Arist.: ἐνέργεια ΚΑν

35 γάρ Kv (cf. Arist. διτι γάρ κτλ.): om. JLA

ἔχοντος ἔσθητα καὶ τῆς ἔχουμένης ἔσθητος μεταξύ ή ἔξις ἐστίν, ἀνευ δια- 62r
 φρής οὐτων νοομένη. διὸ οὐδὲ ποιότης αὐτῇ, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ κατηγορίᾳ τῇ
 τοῦ ἔχειν κατατέαται. ἄλλον δὲ τρόπον ἔξις λέγεται διάθεσις μόνιμος,
 καθ' ἥν εὖ ἡ κακῶς διάκειται τὸ διακείμενον, καὶ ἡ καθ' αὐτὸν ἡ πρὸς
 5 ἄλλο, οἷον ἡ ὑγεία ἔξις· διάθεσις γάρ ἐστιν τοιαύτη διαφορὰν ἐμφαίνουσα,
 διὸ καὶ ποιότης. ἔτι ἔξις λέγεται, δὸν ἡ μόριμη τοιαύτης διάθεσεως· διὸ
 καὶ ἡ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἔξις τίς ἐστιν. πάλιν οὖν καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐνī 10
 πολλαὶ θεωροῦνται ἑτερότητες· αἱ τε γάρ ἐμπροσθεν εἰρημέναι ἐπὶ τῆς δια-
 θέσεως τηροῦνται καὶ ἐπὶ τῶν ἔξεων διαστάσεις, καὶ ἔτι πρόσκειται ἡ κατ'
 10 ἐνέργειαν τελειότης καὶ ἡ κατὰ τὸ εὖ θεωρουμένη ἡ τε καθ' αὐτὸν καὶ ἡ
 πρὸς ἄλλο συμπαραδηλοῦται, ὅμως μέντοι ἐν τῷ τῆς ἔξεως λόγῳ περιέχονται.
 καὶ ἔτι μέντοι συναμφότεραι αἱ τε ἔξεις καὶ αἱ διάθεσεις πολυειδῶς ἔκατεραι
 θεωρούμεναι ὑφ' ἐνὸς κρατοῦνται λόγου τελειοτάτου τῆς ποιότητος, ἐπειδὴ
 οὗτος αὐτὰς ἐν ἑαυτῷ συνέχει. οὐ μέντοι διὰ τοῦτο νοητὸν εἶδος ἡ γένος 15
 15 ἐν τοῦ ὄντος τὴν ποιότητα θετέον· οὐ γάρ ἐν τοῖς πρώτοις γένεσιν ἐν τῷ
 δπερ ὅντι θεωροῦνται η ποιότητες οὐδέ ἐστιν καὶ αὐτὴν δπερ ὃν ὕσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα νοητὰ γένη, ἀλλ' ὑστέρα καὶ μετὰ τὴν οὐσίαν θεωροῦνται. δεῖ δὲ
 τὴν ὄντως οὐσίαν παρακολουθοῦντα ταῦτα ἔχειν ὕσπερ πρώτην αὐτῶν, μὴ
 20 ἐκ τούτων δὲ τὴν σύστασιν ἔχειν μηδὲ διὰ τούτων συμπληροῦσθαι· εἴη γάρ
 ποιότητος οὐδὲν ἵσως ἀτοπον, ἔχούσης ἥδη τὴν οὐσίαν πρὸ τῆς ποιότητος, 20
 τὸ δὲ τούτον δὲ τὴν οὐσίαν ἀ ἔχει οὐσιώδη ἔχειν. B

Οὐκ ὁρῶς οὖν ἐπιζητοῦσί τινες, εἰ αἱ ἐνθάδε ποιότητες καὶ ἐκεῖ
 25 ὑφ' ἐν γένος· οὐδὲ γάρ ὅλως εἰσὶν αἱ ἐκεῖ ποιότητες, ἀλλὰ πάντα τὰ ἐν
 τῷ ὅντι οὐσίαι εἰσὶν, εἰπερ αἱ ποιότητες κατὰ τὴν τῶν ἰδιοτήτων ἐν τῇ
 30 ὕλῃ μέθεξιν θεωροῦνται. ἀλλ' εἰ ὁ νοῦς ὁ τῆς ἔξις, κοινῶς, φασίν, ἐπ'
 ἐκείνη, τῆς οὐσίας καὶ ταύτης ἡ ἔξις κατηγορηθῆσται. ἡ καὶ ὁ ἐνθάδε
 νοῦς ἄλλως λέγεται ἔξις καὶ οὐκ ἀφομοιωτέον αὐτὸν ταῖς τῆς ἔξεσιν, ἀλλὰ 35
 μᾶλλον τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἀμίκτοις εἰδεσιν, ἀ περιέχει ὁ νοῦς ἐν ἑαυτῇ.
 35 καὶ ἡ σοφία δὲ ἄλλη μὲν ἡ τοῦ νοῦ, ἄλλη δὲ ἡ τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ μὲν ἐν
 τῇ ψυχῇ ἔξις, ἡ δὲ ἐν τῷ νῷ οὐσία. οὐ ζητητέον δέ, εἰ κοινὸν τὸ ποιὸν
 ἐνταῦθα κάκει καὶ συνωνύμως ὑπάρχον· πάντα γάρ τὰ ἐκεῖ θεῖα καὶ
 αὐτάρκη καὶ αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν καὶ ἐν ἑαυτοῖς ὄντα, διόπερ καὶ ὄντως ὄντα
 μόνως, καὶ οὐδὲν ἐπ' ἐκείνων καὶ τούτων ἔσται κοινῶς ποιόν. ἀλλὰ τού-
 των μὲν ἀλις, ἐπὶ δὲ τὰ ἔξης εἰδὴ τῆς ποιότητος ἴτεον. 30

1 ἔσθητα, ἔσθι ἐπ corr. L: ἔσθητα J	2 οὗτα Ja supra, b in marg.: οὐ τῇ J in lin.: οὐ τῇ LA, sed w supra L: οὐ τῇ Kv νοομένη J αὐτὴ libri
4 ἔαυτον δὲ τῇ K	5 διαφορὰ L
5 διαφορὰ K	6 ἔτι L ³ cum Arist. p. 1022b 13: διτι JL ¹ KΛν
6 διαφορὰ K	12 καὶ διαθέ- σεις KΛν
14 εἶδος om. K	14 εἶδος coll. A, sed corr. A ¹
18 ὄντος LΑ	18 ὄντος LΑ
19 δὲ τὴν εἰ alt. τούτων ε corr. L ¹	21 ἔχούσης] nolui ἔχουσαν
26 δὲ τῇδε] διτι K	22 αὐτὴν δὲ scripsi: οὐ τῇδε libri d om. A δεῖ post ἔχει addere dubito
31 οὐσίαι J	24 αἱ] cf. p. 254,3
32 τὰ ἐκεῖ τὰ θεῖα Λ	33 ἐφ'] ἀφ' v ὄντως] ὄντος Λ
34 κοινῇ Kv	35 ἥδη LA
pro ποιὸν lac. L ¹ : φυσικὴ suppl. L ³	

p. 9^a 14 Ἔτερον δὲ γένος καθ' ὁ δρομικοὺς ἡ πυκτικοὺς ἡ ὅγι- 62^a
εινοὺς ἡ νοσώδεις λέγομεν ἔως τοῦ τὸ δὲ μαλακὸν τῷ ἀδυναμίαν
ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου.

Μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ δεύτερον τῆς ποιότητος εἰδος, ὃ κατὰ τὸ δυνάμει
5 καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα ἡ, ὡς αὐτός φησιν, κατὰ φυσικὴν δύναμιν ἡ
ἀδυναμίαν λέγεται, πολλὰ μὲν τῆς δυνάμεως σημαινούσης, ὡς εἴρηται 25
πρότερον, νῦν δὲ τὸ κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τὴν φυσικὴν δηλούσης διττῆς
δὲ οὐσης ταύτης, τῆς μὲν ἀπλῶς, τῆς δὲ κατὰ προκοπήν τινα θεωρουμένης,
καθ' ἣν ἥδη προφανῆς ἔστιν καὶ ἔτοιμος ἡ ἐπιτηδειότης ὡς ἐν τῷ πυκτικῷ
10 λεγομένῳ, ταύτην νῦν παραλαμβάνει· διὸ τῷ ποιῆσαι τι ἡ παθεῖν
τὸ ῥαδίως προσέμηκεν· τοῦτο γάρ τῆς δυνάμεως τῆς προκεκοφυίας ἔδιον
ἐστιν, διπερ καὶ εὐδαιμητον ὑπάρχει· καὶ γάρ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς πρὸς
μὲν τὰς τέχνας ἐπιτηδειότητα μόνην ἀπέλιπον τὴν ἀπλῶς οὐτωσὶ θεωρου- 40
μένην, πρὸς δὲ τὰς ἀρετὰς τὴν ἀξιόλογον προκοπήν ἐκ φύσεως προσύπαρχειν Γ
15 ἀπεφήναντο, ἣν καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φυσικὴν ἀρετὴν ἔκάλουν.
μῆποτε δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν τὴν ἐκ
φύσεως ἐπιτηδειότητα θεωρητέον καὶ τὴν ἐφ' ὄσονοῦν ἡ καὶ τὴν ἀξιόλογον ἐκ
φύσεως προκοπήν. δρομικοὺς δὲ ἡ πυκτικοὺς λέγομεν τοὺς μῆπω ἐν
ἔξει ταῦτα ἔχοντας, ἀλλ' ἐπιτηδειότητα μόνην ἥδη προαχθεῖσαν καὶ ἔτοιμον
20 πρὸς τὸ γενέσθαι τοιούτους· καὶ ὅγιεινοὺς δὲ καὶ νοσώδεις ὄμοιώς 45
καλοῦμεν ἀπὸ τοῦ πρὸς ὄγειαν καὶ νόσον ἐπιτηδείως ἔχειν· καὶ αἱ φυσικαὶ δὲ
ἀρεταὶ καὶ κακίαι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτηδειότητα ὑπάγονται. ἐν δὲ τῷ εἰδει
τυύτῳ τῷ περὶ ποιοτήτων ἔταξεν καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, διτ τὸ μὲν
σκληρὸν δύναμιν ἔχει τοῦ μὴ διακοπῆναι ῥαδίως (οὐδὲν γάρ τῶν ἐν
25 γενέσει σῶμα οὐκ ἀν διακοπέΐ), τὸ δὲ μαλακὸν ἀδυναμίαν ἔχει τοῦ
αὐτοῦ τούτου, δύναμιν δὲ τοῦ ῥαδίως ἀν διαιρεθῆναι.

'Επισημήνασθαι δὲ ἀξιον, διτ δυνατόν ἔστι, καθ' ὧν ἡ δύναμις λέγε-
ται, κατὰ τούτων καὶ τὴν ἀδυναμίαν ῥηθῆναι. εἰ γάρ δύναμιν ἔχει τὸ μὲν 50
ὅγιεινὸν τοῦ μηδὲν πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥαδίως, τὸ δὲ σκληρὸν
30 τοῦ μὴ ῥαδίως διαιρεῖσθαι, καὶ ἀδυναμίαν ἔχει τὸ μὲν τοῦ πάσχειν ῥαδίως
ὑπὸ τῶν τυχόντων, τὸ δὲ τοῦ ῥαδίως διαιρεθῆναι. καὶ τὸ ἀνάπαλιν, εἰ τὸ
νοσῶδες ἀδυναμίαν ἔχει τοῦ μὴ πάσχειν καὶ | τὸ μαλακὸν ἀδυναμίαν ἔχει 62^a Δ
τοῦ μὴ διαιρεθῆναι, δύναμιν ἔχει τὸ μὲν τοῦ πάσχειν, τὸ δὲ τοῦ διαι-
ρεθῆναι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δυσπαθὲς τοῦ εὐπαθοῦς τελειότερον καὶ τὸ ὅγιεινὸν

1 γένος] γένος ποιότητος Arist. πυκτ. ἡ δρομ. Arist. 2 δὲ μαλακὸν om. L
τῷ] τὸ KA ἀδυναμία K 4 δεύτερον ||| J 5 φησιν, η in ras. J δύναμιν
φυσικὴν Arist. 6 τῆς δυνάμεως JLA, in marg. b: τὴ δυνάμει Kv 7 πρότερον]
p. 225,1 9 ἔστιν om. K ἔτοιμος Kv πυκτῷ L 10 τῷ] τὸ KA
ἡ μηδὲν πάσχειν Arist., sed παθεῖν cod. C, cf. p. 246,21 11 alt. τῆς] ταύτης A
12 καὶ ante οἱ om. K 13 ἀπέλιπε L 15 ἀπεφήνατο Kv 16. 17 ἡ ἐκ φύσεως ἐπι-
τηδειότης JA, sed corr. J 17 θεωρεῖτεον, ἔον e corr. J: θεωρεῖται A 19 ἐπιτηδειότητα A
21 ὄγειαν εκ ὄγειαν fecit A 22 κακίαι, ἡ in ras. J 23 ὑπάγονται, ὃ in ras. J
23 τῷ περὶ] τῶν ? καὶ τὸ μαλακὸν L cum plerisque Arist. codd. 24 ῥαδίως
διαιρεῖσθαι Arist. ut v. 30 ὄγεις Kv

τοῦ νησιώδους μᾶλλον κατὰ φύσιν, οὐτὸς τοῦτο δὴ τοῖς μὲν τὴν δύναμιν, τοῖς δὲ τὴν δύναμιν ἀποδέδωκεν. οὐκέποτε πάντων δέ ἐστιν δύναματα κείμενα οἵς χωρίζεται ἡ ἐπιτηδειότης τῆς ἐνέργειας· ἐπὶ μὲν γάρ τοῦ πυκτικοῦ καὶ πύκτου καὶ δρομικοῦ καὶ δρομέως κεχώρισται τὰ δύναματα, γραμματικὸς δὲ καὶ μουσικὸς καὶ ὁ τὴν ἐπιτηδειότητα μόνην ἔχων λέγεται καὶ ὁ ἥδη κατ' ἐνέργειαν. καὶ τοῦτο δὲ ἐπισημαντέον, διτὶ κανὸν λέγηται τοῦτο τὸ κατὰ δύναμιν εἰδὸς ποιότητος, ἀλλ' ὅνομα ποιότητος οὐκέτιν, ἀφ' ἣς καλεῖται ὁ κατὰ δύναμιν ποιός. οὐ γάρ ἀπὸ τῆς πυκτικῆς ὁ πυκτικὸς ὀνόμασται, διότι πυκτικὴ μὲν ἐστιν ἡ τοῦ πυκτεύειν τέχνη, ὁ δὲ πυκτικὸς οὕπω ἔχει τὴν 10 τέχνην ταύτην, ἀλλ' εἰς χρήσιμην τὰ εἰδῆ ταῦτα τῆς ποιότητος, ἀκατονόμαστα ὄντα διὰ λόγου σημαντέον αὐτά· ἡ γάρ πρὸς δρόμον ἐπιτηδειότης, 10 αὗτη ἐστὶν ἡ ποιότης, ἀφ' ἣς ὁ δρομικὸς λέγεται, καὶ ἡ πρὸς τὸ πυκτεύειν ἐπιτηδειότης, ἀφ' ἣς ὁ πυκτικός, καὶ * δλῶς ἀπ' ἐκείνων εἰς ἀ τελεοῦνται. καὶ τοῦτο δὲ ἐπιστάσεως ἀξιον, διτὶ οὐ πᾶσα δύναμις οὐδὲ ἐπιτηδειότης 15 πᾶσα τοῦ εἰς ὅτιον μεταβάλλειν αὐτὴν ποιότητας λέγεται κατὰ τὸ εἰδὸς τοῦτο τῆς ποιότητος, ἀλλ' ἡ εἰς τὴν κατ' ἐνέργειαν ποιότητα ἄγουσα, καὶ διτὶ ἐν ταῖς φυσικαῖς ταύταις δυνάμεσιν αἱ τε φυσικαὶ ἀρέται τάττονται περὶ φυχῆν, 20 οὐδαι καὶ αἱ σωματικαὶ κατὰ τὸ μαλακὸν καὶ σκληρὸν θεωρούμεναι καὶ αἱ κατὰ τὸ συναμφότερον ἐν τοῖς πυκτικοῖς καὶ δρομικοῖς, ὥστε καὶ πᾶσαι αἱ 25 δυνάμεις παρελήφθησαν.

Μετὰ δὲ τὴν τῆς λέξεως σαφήνειαν ἐπὶ τὰς ἐνστάσεις καὶ τῶν ἐνστάσεων τὰς λύσεις μετίωμεν. καὶ τὸ μὲν εἰδὸς εἰπόντα τὸ πρότερον τὸ δεύτερον γένος καλέσαι καὶ ἐπιστάσεως ἥδη καὶ διαλύσεως ἔτυχεν, ὡς οὐδὲν ἄτοπον τὰ μέσα καὶ μήτε εἰδικώτατα μήτε γενικώτατα καὶ γένη καὶ εἰδῆ 20 καλεῖν. τὰ γάρ νῦν ἀπαριθμούμενα εἰδῆ μὲν ὄντα τῆς πρώτης ποιότητος, γένη Ε δὲ τῶν ὑφ' ἔαυτὰ εἰδῶν τῶν ὑπαλλήλων λεγομένων ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ γένη καὶ εἰδῆ λέγεται εἰκότως.

Περὶ δὲ τῆς τάξεως ἐγκαλοῦσιν τῶν εἰδῶν τῆς ποιότητος· ἔδει γάρ, φασίν, πρῶτον μνημονεῦσαι τῶν φυσικῶν δυνάμεων, καὶ¹ δὲ πυκτικοὶ ἢ δρομικοὶ γίνονται τινες, εἴδος οὖτως τὰς ἐκ μελέτης καὶ διδασκαλίας ἐπιγνομένας ταῖς φυσικαῖς δυνάμεσιν ἔξεις καὶ διαθέσεις ἀναδιδάχαι. ἀλλ' οἱ ταῦτα ἐγκα- 25 λοῦντες ἐννοείτωσαν τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους πρὸς ἔαυτὸν συμφωνίαν. αὐτὸς γάρ ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὸ τέλειον πρότερον τῇ φύσει τοῦ ἀτελοῦς εἶναι φησιν.

3 τῆς ἐνέργειας om. K γάρ οὐ. v 9 πυκτικὴ] πυκτὴ K 10 ταῦτα in marg. suppl. J¹ 10. 11 ἀκατωνόμαστα JL 12 αὐτὴ Λ 13 post ἐπιτηδειότης add. αὗτη ἐστὶν ἡ ποιότης v δὲ πυκτικὸς ex τὸ πυκτικὸν corr. K οὐμως K: desidero <οὐδὲ> δλῶς τελοῦνται, sed εἰ supra Ja 15 τοῦ supra Ja
ὅτιον Kν: δτοιον Λ: δτ' οὖν JL αὐτὴ Λ 16 τὴν supra Ja ποιότης Kν
19 πυκτοῖς K 21. 22 στάσεων K 22 εἰπόντες Kν ante πρότερον scil. δεύτερον,
sed del. Α 23 ἔτυχεν] p. 229,6 26 ὑφ[.] ἐφ[.] JL 27 εἰδῆ καὶ γένη Α
29 πρώτων b μνημονεύσας Α: ἀπομνημονεῦσαι L fort. <τοῦ> τῶν τῶν δυνάμεων
τῶν φυσικῶν Kν 32 ἐννοείτωσαν, ννο in ras. Α 33 Φυσικ.] Θ 9 p. 265^a22
φησιν] φ^α Α

γεννᾶται γάρ ἐκ τοῦ τελείου τὸ ἀτελὲς καὶ ἐκ τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει· 62^v
 ἄνθρωπος γάρ σπέρμα γεννᾷ, ὡσπερ ὁ πατήρ, καὶ ἐκ σπέρματος πάλιν
 ἄνθρωπον, ὡσπερ ἡ μήτηρ. τὸ γάρ δυνάμει πᾶν ὑπὸ τοῦ ἐνεργείᾳ ἄγεται
 εἰς τὸ ἐνεργείᾳ, καὶ διὰ τοῦτο προϋπάρχειν δεῖ τὸ τέλειον ἐν αἰτίᾳ λόγῳ
 5 προεστηκός. εἰκότως οὖν τὸν περὶ τῶν τελείων λόγον προλαβὼν ἐπήγαγεν 30
 τὸν περὶ τῶν δυνάμεων. καὶ γάρ τῇ γενέσει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προϋπάρχει
 τὸ δυνάμει τοῦ ἐνεργείᾳ καὶ τὸ ἀτελὲς τοῦ τελείου, ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ
 ἀνάπταλιν· πᾶν γάρ ἀτελὲς ὑπὸ τελείου τελειοῦται καὶ πᾶν δυνάμει ὑπὸ τοῦ
 ἐνεργείᾳ προϋπάρχοντος ἄγεται εἰς τὸ ἐνεργείᾳ. οὐ δεῖ οὖν ὡς πρὸς γένεσιν
 10 τὸ πρότερον, ἀλλ' ὡς πρὸς οὐσίαν λαμβάνειν. πάντων δὲ μάλιστα ἐπὶ τῶν
 ποιοτήτων τὸ κατ' ἐνέργειαν προϋφέστηκεν, ἐφ' ᾧ ὁ χαρακτὴρ ὅρον τινὰ
 κατ' ἐνέργειαν περιείληφεν. καὶ ἀλλως δὲ οἰκεία ἡ παροῦσα τάξις τῶν εἰδῶν 35
 τῆς ποιότητος, εἴπερ αἱ μὲν φυσικαὶ δυνάμεις κατ' ἐπιτηδειότητα θεωροῦν-
 ται, αἱ δὲ ἐπιτηδειότητες μέσαι εἰσὶν τῶν τε κατ' ἐνέργειαν ἐντελεχειῶν
 15 καὶ τῶν παθητικῶν τῶν ἐφεξῆς παραδίδομένων· δεῖ γάρ εἶναι τὸ ποιοῦν
 πρότερον ἐνεργείᾳ ὅν, εἴτα τὸ πεφυκός πάσχειν, καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐνερ-
 γείᾳ ὅντος εἰς τὸ πεφυκός πάσχειν ἔγγινεσθαι τὸ πάθος.

Πλωτίνος δὲ ἀπορεῖ, ‘πῶς ἔτερον εἶδος αἱ φυσικαὶ δυνάμεις· εἰ γάρ
 κατὰ τὰς δυνάμεις αἱ ποιότητες, οὐκ ἐφαρμόσσει πάσαις τὸ τῆς δυνάμεως’, 40
 20 δῆπερ ἐν εἴδει περιέχεται τῆς ποιότητος. πρὸς δὲ ὥρτεον διτὶ πᾶσι μὲν Z
 τοῖς εἰδέσι τῆς ποιότητος ἡ δύναμις προσήκουσα ἀποδέδεικται καὶ τῷ ὅλῳ
 γένει συμπαρατείνουσα, πλεοναχῶς δὲ λεγομένης τῆς δυνάμεως, διχῶς δὲ
 τούλαγχιστον, ἐν εἶδος ἀπόδιδοὺς αὐτῆς τὸ κατ' ἐντελέχειαν εἰκότως ἔτερον
 ἀντιτιαρεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀτελῆ θεωρούμενον ἐπιτηδειότητα, ἡτις κατὰ τὸ
 25 δυνάμει νοεῖται, διπλῆ καὶ αὐτὴ θεωρούμενη, ἡ μὲν κατὰ τὴν τυχοῦσαν 45
 ἐπιτηδειότητα καὶ ἐν πᾶσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν θεωρούμενην, ἡ δὲ κατὰ τὴν
 ἡδη προκοπήν τινα ἐκ φύσεως λαβοῦσαν, δῆπερ εὐαριθμήτοις ὑπάρχει. ‘ἀλλ’
 εἰ τῷ διακείσθαι, φησί, τὸν φύσει πυκτικὸν ποιὸν λέγομεν, οὐδὲν ἡ δύνα-
 μις αὐτὴ προστεθεῖσα ποιεῖ· καὶ γάρ ἐν ταῖς ἔξεσιν καὶ διαθέσεσιν ταῖς
 30 ἀποδοθεῖσαις ἡ δύναμις’. πρὸς δὲ ὥρτεον διτὶ πρὸς μὲν τὸ ποιὸν εἶναι
 οὐδὲν διαφέρει ἡ ἀπὸ ἔξεως ἡ ἀπὸ διαθέσεως ἡ ἀπὸ φυσικῆς ἐπιτηδειότη-
 τος λέγεσθαι, διότι ὁ γενικὸς ποιὸς κατὰ τὸ γένος τῆς ποιότητος κοινῶς 50
 θεωρεῖται, τοῖς δὲ εἰδέσιν διαφέρει καὶ ταῖς διαφοραῖς πρὸς τῷ [ἡδῃ] εἶναι
 ἡτοι καθ’ ἔξιν ἡ κατὰ διαθέσιν, ἀπερ ἡδη προείληφεν, τὸ ἐκ φύσεως εἶναι·
 35 νῦν δὲ πρόκειται οὐ περὶ ποιότητος ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλ’ εἰδὴ ποιότητος

1 alt. ἐκ om. A 4 alt. τὸ om. A 6 τὸν] τῶν A καὶ] καὶ A προϋπαρ,
 superser. γ', L: προϋπάρχη Kv 8 post γάρ add. τὸ K ὑπὸ τοῦ τελείου L
 9 ἄγεται bis A 14 ἐστὶ L τε om. Kv 16 δεύτερον A ἐνέργεια L
 18 Πλωτίνος] Enn. VI 1,11 22 συνπαρατείνουσα A 24 ἀτελεῖ A
 28 τῶι JLK, b in marg., Plot.: τὸ Av φησὶ supra Ja 29 αὐτῇ A
 προτεθεῖσα Lv ἐν ἔξει καὶ ταῖς διαθέσεσιν v 30 δύναμις εκ δυνάμεως corr. L¹
 31 ἀπὸ ante διαθέσεως om. K 33 διαφέρει in ras. A¹ τῷ scripsi: τὸ libri
 ἡδη JLA: ἡδη K: εἰδὴ v: delevi correctionem ad v. 34 pertinentem 34 ἡ ex ἡτοι
 corr. J (post ἔξιν) ἡδη v: εἰδὴ JLKA προείληφεν libri: correxi

ἀπαριθμήσασθαι, οὐδὲ περὶ ποιοῦ, ἀλλὰ περὶ τινὸς ποιοῦ τοῦ κατὰ τὴν φυσικὴν δύναμιν θεωρουμένου καὶ τὸ δύναμει καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα, ἀλλ ὑψὶ τοῦ κατὰ | τὴν ἔξιν ἡ τὴν διάθεσιν. ‘ἀλλὰ διὰ τί, φησίν, οὐ κατὰ 63^ο Λ δύναμιν τοῦ κατὰ ἐπιστῆμην διοίσει, ἢ ποιοῖ;’ ἡ καθὸ μὲν ποιοί, οὐδὲν διοί- 5 σουσιν ἀλλήλων· ἐπ’ ἵσης γάρ αὐτοῖς πάρεστιν τὸ γένος· καθ’ ὅσον μέντοι εἰδὴ ποιοτήτων διαφερουσῶν κατενείμαντο, κατὰ τοῦτο διοίσει ταῦτα ἀλλήλων· καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων κατ’ εἰδὸς ἐτερότης τῶν εἰδῶν ταῖς εἰδι- 10 καῖς διαφοραῖς, ἀλλ’ οὐ ταῖς γενικαῖς κοινότησι περιλαμβάνεται. ‘ἀλλ’ οὐδὲ ἡ διαφορά, φησί, ποιότητος αὗται, εἰ οὐ μὲν μελετήσας ἔχει, οὐ δὲ φύσει· 15 10 ἀλλ’ ἔξωθεν ἡ διαφορά, κατ’ αὐτὸν δὲ τὸ εἰδὸς τῆς πυκτικῆς πᾶς;’ πρὸς δὲ ῥητέον διτὶ ἡ ἀπὸ τῆς μελέτης προκοπὴ προάγουσα τὴν φυσικὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ ἐγγυτέρω τοῦ εἰδούς προχωρεῖν ἀμφώς ἐπὶ τῷ τέλει παροῦσαν ἔχει τὴν ἔξιν ἄλλην οὖσαν παρὰ τὴν φυσικὴν κατασκευὴν, εἴπερ ἡ μὲν τελεία, 20 15 ἡ δὲ ἀτελής, ὡσπερ ὁ χαλκὸς ὁ ἐπιτηδειός πρὸς ἀνδριάντα κεχώρισται τοῦ 25 ἀνδριάντος· οὖσας γάρ καὶ ὁ πυκτικὸς τοῦ πύκτου διαφέρει. ἀλλ’ ἐπὶ μὲν τῶν ποιῶν τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς φυσικῆς δυνάμεως διώρισται τὰ ὀνόματα καὶ οὐ μὲν πύκτης καλεῖται, οὐ δὲ πυκτικός, ἐπὶ δὲ τῆς τέχνης αὐτῆς καὶ τῆς φυσικῆς δυνάμεως συμπέπτων τὰ ὀνόματα· πυκτικαὶ γάρ ἀμφα καλοῦνται, διότι πολλὰ πράγματα οὐκ ὀνόμασται, κανὸν ἄλλο καὶ ἄλλο 20 τὸ εἰδὸς ἡ, τὸ μὲν ἀτελές, τὸ δὲ ἐκ μελέτης καὶ τέχνης παραγνόμενον, 25 25 δῆθεν ὁ Ἀριστοτέλης ⟨οὐκ⟩ ἡξίου διακεῖσθαι λέγειν τοὺς κατὰ δύναμιν· οὐ γάρ τῷ διακεῖσθαι πως, φησίν, λέγεται τὸ κατὰ δύναμιν, οὐχ διτὶ μὴ διάκεινται πῶς κατὰ τὸ κοινότερον τῆς διαθέσεως σημανόμενον, ἀλλ’ διτὶ μὴ οὖτας διάκεινται ὡς οἱ ἔξι ἀσκήσεως τέλειοι. ἔσται οὖν ὅμωνυμον τὸ δια- 30 30 κεῖσθαι ἀπὸ τῶν φυσικῶν δυνάμεων, οὐκ ἀφ’ ὧν ἔχουσιν, ἀλλ’ ἀφ’ ὧν ἔχουσιν παρονομαζόμενον. εἰ δὲ τοῦτο οὖτας ἔχει, θεωρεῖται τις κατ’ αὐτὸν τὸν λόγον τῆς ποιότητος τούτων διαφορά, καὶ οὐκ ἔξωθεν ἡ προσθήκη νοεῖται τῶν ἐν δυνάμει πρὸς τὰς ἔξεις, ἀλλ’ ἡ τὸ ἀτελές καὶ τέλειον καὶ ἀμέριστον καὶ μεριστὸν καὶ αὐτὸν εἰς τὰς μεθέξεις τῶν εἰδῶν καὶ ἀνάπαλιν ἐν ταῖς 35 μεθέξεις τῶν εἰδῶν θεωρούμενον, ταύτη διέστηκεν ταῦτα ἀπ’ ἀλλήλων. Β ταῦτα μὲν οὖν πρὸς ταύτην εἰρήται τὴν ἀπορίαν.

“Ἄξιον δὲ ἔστι μοι δοκεῖ ζητήσεως, πῶς τὸ ἀτελές καὶ τέλειον εἰδεῖ διεστήκασιν ἀλλήλων. εἰ γάρ τοῦτο, ἐπειδὴ ἀτελές οὐ μόνον κατὰ τὴν φυσικὴν ἐπιτηδειότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ ταύτης μεταβολὴν καὶ τὴν εἰς τὸ 35 εἰδὸς προκοπὴν τὸ ἀτελές ἐστιν, ἐν κινήσει τῇ ἐπὶ τὸ εἰδὸς θεωρούμενον,

4 ἡ LKAv, acc. et spir. in ras. L: ἡ εἰ vel ἡ ἡ libri Plot., qui pergit ποιοι, οὐδὲ διαφοραὶ ποιότητος αὗται ποιοι εχ ποιει corr. A¹ ποιει (post μὲν) A 4. 5 διήσουσιν K 7. 8 εἰδητικαῖς Kv 11 τὴν δύναμιν τὴν φυσικὴν K 12 τὸ JLK: τῶν Av ἐγγυτέρῳ J 14 οὐ ante ἐπιτηδειος om. A 16 τεγνικῆς Α 20 τὸ (ante εἰδος) om. Kv παραγενόμενον K 21 οὐκ b: om. ceteri διακεῖσθαι λέγειν ἡξίου Kv τοὺς JLΑ: τὰ Kv 22 τῷ τὸ Α διακεῖσθαι γέ πως plerique Arist. codd. 23 τὸ om. Α κοινώτερον ν τῆς διαθέσεως σημανόμενον om. K 26 εἰ in ras. L 32 πᾶς] πρὸς Α καὶ τὸ τέλειον Α 33 διέστηκεν Α 34 ἀλλὰ καὶ τὴν] cf. p. 208,11 cum adnot.

ἔσται καὶ ἐκεῖ εἰδητικὴ διαφορά. οὐλως δὲ πῶς τὸ ἀτελές ἐν ἄλλῳ εἶδει 63· τιθέναι δύνατόν; πρῶτον μὲν τοῦ εἰδούς πανταχοῦ κατὰ τὸ τέλειον θεωρουμένου· τὰ γάρ εἰδη τοῦ ζώου διαιρούμενοι ἀνθρωπον λέγομεν καὶ ἵππον· εἴτα διπλασιασθήσεται τὰ εἰδη οὕτως καὶ καθ' ἔκαστον εἰδος τὸ μὲν 5 τέλειον ἔσται, τὸ δὲ ἀτελές. μήποτε οὖν οὐχ ὡς ἀτελοῦς πρὸς τέλειον δεῖ τὴν τοιαύτην διαφορὰν λαμβάνειν * τὰ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει περιεχόμενα οὐδὲ τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὸ δυνάμει ὡς ἀφ' ὧν ἔξουσι χαρακτηρίζοντα ἐν 30 ἄλλῳ εἶδει τιθέναι, ἀλλ' ὡς αὐτοῦ τοῦ δυνάμει καὶ τοῦ τοιούτου ἀτελοῦς κατὰ οἰκείαν τινὰ τὴν τοιαύτην τελειότητα ἐν εἶδει ἀφωρισμένῳ ἑστῶτος.

10 ὅρῳ γάρ τινι καὶ ή̄ ἐπιτηδειότης περιέχεται καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὸ εἰδος θεωρεῖται· ἀόριστος γάρ ἐκείνη καὶ ἀπειρος καὶ οὐ δυναμένη κατὰ εἰδος ἀφορίζεσθαι. ή̄ μέντοι ἐν τῷ χαλκῷ πρὸς τὸν ἀνδριάντα ἐπιτηδειότης ὅρος τίς ἔστιν καὶ εἰδος τῷ τοῦ χαλκοῦ εἶδει συνυπάρχον· διὸ 35 καὶ ποιότης ἔστιν καὶ ποιοι κατ' αὐτὴν οἱ ἔχοντες λέγονται, καλὸν μὴ εἰς τὸ 15 ἐνεργείᾳ τελειωθῶσιν. ἄλλοι δὲ τὴν φυσικὴν ταύτην δύναμιν ὡς τὸ δυνάμει τῆς ὅλης ἐκδεχόμενοι ἀποροῦσιν, πῶς ποιότης ἔστιν ή̄ δύναμις τῆς ἀποίου ὅλης. καίτοι ἄλλη μὲν ή̄ φυσικὴ δύναμις, ἄλλο δὲ τὸ τῆς ὅλης δυνάμει· ή̄ μὲν γάρ προέμφασις τοῦ εἰδούς ἔστιν, ή̄ δὲ στέρησις καὶ οὕπω ἐπιτηδειότης, ἀλλὰ καὶ ταύτης ἔτι λειπομένη. ἀναμνησθῶμεν δὲ καὶ διτὶ φυσικὴν 20 ταύτην δύναμιν εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης τὴν ἥδη προηγμένην εἰς τὸ ῥάδίως τι 40 ποιῆσαι η̄ παθεῖν.

'Ο δὲ Εὔδωρος αἰτιᾶται ὡς τῷ προτέρῳ ταύτην ὃν τοῦτο τὸ εἰδος τῆς Γ ποιότητος· 'αἱ γάρ φυσικαὶ δύναμεις, εἰ μὲν εὑμετακίνητοι τύχωσιν, διαθέσεις ἔσονται, εἰ δὲ μόνιμοι, ἔξεις'. τοῦτο δὲ οὐκ ὅρθως εἴρηται, τοῦ Ἀρι- 25 στοτέλους ἐν μὲν τοῖς προτέροις ἀρετάς καὶ ἐπιστήμας λαβόντος, ἀπερ εἰ καὶ φύσει τι ἔχει, ἄλλὰ δεῖται καὶ τῆς ἀπ' ἄλλων διδασκαλίας καὶ μαθήσεως· ἐν δὲ τοῖς δευτέροις ἔταξεν τὰ μηδὲν διδασκαλίας δεόμενα, ἀλλὰ φύσεως μόνης 45 ἡρτημένα. διώρισται οὖν ἀμφω, τὸ μὲν τῇ κατ' ἐνέργειαν τελειότητι, τὸ δὲ τῇ εἰς ἐπιτηδειότητα παρασκευῇ.

30 "Ἄξιον δὲ ἐπιστάσεως εἶναι καὶ τοῦτο φασιν, μήποτε πολλὰ διαφέροντα συλλαβών ὑπῆγαγεν ὡφ' ἐν εἰδος τοῦτο τῆς ποιότητος. ἐπει γάρ εἰσιν αἱ μὲν ἐν τῷ ποιῆσαι δύναμεις, αἱ δὲ ἐν τῷ μὴ ῥάδίως παθεῖν, αὗται μὲν εἰκότως μένουσιν ἐν τῷ δυνάμεις εἶναι, αἱ δὲ κατὰ τὸ πάσχειν θεωρούμεναι κατὰ ἀδύναμίαν μᾶλλον θεωροῦνται. πῶς οὖν ταῦτα τοσοῦτον ἄλλη· 50 35 λων διαφέροντα εἰς ἐν τάξομεν καὶ τὰς ἀδύναμίας ὄμοι ταῖς δυνάμεις συναριθμήσομεν; πῶς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης κατὰ δύναμιν η̄ ἀδύναμίαν τοὺς οὕτως ποιοὺς ἐπονομάζει; τῶν γάρ ἐναντίων δεκτικὸς εἴη ἄν τις κατὰ τὸ αὐτό· ἐναντίον γάρ η̄ δύναμις τῇ ἀδύναμίᾳ. η̄ οὐ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ

6 απ <κατὰ> τὰ? 7 χαρακτηρίζοντες Kv 12 κατὰ τὸ εἰδος ν 13 τὸ τοῦ K 20 δύναμιν ταύτην L προηγουμένην ν 20. 21 ποιῆσαι τι L
26 τι] τις ν τῆς] τοῖς A ἀπ'] ἐπ' K 27 μηδὲ διδασκάλου Kv, οὐ εχ i corr. K¹ 30 καὶ τοῦτο εἶναι A φησὶ A 35 τάξωμεν J
36 συναριθμήσωμεν J κατὰ δύναμιν εχ καταδύναμίαν corr. J

αὐτὸν γίνεται ἡ ἐναντίωσις, ἀλλὰ πρὸς ἔτερον καὶ ἔτερον· οὐ γάρ οὐ ἔστιν δύναμις, τούτου καὶ ἀδύναμία, ἀλλὰ τοῦ μὲν ποιῆσαι δύναμις, τοῦ δὲ 63νΔ παθεῖν ἀδύναμία. καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον· ὅτι γάρ δύναμις ὑπάρχει τινός, τούτῳ καὶ ἀδύναμία παρακολουθεῖ τοῦ ἐναντίου, καὶ οὐ διώρισται ταῦτα 5 χωρίς, ἀλλὰ συμφέρεται εἰς ταῦτὸν τοῖς λόγοις μόνοις διαχρινόμενα καὶ ταῖς ἐπὶ τὰ διαφέροντα τῆς ἐπινοίας ἀναφοραῖς· ὁ γάρ πυκτικὸς δύναμιν ἀνέχει τοῦ πλήρετεν καὶ αὐτὸς δύσπληκτος ὥν δύναται μὴ πλήρετεσθαι καὶ ἀδύνα- 10 μίαν ἔχει πρὸς τοῦτο. εἴτι δὲ οἷμαι ῥήτεον δτι καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τάττεται κατηγορίαν καὶ αἱ δύναμεις καὶ ἀδύναμίαι οὐ 15 κωλύονται αἱ τοιαῦται, αἱ τε πρὸς τὸ ποιῆσαι καὶ μὴ πρὸς τὸ παθεῖν, εἰπερ καὶ ἔξεις καὶ στερήσεις ἐν ταῖς αὐταῖς εἰσὶ κατηγορίαις. καὶ ἔστιν ἡ μὲν δύναμις τοῦ ποιῆσαι καὶ μὴ παθεῖν ἐν τῷ ὑγιαίνοντι, ἡ δὲ ἀδύναμία τοῦ μὴ ποιῆσαι ἀλλὰ παθεῖν ἐν τῷ νοσοῦντι.

'Αλλὰ πῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν δτι δρομικοὶ λέγονται οὐ τῷ δια- 10 15 κεῖσθαι πως, ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν τοῦ ποιῆσαι τι ῥάδιως· τὸ γάρ μηδὲ ὅλως αὐτὰς διακεῖσθαι ἀτοπὸν ὑπονοεῖν· ἔχουσιν γάρ τοῦ πῶς ἔχοντος διάθεσιν. ἡ κατὰ μὲν τὴν τοῦ εἰδούς διάθεσιν τοῦ τελείου οὐ διά- κεινται οὔτε ὡς εὐκίνητον οὔτε ὡς μόνιμον ἔχοντες τὴν διάθεσιν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτηδειότητα διάκεινται· πρὸς ἔκεινον οὖν τὸ σημανόμενον λέγονται μὴ 20 25 διακεῖσθαι. ἡ μᾶλλον ῥήτεον δτι οὐ κατὰ τὸ διακεῖσθαι ὅλως τὸ τοιοῦτον εἰδος χαρακτηρίζεται, καὶ διακείμενον πάντως τυγχάνη, ἀλλὰ κατὰ τὸ 30 ῥάδιον ἔχειν τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ ποιῆσαι τι ἡ μὴ παθεῖν.

'Αλλ' εἰ ὁ πυκτικὸς ποιός, πῶς οὐχὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ ποιητικὸς ἔσται ποιός, ἀλλὰ δοκεῖ πρὸς τι εἶναι τὸ ποιητικόν; ἡ εἰ μὲν 25 κατὰ δύναμιν λέγοιτο τὸ ποιητικόν, ποιότης ἀν εἴη κατὰ τὸ δεύτερον εἰδος τῆς ποιότητος τὸ ἐν τῷ δυνάμει θεωρούμενον, ὥσπερ καὶ τὸ πυκτικόν. εἰ δὲ καὶ ἐνέργειαν, καθ' οὗτον μὲν διατίθησιν τὴν ψυχήν, ποιότης ἀν εἴη καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ποιότητος εἰδεῖ ταχθῆσεται. καθὼ δὲ ποιεῖ, οὐχ ὑπὸ 30 35 τὰ πρός τι, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀναχθῆσεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἀψύχων Ε οὐκ αὐτῶν αἱ νεύσεις, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν προσιόντων τὸ συντυχὸν ἀπετέλεσ- σαν, οὖπερ τὸ εἰδούς ησαν ἐκεῖνα ποιητικά. τὸ δὲ ῥάδιον οὐ τὸ κοινῶς ἐπιτηδειόν ἔστιν, ὡς εἴρηται πρότερον· οὐδέπω γάρ ἔχει τοῦτο ῥαστώνην εἰς ἀπεργασίαν, ἀλλὰ τὸ προκοπήν ἔχον τινὰ εἰς τὸ πρόσω· αὕτη δέ ἔστιν ἡ πρὸ τοῦ εἰδούς καταδεκτικὴ τοῦ τελείου λόγου καὶ οἰον μέρος μέν τι αὐτοῦ 25 35 παρασπασαμένη, τὸ δὲ δλον οὕπω ἔχουσα.

1 ἡ] ἡ Α	3 ὅτῳ εκ οὕτω corr. LK	5 λόγοις JLΑ: λεγομένοις Κν
6 ἀναφοραῖς] διαφοραῖς Α	9 καὶ αἱ ἀδύναμίαι L	10 μὴ πρὸς τὸ JLΚΑν: πρὸς τὸ μὴ b, sed vereor ne quid perierit; desiderari videntur haec fere αἱ τε πρὸς τὸ ποιῆσαι καὶ μὴ {παθεῖν καὶ αἱ} πρὸς τὸ παθεῖν
14 οὐ τῷ] οὕτω L	15 τοῦ μὴ ποιῆσαι Α	11 καὶ αἱ ἔξεις Κν εἰσι om. L
16 διακεῖσθαι αὐτὰς Α	17 εἰδούς θέσιν L	18 post ἔχειν add. φυσικὴν Arist.
μόνιμον] ὄμώνυμον L	22 τοῦ μὴ ποιῆσαι Κ	25 post εἰδος add. τὸ Α 26 τῷ(i) JL: τῇ ΚΑν 28 οὐχ ὑπὸ in marg. suppl. Ja 29 ἀλλὰ supra J ¹ : om. A
31 εἰδούς ησαν non intellego; desidero ἔδοξαν vel, si licet, ἔδοκησαν		ἐκεῖναι ποιητικά
καὶ ν 32 πρότερον] p. 242,11	33 pr. εἰς] εἰ L	34 μέν τι] μέντοι Κ

Άλλὰ διὰ τί τὴν τοῦ παθεῖν τι οὐκέτι δύναμιν, ἀλλ' ἀδύναμίαν ἔφη 63^η εἶναι; ἡ αὐτὸς ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦτο διέλυσεν, διελὼν τὰ μὲν ἐν τῷ ποιεῖν, τὰ δὲ ἐν τῷ παθεῖν, καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τὸ ἐν ἑτέρῳ ἡ *{}* ἕτερον ποιεῖν ἀποδούς, τὸ δὲ πάσχειν τὸ ὑφ' ἑτέρου πάσχειν ἡ *{}* 5 ἕτερον. κοινότερον μέντοι δύναμις ἐπί ἀμφότερα ταῦτα διατείνει, ιδίως δὲ τὴν ἀδύναμίαν ἀπολογίζεται εἶναι ἐν τῷ πάσχειν. ἀλλὰ πῶς τὴν ἀδύναμίαν ἐν τῷ πάσχειν ἔθετο; εἰ γάρ τις ἐπαλλάττων προσβιάζοιτο τὴν τοῦ πάσχειν 10 δύναμιν ἀδύναμίαν εἶναι τοῦ ποιεῖν, ὥσπερ τὴν τοῦ ποιεῖν δύναμιν ἀδύναμίαν εἶναι τοῦ πάσχειν, ἔξει τι ἀμφισβήτειν. ἡ κοινότερον μὲν ταῦτα 15 ἐλίσσεται ἀπὸ τῶν ἑτέρων ἐπὶ τὰ ἔτερα, κυρίως μέντοι ἡ μὲν δύναμις ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι τι ἡ μὴ παθεῖν ἀρμότει, ἡ δὲ ἀδύναμία ἐπὶ τοῦ παθεῖν. τῶν μὲν γάρ βελτιόνων εἰσὶν αἱ δυνάμεις, ὅν καὶ ἡ φύσις ἐξ ἀρχῆς, τῶν δὲ χειρόνων αἱ ἀδύναμίαι. ἀλλὰ εἰ αἱ ἀδύναμίαι στερήσεις, αἱ δὲ στερήσεις 20 οὐκ ἔχονται, πῶς οὖν ἔφη ἔχειν ἀδύναμίαν τοῦ πάσχειν; ἡ τὸ ἔχειν ἀδύνα- 25 μίαν καταχρηστικώτερον εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔστερησθαι δυνάμεως. ἡ ἐπειδὴ σύνεισιν αἱ ἀδύναμίαι ταῖς δυνάμεσιν (ἡ γάρ ὑγεία δύναμιν ἔχει τοῦ ποιῆ- 30 σαι τὰ ὑγεινὰ καὶ ἀδύναμίαν τοῦ παθεῖν τὰ νοσώδη), διὰ τοῦτο οὐδὲν ἄτοπον ἔχεσθαι καὶ τὰς ἀδύναμίας ὡς συνυπαρχούσας ταῖς δυνάμεσιν. ἀλλὰ πῶς τὸ μαλακὸν κατὰ ἀδύναμίαν ἀφωρίσατο τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι, εἰπερ 35 ἡ μὲν ἀδύναμία στέρησίς ἐστιν, τὸ δὲ μαλακὸν εἰδός τι ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ σκληρόν; ἡ δυνατὸν τὸ αὐτὸν καὶ ὡς εἰδός θεωρεῖσθαι, δταν κατὰ τὸ εὐδαιμότερον λαμβάνηται, καὶ ὡς ἀδύναμίαν τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι.

Μετὰ δὲ τὰς ἐνστάσεις καὶ διαιλύσεις καιρὸς ἂν εἴη καὶ ἐμοὶ τὰς νοερωτέρας τῶν ἑξῆγητῶν ἐπιβολὰς περὶ τῆς φυσικῆς ταύτης δυνάμεως 25 παραγράψειν, τίς τέ ἐστιν λέγοντι καὶ ἐν τίσι θεωρεῖται τῶν ὄντων. ἔστιν δὲ καθόλου τοῦτο τὸ γένος πᾶσιν ὑπάρχον τοῖς ὄπωσοῦν τελειουμένοις· οὐ γάρ δλως ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον παραγίνεται τι, εἰ μὴ μέση δύνα- 30 μις παρείη ἐπιδιδοῦσα μὲν τὸ ἐνδεές εἰς τελείωσιν, δεχομένη δὲ τὴν ἀπο- πλήρωσιν ἀπὸ τοῦ τελειοτάτου. συναγωγὸς οὖν ἔστι τῶν ἄκρων καὶ οὐδὸν 35 παρέχει τὴν ἀπὸ τῶν ὑποδεεστέρων ἐπὶ τὰ κρείττονα καὶ παρατκευὴν ἐντίθησι καὶ ἀφορμὴν εἰς τελείωσιν μοιράν τέ τινα προειληφεν ἀπὸ τῆς ἐνερ- γείας· καὶ οἷον ἔλλαμψίς τίς ἐστιν ἀπὸ τῆς τελείας οὐσίας καὶ ἔξεως καὶ προθέρμανσίς τις ὡς ἔλλυχηνίου πρὸ τῆς τοῦ πυρὸς θερμότητος· καὶ εἴδους δὲ μετρία μετουσίᾳ ἀπομειζομένη κατὰ μέτρα καὶ οὐχ δλη παροῦσα νοείσθω 45 50 ἡ τοιαύτη δύναμις. τοιαύτη δὲ οὖσα ἐν ταῖς φυχαῖς θεωρεῖται ταῖς μερι-

2 Μετὰ τὰ φυσ.] Δ 12 p. 1019 a 15

3 τὸ μὲν JLK: τῶ μὲν Av τὸ] τὸν A

4 ἡ ex Arist. add. b utrobique ποιεῖν om. JL τὸ δὲ JLK: τῶ δὲ Av

πάσχει (post δὲ) K 6 post πάσχειν add. ἔθετο L, sed del. 12 ἔστιν L

15 καταχρηστικότερον, ὁ ex ὧ fec. vid. A¹ 16 τοῦ] τὰ L 19 ἀφορίσατο A

μὴ supra Ja 23 λύσεις, sed δια supra J¹ 25 λέγοντι] λέγων τι b

26 τὸ γένος τοῦτο colloc. deinde τοῖς add. A 30 τὰ] τὴν K 32 ἔλλαμψις scripsi (idem coniecit Hayduck ad Paraphr. p. 44,21): ἔλλειψις libri 33 πρὸ] πρὸς L

34 μετουσίᾳ ex οὐσίᾳ corr. vid. J¹

καὶς· δταν γὰρ ὁ τῆς ψυχῆς νοῦς ὑπὸ τοῦ χωριστοῦ τελειοῦται, δύναμις ἐστιν ἡ προάγουσα τὸν νοῦν τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ νοερὸν εἰδός καὶ τὴν κατ' ἐνέργειαν νόησιν. διαφανῆς δὲ μάλιστά ἐστι κατὰ τὴν φύσιν· τὰ γὰρ ἔργα τῆς φύσεως ἐν κινήσει ἐστίν, ητις ἔκ | τῆς δυνάμεως ταύτης εἰς ἐντελέ- 64r Λ
5 χειαν ὀδεύει, καὶ ἐν μεταλήψει λόγων, ητις οὐκ ἐν ἄλλῳ παραγίνεται ἡ ἐν τῷ δυναμένῳ δέχεσθαι· οὐ γὰρ πᾶν εἰδός εἰς τὸ τυχὸν ἐγγίνεται, ἀλλὰ τὸ δυνάμενον παραγίνεσθαι εἰς τὸ ἐπιτηδεῖως ἔχον ὑποδέχεσθαι. καὶ ἐν τῇ ψυχῇ δέ, καθ' ὅσον φύσεως ἐφάπτεται τοῦ ἐνέργειά νοῦ ἀφισταμένη, κατὰ τοσοῦτον τὸ δυνάμει θεωρεῖται. ὀρθῶς ἄρα λέγεται ὡς ἡ δύναμις αὕτη 10 διαφερόντως τὴν τῆς φύσεως οὐσίαν συμπληροῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως ἡ ἐνταῦθα τὸ ὅλον τοῦτο φυσικὰ δυνάμεις τὰς δευτέρας ποιότητας ἀφορίζεται, ὡς τῆς τε δυνάμεως ταύτης ἐν τῇ (φύσει) κυρίως ἀφωρισμένης καὶ οὐδὲ ἄλλως νοούμενου τοῦ ἐτέρου ἡ διπερ ἐστὶ θάτερον. καὶ ἐν παντὶ δὲ τῷ κόσμῳ εἴ τις προάγοι τὸ γένεσις, οὐκ ἄλλως ἡ διὰ τῆς δυνάμεως εἰς οὐσίαν 15 προάγεται καὶ ἀποτελεῖται ἡ τῇ ὅλῃ ἐν τῷ δέχεσθαι τὸ εἰδός διὰ δυνάμεως εἰς αὐτὸν παραγίνεται· αὐτὴ δὲ ἡ δι' ἐαυτῆς ἵκανη ἐστιν προβιβάζεσθαι, 20 ὡς ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ψυχῶν, ἡ ῥάδιως εἰς τὸ τέλειον ὑπὸ τῆς ἐνέργειας προάγεται. ἀλλὰ τοιαύτη μέν τις καὶ ἐν τοιούτοις ἡ δύναμις τὴν ἐαυτῆς ὑπόστασιν ἐκληρώσατο.

20 'Ἐπιστημονικώτερον δὲ ἀν εἴη καὶ τὰς δόξας ἀναζητῆσαι τὰς περὶ τῆς τοιαύτης δυνάμεως τῆς κατ' ἐπιτηδειότητα, εἴτε ἐν ποιότησιν αὐτὴ φυσικῶς θεωρεῖται εἴτε ἐν οὐσίαις εἴτε ἐν ἄλλῳ διφοῦν ἐτέρῳ γένει τῶν ὄντων. ἄρα οὖν ἀπὸ τῆς ὅλης τὸ δυνάμει καὶ ἡ δύναμις αὐτή, ὡς τινες οἴονται, ἡ αὐτὴ ἡ ὅλη τὸ δυνάμει, ὡς ἄλλοις δοκεῖ; ἡ τοῦτο ἀτοπον· οὔτε γὰρ 15 25 παρέχεται τίνα αἰτίαν ἡ ὅλη ἀφ' ἐαυτῆς ἀσθενής οὐσία πάντη οὔτε οὐσίαν ἐνδιδωσιν ἐκπεπτωκοῦ τοῦ ὄντος οὔτε δυνάμεως ἀρχὴν παντελῶς οὐσία ἀδύναμος οὔτε ποιότητος ἀφορμὴν ἀποίων οὖσα καθ' ἐαυτήν, ἀλλ' οὔτε ἔχει τι γόνιμον ἐστεργμένη πάντων καὶ ἐν ἐνδείᾳ οὖσα καὶ πενίᾳ καθ' ἐαυτήν. ἀλλ' οὐδὲ σχέσις ὅλης τὸ δυνάμει τῆς πάντη ἀσχέτου οὐδὲ πλε- 30 35 ονασμὸς τοῦ πρώτου ὑποκειμένου τοῦ μηδεμίαν ἔχοντος διαφορότητα ἐν τῷ ἐαυτῷ οὐδὲ ἔκτασις ἡ συστολὴ ἡ μάνωσις ἡ πόκνωσις τῆς ἀπεστερημένης πάσης κινήσεως ὅλης οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν περὶ τὴν ὅλην ἐπινοούμενων Β αἰτίον γίνεται τῆς τῶν δυνάμεων ὑποστάσεως· εἰδόους γὰρ θεωρεῖται προσ- ποκατασκευή τις ἡ δύναμις αὕτη, οὐκ ἀποίων τινῶν σχέσις. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ εἰδός, καθ' ὃσον ἐστὶν εἰδός καὶ ἐστηκεν ἐν τῇ οἰκείᾳ τελειότητι καὶ οὐδὲν ἐαυτό, οὐκ ἀν ταύτη γε τῇ οὐσίᾳ παράγοι τὴν δύναμιν· τέλειον γὰρ καὶ

1 ὑπὸ] ἀπὸ ν	χωριστοῦ Α, Par. p. 44,25 H.: χωριστικοῦ JLKy	5 λέγων Κ
8 ἀφισταμένη Α	12 φύσει add. b	13 ἄλλως
εκ ἄλλων corr. K	14 οὐκ ἄλλως] οὐ καλῶς Α	διὰ supra K 15 δέχεσθαι]
ἐνδέχεσθαι L	16 εἰς] πρὸς Α	αὐτὸν] αὐτὴν?
18 τις, τις in ras. J	19 ἐαυτοῦ K	21 αὐτὴ om. Α 23 ἄρα J: ἄρα ΙΑ:
ἄρ] Kv 24 pr. η] καὶ Α	26 ἐκπεπτωκοῦ L	ἀρχὴ Α 28 γόνιμον Κ
ἐν om. Α	29 οὐδὲ η σχέσις ν	32 ἄλλον Α 34 η L
36 παράγοι JKΑ, οι e corr. J: παράγει Ι: παράγη ν		

ὅλον ὑπάρχον ἐν ἔαυτῷ προέχει τῶν κατὰ ἀπομερισμὸν εἰδῶν ὑφίσταμένων 64r
δυνάμεων. λείπεται τοῖνυν ἀπὸ τῆς συνόδου τούτων, ὅλης τε καὶ εἰδους²⁵
ἢ τῶν ἀνάλογον ἔχοντων πρὸς ὅλην καὶ εἰδῶς, ὑφίστασθαι τὴν τοιαύτην
δύναμιν. ἐν οὖν τῇ ὅλῃ συνίσταται ἡ δύναμις ἀπὸ τοῦ εἰδους κατὰ τὴν
5 ἀμφιγέπη τῶν λόγων μετουσίαν, ὅταν προτῇ τις ἀπ' αὐτῶν πρόδρομος ἐπι-
τηδειότητης, ὡς εἶναι μὲν τὴν μετουσίαν ὑποδοχὴν τῆς ἔξεως, ἡ δὲ ὑποδοχὴ
τῆς ἔξεως προεισφέρει εἰς ἐνέργειαν. καλὸν τὸ σῶμα δὲ καλὸν ἡ ψυχὴ τὴν
ἐπιτηδειότητα δέχοιτο ταύτην, ταῦτα πάντα σφέσι τὴν πρὸς τὴν ὅλην ἀνα-³⁰
λογίαν, καθ' ἥν πρὸς τὰ τελειότερα ἔαυτῶν ὡς πρὸς εἰδῶς συνταττόμενα
10 κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔαυτῶν ὑπόστασιν ἐπιτηδειότητα ἵσχει πρὸς τὴν
τελειότεραν μετουσίαν· τὰ γὰρ ἐν γενέσει ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον
προκόπτοντα τὴν ὑποδοχῆς τῆς ἔξεως προκοπήν δεξάμενα, εἴτα τῆς
τελειότερας μεθέξεως εὑμοιρήσαντα, τοῦ μὲν μετεχομένου μένοντος, τοῦ δὲ
μετέχοντος ὅλον ἄμα τὸ εἰδός μὴ δυναμένου καταδέξασθαι, ἄλλην πρὸ ἄλλης
15 δεῖ μέθεξιν ἀτελεστέραν πρὸ τελειότερας ὑποδέχεται. κατὰ ἀναλογίαν δὲ³⁵
τινα καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων ἀπὸ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων, αἱτίνες νοερά
τέ εἰσιν καὶ καθαρῶς ἀσώματοι, τὴν ἐπιτηδειότητα ταύτην θεωρήσωμεν.
σαφὲς οὖν ἐκ τούτων γέγονεν, ὡς καὶ περὶ ψυχὴν καὶ περὶ σῶμα καὶ περὶ
τὸ κοινὸν ζῴων ἐνυπάρχουσιν καὶ διποτὲ ἐν τε τῷ ποιῆσαι καὶ ἐν τῷ
20 παθεῖν ἡ μὴ παθεῖν ἀπλῶς οὕτως θεωροῦνται κατὰ κοινήν τινα μετουσίαν.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐπ' ἄμφῳ ῥοπῆς αὐτῶν πρός τε δύναμιν καὶ⁴⁰
ἀδύναμίαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥᾶδίως καταφαίνεται· διότι γὰρ συμμίγνυται τὰ Γ
ώς ἐν ὅλης τάξει ὑποκείμενα πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν λόγων ἀπομερισμούς, διὰ
τοῦτο ἡ ἀπὸ τοῦ λόγου κατιοῦσα μοῖρα ἀμφιβολος γίνεται, πρός τε δύνα-⁴⁵
25 μιν καὶ ἀδύναμίαν ἐπ' ἵσης ἐπικλίνουσα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα τὰ εἰωθότα
λέγεσθαι περὶ τῆς τούτων φυσικῆς τάξεως τῶν δυνάμεων πρόδηλα τοῖς δι'
ἡκριβωμένης αὐτὰ τῆς ἐπιστήμης μετιοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ μεταβολὴ θεωρεῖ⁵⁰
ται κατὰ τὰς φυσικὰς δυνάμεις· ἐν γὰρ τῷ προάγεσθαι καὶ διδύειν ἐπὶ τὸ
τέλειον αὗται θεωροῦνται· καὶ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἡττον ἐν ταῖς δυνά-⁵⁵
μεσιν ὑπάρχει ταύταις διὰ τὸ προβιβάζεσθαι δεῖ τὰς ἐπιτηδειότητας τῆς
φύσεως.

'Ἐπιστάσεως δ' ἀν εἴη ἄξιον, μήποτε ταῦτα μὲν περὶ τὰ σύνθετα καὶ
μετεχόμενα τῶν δυνάμεων πρώτως ὑφέστηκεν, αὐταὶ δὲ αἱ δυνάμεις οὐδὲν
τοιοῦτον πάσχουσιν· ἥδη γὰρ ἔχουσι τινα ἀπὸ τῶν εἰδῶν μετουσίαν. ἡ μᾶλλον
35 τὰ μὲν μετέχοντα τῶν δυνάμεων αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἀδύναμα ὄντα οὐδὲ μετα-

1 περιέχει Α	ἀπομερισμῶν L:	ἀπὸ μερισμῶν A	9 ἔαυτῶν ex ἀντῶν corr. J ¹
συνταττομένη Kv	10 πρώτης L	ἔαυτῶν scripsi: ἔαυτης libri	14 πρὸ
ἄλλης J: προάλλης A: πρὸς ἄλλης LKv		15 πρὸ J: πρὸ A: πρὸ in πρὸς mut. L:	
πρὸς Kv	ὑποδέχεσθαι Kv	16 τῶν (post ἀπὸ) om. L	17 ἔστιν L
ἀσώματοι A	25 alt. τὰ om. LA	26 πρόδηλα Kv: πρόδηλον JLA, sed ˘ in lin.	
et in marg. A	26. 27 δι' ἡκριβωμένης scripsi: διηκριβωμένης JLK: διακεκριμένοις A		
27 τῆς] τοῖς A	μεταβολῆς K	28 προσάγεσθαι A	33 τῶν δυνάμεων]
τῆς δυνάμεως A	αὗται LAv	34 ἥδη] εἰδῆ A	35 μὲν om. Kv
ἀδύνατα Kv	35. 25,1 μεταβολῆς τὸ ἐπὶ τὸ A		

θιολήν τὴν ἐπὶ τὸ τέλειον οὕτε προβιβασμὸν ἐπιδέχεται, κατὰ δὲ τὰς φυσι- 50
κὰς ὑπάρχει ταῦτα, αἵτινες διά τε τὴν ὑλικὴν ἔνδειαν καὶ τὴν πρὸς
τὸ τέλειον εἰδὸς ἀνάτασιν τὸν τε προβιβασμὸν τοῖς μετέχουσιν ἔσωτῶν παρέ-
χονται καὶ τὴν ἐπὶ τὸ τέλειον μεταβολὴν καὶ τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
5 ἡττον κίνησιν, | κατὰ τὸ ζωτικὸν μᾶλλον τῶν μετεχομένων λόγων ἥπερ κατὰ 64° Δ
τὸ εἰδητικὸν ἀφορισθεῖσαι διὰ τὴν κίνησιν.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν εἰρύμὸν τῆς ἀκριβοῦς θεωρίας καὶ περὶ τοῦ μαλα-
κοῦ καὶ σκληροῦ δεῖ ποιῆσασθαι λόγον, ὁπόθεν ταῦτα γίνεται πρώτως, ἀρα
διάστασις, ή μὲν στερεά, ή δὲ ἀραιοτέρα, τὸ σκληρὸν καὶ μαλακὸν ἐποίησεν
10 καὶ πύκνωσις καὶ μάνωσις ἡ κενοῦ πολλοῦ ἀπόληψις, ὅπου δὲ συνίζησις
καὶ ἀποπλήρωσις τῶν κενωμάτων τὸ διάφορον ἐν ἑκατέρῳ παρέχεται ἡ ὄλης 5
πλεονασμὸς καὶ ἔνδεια ποιεῖ τὸ μὲν σκληρὸν, τὸ δὲ μαλακόν. ἡ πάντα τὰ
τοιαῦτα ἐπιγεννηματικὴν ποιεῖ τὴν τῶν κατὰ λόγον διαφερόντων ἴδιότητα.
ἀρα οὖν πιπτούσης τῆς δυνάμεως καὶ μὴ δυναμένης ἀνέχειν ἔσωτὴν ἡ
15 ἀντίτυπος καὶ σκληρὸς ποιότης ὑφίσταται, ηδὲ τοῦ μαλακοῦ ἐν τῷ ἀνέχειν τὴν
δύναμιν ἔσωτὴν καὶ κουφίζειν μετέωρον οὔτως ἀπολεπτύνει καὶ ἀπαλωτέραν
τὴν σύστασιν ἀπεργάζεται; ἀλλ’ οὔτως ἀν τὸ ἐναντίον εἴη συμβαῖνον ἡ 10
ἥπερ Ἀριστοτέλης βούλεται· οὐ γάρ ἔτι τὸ μὲν σκληρὸν κατὰ δύναμιν, τὸ
δὲ μαλακὸν κατὰ ἀδύναμίαν ἔσται, ἀλλὰ τούναντίον η μὲν ἀνέχουσα ἔσωτὴν
20 λεπτότης ἐν δυνάμει ἔσται τοῦ ἔσωτὴν ἐπαίρειν, η δὲ σκληρότης ἐν ἀδυνα-
μίᾳ τοῦ αὐτοῦ τούτου. βέλτιστον οὖν ἀντὶ τούτων κατὰ τὴν συνοχὴν ἡτοι
ὑπερβάλλουσαν ἡ ἐλλείπουσαν τὸ διάφορον αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. τά τε γάρ
ἀλλὰ τούτῳ συμφωνεῖ καὶ τὸ λέγεσθαι τὸ μὲν σκληρὸν δύναμιν ἔχειν τοῦ
μὴ ῥάδίως διαιρεῖσθαι, τὸ δὲ μαλακὸν ἀδύναμίαν τοῦ αὐτοῦ τούτου· τὸ γάρ 15
25 δυσδιαιρέτον ἡ εὐδιαιρέτον κατὰ τὸ τῆς συνοχῆς ὑπερβάλλον ἡ ἐλλείπον
συνίσταται. τὸ δὲ αὐτὸ ἀν τις καὶ κατὰ τὴν τοῦ εἰδούς μᾶλλον ἡ ἡττον
ἐπικράτειαν ἀπολογίσαιτο, σκληρὸν μὲν τὸ τοῦ εἰδούς ἀντεχόμενον μᾶλλον,
μαλακὸν δὲ τὸ ἐναντίον ἀφοριζόμενος. μῆποτε δὲ κατὰ λόγους διαφόρους
30 ἐκάτερον τούτων ἀποτελεῖται καὶ κατὰ εἰδῶν τελείων ἀντίθεσιν. ὥσπερ τὸ
θεριδὸν καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ γλυκὺ καὶ πικρὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ μανόν.
εἰ γάρ πᾶν μὲν τὸ κατὰ φύσιν ἔχον τελείων ἔχει τοῦ οἰκείου εἰδούς ἀντί- 20
ληψιν, ἔστιν δέ τινα μαλακὰ κατὰ φύσιν, ὡς ζῷά τινα δλα καὶ φυτὰ καὶ ἐν
τοῖς τοῦ ζῷου μορίοις ὁ πνεύμων, πῶς ἀν εἴη κατ’ ἐλλείψιν εἰδούς τὸ E
μαλακὸν ἀφοριζόμενον; πῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ μαλακὸν κατὰ ἀδυνα-
35 μίαν θεωρεῖ τοῦ μὴ ῥάδίως διαιρεῖσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ νοσῶδες κατὰ ἀδυνα-

2 ἔχει Λν: ἔχοι JLK	5 μετεχόντων compend. Λ	6 ἀφορισθεῖσα Λ	8 ἄρα Kv
9 στερέεὰν καὶ τὸ μαλακὸν Λ	11 διάφορον ΚΑν, Par. p. 45,25 II. (cf. I. 22): διαφέρον JL	12 ποιοὶ JL	13 ἐπιγεννηματικὴν v: ἐπιγενηματικὴν ceteri; cf. p. 255,24 τῶν οι. Λ
15 καὶ οι. v σκληρὰ ποιότης scripsi: σκληρότης JLKv: σκληρότητος, sed ης supra A ¹ ante ἐν add. καὶ Lv	16 καὶ (ante ἀπαλωτέραν) bis Λ		
20 ἀπαλρειν Kv	22 ἀναλογίζεσθαι Λ: ὑπολογίζεσθαι Par.	24 ἀδυναμίαν οι. I.	
26 τοῦ οι. I.	27 ἀπολογήσαιτο Λ: ὑπολογίσαιτο Par.	28 τούναντίον v	
ἀφοριζόμενον Α	32 μαλακὸν οι. I.	33 ὁ οι. K	34, 35 θεωρεῖ κατὰ ἀδυναμίαν Α
35 τοῦ] τὸ K			

μίαν τοῦ μὴ πάσχειν τι ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων; τὸ γάρ νοσῶδες αὐτό· 64^τ
 θεν κατὰ στέρησιν ὑφίσταται καὶ ἔλλειψιν τοῦ εἰδούς καὶ οὐ κατὰ εἶδος
 ἀντιθέτον. μήποτε οὖν διττὸν εἶδος ἀδύναμίας διὰ τούτων ἐνδείκνυται; ἐν 25
 μὲν τὸ κατὰ στέρησιν, ὡς τὸ νοσῶδες ἀδύναμίαν ἔχει τοῦ μὴ πάσχειν
 5 ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων, οὐ δύναμιν εἶχεν τὸ ὑγιεινόν, τὸ δὲ κατὰ εἶδος
 ὑφεστώς, ὥσπερ τὸ μαλακὸν ἀδύναμίαν ἔχει τοῦ μὴ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι,
 ὥσπερ τὸ σκληρὸν ἀδύναμίαν ἔχει τοῦ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι· ὡς δὲ χεῖρον
 ἐν τῇ ἀντιθέσει τὸ μαλακὸν κατὰ τὴν ἀδύναμίαν ἀφωρίσθη. ἀρά οὖν καὶ
 τὸ ὑγιεινὸν ἀδύναμίαν εἴποιμεν ἔχειν τοῦ πάσχειν ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τυχόν-
 10 τῶν; ἡ οὐκ ἄν τις ἀδύναμίαν καλέσσειν τὸ διὰ δυνάμεως ὑπερβολὴν παρόν· 30
 τὸ μὲν γάρ σκληρόν, ἀτε μὴ ἔχον τὰ τῷ μαλακῷ προσήκοντα εἰδεῖ ὅντι,
 οὐδὲν ἄτοπον ἀδύναμίαν ἔχειν τὴν κατὰ ἑτερότητα, τὸ δὲ ὑγιεινὸν μὴ ἔχον
 τὰ τοῦ νοσῶδους κατὰ στέρησιν ὑφεστηκότος οὐκ ἀν λέγοιτο ἀδύναμίαν ἔχειν.
 ὅπως δὲ ἂν ἔχῃ, δῆλόν ἐστιν ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἡ τε δύναμις καὶ ἡ
 15 ἀδύναμία· τοῦ γάρ μὴ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι δύναμις μὲν τὸ σκληρόν, ἀδύνα-
 μία δὲ τὸ μαλακόν, ὥσπερ οἷμα καὶ τοῦ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι ἀνάπαλιν.
 οὐκ ἐκ ταύτημάτου δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῷ τέλει τῶν τοιούτων δυνάμεων 35
 τοιαῦτα παραδείγματα τέλεικεν, ἀλλὰ βουλόμενος καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν
 παραδηλῶσαι, ὅτι ἔσχατα ἐν τῇ φύσει τῶν δυνάμεων οὖσαι τὰ ἔσχατα
 20 τῶν ὄντων διεκληρώσαντο.

p. 9 a 28 Τρίτον δὲ γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη
 39 ζῶς τοῦ ὥστε πάθη μὲν λέγεται τὰ τοιαῦτα, ποιότητες δὲ οὐ.

Γένος τρίτον πάλιν λέγει ποιότητος ἀντὶ τοῦ εἰδούς τῷ γένει χρησά- Z
 μενος ἡ καὶ κυρίως γένος εἰπών· κανὸν γάρ τὸ ἀνωτάτῳ γένος ἐστίν, 41
 25 ὥσπερ ἡ ἀπλῶς ποιότης ἡ τὸ συμβεβήκος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς γένος ὡς εἰς
 εἰδῆ οἰκεῖα διαιρούμενον, γένος δὲ τῶν ὑπαλλήλων λεγομένων γενῶν. εἰς
 δύο δὲ διαιρεῖ τὸ τρίτον τοῦτο γένος, εἰς τε τὰς παθητικὰς ποιότητας
 καὶ τὰ πάθη, οἷς κοινὸν μὲν ἐστι τὸ ποιὸν ὄπωσοῦν (ποιὰ γάρ καθ'
 ἔκατερον λέγεται τὰ ἔχοντα) καὶ ἔστι μέντοι τὸ πάθος, κοινὸν δὲ τὸ ἐν ἐκατέρῳ
 30 τούτων διαιφόρως θεωρεῖσθαι τὸ πάθος, ἡ ὡς πάθος ἐμποιοῦν τῇ αἰσθήσει, 45
 ὥσπερ ἡ γλυκύτης πάθος τι κατὰ τὴν γεῦσιν ἐμποιεῖ καὶ ἡ θερ-
 μότης κατὰ τὴν ἀφήνη, ἡ ὡς ἀπὸ πάθους ἐγγινόμενον, ὥσπερ ὠχρότης
 τοῖς φοβηθεῖσιν καὶ ἔρευθος τοῖς αἰδεσθεῖσιν ἐγγίνεται· ιδίᾳ δὲ τῆς παθη-
 τικῆς ποιότητος καὶ τοῦ πάθους διάκρισις, ἣν ἐφεζῆς ὁ Ἀριστοτέλης ἐπά-

3 ante ἀδύναμίας supra τούτων A¹ διὰ τούτων om. A 6 ὑφεστὸς L τοῦ] τὸ A
 7 ὥσπερ] οὖτως Kν, cf. p. 20,11 8 ἀφορίσθη b καὶ] κατὰ A 11 μὲν om. A
 13 τὰ] τὴν K ὑφεστηκότα Kv 14 ἔχοι v 14. 15 καὶ ἀδύναμία A
 17 τοιούτων in marg. suppl. Ja 18 post ἀλλὰ add. δη̄ v 21 δὲ om. A ut Arist.
 cod. e 22 τὰ δὲ τοιαῦτα ποιότητες οὖν K 24 τὸ ex τῷ corr. L: τῷ A
 25 ὡς εἰς JLA: ὡς Kv: εἰς b 26 γενῶν in marg. suppl. Ja 27 δὲ om. Kv
 διαιρεῖ] διαιρεῖται A 29 κοινὸν δὲ] τὸ κοινὸν δὲ καὶ A τὸ, ὃ in ras. L⁴: τῶι J
 ἐν in ras. L⁴ 33 ἔρυθρος A αἰδεσθεῖσιν v

γει. καὶ γὰρ δσα μὲν ἀπὸ δυσκινήτων παθῶν καὶ παραμονίμων 61^c
τὴν ἀρχὴν εἰληφεν, παθητικὰ ποιότητες λέγονται, ὥσπερ ή κατὰ
φύσιν ωχρότης ἡ μελανία ἡ αἱ διὰ νόσου μακρὰν καὶ καύματος 60
συνέχειαν γενόμεναι· ωχρίαι γάρ οὐτοὶ καὶ μέλανες ὥσπερ οἱ κατὰ φύσιν
5 λέγονται· δσα δὲ ἀπὸ ράδίως διαλυομένων καὶ ταχὺ ἀποκαθιστα-
μένων γίνεται, ὥσπερ ή ἀπὸ φόβου ωχρότης ἡ τὸ ἀπὸ αἰδοῦς ἔρευθη,
ταῦτα πάθη μὲν ἐστιν καὶ κατὰ τοῦτο ὄπωσοῦν ποιοὶ οἱ μετέχοντες, |
καὶ⁵ δσον πεπόνθασιν. ἐρυθρίασαι γοῦν καὶ ωχρίασαι λέγομεν τοὺς τοιού- 65^a A
τους, οὐ μέντοι ποιούς· ποιὰ γάρ τὰ πάθη ταῦτα ἐστιν. δὸς οὐδὲ παρ-
10 ανύμως λέγομεν ωχρίας ἡ ἐρυθρίας τοὺς τοιούτους, ἀλλ’ οἵτι πεπόνθασι
μόνον· οἵτι γάρ ωχρίασαν ἡ ἐρυθρίασαν, ταύτη πως μετέχουσι τῆς ποιότη-
τος, οὐ μέντοι οἵτι ποιοὶ κατὰ ταῦτα γεγόνασιν. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς δὲ τὸ
ἀνάλογον· παθητικὰ μὲν λέγονται ποιότητες ἡ τε κατὰ φύσιν ὀργὴ καὶ 5
πραότης καὶ ἐν ἔξει γενόμεναι· ποιοὶ γάρ κατὰ ταῦτα, ὀργίκοι καὶ πρᾶσι
15 λέγονται οἱ ἔχοντες· πάθη δὲ τὰ ἀπό τινων ἐπ’ ὀλίγον συμβαίνοντα, ὡς ὁ
ἀπὸ λύπης ὀργισθείς· οὐ γάρ λέγεται ὀργίλος ὁ τοιοῦτος, ἀλλ’ οἵτι ὠργίσθη
μόνον. ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων ἔννοια τοιαύτη.

Πάντως δέ τις καὶ ἐνταῦθα ἐπιζητήσειν, πῶς πρότερον μὲν τὴν διά-
θεσιν καὶ τὴν ἔξιν ἐχαρακτήριζεν τῷ εὐμεταβόλῳ τε καὶ δυσμεταβόλῳ, νῦν
20 δὲ τούτοις αὐτοῖς τὰ πάθη διακρίνει καὶ τὰς παθητικὰς ποιότητας. καὶ
εἴρηται μὲν καὶ ἐν ἔκείνοις τινὰ πρὸς ταύτην τὴν ζήτησιν, οἵτι ἐκεῖ μὲν 10
ἔξεις καὶ διαμέσεις τὰς ἐκ διασκαλίας καὶ ἔξωθεν ἐγγινομένας παραδίδωσιν
ώς δυσκινήτους τε καὶ εὐκινήτους τελειότητας, ἐνταῦθα δὲ παθητικὰς ποι-
ότητας καὶ πάθη τὰ φύσει. εἰ δέ τῷ μὴ ἀρκεῖ ταῦτα, λεγέσθω καὶ νῦν
25 συντόμως, οἵτι ἡ θερμότης, καθὸδο μὲν διατίθησιν ὄπωσοῦν τὸ ὑποκείμενον,
διάθεσις λέγεται· καθὸδο δὲ μόνιμον ἔχει τὴν διάθεσιν, ἔξις καλεῖται· καθὸδο
30 δὲ ἀπὸ τινος ποιήσαντος, δὲ ἐπιπολαίως ἐνεγένετο, πάθης λέγεται· καθὸδο
δὲ δευτοποιῶς καὶ μονίμως ἐνεγένετο τὸ πάθος, παθητικὴ λέγεται ποιότης. 15
ἄμφω δὲ ταῦτα κατὰ πάθος θεωρεῖται, ὡς ἀπὸ πάθους γενόμενα καὶ
35 ως πάθος ταῖς αἰσθήσεσιν ἐμποιοῦντα· κατ’ ἄμφω γάρ τὸ πάθος θεω-
ρητέον ἐν αὐτοῖς, ὥστε ἡ θερμότης, εἰ πρόσκαιρος εἴη, τοῦ μὲν ἔχοντος
σώματος καὶ ἐπάγοντος ἄλλῳ διάθεσις ἀν εἴη, τοῦ δὲ θερμαινομένου
οῦτας, ως ἔχειν μὲν ἥδη τὸ εἰδός τῆς θερμότητος, μὴ δύνασθαι δὲ ἄλλο
θερμᾶναι, παθητικὴ ποιότης· εἰ δὲ ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἰδός θεωροῖτο, 20

1 ἀπό τινων παθῶν δυσκ. Arist. παρανύμων v 2 παθητικὰ om. plerique Arist.
codd. 3 αἱ οὐ. v αἱ (sic) διὰ v (in νόσον) ex αἰδὼς corr. L¹ 6 η ex καὶ
corr. Ja 7 δωσοῦν post μετέχοντες coll. A 8 π||πόνθασιν K ωχράνσαι K
ἐλέγομεν A 9 ποιός, ποι in ras., οὐς supra Ja γάρ supra Ja τὰ ταυτὰ (sic)
πάθη A 11 ἐρυθρίασαν v 14 καὶ (ante ἐν) om. A 15 ὀλίγων JL
16 ὀργησθείς K 18 πρότερον] p. 8b27 20 post αὐτοῖς add. εἰς A 21 εἴρηται]
p. 238,10 sqq. 25 σύντομον JL 27 ἐγένετο A 28 δὲ om. L δευτοποιῶς K
ἐγένετο A τὸ om. L 31 αὐτοῖς v: αὐταῖς JLA: αὐτ||||| K 33 ἥδη
ex εἰδῆ corr. L: εἰδῆ Kν

πάθος ἀν εἴη. ὅστε εἰ καὶ διόμασιν ἐχρήσατο τοῖς αὐτοῖς, τῷ τε μονίμῳ καὶ οὗτῳ εὑμεταβόλῳ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν αὐτῶν σημαίνομένων.

^B Άλλὰ πῶς τὰς φύσεις ὑπαρχούσας παθητικάς ποιότητας εἶναι φῆσιν, ἀπὸ συμβεβηκότος τινὸς αὐτὰς τοῦ πάθους ἐμποιεῖν ταῖς αἰσθήσεσι χαρα-
δοῦ κτηρίσας, καίτοι οὐδὲ ποιότητας ἀπλῶς οὔσας, ἀλλ' οὔσιας μᾶλλον, εἰπερ
μέρη οὐσιῶν, τὰ δὲ μέρη τῶν οὐσιῶν οὐσίαι; ἢ διτὶ κατὰ μὲν τὸν λόγον
αὐτὸν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσιώδη μέθεξιν οὐρήσεον τὴν θερμότητα τοῦ
πυρὸς παθητικὴν ποιότητα, ἀλλὰ μέρος οὐσίας, τὴν δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐν τοῖς 25
σώμασιν ἐγγινομένην ποίωσιν, ταῦτην παθητικὴν ποιότητα ρήτεον. τεκμή-
10 ριον δὲ τούτου μέγιστον, διτὶ τὰ μὲν τῶν οὐσιῶν εἶδος οὐ συνέξευκται
πρὸς τὴν αἰσθήσιν οὐδὲ κινεῖ αὐτήν· οὐ γάρ ἔστιν οὐσιῶν ἀντιληπτικὴ ἡ
αἰσθήσις, μόγις γάρ αὐτῶν ὁ λόγος ἀντιλαμβάνεται· ἀλλὰ τὰ ποιώματα τὰ
ἀπὸ τῶν λόγων, ἀ καὶ πέφυκεν τὸ σῶμα παραδέχεσθαι, ταῦτα κινεῖ τὴν
αἰσθήσιν καὶ ἀπ' αὐτῶν μεμερισμένως ἄλλη ἄλλως αἰσθήσις διατίθεται.
15 διὰ τοῦτο οὖν τὰ πρὸς τὴν αἰσθήσιν συνεζευγμένα κινητικῶς ἀπὸ τοῦ ποιεῖν 30
(πάθη) παθητικάς ποιότητας λέγομεν, καὶ διότι συγγενεῖς ἔχουσι τὰς ἴδιας
φύσεις πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων παθητικάς κινήσεις.

'Αντιλαμβάνονται δέ τινες, πῶς τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι
λέγεται γλυκό· μέλι γάρ ὅλως οὐκ ἀν εἴη χωρὶς γλυκύτητος· πῶς οὖν
20 δέχεται διπερ ἔχει; ἀλλ' δπως αὐτὸς εἰπεν, αὐτὸς ἐσαφήνισεν διὰ τοῦ ἐφεξῆς
παραδείγματος, εἰπὼν καὶ τὸ σῶμα λευκὸν τῷ λευκότητα δεδέχθαι·
ώστε καὶ τὸ μέλι ως σῶμα δέδεκται τὴν γλυκύτητα. ἀλλὰ πῶς εἰπὼν 25
οἶνον τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι λέγεται γλυκὺ οὐδὲ τῶν ἄλλων
τῶν τοιούτων οὐδέν; εἰ γάρ ἐδέξατο τὴν γλυκύτητα, πῶς οὐ πέπονθεν
αὐτήν; ἢ ἐδέξατο μὲν τὸ μέλι τὴν γλυκύτητα τὴν εἰς πάθος ἄγουσαν τὴν
γεῦσιν, αὐτὸς δὲ οὐ πέπονθεν τὸ γλυκύ, ἀλλὰ καὶ οὐσίαν αὐτὸς ὑπάρχον
ἔχει. τὸ δὲ ἴδιον τῆς παθητικῆς ποιότητος ἔχει τὸ πάθος ταῖς αἰσθήσεσιν 40
ἐμποιεῖν, οὐδὲν πολυπραγμονούντων ἡμῶν, εἴτε διὰ πάθους ἐγγίνεται τοῖς
30 ὑποκειμένοις εἴτε ἄνευ τροπῆς καὶ ἀλλοιώσεως. καλοῦνται δὲ ποιότητες Γ
μὲν ἀπὸ τῶν ἔχόντων αὐτὰς καὶ ποιῶν κατ' αὐτὰς λεγομένων, εἴγε ποιότης
ἐστὶν καθ' ἣν ἔκαστον ποιὸν λέγεται· παθητικαὶ δέ, ἐπειδὴ προσειλήφασιν
τὸ πάθος ἐμποιεῖν ταῖς αἰσθήσεσιν.

Άλλὰ πῶς φῆσι λευκότης καὶ μελανία καὶ ἄλλαι χροιαὶ οὐ
35 κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παθητικαὶ ποιότητες λέγονται, ἀλλὰ τῷ
αὐτὰς ἀπὸ πάθους γεγενῆσθαι, καίτοι καὶ αὐταὶ δρῶσιν εἰς τὴν 45
αἰσθήσιν, διακρίνουσαι καὶ συγχρίνουσαι τὴν ὅψιν; καὶ ἄλλαι μέντοι ποιότητες

2 ἀμεταβόλω Αν 3 φύσεις Α 4 πάθος Κν 16 πάθη addihi 18 τὸ εκ τῷ
corr. L¹ δεδέχθαι Αρ. libri exc. di: δέχεσθαι JLKAν, sed χει in ras. J 19 γλυκὺ^ν
λέγεται Arist. libri exc. Cefn λέγεται γλυκό· μέλι scripsi: λέγεται γλυκὺ μὲν JLKAν:
λέγεται γλυκύ; γλυκύ μὲν b 21 τῷ] τὸ L δεδέχθαι cum Ar. plerisque JL, ex
δέχεσθαι corr. Ja: δέχεσθαι KAν ut Ar. codd. di 23 δέχεσθαι KAν οὐ.. οὐδὲ]
οὔτε .. οὔτε plerique Αρ. codd. 24 τῷ] τὸ A 25 εἰ δὲ γάρ L 28 τῷ πάθος ν·
32 ποιῶν Κ παθητικὸν Κ 34 καὶ αἱ ἄλλαι Αρ. codd. exc. ei γράσι A 35 κατὰ
om. Ar. 36 γεγονέναι Ar. codd. exc. Cefn αῦται A 37 καὶ αἱ ἄλλαι A

ἀπὸ πάθους ἐγγίνονται· κινούμενα γάρ θερμάίνεται τὰ σώματα καὶ αἰσχυν- 65^τ
 θείς τις ἐρυθριὰ. ἡ οὐχ ὥσπερ ὅταν θερμοῦ αἰσθανόμεθα θερμαινόμεθα,
 οὐχ οὕτως καὶ ὅταν λευκοῦ αἰσθανόμεθα, λευκόν τι τῶν ἐν ἡμῖν γίνεται·
 οὐ γάρ ὅλη τῷ λευκῷ ὁ δριθαλμὸς γίνεται ἀναλαμβάνων τὸ τοῦ λευκοῦ
 εἰδός, ὥσπερ ἡ χεὶρ τῷ θερμῷ θερμαινόμενη, ἀλλὰ πάσχει μέν τι καὶ ὁ
 δριθαλμός, οὐ μὴν λευκός γίνεται. διὸ κανὸν ἐν ἄλλοις ὁ Ἀριστοτέλης πάσχειν λέγῃ τὴν ὅρασιν (καὶ τοῦτο πιστοῦται ἀπὸ τοῦ τῶν σφρόδρα ὅρατῶν
 ἀντιλαμβανομένην μὴ δύνασθαι αὐτὴν τῶν ἡττον ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀλλ’
 ἔκεινα ἔτι ὄραν δοκεῖν, ὡς ἔτι ἔχουσαν ἀπ’ αὐτῶν τὰ ἐγκαταλείμματα) —
 10 κανὸν ταῦτα οὖν ἐν ἄλλοις λέγῃ, οὐδὲ ἐναντιοῦται πρὸς τὰ νῦν εἰρημένα.
 διαφορὰν γάρ ἐνταῦθα τῶν παθητικῶν ποιοτήτων | ἐθεάσατο, τῶν μὲν 65^ν Δ
 τῆς αὐτῆς ποιότητος μεταδιδόντων, τῶν δὲ οὐ τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ πᾶν μὲν
 πάθος διὰ κινήσεως γίνεται, πᾶσα δὲ κίνησις ἐν χρόνῳ, πᾶν τὸ πάσχον ἐν
 χρόνῳ ἀν πάσχοι· εἰ οὖν τὸ ὄραν ἀχρόνως γίνεσθαι δοκεῖ, οὐκ ἀν διὰ
 15 πάθους γίνοιτο. ἡ καὶ τὴν ἀφὴν ἀχρόνον ὁ Ἀριστοτέλης δοκεῖ λέγειν, καὶ
 τούτῳ γε τῷ λόγῳ καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψύξις παθητικαὶ ποιότητες ἔσον-
 ται οὐχ ᾧς πάθος ἐμποιοῦσαι, ἀλλ’ ᾧς διὰ πάθους ἐγγίνομεναι. μήποτε
 δὲ οὐδὲ ἐπὶ μόνων τῶν χρωμάτων ἀληθὲς τὸ τὴν αἰσθησιν μὴ ποιοῦσθαι τῇ
 αὐτῇ ποιότητι, τουτέστιν μὴ λευκαίνεσθαι ἡ μελαίνεσθαι τὴν ὅρασιν· οὐδὲ γάρ
 20 ἡ ἀκοὴ δέδυνεται ἡ βαρύνεται. ἀλλὰ καὶ διατίθησιν τὰ χρώματα τὴν ὄψιν,
 ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων αἰσθητῶν ἔκαστον τὴν καθ’ ἑαυτὸν αἰσθησιν. ἕδην
 δὲ οὖν ἔοικεν ἔχειν τὰ χρώματα τὸ ἄλλοις ἐπισυμβαίνειν· καὶ γάρ καὶ ἐφ’
 ὃν ἀχρωιστά ἔστιν τὰ χρώματα, ὡς τὸ λευκὸν τῆς χιλίους, καὶ ἐπὶ τούτων 10
 οὐκ ἔστιν ἀπλῶς οὐσιώδη, ἀλλ’ ἐπιγεννηματικά, εἴγε πῆκτις νέφους ἔστιν ἡ
 25 γιών δι’ ὑπερβολὴν ψυχρότητος, τοῦ δὲ οὔτως πηγηνυμένου πάθους τί ἔστιν
 καὶ παρακολούθημα ἡ λευκότης. δροίως δὲ καὶ ἡ ὠχρότης τοῖς φοβηθεῖσιν
 καὶ τὸ ἔρευθρος τοῖς αἰσχυνθεῖσιν παρακολούθημα γίνεται τῶν ψυχικῶν δια-
 θέσεων, ἐπὶ μὲν τῶν φοβουμένων τοῦ αἴματος ἐπὶ τὴν καρδίαν ὡς ἐπὶ τὴν
 στενάνιαν ἀρχήν ἀνατρέχοντος καὶ μηκέτι ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ διαφαινομένου,
 30 διπερ ποιεῖ τὴν ὠχρότητα συμβαίνουσαν καὶ τοῖς ἄλλως αἴματος κεκενε- 15
 μένοις· αἰσχυνθέντες δὲ ἐρυθαινόμεθα, τοῦ αἴματος ἀπὸ τῆς καρδίας ἐπὶ
 τὴν ἐπιφάνειαν προϊόντος καὶ ὥσπερ ἐπιπροσθοῦντος τῷ ἡγεμονικῷ καὶ
 ἐπισκοποῦντος τῷ ὑπελθόντι κατὰ τὴν διάνοιαν αἰσχρῷ δι’ αἰδῶν. οὗταν οὖν
 καὶ κυούμενων ἔτι τοιαῦται συνδρομαὶ γένωνται δι’ οἵας δήποτε αἰτίας, τοι-
 35 αῦτα φυσικὰ γίνεται χρώματα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ γενετῆς οἱ μὲν τοῖοι
 φύονται, οἱ δὲ τοῖοι, ὥστε πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς χρόας ποιότητες εἰκότως ἐκ 20

1 κινούμεναι Κν	3 αἰσθανόμεθα Α	4 ἀναλαμβάνων] ἀλλὰ λαμβάνων Α
5 πάσχεται Κ	6 λευκὸς εχ λευκοῦ εἰδός corr. A ¹	ἐν ἄλλοις] De an. B 7
p. 419 a 17	6. 7 πάσχειν ὁ ἀριστοτέλης Κν	8 ἀντιλαβέσθαι Α
alt. ἔτι om. Κν	10 πρὸς τὰ νῦν εἰρημένα om. I.	9 δοκεῖ JLv
18 οὐδὲ] μηδὲ Α	21 αὐτὸ Α	15 ἀχρον Κ
sic J	22 δὲ I., supra Jn: δη ΚΑν	τὰ χρώμα
ώσπερ Α	29 ἐπιεπιφανεία Α	30 διπερ JLv: ὥπας Κ:
33 ἐπελθόντι Α	31 εὑριθτινόμεθα Α: ἐρυθραινόμεθα I.v	
36 φαίνονται ν	34 ἀσδήποτε ν	35 γενετῆς ν: γενητῆς JLKA

πάθους γίνεσθαι λέγονται καὶ συμπτώματά εἰσιν· καὶ γάρ τῇ χιόνι τὸδε⁵ λευκὸν καὶ τῷ κόρακι τὸ μέλαν παραγίνεται κατά τι πάθος προηγησάμενον. Ε δὲ ἐν τῇ φυσικῇ συστάσει ὑπάρχει, καὶ μή τις οἰέσθω με λέγειν διτῇ ἡ τροπὴ αὐτῇ ἡ προηγησάμενη καὶ ἡ κίνησις τὰ χρώματα ποιεῖ, ἀλλ' οἱ μὲν ὁ λόγοι τῶν χρωμάτων ἐν τῇ φύσει ἐστήκασιν, τὰ δὲ τρεπόμενα κατὰ τὴν τῆς τροπῆς πρὸς τοὺς λόγους οἰκείοτητα μεταλλυφάνει τῶν λόγων καὶ εἰδοντος ποιεῖται ἀπ' αὐτῶν. ἄλλος γάρ ἐστιν αὐτὸς ὁ λόγος ὁ ἐστὼς καὶ ἄλλο τὸ ὑποκείμενον (ἀπλᾶ ταῦτα), καὶ ἄλλο τὸ ἐκ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῆς τοῦ λόγου μεθέξεως συγκείμενον, ἐν ᾧ καὶ ἡ τροπὴ καὶ τὸ πάθος θεωρεῖται.
10 τὸ γάρ ἀπλοῦν οὐκ ἀν τι πάθοι καθ' ἑαυτό. καὶ ἐν τοῖς ὠχριῶσιν οὖν ἡ ἐρυθριῶσιν οὐχὶ ἡ τροπὴ τὸ χρώμα ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ ἴδιον τοῦ αἰματος χρώμα μεθίστησιν ποτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ἐντός, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἔκτος. κανόνι λέγηται οὖν ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι τὰ χρώματα, οὐδὲν ἄλλο λέγει τῇ διτῇ διὰ τῶν παθῶν ἐπιτήδεια γίνεται τὰ σώματα εἰς καταδοχὴν τῶν τοιούτων
15 χρωμάτων.

'Αλλὰ πῶς, φησὶν Εὔδωρος, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ εἰδεῖ τῆς ποιότητος θερότητας καὶ φύξεις καὶ νόσον καὶ ὑγείαν ἐν ταῖς διαθέσεσι κατηρίθμησεν,
ἐνταῦθα δὲ ὡς εἰς ἄλλο εἰδος τὴν παθητικὴν ποιότητα αὐτὰς καταλέγει;
ἡ φήσομεν ὡς ἐκεῖ μὲν κατὰ τὸ διακείσθαι οὕτω καὶ πῶς ἔχειν θέσεως
20 κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐλαμβάνετο, ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸ πάθος ἐμποιεῖν εἰς ἄλλο ἡ παθητικὴ ποιότης θεωρεῖται. τὸ δὲ αὐτὸς καθ' ἄλλο τοῦ
καὶ ἄλλο λαμβανόμενον οὐδὲν κωλύει ὑπ' ἄλλο τάττεσθαι καὶ ἄλλο εἰδος,
ώς ὁ Σωκράτης καθὸ μὲν ἀνθρωπος οὐσίᾳ ἀν εἴη, καθὸ δὲ πατήρ τῶν
πρός τι· καὶ ἡ θερμότης οὖν, καθὸ μὲν διατίθησί πως τὸ ὑποκείμενον,
25 διάθεσις ἀν εἴη, καθὸ δὲ θερμαίνει τὴν αἰσθησιν, παθητικὴ ποιότης. καὶ
καθ' ἄλλον δὲ τρόπον ἐν διαφόροις εἰδοσίν ἐστιν ἡ αὐτή, διότι κατὰ μὲν
τὴν ιδιότητα καὶ τὸν χαρακτῆρα ἡ διάθεσις θεωρεῖται, κατὰ δὲ τὴν ἔμμονον τροπὴν τοῦ πάθους ἡ παθητικὴ ποιότης.
40

'Αλλὰ πῶς ἐκεῖ τὰ ταχὺ μεταβάλλοντα εἰπῶν διαθέσεις ἐνταῦθα τὰ ταχὺ Z
30 μεταβάλλοντα πάθη μὲν λέγει, οὐχέτι δὲ ποιότητας; ἡ διτῇ τῶν εὐκινήτων τὰ
μέν ἐστιν διαθέσεις, αἵτινες διὰ τοῦτο καὶ ποιότητές εἰσιν καὶ χαρακτῆρα
φέρουσιν τοῦ διακειμένου, αἱ δὲ εὐανάλυτοι κινήσεις, αἵτινες ἐν τοῖς πάθεσιν
θεωροῦνται μόνοις· διὸ καὶ πάθη καλοῦνται καὶ οὐκ ἀξιοῦνται τοῦ τῆς ποιότητος
δινόματος, ἐπειδὴ οὐδὲ λέγονται καθ' αὐτὰς ποιοὶ οἱ πάσχοντες. οὐδὲν οὖν
35 ἀτοπον, εἰ τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ποιότητα τάττεται, τὸ δὲ οὐ.

'Επιστάσεως δὲ καὶ πάλιν ἄξιον, πῶς ὑπὸ τὴν ποιότητα τάξις τὰ
πάθη, εἴπερ τρίτον εἶδος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητές φησιν

1 ἐστι L 3 δὲ καὶ ἐν v προϋπάρχει A, sed corr. 4 ἡ (post αὐτῇ)
om. Lv 5 φυσικῇ Lv 8 ad ὑποκείμενον in marg. ὑπομένον b ἀπλῶς v
10 πάθη A 14 σώματα, σῶ e corr. A¹ 17 θερμότητες||| K 18 αὐταῖς v
22 ὑπ' ἄλλο τάττεσθαι καὶ A (cf. Porph. p. 132,6 B.): ὑπαλλάττεσθαι πρὸς JLKv, sed καὶ
supra Ja 24 διατίθησιν ὡς τὸ A 31 εἰσιν] ἐστιν L 32 πάθεσθαι sic A
33 τῆς om. A 34 καθ' αὐτὰς v 36 καὶ om. A 37 εἶδος] γένος Arist.
ποιότητος in marg. add. Ja

καὶ πάθη, διμως ὅστερον πάθη μὲν φησιν τὰ τοιαῦτα λέγεται, ποιό- 65^ν
 τητες δὲ οὐ. καὶ γάρ τινες μὲν οὖνται ἐλλιπῶς εἰρῆσθαι τὸ ποιότη-
 τες δὲ οὐ· λείπειν γάρ τὸ 'ούκ εἰσιν παθητικαῖ', ὡς εἶναι μὲν αὐτὰς
 ποιότητας, παθητικὰς δὲ οὐ· ἀλλοι δὲ ἐπὶ ταῦτὸν οὖνται φέρειν αὐτὸν τὰ 5
 πάθη καὶ τὰς παθητικὰς ποιότητας, καίτοι σαφῶς οὕτως διορίζοντα. ἀλλ'
 ὅσως ὡς ὑποπέπτον τὸ πάθος ὑπὸ τὴν παθητικὴν ποιότητα κατά τι σύμ-
 πτωμα αὐτῆς πρόσκαιρον. οὕτως αὐτὸν ὑποτάττεσθαι αὐτῇ φησιν. 'Ἀλέξαν-
 δρος δὲ οὐδὲ ζητεῖν ἀξιοῖ, εἰ τὰ πάθη ὑπὸ τὴν ποιότητα· αὐτὸς γάρ ὁ
 Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὰς παθητικὰς ποιότητας, ἀλλὰ καὶ τὰ πάθη ὑπὸ 66^τ A
 10 τὸ αὐτὸν εἶδος ἔταξεν εἰπὼν τρίτον δὲ γένος παθητικὰ ποιότητες καὶ
 πάθη· οὐ γάρ εὔλογον εἰς ταῦτὸν ἄγειν αὐτὰ μέλλοντα λέγειν αὐτῶν τὴν
 διαφοράν. διὰ γάρ τούτων εἶδος τῆς ποιότητος καὶ τὸ πάθος ἀφορίζεται,
 ὥστε καὶ ποιότητα· τοῖς γάρ εἰδεσιν ὑπάρχει τὰ δνόματα τῶν γενῶν.
 ἀλλ' ὅτι μὲν ποιότητας ἀπλῶς λέγειν τὰ πάθη σαφῶς μαχομένων ἐστὶν
 15 πρὸς τὴν Ἀριστοτέλους λέξιν, πρόδηλον, εἰπόντος ὥστε πάθη μὲν τὰ
 τοιαῦτα λέγεται, ποιότητες δὲ οὐ. ἀλλὰ καὶ τὸ πάντη τῆς ποιότητος
 ἔξορίζειν τὰ πάθη, καὶ τοῦτο μάχεται τῷ ἐν γένος ποιότητος εἰπεῖν καὶ τὰ
 πάθη. ἀλλὰ καὶ τὸ τὰ πάθη εἰς ταῦτὸν ἄγειν ταῖς παθητικαῖς ποιότησιν
 ἐναργῶς ἀποπον., οὕτως αὐτὰ σαφῶς τοῦ Ἀριστοτέλους διακρίνοντος. μήποτε
 20 οὖν παθητικὴ μὲν ποιότης, η̄ μὲν ποιότης, οὐκ ἔστιν τὸ πάθος, συγγενῶς
 δὲ ἔχει πρὸς αὐτήν. οὐδὲ γάρ ἐπινοῆσαι οὐδὲ δνομάσαι δυνατὸν παθητικὴν
 ποιότητα ἄνευ πάθους. ἔοικεν γάρ πως ἀτελὲς εἶδος εἶναι τῆς παθητικῆς 10
 ποιότητος τὸ πάθος, οὐ τελείωτης ἐστὶν η̄ παθητικὴ ποιότης. ὥσπερ οὖν
 η̄ διάθεσις τῇ ἔξει συνεπλάκη, οὕτως καὶ ἐνταῦθα τὸ πάθος τῇ παθητικῇ
 25 ποιότητι συνέζευξεν· ὡς γάρ η̄ διάθεσις προηγεῖται τῆς ἔξεως, οὕτως καὶ
 τὸ πάθος οἷον ὑπόθεσίς ἐστιν τῆς παθητικῆς ποιότητος. διὸ καθ' ὅσον μὲν
 ᾧς ἀτελῆ προηγεῖται καὶ ἀπὸ τούτων ἐπ' ἔκεινα η̄ μετάβασις, ταῦτη οὐκ
 ἀφίστησιν αὐτὰ τῶν ποιότητῶν· διότι δὲ ἀπολείπεται τῆς ἐν αὐταῖς
 τελειότητος τῇ τε φύσει τῶν εἰδῶν καὶ τῇ μονίμῳ καταστάσει, ταῦτη 15
 30 χωρίζει αὐτὰ ᾧς ἔτερα.

Λέγοντος δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ὥσπερ τὰ διλιγοχρόνια χρώματα ἀπὸ
 πάθους γίνεται, οὕτως καὶ τὰ πολυχρόνια ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνειν, ἀλογον
 νομίζουσιν οἱ περὶ τὸν Νικόστρατον τὸ πάντα τὰ χρώματα πάθους ἐγγινο-
 μένου γίνεσθαι καὶ μάλιστα τὰ σύμφυτα καὶ οὐσιώδη, ὥσπερ τὸ τῆς χιόνος·
 35 ἐν γάρ τοῖς παραδείγμασιν τοῖς ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῆς αἰσχύνης ᾧς ἐπι- 19
 γινόμενα τὰ πάθη παρέθετο, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων οὕτως ἔοικεν δοξάζειν.

1 λέγεται τὰ τοιαῦτα Arist.	1. 2 ποιότητες δὲ JLv, Arist.: πάθη δὲ K: παθητικαὶ δὲ
ποιότητες Λ	2 ἐλλειπῶς JA
7 αὐτῇ in marg. add. Ja	3 ἔστι L αὐτὰ Λ
δὲ supra Ja	7. 8 ἀλέξανδρος Λ
19 αὐτὸ libri: correxi	8 εἰ om. L 10 τρίτον J
ἐπέκεινα Λ	17 τῷ] τὸ K post γένος add. τῆς v
33 post νομίζουσι add. δὲ A	24 κάνταῦθα Λ 26 καθὸ Λ 27 αὐτοτελῆ Λ
Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.	29 τῆς τε φύη Λ 32 συμβαίνειν v ἀνάλογον Λ
	τὸ πάντα τὰ] τὰ πάντα Λ

ἡ εἰ τοῖς χυμοῖς τοῖς περὶ τὸ σῶμα, ὅποιοι ποτε ἄν ὥσιν μέχρι τῆς ἐπί-⁶⁶
φανείας διατείνοντες, συνέπεται τὰ χρώματα παραπλήσια αὐτοῖς φαινόμενα, Β
τρέπονται δὲ οἱ χυμοὶ ὑπὸ τῶν παθῶν, εὔλογον καὶ τὰ χρώματα συνακολουθεῦν
ταῖς τροπαῖς ἡ ταῖς ποιαῖς κράσεσι τῶν σωμάτων. οὐ μέντοι οὐδὲ τοῦτο φησιν,
5 διτὶ αἱ σύμφυτοι χρόαι ἔξωθεν ἐπιγίνονται οἷον τῇ χιόνῃ ἡ λευκότης, ἀλλ'
διτὶ εἴ τις νοήσειεν τὴν πρώτην σύστασιν τῆς χιόνος ὅπως ἔξ ἀρχῆς γέγονεν,
εὑρήσει τὸ σωματεῖδὲς αὐτῆς καὶ ὑποκείμενον κατὰ τὴν ποιὰν τροπὴν καὶ
ποιὰν κρᾶσιν τὸ τοιόνδε χρῶμα εὐληφός. ὑπομνήσειε δ' ἄν τις τοῦτο καὶ ²⁵
ἀπὸ τῶν ὄρωμάνων ὥσπερ γάρ τὰ φαινόμενα χρώματα ταῖς ποιαῖς κράσεσι
10 τῶν σωμάτων ἀφομοιοῦνται, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καν φυσικῶς
γίνωνται. εἰσὶν δέ τινες οἱ τὰς συμφύτους ταύτας ποιότητας οὐ φασιν εἶναι
πάθη ἡ παθητικὰς ποιότητας, ἀλλὰ μέρη οὐσιῶν καὶ οὐσίας. δῆλον οὖν
διτὶ οὐδοὶ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν παραδέχονται τὰ περὶ τῶν συμφύτων χροῖων
ἡπορημένα.

15 Ἀνδρόνικος δὲ τὴν οὐ μὴ διαιρεῖσθαι τὰς παθητικὰς ποιότητας εἰς τὸ
ἐμποιεῖν πάθη καὶ εἰς τὸ ἐκ πάθους συνίστασθαι, ἀλλὰ πάσας ὡς ἐκ πάθους ²⁰
συνισταμένας παθητικὰς εἶναι, τὸ δὲ πάθους ποιητικὰς εἶναι συμβαίνειν
αὐταῖς. “τὸ γάρ θερμὸν θερμαίνειν δύναται. ἀλλὰ καθ' ὅσον εἰς ἄλλα ποιεῖ,
οὐ ποιὰ ἀλλὰ ποιητικὰ καλοῦμεν αὐτά, οἷον οὐ θερμά ἀλλὰ θερμαντικά,
20 ἀπερ ἥδη πρός τι, καθάπερ τὸ καυστικὸν καὶ τὸ καυστὸν καὶ τὰ δροια. διὸ
θερμὸν μὲν ἔστιν καὶ μηδενὸς ὄντος θερμαντοῦ, θερμαντικὸν δὲ οὐκέτι·
ποιὰ γάρ κατὰ τὸ πῶς ἔχειν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ πρός τι λέγεται”. πρὸς δὴ
τοῦτο καλῶς ἡπορημένον ῥητέον διτὶ τὰς ἐν ταῖς αἰσθήσεσι γινομένας ²⁵
παθητικὰς ποιότητας οὐ καθ' ὅσον ἐκ ποιούντος τινος καὶ πάσχοντος συνί-
25 στανται, κατὰ τοῦτο δεῖ θεωρεῖν, οὐδὲ καθ' ὅσον πρὸς ἀντιστρέφοντα
λέγονται, ἀλλὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπλωτὸν εἰδὸς τοῦ πάθους αὐτὸ καθ' αὐτὸ
νοεῖν ὡς ποιότητα, μηδὲν ἐφαπτομένους τῆς τοῦ ποιοῦντος εἰς αὐτὸ ἐνερ-
γείας καὶ συζεύξεως ποιὸν γάρ τοῦτο τὸ εἰδὸς κεχωρισμένον τῶν πρός τι
καὶ ἄλλο εἰδὸς παρὰ τὰ δεδεγμένα τὸ πάθος, αἰσθητικόν τι καὶ ἀφομοιω-
30 τικὸν πρὸς τὰ πρωτουργὰ πάθη, διὸ καὶ ἀντιδιαιρεῖται πρὸς τὰς ἀπὸ ⁴⁰
πάθους ἐγγινομένας παθητικὰς ποιότητας.

Φέρεται δέ τις καὶ τοιαύτη πρὸς τὰ εἰρημένα ἀντίληψις, τὸ πάθος Γ
ἐμποιεῖν ἡ καὶ ἐκ πάθους ἐγγεγονέναι τὴν παθητικὴν ποιότητα σχέσιν μόνον
ἐμφαίνειν κατὰ τὸ ἐκ τινος ἐγγεγονέναι ἡ εἰς τὸ ἐμποιεῖν, αὐτὸ δὲ μὴ λέγειν
35 διτὶ ποτέ ἔστιν ἡ παθητικὴ ποιότης. ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἐροῦμεν
ὡς οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς σχέσεως ἡρητημένη ἡ παθητικὴ ποιότης, ἀλλ' αὐτῇ

3 εὔλογον διτὶ καὶ Α	5 οἷον] οἱ ν Κ	7 καὶ (ante ὑποκείμενον) ομ. Lv
8 εὐληφὼς Ἄ	ὑπομνήσει JL	10 ἀφομοιοῦνται LA
ε γίνονται corr. L: γίνονται A:	γένωνται Kv	13 περὶ] παρὰ Α
20 ἥδη] εἰδῆ Kv	21 οὐκέτι] οὐκ ἔστι A	22 ἀλλ' οὐ] ἀλλου K
23 ἐν ταῖς ομ. v	ἐσθήσεσι v (corr. b)	26 λέγονται ex λέγεσθαι
corr. L ¹	26 ἀπλωτὸν JLA, ἀ e corr. L: ἀπλῶς τὸ Kv	29 post πάθος add.
καὶ v	29. 30 ἀφομοιωματικὸν A	31 προσγινομένας,
sed ἐγ supra A ¹	34 μὴ ομ. A	36 αὐτὴ libri

μὲν ἄλλως ἐπισυμβαίνει, τὸ δὲ ἴδιον τῆς παθητικῆς ποιότητος καὶ ἀρτὴν 66^v τὴν μεταβολὴν θεωρεῖται, οὐ τὴν κατὰ τὸ εἶναι (τοῦτο γάρ οὐκ ἔστιν ποιό- 45 τητος), ἀλλὰ μετὰ τὸ προϋποκεῖσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιγινόμενον αὐτῇ, ὥσπερ καὶ ἡ ποιότης τῷ εἶναι ἐπεισέρχεται. τοιαῦτα καὶ περὶ τῶν ἀποριῶν 5 εἰρήσθω.

Διαφέρουσιν δὲ αἱ τρίται ποιότητες αὗται τῶν μὲν πρώτων, ὡς καὶ Πορφύριος καὶ Ἰάμβλιχός φασιν, διτὶ ἔκειναι μὲν ἐκ διδασκαλίας τὸ τέλειον ἔχουσιν, αὗται δὲ φύσει ὑπάρχουσιν. μήποτε δὲ καὶ τὰ φύσει παρείληπται ἐν ἔκειναις, ὥσπερ θερμότης καὶ φύεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ δὲ διαφορὰ τῶν 10 10 ἐνταῦθα μὲν κατὰ πάθος εἶναι, ἐκεῖ δὲ κατὰ διάθεσιν καὶ ἔξιν. τῶν δὲ δευτέρων διαφέρει, καθ' ὃσον ἔκειναι μὲν ἐν τῷ δυνάμει ἐθεωροῦντο καὶ ἐπιτηδειότητες ἦσαν, αὗται δὲ ἐντελέχεισι μᾶλλον εἰσιν καὶ κατ' εἰδός τι ἥδη ὑφεστήκασιν.

Τάξιν δὲ εἴ τις ποθεῖ μαθεῖν αὐτῶν, ἥρτεον ὡς ἡ ἐκ πάθους καὶ 15 μεταβολῆς εἰδοποιίᾳ ἀπολείπεται | τῶν πρώτων καὶ αὐτοφυῶν ποιοτή- 66^v Δ τῶν, ὅσαι τέ εἰσιν καὶ ἐνέργειαν καὶ ὅσαι κατὰ φυσικὴν δύναμιν πρώτως συνίστανται καὶ κατὰ κίνησιν ἐτεροιώσαις. ὁ μέντοι Ἀρχύτας ἔστικεν προ- τάξαι τὸ κατὰ τὸ πάθος εἰδός τῆς ποιότητος τοῦ κατὰ τὸ δυνάμει, καὶ ἵσως τοῦτο μᾶλλον ἔχει λόγον, διότι τὸ ἐνεργείᾳ προηγεῖσθαι χρὴ τοῦ 20 20 δυνάμει, ὅποιόν ποτε ἀν ἥ.

Καὶ τοῦτο δὲ λείπειν, διτὶ τὸ δλον εἰδός τοῦτο τῆς ποιότητος ὁ Ἀρ- 5 χύτας ἐν τῷ πάθει κυρίως εἰδοποιεῖ καὶ τοῦτο αὐτοῦ κοινὸν στοιχεῖον ἀπέδωκεν, ὅμοιος μὲν ἐν κοινῷ περιλαβών ὅρῳ τάς τε παθητικὰς ποιότητας καὶ τὰ πάθη καὶ ταύτῃ τὰ πολλὰ τῶν ἀπόρων διαφυγῶν, ὅμοιος δὲ καὶ τὴν 25 25 φύσιν αὐτῶν ὡρισμένως περιλαβών· οὐ γάρ ἔστιν τὸ εἰδός τοῦτο τῆς ποιό- τητος καθαρὸν ὅλης καὶ σώματος οὐδὲ ἐν εἰδεῖ παγίως ἴσταμενον, ἀλλ' ἔστικεν μέσην τις εἶναι φύσις τῶν τε σωμάτων καὶ τῶν εἰδῶν, κατὰ μὲν τὸ πάσχειν τοὺς σώμασι προσεοικυῖα, κατὰ δὲ τὸ γενέσθαι εἰδός ἀπὸ τοῦ 30 30 πάθους ἡ μορφὴν προσλαμβάνειν ἐν ἑαυτῷ ἀπὸ τοῦ εἰδους, ταύτη δὲ τῷ λόγῳ συγγενής ὑπάρχουσα.

Καὶ διτὶ μὲν τροπή τις καὶ ἀλλοίωσις θεωρεῖται κατὰ τὰς τοιαύτας ποιότητας, πρόδηλον· ὄραται γάρ τοῦτο· ἀλλ' ἔκεινο ζητήσεως ἄξιον. μήποτε οὐκ ἔστιν ἡ τοιαύτη τροπή αἰτία τῶν τοιούτων ποιοτήτων, ἀλλ' αὐτὴ μὲν τῶν ὧν οὐκ ἄνευ λόγου παρέχεται, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ θεωρουμένη μορφὴ τὴν ποιό-

1 ἄλλω Κν 2. 3 ποιότης Λ 3 post ἄλλα add. τὸ b, haud recte 7
μενον J 7 Πορφύριος] p. 131,23 sqq. B. φησὶν Α 8 καὶ τὰ φύσει JL A:
κατὰ φύσιν Κν 9 ὥσπερ Κν (corr. b) 17. 21 Ἀρχύτας] om. Hartenstein;
cf. p. 77,9 sqq. II. 18 τὸ (post pr. κατὰ) om. L τὸ δυνάμει] δύναμιν ν
19 μᾶλλον τοῦτο Κν τὸ] τὰ Α 21 καὶ bis L 23 ἀπο-
δέδωκεν Κν περιλαμβάνων Κν 24 τὰ (ante πολλὰ) om. JL
25 δρισμένως Λ 26 πλαγίως Λ 28 γενέσθαι] γένος Α 32 ζητῆσαι L
33 τοιούτων bis J τῶν JL Kν (cf. in Phys. p. 388,9 D.): τὸν Α (cf. in l. De an.
p. 163,28. 164,11 II.): possis etiam τὸν τῶν coll. in l. De caelo p. 13,16 II. et in Phys.
p. 368,25 D. 31 λόγου L

τητά κύριως συνίστησι. ἡ γάρ κίνησις ως ἐν ὅλης τάξει προϋπόκειται θεῖ
καὶ ὑπουργεῖ τῇ προηγουμένῃ αἰτίᾳ, ητις ἔστιν ἡ ἀπὸ τοῦ λόγου κατιοῦσα
μοῖρα καὶ μόρφουσα τὴν ἀδρίστον κίνησιν· καὶ αὐτὴ μὲν οὕτε πάσχει οὕτε ¹⁵
ἀλλοιοῦται, ητοι δὲ ἐμποιεῖ πάθος ἡ ἐπὶ πάθει προηγουμένως συνίσταται.
5 μήποτε δὲ ἀλλημέστερον εἰπεῖν δτι κατ' αὐτὴν γίνεται τὸ πάθος ἐν τῷ
ὑποκείμενῳ· καὶ ἐπὶ τῶν χρωμάτων οὖν τροπαὶ μὲν γίνονται περὶ τὸ
σύνθετον σῶμα, οἷς δὲ λόγοι εἰσὶν ἐκάστων χρωμάτων ἐν τῇ φύσει, ὃν
δόσις γίνεται καὶ μετοχὴ ἐν τῷ χροῖς μεταλαμβάνει τὰ σώματα.

'Αλλὰ τί ποτε ἔστιν τὸ πάθος τοῦτο, ζητεῖν ὅξιον. λέγεται γάρ
10 πάθος ἡ τὸ ἀναιρετικὸν τῆς οὐσίας, ως ἡ σῆψις σώματος φθορὰν ἐπάγουστα τῷ
σηπομένῳ, ἡ τὸ τούτῳ ἀντίθετον τὸ συνέχον διὰ τῆς μεταβολῆς ἐν τῷ ²⁰
κατὰ φύσιν τὸ ὑποκείμενον, ως τὰς αἰσθήσεις τὰ κατ' αὐτὰς πάθη συνέχει. Εἴ
ως αἰσθητικάς· ἄλλως δὲ πάθος λέγεται καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς ἐνέρ-
γειαν μεταβολή, ως δταν ὁ κηρὸς εἰς παντοῖα σχήματα μεταπλαττόμενος
15 πάσχειν λέγηται. δυνατὸν δὲ τὰ πάθη καὶ κατὰ τὰ εἰδή τῶν κινήσεων
διαιρεῖν· ἡ γάρ κατ' οὐσίαν γίνεται τὰ πάθη ἡ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλ' οὕτε
τὸ κατ' οὐσίαν οὕτε τὸ κατὰ ποσὸν προσήκει τῷ νῦν ζητουμένῳ πάθει,
ἄλλ' οὐδὲ πᾶν τὸ κατὰ ποιόν, εἰπερ ἐν εἰδος ποιότητος ἀφωρίσται τοῦτο· ²⁵
ἄλλ', εἰπερ ἄρα, ἐν τῷ γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα ἔστιν πάθη καὶ ἐν τῷ μετα-
20 βάλλειν εἰς τὰς κατ' ἐνέργειαν παθητικάς ποιότητας· ἀφορμαὶ γάρ εἰσιν καὶ
οἵοις ὑποκατασκευαὶ τῶν παθητικῶν ποιοτήτων. διὸ καὶ ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ
τὸ πάθος διαιρούμενος "πάθος, φησίν, λέγεται ἔνα μὲν τρόπον ἡ ποιότης,
καθ' ἣν ἄλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν καὶ γλυκὺν
καὶ πικρὸν καὶ βαρύτης καὶ κουφότης καὶ δσα ἄλλα τοιαῦτα· ἔνα δὲ αἱ
25 τούτων ἐνέργειαν καὶ ἄλλοιώσεις· ἔτι δὲ τούτων μᾶλλον αἱ βλαβεραὶ ἄλλοι· ³⁰
ώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ βλάβαι· ἔτι τὰ μεγάλη τῶν
συμφορῶν καὶ λυπτρῶν πάθη λέγεται". ἐν γάρ τούτοις δρθῶς τὴν ἀλλοίωσιν
καὶ τὴν κατ' ἐνέργειαν ἀλλοίωσιν βλάβην τε καὶ κίνησιν καὶ τὰ τοιαῦτα ως
κινήσεις ὑπήγαγεν ὑπὸ τὸ πάθος. καὶ ἐντεῦθεν δὲ καταφαίνεται ως εἰκότως
30 οὐκ ἀπέκρινεν τὰ πάθη τῶν ποιοτήτων· περὶ γάρ τὴν ἀλλοίωσιν καὶ κινήσιν
τῶν παθῶν ὑφίστανται αἱ παθητικαὶ ποιότητες καὶ συμπληροῦνται καὶ εἰδον· ³⁵
ποιοῦνται ὑπ' αὐτῶν, τὸ δὲ ἀτελὲς καὶ ως ἐν ὅλης τάξει προκαταβεβλη-
μένον· καὶ συγγενὲς πρὸς ποιότητας ἀπὸ τῶν παθῶν θεωρεῖται.

'Ἐπει δὲ τὸ μόνιμον καὶ δυσκίνητον χαρακτηριστικὸν εἶναι δοκεῖ τῆς
35 παθητικῆς ποιότητος καὶ διαιρετικὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πάθους, οὐχ οὕτως
ἀκούστεον τοῦ μονίμου ως ἐπὶ τῆς ἔξεως, ἀλλ' ως πρὸς τὸ πάθος δεῖ τὸ

1 ως—αἰτίᾳ (2) om. K

3 αὐτὴ Α: αὗτη ceteri 7 σύνθετον supra L¹
ῶν] ὡς Α 14 μεταπλαττόμενος JLA: μετα διαιρέσεις τῶν παθῶν πλαττόμενος K:
πλαττόμενος ν 16 κατὰ ποσὸν Α 17 τὸ κατὰ τὸ ποσὸν LA 19 ante
πάθη add. τὰ LA, τα· supra Ja: 22 φησίν] Metaph. Δ 21 p. 1022 b 15 sqq.
ἡ om. Arist. et Simpl. ipse f. 84 r 18 25 post ἀλλοιώσεις ex Arist. ἡδη add. b
25. 26 κινήσεις καὶ ἀλλοιώσεις Α 26 βλάβαι JLKAv cum Arist. cod. Ab: καὶ ai
βλαβεραὶ in marg. b (βλαβεραὶ E, καὶ βλαβεραὶ Bessarion; cf. infra p. 84 r 21)

27 sq. vide ne quid turbatum sit

34 ἐπει δὲ] ἐπει ^δ A

μόνιμον ἐννοεῖν. δεῖ γάρ ὑπωσοῦν μένειν ἔκεινο τὸ νομίζόμενον ποιόν, 66^a ἵνα ἡ τε καὶ λέγηται ὑπωσοῦν ποιόν, οὐ τῷ μονίμῳ εἰδοποιούμενον
νῦν περ ἡ ἔξις, ἀλλὰ τῇ ἐν τῷ πάθει διαμενούσῃ ποιότητι. 40

Ἐπειδὴ δὲ τὰς παθητικὰς ποιότητας εἰς τε ψυχὴν καὶ σῶμα διεῖλεν, δεῖ Ζ
5 ζητεῖν, εἰ αἱ ἔκστάσεις καὶ ὅργαι καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς ψυχῆς ἐστιν ἕδια ἡ κοινὰ
καὶ τοῦ ἔχοντος. εἰ τοίνυν ἀρέσκει αὐτῷ ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ψυχῆς ἀπὸ τοῦ
σώματος ὥρμησθαι τὰ τοιαῦτα, ὡς τε πολλάκις μὲν εὐχινήσους ἡμᾶς γίνεσθαι
πρὸς ὅργην καίτοι μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων, πολλάκις δὲ καίτοι
μεγάλων ὄντων μὴ κινεῖσθαι, ὅταν μὴ ὅργῃ τὸ σῶμα μηδὲ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ 45
10 πρὸς τὸ πάθος ἡρεμισμένον — εἰ τοίνυν τούτῳ οὕτως ἔχει, τῆς ψυχῆς
εἶπεν τὰ πάθη κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν αὐτῆς καὶ πλεονάζον ἐν τῷ συνθέτῳ
ξώφ. αἱ γάρ πρὸς τὸ σῶμα συγγενεῖς τῇ ψυχῇ καταστάσεις καὶ αἱ ἔρεισ-
σαι εἰς γένεσιν καὶ μὴ κρατοῦσαι ἑαυτῶν καὶ αἱ παραγόμεναι ὑπὸ τοῦ
σώματος καὶ ὑλικώτεραι, αὗται τῶν ψυχικῶν τούτων παθῶν εἰσιν αἰτίαι.
15 ταῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τούτων εἰρήσθω. μεταβαίνειν δὲ ἥδη καιρὸς ἐπὶ τὸ
τέταρτον τῆς ποιότητος εἰδός τῷ Ἀριστοτέλει παρακολουθοῦντα. 50

p. 10a11 Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος ἔως τοῦ ποιὰ οὖν λέγεται
τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν εἰρημένων ποιοτήτων λεγόμενα ἡ ὑπω-
σιν ἀλλως ἀπ' αὐτῶν.

20 Τετάρτην εἰκότως καὶ τελευταίαν ἀποδιδωσιν τούτῳ τῷ γένει ἥτοι 67^a Α
εἴδει τῆς ποιότητος τάξιν, διότι ἐπιπολῆς καὶ οἷον ἔξωθεν ἐπ' ἐσχάτῳ τοῦ
σώματος συνίσταται. πολυμερὲς δέ ἐστιν καὶ πολυειδές τὸ γένος τούτο.
καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ σχῆμα μὲν τὸ ὑπὲ τινὸς ἡ τινῶν ὅρων περιεχόμενον,
δὲ καὶ ἐπιπέδου καὶ στερεοῦ πέρας ἐστίν. ληπτέον δὲ αὐτὸ οὐ κατὰ τὸ
25 πλῆθος τῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἐπιπέδων (ποσὸν γάρ οὕτως ἔσται), ἀλλὰ 5
οὐδὲ κατὰ τὸ χρῶμα, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς ἐπιφανείας ποιὸν σχηματισμὸν
κατὰ τὸ γεγωνιῶσθαι ἡ ἀγώνιον εἰναι. ἡ δὲ περὶ ἔκαστον μορφὴ διχῶς
λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει, κατὰ γε τὰ οὐσιώδη εἰδῆ καὶ κατὰ τὰ τῆς
ἐπιφανείας ποιὰ τυπώματα. νῦν οὖν θεωρεῖται οὐ κατὰ τὸ οὐσιῶδες εἰδός
30 (οὐδὲ γάρ ἔστι ποιότης τὸ τοιοῦτον), ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπιφανινόμενον τοῖς
οὐσιώδεσιν περὶ τὴν ἐπιφάνειαν εἰδεστιν, καθ' ὁ καλά τινα καὶ εὔμορφα λέγομεν
ἡ οὐσιεῖδη καὶ ἀμορφα· αἱ γάρ τοιαῦται μορφαὶ ποιότητές εἰσιν, ἀλλαι μὲν 10
παρὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα, ἐπιστῆσαι δὲ ἔξιον, μῆποτε καὶ ἔκείνων
περιεκτικά, καλὸν μὴ προσιτάται τούτῳ Ἰάριθλιγος. τινὲς δὲ τὴν μὲν μορφὴν

4 παθητικὰς συμβ. L¹ 6 περὶ τῆς ψυχῆς Α: De an. A 1 p. 403 a 16 sqq.
7 μὲν Κ γίνεσθαι ἡμᾶς ν 9 κινηθεῖν ν 10 ἔχει JK: ἔχοι ν: non liquet Λ
11 αὐτοὺς Α πλεονάζων L 12 αἱ (post καὶ) οι. Κ τῆς ψυχῆς? 13 αἱ οι. L
14 τούτων οι. Α αἴτιαι LKv 16 τοῦ ἀριστοτέλους Κ 17 τέταρτον
δὲ γένος ποιότητος σχῆμα καὶ ἡ περὶ ἔκαστον μέρος φή (!) καὶ τὰ ἔξης Α (sequitur τέταρτην
εἰκότως κτλ.) οὖν JKv cum Arist. eodd. Cgn: τοῖνυν εἰτ. Arist. libri: εἰναι Ι.

18 παρωνύμως τὰ Arist. libri exc. Cgn εἰρήμενων sic J 20 ἥτοι] ἡ τῷ Α
24 ἐπιτέλη Α 28 γε? ἥδη L τῆς οι. L 30 τοῖς] τοι Α 32 ἀλλ'
αἱ μὲν Α 34 προσίηται Klv: προσίεται JL.

ἐπὶ ζόφου μόνου λέγεσθαι νομίζουσιν, τὸ δὲ σχῆμα ἐπὶ τοῦ ἀψύχου εἰδους, 67· οὔτε κατὰ τὴν τεχνικὴν συνήθειαν καλῶς οὔτε τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν. ἐπολλάττει γάρ ταῦτα τὰ ὀνόματα, ὅμοιώς μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων τὸ σχῆμα, ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων τὴν μορφὴν λέγουσα. καὶ ὁ λόγος 5 δὲ ἔκατέρου τῇ τοιαύτῃ χρήσει συμμαρτυρεῖ. εἰ γάρ κατὰ τὸ πέρας τῆς 15 ἐπιφανείας καὶ τὴν τύπωσιν αὐτῆς ἡ μορφὴ λέγεται, οὐδὲν ἐμφαίνει ζωῆς ἔχόμενον· δύναται γάρ καὶ τοῖς ἀψύχοις ἐφαρμόζειν. ὃ τε δρος τοῦ σχῆματος οὐδὲν κωλύεται καὶ τοῖς φυσικοῖς καὶ τοῖς τῶν ζῴων σώμασιν ἐφαρμόζειν. ἀλλ' εἰ ἄρα, ἥρτεον τὸ μὲν σχῆμα μόνης τῆς ἔξωθεν περιγραφῆς 10 ἔχεσθαι, τὴν δὲ μορφὴν καὶ τῆς ἐν ταῖς ἀποπερατώσεσι συμμετρίας ἡ ἀμετρία· τὴν γάρ ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τελευτὴν τοῦ εἰδους αἱμεῖται ἡ μορφὴ. τινὲς δὲ τὴν μορφὴν ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἀκούουσι μόνον, καὶ δοκεῖ ταύτην τὴν 20 δόξαν ἐν τοῖς ἔντης προσίσθαι ὁ Ἰάμβλιχος, ὡς οὐ λεγομένης τῆς μορφῆς Β ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ δλως τῶν σχημάτων, καὶ διὰ τοῦτο φησιν τὴν 15 περὶ ἔκαστον μορφὴν εἰρῆσθαι, διότι ὡς ἔνυλος εἰς τὸ ἀτομον κατετάγη. εὐθύτητα δὲ καὶ καρπυλότητα φησιν Ἰάμβλιχος τὴν κοινὴν ἐπὶ τῶν γεωμετρικῶν σχημάτων καὶ ἐπὶ τῆς μορφῆς εἰρῆσθαι ποιότητα, καὶ διὰ τὸ κοινὸν καὶ διατεῖνον ἐπ' ἀμφο καὶ ἐπὶ μορφῶν καὶ σχημάτων κοινῶς ὄρωμενον καὶ περιττεῦνον ἔκατέρου ἴδιᾳ καταλέγεσθαι. “αὐτὴ μὲν γάρ, φησίν, 25 20 ἡ γραμμή, καὶ δοσον ἔστιν γραμμή, ποσόν ἔστιν, ἡ δὲ εὐθεῖα, καὶ δοσον ἔστιν εὐθεῖα ἡ καρπύλη, ποιὰ ἀν νοηθείη· καὶ ἡ ἐπιφάνεια, καὶ δοσον μέν ἔστιν ἐπιφάνεια, ποσόν, καὶ δοσον δὲ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, ποιόν· καὶ ἐπὶ τῆς μορφῆς δέ, φησίν, ταῦτα ὡσαύτως θεωρεῖται”. μήποτε οὖν ἡ εὐθύτης καὶ 25 καὶ διατεῖνον καρπυλότης γραμμῶν ἀν εἴη καὶ διατεῖνον, μορφῆς δὲ οὐ καὶ αὐτό, ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ συμβεβηκός, καὶ δοσον οἷμαι καὶ τὸ σχῆμα περιέχει ἡ μορφὴ. εἰ τι δὲ ἄλλο τούτοις διμοιον τοῖς εὐθέσι καὶ καρπύλοις 30 προσέμηκεν τὰ ἑλικοειδῆ καὶ κωνοειδῆ λέγων τῶν σχημάτων καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπερ μικτὴν ἔχει τὴν φύσιν ἐξ εὐθέσι καὶ περιφεροῦς, ὡς καὶ οἱ γεωμέτραι φασίν. διτι δὲ ποιότητες αὐται, ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς 35 ποιότητος κατασκευάζει· εἰ γάρ ἀφ' ἔκάστου τούτων ποιόν τι λέγεται, ἀφ' οὐ δὲ ποιόν τι λέγεται, τοῦτο ποιότης ἔστιν, ποιότης ἀν εἴη ἔκάστη τούτων.

Τὸ δὲ μανὸν καὶ πυκνὸν οὐχ ὡς ἀπὸ μανότητος καὶ πυκνότητος 35 παρωνομάσθαι φησίν οὐδὲ πῶς ἔχοντα παρέχεσθαι τὸ μανὸν καὶ πυκνόν, ἀλλὰ τῷ τὰ μόρια διεστηκέναι ἀπ' ἀλλήλων, ὡς παρεμπίπτειν τι ἔτερον 40 γενὲς σῶμα, τούτῳ λέγεται μανόν, ὡς σπογγιαὶ καὶ κισσήρεις, πυκνὸν δὲ τὸ τὰ μόρια σύνεγγυς ἔχον, ὡς μηδὲν ἔτερογενὲς μεταξὺ παρεμπίπτειν, ὡς

1 ἐπὶ τοῦ ζώου Kv 2 οὔτε τὴν] cf. p. 208,11 cum adnot. 3 ἐπὶ οι. Α
 4 καὶ (pr.) οι. Α 5 λέγουσιν v 6 ἐμφανίζει v 7 ὁ τε] οὔτε Α 9 εἰ]
 ἡ Α 11 ἐπιφανείᾳ] ἀποφάσει K 10 τοῦ οι. Α 14 μαθητικῶν v 18 διατεῖνον]
 διά τινων Α 19 αὐτῇ Α 22 ἐπίπεδος δὲ A 23 γοῦν A 25 καθόσον
 ἄρα οἷμαι Α, sed ἄρα del. 26 ἄλλο etiam Arist. codd. en, οι. ceteri 27 λέγων
 τῶν] λεγόντων Α 30 ἀφ' (post γάρ) JA, in marg. b: ἀφ' LKv 31 ἔκάστου ν
 33 παρωνομάσαι Α 34 τῷ] τὸ Α 35 τοῦτο Αν 36 post ἔτερογενὲς ὅδι K

ἐπὶ χρυσῷ καὶ σιδήρῳ θεωρεῖται. εἰ οὖν θέσιν μᾶλλον τῶν μορίων δηλοῦ 67^a ταῦτα, ἀλλ’ οὐχὶ τὸν χαρακτῆρα, οὐκ ἀν εἴη ποιά. ἀλλὰ καὶ τὸ λεῖον τοῦτο ἔστιν, οὐ τὰ μόρια ἐπ’ εὐθείας ἐπ’ ἵσης κεῖται, ὡς ἐπὶ τῶν ἀποτετα- 10 μένων μαρμάρων, τραχὺ δέ, οὐ μὴ ἐπ’ ἵσης κεῖται, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπερέχει, 5 τὰ δὲ ἐλλείπει, ὡς ἐπὶ τοῦ πρίονος. θέσιν ὅρα καὶ τὰ τοιαῦτα δηλοῦ. ἡ Γ δὲ θέσις ζητοὶ τῆς τῶν πρός τι κατηγορίας ἔστιν, ὡς εἰρηται ἐν ἐκείνοις, 15 η ὑπὸ τὸ κεῖσθαι ὑπάγεται· καὶ γάρ τὰ κείμενα θέσιν τινὰ δηλοῦ. ἐπι- στῆσαι δὲ ἄξιον, ὡς οἷμαι, μήποτε ἡ μανότης καὶ πυκνότης καὶ λειότης καὶ τραχύτης καὶ ποιότητές τινές εἰσιν κατὰ τὸν χαρακτῆρα, ὡς θερμότης 20 καὶ φυχρότης, καὶ θέσιν τινὰ δηλοῦσιν κατὰ τὴν τῶν μορίων σύνταξιν· καὶ 25 οὐδὲν θαυμαστὸν τὸ αὐτὸν κατ’ ἄλλο καὶ ἄλλο ὑπ’ ἄλλην καὶ ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγεσθαι, ὡς καὶ τῷ Ἀριστοτέλει καὶ τοῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγηταῖς δοκεῖ.

Πληρώσας δὲ τὰ εἰδὸν τῆς ποιότητος ἐπήγαγεν ἴσως μὲν οὖν καὶ ἄλλος ἀν φανερή τρόπος ποιότητος, οὐχ ὡς φιλόσοφον εὐλάβειαν ἐνδεικνύ- 15 μενος, ὡς τινες οἰόνται, οὐδὲ δι τι δυσδιαίρετος ὁ περὶ τῶν πρώτων γενῶν λόγος, ὡς ἄλλοι, οὐδὲ δι τὰς διαφορὰς ἐνδείκνυται, καθ’ ἃς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ τὰ ἄλλα θεωρεῖται ποιὰ τὰ οὐσιώδη καὶ διαιρετικὰ τῶν γενῶν· 20 οὐδεὶς γάρ εἰσιν ἐκεῖνα μᾶλλον, ἀλλ’ οὐ ποιότητες· εἰ δὲ ποιότητες ἥσαν, οὐχ ἀν οὗτως εἰς ἐσχάτην τάξιν ἀπερρίφησαν. Ἀνδρόνικος δὲ πέμπτον εἰσάγει γένος. ἐν ᾧ τάττεται μανότητα πυκνότητα, κουφότητα βαρύτητα. λεπτό- 25 τητα παχύτητα, οὐ τὴν κατὰ τὸν ὅγκον, ἀλλὰ καθὸ δέρα λέγομεν λεπτὸν εἶναι καὶ τοῦ ὄπετος λεπτότερον· “ποιὰ γάρ, | φησί, λέγομεν πάντα τὰ τοιαῦτα τῷ 67^b Δ ἀπὸ ποιότητος εἶναι αὐτά, διοίως δὲ καὶ τὸ διαφανὲς καὶ τὸ σκοτεινόν. ἀστε, φησίν, ἡ ἄλλο τι γένος ποιότητος τοῦτο θετέον ἡ συζευκτέον αὐτὰ 30 ταῖς παθητικαῖς· τῷ γάρ παθεῖν τι τὸ σῶμα τούτων ἔκαστον τοιοῦτον γέγονεν, διαφέρει δὲ ἐκείνων, δι τι πάθους οὐκ εἰσιν ἐμποιητικαὶ αὐταὶ”. Ἐϋδωρος δὲ τὴν παχύτητα καὶ λεπτότητα εἰς ἔτερον τάττει γένος, τὰς δὲ 35 ἄλλας οὐ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχαϊκὸν ταύτας μὲν εἰς τὸ τέταρτον γένος τάττουσιν συνεπομένας τῷ μανῷ καὶ πυκνῷ, ἐκείνας δὲ μᾶλλον αἰνίττεσθαι 40 τὸν Ἀριστοτέλη φασὶν ἐν τῷ ἴσως δὲ καὶ ἄλλο γένος. ἂς ἐν τῇ Ηερὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῷ θερμῷ καὶ ὑγρῷ καὶ φυχρῷ καὶ ἔγρῳ συνέταξεν· εἰσὶν δὲ αὐταὶ βαρὺ κοῦφον, σκληρὸν μαλακόν, τραχὺ λεῖον, παχὺ λεπτόν. ἀλλὰ πῶς ἀν τις ταῦτα παραδέξαιτο μηδενὸς ὑπ’ αὐτοῦ λεγομένου ἐνὸς γένους, ὑφ’ ὅ ταῦτα ταχθήσεται, ὡς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἔξις ἦν καὶ διά- 45

1 τῶν μορίων μᾶλλον Λ 3. 4 ἀποτεταγμένων b 4 ὑπερέχειν Λ 5 ἐλλείπειν Λ
6 τῆς ομ. Α εἰρηται] 7 p. 6b2 sq. 7 ἡ ομ. Α 9 ἔστι Ι.

β' α'

11. 12 καὶ ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγεσθαι Α: κατηγορίαν καὶ ἄλλην ἀνάγεσθαι J (corr. J¹): καὶ ἄλλην ἀνάγεσθαι κατηγορίαν ν: κατηγορίαν ἀνάγεσθαι (ομ. καὶ ἄλλην) K 14 ἄν τις φ. plerique Ar. coll. 16 οὐδὲ L¹, ἀλλ' L³ 20 μανότητα καὶ πυκνότητα Κν
20. 21 λεπτότητα ομ. ν: post παχύτητα coll. b 21 λεπτὸν in marg. suppl. J¹
23 τὸ (ante σκοτεινὸν) J¹ supra, Lv: ομ. ΚΑ 24 τοῦτο ομ. L 25 τῷ μὲν γάρ ν τοιούτων L 28 οὕτος e corr. II¹ 29 τῷ μανῷ iterat L
30 ἀριστοτέλη J: compend. anc. ΛΔ: ἀριστοτέλην ν: ἀριστοτέλους Κ 30. 31 Ηερὶ γεν. x. φθ.] B 2 p. 329b18 32 post μαλακόν add. γλίσγρον κραῦρον Arist.

Θεσις, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ φυσικῇ δύναμις, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐν τι; βέλτιον 67^{οῦ} οὖν λέγειν δι τὰ κατὰ τὸ ἀληθὲς εἰσὶ τινες καὶ ἄλλοι τρόποι, οὓς ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ ως ἐν τελειοτέρᾳ πραγματείᾳ παραδίδωσιν. ἐνταῦθα δὲ ως ἐν εἰσαγωγῇ τοὺς μάλιστα λεγομένους ἔξειθετο.

5 Κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν εἰδῶν ἐπάγει δι τοιότητές εἰσιν αἱ εἰρημέναι, ποιὰ δὲ τὰ κατ' αὐτὰς παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὄπωσ-
οῦν ἀπ' αὐτῶν. τοῦτο δὲ εἴπεν, ἐπειδὴ τινὰ μὲν παρωνύμως λέγεται, 15
ώς ἀπὸ τῆς λευκήτητος τὸ λευκόν, ἔνια δὲ ὄμωνύμως, ως τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ τῶν ἄλλων σχημάτων ἔκαστον. ἐπὶ γάρ τούτων τρίγωνον
10 καὶ ἡ ποιότης καὶ τὸ μετέχον καλεῖται. ἔτι δὲ ἐπ' ἐνίων μὲν ἀμφότερα ὠνόμασται, ως γραμματικὴ καὶ ὁ γραμματικός, ἐπ' ἐνίων δὲ οὐδέτερον,
ώς ἡ πρὸς γραμματικὴν ἐπιτηδειότητης καὶ ὁ κατ' αὐτὴν εὑρθεῖς διακείμενος,
ἐπ' ἐνίων δὲ τὸ ἔτερον μόνον ὠνόμασται, τὸ ποιὸν μέν, ως ἐπὶ τοῦ δρο-
μικοῦ καὶ πυκτικοῦ· ἀνόνυμοι γάρ αἱ ἐπιτηδειότητες· ἡ γάρ πυκτικὴ καὶ 20
15 δρομικὴ αἱ κατ' ἐνέργειάν εἰσιν ἐπιστῆμαι, ἀφ' ὧν πύκται καὶ δρομεῖς οἱ Ε ποιοὶ λέγονται· οἱ γάρ πυκτικοὶ καὶ δρομικοὶ τοὺς δυνάμεις ποιὸν σημαίνουσιν
ἀπὸ ἐλπίδος ἡς ἔξουσιν ἔξεις παρωνόμασμένους. ἔστιν δὲ διπού τῇ μὲν
ἔξει κεῖται ὄνομα, ως τῇ ἀρετῇ, τῷ δὲ κατ' αὐτὴν ποιῷ οὐκέτι· οὐδὲ γάρ
λέγεται ἐνάρετος, ὁ δὲ σπουδαῖος οὐδὲ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς παρωνόμασται οὐδὲ
20 δὲ ἐνάρετος, ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐγγράμματος ἀπὸ τῆς γραμματικῆς. ἐπ' ἐνίων τοῦ
δὲ καὶ παραλλάττουσιν αἱ τῶν δυνομάτων σημασίαι παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων
δηλωσιν διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς χρήσεως. ὁ γάρ δίκαιος κατὰ μὲν τὸ
ὄνομα ἀπὸ τῆς δίκης παρωνόμασται, κατὰ δὲ τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς δικαιο-
σύνης· ὁ δὲ δικαιόσυνος κατὰ μὲν τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης, ὥσπερ
25 καὶ ὁ εὐφρόσυνος ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης, κατὰ δὲ τὰ πράγματα οὐκ ἔχει
παράθεσιν. διὰ ταῦτα οὖν πάντα προσέθηκεν τὸ ἡ ὄπωσοῦν ἄλλως ἀπ'
αὐτῶν. ἀνήγαγεν δὲ ταῦτα ἡ εἰς τὸ μὴ κεῖσθαι ταῖς ποιότησιν ὑνό- 30
ματα, ως ἐπὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων, ἡ εἰς τὴν συνήθειαν μὴ ἔχουσαν ἐν
χρήσει τὸ ἔτερον, ως ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐναρέτου. καὶ δῆλον δι τὴν ὀλίγων
30 μὲν ταῦτα συμπίπτει, τὰ δὲ πολλὰ παρωνόμασται ταῖς ποιότησιν, ἀφ' ὧν
ἔχει τὸ ποιὰ εἶναι. αὕτη μὲν ἡ τῆς λέξεως σαφήνεια.

Τρεπτέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὰς καθ³ ἔκαστα ζητήσεις τε καὶ διαλύσεις·
πρὸ τούτου δὲ ἀκριβέστερον ἔτι τῶν εἰρημένων ποιητέον διάκρισιν. τὸ
τούτου σχῆμα οἱ Στωικοὶ τὴν τάσιν παρέγεσθαι λέγουσιν, ὥσπερ καὶ τὴν 35
μεταξὺ τῶν σημείων διάστασιν· διὸ καὶ εὐθεῖαν δρίζονται γραμμὴν τὴν εἰς-
ἄκρον τεταμένην. ὅλλ' οὕτως ἀναιρεθήσεται ἡ μαθηματικὴ οὐσία, ἣτις

1 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ] γρ ως εν τῷ β in marg. Ja

ἐν τι post λέγειν ponunt Kv

3 Μετὰ τὰ φυσικὰ] Δ 14 p. 1020a33 sqq.

6 κατ' αὐτὰς etiam Arist. codd. Cf:

κατὰ ταῦτας ceteri

6. 7 post ὄπωσοῦν ex Arist. vel ex I. 26 ἄλλως add. A, sed

cf. Porph. p. 134,31 B.

8 τῆς om. Lv

11 ὁ om. v οὐδέτερον b

12 ἡ om. L

13. 14 πυκτικοῦ καὶ δρομικοῦ v

14 ἐπιτειδιότητες A

19 ad ἐνάρετον in marg. ἀρετικός b, sed cf. Porph. p. 135,20 B. Paraphr. p. 50,8 H.

21 καὶ supra Ja συμμαστία A παρὰ] περὶ v

22 ἀνωμαλίαν A 26 γοῦν A

29 ad ἐναρέτου in marg. ἀρετικοῦ b

ὅλιγων A: ὅλιγον ceteri

34 στάσιν A

άκινητής τέ ἔστιν καὶ ἀλοιώσεως πάσης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τάσεως ἀπῆλ· 67^v λαμένη. εἰ δέ τις τὴν ἀσώματον οὐσίαν τῶν σχημάτων καὶ ἀμφισβητήσιμην εἶναι νομίζει, εἴτε ἔστιν εἴτε μεχρι ὑποθέσεως ὑπάρχει, νῦν δὲ εἶναι τὸν λόγον οἴεται περὶ τὸν ἐν τοῖς σώμασιν σχημάτων, καὶ οὕτως ἐροῦμεν κατὰ 5 Ἀριστοτέλη μὴ εἶναι τάσιν τὴν τοῦ σχῆματος αἰτίαν. κίνησις. γάρ ἂν οὕτως 10 καὶ μεταβολὴ γίνεται τὴς ποιότητος αἰτία. οὐπερ οὐκ ἀρέσκει τῷ Ἀριστοτέλει, ἀλλ’ οὐδὲ ἔχει λόγον· ἐν δρῳ μὲν γάρ η ποιότης θεωρεῖται, ἀόριστον δὲ Ζ πρᾶγμα η κίνησίς ἔστιν καὶ μᾶλλον ἐφέμενον τοῦ δρίζεσθαι. εἰ δέ τις διττὰ σχήματα ὑποτιθοῖτο, τὰ μὲν ἀσώματα, ὡς τὰς ιδέας κύκλου τέ καὶ 15 τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ Πλάτων φησίν, τὰ δὲ ὡς περὶ τοῖς σώμασιν μερι- 20 ζόμενα, καὶ τρίτα δὲ κατ’ ἄλλην τινὰ μεταξὺ φύσιν τῶν τε ιδεῶν καὶ τῶν γινομένων, ἔπειται ζητεῖν, εἰ ἄλλως μέν ἔστιν τὰ ἀσώματα σχήματα, ἄλλως δὲ τὰ σωματοειδῆ, καὶ εἰ κατὰ κοινὸν λόγον ἀμφοτέρων τούτων νυνὶ τὰ 25 σχήματα λέγεται η κατὰ μόνον τὸν ἐπὶ τῶν σωμάτων θεωρούμενον, καὶ 30 πότερον τὸ διακρατοῦν ἐν ποιῷ σχήματι ἀπὸ ποιότητος γίνεται τοῦ σχῆ- ματος ὡς ἔτερας οὕσης παρὰ τὸ διακρατούμενον η οὐδὲ διακρατοῦν τι 35 ἔστιν, ἀλλ’ ἐν ἀποτελέσματος τάξει τὸ σχῆμα θεωρεῖται ἄλλως ἐπισυνιστά- μενον τῇ φύσει τῶν σωμάτων κατ’ αὐτὸν μόνον τὸ πεπεράνθαι. ἄλλὰ κοινὸν μὲν σωμάτων καὶ ἀσωμάτων οὐδὲν ἀν εἴη πρότερον εἰδος ὡς ἔτερον 40 ἀμφοῖν, εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι τὰ ἀσώματα σχήματα ὡς αἰτίαν παρέχοντα 45 τοῖς ἐπὶ τῶν τοῦ σχημάτων σώμασιν καὶ σχήμασιν κοινὴν αὐτοῖς παρέχειν ἀρχηγὸν δύναμιν, ητίς συντάττει πρὸς ἔσωτὴν τὰ δρώμενα σχήματα καὶ συνάγει καὶ ὅμοι πάρεστι πᾶσιν, καὶ κατὰ τοῦτο ἀν ἔχοι τὸ κοινόν. ἀλλ’ οὐδὲν τοῦτο ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσιν προσήκει. οὐδεν οὔτε τὸ δια- 50 κρατοῦν ἐν τῷ σχήματι τῆς ποιότητος εὐλόγιας ἀν τις θείη· οὐδὲ γάρ οὕτως ἐνεργοῦσιν | αἱ ποιότητες κατ’ αὐτόν, ἀλλ’ ἔχονται μόνον. περὶ 55 Ἀλλὰ δὲ τοῦ ἐν ἀποτελέσματος τάξει εἶναι τὰ σχήματα, εἰ μέν τις οὕτως λέγοι αὐτὰ ὡς συμβεβηκίτα συμπτώματα κατ’ ἐπανολούμενην η ὡς ἔτυγεν. οὐκ ἀποδεξόμενα τὸν λόγον· οὐδὲν γάρ τῶν κατὰ φύσιν γινομένων τοιαύτην 50 ἔχει τὴν ὑπόστασιν· εἰ δὲ ὡς κατὰ μετουσίαν εἰδῶν τινων καὶ λόγων φυσι- κῶν τὰ περὶ τοῖς σώμασιν τοῖς φυσικοῖς σχήματα λέγοι ἀπογεννᾶσθαι, παραδεξόμενα, καὶ συγχωρήσομεν τὸ σχῆμα εἶναι τε καθ’ ἔσωτὸν καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας παράγεσθαι. ἐπειδὴ δὲ τινες καὶ τὸ σχῆμα, ὥσπερ καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὸ γλυκὸν καὶ τὸ σκληρὸν ἐν τοῖς πρός τι τίθενται ὡς 55 πρὸς αἰσθήσιν λεγόμενα, δῆλον ὅτι οὗτοι πάντα συμφύρουσιν· οὕτω γάρ καὶ

3 ὑποστάσεως ν 4 οἴεται αντe εἶναι ρου. ν 5 ἀριστοτέλη J: ἀριστοτέλην Kv:
comp. anc. LL 7 λόγον ἔχει Λ ἀριστον Λ 9 ὑποτίθετο sic ν
10 Πλάτων] Rep. VII p. 529 D, cf. Phil. p. 62 A 13 κατὰ τὸν κοινὸν ν
14 τὸν Kv: τῶν JI,A, sed τὸν supra A¹ 15. 16 σχήματος, σ in ras. J 17 ἄλλως]
ἀλλ’ L 18 πεπερασθαι sic A 19 ὡς supra J^a: om. Α 20. 21 fort. παρέ-
χοντα καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν σωμάτων σχήμασι (καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων in marg. b) 25 τῆς
om. L εξολογος L 30 εἰδῶν supra L¹ 31 περὶ JI,A (cf. p. 269,33. 272,9.
in Phys. p. 636,39 D.): παρὰ Kv λέγει ν 32 αὐτὸν ν 33 αἰτίας om. K
34 pr. καὶ om. Av 35 συμφύρουσιν Kv: συμφύρουσιν J: συμφέρουσιν L¹: συμφέρουσιν Α

ἡ οὐσία καὶ τὰ ἄλλα γένη ὡς αἰσθητὰ πρός τι ἔσται. ἀλλὰ γρὴ αὐτὰ 68 ἔκαστα καθ' ἑαυτὰ διαιροῦνται ἐν οἰκείοις γένεσι τιμέναι, καὶ τότε ὡς αἰσθητὰ πρὸς αἰσθησιν τῶν πρός τι λέγειν.

“Περὶ δὲ τῆς μορφῆς ἐπισκεπτέον, εἰ κατὰ τὸ ποιὸν σχῆμα ἡ μορφὴ 5 5 ὑφίσταται, ὡς τινες οὔνται, καὶ διὸ τοῦτο συνέταξεν αὐτὴν τῷ σχήματι. οὕτε γάρ τῷ †Ἀνδρονέῳ δοκεῖ τοῦτο οὔτε ἀληθές ἐστιν. οὐ δοκεῖ μὲν γάρ, διότι τὸ σχῆμα ἀπλῶς εἰπὼν τὴν μορφὴν οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλὰ τὴν περὶ ἔκαστον ὑπάρχουσαν μορφὴν. ἡ γάρ ἐν τούτοις ἀκριβολογία διύτησιν αὐτὰ σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων. τὸ μὲν γάρ σχῆμα παρίστησιν ὡς κοινόν τι καὶ 10 πλείστιν ὑπάρχον καὶ ἀριθμὸν ἡ καὶ εἰδὸς διαφέρουσιν, τὴν δὲ μορφὴν ἐνδείκνυται ὡς μετὰ τῶν καθ' ἔκαστα σωμάτων φυσικῶν ἀποτελευτῶσαν, διταν οἱ μεριζόμενοι περὶ τοῖς αἰσθητοῖς τῶν γινομένων λόγοι ἔσχατον ἔχοντος 15 ἀφ' ἑαυτῶν ἀποτυπώσωνται ἐν τοῖς σώμασιν οἰκεῖον καὶ πρόσφορον αὐτῷ τῷ καθ' ἔκαστον λόγῳ. διὸ ταῦτα μὲν οὐκ ἄν τις ἀρέσκειν αὐτῷ φαίη 20 τὸ μετὰ τοῦ σχήματος συνυφίστασθαι καὶ τὴν μορφὴν· διτι δὲ οὔτε ἔχει ὀρθότητα ἡ τοιαύτη δόξα, ῥάδιον ἐντεῦθεν καταμαθεῖν. τὸ μὲν γάρ σχῆμα κατὰ τὸ πέρας τοῦ ὅγκου νοεῖται, ἡ δὲ μορφὴ κατὰ τὴν ἀποτελεύτησιν τοῦ εἰδούς, καὶ τοῦ μὲν σχήματος ἡ συμμετρία καὶ ἡ ἀσυμμετρία κατὰ τὰ 25 μήκη καὶ πλάτη νοεῖται, τῆς δὲ μορφῆς κατὰ τὴν εὐμορφίαν ἡ ἀμορφίαν, 20 οὐκ ἀπηλλαγμένης τῆς ἐπὶ τῷ εἰδός ἀναφορᾶς· δι' ἂ δὴ οὐδὲ τὰ αὐτὰ Β νομιστέον ταῦτα ἀλλήλοις οὔτε ἐκ θατέρου τὸ ἔτερον ἐξηρτῆσθαι. ἐάν οὖν λέγωμεν διτι κατὰ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ εἰδούς καὶ τὰ ἔξωθεν φαινόμενα εἰδῶλα τὸ εὑπλαστὸν αὐτῶν καὶ διασψῶν τὸ τοῦ εἰδούς ἔχον καὶ δυνάμενον συντάττεσθαι πρὸς τὸν λόγον ἐστὶ σύμμετρον, τὸ δὲ ἐναντίον 25 τούτου ἀσύμμετρον, καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην συμμετρίαν τε καὶ ἀσύμμετρίαν ἡ μορφὴ θεωρεῖται, οἰκείότερον ἀν ἀποδοίημεν τὸν περὶ αὐτῆς λόγον. οὐ μέντοι τοῦτο, φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, συμπληροῦσθαι τὴν μορφὴν εἴποιμεν ἀν ἐκ ποιῶν σχημάτων τε καὶ συμμετριῶν καὶ ἐκ ποιᾶς χροιᾶς καὶ μανότητος καὶ πυκνότητος· ἡ γάρ τοιαύτη διάταξις συνάγει πολλὰ εἰς ταῦτα, 30 ἀπερ Ἀριστοτέλης διακεχιριμένως διέταξεν, οὐκ ἐξ τῆς ήμας καθαρὰν τῆς μορφῆς τὴν ἰδιότητα ὑπολαβεῖν”. ταῦτα πάντα καὶ κατὰ λέξιν οὕτω περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Ἰαμβλίχου διαταττομένου ἀξιῶ προσέχειν τὸν νοῦν, μήποτε 35 ἀκόλουθον ἐστιν καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις τὸ τὴν μορφὴν καὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρώματος περιεκτικὴν λέγειν. εἰ γάρ κατὰ τὴν ἀποτελεύτησιν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ εἰδούς θεωρεῖται, τὸ δὲ εἰδὸς πάντων

6 Ἀνδρονέῳ] Αριστοτέλει in marg. b, recte puto coll. I. 14 sqq.
sed cf. f. 78r39 adnot.

14 μὲν οὖν οὐκ ν,

ἀρέσκη Α

αὐτῷ ομ. Α

18 post σχήματος

add. καὶ Κν 20 ἀπηλλαγμένης Α: ἀπηλλαγμένης JL, sed α in marg. Ja, ης ex ως corr. L¹: ἀπηλλαγμένως Κν 21 ἐκ θατέρου] καθ'

ἐτέρου Α 25 post τοιαύτην add. δὲ ν ἀσύμμετρίαν] ἀμετρίαν ν
26. 27 intellege οὐ μέντοι τοῦτο εἴποιμεν ἄν, συμπληροῦσθαι τὴν μορφὴν κτλ.

27 ὁ ομ. Lv 28 τε ομ. L καὶ (post
συμμετριῶν) ομ. L 29 γάρ τοιαύτη] γάρ τοι ταύτη ν 32 μορφῆς in marg.
suppl. J¹ . . . 33 αὐτῶν ν καὶ (post μορφὴν) in ras. L¹

ἢ γε περιεκτικὸν καὶ ἔνα λόγον, καὶ τὸ πέρας ἀν αὐτοῦ τὰ πάντων πέρατα 68^r περιέχου. καὶ συμπληροῦσθαι οὖν ὑπὸ τῶν ἄλλων λέγοιτο ἡ μορφὴ ὡς ἐξ μερῶν ἢ στοιχείων, ἀλλη παρ' αὐτὰ οὕσα, οὐδὲν ἄτοπον λέγεται, οἷον κοινὴ σύλληψις οὕσα πάντων· δρᾶς γάρ καὶ τὴν εὐθύτητα καὶ καμπυλότητα 35 5 *ὅτι* κοινὴ σχημάτων καὶ μορφῶν αὐτὸς εἰπεν εἰναι, καὶ οὐδὲν ἄτοπον ἔδοξει μετὰ τὸ τὰ ἴδια παραδεδωκέναι καὶ τὸ κοινῶς ὑπάρχον υποδεῖται. λέγει δὲ καὶ τὴν σιμότητα καὶ γρυπότητα τῆς ρινὸς μὴ δεῖν εἰς τὴν μορφὴν προηγουμένως ἀνάγειν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν καμπυλότητα, καλῶς προσθεῖται τὸ προηγουμένως· ὡς γάρ μορφὴ ἀπλῶς οὐχ ὑπὸ σιμότητος ἢ γρυπότητος, ὥσπερ οὐδὲ ὑπὸ λευκότητος ἢ μελανίας, ἀλλ' ὑπὸ καμπυλότητος 40 καὶ ὅλως σχῆματος, ὥσπερ καὶ ὑπὸ χρώματος συμπληροῦται. καλῶς δὲ καὶ τοῦτο προσκείμενον οὐ παραλειπτέον, διτι κοινότης ἐν πᾶσιν τοῖς κατὰ Γ τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος εἰρημένοις θεωρεῖται ἡ ἐσχάτη περιγραφὴ καὶ ὁ τελευταῖος δρος τῶν κατὰ διάστασιν ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ ἴδιότητα 15 δυνάμεως ἀποληγόντων. φαίνεται δὲ εἰκότως οὕσα τοιαύτη, ἐπειδὴ περὶ τὴν τελευτὴν τῆς φύσεως ἀφορίζεται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολύχουν τοῦτο τὸ γένος ἔστιν καὶ διαφοραῖς χρῆται πλείσιν.

Καὶ περὶ τοῦ μανοῦ δὲ καὶ πυκνοῦ ἔχοι ἄν τις πρὸς τὴν αἰτίαν τοῦ 45 Ἀριστοτέλους ἀντιλέγειν. τὸ γάρ διαστάσει τῶν μορίων ἀπ' ἀλλήλων ἢ 20 τῇ σύνεγγυς θέσει τὸ μανὸν ἢ καὶ τὸ πυκνὸν ἀφορίζεσθαι τὴν Δημοκρίτου αἵρεσιν βεβαιοῖ· καὶ γάρ ἐκεῖνος συνιόντα εἰς ταῦτα τὰ ἄτομα σώματα συνιστᾶν τὸ πυκνόν φησιν, διιστάμενα δὲ ἀπ' ἀλλήλων καὶ μεταξὺ πολλῷ κενῷ διαλαμβανόμενα τὸ ἀραιὸν ἀπεργάζεσθαι. ταῦτα δέ ἔστιν ἄτοπα· εἰ γάρ ἦνται ἡ ὅλη καὶ συμπαθής ἔστι πρὸς ἑαυτὴν καὶ δι' ὅλου ποιά ἔστιν 50 25 τὰ ποιά, δῆλον διτι καὶ τὰ ἀραιὰ καὶ πυκνὰ δι' ὅλων ἡνωμένα συμπαθῆ ἔστιν πρὸς ἑαυτά· ὁ δὲ τοῖς διαστήμασιν τὴν αἰτίαν ἀποδιδοὺς ἐπιγέννημα ποιεῖ τὸ ποιὸν τῆς κατὰ σχέσιν θέσεως. “πρὸς δὴ ταῦτα, φησὶν Ἰάμβλιχος, διιτὸν εἶναι τίθεμεν τὸ μανὸν καὶ πυκνόν, τὸ μὲν ἐν τοῖς εἰδεσιν, δὲ καὶ δι' ὅλου πάρεστιν καὶ οὐσιῶδές ἔστιν καὶ ἔξεις μᾶλλον οἰκεῖον θεωρεῖται, 30 δῆλον τὸ | μανὸν τοῦ δέρος καὶ τοῦ πυρός, κατ' οὐσίαν αὐτοῖς ὑπάρχον.” 68^v Δ ἄλλο δὲ ἐπίκτητον καὶ ἔξωθεν ὡς ἐν σχήματι θεωρεῖται, ὅπερ ἐν τοῖς σπόγγοις καὶ τῇ κισσήρει φαίνεται, οὐ κενοῦ τινος τοῦ μεταξὺ παρεμπίπτοντος, ἀλλὰ τῶν στερεῶν σωμάτων κατὰ σχῆμα περιγραφομένων καὶ ἐν ταύταις ταῖς περιγραφαῖς τὰ λεπτότερα σώματα περιεχόντων. ὥστε οὐ 35 πᾶσα μανότης καὶ πυκνότης ἀπήλλακται θέσεως, ἐπειδὴ ἡ οὐσιῶδης μανό-

1 post περιεκτικὸν add. καὶ JLΔ 2 ὡς] οὐκ Kv 3 λέγοιτο ν 5 ὅτι addidi:
cf. adn. ad l. 10 μορφῶν K: μορφῶν ἢν Λ: μορφὴν JLν εἰπεν] cf. p. 262,16
6 κοινῶς τὸ ν ἀποδεῖται Λ 7. 8 προηγουμένως εἰς τὴν μορφὴν ν
9 ὡς JLΔ, sed ὅτι in marg. Jα: ὡς ὅτι Kv 11 ἀπὸ ν 12 προκείμενον b
παραληπτέον Λ 13 εἰρημένοις Kv: εἰρημένον JLΔ 15 τοιαύτη] καὶ αὕτη ν
16 καὶ (post τοῦτο) supra Jα τουτὶ Kv 19 ἐπ' b 21 ταυτὸν ν
23 ἀραιὸν J saepe ἔστι τὰ ἄτοπα Λ 25 καὶ τὰ πυκνὰ ν ὅλου Α
26 εἰσι Λ 32 κισσήρει J 33 σωμάτων Par. p. 49,15 II.: σχημάτων JLΚΛν
περιγραφόμενον K 35 πυκνότης Λ μονότης K

της καὶ πυκνότης οὐδαμῶς ἔστιν κατὰ θέσιν· ἐκείνη γάρ ἡ κατὰ σχῆμα 68° θεωρουμένη κυρίως κατὰ τὴν θέσιν τῶν ποιῶν σχημάτων ἀφώρισται, ὅμως καὶ κωλύεται ποιότης εἶναι· οὐ γάρ ἔξιστάται τῆς θέσεως, ἀλλὰ κατ’ αὐτὴν εἰδοποιεῖται. τῆς δὲ Δημοκρίτου δόξης διέστηκεν αὕτη, ἐπειδὴ οὐ περὶ 10 τῆς ἐν τοῖς στοιχείοις μανότητος καὶ πυκνότητος διατέτακται ταῦτα, ἀλλὰ περὶ ταύτης, ητις ἐπὶ ταῖς μορφαῖς καὶ τοῖς σχήμασιν ἐπισυνίσταται· τὰ δὲ ἐν τοῖς στοιχείοις εἰδῆ τέ ἔστιν καὶ δὶ’ ὅλου μανὰ καὶ πυκνά, οὐδαμῶς 15 μεταξὺ διειργόμενα ὡρ’ ἑτέρου οὐδὲ κενοῦ οὐδὲ σώματος· τὰ μέντοι κατὰ σχῆμα δευτέρως ἐπισυνιστάμενα καὶ τῷ πῶς κεῖσθαι πυκνὰ καὶ ἀραιὰ 20 λεγόμενα οὐχὶ ποιότητα τὴν αἵτινα ἔχει, ἀλλὰ θέσιν τῆς τε πυκνότητος καὶ τῆς ἀραιότητος^o: ὥσαύτως δὲ περὶ τοῦ λείου καὶ τραχέος καὶ ἀπορεῖν δυνατὸν καὶ λύειν τὰ ἡπορημένα.

Εὔδωρος δὲ ἀπορεῖ, τί δῆποτε τὸ μὲν μανὸν καὶ πυκνὸν καὶ λεῖον καὶ τραχὺν θέσιν σημαίνει, οὐκέτι δὲ καὶ ἡ καμπυλότης καὶ ἡ εὐθύτης. 15 πρὸς δὲ ῥήτεον διτὶ περὶ ἀλλὰ μὲν θεωρεῖται ἡ θέσις τὰ ἐν τόπῳ ὄντα σώματα ἡ περὶ τὰς γραμμὰς τὰς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ οὖσας, ἡ μέντοι εὐθύτης καὶ ἡ καμπυλότης περὶ τὰ θέσιν ἔχοντα τὸ ποιὸν ἀφορίζει, οὔτε ἐν θέσει οὖσα οὔτε κατὰ τοῦτο εἰδοποιουμένη.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικόστρατον καὶ τὴν μανότητα καὶ πυκνότητα ποιότητας 20 φιλονεικοῦσιν δεικνύναι, τὸ πῦρ μανὸν εἶναι παρατιθέμενοι καὶ τὸν ἀέρα, τὴν δὲ γῆν πυκνὴν οὐ κατὰ θέσιν, ἀλλὰ κατὰ ποιότητα. ῥήτεον δὲ πρὸς αὐτούς, ὡς καὶ ἐν τούτοις κατὰ τὸν θεῖον Ἰάμβλιχον “ἐκάτερον τούτων δύο 25 σημαίνει, καὶ θέσιν μορίων καὶ ποιότητα, θέσιν μὲν ὡς ἐπὶ τῶν ύφασμά· Ε τῶν; ποιότητα δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἀέρος, διακρίνειν δὲ ταῦτα ἐν εἰσαγωγῇ οὐκ 30 ἡν ἀναγκαῖον. καὶ γάρ ἄλλο μὲν ἔστι μανόν, οὐ τὰ μόρια ἀφέστηκεν ἀπ’ ἄλληλων, οὐχ διτὶ κενόν ἔστιν μεταξύ, ἀλλ’ διτὶ ἑτερογενὲς σῶμα λεπτότερον· ὁ μέντοι ἀήρ οὐ τῷ ἀφεστάναι ἀπ’ ἄλληλων τὰ μόρια αὐτοῦ μανός ἔστιν, ἀλλὰ τῷ κοῦφος εἶναι καὶ εὐδιαίρετος, διόπερ τῶν κατὰ ποιότητα ἀν εἴη τοιούτων, ἀλλ’ οὐ τῶν κατὰ θέσιν. τῷ δὲ τοιούτῳ μανῷ, φησὶν Ἰάμβλιχος, οὐ τὸ πυκνόν, ἀλλὰ τὸ στερεὸν ἀντιτάξομεν, φῆ τὸ δυσδιαιρέτον ὑπάρχει καὶ βαρύ, καὶ τὸ μὲν τοιοῦτον κατὰ ποιότητα ἔσται, τὸ δὲ κατὰ θέσιν ὑπὸ τὰ πρός τι ἀναχθῆσεται^o. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, ποῖον τοῦ στερεοῦ σημαινόμενον ἀντίκειται τῷ μανῷ. εἰ μὲν γάρ τὸ τριγῆνι διαστατόν, ἡ ἐπιφάνεια τούτῳ καὶ ἡ γραμμὴ ἀντίκειται· εἰ δὲ τὸ ἰσχυρόν, τὸ σαθρὸν ἀν 35 εἴη τούτῳ ἀντίκειμενον· εἰ δὲ τὸ δυσδιαιρέτον, εἰ μὲν διὰ τὴν σκληρότητα ἔχοι τοῦτο, τὸ μαλακὸν αὐτῷ ἀντίκειται, εἰ δὲ διὰ τὴν πυκνότητα, τὸ 40

5 τῆς] τοῖς A τοῖς om. LKv 9 δεύτερα v τὸ JA, corr. J¹ 10 οὐχὶ ποιότητος Ky 11 post δὲ add. καὶ v τραχέως A 12 ἡπορημένα, ἡ e corr. L¹ 14 τραχὺν A 15 post διτὶ add. οὐ, post θέσις add. κατὰ b 19 ποιότητα A 20 post ἀέρα καὶ K 21 alt. δὲ] οὗν A 23 σημαίνειν L 24 ποιότητα sic L

26 ἀλλοῦτι J (ex ἀλλὰ τί ut vid.) 28 τῷ ex τῷ corr. A¹ 30 δι in ras. J τ (in τῷ) in ras. J 33 μανῷ ex μενῷ corr. A¹ 33. 34 ἡ ἐπιφάνεια ex ἡ ἐπιφανεῖαι corr. vid. J 36 ἔχει v

ἀραιόν· καὶ εἰς ἄν τινα μανῆ χυρίως οὐ τὸ στερεόν, ἀλλὰ τὸ πυκνὸν ἀντι- 68^v
χείμενον. Πλιωτῖνος μέντοι οὐκ ἀξιοῦ δύο σημαινόμενα τῆς μανότητος καὶ
πυκνότητος ἀκόντιεν, τὸ μὲν ὑπὸ τὸ πρός τι, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ ποιὸν ἀναγό-
μενον, ἀλλὰ μόνην ποιότητα ὥρᾳ· οὔτε γάρ ἐν διαστάσεσιν εἶναι τὰ μανὰ
5 καὶ πυκνά· καντινῷ δέ τις, φησί, συγχωρήσειεν, ποιότητα εἶναι καὶ τὴν
διάστασιν. πρὸς δὲ ῥητέον διτὸν τοῦτο τῆς φύσεως οὐκ ἔδει συγ-
χεῖν· φιλοσόφου γάρ ἀνδρός ἔστιν καὶ τὰς ἐν τοῖς κοινωνοῦσι διαφορὰς ²⁵
ἀπολογίζεσθαι. ἀλλ' οὐ δεῖ, φασίν, τὴν διάστασιν αἰτιώμενον ὑπ' ἄλλην
ἀνάγειν κατηγορίαν· ἡνωται γάρ ή οὐσία καὶ μία ἔστιν. ἀλλ' εἰρηται καὶ
10 πρότερον, διτὸν Ἀριστοτέλης οὐ τὰς πρώτας καὶ στοιχειώδεις τῶν μορίων
θέσεις αἰτιάται, ἀλλὰ τὰς ἐν τοῖς συνθέτοις ἥδη περιγραφείσας, αἰτινες
εἰργόμεναι ὑπὸ λεπτοτέρων σωμάτων διαφεύγουσι τὴν αἰσθησιν, πῶς ἔχουσιν
τὸ ἐν τῇ διάστασι συνηρωμένον.

Οἱ δὲ Στωικοὶ δύναμιν ἡ μᾶλλον κίνησιν τὴν μανωτικὴν καὶ πυκνω-
15 τικὴν τίθενται, τὴν μὲν ἐπὶ τὰ ἔσω, τὴν δὲ ἐπὶ τὰ ἔξω, καὶ τὴν μὲν τοῦ ⁴⁰
εἰναι, τὴν δὲ τοῦ ποιὸν εἶναι νομίζουσιν αἰτίαν. ἀλλ' οὐδὲν ταῦτα τοῖς Ζ
νῦν λεγομένοις ἐνίσταται, ἔως ἂν μὴ περὶ τῶν ἐν τῇ φύσει εἰδῶν, ἀλλὰ
περὶ τῆς ἐπισκευαστῆς μανότητος τῆς κατὰ διάστασιν θεωρουμένης ἔστιν νῦν
6 ὁ λόγος. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχαϊκὸν παραιτοῦνται καὶ εἰς τὸ πρός τι ἀνάγειν τὴν
20 μανότητα (καὶ πυκνότητα) καὶ εἰς ἔτερόν τι πέμπτον εἰδὸς ποιότητος, ἀλλ'
οὐδὲ εἰς τὰς παθητικὰς αὐτὰς τιθέασιν, ὡς Ἀνδρόνικος, ἀλλ' εἰς τὰς ἐν τῷ
τετάρτῳ γένει, λεπτότητα μὲν καὶ κουφότητα ἔπειθαι μανότητι λέγοντες, ⁴⁵
παχύτητα δὲ καὶ βαρύτητα πυκνότητα. ἀλλὰ πῶς μανότητα καὶ πυκνότητα
25 εἰς τὸ τέταρτον εἰδὸς ἀνάξουσιν κατὰ τὰς Ἀριστοτελικὰς ἐννοίας, ἀδηλον,
τοῦ Ἀριστοτέλους σαψῶς αὐτὰς τῆς ποιότητος ἔξοικίσαντος. εἰ δὲ καὶ
ποιότητές εἰσιν, πῶς ὑπὸ τὸ τέταρτον γένος ἀναχθήσονται, αὗται μὲν διὰ
30 διοῦ χωροῦσαι τοῦ ὑποκειμένου, τοῦ δὲ τετάρτου γένους κατὰ τὸ ἐπι-
πολῆς θεωρουμένου;

'Ἐπει δέ τινες ἐνταῦθα καὶ τὸν περὶ βαρύτητος καὶ κουφότητος λόγον
30 ἐπεισήγαγον, ἀνάγκη καὶ περὶ τούτων διλύγα διελθεῖν καὶ φάναι διτὸν τὸ μὲν ⁵⁰
κατὰ τὸν σταθμὸν βαρὺ καὶ κοῦφον τῇ ῥοπῇ πλείσιν καὶ ἐλάττονι χρώμενον
ποιὸν ἀν εἴη, εἴπερ καὶ Ἀρχύτας ἐν εἰδός τοῦ ποσοῦ κατὰ τὴν ῥοπὴν καὶ
τὸν σταθμὸν ἀφωρίσατο· αἱ δὲ περὶ τοῖς σώμασιν ἴδιότητες, καθ' ἃς κοῦ-
φος ὁ ἀήρ λέγεται καὶ κουφότερον τὸ πῦρ τοῦ ἀέρος, βαρεῖα δὲ η γῆ καὶ
35 βαρυτέρα τοῦ ὄντος, αὗται ποιότητα ἐμφαίνουσι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
ἰσχύνδον | καὶ παχὺ τὰ μὲν ἐν τῷ ὅγκῳ καὶ μετρούμενα κατ' αὐτὸν ἐν ^{69^rA}
τῷ ποσῷ θεωροῦνται, τὰ δὲ ἐν τῇ ἴδιότητι τοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὸ ποιόν.
δισα οὖν τούτων μὴ τῷ ποσῷ συντάττεται, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι καὶ τῷ

2 Πλιωτῖνος] Επη. VI 1,11

4 διαστάσεσιν, στάσεσιν in ras. I.

5 τοῦτο Κ

6 πρὸς δὲ εκ προς corr. Ja

7 ἔστιν ἀνδρός Α 10 πρότερον] p. 267,29 sqq.

13 τὸν τῶν JL

τῇ om. v

18 περὶ supra Ja

σκευαστῆς Α: ἐπι-

σκευαστικῆς ν

20 καὶ πυκνότητα addidi coll. I. 21 sqq.

21 αὐτὴν Κν

25 ἔξοικήσαντος JL

27 χωροῦσι Κν

τοῦ δὲ τοῦδε I.

τὸ] τοῦ Α

30 διεξελθεῖν Α

32 Ἀρχύτας] fr. 35 II.

ποιῆ, πότερον ἐν ἄλλῳ εἰδὲ τάττεται παρὰ τὰ εἰρημένα τέτταρα τῆς 69r ποιότητος, ὥσπερ Ἀνδρόνικος τε καὶ Πλωτίνος ὑπολαμβάνουσιν, ἡ ἔνεστιν ὑφ' ἐν αὐτὰ τῶν τεττάρων προσβιβάζειν; τοῦτο δὲ ἔσται σαφές, ἐὰν περὶ αὐτῆς τῆς βαρύτητος καὶ κουφότητος γνωσθῇ τίνες εἰσίν. καὶ γάρ εἰ μὲν 5 5 ἡ θερμότης ἀναπλοῦσα τὰ σώματα ποιεῖ ταῦτὸν ἔαυτῇ τὸ κοῦφον καὶ ἡ ψυχρότης συνάγουσα ποιεῖ ταῦτὸν ἔαυτῇ τὸ βαρύ, εἰς τὰς παθητικὰς καὶ ταῦτα ποιότητας ἀναχθήσεται. εἰ δὲ τῷ μὲν θερμῷ παρακολουθεῖ ἡ κουφότης, τῷ δὲ ψυχρῷ ἡ βαρύτης, καὶ εἰσὶν ποιητικαὶ ἡ τε θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης, τὸ δὲ βαρὺ καὶ κουφόν οὕτε ποιεῖν τι οὕτε πάσχειν πέψυκεν, 10 δόξουσιν ἔκειναι μὲν εἰς τὰς παθητικὰς ποιότητας ἀνάγεσθαι, αὐταὶ δὲ εἰς 10 ἄλλο τι γένος ἔδιον. καὶ εἰ μὲν κατ' οὐσίαν τοῖς στοιχείοις ὑπάρχουσιν, δόξουσιν μηδὲ εἶναι ποιότητες· εἰ δὲ καὶ τὸ δεδεγμένον αὐτὰς ποιόν ἔστιν καὶ λέγεται ποιὸν καὶ ἀπὸ τῆς οὐσιώδους διαφορᾶς ἐγγίνεται τις ἐν τοῖς μετέχουσιν σώμασιν μορφωτικὸς χαρακτήρ, εἴη δὲν καὶ ταῦτα ποιά.

15 Δοκεῖ δέ τισιν οὐτως πολύχουν εἶναι τὸ τῆς ποιότητος γένος, ὡς πάσαις ταῖς κατηγορίαις συνυπάρχειν. εἶναι γάρ τὰς μὲν οὐσιώδεις, ὡς ἀνθρωπότητα καὶ Σωκρατότητα, τὰς δὲ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ οἷον γραμμῆς τὴν 15 εὐθύτητα καὶ καμπυλότητα καὶ ἐπ' ἀριθμῶν τοὺς τριγώνους καὶ τετραγώνους ἀριθμούς· καὶ ἐν ποιότητι δὲ ποιότης θεωρεῖται, ὡς ἐν χρώματι 20 τὸ διακριτικὸν καὶ συγκριτικόν, καὶ ἐν τοῖς πρός τι ἡ σχέσις τοῦ διπλασίονος τε καὶ ἡμίσεος, καὶ ἐν τῷ ποῦ, διταν εὐάρερον τόπον λέγωμεν καὶ δυσάρερον, καὶ ἐν τῷ ποτὲ ὁ καιρὸς καὶ ἡ εὐκαιρία, καὶ ἐν τῷ ποιεῖν δὲ καὶ πάσχειν αἱ ποιητικαὶ καὶ παθητικαὶ ποιότητες, καὶ ἐν τῷ κείσθαι δὲ τὸ εὔθετον καὶ μῆ, καὶ ἐν τῷ ἔχειν τὸ εὐπερίβλητον καὶ μῆ τοιοῦτον. 25 25 φθάνειν δέ φασιν καὶ ἐπὶ τὰ ἀνύπαρκτα ὡς τὴν ἵπποκενταυρότητα καὶ ἐπὶ τὰ μὴ ὑπαρκτὰ ὅντα ὡς τὴν τεττιγότητα χειμῶνος· μὴ ὑπαρκτὰ δὲ Β λέγουσιν τὰ πεψυκότα μὲν εἶναι, οὐδὲν μέντοι κατὰ τόνδε τὸν καιρὸν ἡ τόνδε τὸν τόπον. τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ σχήματι μόνῳ τῆς λέξεως ἐμφαίνεται τὴν ποιότητα, ὡς ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἡ Σωκρατότης, οὐδὲν ὅντα ποιά, τὰ δὲ ὅλως 30 οὐδὲν ὑφέστηκεν οὕτε ἔχει τινὰ διανοιαν, ὡς ἡ ἵπποκενταυρότης καὶ ἐν χειμῶνι ἡ τεττιγότης· τίς γάρ δὲν γένοιτο τῶν μὴ ὅντων ποιότης τοιάδε ταῦτα 35 παρεχομένη; περὶ δὲ τῶν ἄλλων ύρητον τὰς μὲν ἐν ποιότητι διαφορᾶς ποιότητος εἶναι μόνης οἰκείας, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν θεωρουμένας, 40 ἡς δὲν ἐκάστης κατηγορίας ὑπάρχωσιν συμπληρωτικαὶ τοῦ οἰκείου ἐκάστης λόγου, μηδαμῶς ἐκβαίνειν ἀπὸ τῆς ἐν ἐκάστῃ ἰδιότητος ἐπὶ τὸ τῆς ποιότητος γένος· ἐπειδὸν δὲ συμβαίνωσιν ἄλλως, ὡς ἔξωθεν αὐτῶν ἀφορίζουσαι τὸν

2 Πλωτίνος] Enn. VI 1,11 extr.
3 εστι Αν
5 post ἔαυτῇ anticipata ex v. 6 τὸ
βαρὺ εἰς τὰς παθητικὰς del. L
τὸ κοῦφον—έαυτῇ (6) om. K
7 ἀπαχθήσεται libri:
correxi μὲν om. L
7. 8 ἡ ποιότης κουφότης K
17 ἀνθρωπότητα e

corr. L¹ 18. 19 καὶ τοὺς τετραγώνους v 19 ἐν ποιότησι L χρώμασι ν
21 ποσῷ] ποσῷ A 22 δὲ om. Kv 25 ὡς—τὰ μὴ ὑπαρκτὰ (26) om. A
28 τόπον Kv: τρόπον JLA 30 ἵπποκενταυρότης L 31 ταῦτα] αὐτὰ A
33 μόνης εἶναι v 36 ἀφορίζουσι Kv

χαρακτῆρα, ποιότητας τὰς τοιαύτας νοεῖσθαι διατιφίουσας καὶ ἐν τούτῳ τὴν 69r
ἐκ περιουσίας τοῦ εἶναι προσθήκην. μήποτε δὲ σαφέστερον ὥδε περὶ τῶν 30
αὐτῶν ἡγέτεν. οὗτοι ἐν μὲν ποιότητι θεωρεῖται κατὰ τὰς οὐσιώδεις
διαφοράς, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις γένεσιν οἰκείως ἐν ἔκαστῳ τὴν ἰδιότητα τοῦ
5 γένους ἀφορίζουσα· τοῦτο γάρ ποιότητος ἴδιον.

Ἄλλος ἔπει τὰς ἀπορίας καὶ τὰς λύσεις τῶν ἀποριῶν διεληλύθαμεν,
καλῶς ἀνέξχοι καὶ τὰς θεωρητικωτέρας ἐπιστάσεις τοῦ Ἰαμβλίχου περὶ
τοῦ τετάρτου εἰδούς τῆς ποιότητος πρὸς τὸ σαφέστερον ἀναγράψαι. καὶ
γάρ ἐφιστάνει διτὶ Πλάτων μὲν τὰ σχήματα προηγούμενα τῆς συστάσεως
10 τῶν σωμάτων ὡς αἵτια τοῖς σώμασι τοῦ εἶναι καὶ τῶν ποιοτήτων τὰς 35
διαφορὰς ἀπὸ τῆς τῶν σχημάτων διαφορᾶς ἀπολογίζεται. Θερμὸν λέγων
εἶναι τὸ ἀπὸ τῶν δέυγωνίων σχημάτων συγκείμενον, οἷαί εἰσιν αἱ πυρα-
μίδες, καὶ ψυχρὸν τὸ ἀπὸ τῶν ἡπτον τοιούτων, οἷον τὸ εἰκοσάεδρον, καὶ
ἔπει τῶν ἄλλων ὡσαύτως, οὐ τὰ μαθηματικὰ σχήματα παραλαμβάνων.
15 ἔκεινα γάρ οὔτε ἔνυλα ἔστιν οὔτε φυσικὰ οὔτε ἐν κινήσει θεωρούμενα, ὥσπερ
τὰ Πλάτωνος ἐπίπεδα· ταῦτα γάρ καὶ ἔνυλα καὶ φυσικὰ τίθησιν ὁ Πλάτων.⁴⁰
ὅ μέντοι Ἀριστοτέλης οὔτε ἀρχὰς τῶν στοιχείων ὑποτίθεται εἶναι τὰ σχή-
ματα, ὥσπερ ὁ Πλάτων, οὔτε ἀκίνητα καὶ ἀσώματα καὶ ἄνηλα, ὥσπερ οἱ Γ
μαθηματικοί, ἀλλ’ ἔνυλα μὲν ἐπισυνιστάμενα δὲ τοῖς σώμασιν καὶ τὴν ἐπι-
20 φάνειαν αὐτῶν ὥριζοντα καὶ μαρφοῦντα ὑποτίθεται. ἀλλ’ οὐδὲ ἡ τῶν Στοιχῶν
δόξα λεγόντων σώματα εἶναι καὶ τὰ σχήματα, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ποιά,
συμφωνεῖ τῇ Ἀριστοτέλους δόξῃ περὶ σχημάτων, διότι τὸ μὲν σῶμα ἐν
ποσότητι θεωρεῖται, ἡ δὲ ποιότητας ἔτέρα τοῦ ποσοῦ ὑπάρχει. μέση τοίνυν
25 ἔστιν ἡ Ἀριστοτέλους δόξα τῶν τε ἀσώματα τὰ σχήματα λεγόντων πάντη⁴⁵
καὶ τῶν σωματικά. Ἀρχύτας δὲ καλῶς τὴν τοιαύτην δόξαν διεσάφησεν,
οὐκ ἐν σχήματι εἶναι τὴν τοιαύτην εἰπὼν ποιότητα, ἀλλ’ ἐν σχηματισμῷ,
ἐνδεικνύμενος τὸ περὶ τοῖς σώμασιν ὑφεστηκός τοῦ γένους τῆς τοιαύτης
ποιότητος καὶ διτὶ μετασχηματιζομένων ἥδη τῶν σωμάτων αἱ τοιαύται
ποιότητες ἐπισυνίστανται, ἄλλων μὲν ὅντων τῶν μετασχηματιζομένων, κατ’
30 ἄλλα δὲ ἵσταμένων τῶν ποιοτήτων, κατὰ τὰ σχήματα καὶ τὰς μορφὰς μετὰ⁵⁰
τὴν πλάσιν ἡ ἐπ’ αὐταῖς ταῖς τροπαῖς τὸ πέρας αὐτῶν ἀφορίζουσῶν. ἔτι
δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μὴ δὲ δῆλον εἶναι τὰ σχήματα, ἀλλ’ ἐπιπολῆς μόνον· τὰ
γάρ σχηματιζόμενα καὶ μὴ ὅντα σχήματα ἔξωθεν ἔχει περικείμενον ἑαυτοῖς
τὸ σχῆμα. ἔτι τοίνυν τὸ μὴ κατ’ ἔνέργειαν ἔξι ἑαυτῶν, ἄλλα κατὰ παρα-
35 δοχὴν ἀπ’ ἄλλου συνίστασθαι τὰς τοιαύτας ποιότητας, ἕκανῶς ἐμφαίνει τὸ |
σχηματιζομένας λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ σχηματιζούσας. διαφαίνεται δὲ ἀπὸ 69v Δ

1 τὰς supra Ja	2 τῶν om. Lv	6 ἀπορειῶν Α	9 Πλάτων] Tim.
p. 55 D sqq.	11. 12 εἶναι λέγων ΚΑν	12 δέυγων ΚΛν	συγκείμενον
σχημάτων L	18 δ] ἀ L sic	19 ἀλλ’ om. L	21 καὶ (post εἶναι)
om. Av	22 δόξει Α ¹	25 τῶν om. v	Ἀρχύτας] om. II. διεσάφησεν,
supra η scr. εἰεν Α	27 τὸ bis K	29 ποιότητος Ι.	συνίστανται Κν
30 τῶν om. L	τὰ supra Ja: om. Α	32 ἐπιπολῆς Α	34 σχῆμα in lin.,
σῶμα supra Α ¹	ἔξι om. K	αὐτῶν K	

τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ μὴ κατὰ τελειότητα πρώτην, ἀλλὰ κατὰ τελείωσιν πρὸς 69v
ἄλλο ἀναγομένην συνίστασθαι τὰς τοιαύτας ποιότητας. ἀλλ' οὐ μὲν Ἀρχύτας
ένι τὴν τρέμην στήνει τῆς ποιότητος ἐν ἐφ' ἐνὶ ἀφορίζεσθαι, οὐ μέντοι πλείσιν ἔνδε
5 παραστατικὰ λέγειν οὐδὲ εἰς πολλὰ διαιρεῖν τὸ ἔν, διπερ Ἀριστοτέλης ποιεῖ,
οὐκ ἀφιστάμενος μὲν οὐδὲ αὐτὸς τοῦ ἔνος, περὶ δὲ τὸ ἐν τὸ πλῆθος συνθεωρῶν.

'Αλλὰ τί τὸ γένος τοῦτο τῆς ποιότητός ἐστιν καὶ πῶς ἐν δὲ περιέχει
πολλὰς ἐν ἑαυτῷ διαφοράς; η ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται, περιγραφὴ περὶ
τοῖς σώμασίν ἐστιν συμφυὴς τοῖς σώμασιν ἡ τῶν σχημάτων ἀποπεράτωσις,
10 κατὰ τὴν οὐσιώδη διάστασιν καὶ φυσικὴν καὶ ἀντίτυπον ἀφοριζούμενη, ητις
καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν ὅλῃ νοεῖται. ὥσπερ δὲ τῆς διαστάσεως τὸ τέλος
ἐστιν τὸ σχῆμα, οὗτως ἡ τοῦ ὅλου εἰδούς ἀποτελεύτησις ἄχρι τῆς ἐπι- 10
φανείας τὴν μορφὴν ἀπειγένησεν οὖσαν αὐτὴν τὸ φαινόμενον ἔχνος τοῦ
εἰδούς καὶ τελευταίαν ἔκτασιν τῆς τοῦ λόγου ἐπὶ τὰ ἔκτὸς προόδου. δομίως
15 δὲ καὶ ἡ εὐθύτης τῆς ἴσοτήτος τῶν λόγων τὸ ἐσχατὸν εἰδος συνεμφαίνει
καὶ ἡ καμπυλότης τῆς ἀνισότητος. εἰ μέντοι καμπυλότητά τις λαμβάνοι
τὴν περιφερῆ γραμμήν, καὶ οὕτως τῆς εἰς ἑαυτὸν ἐπιστροφῆς τοῦ λόγου
ἔλλαμψιν ἐμφαίνει· καὶ πάντα ταῦτα κατὰ τὴν ἔξω προελθοῦσαν ἀποπερά-
τωσιν, καὶ δρα διπας σύνεγγύς ἐστι ταῦτα καὶ οὐ πόρρω ἀλλήλων, κατὰ τὸ 15
20 ἐσχατὸν καὶ ἐπιπολῆς εἰδώλων καὶ τὸ περιωρισμένον τῆς περιγραφῆς θεωρού-
μενα, διὸ καὶ ὑφ' ἐν τάττεται γένος· καθ' ὅσον δὲ ἰδιοτρόπως τῆς τῶν ἐσχάτων
ἰδιότητος διώρισται καθ' ἐν ἔκαστον ἐτερότητι, κατὰ τοῦτο ἰδιον εἰδος ἐφ'
ἐκάστων τούτων χωρὶς ἀναπέφηνεν καὶ πλειονα θεωρεῖται. καὶ οὕτως
ἀμφότερα σύζεται, η τε τῶν πλειόνων διαφορότης κατ' εἰδῆ καὶ ἡ πρὸς
25 25 ἐν γένος αὐτῶν ἀναγωγή. ἀλλὰ πόθεν γίνεται τὸ ἐν τοῦτο γένος τὸ ἐν
ἑαυτῷ πολλὰ περιέχον εἰδῆ; η ἀπὸ τῆς ἐν ἄλλῳ ἔδρᾳ τοῦ εἰδούς ἐπα- 20
κολουθεῖ τι ἐν τοῖς σώμασιν πέρας ἀνάλογον τῷ τοῦ εἰδούς πέρατι, καὶ Ε
τοῦτο τὰ σώματα ἀφορίζει κατ' εἰκόνα τῶν ἐν τοῖς λόγοις πρεσβυτέρων
καὶ κυριωτέρων δρων, ἀφ' ης αἰτίας ἐγγίνεται τοῖς σώμασιν ἡ τοῦ τετάρτου
30 γένους τῆς ποιότητος ὑπόστασις. παρέχεται γε μὴν δευτέραν ὑπουργίαν
καὶ ἡ τοῦ δεχομένου φύσις ἔννοιος οὖσα καὶ διαστατὴ καὶ σύνθετος καὶ
δεημένη περιγραφῆς τῆς ἀφοριζούσης αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς περὶ αὐτὴν
θεωρούμενας ἰδιότητας, οὐκέτι ἔλαττον δὲ τούτων καὶ ἡ εἰς ἔκαστον τῶν 25
εἰδῶν πρόσδος ἄχρι τῶν εἰδώλων τῶν περὶ τοῖς σώμασιν ἐμφανιζούμενων καὶ
35 η τῶν ὄγκων καὶ τῆς ὅλης καὶ τῆς αἰσθητῆς διαστάσεως ἐτερότητος· η γάρ
ἐν πᾶσι τούτοις τελευτὴ ἀφορίζουσα τὸ πέρας πάντων τῶν τοιούτων ὑφί-

1 πρὸς] εἰς v. 8 πρότερον] p. 267,12 11 ἐν (ante ὅλη) ομ. v. 12 τὸ
(ante σχῆμα) ομ. L τοῦ ὅλου εἰδούς η Λ et Par. p. 48,26 II. 13 οὖσα K
17 οὗτος Kv. 20 καὶ τὸ] κατὰ τὸ Kv περιωρισμένων b. 20. 21 θεωρούμενα
scripsi: θεωρούμενον libri: ομ. Par. 21 δὲ ομ. A ἰδιοτρόπως J¹APar.:
ὅ τρόπος JaLKv 22 κατὰ τὸ τοῦτο K 23 ἐκάστων εκ ἔκαστον corr. J;
έκάστω A 26 αὐτῷ v εἰδῆ] ηδη L 26. 27 ἐπακολουθῇ Α
28 ἐκόνα K 31 καὶ η διαστατὴ Kv 35 αἰσθητικῆς ΛΑ ante ἐτερότητος
add. η LKA, supra Ja

τησιν τὸ γένος τὸ νῦν ἐπιζητούμενον τῆς ποιότητος. χρείαν δὲ παρέχεται 69· τὸ γένος τοῦτο διορίζον τὰς ἴδιας φύσεις ἔκάστων καὶ τρόπον τινὰ εἰδοποιοῦν τοῖς τε σώμασι παρέχον τὸ σώμασι φαίνεσθαι, τούς τε ὅγκους ὡς ὕγκους 30 μεμιτεργμένους ἀπέρανται καὶ τὰ ἀπειρον τῶν σωμάτων διελαχιζάντει πέρασιν.

5 'Αλλ' ἐπεὶ καὶ ταῦτα περὶ τοῦ τετάρτου καὶ τελευταίου γένους τῆς ποιότητος εἰρήτω. καλῶς ἂν ἔχῃ τοὺς ἐπιγειρόσηντας ἄλλως διελεῖν τὰ γένη τῆς ποιότητος ίστορῆσαι καὶ κατὰ τί τοῦ ἀκριβοῦς παραλλάττουσιν ἐπιστῆσαι. Ηλωτῖνος μὲν οὖν διαιρεῖ τὰς μὲν σώματος ποιότητας, τὰς δὲ ψυχῆς λέγων. οὐ ποιότητος κατὰ ἀλήθειαν ποιούμενος οὗτος διαιρέσιν. 10 ἀλλὰ διάστασιν μόνην παραδεικνύς τῶν ἐν οἷς ἔστιν ἡ ποιότης· τοῦτο δὲ 35 οὐ δείκνυσιν ποιότητος διαφοράν. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς παθητικαῖς ποιότησιν τὰς μὲν ψυχῆς εἰπών, τὰς δὲ σώματος, οὐ παρεξῆλθεν εἰς ἄλλο γένος ποιότητος, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ μερένηκεν, καλῶς εἰδὼς ὡς ἡ ὑποδοχὴ τῶν εἰδῶν ἐναλλαττούμενη τῆς μὲν ὑποκειμένης χώρας ποιεῖται ἐτερότητα, 15 τοῦ δὲ ἐνυπάρχοντος εἰδούς ἡ χαρακτῆρος οὐδεμίαν ποιεῖ διαφοράν. πάλιν δὲ τὰς τοῦ σώματος κατὰ τὰς αἰσθήσεις διαιρεῖ, τῷ τε αὐτῷ περιπίπτων ἀτόπῳ καὶ ἔτι μέντοι τὸ ἔν, φησὶν Ἰάμβλιχος, κατακερματίζων εἰς τὰ κατὰ 20 ἀριθμὸν ἔτερα καὶ οὐχὶ εἰς τὰ εἰδεῖ διαφέροντα· τὸ γάρ αἰσθητὸν ἡ αἰσθητὸν Ζ ἔν ἔστιν εἰδός, καν τις τὸ συνεζευγμένον ἐκάστη αἰσθήσει ὡς ἴδιον αἰσθητὸν 25 λαμψάνη, κατ' ἀριθμὸν αὐτὰ διακρίνει. δηλοῦται δὲ τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης· τὰς γάρ παθητικὰς ποιότητας ὡς αἰσθητὰς συντάττων πρὸς τὴν αἰσθησιν κοινῶς αὐτὰς πρὸς δῆλας τὰς αἰσθήσεις ἀνήγαγεν, τὰς δὲ πρὸς ἔκάστην συνεζευγμένας οὐδέπτι προσέθηκεν ὡς μὴ ποιούσας τὴν κατ' εἰδός ἐτερότητα, 30 ἀλλ' ἀριθμῷ μόνον διαφερούσας. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, εἰ μὴ καὶ αἱ αἰσθή- 25 σεις κατ' εἰδός ἀλλήλων διαφέρουσιν καὶ τὰ ἴδια τῶν αἰσθήσεων αἰσθητά, διὸ οἱ Ηλωτῖνος τὴν κατ' εἰδός διαφορὰν ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἐπεγείρητεν ὑποδεῖξαι· οὐ γάρ ἔστιν κατ' ἀριθμὸν ἡ τοιαύτη διαφορά, εἰς ἄτομα καὶ αὐτὴ διαιρουμένη τόδε τὸ ὄρατὸν καὶ τόδε. εἰ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ μέχρι τοῦδε διεῖλεν, οὐδὲν θαυματάν, μέχρι τῆς πρώτης εἰς εἰδόη τῶν ἀνωτάτων 35 γενῶν διαιρέσεως προσάγων τὸν λόγον, ὥπερ ἔδει καὶ τὸν Ηλωτῖνον φυλάξαι τὴν τῶν ἀνωτάτων γενῶν ποιούμενον διαιρέσιν. τὰς δὲ τῆς ψυχῆς ποιότητας 50 κατὰ τὰ μόρια τῆς ψυχῆς διύστησιν οἱ Ηλωτῖνος, καίτοι δυνατὸν καὶ ἐν πλείσιν μορίοις τὴν αὐτὴν εἰναι ποιότητα, ὡς τὸ εὐήγιον καὶ σκληρόν, καὶ ἐν ἐνὶ πολλάς, ὅταν ἡ πολυδύναμον, ὡς ἐν τῷ λογιστικῷ πολλὰς ἐπιστήμας 35 καὶ διαφόρους τοῖς εἰδέσιν. μετὰ δὲ τοῦτο τὰς τοῦ λογιστικοῦ πλείσις οὐσας κατὰ τὰς ἐπιστήμας διαιρεῖ καὶ κατὰ | τὰς τέχνας, εἰς τὰ ἔσχατα 70· λ ἀποπίπτων καὶ οὐκ ἐμμένων τῇ τοῦ Ἀριστοτέλους τούτων περιλήψει καθ' ἐν γένος γινομένη τὸ τῆς ἔξεως οὐδὲ ἐννοῶν διτι οὐ πρόκειται νῦν μέχρι

2 διωρίζον Λ, corr. Λ¹

8 Ηλωτῖνος] Εππ. VI 1,12 σώματι K

14 ἐπικειμένης v 15 ποιεῖται Λ

19 ἔν om. A 20 λαμψάνει L

27 ὑποδεῖξαι, ὥπερ in ras. A: ἐπιδεῖξαι v

30 τοῖς πλείσι, sed corr. K

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

έκαστον K

18 ποιήσας Λ

23 ποιήσας Λ

30 προσάγων Λ

34 λογικῷ K

38 γενομένη K

3 περιέχον Kν, sed παρέχον in marg. b

9 διαιτάρεσν Λ 10 ἔστιν om. A

18 τὰ τῷ εἰδεῖ v εἰδη Λ

24 αἱ om. LKν

32 τῆς ψυχῆς]

38 γενομένη K

παντὸς προάγειν τῶν γενῶν τὴν διαιρεσιν, ἀλλὰ τὰ πάντων γενικώτατα καὶ τὸ τούτους προσεχῆ, ὃν ἐκεῖνα κατηγορεῖται, ταῦτα μόνα νῦν πρόκειται παραδιδόναι. ὅστε οὐδὲ ἡταν τὰς ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ προστίθησι δυνάμεις, ἀποδεκτέον τὴν μέχρι τοσοῦτος τῆς διαιρέσεως πρόοδον· διαρίθμησις ἁγάρ ἐστιν αὗτη τῶν ἔσχατων, οὐ διαιρεσις τῶν πρώτων γενῶν. ὅλως δὲ πᾶσα διαιρεσις κατὰ τὴν οἰκείαν ἔκαστου φύσιν ὥφελεν γίνεσθαι. ποσῷ μὲν γάρ η κατὰ τὰ μόρια διαιρεσις ἀρμόττει, μεριστὸν γάρ τοῦτο· καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων * * η τῶν ἀσωμάτων μέν, ἔχουσῶν δέ τινα ἐν ἑαυταῖς οὐσίαις ὥφεσιν οὐκ ἀλλότριον τοῦτο. ἡταν δέ τις ποιότητά μὴ ὡς ποιότητα 10 διαιρῆ, τοῦτο δέ ἐστιν ὡς ὅλην πανταχοῦ παροῦσαν καθ' ὃσον ἐστὶν ποιὰ καὶ ὡς τὴν αὐτὴν οὖσαν ἐν τε τοῖς μικροῖς καὶ μεγάλοις καὶ ἐν ὅποιοισοῦν μέρεσιν, ὡς τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος ἐν ὅποιοισοῦν τοῦ μέλιτος ὄγκοις, οὖτος οὐκ ὀρθῶς ποιεῖται τὴν διαιρεσιν· οὐ γάρ η πέφυκεν, ταύτῃ τέμνειν αὐτὴν ἐπιχειρεῖ. μήποτε δὲ οὐδὲ τοῦτο μὲν ἀληθές, διτι πᾶσα ποιότητας δι' 15 δλου κεχώρηκεν τοῦ ποιοῦ, εἴπερ τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος κατὰ τὸ ἐπιπολῆς ἐθεωρεῖτο καὶ εἰ τὸ τρίγωνον καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων σχημάτων ἔκαστον, ἔχον μὲν γραμμάτην, ἔχον δὲ καὶ γωνίας, οὐχ δλον πανταχοῦ πάρεστιν· οὐ γάρ ἐν ταύτῳ πᾶσαι αἱ γραμμαὶ οὐδὲ αἱ γωνίαι μετὰ τῶν γραμμῶν εἰσιν· ἔπειτα οὐχ η αὐτὴ ποιότης, οἷον η σωφροσύνη 20 η η μελανία, ψυχῆ καὶ σώματι πάρεστιν. οὐδὲν οὖν ἀτοπὸν κατὰ τοῦτο ψυχικὰς καὶ σωματικὰς ποιότητας διαιρεῖν. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν διαφόρων οὐσῶν τεκμαίρεσθαι τὰς διαιφόρους ποιότητας, διταν γίνωνται κατ' αὐτάς, τὰ περὶ τῶν δυνάμεων εἰς τὰς ποιότητας μετάγει· αἱ μὲν γάρ δυνάμεις ἀφανεῖς οὖσαι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν ἀς ἐπιφέρουσιν διαιγινώσκονται, 25 αἱ δὲ ποιότητες ἐμφανῆ ποιὰ ἐπιδεικνύουσαι διὰ τῶν ὄρωμένων ποιῶν Β ἑτέρων οὖτιν καὶ αὐταὶ κατὰ τὰ κυριωτάτα τένη διακριθήσονται. ἀλλὰ κάνταῦθα προσεκτέον ὡς καὶ αἱ ποιότητες δύναμεις ἔχουσιν, καὶ οὐδὲν ἀτοπὸν ἀπὸ μὲν τῶν ἐνεργειῶν τὰς δυνάμεις, ἀπὸ δὲ τῶν δυνάμεων τὰς 30 ὑπάρκεις διαιγινώσκεσθαι. ἀλλ' διταν τῷ ὥφελίμῳ καὶ βλαβερῷ τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς διαιρῆ ποιότητας ὁ Πλωτῖνος καὶ αὐθὶς τὰς ὥφελειας καὶ η τὰς βλάβας διαιρῆ, ὡς οἰκείας ταύτας διαιφορὰς ποιότητος νομίζων, διότι ἀπὸ ποιότητος ὥφελεια πᾶσα καὶ βλάβη παραγίνεται, οὐκ οἰκείως οὐδὲ ἔνταῦθα ποιεῖται τὴν διαιρεσιν, καὶ διτι μέτεισιν ἀπὸ τοῦ ποιοῦ ἐπὶ τὰ πρός τι· τὸ γάρ μέλι τὸ αὐτὸ δὲ κατὰ τὴν ποιότητα πρὸς μὲν τόνδε ὥφε- 35 λιμόν ἐστιν, πρὸς δὲ τόνδε βλαβερόν, καὶ τὸ μύρον τοῖς μὲν ἄλλοις ήδη καὶ ὥφελιμον, τοῖς δὲ κανθάροις βλαβερὸν καὶ δλέθριον, ὅστε τὸ ὥφελιμον καὶ βλαβερὸν οὐ ποιόν ἐστιν, ἀλλὰ πρὸς τι. ἔπειτα τί μᾶλλον ποιότητος δια- ϕορὰς αἱ ὥφελειαι καὶ βλάβαι παρέχονται η οὐσίας η τοῦ ποιεῖν; καὶ γάρ

1 καὶ] κατὰ Α	3 προστίθησι ex προσθήσῃ ut vid. corr. Ja	5 τῶ πρώτων K
8 lacunam statui; suppl. vid. συνθέτων (δὲ οὖσῶν τῶν σωματικῶν)	τινα v: τινα]] K:	
τινας JLA	ἐκατῶ K	9 ὥφεσις A post ἀλλότριον add. γάρ v
16 θεωρεῖτο K	εἰ] εἰς L	23 μετάγειν v 25 ἐπιδεικνύουσαν L: ἐπι-
δεικνύουσαι Kv	26 αὐταὶ libri	31 τὰς (ante βλάβας) om. v διαιρῆ J:
διαιρεῖ IKAν	37 τί om. A	37. 38 διαιφορὰς libri

ἴν τούτοις ὠφέλειαι καὶ βλάβαι θεωροῦνται. διτὶ δὲ καὶ τὸ ποσὸν εὐστόχως 70^c εἰς δύναμιν συναρμοσθὲν καὶ πάλιν αὖ μὴ συναρμοσθὲν ὠφέλειας πολλῆς καὶ βλάβης αἵτιον γίνεται, δηλοῖ τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἡ τέχνη καὶ τὰ ὑπ’ αὐτῶν περὶ τῆς τοῦ ποσοῦ συμμετρίας παραγγελλόμενα. πρὸς δὲ τούτοις, 5 εἰ μὲν ἐνήργουν αἱ ποιότητες καὶ κατ’ ἐνέργειαν παρείχοντο τὰ ποιά, ἐνην λέγειν ὡς ὀψευστιν αὐταις ἡ βλάπτουσιν· εἰ δὲ τῷ ἔχεσθαι ποιοῦσιν, οὐδὲ· 25 μίαν βλάβην ἡ ὠφέλειαν ἀφ’ ἑαυτῶν ἐμποιοῦσιν, καθ’ ὅσον εἰσὶ ποιότητες. καθόλου δὲ πᾶσαι αἱ τοιαῦται διαιρέσεις ἀνοίκειοι εἰσιν ὡς κατὰ τὸ πρός τι μᾶλλον, ἀλλ’ οὐ καθὸ ποιότητες διαιρούμεναι.

10 Μετὰ δὲ τὸν μέγαν Ηλωτίνον σκεπτέον καὶ ἡν Ἀριστοτέλης ἐν ἄλλοις ἔκτιθεται διαιρέσιν. δύο γάρ δύναμεις καὶ οίονει ἀρχὰς θεῖς, τὴν μὲν ποιητικήν, τὴν δὲ παθητικήν, τούτων τὰς μὲν ἐν ἀλόγοις ἀλόγους τέλησιν, τὰς δὲ ἐν λογικοῖς λογικάς, οἷον τὴν ἐν τῷ θερμῷ τοῦ θερμάναι ἀλογον, λογικήν δὲ τὴν ἐν τῇ ιατρικῇ. διὸ καὶ τὴν μὲν ἐνὸς εἰναι μόνου ποιητικήν, 40 15 τὴν ἀλογον· οὐκέτι γάρ καὶ τοῦ φῦξαι ἔχει ἡ θερμάτης τὴν δύναμιν· αἱ Γ δὲ λογικαὶ τῶν ἐναντίων εἰσὶν παρεκτικαὶ τε καὶ γνωστικαί. αἵτιον δέ, διτὶ πᾶς λόγος δηλοῖ τό τε πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν αὐτοῦ, πλὴν οὐχ ὅμοιας οὐδὲ ἀμφοτέρων ἐφιέμενος, ἀλλὰ τοῦ μὲν καθ’ ἑαυτό, τοῦ κρείττονος, τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός, τοῦ χείρονος, ὥσπερ ὑγείας καὶ νόσου ἡ ιατρική. ἡ 20 δὲ διαιρέσις αὕτη συνομολογεῖται μὲν Ἀριστοτέλους εἶναι, οὐ μὴν ἐπὶ τῶν πρώτων γενῶν τῆς ποιότητος παρεκτημμένη, ἵσως δὲ οὐδὲ ἐπὶ ποιότητος 25 ὅλως, καὶ δεῖ τὰς παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαιρέσεις μὴ μεταφέρειν ἀπ’ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο, ἀλλ’ ἐπὶ τούτων ἐφ’ ὅν εἰσιν παραδεδομέναι φυλάττειν αὐτάς. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς διαιρέσεως εἰρήσθω. καὶ πᾶσιν δὲ τοῖς 30 εἰδέσι τῆς ποιότητος καὶ κοινῶς τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ παράκεινται τινες ἐπιστάσεις τοιαῦται.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν οὐσίαν ταῖς κατὰ ποιότητα διαιφοραῖς διαιροῦμεν, οἷον τοῦ ζῴου τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἀλογον λέγοντες καὶ τὰς πράξεις τὰς μὲν καλάς, τὰς δὲ αἰσχρὰς τιθέμενοι, ζητεῖν χρή, πῶς ἂν τις 35 τὸ ποιὸν διέλοι κατ’ εἰδῶν καὶ ποίαις χρώμενος διαιφοραῖς καὶ ἐκ ποιού γένους. τὸ γάρ ποιότητι λέγειν ἑαυτῷ ἔστι λέγειν καὶ δροιον ὡς εἰ τις διαιφορὰς οὐσίας (οὐσίας) ἐποιεῖτο καὶ τὴν διαιφορὰν λέγοι διαιφόρειν, ἐπειδὴ πᾶν τὸ διαιφέρον διαιφορῆς διαιφέρει, καὶ οὗτος ἐπ’ ἄπειρον ἀνάγκη λέναι. τίνι οὖν διαιροῦμεν τοὺς χρωμάτους ὅπῃ τῶν χρωμάτων; εἰ γάρ τοῖς διαιφόροις αἰσθητηρίοις, οὐκ ἔσται | ἐν τοῖς ὑποκει· 70^a Δ

1 post τούτοις add. αἱ Kv καὶ τὸ] κατὰ τὸ L 4 ποιοῦ Α παραγγελμένα Α 6 ὀψευστιν]] L βλάπτουσιν]] L τὸ Α 8 ἀνοικοῖ L
10 μέγα ΚΑ καὶ supra Ja ἡν L ἐν ἄλλοις] Metaph. Θ 1 p. 1046^a 19 sqq.
12 ἀλόγους] ἀναλόγους L 13 θερμάναι, ἀ e corr. L³ 14 ante ἐν ιατρικήν Α

μόνου om. K 16 αἱ πρακτικαὶ sic J: πρακτικαὶ L 19 συμβεβηκότος Α
ιατρική L 22 περὶ LK 23 φυλάττειν L 29 πῶς ἂν τις κτλ.] cf. Plot.
Enn. VI 3,17 30 ποίαις] ποίος L 31 ποιότητα ν 32 οὐσίας addidi
ex Plotino: οὐσίᾳ add. b λέγει Kv. 34 εἰναι Α

μένοις, ἀλλὰ περὶ ἡμᾶς ή διαφορά. καὶ συγχωρήσῃ δέ τις τῇ τοιαύτῃ δια- 70^η
 φορᾷ, τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν αἰσθησιν τίνι διοίσει, οἷον τὸ λευκόν τοῦ μέλανος
 η̄ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ στῦφον; εἰ δὲ οὗτοι τὸ μὲν διακριτικόν, τὸ δὲ συγχριτικὸν
 τὸ μὲν ὑμάτιον, τὸ δὲ γλώττης, πρῶτον μὲν ἀμφισβῆται περὶ τῶν
 5 παθῶν, εἴτε διακρίσεις εἰσὶν εἴτε συγκρίσεις· ἔπειτα οἱ ταῦτα λέγων οὐκ
 ἔκεινα οἵτις διαφέρει εὑρήκειν, ἀλλὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν πάθη. ῥητέον δὲ πρὸς ταῦτα, ώς ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς κατηγορίαις γενῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς λόγων πολλὴ μέν ἐστιν οἰκεία ταῦτης, καθ' ἣν οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐπὶ πλειόνων
 θεωροῦνται, πολλὴ δὲ ἔνεστιν καὶ σύμφυτος ἐτερότητος, καθ' ἣν τὰ εἰδῆ
 10 διακρίνεται χωρὶς ἀπὸ τοῦ γένους· αὕτη δὲ οὐκ ἔξωθεν ἔπεισέρχεται δια-
 φορότης, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ τῶν γενῶν σύμφυτός ἐστιν. οὐκ ἄρα δεῖ ζητεῖν,
 εἰ περὶ τὴν οὐσίαν ἔσται οὐσία καὶ περὶ τὴν ποιότητα ποιότης, καθ' ἣν
 τὰ ἐν ἑκατέρῳ τούτων τῶν γενῶν εἰδὴ διέστηκεν ἀπ' ἄλλήλων. οὐ γάρ 10
 15 ἔξωθεν ἑκάστου γένους αἱ τῶν εἰδῶν ἔπεισέρχονται ποιητικαὶ διαφοραί,
 ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ γένει συνυπάρχουσιν. οὐ γάρ ἔσται εἰδὴ τῶν ἐν ἑκάστοις
 γενῶν, εἰ μὴ ἀφ' ἔαυτῶν ἔχοι τὰς οἰκείας διαφορὰς συμφύτους τὰ γένη
 ώς περιεχομένας ὑπὸ τῶν γενῶν· εἰ δὲ ἔξωθεν αὐτὰς προσθήσομεν, οἶνον
 ἀπ' ἄλλου γένους, σύμμαχες ἔσται πλειόνων κατηγοριῶν τὰ ὑφ' ἔκαστον
 γένος εἰδῆ, καὶ οὐκέτι ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ταχθῆσεται τὸ τε ἀνω-
 20 τάτω γένος ἑκάστης καὶ τὰ περιεχόμενα ὑπὸ τῶν γενῶν εἰδῆ, μία μὲν 15
 οὖν ἔστω λύσις αὕτη τῶν ἡπορημάνων· ἔτέρα δέ, ώς τῶν μὲν ἄλλων δεῖ
 διαφορὰς ζητεῖν, οἵτις χωρισθεὶς ἔκαστα ἄλλήλων, τῶν δὲ διαφορῶν διαφορὰς
 ἀδύνατον εἰναι κατὰ λόγουν· αὐτοὶ γάρ ἔαυτὰς διαφέρουσιν ἀφ' ἔαυτῶν
 ἀργύριμεναι τῆς οἰκείας δυνάμεως, μᾶλλον δὲ οὐδὲ δέονται τοῦ διαφορεῖσθαι
 25 αὐτοδιαφοραὶ οὖσαι, ὥσπερ οὐδὲ η̄ ἐτεροιότητος τοῦ ἐτεροιοῦσθαι· καὶ γάρ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων αὐτὸν ἔκαστον οὐκ ἀν λέγοιτο μετέχειν ἔαυτοῦ,
 οἷον τὸ ἵσον οὐκ ἀν τις ἴσωσθαι λέγοι η̄ τὸ καλὸν κεκαλλόνθαι.. ὥστε 20
 τὸ μὲν διαφέρον διαφορῷ πάντως διαφέρει, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἔτέρᾳ
 οὖσῃ παρ' ἔαυτὰ τῇ διαφορῇ διαφέρει, η̄ δὲ διαφορὰ ἔαυτῇ διαφέρει, μᾶλλον Ε.
 30 δὲ αὐτοδιαφορά ἔστιν. καὶ οἱ Στωικοὶ δὲ ποιότητας ποιοτήτων ποιοῦσιν
 ἔαυτῶν ποιοῦντες ἐκτικάς ἔξεις. οὐ δέονται γάρ οὐκέτι τῶν τὰς διαφορὰς
 παρεχουσῶν· αὐτοὶ γάρ ἔαυτας αἱ ποιότητες ἄλλήλων διαφέρουσιν. οἱ δὲ
 ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας διαφορῶν διαφορὰς ζητοῦντες ἐπ' ἄπειρον ἔξεπεσον.

'Επιστῆσαι δὲ καὶ τοῦτο γρή, εἰ πᾶσα ποιότης δύναται γενέσθαι 25
 35 οὐσιώδης διαφορά. η̄ ἐπὶ μὲν τῶν σωμάτων ἀνάγκη συγχωρεῖν· η̄ γάρ
 λευκότης συμβεβήκες οὖσα οὐσιώδης διαφορὰ γίνεται ἐπὶ ψιμυθόν· ἐπὶ δὲ
 τῶν ἐπιστημῶν πῶς ἔχει; η̄ καὶ η̄ γραμματική, η̄ τις εἰη ψυχῆς η̄ φύσει

2 τὰ] τῇ v	3 τὸ (post καὶ) supra L ¹ : om. A	στῦφον ex στιφον corr. A:
στίφον K	συγχριτικόν, τὸ δὲ διακριτικόν A	7 malum αὐτοῖς 8 ταυτότης,
ς in ras. J	οἱ ἀντοῖ A	12 ἔστιν A 16 ἔχει KAv 18 ἐπ' A
23 αὐταὶ ex αὐται corr. J ¹ : αὐται LKAν	an διαφοροῦσιν coll. I. 24?	27 οἰον
bis L	τις om. A	29 αὐτὰ v 30 εἰστῆς K

31 ποιοῦν L	ἐκτὰς libri: correxi	32 ἀνταὶ scripsi: οὗτε libri	34 τούτῳ A ¹
πᾶσι Kν	36 ψιμυθόν Av	37 πις K	η̄ scripsi: η̄ libri

τηναύτη, γένοιτο ἂν εἰδοποιὸς διαφορά. καὶ τοῦτο δὲ προσθετέον, ὅτι ταῖς 70^a ποιότησι συντακτέον τοὺς κατ' αὐτὰς ποιός, καθ' ὅσου περὶ αὐτούς εἰσιν αἱ ποιότητες, μὴ προσποιουμένους τὸ ὑποκείμενον μηδὲ κατὰ σύλληψιν τοῦ ὑποκείμενου ποιοῦντας τὸ ποιόν, ἵνα μὴ κατηγορίαι δύο νοῶνται, ἀλλ' εἰς τοῦτο 30^b ἄνιντας ἡπ' αὐτῶν, ἀφ' οὐ λέγονται. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὑπομνήσαι πᾶlin, ὅτι οὐ νοῆται ποιότητος καὶ αἱ αἰσθῆται οὐδαμῶς ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ταχθήσονται· οὐδὲν γάρ αἱ κατηγορίαι περὶ τῶν νοῆτῶν εἰσιν, ἀλλὰ περὶ τῶν λεγομένων, οὐδὲν δινατῶν τῶν ὄντων ὄντων καὶ τῶν ἐν γενέσει καὶ φύορῷ φερομένων ὡς ἴσοστοίχων ἔν εἰναι γένος ποιότητος. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ πάντων τῶν τῆς ποιότητος εἰδῶν εἰργοται τὰ αὐτάρκη, καιρὸς ἀν εἴη λοιπὸν καὶ τὰ ἕδια τῆς ποιότητος ἐπισκέψασθαι ἦσοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῇ.

p. 10^a 12 Ὅπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότητος κατὰ τὸ ποιόν ἔως τοῦ ὀσταύ-^{aa}
τως ὑπὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων τῶν κατὰ τὸ ποιόν ἐναντίων.

"Ωσπερ ἐπὶ τῶν ἀλλων κατηγοριῶν μετὰ τὴν διαίρεσιν ἐπῆγεν τὰ ὑπάρ-¹⁵
χοντα ἔκαστη, τὰ τε κοινὰ πρὸς ἀλλας καὶ τὰ ἕδια, οὕτως καὶ ἐνταῦθα.
καὶ πρῶτον τὴν ἐναντιότητα προχειρίζεται ὡς ὑπάρχουσαν τῷ ποιῷ, ὁ πάρ-²⁰
χει δὲ καὶ ἐναντιότητος εἰπὼν καὶ τὸν καὶ σύνδεσμον προσθείς, διότι καὶ
ἄλλα ὑπάρχοντα ἐπάξει, ὥσπερ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον καὶ τὸ δμοιον. Ζ
κατὰ τὸ ποιόν δὲ εἰπεν ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ποιότητα· δηλοῖ δὲ τὰ ἐπα-²⁵
χθέντα ὑποδείγματα, οἷον ὑικαιτοσύνη ἀδικίᾳ ἐναντίον· ποιότητες γάρ
ἀνται καὶ οὐχὶ ποιά. Ἰσως δὲ διὰ τοῦτο τὸ ποιόν ἀντὶ τῆς ποιότητος
εἰπεν, ὅτι συνείληπται ἐν τῷ ποιῷ καὶ ἡ ποιότητος, καὶ τοῦ ποιοῦ ἐπε-³⁰
δεχομένου πάντως καὶ ἡ ποιότητος ἐπιδέχεται, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ποιότητα
καὶ τὸ ποιόν ἐπιδέχεται. κατασκευάζει δὲ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, τῶν τε φυχι-³⁵
κῶν καὶ τῶν σωματικῶν ποιοτήτων παραδείγματα προσθείς. οὐ μόνον δὲ ταῖς
ποιότησιν ὑπάρχειν τὴν ἐναντιότητά φησιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' ἔκείνας
τὰς ποιότητας ποιοῖς λεγομένοις. οὔτε δὲ πάσῃ τῇ ποιότητι ὑπάρχει ἡ
ἐναντίωσις· οὔτε γάρ τοῖς κατὰ τὸ σχῆμα ποιοῖς, οἷον τῷ τριγώνῳ καὶ
τετραγώνῳ, οὔτε τοῖς γένοις γράμμασιν, οἷον πυρρῷ ἢ ὡχρῷ, δηλοῖ δὲ
30 διτι οὐδὲ τοῖς κατὰ τὰς ἀλλας αἰσθῆσεις [ἐν] μεσότησιν, οἷον χλιαρῷ ἢ
τῇ τῆς μεσῆς γηραδῆς ἀπηγήσει· καὶ τοῦτο εἰκότως. εἰπερ ἐναντία ἐστιν
τὰ πλεῖσταν ἀλλήλων διεστηκότα. ἀλλὰ μήδη μηδὴ τῇ ποιότητι ὑπάρ-⁴⁵
χει ἡ ἐναντίωσις· καὶ γάρ τοῖς πρός τι πρόσεστιν, ὡς μεμαθήκαμεν· ὥστε οὐδὲ
οὐδὲ στιν ἕδιον τῆς ποιότητος τοῦτο. ἐπάγει δὲ τούτοις θεώρημά τι πρὸς

2 αὐτάς] αὐτούς ν	2. 3 εἰσι ποιότητες I.	6 αἱ (ante αἰσθῆται) οἱ. LΔ, Par.	
p. 51,20 II.	ἀκθήσονται Λ	7 οὐδὲ] οὐ Κν	8 διαφερομένων Λ Par.
9 ἴσοστοίχων] στοιχείων ν	12. 13 ἔως—ἐναντίων οἱ. Α	14 τὰ] τὰ γένη τὰ Α	
16 καὶ οἱ. Α	18 ἐπάξει] p. 10 ^a 26. 11 ^a 15	τὸ (ante ἡττον) οἱ. Α	τὸ (ante
ὅμοιον) supra Jα	fort. ὄμοιον <καὶ ἀνόμοιον>	19 δὲ (post ποιόν) οἱ. L	21 τι
οἱ. ν			
καὶ τὴν ποιότητα κατὰ LΚΔν	23. 24 κατὰ τὴν ποιότητα καὶ Jb, sed κατὰ εἰ καὶ in ras. Jα:	28 ἐναντιότης Α	29 τετραγώνῳ, εἰ τι corr. J
30 ἐν delevi	γΗΙαρῷ Κ	33 μεμαθήκαμεν] p. 175,13	34 post δὲ add. πρὸς ν

πάσας γρήγορίους τὰς κατηγορίας, ἐν αἷς θεωρεῖται ἐναντίωσις. ἐὰν γάρ τῶν ἐναντίων, φησίν, τὸ ἔτερον ποιὸν ὑπάρχῃ, καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῷ ποιὸν ἔσται, καὶ καθόλου, ἐὰν τὸ ἔτερον τῶν ἀντιδιαιρουμένων | ὡς 71rA ἐναντίων ἔν τινι γένει ὑπάρχῃ, καὶ τὸ ἀντιδιαιρούμενον πρὸς αὐτὴν ὡς ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὑπάρχει. γένοιτο δ' ἄν, φησί, τοῦτο δῆλον, εἰ προχειρίζομεν τὰς ἄλλας κατηγορίας, οὐκέτις εἰσαγωγικῇ πραγματείᾳ τὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς πιστούμενοι. γένοιτο δ' ἄν καὶ ἄλλως δῆλον ἀπὸ τοῦ τῶν ἐναντίων ὅρου· εἰ γάρ ἐναντία ἔστιν τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος πλεῖστον ἄλληλων διεστηκότα, δῆλον ὅτι ὁ τὸ ἔτερον ἀνάγεται γένος, 5 10 ὑπὸ τοῦτο καὶ τὸ λοιπόν. ἀλλ' αὐτὸς μήπω τοῦ τῶν ἐναντίων ὅρου ἀποδοθέντος εἰκότως οὐκ ἐδοκίμασεν αὐτῷ χρήσασθαι. ἐὰν οὖν ζητῶμεν διτί ** τῶν κατηγοριῶν, ἐν αἷς ἔστιν ἐναντίωσις, ἐμάθομεν ἐντεῦθεν, διπος δεῖ πειθούμενον τὴν εὑρεσιν. ληφθείτω γάρ τὸ ἐναντίον τοῦ ζητουμένου, εἰπερ εἴ τη γνωριμώτερον, καὶ ἐὰν γνωσθῇ ἐν ποιῷ ἔστιν ἐκεῖνο κατηγορίᾳ, 15 15 εἰσόμεθα διτί καὶ τὸ οὗ ἔστιν ἐναντίον ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ τακτέον, οἷον εἰ τὴν ἀδικίαν ζητῶμεν ἐν ποιῷ ἔστιν γένει, ληπτέον τὴν δικαιοσύνην· ἔστιν δὲ αὕτη ποιότης, καὶ ἡ ἀδικία ἄρα ποιότης· καὶ εἰ ἡ τυφλότης ὄρασει 20 ἐναντίον, ἡ δὲ ὄρασις ποιότης, καὶ ἡ τυφλότης ἔσται ποιότης· οὐδὲμικῇ γάρ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἐφαρμόσει.

20 'Αλλὰ διὰ τί εἰπεν εἰ ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον; διὰ τί γάρ τὸ εἰ τὸ ὑποθετικόν; ἡ διτί τινες οὐ συνεχώρουν τῇ δικαιοσύνῃ ἐναντίον εἰναι τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἐναντίαν ἔξιν ἀνώνυμον ἔλεγον, τὴν δὲ ἀδικίαν στέρησιν, τὰς γάρ ἔξις καταφατικῶς δεῖν προσαγορεύειν καὶ τὰς στέρησις ἀρνητικῶς, οὐ καλῶς τοῦτο λέγοντες· καὶ γάρ ἔξις ἀπο- 25 φατικῶς προσαγορεύειν, ὡς τὴν τῇ σωφροσύνῃ ἀντικειμένην ἀκολασίαν, καὶ στέρησις καταφατικῶς, ὡς τὴν τυφλότητα καὶ χωλότητα. καὶ τοῦτο μὲν ἀληθές, μήποτε δὲ διὰ τοῦτο εἰπεν ὁ Αριστοτέλης εἰ ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, διτί οὐπω τίνα ἔστιν τὰ ἐναντία παραδέδωκεν, καὶ διτί κατ' ἀλήθειαν οὐχ ὡς ἐναντία ταῦτα ἀντίκειται, ἀλλ' ὡς ἔξις καὶ 30 στέρησις. διὸ καὶ ἀκριβέστερον εἰπεν Ἀρχύτας οὐ μόνον ἐναντίωσιν εἰπὼν ὑπάρχειν τῇ ποιότητι, ἀλλὰ καὶ στέρησιν, γράφων οὕτως· "καὶ τῷ ποιότητι δὲ κοινά τινα συνήργηται, οἷον τὸ τε ἐναντιότατά τινα ἐπιδέχεσθαι καὶ 20 στέρησιν".

'Αποροῦσι δέ τινες πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν ἐναντίων θεώρημα οὕτως. "εἰ B 35 γάρ τοῦτο, φησίν, ὑγιές ἔστιν, ἔσται καὶ ἡ στέρησις ἡ τῷ εἰδεῖ ἐναντία

2. 3 θάτερον ἡ ποιόν, καὶ τὸ λοιπόν ἔσται ποιόν Arist. 4 ἐναντίον Lv, sed corr. L¹
ὑπάρχει K 5 ὑπάρχει, εἰ in ras. J 6 προχειρίζομενa L 5. 6 τοῦτο
δὲ δῆλον προχειρίζομένφ Arist. 10 τῶν om. L 11. 12 supplenda vid. haec
fere: ὅτιοῦν ἐν τίνι ἔστι, cf. Porph. p. 137,5 B. 14 ἐν] ἐ L 16 ζητοῦμεν ν
17 ἡ (post εἰ) om. A 21 διὰ—ὑποθετικόν;] μετὰ τοῦ ὑποθετικοῦ εἰ A 21 τὸ
(post εἰ) supra J¹ 23 δεῖ KAv, cf. Porph. p. 136,26 B. 24 στέρησις ἀρνητικῶς
in ras. A¹ 27 ὁ om. A εἰ] ἡ L post ἡ lit. erasam J 30 Ἀρχύτας]
fr. 37 H. 31 καὶ (post ἄλλα) om. v καὶ ταῦ, αἱ et τ e corr. J τὰ LKA
32 ἐναντιότατα J: ἐναντίωτατα LA: ἐναντίότητα Kv 35 φησίν sic libri

οὐσίᾳ· οὐσία γάρ καὶ τὸ εἰδός. εἰ δέ τις λέγοι ὅτι κοινότερον ἡ στέρησις 71· ἐναντία λέγεται τῷ εἰδεῖ, φυσιδὸς ἔρει· εἰ γάρ εἰδός καὶ στέρησις αἱ ἀρχαὶ τῶν φυσικῶν, ἐναντία λέγονται, καὶ ἐξ ἐναντίων ἡ γένεσις· εἰ δὲ ἐναντία ταῦτα, οὐκέτι ἔσονται αὖτις ἀρχαί, ἀλλ' ἐν τῷ κοινὸν αὐτῶν γένος, ἀφ' οὗπερ 8· καὶ αἱ αἱ δύο ὑφίστανται". ἀλλὰ τοῦτο μὲν λύειν ῥάδιον· οὐ γάρ πρῶται αὐταις 25 ἀρχαῖ, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἀρχαῖ, καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἴ τι κοινὸν εἴη τούτων αὐτιον, εἴτε φύσις εἴτε τὸ εἰδός, τῇ παρουσίᾳ τῇ ἑαυτοῦ καὶ τῇ ἀπουσίᾳ ἔκατερ τούτων ἀπεργαζόμενον. πρὸς δὲ τὸ πρῶτον δυνατὸν μὲν λέγειν ὅτι τῆς ὅλης καὶ τοῦ εἰδούς ὄντων ὑπὸ τὴν οὐσίαν, ἐπεὶ μετὰ τῆς 10 ὅλης συνειληπται, ἔσται οὕτως καὶ αὐτὴ διὰ τὸ εἰδός καὶ τὴν ὅλην ἐν τῇ οὐσίᾳ· εἰ δέ τις ἐν τῷ εἰδεῖ περιέχεσθαι λέγοι τὴν στέρησιν κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἔσται καὶ οὕτως ἐν τῇ οὐσίᾳ περιειλημμένη. ῥητέον δὲ 20 μᾶλλον, ὅτι ὁ κανὼν οὐκ ἐπὶ πάντων εἰληπται τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἐφ' ὧν προδῆλως τὸ ἔτερον ὑπὸ τι γένος ἔστιν, ὑπὸ τὸ αὐτὸν καὶ θάτερον ἀνάγκη 15 εἶναι. τοιχαροῦν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης οὐκ εἴπεν ὅτι τὰ ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ἔστιν, ἀλλ' ὅτι τῶν ἐναντίων ἐὰν τὸ ἔτερον ὑπὸ τι γένος ἦ, καὶ τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ἔσται. καίτοι ἐν τοῖς ἔξης, ἐν οἷς τὰ εἰδῆ διαιρεῖται τῆς ἀντιθέσεως, τὰ κυρίως ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος εἶναι βούλεται· καὶ γάρ τὰ ἐν τοῖς ἐναντίοις δοκοῦντα γένεσιν εἶναι κοινόν τι ἐπαναβεβηκός 25 ἔχει γένος, ὡς ἡ δικαιοσύνη καὶ δίκια. διὸ καὶ αὐτὸς οὐ τὰ προσεχῆ· ἀλλὰ τὰ πόρρω γένη ἔλαβεν· οὐ γάρ εἶπεν, ἐὰν θάτερον ὑπὸ ἀρετὴν ἦ 30 ἔξιν ἢ τῶν ἐναντίων, ὅτι καὶ τὸ ἔτερον, ἀλλ' ἐὰν θάτερον ἢ ποιόν, καὶ θάτερον. τί οὖν εἴ τινες τὰ πρῶτα γένη ἐναντία τίθενται, ὡς τὸ ταῦτὸν καὶ θάτερον, ἢ τὰς δύο συστοιχίας, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι; ἢ οὐδὲ ἔκεινα πρῶτα· 35 οὐ γάρ δυνατὸν οὐδὲ τοῖς Πυθαγορείοις ἀρέσκον τὸ πολλὰ εἶναι τὰ πρῶτα.

Ἄλλὰ διὰ τί αἱ πλεῖσται ἐναντιώσεις κατὰ τὸ ποιὸν μάλιστα θεω- 10 ροῦνται; ἢ γάρ ἐν χρώμασίν εἰσιν τάναντία, ὡς λευκὸν μέλαν, ἢ ἐν χυμοῖς, Γ ὡς γλυκὺ πικρόν, ἢ ἐν ἀπτοῖς, ὡς θερμὸν ψυχρόν. μαλακὸν σκληρόν. ἢ ἐν φόφοις, ὡς ὅξεν βαρύ, καὶ περὶ σῶμα, ὡς νόσος ὑγεία, κάλλος αἰσχυνή, 20 καὶ περὶ ψυχήν, ὡς ἀρετὴ καὶ κακία, καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται. καὶ αὐτὸν δὲ τούτῳ ζητήσεως ἀξιον, διὰ τί τῇ ποιότητι ὅλως ὑπάρχει τάναντία. περὶ οὐσίαν μὴ θεωρούμενα. καὶ ῥητέον οἷμαι ὅτι τάναντία συνυπάρχειν ὀλίκῃ· 25 λοις ἀδύνατε· γίνεσθαι οὖν αὐτὰ καὶ ἀπογίνεσθαι ἀνάγκη, καὶ διὰ τοῦτο ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ οὐδαμῶς θεωρεῖται, ἐν δὲ τῇ ποιότητι μάλιστα ὡς ἐπεισο- 35 διώδει. καὶ γάρ * * ὅπου μὲν ἔστιν, ὡς περιττὸν καὶ ἄρτιον, ὅπου δὲ

4. δ οὗπερ καὶ ||αἱ|| δύο ὑφίστανται J, περ καὶ ετ ἓ in ras., v supra J²: οὐ καὶ περὶ (παρὰ Kv) τὰς δύο ὑφίσταται LKΛν (ἢ ex ἀ L¹) 5 αὐταὶ Λ 6 εἴη om. Kv

7 αὐτιον scripsi: διότι ὃν libri 10 post ἔσται add. καὶ L καὶ (ante τὴν) om. Λ

17 ἐν τοῖς ἔξης] 11 p. 14^a 19 20 καὶ ἡ ἀδικία v 23 τὰ supra J² ut vid.: om. L

ceteri 24 συστοιχεῖα J1, πρῶτα] πρὸς τι K 26 πλεῖσται e corr. L¹

27 λευκὸν καὶ μέλαν LΛν 28 γλυκὺ καὶ πικρόν Λν θερμὸν καὶ ψυχρόν, μαλακὸν

καὶ σκληρόν v 29 ὅξεν καὶ βαρύ v νόσος ὑγεία om. Λ 30 καὶ (post ἀρετὴν)

om. L 32 τὰ ἐναντία L 34. 33 ἐπεισωδιώδη JK: ἐπεισωδιώδη Λ, sed fort. corr.

35 post καὶ γάρ excidisse puto (ἐν τῷ ποσῷ)

οὐκ ἔστιν, ὡς ἐν τῷ ὀρισμένῳ ποιῶ. ἐν μέντοι τῇ ποιότητι, ἐπειδὴ τῶν ἐπι-
συνισταμένων ἔστι καὶ ἐπ' ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιγνομένων, εἰκότως ή ἐναντίωσις
ἐγγίνεται· τὰ γάρ ἐναντία ἐπ' ἄλλοις καὶ περὶ ἄλλα * * * ὑποστάσει τῶν
ποιῶν καὶ τὰ ἐναντία πέφυκεν μετ' αὐτῶν συνυφίστασθαι. καὶ ἄλλως δέ, 50
5 ἐπειδὴ *(ή)* πρώτη διαφορὰ κατὰ τὰς ποιότητάς ἔστιν, καὶ ή μεγίστη διαφορὰ
κατ' αὐτὰς ἔσται, ητις ἔστιν ἐναντίωσις· καὶ ἐπεὶ ή πρώτη τομὴ κατὰ τὰς
ποιότητας ἐγγίνεται, πορρωτέρω προϊόντα αὕτη τὰ ἐναντία παράγει. πλει-
σται δὲ ἐναντίωσις εἰσὶν ἐν τῷ ποιῷ, διότι πολυειδεῖς εἰσὶν αἱ ποιότητες.
δεῖ δὲ καὶ τὰς ἐναντίωσις ἀνευρίσκειν προσφόρως, ἐφ' ἔκάστων χρωμένους |
10 ταῖς οἰκείαις δυνάμεσιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν σωμάτων, διότι αἰσθηταὶ *71^Δ*
εἰσὶν αἱ ἐναντίωσις, αἰσθήσει θηρευτέον αὐτάς· τὰς δὲ τῆς ψυχῆς λογισμῷ
θηρευτέον, διότι τούτῳ περιληπταὶ εἰσὶν. εἰκότως δὲ τοῦτο τὸ περὶ τῶν
ἐναντίων θεώρημα τῷ περὶ τῆς ποιότητος συνέζευξε λόγῳ, διότι, ὡς εἴρηται,
πρὸς ποιότητα μᾶλιστα συγγενῶς ἔχει τὸ ἐναντίον· καὶ γάρ ἐν ταῖς ἄλλαις
15 κατηγορίαις ἐναντία κατὰ τὸ ἐν ἔκάστῃ ποιὸν ἐγγίνεσθαι δοκεῖ. δεῖ δὲ τὰ
ἐναντία λαμβάνειν οὐ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου (κοινὸν γάρ ἔστιν αὐτοῖς τὸ
ὑποκείμενον, καὶ οὐκέτι ὅλα ὅλοις ἀντικείμενα ληφθήσεται οὐδὲ ὄντως
ἔσται ἐναντία), ἀλλὰ μόνον, καθὸ ποιὸν ἔστιν ἐκάτερον, κατὰ τοῦτο δεῖ
θεωρεῖν αὐτὰ τὰς ἐναντίας· ἔστιν δὲ ποιὰ κατὰ τὸ ἔχειν ποιότητα, ὥστε
20 κατὰ τὴν ποιότητα αὐτοῖς ή ἐναντίωσις.

'Αλλὰ διὰ τί τὰ μεταξὺ οὗτε ἀλλήλοις ἔστιν ἐναντία οὗτε τοῖς ἄκροις;
ὅτι ἔσται ἐνὶ πλείονα ἀντικείμενα καὶ οὐκέτι ἔσται ἐν ἐνὶ ἐναντίον, ἐὰν η̄
καὶ τὰ μεταξὺ ἐναντία. ὁ δὲ Πλωτῖνος ἀπορεῖ, μήποτε πάσῃ ποιότητί 10
ἔστιν τις ἐναντίωσις· καὶ γάρ τὸ μέσον τοῖς ἄκροις ἔστιν ἐναντίον· μεσότης
25 γάρ οὖσα κατὰ Ἀριστοτέλην ή ἀρετὴ ἐναντία ἔστιν ταῖς ὑπερβολαῖς καὶ ταῖς
ἐλλείψεσιν-οὖσαις κακαῖς. ἥρητέον δὲ πρὸς τοῦτο, ὅτι ἄλλως μὲν ὡς μεσό-
της ή ποιότητος ἐπινοεῖται, ἄλλως δὲ ὡς ἀρετῆς, καὶ κατὰ μὲν τὴν μεσότητα
οὐκέτι ἔχει ἐναντίωσιν, κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν ἔχει. ἔτι δὲ τὴν μὲν μεσό-
τητα θεωροῦμεν καὶ ὡς ισότητα, τὴν δὲ ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν ὡς ἀνι-
30 σότητα· ὅταν οὖν τὴν μεσότητα λέγωμεν ἐναντίαν είναι τῇ ὑπερβολῇ καὶ τῇ
τῇ ἐλλείψει, οὐδὲν ἄλλο λέγομεν η̄ ὅτι ισότητες τῇ ἀνισότητι ἀντίκειται, καὶ
οὔτως ἐπ' ἄλλων, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ μέσου ή ἀντίθεσις γίνεται. 'ἄλλ' ἐπὶ
τῶν χρωμάτων, φαίη ἀν τις, οὐχ οὔτως γίνεται ή ἀντίθεσις τῶν ἄκρων
πρὸς τὸ μέσον· τὸ γάρ φαίδην εἰ ἀντίκειται τῷ λευκῷ, ητοι κατὰ τὸ ἐνὸν
35 μῆγμα τοῦ λευκοῦ ἀντίκειται αὐτῷ η̄ κατὰ τὸ ἐνὸν μῆγμα τοῦ μέλανος.
ἄλλ' εἰ μὲν κατὰ τὸ λευκοῦ μῆγμα, λευκὸν λευκῷ ἀντίκειται, ὅπερ ἀδύνατον·

1 post ποιότητι add. ὑπάρχει τάναντία A 2 post ἔστι add. η̄ A καὶ (ante ἐπ')
supra Ja 3 ἄλλα ὑποστάσει JLA: ἄλλας ὑποστάσεις Kv: desidero haec fere: ἄλλα *(ὑπό-*
στάσεις ἔχει) ὥστε ἐν τῇ ὑποστάσει 5 η̄ addidi 7 πορρωτέρα K: πορρώτερον ν
αὐτῇ A 9 εὑρίσκειν K 12 τοῦτο] τούτω(i) JL 17 οὔτως ν 21 alt. οὔτε
om. A 22 έν] ἐν L 23 Πλωτῖνος] Enn. VI 3,20 πάσῃ b Plot.: ποτῆ(i) JLKAν

24 ἐναντίωσις Ja: ἐναντία etiam Plot., sed cf. I. 28 25 ἀριστο LA 27 η̄ L
28 οὐκέτι] οὐκ A μὲν om. Av 35 μέλαν K 36 τὸ τοῦ λευκοῦ A

εἰ δὲ κατὰ τὸ μέλαν, τὸ μέλαν τῷ λευκῷ ἀντίκειται, οὐ τρίτον τι μῆγμα 71° ἔτεριν'. ἀλλὰ τὸ μὲν συμπέρασμα ἀληθές, τὸ μὴ ἀντικεῖσθαι τὸ φαιὸν 20 τῷ λευκῷ η̄ τῷ μέλανι ὡς ἐναντίον· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐφόδου πολλὰς ἔχει. Η̄ ἀντιλγίψεις. σύνθετον γάρ ποιεῖ τὸ μέσον ἐκ τῶν ἄκρων καὶ ὡς ἐξ ἀμφοῦ 25 ἢ συνιστάμενον, ἀλλ' οὐχί ἐν τι παρὰ τὰ ἄκρα, ἐνεργείᾳ τε διαφυλάττει τὰ ἀπλὰ ἐν τῷ μήγαρῳ, ἀλλ' οὐχί κατὰ δύναμιν, εἴπερ ὅρα καὶ τοῦτο οὔτον τε. μήποτε γάρ ὠδαμῶς συμμιχνυμένων τῶν ἄκρων ὑφίσταται τὰ μέσα χρώματα, ἀλλ' εἰσὶν τινες καὶ τούτων προγρηγούμενοι λόγοι, ὥσπερ καὶ τῶν ἄκρων, οὐ κατὰ μίζεν ὑφίσταμενοι, ἀλλ' ἀπλοῖ καὶ αὐτοφυῇ τὴν ἐτερότητα καὶ τὴν 30 ποικιλίαν ἔχοντες καὶ ἐγγενῶντες αὐτὴν τοῖς αἰσθήτοις καὶ συντεταγμένην τοῖς ἄλλοις λόγοις κατὰ τὴν ἐπ' ἵσης σύνταξιν. καλὸν ἐκ τῶν ἄκρων δὲ λέγῃ τις τὸ μέσον ἔχειν τινὰ ὑπόστασιν, μὴ οὐδὲ μίζεις η̄ η̄ τὰ μέσα ποιοῦσα, ἀλλὰ παράθεσις τῶν ἄκρων η̄ ἐπιπόλασις η̄ πόρρωθεν ἀπόστασις· κατὰ γάρ πάντα ταῦτα ἐν τοῖς Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν τὰ μέσα χρώματα 35 ὑφίστασθαι δοκεῖ. ὁ μέντοι Πλωτίνος 'εἰ κατὰ σύνθετιν, φησίν, τῶν ἄκρων ἔγίνετο τὰ μέσα, ἔδει μὴ ἀντιδιαιρεῖν λέγοντας η̄ λευκὸν η̄ μέλαν η̄ φαιὸν 20 η̄ ἔανθλὸν η̄ τι τοιαῦτον, ἀλλὰ μόνον εἰς λευκὸν καὶ μέλαν διαιρεῖν, τὰ δὲ ἀλλὰ συνιέσσεις λέγειν. νῦν δὲ ἀντιδιαιροῦμεν καὶ ἀντιτίθεμεν, ήτι καλὸν μίζεις η̄ τῶν ἄκρων, οὐκ ἔστι παράθεσις, ἀλλὰ κράσις ἀλληγορίας ἀποτελέσσασα 25 τὸ τοῦ χράματος ποιότητα· τῷ οὖν ἀλληγορίᾳ ἐπὶ τῶν μεταξὺ γεγονέναι. καλὸν ἐκ συνιέσσεως θεωρῆται, οὕτως ἀντιτίθεμεν'. ταῦτα δὲ λέγοντος τὸ μὲν ἀλληγορίας γεγονέναι τὴν μέσην ποιότητα τοῦ χράματος συγχωροῦσι καὶ οἱ μετ' αὐτόν, τὸ δὲ ἐκ κράσεως αὐτὴν η̄ συνιέσσεως ἀλληγορίας δοκεῖται ὑπόκειται ὄμοιογοῦσιν· οὐ γάρ οὗτος, φησόν, ὁ τρόπος τῆς τῶν ἀσωμάτων 30 ποιοτήτων οὐσίας, ἀλλὰ σώματα μὲν μιγνύμενα η̄ κεραννύμενα η̄ συντιθέμενα δύναται ποιεῖν διάφορα σώματα· τὸ γάρ σύνθετον καὶ σύμμικτον γένος, ἐν φύσει ἔχει τὴν φύσιν, κατὰ τοῦτο ἐναλλαττόμενον διάφορον ἔαυτοῦ καθίσταται· τὸ δὲ μήτε ἐν συγκράσει μήτε ἐν συνιέσει ἔχον τὸ εἶναι, ἀπλῆγη δὲ τινα ἀσώματον οὐσίαν προειληφός κατὰ μίαν ποιότητά που. τούτῳ 35 ἀρδόην τὸ ἀν διάφορον πάθοι ἀπὸ συγκράσεως η̄ συνιέσσεως, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀμέριστον ὑπὸ τοῦ μεριστοῦ.

'Αλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν λευκὸν τῷ μέλανι εἰπεν ἐναντίον, τῷ δὲ πυρρῷ Ζ καὶ ὠχρῷ μηδὲν είναι ἐναντίον, ἄξιον ἀν εἴη προλαβόντας διλόγον ἐπισκέψασθαι τὸν ὕρον τῶν ἐναντίων καὶ τίνα ἔχει τὴν ὑριστήτα· ἀπὸ γάρ τού-

5 περὶ J.	6 post οὐχὶ add. καὶ A.	7. 8 χρήματα v	9 ἀπλῆγη Lv: ἀπλῆγη Ab
10 ἐγγενῶντες JLKy, corr. L ¹	αὐτοῖς J, sed ἡν̄ supra Ja	11 post τὴν add.	
αὐτὴν JLKy, expunxit J: cf. l. 10	14 ταῦτα πάντα A	ἐν τοῖς Περὶ αἰσθήσεως καὶ	
20 χράματος K	τῶν Lv Plot.: τῶ(t) JKΛ	αἰσθήσεων Λ	
24 φησὶν sic libri	25 ἀλλ' ἀσώματα v	27 ἐν ὧ(t) περιέχει libri: correxi	
29 ἀσωμάτου οὐσίαν K: οὐσίαν ἀσωμάτου v: οὐσίαν ἀσώματον b		προειληφός Λ	
που om. K, ad sequentia trahit L.	τοῦτο in marg. Ja	30 post διάφορον (οὐκ)	
33 προλαβόντας διλόγον] μικρὸν προλαβόντας Λ		ἀν add. b, recte puto, sed praeterea ἀν (post ἀρδόην) in ὃν corrigendum videtur	
		πάθη Αν	
		32 pr. τῷ ex τῷ corr. L ¹	
		τῷ δὲ — ἐναντίον (33) om. I.	

του τά τε περὶ τῶν ἐναντίων θεωρήματα καὶ τὰ περὶ τῶν χρωμάτων νῦν 71^c
εἰρημένα εἰ̄ ὑρθῶς εἴρηται μαθησόμεθα. λέγεται δὲ ἐναντία εἶναι ἡ
πλεῖστον ἀλλήλων ἀφέστηκεν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος, ὡς τὸ μέλαν καὶ τὸ
λευκόν· ἀμικταὶ γάρ ταῦτα πρὸς ἀλλήλα· τὸ δὲ φαιδὸν καὶ ωχρὸν καὶ πυρρὸν 15
καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ πλεῖστον ἀφέστηκεν, διότι συμμέμικται ἀλλήλοις. ἐρωτᾷ
δὲ ὁ Πλωτῖνος· ‘πόθεν οὗτως ὥρισασθε τὰ ἐναντία; εἰ μὲν γάρ ἀπὸ τῶν
μέσων καὶ τῆς πρὸς ταῦτα ἀποστάσεως, οὐ πρὸς τὰ ἄκρα ποιεῖτε τὴν
ἐναντίωσιν, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἀπόστασιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ μέσα. καὶ πῶς τὰ
ἄμεσα ἔρετε ἐναντία, οἷον ὑγείαν καὶ νόσον; εἰ δὲ κατ’ αὐτὴν τὴν μορφὴν
10 τὴν ἀπόστασιν λαμβάνετε, ὅταν μηδὲν ἔχωσι ταῦταν κατὰ τὸ εἰδός ἐν ἐνὶ^d
ὅντα γένει, φέρετε εἰπεῖν τῷ ποιῆῃ, διὰ τί τὸ ἔνανθὸν τῷ λευκῷ οὐκ ἔσται 50
ἐναντίον, οὐδεμίαν ἔχον ἐγγύτητα πρὸς τὸ λευκόν, ὥσπερ δοκεῖ τὸ φαιόν;’
πρὸς ἡ ἀντιλέγοντες οὗτοι φήσουσιν μὴ ἀπὸ τῶν μέσων τὴν ἐπὶ πλεῖστον
ἀπόστασιν παραδέχεσθαι τὰ ἄκρα· οὐ γάρ διά τινα πορείας ποιεῖται τὴν
15 ἀπόστασιν τὰ ἐναντία ἀπ’ ἀλλήλων οὐδὲ οὗτως τὸ μέσον ὑπερβάντα καθί-
σταται ἑαυτοῖς εἰς τὴν ἐναντίαν χώραν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ
τὰ εἰδή ἡ ἀπόστασίς ἔστιν. ταῖς ἴδιότησιν οὖν προσεκτέον, εἰ αἱ μὲν 72^a Α
οὗτως ἔχουσιν ὥστε ἀναιρεῖν ἀλλήλας, αἱ δὲ τινα συνεμφαίνουσιν ἐγγύτητα
φύσεως πρὸς θάτερον τῶν ἐναντίων ἡ ἔμφασιν τῶν ἄκρων ἡ τοῦ μὲν
20 μέσου, τοῦ δὲ ἐπίτασιν ἡ ἀλληγ τινὰ μεσότητα τοιαύτην· αἱ γάρ οὗτως
ἔχουσαι κατ’ ἴδιαν κεχωρισμέναι εἰσίν, ἀλλως μὲν αἱ ἄκραι, ἀλλως δὲ αἱ
μέσαι. καὶ οὐ προηγοῦνται αἱ μέσαι, ἵνα περὶ αὐτὰς τὴν ἀπόστασιν λαμ-
βάνωσιν αἱ ἄκραι, ἀλλὰ τούναντίον αἱ ἄκραι τῶν μέσων κυριώτεραι εἰσὶν
πρὸς ὑπόστασιν καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων τὰ μέσα τὸν ὄρον λαμβάνει καὶ ἀπὸ
25 τῶν ἐναντίων τὰ μεταξὺ ἡ κατὰ σύγκρισιν ἡ κατ’ ἔμφασιν καὶ καθ’ ὅμοιό-
τητα ἡ κατὰ παραθέσιν ἡ κατὰ ἄλλον τρόπον. καὶ εἰ μὲν κατὰ μετα-
βολὴν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἐναντίου εἰς τὸ ἑτερόν διὰ τοῦ μέσου πρόσεισιν ἡ
γένεσις, ἐνην λέγειν ὡς διὰ τοῦ μέσου προγωροῦντα τὰ ἐναντία ἀφίσταται ἀπ’
30 ἀλλήλων· εἰ δὲ οὕτε μεταβολὴ οὔτε γένεσις θεωρεῖται, ἀλλ’ ἀρχηγὴ τὰ ἄκρα 10
ἐστιν καθ’ ἑαυτὰ καὶ οὐ κατὰ κίνησιν διὰ τῶν μέσων παραγόμενα, οὐκ ἀν λαμ-
βάνοι τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν μέσων, ὥστε οὐδὲ ἀπ’ αὐτῶν τὸ εἶναι,
πολὺ δὲ μᾶλλον κατ’ αὐτὴν τὴν μορφὴν καὶ τὴν ταύτης ἑτερότητα τὴν
35 διάστασιν εἰληφεν, ὅταν ὅλων διαφέροντα φαίνηται. ‘ἀλλὰ τὸ ἔνανθὸν
τῷ λευκῷ κατὰ γε τοῦτον τὸν διορισμὸν ἐναντίον ἔσται’. ἡ οὐχ οὗτως
τὸ γάρ ἔνανθὸν ἐγγύτητα τινα ἔχει πρὸς τὸ λευκόν, ὡς καὶ ὁ Πλάτων
ἐν τῷ Τιμαίῳ προσομοιογεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Ηερὶ αἰσθήσεως καὶ

1 τε οι. KA

6 [Πλωτῖνος] Enn. VI 3,20

ώρισασθαι K: ὥρισασθαι v

7 ποιεῖται KA

8. 9 τὰ ἄμεσα J^b: τὰ μέσα J^bLKA^v, sed ἄμεσα in marg. b

9 ἔρετε] αἱρεῖται K

κατὰ ταῦταν JA, corr. J

13 ἐπὶ τὸ πλεῖστον Kv

17. ἡ οι. A

22 ἵνα μῆ J

24 ἀπόστασιν Kv

τὸν ὄρον] τῶν ὄρων A

26 παρένθεσιν L

27 ἐναντίον K

τοῦ (alt.) οι. v

28 ὡς] διτ. A

31 ἐπ’ L

32 πολλῷ v

33 ὅλων

φαίνηται, νηται e corr. L^b

φαίνεται J

35 [Πλάτων] Tim. p. 68 B

36 [Ἀριστοτέλης] De sensu 4 p. 442^a 22

αἰσθητῶν ἀμφότεροι γάρ περὶ τὸ λευκὸν ὡς συγγενὲς τὴν ὑπόστασιν παρά· 72·
γωνιαὶ τοῦ ἐνθέου, τρίποις μὲν διαφέρουσιν χρόμεναι τῆς παρατομῆς, ἢν 16
δὲ τούτῳ κοινῇ συνημμολογοῦντες, ὡς ἔχει παρακειμένην τινὰ ἔμφασιν τὸ
ἐνθέον πρὸς τὸ λευκόν. πειτείτε δ' ἂν τις τούτῳ ἥρδιος καὶ ἀπὸ τῆς
ἢ αἰσθήσεως. οὐ γάρ ὅμοιας διατιθέμεθα τὰ λευκὰ καὶ ἔανθλα παρατιθέντες
καὶ τὰ λευκὰ καὶ μέλανα· τὰ γὰρ ἔανθλα θεωροῦντες παρὰ τὰ λευκὰ οὐ
πάντῃ εἰς ἐναντίαν ποιοῦντες πεποιημένην ὡς ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ διακρινό-
μενοί τε καὶ συγχρινόμενοι. οὕτως δὲ καὶ τὰ ἄμεσα ἐναντία ἔσται μηδὲν 20
ἔχοντα ταῦτα κατὰ τὸ εἶδος, καλὸν μὴ ἡ τινα μεταξὺ αὐτῶν ἐπαμφοτερίζοντα· 13
10 οὐ γάρ ἀπὸ τῶν μέσων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν λόγων ἰδιότητος ἔξει τὴν ἐναν-
τίασιν. τὰ δὲ μέσα οὐκ ἔσται ἐναντία, διότι ἔχει τὸ κοινὸν καὶ συνεμ-
φαίνει ἐντοῖς ὅμοιός ἀμφῷ τὸναντία. τὸ δὲ λέγενον ὡς εἰ μὴ τῷ λευκῷ
καὶ τῷ μέλανῳ ἔστιν ἐναντίον τὸ ἔανθλον, ἀλλωρ γέ τινι ἔσται ἐναντίον, παντε-
λῶς ἔστιν ἄτοπον· δὲ γὰρ ἐν συμμίεσι ἡ ἔμφάσει τῶν ἐναντίων συνέστηκεν
15 καὶ οὐδενὸς διέστη τὴν πλείστην διάστασιν, πῶς ἀν εἴη τινὶ ἐναντίον; ἀλλὰ
ταῦτα οἰκειότερον μὲν ἀν ἐν τοῖς ἔεισι ἐρήμηθ, ἔνθα προηγουμένη γίνεται· 25
ἡ τῶν ἐναντίων διδασκαλία, ἔχει δὲ καὶ νῦν τινα λόγον πρὸς τοὺς ἀντι-
λέγοντας τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένοις ἀγωνιζόμενα. ἐπειδὴ δέ
τινες οἴονται τὸν Ἀριστοτέλη καὶ οὐσίᾳ τι ἐναντίον ἀπολείπειν, διότι οὐσία
20 μέν ἔστιν τὰ στοιχεῖα, γῆ πῦρ Ὀδώρῳ ἀήρ, λέγεται δὲ Ὀδώρῳ μὲν πυρί, γῆν
δὲ ἀέρι ἐναντίον, ιστέον δὲ καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ἐνούσας ποιότητας ἔχει·
τὴν ἐναντίωσιν· καὶ γὰρ τὸ μὲν Ὀδώρῳ φυγρόν ἔστι καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ πῦρ
Θερμὸν καὶ ἔηρόν, καὶ ἡ μὲν γῆ φυγρὰ καὶ ἔηρα, δὲ ἀήρ Θερμὸς καὶ 30
ὑγρός· ταῦτα δὲ ποιότητες. οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν οὖν ἔχουσι τὸ ἐναντίον
ἐν μιᾷ γάρ εἰσιν τῇ ἐνύλῳ οὐσίᾳ), ἀλλὰ κατὰ τὰς συνιστώσας αὐτὰ ποιότητας.

p. 10b 26 Ἔπιδέχεται δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον τὰ ποιὰ ἔως
τοῦ ὕστε ἵδιον ἀν εἴη ποιότητος τὸ ὅμοιον ἡ ἀνόμοιον λέγεσθαι
κατὰ ταύτην.

Καὶ περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐν πάσαις ταῖς κατηγορίαις ζητήσας,
30 εἰτε ὑπάρχει αὐταῖς εἴτε μή, ἀκολούθως καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος φησιν ἐπι- 35
δέχεσθαι τὰ ποιὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, ποιὰ τὰς ποιότητας λέγων,
ώς δηλοῖ τὰ παραδείγματα· δικαιαιούσην γάρ ἔλαβεν καίτοι πρύτερον τὸ

2. ἢ ἐν δὲ τούτῳ(i) JL.A: ἐν δὲ τοῦτο Kv	3 τινὰ παρακειμένην A	9 κατ'	
εἶδος Kv	ἐπαμφοτερίζοντα Kv: ἔτι ἀμφοτερίζοντα JL.A	10 λόγων] ὅλων ν	
12 τὰ ἐναντία v	13 γε om. I.	14 ἄτοπον ἔστων Kv	16 οἰκειότερον
om. I.		om. L	20 γῆν] γῆ ν
19 ἐρήμη Λ	19 ἀριστοτέλην KΛν: comp. anc. L		
21 pro ιστέον ὅτι καὶ lac. 3 vel 4 litt. I.	25 συνιστάσας ν	24 οὖν	
om. I.	25 συνιστάσας ν	26 καὶ (post	
ἔχουσαι L	ἀντάς Λν	27 ἦ]) καὶ Arist. codd.	
28 κατὰ ταύτην JL.: καὶ ταύτην K: ταύτην Λν: κατ' αὐτὴν Arist.	ἔως—ταύτην (28) om. Λ	27 εἴη	
31 ποιὰ, i in ras. (ante τὰς) J	32 δηλοῖ, δη in ras. Λ	29 κατηγορίας I.	

δίκαιον εἰπών. κατασκευάζει δὲ πάλιν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ προκείμενον, 72^a τὸ μὲν λευκὸν τῶν σωματικῶν παράδειγμα, τὸ δὲ δίκαιον τῶν φυσικῶν προτιμεῖς. ἔκάτερον γάρ τούτων πρὸς ἄλλα τε ὅμοιοι δηγματινόμενον καὶ πρὸς ἑαυτὸν λέγεται ἐπίδοσιν λαμβάνειν καὶ ἀνεσιν· χιῶν γάρ λευκοτέρα 5 γάλακτος ἀν ῥηθείη, καὶ τὸ ἐν τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων λευκὸν ἡ τὸ Γ ἐν ταῖς φυχαῖς δίκαιον προιόντος τοῦ χρόνου αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐπίτασιν 11 καὶ ἀνεσιν λαμβάνει. οὐ μὴν ἕδιον ἐστιν τοῦτο τῆς ποιότητος· οὐδὲ γάρ μόνη ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, εἰπερ καὶ τοῖς πρός τι ἐλέγετο ὑπάρχειν, οὔτε πᾶσα· οὔτε γάρ ή τῶν σχημάτων ποιότητης ἐπιδέχεται αὐτὰ 10 ὁσπερ ἡ τριγωνότης ή ή τοῦ κύκλου ποιότης, οὔτε μέντοι ή τελεία ἀρετὴ καὶ ή τελεία τέχνη· αἱ μέντοι πολλαὶ ἐπιδέχονται.

Τέσσαρες δὲ εἰσὶν αἱρέσεις περὶ τῆς ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως τῶν τε ποιοτήτων καὶ τῶν ποιῶν. καὶ γάρ οἱ μὲν καὶ τὰς ποιότητας πάσας καὶ 15 τὰ ποιὰ δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἀποφαίνονται, ὁσπερ Πλωτίνῳ 15 καὶ ἄλλοις δοκεῖ Πλατωνικοῖς, διότι πᾶν ἔνυλον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, τῆς ὥλης τὸ μᾶλλον ἔχούσης καὶ τὸ ἡττον διὰ τὴν σύμφυτον αὐτῆς ἀπειρίαν. ἀλληλού δέ ἐστιν δόξα ὑπεναντία ταύτῃ, ητις ἐν ταῖς ποιότησιν αὐταῖς, οἷον ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λευκότητι, οὐδαμῶς εἶναι τὸ μᾶλλον καὶ ἡττόν φησιν· ἐκάστην γάρ διον τι εἴναι καὶ καθ' ἓν λόγον ἐστάναι, 20 καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον· ἐν δὲ τοῖς μετέ- 50 χουσιν εἶναι ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιν· πλάτος γάρ ἔχουσιν αἱ μετοχαί, καὶ οἱ μὲν μᾶλλον μετέχουσιν, οἱ δὲ ἡττον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἔξεις αὐταὶ νομίζονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεσθαι, καίτοι τῶν ποιῶν ὄντων τῶν ἐπιδεχομένων. ταύτης δὲ ἔοικεν | τῆς δόξης ὁ Ἀριστοτέλης μνη- 72^a 25 μονεύειν, ὅταν λέγῃ δικαιοισύνη γάρ δικαιοισύνης εἰ λέγεται μᾶλλον, ἀπορήσειεν ἀν τις, καὶ ἐφεξῆς δὲ δικαιοισύνη μὲν δικαιοισύνης οὐ πάνυ τι μᾶλλον καὶ ἡττον λέγεται· τὰ δὲ κατ' αὐτάς λεγόμενα ποιὰ ἀναμφισβήτηταις ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον φησι· γραμματικώτερον γάρ ἔτερον ἔτέρου μᾶλλον λέγεσθαι καὶ δικαιοίτερον καὶ ὑγιεινό- 30 τερον. ὅταν δὲ λέγῃ ὥσαύτως δὲ καὶ γραμματικὴν καὶ τὰς ἀλλας δια- 5 θέσεις, κηνότερον τὰς ἔξεις διαθέσεις ἐκάλεσεν, ὁσπερ καὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτων ποιὰ τὰς ποιότητας· τρίτη δὲ αἱρέσις ή τῶν Στωικῶν, οἵτινες διελόμενοι χωρὶς τὰς ἀρετὰς ἀπὸ τῶν μέσων τεχνῶν ταύτας οὔτε ἐπιτείνεσθαι λέγουσιν οὔτε ἀνίεσθαι, τὰς δὲ μέσας τέχνας καὶ ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιν δέχεσθαι φασιν. 35 τῶν οὖν ἔξεων καὶ τῶν ποιῶν κατὰ τούτους τὰ μὲν οὔτε ἐπιτείνεται οὔτε

3 προστιμεῖς J 4 ἐπίτασιν v 6 φυχαὶ K post δίκαιον add. καὶ v
7 λαμβάνει καὶ ἀνεσιν A 8 καὶ ἡττον A ἐλέγετο] 7 p. 6^b20 9 πᾶσα

Porph. p. 137,19 B.: πάσην⁵ J: πάσης A: πάση LKy 10 ή JKA: καὶ Lv 12 δὲ
om. L 14 καὶ ἡττον A Πλωτίνῳ] Enn. VI 3,20 15. 16 καὶ ἡττον A
19 καὶ τὸ ἡττον v 20 καὶ ἡττον LKA 24. 25 μνημονεύειν ἀριστοτέλης (om. δ.) A
25 λέγεται] λέγοιτο in cum nonnullis Arist. codd. 26. 27 δικαιοισύνην μὲν γάρ δ. οὐ π. φασι
δεῖν λέγεσθαι μ. κ. ἡ. Arist. 27 τι JL Porph., del. J: om. KAv Arist. κατὰ ταύτας ΑΓ.
29 λέγεσθαι μᾶλλον Kv λέγεσθαι in lin., γτ (= λέγεται) supra L¹ ήγ. καὶ δικ. Arist.
codd. exc. Cenu 30 δὲ (post ὅταν) supra Ja

ἀνίσται. τὰ δὲ ἀμφότερα ἐπιδέχεται. τετάρτη δέ ἐστιν δόξα, ητις τὰς μὲν 72^v ἀύλους καὶ καὶ^θ αὐτὰς ποιότητας ἔλεγεν μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ 10 τὸ ηττον, τὰς δὲ ἐνύλους καὶ τοὺς καὶ^θ αὐτὰς ποιὸνς ἐπιδέχεσθαι· δια- 15 ριτεῖ δὲ τῆς τῆς προτέρας ή δόξα, διύτι ἔκεινη ὠλησμίαν ὄντιδιαίρεσιν 20 τῶν ἀύλων ἐποιεῖτο πρὸς τὰς ἐνύλους. ἐφιστάνει δὲ ὁ Πορφύριος ταύτη 25 τῇ δόξῃ ὡς οὐ καλῶς ἀύλους ποιότητας τιθεμένη· ἔκειναι γὰρ οὐσίαι εἰσίν, φησίν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτε ἀνεσιν οὕτε ἐπίτασιν ἐπιδέχονται, ὥσπερ οὐδὲ αἱ ἄλλαι οὐσίαι².

Διωρισμένων δὲ τῶν αἵρεσων ἴδωμεν δύποις κατασκευάζει μὴ ἵδιον 10 εἶναι τῆς ποιότητος τὸ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ ηττον. τρίγωνον δέ, 15 φησί, καὶ τετράγωνον οὐ δοκεῖ τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεσθαι οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐδέν· διὸ οὐκ ἔστιν ἵδιον πάσης ποιότητος τὸ ἐπι- 20 δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ ηττον. ἀποδείκνυσιν δὲ τὸ τὰ σχήματα μὴ ἐπι- δέχεσθαι καθολικὸν θεώρημα προλαβών. ποῖα ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ 25 τὸ ηττον καὶ ποὶα οὐ. δισα μὲν γὰρ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, καθ' δ μᾶλλον η ηττον λέγεται, ταῦτα ὥρητήσεται μᾶλλον. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιδέχηται, οὐ ὥρητήσεται τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου μᾶλλον. οὐκ ἐπιδέχεται μὲν οὖν τὸ τρίγωνον τὸν τοῦ κύκλου λόγον, καὶ διὰ τοῦτο 30 οὐκ ἂν εἴη τὸ τρίγωνον τοῦ τετραγώνου μᾶλλον κύκλος. τὸ μέντοι λευκὸν Ε 35 ἰδάτιον καὶ η χιλὸν καὶ πολλὰ λευκὰ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ λευκοῦ λόγον. καὶ διὰ τοῦτο λευκὸν ἄλλο ἄλλου μᾶλλον εἶναι λέγεται. τί οὖν; ἀρα πάντα δισα ἐπιδέχεται τὸν αὐτὸν λόγον, ταῦτα καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ηττον ἐπιδέχε- 40 ται; η οὐ πάντα· καὶ γὰρ πάντες μὲν οἱ κατὰ μέρος ἀνθρωποι ἐπιδέχονται τὸν τοῦ ἀνθρώπου λόγον, ἀνθρωπος δὲ ἀνθρώπου οὐκ ἔστι μᾶλλον ἀνθρωπος. 45 διστε τῶν μὲν μὴ ἐπιδεχομένων τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ηττον, τῶν δὲ ἐπιδεχομένων τὰ μὲν ⟨ἐπι⟩δέχεται, τὰ δὲ οὐκ ἐπι- 50 δέχεται. εἰ μὲν γὰρ οὐσίαι ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον, διότι οὐδὲ η οὐσίαι ἐπιδέχεται. ὅμοίως δὲ οὐδὲ ὁ ποσότητος ὠρισμένης η τῶν πρὸς τι· τὸν γὰρ τοῦ διπλασίου λόγον ἐπιδέχεται καὶ 55 50 τὰ τέσσαρα πρὸς δύο καὶ τὰ δύο πρὸς ἕν, καὶ οὐδέτερον ἔστι μᾶλλον η ηττον οὐδετέρου διπλασίου. εἰ μέντοι ποιότητος ἔστιν η λόγος, οἷον λευ- 55 κότητος η γλυκύτητος, ἐπιδέχεται. εἰκότως δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν λόγον ἔστιν τὰ τὸ μᾶλλον καὶ ηττον ἐπιδεχόμενα, διότι ἐν τούτοις η σύγκρισις, ἀλλ' οὐχὶ τοῖς ἐκβεβηκόσι τὸν αὐτὸν λόγον. εἰ οὖν μηδὲν τῶν σχημάτων

1 ἐπιδέχεται, ταὶ εχ οθαι corr. L	2. 3 καὶ ηττον Λ	3 τοὺς] τὰς Α	
καὶ ^θ αὐτὰς Α	5 Πορφύριος] p. 138,30 B.	6. 7 φησί, οὐσίαι εἰσὶ Α . 8 αἱ	
ομ. Kv	9 δύποις ομ. L ¹ : πῶς supra L ²	κατασκευάζη Kv 10 ἐπιδέχεσθαι	
post ηττον coll. Kv	13 μὴ ομ. L	14 conicias προσλαβών vel προβαλών, sed	
		vide ne ipsum auctorem corrigas: cf. Jambl. in Nic. p. 51,23 cum adnot. Pist.	
15 τὸ ομ. ΛΑ	17 ἐπιδέχηται JL Arist.: ἐπιδέχεται ΚΛν	18 οὖν ομ. Κ	
22 καὶ (post ταῦτα) ομ. ν	καὶ τὸ ηττον ν	25 οὐδὲν ομ. Α 26 καὶ	
τὸ ηττον ν	μὲν δέχεται JLΚΑ: corr. ν	28 δ ομ. Α 29 η—λόγον in	
marg. suppl. J ^a	29. 30 καὶ τὰ] κατὰ Κ	30 τετταρά Kv: δ JL.	
τέσσαρα Κ	μᾶλλον ἔστιν Kv	31. 32 λευκότης η γλυκύτης Κ	33 τὸ τὰ Κ
marg. b: οὐδέτερον Kv	31. 32 λευκότης η γλυκύτης Κ		

εἶχει τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, οὐκ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῆς ποιότητος. ἀλλὰ 72^a ἴδιόν ἔστιν αὐτῆς τὸ δμοιον καὶ ἀνόμοιον· καὶ γάρ καὶ κατὰ πάσης καὶ κατὰ μόνης τῆς ποιότητος κατηγορεῖται τὸ δμοιόν τε καὶ ἀνόμοιον. οὕτω μὲν οὖν ἡ λέξις τοῦ Ἀριστοτέλους αὐτάρκους ἔτυχεν διαρθρώσεως.

5 Ζητεῖ δὲ ὁ Ἰάμβλιχος, διὰ τί τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὡς κοινὸν τίθησιν πλειόνων κατηγοριῶν, καὶ φησιν, ὅτι ἐν μετοχῇ ταῦτα θεωρεῖται, ἄλλου μὲν ὄντος τοῦ μεταλαμβάνοντος, ἑτέρου δὲ τοῦ μετεχομένου. καὶ εἰ μὲν μέθεειν τὴν ἐν τῇ ὅλῃ λέγει, ἔδει καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας καθ' ὅλας ἔαυτὰς δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον.
10 πᾶσαι γάρ εἰς ὅλην προέρχονται. εἰ δὲ μετέχεσθαι τὰς ἐπεισινόσας λέγου κατηγορίας, οὐα καὶ ἡ ποιότης ἔστιν καὶ τὰ πρός τι, ἔδει καθ' ὅλην ἔαυτὴν τὴν ποιότητα καὶ τὰ πρός τι δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. 40 μήποτε οὖν τὸ μὲν ταῖς ἐπεισάκτοις ὑπάρχειν ἀλληλές· καὶ ἐν τῇ ποιότητι Z δὲ τὰ οὐσιωδέστερα εἴδη, ὥσπερ τὰ σχήματα καὶ τὰ κατὰ τὸ μάλιστα 15 θεωρούμενα, ὡς ἡ ἀρετή, ταῦτα τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἐπιδέχεται.

'Αλλὰ διὰ τί, φασίν, εἰς πολλὰς δόξας διαιρεῖται ἡ κατὰ τὰς ποιότητας τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπίτασίς τε καὶ ἀνεσίς; ἢ καὶ ὁ λόγος αὐτὸς τῆς ποιότητος καὶ τὸ μετέχον καὶ τὸ σύνθετον τῆς τοιαύτης τῶν διοξῶν διαφορᾶς γέγονεν αἴτια, πολλὴν ἐν ἔαυτοῖς ἔχοντα τὴν διαφορὰν καὶ διαφόρους 45 ἐννοίας ἀνακινοῦντα. καὶ γάρ τὸν λόγον αὐτὸν τῆς ποιότητος οἱ μὲν ἔστανται καθ' ἓν δρον νομίζουσιν, οἱ δὲ ἐπὶ μὲν τινῶν ἔστανται, ἐπὶ δὲ τινῶν μή, οἱ δὲ μηδὲ ὅλως αὐτὸν ἔστανται· ἔνυλον γάρ αὐτὸν εἶναι καὶ μετὰ τῆς ὅλης, συναλλοιούμενον αὐτῆς τῇ ἀπεράντῳ φύσει· οἱ δὲ διαιροῦσιν αὐτόν, ἄλλον μὲν τὸν ἄνυλον τιμέμενοι, ἄλλον δὲ τὸν ἔνυλον. καὶ πάντες οὗτοι περὶ τὰς 25 διαφορὰς τῆς ποιότητος διακρίνονται· κατ' ἄλλον δὲ τρόπον κατὰ τὰ μετέχοντα καὶ ὑποδεχόμενα τὸν λόγον γίνεται τῶν διοξῶν ἡ διαιρεσίς, δταν λέγωμεν 'πλατέως ἢ ἐν πλάτει μετέχει', καὶ δτι μᾶλλον καὶ ἡττον μετέχει. τρίτη δὲ ἀνὴλλη γένοντο διαφορὰ κατὰ τὸ κοινὸν ἐξ ἀμφοῖν. δύο γάρ τινων συνιόντων ἡ τοῦ ἑτέρου ἐπικράτεια ἐπίτασιν ποιεῖ καὶ ἀνεσιν· ἐπι- 30 κρατοῦντος μὲν γάρ τοῦ εἴδους τὸ μᾶλλον συμβαίνει, ἐπικρατούσης δὲ τῆς ὅλης τὸ | ἡττον. καὶ δταν μὲν τὸ εἴδος ἐπικρατῇ, ἔστηκεν καὶ ὁ λόγος 73^a ἐν ἐνὶ εἴδει ὠρισμένος καθ' ἔαυτόν· δταν δὲ τὸ ὑποδεχόμενον, τότε ἀλλοιώσις γίνεται καὶ κίνησις ἐν αὐτῷ· δταν δὲ ἐξισάζῃ, τὰ μὲν οὕτως ἔχει τῶν μορίων, τὰ δὲ οὕτως, καὶ οὕτως αἱ διαφοροὶ γίνονται δόξαι.

35 Μετὰ δὲ τὴν κοινὴν τῶν αἵρεσεων ἐπίβλεψιν καὶ ἔκαστην ἴδιᾳ πολυπραγμονῆσαι καλόν. πρὸς μὲν γάρ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς τὸ μὲν σπουδαῖν· 5 γένος βέβαιον λέγοντας, τὸ δὲ μέσον ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιν ἐπιδέχεσθαι, ἀπ-

1 καὶ τὸ ἡττον v 2 ἔστιν αὐτοῖς K: αὐτῆς ἔστι v καὶ (post γάρ) om. v
3 κατηγορεῖτε L 4 αὐτάρκως Kv 5 καὶ τὸ ἡττον v 9 καθ' ὅλας]
καθόλου v καὶ ἡττον Λ 10 εἰς τὴν ὅλην v λέγει K 11 οὐα A
12 τὴν om. K τὸ (ante ἡττον) supra L¹ 15 καὶ τὸ ἡττον v 16 φησιν A
17 τε om. A 18 τὸ ante σύνθετον erasit J 19 αἴτια JA, corr. J
πολλὰ Kv 27 μετέχει καὶ ἡττον L 29 καὶ ἀνεσιν ποιεῖ Α 30 post
συμβαίνει add. καὶ L 35 διαιρέσεων v 36 τοὺς om. A

ρῆσαι ἀξιν, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὴν ἀρετὴν, ἐλλείπων δὲ κατὰ συνάσκησιν ἡ 73: τὴν φύσιν ἡττον ἄν εἴη σπουδαῖος. οὗτος δὲ ἐροῦσι τὴν ἀρετὴν ἐπιστήμην οὐσαν ἐξ ἑαυτῆς ἔχειν τὸ πάγιον· τῶν γὰρ οἰκείων λόγων οὖσα θεωρητικὴ καὶ στυχαζομένη ἀεὶ τοῦ καθ' ἑαυτὴν πάντα ποιεῖν ἐνεργεῖ βεβαίως ἐστῶσα ἡ ἐν τῷ ἀμεταπτώτῳ εἶναι τῆς ἐπιστήμης. ἀλλὰ πῶς τοῦτο δυνατὸν ἐπὶ τρεπῆς καὶ παθητῆς οὐσίας τῆς ποιότητος, καὶ μᾶλιστα κατ' αὐτοὺς χύσιν 10 τε καὶ συστολὴν ἔχουσης ἐπ' ἀπειρον ἐν ἑαυτῇ καὶ τῆς ἀρετῆς, διότι σώματα καὶ τὰς ποιότητας λέγουσιν; μήποτε οὖν τὰ περὶ ἑτέρων ἀρχῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λεγόμενα ἐπ' ἄλλας ἀρχὰς οὗτοι μεταφέρουσιν, εἰ μὴ 15 ἄρα τὴν σπουδαίαν ἔχειν κατὰ τὸ μᾶλιστα τιμέμενοι καὶ οὐκ ἐν κινήσει θεωροῦντες εἰκότιας οὐδὲ ἐπίτασιν οὔτε ἀνεσιν ἡξίουν ἐπ' αὐτῆς θεωρεῖν. ἀλλ' εἰ τοῦτο, καὶ τῶν τεχνῶν ἐκάστης ἐστί τι μᾶλιστα. ὃ καὶ αὐτὸν ἐστηκεν· 20 παντὸς γὰρ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ἐστί τι πάντως καὶ τὸ μᾶλιστα. καὶ οὗτος κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν ἡ δόξα, ἡς Ἀριστοτέλης μνημονεύει, τὰς 25 ἔξεις τὰς τελείας οὐκ ἐπ' ἀρετῆς μόνης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὑγιείας καὶ γραμματικῆς καὶ τῶν ἄλλων οἰκισεων λαμβάνουσα. ἀνεπιτάσσους αὐτὰς καὶ ἀναγέτους εἰναὶ φρσιν, ἐν τοῖς μετέχουσι τῶν ἔξεων μᾶλλον ἡ ἡττὸν τὴν ἐπίτασιν θεωροῦσα καὶ τὴν ἀνεσιν. καίτοι καὶ ἐν αὐταῖς ἐστιν ἰδεῖν τοῦτο οὐ μόνον τὰς τεχναῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρεταῖς· καὶ τῶν ἀρετῶν γὰρ αἱ 30 μὲν τέλειαι εἰσιν, αἱ δὲ ἀτελεῖς, ἀτελεῖς μὲν αἱ φύσει μόνον ἡ ἔμει ἡ λόγῳ. τέλειαι δὲ αἱ τοῖς τρισὶ τούτοις συμπεπληρωμέναι, εἰ μὴ ἄρα αὐτὴ μὲν ἡ ἀρετὴ τελεία καὶ ὅλοκληρός ἐστιν, μετέχεται δὲ κατὰ μέρος, ὥσπερ καὶ ἡ γραμματικὴ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκάστη, διὸ τὸ ἀτελὲς καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ἐν τῇ μεθέει θεωρεῖται. ἀλλὰ ποίας διαθέσεις ὡς τελείας 35 ὄρῳ ὁ Ἀριστοτέλης ἄλλας παρὰ τὰς ἔχομενας; ἄρα τὰ χωριστὰ εἰδὴ καὶ τὴν αὐτοδικαιοσύνην; ἡ οὔτε σύνημες αὐτῷ τοῦτο οὔτε τοῖς προκειμένοις 40 οἰκεῖν, οὔτε διαθέσεις ἄν ἐκεῖναι κλημεῖν· ἀλλὰ τὰς μετεχομένας τελείας θεασάμενος κατὰ τὴν πρὸς ἐκείνας ἀναφορὰν τὰς ἀπολειπομένας αὐτῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ἔχειν βιούσται. καὶ ἀκριβέστερον οὗτος ὁ λόγος, ἐν 45 πάσαις ταῖς διαθέσεσιν καὶ τὸ τέλειον κατὰ τὴν ἀκρότητα αὐτῶν θεωρῶν καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττὸν κατὰ τὴν ἐν πλάτει μέθεξιν. τῶν δὲ ἄλλων 50 ὅ τε τῶν Στωικῶν ἀτελῆς δοκεῖ, μήτε τῶν ἀρετῶν τὸ ἀτελὲς μήτε τῶν 55 ἄλλων τεχνῶν τὸ τέλειον θεασάμενος. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐν λόγῳ μόνῳ ἔθεωρεῖτο ἡ ἀρετὴ, ὁ τὸν λόγον ἔχων καὶ τὴν ἐπιστήμην οὐκ ἄν ἐπιτείνοιτο· 60 εἰς γὰρ ὁ ἀληθῆς λόγος, ἀληθῆς δὲ ἀληθοῦς λόγος μᾶλλον οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ τὴν ἐπιστήμην ἔχων ἐλλείποι κατὰ τὴν συνάσκησιν ἡ τὴν φύσιν, ἡττον

1 τὴν, τ in ras. J: exciditne: <κατὰ λόγον> vel <κατ' ἐπιστήμην>? cf. 1. 20. 34. 36

2. 3 οὖσαν ἐπιστήμην Kv 4 τοῦ] τὸν Α 8 περὶ τῶν ἑτέρων L 9 post λεγόμενα add. καὶ v 11 αὐτοῖς L 12 ἐκάστη K 14 κατ' αὐτὴν Jl. 15 ἐπὶ supra Ja ὑγείας Kv 16 ἀνεπικράτους Λ 16. 17 ἀνανέτους scripsi: ἀνέτους libri, sed ἀνενέτους in marg. b 18 alt. καὶ om. v 21 al. τοῖς] αὐτοῖς L συμπληρούμεναι Α αὐτὴ Α 23 δὸι scripsi: διὰ libri 29 καὶ τὸ ἡττὸν Αν ἀκριβέστερος b, fort. recte δό λόγος οὗτος v 31 καὶ ἡττὸν ΙΑν

33 θεασάμενος Kv: θεασάμενοι JLA 34 τὸν ex τῶν corr. L¹ 36 ἐλλείπει Α

ἀν εἴη δίκαιος, ὅστε εἰ ἡ τελεία ἔξις οὐκ ἐκ μόνων τῶν θεωρημάτων 73^ο συνέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ φύσεως καὶ ἔθους, εἴη δὲ ἄλλος ἄλλου δικαιότερος. καὶ ἐπὶ τῆς ἡγαμματικῆς δὲ ὁ μὲν λόγος εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὁ συμπληρού-²³ μενος ὑπὸ τῶν θεωρημάτων, ἡ δὲ συνάσκησις, καθ' ἣν ὁ ἀτελής γραμ-²⁴ ματικὸς θεωρεῖται, ποιεῖ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐν τῷ διαφόρῳ τρόπῳ τῆς μετοχῆς τοῦ αὐτοῦ λόγου. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς μὲν ὁ λόγος τῆς λευ-²⁵ κότητος, λευκότερά δὲ γιῶν λέγεται γάλακτος διὰ τὴν τοῦ μὴ λευκοῦ σύμμαξιν· ὅπου γάρ ὅλης μίξις, ἀνάγκη μετέχειν τοῦ μὴ τοιούτου καὶ ἐπί-²⁶ τασιν γίνεσθαι καὶ ἄνεσιν. ἀλλὰ πῶς φησι λευκότερον γίνεσθαι τι μὴ 10 πρότερον ὃν λευκὸν ἡ γραμματικώτερον, εἰ μηδέπω γραμματικός ἐστιν;²⁷ ἀλλὰ μὴν οὐ λέγεται γραμματικὸς ὁ μὴ ἔχων, προκόπτων δὲ καὶ συνεγγί-²⁸ ζων ἔτι πρὸς τὴν γραμματικήν, οὐδὲ λευκὸς ὡσαύτως. καὶ ὅταν δὲ τοῦτον τούτου μείζονα λέγωμεν, οὐδέπερός ἐστιν μέγας ἀπλῶς· ἐν γάρ τὸ ἀπλῶς μέγα καὶ μέγιστόν ἐστιν καὶ μία ἡ ἀπλῶς γραμματικὴ καὶ μία ἡ ἄκρα 15 ἀρετῆ. ἀλλὰ τὴν μὲν ἀπορίαν λυτέον κατὰ τὴν πρὸς τὸ τέλειον ἀναφορὰν λέγεσθαι τὰς συγχρίσεις· οὕτω δὲ τούτων λεγομένων θαυμαστόν, εἰ ἐνδέχεται τὴν τελείαν ταύτην ποιότητα ἔνυλον εἶναι· τὸ γάρ τέλειον καὶ ἐστηκὸς²⁹ 20 ὡσαύτως ἄλλης ἀν εἴη φύσεως καὶ οὐ τῆς ἔνύλου. “ἔτι δὲ τούτου, φησίν ὁ Ἰάμβλιχος, ἀτοπώτερον, εἰ ἔνυλος μὲν ἐστιν ἡ ποιότης, οὐ τὰ αὐτὰ δὲ 25 πάσχει τοῖς ὑποδεχομένοις αὐτὴν ἔνύλοις ὑποκειμένοις· σχεδὸν γάρ οὗτοι χωριστὴ γίνεται, εἰ τινα ἴδια ἔχει ἔργα κεχωρισμένα τοῦ κοινοῦ. κάκεινο δέ, φησίν, ἀτοπον, εἰ ἡ ποιότης μὲν δεῖ συνέευκται μετὰ τοῦ ποιοῦ ὡς διδύμιον ἔχουσα πρὸς αὐτὸν τὴν φύσιν καὶ ἀπαραλλακτον, κεχώρισται δὲ 30 τῷ παντὶ πάλιν, *(εἰ)* ἡ μὲν ποιότης οὐκ ἐπιτείνεται, τὰ δὲ ποιὰ ἐπιτείνεται. 35 μήποτε οὖν, φησίν, ἐπὶ πάντων τούτων ἐπὶ τοὺς ἀλούσις λόγους ἀπέφερον. καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν οἱ τὰς μὲν προκοπάς διδόντες, τὸ δὲ τέλειον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπογινώσκοντες ἐλάνθιμον ἕαυτοὺς ἀλούσις τοὺς τελείους ὑπολαμβάνοντες, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἔνύλων ταύτας ἀπεγίνωσκον· εἰ δὲ τοῦτο, ἐκπίπτει ἡ δόξα ἐπ’ | ἄλλην φύσιν διαφέρουσαν παντάπασιν· τὸ γάρ 73^ο Δ 40 τῆς ποιότητος οὐκ ἦν τῶν ἀλόων”. ταῦτα μὲν αὐταῖς λέξεσιν ὁ Ἰάμβλιχος ἔγραψεν. μήποτε δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ ἐπὶ τῆς οὐδίστις ἀνάγκη τίθεσθαι· ἔνυλος γάρ ἐστιν καὶ αὐτή· τὸ δὲ τέλειον καὶ ἐστηκὸς ἄλλης ἀν εἴη φύσεως καὶ τὸ ποσὸν ὄμοίως καὶ αὐτὸν τὸ ὠρισμένον 45 καὶ πᾶσαι αἱ ποιότητες. ἀλλ’ οὐ κατὰ τὸ ἔνυλον οἷμαι δεῖ τὸ μᾶλλον³⁰ 50 καὶ ἡττον λαμβάνειν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπείσακτον καὶ ἡττον οὐσιῶδες. καὶ

1 εἰ om. Ky (habet b) 3 γραμματικῆς addidi 5 καὶ ἡττον Α 6 ὁ λόγος ὁ τῆς Α
 7 δὲ ex γάρ corr. Ja: γάρ Α 8 δὲ ἡ γιῶν ν 9 τοῦ μὴ J e corr, A: μὴ τοῦ LKy
 8 καὶ om. JLA 9 φασὶ Α 10 οὐ om. Α 11 γραμματικὸς om. A 12 λέγομεν Α 13 ἐν γάρ τῷ Α 14 μέγα καὶ JLv: μέγα καὶ
 μέγα καὶ K: μέγα Α 15 κατὰ—συγχρίσεις (16) αἱ λυτέον pendere videtur, cf. p. 300,35
 16 τοῦτο Α 17 ἐστι ποιότης Α 18 ἔστι ποιότης Α 19 ἔστι ποιότης Α 20 ὑποδεχομένοις ε corr. A¹: ὑποδεχομένης K
 21 εἰ addidi 22 ἀπέφερον τοῦτο? cf. p. 304,29 et in Phys. p. 18,11 D. 23 τὰς τελείας
 in marg. b, recte puto 24 αὐτὰς ἀπεγίνωσκεν Α 25 αὐτη Α 26 αὐτοὶ J
 27 εἰ in marg. b: δὲ καὶ JLA, sed καὶ expunxit J 28 αὐτὰς ἀπεγίνωσκεν Α 29 αὐτοὶ J
 30 δεῖ in marg. b: δὲ καὶ JLA, sed καὶ expunxit J 31 αὐταῖς τοῖς τελείοις Α

γάρ ή μὲν οὐσία κατ' αὐτὸν τὸ εἶναι ὑπερ λέγεται θεωρουμένη οὐκ ἔχει 73· τὴν μᾶλλον καὶ ἡττον, ή δὲ ποιότης κατὰ τὴν ἐν τῇ οὐσίᾳ μέθεξιν ὑφεστῶσα εἰκότως ἐπιδέχεται τοῦτο, καὶ μᾶλλον μὲν ἐν τοῖς ἡττον οὐσιώδεσιν, ἡττον δὲ ἐν τοῖς οὐσιωδεστέροις, ὥσπερ ἐν τοῖς σχήμασιν. καὶ τὸ ποσὸν 5 δὲ πλησιατέρον τῆς οὐσίας ὃν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον. ἀλλ' οὐδὲ αἱ ποιότητες αἱ κατὰ τὴν ἀκραν ἑκατὸν τελειότητα θεωρούμεναι, 10· ὥσπερ ἡ τελεία ὕρετη καὶ ἡ τελεία γραμματική, ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον· κατὰ γάρ τὸ μᾶλιστα αὐται θεωροῦνται. καὶ οὐκ εἰσιν αἱ τελειότητες αὐται λόγοι ἄνθοι καὶ χωριστοί, ἀλλ' ἔνυλοι μέν, κατὰ δὲ τὸ 15· εἶδος αὐτὸν θεωρούμενοι, καθὸ καὶ ὄριζόμεθα ἔκαστον τῶν ἐνύλων οὐκ εἰς τὴν ὅλην, ἀλλ' εἰς τὸ εἶδος ἀποβλέποντες. καὶ εἰ μὲν μηδὲν τῶν ἐνύλων τυγχάνει ποτὲ τῆς ἑαυτοῦ τελειότητος, καλῶς ἔχει λέγειν ἐν πᾶσιν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑπάρχειν· εἰ δὲ τοῦτο ἀπόπον, ἔστι τι καὶ τὸ μᾶλιστα. καὶ 20· οὗτως ἡμῖν καὶ ἡ Πλωτίνου δόξα διηρθρωθήσεται κατὰ τὸ ἔνυλον καὶ γενητὸν εἰλημμένη μόνον, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὸ τῆς ποιότητος ἰδίωμα, καθ' ὃ δὲ Ἰάμβλιχος ὑπαντῶν πρὸς τὴν Πλωτίνου δόξαν τὴν ὄμοιώς μὲν τὰς ποιότητας, ὄμοιώς δὲ τοὺς ποιοὺς μεταβάλλουσαν ἐν ταῖς ἐπιτάσεσιν καὶ ἀνέσεσιν “ἀπόπον, φησί, τὰς αὐτὰς τροπὰς ἀλλοιοῦσθαι τὸν λόγον ἀσπερ καὶ τὸ σύνθετον· τί γάρ διοίσει τῶν 25· μετεχόντων τὸ μετεχόμενον; καὶ ἀμα τὸ κοινὸν αὐτοῦ περὶ τῶν ἀσωμάτων ἀξίωμα, ὡς ἀπαλῇ τέ ἔστιν καὶ ἀτρεπτα, ἀνατραπήσεται οὕτως”. ταῦτα Ε δὲ πρὸς τὸν Πλωτίνον εἰπὼν τὴν ἀληθεστάτην ἐπάγει θεωρίαν τοῦ δόγματος. “οὓσα γάρ τις, φησί, τῶν λόγων ἀσώματος οὐσία δίδωσιν ἑαυτὴν τοῖς ὁσχομένοις καὶ ποιοῦσα τὸ ποιὸν περὶ τῷ σώματι οὐδὲν ἡττον μένει καθ' 30· ἑαυτὴν ἀσώματος ἐν τῷ σώματι, τὸ εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἔχουσα καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτῷ μεταδιδοῦσα μετὰ τοῦ μὴ ἀπολλύναι τὴν οἰκείαν φύσιν. 35· οἷον δὴ ἔστι μὲν τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀποτυπούμενον μόρφωμα οἷον ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι, ἔστιν δὲ καὶ ἡ ἀσώματος οὐσία τῆς ποιότητος οἷα ἔσταναι ἐν τῷ αὐτῷ εἰδει, καὶ οὐ γίνεται διὰ τοῦτο ἄνθος, ἀλλ' ἔνυλος, οὐ μέντοι 40· ὅλη τῆς ὅλης γίνεται, διότι καὶ ἑαυτῶν ἔστιν τὰ εἴδη καὶ κατὰ τὸ ἐν καὶ ταῦτὸ κυρίων ὅρισται καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐν τῷ τῆς ὅλης γίνεσθαι ἀφίσταται πάντη τῆς ὅλης ἑαυτῶν φύσεως, μένοντα δὲ ἐν αὐτοῖς τρόπον γέτινα ἀναπίπλαται τῆς ἐναντίας πρὸς αὐτὰ ἐκστάσεώς τε καὶ ἀριστίας”. 45·

3 post καὶ add. γάρ ν 4 ἐν τοῖς ἡττον οὐσιωδεστέροις J 5 καὶ τὸ ἡττον ν
7 post γραμματική supra add. οὐκ L³ 8 post μᾶλιστα add. καὶ Λ

10 αὐτῶν L 14 Πλωτίνου] cf. p. 284,14 το J: τὸν Λ 16 τῆς ποσότητος καὶ τῆς οὐσίας Λ, sed corr. ποιότητος ν 17 ποιότητας οιμ. L
19 τὸν σύνθετον Λ 20 αὐτοῦ] Enn. III 6,6 al. 24 παρὰ ν 25 post εἶναι add. καὶ Λ 26 μεταδιδοῦσα Λ 27 τὸ οιμ. Λ ἀπ' h in marg.: ἐπ' ΙΙΙΚΑν
30 ὅλη] ὅλης ν 31 ταυτὸν Κν: αὐτὸν Λ 32 αὐτῶν Ια: αὐτῶν L¹: αὐτῶν ΚΛν ὅτις οἰς
33 ἀναπίπλαται Κ: ἀναπιπλᾶται sic Λ αὐτὰ L: αὐτῆν J: αὐτῶν Λ: αὐτὴν Κν ἐκτάσεως h

λοιπὴν δὲ τὴν τελευταίαν αἱρεσιν εὐθύνων ὁ Ἰάμβλιχος, ηὗτις τὰς μὲν νοητὰς 73^ν ποιότητας ἀνεπιτάτους ἡγεῖται, τὰς δὲ ἐνόλους ἐπιτάσεως μετέχειν καὶ ἀνέσεως, ἐκεῖνο τὸ τοῦ Πορφυρίου φησίν, οἵτι πάντα τὰ νοητὰ καὶ ὅπερ ὄντα οὐσίαι εἰσὶν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηὔτον.

5 “ἀλλὰ δυνατόν, φησί, πρὸς τοῦτο λέγειν ὡς καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς διασιγγέται ἡ τάξις τοῦ λόγου τῆς ποιότητος, εἰ καὶ κατ’ οὐσίαν ἐκεῖ πάντα ὑπάρχει· κατὰ γάρ τοῦτον τὸν λόγον περὶ τὴν οὐσίαν ἡ στάσις καὶ ἡ κίνησις θεωρεῖται, διασφίζουσα ὡς ἐν νοητοῖς τὸν λόγον τῆς ἐνυπαρχούσης ἐν ἑτέρῳ καὶ περὶ ἔτερον ἐνεργείας”. ἀλλ’ ὅλως οὐ περὶ τῶν νοητῶν ἐστιν ὁ προ-

10 κείμενος λόγος. ταῦτα μὲν οὖν ἀρκούντως εἴρηται.

Θαυμαστῶς δὲ ὁ Ἀρχύτας βραχεῖ λόγῳ τὴν αἰτίαν τοῦ μᾶλλον καὶ ηὔτον ἐνεδείξατο εἰπών· “καὶ τῇ ποιότητι δὲ κοινά τινα συνήρηται, οἷον τὸ τε ἐναντιότατά τινα ἐπιδέχεσθαι καὶ στέρησν, καὶ τὸ μᾶλλον δὲ 10 καὶ ηὔσσον, οἷον ἐν τοῖς πάθεσιν· διότι γάρ ἀπειρίας τινὸς μετέχει τὰ πάθη, Z 15 διὰ τοῦτο μετείληφέν τινος ἐπιτάσεως ἀρίστου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ηὔτον”.

καὶ οὕτως κατὰ τὸν ἑαυτοῦ λόγον, δι ποιότης, τὸ μᾶλλον ἔχει καὶ τὸ ηὔτον καὶ οὖν ἀπὸ τῶν μετεχόντων. καὶ γάρ ἐν τοῖς μετέχουσι θεωρουμένῃ ἐπίτασις καὶ ἀνεσις, νῦν μὲν λευκοῦ μόνου ὄντος, εἰ τύχοι, διαν δὲ ἐπικαυθῆ ὑπὸ ἥλιου ηὔτον γενομένου λευκοῦ, καν κατ’ ἐπιτηδειότητα ἡ ἀνε-

20 πιτηδειότητα γύνηται τοῦ μετέχοντος κατὰ σύμμαχιν τοῦ μὴ τοιούτου, ἔχει 45 ὅμις καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς μετεγομένοις λόγοις τὴν ὑπεροχήν· οὕτοι γάρ διαφέρως ἐγγίνονται προηγησαμένων τῶν ἑτέρων παθημάτων. οὐ μὴν ἀλλ’ ἔχει γε ἀμφισβήτησιν, μήποτε ἐν τοῖς ὑποδεχομένοις ἐστὶ τὸ διάφορον. ἐπὶ δὲ τῶν συμφύτων χρωμάτων, οἷον τοῦ ἐν γάλακτι καὶ χιόνι λευκοῦ,

25 φανερά ἐστιν ἡ κατ’ αὐτὸν τὸν φυσικὸν λόγον κατὰ τὸ μᾶλλον ὑπεροχή.

‘Αλλὰ πῶς ἕδιον τῆς ποιότητος τὸ δμοιον καὶ ἀνόμοιον εἶναι φησιν; ἡ δι, ὡς εἴρηται πολλάκις, ἐπείσακτός ἐστιν ἡ ποιότης καὶ διὰ τοῦτο οἷον παράχρωσιν ποιεῖ ἡ κατ’ αὐτὴν κοινωνία. ἔκαστον γάρ τῶν 50 γενῶν ἕδιαν ἔχει τῆς κοινωνίας τὴν φύσιν, καὶ τὰ μὲν κατ’ οὐσίαν κοινω-
30 νοῦντα ταυτότητα συνδέονται, διότι τὸ αὐτὸν γίνεται· τὸ δὲ κατὰ ποσότητα ἵσην, τὸ δὲ κατὰ ποιότητα δμοιον. ὡς γάρ ἐπεισοδιώδης ἡ ποιότης οὐκ ἔστιν δλον καὶ πᾶν διεργόν, ἀλλὰ περὶ τι αὐτοῦ ἐγγίνεται χαρακτήρ τις περὶ τὴν οὐσίαν, διεργότητα ποιεῖ· καὶ γάρ δμοιότης

1 εὑρεσιν L	2 ἀνεπιτάτους in marg. suppl. Ja	3 Πορφυρίου] p. 138,30 B.	
ἄπερ v	4 καὶ ηὔτον LA	6 εἰ om. K	11 Ἀρχύτας] fr. 38 II.
βραχὺ L	11. 12 ηὔτον καὶ μᾶλλον v	12 ἐδεδείξατο L	13 ἐναντιώτατα (sic) A:
ἐναντιότητα JLKy	τινά J: om. LKAν, sed cf. p. 178,19. 278,31	δὲ om. L	
14 ηὔτον Αν	οἷον om. v	15 ἀρίστου ἐπιτάσεως Kv	16 δι ποιότης in
lin. J, expunxit Ja: τὸ ποιὸν Ja in marg., LKAν		18. 19 ἐπικαυθῶ A	19 ὑπὸ
τοῦ ἥλιου v	20 γένηται Lv	21 post δμως add. γάρ A	25 ἡ Kv: μὴ JLΑ
27 εἴρηται] p. 279,34, 288,35 cf. p. 216,5		28 τοῦτον L	29 τὰ] ταῦτα L
30 ταυτότητα K: ταυτότητα v	30. 31 exspectaveris τὰ δὲ κατὰ ποσότητα ἵστητι, διότι		
32 περὶ τὸ αὐτὸν	31 et p. 291,1 ἐπεισοδιώδης J		

ἐστὶν ἡ τοῦ αὐτοῦ εἰδους | ἐπεισοδιώδης μέθεξις, ως δέδεικται ἐν τῷ 74^α Λ
Παρμενίδῃ, καὶ ἀνομοιότης ἡ τοῦ ἑτέρου. εἰ γάρ τὴν ὄμοιότητα μὲν ὁ
χαρακτῆρι μάλιστα ποιεῖ, ἐν δὲ τῷ χαρακτῆρι τὸ εἶναι ἔχει ἡ ποιότης,
εἰκότως κατὰ τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον ἔχει τὴν ἰδιότητα. δηλοῖ δὲ καὶ
5 Ἀρχύτας γράφων οὕτως· “ποιότατος δὲ ἴδιον τὸ τε ὅμοιον καὶ τὸ ἀνό-
μοιον” καὶ γάρ χρόδι λέγομες ὅμοίους τοὺς ἔχοντας τὸ αὐτὸν χρῆμα καὶ
χαρακτῆρι τοὺς ἔχοντας τὰν αὐτὰν ἴδεαν, καὶ ἀνομοίους δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον. 6
ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων”. καὶ ἐπὶ τούτου δὲ ἔστιν μὲν καὶ
ἐν τῷ λέγειν ὅμοια ἡ ἀνόμοια τὰ μετέχοντα ἐπὶ τὸν λόγον ἀναφέρειν τὴν
10 αἰτίαν· μετεχομένου μὲν γάρ ὥσαύτως ὅμοια γίνεται τὰ κατ’ αὐτὸν εἰδο-
ποιούμενα. ἑτέρως δὲ καὶ ἑτέρως ἄλλα καὶ ἄλλα γίνεται τὰ μετακαμβάνοντα.
οὐ μὴν ἄλλα καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν τὸν λόγον τῆς ποιότητος ως ἀρχηγικὸν
τῆς ὅμοιότητος καὶ ἀνομοιότητος ὑποληπτέον· ὑφιστάμενον γάρ ἔχει μεθ’
έσυτον τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον ως συνακολουθοῦν μετὰ τῆς οἰκείας φύσεως 10
15 καὶ συνηρητημένον αὐτῷ καθόλου. κατὰ γάρ τὸν χαρακτῆρα τῆς ποιότητος
καὶ κατὰ τοὺς κοινοὺς αὐτῆς λόγους τοὺς παρὰ πάντα τὰ εἰδη τῆς ποιότητος
συνυφέστηκεν αὐτῇ τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον· διὸ καὶ πάση ποιότητι τὸ αὐτὸν
ἴδιον ὑπάρχει.

p. 11v-20 Οὐ δεῖ δὲ ταράττεσθαι ἔως τοῦ οὐδὲν ἄτοπον ἐν ἀμφοτέ-
20 ροις τοῖς γένεσιν αὐτὸν καταριθμεῖσθαι. 15

Φιλανθρώπου διδασκαλίας ἐστὶν τὸ λόγιν τὰς ἀναφοριμένας ἐκ τῶν εἰργ-
μένων ἀπορίας. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τὰς ἔξεις καὶ δια-
θέσεις πρότερον μὲν ἐν τοῖς πρός τι κατηριθμάσεν, περὶ ποιότητος δὲ
λέγων πρῶτον εἰδος αὐτὰς τῆς ποιότητος ἐλογίσατο, καὶ ὅτι ταραχήθηνται
25 εἰκὸς ἦν ἐκ τούτου τοὺς ἀκούοντας. εἰ γάρ δύο κατηγοριῶν ἐστὶν ἡ ἔξις,
συμβῆσται μίαν οὖσαν αὐτὴν ἑτέραις τῷ εἶδει χρήσασθαι διαφοραῖς· τῶν 13
γάρ ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπάλληλα τεταγμένων ἑτέρας αὐτὸς ἔφατο τῷ
εἶδει τὰς διαφοράς. λόγει οὖν ταύτην τὴν ἀπορίαν διχῶς, καθ’ ἓνα εἰ
μὲν τρόπον δεικνὺς ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων τὰ μὲν γένη πρός τι λεγό-
30 μενα, οἷον τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπιστητοῦ, τὰ δὲ εἰδη καὶ τὰ καθ’ ἔκαστον
οὐκέτι τῶν πρός τι. ἡ γάρ γραμματικὴ καὶ ἡ Ἀριστάρχου γραμματικὴ

1 εἰδους in marg. suppl. Ja

1. 2 ἐν τῷ Παρμενίδῃ] p. 139 E. 140 A, cf. 128 E

2 ἀνομοιότητες] ἀνομοιότητα K 5 Ἀρχύτας] om. Hartenst. ποιότατος L: ποιότατος J:
ποιότητος KΛν τὸ (post καὶ) supra J!: om. v 6 λέγομες J: λέγομεν ceteri
9 ἀναφέρει Λ 10 μετεχόμενα ν μὲν om. Λ κατὰ ταυτὸν in marg. b, falso
13 ἀφιστάμενον Λ 14 post ἀνόμοιον inserunt διὸ καὶ πάσης ποιότητος LKv, eadem

in marg. Ja, cf. l. 17 15 καθόσον Λ 16 περὶ ν 17 πάσης ποιότητος Λ¹,
cf. p. 115,9 sq. 19. 20 ἔως—καταριθμεῖσθαι om. Λ 21 post φιλανθρώπου
add. δὲ Λ 23 πρότερον] 7 p. 6v2 26 χρῆσθαι Λ 27 ἑτερογενῶν Porphy.
p. 139,26 B., sed cf. p. 57,21 ἔφατο] 3 p. 1v16 28 εἰδη ν τῆς διαφορᾶς Λ
τὴν ἀπορίαν ταύτην ν 31 καὶ om. K

οὗτε πρὸς ἄλληλα οὕτε πρὸς ἔτερου λέγονται· εἰ γάρ ή γραμματικὴ Ἀρι- 74r
στάρχου ὡς πρός τι, καὶ ὁ Ἀρίσταρχος ἔσται τῆς γραμματικῆς ὡς πρός
τι· ὅμοίως δὲ καὶ η̄ μούσικὴ καὶ η̄ Ἀριστοξένου μουσική. κανὸν γάρ καὶ εἰ
αὐταὶ δοκοῦσιν πρός τι λέγεσθαι, κατ’ αὐτὸν τὸ γένος ἔχουσιν τὸ πρός τι· η̄
5 γάρ γραμματικὴ τινὸς ἐπιστήμη λέγεται, ἀλλ’ οὐ τινὸς γραμματικῆ·
κανὸν ἐπιστήμων οἱ γραμματικὸι λέγηται κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ γένος ἀναφοράν,
ἐπιστήμων γραμματικῆς, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἐπιστήμων ῥηθῆσται. ἔτι δὲ η̄
γραμματικὴ τοῦ ἔχοντος λέγεται, οὐκ ἦν δὲ οὕτως τὰ πρός τι. εἰ οὖν τὸ
μὲν πρός τι ἐν τοῖς γένεσιν, τὸ δὲ ποιὸν ἐν τοῖς καθ’ ἔκαστα, ἄλλως μὲν
10 η̄ ἔξις ἔσται ἐν τοῖς πρός τι, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς ποιοῖς, κατὰ τὸ καθ’ ἔκαστα. 30
δείκνυσιν δὲ διτὶ κατὰ τὰ καθ’ ἔκαστα ποιὰ γίνεται τὰ μετέχοντα ἀπὸ τοῦ
ἔχειν ἥμᾶς τὰ καθ’ ἔκαστα, ἀλλ’ οὐ τὰ καθόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι
ποιὰ τὰ ἔχοντα τὰ ἐν μέρει. ἔκαστος γάρ ἀπὸ τῆς καθ’ ἔκαστα ποιό-
τητος τῆς οἰκείας λέγεται ποιὸς καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς καθόλου, οἷον γραμ-
15 ματικὸς μὲν ἀπὸ γραμματικῆς, Ἀρίσταρχος δὲ γραμματικὸς ἀπὸ τῆς Ἀρι-
στάρχου γραμματικῆς καὶ οὐ τῆς Ζηνοδότου. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τῶν καθ’
ἔκαστα ποιοὶ λέγονται, οὐκ ἄν εἰναι αἱ καθ’ ἔκαστα τῶν πρός τι· οὐ γάρ 25
λέγεται η̄ γραμματικὴ Ἀριστάρχου ὡς πρός τι, ἐπεὶ καὶ ἀντιστρέψει καὶ
ῥηθῆσται Ἀρίσταρχος γραμματικῆς Ἀρίσταρχος’, διπερ ἄτοπον. δευ-
20 τέραν δὲ λύσιν ἐπάγει διτὶ οὐδὲν κωλύει τὸ αὐτὸν ἐν δυσὶν εἶναι κατηγορίαις,
ὅταν μὴ κατὰ ταῦτα, ἄλλα κατ’ ἄλλο καὶ ἄλλο σημανόμενον γίνηται η̄ ἀνα-
φορά. οἱ γοῦν Σωκράτης ὑπὸ πολλὰς ἀναχθῆσται κατηγορίας, ὡς μὲν
ἄνθρωπος ὑπὸ τὴν οὐσίαν, ὡς δὲ τρίπηγχος εἰ τόχοι ὑπὸ τὸ ποσόν, ὡς
δὲ πατήρ καὶ ὡς υἱὸς ὑπὸ τὰ πρός τι, ὡς δὲ φιλόσοφος ὑπὸ τὸ ποιόν. Γ
25 οὕτως δὲ κατ’ ἄλλα τῶν αὐτῷ ὑπαρχόντων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀναχθῆσται
κατηγορίας. τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ η̄ ἔξις καὶ η̄ διάθεσις κατ’ ἄλλο τι 31
καὶ ἄλλο ὑπ’ ἄλλην καὶ ἄλλην ἀνάγονται κατηγορίαν; ὡς γάρ οἱ τόποις
κατὰ μὲν τὸ διάστημα ποσόν ἔστιν, κατὰ δὲ τὸ πέρας εἶναι τοῦ περιέχοντος
πρός τι, οὕτως καὶ η̄ διάθεσις κατὰ μὲν τὸ ἔχειν πως ποιότης ἔσται, κατὰ
30 δὲ τὸ τοῦ διακειμένου λέγεσθαι πρός τι ῥηθῆσται. οἱ μέντοι Ἀφροδισιεὺς
‘Αλέξανδρος ἐπὶ μόνων τῶν πρός τι συμβαίνειν οἰεται τοῦτο τὸ τινὰ τῶν
πρός τι καὶ ὑπ’ ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγεσθαι, διότι τὴν ἀρχὴν τὸ πρός τι 45
οὐδὲ εἰχειν οἰκεῖον ὑποκείμενον, ἀλλ’ ἐπ’ ἄλλης καὶ ἄλλης κατηγορίας τὸ
εἶναι εἰχειν. οὐ μήν ἔστι γε ἀληθὲς τοῦτο· καὶ γάρ ἐπὶ πασῶν τῶν κατη-
35 γοριῶν τοῦτο θεωρεῖται. ἐπεὶ γάρ οὐχ ἐν τί ἔστιν οὐδὲ ἀπλοῦν ἔκαστον
τῶν λαμβανομένων, ἀλλ’ ἐν συνθέτῃ φύσει συντέτακται, οὐδὲν θαυμαστόν,

2 ὁ om. v 3 εἴσιτι A 3 δὲ om. v 4 δοκῶσι Αν 6 λέγεται Λ
7 ad alt. ἐπιστήμων in marg. γραμματικὸς b, perperam 11 γίνονται v 13 εὔχοντα J¹
(cf. Arist. p. 11a33 sq.): μετέχοντα Ja LKAv μέρη Α 16 οὐδὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ
17 τῶν πρός τι οἱ (sed al. in marg. b) καθ’ ἔκαστα v 20 δὲ supra Ja: om. K
21 κατ’ αὐτὸν libri: correxi σημαῖνον Α 25 post δὲ add. καὶ JLKy, expunxit J
post τῶν add. διπ’ v 26 η̄ ante ἔξις om. A 27 καὶ ἄλλην om. A 29 τὸ
μὲν Α 30 τὸ om. A 32 ἀγεσθαι Α τὸ εἰ τῶν corr. L 33 καὶ
ἄλλης om. v 34 ἔστιτι Α 36 συνθέτη Λ: συνθέτω v

εἰ ἔκαστον καὶ ἄλλο μὲν τι τῶν ἐν ἑαυτοῖς ὡφ' ἔτερόν τι γένος ὑποτάττεται,
καὶ ἄλλο δὲ ὡφ' ἔτερον. μήποτε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν συνθέτων, οἷον τοῦ
Σωκράτους, τοῦτο καὶ Ἀλέξανδρος συγγράψειν· ἀναλυθέντος δὲ εἰς τὸ 50
ἄπλα καὶ ἄνευ συμπλοκῆς τοῦ συνθέτου ἔκαστον ὑπὸ μίαν ἀναγένθεται
ἢ κατηγορίαν, ὁ ἄνθρωπος ὁ πατὴρ ὁ τρίπτης ὁ φιλόσοφος. ίδιον δέ τι
ἐπὶ τῶν πρός τι ἐνείδεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ πάντως σὺν ἄλλῃ κατηγορίᾳ
ὑφεστάναι, ὡς ὁ μὲν πατὴρ μετὰ οὐσίας, τὸ δὲ μεῖζον | μετὰ ποιοῦ, ὁ 74¹ Δ
δὲ φίλος μετὰ ποιοῦ καὶ ὁ τύπτων μετὰ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ώστητως.

10 'Αλλ' ἀπορήσειν ἄν τις, ὡς οἶμαι, πῶς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης τὰ μὲν
γένη πρός τι λέγεσθαι, τὰ δὲ καὶ ἔκαστα ποιὰ εἰναι· δῆλον γάρ δι
ἡσπερ ἄν ἡ κατηγορίας τὸ γένος, τῆς αὐτῆς ἄν εἴη κατηγορίας καὶ τὰ ἐν
τῷ γένει ἔκεινον καὶ ἔκαστα. εἰ γάρ οὐσία τὸ γένος, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος
καὶ ἔκαστα οὐσίαι, καὶ εἰ ποιότητες τὸ γένος, καὶ τὰ καὶ ἔκαστα ποιότητες 5
τὸ γάρ γένος οὐ μόνον τῶν εἰδῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀτόμων συνωνύμων κατη-
γορεῖται. πῶς οὖν τὸ μὲν γένος πρός τι εἰναι φησιν, τὰ δὲ καὶ ἔκαστα
μὴ εἰναι τῶν πρός τι, ἀλλὰ ποιότητας; ἔτι δὲ οἶμαι καὶ τοῦτο ἀπορίας
ἔξιν, πόλας ξένις καὶ διαθέσεις ἐν τῷ εἰδεῖ τῆς ποιότητος ξίθετο ὁ Ἀρι-
στοτέλης. εἰ μὲν γάρ τὰς ὡς γένος, πῶς νῦν πρός τι ταύτας εἰναι φησιν,
20 ἀλλ' οὐ ποιότητας; εἰ δὲ τὰς καὶ ἔκαστα, πῶς οὐχὶ καὶ τὰς ὡς γένος; 10
ἡ γάρ τὶς ξένις καὶ ξένις καὶ ἡ τὶς διάθεσις καὶ διάθεσις, ὥσπερ καὶ ὁ τὶς
ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος. ἥρτεόν δὲ οἶμαι πρὸς ταῦτα, διτὶ οὐκ εἰπεν τὰ
γένη μὴ εἰναι ποιότητας οὐδὲ διτὶ ἡ γενικὴ ξένις καὶ διάθεσις οὐκ εἴστιν
ποιότητας, ἀλλ' διτὶ, εἰ καὶ εἴρηται πρός τι ἡ ξένις καὶ ἡ διάθεσις, οὐ πᾶσα
25 ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ἡ γενικὴ μόνον· ποιότητας μέντοι πᾶσα, καὶ ἡ γενικὴ καὶ
ἡ καὶ ἔκαστα. καὶ οὐδὲν ἀποπον τὴν μὲν γενικὴν ξένιν καὶ πρός τι εἰναι,
τὰς δὲ καὶ ἔκαστα ποιότητας μόνον, διτί οὐχὶ τοῦ ὡς πρός τι γένους 15
ἔδοιθεσαν αἱ καὶ ἔκαστα ξένις, ἀλλὰ τῆς ὡς ποιότητος. καὶ γάρ ἡ ἐπι-
στήμη ὡς μὲν πρός τι οὐ τέμνεται εἰς εἰδη, ὡς δὲ ποιότητας διαιρεῖται εἰς
30 τὰς κατὰ μέρος ἐπιστήμας, αἵτινες πρός τι μὲν οὐκ εἰσιν, ὡς ἀποδέδεικται,
ποιότητες δέ εἰσιν.

Εἰ δὲ γρὴ καὶ κοινούς τινας ἔκθεσθαι διηρισμούς, πῶς οἱόν τε ἐπ'
ἄλλην καὶ ἄλλην κατηγορίαν τὸ αὐτὸ ἀναφέρειν, ἥρτεόν διτὶ δεῖ τὰ προτι-
θέμενα ὡς σύνθετα ἀναλύειν, μέχρι τῶν ἄνευ συμπλοκῆς ἀναγόντων ἡμῶν
35 ἔκαστα, καὶ τότε ἡ ἀπὸ τῶν σημανούμενων τῆς ἔτερότητος ἡ ἀπὸ τῆς τῶν 20

1 τῇ τοι Λ ἔαντω Κν, sed cf. p. 18,21, 299,21 sqq. 2 μὲν supra L¹ 3 ἀλέξαν-
δρου Λ 4 ἄνευ τῆς τοῦ συνθέτου συμπλοκῆς Α 4. 5 κατηγορίαν ἀναγένθεται ν
8 φιλόσοφος ν 12 ἡπερ Κ 13 τὰ in lin. J¹, exp. Ja: alii in marg. J¹ LKAν
14 ποιότητες] ποιότητας Κ 16 τὰ δεκαστα J¹, corr. Ja 17 τῶν om. v 20 ποιό-
τητος Κ 21 διάθεσις (prioris) in marg. b: θέσις ν καὶ ante δ om. Α 22 δὲ Κν
τὰ om. v 24 ἡ (post καὶ) om. Α 27 τὰς] τὴν Κν ποιότητα Κν 28 τῆς]
scil. ξένεις: τοῦ in marg. b ποιότητα Κν 29 ως δὲ scripsi: ἡ δὲ libri
30 έστιν l, ἀποδέδεικται] p. 291,31 sqq. 31 έστιν L 32 κοινούς l.
33 τὸ αὐτὸ om. v 33. 34 προστιθέμενα ΚΑν

νοημάτων διαφορᾶς ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς λέξεσιν διαφόρου χαρακτῆρος ἔνεστιν 74^ο Ε.
 τὰ τοιαῦτα διακρίνειν καὶ τὰ καθ' ἔκαστα οὕτως εἰς τὰς κατηγορίας ἀνά-
 γειν· συνεπισκεπτέον δὲ καὶ τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰς διαφορὰς ἐκάστου,
 ταῦτη ταῖς τε καὶ ἑτερότητα. πῶς γάρ ὁ πυκτικὸς καὶ εἰς ποιότητα ἀνά-
 5 γεται καὶ εἰς τὸ πρός τι; καθὸ μὲν διάκειται πως, εἰς ποιότητα, καθὸ δὲ
 πρὸς ἑτερον λέγεται τι ποιεῖν, πρός τι. πῶς δὲ πάλιν πάθους ὄντος τοῦ 25
 μὲν ἐν ἀποτελέσματι, ὅπερ ἐκ πάθους γέγονεν, τοῦ δὲ ὡς αἰτίου, ὅπερ
 ἐμποιεῖ πάθος, κοινὸν τι θεωρεῖται ἡ παθητικὴ ποιότης; διτὶ δὲ τρόπος τῆς
 10 διαφορᾶς ἐπὶ τὸ αὐτὸν πάθος καὶ τοῦ κοινοῦ χαρακτῆρος ὁ τύπος τῆς εἰδο-
 ποιίας τὸ κοινὸν ἀπεργάζεται. δεῖ δὲ τὰ ἐν πλείσιν γένεσιν συνιστάμενα
 παραιτεῖσθαι ἐν τῇ τῶν κατηγοριῶν διαριθμήσει· τῶν γάρ ἀπλῶν ἐν αὐταῖς
 15 ἔστιν ἡ διαιρεσίς. ὃμοιώς δὲ καὶ εἴ τινα μέσα ἔστιν ἡ κοινὰ ἡ ἐπιπλεκό-
 μενα γένη, οὐ προσήκει ταῖς κατηγορίαις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρόσκειται, διότι 30
 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐνεδείξατο, πῶς τὸ αὐτὸν ἐπ' ἄλλην καὶ ἄλλην κατηγορίαν
 ἀνάγειν δυνατόν. τέλος δὲ ἥδη καὶ ἡμῖν ὁ περὶ τῆς ποιότητος ἐχέτω λόγος. |

2 τὰ prius om. L	4 ταῦτη ταῖς ν	έτερότητας ν	post γάρ add. εἰλε
καὶ A ποιότητα]	τὰς ποιότητας Kν	5 τὰ ν	6 δὲ om. L τι
λέγεται A	non necessarium <εἰς τὸ> πρός τι	7 αἰτίου A	14 ὁ om. K

p. 11v1 Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἐναντιότητα
ζῶς τοῦ ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν γενῶν ίκανὰ τὰ εἰρημένα.

Τῶν δέκα γενῶν τὰ μὲν τέσσαρα, περὶ ὧν ἥδη διηλύεν, ὀλικώτερα
5 δύντα καὶ πλείονα θεωρίαν ἐπιδεχόμενα πολλῶν ἡξίωται λόγων ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν λέξει, εἰ καὶ ὑφειμένως. ὅλλα δύνατὸν
ἥν καὶ περὶ ἔκεινων πολλοὺς εἰπεῖν καὶ καλοὺς λόγους, ἀρκεῖται δὲ ὡς ἐν
εἰσαγωγῇ τῷ τὴν ἔννοιαν αὐτῶν παραστῆσαι, ἵνα ἔχωσιν οἱ νέοι τὰ ἀπλᾶ
εἰς τὰ οἰκεῖα γένη ἀνάγοντες οἰκείως ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας, διπερ ἐν
10 ἀρχῇ διὰ τῶν παραδειγμάτων ἐποίησεν. ἴδιᾳ μέντοι περὶ ἕκαστου τούτων
ἀκριβεῖς ἐποίησατο λόγους· περὶ μὲν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐν τῇ Ηερὶ 10
γενέσεως καὶ φθορᾶς, περὶ δὲ τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει,
ἔνθα καὶ περὶ χρόνου καὶ τόπου τελέως ἐδίδαξεν, περὶ πάντων δὲ ἐν τῇ
Μετὰ τὰ φυσικὰ τοὺς τελεωτάτους πεποίηται λόγους· αἱ γὰρ ἀρχαὶ κατὰ
15 μὲν τὴν σημαντικὴν αὐτῶν λέξιν ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ δηλοῦνται, κατὰ
δὲ τὰ σημαινόμενα πράγματα ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικὰ οἰκείως.

Ηιρώτων δὲ ἐν τούτοις ἐμνημόνευσεν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, διήσι,
φασίν, κατὰ τὴν ποιότητα τὸ ποιεῖν ἐστι καὶ πάσχειν· εἰκότως οὖν μετὰ 15
τὴν ποιότητα εὐθύς προεβλήθη. καίτοι καὶ κατ' οὐσίαν ἐστιν ποιεῖν, ὥσπερ
20 τὸ γεννᾶν καὶ οἰκοδομεῖν, καὶ κατὰ ποσότητα, ὡς τὸ ἀριθμεῖν, καὶ πρὸς
τὰ πρός τι δὲ οἰκείως ἔχει, εἴπερ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν πρὸς τί ἐστιν.
κάλλιον οὖν λέγειν διτι πρὸς τὰς τέσσαρας κατηγορίας οἰκείως ἔχον τὸ ποιεῖν
καὶ πάσχειν ὡς πρὸς ὅπαρξιν ἐνέργεια καὶ πάθος εἰκότως μετὰ τὰς τέσσαρας. Εἴ
25 ἔτυχεν λόγου, καὶ διότι καὶ τοῖς ἀσωμάτοις ὑπάρχει ταῦτα, τῶν ἐφεξῆς 20

1 καὶ τοῦ πάσχειν Α	2 τὸ alt. om. Α	3 ζῶς—εἰρημένα om. Α	τῶν
προτεθέντων γενῶν Arist. itemque infra p. 298,30		7 καὶ καλοὺς εἰπεῖν Α	
8 τῷ] τὸ v . . . 9 post ἀνάγοντες add. ὡς Α		11. 12 Ηερὶ γεν. καὶ φθ.] 1 7	
p. 323v1 sqq. 12 καὶ ποῦ v Φυσ. ἀρχ.] impr. Δ		13 καὶ περὶ τόπου Κ 1	
14 Μετὰ τὰ φυσικά] Δ 21. 23. Θ 1'sqq. K 12.al.	17 πρῶτον v	18 φασίν om. v	
22 δ' JL	23 καὶ τὸ πάσχειν Α	ἐνεργήτας v	πάθον; v
δ' JL			

γενῶν πάντων ἐν μόνοις θεωρουμένων τοῖς σώμασιν. ἂμα δὲ αὐτῶν ἔμνη⁷⁵ μόνευσεν, διότι καὶ ἄμα συνυφεστήκασιν, καὶ δπου θάτερον, ἐκεῖ καὶ θάτερον, ώς ὅξιοῦν τινας μηδὲ ιδίας ὀφορίζειν αὐτοῖς κατηγορίας, ἀλλ' ὑπὸ τὰ πρότις τι τάττειν αὐτά. ὁ μέντοι Ἀρχύτας καὶ τὸ ἔχειν καὶ τὸ ποὺ προέταξεν
5 τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, καὶ τὴν αἰτίαν εἰπὼν οὕτως· “ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ τινὶ κινεῖται, τὸ δὲ ποιὲν καὶ τὸ πάσχειν κινάσιες τινες κατ’ ἐνέργειαν, φανερὸν δτι τόπον ὑπῆμεν δεῖ πρᾶτον, ἐν φπέρ ἐστιν τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πάσχειν”.

Σημαίνει δὲ τὸ μὲν ποιεῖν ἐνέργειαν, τὸ δὲ πάσχειν πάθος, οὐ κατὰ 10 τὸν χαρακτῆρα τῆς πείσεως (τοῦτο γάρ ποιότης ἐστίν). ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ πάθει κίνησιν, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ περὶ αὐτῶν πρόχειρος ἔννοια, διὸ ταύτην μὲν ώς σαφῆ παρῆκεν εἰπεῖν, τὰ δὲ παρακολουθοῦντα καὶ τούτοις ἐπάγει, ὃν πρῶτον τὸ ἐναντιότητα ἐπιδέχεσθαι τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν.
15 τὸ γάρ θερμαίνειν καὶ τὸ ψύχειν ἐναντίον, ἑκάτερον δὲ ἐν τῷ ποιεῖν, καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τῷ ψύχεσθαι, ἑκάτερον δὲ ἐν τῷ πάσχειν, ὥσπερ καὶ τὸ ἡδεσθαι καὶ τὸ λυπεῖσθαι. εἰ γάρ κατὰ ποιότητας αἱ τοιαῦται ἐναντιώσεις (τὸ γάρ θερμὸν τῷ ψυχρῷ ἐστιν ἐναντίον), τὰ δὲ ἐναντία ἐναντίων ἐστὶν ποιητικά, εἴη ἀν καὶ ἐν τῷ ποιεῖν ἐναντίωσις, δταν ώς ἐνέργεια λαμβάνηται τῶν ἐναντιότητα ἐπιδεχομένων γενῶν· εἰ δὲ ἐν τῷ ποιεῖν, καὶ ἐν τῷ πάσχειν.
20 δὲ τὸ ποιοῦν ποιεῖ, τοῦτο πάσχει τὸ πάσχον. καὶ τῶν ἐναντίων δὲ τὰ
μὲν ἔχει τι μεταξύ, τὰ δὲ οὐκ ἔχει· ὃν μὲν γάρ ἀν αἱ ποιότητες ἔχωσιν τι μεταξύ, τούτων καὶ ἡ κατὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐναντίωσις ἔχει τι μεταξύ, ώς τὸ χλιαίνειν καὶ ἐρυθρίνειν, ἐπειδὴ τὸ χλιαρὸν μεταξύ ἦν θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ τὸ ἐρυθραῖον ἢ τὸ φαιὸν λευκοῦ καὶ μέλανος· ὃν δὲ
25 αἱ ποιότητες οὐκ ἔχουσί τι μεταξύ, οὔτε τὰ ἐνεργητικά τούτων οὔτε τὰ παθητικά, ώς τὸ ὑγιάζειν καὶ νοσάζειν. διπλοῦς δὲ ὁ λόγος ἐστίν· τῶν Ζ γάρ ποιήσεων αἱ μέν εἰσιν πρὸς ἕτερον τὸ πάσχον ἀντιτιθέμεναι, ὥσπερ 40
ἡ τοῦ θερμαίνειν (τὸ γάρ θερμαίνον θερμαίνομενον θερμαίνει), αἱ δὲ
ἀπόλυτοι, ὥσπερ ἡ τοῦ λέγειν. οὐκ ἔστιν δὲ ἵδιον τοῦ ποιεῖν καὶ
30 πάσχειν τὰ ἐναντία· οὔτε γάρ μόνοις οὔτε πᾶσιν ὑπάρχει τούτο, οὐδὲ
γάρ τῷ λέγειν ἢ γράφειν ἢ τεκταίνεσθαι, δτι μηδὲν τούτων ἐν
τιότητι θεωρεῖται, ἀλλ’ ἐκείνοις μόνοις, δσα κατ’ ἐνέργειαν ἢ πάθος ἦν

3 κατηγορίας αὐτοῖς A 4 Ἀρχύτας] fr. 40 II. 6 κινεῖται τινὶ Kv post
δὲ add. τὰ A ποιὲν JL, ε ποιεῖν corr. L: ποιεῖν KAv post τινές add. εἰσιν v

7 ὑπέ⁷⁶ μεν J: ὑπέμεν L: ὑπέμεν A: εἰπέμεν Kv πρᾶτον (sic) A: πρῶτον JI/Kv
11 ἡ om. K περὶ αὐτῶν in marg. Ja: περὶ αὐτὸν A 12 καὶ om. A

15 θερμαίνεσθαι καὶ τῷ A 16 κατὰ τὴν ποιότητα v 17 τῷ γάρ θερμῷ τῷ
ψυχρῷ v ἐναντία τῶν ἐναντίων v 20 ποιοῦν] ποιὸν A 21 alt. μὲν
om. L αἱ om. A 23 ἐρυθρίνειν JA, ε corr. K: ἐρυθρίνειν Lv

24 ἐρυθρὸν Kv 25 οὐδὲ, supra τε (pr. loco) A¹ οὔτε alt. supra pr. m., ἢ
in lin. A 26 καὶ τὸ νοσάζειν v 27 ἔστι L 29. 30 καὶ τοῦ πάσχειν A

31 τὸ λέγειν ἢ γράφειν ἐναντία ἢ A 32 θεωροῦτο A

ὅτι ἐν μηδενὶ τούτων ἐναντιότης b

ἐν om. LKv

τῶν ἐναντίτηγρα ἔχόντων. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον τὸ Τῇ ποιεῖν καὶ πάσχειν θερμάνειν γάρ καὶ θερμαίνειν καὶ τὰ ἄλλα τὰ εἰρητικά μένα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔστιν καὶ μᾶλλον καὶ ἡττον, διότι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ποιήσησιν ἦν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, καὶ τὰ κατ' αὐτὰς ποιοῦντα καὶ πάσχοντα τὸ μᾶλλον ἔχει καὶ ἡττον. οὐ δέ δὲ οὐδὲ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπὶ παντὸς τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ζητεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἑκάστων, δῆσα κατὰ τὰ ἐπιδεχόμενα γένη τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον τὸ ποιεῖν ἔχει καὶ τὸ πάσχειν, ἐπεὶ οὔτε γεννᾶν ἔστι μᾶλλον καὶ ἡττον οὔτε ἀριθμεῖν· οὔτε γάρ η οὐσία οὔτε τὸ ποσὸν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. διαιρεσίς τούτη δὲ ἀν εἴη τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν κατά τε τὰς ἐνέργειας πολλαχῶς διαιρουμένας καὶ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας.

Ἡερὶ δὲ τοῦ κεῖσθαι | εἰς τὰ πρότερον τὸν ἀκροατὴν ἀνέπεμψεν. 76c Α εἰρήται δὲ διτι η μὲν θέσις τιὸς οὖσα τοῦ κειμένου τῶν πρός τί ἔστιν, τὸ δὲ κεῖσθαι παρωνύμως ἀπὸ τῆς θέσεως λεγόμενον ἄλλης ἔστιν κατηγορίας, οἷον τὸ ἀνακεῖσθαι, ἔσταναι, καθῆσθαι· οὐ θέσεις γάρ ταῦτα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θέσεως παρωνύμασται. καὶ ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ κεῖσθαι διαιρεσιν παραδεδομένην. περὶ μέντοι τῶν λοιπῶν τριῶν, τοῦ τε ποῦ καὶ τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ εἰναί φησιν οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐτῶν η δῆσα ἐν ἀρχῇ εἰρήται· καὶ ἐκεῖ δὲ οὐδὲν ἄλλο η παραδείγματα αὐτῶν παρέθετο “ποῦ, λέγων, οἷον ἐν Λυκείῳ· ποτὲ δὲ οἶνον ἔχμές, πέρυσιν· ἔχειν δὲ οἶνον ὑποδέδεται, ὥπλισται”. προϊὼν δὲ καὶ διαιρεσίν τινα τοῦ ἔχειν ως πλεοναχῶς λεγομένου παραδώσει.

'Αλλ' ἐπεὶ ταῦτα παρὰ τῷ Ἀριστοτελέι καταπεφρόνηται, καλῶς ἀν ἔχοι τὰ παρὰ Πορφύρῳ καὶ Ιαμβλίχῳ περὶ αὐτῶν φιλοτεχνούμενα καταψαθεῖν. τὸ δὴ ποῦ καὶ ποτέ φασιν ὥσπερ καὶ τὰ πρός τι μὴ εἰναι τῶν προτιγγούμενων ἐπὶ τῶν πραγμάτων θεωρουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλοις ἐπιτιγνομένων τοῦ γάρ ποσοῦ ὑποκειμένου καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ, τόπου τε καὶ χρόνου, ἐπισυνίσταται τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ· οὔτε δὲ τὸ ποῦ ὁ τόπος ἔστιν οὔτε τὸ ποτὲ ὁ χρόνος, ἀλλὰ προϋπάρχοντος τόπου καὶ χρόνου, εἶτα ἔτερου τούτῳ δῆντος ποῦ εἶναι λέγεται τὸ ἐν τόπῳ δῆν καὶ ποτὲ τὸ ἐν χρόνῳ, τοῦ Σωκράτης ἐν Λυκείῳ η χθές * * δοκεῖ δὲ μονοειδὲς εἶναι τὸ ποῦ καὶ μὴ ἐπιδέχεσθαι διαφοράς· καὶ γάρ τὸ μὲν ἀριστώς λέγεται ἐν τόπῳ, οἷον ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ ὀρισμένως, οἷον ἐν τῇ ποικιλῇ στοᾷ η ἐν τῷδε τῇ ποικιλῇ στοᾶς

1 ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ in marg. Ja: om. A	2 καὶ τὸ πάσχειν Ky
3 καὶ ante μᾶλλον om. L	3 καὶ quart.] γάρ?
4 καὶ ἡττον A	4 καὶ ἡττον A
5 καὶ τὸ ἡττον L	5 καὶ τὸ ἡττον A
6 καὶ πάσχειν Ky	6 καὶ τὸ ἡττον Λν
7 καὶ τὸ ἡττον Λν	7 καὶ τὸ ἡττον Λν
8 καὶ τοῦ πάσχειν L	8 καὶ τοῦ πάσχειν L
9 καὶ ἡττον A	9 καὶ ἡττον A
10 καὶ τοῦ πάσχειν L	10 καὶ τοῦ πάσχειν L
11 τε] τι K	11 τε] τι K
12 ἀνέπεμψεν, ν pr. in ras. J: ἀνέπεμψεν A	12 ἀνέπεμψεν, ν pr. in ras. J: ἀνέπεμψεν A
13 εἰρηταί] 7 p. 6b3. 12	13 εἰρηταί] 7 p. 6b3. 12
14 ἀπὸ τῶν θέσεων A ex Arist.	14 ἀπὸ τῶν θέσεων A ex Arist.
15. 16 ἄλλὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν θέσεων A Arist.	15. 16 ἄλλὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν θέσεων A Arist.
17. 18 τοῦ τε ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ Arist.	17. 18 τοῦ τε ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ Arist.
19 καὶ ποτὲ JL	19 post pr. ἀλλο add. η ν
20 παρέθετο τὸ ποῦ JL, τὸ ερμηνεῖται J	20 παρέθετο τὸ ποῦ JL, τὸ ερμηνεῖται J
21 ὑποδέδεσθαι ὥπλισθαι v	21 ὑποδέδεσθαι ὥπλισθαι v
22 παραδώσει] c. 15	22 παραδώσει] c. 15
23 Πορφύρῳ] p. 142,9 B.	23 Πορφύρῳ] p. 142,9 B.
24 ὥσπερ καὶ τὰ πρός τι μὴ εἶναι (l. 25) v	24 ὥσπερ καὶ τὰ πρός τι μὴ εἶναι (l. 25) v
25 τὸ alt. supra JL	25 τὸ alt. supra JL
26 τὸ δέ] τοῦ L	26 τὸ δέ] τοῦ L
27 τὸ tert.] τοῦ L	27 τὸ tert.] τοῦ L
28 τὸ alt. supra JL	28 τὸ alt. supra JL
29 τὸ] τοῦ L	29 τὸ] τοῦ L
30 η] η ν	30 η] η ν
31 η] η ν	31 η] η ν
32 post χθές desidero haec fere: Διογύστα. οὐ	32 post χθές desidero haec fere: Διογύστα. οὐ
33 τὸ εἶναι ν	33 τὸ εἶναι ν

τιῷ μέρει· ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὰς τοῦ τόπου πάσας διαφοράς· καὶ γάρ τὸ 76^τ ἄνω καὶ τὸ κάτω καὶ κατὰ τὸν προσεχῆ τόπον καὶ τὸν κοινὸν καὶ τὸν καθ' αὐτὸν καὶ κατὰ συμβεβηκός· ἔστιν γάρ καθ' ἔκαστον τούτων ποῦ εἰναι. ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ποτὲ οὐκ ἔστιν χρόνος, ἀλλὰ προϋπάρχοντος τοῦ χρόνου 20^τ τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι λέγεται ποτέ, οἷον Διονύσια πέρυσιν ἡ τῆτες ἡ εἰς νέωτα· Β αὐτὸς μέντοι ὁ χρόνος, ἐν ᾧ ἔστιν τὸ ποτὲ λεγόμενον εἶναι, οὐκ ἔστιν τῆς τοῦ ποτὲ κατηγορίας, ἀλλὰ τῆς τοῦ ποσοῦ. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποτὲ τὰς κατὰ τὸν χρόνον διαφοράς· τὸ μὲν γάρ πέρυσιν κατὰ τὸν παρεληλυθότα λέγεται, τὸ δὲ τῆτες κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, τὸ δὲ ἐς νέωτα κατὰ τὸν μέλλοντα.

10^τ Τὸ δὲ ἔχειν σημαίνει, ὅταν ὑπάρχον τινὶ ἐπίκτητόν τι καὶ κεχωρισμένον τῆς οὐσίας τοῦ σώματος συνυπάρχῃ αὐτῷ· σχέσις οὖν ἐπίκτητων τινῶν ἔστι τὸ ἔχειν. τὸ γάρ ἐνδεδύσμαι ἔχειν ἔστι χιτῶνα καὶ τὸ ὑποδεδεσμοῖαι ἔχειν ὑποδήματα· ταῦτα δὲ ἔτερα τοῦ ἔχοντός ἔστιν καὶ κεχωρισμένα τῆς οὐσίας αὐτοῦ, οὕτε κατ' οὐσίαν οὕτε ὡς συμβεβηκότα αὐτῷ ὑπάρχοντα, 15^τ ὥσπερ μελανία καὶ χαροπότης. διαφοράς δὲ εἰδοποιοὺς τὸ ἔχειν καθ' αὐτὸν μὲν οὐκ ἔχει, δύναται δὲ κατὰ τὰς τῶν ἔχομένων διαφοράς ἐπιδέχεσθαι τὴν διαιρέσιν, εἰ τὰ μὲν ἔμψυχα εἴη, οἷον οἰκέτης καὶ βοῦς, τὰ δὲ ἄψυχα, οἷον ἵματιον ἡ δπλα. δύναται δὲ καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν καθ' ἀλλαγὴν 20^τ ἐπιδέχεσθαι τὴν διαιρέσιν, οἷον εἰ ἐν ψυχῇ ἔχειν φασὶν τὰς ἐπίκτητους ἔξεις 20^τ ἡ ἐν σώματι τὰ περὶ σώμα ἐπίκτητα, κατ' αὐτὸν μέντοι τὸ ἔχειν ἡ ἔχεσθαι οὐδεμίᾳ ἀν γένοιτο διαφορά. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ Πορφύριος καὶ Ἰάμβλιχος τὸ ἐν ψυχῇ ἔχειν παρέλαθον ἐπὶ τῶν ἐπίκτητων ἔξεων, ἐπιστήσοι ἄν τις, μήποτε ποιότητές εἰσιν ἔκειναι καὶ ποιὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τὰ μελανίας ἐπίκτητου μετέχοντα σώματα· οὐ γάρ ὡς τὰ ὑποδήματα, οὕτως 25^τ περίκεινται αἱ ἔξεις τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ διαθέσεις τινές εἰσι περὶ αὐτὴν αἱ μᾶλλον ἡ ἡττον ἀλλοιώσασαι.

'Ἐκ δὴ τῶν εἰρημένων λέλυνται αἱ τοιαῦται ἀπορίαι, πῶς γένη εἰσὶν αἱ ἔξεις κατηγορίαι, εἴπερ μὴ ἔστιν αὐτῶν εἰδῶν· τὰ γάρ γένη πρὸς εἰδῆ λέγεται καὶ εἰδῶν ἔστι γένη. διτὶ δὲ γένη εἰσὶν αἱ κατηγορίαι, αὐτὸς ἐδήλωσεν ὁ 30^τ Ἄριστοτέλης εἰπὼν· περὶ μὲν οὖν τῶν προτεθέντων γενῶν ἴκανά τὰ εἰρημένα. εἰ τοίνυν ἔστι καὶ τούτων εἰδῆ τινὰ ὡς ἐδείξαμεν, οὐκέτι χώραν ἔχει ἡ ἀπορία· καλὸν γάρ γένη ταῦτα τοιαῦτά ἔστιν, κατ' εἰδῶν 40^τ λέγεται τῶν εἰρημένων. ἵσως δέ τις ἐρεῖ διτὶ οὐχ οὕτως λέγεται γένη Γ ταῦτα ὡς κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενα, ἀλλ' διτὶ μᾶλιστα σημαίνει τὰς διαφερούσας φύσεις καὶ ἀλλήλων κεχωρισμένας, ὡς λέγομεν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐκάστην αὐτῶν εἶναι περὶ τι γένος ἀφωρισμένον, ἵστον λέγοντες * περὶ τινα φύσιν τῶν ἄλλων κεχωρισμένην· διὸ καὶ κατηγορίας αὐτὰς ὀνομάζει.

2 καὶ ante κατὰ om. LKv

τε JKAv

19 ἔχειν L:

K

ἐξεις add.

λαβον

ἐστιν L

30 ὑπέρ Arist., cf. p. 295,3

3 καὶ τὸν κατὰ Kv

11 συνυπάρχει A

20 καθ' αὐτὸν v

23 ἔστιν L

25 post ἔξεις

Lv

32 ταῦτα JL:

λέγοντες (ώσπερανεί)

5 ἐς Av

καὶ om. A

ad τὸ in marg. τοῦ b

32 ταῦτα

JLA: τὰ Kv

10 τι L:

ἔχειν v

22 περιέ-

27 et 29 εἰσιν]

37 ἵστον

Πάλιν δὲ ἀντιλέγουσίν τινες τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν πρὸς ἄλληλα 76^a λέγεσθαι βουλόμενοι καὶ εἶναι πρός τι, ἀλλὰ μὴ ἴδιας τινὰς κατηγορίας, ^b ὡς ὁ Ἀριστοτέλης φησίν. οὐκ ὅμως δὲ λέγουσιν· οὐ γάρ ἔστιν αὐτοῖς τὸ εἶναι ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα σχέσει· οὐ γάρ ὡς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν ἃ ἐν σχέσει μόνον ύφεστηκεν, ἀλλ' ἔστιν καὶ γινόμενόν τι ὑπ' αὐτῶν, καθόδη τὸ μὲν ποιεῦν ἔστι, τὸ δὲ πάσχον. εἰ δὲ καὶ διοθείη πρὸς ἄλληλα λέγεσθαι τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἀλλ' οὐ τι γε τὰ κατὰ μέρος· οὐ γάρ δὴ τὸ περιπατεῖν ἢ τρέχειν πρός τι, καίτοι ποιεῖν ὅν· οὐδὲ γάρ ἡ γραμματικὴ πρὸς 50 τι ἦν, ἐπεὶ ἐν ἐπιστήμῃ αὐτῆς τὸ γένος τῶν πρός τι ὅν. δλως δὲ κατὰ παντὸς μὲν ἐνέργοιντος τὸ ποιεῖν λέγεται, οὐ πᾶσα δὲ ἐνέργεια πρὸς πάσχον· οὐδὲ γάρ αἱ ἀπόλυτοι ποιήσεις, οἷον τὸ λέγειν καὶ τρέχειν καὶ ἀναγινώσκειν καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε οὐκ ἀν εἴη τὸ ποιεῖν ἀπαν τῶν πρός τι· καν γάρ πάσχῃ τι τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοῦ περιπατοῦντος, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτο | λέγει· 76^v Δ ται τὸ περιπατεῖν ποιεῖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοιάνδε κίνησιν, ὁμοίως δὲ καὶ 15 τὸ ἀλγεῖν ἢ μελαίνεσθαι ἢ λευκαίνεσθαι κατὰ τὸ οὕτως ἔχειν. ὡς γάρ τὸ μὲν κοινῶς ἐναντίον πρός τι, ἔκαστον δὲ αὐτῶν ὑπὸ τὸ οὔκειον γένος, οὕτως καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν καν πρὸς ἄλληλα λέγηται, οὐκ ἦδη ἀν εἴη καὶ τὰ ὑπ' αὐτὰ πρός τι. ἐπεὶ οὖν μῆτε ὑπὸ τὰ πρός τι ἔστιν μῆτε ὑπό τινα τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. ίδιαι ἀν εἰεν κατηγορίαι. ἀλλ' ίσως 20 ἐρεῖ τις, διτι εἶδει καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ὑπὸ τὰ πρός τι ἀνάγεσθαι, ὥσπερ καὶ τὰ ἐναντία, τὰ δὲ καὶ ἔκαστα ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὸ τὰ οὔκεια γένεν ἔκαστον· τὸ μὲν κτίζειν τυχὸν καὶ γεννᾶν ὑπὸ τὴν οὐσίαν, τὸ δὲ ἀριθμεῖν καὶ λέγειν ὑπὸ τὴν ποστήτα, διότι ποσὸν ὁ λόγος καὶ ὁ ἀριθμός, τὸ δὲ λευκαίνειν καὶ μελαίνειν ὑπὸ τὴν ποιότητα. μῆποτε οὖν οὕτως ἔχει τὸ 25 ποιεῖν καὶ πάσχειν πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας, ὡς πρὸς οὐσίαν ἐνέργεια 10 καὶ πάθος· καὶ γάρ κατὰ τὰ πρός τι ἔστιν ἐνέργειν, ὡς τὸ φιλεῖν, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δέκα κατηγορίας.

'Αλλ' εἴποι ἀν τις διτι τὰ μὲν κοινὰ εἶπεν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, τὰ δὲ ἴδια οὐκ ἀπέδειξεν. πρὸς ὁ φησιν 'Ιάμβλιχος, ὡς "ἐν αὐτοῖς τοῖς 30 κοινοῖς νομίζομένοις καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν ἐπιδέδεικται· οὐ γάρ ἀπλῶς ἐναντία λαμβάνει καὶ μᾶλλον καὶ ἡττον, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν τῇ ἐνέργειᾳ, τὰ δὲ ἐν τῷ πάθει". ῥάδιον δὲ πρὸς τοῦτο λέγειν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν τὰ ἐναντία καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον οὐ τὰ τυγχόντα ἐλαμβάνετο. ἀλλὰ τὰ οὔκεια 15 ἐκάστων, καὶ δύως οὐδὲν ἡττον ἐδόκει δεῖν τὰ ἴδια τοῖς κοινοῖς προστιθένειν. 35 τὸ οὖν ἐξ ἀρχῆς μᾶλλον ἀληθές, διτι ἐπὶ τούτων τοῖς ὀλοσχερεστέροις ἡρκέσθη. ἀλλὰ πῶς οὐχί, εἰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀμφότερα γένη, τοῦ ἔχειν γένους ὄντος καὶ τὸ ἔχεσθαι γένος ἔστιν; τὸ γάρ ἔχειν πρὸς τὸ

2 post εἶναι add. καὶ μὴ εἶναι Kv 4 ἐν οι. Α 5 τι οι. Κ 8 ποιὸν Kv, sed τοῦ ποιεῖν in marg. b 9 ἐν ἐπιστήμῃ] ἡ ἐπιστήμη b δν in lin., ἦν in marg. b 13 πάσχει Α 17 εἰδῆ Α 18 ἔστιν οι. Κ 19 ίδιαι

ΚΑν: ίδια^b (sic) ex ίδιαι fecit J: ίδια L 21 ἔκαστον Α 22 ἔκαστα Kv, cf. p. 18,21. 293,1 24 μελαίνειν, μελ ε corr. I.¹ ἔχει οι. Ι 25 ἐνέργειαν Kv 26 κατὰ τὰ] καὶ κατὰ Α ὡς τὸ φιλεῖν οι. Α 28 εἴποι] εἰπη ν 29 ὁ ίάμβλιχος ν ίσαυτοῖς Α 30 ἐπιδείκνυται Α 36 καὶ τὸ πάσχειν Αν

έχεσθαι ἀντιδιαιρεῖται ὥσπερ τὸ πάσχειν πρὸς τὸ ποιεῖν. ἡ δὲ ἐν τῷ 76^ῃ ἔχειν καὶ τὸ ἔχεσθαι περιέχεται· ὅ γάρ ἂν ἔχον ληφθῆ, πάντως καὶ τὸ ἔχό-²⁰ μενον ἔχει συνηρητημένον. οὐκέτι μέντοι ἐν τῷ ποιεῖν ἀπλῶς τὸ πάσχειν περιέχεται· καὶ γὰρ ποιεῖν ἐστὶ τὸ βοᾶν καὶ περιπατεῖν καὶ τρέχειν καὶ γράφειν, καὶ Ἐ 5 οὐδὲν τούτων ἔχει τὸ πάσχον συνηρητημένον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἔχειν πρὸς τί ἐστιν, ὡς δοκεῖ, πρὸς τὸ ἔχεσθαι· καθ' ὃν γὰρ κατηγορεῖται, ὡς κατὰ τοῦ ὑποδεδέσθαι καὶ ὡπλίσθαι, ταῦτα οὐ λέγεται πρός τι. τὸ μὲν γὰρ ἔχον πρὸς τὸ ἔχόμενον ἂν λέγοιτο, τὸ δὲ ἔχειν, οὐκ ὅν ταῦτὸν τῷ ἔχοντι, οὐ πρὸς ἄλλο.

'Εγκαλοῦσι δέ τινες τῷ Ἀριστοτέλει ὡς δὲλίγα εἰρηκότι περὶ τῶν 25 25 ἕτερων καὶ μήτε τὴν φύσιν αὐτῶν ἦτις ἐστὶν ὑπογράψαντι μήτε εἰς τὰς διαφορὰς διελόντι, καίτοι δυνατὸν ὅν, ὡς παρ' ἡμῶν εἴρηται, τὸ μὲν πᾶν εἰς τὰς τοῦ τόπου διαφορὰς διελεῖν, τὸ δὲ ποτὲ εἰς τὰς τοῦ χρόνου. καὶ δὲ μὲν ἐλλιπῶς εἴρηται, πρόδηλον καὶ ἐξ ὃν Ἀρχύτας περὶ αὐτῶν μακρότερα διδάσκει, τὰ ἔδια καὶ τούτων ἑκάστου ὅσπερ τῶν προτέρων παρα- 15 διδούς. ὑπὲρ δὲ Ἀριστοτέλους ἀπολογοῦνται λέγοντες τὰ μὲν ἐν ταῖς κοιναῖς 30 ἐννοίαις μὴ πάνυ ὑπειλημμένα, ταῦτα αὐτὴν διδάσκαι δι' ἀκριβείας· δοσα δὲ ὑπειληπται καὶ φανερά ἦν, ταῦτα παρῆκεν διὰ τὸ φανερά εἶναι. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς λέγων· διὰ τὸ προφανῆ εἶναι οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν λέγεται ἡ δοσα ἐν ἀρχῇ ἐρρήθη. καὶ γὰρ εἰ φυσικῆς ἔχοιτο θεωρίας ἔκαστον 20 τούτων, οἷον κινήσεως μὲν τὸ ποιεῖν, τόπου δὲ καὶ χρόνου τὸ ποῦ καὶ ποτέ, οὐδὲν δεῖ πλέον ἐν λογικῇ πραγματείᾳ περιεργάζεσθαι τῆς κατὰ τὴν σημασίαν φαινομένης αὐτόθιν νοήσεως, διότι καὶ δύσκολος ἦν ἡ ἀκριβῆς περὶ τοῦ τόπου καὶ χρόνου θεωρία. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα λέγουσιν, δοτι ταῦτα τὰ ἔτες γένη ἐπεισάκτον ἔχοντα τὴν φύσιν εἰκότως παρεργοτέρας ἔτυχεν 25 διδασκαλίας. τῇ γὰρ αἰσθητῇ καὶ φυσικῇ οὐσίᾳ τὰ μὲν συνεισῆλμεν ὡς ποιότης καὶ πρός τι, τὰ δὲ ἐπεισῆλμεν ὡς τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, κινηθείσης ἤδη πρὸς ἡ ἡδύνατο, τούτοις δὲ ἐπηκολούθησαν τὸ ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ καὶ τὸ κεῖσθαι καὶ τὸ ἔχειν. καὶ γὰρ ποιῶν τις ἐν χρόνῳ ποιεῖ καὶ κινεῖται κατὰ τόπον, καὶ ὁ πάσχων πολλάκις ἐν χρόνῳ πάσχει, καὶ 30 κεῖται τὸ γινόμενον ἡ ἔχειν τι.

'Αποροῦσι δέ τινες καὶ διὰ τί οὐ συνῆψεν τὸν περὶ τοῦ ἔχειν λόγον Ζ ταῖς ἀπλαῖς κατηγορίαις, ἀλλὰ μεταξὺ περὶ ἀντικειμένου καὶ προτέρου καὶ 35 οὗτορου καὶ τοῦ ἄμα καὶ κινήσεως καὶ ἄλλων τινῶν μνημονεύσας, οὕτως τὴν τοῦ ἔχειν διαιρεσιν ἐποιήσατο. ἀλλὰ καὶ λύουσιν ἔτεροι καλῶς, δοτι 35 τὸ ἔχειν τῷ ποῦ καὶ ποτὲ συντάξας ὡς περὶ προφανῶν εἰπεν μηδὲν ἄλλο

3 μέντοι οι. A πάσχειν, πά supra J¹: πάσχειν καὶ K 4 γράφειν καὶ τρέχειν Λ

5 post ἔχει add. πρὸς K πάσχειν A 8 ταῦτον v 10. 11 μήτε τὰς εἰς τὰς A
11 εἴρηται] p. 298,1.7 18 ἐλλειπῶς JLΔ Ἀρχύτας] fr. 41 sqq. II. 14 μακρό-

τερον v καὶ om. A ἔκαστα v 18 post αὐτῶν add. ἄλλο Arist.
19 ἐρρήθη etiam Arist. codd. nu, plerique ἐρρέθη 22 καὶ om. v 24 περιεργο-

τέρας Kv 26 fort. (ποστῆς καὶ) ποιότης ut Par. p. 53,13 H. τὸ om. K

26. 27 κινηθείσης] ης non agnoscitur in A: κινηθείση Par., sed cf. p. 241,21 27 ἥδη]
εἰς εἰδη Kv δὲ om. v 29 πολλάκις] exspectes πάντως 30 ἡ A, sed corr.: ἡ v,
καὶ in marg. b 32 ἀντικειμένων v, fort. recte 33 τινῶν || J 34 δοτι] cf. p. 288,15

δεῖν περὶ αὐτῶν λέγειν, ἀλλὰ μετὰ τὰς κατηγορίας βουληθεῖς ἐκεῖνα οἰς 76^ν ἔχρησατο κατὰ τὰς τῶν πολλῶν ἐννοίας διαρθρῶσαι τεχνικάτερον, περὶ τε 45 τῶν ἀντικειμένων φημὶ καὶ τοῦ προτέρου καὶ ὅστερου καὶ τῶν λοιπῶν, ἐπειδὴ ὁμώνυμον τὸ ἔχειν ἦν, ἵνα μὴ τις οἰηθείη τῶν ὁμωνύμων αὐτὸν 5 ἐν γένος τίθεσθαι, τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ ἔχειν εἰκότως ἐπὶ τῷ τέλει διεστείλατο.

’Αλλὰ πῶς, φασίν, οὐχὶ αἱ ἔξι τελευταῖς κατηγορίαις εἰς τὰς φθανούσας ἀναχθῆσονται, ἡ μὲν τοῦ ποτὲ εἰς τὸν χρόνον, οὗτος δὲ εἰς τὸ ποσόν, ἡ δὲ τοῦ ποῦ εἰς τὸν τόπον, καὶ οὗτος δὲ εἰς τὸ ποσόν, ἡ δὲ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν καὶ τοῦ κεῖσθαι καὶ τοῦ ἔχειν εἰς τὸ πρός τι; ἔστι δὲ καὶ 10 πρὸς τὰῦτα σαφῆς ἐκ τῶν εἰρημένων ἡ ἀντίρρησις. ἄλλο γάρ τὸ ἐν τινὶ καὶ ἄλλῳ ἐκεῖνο τὸ ἐν ᾧ ἔστιν τὸ ἐν τινὶ εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ ἐν τόπῳ διοισεῖ τοῦ τόπου καὶ τὸ ἐν χρόνῳ τοῦ χρόνου· ἄλλα οὖν ἔσται γένη τοῦ ποῦ καὶ ποτὲ παρὰ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον. καὶ τὸ ποιεῖν δὲ καὶ πάσχειν ἐδείχθη πρότερον ίδιας ἔχοντα φύσεις παρὰ τὰ πρός τι, ὥσπερ | καὶ τὸ 77^λ 15 κεῖσθαι καὶ ἔχειν· καὶ γάρ | τὰ πρός τι] σχέσεις μὲν ἔχει οἰαφύρως (πὸ μὲν γάρ κεῖσθαι τινὸς πρὸς ἔτερον, τὸ δὲ ἔχειν ἔτερου πρός τι), αὐτὸ δὲ τὸ πρός τι κοινὴν ἔχει τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν· διώρισται ἀρα ίδιαις διαφοραῖς τὰῦτα τὰ γένη καὶ οὐκ ἀνάγεται εἰς τὰ πρός τι. ἄλλα τὰῦτα μὲν 20 ἔστω κοινῶς τε καὶ σποράδην ἡπορημένα τε καὶ λελυμένα.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν περὶ ἑκάστου διευκρινημένως τὰ προσήκοντα ζητή- 5 ματα ἐπισκεπτέον. καὶ πρῶτον, διτὶ ἀκόλουθον ἔστιν εἶναι γένη τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἐντεῦθεν δῆλον. ὡς γὰρ μετὰ τὴν οὐσίαν ἦν ποσότης καὶ διὰ τοῦτο ἐν γένος ἐτέθη ἡ ποσότης, καὶ πάλιν μετὰ τὴν οὐσίαν περὶ τὴν οὐσίαν ποιότης καὶ γέγονεν ἔτερον γένος ἡ ποιότης, οὕτως καὶ ἡ ἐνέργεια 25 καὶ τὸ ποιεῖν μετὰ τὴν οὐσίαν, καὶ χρὴ καὶ κατὰ ταῦτα γένος τίθεσθαι μετὰ τὴν ὅπαρξιν τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ ταύτης συγγενὲς πάθος ἡ τὸ πάσχειν. ἄλλ’ ἀρα τὸ ποιεῖν ἡ τὸ ποιῶν ἡ τὴν ποίησιν, ὥσπερ 10 καὶ ἡ ποιότης ἡ γένος καὶ τὸ ἀπ’ αὐτῆς ποιόν; ἡ σύζυγα μὲν ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα ποίησις ποιοῦν, ἀλλὰ τὸ μὲν ποιῶν συμπεριλαμβάνει 30 καὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ σύνθετον ὑπόνοιαν ἐκ τε τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ τῆς ἐνέργειας ἐμποιεῖ, ἡ δὲ ποίησις καὶ τὸ ποιεῖν ἀπλούστερα καὶ οὐδὲν συνθέσεως ἐφαπτόμενα, ὥστε οὐκείστερα ταῦτα τοῦ ποιῶντος εἰς γένους ἀφορισμόν. τούτων δὲ πάλιν τὸ ποιεῖν καὶ τῆς ποιήσεως προετίμησεν, διότι 35 μιχῶς λέγεται ἡ ποίησις· καὶ γάρ καὶ ἡ ἐνέργεια ποίησις λέγεται καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνέργειας, ὡς λέγομεν τὴν Ὁμέρου ποίησιν· χρεία δὲ οὐ

1 αὐτοῦ ν 2 τε ομ. Α 4 τὸ ομ. Α αὐτὸν JΔ: αὐτὸ K: αὐτῶν Lv
6 φανούσας L 10 εἰρημένων] p. 297,13. 28. 299,1. 300,5 12 ἔστι Α τοῦ οχ
τὸ corr. J 13 παρὰ τὸν χρόνον καὶ τόπον Α 14 ὥσπερ καὶ in marg. Ja: ομ. Α
15 γάρ supra Ja glossema delevi 20 διευκρινημένως JK, γρ' Α: διευκρινημένως v: διευκρινημένου L: διευκρινήσεως Α in lin. 22 fort. οὐσίαν (περὶ τὴν οὐσίαν) coll. Plot.
VI 1,15 23 ἡ ομ. Α 25 καὶ ante κατὰ ομ. L γένη L 27 ἀρα J: ἀρα
LΚΔν: cf. Paraphr. p. 60,4 II. ἦν] οὖν Α 29 ποιῶν alt.] ποιῶν, supra εἰν L¹:
ποιεῖν, supra οὐ Α¹ 31 τὸ ομ. Α ποιεῖν, supra οὖν L¹: ποιῶν, supra εἰν Α¹
οὐδὲ J 32 ἐφαπτόμεθα Α 33 καὶ supra Ja 34 ποίησις pr.] ποιότης v, sed
ποίησις in marg. b καὶ post γάρ ομ. KΔν

τοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας, ἢν τὸ ἐνεργεῖν σημαίνει μονοεἰδῶς. 77· διὸ τὸ ποιεῖν ὡς γένος τίθεται· τὸ γάρ ποιεῖν τὴν ἔτι γινομένην ἐνέργειαν σημαίνει, ὥσπερ ἡ ποίησις τὸ πεπαυμένον μᾶλλον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποιουντος.

5 'Αλλ' εἰ τὸ ποιεῖν τὸ ἐνεργεῖν παρίστησιν, διὰ τί τὸ γένος οὐκ ἐνέργειαν μᾶλλον τίθεμεν, ἀλλὰ τὸ ποιεῖν; εἰ δὲ καὶ ἡ ἐνέργεια διὰ τοῦτο 20 οἰκειοτέρα τῆς ποιήσεως, διότι τὸ κατὰ κίνησιν ἐμφαίνει, ἀλλ' οὐ τὸ μετὰ τὴν κίνησιν, ὥσπερ ἡ ποίησις, ἔδει κίνησιν θέσθαι ἐν γένος ἐν ταῖς κατηγορίαις· ὥσπερ γάρ τὰ ἄλλα περὶ τὴν οὐσίαν, οὕτως καὶ ἡ κίνησις, ἐν ᾧ 10 καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἔστιν ἅμφω γάρ ἐν κίνησει. ἀλλ' οἱ ταῦτα λέγοντες, ὥσπερ Πλωτίνος, οὐ ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσι προσχρῶνται. ἔκεινος γάρ τὸ πρώτως κινοῦν καὶ ποιοῦν ἀκίνητον εἰναι φησιν· διὰ τοῦτο καὶ τὸ ποιεῖν παρ' αὐτῷ κεχώρισται τοῦ πάσχειν καὶ οὐχ ὁφέλην 25 τέτακται γένος, ὥστε οὕτε εἰς ἐν ἅμφω ταῦτα ἀνάγειν χρή, ἀλλὰ δύο ἀφορίζεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὰ χωρὶς διέστησεν. οὕτως μὲν οὖν καὶ Βότηθος καὶ Ἰάμβλιχος πρὸς τὴν ἀπορίαν ἐνέστησαν τὴν ἐν γένος ἀξιοῦσαν τὴν κίνησιν τοῦ τε ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν προϋποτίθεσθαι. Πορφύριος δέ φησιν· "ἐν τισι δοκεῖ τὴν κίνησιν ἐπί τε τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν μίαν καὶ συνεχῆ εἶναι, ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ πληγὴν κινήσεων, οἷον 20 ῥύμεως καὶ ὕσεως· οἷα γάρ ἡ τοῦ ῥιπτοῦντος τὸ ἔύλον κίνησις, τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ῥιπτοῦμένου, καὶ οἷα ἡ ὕσις τοῦ ὠθοῦντος, τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ 25 ὠθουμένου, διὸ καὶ μία καὶ συνεχῆς ἐκατέρᾳ· τὸ δὲ εἶναι οὐ τὸ αὐτὸν ἔχει πρὸς τὸ πληγτὸν καὶ τὸ πληγτόμενον, ἀλλὰ τοῦ μὲν πλιγούμενου πάθος γίνεται, τοῦ δὲ πληγτοντος ποίησις. καὶ οὕτως τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν οὐκ 30 ἔστιν ἀπλῶς ἐνὸς γένους τῆς κινήσεως, ἀλλ' ἔχει διαφοράν". ταύτην δὲ τὴν τῆς ἀπορίας λύσιν αἰτιάται ὁ Ἰάμβλιχος ὡς πόρρωθεν ἀναγομένην καὶ μὴ ἀπὸ πάνυ γνωρίμων προϊοῦσαν μήτε ἀπὸ τῶν δοκούντων Ἀριστοτέλει· "οὐ γάρ εἰ ἡ τις ποίησις οὕτως ἔχει, ηδη καὶ πᾶσα, οὐδὲ ἔδει ἀπὸ τῶν 35 ἐσχάτων ἀρχεσθαι ποιήσεων (λέγω δὲ τῶν κατὰ πληγὴν καὶ ὕσιν) οὐδὲ 30 τοῖς Στωικοῖς συγχωρεῖν περὶ οὐ διατελοῦμεν αὐτοῖς διαφερόμενοι, ὡς τὸ ποιοῦν πελάσει τινὶ ποιεῖ καὶ ἀψει. βέλτιον γάρ λέγειν ὡς οὐ πάντα πελάσει καὶ ἀψει ποιεῖ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ ποιοῦντος πρὸς τὸ πάσχον γίνεται ἡ ποίησις, καὶ ὡς πολλὰ ἀναφῶς ὅρᾳ, ἀπειρ ἀπαντες ἐπιστάμεθα, καὶ διτὶ καὶ ἐφ' ὃν δεσμένα δρῶμεν παραθέσεως τὰ ποιοῦντα, 35 κατὰ συμβεβηκός γίνεται ἡ ἐπαφή, διότι ἐν τόπῳ ἔστιν τὰ μετέχοντα τῆς 40 τοῦ πάσχειν ἡ ποιεῖν δυνάμεως· τοιαῦτα γάρ ἔστιν τὰ σώματα καὶ τὰ Γ μετέχοντα τῶν ποιητικῶν ἡ παθητικῶν δυνάμεων· ἐφ' ὃν δὲ οὐδὲν ἐμπο-

1 ἦν] ἦν Α 3 ἀποτέλεσμα Κν: τέλεσμα JLA 5 τί om. L 7 alt. τὸ om. A
 11 Πλωτίνος] Enn. VI 1,15 12 ποιοῦν καὶ κινοῦν Κν φησιν] Phys. Θ 6
 p. 258b10 sqq. Met. Γ 8 p. 1012b31 al., cf. Bonitz. Ind. p. 25a11 15 ταῦτα Α
 16 καὶ (post οὐν)] δ ὁ v 17 ποιεῖν supra L¹ 18 ἐν τισι δοκεῖ Κν: ἐν τισι δοκεῖν b:
 τις ἀν δοκεῖ JA: τις ἀν δοκῇ L 21 οἷα δὴ ἡ Α 22 pro οὐ lac. 3 litt. Α
 25 ἐν γένος JA, corr. Ja τῆς om. Α 28 εἰ ἡ ex εἰη corr. L ηδη] ιδοὺ Α 29 δὴ v 31 ποιεῖ om. Α 35. 36 τῆς τοῦ ποιεῖν ἡ τοῦ πάσχειν v

δῆσι διάστασις σωμάτων ὥστε τὸ μὲν ποιῆσαι, τὸ δὲ πάσχειν καὶ δέξασθαι 77· τὴν τοῦ ποιοῦντος ἐνέργειαν, ἐπὶ τούτων ἀδιάστατος γίνεται καὶ ἀκώλυτος ἡ ἐνέργεια, ὡς αἱ τῆς λόρας χορδαὶ συνέχουσιν πόρρω ἀλλήλων διαστᾶσαι καὶ ὁ ἄφθιτος δέχεται πόρρωθεν τὸ τοῦ πυρὸς εἶδος. πολλὰ δὲ καὶ ἐφαπτό- 45 μενα οὐ ποιεῖ, ὡς ἡ ἔμπλαστρος ἡ ἄλλο τι τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων ἐπι- τιθέμενα λίθῳ. εἰ οὖν καὶ ἀπόμενα οὐ ποιεῖ πολλάκις καὶ μὴ ἀπόμενα ποιεῖ, οὐκ ἔστιν πληγὴ καὶ ὡσις ἡ κυριωτάτη ποίησις, οὐδὲ ἐφ' ὧν ὄρῶμεν τινα πλήγτοντα, οὐδὲ ἐπὶ τούτων ἔστιν ἡ ἀφὴ αἰτία, ἀλλ' ἡ τῆς δυνάμεως συγγένεια καὶ τότε τὸ κύρος παρέχεται τοῦ ποιεῖν. εἰ δὲ τὴν αὐτὴν οὐσίαν 10 τις τοῦ ποιοῦντος λέγοι καὶ τοῦ πάσχοντος, καὶ τὸ κινοῦν κινηθῆσται καὶ τὸ κινούμενον κινήσει καὶ ὅλον δι' ὅλου κινοῦν τε ἔσται καὶ κινούμενον, 50 καὶ τὰ ἀξιώματα τὰ περὶ κινήσεως ἀναιρεθῆσται πάντα, ὡς ἀπό τινος ἡ κινησις πρόσεισιν καὶ περὶ τι, καὶ ὡς ἄλλη τίς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ ἄλλη αὐτῇ ἡ κινησις ὡς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποτελουμένη· ἐφ' ὧν δὲ 15 χωριστά ἔστιν τὰ αἴτια τῆς κινήσεως, πολὺν μᾶλλον ἀναιρεθῆσται. δεῖ οὖν μὴ ἐκείνων ἀποσφάλλεσθαι τὰς τὴν ἀρχὴν τῶν γενῶν διαιρουμένας ἀληθεῖς δόξας καὶ διακρινούσας ἑκάστην ἡ πέφυκεν. εἰ γάρ δεῖ καὶ 77· Δ σύμμικτόν τινα τὴν κίνησιν ὑπονοεῖν ἔκ τε τῆς τοῦ ποιοῦντος ἐνέργειας καὶ τῆς τοῦ πάσχοντος τροπῆς, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἀμίκτοις αὕτη 20 ἡ γένεσις· σύμμικτος δὲ οὖσα ἔκ τε τοῦ ποιοῦντος καὶ τοῦ πάσχοντος ἀπο- βληθῆσται εἰκότως τῶν πρώτων γενῶν ὡς δευτέρα, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα σύνθετα πάντα. οὐ δεῖ οὖν συγχωρεῖν ὡς ἡ κίνησις περιέχει τὰς ποιήσεις καὶ πείσεις καὶ συνάπτει αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας κατὰ μίαν συνέχειαν οὐδὲ 5 διτι κοινωνεῖ τῆς οὐσίας πρὸς ἀμφοτέρας ἡ διτι μερίζεται εἰς αὐτὰς καὶ τὸ 25 μὲν ἀποφαίνει ποιήσιν τῶν ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ πάθος. κατὰ πάντας γάρ τού- τους τοὺς τρόπους κοινόν τι γίνεται ἡ κίνησις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, κίνησις δὲ τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος κεχωρισται ὡς μέση οὖσα ἀμφοτέρων καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος προϊοῦσα, εἰς δὲ τὸ πάσχον ἐναπεργαζομένη τὸ 30 πάθος. ὡς οὖν τὸ κινοῦν καὶ κινούμενον δύο ὑπάρχει, οὕτως καὶ τὸ ποιοῦν 35 καὶ τὸ πάσχον διχῇ διώρισται". ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκείτω πρὸς Πιορφύριον 10 ἦτοι τὰς ἀπ' αὐτοῦ παρατεθείσας δόξας ἀντειρημένα.

'Ο δὲ μέγας Πλωτῖνος παραιτεῖσθαι φησιν τὸν Ἀριστοτέλη τὴν κίνησιν ἐν γένει τιθέναι διὰ τὸ ἀτελῆ λέγεσθαι ἐνέργειαν τὴν κίνησιν· 'εἰ δὲ τοῦτο, φησίν, οὐδὲν ἐκάλυπτεν τὴν μὲν ἐνέργειαν προτάττειν, ὡς ἐν δὲ εἶδος τῆς 45 ἐνέργειας ἀτελῆ οὖσαν ἐνέργειαν τὴν κίνησιν ὑποβάλλειν'. πρὸς δὴ ταῦτα ἀντιλέγων ὁ Ἰάμβλιχος "τὴν ἀρχὴν, φησίν, κατιδωμεν, εἰ οὗτως λέγεται ἀτελῆς ἐνέργεια ἡ κίνησις ὡς ἐν τῇ αὐτῇ φύσει ὑφειμένη ἡ μᾶλλον ὡς 50 ἔξισταμένη εἰς πάντῃ καταδεεστέραν φύσιν. καὶ γάρ εἰ μὲν οὗτως λέγοιτο

2 καὶ ἀκώλυτος γίνεται Λ	3 διεστῶσαι ν	4 τὸ οι. Κ	9 τὸ] τοῦ Ι.
10 λέγει ν	10. 11 καὶ τὸ κινούμενον κινήσει οι. Λ	11 τέ ἔστι Λ	12 τὰ ante περὶ οι. Λ
22 ἡ κίνησις sic J	24 εἰς αὐτὰς οι. Κ	26 τόπους ΙΑ, corr. J	
28 πάσχον] πάθος Λ	29 πάθος, suprad σχον Α ¹	31 ἀπ ²] ὑπ ² Brandis, sed cf. in Phys. p. 461, 15. 793, 24 D.	32 Πιορφύριος] Ενν. VI 1, 16
ἀριστοτέλην ΚΛν: comp. L	33 τὴν κίνησιν ἐνέργειαν Κν	36 δ οι. Κ	

ἀπελήσ ὡς ἐν τῇ αὐτῇ φύσει ὑφειμένη, οὐδὲν κωλύει τὴν μὲν ἐνέργειαν⁷⁷ ὡς γένος προτάττειν, ὑποβάλλειν δὲ ὡς εἰδος τὴν κίνησιν· εἰ δὲ εἰς ἄλλο γένος ἔξισταται, οὐ δύναται γένος αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνέργεια. εἰ οὖν ἡ μὲν κίνησις ἐπὶ τὸ τέλος σπεύδει ὡς ἔνεκα αὐτοῦ γινομένη καὶ μηδέπω αὐτὸν ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἡ δὲ ἐνέργεια κατὰ τὸ τέλος ἔστηκεν, πλήρης οὖσα ἑαυτῇ²⁰ καὶ τῇς οἰκείας τελείωτης. οὐκ ἀν τὸ τελεώτατον πρὸς τὸ ἐπειγόμενον²¹ εἰς τελείωσιν ἔχοι τινὰ κοινωνίαν φύσεως. καὶ εἰ ἡ μὲν ἐνέργεια τὸ εἰδος Ε ἐν ἑαυτῇ τέλειον ἔχει, ἡ δὲ κίνησις ὅδεσι πρὸς τὸ εἰδος δυνάμει μόνον ἔχουσα αὐτὸν καὶ κατὰ ὄλικην καὶ ἀνείδεον ἐπιτιθειότητα, δῆλον καὶ οὕτως²² ἔσται τὸ εἰρημένον. πολὺν εἴπερ ἡ μὲν κίνησις ἐν διεξόδῳ θεωρεῖται καὶ συνεχείᾳ εἰς ἀεὶ συνεχῆ διαιρετὴ οὖσα ἐπ’ ἄπειρον, ἡ δὲ ἐνέργεια καθ’ ἓν πέρας θεωρεῖται αὐτὴ ἀφ’ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸ εἶναι καὶ ἀμα τὸ ἐν πᾶν συλλαβοῦσα καθ’ ἑαυτήν, οὐκ ἀν οὐδὲ οὔτω γένος εἴη τῇς κίνησεως²³ ἡ ἐνέργεια. καὶ εἰ ἡ μὲν κίνησις μεριστὴ καὶ ἀπειρος καὶ ἀόριστος, ἡ δὲ²⁴ ἐνέργεια ἀμέριστος καὶ πέρας καὶ ταῦτότητι χαίρουσα, πῶς ἀν εἴη τοῦ ἑτέρου γένος τὸ ἔτερον; εἰ δὲ καὶ ἡ μὲν κίνησις συμμεμιγμένη ἔχει τὴν ὑπόστασιν πρὸς τὸ ἐναντίον καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου μεταβαίνει ἀεὶ ἐπὶ τὸ ἐναντίον, ὡς δταν ἐκ λευκοῦ μέλαν γίνηται (ἡ γάρ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου εἰς ἔτερον κίνησις οὐδέτερόν ἐστι τῶν ἄκρων, συμμέμικται δὲ ἔξι ἀμφοῖν), ἡ²⁵
δὲ²⁶ ἐνέργεια ἀμικτος οὖσα παντελῶς καὶ καθ’ ἓν τῶν ἐναντίων θεωρεῖται²⁷ οὐδὲν ἀναπιμπλαμένη τῇς ἐναντίας φύσεως, πῶς δύναται εἶναι γένος ἡ ἐνέργεια τῇς κίνησεως; κἄν λέγοι δὲ χρόνῳ μὲν ἀντιπαρατείνειν τὴν κίνησιν ὡς ἀν διαστατὴν οὖσαν, αἰῶνι δὲ τὴν ἐνέργειαν ὡς ἀδιάστατον ὑπάρχουσαν καὶ ὅμοιο δῆλην ἐν τῷ νῦν παροῦσαν, οὐδὲ οὔτως ἀν εἴη τις τῶν αἰώνιων²⁸ καὶ τῶν ἐν χρόνῳ ὁμογενῆς φύσις, ἔτι μᾶλλον εἰ ἡ μὲν ἐνέργεια ἀκίνητος προϋπάρχει, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ὅμοιο τῇς κίνησεως ἐν μιᾷ ἡρεμίᾳ συνέχουσα, ἡ δὲ κίνησις ἐν διεξόδῳ τῇ κατ’ ἀριθμὸν προϊσόνσῃ διακριθεῖη.²⁹ οὐλλ’ οἰκεῖν, φησύν, οἱ Πλωτῖνος ταῖς μὲν καθαρωτέραις δόξαις περὶ τῆς ἐνέργειας μὴ συνομολογεῖν, ἐπ’ ἔκεινην δὲ ἀποφέρεσθαι τὴν ἔννοιαν,³⁰ καὶ³¹ ἣν κατὰ τὸ κινεῖσθαι τινες τὸ ἐνέργειν ἀφορίζονται καὶ ταῦτὸν ὑπολαμβάνουσιν κίνησιν τὴν κατὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἐνέργειαν. οἱ πολλοὶ δεῖ ἀληθῆς εἶναι. ἔτι δὲ δεῖ πείθεσθαι Θεοφράστῳ· τούτῳ γάρ δοκεῖ μὲν χωρίζεσθαι τὴν κίνησιν τῆς ἐνέργειας, εἶναι δὲ τὴν μὲν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν ὡς ἀν ἀυτῇ περιεχομένην, οὐκέτι μέντοι καὶ τὴν ἐνέργειαν κίνησιν.³² τὴν γάρ ἐκάστου οὖσίαν καὶ τὸ οἰκεῖον εἰδος ἐνέργειαν εἶναι ἔκαστου, μὴ³³

2 εἰς om. L 4 αὐτὸν ex αὐτοῦ corr. L 6 τὸ τελείωταν Κν 7 ἔχει ν
8 ἔχοι Κ 9 δῆλον ὅτι καὶ Α 11 εἰς supra A¹ 12 ἐφ’ L 13 οὐδὲ κἄν οὐδὲ Κ
15 ταῦτότητι χαίρουσα JLA: ταῦτότητα ἔχουσα Κν 16 γένος, sed οὐς supra A¹:
γένους sic L: γένους JKv 18 γένηται ΚΛ, sed i supra A¹ 21 εἶναι om. JLA
22 τῇς supra L¹ ἀντιπαρατείνει Α 25 φύσει Κν, corr. b εἰ JA,
exponxit J: ἡ L: om. Κν 26 ἡρεμίαι J (sempor) 27 post προϊσόνσῃ add.
ἡτι JA, ἡ Lv, ἡ Λ διακριθεῖη om. Κ 32 δὲ om. L δεῖ om. Α
Θεοφράστῳ fr. XXIV W. τοῦτο Α post τούτῳ add. μὲν ν μὲν JLA:
μὴ Κν

οὐσαν ταύτην κίνησιν. καὶ γάρ ή τελειότης καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς καὶ φύσει %
ἀκινήτους εἶναι οὐ κεκόλυται· εἰσὶν δὲ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς πολλαὶ τοιαῦται,
οἷον [τὴν] κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀνδριάντος· ἔστηκεν γάρ τὸ σχῆμα κατὰ
τὴν αὐτὴν τελειότητα. εἰ δὲ εἰς τοσοῦτον προέχει η ἐνέργεια τῆς κινήσεως,
ἢ οὐκ ἔνει τοινάπτειν αὐτὰς οὐδὲ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου γένος ποιεῖν. εἰ δέ
τις τὴν μὲν ἐνέργειαν τὸ κινεῖσθαι φησι προβάλλειν κατὰ τὸ συντετάχθαι
πρὸς αὐτό, τὸ δὲ ἐνέργειά κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀνδριάντος καὶ τὴν ἑκάστου 15
ἐντελέχειαν ἴστριμενην πρὶς τὸ δυνάμει λέγεται· ἐξηγρημένον αὐτοῦ. ἀλλὰ
οὐχὶ τῆς κινήσεως τὴν ἐνέργειαν, ἀγνοεῖ οὗτος, ὅτι τὸ μὲν ἐνέργειά ἀντι-
10 τίθεται πρὸς τὸ δυνάμει καὶ τοῦ ἀτελοῦς ἔστι τελειότης σχέσιν τε πρὸς τὸ
ἐναντίν προσείληφεν, ή μέντοι ἐνέργεια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἔστιν ἀπόλυτος,
πρὸς οὐδὲν ἐναντίον λεγομένη, ητις καὶ τῷ ἐνέργειᾳ ὅντι παρέχει τὴν
τελειότητα. πολλοῦ ἄρα δεῖ ἐνέργειά μὲν εἶναι τὸ σχῆμα, ἐνέργειαν δὲ μὴ
ὑπάρχειν. ὅλως γάρ οἱ τοῦτο λέγοντες τὸ καθαρὸν γένος οὐκ ἔσται τῆς 15
ἐνέργειας οὐδὲ τὸ χωριστὸν ἀπὸ τῆς κινήσεως οὐδὲ τὸ πρότερον τοῦ
ἐνέργειά, καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀναμιγνύσκονται, πῶς λέγομεν ἐνέργειας τὰς νοή-
σεις, τὸ ἀμερὲς αὐτῶν τῆς γνώσεως καὶ ἀμα καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ
ἡδη ἀθρόον καὶ τὰ τοιαῦτα παριστάντες. ὅπερ γάρ ἐν τῷ χρόνῳ τὸ νῦν
ἔστιν, τοῦτο νοεῖσθαι τὴν ἐνέργειαν ἐν τῇ κινήσει, καὶ τὴν μὲν καθαρὰν |
20 ἐνέργειαν κινήσεως ἐκτὸς εἶναι, ἀπ' αὐτῆς δὲ ὅλας ἐνέργειας προϊέναι, 78r A
αἴτινες οὐκ ἄνευ κινήσεως θεωροῦνται, ὡς περ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν αἰσθησιν
λέγομεν κατὰ μὲν τὸ πάθος κινήσεις εἶναι, κατὰ δὲ τὸ εἶδος ἐνέργειαν,
καὶ οὕτως τὰς μὲν ἀχωρίστους τῶν κινήσεων εἶναι, τὰς δὲ χωριστάς,
ἀχωρίστους μὲν δεῖ τελειωτικαὶ τῶν κινήσεων, προηγούμεναι αὗται καὶ
25 προάγουσαι αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν, χωριστάς δὲ δεῖσαι μονοειδεῖς ἥσαν καὶ
παντελῶς ἀκίνητοι. μέχρι μὲν οὖν τούτων ἀνάσχοιτο ἄν τις τῶν οὕτω
τὰς ἐνέργειάς καθελκόντων, διότι καὶ εἰδὴ τινὰ ἦν ἔνυλα, μεθ' ὧν καὶ αἱ
ἔνυλοι ἐνέργειαι συγεῖναι ἐμφαίνονται· τῶν δὲ προηγωρούντων
καὶ καθελκόντων αὐτὰς ἐπὶ τὰς κινήσεις οὐδαμῶς ἄν τις ἀνάσχοιτο, οὐδὲ
30 τῶν τιμεμένων τῆς κοινῆς λεγομένης ἐνέργειας τὰς μὲν ἀμερεῖς καὶ ἀθρόας
εἶναι, τὰς δὲ ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ γενέσεις, δις καὶ κινήσεις κακεῖσθαι.
οὔτε γάρ ἐν γένοις γένοιτο ἄν τῶν ἀμερῶν καὶ μεριστῶν οὔτε τῶν ἐν τῷ
εἶναι καὶ τῶν ἐν τῷ γίνεσθαι, οὔτ' ἄν η αὐτὴ ἐνέργεια ἀμερής τε εἴη καὶ
διατείνοι ἐπὶ τὰ μεριστά ἀθρόα τε καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι ὑπάρχοι· πάντα γάρ

ταῦτα ἀναιρεῖ τὴν τῶν ὄντων φύσιν καὶ τῆς ἐνέργειας τὴν οὐσίαν οὐ δια- 78
φυλάττει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ ποιεῖν κοινὸν γένος τῶν ποιήσεων καὶ τῶν
πείσεων τὴν κίνησιν ὑπεναντίον ἔστιν τῇ Ἀριστοτέλους δόξῃ τῇ τε ἄλλῃ
καὶ τῇ νῦν ἐν τῇ τῶν κατηγοριῶν διαιρέσει διατεταγμένῃ· οὐκέτι γάρ δύο
5 ἔσονται γένη τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἀλλ' ἐν πρὸ αὐτῶν ἡ κίνησις. πρὸς 15
δὲ τὸ κινεῖσθαι κοινῶς διατείνουσιν τὰ τε ἐν τῷ πάσχειν καὶ τὰ ἐν τῷ
ποιεῖν θεωρούμενα κατὰ κίνησιν, οἷον τὸ περιπατεῖν, καὶ κατὰ σχέσιν, οἷον
τὸ περιβεβλῆσθαι, καθῆσθαι· μικτὰ γάρ ταῦτά ἔστιν ἐκ πάθους καὶ ἐνέργειας,
οὐ τῆς κυρίως, ἀλλὰ τῆς τῷ πάθει συμμεμιγένης. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν
10 ἐνέργειαν ἐπὶ μόνων λέγειν τῶν ποιήσεων ἀνέξετάστως λέγεται· οὔτε γάρ
πᾶσα ἐνέργεια ποίησις, οὐ γάρ δὴ καὶ ἡ νόησις, οὔτε πᾶσα ποίησις ἐνέργεια·
εἰσὶν γάρ τινες καὶ παθητικαὶ ποίησεις".

'Ἐκ δὲ τούτων συνακτέον διτὶ Πλωτίνος καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπὸ τῆς τῶν 20
Στωικῶν συνηθείας εἰς τὴν Ἀριστοτέλους αἰρεσιν μεταφέροντες τὸ κοινὸν B
15 τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν εἶναι τὴν κίνησιν, οὗτοι συγχέουσιν εἰς ταῦτὸν
κίνησιν τε καὶ ἐνέργειαν, καὶ τὴν ποίησιν οὐ τηροῦσιν καθαρὰν ἀπηλλα-
γμένην τοῦ πάθους, εἴπερ μετὰ κινήσεως αὐτὴν ὄρθωσιν, καὶ ἔτι μέντοι τὴν
ἀρχὴν τῆς κινήσεως οὐ τηροῦσιν ἀκίνητον, ὡς Ἀριστοτέλει δοκεῖ. καὶ
25 γάρ καὶ δταν οἱ Στωικοὶ διαφορὰς γενῶν λέγωσιν τὸ ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖσθαι,
ώς ἡ μάχαιρα τὸ τέμνειν ἐκ τῆς οἰκείας ἔχει κατασκευῆς (κατὰ γάρ τὸ 25
σχῆμα καὶ τὸ εἶδος ἡ ποίησις ἐπιτελεῖται), τὸ δὲ οἱ ἑαυτοῦ ἐνέργειν τὴν
κίνησιν, ὡς αἱ φύσεις καὶ αἱ ιατρικαὶ δυνάμεις τὴν ποίησιν ἀπεργάζονται
καταβληθὲν γάρ τὸ σπέρμα ἀναπλοὶ τοὺς οἰκείους λόγους καὶ ἐπισπάται
τὴν παρακειμένην ὥλην καὶ διαμορφοῖ τοὺς ἐν ἑαυτῷ λόγους), ἀλλὰ μὴν
25 καὶ τὸ ἀρ' ἑαυτοῦ ποιεῖν, δὲστι κοινῶς μὲν ἀπὸ ἴδιας ὄρμῆς ποιεῖν,
ἔτερον δὲ ἀπὸ λογικῆς ὄρμῆς, δὲ καὶ πλάττειν καλεῖται, τούτου δὲ ἔτι
εἰδικάτερον τὸ κατὰ ἀρετὴν ἐνέργειν — δταν οὖν ταῦτα διαιρῶνται, τούναν- 30
τίον ἀμάρτημα ποιοῦσιν ἡ ὅπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν πάντα γάρ ταῦτα ὡφ'
ἐν δρεποντα γένος τετάχθαι, διότι ἐν τῷ ποιεῖν ἔστι πάντα, οὐ καλῶς εἰς
30 πολλὰ γένη διακρίνουσιν, διότι πολλαὶ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ, ἀρ' ὅν αἱ ποιήσεις
γίνονται. καὶ ὁ τῆς ἐνέργειας δὲ ὄρος συγκεχυμένος ἔστιν παρ' αὐτοῖς·
διὰ τῆς ἐνέργειας γάρ αὐτὸν ἀποδιδόσιν. καὶ δταν δὲ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν
γένος ποιῶσιν, τοῦτο μὲν καλῶς λέγουσιν· δταν δὲ τὸ κινεῖσθαι περιέχειν
τὸ κινεῖν διατάττωνται, μάχονται πρὸς ἑαυτούς, καὶ γένος τὸ κινεῖσθαι τοῦ 35
κινεῖν ποιοῦντες, διότι περιέχει αὐτό, καὶ οὐ γένος, διότι πρὸς αὐτὸ-

1 οὐ om. L	5 πρὸ] περὶ L	5. 6 πρὸς δὲ A, γρ J ^a L: πῶς δὲ JL in lin., Kv
6 τὰ τε ἐν τῷ(i) πάσχειν καὶ τὰ J e corr., LKv: ἐν τε τῷ(i) πάσχειν καὶ ἐπὶ τὰ J ^a A		
12 ἔστι L	13 συντακτέον L	πλωτίνος, πλω in ras. J καὶ ἄλλοι ἀπὸ
τῶν στ. A	15 πάσχειν καὶ ποιεῖν A	τὰς κινήσεις ν 19 καὶ om. ν
λέγουσι(v) JLA	έαυτοῦ JLA, é postea add. J: αὐτῶν Kv	20 κατὰ ex καὶ corr. J:
καὶ A	21 δὲ] τε ?	έαυτοῦ, é supra A ¹ 23 ἀναπληροῖ Av
οὐκείους L	24 αὐτῶν Kv	26 ἔτερον] ὕδιατερον ? μορφῆς, sed ὄρμῆς
supra A ¹	29 δρεποντα ν, sed δρεποντα in marg. b	ἔστι om. Kv
30 ἔστιν L	32 διὰ—ποιῶσιν (33) om. K	καὶ τὸ πάσχειν A

ἀντιδιαιρεῖται, εἴπερ τὸ μὲν ποιεῖν ἔστι, τὸ δὲ πάσχειν. ¹ καὶ τῆς κινήσεως, 78^a
 φησὶν Ἰάμβλιχος, οὐ καλῶς οἱ Στωικοὶ ἀντιλαμβάνονται λέγοντες τὸ ἀτελὲς
 ἐπὶ τῆς κινήσεως εἰρῆσθαι οὐκ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνέργεια· ἔστιν γὰρ πάντως,
 φασίν, ἐνέργεια, ἀλλ’ ἔχει τὸ πάλιν καὶ πάλιν, οὐκ ἵνα ἀφίκηται εἰς ἐνέρ-
 5 γειαν (ἔστιν γὰρ ἥδη), ἀλλ’ ἵνα ἐργάσηται που ἔτερον, δὲ ἔστι μετ’ αὐτήν”.
 ταῦτα μὲν οἱ Στωικοὶ λέγουσιν. “πῶς δέ, φησὶν Ἰάμβλιχος, δυνατὸν ἀτέ- 40
 λεστον ἐνέργειαν λέγειν, ἡ πάντων ἔστι τελεωτάτη; τίνα δὲ τρόπον ἐν τῷ
 ἐνέργειν ἔστωσα πληθύνεται κατὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν, ὡσπερ τὰ κατ’ ἀριθμὸν Γ
 πριστόντα; ὅλως δὲ ἀτελῆς ἡ κίνησις λέγεται παρὰ τοῖς ἀρχαίνοις οὐ πρὸς ἀντι-
 10 διαστολὴν τῆς ἐνέργειας· οὐδὲ γὰρ ἐνέργεια ἀλλ’ ἐντελέχεια ἀτελῆς εἰρηται,
 ὥντει δὲ η̄ μὲν ἔστιν ἐντελέχεια σύνογχη κατὰ τὸ εἰδὸς τῆς τελειότητος, ἡ δὲ
 ἀπὸ τοῦ δυνάμει κινητοῦ εἰς τὸ εἰδὸς ἀγωγή, ἥτις κίνησις οὖσα ἀτελῆς 45
 ἐντελέχεια λέγεται πρὸς τὴν τῆς τελείας ἐντελέχειας ἀντιδιαιρετολήγν. οἷον δὲ
 μὲν τόρευσις καὶ χαλκεία τοῦ ἀνδριάντος κίνησις καὶ ἀτελῆς ἐντελέχεια, τὸ
 15 δὲ εἰδὸς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς ὁ ἀνδριάς ἡ τελεία ἐντελέχεια. καὶ διὰ τοῦτο
 τὴν κίνησιν δὲ Ἀριστοτέλης ὠρίσατο ἐντελέχειαν τοῦ κινητοῦ ἡ κινητόν,
 τοῦτ’ ἔστιν ἐν ἀτελεῖ ἀεὶ μένουσα ἐντελέχεια, ἥτις κεχώρισται τῆς ἐνέργειας.
 οὐ μὴν οὐδὲ πᾶσα κίνησις ἔστιν ἀτελῆς, ἀλλ’ εἰ ἄρα, ἡ ἀρχὴν ἔχουσα καὶ
 πέρας· διόπερ δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐδαμῶς ἔστιν ἀτελῆς αεὶ ἐν τέλει οὖσα. 50
 20 ταράττει δὲ τὸν παρόντα λόγον τὸ ἐνέργειά συγχεόμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν·
 τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ δυνάμει μεταβάλλον εἰς δὲ ἥδυνατο, τοῦτο ἐνέργειά λέγεται.
 ἄν τε εἰδὸς ἡ ἄν τε πάθος ἄν τε ἡρεμία (οὐ μὲν γὰρ χαλκὸς ἀπὸ τοῦ
 δυνάμει εἰς τὸ ἐνέργειά προιών καὶ γινόμενος ἀνδριάς εἰς εἰδὸς τελειοῦται.
 τὸ δὲ θερμαντὸν δταν θερμανθῆ εἰς πάθος προηλθεν, καὶ τὸ ἐνέργειά τῆς
 25 κινήσεως γίνεται ἡρεμία, | δταν εἰς ταύτην τελειωθῆ), διαφέρει δὲ τὸ 78^aΔ
 ἐνέργειά τῆς ἐνέργειας, καθ’ δσον τὸ μὲν ἐνέργειά πρὸς τὸ δυνάμει ὑφίσταται.
 ἡ δὲ ἐνέργεια καθ’ ἑαυτήν ἔστιν”. εἴποι δὲ ἄν τις οἷμαι, δτι κανὸν πρὸς τὸ
 δυνάμει λέγηται τὸ ἐνέργειά, οὐδὲ τὸ ἐνέργειά κίνησιν ἐμφαίνει, ἀλλὰ τὴν
 τοῦ πρότερον ὅντος ἀτελοῦς τελειότητα.

30 ‘Ο δὲ Πλωτίνος οὐδὲ τὴν κίνησιν ἀτελῆ συγχωρεῖ εἰναι οὐδὲ τελει-
 οῦσθικί φησὶν αὐτήν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐ ἐτοχεῖτο. οἷον τὴν βάσισιν ἐξ ἡ
 ἀρχῆς μὲν εἰναι βαδίσιν· ‘εὶ δὲ ἔστι στάδιον βαδίσαι, οὕπω δὲ ἡν τοῦτο
 διανύσας, οὐ τῆς βαδίσεως οὐδὲ τῆς κινήσεως ἔστιν τὸ ἐλλεῖπον, ἀλλὰ τὴς
 ποσῆς βαδίσεως· βαδίσις γὰρ ἡν καὶ κίνησις ἥδη κανὸν ὄποσηοῦν’. ὁ δὲ

1 ἀντιδιαιρεῖται, ἀντι in ras. J¹

2 οἱ Στωικοὶ] cf. Plot. Enn. VI 1,16

4 φησὶν Α ἔχη K 6 post μὲν add. οὖν Αν, sed cf. in Phys. p. 835,10.

1218,36. 1325,24 D. 6. 7 ἀτέλεστον Κν: ανεστι|| J: ἀνέστιν ΙΑ 8 πληθύνεται Κν, cf.

p. 38,14 et Jambl. De comm. math. sc. 33 p. 96,1 Festa 9 οὐ ΙΑ, det. J: om. ΙΚν

12 ἀναγωγὴν 14 τόρνεσις Λ 16 Ἀριστοτέλης] Phys. Γ 1 p. 201a27 al.

17 ἀεὶ μένουσα (ex μένουσα αεὶ corr. J) ἐντελέχεια ΙΙΑ: ἀεὶ μένουσαν ἐντελέχειαν Κν

18 ἀτελῆς ἔστιν Α 19 ἐν τέλει] ἐντελέχεια Α 20 συγχεόμενον καὶ εἰς Κ

23 γενόμενος ν 25 τὸ] τὰ Α 28 ἀλλὰ καὶ τὴν Κν 30 Πλωτίνος] Enn.

VI 1,16 30. 31 τελεῦσθαι J 31 φησὶν αὐτήν] αὐτὴν σύγχωρεῖ φησὶν Α

33 τὸ ἐλλεῖπον ἔστι K

'Ιάμβιλυχος ὑπαντῶν πρὸς αὐτὸν "οὐγ̄ ἡ κινητόν, φησίν, λαμβάνεις τὸ ἔργον 78^ν τῆς κινήσεως οὐδὲ πρὸς τὴν δύναμιν αὐτὸ συνάπτεις, ἐπεὶ καθὸ κινητὸν οὕπω ἐστὶν δλοιν· οὐδὲ τὴν ἐντελέχειαν οὖν ὡς κινητὸν λαμβάνεις": καὶ λέγει οἶμαι καλῶς· τοιοῦτον γάρ τι δοκεῖ μοι πάσχειν, οἷον εἴ τις καὶ τὸ 10 5 ἀτελὲς αὐτὸ τέλειον λέγοι, δταν ἀτελὲς ἡ, κατὰ τὴν ἀτέλειαν θεωρούμενον· οὗτως δὲ καὶ ἡ κίνησις ἀτελῆς ἐστιν, δτι μέμικται αὐτῆς ἡ φύσις ἐκ τε τοῦ δυνάμει καὶ ἐντελέχεικ, ἐξ ἀρίστου γεγονὸς καὶ ὠρισμένου, ἀμόρφου τε καὶ εἰδούς, καὶ μὴ ὅντος ὅμοιος καὶ ὅντος· ἐξ ὧν δῆλον γίνεται, ὡς οὐδὲν κοινὸν κινήσει πρὸς τὴν καθαρὰν ἐνέργειαν· αὕτη γάρ καθαρά ἐστι 10 πάσῃς ἀπέιρου καὶ ἀρίστου συμμίξεως καὶ ὑπερέχει τῶν τοιούτων.

'Ἐπει δὲ τὴν κίνησιν ἐδόκει τοῖς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου εἰς τὸ ποσὸν 15 ἀνάγειν, βιούεται ὁ Πλωτῖνος εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ἀνάγειν, ἵνα ὡς ἡ ἐνέργεια ἐστιν οὐ ποσὸν, οὗτως καὶ ἡ κίνησις οὐ ποσὴ οὔσα ἀποδειγμῆ. καὶ δτι μὲν ποσὸν ἡ κίνησις, δῆλον, οὐκ ἐκ τοῦ ἐν γρόνῳ εἶναι (τοῦτο 15 γάρ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτῇ ὑπάρχει), ἀλλ' ἐκ τῆς διαστάσεως αὐτῆς καὶ καθὸ ἑτερότης ἦν, ὡς φησὶ Πλάτων, καὶ ἀνομοιότης· μέχρι μὲν γάρ ἐν καὶ ταῦτον ἐστιν, πάντα ἡρεμεῖ· καθὸ δ' ἀν λάβῃ τὴν διαφοράν, κεκίνηται· ἐπεὶ οὖν τὴν μὲν ἡρεμίαν ἔν, τὴν δὲ κίνησιν πολλὰ ἀναγκαῖον εἶναι, ποσὸν 20 ἐστιν ἡ κίνησις. ἐνέργεια δὲ δτι μὲν οὐ πᾶσα κίνησίς ἐστι, πρόδηλον· οὐδὲ γάρ δὴ καὶ ἡ τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἀκίνητος οὔσα· περὶ δὲ τινῶν γεγένηται Ε 25 ζήτησις, εἰ κινήσεις χρὴ λέγειν, οἷον τὴν τε αἰσθησιν καὶ τὴν ψυχῆς νόησιν, ἀς δοκεῖ τισιν οὐκ ἀνεύ μὲν κινήσεως, οὐ μὴν κινήσεις εἶναι, εἴης ἀμέριστοί εἰσιν, ὡς ἐν τοῖς Περὶ ψυχῆς δέδεικται, κίνησις δὲ πᾶσα μεριστή· εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ νῦν ἡ τε αἰσθησις καὶ ἡ νόησις ἐπιτελοῦνται, οὐδὲ οὗτως 30 25 ἀν εἶναι κινήσεις, ἀλλ' ἐνέργειαι ἀν ὀρθότερον καλοῖντο. Μελίσσου δὲ 25 εἰπόντος παντὸς τοῦ γινομένου ἀρχὴν εἶναι, φησὶν 'Αριστοτέλης μὴ ἐπὶ πάντων τῶν γενομένων ἀρχὴν εἶναι τοῦ πράγματος, ἀλλὰ τοῦ χρόνου μὲν εἶναι ἀρχή, οὐκέτι μὴν καὶ τοῦ πράγματος· οὐδέσθιμαι γάρ ἀμρόως μεταβάλλειν, ὡς ἐπὶ τοῦ φωτιζομένου ἀέρος· ἀμρόως γάρ πᾶς φωτίζεται, οὐ μέντοι 35 30 καὶ ἀχρόνως· ἐν γάρ τῇ ἀνατολῇ ἐφωτίσθη, οὐδὲ μέντοι καὶ ἀχρονός ἐστιν ἡ ἀνατολή· οὐ γάρ κατὰ τὸ νῦν ἐστιν, οὐδὲ ὁ φωτισμὸς κατὰ τὸ νῦν, καλὸν ἀμρόως ὁ ἀήρ καὶ οὐ τόδε μετὰ τόδε φωτίζεται. τοῦ τοίνυν 'Αριστοτέλους ἀμρόων οὗτως εἰπόντος μεταβολὴν ὁ Πλωτῖνος 'ει ἀμρόα, φησὶν, 35 35 'Αριστοτέλης τὴν μὲν κατὰ τὸ μεταβάλλειν εἶναι μεταβολήν, τὴν δὲ κατὰ τὸ μεταβεβληκέναι· καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸ μεταβάλλειν κίνησίς ἐστιν, ἡ δὲ

1 ἔσατὸν Α	← 7 ἀμρόσφου Κ	9 κοινὸν] κινητὸν ν	10 ὑπερέχει εκ ὑπάρχει
	δ,		
corr. Ja	11 ἐπει τὴν Α	15 ὑπάρχει αὐτῇ Κν	16 Πλάτων] cf. Parm.
p. 163 A	ἐν] δν Κ	17 καὶ om. L	πάντως ν τὴν bis A
22 εἴτε JA, corr. J	23 ἐστιν L	Περὶ ψυχῆς] B 12 p. 424a27. A 3 p. 407a6 sqq.	
24 καὶ νόησις Α	25 Μελίσσου] fr. 2 Diels	26 φησὶν] Phys. A 3 p. 186a10 sqq.	
27 γενομένων Αν, corr. A	28 μεταβαλεῖν Α	30 ἐφωτίσθη Κ	ἀχρόνως Α
33 εἰπόντος οὗτως L	34 alt. καὶ om. K	post οὖν add. ὁ ΛΑν	

κατὰ τὸ μεταβεβληκέναι ἡγεμία. εἰ μὲν οὖν ἡ κατὰ τὸ μεταβεβληκέναι 78^v πάντως ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ μεταβάλλειν συνίσταται μεταβολὴ καὶ προϋπάρχει μὲν ἡ κατὰ τὸ μεταβάλλειν ἡγίου ἀνατέλλειν μέλλοντος, ἥμιν δὲ ἀνεπται- σθήτως μόνη ἡ κατὰ τὸ μεταβεβληκέναι ἐνίσταται, εἴη ἀν οὐκ ἄνευ βα- μὲν κινήσεως, οὐ μὴν κίνησις ἡ τοῦ φωτισμοῦ ἔνστασις· εἰ δὲ ἐνδέχεται τὴν κατὰ τὸ μεταβεβληκέναι ἐνίστηναι ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν, οὐκ ἀν εἴη κίνησις οὐδὲ μετὰ κινήσεως ἡ τοιαύτη μεταβολὴ ἡ ἐν τῷ μεταβεβληκέναι, ἀλλ’ ἐνέργειαι εἰσιν καὶ οὐχὶ κινήσεις αἱ τοιαῦται μεταβολαῖ.

Ποιλλὰ δὲ τῶν ὑπὸ Ηλιοτίνου περὶ κινήσεως λεγομένων οὐκ ἐφαρμόζει 10 ταῖς κινήσειν. τό τε γάρ ἄχρονον λέγεσθαι κίνησιν μάχεται πρὸς τὴν διάνυσιν αὐτῆς καὶ τὴν διέξοδον, τό τε ἐν ἄχρονῳ αὐτὴν ἄρχεσθαι ποτε τὴν 15 συνέχειαν τῆς φύσεως αὐτῆς ἀναιρεῖ, τό τε νομίζειν πάλιν καὶ πάλιν τὴν Ζ αὐτὴν συμπεραίνεσθαι κίνησιν ἀδύνατον ἐπὶ συνεχοῦς· ἐπὶ γάρ τῶν κατ’ ἡριθμὸν διωρισμένων μόνινον ὀντατὸν μονάδα καὶ ἀλλήρην μονάδα ἐπινοεῖν 20 15 καὶ οὕτως συντάττειν εἰς ταῦτὸ τὸ διωρισμένον πλῆθος· ἐφ’ ὃν δὲ συνέχεια ἔτιν ἀπεριύπατος. οὐκ ἔνεστιν ἐπὶ τούτων ὅπερ διωρισμένον τι πλῆθος εἰς ταῦτὸ συγκεφαλαιοῦσθαι. οὐκ ὁρμῶς δὲ λέγεται καὶ εἰ ἀμφότι γίνεται μεταβολὴ καὶ ἄχρονος, γίνεσθαι καὶ κίνησιν τοιαύτην· εἰ γάρ κατ’ εἰδος 25 γίνονται ἀκίνητοι παρουσίαι εἰδῶν, μεταβολαὶ μὲν ἄχρονοι ἔσονται, κινήσεις 30 δὲ οὐ. ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο ὁρμῶς ὑπολαμβάνουσιν, ως εἰς ἔστιν [6] λόγος τῶν κινήσεων καὶ τῶν ἐνέργειῶν, καὶ εἰ ἄχρονος ἔστιν ἐνέργεια, ἄχρονον εἶναι καὶ κίνησιν ὡσαύτως· καὶ γάρ ἡ μὲν ἐνέργεια κατὰ τὴν ἀκίνητον εἰδούς παρουσίαν καὶ τελείτητα ἔστηκεν ἡ αὐτῆ, ἡ δὲ κίνησις πρόεισιν δεῖ, ἔως ἀν οὐς τὴν ἐντελέχειαν ἀφίκηται. καὶ τὸ ποσὸν δὲ ἐπὶ τῆς κινήσεως οὐ 35 25 κατὰ τὸ πλῆθος τὸ διηρισμημένον ληπτέον (οὐ γάρ ἔχει συνέχειαν τὸ 50 τοιοῦτον), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν διέξοδον, παραπλησίως τῇ διαστάσει τοῦ σώματος. εἰ οὖν ποσὴ ἔστιν ἡ κίνησις, εἰς ὕδιον γένος οὐ δύναται τάττεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως.

Τινῶν δὲ λεγόντων ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἔθετο γένος τὴν κίνησιν καὶ 30 τὴν ἐνέργειαν ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι ταῦτα ὑπὸ τὰ πρὸς τι ἀνάγεται τῷ τὴν μὲν ἐνέργειαν τοῦ δυνάμει | εἶναι ἐνεργητικοῦ, τὴν 79^v A δὲ κίνησιν τοῦ δυνάμει κινητοῦ, καλῶς ὁ Ηλιοτίνος ἀντιλέγων φησὶν ὅτι “τὰ μὲν πρὸς τι αὐτὴ ἡ σχέσις ἐγέννα, ἀλλ’ οὐ τὸ πρὸς ἔτερον μόνον λέγεσθαι· ὅταν δὲ ἡ τις ὑπόστασις, κανέντερου ἢ κανέν πρὸς ἔτερον, τὴν γε 35 πρὸ τοῦ πρὸς τι εἴληχε φύσιν. αὗτη τούτην ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ κίνησις

1 ἡ om. A	2 μεταβολῆς v	4 ἴσταται L	5 post μὴν add. δὲ A
S ἔστιν L	9 πολλαὶ Λ	11 ἔξοδον J, corr. Ja	12 αὐτῆς suprad. A ¹
τε K: γε ecenter	καὶ πάλιν om. v	13 ἐρμεραίνεσθαι A	14 διωρι-
ομένον Ab	δυνατὸν L	15 αὐτὸ Λ	16 τούτου Λ διωρισμένον K
17 εἰ Kv: εἰ ἡ J, corr. J: ἡ Λ	γίνεσθαι Λ	18 ἄχρονος, c ex v corr. J:	
χρόνον Λ	20 ὁ J, Kv: del. J: om. Λ: cf. Bonitz, Ind. Arist. p. 436a II. 34		
22 τὴν] τὸ Λ	30 ὑπὸ τὰ] ὑπὲρ τὸ Λ	32 κινητικοῦ Plot.	Ηλιοτίνος] Επο.
VI 1,17	33 αὗτη v	34 ἡ τις L ¹ : ἡ τις Λ	35 πρὸ om. L εἴληχε
JLK Plot., γε corr. J ¹ : εἴληχε Λν		ἡ ante κίνησις om. Λ	

καὶ ἡ ἔξις, κανὸν ἑτέρου εἰσίν, ἀλλὰ τὸ εἶναι τι πρὸ τοῦ πρός τι καὶ νοεῖσθαι 79·
κανὸν αὐτὰ οὐκ ἀφήρηνται". καὶ δῆλως τὰ μὲν πρός τι κατ' αὐτὴν μόνην 5
Θεωροῦνται τὴν σχέσιν, ὥσπερ ἡ δεξιότης καὶ ἡ ὁμοιότης· τὰ δὲ ἑτέρων
ὅντα οὕτως ὡς τὰ κατὰ μετοχὴν ὑφιστάμενα, ὡς ἐν τῷ κινουμένῳ ἡ κίνησις
5 καὶ ἐν τῷ ἐνεργοῦντι ἡ ἐνέργεια, οὐ τὴν πρός τι σχέσιν παρίστησιν, ἀλλὰ
μετοχὴν τῆς κινήσεως· οἱ δὲ μετοχαὶ οὐκ ἐποίουν τὸ πρός τι, ἐπεὶ οὕτως
ἐνὶ λόγῳ πάντα ἔσται πρός τι.

* * * καὶ μάλιστα οὕτω συνεζευγμένον ὑπὸ αὐτοῦ τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν
διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν σχέσιν, ὡς περὶ ἀμφοτέρων ἔνα ποιήσασθαι λόγον τὸν
10 Ἀριστοτέλη, καὶ εἰ μὴ ὁ τῆς δεκάδος τῶν γενῶν ἀριθμὸς ἀπήγειται ὑπορῆσθαι,
φῆμησαν ἄν τινες, διτὶ εἰς μίαν τὰ δύο ἀνάγει κατηγορίαν. ἡ διτὶ τὸ ὡς
γένος λαμβανόμενον ποιεῖν κατὰ τὴν καθαρῶς ποίησιν ἰστάμενον κεχωρισται
τελέως τοῦ πάσχειν· καὶ γάρ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν παρέλαβεν ὁ Ἀρι-
στοτέλης οὐχ ὡς τὰ δρῦδα παρὰ τοὺς Στωικοὺς λεγόμενα, ἀπερ ὡς εἰς ἕτερον
15 ῥέπουσαν ἔχει τὴν κίνησιν, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν πρωτουργὸν αἵτιαν τῆς
κινήσεως, ἤτις ἐν αὐτῷ τῷ εἴδει τῆς θερμότητος καὶ ψυχρότητος προσοπάρχει·
οὕτω γάρ καὶ καθαρῶς ποίησις ἔσται κεχωρισμένη πάντῃ τοῦ πάσχειν. ἀλλὰ 20
οὐδὲ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι ταῦτα ἔστιν ἀπερ ὅπτια καλοῦσιν
κατὰ τὴν πρὸς τὸ θερμαῖνον σχέσιν θεωρούμενα· ἀλλὰ σημαίνεσθαι μὲν
25 καὶ τοιαῦτά τινα ἀπὸ τῶν φωνῶν τούτων οὐκ ἀντείποιμεν, οὐ μὴν
ταῦτα γε εἶναι τὰ ἐν τῷ πάσχειν ὑπὸ Ἀριστοτέλους τιθέμενα. ὡς γάρ
ἔστιν καθαρὰ ποίησις ἀλλη παρὰ τὴν ῥέπουσαν εἰς τὸ πάσχον καὶ ἀμικτὸς
πάντῃ πρὸς αὐτὴν, οὕτως ἔστιν καὶ καθαρὰ πεῖσις τὴν ἐν τῷ πάσχοντι
μόνην πεῖσιν περιειληφυῖα, μήτε ἀναφορᾶς μήτε σχέσεως μήτε συζεύξεως 30
25 πρὸς τὴν ποίησιν ἐφαπτομένη, ὥστε οὐδὲ δρῦδα οὐδὲ ὅπτια ταῦτα ἔστιν,
ώς τοῖς Στωικοῖς καλεῖν ἔθος. ἐφ' ὧν γάρ οὐκ ἔστιν τὸ πάθος ἀπολελυ-
μένον τῆς πρὸς τὸ ποιοῦν σχέσεως, ἐπὶ τούτων καὶ τὰ δρῦδα καὶ τὰ ὅπτια
εἰκότως ἐνομίζετο, τὰ μὲν τὴν ἐνέργειαν εἰς ἕτερον συντάττοντα, τὰ δὲ ὅφ'
ἕτερου τὴν κίνησιν ἐν τῷ πάσχοντι συναρμόζοντα καὶ ἀναφέροντα αὐτὴν
30 πρὸς ἕτερον· ἀπερ εἰ καὶ τῷ ὅντι ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἔστι γε ἀπλᾶ καὶ ἀμικτα
καὶ πρῶτα γένη καὶ κανὸν ἔαυτὰ ὑφεστηκότα καὶ μὴ ἐν ἀλλήλοις ἔχοντα τὸ
εἶναι. καὶ τοῦτο γάρ δρῦδῶς λέγεται, ὡς οὐ τοῖς κατηγορήμασιν πρώτοις
δεῖ προσεῖναι τὸ πρός τι εἶναι, ἀλλὰ τοῖς συνυφισταμένοις πῶς ἔχουσιν,
οἷον τῷ κάροντι καὶ τύπτοντι· οὔτος γάρ ἔστιν ὁ τόνδε τύπτων καὶ τόνδε

1 καὶ ἡ ἔξις δὲ ἑτέρου οὖσα οὐκ ἀφήρηται τοῦ πρὸ τοῦ πρός τι εἶναι τε καὶ νοεῖσθαι καθ'	αὐτὰ Plot.	ἔστιν L	τὸ] τοῦ v	2 αὐτὸν K	ἀφήρηται A
3 θεωρεῖται v	alt. ἡ om. Α	4 τὰ om. Kv	ώσπερ ἐν A		
6 αἱ μετοχαὶ δὲ A	7 ἔστι v	8 lacunam agnoven b, desiderantur haec fere:			
7 Ἄλλὰ διὰ τέ, φασίν, δ Ἀριστοτέλης οὐχ ἐν ἔθετο γένος τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν;		τὸ ποιεῖν			
8 ὁμ. A	9 ὡς περὶ ex	corr. J¹: ὥσπερ A	10 ἀριστοτέλην Kv: comp.		
anc. LΔ	διηρεῖσθαι v	14 ὥπερ libri: corr. b	18 τὸ scripsi: τοῦ libri		
ταῦτα A	19 θερμὸν Α	21 τιθέμενοι K	ώς] οὐ K	23 ποίησις A	
24 μόνον v	πεῖσιν, εἰ e corr. J¹	30 οὐκ ἔστι] οὐκέτι Kv		31 αὐτὰ A	
ἄλλοις Kv	34 οὕτως J: οὕτως A		τόνδε κάρων καὶ τόνδε τύπτων A		

χάινον ἐπεὶ γάρ ἐν συνθέσει πώς ἔστιν ὁ τύπτων μετὰ τοῦ ὑποκειμένου νοού- 79r
μενος, καὶ ἡ ποίησις αὐτοῦ τὸ σύμμικτόν πως ἐμφαίνει καὶ τὸ ἔχον πως πρὸς
ἔτερον. τὸ μέντοι ποιεῖν, ἐπειδὴ καθαρὸς μόνη τῇ ἐνεργείᾳ συνέζευκται,
οὐδὲ τοῦτο κατ' αὐτὴν ἵσταται μόνην καθαρῶς, καὶ τὸ μὲν οὕτε σχέσεως 30
οὕτε μίξεως τῆς πρὸς τὸ πάσχον ἀναπίμπλαται· καὶ γάρ μᾶλιστα μὲν οὐδὲ
ἔστιν ἐν τοῖς κατηγορήμασιν τὰ πρὸς τι, εἰ δὲ ἄρα τις αὐτὸν μέχρις ἐπι-
νοίας λαμβάνει, ὡς δεύτερον νοεῖται· αὐτοὶ μὲν γάρ οἱ πῶς ἔχοντες κατὰ
πρῶτον εἰεν ἀν πρὸς τι, ἔτερον δὲ τρόπον κατὰ δευτέραν αἰτίαν καὶ τὰ
κατηγορήματα τοιαῦτα ἐπινοεῖται. κἀκεῖνο δὲ καλῶς εἰρηται, ὡς τὰ μὲν
10 πρὸς τι μόνη ἡ σχέσις ὑφίστησιν, τὸ δὲ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχει τινὰς
ἰδίας φύσεις, παρ' ἀς, εἴπερ ἄρα, τὰ πρὸς τι πως δεύτερον ἐπινοεῖται·
διόπερ οὐκ ἔξισταται ἡς ἔχει ἐκάτερον καθ' ἔαυτὸν ἰδίας κατηγορίας. 35

'Αλλὰ διὰ τί, φασίν, οὐχ ἐν μὲν γένος τὸ κινεῖσθαι, εἰδὴ δὲ τούτου
δύο, τὸ κινεῖν, διπερ ταῦτον ἔστιν τῷ ποιεῖν, καὶ τὸ διμωνύμως τῷ γένει
15 κινεῖσθαι λεγόμενον, ἐν ᾧ τὸ πάσχειν, ωστε μίαν κατηγορίαν εἶναι τοῦ
κινεῖσθαι, ἀλλὰ μὴ δύο, τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν; λύσις δὲ τούτου καὶ πρόσθεν
μὲν ἐπενέψυχη διὰ πλειόνων καὶ νῦν δὲ λεγέσθιον ὅτι ἐν τῷ κινεῖσθαι οὐ
περιέχεται τὸ ποιεῖν εἰ τις τὰς καθαρὰς λαμβάνει ποιήσεις, μόνον δὲ τὸ 40
πάσχειν περιείληπται· οὐ δύναται οὖν γένος εἶναι τὸ κινεῖσθαι τῶν ποιή-
20 σεων, ὃν οὐδὲ δλῶς ἐν τῷ εἶναι κατηγορεῖται. ἡ μὲν γάρ κινήσις ἐτεροιώθει Γ
τινὶ καὶ μεταβολῇ σύνεστιν, ἡ δὲ ποίησις ἡ καθαρά, ἡς καὶ ἀντιδιαιρεῖται
πρὸς τὸ πάσχειν ὡς μηδὲν ἔχουσα κοινὸν πρὸς αὐτήν, ἀπαθής ἔστιν καὶ
ἄτρεπτος καὶ ἀμετάβλητος· ποιεῖ οὖν μόνως οὐδὲν αὐτὴν εἰσδεχομένη
πάθος, ἀκινήτως ἄρα ποιήσει· οὐκ ἄρα ἐν τῷ κινεῖσθαι ἔστιν τὸ πρώτως
25 ποιεῖν ὡς ἐν γένει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ μὴ κινεῖσθαι. αὕτη μὲν οὖν ἀκριβῆς 45
λύσις τῆς ἐντάσεως· εἰ δέ τις τὸ ποιεῖν διατείνοι καὶ ἐπὶ τὰς κινήσεις,
λεγέσθι ὡς κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τῆς κινήσεως ὑφίσταται τὸ κινεῖσθαι,
τοιοῦτον δὲ ὃν οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἐνεργειῶν τάττεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ μόνων
δισαὶ κινήσειν ἥσαν αἱ αὐταί. τὸ μέντοι ποιεῖν οὐ κινήσεως μόνον, ἀλλὰ
30 καὶ ἐνεργειῶν ἥν περιληπτικόν· οἰκείως οὖν ἔθετο αὐτὸν εἰς γένους ἴδιου
θέσιν, οἰκεῖον ὑπάρχον τῶν τε ἐνεργειῶν, ἀς οὐ περιεῖχεν τὸ κινεῖσθαι,
καὶ κινήσεων δραστικῶν κεχωρισμένων παντελῶς ἀπὸ πείσεων, διὸ ἀκο- 50
λούθως ἐτερον ἔθετο γένος τὸ ποιεῖν τοῦ πάσχειν· τὸ δὲ κινεῖσθαι μηδὲ
δλῶς εἶναι ἐπ' αὐτοῖς γένος, οὐκ ὅτι οὐδὲ δλῶς λέγεται ἐπὶ τῶν ποιήσεων
35 τὸ κινεῖσθαι, ὡς ἡ πρώτη λύσις ἐβούλετο ἀπολογίζεσθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ
ποιεῖν περιείχειν καὶ τὰς κατ' ἐνέργειαν κινήσεις, αἵτινες οὐ περιέχονται
ἐν τῷ κινεῖσθαι.

1 ἔστιν] ἔχει Κν	1. 2 νοούμενος] ὀνόματος Κν	2 συμπτόν Λ	3 post
συνέζευκται add. καὶ Λ
7 λαμβάνη Λ	4 τὸ] ὁ Λ	5 τῆς in ras. J: ὁ Λ	6 τὰ] τὸ ?
16 τὸ ποιεῖν JLΛ: τοῦ ποιεῖν Κν	11 δεύτερα Κν	13 φρέσι Λ	14 τὸ ποιεῖν ΙΑ, corr. L ¹
nescio cur	τὸ κινεῖσθαι om. K	πρόσθεν] p. 302,10 sqq.	19 δυνατὸν Brandis
αὐτὴ Λ: δύδεν αὐτη J: οὐδὲν αὐτη LK: αὕτη οὐδὲν ν	τῶν om. L	22 malim αὐτά	23 οὐδὲν
30 οἰκείον Λ	εἰς] ἐκ Λ	33 ἔτερον bis Λ	τοῦ] τὸ Λ

‘Υπομνήσεις δ’ ἂν τις τὸ δύο εἶναι γένη τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν | καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ παντὶ φύσεως. εἰ γάρ τὸ μὲν γεννᾷ, τὸ δὲ ὑπο- 79^v Δ δέχεται τὴν γένεσιν, καὶ τὸ μέν ἔστι δραστικόν, τὸ δὲ παθητικόν, ἐξ ἀνάγκης δεῖται ταῖς ἀρχαῖς ὅμολογουμένως καὶ τὰ γένη εἶναι διττά. καὶ ἐπεὶ πανταχοῦ 5 τὸ ἄμικτον τοῦ μικτοῦ προηγεῖται, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ καθαρῶς ποιεῖν καὶ πάσχειν τοῦ μικτοῦ τῆς κινήσεως γένους προϋπάρχει· αὕτη γάρ [ἥ] ὑπὸ ἄλλου γνομένη εἰς ἄλλο ποιεῖ, καὶ εἰπερ εἴη γένος, ἐν τοῖς μετέχουσι καὶ 10 μικτοῖς ἔσται τὰ γένη, ὅπερ ἀτοπον. πολλὰ μέντοι τῶν ποιούντων καὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ δύο ἀρχάς, τὴν τε παθητικὴν καὶ τὴν δραστικὴν, εἰς μίαν 15 πολλαχοῦ συμπίπτειν φύσιν, ἐπεὶ καθαρῶς γε διορίζοντι τὰ πράγματα οὔτε τὸ ποιοῦν ἢ ποιεῖ καὶ πάσχει οὔτε τὸ πάσχον ἢ πάσχει ποιεῖ. διὸ τὰ μὲν πρῶτα τῶν αἰτίων ἀκίνητά ἔστιν ὡν κινήσεων αἰτία γίνεται, τινὰ δὲ τῶν ἑκῆς κινοῦντα καὶ κινεῖται ὑπὸ τοῦ ἀμφοτέρας ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς τὰς 20 ἀρχὰς καὶ εἶναι μέν τι αὐτῶν κινοῦν, εἶναι δὲ καὶ κινούμενον ἔτερον, καὶ 15 οὗτως τὸ ὅλον κινεῖν καὶ κινεῖσθαι δοκεῖ. περισπῆ δὲ τοὺς πολλοὺς εἰς τὸ καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν κινήσεις τίθεσθαι τὸ νομίζειν ὥσεσι καὶ μογλείσις τὰς ποιήσεις γίνεσθαι, ἀλλὰ μὴ ὡς τοῖς παλαιοῖς ἐδόκει τῇ δραστηρίᾳ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιτηδειότητι τοῦ ποιούντος καὶ πάσχοντος. τὰ γάρ ὠθοῦντα καὶ ἔλκοντα καὶ τὰ τοιαῦτα σύμμικτά ἔστιν ἔκ τε τοῦ 25 ποιεῖν ἔκ τε τοῦ πάσχειν εἴτε οὖν τὴν αἰτίαν τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν εἴτε τὴν μορφὴν διακρίνοι τις ὡς ἔτεραν, οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται κοινὸν γένος. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας δείκνυται ὅτι καὶ τὸ νοεῖσθαι καὶ τὸ ὄρασθαι τῆς τοῦ ποιεῖν ἔστι κατηγορίας, ἀλλ’ οὐ τῆς τοῦ πάσχειν. οὐ γάρ πάσχει τι τὸ νοητὸν εἰς νόησιν, ἀλλ’ ἔστιν τὸ νοεῖσθαι τὸ νόησιν 30 ποιεῖν καὶ τὸ ὄρασθαι τὸ ὄρασιν, τῆς λέξεως τὸ σχῆμα μόνον ἔχούσης τοῦ πάσχειν. δεῖ οὖν μὴ εἰς τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἀφορᾶν, ἀλλ’ εἰς τὰ πράγματα. καὶ γάρ τινὰ μέν ἔστιν καὶ τῷ πράγματι καὶ τῷ σχήματι τῆς 35 λέξεως τὸ ποιεῖν ἔχοντα, ὡς τὸ ἴατρεύειν· τινὰ δὲ τῷ μὲν πράγματι ποιητικά ἔστιν, τῷ δὲ σχήματι τῆς λέξεως παθητικά, ὡς τὸ νοεῖσθαι καὶ 40 τὸ ὄρασθαι (τυποῦν γάρ ἔστιν τοῦτο, τὸ δὲ τυποῦν ποιεῖν). τινὰ δὲ ἀνάπαιν, ὡς τὸ ὄραν καὶ νοεῖν (τυποῦσθαι γάρ ἔστιν, τὸ δὲ τυποῦσθαι πάσχειν). ἐπιστάσεως δὲ ἀξιον, μήποτε τὸ νοεῖν καὶ τὸ ὄραν οὐκ ἔστιν πάσχειν μόνον καὶ τυποῦσθαι, ἀλλ’ ἔχει τινὰ καὶ ἐνδοθεν ἀνεγειρομένην ἐνέργειαν, καθ’ ἣν ἡ ἀντίληψις γίνεται. καὶ οὐδὲν οἷμαι θαυμαστόν, εἰ 45 35 συμμιγές τι ἐπὶ τούτων συμβαίνει· καὶ γάρ ἀκόλουθον τὰ μὲν ποιεῖν μόνως, τὰ δὲ πάσχειν μόνως, τὰ δὲ ποιεῖν ἀμα καὶ πάσχειν, ὥσπερ τὸ νοεῖν καὶ τὸ ὄραν.

Πάλιν δὲ ὁ Πλωτῖνος “ἐπισκεπτέον, φησίν, εἰ ἐν τῷ ποιεῖν τὰς μὲν

2 τῷ ομ. K 4 δεῖ JLA: δεῖται Kν 6 προϋπάρχειν K ἡ induxi: ομ.
Paraphr. p. 60,29 II. 8 μικτοῖς scripsi: ἀμίκτοις libri 10 συμπίπτει L
διορίζονται Kν 13 καὶ supra J¹ ἀπὸ Λ τὰς ομ. v 20 post ποιεῖν
(pr.) add. καὶ A 21 διακρίνοι τις] διακρίνονται K αὐτῆς v 22 δὲ ομ. A
31 τυποῦσθαι γάρ—νοεῖν (32) ομ. K 34 εἰ] εἰς K 38 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,18

ἐνεργείας φήσουσιν, τὰς δὲ κινήσεις, *(τὰς μὲν ἐνεργείας λέγοντες είναι τὰς 79^η ἀλλρίας, τὰς δὲ κινήσεις)*, οἷον τὸ τέμνειν· *(ἐν χρόνῳ γάρ τὸ τέρνειν)*· ἡ πᾶσα ποίησις κινήσεις ἔστιν ἡ μετὰ κινήσεως, καὶ εἰ πάσας τὰς ποίησις πρὸς τὸ πάσχειν ἡ τινας καὶ ἀπολύτους, οἷον τὸ βαδίζειν καὶ τὸ λέγειν, 5 καὶ εἰ τὰς μὲν πρὸς τὸ πάσχειν πάσας κινήσεις, τὰς δὲ ἀπολύτους ἐνεργείας, 30 ἡ ἐν ἐκατέρης ἐκάτερον· τὸ γοῦν βαδίζειν ἀπολελυμένον κίνησιν ἀν πάντες εἴποιεν, τὸ δὲ νοεῖν, καίτοι ἔχον πάσχον τὸ νοούμενον, ἐνέργειαν οἷμαι ῥητέον⁹. τούτων δὲ πρὸς τὸ πρῶτον ῥῆτεόν διτι τὸ πᾶσαν ποίησιν κινήσιν είναι ἡ μετὰ κινήσεως οὐκ ἐγκριτέον, ἀλλὰ τούναντίον τὸ ποιοῦν ἡ ποιεῖ 10 καὶ τὴν καθαρὰν ἐνέργειαν ἔχει οὐδὲ δλως κινεῖσθαι, ὥστε ἐν τῷ ποιεῖν οὐ δεῖ τὰς μὲν ἐνεργείας λέγειν, τὰς δὲ κινήσεις δλως γάρ οὐκ εἰσιν ἐν τῷ ποιεῖν αἱ κινήσεις διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας. ἀλλ’ οὐδὲ τὰς ἀθρόας ἀπλῶς 35 φήσοιεν ἐνεργείας είναι, καθ’ ἵσον εἰσὶν ἀθρόαι, διότι τὸ ἀθρόον καὶ τὸν μεταβολῶν ἦν ἴδιον, καὶ οὐδέποτε ταύτῃ ἀντιδιαιρεῖται ἐνέργεια πρὸς 15 κινήσιν, διότι ἡ μὲν ἀθρόα ἔστιν, ἡ δὲ ἐν χρόνῳ, ἀλλ’ ἄλλαις τισὶν διαφοραῖς. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον τὸ εἰ πᾶσαι πρὸς τὸ πάσχειν αἱ ποίησις 20 ἡ τινές εἰσιν καὶ ἀπόλυτοι, δυνατὸν λέγειν διτι οὐκ ἐκεῖνο τὸ ποιεῖν τὸ ἀντιτατόμενον τῷ πάσχειν ὡς γένος τέμεικεν ὁ Ἀριστοτέλης, ἀλλὰ τὸ κοινότερον καὶ ἵσον τῷ ἐνέργειν καὶ ἐξ αὐτοῦ ποιεῖν, ὥστε ὑποπίπτειν καὶ 40 25 τὸ περιπατεῖν καὶ τὸ καθησθαι καὶ πάντα τὰ ἀπόλυτα, ὑποπίπτειν δὲ καὶ τὸ ἀντιτεταγμένον τῷ πάσχειν, καθὸ τὸ μὲν ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ ἐν ἑτέρῳ τὴν τῆς κινήσεως ἀρχὴν ἔχει καὶ αἰτίαν. ἔστιν δὲ καὶ τοῦτο λέγειν, ὡς τὸ μὲν ἀντιτατόμενον πρὸς τὸ πάσχειν καὶ λεγόμενον ὡρὸν ὑπὸ τῶν Στωικῶν οὐκ εἰληπται νῦν, ἀλλὰ τὸ κοινόν, τὸ δὲ ἀντιτεταγμένον ἐν τοῖς παρα- 30 35 δείγμασιν εἰληπται ὡς σαφέστερον ἵσως· δημοίως δὲ καὶ τὸ πάσχειν οὐχὶ τὸ ὅπιον λεγόμενον τὸ πρὸς τὸ ποιοῦν, ἀλλὰ τὸ κοινόν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον τοῦ ποιεῖν γένος καθαρὸν τίθεσθαι καὶ μηδεμίαν 40 45 ἔχον πρὸς τὸ πάσχον συμπλοκήν· οὕτω γάρ καθαρὰν νοεῖσθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνέργειαν. εἰ δέ τις καὶ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν 50 55 βούλοιτο λαμβάνειν, ἀποδεκτέον καὶ τοῦτο οὐ κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ κατ’ ἴδιαν ἐκατέρου ὑπόστασιν, ητις ἐν ἐκατέρῳ οὖσα προσλαμβάνει ἐκ δευτέρου τὸν τῆς ἐναντιώσεως λάγον. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔστιν εὐδιόριστον διὰ τὴν ἐν

1 τὰς μὲν —κινήσεις addidi ex Plotino (cf. v. 12): καὶ τὰς μὲν ἐνεργείας ἀθρόας γίνεσθαι, τὰς δὲ κινήσεις add. b ex Ficino qui sic vertit: *et actus simul totos expleri, motus autem*
 2 ἐν χρόνῳ γάρ τὸ τέμνειν addidi ex Plotino (cf. v. 15): τὸ γάρ τέμνειν ἐν χρόνῳ καταγίνεται
 add. b (*dividere namque versatur in tempore Ficinus*) 2. 3 ἡ πᾶσας κινήσεις ἡ Plot.
 3 post ποίησις add. καὶ ν . κινήσεως] κίνησιν K τὰς ποίησις post πάσχειν
 Plot. 5 ἐνεργίας Λ 6 post ἀπολελυμένον add. δν Plot. πάντες om. Plot.
 7 εἴποιεν Λ καίτοι—νοούμενον] οὐκ ἔχον τὸ πάσχον καὶ αὐτὸ Plot. ἐνέργεια K
 8 ῥητέον (pr.) om. Plot. ῥητέον (post πρῶτον) om. Kv τὸ (alt.) supra Ja
 9 ἡ L 11 ἐνεργεία K ἔστιν L 13 ἔστιν L 16 κινήσεις A
 17 ἔστι L 18 τῷ τὸ Λ 21 αὐτῷ J: αὐτῷ L: ἐκατόν ΚΛν 22 ἔχει ἀρχὴν Λ
 24 οὐχ² Λ ἀντιτατόμενον Kv 27 πρῶτο Λ 28 πρὸς τὸ πάσχον ἔχον Λ
 καθαρῶς Λ 29 αὐτοῦ ν 30 ἀποδεικτέον JLKΛν: corr. b

πολλοῖς τῶν δύο ἀρχῶν μίξιν· τὸ οὖν βαδίζειν μέμικται ἐκ τε κινήσεως ⁵⁰
καὶ ἐνεργείας, ἵσως δὲ καὶ τὸ νοεῖν ἐκ τε τοῦ πάσχειν καὶ τοῦ ἐνεργεῖν,
καὶ διὰ τοῦτο οὐ ῥάδιον ἀποφαίνεσθαι ἐν ποιῷ γένει τὰ προτεινόμενα.

ἀλλὰ καθόλου διαιρετέον πρώτας μὲν ποιήσεις τὰς καθαρὰς καὶ ἀμίκτους
⁵ λέγοντας, δευτέρας δὲ τὰς ἀπ' ἔκεινων εἰς τὰ σύμμικτα γένη· τούτων δὲ
εἶναι πλείονας διαφοράς· τὰ μὲν γάρ αὐτῶν | πρὸς τὸ πάσχειν, τὰ δὲ πρὸς ^{80r}
ἄλλα τινὰ συμπέπλεκται, καὶ τὰ μὲν ἐπικρατεῖ κατὰ τὴν ἐξ ἑαυτῶν ἐνέρ-
γειαν, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν συμμιγνυμένων ἐπικρατεῖται, τὰ δὲ ἄλλως
ποικιλῶς συνυφαίνεται.

10 Τοιαῦτα δὲ πρὸς τὸν Πλωτεῖνον ἀντιδιαταξάμενος ὁ Ἰάμβλιχος “τεχνι-
κώτερον, φησίν, ἐστὶν πρότερον διειλέσθαι τὴν ἰδιότητα τούτων τῶν γενῶν,
τοῦ τε ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν, καὶ τὴν διαφορὰν αὐτῶν τὴν πρὸς ἄλληλα ⁵
ἐπιδεῖξαι· ἀπὸ γάρ τούτου φανήσεται καὶ τίνα ὑποτάττειν αὐτοῖς δεῖ καὶ
ποῖα τὰ μεταξὺ αὐτῶν ἐστι σύμμικτα”. εἰ δὲ δεῖ πρὸ τῶν Ἰάμβλιχου τὰ
15 Ἀρχύτου παραμέσθαι, ήσα ἐκεῖνος ἴδια τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀνέγραψεν
(καὶ γάρ καὶ Ἰάμβλιχος ἐκεῖνα ἐπεξήγειται), γράφει τοίνυν ὁ Ἀρχύτας
οὕτως· “τῶ δὲ ποιεύντος ἴδιόν ἐστιν τὸ ἐν αὐτῷ τὸν αἰτίαν ἔχειν τᾶς
κινάσιος, τῶ δὲ ποιωμένω καὶ τῶ πάσχοντος τὸ ἐν ἐτέρῳ. ὁ μὲν γάρ
ἀνδριαντοποιὸς ἐν ἑαυτῷ τὸν αἰτίαν ἔχει τῷ ποιεῖν τὸν ἀνδριάντα, ὁ δὲ ¹⁰
20 χαλκὸς τῷ ποιεῖσθαι ἐν αὐτῷ τε καὶ τῷ ἀνδριαντοποιῷ. καὶ ἐπὶ τῶν
παθέων δὲ τὰς ψυχᾶς ὁ αὐτὸς λόγος· ὁ γάρ θυμὸς ἐφ' ἐτέρῳ τινὶ πέφυκεν
ἀνεγέρθεσθαι καὶ ὡφ' ἐτέρῳ τινὸς ἔξωθεν ἐρεθίζεσθαι, οἷον διτριχίας,
ἀτιμίας, ὅρμιος, ὁ δὲ ταῦτα δρῶν ἐν ἑαυτῷ τὸν αἰτίαν ἔχει τῷ ταῦτα
δρᾶν”. ταῦτα τοίνυν ἐξηγούμενος ὁ Ἰάμβλιχος φησι τὸ ποιεῖν ἐν ἑαυτῷ
25 ἔχειν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας, τὸ δὲ πάσχειν τὴν τῆς κινήσεως ἐν ἐτέρῳ
καὶ ἐν ἑαυτῷ, ὡς ὁ χαλκὸς ἐν ἑαυτῷ καὶ τῷ ἀνδριαντοποιῷ, διότι καὶ ἴδιαν ¹⁵
τινὰ ἔχει βεβαιότητα τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας τὸ πάσχειν καὶ οὐχ ὅλον ἐξήρτηται
ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος. καὶ λοιπὸν τὰς πρὸς τὸν λόγον ἐνστάσεις ἐπάγει.
καὶ γάρ “ἀντιλέγουσι, φησί, τινές, ὡς καὶ τοῦ ποιεῖν τινά ἐστιν ἐν ἐτέρῳ
30 ἔχοντα τὴν αἰτίαν, οἷον τὸ νοεῖν· ἢ εἰ μὴ τὸ νοεῖν τις ἐν τῷ ποιεῖν τιθείη,
ἄλλὰ τὸ νοεῖσθαι ὡς τοῦ νοεῖν ἐν τῷ πάσχειν ὄντος, οὐδὲ οὕτως τὸ
νοεῖσθαι τὴν πᾶσαν αἰτίαν παρέχει τῷ νοοῦντι τοῦ κινεῖσθαι. ἢ οὐ τοιοῦτος ¹⁹
ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κοινωνίας, οἷον ὑπολαμβάνουσιν οἱ ἀποροῦντες, ἐπί τε

5 λέγοντες Kv 7 συμπλέκεται Kv 8 alt. τῶν οὐ. L 10 ἀντιταξάμενος ν
11 τῶν γενῶν τούτων ν 12 τοῦ post καὶ οὐ. A 15 ἀρχύτα K 16 ὁ Ἰάμ-
βλιχος ν [Ἀρχύτας] fr. 41 H., cf. Par. p. 59,33 H. 17 τῶ δὲ JLAv, τῶδε J, sed
ou supra L¹: τοῦδε K ποιέοντι A ἐν L αὐτῷ(i) JLKAv, cf. p. 315,24
τὰν] τὴν A ἔχον A: εἶχε K 17. 18 τᾶς κινάσιος Jv, utrobique τῇ supra J¹: τὰς
κινάσιος LA: τὰς κινήσιος K 18 πάσχοντι Kv 19 τὰν] τὴν A ἔχοι L τῶ
JLAv, ou supra J¹L¹: τοῦ, sed ὡ supra K 20 τῶ, ou supra JLK, post τῶ littera
erasa in J αὐτῷ J: αὐτῷ LA: ἑαυτῷ Kv τε οὐ. A 21 τὰς KA ψυχᾶς K
et fort. A 22 ἐτέρου Λ 23 ἐν] ἐ sic L αὐτῷ Α τὰν] τὴν A τῶ JLAv,
ou supra JaL¹: τοῦ, sed ὡ supra K 26 post alt. καὶ add. ἐν A 27 βεβαιοτάτην K
malim πάσχον 28 ἐπάγει ἐνστάσεις Kv 29 τινές φησι A 30 οἷον τοῦ A
τιθῆ, sed ειη supra A¹ 31 ἄλλὰ τοῦ ν. A 32 τοῦ in marg. b: τῶ(i) JLKAv

τοῦ νοῦ καὶ τοῦ νογτοῦ.” ἀλλ’ ἄρα ἐκεῖνος μὲν τῆς περὶ νοῦ θεωρίας 80· οἰκεῖος, λυτέον δὲ τὴν ἀπορίαν συμμέτρως τοῖς προκειμένοις λέγοντας, ώς Β οἴμαι, θτὶ ὁ μὲν Ἀρχύτας τὰς καθαρὰς ποιήσεις καὶ πείσεις ἀπελογίσατο, τὸ δὲ νοεῖν κἄν ἔστι τι πάσχειν, ἀλλ’ ἔχει τινὰ ἔνδοιθεν ἐγειρομένην ἐνέρ- 5 γειαν, ὥσπερ τὸ ὄρδαν καὶ ὅλως τὸ γινώσκειν, καὶ οὐκ ἔδει ἀπὸ τούτων τῶν συμμεμιγμένων προσάγειν τῷ λόγῳ τὴν ἔνστασιν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρέγεσθαι καὶ ὄρυαν τὴν αὐτὴν ἀπορίαν προσάγουσιν, ώς ἄρα ταῦτα ἐν αὐτοῖς μὲν ἔχει τὴν αἰτίαν τῆς κινήσεως, οὐ πάντη δὲ καθαρεύει τῆς 25 παρ’ ἄλλου καὶ ἔξωθεν προκαταρχούσης αἰτίας. ταύτην δὲ λύων τὴν ἀπορίαν 10 ὁ Ἰάμβλιχος φησιν θτὶ “οὐκ ἔστιν ἀπλᾶ τὰ ὄρμῶντα καὶ ὀρεγόμενα· σύνθετα δὲ ὄντα οὔτε τὴν αἰτίαν τοῦ ἐνεργεῖν καὶ διὰ ἔχει οὐδὲ κυρίως ἀφ’ ἑαυτῶν, ἐκ μέρους δέ τινος τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ δυνάμεως ὠρμηται εἰς τὰς ποιήσεις. θδεν καὶ συνεργείας ἀπὸ τῶν ἔξωθεν δεῖται, ἢ προκαταρ- 15 χούσης ἢ συμβαλλομένης, κινήσεώς τε παθητικῆς μεταλαμβάνει, περὶ ἄλλο 30 μὲν γενομένης (λέγω δὲ τὸ σύνθετον ζῷον), ἀπ’ ἄλλου δὲ ἐνδιδομένης (λέγω δὲ τῆς αἰτίας τῶν ἐνεργειῶν δυνάμεως). διὸ οὐδὲ ποίησίς ἔστιν αὕτη καθαρὰ οὐδὲ πάθος μόνον, οὐδὲ ἀπὸ ταύτης ἐνίστασθαι δεῖ πρὸς τὸν ἀποδοθέντα λόγον περὶ τοῦ ποιεῖν τὸν λέγοντα τὴν αἰτίαν αὐτῷ παρεῖναι τοῦ ἐνεργεῖν ἀφ’ ἑαυτοῦ· μόνον δὲ δεῖ, φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, προστιθέναι 20 τὸ κυρίως καὶ πρώτως ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ ἀφ’ ὅλου ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν παρεχό- μενον καὶ μόνως ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἔχον καὶ αὐτοτελῶς εἰς τὰ διὰ αὐτὴν 25 προϊέμενον”. δῆλον δὲ θτὶ σαφέστερος μὲν ὁ λόγος οὗτως ἔσται διὰ τῆς προσμήκης, καὶ Ἀρχύτας δὲ ἐν βραχεῖ λόγῳ πάντα ταῦτα ἐνεδείξατο· τὸ γάρ “ἐν ἑαυτῷ” ως ἐν διῃρετέονται καὶ κυρίως καὶ πρώτως. πάλιν δὲ 25 τοῦ πάσχειν ἴδιον φησι τὸ ἐν ἑτέρῳ τὴν αἰτίαν ἔχειν τῆς κινήσεως· ἢ γάρ ἀναίτιον ἔστι τὸ πάθος, ὅπερ ἀπόπον, εἶναι τι τῶν γενομένων ὑπὸ μηδεμιᾶς αἰτίας γινόμενον, ἢ ἔχον αἰτίαν, καὶ εἰ τοῦτο, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι, καὶ οὗτως οὐ πάσχον μόνον ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ποιοῦν, ἢ ἔξωθεν καὶ ἐν 40 ἑτέρῳ· ως γάρ ἀν ποιῆται ποιοῦν καὶ ἀπερ ἀν ἐκεῖνο ποιῆι, ταῦτα πάσχει 30 τὸ πάσχον.

Γ

‘Απορεῖ δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Ηλωτῖνος, πῶς ἔστιν ἀπόλυτά τινα καὶ ἐν τῷ πάσχειν οὐκ ὄντα ἐξ ἄλλων, οἷον τὸ σήπεσθαι καὶ ιοῦσθαι· πολλὰ δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ τὴν αἰτίαν ἔχοντα τῆς κινήσεως οὐ πάσχει, ὥσπερ δὲ ὁ κύκνος φέρει ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ λόγου λευκαινόμενος ἄγεται μὲν εἰς τὴν οἰκείαν

2 λυπτέον Κ	3 ἀπελογίσατο Λ	8 αὐτοῖς JL.Kν: ἑαυτοῖς Α	9 τὴν
ἀπορίαν λύων ν	11 καθόλα JL.Λ: καθόλου θτὶ K: καθόλου ν	κυρίαν Κν	
12 αὐτοῖς JK.Α, ex ἑαυτοῖς corr. J: ἑαυτοῖς Lν	δυνάμει K	13 συνεργίας K	
15 γενομένη Κ	λέγει utrobiique K	16 δὲ om. K	δυνάμεων L
17 ταύτην L	18 αὐτοῦ Ky	20, 21 παρεχομένου K	21 μόνος K
ἔχων K	αὐτοτελή Ky	22 προϊέμενος K	23 ταῦτα πάντα Α
24 καὶ ante κυρίως om. Ky	25 φησὶν ἴδιον Λ	ἡ γάρ JL.K.Δ: εἰ γάρ ν: εἰ γάρ	
μὴ b	έχωτο L,	31 Ηλωτῖνος] Enn. VI 1,20, sed	
primum argumentum non invenio	33 ὥσπερ δ] ως Ky	34 ἐξ] ἐν L	
αὐτῷ ν: αὐτῷ J: αὐτῷ ΚΔ: ἑαυτῷ L			

ἐντελέχειαν, οὐ μέντοι διὰ τὸ ὅπ' ἄλλου πάθος τὸ τοιοῦτον· καὶ τὸ 80^τ αὖτον δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνόντος λόγου οὐ δήπου κατὰ πάθος εἰς τὴν αὔξησιν καὶ ἔγεται. ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦτο ῥῆτον μήτε τὸν κύκνον ἐν ἄλλῳ ἔχειν τὴν αἰτίαν τοῦ λευκὸν εἶναι, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ, μήτε ἄλλο μηδὲν τῶν εἰς τὸ οἰκεῖον 5 εἶδος τὸ σύμφυτον ἀγομένων ἔξωθιν ἔχειν τὴν τοῦ οἰκείου εἶδους μετοχήν.

πάθος τε οὖν λέγομεν τὸ οὕτως μετέχειν, οὐχ δι τὸ *(ὅπ')* ἄλλου [οὐ] γίνεται πάθος τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐπιδὴ οὐσίας ἡ τοῦ εἶδους μετοχή κατ' ἐνέργειαν ὑπὸ ἀέρων ἡ ὑπὸ ὑδάτων ἡ ἄλλου τινὸς ὑγροῦ ἀναθυμιάσεως γινομένη. Τοσας δὲ καὶ διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν σηπομένων καὶ ιουμένων 10 ἐστίν τινα ἐν αὐτοῖς τὰ μὲν ἐν τῷ ποιεῖν, τὰ δὲ ἐν τῷ πάσχειν, ἀπερ 50 μὴ δυνάμενοι διακρίνειν ἀπολύτους πείσεις τὰς τοιαύτας ὑποτίθενται.

ἄλλὰ πολλά, φασίν, ἐν ἑαυτοῖς τὴν αἰτίαν ἔχοντα τοῦ ποιεῖν ἐπαθαίνετο, καθὸ πάντας τοὺς φαύλους ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς κακίας ἐμπαθεῖς εἶναι λέγουσεν.

ἡ αὐτῇ δοκεῖ τῷ Πλωτίνῳ μήτε πάθη ἀλλ' ἐνεργήματα εἶναι τὰ τῆς 15 ψυχῆς πάθη, | ἡ ἐν αὐτῇ μὲν ἐνεργήματα, ἐν δὲ τῷ σώματι πάθη. 80^ν Δ ὥσπερ οὖν τὴν αἰτίαν τῆς κακίας ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν οἱ φαῦλοι, οὕτως καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἔχουσιν ἐν τῷ ποιεῖν, εἴπερ πάθος ἐπὶ τῆς ψυχῆς οὐ λέγεται· εἰ δὲ περὶ τὸ σῶμα γίνεται τὸ πάσχειν, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ ἐσται τὸ πάθος καὶ ἀπ' ἄλλου, καὶ οὕτως ἀληθῆς γίνεται ὁ τοῦ πάσχειν ὄρισμός. μήποτε 20 δὲ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πλειόνων ὄντων μορίων ἡ πλειόνων κρίσεων καὶ πλειόνων φαντασιῶν ἡ δυνάμεων ἡ δοξῶν διαφερομένων κατὰ τὴν ἀνομολογίαν αὐτῶν γίνονται ἐμπαθεῖς οἱ φαῦλοι, τῶν μὲν ποιουσῶν, τῶν δὲ πασχουσῶν ἐναντιώσεων, καὶ μένει ὁ τοῦ πάσχειν λόγος ὑγιῆς, ὡς ἐν ἄλλῳ ἔχουσι τὸ πάσχειν.

ἀλλ' ἡ τῆς ὅλης ἐπιτηδειότητος πάθος οὖσα τῆς ὅλης πῶς 25 οὐκ ἀπ' αὐτῆς ἐστιν τῆς ὅλης, ἀλλ' ἔξωθιν; ἡ δύναται μέν τις λέγειν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα ἔμφασιν τοῦ εἶδους οὖσαν ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐνδίδοσθαι τῇ ὅλῃ, τινὲς δὲ αὐτὸ τοῦτο ὅπερ ἐστὶν πάθος τὴν ὅλην εἶναι λέγουσιν. εἰ 10 δὲ μὴ ἐστιν πάθος, ἀλλὰ πάσχει, περὶ τῆς ἐπιτηδειότητος ζητητέον. εἰ μὲν πάσχει τὴν ἐπιτηδειότητα, πάντας ἐστι τὸ ποιοῦν αὐτήν· εἰ δὲ μὴ 30 πάσχει, ἀλλ' αὐτὸ ἐπιτηδειότης ἐστίν, οὐσία ἐστὶν αὕτη τῆς ὅλης, ὁ δὲ λόγος περὶ τοῦ πάθους ἐστίν, εἴτε ἔνδοθεν εἴτε ἔξωθιν. ἀλλ' ἕδοκει, φησέν, οὔτε τὸ αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἀπ' ἄλλου ἵκανὸν εἶναι χαρακτηρίζειν τὸ ποιεῖν οὔτε τὸ ἐξ ἄλλου καὶ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πάσχειν, ἐπεὶ καὶ εἰς ἄλλο τι ποιοῦν αὐτὸ μὲν ἐφαίνετο πάσχον, *(εἰς)* δὲ ἔποιει, οὐδὲ 35 πάσχον, ἀλλὰ ποιοῦν· ὁ γοῦν καστίτερος ποιῶν εἰς τὸν ἄργυρον αὐτὸς μὲν πάσχει ἀναλισκόμενος καὶ φειρόμενος, τὸν δὲ ἄργυρον καθαίρει τὸ φειρόν

1 τὸ LKv: τοῦτο JA, in τὸ corr. J πάθος, sed οὐς supra A¹ alt. τὸ om. A
2 αὖξον] malis αὖξόμενον coll. f. 108v 20 sqq. 3 τοῦτο] τὸ τοιοῦτον v 4 τοῦ]
τὸ K 4. 5 εἰς εἶδος τὸ οἰκεῖον τὸ v 6 ὅπ' add. b οὐ delevi 7 μετάληψις ἡν ἡ v 9 σηπουμένων A ιωμένων K 12 φασίν] cf. Plot. Enn. VI 1,21
14 Πλωτίνῳ] Enn. III 6,1. 4. IV 6,2 al. 18 πάθος] πάσχειν A 19 ἀπ' JLΔ,
in marg. b: ἐπ' Kv 21 ὄμολογίαν A 22 μὲν ποιουσῶν] συμποιουσῶν A
25 ἡ δύναται] ἡδύνατο A 30 αὕτη Λ: αὐτῇ J: αὐτῇ LKv 32 φησίν] cf. Plot.
Enn. VI 1,20 οὔτε ex ώσπερ corr. Ja: om. A αὐτὸ τὸ libri: transposui 33 οὔτε
ex οὕτως corr. Ja 34 ἐφαίνετο τὸ πάσχον v . εἰς ante δ add. b 35 καστίτηρος ν

αὐτὴν ἀποβάλλων, ὡστε μᾶλλον αὐτὸν συνέχειν τὸν ἄργυρον ἐν τῇ αὐτοῦ 80^η πομπῇ. ἀλλὰ τοῦτος πράγματιν σύμμικτα εἰλέπται ποιήματα καὶ παθήματα, οὓς ὁ κασσίτερος ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσχει· ποιεῖ μὲν καθαίρων τὸν ἄργυρον, πάσχει δὲ ἀναλισκόμενος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄργυρος 20 πάσχει μὲν τῷ καθαίρεσθαι, ποιεῖ δὲ τῷ ἀναλίσκειν, κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο.

'Αλλ' ἐπεὶ καθόλου διώρισται, τί μὲν ἔστι τὸ ποιεῖν, τί δὲ τὸ πάσχειν, Ε καὶ τίνα τὰ ἔκατέρου ἴδιώματα, ἐπανιτέον λοιπὸν ἐπὶ τῷ διαστήσασθαι τὰ εἰδῆ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ὃν ἀφορίζομένων εὑδηλὸν ἔσται, τίνα οὐκ ὥρμῶς ἀναφέρεται εἰς τὰ κυριώτατα γένη καὶ τίνα ὥρμῶς, τίνα τέ ἔστιν 10 σύμμικτα ἐπ' ἀμφοτέρων καὶ τίνα ἀπλῶς εἰς τὸ ἔτερον ἀναφέρεται. ἀφ' ἀντὶ καὶ τὰ Ηλωτίνου εὑδηλα φανεῖται, εἰ δὲ ὥρμῶς ὑποτάττει τινὰ ὅπο τὸ 20 ποιεῖν καὶ οὐχ ὑποτάττει. δεῖ δὲ κανταῦθα τὴν Ἀρχύτου παραθέσθαι τοῦ ποιεῖν διαιρέσιν λέγοντος οὕτως· "τῶ δὲ ποιὲν ἀνωτάτῳ μὲν ἀ ἐνέργεια. τὰς δὲ ἐνέργειας παραχροπά τρεῖς. τὸ μὲν γάρ τι ἔστιν αὐτᾶς ἐν τῷ θεωρέν. 15 οἷον γεωμετρέν, διπολονυμέν· τοῦ δὲ ἐν τῷ ποιέν, οἷον ὑγιάζεν, τεκταίνεν· τὸ δὲ ἐν τῷ πράσσεν, οἷον στραταγέν, πολιτεύεσθαι. γίνεται δὲ ἀ μὲν ἐνέργεια καὶ ἀνευ διανοίας, οἷον ἐν τοῖς ἀλήγοις ζῷοις, γενικωτάτα δὲ αὕτη". ἐν δὲ τούτοις τὸ μὲν ἀνωτάτῳ καὶ ποιεῖν κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἀφορί· 25 ζεται τὴν ἀπλῶς, ητις ἐν ἑαυτῇ συνειληφεν πάντα ὄπόσα ἔστιν κατ' εἴδη τούτους τὸ μερικόμενα, κινήσεως πάσης ἀπολελυμένη καὶ τὸ κινητικὸν 30 ἔχουσα καθαρὸν καὶ τὸ αἴτιον ἐξ ἑαυτῆς καὶ οὐκ ἀπ' ἄλλου τινὸς προκατάρχοντος ἢ συνεργοῦντος. ἀπὸ δὲ τούτου μεριστῶς πλείονα πρόσεισιν εἰδὴ ποιήσειν. ὃν πρῶτον ἔται τὸ θεωρητικὸν ἀύκοις ἐνέργειας χριώμενον καὶ ἀτρέπτοις, καὶ αὐτὸν εἰς πλείονα μεριζόμενον εἰδῆ· ὃν τὸ πρῶτον ὄριώνυμον 35 διακεκριμένα ἐνεργήματα, κινήσεως πάσης ἀπολελυμένη καὶ τὸ κινητικὸν θεωρητικὸν καλούμενον· τοῦτο δέ ἔστιν τὸ περὶ τῶν νοητῶν καὶ ἀμεριστῶν οὖσιν ἐπισκοπόμενον ἀπλαῖς νοήσεσιν, οἷόν ἔστιν τὸ νοερόν. τοῦτο δὲ παρῆκεν ὁ Ἀρχύτας, καίτοι τῆς Ημαγορικῆς ὃν διαιρέσεως, διὰ τὸ πρὸς εἰσαγωγὴν τοις αὐτοῖς θεωρίαις. τὸ δὲ περὶ τῶν ἀκινήτων 40 καὶ μαθηματικῶν οὖσιν ποιεῖται τὴν διαιρέσιν, οἷόν ἔστι τὸ γεωμετρεῖν, ὥρισμέναις μὲν οὐ μὴν ἀπλαῖς ἔτι χρώμενον ταῖς ἐπιβολαῖς, ἀλλὰ συνθέτοις

1 ὑποβάλλων Λ	αὐτῇ (post τῇ) Κν	3 κασσίτηρος ν	post μὲν add. γάρ Λ
4 καθαίρων τὸ φύεῖρον τὸν J	ἀλισκόμενος Λ	5 τὸ ἀναλίσκειν Α	
6 τὸ ποιεῖν Κ	8 ποιεῖν καὶ supra Ja	καὶ τοῦ πάσχειν Αν	12 καὶ ex ἡ corr. Ja: καὶ sequ. 3 litteris erasis, quarum prima τ fuit Α
13 τῶ, supra οὐ J'L'Κ	ποιεῖν, supra εἰ J ¹ : ποιὲν, supra εἰν L ¹ : ποιεῖν ΚΛν		ἀρχύτα Kv: fr. 42 II.
ά, supra ἡ J'Κ: ἀ om. Α	14 τᾶς, supra η vel ἡς J'L'Κ: τὰς Α	αὐτᾶς, supra	
η vel ἡς J'Κ: αὐτᾶς Α	θεωρὲν, supra εἰ J: θεωρέν, supra ἐ K: θεωρὲν sic Α		
15 γεωμετρὲν ex v. 30 add. b	ἀστρονομέν, supra εἰ J: ἀστρονομέν, supra ἐ K		
ποιεῖν, supra εἰ J: ποιεῖν ΚΛ, supra ἐ K	16 πράσσεν, supra εἰ vel εἰν JL ¹ : πράσσεν Α		
στραταγὲν, supra εἰ J: στρατηγὲν Α	ἐνέργεια Α	17 γενικωτάτα δὲ αὐτά libri:	
cf. p. 318,30 sqq. II.	19 εἰτις Α	20 κινητόν Α	22 sqq.] cf. Paraphr.
p. 61,19 sqq. II.	23 ποιήσεως JKv, corr. Ja	24 τὸ om. Α	25 ἑαυτοῦ JL: Α
ἐν ἑαυτῷ Κ	alt. καὶ om. L	29 εἰσαγωγικὸν Κν	30 διαιρεστὸν J ¹ , corr. Ja

ἥδη καὶ κατὰ διέξοδον, οἵτις τῆς καθαρᾶς διανοίας εἰσὶν αἱ ἐνέργειαι. 80^ν τρίτον δέ ἔστιν ἐν τούτοις τὸ περὶ τῶν ἀδίίων καὶ ἀεικινήτων αἰσθητῶν Ζ οὐσιῶν ποιούμενον τὴν θεωρίαν, αἰσθήσει μετὰ λογισμοῦ γράψενον, οἵτινες εἶτιν τὸ ἀστρονομεῖν, συμφώνητος λόγους τοῖς φανημένοις ἐπιδεικνύον.

5 καὶ οὕτως ἡ δλη τῆς θεωρίας ἐνέργεια ἄγωθεν ἀπὸ τῶν καθαρῶν νοήσεων ἐπὶ τοὺς μετ' αἰσθήσεως διαλογισμοὺς προγράψει. μετὰ δὲ τοῦτο τὸ εἶδος τὸ ποιητικὸν ὅμωνυμον τῷ γένει τιθησιν ὁ Ἀρχύτας, δπερ ἐν τῷ εἰς οὐσίαν ἄγειν τὰ μηδέπω τοῦ εἶναι μετέχοντα κυρίων ὑφέστηκεν. τούτου δὲ πολὺ 10 μέν ἔστιν τὸ θεῖον, δπερ ἐν τῇ δημιουργίᾳ τῶν θεῶν περιέχεται, πολὺ δὲ 15 καὶ ἐν τῇ φύσει τοῦ παντὸς καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καθηκον περὶ πᾶν τὸ γινόμενον, πολὺ δὲ καὶ ἐν ταῖς τέχναις μιμουμέναις τὴν φύσιν καὶ τὸ παραλειπόμενον ὑπ' αὐτῆς ἀναπληρούσαις· ὡς γάρ ἡ φύσις τὸ τῆς ὑγιείνες εἶδος ἐν τοῖς σώμασιν ἐντιθησιν, οὕτως καὶ ὁ ἴατρὸς ἐν τῷ ὑγιάζειν ἀναστήζει τὴν τῆς φύσεως τελειότητα ἐν τοῖς σώμασιν, καὶ ὡς ἡ φύσις 20 25 ἄντρα τε καὶ αὐτοφυῆ περιβλήματα περιέβαλεν τοῖς ζῷοις, οὕτως οἰκοδομικὴ καὶ τεκτονικὴ καὶ ύφαντικὴ καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι τὰ Ἑλλείποντα τοῖς ἀνθρώποις ἀναπληροῦσιν, τὰ γρήσμα πρὸς τὴν αὐτάρκειαν τοῦ βίου κατασκευάζουσαι. τρίτον δὲ τοῦ ποιεῖν γένος τὸ ἐν τῷ πράσσειν ἀπηρίθμηται, δπερ τοῦ λόγου τὰς περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ σύνθετα ποιήσεις ἐπιτροπεύει, προ- 30 αίρεσιν | καὶ βουλὴν δέξαν τε καὶ σκέψιν καὶ τὰς τοιαύτας ποιήσεις 31^ν παρεχόμενον. τούτου δὲ τὸ μέν ἔστι καθόλου, τὰ τῶν πόλεων πράγματα διηπειρῶν καὶ ἐν μὲν πολέμῳ στρατηγοῦν, ἐν δὲ εἰρήνῃ τὰς πόλεις ἐπανορθοῦν, τὸ δὲ μερικῶτερον, τὰς ιδίας οἰκήσεις εὐθετίζον, δπερ οἰκονομικὸν καλεῖται. τοῦτο δὲ τὸ δλον γένος τῶν δοξαστικῶν ἔστι λόγων τῆς ψυχῆς περὶ τὰ 35 αἰσθητὰ ἐνεργούντων καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐπιδεχομένων, διότι κατὰ 40 προαιρέσιν καὶ δριμὴν ζωτικὴν ἐπιτελεῖται. οὕτως μὲν Ἀρχύτας τὸ πράττειν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν διαιρεῖ· τινὲς δὲ ποιητικὰς μὲν λέγουσιν ὥν ἐπιμένει τὰ ἀποτελέσματα καὶ μετὰ τὴν ποίησιν, ὡς τεκτονικὴν καὶ οἰκοδομικὴν, πρακτικὰς δὲ ὥν τὰ ἀποτελέσματα ἐν τῷ γίνεσθαι ἔχει τὸ εἶναι, ὡς αὐλητικὴν 45 τοῦτα, διοινῶς “ἄνευ διανοίας” Ἀρχύτας ἀποκαλεῖ, τὸ ἐν τοῖς ἀλόγοις 50 ζῷοις, καὶ δῆλον δτι δσα ποτὲ ἔστιν καὶ ὅποια εἰδὴ τῶν ἀλόγων ζῷων, τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα καὶ ἐν τῷ ποιεῖν διάφορα ἔστιν εἰδὴ κατὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, περὶ ὧν ἐν ταῖς περὶ ζῷων ίστορίαις διαριθμεῖσθαι εἰώθαμεν.

55 τελευταῖον δὲ γένος ἐνεργειῶν νοείσθια, φησίν Ἰάμβλιχος, δπερ ψυχῆς μὲν καὶ φύσεως καὶ λόγων καὶ ζωῆς οὐκέτι ἐπιδείκνυσιν ποίησιν, τῶν δὲ σωμάτων, ἦ

1 ἔστιν L 2 ἀεικινήτων, sed corr. A¹ 4 ἐπιδεικνύων LA, corr. L¹ 6 μετ' αἰσθήσεως JLA: κατ' αἰσθησιν Kv 7 εἰς τὴν οὐσίαν Lv 8 ἄγειν Kv: ἀνάγειν JLA, ἀν del. J, cf. p. 315,34 sqq. f. 82 v 13 sqq. 9 θεῶν] θείων A 10 τοῦ παντὸς om. K τοῦ om. suppl. Ja περὶ JLA: παρὰ K: ἐπὶ A 12 αὐταῖς Kv 13 οὐγείας LAv 15 περιέβαλε K post οὕτως add. ἦ γ, f. recte 17. 18 κατασκευάζουσαι in ras. A¹ 27 τινὰς A 28 τεκτονικὴ καὶ οἰκοδομικὴν 29. 30 ὡς—τοιοῦται neglegentius dicta 30 δργιστικὴ J 32 δσα om. suppl. Ja 35 post δέ add. φησι JLA δ ιάμβλιχος A 36 ἦ] ἦ L

αυτοῖς ταῖς τὸν ἄρχοντα περὶ τὸ σῶμα [τὰς] φαινομένας λόιότητας, κατὰ πάσας δὲ αὐτῶν τὰς δυνάμεις, οὐχ ἡ μόνον στερεά ἐστιν καὶ ἀντίτυπα, ἀλλ' ἡ καὶ περὶ αὐτοῦ ἔχει πολλὰς ὀραστηρίους δυνάμεις· αἱ τε γάρ σύμφυτοι τῶν στοιχείων 15 ἑνέργειαι καὶ αἱ τῆς ὁποῖς κινήσεις ἡ ἐπὶ τὸ βάθος ἡ ἐπὶ τὸ ὅψος αἱ τε πληκτικαὶ καὶ κατὰ τὴν ὥστιν γινόμεναι ἔσχαται τε ὑπάρχουσιν καὶ ἐν τοῖς πυριθέταις θεωροῦνται καὶ συμπιεῖται εἰσιν πρὸς ἄλλας φύσεις. αἵτινες οὐκέτι εἰσιν ἑνέργειαι τό τε ὀραστήριον οὐκέτι ὁμοίως ἔχουσιν, ἀλλ' ἐπιμεμιγμέναι πρὸς πάθος εἰσίν, αὐτάι τε καὶ ἔαυτάς οὖσαι καὶ ἀφ' ἔτερων 20 δειγμάτων τινα εἰς ἔωντὸς ἐπιπλοκῆς". Ήσα μὲν οὖν ὑπὸ τὴν ποιεῖν ὑπάρχεται. Β διὰ τούτων πέφηνεν. ἀξιον δὲ ἐπιστῆσαι, διὰ τί τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος τὸ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν θεωροῦμενον παρῆκεν τελέως ὁ Ἀρχύτας. καὶ μοι δοκεῖ τὰς κυρίως ποιήσεις διελέσθαι προθέμενος, αἵτινες ἐν ἔαυταις κυρίως 25 ἔχουσιν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως, παρατήσασθαι τὰς σωματικὰς ταύτας ἀτε πρὸς πάθος συμπιεσμένας καὶ μετὰ κινήσεως καὶ ἀλλοιώσεως γινομένας.

Τούτων δὲ διαιρεθέντων καὶ πρὸς ἀνὴρ λοιπὸν τὰ ὑπὸ τοῦ Πλωτίνου 25 λεγόμενα ἐπισκέψασθαι. τὸ τοίνυν τὰς πρὸς τὸ πάσχειν ῥεπούσας κινήσεις λέγειν ποιήσεις συγχεῖ τὰ δύο γένη πρὸς ἄλληλα· οὐ γάρ εἰσιν ἀπλῶς ἐν τῷ ποιεῖν αἱ συμπλεκόμεναι πρὸς τὸ πάσχειν κινήσεις. εἰ δέ τις καὶ τὰς 30 κινήσεις περιέχεσθαι λέγοι ἐν τῷ ποιεῖν, τὰς κατὰ τὸ κινεῖν δηλογούτι λήψεται αἰτίας τοῦ κινεῖσθαι. αἵτινες ὡς ἐν αἰτίᾳς λόγῳ περιέχουσι τὰς ἀρχὰς ὅλας τῶν κινήσεων. ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἑνέργειας τῷ ἀπόλυτῳ τρόπῳ δεῖ χαρακτηρίζειν· καὶ γάρ κινήσειν τὸ ἀπόλυτον ὑπάρχει, ὡς τῷ βαδίζειν, 35 καὶ ἑνέργειαίς οὐχ ὑπάρχει, ὡς ἐν τῷ νοεῖν, ἐπειδὴ τὸ νοεῖσθαι ἐστιν ἡ ποιεῖν ἡ πάσχειν. τὸ δὲ λέγειν, μήποτε οὐδὲ τοῦ ποιεῖν ἐστι τὸ νοεῖν καὶ τὸ βαδίζειν διὰ τὸ εἶναι ἀπόλυτα, τούναντίον μᾶλλον κατασκευάζει δικαίως· ποιὸν γάρ μᾶλλον ἔσται ἐν τῷ ποιεῖν, διότι αἱ προηγούμεναι ἐν αὐτῷ ποιήσεις ἡσαν ἀπόλυτοι. ἀλλὰ μᾶλλον, φησί, τὸ νοεῖν τῶν πρός τι.

ἡ πρῶτον μὲν οὐδὲ ἡ νόησις πᾶσα πρός τι ἀπλῶς· εἰ γάρ καὶ πρός τι 40 τιμένη τις αὐτήν, οὖσα γε πρότερον καθ' ἔαυτὴν προσλαμβάνει τὴν σχέσιν· 45 καὶ γάρ περὶ τῆς αἰσθήσεως αὐτὸς ὁ Πλωτίνος 'καὶ αἰσθησίς, φησί, πρὸ τῆς σχέσεως ἑνέργεια ἐστιν ἡ πάθος'. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ νόησις. εἰ δὲ καὶ τὴν νόησίν τις τῶν πρός τι νομίζοι, ἀλλὰ τὸ γε νοεῖν ἐν τῷ ποιεῖν 50 ἔσται, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν πρός τι ἔστιν, ἀλλὰ τὸ ἄρχειν τοῦ ποιεῖν.

- 2 post σῶμα add. τὰς libri, eras. J: an τὰ σώματα? 3 ἀλλ' ἡ Α καὶ post ἡ om. b 4 αὐτοῖς J: αὐτοῖς LKA: αὐτῶν v: αὐτὰ Par. p. 62,20 II. 5 βάρος JL.A,
corr. JL 6 ἔσχατοι Α 7 ἐνθεωροῦνται K καὶ addidi: τε post συμμιγεῖς add. v
ἔστι L 8 ἔστιν I 9 πάθη v: comp. anc. L ἔστιν L αὐταῖ τε καὶ καθ' Α
12 τελείως Α 13 pr. κυρίως supra rasuram Α¹ 14 παρατήσασθαι Α, γρ. Ja.I:
παρατεῖσθαι JL in lin., Kv 15 πατ^θ L 16 δὲ om. K Πλωτίνου] Enn. VI 1,22
17 πρὸς τὸ] πρὸς τὰς Α 17. 18 ποιήσεις λέγειν κινήσεις JL, corr. Ja, λέγειν κινήσεις
iterat Α 18 post ποιήσεις add. β K ἔστιν L 21 λήψεται, φε in ras. Α
23 ὑπάρχειν Α: comprehend. L τῷ scripsi: τὸ libri 28 φησι] Enn. VI 1,18
29 πρῶτον] πρῶ siC Α 30 θεὴν Kv 31 καὶ αἰσθησιν Α φησι] Enn. VI
1,18 33 τῶν] τὰ K νομίζει Α

Ἐπειδὴ δὲ τὴν αὐτὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν ὁ Πλωτῖνος ὑποθέμενος 81^ο ἐν γένος τὴν κίνησιν ἀπεφήνατο, ἵστωμεν πῶς διαιρεῖ τὸ γένος τοῦτο. φησὶν δὴ τὰς μὲν σωματικὰς εἶναι, τὰς δὲ ψυχικὰς κινήσεις, καὶ τῶν ψυχικῶν 40 τὰς μὲν λογικάς, τὰς δὲ ἀλόγους. καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὰ μετέχοντα, ἐν Γ 5 οἷς ἐγγίνονται, ἔστιν ἡ τοιαύτη διαιφορὰ κατὰ συμβεβηκός ἐπομένη, ἀλλ’ οὐ κατὰ τὴν τοῦ γένους οἰκείαν διαιφορὰν γενομένη. εἰσὶν δὲ σωματικαὶ μὲν κινήσεις ἐν τῷ ποιεῖν αἱ τε δργάνω τῷ σώματι χρώμεναι, ὡς ἐν τῷ τύπτειν, καὶ δσαι τοῦ σώματός εἰσιν ἵσται, ὥσπερ τὸ βαρεῖν· ἐπὶ ψυχῆς δὲ ἐν τῷ ποιεῖν κίνησις διὰ ψυχῆς μὲν τὸ γεωμετρεῖν, ψυχῆς δὲ οἰκεία 10 ἐνέργεια ἡ ζωὴ. δύναται δέ τις καὶ τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, τὰ δὲ ἐν σώματι τιθέναι, κατὰ τοὺς τιθεμένους καὶ περὶ ψυχὴν γίνεσθαι πάθη. πάλιν δὲ τὰς μὲν παρ’ ἑαυτῶν εἰς ἄλλα φησὶ κινήσεις, τὰς δὲ ὑπ’ ἄλλων εἰς αὐτά. καὶ δῆλον ὅτι τὴν ποιητικὴν καὶ παθητικὴν κίνησιν διορίζει ταῦτα ἀπ’ ἄλληλαν, καθ’ ὅσον ἡ μὲν παρ’ ἑαυτῶν ἔχει τὸ ἐνεργεῖν ἐπ’ ἄλλα (τοῦτο 15 γάρ ἔστι ποίησις), ἡ δὲ ὑπ’ ἄλλων ἡ ἔξ ἄλλων εἰς ἑαυτὴν (αὗτη δέ ἔστιν ἡ παθητικὴ). ἄλλὰ τὸ μὲν εἴλικρινὲς καὶ καθαρὸν ἰδίωμα τοῦ ποιεῖν ἐστιν ἐν τῷ ἔξ ἑε ἑαυτοῦ, τοῦ δὲ πάσχειν τὸ ἐν ἄλλῳ ἔχειν τὴν αἰτίαν· ὁ δὲ οὐ τηρεῖ τὸ καθαρὸν αὐτῶν, προστιθεὶς τῷ μὲν ἔξ ἑαυτοῦ τὸ εἰς ἄλλα ἐνεργεῖν (διὰ γὰρ τὴν σύμμιξιν καὶ τὴν εἰς ἄλλο ῥοπὴν οὐ διασφέει τὴν καθαρὰν 20 ἐνέργειαν), τῷ δὲ ἔξ ἄλλου τὸ εἰς αὐτά, σύνθεσιν τινὰ ἐργαζόμενος. πολὺ γάρ διαφέρει ἡ ἐν ἄλλῳ ἔχειν τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους κεχωρισμένῳ ἡ συνηγρεῖται, πρὸς τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους· τρόπον γάρ τινα ἐπὶ τούτων αἱ δύο | ἀρχαὶ εἰς ταῦτα συγχέονται. αἰτία δὲ τούτου γέγονεν ἡ τῆς κινή- 81^ο Δ σεως ὡς κοινοῦ γένους προτίμησις, δι’ ἣν οὐχ οἰόν τε καθαρῶς λοιπὸν τὸ 25 πάσχειν καὶ ποιεῖν διαστήσασθαι. θέντεν καὶ ἐπὶ τῆς τμήσεως συγχεῖ ὁ λόγος ταῦτα, τὰς εἰς ἄλλα κινήσεις τὰς αὐτὰς ταῖς ἔξ ἄλλων κινήσεσιν τιθέμενος· ἔσται γὰρ ‘ἡ μὲν τμῆσις μία, τὸ μέντοι τέμνειν καὶ τέμνεσθαι ἔτερον’, τοῦτο δὲ οὐδαμῶς συγχωρητέον. ὡς γάρ ἔχει ἡ τμῆσις, οὗτως καὶ τὸ τέμνειν καὶ τὸ τέμνεσθαι· ὥσπερ οὖν ἡ ἀπὸ τοῦ τέμνοντος ἐνέργεια 30 τῆς ἐν τῷ τεμνομένῳ πείσεως κεχωρισται, οὗτως καὶ ἡ κατὰ τὸ τέμνειν τοῦτη τῆς κατὰ τὸ τέμνεσθαι διέστηκεν. ἔστιν γὰρ ἡ μὲν ἐκ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς δραστικῆς κινήσεως προκατάρχουσα αἰτία, ἐτέρᾳ δὲ καὶ διάδοχος ταύτης ἐν τῷ τεμνομένῳ παθητικὴ γινομένη τροπή, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῆς τριχὸς ἄλλῃ μὲν ἐστιν ἡ τῶν γειρῶν διάστασις τῶν ἐκτεινουσῶν τὴν τρίχα, ἄλλῃ 35 δὲ ἡ τῆς τριχὸς ἀνάπλωσις. οὗτως οὖν καὶ ἐπὶ τῆς τομῆς ἄλλῃ μὲν 10

2 φησίν] Enn. VI 1,18	6 γινομένη Α	ἔστι L	8 πίπτειν K
ἐστιν L	9 οἰκείαν Λ	10 ζωὴν] ψυχή Α	ἐν τῇ ψυχῇ A 12 τὰ
δὲ v	αὐτάς v	14 ἡ b in marg.: ἡ(i) JLKAν	εαυτοῦ J: comp. anc. K
15 ἡ in marg. Jb: ἡ <i>i</i> al. atr. ex ἡ factum J in lin.: ἡ LKAν			ὑπ’] ἐπ’ Α
16 ἡ om. Α	17 ἐν τῷ ἔξ αὐτοῦ A	18 τῷ JL: τὸ ΚΑν	ad τὸ in marg.
τῷ b	20 τῷ] τὸ v	τὸ] τῷ Kv	ἀντά ex εαυτά corr. J 23 ταῦτὸν v
25 ποιεῖν καὶ πάσχειν A	27 ἔστω libri: correxi	τέμνον Α	28 ἔτερον
JLA Plot.: ἔτερα Kv	29 τὸ ante τέμνειν om. L	30 τῆς om. A	πείσεως]
φύσεως v, sed πείσεως in marg. b	33 f. (ἢ) ἐν	γενομένην v	35 καὶ om. L

εσται ἡ κατὰ τὸ ἐνεργεῖν καὶ τέμνειν τμῆσις, ἄλλη δὲ ἡ κατὰ τὸ τέμνεσθαι· 81^v
 ἐπεὶ δὲ παράκειται σύνεγγυς [ἢ ἐγγὺς] ἡ ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, τὸ διτὸν
 αὐτῶν διαλανθάνει, καὶ τοτὲ μὲν δόξαν ἀν τισιν παράσχοι ὡς ἐν τῷ ἐνεργεῖν
 ὅν τὸ συναμφότερον, τοτὲ δὲ ὡς ἐν τῷ πάσχειν. οὐ μὴν οὕτω γε τὸ ἀληθὲς
 εἶχει, ἄλλα δύο τὰ κινήματα ἔστιν, διεστηκότα μὲν ἀλλήλων κατὰ φύσιν,
 ἐν δὲ τοῖς συνιλέτοις εἰς ταῦτα συγχεόμενα· διαλανθάνει δὲ διά τε τὴν
 σύμμικτην καὶ διότι τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν εἰς ἓν γένος συνάγουσιν. ἔτης 15
 δὲ ἀλλήλοις καὶ τοῦτο ζητεῖ ὁ Πλωτῖνος κατὰ τὰ λεγόμενα τῆς κινήσεως
 εἰδη, εἰ πανταχοῦ συνήργηται τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν· ἦν δὲ τὰ εἰδη τῆς
 10 κινήσεως γένεσις καὶ φύσις, αὐξησις καὶ μείωσις, ἄλλοιώσις, καὶ ἔτι ἡ
 κατὰ τόπον μεταβολὴ. ὁ δὲ Ἰάμβλιχος “εὐθὺς μὲν ἐνιστάμεθα, φησίν,
 πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφόδου, οὐκ ἀξιούντες ἀπὸ τῆς κινήσεως τὰς ποιήσεις
 χαρακτηρίζεσθαι, ἄλλο γάρ γένος εἶναι τῶν κινούντων καὶ ἄλλο τῶν κινου-
 μένων. ἔπειτα ἀντιλέγομεν οὐκ οἰόμενοι δεῖν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τὰ ποιοῦντα 20
 15 καὶ πάσχοντα χαρακτηρίζεσθαι, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι”. μήποτε δὲ ἐ²¹
 ῥητέον πρὸς τὸν Ἰάμβλιχον, ὡς τὰ αὐτὰ εἰδη τῆς κινήσεως καὶ τῶν
 κινούντων ἔστι καὶ τῶν κινούμενων· τὸ γάρ γινόμενον ὑπὸ ποιοῦντος
 γίνεται καὶ τὸ φειρόμενον ὑπὸ φειρόντος φειρέται, καὶ ἐπὶ ἀλλοιώ-
 σεως δὲ καὶ τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς ὁ αὐτός ἔστι λόγος. πρὸς μὲν οὖν
 20 τὰς ἀπορίας τοῦ Πλωτίνου τοιαύτας οἱ μετ' αὐτὸν ἐπήγαγον λύσεις.

'Επειδὴ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδοθέντος ὄρισμοῦ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὸ 25
 τῶν Πυθαγορείων ἄλλον ὁ Πλωτῖνος ἐνέχρινεν. πειραθῶμεν καὶ τούτου
 νοῆσαι, γράφοντες καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν εἰρημένα τῷ Ἰάμβλιχῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
 συντόμως. λέγει τοινύν ὁ Πλωτῖνος, διτὶ ἐδόκει τισιν μὴ ἐκ τοῦ ἀφ' ἕαυτοῦ
 25 ἢ ἀπ' ἄλλου χαρακτηρίζειν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ
 φύσιν ἢ παρὰ φύσιν· τὰ μὲν γάρ τοῦ οἰκείου τέλους τυγχάνοντα ἐν τῷ
 ποιεῖν εἶναι, τὰ δὲ ἐναντία τούτων ἐν τῷ πάσχειν. τὸν γοῦν ὑπὲρ πατρίδος 30
 ἀποθηκευόντα οὐ πάσχειν ἀλλὰ ἐνεργεῖν φησι, σφίζοντα τὸ κατὰ λόγον
 καὶ τὸ κατὰ τὴν οἰκείαν τελειότητα, τὸν δὲ ἀδικοῦντα, καν πάντας ἀνθρώ-
 30 πους ἀναιρῆ, φειρόντα τὸ κατὰ λόγον καὶ τὰς κατὰ φύσιν ἀφορμὰς πάσχειν
 ἀλλ' οὐ ποιεῖν φησιν. διὸ καὶ τὴν αὐτὴν κίνησιν συμβαίνει τοῦ ποιεῖν καὶ
 τοῦ πάσχειν εἶναι· τὸ γάρ αὐτὸν ὡς μὲν τεχνητὸν κατὰ φύσιν ποιεῖ, ὡς
 δὲ φυσικὸν παρὰ φύσιν, οἷον τὸ ἐν τοῖς ζῷοις πῦρ κάτω κινούμενον καὶ
 35 ἡ γῆ ἄνω κατὰ μὲν τὴν τέχνην τοῦ δημιουργοῦ κατὰ φύσιν κινοῦνται, διὸ
 οὐκ εἴστιν παθητικὴ ἄλλα ὀραστικὴ ἡ τοιαύτη κίνησις, πρὸς δὲ τὴν ἐξ

1 alt. τὸ om. L 2 ἐπεὶ δὲ Κν: ἐπειδὴ JL.A ἢ ἐγγὺς om. K: ἡ ἐγγὺς A: delevi
 2. 3 τὸ διτὸν αὐτῶν Κν: τὸ δὴ τὸν αὐτὸν JL.A 3 παράσχει ut vid. A: παράσχη γ
 4 ὃν τὸ] ὄντος A 6 ταυτὸν v δὲ supra Ja: om. A διά τε JL.A, in marg. b:
 διατί Κν 8 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,19.20 14 οὐκ e corr. J¹ 17 ὑπὸ²
 τοῦ ποιοῦντος Κν 18 ὑπὸ τοῦ φειρόντος v 20 ἥχαγον A 24 συντόμως Κν:
 συντέμνωμεν JL.A Πλωτῖνος] cf. Enn. VI 1,21 ἐκ τοῦ om., sed μὴ ἐκ τοῦ ἀφ'
 ἔαυτοῦ in marg. A 25 καὶ πάσχειν A 28 ἀποθηκευόντα L φασι A
 29. 30 ἀνθρώπους ἀναιρῆ(i) JL.A: ἀναιρῆ φησιν ἀνθρώπους Κν 31 συμβαίνει γάρ
 τοῦ A 32 τοῦ om. A

ἀρχῆς οὐσίαν παθητική. πρὸς δὴ ταῦτα ἀντιλέγοντες ἄλλο φασὶν εἶναι 81^v τὸ ποιητικὸν αἴτιον καὶ ἄλλο τὸ τελικόν, κανὸν ἐν τοῖς αἰτίοις τὸ τελικὸν ὑπερέχουσαν δέξιαν ἔχῃ, ἀλλ’ ἐν τῷ ποιεῖν τὸ ποιητικὸν κυριώτερον καὶ οὐδὲν διάλλον προσδεόμενον ἐν τούτῳ. ὅταν οὖν ποιοῦν τι τοῦ τέλους 5 διαμαρτάνῃ, κατὰ μὲν τὸ ποιητικὸν ἐν ἑαυτῷ αἴτιον ποιεῖν ἀν λέγοιτο 40 δικαίως, κατὰ δὲ τὴν διαμαρτίαν τοῦ τέλους πάσχειν, εἰ παρὰ φύσιν διατίθοιτο. τάχις δὲ κατὰ τὴν τεῦχιν τοῦ τέλους, ὅταν κατὰ φύσιν διατιθῆται, Z πάσχειν ἀν λέγοιτο καὶ οὔτως· οὐ γάρ πᾶν πάθος δηλοῖ τὸ παρὰ φύσιν, ἀλλ’ ἔστιν τι καὶ κατὰ φύσιν· εἰ δὲ καὶ τὸ τέλος καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ἑαυτῷ 10 ἔχει, ὡς φασι, τὸ ποιεῖν λεγόμενον, καὶ οὔτως ὁ περὶ τοῦ ποιεῖν ἀποδιθεὶς λόγος ἀραρὼς ἔσται, ὅτι ποιεῖν ἔστι τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν ἔχειν. μήποτε δὲ ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὔτε διαιρεῖται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ τέλος, ἀλλ’ εἰς τὸ 45 αὐτὸν συνδεδράμηκεν· εἰ δὲ διήρηται, οὐδὲν ἄτοπον κατὰ μὲν τὸ ποιητικὸν ποιεῖν, κατὰ δὲ τὸ τέλος πάσχειν. ὅταν δὲ τὸ τέλος ποιῇ, καὶ κατ’ ἔκεινο 15 ποιεῖν λέγεται· ὁ γοῦν ὑπὲρ πατρίδος ἀπομνήσκων τὴν μὲν κατὰ τὸ τέλος ποίησιν, καὶ δὲ τὴν σιφεῖ τὸ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ λόγον, ταύτην. ἐνεργεῖ, καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς τὸ τέλος περιποιούσης τὸ οἰκεῖον· ἡ δὲ τοῦ τέλους μέθεξις πεπόνθησις, ἀλλ’ οὐφ’ ἔχειτο. τὴν μέντοι σωστικὴν καὶ τηρητικὴν ἑαυτοῦ ἐνέργειαν οὐκέτι ἔχει ὅταν ἀπο- 50 θηγήσκῃ, ἀλλ’ ἄλλος αἴτιος τοῦ ἀπομνήσκειν. διὸ καθὸ οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν ἀλλ’ ἐν ἄλλῳ, κατὰ τοῦτο πάσχει ἀλλ’ οὐ ποιεῖ· εἰ μὴ ἄρα ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπιμιδούς αὐτὸς πάλιν τὸ ποιοῦν ἦ καὶ τὸ πάσχον κατ’ ἄλλο καὶ ἄλλο. πᾶν οὖν καὶ δύο ποιεῖ, ἐν ἑαυτῷ τὸ αἴτιον ἔχει τοῦ ποιεῖν, πᾶν δὲ πάσχον καθὸ πάσχει, ἐν ἄλλῳ. καὶ τὸν ἀδικοῦντα 82^r A 25 οὖν ὅταν πάσχειν τις λέγῃ φθειρομένου τοῦ κατὰ λόγον ἐν αὐτῷ, κανὸν ἀναιρῆ πάντας ἀνθρώπους, πολλὰ ἐν αὐτῷ θεωρεῖ· καὶ γάρ ποιεῖ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ κατὰ λόγον φθοράν, εἰπερ ἑαυτὸν διαφθείροι, καὶ πάσχει δὲ ὡς οὐπ’ ἄλλου ἑαυτοῦ διαφθειρόμενος, καὶ μέντοι καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀναίρεσιν ποιεῖ. εἰ μέντοι οὐπ’ ἄλλου γένοιτο ἄδικος, ἔκεινος εἰς αὐτὸν 30 ποιεῖ, οὗτος δὲ πάσχει μὲν ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος εἰς αὐτόν, ποιεῖ δὲ εἰς τοὺς δὲ πάσχει μὲν ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος εἰς αὐτόν, ποιεῖ δὲ εἰς τοὺς δὲ πάσχει τοῦτο”. θαυματίζω δὲ ἐγώ, εἰ μὴ νῦν 35 διπερ βούλεται ὁ Πλωτῖνος καὶ ήμεταις λέγομεν, ὅτι τὰ μὲν κατὰ φύσιν ἐν τῷ ποιεῖν ἔστιν, τὰ δὲ παρὰ φύσιν ἐν τῷ πάσχειν. ἵσως οὖν σαφέστερόν 9

5 ποιητικὸν εκ νοητικὸν corr. J 6 ἀμαρτίαν Kv 7 διατίθεται A
 10 οὔτως A: οὗτος JLKv περὶ] παρὰ K 14 καὶ om. KAν 16 καὶ
 om. A 19 ὅταν—ἔχει (20) om. K 22 ἀποδιθούς A ἥ(i) καὶ JLb:
 ἥ καὶ Kv: ἥ κατὰ A 25 ἑαυτῷ A 26 ἑαυτῷ(i) JLA ποι J¹, εἰ supra Ja
 27 διαφθέρει K 28 ἑαυτῷ Kv, ἑαυτὸν in marg. b καὶ μέντοι—ποιεῖ (29) om. K
 29 οὐπ’ JLA, in marg. b: ἐπ’ Kv ἄλλους K 30 post prius εἰς add. τὸν
 supra Ja, in lin. LA 32 δ supra J¹ 33 οὐσα L

ἐστι λέγειν δι τοῦ πυρὸς ἡ ἐπὶ τὸ κάτω κίνησις καὶ τῆς γῆς ἡ ἐπὶ τὸ θυ-
ττὸν πάθη ἐστὶν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς ποιήσεως ἐγγινόμενα, ἀλλὰ τελειω-
τικὰ καὶ εἰδοποιὰ τοῦ συνιέτου. παθητὴν δὲ ποίησιν αὐτῶν τῶν στοιχέων
εἴ τις ἐπιζητεῖ, τὴν κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς αἰτίαν ἐνεργοῦσαν,
5 ταύτην ἀφοριζέσθι, διὸ κατὰ μὲν τὰς ἐνεργείας καὶ ἔρρωται καὶ αὔξεται,
κατὰ δὲ τὰ πάθη, κανὸν ἀπὸ δημιουργικῶν ἡ λόγων ἐγγινόμενα, τοῖς μὲν
συνιέτοις εἰς τὴν σύστασιν τοῦ εἰδοῦς συντελεῖ, εἰς δὲ ὁ δημιουργὸς
թλέπει, αὐτὰ δὲ βιαζόμενα φίλινε τε καὶ ἀμυδροῦται. ^{‘καὶ ἐπὶ τῶν ζῷων} 15
δὲ αἱ ἀνοικείως, φασίν, τῷ εἶδει γινόμενα δρμαὶ καὶ κινήσεις ἀφιστάμεναι
10 τῆς ποιητικῆς αὐτῶν ἀρχῆς παρὰ φύσιν τε ἔχουσιν καὶ εἰς τὴν ἐναντίαν
τῇ τοῦ ποιεῖν αἰτίᾳ περιίστανται· διὸ ἐν τῷ πάσχειν αὐτὰς ὥρτεον, τὰ
τε ἄλλα καὶ δι τῆς μὲν τοῦ ποιεῖν ἀρχῆς εἰς τὸ εἶναι αὐτὰς συνέχει, ταῦτα
δὲ εἰς φυλαρὸν ἀποκλίνει[’]. ἀλλ’ εἰ τοῦτο, ἔσονται καὶ τούτων αἱ ἀρχαὶ οὐκ
ἐν αὐταῖς ἀλλ’ ἔξωθεν, εἰπερ εἰσὶν ἐν τῷ πάσχειν· εἰ μέντοι ἔνδοθεν αἱ
15 ἀρχαί, ποιήσεις καὶ ταύτας ὥρτεον, κανὸν ἀφιστῶνται τοῦ κατὰ φύσιν. εἰσὶν 20
γάρ καὶ φυλαρτικαὶ ποιήσεις. δισπερ καὶ πείσεις τελειωτικαί, καὶ οὐ πᾶν Β
τὸ ποιεῖν εἰς τὸ εἶναι ἄγει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μὴ εἶναι, εἴτε εἰς ἔαυτό τι
ἐνεργεῖ εἴτε εἰς ἄλλο· καὶ γάρ τὸ παρὰ φύσιν ἔχον ἀπὸ τῆς παρὰ φύσιν
ταύτης διατίθεσις ἐνεργεῖ τινας ἐνεργείας, εἰ καὶ μὴ καθαράς, διότι πάθει
25 συμμιγεῖς εἰσιν, εἴης καὶ ἀπὸ πεπονθύας διατίθεσις προαιρόμεναι. καὶ
ἐπὶ τῶν ἔξωθεν δὲ κινούντων, διταν εἰς τὴν φύσιν κινῶσιν δισπερ οἱ γεωργοὶ
καὶ οἱ διδάσκαλοι, ἐπειδὴ ἡ ποιητικὴ ἀρχὴ τῆς φύσεως καὶ ἡ τῆς τέχνης 29
εἰς ταῦτα συμπίπτουσιν καὶ δύο ἐνέργειαι συνέρχονται, αἱ μὲν τῆς τέχνης
ώς τέχνης ἔξωθεν ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν πάθη γίνονται ἐν τῷ κατὰ φύσιν
30 ἔχονται, αἱ δὲ σωστικαὶ τῆς φύσεως ἔνδοθεν ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν μένουσιν
ἐν τῷ τῆς ἐνεργείας εἶδει. καὶ διταν δὲ ἡ τοῦ διδάσκοντος φωνὴ εἰσίη εἰς
τὸν μανθάνοντα, ἡ μὲν ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐνέργεια τὸ διὰ τῆς ἀκοῆς πάθος
σύζυγον ἔχει, καὶ οὕτως ἐπὶ τούτων τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν συνέευκται,
ἄλλης μὲν οὔσης τῆς κατὰ τὴν φωνὴν ἐνεργείας, ἄλλου δὲ τοῦ κατὰ τὴν 35
35 ἀκοὴν πάθους· διταν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς φωνῆς παθόν μηκέτι ιστῆται ἐν τῷ
πάθει, ἀλλὰ προβάλλει ἀφ’ ἔαυτῆς ἄλλην ἐνέργειαν τὴν ἀντικήψιν. τότε
ἄλλη ἀρχὴ γίνεται τῆς ἐξ ἔαυτου ἐνεργείας, ἡ γνώρισις τοῦ ὥρμέντος. εἰ
δὲ ὁ δεξάμενος τὴν προτέραν ἐνέργειαν κατὰ πάθος ἄλλην ποιεῖται ἐκ τοῦ
πάθους ἐνέργειαν, οὐ διὰ τοῦτο χρὴ συνάπτειν αὐτὴν πρὸς τὴν προηγησα-
μένην τοῦ πάθους ἐνέργειαν τὸ ἐν μέσῳ πάθος ἐκλείποντα, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν

1 τὸ utrobique v	2 εἰσὶν v	2. 3 τελιτικὰ Kv	3 παθητὴν J:
πάθη. τὴν LA: παθητικὴν Kv	5 ἀφοριζέσθαι A	6 δὲ om. Kv	8 ἀμυδροῦται]
ἀμυδροῦ τε L	9 τῶ εἰδεῖ φασι, α ex η corr. A	11 post διὸ add. καὶ ν	
14 ἔαυταῖς v	15 ἔστι L	17 εἴτε] οὗτε L utrobique	τι om. I.: τε Λ
20 ἔστι L	εἴγε scripsi: εἴτε J: εἴτε LA: εἰ Kv: om. b	καὶ ἀποπενθυτας K	
21 κινῶσιν] κινῶ K	23 ἐνεργεῖας K	συνέχονται Kv	24 post ἔχουσαι
add. καὶ A	26 φωνὴ supra, in marg. οἷμα φωνὴ χρὴ λέγειν A ¹ : ἀκοὴ Λ in lin.,		
JLKv	28 πάσχοντι L	31 τῆς ἀντικήψις v	33 post κατὰ add. τὸ JL,
del. J	35 ἐκλείποντες K		

τῆς δεύτερας ἐνεργείας ἐν τῷ διδάσκοντι θετέον, ἵνα ἐν ἄλλῳ φανῇ τῆς 82c ποιήσεως ἡ αἰτία, ἀλλ' ὅσπερ ἐστὶ σύζυγον, τοῦ μὲν ἐν τῷ μανθάνοντι 36 διὰ τῆς φωνῆς ἐν τῇ ἀκοῇ πάθους ἐν ἄλλῳ ἡ αἰτία τῷ διδάσκοντι, τῆς μέντοι ἀντιλήψεως τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος ψυχῇ ὑπο- 5 θετέον, ἐγειρμένην ἀπὸ τῶν ἐν τῇ φυγῇ λόγων, ἵνα καὶ ἀληθῶς ἐπιγνῷ τὸ ῥήμαν καὶ οἰκείως αὐτὸ παραδέξεται καὶ μὴ ἐν μόνῃ μείνῃ τῇ πληγῇ καὶ τῇ ἀκούσει· καὶ οὕτως ἡ τῆς ἐνεργείας ἀρχὴ ἐν αὐτῷ τινι ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ.

'Απὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ ταῦτα ὁ Πλωτῖνος ἐπάγει. 'ἄρα ὅπου 10 μὴ ἐνέργεια, πεῖσις δὲ μόνον, ταῦτα ἔσται ἐν τῷ πάσχειν; τί οὖν εἰ Γ καλλιον γένοιτο τὸ πάσχον, ἡ δὲ ἐνέργεια τὸ χεῖρον ἔχοι; {ἢ} εἰ κατὰ πακίαν ἐνέργοιη τις καὶ ἄρχοι εἰς ἄλλον ἀκολάστως; μόνως δὴ ταῦτα ἐν τῷ πάσχειν θήσομεν;' καὶ εἰρηται μὲν ταῦτα ἀπὸ τῆς ἐννοίας τοῦ πάσχειν καὶ ποιεῖν σωστικὸν μὲν τὸ ποιεῖν, φθαρτικὸν δὲ τὸ πάσχειν λεγούσης 15 καὶ τὸ μὲν καλλιον, τὸ δὲ χεῖρον, μάχεται δὲ τῇ συνηθείᾳ ἐνέργειας καὶ ποιήσεις καὶ φαύλας καὶ παρὰ φύσιν λεγούση καὶ αὖ πολὺ πάθη τελειώτικά 20 καὶ κατὰ φύσιν λογιζομένη. ἡ γάρ ἀπλῶς ποίησις οὐδὲ ἐν τῷ γένος ἐστὶν ἐνέργειῶν, ἀλλ' οἵσαι ποτὲ εἰσὶν διαφορὰi τῶν ποιήσεων κατ' εἰδῆ διωρι- 25 σμέναι, πᾶσαι περιέχονται οὐρφέν τὸ ποιεῖν. ὡσαύτως δὲ καὶ οὐπὸ τὸ πάσχειν ἔστι μὲν τελεσιουργὰ πάθη, ἔστιν δὲ καὶ τὰ ἀτελῆ, καὶ τὰ μὲν καλά, τὰ δὲ αἰσχρά, καὶ τὰ μὲν κατὰ φύσιν ἐν ἐκατέρῳ, τὰ δὲ παρὰ φύσιν. εἰ δέ τις τὰ ἔτερα μόνον τῶν ἀντικειμένων ἐπ' αὐτῶν λαμβάνει, οὐτος ἐπὶ βραχὺν συστέλλει τὰ γένη ταῦτα, ὅσπερ ἀν εἴ τις ὅλην τὴν ποιότητα 30 τὴν κατὰ φύσιν ἔξιν λέγοι μόνην ἢ μόνην τὴν παρὰ φύσιν. 'ἄλλ' οὐδὲ 35 πᾶν, φησί, τὸ ποιεῖν παρ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ παρ' ἔτερου, παρ' ἑαυτοῦ μὲν τὸ ἀπόλυτον, ὡς τὸ βαδίζειν, καὶ τὸ ὄρθιόν, ὡς τὸ τύπτειν, παρ' ἔτερου δὲ ὡς τὸ ὀρέγεσθαι· ὅταν γάρ τὸ ὀρεκτόν, φησί, βιάζεται τὴν ἐπιθυμίαν, τί διαφέρει τοῦ πεπλῆγματος ἢ ὠσθέντα κατενεγγέγημα; 'ἐν δὲ | τούτοις τὰς 82v Δ ὀρέξεις ἐνέργειας οὕτως οὐκ ἔξινταν, ἐκ δὲ τοῦ ὀρεκτοῦ φησιν ὠρμησθαι. 40 καίτοι ἔξι ἑαυτῶν εἰσιν ὠρμημέναι, τὸ δὲ ὀρεκτὸν ἄλλως προσήγεται, οὐ μογκεῦσον οὐδὲ ὠθοῦν τὴν ὀρέξιν, ἀλλὰ προκαλούμενον αὐτὴν τῇ ἐπιτηδεί- 45 τητι· καὶ γάρ ἄποπον τοιαύτην εἰναι τὴν ὀρέξιν ἐπὶ τῆς αὐτοκινήτου ψυχῆς ἢ ἀκινήτου κατὰ Ἀριστοτέλη. εἰ μέντοι πάθημα ἔστιν ἡ ὀρέξις, ὡς αὐτός φησιν, οὐδὲν ἄποπον, εἰ ἔξωθεν ἔχει τὸ κινοῦν. καίτοι ἄποπον τὸ ἀπροσ- 50 ρετον εἰσάγειν καὶ οὐκ ἔξι αὐτῆς ἔχουσαν τὴν ἀρχὴν, πολὺ δὲ

6 οἰκεῖας K	ἐπιδέξηται, sed πάρα supra A ¹	9 αὐτῆς bis K	Πλωτῖνος]
Epp. VI 1,21	10 πάσχειν ex πάσχον corr. A ¹	11 ἡ add. b e Plot. (aut Ficinus)	
12 ἐνέργοιη ex ἐνέργειῃ corr. L ¹ : ἐνέργοι A Plot.	ἀρχεῖ K	μόνα A	16 καὶ
primum om. b	καὶ alt. om. Kv (habet b)	18 οὐσα A	ἔστι L
διωρισμένα A	20 τὰ ante ἀτελῆ om. v	22 μόνα A	24 λέγει K
27 φησι ἀπε τὸ ὀρεκτόν A	28 πεπλῆγματος Kv	30 αὐτῶν ν	
ἐστὶν L	33 ad ἡ ἀκινήτου in marg. οὐσια ἔτερον κινήτου b perperam	ἀριστοτέλην	
Kv: comp. anc. LA: De an. A 3 p. 406 ^a 2	μέντι L	33 αὐτές] cf. p. 316,14	
34 ἔχοι v	35 οὐκ ἔξι om. A		

ἀποπότερουν τὴν τοιαύτην ὑποτάττειν τῷ ποιεῖν. περὶ μὲν οὖν τοῦ ποιεῖν 82°
τοσαῦτα πρὸς τὸν Ἡλωτῖνον ἀντέργηται.

Περὶ δὲ τοῦ πάσχειν ἐφεξῆς ρήτεον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ἡλωτῖνος
ἰδίᾳ ἀπολαβὴν αὐτὸν σκοπεῖ· ‘μὴ γάρ οὐδὲ η, φησίν, τῷ παρ’ ἔτέρου
χαρακτηρίζειν τὸ πάσχειν· εἴστι γάρ τι καὶ παρ’ ἔαυτοῦ καὶ οὐ πᾶν παρ’
ἔτέρου, παρ’ ἔαυτοῦ μὲν τὸ σήπεσθαι, παρ’ ἔτέρου δὲ τὸ τύπεσθαι, καὶ
οὗτως οὐδὲν διαφέρει τοῦ ποιεῖν, εἴπερ καὶ ἐκεῖνο παρ’ ἔαυτοῦ ην καὶ 10
παρ’ ἔτέρου’. ἀλλ’ εἰργηται πρότερον, διτὶ οὐδὲ οὐ ποιεῖν τὸ παρ’
ἔτέρου προστίθεσθαι δεῖ οὔτε ἐπὶ τοῦ πάσχειν τὸ παρ’ ἔαυτοῦ, καὶ περὶ¹⁰
10 τῆς σήψεως διποιητικῆς οὐδὲν γίνεται, πρότερον εἰργηται. ‘ἀλλ’ οὖταν, φησί,
μηδὲν τυπήαλλομενον αὐτὸν ὑπομένῃ ἄλλοιώτιν τὴν μὴ εἰς οὐσίαν ἀγούσαν,
ἥτις ἔξιτησιν αὐτὸν πρὸς τὸ χειρον η μὴ πρὸς τὸ βέλτιον, τὴν τοιαύτην
ἄλλοιώτιν πείσιν εἰναι’. τούτος δὲ οὔτε διηδάσκει τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους
καὶ τούναντίον η βούλεται συνάγει. εἰ γάρ μηδὲν αὐτὸν συμβάλλεται εἰς τὸ 15
15 πάσχειν, η ἀνάτιον εἴσται τὸ πάθος η ἀπ’ ἄλλου τινὸς ἔξωθεν· καλὸν τῶν ἐν
αὐτῷ δὲ ὄντων τὰ ρέν ποιεῖ, τὰ δὲ πάσχει, καὶ οὗτως εἴσται ως ἀπ’ ἄλλου
τὸ πάθος. “πῶς δὲ θεῖ, φησίν ‘Ιάμβλιχος, μὴ ἀγειν εἰς οὐσίαν τὰ πάθη,
εἴπερ ἔνια τῶν παθῶν καὶ εἰς οὐσίαν προάγει, δσα εἴστιν γενεσιούργα;”
μηποτε δὲ τοῦτο οἰκεῖον εἴστιν τῷ πάθει· εἰ γάρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν οὐσίαν
20 τὴν δεξομένην τὸ πάθος, οὐκ ἔστιν οὐσιοποιὸν τὸ πάθος, ὥσπερ οὐδὲ η
ἄλλοιώσις ἔδιον· ἄλλοιώσιν δὲ εἴπεν ὑπομένειν τὸ πάσχον τὴν μὴ εἰς οὐσίαν 20
ἀγούσαν. ἀλλὰ πῶς πρὸς τὸ χειρον η μὴ πρὸς τὸ βέλτιον δοκιμάζομεν τὰ Ε
πάθη συντεκεῖν, οὖταν ἔνια αὐτῶν τὸ καλλιον ἐν ήμιν ἀπεργάζηται; η ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸς ὁ Ἡλωτῖνος ἡπάρχειν πρὸς τοῦτο, ἔδωμεν τί πρὸς ἔκυτὸν ἀντι-
25 τίθησιν· ‘ἀλλ’ εἰ καλλιον ὁ χαλκὸς ἀπὸ τοῦ θερμαίνεσθαι, οὐδὲν κωλύει
τὸ πάσχειν· διετὸν γάρ εἶναι τὸ πάσχειν, τὸ μὲν ἐν τῷ χειρον γίνεσθαι,
τὸ δὲ ἐν τῷ βέλτιον η οὐδέτερον’. καὶ δῆλον διτὶ πρότερον μὲν ἐν τῷ 25
χειρον γίνεσθαι τὸ πάσχειν ἐτίθετο, ἐνταῦθα δὲ ἐνδιδώσιν εἴναι τινα πάθη
καὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἀγοντα. “τεθείσης δέ, φησίν ‘Ιάμβλιχος, τῆς ἐπ’ ἄμφω
30 ροπῆς ἐν τῷ πάσχειν οὐκ ὀρθῶς ἐπῆγκμη τὸ ‘η οὐδέτερον’· μαχομένως
γάρ λέγεται πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τὴν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, εἴπερ τὸ μὲν
ἐν τῷ κατὰ φύσιν καὶ βελτίονι ἐτίθετο, τὸ δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν καὶ χείρονι”.
καίτοι εἰ δυοιον γίνοιτο τὸ πάσχον, οὐδὲ χειρον δηλονότι οὐδὲ βέλτιον

1 τῷ] τὸ ν οὖν om. Kv 4 οὐδὲ η] οὐ δέη Λ φησίν] cf. p. 315,31 et Enn.
VI 1,21 τῷ] τὸ ν 5 τὸ] J 7 οὐδὲν in marg. Ja: om. Λ 8 πρότερον]
p. 316,3 10 φησί] Enn. VI 1,21 11 αὐτῷ Α εἰς om. Α 12 η] εἰ Α
12. 13 acc. e. inf. apud Plot. pendet α λέγοντα, cf. l. 26 14 η] εἰ Α αὐτὸς b:
αὐτῷ(t) JLKA: αὐτὸς ν 15 ἀνάτιον JI,A: ἐναντίον Kv 16 δὲ ὄντων] δεύτην Α
ποτῆ Lv πάσχοι JI: πάσχη ν 18 καὶ εἰς bis Α 19 δεῖ] δὴ Α 20 οὐδὲν b
21 δὲ om. Α 22 post χειρον add. ην Α 23 ἀπεργάζεται, sed η supra Α'
24 Ἡλωτῖνος] Enn. VI 1,21 25 καλλιον Plot. post θερμαίνεσθαι add. η κατὰ
τὸ θερμαίνεσθαι Plot., η κατὰ τὴν θέρμανσιν b ex Ficini interpretatione (vel secundum ipsam
calificationem) 25. 26 κωλύει πάσχειν λέγειν Plot. 26 γάρ et τὸ πάσχειν om. Α
32 βέλτιον JKAv, corr. Ja Α' χειρον Kv

γενήσεται, ὥστε οὐδέτερον· ἔστιν δὲ καὶ διάφορον γίνεσθαι τὴν κατὰ τὸ 82^v χεῖρον ἡ βέλτιον σύγκρισιν μὴ ἔχον, ὡς ὅταν ἐρυθρὸν ἐκ φαινοῦ γίνηται.³⁰ ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ εἰς οὐσίαν ἄξειν τὰ πάθη ἀπορεῖ ὁ Πλωτῖνος· ‘εἰ γάρ τὸ θερμαίνεσθαι, φησί, θερμότητά ἔστιν ἵσχειν, εἴη δὲ τὸ θερμαίνεσθαι 5 τὸν χαλκὸν τοῦ μὲν ἀνδριάντος εἰς τὴν οὐσίαν συντελοῦν, τοῦ δὲ χαλκοῦ οὐκέτι, εἴη δὲ τὸ αὐτὸν πάσχειν καὶ οὐ πάσχειν, εἰπερ τὸ πάσχειν ἦν τὸ μὴ εἰς οὐσίαν συντελεῖν’. πρὸς δὲ τοῦτο φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, διτὶ ‘κακῶς εἴληπται ὁ τοῦ πάσχειν ὄρισμὸς κατὰ τὸ μὴ εἰς οὐσίαν συντελεῖν· εἴτε γάρ εἰς οὐσίαν συντελεῖ εἴτε εἰς ἄλλο ὄτιον τὸ θερμαίνεσθαι, 10 ἐν ἑνὶ τῷ πάσχειν ἔστιν’· μήποτε δὲ τὸ μὲν μὴ εἰς οὐσίαν συντελεῖν τὸ πάθος καλῶς εἴρηται δι’ ἣν καὶ πρότερον εἶπον αἰτίαν, ἐνταῦθα δὲ ὁ μὲν χαλκὸς θερμαίνεται καὶ πάσχει θερμαίνομενος, ὁ δὲ ἀνδριάς κατὰ συμβεβηκός θερμαίνεται, διότι χαλκοῦς ἔστιν. οὐδὲ τοῦτο Ἰάμβλιχος ἀποδέχεται, 15 ὡς γίνεται τὸ πάσχειν τῷ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ κίνησιν τὴν ἄλλοιώσιν τὴν κατὰ τὸ ἄλλοιον οὐδέποτε. “οὐδὲ γάρ τὴν κατ’ ἄλλοιώσιν μόνην κίνησιν, φησίν,⁴⁰ ἐν τῷ πάσχειν θετέον, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πλείονας· καὶ γάρ καὶ τὸ αὐξόμενον πάσχειν ἀν λέγοιτο καὶ τὸ κατὰ τόπον πινούμενον, ὡς δὲ Ἰάμβλιχος φησι, Ζ καὶ τὸ εἰς οὐσίαν ἀγόμενον”. ‘ἔτι δέ, φησὶν ὁ Πλωτῖνος, κινδυνεύει ἀμφω πρὸς τι εἶναι, δσα τοῦ ποιεῖν πρὸς τὸ πάσχειν· οὗτος κινεῖ καὶ οὗτος 20 κινεῖται, καὶ δύο κατηγορίαι ἑκάτερον, τό τε πρὸς τι καὶ τὸ ποιεῖν ἡ τὸ⁴⁵ πάσχειν· καὶ οὗτος διδωσιν τῷδε κίνησιν, ὥστε οὗτος λαμψάνει, ὥστε δόσις καὶ λῆψις καὶ πρὸς τι. ἡ εἰ ἔχει ὁ λαβὼν ὥσπερ λέγεται ἔχειν χρῶμα, διὸ τί οὐκ ἔχει κίνησιν; καὶ μήποτε καὶ τῇ τοῦ ἔχειν κατηγορίᾳ ὑποτάσσεται οὐ τὰ πρὸς ἄλληλα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπόλυτα· καὶ γάρ καὶ 25 ἡ ἀπόλυτος κίνησις ἡ τοῦ βαδίζειν ἔχει βαδίσιν’. πρὸς δὲ ταῦτα ῥάδιον λέγειν διτὶ οὕτως πάντα ἔσται τοῦ ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν τῷ μετέχεσθαι θεωρεῖται· δ τε γάρ λευκὸς ἔχει λευκότητα καὶ τὸ δίπηχον τοσόνδε μέγεθος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀσαύτως. ἀλλ’ ἔκαστον χρὴ καθ’ ὃ λέγεται, κατὰ τοῦτο ἀνά-⁵⁰ γειν ἐπὶ τὸ γένος. τὸ δὲ πρὸς τι πολλάκις εἴρηται διτὶ αὐτὸν καθ’ αὐτὸν κατὰ μόνην θεωρούμενον τὴν σχέσιν ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις ἔχει τὸ εἶναι· σχέσις γάρ καθ’ ἑαυτὴν οὐκ ἔστιν. ὡς οὖν ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ πρός

2 διάφορον γίνεται K . . . 3 εἰς om. A . . . 5. 6 τοῦ δὲ χαλκοῦ οὐκέτι om. K . . . 6 πάσχειν
τε καὶ Av . . . οὐδὲ v . . . 7 οὐ om. L . . . 10 ἐν om. A . . . 11 πρότερον] p. 325,19
13 οὐδὲ τοῦτο] Plot. Enn. VI 1,22 . . . 14 γίνεσθαι v . . . τῷ Av Plot.: τῷ JLK
ἑαυτῷ, ἐ supra J¹ . . . 16 αὐξανόμενον v . . . 18 ἔστι A . . . Πλωτῖνος] Enn. VI 1,22
19 post πάσχειν add. τὸ αὐτὸν γάρ τι κατὰ μὲν τοῦτο, τὸ ποιεῖν, κατὰ δὲ τοῦτο, τὸ πάσχειν·
καὶ ἑκάτερον δὴ θεωρεῖται οὐ καθ’ αὐτὸν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος, ὅπου b
usus Ficino (*nempe aliquid idem penes hoc quidem est facere, sed penes illud pati, et utrumque sane consideratur, non tam secundum se ipsum, quam una cum ipso faciente atque paciente, ubi*): εἰ μὲν παρὰ τοῦτῳ, τὸ αὐτὸν ποιεῖν, εἰ δὲ παρὰ τῷδε, πάσχειν, καὶ θεωρούμενον ἑκάτερον
οὐ καθ’ αὐτόν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος (om. ὅπου) Plot. . . . 19 οὗτοις (ante
κινεῖ) J . . . 20 καὶ] καὶ v . . . κατηγορίαις sic K . . . 21 οὗτος b in marg.:
οὕτως JLKAν . . . ώστε οὗτος JLKAν, καὶ in marg. b: οὗτος δὲ Plot. . . . ώστε || J
22 λέγεται ἔχει JA, corr. Ja . . . 26 πάντα οὕτως A . . . 29 εἴρηται] velut p. 167,4
31 οὖν om. Kv

τι κατὰ τὸ πατήρ καὶ υἱός καὶ ἐν τῷ ποιῷ κατὰ τὸ θυμοῖον καὶ ἀνδροῖον καὶ ἐν τῷ ποσὶν κατὰ τὸ ἵσον καὶ ἀνίσον, οὐτως καὶ ἐν τῷ ποιεῖν | καὶ πάσχειν κατὰ τὸ τύπτειν καὶ τύπτεσθαι, καὶ οὐδὲν ἄτοπον τὸ αὐτὸν 83·Α ὑπὸ δύο κατηγορίας εἶναι, κατὰ τε τὴν καθ' αὐτὰ ὑπόστασιν καὶ κατὰ τὴν 5 πρᾶξ ἀλληλα σχέσιν.

Μετὰ δὲ τὰς τοιαύτας ἀπορίας τε καὶ λύσεις ἐπὶ τὴν θεωρητικωτέραν τεχνολογίαν μετελθῶν ὁ Ἰάμβλιχος * περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, τίνα τε ἔχει καθ' αὐτὰ ὑπόστασιν καὶ δπως συνήρμοσται πρὸς ἀλληλα καὶ ἐπὶ ποῖα καὶ τίνα διατείνει ἐκάτερον. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς Πλάτωνος περὶ τοῦ ποιεῖν ἐννοίας, 10 δις τὸ ποιοῦν τοῦ αἰτίου ὀνόματι διαφέρειν φησίν. καὶ διτὶ μὲν τὸ ποιητικὸν αἰτίον τὸ ποιοῦν ἔστι, πρόδηλον· πῶς δὲ οὐχὶ τινὸς αἰτίου, ἀλλὰ τοῦ αἰτίου ἀπλῶς οὐδὲν διαφέρειν φησὶν τὸ ποιοῦν; ἡ διτὶ κυρίως αἰτίον τὸ ποιοῦν 15 ἔστιν· ὅλη μὲν γάρ καὶ εἰδὸς συναίτια μᾶλλόν ἔστιν, ἀλλ' οὐχὶ αἴτια, τὸ δὲ παράδειγμα καὶ τὸ τέλος οὐ τοῦ ἀποτελέσματος προσεχῶς, ἀλλὰ τῷ 20 ποιοῦντι τοῦ ποιεῖν ὅντα αἴτια πρὸς τι ἀν λέγοιτο τοῦ γινομένου κυρίως. τὸ οὖν ποιοῦν ἀν εἰη τὸ μᾶλλιστα αἴτιον, ὥστε ἀκριβεῖ λόγῳ ἡ περὶ τοῦ 10 ποιεῖν θεωρία περὶ αἰτίου ἔστιν. δισα οὖν τὰ αἴτια καὶ ὄποια, καὶ δισους ἔχει διαφέροντας τρόπους, καὶ τίνα μὲν αὐτῶν πρῶτα, τίνα δὲ δεύτερα ἡ τρίτα, πάντα ταῦτα καὶ ἐπὶ τὸ ποιεῖν οἰκείως μετενεκτέον. πάλιν τοίνυν, 25 ἐπειδὴ αἱ μὲν τῶν ἀσωμάτων αἰτίων εἰσὶν ἐνέργειαι, ἥτοι τῶν καθ' αὐτὰ κεχωρισμένων ἡ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπαρχόντων καὶ ἀχωρίστων τοῦ παντός, ὥστερ αἱ τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἀπαντα τὰ ὑπὸ σελήνην γιγνόμενα, αἱ δὲ τῆς 30 φύσεως κατὰ τοὺς οἰκείους λόγους, αἱ δὲ τῶν μεριστῶν εἰδῶν, διήκει καὶ διὰ τούτων ὅλων τὸ ποιεῖν καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ θεωρία· καθ' ἔτερον δὲ διο- 25 ρισμόν, ἐπειδὴ τῶν ἐνεργειῶν αἱ μὲν εἰσὶ καθαραὶ καὶ ἀμικτοὶ πρὸς πάντα τὰ ἄλλα γένη, αἱ δὲ σύμμικτοι πρὸς τὰ ἄλλα, αἰτίες καὶ τὴν συμπλοκὴν ποιοῦνται πολυειδῶς. αἱ δὲ ἔσχατοι οὖσαι πρὸς τὰ παθήματα ἐπικοινωνοῦσιν, 35 ἔσται καὶ τοῦ ποιεῖν ἀρχῇ τε καὶ μέσα καὶ τέλη κατὰ πάσας τὰς τοιαύτας διαφοράς. ἐπεὶ δὲ τῶν ποιούντων τὰ μὲν ἦν γεννητικά, τὰ δὲ εἰδοποιά, 40 τὰ δὲ τελεσιουργά, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐνωτικά, τὰ δὲ διακριτικά, τὰ δὲ β ἄλλην τινὰ ἔχοντα ἐν τοῖς οὖσι ποίησιν, ἔσται καὶ κατὰ πάντων τούτων τὸ ποιεῖν κυρίως λεγόμενον. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἔστι φυσικά, ὡς τὸ θερμαίνειν, 45 ψύχειν, τὰ δὲ τεχνικά, οἷον λατρεύειν, τεκταίνειν, καὶ τὰ μὲν πεπερασμένα, ὡς τὰ ἐν ταῖς τέχναις, τὰ δὲ ἀπειρά καὶ ἀκατάπαυστα, ὡς ἐπὶ τῶν θείων 50 ποιήσεων καὶ τῶν οὐρανίων, εἰπερ ἀλίδιος ὁ κόσμος ἔστιν. ἀλλὰ καὶ εἰ τῷ

4 ἔαντά Αν 6 τὰς ε corr. J¹ 7 post Ἰάμβλιχος add. καὶ ν: deest prae-
catum quale παραδίθωσι, cf. p. 155,15 9 Πλάτωνος] Phil. p. 26 Ε 10 ἐς Κν:
ώς JL.A ποιοῦν ε ποιεῖν corr. A¹ δύναματα K καὶ ὅτι—φησὶν (12)
bis J, sed corr. 11 τινὸς αἰτίας Κν 12 διαφέρει L 14 post προσεχῶς add.
δὲ ν, γε in. marg. b 15 τοῦ γενομένου ν: cf. Paraphr. p. 61,14 II. 16 τὸ οὖν Κν:
τί οὖν JL.A ποιεῖν Α 17 αἰτίου] αἴτια K ὄσους] ὄσα ν 19 τὸ] τοῦ K
20 ἔστιν L αἰτίων libri: correxi 24 τὸ οχ τοῦ corr. A¹ 25 ἔστι L
26 ἄλλα (prior) b in marg.: ἄλλα JL.KΛν 27 ἐπικοινωνοῦσαι L 29 ἐπεὶ δὲ]
ἐπειδὴ Α γενητικά JK, corr. JK 31 ἔχοντα οι. I 35 ει om. A

είναι τινα ἀπεργάζοιτο, ὥσπερ ὁ ἡλιος τῷ εἶναι φωτίζει, εἴτε τῷ νοεῖν 83^τ ποιεῖ ὥσπερ ὁ τοῦ κόσμου νοῦς εἴτε τῷ λογίζεσθαι ὥσπερ ἡ τοῦ παντὸς 26 φυχή, καὶ ταῦτα πάντα ἐν τῷ ποιεῖν ἔστιν. ἀλλ ὅδε δσαι ἐν αὐτοῖς εἰσιν ἐνέργειαι. καὶ³ ἔαυτὰ καὶ πρὸς ἔαυτά, ὥσπερ τῶν ἀλλων καὶ χωριστῶν 5 νοήσεων, οὐδὲ δσαι δι' ἑτέρων ἐνεργοῦνται, ὥσπερ αἱ διὰ τῆς φυχῆς ἡ διὰ τῶν σωμάτων ἡ διὰ τῶν σωματικῶν δυνάμεων, οὐδὲ αὗται ἐκτὸς πίπτουσιν τῆς εἰς τὸ ποιεῖν συντάξεως. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εἰς αὗτὰ ἐνεργοῦντα καὶ μηδενὸς ἑτέρου προσδεόμενα ἐνεργήματα καὶ τὰ εἰς ἑτερον ἐνεργοῦντα καὶ 20 τὰ εἰς ἔαυτά τε ὅμοια καὶ εἰς ἑτερον καὶ τὰ προηγουμένως μὲν εἰς ἔαυτά, 10 ἔχοντα δὲ κατὰ δεύτερον λόγον καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα ἐνέργειαν, καὶ ταῦτα ἀλλ ἐν τῷ ποιεῖν περιέχοιντο. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ πάντα τὰ εἰδὴ τῶν κατηγορῶν κατὰ τὴν παροῦσαν διαιρέσιν διατέταται τὸ ποιεῖν· περὶ μὲν τὴν οὐσίαν ἐν τῷ εἰς οὐσίαν ἄγειν τὸ γινόμενον, περὶ δὲ τὴν ποιότητα ἐν τῷ εἰς ποιότητα ἄγειν τὸ ἀλοιούμενον, περὶ δὲ τὸ ποσὸν ἐν τῷ μεγεθύνειν 35 15 ἡ μειοῦν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων γενῶν ὡσαύτως ἔστιν τοῦ ποιεῖν ἡ ἐπὶ πάντα διηκούσα αἰτία. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην τὸ γένος τοῦ ποιεῖν ἐνὶ λόγῳ συλλαβεῖν, νοήσωμεν κατὰ πάντα τὰ ὄντα, δσα ποτέ ἔστιν καὶ δποῖα, τὰς τελειοτάτας ἐνέργειας πανταχοῦ προηγουμένας τὰς δτι μάλιστα ἀπηλαχμένας παντὸς τοῦ δυνάμει. τούτων δὲ τὰς γινομένας καὶ καὶ³ ἔαυτὰς μονοειδεῖς 20 εἰκότως ἀλλ ἀρχηγικωτάτας εἴποιμεν ἐν τῷ ποιεῖν. αὗται γάρ ἀφ' ἔαυτῶν ἔχουσιν τὸ ἐνέργειν ποιεῖν καὶ ἀπὸ μᾶς αἰτίας πᾶν αὐτὸ προάγουσιν ἀμερί· 10 στως τε παρέχουσιν τοῖς μετ' αὐτὰ ταττομένοις καὶ συνέχουσιν αὐτὰ μονειδεῖς. δῶς καὶ δυνατώτατα αὐτὰ καὶ αὐταρκέστατα ἀπεργάζονται· ἀπερ καὶ αἱ ἐνταῦθα ἐνέργειαι, δταν ἵκανῶς ἔχωσι καὶ τελείως, ἀπομιμοῦνται πλήρωσίν 25 τινα ἀπ' ἐκείνων δεχόμεναι. περὶ μὲν οὖν τοῦ ποιεῖν τοσαῦτα.

Δεῖ δὲ καὶ τοῦ πάσχειν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ παντελὲς περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ ἐναντίωσιν μὲν πρὸς τὸ ποιεῖν οὐκ ἔχει, καὶ δτι μάλιστα ἀντιμέτοις χρῆται φωναῖς· ὡς δὲ συνεζυγμένον αὐτὸ ταῖς κατιούσαις ἀπὸ 35 τῶν ποιούντων ἐνέργειας συνθεωρεῖν δφείλομεν. δταν οὖν αἱ ἐνέργειαι προϊοῦσαι ἐπὶ τὰ ἐκτὸς μετὰ σχέσεως δύνανται καθομοιοῦν πρὸς ἔαυτὰ τὰ δυνάμενα αὐτῶν μετέχειν οὐ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀδιάδοχον τοῦ ἐνεργήματος κίνησιν, τότε αἱ κινήσεις αὗται τὸ κοινὸν τοῦ πάθους χαρακτηρίζουσι γένος. κατ' ἄλλην δὲ ἀφορμὴν πᾶσα κίνησις καὶ γένεσις ἡ ἐν τῷ παντὶ τὸ μὲν ἔχει κινητικὸν καὶ γενεσιονγόν, τὸ δὲ κινούμενον 50 35 καὶ γινόμενον καὶ ὡς ἐν ἀποτελέσματος τάξει ὺσερούμενον. εἰ τοίνυν τὸ δι' ὅλων τούτων διῆκον γένος ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ καὶ καὶ³ ὅλας τὰς

2 παντὸ sic K 3 εἰσιν] ἔστιν L 4 ante καθ' add. καὶ A post ὥσπερ add.
καὶ A 7 αὗτα corr. ex ἀυτα J: αὗτα LKAν, corr. L¹ 9 αὐτά Kv
ἔτερα v 10 ἄλλην K 12 διατέτακται v, Paraphr. p. 63,2 II. 15 ἡ μειοῦν]
εἰ μὴ οὖν: A .ἡ] ἡ K πάντων v 16 αἰτία K 17 νοήσωμεν,
ω in ras. J 17. 18 τελειοτάτας ex τελειότητας ut vid. corr. J: τελειωτάτας A
18 ἀπηλαχμένας L 20 ἀν] οὖν A 21 post ἐνέργειν add. καὶ Kv
23 αἱ οὖν A 25 ante περὶ inserit περὶ τοῦ πάσχειν: ~L 27 καὶ] καὶ A
28 αὐτῷ b in marg., Par. p. 63,14 30 μετὰ σχέσεως Kv: μετασχέσθαι JLA

κινήσεις τῷ λογισμῷ περιλάβοιμεν, εὑροιμεν ἀν τὸ πάσχειν ὅσον τέ ἔστιν καὶ ὁπόσην ἔχει τὴν δύναμιν. ὅλως δὲ τὸ ἐπίκτητον πᾶν καὶ παρ' ἄλλου ἐπεισιδύν καὶ μηδαμῶς ἕαυτοῦ ὃν ἀλλ' ἄλλου καὶ συνακολουθοῦν ταῖς τοῦ προηγουμένου ἐνεργείαις καὶ ὑπ' ἔκείνων τρεπόμενον εἰκότως ἀν ἐν τῷ 83^Δ 5 πάσχειν τεθείη. ἔτι δὲ τὸ ἀντικείμενον τῷ εἶδει καὶ τὸ ὡς ὑλικὸν ὑποκείμενον μηρφῆς τε μεταλαμβάνον καὶ δύναμιν ἔχον τοῦ τελειοῦσθαι καὶ τὸ ὑποδεχόμενον πάντα ἐν ἔαυτῷ, καὶ τοῦτο ἀν κοινὸν τι τοῦ πάθους εἴη γνώρισμα. εἰ δὲ καὶ τὴν ὑπὸ σελήνην τις τῶν ὑλικῶν στοιχείων σύστασιν ὡς παθητὴν ὑποτιθείη πρὸς τὴν ποιητικὴν τοῦ οὐρανοῦ αἰτίαν, καὶ οὕτως 10 ἀν ἔχοι τι δεικνύναι κοινὸν ἐν τῷ παντί. καὶ ἐν ἐνὶ δὲ τῷ ποιοῦντι καὶ δὲ τὸ πάσχειν δυνατὸν θεωρεῖν. καὶ γάρ η φύσις ποιοῦσα εἰς ἔαυτὴν καὶ διφ' ἔαυτῆς πάσχει, καὶ καθὸ μὲν τοὺς λόγους ἐπιτίθησι τοῖς γινομένοις, ποιητικὴν αὐτὴν ἀρχοριζόμεθα, καὶ δὲ τὴν διακύψησιν τῶν λόγων τούτων αὐτὴ παρ' ἔαυτῆς ὑποδέχεται. πάσχειν εἰκότως λέγεται. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς 15 δὲ κἄν μὴ οὕτως, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ ταύτης διηγέρηται πολὺ τὸ παθητικόν. καθ' ἑτέραν δὲ αὖθις ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς ψυχῆς νοῦ θεωρεῖται τις [ἥ] κατὰ πάθος ὑποδοχὴ τῶν τελειοτέρων νοήσεων. καὶ 20 δῶς ἐν πᾶσιν ἐν οἷς τὸ μὲν ἔστι τελειότερον, τὸ δὲ ἀτελέστερον, καὶ τὸ μὲν ἐναπεργαζεται τὴν τελείωσιν, τὸ δὲ ὑποδέχεται ταύτην, θεωρεῖται τις αὐταλογία πάθους, καθ' ἣν τὸ μὲν ἐμποιεῖ τὸ τέλειον εἶδος, τὸ δὲ εἰσδέχεται τοῦτο ἐν ἔαυτῷ, ἀξὲ μέντοι ἀπ' ἄλλου ἐνδιδόνται η τοιαύτη μετουσίᾳ τοῦ πάθους, κἄν ποτε δοκῇ ἀφ' ἔαυτοῦ τι πάσχειν, οὐκ δρθῶς ὑπολαμβάνεται τὸ τοιοῦτον· οὐ γάρ κατὰ ταύτὸν τῶν ἐν ἔαυτῷ πάσχει τε καὶ τὴν αἰτίαν ἔαυτῷ παρέχει τοῦ πάσχειν, ὥστε καὶ οὕτως ἀφ' ἑτέρου γίνεται 25 τὸ πάθος. η μὲν γάρ δραστήριος ἐνέργεια δύναται καὶ ἔαυτῆς εἶναι αἰτία καὶ ἀφ' ἔαυτῆς ἀρχεσθαι, τὸ δὲ πάθος ἀτελὲς δὲν πάντη οὐ πέψυκεν πρὸς τὴν ἔαυτοῦ γένεσιν ἐηγεῖσθαι· εἰ γάρ τὸ ἀφ' ἔαυτοῦ τὴν αἰτίαν τοῦ ἐνεργεῖν ἔχον τὸ ποιητικόν ἐστιν. τὸ πασχόν ἀπολειπόμενον πάσης αἰτίας οὐδὲ τὴν τοῦ πάσχειν αἰτίαν ἐν ἔαυτῷ ἔχει. οὐδὲν οὖν ἔσται πάθημα ἀπόλυτον, 30 ὅσπερ ἣν ἀπόλυτον ἐνέργημα τὸ βαδίζειν, καὶ τοῦτο εἰκότως· τὰ μὲν γάρ 20 κρείττονα ἀπολελυμένα τῆς πρὸς ἔτερα σχέσεως αὐτάρκη καθ' ἔαυτὰ καὶ Ε ἐν ἔαυτοῖς ὑπάρχει, τὰ δὲ χείρονα δεῖται τῶν κρείττονων πρὸς τὸ ὑποστήναι, καὶ ἐν τῷ ἐξηρτῆσθαι ἔκείνων καὶ παρ' αὐτῶν δέχεσθαι τινὰ μετουσίαν τοῦ εἶναι μεταλαμβάνει. οὐ χρή οὖν ὄμοιώς τοῖς ἐπὶ τοῦ ποιεῖν 35 διατάττεσθαι, διτὶ καὶ τῶν παθημάτων ἐστὶν τὰ μὲν ἀπόλυτα, τὰ δὲ ὅπτια· ἀεὶ γάρ συνήργηται τοῖς ποιοῦσιν τὰ πάσχοντα.

1 ἀν Κν: δν J.LA 4 προηγουμένου, τηγον in ras., μενον supra J¹ 5 ἔτι, ε in ras. J: ἔστι Λ τὸ || (post δὲ) J 7 τὸ supra Ja post εἰη add. καὶ L 9 ὑποτιθείη Α οὐρανοῦ ἀντού Λ ούτος K, Paraphr. p. 63,28 II. 10 δεικύνατ, sed corr. J¹ δεικνύναι τι Λ δὲ] εἶδει ν τῷ ποιοῦντι] conicio τὸ ποιεῖν τε 11 δυνατὸν ex δει corr. J¹ 17 νοῦ om. K τις] πως Par. η delevi, cf. 1.19 sq. κατὰ τὸ πάθος Κν 21 τοῦτο] τὰ τὸ K ἄλλων ν 22 δοκεῖ Λ 23 κατὰ ταύτὸν] κατ' αὐτῶν Λ ἔαυτῷ ex ἀντῷ corr. Ja 29 οὐδε sic Α 30 γάρ supra Ja 32 αὐτοῖς Α 34 οὐ om. Κν post οὖν add. μὴ b τοῦ supra, τὸ in lin. Α 35 τὰ μὲν ἔστιν Αν

Ἐπειδὴ δὲ διάκρισιν Ἀρχύτας τοῦ πάθους καὶ τοῦ πεπονθότος καὶ 83^v τοῦ ποιήματος καὶ παθήματος παραδέδωκεν, ἀξίον ἐστιν μηδὲ ταύτην παρα- 26 λιπεῖν ἀνεξέταστον. λέγει δὲ ὅδε· “τὸ δὲ πάθος τοῦ πεπονθότος διαφέρει· πάθος μὲν γὰρ γίνεται μετ' αἰσθήσεως, οἷον θυμός, ἀδονά, φόβος, πεπον- 5 θένται δὲ δύναται τι καὶ ἀνευ αἰσθήσεως, οἷον ὁ κηρὸς τακεῖς καὶ ὁ πηλὸς ἔηρανθείς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ποίημα τοῦ πεπονθότος· τὸ μὲν γὰρ ποιηθὲν καὶ πέπονθέ πως, τὸ δὲ πεπονθός οὐκ εὐθέως πεποίηται· δύναται γὰρ πεπονθένται τι καὶ κατ' ἔνδειαν καὶ κατὰ στέργησιν”. ἐν δὲ τούτοις πάθος 10 μὲν ὁ Ἰάμβλιχος ἀκούει τὸ μετ' αἰσθήσεως καὶ ἀντιλήψεως ἐν τῷ ἀλλοιοῦ- σθαι [τὰ] μένον τά τε τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ζῴων καὶ εἴ τινα τούτων ἐστὶν ἀνωτέρω μετὰ συναίσθήσεως ἡ ἄλλης τινὸς παρακολουθήσεως γινόμενα πάθη περιέχον, ὅπερ καὶ ἀντιτίθεσθαι φησιν τῷ πρώτῳ γένει τοῦ ποιεῖν· ὡς γὰρ ἐκεῖνο ἐν τῷ θεωρεῖν προετάττετο, οὕτως τοῦτο ἐν τῷ πάσχειν μετὰ τῆς οἰκείας γνώσεως ὑποτίθεται, ἥν καλεῖ συναίσθησιν. διαιρέεται δὲ τοῦτο 15 κατ' εἰδὴ τῆς συναίσθήσεως πολυειδῶς· καὶ γὰρ ταῖς δυνάμεσι τῆς ἐν τῇ 25 ψυχῇ ζωῆς παρακολουθήσεις ἀποδιδόναι πρᾶγμα καὶ ταῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων αἰσθήσεσιν τὴν ἐπιβάλλουσαν ἀποδιδόναι πρᾶγμα καὶ ἐπὶ τῶν ἀμυδρὰν ἔχόντων φυσικὴν ἀντιληψιν τοῦ πάσχειν ἐσχάτην τινὰ τίθεσθαι δεῖ συναίσθησιν. καὶ οὕτως, φησάν, ὅλον ἡμῖν τοῦτο τὸ γένος τοῦ πάσχειν 20 παρ' ἐκεῖνο τὸ πρῶτον τοῦ ποιεῖν γένος εἰληφε τὴν ἀντίθεσιν. τὸ δὲ πεπονθός φησιν εἶναι ὅπερ ἐν μὲν τῷ γίνεσθαι οὐ συνεμφαίνει τὸ πάθος, 40 μετὰ δὲ τὸ γεγονέναι ἔνδηλος αὐτοῦ γίνεται ἡ τροπή, ὥσπερ τὸ τετηκέναι τὸν κηρὸν ἡ τὸν πηλὸν ἔξηγράνθαι· διόπερ καίτοι διὰ πάθους ὀδεῦσαν καὶ τὸ τοῦτο ὅμως κατὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν χαρακτηρίζει. ἐστιν δὲ τοῦτο ἀνευ 25 αἰσθήσεως, πάντα περιέχον οἵα τε ἐστὶν ἐν τῇ φύσει παθήματα καὶ ὅσα * ἐν τοῖς φυσικοῖς στοιχείοις ἐν τε τοῖς συνδέοταις καὶ τοῖς ἀπλοῖς σώμασιν αἱ ἀπαρακολούθητοι γίνονται ἀλλοιώσεις, πᾶσαι αὖται κατὰ τὸ πεπονθέναι χαρακτηρίζονται. γένοντο δὲ ἀν καὶ τούτων πολυειδεῖς διαιρέσεις, εἴτε τὰ 45 τεμνόμενα καὶ αὐξόμενα καὶ ἀλλοιούμενα καὶ ἄλλως πολλαχῶς ἐν τῷ 30 πεπονθέναι θεωρούμενα, καθ' ὅσον ἐστὶν σώματα, ἐννοεῖν ἐθέλοιμεν. ἀντι- τίθεται δὲ τοῦτο τὸ γένος πρὸς τὰς τῶν ἀψύχων ποιήσεις. τὸ δὲ ποίημα τοῦ πάθους διαφέρειν φησὶν οὐχ ἡ τινες οἰονται, τῷ τὸ μὲν ἀπ' ἄλλου ἐνεργήσαντος γίνεσθαι, τὸ δὲ οὐδαμῶς (οὐ γὰρ ἐστιν τι ὅλως πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ποιήματα εἰς οὐδένα συντελεῖ, τὰ τούτοις ἀντιδια- 35 στελλόμενα παθήματα εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἀποτελευτῶντα ἐξίστησιν ἀπὸ τοῦ εἰναι. διττῆς δὲ οὔσης οὐδίσιας, τῆς μὲν κατὰ τὸ εἰδός, τῆς δὲ κατὰ τὸ ὄντει καὶ ὑποκείμενον, διτταὶ καὶ αἱ φθοραὶ λέγονται· ἥ μὲν κατὰ

1 ἐπεὶ ν Ἀρχύτας] fr. 43 II., cf. Paraphr. p. 64,10 II. 4 ἀδονά J: αδονά L
6 πεπονθότος] παθήματος Par. 7 εὐθέως δύναται K 7. 8 γάρ τι πεπονθέναι A
9. 10 ἀλλοιούσθαι b: ἀλλοιούσθαι τὰ JLKAν 10 μένον τά Jv: μένοντά LKA
16 παρακολουθείσης L: παρακολουθόσης v παραδιδόναι Kv 22 εὐδῆλος Lv,
coir. L¹ αὐτῶν JLA 23 πάθος A 25. 26 καὶ ὅσα, *(καὶ ὅσα?)*
28 εἴτε Kv: εἴτε JL: εἰς Λ 29 αὐξανόμενα Av 30 ἐθέλομεν JA, corr. J
36 post οὔσης add. τῆς v

στέρησιν ἀπουσίαν ούσαν τοῦ εἰδούς καὶ ἔκστασιν τοῦ κατὰ ταῦτα εἶναι παρεχούντην, ἡ δὲ κατ' ἔνδειαν τῆς ἐπιρρεόντης τοῖς ὄντες ἀποπληρώσεως καὶ κατ' ἀνάλωσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ὅλης. ἀλλ' εἰ ἡ στέρησις πάθος, 84^a Α πῶς ἐν τοῖς Φυσικοῖς ποιητικῇ λέγεται αἵτια; “ἀλλὰ καὶ ἡ στέρησις, φησὶν 5 ὁ Ιάμβλιχος, αἵτια γίνεται ποιητική, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ εἰδούς παρουσίᾳ· καὶ γίνεται ἄλλο μὲν αὐτὴν ἡ στέρησις, ἄλλο δὲ τὸ ἐστερημένον, ὥστε καὶ ἐπὶ ταύτης ὅπ' ἄλλου γίνεται καὶ ἐν τῷ ἐστερημένῳ πεῖσις, τοῦ προγηγσα- 10 μένου ποιητικοῦ τῆς στερήσεως αἵτιον. καὶ ἐπὶ τῆς ἐνδείας δὲ καὶ ἀπο- πληρώσεως ἡ αὐτός ἐστιν λόγος· ἐν ἀλλῳ μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἀποπληροῦν, 15 10 ἐν ἀλλῳ δὲ τὸ ἀποπληροῦσθαι, καὶ ἐν ἀλλῳ μὲν τὸ ἐνδεῖς ἔχειν, ἐν ἀλλῳ δὲ τὸ τὴν αἵτιαν τῆς ἐνδείας ἐναπεργάζεσθαι”. πρὸς δὲ ταῦτα οἷμαι ἡγεῖν 15 ἀξιον. τίς ἀν εἴη ποιητική στερήσεως αἵτια ἄλλη παρὰ τὴν ἐν τῷ ἐστερη- μένῳ. ἀρά τὸ ἐναντίον ἐστὶν αἵτιον τὸ φθείρον τὸ ἔσωτις ἐναντίον; γη τοῦτο μὲν κατὰ συμβεβηκός, ἡ δὲ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην 20 15 ἀνάγκη ὥσπερ τῆς παρουσίας τῶν εἰδῶν αἵτια ἀπαιτεῖ προγράμμα, οὕτως καὶ τῆς ἀπουσίας, ἀπερ οἱ μυθοπλάσται τοῖς δημιουργικοῖς αἵτιοις εἰς 25 20 πόλεμον ἀντιτάττουσιν. τὸ δὲ ποίημα τοῦτο ἀντιταχθείη ἢν τῷ τοῦ πρώτῳ τοῦ ποιεῖν εἰδει τῷ κατὰ τὸ ποιητικὸν θεωρουμένῳ· καὶ τοῦτο γάρ κατὰ τὸ εἰς οὓσαν ἄγεσθαι ἀφορεῖται· ὡς γάρ τὸ οἰκοδομεῖν ιδίας καλεῖται 25 25 ποιητικόν, οὕτως καὶ τὸ οἰκοδομεῖσθαι ποίημα λέγεται. θσα τε καὶ οἰα ἀπόδεδώκαμεν εἰδη ταῖς ποιητικαῖς ἐνεργείαις, εἴτε θεῖα εἴτε ἀνθρώπινα, εἴτε τεχνητὰ εἴτε ἐπιστητά, εἴτε ἄλλως ὄπωσοῦν διαιρούμενα, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἀπονέμειν γρὴ τοῖς ποιήμασιν τοῖς ἀπὸ τῶν ποιήσεων ἀποτελε- 30 30 σιμεῖσιν· ὅηλον γάρ δι τὰ πάθους ποιεῖται τὰ ποιούμενα. τοιαῦτη μὲν 25 οὖν τις καὶ τοῦ πάσχειν ὥσπερ τοῦ ποιεῖν διαιρεσίς ὑπὸ τοῦ Ἀρχύτου παραδέδοται.

‘Αριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικά τὰ πάθη ὠδέ πως διαιρεῖ· “πάθος λέγεται ἔνα μὲν τρόπον ποιότης, καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ γλυκὺν καὶ πικρὸν καὶ βαρύτης καὶ κου- 35 φότης καὶ θσα ἄλλα τοιαῦτα· ἔνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἄλλοιώσεις, 20 καὶ μάλιστα θσαι βλαβεραί· ἔτι τὰ μεγέθη τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη’ B

4 ἐν τοῖς Φυσικοῖς] cf. A 7 p. 191^a 7. 14. B 1 p. 193^b 19 6 αὐτῇ J: αὕτη ν
 ἡ A 6. 7 ad ἐπὶ ταύτης in marg. ἐπει αὕτη b 7 καὶ] αν ἡ? του ut vid.
J¹ post lacunam 3 litt.: ὅρπται ΙαΙΚΑν 8 ποιητικ[ο]υ J 9 δ αὐτός supra Ja
τὸ ἀποπληροῦν in marg. Ja 10 τὸ ἀποπληροῦσθαι—ἐν ἀλλῳ δὲ om. K μὲν om. A
11 ἀπεργάζεσθαι ΛΑν, cf. p. 329,19 12 ποιητικῆς libri: correxi 14 κατὰ
τὸ συμβεβηκός JL post καὶ add. τῆς K τῷ] τῇ Kv 15 ἀπαιτεῖ supra J¹
16 post τοῖς add. μυθικοῖς ν 16. 17 εἰς πόλεμον αἵτιοις Λν 17 πρώτῳ, in
marg. δευτέρῳ b recte, cf. p. 318,6 18 τῷ] τὸ Λ 19 εἰς οὓσαν εχ ἐκούσιον
corr. J: γρ καὶ ἐκούσιον in marg. A¹ 20 τε] δὲ ν 22. 23 τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ν
23 ἀπομένειν K 25 ἀπὸ ΛΑ 27 τῇ] τοῖς Λ Metά τὰ φυ. J Δ 21
p. 1022^b 15 sqq. 28 post πόλης add. μὲν b 29 καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν b
30 post ἀλλοιώσεις εχ Aristotele ἥδη. 31 θσαι] αἱ λυπηραὶ Arist. cod. E: βλαβεραὶ Λb
add. b, sed videtur ipse Simpl. hic neglegentior fuisse 31 θσαι] αἱ λυπηραὶ Arist. cod. E: βλαβεραὶ Λb

λέγεται". τούτων δὴ τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς οἶμαι τὸ παθητικὸν ἀποτέλεσμα 84^τ καλεῖ πάθος, τὸ δὲ δεύτερον τὴν κίνησιν τὴν παθητικήν, τὸ δέ γε τρίτον καὶ τέταρτον τῇ κατὰ τὴν συνήθειαν ὀνομασίᾳ προσκέχεται. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτων τὰ δύο γένη δῆλα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς εἰδῆ πόσα τε καὶ τίνα ἔστιν, 5 οὐκανῶς τεθεωρήκαμεν, ὡς γε αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἔκατερα συλλαβεῖν. 25

Δεῖ δὲ καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σύμμιξιν ἴδειν. καὶ γάρ καὶ ταῦτην σὺν τοῖς ἀπλοῖς Ἀρχύτας παραδέδωκεν λέγων· "τὸ μὲν ἐντὶ ποιέον, τὸ δὲ πάσχον, τὸ δὲ καὶ ποιέον καὶ πάσχον, οἷον ἐν τοῖς φυσικοῖς ποιέον μὲν ὁ θεός, πάσχον δὲ ἀ ὅλα, καὶ ποιέον δὲ καὶ πάσχον τὰ στοιχεῖα". σαφοῦς δὲ ὅντος τοῦ λεγο- 10 μένου παραδείγματα ἀρχηγικώτατα παρέθετο, ποιεῖν μὲν τὸν θεόν εἰπών, ὃ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ποιητικὰ αἴτια συνέπεται, πάσχειν δὲ τὴν ὅλην, δι'. ἦν καὶ τὰ ἄλλα μετέχει τοῦ πάσχειν, καὶ ποιεῖν δὲ καὶ πάσχειν τὰ στοιχεῖα, ὡς ἂν 30 δὴ μετέχοντα καὶ ὅλης καὶ εἰδούς. περὶ δὲ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σχέ- σεως ζητοῦντες λέγουσιν ὅτι ἀντιμέτως μὲν λέγεται, ἐναντία δὲ οὐκ ἔστιν, 15 ὥσπερ Ἄνδρονίκος φέρει· πῶς γάρ οἶόν τε τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐναντίου γίνεσθαι;

Λοιπὸν δὲ ἀξιον, κανὸν εἰργηται πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν, οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων μετὰ τὴν ἄλλην τεχνολογίαν τὰ παρακολουθοῦντα θεωρῆσαι. ἔστι τοίνυν ἐναντίωσις ἐν τῷ ποιεῖν καὶ 20 ἐν τῷ πάσχειν, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐναντίων τὰ μὲν ἔχει μεταξύ, τὰ δὲ 35 οὐκ ἔχει. τὰ μὲν οὖν κατὰ ἐναντίας ποιότητας ἐναντία, ὡς τὸ θερμαίνειν τῷ ψύχειν καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τῷ ψύχεσθαι, καὶ ὃν αἱ ποιότητες ἔχουσί τι μεταξύ, τούτων καὶ τὰ ἐν τῷ ποιεῖν καὶ τῷ πάσχειν ἔχει τι μεταξύ, ὡς τὸ χλιαίνειν καὶ ἐρυθραίνειν· ὃν δὲ οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ταῦτα, 25 ὡς τὸ ὑγραίζειν καὶ νοσάζειν. καίτοι γε οἱ ἱατροὶ καὶ ὑγείας καὶ νόσου μέσην τίθενται τὴν οὐδετέραν κατάστασιν. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν, οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ ἔστιν ταῦτα. 40 "ἐπὶ γάρ τοῦ φρονεῖν, φησὶν Ἰάμβλιχος, τοῦ ἐπὶ τῆς τελείας φρονήσεως ἡ οὐκ ἀν εἴη ταῦτα· τὸ γάρ ἐπὶ τῆς ἀτελοῦς ἐπιδέχεται". μήποτε δὲ καὶ 30 ἐπὶ πάντων τῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδεχομένων τὰ μὲν μαλιστα οὐκ ἐπιδέχεται, τὰ δὲ ἀτελῆ, ταῦτα ἔστι τὰ δεχόμενα. ὅλλα ἵσως ὁδε διαιρετέον· τὰ μὲν ἐν τοῖς γένεσιν ἔκείνοις ἔχοντα τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἐν οἷς ἔστι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, ἐπιδέχεται, ὥσπερ ἐν ποιότητι τὸ λευκαίνειν καὶ 45 λευκαίνεσθαι· οὗτα δὲ ἐν γένεσιν ἔστιν τοῖς μὴ ἐπιδεχομένοις τὸ μᾶλλον 50 καὶ τὸ ἡττον, οἷον ἐπὶ ποσῷ τὸ ἀριθμεῖν καὶ μετρεῖν, ταῦτα οὐκ ἐπιδέχεται,

2 γε οὐ. A 3 τῇ] τὴν A (supra versum) 7 διπλοῖς A Ἀρχύτας
om. A: fr. 44 H. ἐντὶ εἰ ἐντὶ corr. J: ἐντὶ A 8 τὸ δὲ καὶ ποιέον καὶ πάσχον A
(τὸ δὲ καὶ in ras.) et Paraphr. p. 65,7 H.: om. JLKy ὁ θεός] ὁ θεός L 9 ἀ in lin.,
supra η vel ἡ J¹L¹ ὅλα, η supra J¹ 9. 10 λεγομένου] ουμένου post lacunam 3
litt. L 13 δῆ] δῆ JK, sed γη supra Ja 15. 16 γίνεσθαι τοῦ ἐναντίου A
17 πρότερον] p. 296,12 sqq. 18 ἄλλην εχ ὅλην corr. J 23 τι om. A
τούτων—μεταξύ (24) iterat K καὶ τῷ] καὶ ἐν τῷ LAv 24 καὶ] ἡ v
ἐρυθραίνειν Lv 25 ὑγιαίνειν L ὑγείας Kv 27 τὸ ante πάσχειν om. K
32 καὶ τὸ πάσχειν Av post οἵς add. δέ A

ἀλλ' οὐδὲ τὸ γεννᾶν καὶ τὸ γεννᾶσθαι ἢ τι ὅλως τῶν ἐν οὐσίᾳ λεγομένων. 81·
καὶ τοῦτο εἰκότας· τὸ γάρ ποιεῖν ἐνέργειν ἔστιν, ἢ δὲ ἐνέργεια ὁμοιειδῆς
ἔστιν τῇ ὑπάρξει, ἡς ἔστιν ἐνέργεια.

Καὶ καθ' ἔκαστην δὲ τῶν κατηγοριῶν θεωρεῖται τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν.
· καὶ γάρ ἔκαστη ὥσπερ οὐσία τις οὖσα καὶ ὑπαρκέισθαι τινὰ οἰκείαν τῇς
ἔνστης ὑπάρξεως ἐνέργειαν. καὶ τὸ μὲν κατ' οὐσίαν ποιεῖν ὡς τὸ ἀνθρωπο- 50
ποιεῖν, οἰκοδομεῖν, ναυπηγεῖν, τὸ δὲ κατ' οὐσίαν πάσχειν ἀνθητικοποιεῖσθαι.
οἰκουληρεῖσθαι. ἐντοῦτῳ δὲ ἔχειται· ὁ Ιάριθλεγος, μήποτε ταῦτα εἰς οὐσίαν
ἄγεσθαι ἥτεσσον, ἀλλ' οὐ πάσχειν κατ' οὐσίαν, διότι, ὡς ἔλεγον πρότερον, εἶναι
10 δεῖ πρότερον καὶ οὕτως πάσχειν. κατὰ ποσὸν δὲ ποιεῖν ἔστι καὶ πάσχειν οἷον
μεμειλύνειν μεμειλύνεσθαι. πλατύνειν πλατύνεσθαι, βαθύνειν βαθύνεσθαι. 81· Δ
καὶ ἀριθμεῖν καὶ χρονίζειν καὶ κινεῖν καὶ λέγειν καὶ τὰ τούτοις παθητικῶς
ἀντικείμενα· κατὰ δὲ ποιήσηται λευκαίνειν λευκαίνεσθαι. οὐγάζειν οὐγάζεσθαι·
κατὰ δὲ τὸ πρός τι διπλασιάζειν διπλασιάζεσθαι· κατὰ δὲ τὸ κεῖσθαι ἀνα-
15 κλίνειν ἀνακλίνεσθαι· κατὰ δὲ τὸ ἔχειν θωρακίζειν θωρακίζεσθαι.

Πέρας δὲ τοῦ μὲν ποιεῖν ἔργον ἢ εἶδος· ἔργον μὲν τὸ ἐν τῷ γένεσθαι
τὸ εἶναι ἔχον, ὡς ἡ ὅργησις τοῦ ὄρχουμένου, εἶδος δὲ τὸ ἐπιδιαμένον ἀπο- 5
τέλεσμα, ὡς τοῦ ζωγραφοῦντος ἡ μορφὴ· τοῦ δὲ πάσχειν πέρας, δπερ καὶ
τοῦ ποιεῖν. ζητεῖται δὲ πότε περιγράφεται τὸ ποιεῖν καὶ μεταβάλλει εἰς τὸ
20 πεποιηκέναι, καὶ οἱ μὲν ἐν τῷ ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔθεσαν *(τὸ πέρας)* τοῦ ποιεῖν,
οἱ δὲ ἐν τῷ μετὰ τὸν ἐσχάτον πρώτῳ· τὸν γάρ ἐσχάτον ἔτι ἐν τῷ ποιεῖν εἶναι.
κοινὴ δὲ ζήτησις περὶ τοῦ ἐσταδιευκότος καὶ λατρευκότος καὶ τεθνηκότος.
μήποτε δὲ τὸ πέρας τοῦ ποιεῖν ἔστι τὸ πρώτως πεποιηκέναι οὐκ ἐν χρόνῳ, 10
ώσπερ οὐδὲ τὸ τῆς κινήσεως πέρας, ὁ κίνημα καλοῦμεν. παράκειται δὲ
25 παρὰ μὲν τὸ ποιεῖν ποίησις, ποιοῦν, παρὰ δὲ τὸ πάσχειν πεῖσις, πάσχον.
καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πάντων ἡ ποίησις καὶ ἡ πεῖσις ἥδη τῷ πρός τι κατηρί-
θμαται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κεῖσθαι ἡ θέσις· παρατηρεῖν δὲ δεῖ καὶ πότε
30 ὄρθιόν ἔστιν καὶ πότε ὅπτιον τὸ ἐνέργημα ἡ πάθος. αὐτίκα τὸ μὲν λυπεῖν
ὄρθιὸν τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, τὸ δὲ λυπεῖσθαι ὅπτιον, οὐ μὴν δεὶ τοῦτο συμ-
βαίνει, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τύπτοντος καὶ τυπτομένου· ἐνδέχεται γάρ μὴ δεὶ
35 συνεῖναι τὸν λυποῦντα, οἷον τὸν ἀποθανόντα οὔν, εἰ ἐπ' αὐτῷ τις λυποῖτο. 15
ἐνδέχεται δὲ καὶ μὴ λυπεῖσθαι, εἰ μὴ ἄρα ἡ φαντασία ποιητικὸν οὖσα καὶ
αὐτὴ αἴτιον ἐπιμένει. ἔστιν δὲ δταν καὶ παυσαμένου τοῦ ποιοῦντος πάσχει
τὸ πάσχον ἐπιμενούσης τῆς διαθέσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς θερμαίνο-
40 μένου καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πυρὸς ἔτι πάσχοντος τὸ θερμαίνεσθαι·
διτὸν γάρ τὸ πάσχειν, τὸ μὲν τῷ ποιεῖν συνηρτημένον, τὸ δὲ κατὰ τὴν
διαθέσιν θεωρούμενον. ἵσως δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔνδον συνέξευκται τὸ ποιοῦν.
ἡτοι ἡ φαντασία ἡ τὸ ἔξωθεν ἐγγενόμενον πῦρ. τοῖς οὖν πράγμασιν ἀλλ' 20

1 ἡ τι] ἡτοι Α	4 καὶ τὸ πασχεῖν Α	9 πρότερον] p. 325,19	10 δεῖ]
δῆ v	πρότερον οι. ΚΛν	κατὰ τὸ ποσὸν Α	11 πλατύνειν πλατύνεσθαι
om. K	14 pr. τὸ] τὰ Κ	κινεῖσθαι Α	17 ὄρχομένου J
19 μεταβάλλειν libri: correxi	20 τὸ πέρας addidi coll. I. 23		25 περὶ Α
utroque	τοῦ scripsi: τὸ libri	29 ὄρθιὸς Α	33 post
27 καὶ om. ΛΑ		38 ἐγγενόμενον Αν	
δὲ add. καὶ Brandis	πάσχη ΚΔ, corr. Α		

οὐ ταῖς λέξεσιν ἐν τῇ τούτων ἐπικρίσει ἀκολουθεῖν καλόν. πολλὴ δὲ ἡ 84^η τῶν τοιούτων ἔξεργασία παρὰ τοῖς Στωικοῖς, ὃν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἡ διδασκαλία καὶ τὰ πλεῖστα τῶν συγγραμμάτων ἐπιλέλοιπεν. ἀλλ' ἐπείπερ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν αὐτάρκως εἴρηται, καιρὸς ἀν εἴη μεταβαίνειν ἥδη καὶ 5 ἐπὶ τὰ λειπόμενα τῶν γενῶν.

Περὶ τοῦ κεῖσθαι.

Μετὰ δὴ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τὸ κεῖσθαι τέθεικεν, Ζ δὲ Ἀρχύτας τὸ ἔχειν. ὁ μὲν γάρ ἀπεῖδεν εἰς τὸ τέλος εἶναι τοῦ ποιεῖν ἡ 40 τοῦ πάσχειν τὸ κεῖσθαι· ἡ γὰρ τίθησίν τι ἡ τίθεται, ἵνα οὖτας τὸ κεῖσθαι 10 γένηται· ἔστιν δὲ τὸ μὲν τιθέναι ποιεῖν, τὸ δὲ τίθεσθαι πάσχειν. ἡ ἐπειδὴ κατὰ φύσιν ἔκαστα ἐν τοῖς οἰκείοις ἡ ἀλλοτρίοις τόποις κείμενα ποιεῖ καὶ πάσχει, διὰ τοῦτο τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν συνῆψε τὸ κεῖσθαι, κατὰ γε τοῦτο καὶ προηγεῖσθαι ὄφειλον αὐτῶν, καὶ διότι πρώτη σχέσις ἔστιν παντὸς σώματος ἡ πρὸς τὸ δεχόμενον αὐτοῦ τὴν θέσιν, ἐπειτα οὖτας δέχεται τὴν 15 τῶν ἐπικτήτων ἔξιν. Ἀρχύτας δὲ ἀπίδων εἰς τὰς σχέσεις, τὴν τε ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἔτερον καὶ τὴν ἀφ' ἑτέρων πρὸς αὐτό, καὶ διτὶ κατὰ ταύτην μὲν τὸ ἔχειν, κατ' ἔκεινην δὲ τὸ κεῖσθαι γίνεται, προετίμησε τὸ ἔχειν τοῦ κεῖσθαι, διότι ἀσχετωτέρα πώς ἔστιν ἡ ἀφ' ἑτέρων πρὸς ἑαυτὰ σχέσις τῆς ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς ἔτερα, καὶ διότι ἐνέργειαν μᾶλλον ἐμφαίνει τὸ ἔχειν ἥπερ 20 τὸ κεῖσθαι, καὶ διότι κοινότερον ἔστι τὸ ἔχειν τοῦ κεῖσθαι. οἰκείως δὲ ἔκατερος ταῖς ἑαυτοῦ περὶ τῶν γενῶν τούτων ὑποθέσεσιν καὶ τὴν τάξιν 5 αὐτοῖς ἐπιτέθεικεν. ὁ μὲν γὰρ Ἀρχύτας τὰ καθαρὰ γένη τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐν τοῖς ἀρχηγικωτάτοις θέμενος, τοῦ μὲν ποιεῖν ἐν τῷ θεῷ, τοῦ δὲ πάσχειν ἐν τῇ | ὅλῃ, εὐλόγως συνέταξεν τὸ ἔχειν, διπερ ἐγγίνεται τῇ 85 Α 25 ὅλῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐγγινομένου δὲ τοῦ ἔχειν τῇ ὅλῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, τὸ εἶδος τότε γίνεται τὸ σύνθετον, σῶμα ἥδη ὃν καὶ τοῦ κεῖσθαι δεόμενον· ἔστιν οὖν ἀρχηγικὸν καὶ τὸ ἔχειν. ἔστιν δὲ καὶ κοινότερον τοῦ κεῖσθαι· τὸ μὲν γάρ ἔχειν καὶ ἀσωμάτοις ὑπάρχει, ὡς τῇ ψυχῇ τὸ μὴ ποιωτικὸν αὐτῆς ἄκουσμα, τὸ δὲ κεῖσθαι σώμασιν μόνοις καὶ τοῖς τῶν μεγεθῶν 30 πέρασιν, ὡς ἐπιφανείᾳ καὶ γραμμῇ καὶ σημειῷ. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φυσικὰς τὰς ποιησίες παραδοὺς τὰς κατὰ τὸ θερμαίνειν καὶ φύγειν, αἰτινες περὶ τὰ σώματα καὶ ἐν σώμασιν ὑπάρχουσιν, συμφώνως ἑαυτῷ τὸ κεῖσθαι τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν συνέταξεν, τὸ δὲ ἔχειν ἐν μόνοις τοῖς μεριστοῖς κτήμασιν οἷον 35 ὑποδήμασιν καὶ διπλοῖς ἀφοριζόμενος εἰκότως ὅστερον τέθεικεν, τὸ ὅλον αὐτοῦ καὶ ἀρχηγικὸν γένος μηδέπω παραδοὺς ἐν ταῖς Κατηγορίαις. διτὶ δὲ

1 πολλοὺς Α 2 τῶν τοιούτων] τούτων Α 4 ἥδη ομ. Α 5 λοιπὰ Α
6 περὶ τοῦ κεῖσθαι J¹ in marg.: ομ. KA 7 δὲ Αν τὸ κεῖσθαι τέθεικεν] ἔθηκε τὸ
κεῖσθαι K 9 τῇ supra Ja: ομ. A 12 τῷ] τῷ: J 14 ἡ scripsi: ἡ libri
16 ἔτερον] ἔτερα A f. recte 25 ἐγγενομένου JL 26 δεόμενον οὐ δε οὐ μόνον
corr. vid. Ja 27 οὖν supra Ja 28 ποιωτικὸν JLK, ω e corr. JL: ποιητικὸν Αν
31 περὶ] παρὰ K 32 τῷ⁶ ex τῷ corr. J

ἀντιπλεονεκτεῖ ἄλληλα τό τε κεῖσθαι καὶ τὸ ἔχειν, καὶ αὐτὸς Ἀρχύτας 85τ
ἐδήλωσεν πρὸς τοὺς τέλεσι προτάττων τὸ κεῖσθαι τοῦ ἔχειν, ἐν οἷς φησιν 10
“ἔτι δὲ ποιὲν καὶ πάσχεν καὶ κεῖσθαι καὶ ἔχειν” καὶ πάλιν “οὐδὲ μάν
ποιέων τι ἡ πάσχων, οὐδὲ κείμενος οὐδὲ ἔχων τι”. πολλαχοῦ δὲ καὶ παρα-
5 λιμπάνει τὸ κεῖσθαι ὁ Ἀρχύτας. περὶ μὲν τῆς τάξεως τοῦ κεῖσθαι τοσαῦτα
εἰργασθεῖσι.

Περὶ δὲ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ τὸ μὲν διὰ παραδειγμάτων ὑπογράψειν, οἷον
κάθηται, ἀνάκειται ἡ τὰ ἀπαρέμφατα λέγοντα οἷον τὸ καθῆσθαι, ἐστάναι,
ἔχει μὲν τὴν ὑπόμνησιν, οὐ μὴν αὔταρκες εἰς ἀκριβῆ γνῶσιν, ἀλλὰ δια-
10 ριθμησιν μᾶλλον ποιεῖται τῶν ἐν τῷ κεῖσθαι περιεχουμένων. βέλτιον οὖν 15
διακαθαρίσειν τὴν περὶ αὐτοῦ ἐννοιαν ἀφαιροῦντα τὴν ἐπεισιδεσταν τοῦ πρὸς τι
σχέσιν, ἀφαιροῦντα δὲ καὶ κίνησιν καὶ στάσιν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ
πάσχειν, καὶ μόνην ἀπλῆν θεωροῦντα τὴν τῆς θέσεως σχέσιν. ὡς γὰρ ἡ
πρὸς τὸν τόπον σχέσις ποιεῖ τὸ ποῦ καὶ ἡ πρὸς τὸν χρόνον τὸ ποτέ, οὕτως
15 ἡ πρὸς τὴν θέσιν ποιεῖ τὸ κεῖσθαι. οὕτε οὖν τὸ κείμενον σῶμα οὕτε τὸν
τόπον ἐν ᾧ κεῖται τῇ διανοίᾳ περιλαμβάνοντα δεῖ νοεῖν τὸ κεῖσθαι, μόνην
δὲ τὴν ἔχουσάν πως θέσιν ἐν τῷ γένει τοῦ κεῖσθαι λογιζόμενον κατὰ 20
πάντα τὰ ὅντα, δοσα πέφυκεν ἔτερα ὡφέλειαν ἀνέχεσθαι ἡ ἐνιδρύεσθαι. Β
τὰ ἔτερα ἐν τοῖς ἑτέροις· ἡ γὰρ τοιάδε συμπλοκὴ τῶν ἐνιδρυμένων καὶ τῶν
25 τὴν ἔδραν παρεχόντων κυριωτάτη καὶ πρωτίστη ἐστὶν τοῦ κεῖσθαι ὑπογραφή.
ἔναν μέντοι σχέσιν τις προσάψῃ ἡ τὸ ποιεῖν ἡ τὸ πάσχειν ἡ ποιότητα ἡ
τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἐὰν μὲν ἐπικρατῇ καὶ ἐν τοῖς συμμίκτοις τὸ τοῦ
κεῖσθαι γένος. ὥστε οὕτως ἐπινοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην προσβολήν. οὐδὲν
ζητοῦν ἔσται ἐν τῷ κεῖσθαι· ἔναν δὲ ἄλλο τι τῶν γενῶν προχειροτέραν 25
25 ποιῆται τὴν φαινομένην εἰδοποιίαν, κατὰ τὰ νικῶντα γένη ἔσται ἡ ἐπικράτεια
τοῦ εἶδους ἀφωριζμένη.

‘Αλλὰ δεῖ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τοῦ κεῖσθαι, ὕσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
γενῶν, τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῷ διελθεῖν. δοκεῖ δὴ ἐναντίωσις εἶναι τῶν
ἐν τῷ κεῖσθαι· ὁ γὰρ ὅπτις τῷ πρηγνεῖ ἐναντίαν ἔχων θέσιν ἐναντίως
30 κεῖται. ἡ δὲ ἐναντίωσις αὗτη παρά τε τὴν θέσιν συμβαίνει (ἡ γὰρ πρηγνῆς
θέσις τῇ ὑπτίᾳ ἐστὶν ἐναντία) καὶ παρὰ τὸν τόπον (ἔστιν γὰρ καὶ ἐν τούτῳ
ἐναντίωσις διὸ ὁ ἄνω κείμενος τῷ κάτω κειμένῳ ἐναντίως κεῖται, προσει- 30
ληφώς τὴν κατὰ τὸν τόπον ἐναντίωσιν), καὶ ταύτην μὲν πάντα δέχεται ὡς
οἷμαι τὰ ἐν τῷ κεῖσθαι ὅντα, ἐπειδὴ καὶ πάντα ἐν τινι τόπῳ ἔχοντι πρὸς
35 ἄλλον τόπον ἀντίθεσιν, ἡ δὲ παρὰ τὴν θέσιν ἐναντίωσις οὐκ ἐπὶ πάντων
ἐστίν· ὁ γὰρ κύβος καὶ ἡ σφαῖρα καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν ἀφύχων, κανὸν δια-
φορὰν ἔχη θέσεων, οἷον κατὰ γωνίαν ἡ κατὰ πλευράν, ἀλλ’ οὐκ ἡδη καὶ

4 κείμενον Λ 9 τὴν τινα Paraphr. p. 65,37 II. 12 ἀφαιροῦντος Λ καὶ ante
κίνησιν om. Kv 12. 13 καὶ πάσχειν Ky 14 τρόπον Α 16 post τῷ
ras. 2 litt. J περιλαμβάνοντα JKv, Par. p. 66,6: παραλαμβάνοντα LA 18 ἐνι-
δρύεσθαι εκ ἐνιδρίεσθαι corr. A¹ 25 ποιεῖται JK ἔσται bis L 26 ἀφο-
ρισμένη v 27 λοιπὸν JLA: τοινυν Kv 28 τῶν Α: τῶν(t) JL,Kv 29 πρηγνεῖ
εκ πρηγνῆ corr. J¹ 33 τὸν JL: om. KΛν ταύτῃ J, sed 'ν' supra Ja: ταύτη
LKAv 34 ἔχουσι Λν 35 ἐναντίωσις in marg. Ja: ἀντίθεσις Λ

έναντιώσιν, ὡς τὰ πρηνῆ καὶ ὑπτια ἐπὶ τῶν ζιψών μάλιστα θεωρούμενα 85τῶν φυσικῶν ἔχόντων τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν ἡ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω καὶ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν. τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπὶ τοῦ κεῖσθαι ποτὲ μὲν λέγεται συνήθως, ὅταν πλάτος ἐπιδέχηται τὰ κείμενα ὡς ἐπὶ τοῦ 5 ἀνακεῖσθαι, ποτὲ δὲ τῷ μὲν σχήματι τῆς λέξεως τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐμφαίνει, σημαίνει δὲ ὑπερβολὴν κατὰ τὴν δοκοῦσαν σύγχρισιν, ὡς ὅταν ὑπιώτερος σκάφης λέγεται. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἐν τῷ κεῖσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἔστιν· ἡ γοῦν ἐπιφάνεια καὶ ἡ γραμμὴ καὶ τὸ σημεῖον καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν ἐν τῷ κεῖσθαι ἀσώματόν ἔστιν οὐκ ἔχει τὸ μᾶλλον 10 καὶ ἡττον. ὥσπερ δὲ ἡ μὲν ποίησις καὶ ἡ πεῖσις ἐν τοῖς πρός τι ἦν, τὸ δὲ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἰδίας ἔτυχεν κατηγορίας, οὕτως ἡ μὲν θέσις τῶν Γ πρός τι ἔστιν, τὸ δὲ κεῖσθαι ἰδιόν τι γένος ἐχαρακτήρισεν πολὺ διαφέρον τοῦ πρός τι.

Δεῖ δὲ λοιπὸν καὶ τὴν διαιρέσιν τοῦ κεῖσθαι τὴν τε κατὰ τὰς εἰδοποιούς 15 διαφορὰς ἐπισκέψασθαι καὶ τὴν κατ' ἄλλους τρόπους καν μὴ εἰδοποιούς, ἀλλὰ χωρίζοντάς γε τὰ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένα. τῶν τοίνυν ἐν τῷ κεῖσθαι θεωρουμένων τὰ μὲν ἔστιν φύσει, ὡς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐν τοῖς οἰκείοις 20 ἴδρυμένα τόποις καὶ ὁ οὐρανὸς τὴν ἀνωτάτων χώραν ἐπέχων, τὰ δὲ θέσει, ὡς ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες καὶ σκεύη καὶ ὅλως τὰ κατὰ τέχνην τινὰ ἡ 25 χρείαν τιθέμενα. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἐν στάσει ἔχει τὴν θέσιν, ὡς ἡ γῆ καὶ τὰ ἔστωτα τῶν στοιχείων, τὰ δὲ ἐν κινήσει, ὡς αἱ τε τοῦ οὐρανοῦ περιφοραὶ ἐν ἀλλήλαις ἴδρυμέναι καὶ τῶν στοιχείων τὰ κινούμενα. καὶ τῶν κινούμενων δὲ καὶ ἔστωτων τὰ μὲν ἀΐδιον ἔχει τὸ κεῖσθαι, ὡς τὰ ἀΐδια τῶν σωμάτων, τὰ δὲ ἔγχρονον, ὡς τὰ ἐν μέρει χρόνου ὑφεστῶτα.

25 “Δοκεῖ δέ, φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, πᾶν τὸ ἐν τῷ κεῖσθαι ἐν τόπῳ τινὶ 30 τὴν ἴδρυσιν ἔχειν, οὐ μὴν ἀλλ’ ἔχει γε τὴν αὐτὴν τοῦ γένους φύσιν καὶ τὰ ἐν δυνάμεσιν ἴδρυμένα (κεῖται γάρ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ζωῇ τὴν ἴδρυμένα ἔχοντα· καὶ γάρ ταῦτα ὑπὸ τῆς ζωῆς ἀνέχεται), ὅσα τε ἐν τοῖς κυριωτάτοις αἰτίοις πανταχούμεν συνέχεται, κεῖσθαι ἐν αὐτοῖς εἰκότιος ἀν 35 νομισθείη”. μῆποτε δὲ οὐ πᾶσαν | ἐνίδρυσιν τὸ κεῖσθαι σημαίνει, εἰ μὴ 40 A τις κατὰ μεταφορὰν ἐκδέχοιτο, ἀλλὰ τὴν οἰον πτῶσιν τῶν σωμάτων, ἣν ἔσχον ἀποστάντα τῆς αὐτοκρατοῦς τῶν ἀμερίστων εἰδῶν φύσεως καὶ δειθέντα τῶν τὴν πτῶσιν αὐτῶν ὑποδεχομένων καὶ εὐθετιζόντων· καὶ γάρ ὁ τόπος ταύτην παρέχεται τὴν χρείαν, τὸ ὑποδέχεσθαι, τὸ εὐθετίζειν τὰ μὴ 45 ἀνέχοντα ἑαυτά, ἀλλὰ πεπτωκότα καὶ ἐσκορπισμένα. ἀμφότερα γάρ ἔσχεν τὰ τῆς ἀμερίστου φύσεως ἀποστάντα, καὶ τὸ ἐν ἀλλῳ εἶναι ἀλλὰ μὴ ἐν 50 ἑαυτῷ καὶ τὸ διεσπάσθαι ἀλλὰ μὴ μένειν ἀμέριστον, διὸ καὶ ἐδεήθη τόπου καὶ ὑποδεχομένου αὐτὰ καὶ τάξιν τοῖς μορίοις καὶ εὐθετισμὸν παρεχομένου.

2 καὶ τὸ ὅπισθεν K ἡ in lin., καὶ in marg. b καὶ κάτω Αν 4 ἐπιδέχεται Α ὡς] καὶ Α 6 ὑποβολὴν A 7 ὑπιώτερος JLK: ὑπιώτερον v: comp. anc. A λέγηται Λν 8 καὶ ἡττον v 9 ἀσωμάτων libri: correxi
10 ἡν om. A 11 post οὕτως add. καὶ, sed adrasit L 18 ὁ om. JLA ἐπέχων,
ω in ras. L¹ 19 τινὰ om. A 25 ὁ om. LA τὸ om. b 29 συνέχεται πανταχόθεν A ἑαυτοῖς v 34 τὸ] τῷ utrobiique b 35 ἑαυτῶν Α 37 αὐτῶ A

τὰ γάρ ἀπαξ διασπασθέντα δεῖται τοῦ εὐθετισμοῦ, ἵνα ἡ κεφαλὴ τὸν 85· οἰκεῖον ἔχῃ τόπον καὶ ὁ τράγχλος, ἀλλὰ μὴ ‘πολλαὶ κόρσαι ἀναύγενοι βίλαστῶν’, ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησιν. τὸ δὲ κεῖσθαι δι τὸ πεπτωκέναι σημαίνει. θέλητεν Ὁμηρος εἰπών.

5 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται. 10

τὰ οὖν ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ζωῇ καὶ ἐν τοῖς κυριωτάτοις αἰτίοις ἴδρυμένα ἄλλως λέγεται κεῖσθαι καὶ οὐ κυρίως.

‘Ομηλογεῖται δὲ παρὰ πάσιν παντὶ σώματι τὸ κεῖσθαι συμβεβηκέναι, διὸ πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ ἐστὶν καὶ θέσιν ἔχει κατὰ τόπον, πλὴν τό γε τῆς 10 ἀπλανοῦς σῶμα καὶ τὸ τοῦ παντὸς οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ κεῖσθαι· οὐδὲ γάρ ἐν τόπῳ ἐστὶν κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους περὶ τόπου θιάταξιν, διότι οὐκ ἐστὶν τὸ περιέχον αὐτὸν σῶμα, ὁ δὲ τόπος τὸ πέρας ἦν τοῦ περιέχοντος, καθ’ ὃ περιέχει τὸ περιέχομενον. καὶ ἀσωμάτοις δὲ τὸ κεῖσθαι ἐφαρμόζει, 15 ὥσπερ τοῖς τῶν σωμάτων πέρασιν· καὶ γάρ τῷ τόπῳ προσήκει καὶ ἀπλῶς 20 ἐπιφανείᾳ καὶ γραμμῇ καὶ σημείῳ. θέσιν γάρ ἔχει πάντα ταῦτα. τοῖς δὲ καθ’ αὐτὰ ἀσωμάτοις τὸ κεῖσθαι που οὐχ ὑπάρχει, εἰ μή τις κατὰ μεταφορὰν ἐν νῦν καὶ θεῷ λέγοι κεῖσθαι πάντα ὡς ἐν ἀρχῇ καὶ αἰτίᾳ συνεχόμενα·

ἐν δὲ θεῷ κεῖνται πυρσοὺς ἔλκοντες ἀκμαίους,

φησὶν τὸ λόγιον. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, δι τὸ μὲν σῶμα ἐν τόπῳ κεῖται, ὁ 20 δὲ τόπος κεῖται μέν (περὶ γάρ τὰ σώματα ἐστὶν καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὰς τῆς 20 θέσεως διαφοράς, τὸ ἄνω καὶ κάτω καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὸ ὡρισμένον καὶ ἀόριστον), οὐ μέντοι ἐν τόπῳ κεῖται ὁ τόπος, ὥσπερ τὰ σώματα· τόπος γάρ Ε τόπου οὐκ ἐστὶν, ἵνα μὴ ἐπ’ ἄπειρον ὁ λόγος προέλθῃ τόπον πρὸ τόπου ζητῶν. ἀλλ’ ὅπορίας ἀξιον, εἰ κεῖται ὅλως ὁ τόπος, ἐν τίνι κεῖται· τὸ γάρ κείμενον 25 ἐν τίνι κεῖσθαι βούλεται. ἢ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης πέρας λέγων εἶναι τοῦ περιέχοντος σώματος τὸν τόπον ἐν αὐτῷ φαίνειν κεῖσθαι, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιφάνειαι ἐν τοῖς σώμασιν κείνται, ὅντας εἰσιν πέρατα. εἰ δὲ διάστημα 30 τις λέγοι τὸν τόπον ἢ μέτρον καὶ εὐθετισμὸν τῆς τῶν μεγεθῶν παραθέσεως, ὥσπερ τὸν χρόνον μέτρον τῆς κατὰ τὴν κίνησιν παρατάσεως, οὐ χρή τι 35 ἄλλο ζητεῖν, ἐν ᾧ κείσται ὁ τόπος· ἔδρα γάρ ὡν αὐτὸς τῶν ἄλλων οὐκέτι ἔδρας δεῖσται, ὥσπερ καὶ τὰ πέρατα τῶν μεγεθῶν αὐτοπέρατα ὄντα οὐκέτι δεῖται τῶν περιτούντων. διὸ καὶ Ἀρχύτας “(ἀνάγκα) τοιχαροῦν, φησί, τὰ μὲν ἄλλα ἐν τόπῳ ἦμεν, τὸν δὲ τόπον ἐν μηδενὶ, ἀλλὰ οὗτος ἔχει ποτὶ τὰ ἔοντα, ὥσπερ τὰ πέρατα ποτὶ τὰ πεπερασμένα”. 30

35 Τῶν δὲ κείμενων τὰ μὲν ἀπλοῦν ἔχει τὸ κεῖσθαι, τὰ δὲ διπλοῦν· ὁ

3 Ἐμπεδοκλῆς] fr. 57,1 D. (232 K., 244 St.)

corr. J 10 καὶ τὸ τοῦ παντὸς om. in marg. suppl. J¹ τὸ om. A

post παντὸς add. σῶμα Κν 11 Ἀριστοτέλους] Phys. Δ 4 p. 212 a 5 περὶ τοῦ

τόπου ΛΑ διότι] διὸ L 12 alt. τὸ om. Αν 15 ταῦτα πάντα Α

16 οὐχ om. Α 17 πάντα JL: ταῦτα Κν 19 τὸ λόγιον] cf. Kroll De ora-

culis Chaldaicis p. 54 21 καὶ τὸ κάτω Κν 22. 23 τόπου γάρ τόπος ν

25 βούλεσθαι Κ εἶναι λέγων Αν 26 αἱ om. ΛΑ 27 κεῖται Ι

ἔστι ΛΑ 28 λέγει Κν 32 Ἀρχύτας] fr. 8 H. 33 ἀνάγκα addidi e p. 363,24

34 ποτὶ, τὶ in ras. J 35 τῶν JLΛ (cf. Paraphr. p. 66,26 H.): τούτων Κν

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

4 Ὁμηρος] Σ 20

9 δὶὸ εκ διότι

τὸ om. A

περὶ τοῦ

ταῦτα πάντα Α

19 τὸ λόγιον] cf. Kroll De ora-

culis Chaldaicis p. 54 21 καὶ τὸ κάτω Κν 22. 23 τόπου γάρ τόπος ν

25 βούλεσθαι Κ εἶναι λέγων Αν 26 αἱ om. ΛΑ 27 κεῖται Ι

ἔστι ΛΑ 28 λέγει Κν 32 Ἀρχύτας] fr. 8 H. 33 ἀνάγκα addidi e p. 363,24

34 ποτὶ, τὶ in ras. J 35 τῶν JLΛ (cf. Paraphr. p. 66,26 H.): τούτων Κν

μὲν γὰρ κενὸς ἀμφορεὺς κεῖται εἰ τῷχοι ἐν τῷ λέθῳ, ὁ δὲ οἶνος ὁ ἐν τῷ 85^v ἀμφορεῖ καὶ ἐν τῷ ἀμφορεῖ κεῖται καὶ ἐν φῷ κεῖται ὁ ἀμφορεύς. κατ' ἄλλην δὲ ἐπίνοιαν αὐτός τε ὁ ἀμφορεὺς κεῖται που καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ ἐν τῷ ὅλῳ, καὶ ὁ οἶνος δὲ αὐτός τε ἐν τῷ ἀμφορεῖ κεῖται καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ 5 ἐν τῷ ὅλῳ, ὥστε ὁ πλήρης ἀμφορεὺς τετραπλόῦν ἔξει τὸ κεῖσθαι, ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, εἰ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ κεῖσθαι λέγεται κυρίως· οὐ γάρ πᾶν τὸ 25 ἐν τοις καὶ κεῖται ἐν ἑκείνῳ ἐν φῷ ἐστιν, ἀλλὰ τὸ ἐν τόπῳ μόνον ὕντα, ταῦτα κεῖσθαι λέγεται ἐν τῷ τόπῳ. καὶ κατὰ τὰ σχήματα δὲ καὶ κατὰ τὰς τοπικὰς διαστάσεις ἔσονται τοῦ κεῖσθαι διαφοροί. ὁ μέντοι Ἀργύτας 10 διαφοράς τοῦ κεῖσθαι λέγων “τὸ μέν τι αὐτῷ ἐν δυνάμει, φησί, τὸ δὲ ἐν στάσει, καὶ τὸ ἐν δυνάμει τὸ μὲν ἐν τῷ ἐνεργεῖν, τὸ δὲ ἐν τῷ πάσχειν”. περὶ μὲν γὰρ τὴν στάσιν θεωρεῖται τὸ κεῖσθαι· μέντοι γὰρ ἐν ταῦτῃ τοῦτο, 15 ἐάν τε ἀσώματον ἢ ἐάν τε σῶμα τὸ ἐν τῇ στάσει κείμενον· περὶ δὲ τὴν δύναμιν διγῶς θεωρεῖται κατ' ἀμφότερα τὰ ἐναντία, ἐν τε τῷ ποιεῖν καὶ 20 πάσχειν καὶ ἐν τῷ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, [καὶ] ἐπειδὴ καὶ ἡ δύναμις πρὸς τὸ ἀμφότερα τὰναντία ἄγεσθαι δύναται· εἰ μέντοι τις δύναμιν λαμβάνοι μὴ τὴν ἀτελῆ ἀλλὰ τὴν τελείαν καὶ τῶν ἐνεργειῶν παρεκτικήν, ηὗτις ἀνέχου τὰ κείμενα ἐν ἑαυτῇ, καὶ οὕτως δεῖ τὰς ἀρχηγικωτέρας αἰτίας περιεκτικω- 25 τέρας εἶναι τῶν δευτέρων, καὶ κεῖσθαι ἐν τοῖς προτέροις τὰ δευτέρα εὐλόγως ἐροῦμεν.

‘Αλλ’ ἐπὶ τὰς ἀπορίας λοιπὸν τὰς ὑπὸ Πλωτίνου πρὸς τὸ κεῖσθαι ἰτέον 45 λεγομένας· λέγει τοίνυν ἐν διλόγοις εἶναι τὸ κεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον ἐν οἰκείῳ γένει καταχωρίζεσθαι. ἀλλ’ εἰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς σώμασιν τοῖς τε ἀιδόνις καὶ τοῖς ὑπὸ σελήνην, πῶς οὐκ ἄξιον καὶ τοῦτο γένους οἰκείου τυγχάνειν; καὶ Ἀρχύτας δὲ ἐπὶ πολλὰ διατείνειν αὐτό φησιν. ἀλλὰ τὸ ἀνακεῖσθαι, φησίν, καὶ καθῆσθαι οὐκ ἔστιν ἀπλοῦν, σημαίνει δὲ τὸ ἐν σχήματι τοιῷδε κεῖσθαι, τουτέστιν ἐν τόπῳ εἶναι. ἔστιν οὖν τὸ μὲν σχῆμα ἄλλο, δὲ τόπος ἄλλο, καὶ εἴρηται περὶ ἀμφοῦ, καὶ οὐδὲν ἔδει λοιπὸν εἰς 50 ἐν δύο κατηγορίας συνάπτειν’. πρὸς δὲ ῥήτεον δι τοῖς αἱ τῶν σχημάτων αὗται *, 30 οἷον ἡ τοῦ καθῆσθαι καὶ ἀνακεῖσθαι, οὐχ ἀπλῶς σχημάτων ἀλλὰ τῶν κατὰ τὴν θέσιν σχημάτων σημαίνουσι τὰς διαφοράς· κανὸν ποιότητα δὲ δηλῶσιν, ἐπειδὴ τὸ σχῆμα ποιότης, οὐ τὴν ἀπλῶς ποιότητα ἐροῦσιν, ἀλλὰ τὴν τοῦ κεῖσθαι. ἡξίου δὲ καὶ αὐτὸς τὰς συμπληρωτικάς | τινος ποιό- 86^r Λ τητας εἰς ἔκεινο τὸ γένος ἀνάγειν, οὐδὲ δὲ καὶ τὸ συμπληρούμενον ἀνάγεται, 35 οἷον περὶ γραμμὴν ἐστιν εὐθύτης, ἡ δὲ γραμμὴ τοῦ ποσοῦ· ἔσται οὖν καὶ ἡ εὐθύτης τοῦ ποσοῦ, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο ποσοῦ ποιότης. ὥσπερ οὖν τὸ

2 τῷ ομ. v 4 καὶ ὁ—ὅλῳ (5) ομ. A 7 καὶ ομ. Kv 8 τῷ ομ. A
 9 Ἀρχύτας] ομ. II. 10 μέν τι JLA: μέντοι Kv οὐτῷ scripsi: ταυτῷ L¹ supra,
 γρ ταυτῷ Ja in marg. (cf. l. 12): αὐτοῦ JL in lin., ΚΛν 11 στάσει] διαστάσει Α
 13 περὶ παρὰ A 15 καὶ (post κινεῖσθαι) delevi 16 τὰ ἐναντία Λν
 εἰ] ἐ K λαμβάνει ΛΛν, corr. L¹. 17 ἀνέχει v et fort. A 18 ἀργη-
 γικωτάτας Λ 22 λέγει] Enn. VI 1,24 26 καὶ τὸ καθῆσθαι Λ
 27 τοιῶν Kv, Plot.: τοιῶσδε JL A 29 post αὗται deest aliquid, fort. φωναί
 30 ἡ] αἱ K 33 ἡξίου] Enn. VI 3,14

περιττούν. Ήσταται δέ, τίνι τις κατηγορίας, δέ ταν θυμητόν τὸ γραμμ. αἵτις 860
οὐδὲ τὸ ἀνακεῖσθαι η̄ κατακεῖσθαι. ἔτι δὲ ράλλον ἐνιστάμενοι πρὸς τὴν
ἀπορίαν οἱ μετ' αὐτὸν ἀντιλέγουσιν ὡς οὕτε σχῆματος οὕτε τόπου ἐφάπτεται· δ
τὸ κατισθαι, ἄλλῃ ταῦται μὲν ἄλλος παρακαλοῦσθαι. ὥσπερ καὶ ταῖς ἄλλαις
5 κατηγορίαις πλείσια θμοῦ συνιθεωρεῖται, η̄ μέντοι ἴδιαζουσα τοῦ κεῖσθαι
κατηγορία οὐτε̄ οὐδὲκ μόνην τὴν θέσιν φιλῶς νοεῖται, μηδὲν συνεπινούντων
ἥμαν ἐν τίνι κεῖται καὶ πῶς ἔχον αὐτὸν κεῖται. “ἄλλ’ οὐδὲ πάντως ἐν τόπῳ
ἔστιν, φησίν Ἰάμβλιχος, τὸ κεῖσθαι, ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος κεῖται που, μὴ ὧν
ἐν τόπῳ οὐκ ἄρα ὑγίεις τὸ περιλαμβάνεσθαι τόπον ἐν τῷ κεῖσθαι. εἰ δὲ 10
10 οὗν τε καὶ ἄνευ σχῆματος ἐπινοεῖν τινα θέσιν τῶν ἀσχηματίστων εἴτε
σωμάτων (εἴτε ἀσωμάτων) ὡς γραμμῆς καὶ σημείου, ἔσται καὶ ἄνευ
σχῆματος τὸ κεῖσθαι.” “ἄλλ’ εἰ μὲν τὸ κεῖσθαι, φησίν, ἐνέργειαν σημαίνει,
ἐν ταῖς ἐνεργείαις τακτέον αὐτόν εἰ δὲ πάθος, ἐν τῷ πάσχειν. πάλιν οὖν
καὶ ἐνταῦθα ἥρτέον ὅτι τὸ καθαρῶς νοούμενον κεῖσθαι οὐδὲν ὀτιοῦν ποιήσεων
15 η̄ παθῶν ἀναπίκλαται, ἐκθὸς δὲ ὃν ἀμφοτέρων ἰδίαν ἔχει καθ' αὐτὸν
κατηγορίαν. εἰ δὲ ἄρα τις καὶ συνεμφαίνεσθαι λέγει τῷ κεῖσθαι τὸ ποιεῖν
καὶ πάσχειν, ὡς ἔτερα γένη ἔτερῳ συνυπάρχει διὰ τὴν σύμμικτον τῶν 15
αἰτιητῶν σύνοδον. βέλτιον δὲ δι' ἀκριβείας ἀφορίζεσθαι τὸ κεῖσθαι. ὥσπερ
καὶ Βοήθῳ δοκεῖ· ἐφ' ὧν γάρ οὕτε τὸ ποιεῖν οὔτε τὸ πάσχειν πρόσεστιν καθ'
20 η̄ κεῖται θέσιν καὶ καθ' η̄ τέτακται τάξιν, ταῦτα μόνον φησίν εἰναι τῆς
κατηγορίας, οἷον τὸ ἑστηκέναι η̄ καθησθαι ἐπὶ ἀνδριάντος λεγόμενον η̄ τὸ
ἀνακεῖσθαι τὴν εἰκόνα· ἐφ' ἥμαν μὲν γάρ ἐνέργειαν τὰ τοιαῦτα συνεμ-
φαίνει, ἐπὶ δὲ τῶν ἀψύχων οὔτε τὸ ποιεῖν οὔτε τὸ πάσχειν ἐνδείκνυται 25
ταῦτα, ἄλλᾳ μόνον καθαρῶς τὸ κεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ὃ ἄνω καὶ κάτω τόπος
30 συνεπινοεῖται καὶ σχέσις συνεμφαίνεται πρὸς τινας τόπους ἐν τῷ ἀνακεῖσθαι Β
καὶ κατακεῖσθαι, δεῖ νοεῖν ὡς καθ' αὐτὸν ὅντος τοῦ κεῖσθαι πρότερον ἐπεισ-
ῆλθεν η̄ σχέσις πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω, ὥσπερ καὶ παρὰ τὰς ἄλλας κατη-
γορίας παρεφύετο ἀεὶ τὸ πρός τι. τὸ μέντοι κεῖσθαι τὴν πρὸ τοῦ πρός τι
εἰληφθὲς φύσιν καθ' αὐτῷ ἔστιν. ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἔκτιστον,
35 ὅπόσα προηγεῖτο τοῦ πρός τι. εἰ δὲ πάντα οἰς ἐπεισέρχεται τὰ πρός τι Σ
ἐν τοῖς πρός τι θήσομεν, οὐκ ἀν φθάνοιμεν, καθὰ καὶ αὐτῇς εἰπεν ὁ Πλω-
τίνος, πάντα τὰ γένη ἐν τοῖς πρός τι τιθέντες. ταῦτα μὲν οὖν εἰρηται
πρὸς τὰς Ηλωτίνου ἀπορίας.

Φησίν δὲ Ἰάμβλιχος ἄλλως μὲν ἐπὶ τῶν σωμάτων θεωρεῖσθαι τὸ
40 κεῖσθαι, ὡς δὲν διαστατῶν δοντων καὶ μεριστῶν καὶ τόπου διαστατῶν ἐχόντων.
ἄλλως δὲ ἐπὶ ψυχῆς· “καὶ γάρ αὐτῇ τόπους λέγεται τῶν ἐν αὐτῇ λόγων, ὡς
γάρων αὐτοῖς παρέχουσα εἰς τὸ ἐνιδρύεσθαι καὶ ἐνεργεῖν ἐν αὐτῇ ἄλλως

3 ἐφάπτεται εχέφαπτεσθαι corr. J	5 συνθεωρεῖται om. LA	9 εἰ δὲ] οὐδὲ A
11 σωμάτων εἴτε ἀσωμάτων scripsi: σωμάτων ΙΙ.ΚΑ: ἀσωμάτων ν		12 μὲν om. A
14 τὸ supra J ¹	16 λέγει om. LA	17 ξυνυπάρχει Λ
21 pr. τὸ, δὲ in ras. J	22 μὲν om. A	24 δὲ corr. ex δη J
25 συνεπιφαίνεται Κν	27 ποιητὴ περὶ Α	28 παραγόντα Α
31. 32 Ηλωτίνος] Επη. VI, 1,17	31 post δὲ add. δ Αν	37 αὐτοῖς] αὐτῇ Ι:
αὐτῇ Α		

δὲ ὁ νοῦς τόπος λέγεται τῶν εἰδῶν, ὡς τὴν αὐτὴν ἔχων οὐσίαν πρὸς τὰ 8^η εἰδῆ καὶ ὄμοι τὰς νοήσεις καὶ τὰ εἰδῆ συνέχων ἐν ἑαυτῷ· κυριώτατα δὲ οἱ
ἐν τῷ θεῷ κεῖθαι λέγεται πάντα, ἐπειδὴ τὰ μετ' αὐτὸν ὅλα ἐν αὐτῷ
συνειληπταὶ. ἀλλ᾽ ἵστως, φησίν, οὐκέτι τισὶν πολλαχῶς λέγεσθαι οὐτεῖς τὸ
5 κεῖσθαι, ἀλλας μὲν ἐπὶ τῶν σωμάτων, ἀλλως δὲ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων· οὐ
μὴν ἀλλ' εἰ τις ἀκριβέστερον ἐπισκοποίη, μία καὶ {ἢ} αὐτὴ θεωρεῖται
ἀναλογία κατὰ τὸ περιέχειν καὶ περιέχεσθαι καὶ κατὰ τὸ ἔδραν παρέχειν
καὶ ἐνιδρύεσθαι. ὃ γάρ αὐτὸς λόγος τοῦ κεῖσθαι ἐπὶ πάντων τούτων διήκει 15
τοῦ ἔτερον ἐν ἑτέρῳ ἀποπερατοῦσθαι κατ' αἰτίαν ἢ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν ἢ
οὐσίαν ἢ διάστασιν, διαφορὰ δὲ γίνεται παρὰ τὰ πράγματα ἔτερα οὕτα καὶ
πρὸς ἔτερα ποιούμενα τὴν θέσιν, ηὗτις οὐκ ἐξίστησιν τὸν ἔνα λόγον τοῦ
κεῖσθαι ἐξ ἑαυτοῦ". τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ κεῖσθαι εἰρήσθω, ἐννοούντων ἡμῶν
ώς ἐπὶ σωμάτων εἴρηται κυρίως τὸ κεῖσθαι. |

Περὶ τοῦ ποτὲ καὶ ποῦ.

86^v

15 Μετὰ δὲ τὸ κεῖσθαι ἀμφίβολος ἡ τάξις ἐστὶν τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν·
καὶ γάρ Ἀριστοτέλης ἀλλοτε ἀλλας μημονεύει τῆς τάξεως, ἐν ἀρχῇ μὲν
τὸ ποῦ καὶ ποτὲ προτάξας τοῦ κεῖσθαι καὶ τοῦ ἔχειν, ὕστατα δὲ πάντων 10.
Θεὶς τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν· προτὸν δὲ τὸ ποιεῖν μὲν καὶ πάσχειν προτέ-
θησιν, τὸ δὲ κεῖσθαι προτάττει τοῦ ποτὲ καὶ ποῦ, οἷς αὐτὸς πρότερον ὑπέ-
20 ταξεῖν· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ἀλλοτε ἀλλας τίθησιν, ἐνίστε δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
τόπῳ ἐναλλάττων φαίνεται τὴν τάξιν· ἐν μὲν γάρ τῷ φάναι περὶ μὲν τοῦ
ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ καὶ τοῦ ἔχειν ἄλλας φαίνεται διορίζων, ἐν δὲ τῷ
ἐπεκδιγγεῖσθαι ἑτέρως διορίζει τὴν τάξιν. ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τῶν προτέρων 15
κατηγοριῶν, ἐφ' ᾧ τὸν πολὺν ποιεῖται λόγον, φαίνεται τηρῶν τὴν αὐτὴν
τάξιν, ἀλλ' ὅπου μὲν τὸ ποιὸν προτάττει τοῦ πρός τι, ἐν δὲ τῷ διαπραγμα-
τεύεσθαι περὶ αὐτῶν τὸ πρός τι τοῦ ποιοῦ. καὶ δῆλος οὐδαμοῦ περὶ τῆς
τάξεως τῶν γενῶν οὐδεμίαν αἰτίαν ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεφήνατο, ὁ μέντοι
Ἀρχύτας μετ' αἰτίας τὴν τάξιν τῶν κατηγοριῶν ἀποδοὺς φυλάττει τὴν
αὐτὴν ἐν τοῖς πλείσι, πλὴν δὲ καὶ αὐτὸς ἐστιν δῆλος τὴν τάξιν ἐναλλάττει·
30 ἐν μὲν γάρ τῷ περὶ τῆς τάξεως λόγῳ "ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον, φησίν, Ε
ἐν τόπῳ τινὶ κινεῖται, τὸ δέ γε ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν κινάσιες τινες κατ' 21
ἐνέργειαν, φανερὸν δῆτι τόπον ὑπῆμεν δεῖ πρῶτον, ἐν φύσει ἐστι τὸ ποιέον
η τὸ πάσχον", τὰς δὲ διαφορὰς αὐτῶν καὶ τὰ ἴδια παραδιδούς τὸ ποιεῖν

2 κυριωτάτως; A 3 λέγεται κεῖσθαι A || αὐτῶι J 6 ἡ addidi, cf. Paraphr.
p. 67,13 H. 7 ἀναλογία om. A post alt. τὸ add. τὴν v 10 παρὰ JLK:
περὶ Av, Par. 11. 12 ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ κεῖσθαι LA 14 περὶ τοῦ ποῦ καὶ ποτέ v:
om. KA 16 ἐν ἀρχῇ] 4 p. 2^a1 19 τοῦ ποῦ καὶ ποτὲ A: τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ
ποῦ v 21 τῷ εἰ τὸ corr. J: τὸ KA περὶ μὲν] ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν Arist.
21. 22 τοῦ τε ποτὲ Arist. 25 δῆλον μὲν] 4 p. 1^b29 30 φησὶν] fr. 40 H.;
cf. p. 357,23. 361,21 31 ποιὲν v τὸ om. A πάσχειν v κινάσιες,
supra η J¹ 32 ἐπῆμεν v 33 ἀπειδῆδος; Kv

καὶ τὸ πάσχειν προτάττει τοῦ ποῦ ἔκατέρωθι. καὶ ἵσως αἴτιον τῆς τοσαύτης ^{86γ} τῶν γενῶν περὶ τὴν τάξιν ἀδιαφορίας γέγονεν ἡ πολλαχοῦ τῶν γενῶν ἀντιπλεονέκτησις. κρατεῖ δὲ ὅμως συνήθεια παρὰ τοῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγηταῖς, ὥστε προτάττειν τοῦ ποῦ τὸ ποτέ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα τοῦ ²⁵ κεῖσθαι πινημονεύσας ἐπήγαγεν περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, τοῦ τε ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ, ὡς ταύτην αὐταῖς τὴν τάξιν ἀποδιδούς.

Δοκεῖ μέντοι τισὶν καὶ συνηγορεῖν τῇ τάξει ταύτῃ, καὶ λέγουσιν διὰ πᾶν μὲν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ κινεῖται, πρότερον δέ ἐστιν τὸ ποτὲ τοῦ ποῦ, διὰ τῶν γενητῶν οὐδὲν ἀνέν χρόνου οὔτε εἰναι οὔτε γεγονέναι ¹⁰ οὔτε ἕσσοθι ποτέ δύναται, πολλὰ δὲ ἀτερ τόπου, ὡσπερ αὐτὸς ὁ τόπος· καὶ αἱ πράξεις δὲ οὐκ ἐν τόπῳ ἀλλ’ ἐν χρόνῳ, καὶ ὁ πράττων ἐν τόπῳ. πρὸς ²⁰ δὴ ταῦτα ὁ Ἰάμβλιχος καίτοι φυλάττων τὴν συνήθειαν καὶ περὶ προτέρου τοῦ ποτὲ διαλεγόμενος ἀντιλέγων “οὐ δεῖ, φησέν, πρὸς κίνησιν ἀναρρέειν τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως τῶν γενῶν· ἀλλ’ εἰπερ τὰ γένη περὶ τὴν οὐσίαν ²⁵ ὑφίσταται, ὡς ἐκείνης μὲν καθ’ ἔχουσης τὸ εἶναι, τούτων δὲ περὶ αὐτὴν ὑφισταμένων καὶ πρὸς αὐτὴν εἰς μίαν σύνταξιν συντελούντων, ἐκ τῆς πρὸς τὴν οὐσίαν τάξεως τὴν τάξιν συλλογιζώμεθα τῶν γενῶν. εἰ ³⁰ τοίνυν δὲ μὲν τόπος τῇ οὐσίᾳ τῶν σωμάτων συνυπάρχει, δὲ δὲ χρόνος τῇ κινήσει συνυφίσταται, πρότερον δέ ἐστιν τὸ εἶναι τῶν γινομένων ἢ τὸ κινεῖσθαι, πρότερον ἐσται γένος τὸ τῇ ὑποστάσει τῶν γινομένων συνυφίσταμενον, ὕστερον δὲ τὸ τῇ κινήσει συνακολουθοῦν”. μῆποτε δὲ καὶ δὲ χρόνος οὐ τὴν κατ’ ἐνέργειαν μόνην κίνησιν τῶν γινομένων μετρεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσιώδη (κίνησις γάρ η ὅλη γένεσίς ἐστιν), ὡσπερ καὶ ὁ τόπος οὐ τὴν κατ’ οὐσίαν μόνην διάστασιν ἀλλὰ καὶ τὴν κατ’ ἐνέργειαν συνέχει. ³⁵ ἔστικεν δὲ δὲ μὲν τόπος κατὰ τὴν στάσιν μᾶλλον θεωρεῖσθαι, δὲ δὲ χρόνος Ζ κατὰ τὴν κίνησιν, διότι καὶ ἡρεμίαν δὲ χρόνος μετρῇ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ⁴⁰ παράτασιν καὶ ῥόην τοῦ εἶναι καὶ ηρεμίαν μετρεῖται ὑπὸ τοῦ χρόνου. καὶ ἄλλως δὲ τοῦ μὲν τόπου πάντα ἀματὰ τὰ μόρια ὑπάρχει, τοῦ δὲ χρόνου οὐκέτι, καὶ δὲ μὲν τόπος ἐναργῆ τὴν ὑπόστασιν ἔχει, δὲ δὲ χρόνος ἀμυδράν, ⁴⁵ 30 ἀτε λόγῳ μόνῳ ληπτὸς ὑπάρχων. Ήσως δὲ ἀληθὲς εἰπεῖν διὰ ὡσπερ τοῦ χρόνου τὰ μόρια οὐκ ἐστιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, οὕτως καὶ τοῦ τόπου οὐκ ἐστιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ διὰ τὴν διάστασιν, καὶ ἐν χρόνῳ τῷ αὐτῷ η. εἰ ⁵⁰ δὲ λέγοι τις, διὰ πλείστων δὲ χρόνος ἤπερ δὲ τόπου ὑπάρχει, εἰπερ πάντα μὲν ἐν χρόνῳ τὰ γενητά, οὐ πάντα δὲ ἐν τόπῳ (οὔτε γάρ δὲ τόπος ἐν τόπῳ ⁵⁵ ἐστιν οὔτε αἱ πράξεις πολλαὶ οὖσαι καὶ ποικίλαι), πρῶτον μὲν ἐννοείτω διὰ καὶ πλείστων δὲ χρόνος ὑπάρχῃ, οὐκ ἀρκεῖ τούτῳ πρὸς τὴν τάξεως

1 τοῦ] τὸ JL, corr. J αἴτιον ἵσως Λ 2 διαφορίας Λ 4 ὥστε] ὡς K 5 περὶ]
ὑπέρ Arist. 7 μέντοι] μέν Λ 8 ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ Λ: ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ν
9 γενητῶν LAv 11 οὐκ ἐν χρόνῳ ἀλλ’ ἐν τόπῳ Λ καὶ ex καὶ corr. J
τόπῳ] χρόνῳ in ras. Λ¹ 11. 12 πρὸ δὲ K 15 ὑφίστανται Λ ἔσυντος Λ
16 τελούντων LΔ 17 πρὸς JL, A: περὶ Kv 24 συνέχειν Kv 30 post
δὲ add. τῷ Α λόγῳ supra Ja 31 τοῦ αὐτοῦ τόπου Α: αἱ τῷ τῷ τόπου?
sed cf. p. 342, 15 33 χρόνος, χρόνῳ in ras. Α 34 γενητά in γενητά mut. Α:
γενητά L^v 36 post πλείστη add. καὶ Α ὑπάρχει K: comp. anc. L

ὑπεροχήν· “τὰ γοῦν πρός τι, φησὶν Ἰάμβλιχος, διὰ πάντων διατείνοντα οὐκ ἄν τις εὐλόγως προθείη τῆς οὐσίας ἡ τῆς ποιότητος, ἐπειδὴ αὐται οὐδὲ ὅλων διήκουσιν”. μήποτε δὲ οὐκ ἀληθές ἐστιν ὅτι διὰ πλειόνων 50 διήκει τὰ πρός τι ἥπερ ἡ οὐσία καὶ τὸ ποιόν· καὶ γάρ αὐτὸς ὁ τοῦ πρός τι 5 τι χάρακτὴρ κατὰ ποιότητα ἀφορίζεται, καὶ ἀνευ οὐσίας οὔτε τὸ πρός τι οὔτε ἄλλο τι τῶν γενῶν ὑποστῆναι δύνανται. καὶ αὐτὴ δὲ τοῦτο· καθ’ αὐτὸν δεικνύναι δύνατόν, ὡς οὐκ | ἐπ’ ἔλαττον τοῦ χρόνου καὶ ὁ τόπος διὰ 87¹Α πάντων διήκει· καὶ γάρ πᾶν τὸ γνόμενον ἐν τόπῳ· εἰ δὲ ὁ τόπος μὴ ἔστιν ἐν τόπῳ, οὐδὲ χρόνος ἐν ἑτέρῳ χρόνῳ ἐστίν· οὐδὲτερον γάρ τούτων 10 δεῖται τῆς συνοχῆς, ἢν αὐτὸς τοῖς ἄλλοις παρέχεται· οὐδὲ γάρ ἄλλο τι τῶν ἀρχηγικῶν αἰτίων ἐπιδεές ἐστιν αὐτὸν τῆς εἰς τὰ ἄλλα ἀφ’ ἑαυτοῦ μεταδόσεως. καὶ αἱ πράξεις δὲ οὐκ ἀνευ τόπου γίνονται. οὕτως μὲν οὖν ἡ κατὰ Ἀρχύταν τάξις τούτων τῶν κατηγοριῶν πολὺν ἔχει λόγουν. κατὰ δὲ συζυγίαν δὲ ἔνια κατηγορίαι συντάττονται διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλας ἀπόνευσιν, 15 ὁσπερ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν· τῇ γάρ ἐνεργείᾳ τοῦ κινοῦντος ἡ τοῦ πάσχοντος κίνησις συνέζευκται. οὕτως δὲ καὶ τὸ ποῦ καὶ ποτὲ ἀδελφά πώς ἔστι πρὸς ἄλληλα. κοινὴν ἐπ’ ἵσης παρέχουντα τὴν συντέλειαν πρὸς ὅλην τὴν γένεσιν καὶ τοῖς κινουμένοις τὴν ἵσην χρείαν συμβαλλόμενα. προκείσθω δὲ πρὸ τοῦ ποῦ τὸ ποτὲ εἰς ἐπίσκεψιν διὰ τὴν Ἀριστοτέλους τοιαύτην 20 ἀπαρίθμησιν.

Ίστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τοῦ ποσοῦ θεῖς τὸ ποτὲ καὶ ποῦ ἴδιας ἐποιήσατο κατηγορίας, ὁ μέντοι Ἀρχύτας καὶ Ἀνδρόνικος ἀκολουθῶν τῷ μὲν χρόνῳ τὸ ποτὲ συντάξαντες, τῷ δὲ τόπῳ τὸ ποῦ, οὕτως ἔθεντο τὰς δύο κατηγορίας, φυλάξαντες τὴν δεκάδα 25 καὶ οὕτοι τῶν γενῶν. δεῖ δὲ τοὺς ἐπομένους τῷ Ἀριστοτέλῃ δεῖξαι πρῶτον μὲν ὅτι τοῦ ποσοῦ ὁ χρόνος ἐστὶν καὶ ὁ τόπος, ἐπειτα *(ὅτι)* τὸ ποτὲ καὶ ποῦ οὐ χρόνον καὶ τόπον ἀλλὰ σχέσιν πρὸς χρόνον καὶ τόπον 30 δηλοῦσιν, καὶ ὅτι ἀξιότερον εἰς ἀριθμὸν τῶν γενικωτάτων παραλαμφάνεσθαι. ὁ μέντοι Πλωτίνος συντάττων μὲν τὸ ποτὲ τῷ χρόνῳ, πέντε δὲ λέγων τὰς 35 πάσας κατηγορίας, οὐσίαν, ποσόν, ποιόν, πρὸς τι, κίνησιν, ὕψελεν ἡ τοῦ ποσοῦ δεῖξαι τὸν χρόνον ἡ τυνος ἀλλης τῶν πέντε τούτων κατηγοριῶν, εἰ μὴ μέλλοι τελέως ὁ χρόνος τῶν ὄντων ἐκβάλλεσθαι. ἀλλ’ ὅτι μὲν ποσὸν *(οὐ)* βούλεται αὐτὸν εἶναι, ἐδήλωσεν ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσοῦ λέγων· “ὅ δὲ χρόνος εἰ μὲν κατὰ τὸ μετροῦν λαμβάνοιτο, τί ποτε τὸ μετροῦν ληπτέον· 20

2 προσθέτην Αν 3 οὐ om. A post ὅλων add. οὐ Αν διήκουσιν, supra ταῦτα Ja, f. recte 6 δύνανται JL: δύναται Kv: comp. anc. A 6. 7 δεικνύναι καθ’ αὐτὸν Α 7 διὰ om. LA 8 πάντων om. A 12 καὶ om. K αἱ supra Ja 15 alt. τοῦ supra J ἡ b: ἡ JLKAν 21 ἀριστοτέλους A 22 Ἀρχύτας καὶ om., post Ἀρχύτᾳ (23) add. καὶ αὐτὸς ἀρχύτας A 23 ἀρχύτῃ(i) JL 26 ὅτι add. Brandis 28 ad δηλοῦστι in marg. δηλοῦν b εἰσιν Av 29 Πλωτίνος] Enn. VI 1,13. 3,2 sqq. τῶν in marg. suppl. Ja δὲ om. Kv 30 ὕψειλεν Αν 32 τελείως Α μὲν] μὴ b 33 οὐ addidi αὐτὸν βούλεται ν: αὐτὸν βούλεται Α post ποσοῦ addid. εἶναι Α λέγων] Enn. VI 1,5

ἢ γάρ ψυχὴν ἡ τὸν νοῦν. εἰ δὲ κατὰ τὸ μετρούμενον, εἰ μὲν κατὰ τὸ 87· τησίνδε εἶναι, οἷον ἐνιαύσιος, ἔστω ποσόν, κατὰ μέντοι τὸ γρόνος εἶναι φύσις τις ἄλλη· τὸ γάρ τησίνδε ἄλλο ὃν τησίνδε ἔστιν. οὐ δὴ ποσότης Β ὁ γρόνος· ἡ γάρ ποσότης οὐκ ἀφαπτομένη ἄλλου αὐτὸν τοῦτο ἀν εἴη κυρίως 3 ποσόν. εἰ δὲ τὰ μετέγοντα πάντα τοῦ ποσοῦ ποσά τις θεῖτο, καὶ οὐσία ἔσται τὸ αὐτὸν καὶ ποσόν¹. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῶν τοῦ ὄντος γενῶν “τόπον δέ, φησί, καὶ γρόνον μὴ κατὰ τὸ ποσόν ἐννοῦθεναι, ἀλλὰ τὸν μὲν 10 γρόνον τῷ μέτρον κινήσεως εἶναι τῷ πρός τι δοτέον, τὸν δὲ τόπον σώματος περιεκτικόν, ὡς καὶ τοῦτον ἐν σχέσει καὶ τῷ πρός τι κεῖσθαι, ἐπεὶ καὶ ἡ 15 κίνησις συνεγής καὶ οὐκ ἐν ποσῷ ἐτέθη²”. ίδιαν γάρ αὐτοῖς ὁ Πλωτῖνος κατηγορίαν τὴν τῆς κινήσεως ἀφωρίσατο. ἐν μέντοι τῷ περὶ γρόνου οὐκ αὐτὸν μέτρον ἀλλὰ μᾶλλον μετρούμενον ἀποφαίνεται· εἴτε δὲ μέτρον εἴτε μετρούμενον ἀποφαίνεται, ἄλλο ὃν τοῦ μετρεῖν καὶ μετρεῖσθαι κατὰ συμβεβηκός ἀν ἔχοι τὸ μετρεῖν ἡ μετρεῖσθαι. ὥσπερ οὖν τὸ μετρούμενον 20 ὑπὸ πήχεος οὐ λέγεται τί ἐστιν αὐτό, καὶ εἰ τὴς κίνησίν τις ἀποδοίη τὸ μετρούμενον ὑπὸ του, οὐ λέγει τίς ἐστιν αὐτὴ ἡ κίνησις, οὕτω καὶ ὁ μέτρον ἡ μετρούμενον λέγων χρόνον οὐ λέγει, συμβεβηκός δὲ εἰ ἄρα τι τῷ χρόνῳ. εἰ δὲ εἰκόνα κινητὴν αἰῶνος αὐτὸν ὥσπερ ὁ Πλάτων φησίν, ἀναφεῖ τὸ εἶναι πρός τι κανὸν γάρ ὑπάρχῃ αὐτῷ τὸ μετρεῖν καὶ μετρεῖσθαι κατὰ 25 σχέσιν, οὐκ ὅντι σχέσει ἀλλ’ ἄλλῳ τινὶ πρὸ τῆς σχέσεως ὑφεστηκότι 30 ὑπάρχει· οὔτε οὖν καθ’ ἔαυτὸν οὔτε πρός τι καὶ οὕτως. τοιαῦτα μὲν τὰ πρός τὸν Πλωτῖνον. δύνατὸν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν ὡς ἐν οὐδαίαις ὁ γρόνος θεωρεῖται, μήτε ποσὸν ὥν μήτε πρός τι, καὶ οὕτως ὑπὸ μίαν τῶν ὑπὸ αὐτοῦ τεθεισῶν πέντε κατηγοριῶν ὑπαχμήσεται. εἰ γάρ εἰκόνων ἔστι 35 κινητὴ τοῦ αἰῶνος, ἀνάλογον καὶ αὐτὸς περιέχει τὰ τῆς ὥσπερ ὁ αἰών τὰ ὄντα, καὶ εἰ νοῦς ἐστιν ἐκεῖνος πασῶν νοήσεων καὶ πάντων εἰδῶν περιεκτικός, καὶ οὗτος πάντας τοὺς λόγους τῶν γνωμένων ἐν ἐαυτῷ περι- 40 εἰληφεν, καὶ εἰ ἐν στάσει καὶ τῷ μένειν ἐκεῖνος ἐν ἐνὶ ὥρισται, καὶ οὗτος ἐν τῷ κινητῶς κατ’ οὐσιῶδην τινὰ τοις καὶ κίνησιν καὶ ἐν τῷ μεταβαίνειν Γ 30 ἀφ’ ἑτέρου λόγου εἰς ἑτέρον λόγον τὸ εἶναι ἔχει. ἀν τε ἡ ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς λόγοις καὶ τῇ οὐσίᾳ μεταβατικῇ ἐνεργεῖται ὁ γρόνος ὑφεστηκός. ἐν

1 post γάρ add. τὴν ΛΑν ψυχὴ Plot. τὸν νοῦν] recte τὸ νῦν b in marg. ex Plot. (*momentum Ficinus*) εἰ μὲν κατὰ] κατὰ μὲν Plot. τὸ om. A 2 τοσόδε Plot. ἐνιαύσιον Α τὸ γρόνος] τὸν γρόνον Κν 3 οὐ γάρ δῆ Plot. 4 γάρ] δὲ Plot. post ἄλλου add. δι' b post εἰναι add. τὸ Plot. 5 εἰ δὲ—ποσόν (6) om. A τις om. Plot. καὶ ἡ οὐσία Plot. 6 τῷ περὶ τῶν Κν: τῶν(i) τῶν περὶ ΙΛΑ: fort. τῶν περὶ τῶν 7 τόπον δέ] τοσόδε Α φησί] Enn. VI 3,11 ἐννοῦσαι Α: ἐννοεῖσθαι v: νενοῦσθαι Plot. 8 τὸ μέτρον Α post εἰναι add. καὶ Plot. post δοτέον add. αὐτὸν Plot. 9 ως αὐτο σώματος b 10 ποσῷ] τόπῳ Α 11 ἀφωρίσατο, ἀφωρί in ras. Α τῷ] τὸ Α 12 ἀποφαίνεται] Enn. III 7,12 εἴτε δὲ—ἀποφαίνεται (13) om. ΛΑ 13 post ἄλλο supra δὲ Λ³ malim ὥν 15 πήγεως Lv 16 ὑπὸ τοῦ] ὑφ’ ὅτου v: ὑπὸ τέπου Plot. τι A αὐτὴ ΙΑ: αὐτὴ J: αὐτὴ Κν 18 Πλάτων] Tim. p. 37 D φησίν] Enn. III 7,1 20 ὅντι ex ἐν τῇ corr. J 21 έαυτὸ Α οὗτος Κν 22 πλωτῖνον ΙΛΑ, in marg. b: πλάτωνα Κν δ om. K 23 ὥν ex δν corr. Λ¹: δν JKΛν 28 εἰ supra Λ¹ 30 ἡ om. A

τιῷ αὐτῷ ἔσται γένει ἐν φύπερ καὶ ὁ τῆς φυχῆς λόγος· καὶ γάρ εἰ μὲν τὴν 87^a κίνησιν τῶν λόγων ὥσπερ ἄλλοι τινὲς οὕτως καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀπεγίνωσκεν εἶναι οὐσιώδη, εἰχεν ἀν λέγειν ως οὐχ ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἄλλ' ὑπὸ τὴν 45 κίνησιν δεῖ τιμέναι τὸν χρόνον κατὰ τὴν μεταβατικὴν κίνησιν τῆς φυχῆς· 5 εἰ δὲ οὐσιώδεις εἰσὶ τῶν λόγων ἐνέργειαι καὶ κατ' αὐτούς, ἔσται καὶ ὁ χρόνος ὑπὸ τὴν οὐσίαν, οὐσίαν δὲ τὴν μέσην τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, καὶ οὕτως ἀν λέγοι τὸ ποτὲ μὴ δεόντως προστίθεσθαι ταῖς κατηγορίαις· εἶναι γάρ αὐτὸς τοῦ χρόνου, τὸν δὲ χρόνον ὑπὸ τὴν οὐσίαν τετάχθαι. ταῦτα δὲ δηλονότι λέγει ως εἰ μὴ μιστιστῶς τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ χρόνου, 10 εἰ καὶ μιστήκατον, μὴ ὅντος ἀξίου τοῦ ποτὲ εἰς θέσιν ἴδιας κατηγορίας. 50 ἀλλὰ ταῦτα μὲν μετ' ὀλίγον ἔξετασθήσεται.

'Ο δὲ Ἀριστοτέλης πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸν χρόνον ἐκ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, ἀσαφῆ δὲ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ὄρων πολλαχῆ μὲν ἐπ' αὐτὸν ἡλθεν, ποτὲ μὲν ως ἐπ' ἀριθμὸν κινήσεως, ποτὲ δὲ ως ἐπὶ μέτρον, ποτὲ δὲ ως 15 ἐπὶ κινήσεως τι, ποτὲ δὲ ως καὶ ἡρεμίας· λαβὼν δὲ τὴν ως συνεχοῦς πᾶσι προσπίπτουσαν ἔνγοιαν ἐν τῷ γένει αὐτὸν ἔθετο ἐκείνῳ, ἐν ᾧ τὸ συνεχὲς 87^b Δ καὶ τὸ πηλίκον· τοῦτο δὲ ἦν τὸ ποσόν. ὥσπερ οὖν τὰ ἄλλα πάντα πηλίκα τε καὶ ποσὰ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν καθ' ἓντας ἔνα ἐν ἑαυτοῖς μετρεῖται, ως ἄνθρωποι δέκα υπὸ τῶν καθ' ἓντας, τὰ δὲ θεμένων τι μέτρον ἐπ' αὐτοῖς ἡμῶν οἷον 20 πόδα καὶ γόνα καὶ μεδιμνον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ χρόνος ἐν τι ὧν τῶν συνεχῶν ποσῶν τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι μετρεῖται. ὥσπερ ἐν ἐπιφανείᾳ πολλῆ 5 μέρος μὲν οὐδὲν ἀποτετυμένον οὐδὲ περιγεγραμμένον θεωρεῖται, θεμένων δὲ ἡμῶν τι μέτρον ἐν αὐτῷ ἔχει καὶ αὐτὸς περιγραφὴν τὴν κατ' ἐκεῖνο τὸ μέτρον, οἷον πόδα καὶ τὰ ἄλλα μέτρα, οὕτω καὶ ὁ χρόνος τιθεμένων 25 ἡμῶν ἐλάχιστον πρὸς αἰσθητιν χρόνον τὸν τοῖς ἀπλατέσι νῦν ὄριζομενον, οἷον ὥραν ἢ τὸν καλούμενον ὑπὸ τῶν γνωμονικῶν χρόνον, τούτῳ μετρεῖται. τινὰ δὲ καὶ μείζονιν δροὶς περιγράφομεν φυσικῶς, οἷον ἡμέρα, νυκτὶ καὶ τῇ ἐξ ἀμφοῖν τοῦ ἡλίου περιόδῳ καὶ μηνὶ καὶ ἑνιαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς 10 τοιούτοις. ἔστιν οὖν συμφοῖς μὲν αὐτῷ τὸ πηλίκον ⟨ἢ⟩ ποσόν, κἄν μη ἢ 30 αὐτὸς ποσόν, τὸ δὲ μετρεῖν καὶ μετρεῖσθαι καὶ δλως τὸ πρός τι ἐπείσακτον ἔσχεν· διὰ τοῦτο οὖν οὐκ ἐν τῷ πρός τι ἄλλ' ἐν τῷ ποσῷ τῷ συμφοεῖ τὸν χρόνον ἔταξεν, οσα δὲ πρὸς τὰ μέτρα τὰ χρονικὰ τὴν σχέσιν ἔχει, ταῦτα

1 καὶ γάρ JLA: κάν γάρ Kv
 (sic) K κατὰ ex καὶ corr. J
 λέγοιτο Av, corr. in marg. b
 (om. Ab) διεστήκασιν
 22 παραγεγραμμένον A
 JLKA^v: αὐτῇ ἔχει καὶ αὐτῇ b fort. recte
 JLAb: τοῦ ἡλίου K: τοῦ, ὁ ἡλίος sic v
 αὐτῷ Kv (cf. p. 345,13. 346,32): αὐτῷ JLA
 μὴ ἡ οὐσία αὐτοῦ in marg. b
 23 αὐτῷ(t) ἔχει καὶ αὐτῷ (ad μέρος relatum)
 26 χρόνων LK, corr. L¹
 28 τοῦ ἡλίου
 29 μὲν ante οὖν Av
 30 μὴ
 32 post χρονικά add. καὶ K

ἄλλης κατηγορίας γένιοσεν. πρὸς μὲν γάρ τὸ νυχθήμερον ἔγει πως τὸ 87^ν χθὲς η̄ αὔριον, τὸ μὲν πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ δὲ πρὸς τὸ μέλλον, πρὸς δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς ἔως ὑσμῶν φορὰν τὸ τήμερον, πρὸς δὲ τὸν ἡλίου 15 κύκλον τὸν μὲν παρελθόντα τὸ πέρσιν, τὸν δὲ ἐνεστῶτα τὸ τῆτες, λοιπὸν 5 δὲ καὶ ἀσφιστῶς πρὸς μὲν τὸ παρὸν τὸ ἥδη καὶ τὸ ἄρτι, πρὸς δὲ τὸ παρελθόν τὸ πᾶλαι, πρὸς δὲ τὸ μέλλον τὸ οὕπω. γένος οὖν ἄλλο κατὰ τὰς τοιαύτας οὐσίας τὸν τοιούτον τὸ ποτε.

"Ταύτην μὲν οὖν τὴν λύσιν. φησὶν Ἰάμβλιγος. συνευπορησάντων ἑτέρων παρειλήφαμεν, ήμεις δέ, φησίν, καθ' ἔαυτοὺς μετιόντες τὴν περὶ τούτων 10 πραγματείαν οὔτε ἀκατάληπτον τὴν οὐσίαν φαμὲν τοῦ χρόνου, ἀλλὰ πρὸ- 20 δήλως ἐν τῷ ποσῷ κειμένην πρὸς γάρ τοῖς ἄλλοις καὶ μάχεται πρὸς Ε ἔαυτὸν τὸ εἰρημένον, διτὶ η̄ οὐσία μὲν τοῦ χρόνου οὐκ ἔστιν ποσόν, ἰδίως δὲ αὐτῷ συμφυές ἔστιν τὸ ποσόν· πᾶν γάρ τὸ συμφυές κατ' οὐσίαν ἐνυπάρχει, καὶ τὸ κατ' ἰδιότητα τοῦ εἰναι συνυπάρχον οὐκ ἔξω τῆς οὐσίας ἀφέ- 15 στηκεν. οὐ μέντοι οὔτε τῷ χρόνῳ ταῦτὸν τὸ ποτέ, ἀλλ' εἰπερ ἄρα, τῇ σχέσει τῇ πρὸς τὸν χρόνον· κυρίως γάρ εἰδοποιεῖται ἐν τῷ διίστασθαι μὲν τοῦ χρόνου, κατὰ τὸ ἐν χρόνῳ δὲ θυμορεῖσθαι. οὐ δὲ χρόνος διτὶ ποσόν, 25 δεικτέον οὕτως. οὐ μόνον μετρεῖ τὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ μετρεῖται ὑπ' αὐτῆς, ὥσπερ Ἀριστοτέλης φησίν· εἰς γάρ τὰ μεταξὺ σύμπαντα καὶ τὸ 20 τούτων πλῆθος καὶ μῆκος καὶ τὰς μακρὰς καὶ βραχείας κινήσεις ἀπο- βλέποντες τὸν πλεύν καὶ ἐλάττω χρόνον ὅρίζομεν, ὥσπερ καὶ τὸ μέγεθος πάλιν καὶ τὴν κίνησιν ἀλλήλοις μετροῦμεν· πολλὴν γάρ φαμεν ὅδον, η̄ς η̄ πορεία πολλή, πολλὴν δὲ πάλιν πορείαν, διτὸν η̄ ὅδος μῆκος ἵκανὸν ἔχῃ. 30 καὶ τοῦτο συμβαίνει εὐλόγως· ἀκολουθεῖ γάρ τῷ μὲν μεγέθει κίνησις, 25 ταύτη δὲ οἱ χρόνοι· συνεχῆ γάρ καὶ διαιρετὰ οὐσίως τὰ τρία. ποσὸν ἄρα καὶ οἱ χρόνοι, ἐπειδὴ ἔκαστα συγγενεῖ μετρεῖται· μονάδες γάρ μονάδαι καὶ αἱ πᾶσαι κινήσεις μετρηθήσονται κινήσει. τίς οὖν η̄δε, εἴ μὴ γάρ η̄ κυκλοφορία; διαλήκης γάρ αὐτῇ, καὶ δεῖ τὸ μέτρον ομαλές τε καὶ ὠρισμένον ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν οἱ χρόνοι κινήσει μετρεῖται, η̄ κυκλοφορία καὶ τοῦ 35 χρόνου ὥσπερ καὶ τῶν κινήσεων ἔσται μέτρον. τούτῳ δὲ ομολογεῖ καὶ 30 τὰ εἰωθότα λέγεσθαι, διτὶ κύκλῳ τὰ ἀνθρώπεια καὶ τὰ γινόμενα πάντα, καὶ οὓς οἱ χρόνοι κύκλοι τις καὶ περίδος, ὥσπερ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ· καὶ γάρ τοιαύτης ἔστι φορᾶς μέτρον καὶ μετρεῖται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοιαύτης. καὶ οἱ 35 Ἀριστοτέλης οὖν εἰδὼς ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις σαφῶς τοῦτο διωρισμένον. τὸ συνεχῆ εἰναι τὸν χρόνον καὶ ποσόν, ἐχρήσατο αὐτῷ ὡς κοινῷ ἀξιώματι. διθεν δὴ καὶ τὰ μὴ πεφυκότα κινεῖσθαι μηδὲ ἡρεμεῖν, ἀλλὰ φύσει ἀκίνητα 40

4 πέριτο Λ	8 post φησὶν add. οὐν	συναπορησάντων Λ	10 φαμὲν τὴν οὐσίαν Λ
11 κείμενον JLK	12 οὐκ ἔστιν ομ. Α	13 αὐτὸς Λ	16 γάρ] μὲν Α
17 post ποσόν add. οὐν Α	19 φησὶν] Phys. Δ 12 p. 220v23	23 ἔχη ἵκανόν Κν	
24 post μεγέθει add. η̄ Par. p. 54,8 II., f. recte		25 διαιρετὰ Λ, in marg. JaL ^{1b} :	
ἀδιαιρετα J ¹ , ἀδιαιρετα L in lin.: ἀδιαιρετα Κν		26 συγγενεῖ JLΛ, in marg. b:	
συγγενῆ Κν	26. 27 μονάδει κατὰ] μοναδικαὶ L	27 γάρ ομ. Κν	29 post
κυκλοφορία add. ὥσπερ, sed del. Α	30 ἔσται, αἱ in ras. J	30 ἔσται, αἱ in ras. J	31 post ομ. L
31 post κύκλῳ add. καὶ Α	32 τὰ] τὸ Α		

όντα οὐδαμῶς φησιν ἐν χρόνῳ εἶναι, οἰά ἔστι τὰ νοήματα. ἐπεὶ δέ ἔστιν 87^ο ἡ κίνησις ἐν χρόνῳ, δεῖ καὶ τὴν ἡρεμίαν εἶναι σὺν χρόνῳ· μέτρον γάρ καὶ Ζ ταύτη ὁ χρόνος· οὐ γάρ πᾶν τὸ ἀκίνητον ἡρεμοῦν, ἀλλὰ τὸ πεζουκὸς μὲν κινεῖσθαι, πρὸς καιρὸν δὲ τῆς κινήσεως στερόμενον. εἰ οὖν καὶ ἀρχὴν ἔχει 5 χρονικὴν ἡ ἡρεμία καὶ τέλος, δῆλον δὲ τὸ χρόνῳ καὶ αὐτῇ μετρεῖται. προηγουμένως δὲ κινήσεως ἔστι μέτρον ὁ χρόνος. ὥσπερ δὲ τὸ εἶναι ἐν ἀριθμῷ ταύτον ἔστι τῷ μετρεῖσθαι τὸ εἶναι τοῦ πράγματος ἀριθμῷ, οὕτως καὶ τὸ εἶναι ἐν χρόνῳ ταύτον ἔστι τῷ μετρεῖσθαι τὸ εἶναι τοῦ πράγματος χρόνῳ.⁴⁵ πάλιν οὖν ποσοῦ συνεχοῦς καὶ κινήσεως συνεχοῦς μέτρον ὁ χρόνος, ὥστε 10 εἰκότως αὐτὸν ἐν τῷ ποσῷ καὶ τῷ συνεχεῖ ἀφοριζόμενον. διὸ καὶ ὁ ὀρισμὸς αὐτοῦ οὐκείως ἀποδέδοται ἀριθμὸς κινήσεως πάστης καὶ μέτρον τοῦ ἐν κινήσει προτέρου καὶ ὑστέρου. καὶ κατὰ τὰς παλαιὰς δὲ δόξας ἡ αὐτὴ ἔννοια φαίνεται τοῦ χρόνου· ἡ γάρ κίνησιν ἡ κινήσεως τι ἦτοι χωριστὸν 15 ἢ ἀχώριστον πὸν χρόνον ὑπολαμβάνουσιν. Στράτων μὲν γάρ τὸ ποσὸν τῆς κινήσεως εἰπὼν τὸν χρόνον ἀχώριστόν τι αὐτὸν ὑπέθετο τῆς κινήσεως,⁵⁰ Θεόφραστος δὲ συμβεβηκός τι καὶ Ἀριστοτέλης ἀριθμὸν εἰπὼν ὡς χωριστὸν ἔθεασαντο· ἡνίκα δὲ ἔξιν ἡ πάθος κινήσεως λέγει, ὡς ἀχώριστος καὶ αὐτὸς ἐχρήσατο. ἀλλὰ τούτων μὲν ὡς διὰ τὸ ἀκριβὲς τὴν εἰσαγωγικὴν πραγματείαν ὑπερβανόντων οὐκ ἐφάπτεται νῦν, τὸ μέντοι συνεχῆ καὶ ποσὸν εἶναι τὸν 20 χρόνον ὡς κοινὸν ἀξιώματα λαμβάνει. | ἀριθμὸν δὲ αὐτὸν οὐ τὸν τῶν 88^{τα} μονάδων εἰπεν, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ μέτρου τῷ ἀριθμῷ κέχρηται· τὸ γάρ μετρεῖν τῷ ἀριθμεῖν οὐ ταύτον. μέτρον δέ ἔστιν τοῦ ἐν τῇ κινήσει προτέρου καὶ ὑστέρου, ὅποια ποτὲ ἀνὴρ κίνησις, εἴτε κατὰ γένεσιν καὶ φύσειν εἴτε κατὰ αὐξήσιν καὶ μείωσιν εἴτε κατὰ ἀλλοίωσιν εἴτε κατὰ τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν. δῆτι δὲ συνεχὲς ποσὸν ὁ χρόνος καὶ οὐ διαιρισμένον, δῆλον ἐκ τοῦ πᾶν τὸ λαμβανόμενον αὐτοῦ μέρος διαιρετὸν εἶναι· οὐ γάρ καταλήγομεν ἐδιαιροῦντες εἰς ἀδιαιρετόν τι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὴν μονάδα ἀδιαιρετον οὖσαν. δῆλον καὶ δῆτι τῷ μεγέθει καὶ τῇ κινήσει ἀκολουθεῖ, ἀπερ συνεχῆ ἔστιν διμολογούμενως. ὥστε οὔτε ἀκατάλληπτον ἥρεται τὸν χρόνον 30 Ἀριστοτέλης οὔτε ἄλλο τι τὴν φύσιν αὐτοῦ παρὰ τὸ ποσὸν ἥρεται. καὶ γάρ καὶ ἄλλως ἀποτοπον ἦν, ὡς εἴρηται, τὴν μὲν οὐσίαν τοῦ χρόνου μὴ νομίζειν ποσόν, συμφυὲς δὲ αὐτῷ τὸ ποσὸν ὑπολαμβάνειν· πᾶν γάρ τὸ τὸ 10 συμφυὲς οὐκ ἔχει τῆς οὐσίας ἔστιν. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ ἀπολαμβανόμενα τοῦ χρόνου φυσικὰ μέτρα, οἷον τὴν ἡλίου ἡ σελήνης περίοδον, ταῦτα ποτε 35 ἐποίησεν ἄλλο γένος ἀν κατηγορίας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον συμπληροῦ

1 φησιν] Phys. Δ 12 p. 221^a20

4 πρὸς καιρὸν bis K

7 τῷ] τὸ JA, corr. J

τὸ (post μετρεῖσθαι) ex τῷ corr. J

8 τῷ ex τῷ corr. L¹

τῷ] τὸ A

9 οὖν om. A

11 ἀποδίδοται A (Phys. Δ 11 p. 219^b1)

κινήσεως πάσης om. A

14 στράτων JLKA (cf. in Phys. p. 789,34 D.): πλάτων v

16 Θεόφραστος] fr. XXXVIII W.

καὶ ὁ ἄρ. Av

17 ἔθεασατο ΚΑν

εἴσιν ex ἔξεις ut vid. corr. J

λέγη K (Phys.

Δ 14 p. 223^a18. Θ 1 p. 251^a28)

20 αὐτῶν A

τῶν om. A

οὐ, in marg. ποῦ b

23 post ὑστέρου add. καὶ A

24 καὶ μείωσιν om. K

κατὰ (post τὴν)] μετά Λ

26 οὐ] καὶ Λ

27 τι om. K

29 post χρόνον add.

δι Λν

35 ἄν] δι Λν

31 εἰρηται] p. 345,11

32 αὐτὸ Λν

alt. τὸ om. Kv

καὶ μέτροις περιλαμβάνει, ὅταν δέ τι πρᾶγμα ἔτερον ὃν τοῦ χρόνου καὶ 88¹ οὐχί ὡς μέρος χρόνου λαμβανόμενον σχέσιν ἔχῃ πρὸς χρόνον καὶ διὰ τοῦτο ἐν χρόνῳ ἔστιν, ὥσπερ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, τότε ἄλλη κατηγορία γίνεται ἡ τοῦ ποτέ, ἄλλη οὖσα παρὰ τὸ ποσόν². καὶ αὗτη τοῦ μὲν ἡ Ἀριστοτέλους δύσκα.

'Αρχύτας δὲ καὶ Ἀνδρόνικος ιδίαν τιὰ φύσιν τὴν τοῦ χρόνου θέμενοι διηροῦ τούτῳ συνέταξαν τὸ ποτὲ ὡς περὶ τὸν χρόνον ὑφίσταμενον. αὐτὰρ γάρ τὰ προηγούμενα τῆς ὑποστάσεως πρῶτα γένη, περὶ ἀ τὰ ἄλλα ὑφίσταται, πρόκειται αὐτῷ ὡς ἀρχηγικώτατα λαμβάνειν· ἐπεὶ τοίνυν ὁ μὲν χρόνος τοῦ ποτέ, ὁ δὲ τόπος τοῦ ποῦ κατ' αὐτὸν τὸ εἶναι προτέτακται, εἰκότως αὐτοῖς ὡς προηγουμένως γένεσι χρῆται παραλιπὼν τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα 20 ὡς δεύτερα ἔκεινων ὅντα. δέδεικται οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅπως μὲν Ἀριστοτέλης ἐν ἄλλῃ κατηγορίᾳ τὸ ποτὲ τίθεται ταῖς διαφοραῖς τῶν σημασιῶν προσέγων, ὅπως δὲ Ἀρχύτας τῷ χρόνῳ συνέταξεν τὸ ποτὲ πρὸς τὴν κατὰ B 1. τὰ πράγματα συγγένειαν ἀποβλέπων, πῶς δὲ Ηλωτῖνος ἀνείλεν τὴν τοῦ ποτὲ κατηγορίαν διὰ τὸ συνάρτειν εἰς βραχύτατον ἀριθμὸν τὰ πρῶτα γένη καὶ μὴ πάνω τι διδύναι ταῖς τῶν νοήσεων καὶ σημασιῶν παραλλαγαῖς.

'Αλλ' ἐπὶ τὰς ἀπορίας λοιπὸν ἴτεον τὰς φερομένας πρὸς τὸ ποτὲ καὶ εἰς τὰς λύσεις αὐταῖς ἐπαπτέον. ὅταν οὖν οἱ περὶ Ηλωτῶν καὶ Ἀνδρόνικον τὸ χθὲς καὶ αὔριον καὶ πέρυσι μέρη χρόνου λέγωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἀξιῶσιν τῷ χρόνῳ συντετάχθαι, φήσομεν οὐκ εἶναι αὐτὰ μέρη χρόνου, ἀλλὰ σχέσιν περιέχειν τῶν ἐν τῷ χρόνῳ ὅντων πράγματων πρὸς τὸν χρόνον, ἄλλο δέ ἐστιν τούτων ἑκάτερον. 'ἄλλ' εἰ χρόνος, φασίν, παρεληλυθώς τὸ χθὲς ἡ μέτρον χρόνου, σύνθετον τι ἔσται, εἰ ἔτερον τὸ παρεληλυθός καὶ ἔτερον ὁ 25 χρόνος, καὶ δύο κατηγορίαι ἔσονται καὶ οὐχ ἐν ἀπλοῦν τὸ ποτέ³. ἡ τῷ αὐτῷ 30 λόγῳ φήσομεν, εἰ ἔτερον τὸ ζῶν τοῦτον καὶ ἔτερον τὸ ζητῶν. οὐχ ἀπλοῦν ἔσται, ὅλιὰ τοις κατηγορίαις εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ εἴδει τὰ τρία συλλαμβάνομεν, καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ παρεληλυθός εἰς ἐν πράγμα συντελεῖ καὶ οὐ ποιεῖ δύο κατηγορίας. μῆποτε δὲ οὐδὲ χρόνος ἀπλῶς 35 παρεληλυθώς ἔστι τὸ χθὲς οὐδὲ ἔννοιαι πλείστες εἰς ταῦτα συντρέχουσιν ἐπὶ τούτου· κατ' αὐτὴν γάρ μάνην τὴν σχέσιν τοῦ πράγματος πρὸς τὸν χρόνον τὸ χθὲς εἰδοποιεῖται. 'ἄλλ' εἰ τὸ ποτέ, φασί, τὸ ἐν χρόνῳ λέγεται. 40 τοῦτο τὸ ἐν χρόνῳ, εἰ μὲν πρᾶγμά τι φατε, οἷον τὸν Σωκράτην, ὅτι πέρυσι ἦν ὁ Σωκράτης, ἄλλης ἔστι κατηγορία· εἰ δὲ τὸν χρόνον, καὶ οὗτος ἄλλης· 45 εἰ δὲ τὸ σύνθετον, οὐκ ἔσται μία κατηγορία⁴. ἡ οὕτε τὰ πράγματα τὰ ἐν χρόνῳ οὔτε αὐτὸς ὁ χρόνος οὔτε τὸ σύνθετον ἐξ ἀμφοῖν εἰδοποιεῖ τὴν τοῦ ποτὲ κατηγορίαν, ψλήν δὲ ἡ σχέσις τοῦ πράγματος πρὸς τὸν χρόνον· διὸ

1 παραλαμβάνει L καὶ οἱ. Α 2 ἔχει ν 4 alt. ἄλλη] ἔτέρα Α
7 τοῦτο Α 9 ἀρχηγικώτατα K: ἀρχηγικώτατα Α 10 ποῦ] ποτέ Α 11 ὡς
προηγουμένοις ν: ὡς προηγουμένοις ὡς K 16 βραχύτητος K 18 λοιπὸν οἱ. L
19 Ηλωτῶν] Επη. VI 1,13 22 πρὸς τὸν χρόνον οἱ. Kv 23 φασὶν, α in
ras. J¹ παρεληλυθός, sed o supra Α 24 εἰ b in marg., Plot.: ἡ Η.ΚΑν
28 πρᾶγμα οἱ. Α 29 post οὐδὲ add. δ Kv 30 ἐς Kv ταυτὸν Α
32 λέγεται οἱ. Α 33 σωκράτην sic etiam J

οὗτε μέρη χρόνου παραληψόμεθα ἐν τῷ ποτὲ οὕτε τὰ πράγματα, ἀλλ᾽ 88¹ ἔσται καὶ τοῦτο ἀπλοῦν ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα γένη. καὶ Βόγθος δὲ ἄλλο 40 μὲν τὸν χρόνον ὑποτίθεται, ἀλλο δὲ τὸ μετέχον χρόνου καὶ ἐν χρόνῳ, καὶ εἶναι μὲν ἐνιαυτὸν καὶ μῆνα χρόνον, ἐνιαυσιαῖον δὲ καὶ μηνιαῖον μετέχον Γ 5 χρόνου, ὥσπερ ἄλλης κατηγορίας φρόνησις καὶ τὸ κατὰ φρόνησιν, οἱόν ἔστι τὸ φρονεῖν, ἄλλης, καὶ τὸ μέν ἔστι ποιότητος, τὸ δὲ τοῦ ποιεῖν· οὕτως καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ κατὰ χρόνον διεστηκεν.

Ἐπεὶ δέ τινες ἐκ τῆς τοῦ πράγματος ἀσφείας διεστηκότα ταῦτα εἰς ταῦτὴ συγχέουσιν, λεγέσθω τι καὶ πρὸς τούτους παραμύθιον, διτὶ τὸ ποτὲ 15 10 διτόνος ἔστι, τὸ μὲν χρόνος, τὸ δὲ ἰδίως ἐν χρόνῳ· ὅμοιώς δὲ καὶ τὸ ἀεί, τὸ μὲν ἐν χρόνῳ, καθ' ὃ λέγομεν 'δεῖ ἔστι πρᾶξις', τὸ δὲ χρόνος, παρώνυμον τοῦ αἰῶνος· ὅμοιώς δὲ καὶ τὸ πέρυσιν διτόνος· τὸ δὲ εἰς νέωτα καὶ τῆτες οὐκέτι, ἀλλὰ τὸ ἐν χρόνῳ μόνον δηλοῦσιν. καὶ χρόνου μὲν διαφορὰς τίθενται παρεληλυθότα, ἐνεστῶτα, μέλλοντα, τοῦ ποτὲ δὲ διαφορὰς τὸ πέρυσιν, 15 εἰς νέωτα, τῆτες. τὸ δὲ πάλαι, δταν μὲν λέγωμεν 'ὁ πάλαι ὡν', χρόνου δηλοῖ, δταν δὲ 'πάλαι ἔπραξεν', ἐν χρόνῳ· ὅμοιώς δὲ καὶ τὸ ἄρτι καὶ 50 νῦν καὶ τὸ ἥδη καὶ χρόνου δηλοῦν καὶ ἐν χρόνῳ. τὸ δὲ χρονίζειν τὸ ἐν χρόνῳ, οὐ τὸν χρόνον· οὐ γάρ χρονίζει χρόνος, διτὶ μὴ ἔστιν ἐν χρόνῳ χρόνος, καὶ ἔστι τοῦ ποτὲ τὸ χρονίζειν, καν σχήματι χρῆται τοῦ ποιεῖν 20 (καὶ γάρ ὁ τεμνόμενος χρονίζει καὶ ὁ τέμνων), ὥσπερ καὶ ταχύνειν καὶ βραδύνειν λέγομεν. καὶ ὁ μὲν χρόνος ἀπειρος, τὸ δὲ ποτὲ πεπέρασται, διτὶ καὶ | ἡ ἐν αὐτῷ πρᾶξις πεπέρασται, διὸ τῶν θείων τὸ ποτὲ ἔξω· 88² Δρισται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν προσιστορίσθω τῆς συνηθείας τῶν δνομάτων ἔνεκεν.

Περὶ δὲ τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ ποδὸς θαυμάζω μὲν ἐγὼ τὴν Ἀριστοτέλους 25 ἀγχίνοιαν, δπως καίτοι τὰ ἄλλα τῷ Ἀρχύτᾳ κατακολουθῶν δμως τὴν τοῦ ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ διαφορὰν ἐθεάσατο δυνάμενα εἰς γένη διάφορα τίθεσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνο πρόχειρον ἀπορεῖν, πῶς πολλῶν ὅντων τῶν ἐν τινι, καὶ τὸ γε ἐλάχιστον ἐνδεκαχῶς λεγομένων δύο μόνα ταῦτα τῶν ἐν τινι, τὸ ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ, ἴδιας ἡμῖν κατηγορίας ἐχαρακτήρισεν. λέγεται 30 δὲ ἐν τινι ὡς τὸ συμβεβηκὸς ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ δλως τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ ὡς τὰ μέρη ἐν τῷ διῃρ καὶ τὸ δλον ἐν τοῖς μέρεσι, καὶ ὡς τὸ εἰδὸς ἐν τῇ διῃρ, καὶ ἔτι μέντοι ὡς τὸ γένος ἐν τοῖς εἰδέσι καὶ τὰ εἰδῆ ἐν τῷ γένει, καὶ πρὸς τούτοις τὰ τῶν ἀρχομένων ἐν τῷ ἄρχοντι καὶ τὰ τοῦ ἀρχοντος ἐν τοῖς ἀρχομένοις, καὶ τὸ ὡς ἐν ἀγγείῳ, καὶ ταῦτα τὰ νῦν προ- 10 35 κείμενα, τό τε ἐν τόπῳ καὶ τὸ ἐν χρόνῳ. τοσαυταχῶς οὖν λεγομένου τοῦ ἐν τινι, διὰ τί κατὰ μόνας τὰς δύο σχέσεις ταῦτας ἴδιαι κατηγορίαι συνέ-

1 παραληψόμεθα, ψόμεθα in ras. A¹ post πράγματα add. τὰ ἐν χρόνῳ, sed del. A
4 post μῆνα add. καὶ Kv 5 χρόνου ex χρόνον corr. L 8 ἐπεὶ δὲ JaL: ἐπεὶ
δὴ J¹: ἐπειδὴ KAν 15 ἐς v δταν—χρόνω (16) bis scripsit, posteriora del. L
μὲν iū prioribus om. L 16 καὶ post ἄρτι supra L¹ 17 prim. τὸ om. K
δηλοῖ b, at cf. Par. p. 53,26 II. (cod. B.) 18 μὴ JLΔ, in marg. b: μὲν Kv
23 προσιστορεῖσθω Av 24 τοῦ ποδὸς καὶ ποτὲ Α τὴν ex τοῦ corr. L¹ 26 δυνά-
μενα sic libri γένη om. L 27 τῶν ἐν τινι] cf. p. 46,5 sqq. 28 δύο om. A
29 τῷ] τὸν Α: τὰ v 32 ἐπι] ει K 35 alt. τὸ om. A

στησαν: εἰ γάρ ἄλλο τὸ λευκὸν καὶ ἄλλο τὸ σῶμα καὶ ἄλλο τι τὸ εἶναι 88v τὴν λευκὸν ἐν τῷ σώματι, ἀναλογεῖ δὲ τὸ μὲν λευκὸν τῷ Σωκράτει, τὸ δὲ σῶμα τῷ χρόνῳ, τὸ δὲ ἐν σώματι εἶναι τὸ λευκὸν τῷ ἐν χρόνῳ εἶναι τὸν Σωκράτη, διὰ τί μὴ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἐν τινὶ λόιᾳ συνέστη κατηγορία; 5 ἀπορεῖ δὲ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποῦ τοῦτο λέγων. “εἰ τὸ ἐν 15 χρόνῳ ἄλλο καὶ τὸ ἐν τόπῳ ἄλλο παρὰ χρόνον καὶ τόπον, διὰ τί οὐχὶ καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ ἄλλην ποιήσει κατηγορίαν καὶ τὸ ἐν ὅλῃ ἄλλην καὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἄλλην καὶ τὸ ἐν ὅλῳ μέρος καὶ τὸ ὅλον ἐν μέρει καὶ γένος ἐν εἰδεσιν καὶ εἰδος ἐν γένει; καὶ οὕτως ἡμὲν πλείους ἔσονται αἱ κατηγορίαι”. λύων δὲ τὴν ἀπορίαν ταῦτην ὁ Ἰάμβλιχος τὸ μὲν ὡς ἐν ἀγγείῳ καὶ ὡς ἐν ὅλῃ καὶ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ τοπικάς ἐμφαίνειν σχέσεις φησί, 10 τὸ δὲ ὅλον πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰ μέρη πρὸς τὸ ὅλον τὴν τοῦ πρὸς τι σχέσιν 20 ἔχειν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ γένος πρὸς τὸ εἰδος καὶ τὸ εἰδος πρὸς τὸ γένος, Εὑδὲν διμοιον ἔχουσης τῆς τοῦ πρὸς τι σχέσεως τῇ πρὸς τόπον καὶ τῇ 25 15 πρὸς χρόνον. ἀλλ’ ἐρεῖ τις οἴμαι, διὰ τί καὶ ἄλλο μὲν ἐν αὐτοῖς τὸ πρὸς τι θεωρεῖται, καὶ τὸ ἐν τοῖς εἶναι· καὶ γάρ καὶ τὸ ἐν τόπῳ, καὶ τὸ δέ σον αὐτὸ μὲν χωρεῖται, ὁ δὲ τόπος χωρεῖ, τῶν πρὸς τι ἀν εἴη τῷ ἐν τόπῳ; μήποτε οὖν ῥήτεον διὰ οὐ πᾶν τὸ ἐν τινὶ κατηγορίας ἢν εἰδικῆς ἀξιον, ἀλλ’ 30 20 ἔκεινα μόνα, ἐν οἷς τὸ μὲν περιέχει, τὸ δὲ περιέχεται, ἐκατέρου τὴν ἔχυτοῦ φύσιν διασψύζοντος καὶ μηδετέρου μέρους τοῦ ἔτερου γινομένου μηδὲ συμπληροῦντος τὸ ἔτερον· ἐν γάρ τούτοις μόνοις αὐτὸ τὸ ἐν τινὶ φύσις τις ἀχωρισμένη γίνεται κατὰ τὴν σγέσιν αὐτὴν ὑφεστῶσα, διὰν καὶ τὸ καθόλου πάντως ὑπάρχειν δεῖ, οἷον τὸ ἐν τόπῳ εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ τὸ σῶμα· ἀλλὰ 35 25 τοῦ γε μερικοῦ χρόνου καὶ τόπου χωριζόμενα τὰ ἐν αὐτοῖς ὑφεστηκεν ἔστι. τὰ μέντοι ἄλλα σημανόμενα τοῦ ἐν τινὶ τὰ μὲν συμπληρωτικά ἔστιν, ὡς 30 τὰ μέρη καὶ τὸ ὅλον καὶ τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ καὶ τὸ ἀρχον καὶ τὰ ἀρχύμενα, τὰ δὲ οὐ δυνάμενα χωρὶς ὑποστῆναι, ὡς τὸ ἐν ὅλῃ εἰδος καὶ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ συμβεβήκος, διπερ καὶ μορφὴ τοῦ ὑποκειμένου γίνεται, διὸ καὶ 40 30 καλεῖται καὶ ἔκεινο τὸ ὑποκείμενον, οἷον λευκὸν καὶ ηὔχημένον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγορῶν ὄμοιώς τῶν τῇ οὐσίᾳ ὑπαρχουσῶν. πῶς οὖν ἀν εἴη τὸ ἔτερον ἐν ἔτερῳ κυρίως, διὰ μηδέ ἔστιν ἀπλῶς ἔτερα ἀλλήλων κεχωρισμένα καὶ ὑπόστασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπίνοιαν μόνην, καὶ μή τὰ γένη 35 35 χωρίζομεν; τὰ μέντοι ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ ἔτερά ἔστι τοῦ τόπου καὶ

3 τῷ ἐν Δν: τῷ ἐν JLK	3. 4 τὸν Σωκράτη scripsi: τὸν σωκράτην Κλν: τῷ(i)
σωκράτει JL	συνεστήσατο Λ
4 τῷ supra Ja	5 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,14
εἰ δεῖ τὸ Plot.	6 παρὰ τὸν χρόνον Λ
	οὐ Plot.
7. 8 ἄλλην] ἄλλο utrobique Plot.	7 κατηγορίαν ποιήσει Plot.
ἔσονται Plot.	8 μέρει] μέρεσι Plot.
11 ὡς ἐν ὑποκειμένῳ καὶ ὡς ἐν ὅλῃ K, sed corr.	9. 10 αἱ κατηγορίαι
13 ἔχει libri: correxi	καὶ τὸ εἰδός πρὸς τὸ γένος om. K
15 αὐτοῖς K: ἐαυτοῖς JLΔν	14 τῷ supra L ³
20 τόπου καὶ χρόνου JK, corr. J ¹	19 οὐ supra Ja
ante ἔτι distinguunt libri	ἰδικῆς L ¹ A
25 ἀρχύμενον ΚΛν	20 μόνα om. A
	27. 28 τὰ ἀρχύμενα JL (cf. p. 348,33 et p. 46,14): τὸ
31 οὖν ἀν] οὐν b	Kv: οὐν b

τοῦ χρόνου· τοιγαροῦν καὶ ἄλλοτε ἐν ἄλλῳ γίνεται τὰ αὐτὰ ἀριθμῷ, ἐν 88^a ὑποκειμένῳ δὲ ἄλλοτε ἄλλῳ τὸ αὐτὸν κατ' ἀριθμὸν γενέσθαι ἀδύνατον.
καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ δὲ ἐν τόπῳ ἔστιν· τόπος γάρ περιφορητός ἔστι τὸ ἀγγεῖον.
διὰ τοῦτο δὲ οἱ ὀνοματοθέται ἐπὶ τοῦ ποτὲ ὀνόματα διάφορα τεθείκασι, τὸ
5 χῆμας καὶ αὔριον καὶ πέρουσιν καὶ τῆτες καὶ εἰς νέωτα, καὶ ἐπὶ τοῦ ποῦ,
ἐν Λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ, ἐπὶ μέντοι τῶν ἄλλων ἐν τινι οὐ 'τὸ λευκὸν ἐν τῷ 40
σώματι' λέγειν ἔθος, ἀλλὰ 'τὸ σῶμα λευκόν' καὶ 'ἡ κεφαλὴ ζεῦς' καὶ Ζ
'ὁ ἀνθρωπὸς ζεῦς' καὶ 'ἔξι ὥλης καὶ εἴδους τὸ σύνθετον'. ἀλλὰ τοῦτο
μὲν οὕτω τέως ἐμοὶ δοκεῖ διαλέσιν, εἰ δὲ καὶ ἄλλως δυνατόν, εῦ ἂν ἔχοι.

10 Τὴν δὲ τοῦ χρόνου φύσιν θεωρητικῶτερον παραδίδοντος ὁ Ἰάμβλιχος
τὸν Ἀρχύταν πάλιν ἡγεμόνα προΐσταται, διὰ φησιν διτὶ "ἔστιν ὁ χρόνος
κυνάσιός τινος ἀριθμὸς ἢ καὶ καθόλω διάστημα τᾶς τοῦ παντὸς φύσιος",
οὐ τὴν Ἀριστοτέλους καὶ τῶν Στωικῶν δόξαν εἰς ταῦτα συλλαμβάνων, ὡς 45
τινες οἶνται, διότι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀριθμὸν κινήσεως εἶναι φησι τὸν
15 χρόνον, τῶν δὲ Στωικῶν Ζήνων μὲν πάσης ἀπλῶς κινήσεως διάστημα τὸν
χρόνον εἰπεν, Χρύσιππος δὲ διάστημα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. οὐ γάρ
δύο δρους εἰς ταῦταν συνάπτει, ἀλλ' ἐναὶ ὅρισμὸν ποιεῖται καὶ ἰδεῖζοντα
τοῦτον παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἀποφάσεις· οὐ γάρ εἰπεν κινήσεως ἀριθμὸν
τῆς πάσης, διαπερ Ἀριστοτέλης ἀφωρίσατο, ἀλλὰ κινήσεως τινός, οὐ τῶν
20 ἐν μέρει, οἷον τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἢ τῆς τοῦ ἥλιου. ἢ ἄλλης τινὸς ἐν τοῖς 50
καὶ' ἔκαστα διωρισμένης, ἐπεὶ οὕτως οὔτε ἀρχοειδῆς ἔσται ὁ χρόνος οὔτε
κοινῆς ἐπὶ πάντα διατείνων οὔτε ἐν τοῖς πρώτοις γένεσιν ἀφορίζεσθαι ἀξιος,
ἀλλ' ἐμφαίνει πάντως διὰ τοῦτο κίνησιν ἀρχοειδῆς καὶ ταῖς ἄλλαις κινήσεσι
τοῦ εἶναι αἰτίαν. καὶ γάρ εἰώθασι πανταχοῦ προστάττειν τὰ καθ' ἐν εἰδός
25 προϋπάρχοντα καὶ δύμωνύμιας τῶν μεθ' ἔαυτὰ κατηγορούμενα, οἷον | τὸν 89^a A
λόγον αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου τῶν πολλῶν ἀνθρώπων· οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα
μίαν κινήσιν προστάττει τῶν πολλῶν κινήσεων αἰτίαν, ἢν αὐτοκίνητον ἔδει
κατὰ Πλάτωνα ἢ ἀκίνητον κατὰ Ἀριστοτέλη πάντως εἶναι; ἀρχὴν οὖσαν
κινήσεων, ὡστε ἔστιν διὰ τούτων τὴν οὐσιώδη τῆς ψυχῆς κίνησιν ἐμφαίνειν
30 καὶ τὴν τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων αὐτῇ λόγων προβολὴν καὶ μετάβασιν
ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλους· ταύτην γάρ μίαν καὶ τινὰ κίνησιν τῷ χρόνῳ φησι ἡ
προσήκειν. ἀριθμὸν δὲ αὐτῆς λέγει τὸν ἥδη γενεσιουργὸν καὶ προϊόντα εἰς
ποίησιν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, διστις διεξόδους ἢ μεταβάσεις ποιεῖται ἀεὶ κατὰ
τὰς προβολὰς τῶν φυσικῶν εἴς αὐτοῦ, διὰ καὶ ἐναργῆς ἔστιν χρόνος. οὕτος

1 αὐτὰ ἀριθμῷ] αὐτῶ A 2 ἄλλῳ] ἄλλο L 5 ἐς Av 10 χρόνου] γένους A
Ἰάμβλιχος] cf. in Phys. p. 786,11 sqq. D. 11 ἀρχύτα K; cf. Hart. p. 36⁷
12 τις Phys., sed cf. I. 19 et Phys. p. 786,14. 787,30 καθόλω, οὐ supra J¹L¹: καθόλου A τας, ἢ. supra J¹ 14 Ἀριστοτέλης] Phys. Δ 11 p. 219^b 1 15 Ζήνων]
fr. 17 Troost πάσης ἀπλῆς; (sic) κινήσεως in ras. L¹ 19 ἀλλὰ καὶ κινήσεως Av
21 διωρισμένης ex —νοις corr. L¹ 22 κοινῶς L 24 προστάττειν A τὰ]
τὸ K 25 προϋπάρχοντες K 28 Πλάτωνα] Phaedr. p. 245 C. Leg. X p. 895 B
ἀεικίνητον K, sed corr. ἀριστοτέλην KAv: compend. L: cf. Ind. Arist. Bonitz.
p. 25^a 11 sqq. 29 κίνησιν τῆς ψυχῆς A ἐμφαίνει L 32 προσήκει
ε corr. L¹ 33 δεὶ om. A 34 προβολὰς ν τῶν ex αὐτῶν corr. K
οὕτως K

δὴ οὐ ποὺς διέστηκεν τὸν παρὰ Ἀριστοτέλει λεγομένου ἀριθμοῦ· ἐκεῖνος 89^τ
μὲν γάρ μέτρον αὐτὸν τὸν συνεχοῦς ἔξωθεν ἐπιγινόμενον θεωρεῖ, οὐτος δὲ
μέτρον αὐτῆς ποιεῖται τῆς κινήσεως αὐτοφυῆς καὶ οὐκ ἔξωθεν ὥσπερ
ἐκεῖνος. “καὶ ἔπικεν, φησίν Ἰάμβλιχος, ἀπὸ τῆς Ηὐθαγορικῆς παραδόσεως 10
· , Περιπατητικὴ δόξα παρατετράφθαι· τὸ δὲ αἴτιον, οὗτι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ
καὶ τῆς κινήσεως οὐ τὴν αὐτὴν ἔσχον οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς παλαιοὺς
γνῶμην, ἀλλ’ οἱ μὲν συμβιβηκότα αὐτὰ νομίζουσιν καὶ ἔξωθεν ἐπεισακτα
θεωροῦσιν, οἱ δὲ ὡς οὐσιώδη νοοῦσιν”. ἐκεῖνο μέντοι θαυμάζω τῆς Ἀρι-
στοτέλους ἀγγειοποίησις, πῶς καὶ αὐτὸς αἰτίαν τοῦ χρόνου προσεχῇ τὴν ψυχὴν
10 ἔθετο· ζητήσας γάρ τί τὸ ἀριθμοῦν τὴν ψυχὴν εἶπεν· εἰ γάρ πάσης κινή-
σεως ἀρχὴ καὶ αἰτία ἡ ψυχὴ, εἴτε ὡς αὐτοκίνητος κατὰ Πλάτωνα εἴτε ὡς 15
ἀκίνητος κατὰ Ἀριστοτέλη, εἴη δὲ εἰκότως καὶ τῆς χρονικῆς κινήσεως
αἰτία. ἀλλ’ εἰ τὸν ἀριθμὸν Ἀρχύτας τὸν γενεσιοργὸν χρόνον εἶναι φησιν
τὸν προϊόντα ἀπὸ τῆς ψυχικῆς κινήσεως ὡς μονάδος, δηλον διτι καὶ τὴν
15 κίνησιν ἐκείνην ὡς χρόνου μονάδα ἔθεσάτο, καὶ ἔπικεν τὴν πρώτην κίνησιν
τὴν τε ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὴν ἀπὸ αὐτῆς προϊόνταν τὸν χρόνον θέσθαι, περὶ
ἥν ἡ ἄλλη πᾶσα κίνησις συνέχεται καὶ τέτακται καὶ μεμέτρηται· τὸ γάρ
μέτρον καὶ συνδιεστάναι δεῖ τῷ μετρουμένῳ καὶ ἀρχαιόδεστερον αὐτοῦ εἶναι. 20
καὶ οἱ Στικοὶ δὲ παραλαβόντες τὸν ὄρισμὸν λέγοντα “τὸ καθόλου διάστημα Β
20 τῆς τοῦ παντὸς φύσεως” παρέτρεψαν τὸν λόγον ἐπὶ τὸ διάστημα τῆς κινή-
σεως, καὶ πλημμελοῦσιν οὖτοι, διότι τῶν Ηὐθαγορείων τὸ διάστημα φυσικὸν
καὶ ἐν φυσικοῖς λόγοις καὶ εἰ οὕτω τις βούλοιτο καλεῖν ἐν τοῖς σπερματι-
κοῖς, ὡς ποτε καὶ Κορυνοῦτος ὁψὲ τοῦτο ὑπώπτευσεν, ἡ ὡς ἀκριβέστερον
ἀν τις εἴποι κατὰ προτέρους λόγους καὶ τῶν σπερματικῶν λόγων τοὺς τῆς
25 ὅλης κοσμικῆς φύσεως, ἐν ᾧ καὶ ἡ ψυχὴ περιλαμβάνεται, τὸ διάστημα εἰς
ἀφορίζομένων, οὗτοι σαφῶς μὲν οὐκ ἔχουσι διελέσθαι, ὅποιον λέγουσι διά-
στημα, ἐσίκασι μέντοι μᾶλλον τὸ τῶν σωματοειδῶν κινήσεων σωματοειδὲς
διάστημα ὑπολαμβάνειν ἡ ὥσπερ γραμμοειδές τι τοῦτο ἀποφαίνεσθαι, ὃ
πολλῆς ἀποπίας μεστὸν ἴδιᾳ δείκνυται ἐν τοῖς περὶ χρόνου λόγοις. οὐ
30 μέντοι παρὰ τοῖς ὄγγεσίν οὕτως εἴρηται τὸ γάρ “τῆς τοῦ παντὸς φύσεως”
συμπλεκόμενην τῷ διαστήματι ὄγκοι. ὅποιον ἀποφαίνονται εἰναι τὸ διάστημα·
τοῖς γάρ τῆς φύσεως λόγοις προσήκει τὸ τοιοῦτο. συμφωνεῖ δὲ πρὸς τὸ 35
αὐτὸν καὶ ἡ τῶν ἔτι παλαιοτέρων δόξα. οἱ μὲν γάρ, ὥσπερ καὶ τοῦνομα
δηλοῦ, χορείᾳ τινὶ τῆς ψυχῆς περὶ τὸν νοῦν, οἱ δὲ ταῖς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ
35 νοῦ αὐτῆς περιόδοις, οἱ δὲ τῇ φυσικῇ περὶ τὸν νοῦν χορείᾳ, οἱ δὲ ταῖς

1 ἀριστοτέλους Κν: compend. A	6 καὶ supra J ¹	7 τρῶσεν Κ	10 μ. γρ.
δε K	ἀριθμοποιοῦν Κν	εἰπεν] Phys. Δ 14 p. 223 a 25	11 κατὰ—
ἀκίνητος (12) om. Κ	12 ἀριστοτέλην Κν: compend. L	13 γράσσω om. I.	
15 κίνησις (pr. loco) Α	18 δεῖ om. Κ	23 ὅδε et supra et in marg. suppl. A ¹	
24 εἴποι] τοῦτο Α	post σπερματικῶν add. τούτων Κν, s. recte	25 περιλαμβάνετο I.	
26 ἀφωρίζομένων Α: ἀφορίζων Κ	28 ἀποφαίνεσθαι sic ut vid. Α	29 περὶ χρόνου]	
ef. in Phys. p. 774,30. 788,16 D.	32 τοιοῦτον ΚΛ	33 ἔτει L	34 χορείᾳ τινὶ
τοῦ νοῦ in Phys. p. 786,31; sed ef. p. 775,30 ἡ περὶ τὸ δὲ χορείᾳ et Damase. ib. p. 775,14	35 αὐτῆς e corr. L ¹ : αὐτοῦ Κν	τῇ τούτων	
34. 35 καὶ τοῦ νοῦ αὐτῆς om. Phys.			
φυσικῇ γέρα Phys.			

ἐγκυκλίοις περιφοραῖς τὸν χρόνον ἀφωρίζοντο, ἀπερ πάντα περιείληγεν ἡ 89^η
 Πομαγόρειος αἱρεσις· τὸ γὰρ καθόλου διάστημα τῆς τοῦ παντὸς φύσεως
 πάσας τὰς φύσεις τοῦ παντὸς καθόλου περιείληγεν καὶ δι' ὅλων αὐτῶν
 διήκει παντελῶς, τὸν τε χρόνον ἄνωθεν ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν πρώτων λόγων 35
 5 μέχρι τινὸς διήκοντα ἀφωρίσατο, ὡς κατὰ τὴν μετάβασιν καὶ κίνησιν τῶν
 ὅλων λόγων καθόλου τὸ διάστημα ἀφορίζοντα. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ἐν γενέσει
 τουτὶ τὸ νῦν παρὰ τὸ πρόσθεν νῦν καὶ αὕτη ἡ κίνησις παρὰ τὴν πρώτην
 κίνησιν μεταβολὴν ἐπιδείκνυσιν, οὗτως πολὺ πρότερον καὶ ἀρχηγικώτερον
 ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν ὅλων φυσικῶν λόγων προϋπάρχον θεωρεῖται καὶ
 10 κυρίως συμπληροῦ τὸ διάστημα τοῦ πρεσβυτάτου πάντων χρόνου. ἀλλὰ
 νῦν μὲν ὡς δύο δρισμοὺς τοῦ χρόνου τούτους ὁ λόγος ἔξηγήσατο, δεῖ δὲ 40
 εἰς ἐν συναγαγεῖν ἀμφοτέρους οὗτως γὰρ ἡ ὅλη φύσις τοῦ χρόνου θεωρητή
 θήσεται. τῆς γὰρ αὐτοκινήτου κινήσεως ὡς μονάδος χρονικῆς ἀριθμὸς
 ὃν διενεσίουργὸς χρόνος διάστημά ἐστι τῶν φυσικῶν λόγων, οὐ τὸ κατὰ
 15 τὸν ὅγκον οὔτε τὸ κατὰ τὴν κίνησιν ἀπλῶς τὴν ἐκτός, ἀλλὰ τὸ διάστημα
 τὸ κατὰ τὴν προϋπάρχουσαν τῆς κινήσεως τάξιν, ἐν ᾧ τὸ πρότερον καὶ
 διτερον προδιατεταγμένα καὶ ταῖς πράξεις καὶ ταῖς κινήσεσι τὴν τάξιν
 παρέχεται. οὐδὲ γὰρ οἶδον τε τὸ πρότερον καὶ δεύτερον τῶν πραγμάτων 45
 συλλογίζεσθαι μὴ προϋψεστῶτος τοῦ χρόνου καθ' ἑαυτόν, εἰς δὲ καὶ ἡ
 20 τῶν πράξεων τάξις ἀναφέρεται. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς οὐσίας τοῦ χρόνου
 τοσαῦτα.

Τὸ δὲ ἵδιον αὐτοῦ διὰ πλειόνων Ἀρχύτας παραδέδωκεν, καὶ οὐδὲν
 ἀτοπον καὶ διὰ τὴν τῶν Πομαγορικῶν συγγραμμάτων σπάνιν ὅλην αὐτοῦ
 τὴν περὶ τούτου παραθέσθαι λέξιν· “τὸ δὲ ποκὰ καὶ ὁ χρόνος καθόλου
 25 μὲν ἵδιον ἔχει τὸ ἀμερὲς καὶ τὸ ἀνυπόστατον. τὸ γὰρ νῦν ἀμερὲς τὸ λεγό-
 μενον ἄμα νοούμενον καὶ λεγόμενον παρελήλυθεν καὶ οὐκ ἔστιν παραμένον. 50
 γινόμενον γὰρ συνεχῶς τὸ αὐτὸ μὲν οὐδέποκα σφέζεται κατ' ἀριθμόν, κατὰ
 μέντοι γε τὸ εἶδος. ὁ γὰρ ἐνεστῶς νῦν χρόνος καὶ ὁ μέλλων οὐκ ἔστιν
 διαδικαστήριον· ὁ μὲν γὰρ ἀπογέγονεν καὶ οὐκέτι ἔστιν, δὲ δὲ ἄμα
 30 νοούμενος καὶ ἐνεσταχῶς παρώγηκεν. καὶ οὕτως ἀεὶ συνάπτει τὸ νῦν συνε-
 χῶς ἄλλο καὶ ἄλλο γινόμενόν τε καὶ φειρόμενον, κατὰ μέντοι γε τὸ |
 εἶδος τὸ αὐτό. πᾶν γὰρ τὸ νῦν ἀμερὲς καὶ ἀδιαιρέτον καὶ πέρας μέν 89^η Δ
 ἔστι τῷ προγεγονότος, ἀρχὴ δὲ τῷ μέλλοντος, ὕσπερ καὶ γραμμᾶς εὐθείας

2 διάστημα om. A 3 αὐτὸ Kν: αὕτη A 5 διήκοντα om. K 6 γένεσι Kν, corr.
 in marg. b 7 αὕτη γ (cf. τάυτης in Phys. p. 786, 26 D.): αὐτὴ J: αὕτη LK: non
 liquet A πρώτην] rectius πρόσθεν Phys. 8 ἐπιδεικνύουσιν Kν 9 προϋπάρχων LK
 10 πάντων om. L 14 διενεσίουργὸς ὁ χρόνος A λόγων om. L 15 pr. τὸ
 om. L 18 οὐ γὰρ νῦν ἀμερὲς καὶ ἀδιαιρέτον καὶ πέρας μέν 89^η Δ
 fr. 10 H., cf. Simpl. in Phys. p. 785, 16 D. παρέδωκε A 24 πόκα Av
 25 τὸ ante ἀνυπόστ. om. K 25. 26 λεγόμενον ἄμα νοούμενον καὶ λεγόμενον JLKAν
 (cf. Par. p. 54, 20 H.): ὅν, λεγόμενον ἄμα καὶ νοούμενον Simpl. Phys. (cod. E), unde δὲ hic
 quoque restituendum vid.: de ordine cf. p. 353, 18 et 354, 20 27 οὐδὲ ποκὰ
 JK, supra τὰ J¹: οὐδὲ ποκὰ τὲ L: οὐδεποκὰ A 32 καὶ ante πέρας om. Simpl. Phys.
 33 τῷ, supra οὐ J¹L¹ προγεγονότος JLA, tert. ο in ras. J: προγεγονότι Kν
 μέλλοντι Kν γραμμᾶς JLKv, supra ἡ J¹, ἡ L¹: γραμμᾶς A

κλασικίσας τὸ σαμεῖν περὶ ὃ ἡ κλάσις ἀρχὴ μὲν γίνεται τὰς ἑτέρας γραφ· 89^η
μᾶς, πέρας δὲ τὰς ἑτέρας. συνεχής δὲ ὁ γρόνος καὶ οὐ διωρισμένος ὥσπερ
ἀριθμὸς καὶ λόγος καὶ ἀρμονία. τῶν μὲν γάρ λόγω ταὶ συλλαβαὶ τὰ μόρια,
ταῦτα δὲ διωρισμένα, καὶ τὰς ἀρμονίας τοὶ φύλαγγοι καὶ τῶν ἀριθμῶν ταὶ
5 μονάδες· γραμμὰ δὲ καὶ χωρίον καὶ τόπος συνεχές· τὰ γάρ μόρια τούτων
κοινὰ τημάτα ποιέει διαιρέμενα· τέμνεται γάρ γραμμὰ μὲν κατὰ στιγμάν.
ἐπίπεδον δὲ κατὰ γραμμάν, στερεὸν δὲ κατὰ ἐπίπεδον. ἔστιν τὸν καὶ ὁ
γρόνος συνεχής· οὐ γάρ ἦν ποκα φύσις, ὅποκα γρόνος, οὐδὲ κίνασις, ὅποκα
τὸ νῦν οὐ παρῆς· ἀλλ’ αὐτὸς ἦν καὶ ἔσται καὶ οὐδέποκα ἐπιλείψει τὸ νῦν
10 ἄλλο καὶ ἄλλο γινόμενον καὶ ἀριθμῷ μὲν ἀτερν, εἰδεις δὲ τωύτον. διαι-
φέρει γε μάλι τῶν ἄλλων συνεχέων, διτὶ τὰς μὲν γραμμᾶς καὶ τῶν χωρίων καὶ τῶν
τόπω τὰ μέρεα ὑφέστηκεν, τῶν δὲ γρόνω τὰ μὲν γενόμενα ἔφθαρται, τὰ δὲ γενη-
15 σόμενα φύλαρχεσται. διήπερ ὁ γρόνος ἔστι τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν ἡ ἀμυδρὸς
καὶ μόλις ἔστιν· οὐ γάρ τὸ μὲν παρεληγυθὸς οὐκέτι ἔστιν, τὸ δὲ μέλλον οὐδέπω
15 ἔστιν, τὸ δὲ νῦν ἀμερὲς καὶ ἀδιαιρέτον, πῶς ἂν ὑπάρχοι τοῦτο κατ’ ἀλήθειαν;”
ἐν δὴ τούτοις οἱ μὲν ἄλλοι τὸ μὲν ἀμερὲς κατὰ τὸ νῦν τοῦ γρόνου θεω-
ροῦσιν, διπέρ καὶ πέρας ἔστιν καὶ ἀρχὴ γρόνου, τὸ δὲ ἀνυπίστατον, καθ’
δεσον τὸ μὲν παρεληγυθὸς ἔφθαρται, τὸ δὲ νῦν ἀμα νοούμενον καὶ λεγό-
20 μενον παρελήγυθεν· ὁ μέντοι ἱάμβλιχος ζητῶν, πῶς τὸ ἀμερὲς καὶ ἀνυ-
πίστατον ὑπάρχειν τῷ γρόνῳ φησὶν ἀσύντατα ὄντα, οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τιθέναι φησὶν ἀμφότερα, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὰ εἰδὴ τῶν λόγων τὰ ἔστωτα
ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀμερὲς ἀφοριζόμενος, κατὰ δὲ τὰς προτούσας ἀπ’ αὐτῶν
κινήσεις, ἐπειδὴ αὗται οὐ διασφίζουσιν τὴν ἀμέριστον καὶ ἀκίνητον οὐσίαν.
τὸ ἀνυπόστατον τιθέμενος, καὶ κατὰ μὲν τὴν μένουσαν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐνέρ-
25 γειαν καὶ τελειότητα τὸ ἀμέριστον ἀφοριζόμενος, κατὰ δὲ τὴν ἐξιοῦσαν εἰς 20

1 σαμεῖν, α εκ η corr. J¹ ἢ] ἀ ν, Simpl. Phys. τὰς, supra η JL¹.
 2 τὰς, supra η J¹ 3 τῶι μὲν γάρ λόγωι J ταὶ συλλαβαὶ Simpl. Phys., in
 marg. b: τὰς (η supra L) συλλαβῆς JLΚΛν 4 τοὶ Kv: τοὶ, supra οἱ J¹: οἱ τοὶ L¹,
 οἱ del. L³: τῶ in τοι corr. A τῶι ἀριθμῷ J ταὶ] τὰ Λ 6 διαιρευ-
 μένα K: διερευμένα ν γάρ, γὰ in ras. J 7 ὕν JLΚν, supra οὐν J¹, οὐν L¹:
 ὕν Λ 8 ποκὰ Λ: ποκὰ ν: ποκᾶ, supra τε J¹: ποκὰ τὲ LΚ ὅποκὰ Λ: ὅποκατε L:
 post γρόνος add. οὐκ ἦν Phys. κίνησις Λ: κινάσιος L ὅποκα, supra τε J¹: ὅπο-
 κατε L: ὅποκὰ Λ 9 ἄλλα εἴην Α ἔστεῖται Simpl. Phys. οὐδέποκα, supra
 τε J¹: οὐδὲ ποκάτε L 10 δὲ οι. Α τωτόν JLΛ, in marg. b, ‘αυ’ supra J¹:
 τωτόν Kv 11 γε] δὲ Α μαν, supra τη J¹ τὰς, supra τη J¹: τὰς Α
 τιο, supra ου J: τῶ, supra οῦ L¹ χωρίω, supra οὐ JL 11.12 καὶ τῶι τόπ.. τὰ
 μέρε. ὑφέστηκεν τῶι δὲ γρόν.. οι. suppl. J¹ in marg., ubi nonnullae litterae perierunt
 12 ὑφέστατε Simpl. Phys. γινόμενα ν: γεννώμενα L 12.13 γεννησόμενα Α
 post γεννησόμενα add. οὐδέπω ἔστι, τὰ δὲ ἔνεστωτα, οἷον αὐτέκα ή 13 ἀμυδρὸς JLΛ:
 ἀμυδρῶς Kv, Simpl. Phys. recte, sed cf. p. 356,31 14 οὐ Α post μὲν add. γάρ K
 οὐκέτι] οὐκ ἔστιν K 16 γρόνου, οὐ in ras. J 17 ὅπερ Λν: ὅπερ J: ὅπερ LΚ
 καὶ οι. Kv πέρας] ας (sic) K ἔνυπόστατον Α 18. 19 λεγόμενον
 καὶ νοούμενον JLν, sed cf. p. 352,25, 354,20 19 ἱάμβλιχος] cf. Simpl. in Phys.
 p. 787,10 D. 20 ὑπάρχει Α ἀσύντατα Kv 22 ἐν αὐτοῖς Κ
 25 ἀφοριζόμενοι Α

τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ ὄντος ῥοπῆν τὸ ἀνυπόστατον τῷ λόγῳ διαιρῶν. 89^η Εοὔτε οὖν τὸ ἀμερές, ὡς φησιν Ἰάμβλιχος, τὸ ἴδιον τοῦ χρόνου, ἀνυπόστατον ἔσται οὔτε τὸ ὑπόστατον ἀνυπόστατον (μάχεται γὰρ τοῦτο γε πρὸς ἑαυτό), ἀλλὰ διώρισται τὸ ἀμερές καὶ τὸ ἀνυπόστατον ἐπ’ ἄλλων καὶ ἄλλων φύσεων, 5 τῶν μὲν τιμιωτέρων, τῶν δὲ ἀπολειπομένων τῆς πρεσβυτέρας φύσεως καὶ διὰ τοῦτο λεγομένων ἀνυποστάτων, οὐχ ὅτι μηδὲ ὅλως εἰσίν, ἀλλ’ ὅτι τὸ τῆς πρώτης οὐσίας καθαρὸν καὶ ἀχραντὸν οὐ διασφῆσιν· τοιαῦτα γάρ 25 ἔστι πάντα τὰ ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχοντα, οὔτε εἶναι κυρίως λεγόμενα οὔτε μὴ εἶναι. ἐπειδὴ οὖν τὸ μὲν παρεληλυθός τοῦ χρόνου οὐκέτι 10 ἔστιν, τὸ δὲ μέλλον οὕπω ἔστιν, μόνον δὲ τὸ ἐνεστήκεις εἶναι δοκεῖ ἀμερές ὅν, εἴπερ κατὰ τὸ νῦν λαμβάνοιτο, καὶ ἀμά τῷ εἶναι εἰς τὸ μὴ εἶναι χωροῦν, διὰ τοῦτο οὖν ἴδιον αὐτοῦ τὸ ἀμερές ἀμά καὶ ἀνυπόστατον εἶναι φησιν. ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος οὐκ ἀποδέχεται τοὺς τὸ ἀμερές ἐπὶ τοῦ ῥέοντος τούτου καὶ γενητοῦ χρόνου θεωροῦντας καὶ ἀνυπόστατον αὐτὸς λέγοντας 20 15 διὰ τὸ μηδέποτε μὲν εἶναι, δεὶ δὲ γίνεσθαι· “πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, φησίν, ἢ τὸ ὄπωσδην κινούμενον οὐ δύναται εἶναι ἀμερές· διαιρετὴ γὰρ πᾶσα κίνησις ἔστιν δεὶ διὰ τὴν συνέχειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀμέριστον εὐθὺς 25 ἔσταται κατ’ αὐτὸν τὸ εἶναι, καὶ εἰ μὲν γίνοιτο δεὶ, οὐκέτι σφέσι τὸ εἶδος· εἰ δὲ σφέσιν τὸ εἶδος διαρρήδην λέγοιτο, οὐκ ἂν δεὶ γίνοιτο. κανὸν λέγοι 20 οὖν, φησίν, ὅτι τὸ νῦν ἀμά νοούμενον καὶ λεγόμενον παρεληλυθεν, ἐν τοῖς μετέχουσι τοῦ χρόνου δεῖ τὴν τοιαύτην ἔκστασιν ὑποτίθεσθαι· τὰ γὰρ γινό- 35 μενα οὐ δύναται τὴν ἀμέριστον οὐσίαν ἀκινήτως δέξασθαι, ἀλλοτε δὲ ἄλλοις μέρεσι τοῖς ἑαυτῶν ἔκείνης ἐφαπτόμενα τὸ αὐτῶν πάθημα ἔκείνης καταψεύδεται· διόπερ καὶ ἡ μὲν κατ’ ἀριθμὸν ἐτερότης δεὶ ἄλλοισι μένενται τῆς 25 τῶν μετεχόντων ἔστιν διαφορότητος δεῖγμα, τὸ δὲ εἶδος ταῦτο μένον τὴν τοῦ ἀμεροῦς νῦν ἔνδεικνυται ταῦτητα. καὶ λέγεται γε ταῦτα καλῶς, εἰ τὸ ἔστατος ἐν τῇ ῥοῇ τῆς γενέσεως δυνηθείμεν τῷ λογισμῷ συλλαβεῖν· δταν δὲ λέγῃ, φησίν, ὁ Ἀρχύτας, ὡς ὁ ἐν τῷ νῦν χρόνος καὶ ὁ μέλλων 40 οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ προγεγονότι (ὁ μὲν γὰρ ἀπογέγονεν καὶ οὐκέτι ἔστιν, 30 ὁ δὲ ἀμά νοούμενος καὶ ἔνεστηκὼς παρώχηκεν), δεῖται διορισμοῦ, φησίν, Ζ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὴν τελείαν σαφῆνειν, καὶ ῥητέον *(τὸν)* αὐτὸν τε εἶναι τὸν ἀπαντα χρόνον καὶ οὐ τὸν αὐτόν, ὥσπερ καὶ τὸ νῦν· κατὰ μὲν γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ εἶδος ἐν καὶ ταῦτον, καθὸ δὲ διαιρεῖ τὸ παρεληλυθός καὶ τὸ μέλλον, πολλὰ καὶ ἔτερα, ὥσπερ καὶ αἱ στιγμαὶ σχεδόν τι πᾶσαι 35 μία, τῇ θέσει δὲ καὶ τῇ διαιρέσει πλείους καὶ οὐχ αἱ αὐταί· ἡ γὰρ 45

1 τῷ λόγῳ A: τοῦ λόγου JLKy, sed ᾧ vel ω supra JaL ¹	2 οὖν] γὰρ ν	3 ὑπό-
στατον ἀνυπόστατον] ἀνυπόστατον ἀμερές b	5 ἀπολειπομένων K	6 ἔστιν L
10 ἔνεστῶς vel ἔνεστὸς A	11 τῷ τὸ Αν	12 οὖν om. A
14 τούτου] τοῦ K	γεννητοῦ ν	18 γένοιτο Αν utrobique σώζοι L
19 διαρρήδειν L	λέγοι] λέγη ν	20 φησίν] cf. Simpl. in Phys. p. 787,17 D.
21 ἔκστασιν Phys.: ἔνεσται JLKAν	23 ἔκείνης ἐφαπτόμενα JL, in marg. b, Phys.:	
ἔκείνης ἐφαπτομένους A: ἔκεινη ἐφαπτομένη Kv	αὐτῶν JLKAν: αὐτὸν in marg. b:	
ἐκευτῶν Phys.	25 μένον] μὲν L	26 δείκνυται A
31 τὸν add. b	31. 32 τε εἶναι τὸν om. ν	29 προσγεγονότι L
αὐταί] οὐχὶ αὐταὶ Kv (corr. b): οὐχ ἑαυτῷ Α	34 αἱ om. K	35 οὐχ αἱ
	ἡ] εἰ Αν	

διαιροῦσαν ἐννοοῦμεν τὴν στιγμήν, δύο γίνονται ἡ μία, ἡ μὲν ὡς ἔσχατον, 89v
 ἡ δὲ ὡς πρῶτον, καὶ οὕτως ἀεὶ συνάπτει καὶ συνέχει τὸν ὅλον χρόνον ἐν
 ἑαυτῷ τὸ νῦν ἔτερον καὶ ἔτερον τῇ διαιρέσει γινόμενον, τῷ δὲ εἰδεῖ τὸ
 αὐτὸν μένον. κανὸν γίνεσθαι οὖν καὶ φιλείρεσθαι λέγη τὸ νῦν, οὐκ αὐτοῦ τοῦ
 οὐν τὴν γένεσιν καὶ φιλοράν ἀκουστέον, ἀλλὰ τῶν μετεχόντων αὐτοῦ ἡ οὐ
 μετεχόντων· τὸ μὲν γάρ συνέχειν καὶ συνάπτειν οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἡ
 τοῦ ἀμεροῦς, τὸ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο γίνεσθαι καὶ φιλείρεσθαι καὶ τὸ ἀεὶ
 ἦτιν τῆς ἐν τῇ γένεσι μετουσίας τοῦ νῦν ἐστιν οἰκειότατον. πῶς οὖν τὸ 50
 αὐτὸν καὶ ἄλλο καὶ ἄλλο γίνεται καὶ μένει τὸ αὐτὸν κατ' εἶδος, καὶ διαι-
 10 ρεῖται καὶ ἔστιν ἀδιαιρέτον, καὶ ἄλλοιοῦται καὶ ἐν ἐνὶ τὸ πέρας καὶ τὴν
 ἀρχὴν συνεῖληφεν; ἡ δὲ ἄλλο μὲν ἦν τὸ ἐν τῇ φύσει μετεχόμενον νῦν
 καὶ ἀχώριστον ὃν τῶν γινομένων, ἄλλο δὲ τὸ χωριστὸν καὶ καθ' ἑαυτό,
 καὶ τὸ μὲν ἐν εἰδεῖ τῷ αὐτῷ ἔστηκεν ὡσαύτως, τὸ δὲ | ἐν φορᾷ συνε- 90r A
 χεὶ θεωρεῖται. ἐπεὶ δὲ τὰ δύο ταῦτα ὅμοι συνειληπται ἐν τῇ τοῦ νῦν
 15 ἀρχῇ τῇ συνεχούσῃ τὸν χρόνον, πάνυ σαφῶς διὰ τοῦτο γραμμῆς εὐθείας
 κλασθείσης εἰς γωνίαν σημείῳ περὶ δὴ κλάσις ἀπείκασεν τοῦ χρόνου τὸ
 νῦν· ὥσπερ γάρ τὸ σημεῖον ἡς μὲν ἀρχὴ γίνεται γραμμῆς, ἡς δὲ πέρας,
 οὗτως καὶ τὸ νῦν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου παντὸς ἐν ἑαυτῷ
 συνεῖληφεν, οὐχ ὡς συμβεβηκός τι, ἀλλὰ ὡς συνέχον αὐτὸν καὶ τὴν ✠ αὐτοῦ
 20 ἐν ἑαυτῷ περιέχον καὶ παρεχόμενον ἔξι ἑαυτοῦ. οὐ τοίνυν ὡς μὴ ὄντος
 τοῦ νῦν ἔειησθαι χρή· τὸ γάρ κατ' εἶδος ἐν αὐτοῦ μένει τὸ αὐτό, ὅπερ
 κυριώτερόν ἐστι τῆς κατ' ἀριθμὸν ἔτερότητος. ἀλλὰ συνάπτειν φασὶ τὰ
 πέρατα τῶν μὴ ὄντων. ἀλλὰ οὐκ ἐν τοῖς μὴ οὖσιν, φαμέν, διαπεφόρηται,
 ἐν ἑαυτῷ δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα συνέχει, καὶ καθ' ἑαυτό ἐστιν ἔχον τινὰ
 25 ἰδίαν οὐσίαν. συνεχῆς δέ ἔστιν ὁ χρόνος, οὐ μέντοι διὰ πέρατος ἀεὶ γινο-
 μένου καὶ ἀπολλυμένου συνέχεται· ἔστηκεν γάρ τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ εἶδει, 10
 ἵνα καὶ ὄντως ἡ συνεχῆς καὶ ἀεὶ συνέχηται. περὶ ἄλλο δὲ νῦν θεωρεῖται
 τὸ κατ' ἀριθμὸν ἄλλο καὶ ἄλλο γινόμενον, ὅπερ ἥδη θέσιν προσεῖληφεν
 καὶ σύνταξιν ἔχει πρὸς τὰ γινόμενα. διθεν δή, εἰ μὲν τὸ νῦν λαμβάνοι τις
 30 ὡς μέρος χρόνου, λήψεται αὐτὸν ὡς συμφυὲς ὃν πρὸς τὴν κίνησιν· εἰ μέντοι
 μηδὲ χρόνον αὐτὸν εἴναι ἀποφαίνοιντο, ὥσπερ ἥδη τινὲς περὶ αὐτοῦ διέ-
 γνωσαν, ἀρχὴ ἔσται τοῦ χρόνου χωριστὴ καὶ τῷ εἰδεῖ δὴ αὐτὴ διαιμένει.
 καὶ διταν οὖν λέγηται τὸ μὲν παρεληλυθὸς τοῦ χρόνου οὐκέτι εἴναι, τὸ δὲ 15
 μέλλον οὕπω εἴναι, διτέον ὡς ταῦτα κατὰ τὰ νῦν λέγεται τὰ προϊόντα ἔξω
 35 καὶ συμφερόμενα τῇ κινήσει καὶ μετὰ τῆς φορᾶς συναλλοιούμενα, τὰ δὲ
 ἐν τῷ νῦν περιεχόμενα καὶ ἀφωρισμένα ἐν αὐτῷ καὶ μηδέποτε ἔξιστάμενα

4 λέγη τὸ JLK, η εχει corr. J: λέγοιτο Λν

8 οἰκειότῃ K

9 καὶ post αὐτὸν Α

5 τὴν om. K

7 alt. τὸ om. L

13 αὐτῷ om. K

16. 17 τὰ νῦν JL

11 ἡν om. Α

12 αὐτὸν L

fort. τὴν <οὐσίαν>

20 ἑαυτῷ] αὐτῷ K

19 αὐτὸν scripsi coll. I. 15: αὐτὸν libri

corr. Ja

φασὶ ΙΑ: φησὶ JKν, sed α· supra Ja

23 διαπεφόρηται] δὴ πεφόρηται I.

24 συνεχῆ v, sed συνέχει in marg. b

26 ἀπολλυμένου K

31 ἀποφαίνοιτο Κν,

l. recto

32 διαιρένει δὴ αὐτὴ K

36 αὐτῷ Α: ἑαυτῷ(i) JLKν

μηδέποτε,
οὐ supra, sed del. L

τῆς οἰκείας ἀρχῆς, ταῦτα ἐν τῷ νῦν ἀεὶ διαμένει. θέντε δὴ καὶ εἰκότως 90^c αἰῶνος εἰκὼν κινητὴ ὁ χρόνος ἀφώρισται, ὡς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν νοῦν ἀπεικασθείσης καὶ τῶν λόγων αὐτῆς πρὸς τὰς νοήσεις καὶ τοῦ νῦν πρὸς 20 τὸ ἐν ἐνὶ μένον ἀπεικάσθη δὲ καὶ τὸ περιεκτικὸν τοῦ χρόνου (πρὸς τὸ 5 ἔκεινον) ἄμα καὶ ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ περιέχον καὶ τὸ τούτου κινούμενον πρὸς B τὸ ἔκεινον ἑστηκός καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν τῆς γενέσεως μέτρον πρὸς τὸ καθ' ἐν τῶν οὐσιῶν".

'Επιστῆσαι δὲ ἄξιον, δτι καὶ ὁ Πλάτων κινούμενην κατ' ἀριθμὸν εἰκόνα τοῦ αἰῶνος εἶπεν τὸν χρόνον, ὡς μονάδος τοῦ αἰῶνος ἀριθμὸν τὸν 10 χρόνον θεασάμενος. καὶ μήποτε καὶ τὸ Ἀρχύτειον αὐτοφυέστερον οὕτως ἀκούειν, δτι ἔστιν κινήσεως τινος ἀριθμὸς οὐχ ὡς ἄλλον μὲν χρόνον τῆς 25 κινήσεως δηλούσης, ἄλλον δὲ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πάντων ρηθεῖτων. ὡς γάρ ὁ αἰών μονίμως τὸ ἐν εἰχεν καὶ οὐκ ἄλλος μὲν αἰών 15 ἦν· δ κατὰ τὸ ἑστάς, ἄλλος δὲ ὁ κατὰ τὸ ἔν, οὕτως καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὁ 20 τῇ ψυχῇ πρώτως ὑποστάς καὶ ὁ ἀπ' ἔκεινον προειλθὼν εἰς τὴν γένεσιν, ἀριθμὸς ἦν ἐν κινήσει, δὲ αὐτὸς καὶ διάστημα τῆς τοῦ παντὸς φύσεως 25 ἦν· ὡς γάρ ὁ αἰών τῷ ὅντι συνυπῆρχεν κατὰ τὴν ἀμέριστον αὐτοῦ καὶ ἀκίνητον διῳδοῦ δληγούσιαν θεωρούμενος, οὕτως δὲ χρόνος τῷ γενητῷ παντὶ 30 συνυπέστη κατὰ τὴν κινούμενην καὶ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλην διάστασιν τῆς γενέ- 35 σεως θεωρούμενος. καὶ ἔκεινο δὲ ἄξιον ἐπιστῆσαι, εἰ ἐν ψυχῇ πρώτως ὁ χρόνος ὑπέστη ἡ ἀπὸ ψυχῆς· εἰ γάρ μέση τῆς ἀμερίστου καὶ μεριστῆς οὐσίας ἔστιν ἡ ψυχή, καὶ μέτρον ἀν ἔχοι συμφυὲς τὸ μέσον αἰῶνός τε καὶ χρόνου κατ' οὐσίαν ταύτη συνυφεστηκός; καὶ ἀπ' ἔκεινο προσεχῶς ὁ χρόνος δὲ κυρίως ἐν τοῖς κυρίως γενητοῖς ὑφίσταται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ 25 αὖθις ζητείσθω.

Τὴν δὲ χρείαν, ἦν ὁ χρόνος τῷ παντὶ παρέχεται, δίκαιον ἀν εἴη προσ- 35 θεῖναι. ὡς γάρ τὸ διὰ τὸν αἰώνα ἄμα διλον ἔστιν ἐν ἐνὶ συνηρημένον, οὕτως ἡ γένεσις διὰ τὸν χρόνον ἐν τάξει διακέκριται, καὶ εἰπερ μὴ ἦν χρόνος, σύγχυσις ἀν ἦν· καὶ τῶν γενέσεων καὶ τῶν πράξεων, ὡς συγκεκρύ- 30 σθαι τοῖς ἐπὶ τῶν Τρωικῶν τὰ νῦν. ἀλλὰ πῶς τοσαύτην ἔχοντος δύναμιν τοῦ χρόνου ὁ Ἀρχύτας ἦτοι τὸ παράπαν οὐκ εἰναὶ φησιν αὐτὸν ἡ ἀμυδρὸν καὶ μόλις εἰναι; ἡ δτι ὡς πρὸς τὰ κυρίως καὶ ἀληθῶς ὅντα παραβάλλων αὐτὸν ταύτην αὐτοῦ τὴν μοῖραν κατεψήφιστο, διότι ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ 40 εἰναι ἔχει καὶ τὸ μὲν παρεληλυθός οὐκέτι ἔστιν, τὸ δὲ μέλλον οὐδέπω, Γ τὸ δὲ νῦν ἀμερὲς καὶ ἀδιαιρέτον· πῶς οὖν ἀν, φησίν, ὑπάρχοι τοῦτο, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν; οὐ γάρ προσήκει τὸ ὅντως εἰναι τῷ χρόνῳ; 35 ὥσπερ οὐδὲ τῇ γενέσει. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν ἄλλων συνεχῶν ἀμενηνοτέραν

2 ἀφώριστο Α 4 μόνον Kv, cf. in Phys. p. 793,15 καὶ] πρὸς b χρόνου] νοῦ Kv: νοῦ τὸ b 4. 5 πρὸς τὸ ἔκεινον supplevi ex Phys. p. 793,16 sq., unde fort. etiam τὰ ὅντα post dēl addendum 5 τὸ om. K κινούμενον K 8 Πλάτων] Tim. p. 37 D κατ' ἀριθμὸν κινούμενην A 11 ἄλλου μὲν χρόνου A χρόνον in marg. Ja 12 δηλούση K 16 ἦν ἐν] ἡ μὲν Λ 17 δὲ om. A 18 γενητῶ(i) JL: γενητῷ Λ, in marg. b: γένει τῷ Kv 20 πρώτως ἐν ψυχῇ A 23 αὐτῇ Α 24 κυρίως (post τοῖς) A γενητοῖς Λν

αὐτῷ διδόναι τὴν ὑπόστασιν ὁ Ἀρχύτας, διύτι γραμμῆς μὲν καὶ ἐπιφανείας καὶ τόπου τὰ μέρη ὑφέστηκεν ὄμοῦ, τοῦ δὲ χρόνου τὸ μὲν ἔφιλαται, τὸ δὲ οὐποῦ ἔστιν. μήποτε δὲ καὶ τὰ ὑφέσταντα δοκοῦντα, εἰπερ γενητά ἔστιν 15 καὶ δεῖ ἡρόντα, τῷ εἴναι τὰ αὐτὰ ὑφέστηκεν, ἀλλ’ οὐ τῷ ἀριθμῷ, δισπερ 5 καὶ τὸ νῦν τοῦ χρόνου. καὶ περὶ μὲν τοῦ ποτὲ τοσαῦτα, μεταβαίνειν δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἔχῆς καιρός. |

Περὶ τῆς ποῦ κατηγορίας.

90v

Δοκεῖ δὲ μετὰ τὸ ποτὲ τὸ ποῦ τάττεσθαι διὰ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων συγγένειαν· ὡς γάρ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος συγγενεῖς εἰσιν μέτρα 10 ὅντες ἄμφω συνεκτικὰ τῆς γενέσεως, ὁ μὲν κατὰ τὸν ὄγκον, ὁ δὲ κατὰ τὸν τοῦ εἶναι διάστασιν, καὶ τοῦ αἰῶνος ἄμφω τὴν τε ἀμφα καὶ ὄμοιο συνηγ. Ερημένην ἀμέρειαν ἐνεικονίσαντο, οὗτω καὶ τὸ ποτὲ καὶ τὸ ποῦ συγγενῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα. ἐν ὑστέρῳ δὲ τέτακται τὸ ποῦ, διύτι καὶ ὁ τόπος πέρας τῶν γινομένων ἔστιν καὶ ὡς περιέχων τὰ ἄλλα, οὗτως θεωρεῖται, 15 καὶ διότι προηγεῖται μὲν τὸ ποιεῖν τῶν κινουμένων, τοῖς δὲ κινουμένοις ὁ χρόνος ὡς μέτρον αὐτῶν συνέζευκται, ἀποτελευτῇ δὲ τὰ κινούμενα εἰς τὴν 20 ἐν τόπῳ θέσιν, “ἐπεὶ ἔως γε, φησὶν Ἰάμβλιχος, κινεῖται, οὐδέπω ἔστιν ἐν τόπῳ, ἀλλὰ κινεῖται μὲν κατὰ τόπον, οὐδέπω δὲ ἥδη ἔστιν ἐν τόπῳ”. ὅλως δὲ τόπου μὲν δεῖται τὸ γεγονός ἥδη καὶ περιεχόμενον, ὁ δὲ χρόνος αὐτὴν 25 μετρεῖ τὴν εἰς τὸ εἶναι φέρουσαν ὁδόν· κανὸν γάρ ἐν τόπῳ γίνοιτο τὸ γινομένον, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ γεγονός ἔστιν τὸ ἐν τόπῳ. ὁ μέντοι Ἀρχύτας τῆς κινήσεως προϋπάρχειν τὸν τόπον φησὶν καὶ δηλονότι καὶ τὸν χρόνον, ἐν οἷς φησιν· “ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ τινὶ κινεῖται, τὸ δέ γε 30 ποιεῖν καὶ πάσχειν κινήσεές τινες, φανερὸν δὲ τόπον ὑπέμεν δεῖ πρᾶτον, 25 ἐν φῶπέρ ἔστι τὸ ποιέον ἢ τὸ πάσχον”. ὥστε ὁ λέγων τὰ κινούμενα μὴ εἶναι ἐν τόπῳ οὐ δόξει τῷ Ἀρχύτᾳ συμφωνεῖν, εἰ μὴ ἄρα κινεῖται μὲν ἐν τόπῳ, οὐκέτι δὲ ἐν τόπῳ, εἰ μὴ καθ’ ὅσον κεκίνηται ἔκαστον. εἰρηται δὲ ἥδη, διὰ Ἀρχύτας μὲν καὶ Ἀνδρόνικος συνέταξαν τῷ μὲν χρόνῳ τὸ ποτέ, τῷ δὲ τόπῳ τὸ ποῦ, καὶ οὕτως ἔθεντο τὰς δύο κατηγορίας, Ἀρι- 35 στοτέλης δὲ τὸν μὲν χρόνον καὶ τὸν τόπον τοῦ ποσοῦ τέθεικεν διὰ τὰς εἰρημένας ἔμπροσθεν αἰτίας, τοῦ δὲ ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ ἄλλας ὑπεστήσατο κατηγορίας· ὡς τὰ πρός τι προϋποκειμένοις ἄλλοις γένεσιν παρεφύετο οἷον τῇ οὐσίᾳ καὶ τῷ ποσῷ κατὰ τὴν ἀντιστρέφουσαν καὶ ἔξιστάζουσαν σχέσιν θεωρούμενον, οὗτως καὶ τὸ ποτὲ καὶ τὸ ποῦ κανὸς ἄλλοις ἐπισυνίσταται

- 2 τὰ οἱ. Α 3 γεννητά Αν 5 χρόνου καὶ τοῦ ποτέ καὶ Ι περὶ μὲν οἱ. Α
 7 Περὶ τοῦ ποῦ inscr. v: οἱ. Α 9 ἔστι Ι. 12 ἐνεικονήσαντο Ιν 13 ἔχει,
 sed o supra Α¹ 14 περιέχων τὰ] περιέχοντα Α 15. 16 ως μέτρον ὁ χρόνος Κ
 17 κινεῖται ante φησὶν coll. JL 21 Ἀρχύτας] fr. 40 Η., cf. p. 340,30, 361,21
 23 το, supra ἀ: Ja (ante δέ): τὰ Α 24 κινήσεις τινες] κινήσεις ἔστιν εἰς Α τόπον]
 τὸ πᾶν Α ὑπέμεν JL: ὑπέμεν v: εἰπέμεν Κ πρᾶτον Α: πρῶτον JLΚν
 27 εἰρηται] p. 342,21 28 συνέταξε Κν 32 ως (γάρ) τὸ ? 34 alt. τὸ οἱ. Α

γένεσιν, οὐδὲν ἀτοπον ἴδιας αὐτῶν κατηγορίας ὑποτίθεσθαι, εἰ μόνον ἵδιά 90^v
τινα τὰ σημανόμενα ἔχουσιν. ὥσπερ γάρ ὁ χρόνος οὐκ ἦν τὸ ποτέ, οὐδὲ
ὁ τόπος ἐστὶν τὸ ποῦ, ἀλλ’ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ χρόνου ἄλλο μὲν ἦν ὁ χρόνος, 40
ἄλλο δὲ τὸ κατὰ χρόνον ἦν χρόνου τι, οὕτως ἄλλο μὲν ὁ τόπος, ἄλλο δὲ
5 τὸ κατὰ τόπον ἦν τόπου τι. καὶ γάρ ἄλλο τί ἐστι ποσὸν καὶ ἄλλο τὸ Z
ποσοῦ τι εἶναι. ὥσπερ οὖν ἀτοπον τὸ λέγειν ποσὸν εἶναι τὸ διπλάσιον καὶ
τὸ ἕσον, διότι ποσοῦ τί ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ τὸ κατὰ τόπον ἦν τόπου τι τόπον
λέγων ἀτοπος ἀν εἴη. Πλωτῖνος μέντοι τελείως ἀνεῖλεν τὴν τοῦ ποῦ κατη-
γορίαν, ἀποδοὺς μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ποῦ τῷ τόπῳ, ὥσπερ καὶ Ἀρχύτας καὶ
10 Ἀνδρόνικος, τὸν δὲ τόπον ὥσπερ καὶ τὸν χρόνον ἦν τῷ ποσῷ ἀπονείμας ἦν
τῷ πρός τι.

Δύο δὲ σημαίνει τὸ ποῦ, τὸν τε τόπον καὶ τὸ ἐν τόπῳ, ὥσπερ καὶ
τὸ ποτὲ ἐλέγετο δύο σημαίνειν, τὸν τε παρεληλυθότα χρόνον καὶ τὸ ἐν
χρόνῳ. ἡ δὲ τοῦ ποῦ κατηγορία κατὰ τὸ δεύτερον σημανόμενον ἀφώρισται.
15 τὸ μὲν γάρ ὡς τόπος λεγόμενον ποσὸν ἀν εἴη κατὰ Ἀριστοτέλη, τὸ δὲ ἐν
τόπῳ τῆς τοῦ ποῦ κατηγορίας. κανὸν σύνθετος δέ τις ἡ ἐν τόπῳ καὶ ἐν
χρόνῳ φωνή, ἀπλοῦν τι δεῖ ἐκδέχεσθαι ἀπὸ τῆς συνθέτου λέξεως, ὡς ἀπὸ
τοῦ Ἀγαθὸς δαιμῶν καὶ Ἱερά πόλις ἐν τι ἀπλοῦν ὑπολαμβάνομεν. διήκει 50
δὲ ἡ διττὴ σημασία αὗτη καὶ ἐπὶ πάσας τὰς τοῦ τόπου διαφοράς· καὶ
20 γάρ τὸ ἄνω καὶ κάτω καὶ πρόσω καὶ διπίσω καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διττά
ἐστιν, τὰ μὲν ὡς τόποι, τὰ δὲ ὡς ἐν τόπῳ ὅντα, καὶ δῆλον δτι τὰ μὲν
τόπου δηλοῦντα ποσά ἐστιν, τὰ δὲ τὰ ἐν τόπῳ τῇ τοῦ ποῦ κατηγορίᾳ ὑπο-
ταχθῆσται. διατείνει δὲ ἡ τοῦ ποῦ σημασία καὶ εἰς τὸ πόθεν, ὡς τὸ
'Αθήνηθεν, καὶ εἰς τὸ ποῦ, ὡς τὸ 'Αθήναζε· | καὶ ταῦτα δὲ ἀμφω δηλοῖ, 91^v A
25 καὶ τόπον καὶ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν. καὶ μετὰ συνδέσμων λεγόμενα τὰ
αὐτὰ σημαίνει, οἷον ἐκ Λυκείου καὶ εἰς Λύκειον καὶ ἐν Λυκείῳ· ἰσοδυναμεῖ
γάρ τῷ 'Αθήνηθεν καὶ 'Αθήναζε καὶ 'Αθήνησι. καὶ τὰ δεικτικὰ δὲ συν-
τακτέον τούτοις, οἷον ἐκεῖ ἐνθάδε, πόρρω ἐγγὺς καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ
'Αθηναῖς καὶ τὸ 'Ρόδιος οὐ τὸν τόπον ἀλλὰ τὸ δῆν παρίστησιν, καὶ
30 σχέσις πρὸς τὸν τόπον σημαίνεται, οὐ τόπος.

'Επιδέχεται δὲ καὶ ἐναντίων τὸ ποῦ κατὰ τὰς τοῦ τόπου διαφοράς,
οἷον ἄνω κάτω, πρόσω διπίσω, εἰς δεξιὰ εἰς ἀριστερά. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ
μᾶλλον καὶ ἥπτον· ἔτερον γάρ ἐτέρου μᾶλλον ἐστιν ἄνω καὶ μᾶλλον κάτω
καὶ μᾶλλον πρόσω καὶ ἥπτον, δσα μὴ ἀποκλίνει πρὸς τὸ πλάγιον, καὶ εἰς
35 δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὄμοιώς. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἀριστερὰ λέγεται, τὰ δὲ ὀρι-
σμένως· ἡ γάρ ἀπλῶς ἐν τόπῳ ἡ ἐν τινὶ τόπῳ· καὶ τὰ μὲν ἐν πλάτει,
οἷον ἐν 'Αθήναις, τὰ δὲ κατὰ περιγραφὴν ἀφώρισται, οἷον ἐν Λυκείῳ ἡ
τῷδε τοῦ Λυκείου τῷ τόπῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτως. 10

3 τοῦ ποῦ L	6 τῇ τὸ A	7 alt. τὸ om. A	8 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,14
τελέως; Kv	13 ἐλέγετο] p. 348,9	15 ἀριστοτέλην Kv: compend. L	16 ἡ om. v
16. 17 ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ L		19 διαφόρους K	20 δεξιᾶ(i) καὶ ἀριστερᾶ(i) JK
22 τὰ ante ἐν om. A ¹ v, suppl. A ²	23 ὡς e corr. J: εἰς A	24 ποῖ b in marg.: πόσε	
Par. p. 56,14 H: ποῦ JLKA ^v	27 τῷ] τὸ Av	28 ἔνθι A	τὸ] τὸ A
32 εἰς δεξιὰ b: ἐν δεξιᾷ J: ἐν δεξιᾷ LKA		34 ἀποκλίνῃ(i) JLK	35 καὶ
38 τῷ om. v			εἰς ἀ. A

Κορυνοῦται δὲ ἀπορεῖ, εἰ τὸ ποῦ τοῦ τόπου καὶ τὸ ποτὲ τοῦ γρόνου 91c
καὶ τὸ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν λέξεων διενηργούται εἰς ιδίας κατατέτακται
κατηγορίας διὰ τὸ τὴν πρόθεσιν περὶ χαρακτήρων εἶναι λεκτικῶν, τί δῆποτε
οὐχὶ καὶ ταῦτα τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ προσέμηκεν, οἷον τὸ Διωνόθεν καὶ εἰς
5 Δίωνα καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ ὄντα· δημοια γάρ ἐστιν τῷ Ἀθήνηθεν καὶ εἰς
Ἀθήνας. πρὸς δὲ ταῦτα ἔξαρκει λέγειν διτι οὐ περὶ χαρακτῆρος λέξεώς
ἐστιν ἡ τῶν κατηγορῶν διαιρεσίς· καθόλου γάρ τὰς μὲν [δια]λεκτικὰς διαι- 15
φορὰς εἰς ὄνομα ἀνηγον ἡ ῥῆμα ἡ τι τοιοῦτον, οὐ μέντοι εἰς κατηγορίαν
τινά, ἐπὶ δὲ τούτων ἔχεσθαι μὲν δεῖ τῶν φωνῶν, οὐ μέντοι κατὰ τὸ πτω-
10 τικὸν σχῆμα τῆς λέξεως, ἀλλὰ διαιρούμενον τὰς σημασίας κατὰ τὰς τῶν
ὄντων διαφοράς. δηλεῖ οὕτε ὁ τύπος, ἐπειδὴ τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα ἔχει
τῷ ἔπος, οὕτε ὁ χρόνος, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸν σχῆμα τῆς λέξεως ἔχει τῷ
λύκος, τῆς αὐτῆς εἰσὶ κατηγορίας, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ ποσοῦ ἐστιν, τὰ δὲ
τῆς οὐσίας.

15 Πάλιν δὲ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ τὸ πόρρω καὶ ἐγγὺς εἰς τὸ πρός τι ἀνάγειν
ἀξιοῖ τοπικὸν ἔχοντα τὸ ὑποκείμενον, Ἀνδρόνικος δὲ εἰς τὸ ποῦ τίθησιν Β
αὐτὰ ἀρίστα κατὰ τόπον ὄντα. καὶ εἴπερ ἡ τοῦ τόπου διαφορὰ ἐπικρα-
τοῦσα φαίνεται ἐν αὐτοῖς, εἰς τὸ ποῦ μᾶλλον ἀνενεκτέα, ἀλλ’ οὐκ εἰς ἔτερον
γένος· οὐ γάρ τὴν ἀντίστροφον σχέσιν ἔχει πρόχειρον, ὡς τὸ πορρώτερον
20 καὶ ἐγγύτερον, ἀλλὰ τὴν τοῦ τόπου διάστασιν. ἐφιστάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ
ἄμα καὶ χωρὶς καὶ συνεγγίζοντα διεστηκὸς καὶ παρακείμενον (καὶ ὑπο- 25
κείμενον), εἰ δεῖ ταῦτα τῆς τοῦ ποῦ κατηγορίας τίθεσθαι ἡ τοῦ κεῖσθαι
ἡ μᾶλλον τοῦ πρός τι· ὑπὸ γάρ τούτου κρατεῖσθαι, καθάπερ τὸ διπλάσιον
καίτοι ποσὸν ἐμφαῖνον. μήποτε δὲ οὐ πάντα ταῦτα ἔνα ἔχει λόγον, ἀλλὰ
25 τὰ μὲν ἄμα καὶ τὰ συνεγγίζοντα τὸ πρός τι μᾶλλον ἐμφαίνει· κοινὴν γάρ
σχέσιν καὶ ταῦτα καὶ ἀντιστρέψουσαν συμπαρίστησιν· τὰ δὲ χωρὶς καὶ διε-
στηκότα τὴν τοῦ ποῦ πλεονάζει γάρ ἐν αὐτοῖς ἡ πρὸς τὸν τόπον σχέσις
τῶν χωρὶς ὄντων καὶ τῶν διεστηκότων. τὰ μέντοι παρακείμενα καὶ ὑπο-
30 κείμενα τῆς τοῦ κεῖσθαι ἐστιν κατηγορίας· προηγεῖται γάρ ἐν αὐτοῖς ἡ 30
θέσις καὶ ἔξωθεν ἡ σχέσις ἐπισυμβαίνει. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως χρὴ
διακρίνειν τῷ πλεονάζοντι καὶ ἐπικρατοῦντι καὶ τὴν ἔννοιαν προβάλλοντι
πρόχειρον, τούτῳ τὸ βραβεῖον τοῦ γένους ἀπονέμοντας.

‘Ο δὲ Πλωτῖνος προβαλλόμενος τὸ ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν Λυκείῳ, ἄνω
κατώ, ζητεῖ, πότερον τόπους διαφέροντας ταῦτα δηλοῦ ἡ ἄλλα ἐν ἄλλῳ·
35 ‘εἰ μὲν γάρ τόπους, τί δεῖ παρὰ τὸν τόπον ἄλλο ζητεῖν τὸ ποῦ; εἰ δὲ ἄλλο
ἐν ἄλλῳ, οὐχ ἐν οὐδὲ ἀπλοῦν τὸ τοιοῦτον’. πρὸς δὲ καὶ νῦν ῥήτεον διτι 35

1 εἰ οἱ. Α 2 κατατετάχθαι Αν 4 τῆς κατηγορίας ταύτης Α 7 δια-
λεκτικὰς JLKAν: corr. b 9 δεῖ δὴ L 13 εἰσὶ έστι L 15 πόρρω J
17 κατὰ τὸν τόπον Α 18 ἀνεκτέα ΚΛ: ἀνακτέα ν; cf. p. 360,29 19 ἔχει
σχέσιν Κ πρόχειρον supra Α¹ πρώτερον, supra ορ Κ 20 καὶ ἐγγύ-
τερον οἱ. Α pr. τοῦ οἱ. Α 21 ἄμα τε καὶ Αν 21. 22 καὶ ὑποκείμενον
ex v. 28. 29 suppl. b: καὶ συγκείμενον Par. p. 56,20 II. 22 τοῦ ποῦ τούτου Α
23 τούτου] τόπου Κν 24 ταῦτα πάντα Α 25 ἐμφαίνειν JLKAν: corr. b 27 τὸν
οἱ. Κ 33 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,14 34 ἄλλω Α 35 ἄλλο ζητεῖν scripsi:
ἄλλα ζητεῖν libri

οὔτε τόπος ἀπλῶς σημαίνεται ὑπὸ τούτων οὔτε σύνθετόν τι· οὐ γάρ τὰ 91^a
 πράγματα ἐν τόπῳ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμπλέκεται, αὐτὴ δὲ μόνη ἡ σχέσις
 μονοεἰδῶς συνεμφαίνεται. ἀλλ’ οὐδὲ τὸ ἐν μόριον σύνθεσιν ἐμποιεῖ ἐν τῷ
 φάναι ‘ἐν Λυκείῳ’, ἀλλὰ τὴν σχέσιν μόνην παρίστησι τὴν πρὸς τὸν τόπον.
 5 ἄλλ’ εἰ τοῦτο, φησί, λέγομεν, σχέσιν τινὰ γεννῶμεν τοῦτος ἐν τῷδε, τοῦ
 δεξιαμένου πρὸς ὃ ἐδέξατο· διὰ τί οὖν οὐ πρὸς τί ἐστιν ταῦτα, ἐκ τῆς
 ἔκατέρου πρὸς ἑκάτερον σχέσεως ἔχοντα τὸ εἶναι;^b πρὸς ὃ ἥρτεον οὐτὶ ἄλλῃ^c 40
 μέν ἐστιν σχέσις ἐξιστάζουσα καὶ ἀντιστρέφουσα καὶ τῶν αὐτῶν ἀπερ ἐστὶν
 ἔτερων εἶναι λεγομένων ἡ ὄπωσοῦ ἄλλως πρὸς ἔτερα, ητις ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν τόπον^d
 10 τι ἰδίως θεωρεῖται, ἀλλη δέ ἐστιν ἡ μὴ ἀντιστρέφουσα ἄλλ’ ἐπὶ τὰ ἔτερα
 μόνα ἀποκλίνουσα καὶ ἰδίως πρὸς χρόνον ἡ τόπου ποιουμένη τὴν σχέσιν,
 ητις οὐκ ἦν τῶν ἰδίων λεγομένων πρὸς τι, διόπερ οὐδὲ ἀντιστρέψειν ὥσπερ
 τὰ πρὸς τι· ἐν γάρ τῷ ποῦ καὶ ποτὲ οὐχ ἡ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου
 σχέσις πρὸς τὸ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ λαμβάνεται, ἀλλὰ τοῦ ἐν τόπῳ^e
 15 πρὸς τὸν τόπον. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ προσλάμβάνει ποτὲ αὕτη καὶ τὴν
 τοῦ πρὸς τι σχέσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὰδε καὶ ἐπέκεινα καὶ τοῦ ἐπάνω
 καὶ ὑποκάτω. οὗτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ χρόνον δὲ μὲν πρέσβυς καὶ
 δέ νέος καὶ ὁ πρόσφατος καὶ ὁ παλαιὸς ἐκτός ἐστιν τῆς τῶν πρὸς τι κατηγορίας
 καίτοι σχέσιν ἔχοντα πρὸς χρόνον ἡ τῶν περὶ χρόνον ἰδίως ὄντα, δὲ
 20 πρεσβύτερος καὶ νεώτερος καὶ ὁ προσφατώτερος καὶ παλαιότερος καὶ τὰ
 τοιαῦτα τὴν τῶν πρὸς τι σχέσιν ἰδίως ἐμφαίνουσιν. καὶ αἱ τῶν σύνδεσμων^f
 δὲ προσθήκαι οὐ ποιουμένη σύνθετιν ἐν ταῖς κατηγορίαις, οὐτὶ μηδὲ ἀνάγονται
 καὶ καθ’ ἔαυτοὺς εἰς κατηγορίαν ἡ σύνδεσμοι μηδὲ σημαίνουσιν τι καθ’
 ἔαυτούς, ἀλλ’ εἰπερ ἄρα συστηματίνουσιν, καὶ τὰ δεικτικὰ δέ, τὸ ὅδε καὶ
 25 ἐκεῖ καὶ τὰ τοιαῦτα, κατὰ μὲν τὴν πρὸς τόπον δεῖξιν χαρακτηρίζομενα τόπον
 ἀν δείκνυσιν, κατὰ δὲ τὴν ἐν τόπῳ τῆς τοῦ ποῦ ἄν εἴη σχέσεως δεικτικά.
 οὐδὲ δεῖ ταῖς ἑξηγήσεις τῶν λέξεων | ἐμπλέκεσθαι, ἐπεὶ οὗτως πολλὰ^g 91^v
 τῶν ἀπλουστάτων οἰησόμεθα σύνθετα. τινὰ γάρ καὶ συνεμφαίνει τι ἔαυ-
 τοῖς, οὐ μέντοι εἰς ἰδίαν κατηγορίαν ἀναφερόμενον, ὥσπερ τὸ οὐτος καὶ
 30 αὕτη σημαίνει γάρ οὐδὲ ἄρρην, ηδὲ θήλεια, οὐ μέντοι σύνθετιν ἔχει γενῶν
 οὐ γάρ εἰς ἄλλο μὲν γένος τὸ οὐδὲ (ἢ ηδὲ), εἰς ἄλλο δὲ τὸ ἄρρεν ἀνα-
 φέρεται ἢ τὸ θῆλυ. οὗτως δὲ ἐν τῷ περιπατεῖ καὶ ὁ χρόνος ὁ νῦν περιε-
 ληπται καὶ τὸ τοῦ ἐνεργοῦντος πρόσωπον, καὶ διμως εἰς τὴν τοῦ ποιεῖν^h
 μόνην ἀνάγεται κατηγορίαν. ὥστε οὖν καὶ τὸ Ἀθήνησιν καὶ δηλοὶ τὸ

2 (τὸ) ἐν? αὕτη Αν 3 ἐν (post τὸ) b: ἐν L, ras. supra ε, lineam add. L³:
 ἐν JKAv ἐνποιεῖται A 9 post ἑτέρων add. μὲν A ἑτέρᾳ] ἑτέρον v
 13 ἐν || γάρ τὸ ποῦ Α τοῦ ante τόπου om. A 14 ἐν χρόνῳ καὶ ἐν τόπῳ,
 sed corr. J¹ ἐν post καὶ om. K 15 αὕτη A 18 τῆς om. v
 19 ἔχοντες Kv τῶν] τὰ? χρόνων JLb ὄντων v 20 καὶ ὁ
 νεώτερος LAv 22 συνθήκαι, sed προς supra Ja ἀνάγονται A 23 καὶ
 om. A ad ἢ in marg. οἱ b 24 ἔαυτάς K συστηματίνουσι A
 δεικτικά om. K 25 κατὰ] καὶ τὰ A χαρακτηρίζομενα, a in ras. J: χαρακτη-
 ρίζομενον A 26 fort. δεικνύοι δεικτικά scripsi: δεικτικόν JLAv: δεικτικόν Kb
 30 ὁ δὲ JLA ἢ δὲ JLK: ὁ δὲ A 31 ὁ δὲ J: ὁ δὲ A ἢ δὲ add. b
 32 περιπατεῖ A: περιπατεῖν v 33 διώς A

‘ἐν Ἀλήγναις ἔστιν’, οὐ πρὸς τῷ τόπῳ τὸ ἔστιν προσκατηγορεῖται ὡς σύν-^{91v}
μεσιν ποιοῦν, ἀλλ’ ὡς βεβαιούμενον τὴν ἐν τόπῳ ὅπαρξιν πρόσκειται καὶ
ὡς ἀπαρτίζον τὸ ἐν Ἀλήγναις. καὶ γὰρ ὅταν λέγωμεν ‘Σωχράτης καλῶς
διαλέγεται’, οὐκ εἰσιν τρεῖς κατηγορίαι ὡς τρεῖς αἱ λέξεις· ἀλλὰ τὸ καλῶς
τοῦ τρόπου τῆς διαλέξεως ἐφαπτόμενον ἐκείνης ἔστι χαρακτηριστικόν, ἀλλ’
οὐ σύνθετον τι μετ’ ἐκείνης ποιεῖ.

Τούτοις δὲ πᾶσι τὴν νοερὰν θεωρίαν προστίθεται ὁ Ἱάμβλιχος ζητεῖ
πρῶτον, πότερον αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν τόπῳ ὅντα ἀφορίζει τὸν τόπον περὶ¹⁰
ἔσυτὰ ἡ σὺν αὐτοῖς, ἢ ὁ τόπος ἀφορίζει τὰ πράγματα ὡς ἂν αὐτὸς αὐτὰ
10 συμπεραίνων. καὶ φρσιν ὅτι, εἰ μὲν ὡς οἱ Στωικοὶ λέγουσιν, παρυφίσταται
τοῖς σώμασιν ὁ τόπος, καὶ τὸν ὅρον ἀπ’ αὐτῶν προσλαμβάνει τὸν μέγχρι¹⁵
τοιοῦθεν, καθ’ ὃσον συμπληροῦται ὑπὸ τῶν σωμάτων· εἰ μέντοι οὐσίαν
ἔχει καὶ¹⁵ αὐτὸν ὁ τόπος καὶ οὐδὲ δῆλως εἰναί τι τῶν σωμάτων δύναται, ἐάν
ἐάν μὴ ἡ ἐν τόπῳ, ὥσπερ ἔστιν Ἀρχύτας βούλεσθαι σημαίνειν, αὐτὸς ὁ
15 τόπος ἀφορίζει τὰ σώματα καὶ ἐν ἔσυτῃ συμπεραίνει. εἰ μὲν γὰρ ἡν
ἀδρανῆς ὁ τόπος ἐν ἀπειρῷ κενῷ καὶ διαστήματι ἄνευ τινὸς ὑποστάσεως
ἔχων τὸ εἶναι, καὶ τὸν ὅρον ἂν ἔξωθεν παρεδέχετο· εἰ δὲ καὶ δραστήριον
ἔχει δύναμιν καὶ οὐσίαν ἀσώματον ὡρισμένην καὶ τὴν τῶν σωμάτων διά-²⁰
στασιν οὐκ ἐῇ μᾶλλον καὶ ἡττον εἰς ἀπειρον προγωρεῖν, ἀλλ’ ἐν ἔσυτῷ
20 ὅριζει, εἰκότως ἂν καὶ τὸ πέρας ἀρ’ ἔσυτον τοῖς σώμασιν ἐπάγοι. ταῦτα 20
δὲ καὶ Ἀρχύτας ἐδήλωσεν εἰπών· “ἐπεὶ γὰρ πᾶν τὸ κινεόμενον ἐν τόπῳ
τινὶ κινεῖται, φανερὸν ὅτι τόπον ὑπῆμεν δεῖ πρότερον, ἐν φύσει ἐσσεῖται τὸ Ε
κινέον ἡ τὸ πάσχον. Ὕσως δὲ τῷ καὶ πρᾶτον τοῦτο ἀπάντων, ἐπειδήπερ
τὰ ὅντα πάντα ἦτοι ἐν τόπῳ ἐντὶ ἡ οὐκ ἄνευ τόπω”. σαφῶς δὲ πρε-²⁵
25 σβύτερον ὑποτίθεται τὸν τόπον τῶν παιούντων καὶ πασχόντων, ἐπειδὴ (δὲ)
συνυφέστηκεν δεὶ τῷ τόπῳ τὰ ἐν τόπῳ, διὰ τοῦτο εἴπεν “Ὕσως δὲ πρᾶτον”.
εἰ δὲ τὰ ὅντα ἡ ἐν τόπῳ ἔστιν ἡ οὐδὲ ἄνευ τόπου, δῆλον ὅτι οὐ παρυφ-²⁵
ίσταται ὁ τόπος τοῖς οὖσι. καὶ εἰ μὲν τὸν οὐσιώδη τις ἡ τὸν τῆς ζωῆς
ἡ τὸν εἰδογητικὸν ἡ τὸν κατὰ δύναμιν συνεκτικὸν τόπον λαμβάνοι, ἐν τῷ
30 τοιούτῳ τόπῳ τὰ ὅντα πάντα ἔχει τὸ εἶναι· εἰ δὲ τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος
ψιλὸν καὶ τὴν ἀσώματον ἐπιφάνειαν νοεῖ τις τὸν τόπον, οὐκ ἄνευ τόπου
ἔστι τὰ ὅντα οὐγή ὅτι συμβέβηκεν ἄλλως αὐτοῖς τὸ πέρας οὐδόν² ὅτι διστερόν
ἔστι τὸ τριγῆνος διαστατοῦ τὰ ἐφ’ ἐν ἡ ἐπὶ δύο διαστατά, ἀλλ’ ὅτι ἡ περιέ-

1 Ἀλήγναις ἔστιν] ἀλήγναισι ||| A; cf. Plot. Eun. VI 1,14 προσκατηγορεῖται, προς supra
J¹: προκατηγορεῖται Kv (corr. b) 4 ἔστι L [ώς] ὥσπερ Λν 8 ἀντά, spir.
in ras., acc. man. rec. J post πράγματα add. τὰ Α 9 ἔσυτὰ] αὐτὰ Kv
σὺν αὐτοῖς libri 12 συμπληροῦνται v 13 κατ’ Α αὐτὸν ex αὐτὸν corr. A¹:
ἔσυτὸν L 16 διαστήματι om. L τινὸς om. L 19 ἐν ἔσυτῃ] ἐάν ἔνσυτῷ (sic) Α:
ἔάν ἔσυτῷ v 20 ὅριζει, supra η A¹: ὅριζη v ἐπάγει Α 21 Ἀρχύτας]
fr. 40 II., cf. p. 357,23 ἐπειδὴ γὰρ L κινεόμενον, ε prius in ras. Α: κινού-
μενον Kv 22 ὑπῆμεν] ὑπ sequ. spatio 3 litt. K πρῶτον L ἐσεῖται Α:
ἔσεῖται Kv 23 κινέον, ἔον in ras. Α: ποιέων (sic) in marg. b τῷ (id est sic,
opinor) J: τῷ K: τῷ ΛΑ, in τῷ corr. L¹: om. v πρᾶτον, ω supra J¹L¹ 24 ἐντι,
supra σ. J¹ τόπω Α: τόπου JLKv 25 aut ἐπειδὴ (δὲ) aut ἐπειδὴ corr. vid.
26 συνυφέστηκεν—τὰ ὅντα (27) om. K πρᾶτον JL,Α 30 ἔχει v

χρουσα αὐτὰ ἐπιφάνεια ἀρχηγής ἔστι τῶν σωμάτων καὶ ἀρ' ἔαυτῆς ὑπο- 91^a
 στήσασα αὐτὰ ἐν ἔαυτῇ περιέχει αὐτὰ καὶ ἀφορίζει, δῆλον δὴ καὶ ἐν τόπῳ 30
 ἔχει τὸ εἶναι τὰ σώματα ὡς περιεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀδιαστάτῳ
 φύσει τὴν διάστασιν ἔαυτῶν συνέχοντα. πανταχοῦ γάρ η ἀσώματος οὐσία
 5 τῆς σωματοειδοῦς προτέτακται· καὶ ὁ τόπος οὗν ἀσώματος ὥν τῶν ἐν αὐτῷ
 ὄντων προέχει· καὶ ὡς αὐταρκέστερος τῶν ἐνδεῶν καὶ δεσμένων ἐν τόπῳ εἶναι
 προέχει. οὐδὲν γάρ ὡς δοκεῖ τισιν σωμάτων ἔστι μόνον τελευτὴ ὁ τόπος, ἀλλὰ
 καὶ τῆς περὶ αὐτὰ μορφῆς καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ζωῆς σχημάτων τε τῶν περὶ 35
 αὐτὰ καὶ εἰ τις ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς δύναμις καὶ οὐσία, πάντων τούτων κοινόν
 10 ἔστι πέρας ὁ τόπος, ὥστε οὐ χρὴ ψήλὸν πέρας ἐπινοεῖν τὸν τόπον ὡς ἐπι-
 νοῦμεν τὰς μαθηματικὰς ἐπιφανείας τῶν μαθηματικῶν σωμάτων πέρατα,
 ἀλλ' ὡς φυσικῶν σωμάτων φυσικὸν δρουσις καὶ ὡς ἐμψύχων ζῷων ζωτικὸν
 δρουσις καὶ ὡς νοερῶν ὄντων νοερὰ πέρατα καὶ ὡς ἐν δυνάμει ὄντων δυνα-
 τώτατα καὶ ὡς εἰδητικῶν εἰδητικά, καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως οἰκείως ἐφ'
 15 ἔκαστον ἀφοριστέον, ἵνα ὄντως η συγγενῆ τὰ πέρατα ἐκείνοις, δῆσα ἐν ἔαυ- 40
 τοῖς συμπεραίνει. μετὰ δὲ ταῦτα κατὰ τὸ περιέχειν καὶ κατὰ τὸ Z
 δῆλον γένος τῆς περιοχῆς τὸν τόπον θεωρητέον, κατὰ δὲ τὸ περιέχεσθαι τὰ
 ἐν τόπῳ ἀφοριστέον. μὴ τοίνυν διάστημά τις τὴν περιοχὴν ψήλων οὖτις
 νοείτω· οὐδὲν γάρ ἔστιν τὸ τοῦ παντὸς διάστημα ἀργόν, ἀλλὰ πεπλήρωται,
 20 κατὰ μὲν τὰ εἰδῆ τῶν δλων εἰδῶν, κατὰ δὲ τὰς ζωὰς τῶν δλων ζωῶν,
 κατὰ δὲ τὰς δυνάμεις τῶν δλων δυνάμεων, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. δεῖ
 δὲ οὐ μόνον ὡς περιέχοντα τὸν τόπον καὶ ὡς ἐνιδρύοντα ἐν ἔαυτῷ τὰ ἐν τόπῳ 45
 ὄντα ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέχοντα αὐτὰ κατὰ δύναμιν μίαν, οὖτως νοεῖν· οὖτως
 γάρ οὐκ ἔχωμεν μόνον περιέχει τὰ σώματα ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ δῆλα δι' δλων
 25 αὐτῶν πληρώσει τῆς ἀνεγειρούσης αὐτὰ δυνάμεως. τὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀνε-
 χόμενα σώματα πίπτοντα μὲν κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, ἀνεγειρόμενα δὲ
 κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τόπου, οὖτως ἐν αὐτῷ ἐνέσται. διὸ η μὲν τῶν
 ποιλῶν δόξα η τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος ἀφοριζόμενη τόπον, καθ' δσον 50
 ἔστι διαστατόν, τὸ περιεχόμενον ἔσχατον τοῦ τόπου λέγει καὶ τὸ κατ' ἐπα-
 30 κοιλούθησιν ἐπισυμβαῖνον τῷ τέλει· η δὲ τὸ πέρας κατὰ ταύτην τὴν αἰτίαν
 καὶ τὴν ἀρχὴν περιλαμβάνουσα τῷ λογισμῷ δόξα οὐ τῶν συμβεβηκότων τι
 περὶ τὸν τόπον λέγει οὐδὲ τῶν ἐπὶ τέλει περὶ αὐτὸν ὑπαρχόντων, ἀλλὰ τὴν
 οὖσιαν δῆλην αὐτοῦ καὶ τὴν πρεσβυτάτην αἰτίαν παραδίδωσιν. ἀπὸ δὲ τού-
 των | ῥάδιον μαθεῖν, πῶς η νοητὴ ψυχὴ τόπος τῶν ἐν ἔαυτῇ λόγων 92^a
 35 λέγεται· δῆλον γάρ ὡς εἰς ἓνα λόγον καὶ ἐν κεφαλαίον τοὺς πολλοὺς ἐν

2 ἔαυτῇ] αὐτῇ A δὴ scripsi: δὲ libri 3 ὑπ' L, in marg. b: ἀπ' JKAv
 6 pr. καὶ om. A καὶ ὡς—προέχει (7) in marg. suppl. L¹ αὐταρκέστατος ν
 εἰναι] οὖν A 7 προσέχει A post τισι add. τῶν Ky, cf. Par. p. 57,29 H. μόνων b
 τελευταῖον K 8 αὐτῇ K 13 alt. ὡς om. L ὄντων Par.: ὄντα JLKAv
 17 τόπον, 6 in ras. L: τρόπον JK 18 ψηλὴν v 21 κατὰ δὲ] καὶ κατὰ A
 22 δὴ ? 25 αὐτῶν] αὐτὰ Par. ἀναγειρούσης v 27 ἐνέσται scripsi: ἐνέσται K:
 ἐν ἐσται JLAv 29 τὸ—τόπου displicent (cf. I. 31): τὸ τοῦ περιεχομένου ἔσχατον τὸν
 τόπον Par. 30 κατὰ ταύτην] κατ' αὐτὴν in marg. b: κατὰ Par. 31 παραλαμβά-
 νουσα L post οὐ add. περὶ, sed expunxit K 32 αὐτὸν A: αὐτῶν JLKy
 34 αὐτῇ A itemque p. 363,1 νοητικὴ coni. Hayduck 35 εἰς] εἰ A

έχυτη συνειληφυῖα, οὐχ ὡς ἔτέρους ἐν ἔτέρῳ, ἀλλ' ὡς τοὺς αὐτοὺς ἐν τῷ 92· αὐτῷ· ἔνθα δὲ καὶ ὁ τόπος ζωτικός ἐστι καὶ λογικός. ὠσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν εἰδῶν τόπος ἐν εἰδός ἐστι πάντων εἰδῶν περιληπτικόν. καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς δὲ καὶ δυνάμεως ὁ αὐτὸς λόγος ἔστω, ὅσπερ ἐπὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς 5 νοήσεως. καὶ γάρ καὶ ἐπὶ τούτων ἡ φαινομένη σχέσις τῶν περιεχομένων πρὸς τὰ περιέχοντα ὡς τῶν ἐν τόπῳ πρὸς τὸν τόπον ἐστίν· εἰ γάρ καὶ διτὶ μαλιστα συμπέψυκεν ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων τὰ περιεχόμενα τοῖς περιέχουσιν, ἀλλ' διμοις τὴν τάξιν οὐ συγχεῖ τὴν ὡς ἔτέρων ἐν ἔτέροις. “δεῖ οὖν, φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, ἐπιδιαστῶνται ἐφ' ὅλᾳ τὰ ὄπωσοῦν ὅντα 10 ὡς ἔτερα ἐν ἔτέροις τὴν ὅλην τοῦ τόπου φύσιν, οὐχ ὄμωνύμως ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τοῦ γένους λόγον. μία γάρ ἐστιν ἡ τῶν περιεχομένων πρὸς τὰ περιέχοντα σχέσις, ἡ αὐτὴ μὲν πανταχοῦ, κατὰ δὲ τὰς διαφόρους 15 ὑποστάσεις τῶν μετεγόντων ἔξαλλαττομένη· ἀλλη μὲν γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σώμασιν, ἀλλη δὲ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων”. καὶ δὴ καὶ τοῦτο φανερόν, 20 ὅτι ὅσπερ ἐπὶ τῶν ὄρωμένων ἔτερα ἐν ἔτέροις περιέχεται, οἷον τὰ μὲν στερεὰ σώματα ὑπὸ τῶν λεπτοτέρων στοιχείων, οἷον γῆ καὶ θάλασσα 25 ἀέρος καὶ πυρός, ταῦτα δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὗτως ἐν ταῖς ἀλλαις οὐσίαις αἱ δεύτεραι ὑπὸ τῶν προτέρων περιέχονται καὶ ἐν αὐταῖς κεῖνται, ὁ μὲν κόσμος ἐν τῇ ψυχῇ, ἡ δὲ ψυχὴ ἐν τῷ νῷ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων 30 ὠσαύτως· ἀεὶ γάρ τὰ ἀρχηγικά τὰ τὴν τοῦ πρεσβυτάτου τόπου τάξιν περιειληφεν. ταύτην δὲ τὴν ἴδιότητα καὶ Ἀρχύτας ἀποδίδωσιν τῷ τόπῳ λέγων· “τῶ δὲ τόπῳ ἴδιόν ἐστιν τὸ τὰ μὲν ἀλλα ἐν αὐτῷ ἦμεν, αὐτὸν δὲ ἐν μηδενὶ. εἰ γάρ ἐν τινι τόπῳ, ἔσται καὶ ὁ τόπος πάλιν αὐτὸς ἐν ἔτέρῳ. καὶ τοῦτο μέχρι ἀπείρω συμβασεῖται. ἀνάγκα τοιγαροῦν τὰ μὲν ἀλλα ἐν 35 τόπῳ ἦμεν, τὸν δὲ τόπον ἐν μηδενί, ἀλλ οὕτως πότε τὰ δοῦτα ὅντα ὅσπερ καὶ τὰ πέρατα πρὸς τὰ περατούμενα· ὁ γάρ τῷ παντὸς κόσμῳ τόπος πέρας 40 ἀπάντων τῶν δοῦτων ἐστίν”. “σαφῶς δέ, φησὶν Ἰάμβλιχος, ἐνταῦθα πέρας τῶν ὄπωσοῦν περατουμένων τὴν ἴδιότητα τοῦ τόπου λέγει, εἰ μὴ ἄρα ὅντα τὰ σώματα λέγει. περὶ δὲ αἱ κατηγορίαι”. ἀλλ' ὁ Ἰάμβλιχος ταῦτά φησιν. μή. 30 Ὅσπερ ἐμφαίνει ὁ λόγος, ἐπὶ τοῦ κόσμου μόνου ταῦτα στήσωμεν, ἀλλὰ κοινῶς τὸ πέρας ἀεὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν σιτίαν ἐπαναγγειλοῦμεν· οὕτω γάρ μηδὲν ἔσται τοῦ μὲν ὅλου κύριου πέρας ἡ ψυχὴ ἢ ὁ νοῦς καὶ τούτου ἡ μία καὶ ἡγαμένη ἐνέργεια, ἀνωτέρω δὲ ἔτι καὶ τούτου τὴν ὡς θεοῦ οὐσίαν 35 τοῦ τόπου κατοφύμεθα, ἐνοειδῆ τινα οὖσαν καὶ πάντα συνέχουσαν ἐν ἑαυτῇ

1 ἔτέρους] ἔτερον K 2 ἐνθα δὲ] ἐνθάδε Λ: an ἐνθα δὴ? prim. καὶ om. v
 4 ἔστω λόγος Δν 5 alt. καὶ om. L περιέχοντων JΑ,
 corr. J 8 ὅλως Λ 9 ὁ om. Λ ἐπιδιαστῆναι Kv 13 ἔξαλλαττομένη Λ
 14 καὶ δὴ] ἥδη Λ 18 αὐταῖς J¹Κ: ἐσταῖς J¹ΛΛΥ 20 τόπου supra Ja: om. Par.
 21 Ἀρχύτας] fr. 8 II., cf. p. 337,32 et Par. p. 59,4 II. 22 τῷ Αν: τοῦ JLK
 δὲ] μὲν v τόπου JLK 23 ἔστη Λ ante καὶ distingunt Av
 24 μέχρις v ἀπείρου JLK ἀνάγκη JLK 25 ποττὰ ex ποτὰ corr. A¹
 26 τῷ, supra οὐ. J¹Ι¹ κόσμου JLK 28 λέγειν libri: correcxi 30 μόνον Α
 33 ἔτι JL¹, in marg. b: ἔσται Kv ἔτι καὶ ex ἔστιν corr. L¹ ὡς] τοῦ b
 34 τοῦ] ὡς b κατοφύμεθα Αν, Par. (cf. Jambl. Protr. p. 15,12 Pist.): καθαψύμεθα JLK

καὶ καθ' ἐν μέτρον τὰ ὅλα συμπεραίνουσαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς 92^τ περιοχῆς ἔστι συλλογίσασθαι· τὸ γάρ μέγρι τῶν ἀνωτάτω ἀνήκον αἰτιον τῆς περιοχῆς προάγει ἡμᾶς ἐπ' ἐκεῖνον τὸν θεῖον τόπον, διστις αὐτὸς τε ἑαυτοῦ ἔστιν αἰτιος καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ περιληπτικὸς ἐν ἑαυτῷ τε ὑφέστηκεν 5 καὶ οὐκ ἔτι ἀχώριστον, χωριστὴν δὲ τῶν ὄντων ἔχει τὴν ὑπόστασιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔστω τῆς ἱαμβλίχου νοερᾶς θεωρίας περὶ τοῦ τόπου δόγματα. 30

'Ημεῖς δὲ συμμετρότερον τὴν τε χρέαν καὶ τὴν φύσιν τοῦ τόπου ζητοῦντες τοῦ κυρίως καὶ οὐχὶ κατὰ μεταφορὰν λεγομένου φαμὲν διτὶ τὰ μὲν ἀγένητα καὶ ἀμέριστα πάντα τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν τοῦ εἰναι παρά- 10 τασιν ἡγωμένην ἔχοντα δῆλα ἄμα ἐν ἑαυτοῖς ἔστιν καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ τόπου ἐδεήθη οὔτε χρόνου, ἀρκεῖ δὲ ὁ αἰών ἐκεῖ ἐν ἐνὶ μένειν πάντα ποιῶν· τὰ δὲ γενητὰ καὶ μεριστὴν ἔχοντα τὴν τε οὐσίαν αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ εἰναι παράτασιν, ταῦτα τοῦ μὲν χρόνου ἐδεήθη μὴ συγχωροῦντος μήτε σκεδάνυν- 25 σθαι μήτε συγχείσθαι τὴν τοῦ εἰναι παράτασιν, ἀλλ' ὡς δυνατὸν ἐν ταῖς 15 κατὰ τὸ πρότερον καὶ οὔτερον συνάγοντος αὐτὴν καὶ συνεχίζοντος. διὸ οὐδὲ συμπέφυρται εἰς ταῦτὸν ὁ τῶν Τρωικῶν καὶ τῶν ἵνων χρόνος, οὔτε μέντοι ἀπέσπασται πάντῃ ἀλλήλων τὰ μέρη, ἀλλ' ἐν ταῖς διαστολαῖς τὴν πρὸς ἀλλήλα συνέχειαν. οὕτως δὲ καὶ ὁ τόπος τὰ μὴ ἐν ἀμερεῖ μείναντα τῶν σωμάτων μέρη ἀλλ' εἰς ὄγκον διαστάντα καὶ πεσόντα ἐκ τῆς ἑαυτῶν 20 ἀμερείας ἄμα μὲν ὑποδέχεται, ἄμα δὲ εὐθείζει καὶ τάττει καὶ ὥριζει, ὡς 40 μήτε συμφύρεσθαι τὰς χεῖρας τοῖς ποσὶν μήτε διασπᾶσθαι πάντη ἀπ'. Γ ἀλλήλων, διότι τὸν οἰκεῖον ἔκαστα κατέχει τόπον. διττὸς δὲ ὁ χρόνος καὶ διττὸς ὁ τόπος ἔστιν· ὁ μὲν συμφύης καὶ ἕδιος ἔκάστου, ὁ τήνδε μὲν τὴν χεῖρα καὶ τόδε τὸ σπλάγχνον ἐν τοῖς δεξιοῖς συνέχων, τήνδε δὲ καὶ 25 τόδε ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ὑπὲρ τὸν τράχηλον ἄνω, τοὺς δὲ πόδας μετὰ τὴν ἥβην κάτω, ὁ δὲ κοινός, καὶ ἄλλος ἄλλου κοινό- τερος· καὶ γὰρ τῶν χερσαίων πάντων τόπος ἡ γῆ καὶ ὁ ἀὴρ καὶ τόδε τὸ 35 μέρος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος, καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ προσεγγῶς περιέχων, διν καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκεν καὶ Ἀρχύτας· τὸν μέντοι ἕδιον ἔκάστου καὶ 30 συμφυᾶ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν σαφῶς παραδεδομένον. καίτοι χρόνον ἀνάγκη ὥσπερ κοινόν, οὕτως καὶ ἕδιον ἀποδιδόναι, εἴπερ καὶ κίνησιν. καὶ ὁ κοινό- τερος δὲ τόπος ὁ κατὰ τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος οὐχ ὡς πέρας ἀπλῶς ἔχει τὸ τόπος εἶναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ δραστικὸν καὶ ὑποδεκτικὸν καὶ ὄριστικόν, 35 ὡς καὶ ἱαμβλίχος εἶπεν· τὰ γὰρ περιέχοντα ἀεὶ δραστικὴν ἔχει καὶ περιεκτι- τὸ παρόν.

3 τε] τὸ K	5 οὐκ ἔτι] οὐκ ἔστιν A: ἑαυτοῦ μὲν in marg. b	9 ἀγένητα JaLKv
11 ἐδεήθην K	12 γεννητὰ Lv	15 συνάγοντα Kv
18 ἀμερῆ v	19 ὄγκον A	20 διορίζει v
διεσπᾶσθαι K: διεσπᾶσθαι JL	22 ἔκαστον A	21 διασπᾶσθαι Λγ, Par. p. 57,12 H.:
ἄλλος ἄλλος ἄλλου L, corr. L ³	29 ἀπέδωκε A	26 κάτω δὲ ὁ κοινός A
31 καὶ ante ὁ om. K	33 pr. τὸ et εἰναι om. K	30 συμφυῆ b

Περὶ τῆς ἵ τοῦ ἔχειν κατηγορίας.

92v

Ἵππι δὲ τὴν λοιπὴν κατηγορίαν τὴν τοῦ ἔχειν ίόντες πρῶτον πάλιν Δ περὶ τῆς τάξεως ζητῶμεν. καὶ γὰρ Ἀρχύτας μὲν μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὰ συνυπάρχοντα τῇ οὐσίᾳ, τὴν τε ποιότητα καὶ ποσότητα, καὶ μετὰ τὰ πρός 5 τι ἐφεξῆς τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν τίθησι λέγων· “μετὰ δὲ ταῦτα ή τῶν ἐπικτάτων σχέσις· φανερὸν δὲ διτὶ καὶ ἀ κράτησις ὅποιαν ἀνή τινων 15 ἐπικτάτων ἀπὸ ταύτης τοῦ πρὸ ταύταν ἐντί”· μετὰ γὰρ τὴν πρὸς ἄλληλα ἔξιστον σχέσιν σίκειώς ἐγένετον εὐθὺς τὴν τῶν ἐπικτήτων σχέσιν διηριθμῆσθαι. οὗτως ἔχουσαν συγγενῶς πρὸς ἑκείνην. ὁ δέ γε Ἀριστοτέλης 10 τὸ ἔξι ἔσωτον πᾶν ἀρχηγικότερον οἰόμενος εἶναι τοῦ ἔξωθεν προσγινομένου καὶ ἐπικτήτου, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα πάντα γένη η ἐν οὐσίᾳ η ἐν σχέσεσιν τισιν ὅντα ἀφ' ἔσωτῶν τινα μοῖραν εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται, τὸ δὲ ἔχειν ἔξωθεν οἷον καὶ ἐπικτήτου περὶ ἥμας γίνεται. διὸ τούτῳ τελευταῖον αὐτὸν 20 τίθησιν. καὶ τὸ πολλαχῶς δὲ λέγεσθαι τὸ ἔχειν ἐναργέστερον τοῦ παῦ καὶ 15 ποτέ (καὶ γάρ ἑκεῖνα πολλαχῶς ἐλέγετο ἐπὶ τε τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐν τίπῳ καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ ἐν χρόνῳ), καὶ τοῦτο οὖν ἀφορμὴν παρέχει τῆς ἐπὶ τῷ τέλει θέσεως αὐτῆς. δῆλον δὲ διτὶ κανὸν πολλαχῶς λέγηται τὸ ἔχειν, οὐ τὸ ὄμωνυμόν ἐστιν τὸ γένος, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς ὄμωνυμίας διαχρινόμενον. ἐν μέντοι ταῖς τῶν ἴδιων ἀποδόσεσιν καὶ ὁ Ἀρχύτας οὐ μετὰ 25 τὰ πρός τι ἄλλα μετὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάτσχειν ἔταξεν τὸ ἔχειν ἔθδομην αὐτῷ τάξιν ἀποδούς. καὶ | ἵσως ἐνδείκνυται διὰ τούτου, διτὶ κανὸν 93^r Α τινὰ τάξιν τὰ γένη, η ἐν τῷ περὶ τῆς τάξεως λόγῳ παραδέδωκεν, ἀλλὰ ταῖς γε ἔσχατα καὶ ἀδιαφορεῖ πως κατὰ τὴν τάξιν διὰ τὴν ἀρχηγὸν καὶ γενικὴν ἀπάντων ὑπαρκείν. ἀλλὰ περὶ τῆς τάξεως ἀρκεῖ τοσαῦτα.

25 Τὴν δὲ φύσιν αὐτοῦ καλῶς ὁ Ἀρχύτας παρέστησεν εἰπών· “τῶ δὲ ἔχειν ἴδιον ἐστιν τὸ ἐπίκτατον καὶ τὸ κεχωρισμένον τᾶς οὐσίας σωματῶδες ὑπάρχον. τό τε λόγιον καὶ τὰ ὑποδήματα ἔτερα τῶ ἔχοντός ἐστιν οὔτε συμπεφύκαντι αὐτῷ οἵτε μὴν συμβεβήκαντι ὥσπερ γαροπότας καὶ μανότας (τούτων γάρ ἔκαστον ἀσώματον), ἀλλ' ὥσπερ τὸ σῶμα καὶ τὸ ἐπίκτατον”. ἐπικτήτου οὖν τινος 30 μετουσία καὶ τοῦ κεχωρισμένου τῆς οὐσίας καὶ μὴ διατιθέντος αὐτὴν καθ' αὐτὸν μηδὲ ὑνομάζεσθαι ἀφ' ἔσωτον ποιοῦντος καὶ περικειμένω τὸ ἴδιον

1 περὶ τοῦ ἔχειν Αν: tit. om. K	4 τὰ om. K	5 λέγων] om. II.
6 ἐπικτάτων, ·η̄ supra J ¹	ἀ κράτητις, ·η̄ supra ἀ J ¹ : ἀκράτητις Α	
ὅποιον Αν	7 ἐντί J ¹ L in lin., Kv: ἔντι J ² A: ·σ̄ supra J ¹ : ἔστι supra L ¹	
8 ἐπικτάτων JLA	9 διηριθμεῖσθαι K	12. 13 ἔσωθεν ἔχειν Kv
15 τόπού καὶ sic J	17 αὐτῆς] scil. τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας. an αὐτοῦ?	19 ὁ om. I.
21 ἐνδείκνυσιν ν	22 παρέδωκεν Λ	23 ἀρχηγικὴν ν
24 πάντων Λ	post περὶ add. μὲν Αν	25 Ἀρχύτας] fr. 45 II. τῶ
τὸ K	ἔχειν L	26 επίκτατον, ·η̄ supra J ¹ : ἐπίκτητον Α
τὰς Α	an ὑπάρχον, <οἶον>?	τὰς, ·η̄ supra J ¹ :
συμπεφύκαντι, ·σ̄ vel σι supra J ¹ L ¹ : συμπέφυκαν τι Α	27 τῶ, supra οὐ J ¹ L ¹	ἐντὶ ν
γαροπότας, ·η̄ supra J ¹ : μανότας, ·η̄ supra J ¹ : μανότης K	28 μὴν K	συμβεβή-
μανότας, ·η̄ supra J ¹ : μανότης K	29 ἐπίκτατον, ·η̄ supra J ¹	-καντι-

ἐστιν τοῦ ἔχειν. καὶ σωματικὸν οὖν εὐθὺς τοῦτο, ἀλλ’ οὐχὶ συμβεβηκός, 93r
διὸ οὔτε συμφυές ἐστιν οὔτε ἀλλοιωτικὸν τοῦ ἔχοντος, ὃστε οὔτε ποιήτητα οὔτε 10
ποσότητα οὔτε σχέσιν ἡ ἐνέργειαν ἡ πάθος ἔχον τι κατὰ τὸ γένος τοῦτο λέγεται
ἔχειν, ἀλλ’ οὐδὲ ἐστιν ὡς μέρος ἔχειν (συμφυῇ γάρ ταῦτα ἐστιν καὶ αὐτὸ⁵ 5 ἔκεινο), ἀλλ’ εἰ τι σῶμα ἐπίκτητον ὡς ἔτερον ἐτέρῳ περίκειται, τοῦτο ἐν
τῇ τοῦ ἔχειν περιείληπται κατηγορίᾳ. διὸ οὐδὲ τὰ πτήματα ἡ ἀνδράποδα
ἢ φίλους ἡ πατέρας ἡ οὐεῖς κατὰ τοῦτο τὸ γένος ἔχειν λεγόμεθα, διότι
οὐκ ἐν περιέστεσι ταῦτα ἐστιν καίτοι πτήματα ὄντα. τοιγαροῦν καὶ ὁ Πλά-
των ἐν Θεατῆτι τὸ ἔχειν ἀπὸ τοῦ κεκτῆσθαι σαφῶς διέκρινεν εἰπών.¹⁵

10 “οὐ ταῦτόν μοι φαίνεται τὸ κεκτῆσθαι τῷ ἔχειν· οἶον ἴμάτιον πριάμενός τις
καὶ ἐγκρατῆς ὥν μὴ φοροῖ· ἔχειν μὲν οὐκ αὐτόν, κεκτῆσθαι γε μήν
φαμεν. δρα δὴ καὶ ἐπιστήμην εἰ δυνατὸν οὗτως κεκτημένον μὴ ἔχειν ἀν,
ῶσπερ εἰ τις ὅρνιθας ἀγρίας, περιστερὰς ἡ ἄλλο τι, θηρεύσας οἵκοι κατα-
σκευασάμενος περιστερῶνα τρέφοι, τρόπον μὲν ἀν πού τινα φαῖμεν αὐτὸν
15 ἀεὶ αὐτᾶς ἔχειν, διτὶ δὴ κέκτηται, τρόπον δὲ ἄλλον οὐδεμίαν ἔχειν, ἀλλὰ 20
δύναμιν μὲν αὐτῷ περὶ αὐτᾶς παραγεγονέναι, ἐπειδὴ ἐν ἰδίῳ περιβόλῳ ὑπο-
χειρίους ἐποίησατο λαβεῖν καὶ ἔχειν, ἐπειδὰν βιούληται”. ὃστε καὶ κατὰ
Πλάτωνα τότε γίνεται τὸ ἔχειν, δταν ἐγκρατῆς ἡ ὁ ἔχων τοῦ ἔχομένου, ὡς
δταν κρατῇ τὴν περιστεράν, ὕσπερ δταν περίκειται τὸν δακτύλιον, τότε
20 λέγεται ἔχειν αὐτόν, καὶ οὐκ ἐστιν ἀπόλυτος ἐνέργεια οὔτε ἄλλου πρὸς
ἄλλο ἀπλῶς ἀλλὰ πρὸς ἄλλο εἰς ἑαυτὸν κράτησις, πολλῷ ἐκβεβηκυῖα πασῶν
τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. φαίνεται δὲ λοιπὸν καὶ πῶς τῶν ὅμωνύμων λεγο-²⁵
μένων ἔχειν διέστηκεν τὸ ὄντως γένος τοῦ ἔχειν. οὔτε γάρ τὸ ἔξιν ἔχειν
ἢ ποιότητα ἡ ποσότητα περιέχεται ἐν αὐτῷ· ἀσώματα γάρ ταῦτα οὔτε τὸ
25 ὡς ἀγρὸν ἔχειν ἡ οὐδὸν ἔχειν ἡ κεκτῆσθαι· πτήματα μὲν γάρ καὶ ταῦτα
σωματικά, ἀλλ’ οὐ περιεχόμενα ἔξωθεν ἡ περιέχοντα. καὶ ἔοικεν μέσον
πιῶς εἶναι τὸ ἔχειν τοῦ κεκτῆσθαι καὶ τοῦ καθ’ ἔξιν διακεῖσθαι. ἡ μὲν
γάρ ἔχεται ὡς ἡ λευκότης, χωρίζεται ἀπὸ τῶν ἔξωθεν κτημάτων, ἀ οὐ
περικείμεθα· ἡ δὲ σωματικόν ἐστιν καὶ ἔξωθεν, χωρίζεται τῶν ἔξεων, ἀ³⁰
συμβεβήκασιν ἡμῖν συμφυεῖς οὖσαι καὶ οὐκ ἐπίκτητοι. τοιαύτη μὲν οὖν

- 1 τοῦ] τὸ J¹A, corr. Ja οὖν] αὐθίς K 2 οὔτε post ὥστε om. A
3 ἡ ἐνέργειαν] οὔτε ἐνέργειαν ν κατὰ τοῦτο τὸ γένος Kv 5 post ἔτερον add.
ἐν JL παράκειται L 8. 9 Πλάτων] Theaet. p. 197 BC 10 οὐ τούν
μοι ταῦτα Plat. τὸ κεκτῆσθαι τῷ etiam Plat. cod. T: τῷ κεκτῆσθαι τὸ B
post oīon add. el v ut Plat. cod. P 11 φοροῦ JK ut Plat. cod. P: φορεῖ Av
οὐκ ἀν αὐτὸν αὐτὸν b ex Plat. γε μήν etiam Plat. cod. Vindob. suppl. 7: γε δὴ B:
γε T: δέ γε edit. 12 φαμέν JLΔν: οὐ φαμέν K: φαῖμεν Plat., ex quo Θέατ. καὶ
ὅρθως γε. Σω. add. b δὲ K ἀν] ἄλλ’ b ex Plat. 13 ἦ om. A
ἢ τι ἄλλο Plat. θηλεύσας L 14 περιστερῶνα b, Plat. μὲν γάρ ἀν
Plat. φαμέν A 15 αὐτᾶς δεὶ Plat. δη] δεὶ J post κέκτηται
ε Plat. ἡ γάρ; Θεατ. ναι. Σω. add. b δέ γ’ Plat. 16 ἰδίῳ] οἰκεῖψι Plat.
16. 17 ὑποχείρους A 17 ἔχειν etiam Plat. cod. T: σχεῖν B 19 παράκειται L
20 καὶ om. L 29 σωματικῶν JL τῶν ἔξεων scripsi: τῶν ἔξωθεν LKAν: τῶν
ἔξωθεν, ξ in σ ut vid. corr., % supra (sed nihil in marg.) J: ἀπὸ τῶν ἔξεων b in marg.
αὶ scripsi (αὶ in marg. b): ἦ(t) JK: ἡ Λ: ἡ δὲ v 30 συμβεβήκασιν ἡμῖν bis JL,
posteriora del. L³, ἡμῖν pr. loco in ras. J

ἡ τοῦ ἔχειν ἴδιότης ἐστὶν καὶ οὗτος ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων λεγομένων 93^v κεχώρισται.

Ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τούτου τοῦ γένους παραδοῦναι τὰς κατ' εἰδῆ διαφοράς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν αὐτός τε ὁ Ἀριστοτέλης ἐποίει καὶ 5 ἡμεῖς κατακολουθεῖν ἐπειρώμεθα, λέγεται δὲ πολλαχῶς τοῦτο, φυλακτέον μὴ λάθιμεν εἰς ἄλλο τι σημανόμενον μεταχωρήσαντες. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχύτας ἀντὶ τῶν κατ' εἰδῆ διαφορῶν τὰς πολλὰς σημασίας 25 ἀπαριθμεῖται λέγων· “τὸ δὲ ἔχειν διαφορὰς μὲν οὐκ ἐπιδέχεται πλέονας εἰδέσων, λέγεται δὲ πολλαχῶς· καὶ γὰρ οἱ ἐπιστάμονες ἔχεν λέγονται τὰν 10 ἐπιστάμαν καὶ τοὺς νόσασιν καὶ τοὺς κεκτημένοι τὰν κτᾶσιν”.

καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐπὶ τέλει τοῦ συγγράμματος τὸ ἔχειν εἰπὼν κατὰ πλείους τρόπους λέγεσθαι οὐ τὰς κατ' εἰδῆ διαφορὰς ἀλλὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ σημασίας παραδίδωσιν. ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος πειρᾶται καὶ τοῦτο κατ' εἰδῆ διαχρίνειν, κατ' αὐτὸν τοῦτο μόνον τὸ τοῦ ἔχειν γένος ἀποδιδοὺς τὰς 15 20 ἀποφοράς. “ἔστιν δέ, φησίν, τοῦ ἔχειν τὰ τε περικείμενα περὶ τοῖς σώμασιν μεριστῶς, ὥσπερ δακτύλιος περὶ δάκτυλον, καὶ τὰ περὶ δλον τὸ σῶμα, Γ' ὥσπερ ἱμάτια· τὰ δὲ ἀμυντήρια ἔστιν ὅργανα, ὥσπερ δπλα· τὰ δὲ προβέβληται τοῦ σώματος, ἢ ὡς κόσμον τινὰ παρεχόμενα αὐτῷ ἢ ἄλλης ἔνεκεν χρείας. ἔνεστιν δέ, φησίν, καὶ κατὰ τὰς σχέσεις τὰς περὶ τὸν βίον διαιρεῖσθαι τὰς τοῦ ἔχειν διαφοράς, οἷον εἰ τὰ μὲν εἰς εἰρήνην, τὰ δὲ εἰς πόλεμόν 25 30 ἔστι χρήσιμα, ὡς κόσμια καὶ δπλα, καὶ τὰ μὲν κατὰ προαιρέσιν ἡμῖν περί- 45 κειται, ὡς ἱμάτια καὶ δπλα, τὰ δὲ ἄνευ προαιρέσεως, ὡς δεσμοί. καὶ τὰ μὲν κρατοῦμεν, ὡς δόρυ καὶ βακτηρίαν, ὅπο δὲ τινῶν κρατούμεθα, ὡς ὑπὸ τῶν ὑποδημάτων. καὶ ἦτοι διὰ σπουδῆς παραγίνεται ἡμῖν τὸ ἔχειν ἢ 35 40 ἄνευ τινὸς πραγματείας”. ταύτας μὲν οὖν ὡς εἰδητικάς διαφορὰς τοῦ ἔχειν ὁ Ἰάμβλιχος ἀπηριθμήσατο. ἐπιστῆσαι δὲ ἀξιον. μήποτε τὰ πλεῖστα τούτων οὐ τῆς τοῦ ἔχειν ἔστι διαφορᾶς δηλωτικά, ἀλλὰ τοῦ ἔχοντος καὶ τοῦ ἔχομένου καὶ τοῦ τρόπου. εἰ γὰρ δλον ἢ μέρος τὸ ἔχον καὶ εἰ ἔκουσίων 50 55 ἢ ἀκουσίως καὶ εἰ ἄνευ σπουδῆς ἢ μετὰ σπουδῆς καὶ αὖ πάλιν εἰ κόσμια 60 65 ἢ ἀμυντήρια καὶ τὸ ἐν εἰρήνῃ δὲ ἢ ἐν πολέμῳ οὐ τοῦ ἔχειν ἀλλὰ τοῦ καιροῦ καὶ τῆς περιστάσεως, ἐν ἢ ἔχει τὸ ἔχον, τούτων λέγει τὴν διαφοράν. τὸ μέντοι κρατεῖσθαι δοκεῖ μοι τοῦ ἔχειν αὐτοῦ διαφορὰν δηλοῦν. ἐφιστάνει δὲ Ἰάμβλιχος ἐκ τῶν εἰρημένων τῇ αἰτίᾳ, δι' ἣν ἐπ' δλήρᾳ διατείνει τὸ γένος | τοῦτο· τὰ γὰρ ἐπίκτητα σώματα καὶ σωμάτων περι- 70 75 80 85 90 Δ 95 βλήματα δλίγα ἔστιν· ἔτι δὲ καὶ δτι ἐπὶ μόνων ἐμψύχων θεωρεῖται, ὡς δειγμήσεται.

1 τοῦ] τὸ K	3 δεῖ] δῆ K	7 Ἀρχύτας] om. II.	8 ἔχειν v	9 ἐπι-
στάμονες, η supra J ¹	ἔχειν εκ ἔχειν corr. K	10 ἐπιστήμαν KΛ	νόσαιν Λν:	
νόσην JLK	alt. τοῦ] οἱ Α	κεκταμένοι ν	κτᾶσιν, η supra J ¹ K	11 καὶ
δ ἀριστ. Αν	εἰπὼν] c. 15	12 πλείονας ν	14 post διαχρίνειν add. καὶ ν	
15 δὲ om. Ky	παρακείμενα L	17 ἱμάτιον K	18 κόσμου Α	
ἐνεκα Kv	21 καὶ τὰ—δπλα (22) om. K	23, 24 ὡς ἐπὶ τῶν Λ		
24 τὸ Kv: τοῦ JLΛ	25 ἴδιητικάς Λ	33 δλήρον Ky	36 δειγμήσεται]	
p. 370,21 sqq.				

'Απορίαι δὲ πολλῶν καὶ πρὸς τοῦτο γεγόνασι τὸ γένος. καὶ γὰρ 93^η Πλωτῖνος ἀπορεῖ λέγων· "περὶ δὲ τοῦ ἔχειν, εἰ τὸ ἔχειν πολλαχῶς, διὰ τί οὐ πάντες οἱ τρόποι εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ἀναχθήσονται; ὥστε καὶ τὸ ποσόν, διὰ ἔχει μέγεθος, καὶ τὸ ποιόν, διὰ ἔχει χρῶμα, καὶ ὁ πατήρ, 5 διὰ ἔχει οὐέν, καὶ ὁ οὐέσ, διὰ ἔχει πατέρα, καὶ διὰ κτῆματα". πρὸς δὲ ῥητέον διὰ οὐέν τε τῶν ὄμωνύμων καὶ κατὰ γένος ἐξηλλαγμένων μίαν εἶναι κατηγορίαν καὶ ἐν γένος. οὐδὲν μέντοι οὔτε τὸ ποσόν ἐν τῷ ἔχειν τούτῳ ἐστίν, διότι ἔχει μέγεθος, οὔτε τὸ ποιόν, διὰ ἔχει χρῶμα. ἀσώματα γάρ τὸ ποιόν καὶ τὸ ποσόν, η δὲ κατηγορία αὕτη τῶν περὶ ήματος ἐπικτήτων 10 σωμάτων ἦν. ὁ δὲ πατήρ, εἰ μὲν καθὸ σῶμα, ἀλλ' οὐ περιθετος ἦν· εἰ δὲ καθὸ σχέσιν ἔχει πρὸς οὐέν, ἀλλ' ἀσώματος η σχέσις. 10

'Ο δὲ Νικόστρατος ἐγκαλεῖ· "διὰ τί, φησίν, οὐκ ἔθηκας τὰ δικτῶ σημανούμενα τοῦ ἔχειν, ἀπερ ἐν τέλει τοῦ θιβλίου διηριθμήσω, καὶ διὰ τί οὐκ ἀπέκρινας τὰ ἀλλότρια τῆς προκειμένης κατηγορίας, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ 15 πολύσημοι φωνὴν διαιρούμενοι; οὐ γὰρ ἴσμεν νῦν, τί ποτέ ἐστιν τῶν κατηγοριθμημένων τὸ δέκατον τοῦτο γένος. ἐὰν γὰρ ἀκριβολογῆται τις, οὐδὲν τῶν ἐκκειμένων τὸ ἔχειν τὸ ὡς γένος σημαίνει. προκείσθω δὲ αὕτη η ἐπὶ τέλει τοῦ Ἀριστοτέλους ῥῆσις οὕτως ἔχουσα· "τὸ ἔχειν κατὰ πλείους τρόπους λέγεται. η γὰρ ὡς ἔξιν καὶ διάθεσιν η ἀλληγ τινὰ ποιότητα. λεγόμενα 20 γὰρ ἐπιστήμην ἔχειν καὶ ἀρετήν. η ὡς ποσόν, οὖν δὲ τυγχάνει τις ἔχων μέγεθος· λέγεται γὰρ τρίπηχος. η ὡς τὰ περὶ τῷ σώματι, οὖν ἰμάτιον η χιτῶνα. η ὡς ἐν μορίῳ, οὖν ἐν χειρὶ δακτύλιον. η ὡς μέρος, οὖν πόδα η χειρα. η ὡς ἐν ἀγγείῳ, οὖν ὁ μεδίμνος πυροῦ. η ὡς κτῆμα· 25 ἔχειν γὰρ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν λεγόμενα. λεγόμενα δὲ καὶ γυναικα ἔχειν καὶ η γυνὴ ἄνδρα. ἔσικεν δὲ ἀλλοτριώτατος ο νῦν ῥῆθεις τρόπος τοῦ ἔχειν Ε εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ ἔχειν γυναικα σημαίνομεν η διὰ συνοικεῖ". ἐν δὲ τούτοις τὸ μὲν ὄγδοον τὸ ἔχειν γυναικα η ἄνδρα καὶ αὐτὸς παρητήσατο η μῆτε τοῦ ὄμωνύμως λεγόμενου ἔχειν ἀπτόμενον, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ συνεῖναι δηλοῦν. τὸ δὲ πρῶτον σαφῶς ἐστιν τοῦ ποιοῦ. τὸ γὰρ ἔξιν ἔχειν 30 καὶ διάθεσιν οὐδὲν ἄλλο, φησίν ο Νικόστρατος, σημαίνει, ἐὰν μεταλάβωμεν

2 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,23 εἰ] η A 4 post πατήρ add. καὶ τὰ τοιαῦτα Plot.
 5 ὁ ante οὐέσ om. JK καὶ θλως κτῆματα Plot. 8 τούτων ν 9 τὸ ποσόν
 καὶ τὸ ποιόν K 11 ἀλλὰ σώματος ν, in marg. corr. b 13 ἐν τέλει] c. 15
 διὰ τί σηριpsi: διὰ libri 14 ἀπέκρινας J, sed απ supra Ja 15 πολύσημον K
 τῶν ex τὸ corr. J¹ 17 ἐκκειμένων Α: ἀντικειμένων ν, αὐ τι κειμένων in marg. b
 pr. τὸ JLA: τοῦ Kv προσκείσθω Kv αὕτη Av 18 πλείονας Arist.
 codd. exc. fn 20 post ἐπιστήμην add. τινὰ Arist. codd. exc. nu δ JL Arist.,
 exprolixit J: om. KAv post τις add. ο ν 21 post μέγεθος add. ἐν σώματι b
 γὰρ om. L τρίπηχος JLKA: τρίπηχος η τετράπηχος b: τρίπηχος μέγεθος ἔχειν η τετρά-
 πηχο Arist. τῷ σώματι τὸ σῶμα b et Arist. codd. exc. e et G, qui habet τὸ
 σῶμα τί 22 δακτύλιος Kv (corr. b) 23 χειρα η πόδα Arist. πυροῦ JLKAν:
 τοὺς (om. nu) πυροὺς, η τὸ κεράμιον τὸν οἰνον. οἶνον γὰρ ἔχειν λέγεται τὸ κεράμιον καὶ ὁ
 μεδίμνος τοὺς πυροὺς b ex Arist., qui praeterea addit τεῦτ' οὖν πάντα ἔχειν λέγεται ης ἐν
 ἀγγείῳ, sed η τὸ—τοὺς πυροὺς om. Arist. cod. e 26 εἶναι om. Arist. codd. exc. e/gu
 τῷ] τὸ ν

εἰς τὸ τί ἔστιν, ἢ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι καὶ ἔκτικὸν εἶναι, ἀπερ ἔστιν τοῦ 93γ ποιοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος ἔχειν καὶ τρίπηχυν εἶναι τοῦ ποσοῦ, καὶ τὸ 25 τρίτον δὲ καὶ τέταρτον καὶ τὸ ἔβδομον τοῦ ἔχειν σημαινόμενον σαφῶς ἔκαστον ἔστιν ἐν τῇ τοῦ πρός τι κατηγορίᾳ· καὶ γάρ τὸ ἴματιον, φησίν, 5 ἔχειν καὶ δακτύλιον ἔχειν ἵσον ἔστιν τῷ οἰκίαν ἔχειν καὶ κεκτῆσθαι, καὶ ἔστιν τῶν πρός τι· τὸ γάρ κτῆμα τοῦ κτήτορος καὶ ὁ κτήτωρ τοῦ κτή- ματος. καὶ τὸ πέμπτον δέ, τουτέστιν τὸ μόριον ἔχειν οὐκ ἀδηλον ὅτι καὶ τῶν πρός τί ἔστιν, εἴπερ μέρος πρὸς δλον, καὶ ἄλλως τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν 10 ἔστι κατηγορίας· ἐὰν γάρ μεταλαβόν εἴπῃς, τί ἔστιν τὸ ἔχειν πόδας καὶ 20 χειρας, ἐρεῖς κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον, καὶν ἀσύνηθες ἡ, τὸ πεποδῶσθαι καὶ κεχειριῶσθαι καὶ κοινῶς τὸ οὐσιῶσθαι, ἄρθες ὃν καὶ τοῦτο· διαλεκτικῷ δὲ οὐχ οὕτως συνηθείας ὡς ἀκριβείας μέλει. ἥμαρτεν οὖν, φησίν, μὴ ἀποκρίνας τὰ ἄλλα σημαινόμενα, ὡς εἰδείημεν, τίς ποτέ ἔστιν ἡ τοῦ ἔχειν κατηγορία". πρὸς δὴ τοῦτο φησιν Ἰάμβλιχος, ὅτι "διὰ τοῦτο ἐν τῷ τέλει 15 διέκρινεν τὰ τοῦ ἔχειν σημαινόμενα, ἵνα αὐτὰ χωρίσῃ τῆς τοῦ ἔχειν κατη- γορίας. ἐν μὲν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ, ὅτε περὶ τῶν ἐξ ἀμα γενῶν ἔλεγεν, 25 διὰ τῶν παραδειγμάτων ἐδήλωσεν· καὶ γάρ σύνηθες τοῖς διαλεκτικοῖς τὸ ἀφορίσαι τι παραδειγμα, ὡς τὰ τούτῳ μὴ οὗτα παραπλήσια ἀποκρίνεσθαι. οἱ γοῦν ἐκ τῆς Ἀκαδημίας ὄρισάμενοι τὸ ἔκτὸν τὸ οἰόν τε ἔχεσθαι, πρὸς 20 τοὺς ζητοῦντας, κατὰ τί τοῦ ἔχειν σημαινόμενον λέγουσιν, ἐπειδὴ πολλαχῶς τὸ ἔχειν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης διώρισεν — πρὸς τούτους οὖν παραδειγμα 25 ἐπηγον, ἔκτὸν λέγοντες εἶναι δο οἰόν τε ἔχεσθαι οὕτως ὡς ἡ φρόνησις ἔχεται διὰ τοῦ φρονίμου, διὰ τοῦ παραδείγματος τὴν ὑπογραφὴν ποιούμενοι 30 καὶ ἀμα τὰ ἄλλοτρια σημαινόμενα τοῦ ἔχειν ἀποκρίνοντες. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης Ζ οὗν διαν τοῦ ἔχειν πολλαχῶς λεγομένου τοιοῦτον τὸ κατὰ γένος ἔχειν ὑπο- λαμβάνη οἰον τὸ ὑποδεδέσθαι καὶ ὠπλίσθαι, διὰ τοῦ παραδείγματος πᾶν τὸ ἄλλο πλῆθος τῶν διανύμως λεγομένων ἀπεσκευάσατο. καὶ γάρ χωρίζεται 35 ἀπὸ κτημάτων· οὐ γάρ περικέμεθα ἐκεῖνα· καὶ ἀπὸ τῶν ἔξεων καὶ τῆς ποσότητος· συμβεβήκασι γάρ αὐται καὶ ἀμα εἰσὶν ἀσώματοι. χωρίζεται δὲ 40 καὶ τῶν ὡς μορίων ἔχομένων, δια τὸ έκεῖνα μὲν συμφυη, ταῦτα δὲ ἐπίκτητα, 45 καὶ ἔτι τῶν ὡς κτημάτων, δια πάντη ἔξωθεν ταῦτα καὶ οὐ περικείμενα. χωρίζεται δὲ καὶ τῶν ἐν ἀγγειῷ, δια ἔκεῖνα ἀπλῶς κεῖται ὡς ἐν τόπῳ. μόνα δέ ἔστιν ἐν τοῖς ἀπηριμμημένοις τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας τὸ τε 50 τρίτον καὶ τὸ τέταρτον, τὸ μὲν ἴματιον ἔχειν κατὰ τὸ ἐν δλῳ τῷ σώματι, τὸ δὲ δακτύλιον κατὰ τὸ ἐν μέρει. καὶ δῆλον δια εὐσύνοπτα ταῦτα ἦν διὰ τὴν πρὸς τὸ ὠπλίσθαι καὶ διόποδεδέσθαι ὄμοιότητα, ἀπερ τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας ὁ Ἀριστοτέλης παραδείγματα προεβάλλετο. μάτην οὖν δὲ

2 τρίπηχυν ut vid. A (cf. p. 368,21.369,1): τριπήκει JK, ex τρίπηχυ corr. J²: τριπήγη Lv (τρίπηχυ b) 3 καὶ τὸ τέταρτον ν 6 τῶν πρός τι οι. K post γάρ add. τοῦ I, expunxit L³ 10 πεποδῶσθαι ΚΛν 11 κεχειριῶσθαι L τοῦ οὐσιῶσθαι Λν διαλεκτικοῖς ν 15 χωρήσῃ Α 16 ἐν μὲν] ἦν ἐν? 17 ἐδήλωσεν] 4 p. 2a3. 9 p. 11b12 19 τὸ οἰον τὸ ἔχεσθαι Α 23 ὑπογραφὴν, ὑπο in ras. J ποιούμενος Κ 25. 26 ὑπολαμβάνει ν 29 ἔστιν I, 30 post μέν add. ἔστι ν 34 κατὰ—δακτύλιον (35) οι. Α 37 παραδείγματα δ ἀριστοτέλης Α προεβάλλετο Κν Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

Νικόστρατος ἐγκαλεῖ ὡς ἐν τοῖς τοῦ ἔχειν σημαινομένοις μὴ ἀποκρίνοντες τὸ κατὰ τὸ γένος ἔχειν, εἰ μὴ ἄρα διτὶ μὴ προσέθηκεν ὁ Ἀριστοτέλης τῷ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ διτὶ ταῦτά ἔστιν κατὰ τὸ γένος, τὰ δὲ ἄλλα ἐκτὸς ἀποβλητέον· ἀλλ' οὐκ εἰσιν αἱ τοιαῦται προσθήκαι συνήθεις τῇ Ἀριστοτελικῇ 5 συντομίᾳ· τὸ δὲ καὶ ἐν μέσῳ θεῖναι τὰ | τῆς κατηγορίας σημαινόμενα 94^α γυμνάζοντος ἦν, ὡς οἶμαι, τοὺς ἐντεῦξομένους πρὸς ἀγγίνοιαν. ὁ μέντοι Νικόστρατος ὑπὸ τὰ πρός τι καὶ τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον ἀνάγων σύγκρυπτε τὴν ἀλήθειαν· κανὸν γὰρ κτήματά ἔστιν τὰ ἴματια καὶ ὁ δάκτυλος, ἀλλὰ κατὰ γε τὴν περίθεσιν καὶ τὸ ἔχεσθαι προχείρως διαφέροντα τῶν 10 ἄλλων κτημάτων. ὡς καὶ τῷ Πλάτωνι δοκεῖ τῆς τοῦ ἔχειν γίνεσθαι ἡ κατηγορίας”.

“Αλλ' εἰ τὸ τὰ σωματικά, φησὶν ὁ Πλωτῖνος, ἔχειν περὶ τὸ σῶμα καὶ μὴ ἀσώματα ἄλλην ποιεῖ κατηγορίαν, διὸ τί καὶ ἐπὶ τοῦ ποιεῖν πολλῆς οὐδῆς διαφορᾶς οὐκ ἄλλη μὲν κατηγορία γίνεται κατὰ τὸ τέμνειν, ἄλλη 15 δὲ κατὰ τὸ κέιν ἡ κατορύττειν ἡ ἀποβάλλειν; ἡ δὲ μὲν τοῦ ποιεῖν ἐνέργεια μία ἔστιν καὶ ἔνα ἔχουσα λόγον καὶ οὐδὲν δεομένη τῆς διαφόρου ὑποδοχῆς τῶν τὸ ποιεῖν ὑποδεχομένων· καὶ ὁ τέμνων γάρ καὶ ὁ κάνων καὶ οἱ ἄλλοι οὐδὲν κατὰ τὸ ποιεῖν διαφέρουσιν· ἡ μέντοι τοῦ ἔχειν κατηγορία ἐν τούτῳ τῷ γάρ τοι διαφέρει τὸ περικείμενόν, 20 ἡ οὐκ ἀπὸ τῆς τυχούσης σχέσεως χαρακτηρίζεται, ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸς ἄλλο εἰς ἔνυτὸν κυρίως θεωρεῖται. ‘ἄλλ’ εἰ τὸ περικείμενον, φησίν, ἴματιον ἄλλην κατηγορίαν ποιεῖ, διὸ τί μὴ καὶ τὸ κείμενον ἐπὶ κλίνης ἄλλην ποιήσει;’ ἡ τὸ μὲν κεῖσθαι ἴματιον ἐπὶ κλίνης τῆς τοῦ κεῖσθαι ἔστιν κατηγορίας ἡ τῆς ἐν τόπῳ οὐδεμίαν γάρ ἐνέργειαν παρέχεται ἡ κλίνη εἰς τὸ ἔχειν. ἔξιν 25 γάρ καὶ κράτησιν ἐμφαίνει τινὰ ἡ τοῦ ἔχειν κατηγορία, ἀλλὰ σωμάτων ἐπικτήτων. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ἐπὶ μόνων τῶν ἐμψύχων τὸ ἔχειν ἐπαληθεύεται, ὥστε κανὸν ἀγάλματι κόσμος περίκειται, ὡς μὲν ἀψυχον οὐκ ἀν λέγοιτο ἔχειν τὸ ἀγάλμα, ἀλλὰ κεῖσθαι ἐν τῷ ἀγάλματι ὁ κόσμος· εἰ δὲ ὡς ἐμψυχόν τι θεωροῖτο, κατὰ τὴν πρὸς τὸ ἐμψυχον ἀναφορὰν ἔχειν ἀν λέγοιτο τὸν κόσμον. ‘ἄλλ’ εἰ κατὰ τὴν κάθεξιν τὸ ἔχειν χαρακτηρίζεται, εἰς ἔξιν ἀναγμήσεται, φησίν, ἡ δὲ ἔξις ἐν τῇ ποιότητι’. ἡ ὅμωνυμος αὗτη ἡ ἔξις· ἡ μὲν γάρ ἦν ἀσωμάτων συνοχή, αὗτη δὲ ἐπικτήτων 30 σωμάτων κράτησις, καὶ ἡ μὲν τοῦ ἔχειν δι’ ἐνεργείας τῶν ἐχόντων παραγίνεται, ἡ δὲ ποιότητων οὐ δι’ ἐνεργείας οὔτε τῶν μετεχομένων οὔτε τῶν μεταλαμβανόντων. διαφέρουσιν δὲ καὶ κατὰ τὰ ἐχόμενα, διτὶ ἐκεῖ μὲν ἀσώματά ἔστιν, ἐνταῦθα δὲ σώματα, καὶ κατὰ τὰ ἔχοντα, διτὶ ἐκεῖ μὲν ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἐνταῦθα δὲ περὶ τὴν οὐσίαν ἔξωθεν. ‘ἄλλ’ εἰ ποιότητα,

2 δι supra J¹ 3 καὶ || A 4 ἔστιν L 6 ἦν] οὖν K 9 περὶ
θέσειν ν 10 Πλάτωνι] cf. p. 366,8 sqq. fort. γίνεται 11 κατηγορίαν A
12 Πλωτῖνος] Enn. VI 1,23 13 ἀσώματον Kv 15 ἦ] εἰ L 20 ἡ ΚΑν,
corr. in marg. b pr. τῆς om. JL¹ 21 ἔνυτὸν JLK, ex αὐτὸν corr. J¹: αὐτὸν Λν,
cf. p. 366,21 παρακείμενον L 28 τὸ supra L¹ κείσθω L
30 κάθεξιν] καθ' ἔξιν libri 31. 32 ὅμωνύμως A 32 ἡ (post ἔξις)] εἰ A
ἀσωμάτων scripsi: σωμάτων libri 33 ad σωμάτων in marg. ποιότητων b, falso

φησίν. οὐ δεῖ λέγειν ἔχειν, διτὶ ηδη ποιότης εἰρηται, οὔτε ποσότητα ἔχειν 91r εἰρημένης ποσότητος οὐδὲ μέρη ἔχειν εἰρημένης οὐσίας, διὰ τί τὸ ὅπλα γε ἔχειν ἄλλης δεῖ λέγειν κατηγορίας καίτοι εἰρημένης οὐσίας, ἐν ἡ τὰ ὅπλα;
 η̄ διτὶ οὐ τὰ ὅπλα ἡ τὰ ὑποδήματα καὶ¹ αὐτὰ εἰρηται εἰναι τῆς τοῦ ἔχειν
 5 κατηγορίας οὐδὲ ἡ κτῆσις αὐτῶν, εἰ τις κεκτημένος αὐτὰ γρῆσιν αὐτῶν
 μὴ ποιήσαιτο, ἀλλ’ ἡ κράτησις αὐτῶν καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν αὐτὰ λεγομένη
 ξέις, αὕτη ποιεῖ τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν. ἄλλο δὲ ἦν τὸ ποιότητα ἔχειν
 καὶ ποσότητα, ἄλλο τὸ ὅπλα ἔχειν καὶ ὑποδήματα ἐκεῖ μὲν γάρ ἀσωμάτων
 10 η̄ ξέις, ἐνταῦθα δὲ σωματικῶν, καὶ ἐκεῖ μὲν ἀλλοιωτικά ἐστι τῶν μετε-
 χόντων τὰ μετεχόμενα, ἐνταῦθα δὲ περίκειται μόνον. ἄλλὰ τὸ ἐν
 διλύσις, φησίν, πῶς γένος;
 η̄ διτὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ τοῦτο τὸ γένος καὶ
 περὶ τὰ σώματα καὶ ἐν τοῖς σώμασιν ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦτο εἰς βραχύτατον
 συνέσταλται, καὶ οὐ διὰ τοῦτο οὐκ ἀν εἴη γένος· καὶ γάρ ὁ φοίνιξ εἰς ὧν
 τὸ εἰδός δόλον ἔχει ἐν ἑαυτῷ.

15 'Αλλὰ διὰ τί μὴ συνῆψεν τὸν περὶ τοῦ ἔχειν λόγον ταῖς ἄλλαις κατη-
 γορίαις, ἀλλ’ ὥσπερ ἐκ μετανοίας μετὰ τὸν περὶ τῶν ἀντικειμένων καὶ περὶ τῶν
 ἀμα καὶ περὶ κινήσεως λόγον περὶ τοῦ ἔχειν ἐμνημόνευσεν; η̄ συμπλη-
 ρώσας τὸν περὶ τῶν κατηγοριῶν λόγον, ἐπειδὴ τινῶν κατὰ παραδρομὴν ἐν
 αὐτῷ ἐμνήσθη, ἐξεργάζεται καὶ ἐκεῖνα. τελευταίας δὲ οὕσης τῆς τοῦ ἔχειν
 20 κατηγορίας, φροντίζων τάξεως εἰκότως τελευταίας (τῆς) τοῦ ἔχειν ὄμωνυμίας
 ἐμνημόνευσεν, οὐ μόνον αὐταῖς ταῖς κατηγορίαις τὴν προσήκουσαν ἀποδιόδους
 τάξιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔξωθεν ἐπιλεγομένοις καὶ ἐξεργαζομένοις τὴν αὐτὴν 40
 ἀποδιόδους.
 'ἄλλ' ἄτοπος, φησίν, ἀποδοκιμάζων τὸ λέγειν ἔχεισθαι Γ
 γυναῖκα σύνηθες ὅν'. ἀλλ' εἰ μὲν μὴ ἐμνήσθη, ἄτοπος ἦν παρεῖς τὸ
 25 ἐν τῷ ἔθει, ὁ δὲ μνησθεὶς καὶ ἐπικρίνας διαλεκτικοῦ ἔργον ἐποίησεν, φῶ
 μάλιστα διαφέρει η̄ τῆς ἀληθείας κρίσις. ταῦτα μὲν οὖν καὶ πρὸς τὰς
 ἀπορίας εἰρήσθω.

'Ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Δ τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῖς
 τοῦ ἔχειν σημαινομένοις ἐπεξῆγλυθεν· ἔχειν, γάρ φησιν, λέγεται πολλαχῶς· 45
 30 καὶ γάρ (τὸ ἄγον) κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ φύσιν καὶ δρμὴν καὶ δλως ἐν φῇ ἡ ἀρχὴ
 τῆς τοῦ ἐχομένου κινήσεως, οἷον ὁ τύραννος ἔχει τὴν πόλιν καὶ ὁ πυρετὸς
 τόνδε τινὰ η̄ βῆσ· καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων· καὶ γάρ η̄ πόλις ἔχειν τύραννον
 λέγεται καὶ δλως ἀρχοντα καὶ η̄ ναῦς κυβερνήτην καὶ ὁ παῖς παιδαγώγον.
 ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἔχειν λέγεται, διτὶ η̄ ἄγει κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν

1 ηδη] η̄ δὲ Α 2 τί om. L 6 αὐτὰ supra J¹ 7 αὗτη Λ: αὐτὴ JLKy
 post ποιεῖ add. εις· supra Ja, εις in lin. Α 8 ἀσωμάτων] σωμάτων Α 13 οὐ
 om. v 14 εἶδος in ras. Α¹ 15 μὴ JLΛ: οὐ Κν 17 περὶ αντο κινήσεως
 om. L κινήσεων Κ 17. 18 συμπληρώσαι Α 18 ἐπειδὴ τινῶν κατὰ περιόρο-
 in ras. J¹ παραδρομὴν Κ: περιόρομὴν JLΛν 19 ἑαυτῷ Αν ἐμνήσθην Κ
 δὲ supra J¹ 20 τῆς addidi δμωνυμίας, δμων in ras. Α¹ 23 ἄτοπον Κν
 24 ἐμνήσθην Κ 28 δ JLΛ: τετάρτω Κν: cf. Δ 23 p. 1023a8 sqq., quae liberrime
 redduntur admixtis alienis 29 ὑπεξῆγλυθεν Α αντο ἔχειν ex Arist. add. τὸ b
 30 τὸ ἄγον addidi e Par. p. 68,29 II.: δ ἄγων add. b 32 η̄ η̄ βῆσ Par. f. recte
 ἔχει L 34 δτι] δτη J: δταν L

ἡ ἄγεται κατὰ τὴν ἐν ἑκείνῳ, καὶ ἔστιν κατηγορίας τῆς τοῦ ποιεῖν ἡ πάσχειν. ἐπέρως δὲ ἔχειν λέγεται ἡ ὥλη τὸ εἶδος, οἷον ὁ γαλοῦς ἡ ὁ κηρός τὸ σκῆμα καὶ τὸ σῶμα τὴν ὑγίειαν ἡ τὸ γρῦμα καὶ ὁ Σωκράτης δικαιοσύνην ἡ σωφροσύνη· ὅλως γάρ τὸ δεκτικὸν πολλαχῶς, καθ' ἓνα μὲν 5 τρόπον, ὡς εἰρήται, ἡ ὥλη τοῦ εἰδούς, κατ' ἄλλον δὲ τὸ ὡς ἐν ἀγγείῳ· οὕτως οἶνον λέγεται ἔχειν ὁ ἀμφορεὺς καὶ ἔλαιον ἡ λήκυθος καὶ ὄχλον τὸ βαλανεῖον· καὶ ἔστιν τὰ μὲν τῆς τοῦ ποιοῦ κατηγορίας, τὸ δὲ τῆς τοῦ ποιοῦ. ἀγρὸν 94 v Δ δὲ ἔχειν καὶ ἐπον παῖς νοῦν δοκεῖ μὲν διαφόρως λέγεσθαι, λέγεται δὲ κατὰ τὸν πρῶτον τοῦ ἔχειν τρόπον· διτὶ γάρ κρατοῦμεν καὶ κύριοι ἐσμεν χρῆσθαι 10 αὐτοῖς κατὰ τὴν ἑαυτῶν προαιρέσιν, ἔχειν αὐτὰ λεγόμεθα. ἄλλως δὲ καὶ τὰ μέρη λεγόμεθα ἔχειν, χεῖρα καὶ κεφαλήν, καὶ τὰ δένδρα τὰς ρίζας. λεγόμεθα δὲ καὶ γυναῖκα ἔχειν καὶ πατέρα καὶ συγγενεῖς καὶ ἀδελφούς, εἰ καὶ τούτων ἔνια ὑπὸ τὸν πρῶτον τρόπον πεσεῖται· γυναῖκα μὲν γάρ ἔχει 15 ὁ ἀνήρ, διτὶ ἄγεται κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρχήν, γυνὴ δὲ ἄνδρα, διτὶ ἄγεται κατὰ τὴν ἐτέρῳ. τούτων δὲ τὰ μὲν εἰς τὴν οὐσίαν, τὰ δὲ εἰς τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναγθήσεται. πράγματα δὲ ἔχειν τις λέγεται, διτὶ πράττει καὶ πρὸς αὐτοῖς ἔστιν, λόγον δὲ ἔχειν, διτὶ φροντίζει καὶ οὐκ ὀλιγωρεῖ αὐτοῦ, ἀ δὴ πάντα τοῦ ποιεῖν. ὑποδήματα δὲ καὶ ἐσθῆται καὶ ὡς κτήματα λεγόμεθα 20 ἔχειν καὶ τῷ ἡμιφιλάσθαι καὶ ὑποδέδεσθαι, καὶ ἔστιν ταῦτα ὑπὸ τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν ἀπὸ τῆς ἔξεως. καὶ ἡ ἔξις δὲ πολλαχῶς· μία μὲν ἡ τῷ ἔχειν συζυγοῦσα, ὡς τῷ λαμβάνειν ἡ λῆψις· ὥσπερ οὖν τὴν λῆψιν οὐ λαμβάνομεν, οὕτως οὐδὲ τὴν ἔξιν ἔχομεν, εἰ δὲ μή, εἰς ἄπειρον πρόεισιν· ἐτέρα δέ ἔστιν διάθεσις ἔμμονος, ὡς φαμεν τὴν ἀρετὴν ἔξιν καὶ τοὺς τεχνίτας ἔκτικοὺς εἶναι. διαφέρουσιν δὲ αὗται τῷ τὴν μὲν ἔχειν ἡμᾶς, 25 τὴν δὲ μή, ἔπειτα τῷ τὴν μὲν ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι (δύνατὸν γάρ καὶ τὸν ἔκτικὸν ἐν τῇ μελέτῃ ὄντα ἔκτικώτερον γενέσθαι), τὴν δὲ μή ἐπιδέχεσθαι (οἱ γάρ ἔχοντές τι οὐ μᾶλλον καὶ ἡττον ἔχουσιν). ἔτι δὲ τῇ μὲν ἔξις ἀντι- 30 τίθεται, ὡς τῇ ἀρετῇ ἡ κακία, τῇ δὲ οὐχ ἔξις ἀλλὰ στέρησις.

Δόξεις δ' ἀν ἐναντίον εἶναι τῷ ἔχειν τὸ ἔχεσθαι καὶ ἐτέρα κατηγορία, 35 ὡς τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐτεραι. δεῖ δὲ εἰδέναι διτὶ κοινῶς τοῦ ἔχειν λεγομένου, τούτου τὸ μέν ἔστιν ἔχειν εἰδικόν, τὸ δὲ ἔχεσθαι, τὸ δὲ κοινόν ἔστιν ἡ κατηγορία, δφ' ἡν καὶ τὰ εἰδικῶς ἔχειν λεγόμενα, ὡς τὸ ὑποδέδεται, καὶ τὸ ἔχεσθαι, δμωνύμιας καὶ τοῦτο· ὑποδέδεται γάρ καὶ ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ ὑπόδημα. ἔτι δὲ καὶ τοῦτο ῥήτεον, διτὶ ἔχειν ἐπὶ τινῶν δμωνύμιας 20 τὸ λέγεται τῷ ἐνηργηγκέναι· τὸ γάρ ὑποδέδεσθαι καὶ τὸ ἔχειν ὑποδήματα δηλοῖ 35

3. ὑγείαν K	4 ante καθ' add. καὶ v	5 οὐτος A	6 λήκυθος v: λέκυθος A et ut vid. L: λέκιθος J: λίκιθος K
βοῦν probabiliter Par.	7 τὸ in ras. J ¹ : fort. τὰ τοῦ om. JL	8 ἔχει A	10 έαυτοῦ Kv αὐτὰ Par.: αὐτὸ JLKAν 10. 11 καὶ τὰ]
κατὰ K	12 ad εἰ in marg. ἡ b	13 τοῦτον J	15 τούτων δὴ?
βοῦν probabiliter Par.	17 έαυτοῖς v	19 καὶ τὸ ὑποδέδεσθαι Kv	20 ἀπό,
πράττειν v	21 τῷ τὸ utrobique v	ώς τὸ A	24 τῷ
32 ίδικῶς, sed εἰ supra A ¹	25 post γάρ add. ἔστι Kv	27. 28 ἀντιτίθεται τῇ δὲ ὡς K	35 τῷ] πρῶτον A
31 ίδικῶν Α	33 καὶ ante δ. om. A	34 τοῦτο] τοῦ K	35 τῷ] τὸ Av
alt. τὸ δὲ] τόδε Av			

καὶ τὸ ἀνειληφέναι, ὅπερ ἔστι τὸ συντελικὸν τῷ ὑποδέδεται. ἀντίκειται δὲ 91^a Ε τῷ ἔχειν στέρησις, οἷον γυμνός, ἀνυπόδητος, ἄνοπλος· τὸ γάρ ἔστερησθαι ἔστιν τὸ μὴ ἔχειν τότε, ὅτε πέφυκεν ἔχειν. καὶ ὁ Ἀρχύτας δὲ τὸ μὲν τι ἔχειν ὡς ἀπλῶς λαβῖν πειρᾶται αὐτὸ διελεῖν, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ ἀπλῶς ἕδον 5 ἔχειν εἰς τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν τάξας ὑπογράψει, ὡς φιλάσσαντες καὶ δεδηλώκαμεν.

Τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἀξιούντων εἰς τὸ πῶς ἔχειν ἀναφέρειν τὸ ἔχειν δό Βόηθος ἐναντιοῦται, οὕτε εἰς τὸ πῶς ἔχον ἥγησμενος δεῖν οὔτε εἰς τὰ πρός τι ἀνάγειν αὐτό, ἵδιαν δὲ εἰναι κατηγορίαν· εἰναι μὲν γάρ σχετικὴν 10 αὐτήν, τριχῆς δὲ μαλιστα καὶ ἡμιουρίως τὴν σχέσιν λέγεσθαι· τὴν μὲν γάρ εἰναι ἐν ἑαυτῷ καὶ καθ' ἑαυτό, τὴν δὲ πρὸς ἑτερον, τὴν δὲ ἑτέρου πρὸς ἑαυτό. ή μὲν οὖν ἐν ἑαυτῷ θεωρεῖται κατὰ τὸν πῶς ἔχοντα, οἷος ὁ προβεβλημένος· σχέσις γάρ ἔστιν αὐτοῦ πρὸς ἑαυτόν. ή δὲ πρὸς ἑτερον 15 ή τῶν λεγομένων πρός τι· ὁ γάρ πατὴρ καὶ ὁ δεῖτος κατὰ σχέσιν λέγεται οὐ τὴν αὐτοῦ τινος πρὸς ἑαυτόν, ἀλλὰ τὴν πρὸς ἑτερον. ή δὲ ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἑαυτό, οἷα ή τοῦ ὠπλισμένου καὶ ὑποδεδεμένου· ἔστιν γάρ ἄλλου σχέσις πρὸς αὐτόν, τῶν μὲν ὄπλων πρὸς τὸν ὠπλισμένον, τῶν δὲ ὑποδημάτων πρὸς τὸν ὑποδεδεμένον. “μήποτε δέ, φησὶν οἱ Βόηθοι, τοῦ ἔχειν ἔστι σημαντικόν τὸ μὲν διοδυναμεῖ τῷ ἔχειν ὄτιον εἴτε μέρος εἴτε χωρίον, 20 δὲ δὴ καὶ τάχα ὑπὸ τῆς λέξεως καθ' αὐτήν προταθείσης σημαίνεται, τὰ δὲ πλείω ἔκεινα καὶ ἔτερα ἐν τῇ συντάξει· ὁ γάρ ἀγρὸς προταθεὶς η ὁ πατὴρ η τὸ μέρος τὴν διαφορὰν ποιεῖ”. ὑπὸ δὲ ταύτην ἄλλην εἶναι τοῦ ἔχειν σημασίαν τὴν ἴδιας ἐπὶ τοῦ κρατεῖν τεταγμένην. “ἐὰν μὲν οὖν τὴν κατηγορίαν κατὰ τὸ πρῶτον σημαντικόν τιθῇ τις, καὶ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ ὑγιαίνειν εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ἀναγμήσεται (φρόνησιν γάρ ἔχειν τὸ φρονεῖν ἔστιν), ὑπεξαιρεθήσεται δὲ ἀπὸ ταύτης η κατὰ τὸ 25 ποιεῖν καὶ πάσχειν κατηγορία· διακριθήσεται δὲ καὶ τοῦ πρός τι· ὁ μὲν Ζ γάρ κεκτημένος τοῦ πρός τι ἔσται, τὸ δὲ κεκτησθαι τοῦ ἔχειν, καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ πρός τι, τὸ δὲ πατέρα εἶναι ἐν τῷ οὐδὲν ἔχειν. ἐὰν δὲ κατὰ τὸ δεύτερον, τὰ μὲν ἄλλα τοῦ ἔχειν σημαντικόν εἰς τὰς ἄλλας κατηγορίας ἀναγμήσεται, δσα δὲ κατὰ κράτησιν ἐπικτήτου τινός, εἰς ταύτην μόνα”. τοι- 30 αῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ τοῦ γενναίου Βοήθου προσιστορήσθω. 45

Εἰ δὲ καὶ διαίρεσίν τις ἐθέλοι τοῦ οὗτως ἀφωρισμένου γένους ποιεῖσθαι, λεγέτω διτι τὰ οὗτως ἔχόμενα η κατὰ πόλεμον ἔχεται η ἐν εἰρήνῃ, καὶ 35 τῶν κατὰ πόλεμον τὰ μὲν περικείμενά ἔστιν, τὰ δὲ κρατούμενα, καὶ τούτων ἐκατέρων τὰ μὲν φυλάγματά ἔστιν, ὡς θώρακες περικείμενος καὶ ἀσπίς κρατουμένη, τὰ δὲ ἀμυντήρια, ὡς ἔιφος περικείμενον καὶ δόρυ κρατούμενον· τῶν δὲ ἐν εἰρήνῃ τὰ μὲν κόσμου ἔνεκα κατὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, 50

1 τῷ] τὸ Α 2 ἔστερεισθαι Λ 3 τι] τοι Α 6 δεδηλώκαμεν] p. 365,3. 25.
367,6 8 τὰ] τὰς Κ 12 ἔαυτό] ἔαυτοῦ Κ οὖν Κν 15 οὐ om. Α
ἄλλα—έαυτό (16) om. Α 16 οἷα Α 17 αὐτὸν εχ ἔαυτὸν corr. L 20 δῆ] δὲ Α
21 συνάξει Κ 25 ἀγθήσεται Α 27 καὶ τὸ πάσχειν Κ τῷ I. 28 ἔστι Α
31 μόνην ν 32 προσιστορείσθω JLκν: προσιστορείσθω Λ: correxi. cf. p. 348,23
34 alt. η] δὲ Κ 38 ἔνεκεν Κ κατὰ τὰ J

ώς διάδημα καὶ περιδέραιον καὶ δάκτυλος, τὰ δὲ σκέπης, καὶ τούτων τὰ μὲν περὶ δλον τὸ σῶμα, ὡς ἴμάτιον, τὰ δὲ περὶ μέρος, ὡς ὑπόδημα. τινὰ δὲ καὶ ὡς ὅργανα ἔχεται, ὡς τὸ σκέπαρνον καὶ τὸ πηδάλιον καὶ ἡ βάκτηρία, τινὰ δὲ καὶ ωσαύτως κτήματα ὡς ἀργύριον ἢ τι ἄλλο διὰ τὸ ἔχειν 5 κρατοῦμεν. δεῖ δὲ οἶμαι πᾶν τὸ ἔχον κατὰ προσάρεσιν ἔχειν. διὸ οὐδὲ λέγεται τὰ ἄψυχα ἔχειν κατὰ τὸ τοῦ γένους σημανόμενον.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἔχειν τεχνολογίαν τῆς νοερᾶς περὶ αὐτοῦ θεωρίας ἀντιλαβόμενος ὁ Ἰάμβλιχος αὐτὸ τοῦτο ζητεῖ πρῶτον, πόθεν ὑφίσταται καὶ τίνα ἔχει χρείαν ἐν τῷ παντί, καὶ φησιν ὅτι “πολλὰ τῶν ἐν τῷ παντί 10 ἔστιν μὴ συνυπάρχοντα ἀλλήλοις μηδὲ συμπεφυκότα, δυνάμενα δὲ τινα ὠφέλειαν ἀπ’ ἀλλήλων παραδέχεσθαι. τῆς οὖν τοῦ παντὸς φύσεως μηχανησαμένης ἐπίκτητα καὶ τούτων τὰ ἔτερα τοῖς ἑτέροις ἐγένετο, ὥστε 5 ἐπιπλοκὴν εἶναι καὶ τοῖς πόρρωθεν ἀλλήλων διωκισμένοις καὶ δύναμιν τῆς κτήσεως τῶν μῆπω παρόντων, ὠφελίμων δὲ ὄντων. οὐ γάρ ἔδει τὴν ἐν 15 γενέσει φερομένην *(οὐδείαν)* πολλῶν οὖσαν καὶ ἀντὴν ἐπιδεῆ διὰ τὸν ὡς ἔσχατον μερισμὸν ἀμοιρὸν αὐτῶν τελέως τῆς μετουσίας ἀποικείπεσθαι. πόρον οὖν τινα ἐκτήσατο καὶ λιγύν εἰς τὴν κράτησιν τῶν ὠφελίμων ἐγειρόμενα, καὶ τῶν ἔχομένων διδόντων ἔαυτὰ ἑτοίμως εἰς τὰ ἀντιλαμβανόμενά ἔαυτῶν. ποιὸν δὲ πρὸ τῆς φύσεως ἡ τοῦ παντὸς πρώτη αἰτία τὰ γινόμενα κατευθύνει, 20 20 συναρμόζουσα οἰκείως τὰ οἰκεῖα κτήματα εἰς τὴν προσήκουσαν γρῆσιν τοῖς ἔχουσιν καὶ τοὺς ἔχοντας ἐπ’ αὐτὴν ἀνεγείρουσα. χρείαν μὲν οὖν τῷ παντὶ τοιαύτῃ τοῦτο τὸ γένος παρέχεται, πρὸς αὐτάρκειαν τῶν ἐνδεῶν καὶ τῶν ἔνωσιν: τὴν δυνάτην καὶ τῶν πάντη διεστηκότων εἰς τὰ ὄντα προελθόν. τὴν δὲ ὅλην αὐτοῦ φύσιν, φησὶν Ἰάμβλιχος, οὐκ ἐφ’ ἡμῖν 25 καὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος ἰστάνειν χρή: εἰς στενὸν γάρ. αὐτῷ κατακλεισθήσεται· ἀνωτέρῳ δὲ ἔτι, περὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν φύσιν, 30 κατὰ τὰς ἐπικτήτους καὶ μὴ συμφυεῖς περικρατήσεις τὸ ἔχειν θεωρήτεον. οὐ γάρ δὴ τῷ μὲν σώματι περίκειται ὅμοφυῆ πρὸς αὐτὸ σώματα, τῇ δὲ ψυχῇ πολυειδεῖς ἔγούστη δυνάμεις οὐκ ἔσονται ἐπίκτητοι τινες ζωά, αἱ μὲν 35 δύμφυεῖς, αἱ δὲ διποδεξέστεραι τῶν οἰκείων ἐν αὐτῇ μέτρων. ίδοι δὲ ἂν τις δὲ λέγω, φησίν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναργῶς φαινομένων εἰ γάρ εἰς τὸ σῶμα κατιοῦσα προβάλλει τινὰς ζωὰς περὶ ἔαυτὴν ὕσπερ ἐπικτήτους, ἄλλας δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος παραδέχεται, οἵσαι ἐν τροπῇ καὶ ἐκστάσει θεωροῦνται, πῶς οὐκ ἂν λέγοιτο ταύτας ἔχειν; ἀλλὰ καὶ εἰς ἔκαστα μέρη τοῦ κόσμου παραγινομένη ζωάς τινας καὶ δυνάμεις παραδέχεται, τὰς μὲν αὐτὴ προβάλλουσα, τὰς δὲ λαμβάνουσα ἀπὸ τοῦ κόσμου, σώματά τε οἰκεῖα ἐν ἐκάστῳ μέρει τοῦ παντὸς τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κόσμου λαμβάνει, τὰ δὲ αὐτὴ ὅργανικά

1 περιδέραιον Lv 3 pr. ὡς om. Kv ἔχεται scripsi: ἔχει libri, ἔστιν in marg. b
 9 post χρείαν add. ὁ A alt. τῷ om. v 13 τοῖς] τῶν οἰς A ἀλλήλων,
 sed οἰς supra A¹ 14 κτήσεως, sed i supra A¹ 15 οὐσίαν addidi e Par. p. 70,3 II.
 ὡς] εἰς Par. 16 αὐτῶν A: αὐτὸν JLKv 17 ἐγειρόμενον v: comp. anc. K
 20 κτῆσιν K 23, 24 προσελθών A 24 post φησιν add. ὁ Av 25 αὐτῷ
 οὗτω? 27 περικρατήσεις, περὶ in ras. J 28 αὐτὸ Pár.: αὐτὰ JLKAy
 34 οὖκ, κ in ras. J: οὖν A 35 αὐτῇ v 37 αὐτῇ Av, ex αὐτῇ fecisse vid. A

ποιεῖ κατὰ τοὺς οἰκείους λόγους, καὶ ταῦτα τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ζωὰς 95
 καὶ τὰ σώματα ἀποτίθεται, ὅταν τύχῃ εἰς ἄλλην ληξίν μεθισταρένη.
 φανερὸν δῆ ἐκ τούτων γέγονεν, ὅτι ἐπίκτητα αὐτῇ πάντα ταῦτα ἦν καὶ
 εἶχεν αὐτὰ ὡς ἔτερα οὐσίας ἑτέρας ὄντα· οὔτε γάρ συνεφύετο αὐτοῖς ὥσπερ 25
 , τὰ συγκρινόμενα σώματα, ἀλλ ἀμιγῆς οὖσα καὶ¹ αὐτὴν εἴχεν αὐτὰ περι-
 κείμενα. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως, φησίν, τοῦ παντός, ὅταν κατὰ
 τοὺς λόγους αὐτῆς περιέχῃ γινόμενα πολλὰ ὑπ' αὐτῆς καὶ τούτων τινὰ
 ἀπογίνοντο ὥσπερ τινὰ ἐπίκτητα ὄντα, αὐτὴ δὲ μένη ἡ αὐτὴ οὖσα καὶ
 περιδρασσομένη τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀφιεῖσα μηδὲν παύγεται σώματά τε καὶ
 10 ζῆται καὶ φυτά, τότε καὶ περὶ τὴν φύσιν τοῦ παντὸς τὸ ἔχειν θεωρηθῆσεται,
 τὰ ἐπίκτητα πάντα, οὓσα μὴ συμβεβηκότα ἐστὶν μηδὲ συμφυῆ, ἐν ἑαυτῇ 20
 ἢ περιεχούσῃ. τούτων δὲ ἔτι μᾶλλον ἐν διφρή κόσμῳ τῷ κατὰ τὰς ζωὰς
 αὐτοῦ πάσας νοούμενη καὶ τὰς φυχὰς τὰς ἐν αὐτῷ στοιχεῖα τε καὶ φύσεις
 καὶ τὰ κοινῶς ὑπ' αὐτῶν συνιστάμενα θεωρεῖται ἡ νυνὶ λεγομένη 35
 15 αὐτοτελῆς γάρ ὁν ὁ δῆλος κόσμος ἐκ μερῶν τελείων συμπεπληρωμένος ἔχει
 πάντα τὰ ἐν ἑαυτῷ πλήρη καὶ οὐδενὸς ἀμοιροῦντα τῶν ἐπιβαλλούντων ἑα-
 τοῖς. εἴτε οὖν σύμφυτα ταῦτα εἴη, μετέχει τούτων, εἴτε ἐπίκτητα, περι-
 κρατεῖ καὶ ταῦτα, εἴτε καὶ τὸ συναμφότερον, καὶ ταῦτα περιέχει, οἷα ἡ 35
 γῆ ἔχει τὰ ἐν ἑαυτῇ ζῆται, ποτὲ μὲν γινόμενα, ποτὲ δὲ ἀπογινόμενα· εἴποις
 20 ἀν δὲ οὖν ἐπίκτητα αὐτὰ εἶναι τῆς γῆς καὶ μετουσίαν τινὰ αὐτῇ παρέχοντα
 καὶ αὖθις ἀφιστάμενα ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ περικρατεῖ αὐτά, ὡς ἰδεῖν
 φαίνεται, καὶ θάλασσα δὲ ὄμοιώς τὰ ἐν ἑαυτῇ θαλάσσια ζῆται περιείληφεν.
 εἰ δὲ ἐφ' ἡμῖν μὲν ἔξωθεν περίκειται τὰ ἔχόμενα, ἐπὶ δὲ τοῦ παντὸς εἰς
 τὰ ἐντὸς μᾶλλον περιειργόμενα οὕτως ἔχεται, καὶ τοῦτο οὐκ ἀποδεῖ τῆς 40
 25 μεριστῆς καὶ τῆς ὅλης φύσεως· τὰ μὲν γάρ ήμέτερα σώματα μεριστὰ ὄντα
 ἔξωθεν ἔχει τὰ ἔχόμενα σώματα, τὸ δὲ πᾶν τέλεον δὲν καὶ οὐδὲν ἔξωθεν Γ
 ἑαυτοῦ ἀπολεῖπον ἐν ἑαυτῷ περιέχει τὰ ἔχόμενα καὶ εἰσω ἑαυτοῦ παντα-
 χόθεν αὐτὰ περιείληφεν. καὶ δὲ οὐρανὸς δὲ τὰς ^{τέτταρα} στοιχεῖα ἐν
 30 ἑαυτῷ περιείληφεν· ἄλλον δὲ τρόπον καὶ τὰς ἐν ἑαυτῷ σφαιράς ἔχει καὶ
 δσα ἐστὶν ἀστρα, καὶ τὰ ἐν τοῖς τέτταραι δὲ στοιχείοις ζῆται δὲ σύμπας
 οὐρανὸς καὶ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἔχει ἐν ἑαυτοῖς, καὶ δλως δὲ τὰ περιέ- 45
 35 χοντα ἔχει τὰ περιεχόμενα. διακέκριται γάρ καὶ² ἔκαστα τεταγμένως τὰ
 ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰ ἀνωτέρω καὶ πρεσβύτερα δὲ περιείληφεν τὰ ὑπο-
 δεέστερα, καὶ οὕτως ἔτι ἀρχῆς τὸ τοῦ ἔχειν γένος παρήχθη. καὶ εἰ ἡ
 κόσμος δὲ δῆλος νῦν μὲν ταῦτα ἔχει τὰ πληροῦντα αὐτόν, αὖθις δὲ ἄλλα,

3 δὲ Λ	αὐτῇ Λ	ταῦτα πάντα v	5 συγκρινόμενα, ρινο e corr. J	ἐαυτὴν v
8 μένει Λν	9 ἐν αὐτῇ Λν	10 τοῦ bis L	12 περιεχούσης v fort. reete	
(sc. αὐτῆς, cf. p. 241,21. 300,26), quamquam desideres περιέχουσαν			alt. τῷ om. Λ	
14 νῦν Λ	16 ἀμοιροῦντος K	16. 17 ἑαυτῶν v	18 οἰα J: οἰα I.K.Aν	
19 αὐτῇ Λν	20 αὐτῇ αὐτῇ Λ	21 αὐτὰ om. K	22 καὶ ἡ θ. Par. f. reete	
αὐτῇ Λν	24 περιεργόμενα K	24. 25 ἀπόδει—μερικῆς—μερικά optime Hayduck		
25 καὶ τῆς perierunt in Λ	26 δὲ om. JL.A	27 περιέχει τὰ om. K		
δεγόμενα Λ: περιεχόμενα Kv, Par.	28 τὰ v: om. JL.KA	31 ἑαυτῶν v	33 τὰ	
post καὶ supra J ¹	καὶ τὰ πρεσβύτερα v	34 δ om. K	35 συμπληροῦντα Kv	

δσα ή γένεσις εἰς αὐτὸν ἐνδίδωσιν, ἔσται η̄ ἔξις αὐτοῦ διάφορος καὶ ἄλλοτε
ἄλλη διὰ τὴν τῶν παραγινομένων εἰς αὐτὸν μεταβολήν. καὶ εἴπερ αἱ δυνά-
μεις αἱ ἐν τῷ παντὶ, η̄ αἱ δαιμόνιαι η̄ αἱ θεῖαι, ἔχουσιν μέρη τοῦ κόσμου 50
περικείμενα ἔκυταις καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐν τῷ παντὶ γίνεται, η̄ δαι-
5 μονίων η̄ θεών λήξεων ἔχουσῶν τὰ διακληρωθέντα αὐτοῖς μόρια τοῦ
κόσμου, καὶ οὕτως ἀν μεστὰ πάντα εἴη τοῦ ἔχειν. ἔτι δὲ εἰ αἱ τῆς ζωῆς
τοῦ παντὸς μοῖραι ἔχουσιν μέρη τοῦ κόσμου περικείμενα καὶ ταῦτα οὐ
συμφυῇ πρὸς αὐτάς ἐστιν ἀλλ' ὡς ἔξωθεν | αὐταῖς ἐπίκτητα, καλὸν οὕτως 95^v Δ
εἰς τὸ ἔχειν τάττοιτο πάντα ταῦτα. καὶ εἰ τὸ κοινὸν ζῷον ἔχει μικρότερα
10 μέρη περὶ ἔκυτο καὶ μικρότερα ζῷα ἐν ἔκυτῷ περιελημμένα, καὶ κατὰ
τοῦτον ἀν τὸν τρόπον εἰς τὸ ἔχειν τάττοιτο πᾶσα η̄ τοιαύτη σύνταξις¹.
ταῦτα μὲν οὖν δὲ λάμβλιχος θεωρητικῶς δύντως καὶ νοερῶς ἐπεσκέψατο.

Τολμητέον δὲ ἐφιστάνειν τοῖς εἰρημένοις, ἐπειδὴ καὶ αὐτῷ φίλον μὴ
ἀπερισκέπτως ἐκδέχεσθαι τὰ λεγόμενα. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς χρείας τοῦ
15 ἔχειν εἰρημένα θαυμαστῶς δύπως καὶ ἀξίως τῆς τοῦ ἀνδρὸς μεγαλονοίας
εἰρήσθαί μοι δοκεῖ, πῶς δὲ τὰς προβαλλομένας ὑπὸ τῆς ψυχῆς ζωὰς καὶ
τὰς ἀπὸ τοῦ σώματος ἐνδιδομένας αὐτῇ δυνάμεις ἔχειν τὴν ψυχήν φησιν,
εἴπερ καὶ αὐτὸς ὅμοιογενὴ σώματα εἶναι τὰ ἔχόμενα καὶ περὶ σώματα τὰ
20 ἔχοντα κατὰ τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν; πῶς δὲ τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς δλῆς
φύσεως ἔχεσθαι φησιν ὑπὲρ αὐτῆς; οὐ γάρ ταῦτὸν η̄ τὸ κατ' αἰτίαν καὶ
τὸ ἔχον κατὰ τὸ τοῦ ἔχειν γένος. ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπορῶ, πῶς τὸν δλὸν 10
κόσμον τὸν κατὰ τὰς ζωὰς πάσας νοούμενον καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς
φύσεις, εἴτε σύμφυτα εἴη ταῦτα, μετέχειν αὐτῶν φησιν, εἴτε ἐπίκτητα, περι-
κρατεῖν αὐτῶν. καὶ γάρ ταῦτα πρῶτον μὲν κατὰ τὰς ζωὰς οὐδὲ δύναται
25 ἔχειν, εἴπερ ἀσώματοι αἱ ζωαί, σώματα δὲ η̄ τὰ ἔχόμενα· ἐπειτα εἰ μὲν
συμφυῇ η̄ μέρη ὅπωσδον τοῦ παντός, οὐκ ἀν εἴη ἔχόμενα, ὡς αὐτὸς
διετάττετο, εἰ δὲ γεννήματα, ἄλλος ὁ τῆς συνοχῆς τρόπος. καὶ τὰ ἐν τῇ
γῇ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ζῷα, εἴτε ὡς μέρη θεωροῦτο τῆς 15
δλῆς γῆς εἴτε ὡς γεννήματα, οὐκ ἀν ἔχεσθαι λέγοιτο ὑπὲρ αὐτῆς. πῶς
30 δὲ καὶ οὐδρανὸς τὰς ἐν ἔκυτῷ σφαιραῖς ἔχει, εἰ μὴ ὡς μέρη; συμφυεῖς
γάρ αὗται καὶ οὖν ἐπίκτητοι. πῶς δὲ τὸ κοινὸν ζῷον μικρότερα [τὰ] ζῷα
ἐν ἔκυτῷ περιειληφεν, εἰ μὴ ὡς μέρη η̄ ὡς γεννήματα; ταῦτα μὲν οὖν
ἄν τις ἐπιστήσοι καὶ ἄλλα τοιαῦτα προχειρώσ. δυνατὸν δὲ οἷμαι λέγειν
διτὶ ἐπίκτητον μὲν εἶναι δεῖ καὶ κεχωρισμένον τῆς οὐσίας τὸ ἔχόμενον, οὐδὲ
35 πάντως δὲ σῶμα, ἀλλὰ σωματοειδές· καὶ γάρ καὶ Ἀρχύτας οὐ σῶμα εἰπεν,
ἀλλὰ σωματῶδες, διότι τοῦτό ἐστιν τὸ ἐπίκτητον καὶ κεχωρισμένον· τὰ
γάρ ἀσώματα τελέως συμφύεται. καὶ η̄ ζωὴ οὖν η̄ σωματοειδῆς, κεχω-

2 αἱ οἱ. K 3 αἱ ante θεῖαι οἱ. A 6 οὐτῷ J¹, σ supra Ja μεστὰ Par.
p. 71,22 H.: μετὰ JLKAν πάντων ν 8 αὐταῖς] αὐτῆς ν 13 δὲ om. K
15 δύντως Kv 20, 21 τὸ ἔχειν κατ' αἱ. κ. τὸ ἔχειν Par. 21 τὸ ante τοῦ om. A
τὸ δλὸν A 23 αὐτὸν φησιν K: φησιν αὐτῶν A 26 ὡς αὐτὸς] ωσάντως A
27 τὰ om. K 31 μικρότερα ν, Par. (cf. l. 10): μικρότερα τὰ JLKA: possit τὰ μικρό-
τερα 34 δεῖ ex δὴ corr. A 35 alt. καὶ supra A¹ Ἀρχύτας] fr. 45 H., cf.
p. 365,26 37 σωματειδῆς K

μισμένη τῆς ψυχικῆς οὐσίας καὶ ἐπίκτητος αὐτῇ γενομένη οὖτως ὡς μὴ 95v
ἀλλοιούν αὐτὴν μηδὲ ἐν τι σὸν αὐτῇ ποιεῖν, ἔχεσθαι δὲν ὑπ' αὐτῆς λέγοιτο·
εἰ μέντοι ἀλλοιωτική τις ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ ἡ ποιητικὴ τῆς ὅλης οὐσίας οὐκ
δὲν ἔχεσθαι λέγοιτο. τὰ δὲ μέρη τῶν ὅλων καὶ τὰ γεννήματα οὐκ δὲν
5 ἔχοιτο, ὡς δὲ ἐπίκτητα καὶ κεχωρισμένα καὶ προσηρτημένα τῷ ὅλῳ ἔχε- 25
σθαι δὲν λέγοιτο καὶ αὐτὰ δικαίως· οὔτε γάρ τὰ μέρη ἐκείνων οὖτως ἀτό-
μως συμπέφυκεν ὡς ἐφ' ἡμῖν οὔτε τὰ γεννήματα ἀπέσπασται οὖτως ὡς
τὰ ήττερα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἐπὶ πλέον ζητητέον.

1 αὐτῇ Λ γενομένη b 3 εἰ] ἡ Hayduck ἡ post καὶ JLΔ: οὐ Kv:
ἡ Hayduck: fort. εἰ 7 ἡμῖν ν

Συμπληρωθέντος δὲ τοῦ περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν λόγου ὁ Ἀρχύτας 95^v
 προστίθησιν ὅτι ἡ τῶν ἀλλων κατηγοριῶν ὑπόστασις πλὴν τῆς οὐσίας περὶ³⁰
 τὸ ἄτομον θεωρεῖται καὶ αἰσθητὸν καὶ οὐ περὶ τὸ καθόλου καὶ νοητόν·
 γράφει δὲ οὕτως· “ἐπεὶ δὲ τέλος ἔχοντι τὰ σημαίνοντα καὶ τὰ σημαινό-³⁵
 μενα, οἷς ποτε γρεόμενος ἄνθρωπος ἐκπληροῦ τὸ τέλεον τῶν λόγων σύσταμα,
 ποτιδιαρίσθω ποτὶ γε τοῖς εἰργμένοις, ὅτι τὰν ἐφαρμογὴν τούτων πάντων
 οὐκ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ ὁ τὶς ἄνθρωπος ἐπιδέχεται. καὶ γάρ ποιὸν
 ἀνάγκα καὶ πάλιν ποσὸν καὶ ποτὶ τί πως ἔχειν τὸν τινὰ ἄνθρωπον, ἕπι δὲ
 ποιὲν καὶ πάσχειν καὶ κεῖσθαι καὶ ἔχειν καὶ ἐν τόπῳ ημεν καὶ ποκά.
 10 αὐτὸς δὲ ὁ ἄνθρωπος, δε τὰν πράταν ἐπιδέχεται σημασίαν, λέγω δὲ τὸ
 τί ἔστιν κατὰ τὰν ἰδέαν, οὗτε ποιός τίς ἔστιν οὗτε παλίκος οὗτε ποτὲ γεροντι-³⁵
 κῶς ἔχων, οὐδὲ μάλι ποιέων τι ἡ πάσχων τι οὐδὲ κείμενος οὐδὲ ἔχων τι
 οὐδὲ ἐν τόπῳ καὶ ποκὰ ὑπάρχων· πάντα γάρ ταῦτα φυσικᾶς οὐσίας καὶ
 σωματικᾶς συμβάματά ἔντι, ἀλλ’ οὐ νοετᾶς καὶ ἀκινήτω καὶ προσέτι γε
 15 ἀμερέος”. εἴται διλύγα περὶ συνθέσεως εἰπών τῶν ἀπλῶν φωνῶν, ἀπερὶ ὁ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ ἔρμηνείας βιβλίῳ κατέταξεν, ἐπὶ τέλει δὲ τὴν
 εἰς δέκα διαιρέσιν τῶν γενῶν ὡς οἰκείαν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τῇ ἐπιστήμῃ

1 τοῦ] τῶ A	Ἀρχύτας] fr. 46 H.	2 ἀπόστασις Kv	3 ἄτομον] αὐτό-
ματον Kv	4 γράφει δὲ οὕτως supra A ¹	alt. δὲ om. K	τελέως L
ἔχοντι, ουσι supra J ¹ A ¹ L ¹ : ἔχουσι Kv	5 χρώμενος Kv	ante ἄνθρωπος littera	
erasa J	σύσταμα JL, ἦ suprad J ¹ : σύστημα K: σύνταγμα Av, γρ Ja	6 ποτὶ	
(supra πρὸς) διωρίσθω L: ποτιδιαρίσθω, supra προσ J ¹ : ποτιδιορίσθω Av: ποτὶ διορίσθω Kb	ποτὶ, supra προς J ¹ L ¹ : ἐφαρμογὴν, supra ἦ J ¹	8 ἀνάγκα JLKv, supra η J ¹ L ¹ :	
ποτὶ ποκά A	καὶ ante πάλιν om. A ποσὸν ἥμεν?	ποτὶ τί πως v: ποῦ τι πος A:	
πρός τι πως JLK	τὸν supra J ¹ post ἄνθρωπον add. καὶ ποῦ v	9 ποιὲν,	
supra εἰ J ¹	ἡμεν LKv, supra εἰναι L: ἡμεν, supra εἰναι J: εἰ ἡμεν A	ποκά,	
supra τε J ¹ : ποκάτε L	10 αὐτὸς Av: αὐτὸ JLK	πράταν A: πρώταν JLKv	
11 ἔστιν] ἔντι v	τὰν Av: τὴν JLK	ποιός τις JL: ποι τις K: ποιότης Av,	
γρ JaL ¹	ἔντι v	12 ἔχον A μάλι μλαν A	ποιέοντι ἡ πάσχοντι
οὐδὲ A	13 φυσικὰ A	14 σωματικὰ A	συμβάμματα J
οὐ νοετᾶς (η supra) JL, ex σοῦ δύ τᾶς ut vid. corr. J ¹ : οὐ νοητᾶς A		καὶ ἀκινήτω	
om. A	ἀκινήτω, οὐ supra L ¹	γε Av: om. JLK	15 ἀμερέος scripsi
ἀκινήτω, οὐ supra L ¹	γε Av: om. JLK	coll. p. 392,9 f. 103 ^v 6: ἀμερές JA: ἀμερεῦς L, sed εὗς in ras. L ³ , qui in marg. adnotavit	
σημειώσας διωρικῶς ἀμερεῦς (corr. ex ἀμερές) ἀντὶ τοῦ ἀμεροῦς: ἀμεροῦς Kv	17 οἰκείων A	τῆς τῆς K	16 Περὶ
ἐρμηνείας] 1 p. 16 ^a 12	17 οἰκείων A	τῆς τῆς K	

ώρισμέναις οὐσίαις καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀριθμῷ καὶ τῷ παντὶ ἀριθμῷ ἀπο- 95
δείκνυσιν.

‘Ο μέντοι Ἀριστοτέλης μετὰ τὰς κατηγορίας ἔκειται τὰ οἰκεῖα Ζ
ἔχοντα πρὸς αὐτάς, ὡς αὐτίκα μάλα εἰσόμεθα· ἔστιν δὲ ταῦτα περὶ ἀντικει-
5 μένων εἰπεῖν καὶ περὶ προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ περὶ τοῦ ἄμα καὶ περὶ
τῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως καὶ περὶ τῆς τοῦ ἔχειν ὅμων μίας. ἀλλὰ κοινῶς
πρῶτον περὶ αὐτῶν ζητητέων, τί δῆποτε ἐπὶ τῷ τέλει τῶν Κατηγοριῶν
ταῦτα πρόσκειται καὶ τίνα χρείαν παρεχόμενα. τινὲς μὲν γάρ, ὃν καὶ
10 Ἀνδρόνικός ἔστιν, παρὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ βιβλίου προσκεῖσθαι φασιν ὑπὸ 45
τοῦ τίνος ταῦτα τοῦ τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίουν. Πρὸ τῶν τόπων ἐπιγράφαντος,
οὐκ ἐννοοῦντες οὗτοι, πόσην χρείαν οὐ τῇ τοπικῇ πραγματείᾳ μόνον ἀλλὰ
καὶ τῷ περὶ τῶν κατηγοριῶν λόγῳ εἰσάγει τὰ εἰρημένα. ἄλλοις δὲ καὶ
Πορφύρῳ ἀρέσκει πρὸς σαφήνειαν συντελεῖν τὰ θεωρήματα ταῦτα, διότι
15 τῶν ἐν ταῖς κατηγορίαις μνήμης τυχόντων διορμάτων, δσα μὲν οὐκ ἦν
15 κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας προειλημμένα, ταῦτα ἐν ἀρχῇ προῦλαβεν ὁ Ἀρι- 50
στοτέλης καὶ διήρθρωσεν, ὥσπερ τὸν περὶ τῶν ὅμων μίων καὶ συνανύμων
λόγουν, δσα δὲ ἦν μὲν ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις προειλημμένα, διαρθρώσεως
δὲ πλείστος ἐδεῖτο. τούτων τὸ συγκεχυμένον τῆς προλήψεως μετὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν διήρθρωσεν πρὸς τὸ μὴ διακόπτειν τὸ τοῦ λόγου συνεχὲς μεταξὺ
20 τὴν τούτων διάρθρωσιν παρεμβάλλοντα. οἱ δὲ ταῦτα λέγοντες λέγουσιν μέν
τι, οὐ μέντοι γε τῆς δλης αἰτίας περικρατοῦσιν. πολὺ γάρ πρὸ τούτων, 96: A
ῶς φησιν Ἰάμβλιχος, τὴν ἐπίκρισιν περιέχει ταῦτα πάντων οἰς ἐχρήσατο,
τουτέστιν τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν λοιπῶν. ἐπεὶ γάρ χρήσιμα ταῦτα
25 ἦν εἰς τὴν τῶν κατηγοριῶν εὑρεσίν τε καὶ βεβαίωσιν, ταῦτα δὲ οὐκ ἦν
διάρθρωσιν μὴ τοὺς ἀκριβεῖς περὶ αὐτῶν λόγους διαρθρώσαντα, προσ-
έθηκεν ἐπὶ τέλει καὶ τούτους. καὶ οὐκ ἀδιατάκτως ἀλλὰ διατεταγμένως 5
αὐτοὺς ἐξέθετο. ἐπεὶ γάρ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς οὐσίας λόγῳ καὶ ἐν ταῖς
ἄλλαις κατηγορίαις ἐζήτησεν, εἰ ἐπιδέχονται τὸ ἐναντίον, ἐν δὲ τοῖς περὶ
τοῦ πρὸς τι, εἰ τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον ἡ ἀντίκειται μᾶλλον, μηγ-
30 μονεύσας δὲ τούτων τίνι διασέρει τὰ ἐναντία τῶν ἀντικειμένων οὐ παρέ-
στησεν, ἀκολούθως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηγοριῶν τὸν περὶ τῶν
ἀντικειμένων λόγον ποιεῖται ἔνεκα τῆς ἐπικρίσεως τοῦ κοινῶς συνυπάρ-
χοντος ἡ μὴ ὑπάρχοντος πάσαις ταῖς κατηγορίαις. πάλιν δὲ μετὰ τὴν 10
οὐσίαν καὶ τὸ ποσὸν τὴν τοῦ πρὸς τι φύσιν ὑποδεικνύς ἀπέδειξεν δτι τὰ

1 ώρισμέναις, ὡς ex ὁ corr. J ¹	τῷ παντὶ ἀριθμῷ] cf. Iambl. in Nicom. p. 118,13
Pist. 3 τὰ] οἰκ. Λ	5 παρὰ ante προτέρου et ante τοῦ Κ καὶ ὑστέρου
om. Κ 7 τῶι supra J ¹	8 post ὃν lac. 2 litt., deinde τῷ τέλει τῶν κατηγοριῶν
ταῦτα πρόσκειται add. Λ	8. 9 κανδρόνικος Λ 9 φησιν Κ 10 τοῦ τὸ] τοῦτο Κν
11 οὐ τῇ(t) JKΑ, in marg. b: ἐν τῇ 1ν	12 ἄλλοις, οι in ras. J 13 πορφύρῳ
ex πορφύριος corr. L ³	18 τοῦτο τῷ Λ 21 γε om. Α 23 χρῆμα Κ
26 οὐ διατάκτως Α	28 ἐζήτησεν] 5 p. 3b24. 6 p. 5b11. 7 p. 6b15. 8 p. 10b12.
9 p. 11b1	28. 29 ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πρὸς τι] immo 6 p. 5b14 31 τὸν
ε corr. L ¹	32. 33 συνυπάρχοντος ἡ μὴ in marg. Ja 34 τοῦ om. Κ
ἀποδεικνύς 1ν	ἀπέδειξεν] 7 p. 7b15

μέν ἐστιν αὐτῶν ἄμα τῇ φύσει, τὰ δὲ πρότερα, ὡς πρὸς ἄλλα ὕστερα ὅντα, 96^v ὥσπερ τὸ ἐπιστητὸν καὶ αἰσθῆτὸν ἐπιστήμης πρότερα καὶ αἰσθήσεως· ἀναγκαῖον οὖν μετὰ τὰ ἀντικείμενα τὴν τοῦ ἄμα καὶ τὴν τοῦ προτέρου καὶ ὑστερού φύσιν ὑποδεῖξαι. ἐπειδὴ δὲ ἐφεξῆς περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν 5 ἀνεδίδαξεν, περιέχουσι δὲ αἱ κατηγορίαι αὗται κινήσεις, ἀναγκαῖος εἰς τὴν ἐπίκρισιν τούτων τὰ εἴδη τῆς κινήσεως παραδέδωκεν καὶ τὴν τάξιν τρίτην 15 ἀπέδωκεν αὐτοῖς, ὥσπερ εἶχον καὶ αἱ κατηγορίαι τὴν τάξιν. τελευταῖον δὲ περὶ τῆς τοῦ ἔχειν ὅμωνυμίας διεστείλατο, διτὶ καὶ τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας τελευταῖας ἐμνημόνευσεν· ἀναγκαῖον οὖν εἰς τὴν ἐπίκρισιν ταύτης 10 τὸ πλῆθος τῶν πολλαχῶν λειτομένων χωρὶς ἀφορίσαι, ἵνα μηδὲν ὑπ’ αὐτῶν ἐπιταραττώμεθα. ὥστε ἀναγκαία γέγονεν αὐτῷ ἡ τούτων τῶν θεωρημάτων παράληψις, καὶ ἡ τάξις αὐτῶν ἐπομένως διετάχθη τῇ τάξει τῶν κατηγοριῶν. ἔστιν δὲ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν χρήσιμα ταῦτα, καὶ ἀξιον τοῦτο 20 τῆς τῶν ἀρχαίων δυνάμεως, τὸ τοῖς αὐτοῖς ὀφελίμως ἐπὶ πολλὰ χρῆσθαι. 25 ἀλλὰ ταῦτα μὲν κοινῶς εἰρήσθω.

Περὶ τῶν ἀντικειμένων.

96^v

Περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων ἀρεξάμενος ζητεῖ ὁ Ἰάμβλιχος, πόθεν αὐτὰ πρώτως ἐνοήσαμεν. ἅρα τὰ ἀναιρετικὰ ἀλλήλων κατανοήσαντες ζῆσα καὶ φυτὰ οὕτως τὴν ἀντίθεσιν αὐτῶν διεστησάμεθα ἢ τὰ μὴ συνυπάρχοντα 40 20 πράγματά, καὶ δοσον οὐ συνυπάρχει, μαχόμενα ὑπελάβομεν; ἀλλ’ οὔτε Ζ ἀναίρεσις οὔτε ἀνυπαρκεῖα τινῶν εἰσάγει τὴν ἀντίθεσιν· καὶ γάρ καὶ συνυπάρχουσιν ἐν τισιν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρός τι θεωρεῖται τὰ ἀντικείμενα. οὐ μέντοι οὐδὲ γένος τι κοινόν ἔστι τὸ τῶν ἀντικειμένων, ὡς δοκεῖ τισιν τῶν Περιπατητικῶν, ἀλλὰ φωνὴν μίαν κοινὴν τὴν τῶν ἀντικειμένων λαβῶν ὁ 25 Ἀριστοτέλης οὐ κατὰ μαχομένων καὶ ἀσυντροχάστων μόνον τὴν ὅμωνυμά· ἔταξεν, ἀλλὰ καὶ κατά τινων συνυπαρχόντων μὲν ἀντιθέτως δὲ ἀλλήλοις συνυπαρχόντων, ὥσπερ τὰ πρός τι. διταν γάρ ημισυ πρός διπλάσιον λέγωμεν, μαχητικὴ μὲν σχέσις οὐδεμίᾳ ἔστιν, ὑποτρέχει δέ τις κανὸν μὴ ἐναντίωσις ἀλλ’ ἀντιθέσεως πάντως διαφορὰ κατά τινα ἰδιότροπον ἀντίθεσιν. διὸ οὐδὲ 30 νῦν γένος ὑπάγεται πρὸς τὰ ἄλλα τὰ τριχῶς ἀντικείμενα. ἀλλ’ οὐδὲ τὰ μὲν πρός τι ὅμωνυμα, τὰ δὲ ἄλλα τὰ τρία νῦν γένος τὸ τῆς ἀνυπαρκείας καὶ μάχης τάττεται· οὐδὲν γάρ ἔχει κοινὸν γένος πρὸς ἄλληλα, 50 ἀλλ’ ὅμωνυμως ἀντικείται τὰ κοινῶς ἀντικεῖσθαι λεγόμενα. διὸ καὶ Ἀριστο-

2 πρότερα, πρὸ in ras. J: ὕστερα A 4 ἐπεὶ ν 5 ἀνεδίδαξεν] 9 p. 11 b 1.

6 δέδωκε, sed παρα supra A¹ 8 alt. τοῦ om. K 9 ἐμνημόνευσεν] 9 p. 11 b 1111 ἐπιταραττόμεθα A 14 οἵς in τοῖς et αὐτοῖς e corr. A¹ 16 περὶ τῶν ἀντικειμένων JL in marg., lōīōs add. L³: om. K et A, qui p. 379,1 ante συμπληρωθέντος in marg. habet περὶ ἀντικειμένων 21 ἐπεισάγει A alt. καὶ om. Kv 22 τοῖς] τῷ A 23 γένος ex γέ τινός corr. J 25 μόνων ν 26 καὶ supra Ja 28 οὐδὲ μιᾶς A 29 ἀλλ’ A ἀλλ’ ἀντιθέτως K 31 τὰ post ἄλλα om. Av post τρία add. γένη ν 32 γάρ Lv: δὲ JK: δ’ A 33 post καὶ add. δ’ A

τέλης περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων, φησί, ποσαχῶς εἴωθεν ἀντιτίθε-
σθαι τὸ γάρ ποσαχῶς εἴωθεν ἀντιτίθεσθαι τοῦ ὄμωνύμου. τινὲς δὲ τῶν
Περιπατητικῶν γένος ἔφασκον εἶναι τὸ ἀντικείμενον, “διότι κοινὸς ὅρος ἀποδί-
δοται τῶν ἀντικειμένων | τοιοῦτος· ἀντικείμενα λέγεται δσα περὶ τὸ αὐτὸ ἄμα 97· Λ
5 καὶ κοινῶς σημαινόμενον τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἔξωθεν ἔξετα-
ζόμενα συνυπάρχει οὐ δύναται”. τοῦτο δὲ τοῖς τέτρασιν εἰδεσι τῆς ἀντιθέσεως
ὑπάρχει· ἐπὶ τε γάρ τῶν ἐναντίων ἀδύνατον τὰ αὐτὰ ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ
ἡ αὐτὸ λευκὸν εἶναι καὶ μέλαν, καὶ κατὰ τὰ πρός τι δὲ ἀνύπαρκτά ἐστιν τὰ
ἀντικείμενα πρὸς τὸ αὐτὸ ἔξεταζόμενα· οὐ γάρ οἶόν τε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ αὐτὸ
10 μείζον ἄμα εἶναι καὶ ἔλαττον οὐδὲ τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ ἄμα δεσπότην
εἶναι καὶ δύολον· ἀλλ’ οὐδὲ τὰ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν περὶ τὸ αὐτὸ ἄμα
συνυπάρχει· οὐ γάρ οἶόν τε κατὰ τὸν αὐτὸν δρψαλμὸν ὅψιν ἔχειν καὶ
τυφλότητα· ἀλλὰ καὶ ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἀσυνύπαρκτος· εἰ γάρ ἀληθὲς
τὸ ‘ἥμερα ἐστίν’, ψεῦδος τὸ ‘ἥμερα οὐκ ἐστίν’. εἰ οὖν πᾶσιν τοῖς εἰδεσιν
15 ἐφαρμόζει ὁ τῶν ἀντικειμένων λόγος, οὐ φωνῆς εἰς σημαινόμενα ἀλλὰ γένους
εἰς εἶδη ἐστίν ἡ διαιρεσις, εἰπερ οὐχ ὄμωνύμως ἀλλὰ συνωνύμως κατη- 10
γορεῖται τὸ ἀντικείμενον”. πρὸς δὴ ταῦτα ὁ Ἰάμβλιχός φησιν ὡς “εἰ μὴ
ὅμωνυμος ἦν ὁ ὅρος, ἦν ἀν τῷ ὄντι κοινὸς λόγος καὶ κοινὸν γένος πάντων
τῶν ἀντικειμένων· ἐπεὶ δὲ τὸ μὴ δύνασθαι περὶ τὸ αὐτὸ συνυπάρχειν καὶ
20 πρὸς τὸ αὐτὸ ἀλλως μὲν, φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος, θεωρεῖται ἐν τοῖς πρός τι,
ἄλλως δὲ ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει καὶ ἀλλως ἐν τοῖς λοιποῖς τῶν ἀντι-
κειμένων, ἀληθεύει ὁ ἐξ ἀρχῆς λόγος, τὸ ὄμωνυμα εἶναι τὰ ἀντικείμενα. 15
διό, φησίν, καὶ ἡμαρτεν Νικόστρατος ὡς πρὸς ἐν γένος αὐτῶν τὴν ἀντιλόγιαν
ποιούμενος”. ὁ μέντοι Πορφύριος γένος μᾶλλον καὶ αὐτὸς τίθεται, καὶ ἐγὼ
25 ταῦτη μᾶλλον ἡέπω οὐδὲ λόγου ἀκούσας πιμανοῦ τίνος τὴν ὄμωνυμίαν
κυροῦντος οὔτε αὐτὸς ἐννοῶν, πλὴν τοῦ Ἀριστοτέλη εἰπεῖν· περὶ δὲ τῶν
ἀντικειμένων ποσαχῶς εἴωθεν ἀντιτίθεσθαι. καίτοι τὸ ποσαχῶς
καὶ εἰ γένος ἦν, δυνατὸν εἰπεῖν· εἴτε γάρ τρία εἴτε τέτταρα εἰχεν εἰδῆ,
τριγῶς ἡ τετραχῶς ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ἀντικεῖσθαι, διπερ ἐστὶν ποσαχῶς. 20
30 οὐ γάρ τὸ πολλαχῶς εὐθὺς τὴν ὄμωνυμον δηλοῖ φωνήν, ἀλλὰ τὸ πολλαχῶς Β
μόνον λέγεσθαι, μὴ μέντοι εἶναι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν κοινῶς περὶ τῶν ἀντι-
κειμένων εἰρήσθω, λοιπὸν δὲ τὴν λέξιν τοῦ Ἀριστοτέλους προληπτέον καὶ
ποιητέον αὐτῆς τὴν ἐκήγησιν.

1. 2 ἀντικεῖσθαι Arist., cf. l. 27 et p. 382,1 5 σημαινόμενον, μενον in ras. J 6 τῆς
ἀντιθέσεως εἰδεσι Α 7 *{οὐχ}* ὑπάρχει Brandis: at τοῦτο est τὸ μὴ δύνασθαι συνυπάρχει
τῶν ἐναντίων bis Α 8 τὰ αὐτὰ] malim τὸ αὐτὸ 10 alt. ἄμα supra Α¹
13 τῆς ἀποφάσεως Kv 15 εἰς scripsi: εἰστι JKΛ: ἐστι Lv: ἐστι εἰς b 16 post
ἀλλὰ add. καὶ v 18 δ om. Α 19 ἐπεὶ δὲ Kv: ἐπειδὴn JLΛ 20 πρὸς, ρὸς in ras. J: περὶ Α δ om. ΚΛ
κάν corr. J: κάν Α 20 πρὸς, ρὸς in ras. J: περὶ Α δ om. ΚΛ
22 pro ἀληθεύει ras. I vel 2 litt. J: om. ΙΑ: ὥστε suppl. L³ 25 ταῦτην Α
λόγον Α 26 ἀριστοτέληn JLΛ, -η in ras. J: ἀριστοτέλους Kv 28 post εἰ add.
τὸ v alt. εἴτε] ἡ Α εἰχεν in marg. J 29 ἦν om. v 30 πολλαχῶς]
ποσαχῶς v εὐθὺς om. Α δηλοῖ τὴν ὄμωνυμον Α 31 post εἰναι add.
ὄμωνυμα b 32 προσληπτέον ν

p. 11^b 16 Περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων ποσαχῶς εἴωθεν ἀντιτίθεσθαι.^{97r}
ἔως τοῦ ὕστερος διαφέρουσιν αὗται αἱ ἀντιθέσεις ἀλλήλων.

"Ωσπέρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὴν διαίρεσιν πρώτην διὰ παραδειγμάτων παραδοὺς τότε τὸν ἔκαστον λόγον ἀποδέδωκεν, οὕτως καὶ ἐνταῦθα τὴν διαίρεσιν τῶν ἀντικειμένων τετραχῆ γενομένην παραδοὺς καὶ διὰ τῶν παραδειγμάτων τὰς διαφορὰς αὐτῶν ὑποδεῖξας γνωρίμως τοῖς ἀκούουσιν, οὕτως ἔκαστον τὸν λόγον ἐπιφέρει καὶ δρισμοῖς αὐτὰ περιλαμβάνει, φαίνεται δὲ καὶ τὰ περὶ ἀντικειμένων Ἀριστοτέλης ἐκ τοῦ Ἀρχυτείου βιβλίου μεταλαβὼν τοῦ 30
Περὶ ἀντικειμένων ἐπιγεγραμμένου, ὅπερ ἔκεινος οὐδὲ συνέταξεν τῷ περὶ 10 γενῶν λόγῳ, ἀλλ᾽ ἴδιας πραγματείας ἡξίωσεν. καὶ γάρ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν Ἀρχύτας οὕτωσι παραδίδωσιν· "καὶ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις λέγεται τὰ μὲν (ὧς) ἐναντία, οἷον ἀγαθὸν κακῷ καὶ δυριὲς κάμυνοντι καὶ ἀληθὲς ψευδεῖ· τὰ δὲ ὡς ἔξις στερήσει, οἷον ζωὴ θανάτῳ καὶ δρασις τυφλότατι καὶ ἐπιστάμα λάθῃ· τὰ δὲ ὡς πρός τι πως ἔχοντα, οἷον διπλάσιον 15 ἡμίσει, ἄρχον ἀρχομένῳ καὶ δεσπόζον δεσποζομένῳ· τὰ δὲ ὡς κατάφασις ἀποφάσει, οἷον τὸ ἄνθρωπον ἡμεν τῷ μὴ ἡμεν καὶ τὸ σπουδαῖον ἡμεν τῷ μὴ ἡμεν".

Πρώτην δὲ Ἀριστοτέλης ὥρισατο τῶν ἄλλων τὴν κατὰ τὸ πρός τι ἀντιθέσιν, διότι οἷμαι ἴδιον ἔχει τι αὐτῇ παρὰ τὰς ἄλλας, τὸ συνυπάρχειν ἀλλήλοις τὰ οὕτως ἀντικείμενά. Ἀρχύτας δὲ τρίτα τέθεικεν τὰ πρός τι Γ 20 ως κατὰ σχέσιν ὑφεστῶτα, καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ πρός τι ἀντιθέσεως τάδε γέγραψεν· "τὰ δὲ πρός τι ἀμα ἀνάγκη γίνεσθαι καὶ φύείρεσθαι. ἀδύνατον 40 γάρ διπλάσιον μὲν ἡμεν, ἡμίσεον δὲ μὴ ἡ ἡμίσεον μὲν ἡμεν, διπλάσιον δὲ μὴ καὶ αἴκα τι γίνεται διπλάσιον, ἀμα καὶ ἡμίσεον γίνεται, καὶ αἴκα τι φύείρεται διπλάσιον, ἀμα καὶ ἡμίσεον φύείρεται". δρίζεται δὲ αὐτὴν 25 Ἀριστοτέλης τῷ κοινοτέρῳ τῶν πρός τι δρισμῷ τῷ λέγοντι "ὅσα αὐτὰ ἀπερ ἐστὶν ἔτέρων, τῶν ἀντικειμένων, εἰναι λέγεται ἡ ὄπωσοῦ ἄλλως πρὸς ἔτερον". δεῖ γάρ καὶ ταύτης τῆς προσθήκης διὰ τὰς διαφόρους τῶν πρός 45 τι ἀποδόσεις, ὡς ἐν ἔκεινοις εἴρηται. καὶ μάλα εἰκότως πρὸς γάρ τὴν ἀντιθέσιν ἐξαρκεῖ καὶ οὗτος ὁ ὄρισμός συνεισάγει γάρ καὶ ποιεῖ ἀντικατη- 30 γορεῖσθαι ἀλλήλων σαφῶς, καὶ οὐδεμιᾶς ἀλλῆς ἀκριβείας πρὸς τοῦτο δεῖται. ἀμα δὲ καὶ δι τὰ πρός τι οὐκ ἀντίκειται ὅμοιως τοῖς ἄλλοις ἀντικειμένοις,

1 ἀντικεῖσθαι Arist., cf. p. 381, 1. 27	3 πρῶτον Lv	3. 4 παραδίδοὺς K				
4 ἀπέδωκεν Lv	5 τετραχῶς Lv	8 μεταβαλὼν A	9 ἀντιγεγραμ-
μένου A	11 Ἀρχύτας] fr. 47 H.	12 ἀλλάλοις v	ώς addidi e f. 103 ^r 45
οἶον] οὐδὲν. ut vid. A	13 ψευδεῖ JKv, cf. f. 103 ^v 7	έξεις v	ζωὴ			
in ζωὴ mut. A: ζωὰ v	14 τυφλότατι JLv, η supra J: τυφλότητι KA					
A: ἐπιστῆμα K	15 ως om. K	16 ἡμεν] εἰ ἡμεν quater A	ἐπι-
στάματι J: ἐπιστῆμα K			
τὸ μὴ utrobique A	supra alt. ἡμεν (sic) εἰναι J	post alt. ἡμεν add. ἄν-
θρωπον Kv	τοῦ alt. ἡμεν add. ἄν-			
18 ἔχειν, sed corr. K	19 δὲ in ras. A	θρωπον Kv	θρωπον Kv			
20 τὸ A (cf. l. 17): τὰ Kv: τῆς JL	21 γέγραψεν] fr. 48 H.	τρία Kv	τρία Kv			
η J ¹ : ἀνάγκη KA	22 ἡμεν] εἰναι A utrobique	post μὴ add. ἡμεν Kv	post μὴ add. ἡμεν Kv			
23 αἴκα τι Kv: αἴ κα τι, supra εαν J ¹ : αἴ κατι L, κατί corr. ex κατά τι, supra ἔαν L ¹ :	24 post αὐτὴν add. ὁ v					
αἰκατι A	γένεται (pr. loco) A					
25 κοινοτέρω, ω e corr. L	28 ἀποδόσεις om. L	εἰρηται] 7 p. 6 ^b 6				

τούτῳ χρώμενος τῷ λόγῳ δεῖξει· πᾶσιν γάρ τοῖς πρός τι τὸ πρὸς ἄλληλα λέγεται οὐ πάρχει. ἀλλὰ πῶς ἀντικείμενα τὰ πρός τι, εἰ ἄμα ἐστὶν καὶ συνυπάρχει ἄλληλοις καὶ ἀντιστρέφει πρὸς ἄλληλα; ἀναιρετικὰ γάρ ἄλληλων 50 εἶναι δοκεῖ τὰ ἀντικείμενα. ἢ οὐ τὸ ἀναιρετικὸν ἔστι τῶν ἀντικει-
5 μένων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι περὶ τὸ αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ αὐτό, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν πρός τι ὑπάρχει· οὐδὲ γάρ ταῦτα περὶ τὸ αὐτὸν συνυφέστηκεν.

Τὸ δὲ αὐτὰ ἀπερ ἐστὶν ἑτέρων τῶν ἀντικειμένων λέγεσθαι ἢ
6 πωσοῦν ἄλλως πρὸς αὐτὰ δύναται | μὴ διὰ τὰς πτώσεις μόνον 97^{νΔ}
εἰρῆσθαι, πρὸς ἃς ἀποδίδοται ἔκαστον τῶν πρός τι, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὰ
10 τὰ λαμβανόμενα, ὃν ἡ ἀπόδοσις γίνεται. οὐ γάρ πάντα οὕτως λέγεται ὡς
τοῦτο ὃ ἐστιν πρὸς ἄλλο λέγεσθαι, ὥσπερ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἥμισυ καὶ
ἡ ἐπιστήμη· ἔκαστον γάρ τούτων τοῦτο ὃ ἐστιν πρὸς ἄλλο λέγεται, καθ'
15 ἦν ἀν πτῶσιν ἡ ἀπόδοσις ἐκείνου γένοιτο, κανὸν μὴ κατὰ πτῶσιν δὲ γένοιτο
ἡ ἀπόδοσις, ὥσπερ τὸ μέγα καὶ μικρὸν ἀντικείμενα κατὰ τὸ πρός τι ἄλλη· 5
15 λοις οὐ κατὰ πτῶσιν ἀποδίδοται οὐδὲ ἐστὶν τοῦ ἑτέρου τὸ ἑτερον, ἀλλὰ
μόνον πρὸς τὸ ἑτερον λέγεται, οὐδὲ τὸ ἐπιστητὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ
νοητὸν ὅμοιος οὐδὲ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἐκείνων ἐστὶν τῶν πρὸς ἃ λέγε-
ται· τὸ γάρ ἐπιστητὸν οὐκ αὐτὸν ἄλλου ἐστίν, ἀλλ' αὐτοῦ ἄλλο· πρὸς γάρ
τὴν ἐπιστήμην λέγεται οὐχ ὅτι ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης. ἀλλ' ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν
20 ἡ ἐπιστήμη· τὴν δὲ αἵτιαν τούτου γέγραψεν Ἀρχύτας ἐν οἷς τὰς διαφορὰς
τῶν κατὰ τὰ πρός τι ἀντικειμένων παραδίδωσιν, καὶ κάλλιον διῆγη ἐκείνην 10
παραγράψαι τὴν λέξιν· “τῶν δὲ πρός τι τὰ μὲν ἀντιστρέφει ἄλλάλοις ἐξ
ἔκατέρων, ὡς τὸ μέζον καὶ τὸ μεῖον καὶ τὸ ἀδελφὸν καὶ τὸ δμοιον· τὰ
δὲ ἔχει μὲν ἀντιστροφάν, οὐ μάλιστα τὸ μερῶν γε τῶν μερῶν· ἀ μὲν γάρ
25 ἐπιστάματα λέγεται τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀ αἰσθασις τῶν αἰσθατῶν, οὐ μάλιστα
παλιν τὸ ἐπιστατὸν τὰς ἐπιστάματας καὶ τὸ αἰσθητὸν τὰς αἰσθάσιος· τὸ δὲ
αἴτιον, διτι τὸ μὲν κρινόμενον ἄνευ τοῦ κρίνοντος δυνατὸν ἥμεν, οἷον τὸ
αἰσθητὸν ἄνευ αἰσθάσιος καὶ τὸ ἐπιστατὸν ἄνευ ἐπιστάματας, τὸ δὲ κρίνον 15
ἄνευ τῶν κρινομένων δύνατον ἥμεν, οἷον τὰν αἰσθασιν ἄνευ τῶν αἰσθατῶν
30 καὶ τὰν ἐπιστάματαν ἄνευ τῶν ἐπιστατῶν ἔχοντων τῶν

2 post πῶς add. ἐστιν Lv 5 τὸ post περὶ om. A 7 τὸ] τὰ ν 8 ἄλλως
in marg. Ja 10 τὰ expunxit J: om. A 11 ἄλλο K: ἄλλα JLΔ: ἄλληλα ν
post ὥσπερ littera eras. J 12 τούτων τοῦτο JΔLA: τοῦτο J¹: τούτων Kv
13 γένηται (post δὲ) A 14 alt. τὸ] τὰ ν 20 Ἀρχύτας] fr. 49 II., cf. p. 182,22
22 ἄλλάλοις, η supra J¹L¹: ἄλλήλοις A 23 μέζον] μεῖον A pro καὶ τὸ ἀδελφὸν
καὶ lac. 8 litt. L 24 ἀντιστροφάν, η supra J¹L¹ μὴν A ἔκατέρων A
pro μερῶν ἀ μὲν lac. 5 litt. L ἀ μὲν scripsi: ἄμα JKΔν 25 ἐπιστάματα, η
supra ἀ J¹ ἐπιστατῶν, η supra J: ἐπιστητῶν A ἀ JLK: ἡ A: om. ν
αἰσθασις, η supra J¹A¹ αἰσθατῶν, η supra J¹: αἰσθητῶν A μὴν A
26 ἐπιστατὸν, η supra J¹: ἐπιστητὸν A τὰς A ἐπιστάματα JLv, η supra
alt. α J¹, η supra pr. α L¹: ἐπιστήματα KA τὰς αἰσθάσιος, η supra ἀ J¹L¹: τῆς
αἰσθησίας A 27 ἥμεν, supra εἰναι J¹: εἰναι A 28 αἰσθητὸν A
ἐπιστάματα Kv: ἐπιστήματα JLΔ, ex ἐπιστάματα fecit L 29 ἥμεν LKv: εἰμεν, supra
ναι J¹: εἰναι A τὴν Kv αἰσθασιν KAν: αἰσθησιν J, add. spir. I.
αἰσθητῶν A 30 τὴν K ἐπιστήματα A

μερῶν τὰν ἀντιστροφὰν τὰ μὲν ἀδιαφόρως ἀντιστρέψει ἀλλάλοις, ὡς τὸ 97^v δῆμοιον καὶ τὸ ἵσον καὶ τὸ ἀδελφόν· τοῦτο γάρ τούτῳ δῆμοιον καὶ τοῦτῳ τούτῳ πάλιν, καὶ τοῦτο τούτῳ ἵσον καὶ τοῦτο τούτῳ πάλιν, καὶ τοῦτο τούτῳ ἀδελφὸν καὶ τοῦτο τούτῳ πάλιν· ἢ δὲ ἀντιστρέψει μὲν ἀλλάλοις 5 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, οὐ μάν ἀδιαφόρως· τοῦτο μὲν τούτῳ μέζον, 20 τοῦτο δὲ τούτῳ μεῖον, καὶ οὗτος μὲν τούτῳ πατήρ, οὗτος δὲ τούτῳ υἱός·

'Ιστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μεσότητα τῶν πρός τι οὐ παραδέδωκεν, ὁ δὲ Ἀρχύτας περὶ αὐτῶν τάδε γέγραψεν· "τὰ δὲ πρός τι ἐπιδέχεται μεσότατας· μεταξὺ γάρ τοῦ δεσπόζοντος καὶ δούλω τὸ ἐλεύθερον, 10 καὶ μεταξὺ τοῦ μείζονος καὶ μείονος τὸ ἵσον, καὶ μεταξὺ τοῦ πλατέος καὶ στενοῦ τὸ ἔφαρμόζον". εἰ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης μὴ συνεχώρει ταύτῃ τῇ μεσότητι, διαφέρειν ἀν εἰπεν τὴν κατὰ τὸ πρός τι ἀντίθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἐναντίον καὶ τῷ μὴ ἐπιδέχεσθαι μεσότητα. 25

Διαφέρει δὲ τῶν ἐναντίων τὰ πρός τι τῷ τρόπῳ τῆς κατηγορίας. τὰ 15 μὲν γάρ πρός τι αὐτὰ ἄπει ἐστὶ πρὸς ἄλληλα λέγεται ὄπωσοῦν, τὰ δὲ ἐναντία ἀντίκειται μέν, οὐ μέντοι ἀντιστρέψει πρὸς ἄλληλα· τὸ γάρ ἀγαθὸν οὐ λέγεται τοῦ κακοῦ οὐδὲ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ κακόν, ἀλλ' ἐναντία μόνον ἄλληλοις. φυλάττεσθαι δὲ δεῖ, μήποτε ἀπὸ τῶν πρός τι μεταπέσωμεν εἰς τὴν τῶν ἐναντίων ἡ εἰς ἄλλην ἀντίθεσιν. τὰ μὲν γάρ πρός τι οὐκ ἦν 20 μαχητικά οὐδὲ ἀναιρετικά ἄλλήλων, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ θετικά, τῆς ἑτερότητος 30 μόνης εἰσαγούσης συνυπάρχουσαν ἀντίθεσιν. ἡ γοῦν ἐπιστήμη πρὸς μὲν τὸ ἐπιστητὸν ἀντίθεσιν ἔχει συνυπαρκτικὴν τὴν κατὰ τὸ πρός τι, πρὸς δὲ τὴν ἄγνοιαν ἀντίθεσιν μαχητικὴν καὶ ἀσύνακτον· οὐ γάρ λέγεται ἐπιστήμη ἀγνοίας, ἀλλ' ἐπιστητοῦ μὲν ἐπιστήμη, ἀγνοίας δὲ ἐναντίον. δεῖ οὖν τὴν 25 τῶν πρός τι ἀντίθεσιν συναγωγὴν τῶν ὑποκειμένων νοεῖν μετά τίνος ἀντιθέσεως ἐξ ἄλλήλων καὶ μὴ ἐξ ἕαυτῶν τὴν διαφορὰν λαμβανούσης· διὰ τοῦτο γάρ τὰ μὲν ἐναντία ἐξωθεῖ ἄλληλα, τὰ δὲ πρός τι ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα 30 οἰκειότητος τὴν ἑτερότητα συνάγει. διὸ καὶ τὰ μὲν μᾶλλον ἐμφαίνει τὴν ἑτερότητα, ὡς τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ημισυ, τὰ δὲ ηττον, ὡς ἐπιστήμη πρὸς δὲ 35 ἐπιστητόν, τὰ δὲ οὐδὲ δῆλως σχεδόν, ὡς οἱ ἵσοι πρὸς ἄλλήλους· δῆσα οὖν ἀντίθεσιν ἔχοντα τοῦ ἀντικειμένου λέγεται αὐτὸ διπερ ἐστίν, ταῦτα τῶν πρός τι ἐστιν, ὥσπερ τὸ μεῖζον αὐτὸ τοῦτο δ λέγεται τοῦ ἀντικειμένου λέγεται, καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς μὲν τὸ μεῖζον, πρὸς δὲ ἑτερον ἔλαττον· διὸ οὐδὲ μαχητικὴ ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις. καὶ τὸ δρῦδον δὲ τὸ τύπτειν πρὸς τὸ ὅπτιον 40 τὸ τύπτεσθαι ὡς πρός τι ἀντίκειται· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης τὸ ποιεῖν καὶ τὸ Z

1 ἀντιστροφαν, supra ἡ J 2 τούτῳ (post γάρ) ex τοῦτο corr. J¹ 3 τούτῳ
(ante pr. πάλιν) supra A¹ καὶ τοῦτο τούτῳ πάλιν (post ἵσον et post ἀδελφὸν) om. v
4 δ] τὰ A ἄλληλοις A 5 μάν] μὴν A τούτῳ (ante μέζον et ante μεῖον)
Α: τούτου JLKy μέζον] μεῖζον A 6 οὕτως, sed o supra A¹ τούτῳ (ante
πατήρ et υἱός), ou supra J¹L¹ 7 fort. μεσότητας 8 Ἀρχύτας] om. H.
9 μεσότατα v τοῦ tribus locis JLKA: τῶ v 11 δῆ v 13 τῷ] τὸ v,
corr. b in marg. 16 οὐκ ἀντιστρέψει δὲ πρὸς ἄλλα A 17 κακοῦ (ἀγαθὸν)?
23 ἀσύνακτον J¹: ἀσύντακτον J¹LAy 26 αὐτῶν v 30 πρὸς τὸ ἐπιστητόν Ky
31 αὐτ² sequ. lac. I litt. A 34 μαχητῆ K

πάσχειν ἐπιδέχεσθαι τὰ ἐναντία εἰπόν τούτα μὲν οὐκ ἔφη ἐναντία εἶναι 97° ἀλλήλοις, ἐν ἔκατερι δὲ αὐτῶν ἐπέδειξεν ἐναντίων, ὡς ἐν τῷ λευκαίνειν καὶ μελαίνειν καὶ λευκαίνεσθαι καὶ μελαίνεσθαι.¹ Λυδόνικος δὲ οὐκ ἀντίθετα μόνον ἀλλὰ καὶ ἐναντία τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἀπεφήνατο. καὶ τοῦτο δὲ ἐπει-
στῆσαι ἀξιον. δι τὰ μὲν πρός τι πρὸς ἄλληλα λέγεται, τὰ δὲ ἐναντία αὐτὰ 45
μὲν ἔπει τοῖς ἐναντίαις, τοιςέτειν τὰ τῇ ἐναντίωσι περιεγέρμενα. ὥσπερ
τὴ λευκὴν καὶ τὸ μέλαν, πρὸς ἄλληλα οὐ λέγεται, τὸ δὲ ἐναντίον αὐτὸν καὶ
οὐχὶ τὰ περιεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰ πρός τι λέγεται καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ
ἐναντίον· ἀντεισάγει γάρ ἄλληλα καὶ συνυφέστηκεν. καὶ ἵσως τούτου αἵτινον
10 ἡ κοινὴ τῆς ἐναντιότητος ἐν τοῖς ἐναντίοις συνύπαρξεις. Νικόστρατος δὲ
δεικνύναι νομίζει, δι τὰ ἐναντία πρὸς ἄλληλα λέγεται, οὐκ ἀπὸ τῶν ὑπὸ²
τὴ ἐναντίον ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἐναντίου ποιούμενος τὴν ἐπιχείρησιν. ἐπὶ 50
πάντων δὲ ἵσμεν δι τὸ ἄλλο μέν ἔτιν αὐτὴν ἔκαστον. ἄλλο δὲ τὸ ὑπ' αὐτὴν
τεταγμένον καὶ μετέχον αὐτοῦ, ὥσπερ τὸ ἵσον αὐτὸν μέν ἔστι τῶν πρός τι,
15 τὰ δὲ ὑπ' αὐτὸν ποσά ἔστιν ἐν οἷς τὸ ἵσον. οὗτως οὖν καὶ τὰ μὲν ἐναντία
αὐτὰ ὡς συνυπάρχοντα πρός τι ἔστιν, τὰ δὲ ὑπὸ τὰ ἐναντία ὡς μετέχοντα
τῶν ἐναντίων ἐναντία ἔστιν. καὶ ἔστιν μὲν θαυμαστόν, πῶς τὰ ἐναντία
καθὸ ἐναντία οὐκ ἔστιν ἐναντία | ἀλλὰ πρὸς τι. εἰ μὲν γάρ πρὸς τῷ 98° A
ἐναντία εἶναι ὑπῆρχεν αὐτοῖς καὶ τὸ πρός τι εἶναι, οὐδὲν θαυμαστόν· εἰ δὲ
20 ἐναντία ὅντα οὐδὲ ὅλως ἔστιν ἐναντία, καθὸ ἐναντία ἔστι, θαύματι ἔσοικεν.
ἡ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ κατὰ μὲν τὴν κοινὴν καὶ μίαν ἴδιότητα ἰστάμενα
συνυπάρχει ἀλλήλοις τὰ ἐναντία, κατὰ δὲ τὴν χωριστικὴν καὶ μαγητικὴν
μάχεσθαι ποιεῖ τὰ μετέχοντα· καὶ γάρ καὶ ἡ διάκρισις αὐτὴ καὶ ἡ μάχη
μία οὖσα ἤγνωται πρὸς ἑαυτήν, τὰ δὲ μετέχοντα μάχης καὶ διακρίσεως 5
25 κεχώρισται ἀπὸ ἄλληλων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων. τῆς δὲ κατα-
φύσεως καὶ ἀποφάσεως παραδείγματα παρατίθεις οὐχ ἔλας τὰς προτάσεις ἀλλὰ
τοὺς κατηγορούμενους ὄρους τέλεικεν. διέτι κατ' αὐτοὺς δι προτάσεις γραμ-
μήριζονται τοὺς ἀργητικοὺς μηρίους τῷ κατηγορούμενῷ προστιθεμένου. ἀλλὶ
ἔπὶ τὰ ἔξης ἰτέον.

30 p. 11b33 Τὰ δὲ ὡς τὰ ἐναντία αὐτὰ μὲν ἀπειρ ἔστιν οὐδαμῶς
πρὸς ἄλληλα λέγεται ἢντος τοῦ οἰον τὸ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, 10
οὔτε δίκαιον οὔτε ἀδίκον.

Μετὰ τὰ πρός τι περὶ τῶν ἐναντίων εἰπεῖν προτίθεται, διέτι τῶν
ἀντικειμένων τὰ ἐναντία εἰδὴ ἔστιν ἔκάτερα, ἐπὶ δὲ τῆς ἔξεως καὶ τῆς

1 εἰπὼν] 9 p. 11b1 2 ἑτέρῳ Α 4 τὸ ante πάσχειν supra J¹ τοῦτο]
οὗτω Α 7 τὸ ante μέλαν supra J¹ 13 τὸ om. v αὐτὸν Kv (cf. l. 11, 15, 16);
αὐτοῦ JL A 15 αὐτοῦ v 16 αὐτῷ Α τὰ ἐναντία, à in ras. A
18 τῷ] τὸ Α 21 μὲν om. v post ἴδιότητα add. τὰ Kv 22 συνυπ-
άρχει] οὖν ὑπάρχει Α 23 καὶ post γάρ om. L v αὐτῇ Α 24 post t
μίᾳ add. μὲν v 30 αὐτὰ Arist. (cf. p. 386,4): αὐτῶν JL Kl v 31 τὸ om. A
post κακὸν add. καὶ Arist. codd. exceptio e 34 ἔκατέρου v: ἔκάτερον b

στερήσεως τὸ ἔτερον. ἐπὶ δὲ τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως ἐν λόγῳ τὸ 98r
ὅλον καὶ συνέσει· εἰκότως οὖν τῶν ἄλλων τὰ ἐναντία προτετίμηται. ἀρχό-
μενος δὲ τοῦ περὶ τῶν ἐναντίων λόγου τὴν διαφορὰν αὐτῶν εὐθέως τὴν
πρὸς τὰ πρός τι παραδέδωκεν· οὐ γάρ αὐτὰ ὡπερ ἐστὶν ἔτερων τῶν ἐναν- 15
τίων λέγεται· τὸ γάρ λευκὸν οὐ λέγεται * * * τῷ μέλανι. τῶν δὲ λοιπῶν
ἀντικειμένων, ὡς εἴρηται, διαφέρει τῷ εἰδῇ εἶναι ἅμφω τὰ ἐναντία. ἐφεξῆς
δὲ τὴν διαφορὰν αὐτῶν τῶν ἐναντίων παραδίδοὺς τῶν ἐναντίων τὰ μὲν
ἄμεσα φησὶν εἶναι, ὃν ἐξ ἀνάγκης ἔτερον ὑπάρχει τῷ δεκτικῷ, οἷον ὑγεία
καὶ νόσος καὶ περιττὸν καὶ ἄρτιον· καὶ γάρ τὸ ἀρτιοπέριττον καὶ τὸ περισ-
10 σάρτιον, καλὸν μεταξύ πως ἀμφοῦ δοκεῖ, τοῦ τε περιττοῦ καὶ ἄρτιον, ἀλλὰ
καὶ αὐτὰ ἄρτια ἐστὶν τῷ εἰδεῖ. ὑγείας δὲ καὶ νόσου ὁ μὲν Ἀριστοτέλης
οὐδὲν εἶναι μέσον φησὶν καίτοι ἀρτίης καὶ κακίας ὄρῶν μεσότητα ὡς φιλό-
σοφος, οἱ δὲ ἴατροι περὶ τὰ σώματα ἐσπουδακότες καὶ πολλὰς ἔθεντο μεσό- 21
τητας ὑγείας καὶ νόσου ἐν τῷ πλάτει στρεφομένας τῆς οὐδετέρας παρ'
15 αὐτοῖς λεγομένης καταστάσεως. τινὰ δὲ τῶν ἐναντίων ἔμμεσα, ὃν οὐκ ἐξ
ἀνάγκης θάτερον περὶ τὸ δεκτικόν ἐστιν, οἷον τὸ λευκὸν καὶ μέλαν· οὐ γάρ
ἀνάγκη πάντως ἡ λευκὸν ἡ μέλαν εἶναι, ἐπειδὴ ἐστὶν καὶ φαιδρὰ καὶ ἔανθρακα
καὶ ἄλλα ἔχοντα χρώματα τὰ ἀνὰ μέσον. τῶν δὲ ἔμμεσων ἥτοι μεσωτῶν
(λέγεται γάρ καὶ οὕτως) τὰ μὲν πλείω ἔχει τὰ μέσα, τὰ πλέον ἕστις ἀλλή- 25
20 λων μειονήτα τῇ φύσει, ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος εἴρηται· πολλὰ
γάρ ἐστιν τὰ ἐν μέσῳ πούτων χρώματα· τὰ δὲ ἐν μόνον διὰ τὴν ἐγγύτητα
τὴν πρὸς ἄλληλα, οἷον τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ τὸ χλιαρὸν μόνον μέσον.
τῶν δὲ ἔμμεσων τὰ μὲν ὠνομασμένα ἔχει τὰ μέσα ὡς ἐπὶ τῶν εἰρημένων,
τὰ δὲ ἀκατονόμαστα, τῇ δὲ ἀποφάσει τῶν ἄκρων δηλούμενα· τὸ γάρ μεταξύ
25 τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ οὐκ ὠνόμασται, λέγεται δὲ οὕτε ἀγαθὸν οὕτε
κακόν (τὸ γάρ τοῦ ἀδιαφόρου ὅνομα ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐτέθη), καὶ τοῦ 30
δικαίου δὲ καὶ ἀδίκου τὸ μέσον ἀνώνυμον ἐστιν, τῇ δὲ ἀποφάσει τῶν ἄκρων
δηνομάζεται. καὶ δῆλον ὅτι τὰ μὲν τῇ συνηθείᾳ γενόμενα γνώριμα, ταῦτα
καὶ δηνόματος ἔτυχεν συνήθους, τὰ δὲ ἀγνωστα τῇ συνηθείᾳ ἔμεινεν ἀκα-
30 ονόμαστα. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ὡς τὸ
λευκὸν καὶ μέλαν (ἐν σώματι γάρ ὑπάρχει παθητικῶς αὐτὰ δεχομένῳ), τὰ
δὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ὡς τὸ ἄρτιον καὶ περιττόν (κατὰ γάρ τοῦ
ἀριθμοῦ καθ' ὑποκειμένου λέγεται ταῦτα, διότι διαφοραὶ εἰσιν, αἱ δὲ δια-
φοραί, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς οὐσίας ἔδειξεν λόγῳ, καθ' ὑποκειμένων 35

3 δὲ supra J¹

6 διαφέρειν v

εἰ οὖν Ja LKAν

περὶ add. δὲ A

om. KΛν

ras. J

τὲ Λ

31 ἐν supra Ja

5 desidero ⟨τοῦ μέλανος λευκόν, ἀλλ' ἐναντίον⟩ τῷ μέλανι

7 μὲν om. Kv (add. b)

9. 10 περισάρτιον L

20 καὶ τοῦ μέλανος A

post τοῦ add. γάρ Kv

καὶ ψυχροῦ supa J¹

24 ἀκατωνόμαστα JLA, itemque l. 29. 30

καὶ τοῦ ἀδίκου v

32 ως—λέγεται (33) om. K

33 ἐστιν L

8 τὸ δεκτικὸν K

10 καὶ τοῦ ἄρτιον v

22 οἷον J¹ supra, οἷον in lin. L:

θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ Λ: ψυχροῦ καὶ

23 ἔμμεσων] ἐν μέσῳ v

μεσα, α in

26 ἐτίθη K

28 post δηνομάζεται add. ως τὸ

29 ἔσχε A

οἷον J¹:

16 post

27 pr. δὲ]

30 ἐπὶ A

34 ἔδειξεν] 5 p. 3^a33

λέγονται τῶν εἰδῶν), διὸ τοῦτο τὰ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ἐδήλωσεν διὸ τοῦ 98^v ἐν οἷς πέφυκεν γίνεσθαι, τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου διὰ τοῦ ἡ ὥν κατηγορίσεται. κανὸν γάρ ἐν ὑποκειμένῳ πάντως ἡ ὁ ἀριθμός, ἀλλ' ὅταν τὸ ὑποκειμένον μὴ παραλαμβάνηται, τότε τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περιττὸν ὡς καθ' ὑποκειμένου τοῦ ἀριθμοῦ λέγεται. διτὶ γάρ οὐχ ὁμοίως ὑγεία καὶ νόσος ὑπάρχει σώματι καὶ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀριθμῷ, δῆλον ἐκ τοῦ τὴν μὲν ὑγείαν καὶ τὴν νόσον τῷ αὐτῷ σώματι παρὰ μέρος ὑπάρχειν, τὸ δὲ ἄρτιον καὶ περιττὸν Γ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ μηδαμῶς ὑπάρχειν. ἐπιστῆσαι δὲ ἔξιον, εἰ τὸ ἄρτιον καὶ περιττὸν διαφοραί εἰσιν ἀριθμοῦ ἡ εἰδῶ άριθμοῦ· εἰ γάρ ὁρίζεντος 11 10 τὸ ἄρτιον λέγομεν ἀριθμὸς δίγα διαιρούμενος, τὸ δὲ ἐκ γένους τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαιφορᾶς τινος εἰδος ἀν εἴη ἀριθμοῦ, πῶς καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ ἀριθμοῦ; τὸ γάρ εἰδος οὐκ ἀν εἴη ὁρίζεντος τοῦ γένους, εἴπερ τὸ καθ' ὑποκειμένου λεγόμενον καθιστακότερον ἔστι· τοῦ καθ' οὐ λέγεται. ἡ οὐσὶ τοῦ ὡς γένους ἀριθμοῦ κατηγορεῖται τὸ ἄρτιον καὶ περιττὸν 15 15 τὸ ὡς εἰδῶ. ἀλλὰ τοῦ ἀρτίου ἀριθμοῦ τοῦ ὡς εἰδούς κατηγορεῖται ἡ τοῦ ιδίᾳ διαιρεῖσθαι διαιφορά, ἣν ἵσως ἄρτιον ἐκάλεσεν ὡς τοῦ ἀρτίου εἰδοποιούν.

'Αλλ' ἐπειδὴ σαφηνείας ἔτυχεν ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους λέξις, ἴδωμεν καὶ δσα τῷ τόπῳ προσεξεργάζονται οἱ κλεινότεροι τῶν ἐξηγητῶν. τῶν γάρ Στωικῶν μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ τῶν λογικῶν ἐξεργασίᾳ, ἐν τε τοῖς ἄλλοις 20 καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων σπουδάζοντιν δεικνύναι διτὶ πάντων τὰς ἀφορμὰς ὁ Ἀριστοτέλης παρέσχεν ἐν ἐνί βιβλίῳ, ὁ Περὶ ἀντικειμένων ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ ἀποριῶν ἐστι πλῆθος ἀμφίχανον, ὃν διλήγην ἐκεῖνοι μοῖραν παρέθεντο. δοκεῖται τὰ μὲν ἄλλα ἐν εἰσαγωγῇ παρερμβαλεῖν οὐκ εὐλογην, δσα δὲ συμφώνως οἱ Στωικοὶ τῷ Ἀριστοτέλει διετάξαντο, ταῦτα ῥητέον. δρου τοίνυν παλαιοῦ 25 περὶ τῶν ἐναντίων καταβεβλημένου, οὐ καὶ ἔμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν, διτὶ ἐστίν δσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει | πλεῖστον ἀλλήλων διαιφέρει, γῆμυνεν τοῦτον 98^v Δ τὸν δρον Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων, πολυειδῶς βασανίσας αὐτόν· καὶ γάρ εἰ τὰ διαιφέροντα ἐναντία ἐστὶν ἐπέστησεν καὶ εἰ ἡ διαιφορὰ ἐναντιότης εἶναι δύναται καὶ εἰ ἡ πᾶσα διάστασίς ἐστιν ἡ τὸ πλεῖστον διαι- 30 φέρουσα καὶ εἰ ταῦτα τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα τῷ τὰ πλεῖστον διαιφέροντα καὶ τίς ἡ ἀπόστασις καὶ πῶς τοῦ πλεῖστον ἀπέχειν ἀκουστέον, ὃν ἀτόπων φανέντων προσληπτέον τι τῷ γένει, ἵνα ἡ δρος τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα ἐν τῷ αὐτῷ γένει, καὶ τίνα τούτῳ ἀποπα ζπεται καὶ εἰ ἐτερότητός ἐστιν ἡ ἐναντιότης καὶ εἰ τὰ μᾶλιστα ζτερα ἐναντία, ἄλλους τε ζθηκεν ἐλέγχους

1 λέγεται Κ	τοῦ] τὸ Κν	2 ἡ Α	3 δ expunxit J: om. ΕΚΛΑν
4 τότε τὸ ΙΔ: τό, τε ΙΚν	5 post ὑπάρχει add. τῷ v	7 καὶ τὸ περιττὸν Α	
9 καὶ περιττὸν om. Ι	ἐστὶν Ι	13 τοῦ μὴ καθ' δ Α	14 γένος Κν
15 alt. ώς in ras. J	εἰδους ex εἰδος corr. Α	16 τοῦ] τὸ Α	21 πασχέσεν
sic Ι			25 ἔμπροσθεν]
ο. om. K	Περὶ ἀντικειμένου] cf. fr. 118 (115) R.		
p. 148,31 sqq.	26 δσα ἐστὶν v, quo recepto διαιφέροντα scripsit Brandis	28 εἰς Α	
om. Α	τοῦτον om. v	27 δρισμὸν Ι,	29 εἰς Α
post pr. εἰ add. καὶ v	29 καὶ post δύναται del. Rose	30 τῷ τὸ πλεῖστον	
διαιφέροντι Brandis	διαιφέροντι v (corr. b)	31 pr. καὶ del. Rose	ἀπέχει Α
33 ζπεται Λν, γρ JaL:	ζσται JL in lin., K	ζτερότης Brandis	34 ἄλλου Ι,
			25

πλείονας. χρησαμένου δὲ ὅμως τῷ ὄρῳ τούτῳ ἐν τῷ περὶ τοῦ ποσοῦ 98^v λόγῳ μετὰ τοῦ ἐπισημάνασθαι δῖτι παλαιὸς ὁ ὄρος, οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς παραλαβόντες αὐτὸν ἐχρήσαντο, τὸ μὲν σαμψὸν αὐτοῦ παραδεικνύοντες, πειρώμενοι δὲ ὅμως λύειν τὰ δοκοῦντα ἀποπα. ὁ μέντοι Νικόστρατος αἰτιᾶται, δῖτι μὴ 5 μόνον ἐν τῷ αὐτῷ γένει * * * τῷ χρώματι τὸ λευκὸν καὶ μέλαν, καὶ 10 γλυκὺν καὶ πικρὸν ἐν τῷ χυμῷ, δικαιουσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐξ ἐναντίων γενῶν· τῆς μὲν γάρ ἀρετῆς, τῆς δὲ κακία τὸ γένος· αὐτὴ δὲ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία τρόπον μέν τινα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους (ἔξις γάρ ἀμφοῖν τὸ γένος καὶ ποιότης), τρόπον δὲ ἄλλον ἐξ ἐναντίων γενῶν (τῆς μὲν γάρ ἀρετῆς 15 γένος τὸ ἀγαθόν, τῆς δὲ μοχληρίας τὸ κακόν, τὸ δὲ ἀγαθόν καὶ κακὸν αὐτὰ γένη δοκεῖ, εἰ μὴ ἄρα ἐν ποιότητι καὶ ταῦτα ὡς γένει· ὁ μέντοι γε ¹Αριστοτέλης πολλαχοῦ φαίνεται τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν μὴ ὡς γένη ἀλλὰ ὡς ὄμωνύμους φωνὰς τιθείς). τοῦτο δὲ πολλοστὸν μέν ἐστι μέρος ὧν ὁ 20 ²Αριστοτέλης ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν ἐναντιοτήτων ἡπόρησεν, ἀξιον δὲ 15 ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ζητημάτων δικαιολογεῖσθαι ὡς εἰώθασιν οἱ ἀρχαῖοι, κανὸν ὑπαίτιος ἡ τις ὑπογραφή, χρῆσθαι αὐτῇ, διταν μηδὲν καταβλάπτῃ πρὸς ἀ χρῶνται· διὸ ἐν μὲν τοῖς περὶ τοῦ ποσοῦ βουληθεῖς τὸ κάτω τῷ ἄνω ἐναντίον δεῖξαι ἐχρήσατο τῷ ὄρῳ ὡς ἀνὸπ τῆς κατὰ τόπον ἐναντιώσεως ἀποδόντων αὐτὸν τῶν πρεσβυτέρων, ἐνταῦθα μέντοι ἐν τῇ περὶ τῶν ἐναντίων 25 20 διδασκαλίᾳ οὐ κέχρηται αὐτῷ ὡς ἄνω μὲν προρρηθέντι, μὴ δοῦτι δὲ ἀνυπαιτίῳ. τούτοις οὖν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐχρήσαντο πᾶσι καὶ τοῖς ἄλλοις Ε διορισμοῖς· τοῖς περὶ τῶν ἐναντίων ³Αριστοτέλους κατὰ πόδας ἡκολούθησαν, ἐκείνου τὰς ἀφοριμάς αὐτοῖς δεδωκότος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων συγγράμματι, ἀς ἔξειργάσαντο ἐν τοῖς αὐτῶν βιβλίοις. καὶ γάρ καὶ τὰς ἔξεις 25 ἐναντίας ὑπέλαθον ὡς ἐκεῖνος, οἷον φρόνησιν ἀφροσύνην, καὶ τὰ κατηγορήματα, ὥσπερ τὸ φρονεῖν καὶ ἀφραίνειν, καὶ τὰς μεσότητας, οἷον τὸ φρονίμως 30 ἡ ἀφρόνως. τοὺς μέντοι ποιοὺς καὶ πῶς ἔχοντας οὐκέτι ἐναντίους ὑπέλαθον, ἀλλὰ ἐναντίως ἔχειν καὶ τοῦτον τούτῳ, ἀλλ᾽ ἀμέσως τὸν φρόνιμον τῷ ἀφρονι λέγουσιν. ἐάν δέ ποτε καὶ λέγωμεν τοῦτον τούτῳ ἐναντίον εἶναι, ἐπὶ τὰ 35 ἄμεσα * ποιούμεθα τὴν σημασίαν, ὡς φασιν. κυριώτατα μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἔξεων καὶ τῶν σχέσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν τούτοις παραπληρίων ἡ ἐναντίωσις θεωρεῖται, δεύτερον δὲ ὡς ἐναντία λέγεται τὰ κατηγορήματα

Γ χρησαμένου] 6 p. 6a15 sqq.

τοῦ om. K

2 λόγου A

τοῦ A: τὸ JLKV

4 ὅλως Kν 5 lacunam statui, desidero haec fere: ὅτι μὴ μόνον ἐν τῷ αὐτῷ γένει (τὰ ἐναντία ὑφέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐναντίοις· ἐν μὲν γάρ τῷ αὐτῷ γένει) τῷ χρώματι vel, quia τὸ λευκὸν καὶ μέλαν om. JLΛ, (λευκὸν μὲν γάρ καὶ μέλαν ἐν τῷ αὐτῷ γένει) τῷ χρ.

τὸ K: τὸν v 6 δὲ om. K 7 ἀκαλία A¹ αὐτὴ K: αὕτη ceteri
11 ὡς ἐν γένει Lv γένη A γε om. A 12 πολλαχοῦ] cf. Bonitz. Ind.
Arist. p. 3b26 13 δ om. Kv 14 τῷ (post λόγῳ)] τῶν v 16 αὐτῷ K

17 περὶ τοῦ om. K τὸ] τὸ ἄνω τὸ J 19 περὶ supra A¹ 20 προρηθέντι A
22 ἀριστοτέλει v: fr. 119 (116) Rose 23 τῶν] τῷ K 24 αὐτῶν libri

25 ἀφροσύνη L: ἀφρόνησον v 26 καὶ τὸ ἀφραίνειν A 27 ὑπέλαθον ἐναντίους JKν,
corr. J¹ 28 post καὶ add. οὐ Arnim ἀλλὰ μέσως Lv: ἀλλο ἀμέσως A
30 μέσα A ἀμεσα (βλέποντες) Arnim, possis etiam ἀναφέροντες coll. p. 389,27

καὶ τὰ παρακείμενά πως ἔκεινοις· προσάγει δὲ ἀμοσγέπως πρὸς τὰντία 98°
 τὴν τὴν φρονήμως καὶ ἀφρόνως. οὐλος δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν τὰντία θεω- 31
 ρεῖται, καὶ ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ ἀμέσως οὗτως ἐναντία λέγεται, οὐ γ
 ἥδε τῇδε. τοιαύτης δὲ οὕσης τῆς Στοιχῆς διδασκαλίας ἴδωμεν, πῶς αὐτὴν
 ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παραδίδεως παρεπεπάσαντο. οὗτος γάρ ἐν τῷ Περὶ
 ἀντικειμένων τὴν δικαιοισύνην πρὸς τὴν ἀδικίαν ἐναντίαν λέγει, οὐ λέγεσθαι
 δὲ τὸν δίκαιον τῷ ἀδίκῳ ἐναντίον φησίν, ἀλλ᾽ ἐναντίως διακείσθαι. “εἰ 35
 δὲ καὶ ταῦτα ἐναντία, φησίν, διττῶς ῥήματα σητεῖται τὸ ἐναντίον· ἡ γάρ καθ'
 αὐτὰ ἐναντία ῥήματα σητεῖται, οἷον ἀρετὴ καὶ κακία, κίνησις στάσις, ἡ τῷ μετέ-
 10 κειν ἐναντίων, οἷον τὸ κυνούμενον τῷ ἑστηκότι καὶ τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ”.
 ἐν οἷς ἐδίδαξεν. διὰ τί τοὺς ποιῶς οὐκ εἴπεν ἐναντίους. ἐπεὶ γάρ κατὰ
 μετοχὴν οἱ ποιοὶ εἰσὶν διάφοροι, οὐκ ἀν τὸ μετέχον ὄμοιώς οὖν μετέχει
 λέγοιτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἔκείνου μετέχειν, καὶ παρώνυμα, εἰπερ ἄρα, ἀπ' αὐτῶν
 εἶναι, ὡς ἀπὸ τῆς λευκήτητος τὸ λευκόν. ἐπεὶ οὖν ἡ φρόνησις τῇ ἀφρο- 10
 15 σύνη ἐναντίον, οὐκ ἀν τὸ μετέχοντες ῥήματες ἐναντίοι, ἀλλὰ μετέχειν
 ἐναντίων· εἰ δὲ καὶ ταῦτα τις καλοὶ ἐναντία. διελέσθαι. φησίν. οὐ φέλει. Υ
 καὶ τὰ μὲν λέγειν ἀπλῶς ἐναντία, τὰ δὲ τῷ μετέχειν ἐναντίων κεκλήσθαι
 ἐναντία. ὅντος δὲ δυνατοῦ τὸ αὐτὸν καὶ κατὰ ἀσύνθετον φινῆν εἰπεῖν,
 οἷον φρόνησιν ἀφροσύνην, καὶ δι' ὅρου, οἷον ἐπιστήμην ἀγαθῶν καὶ κακῶν
 20 καὶ οὐδετέρων καὶ τὴν ἀφροσύνην ἀγνοιαν τῶν αὐτῶν. ζητοῦσιν, πότερον
 (ἐναντία) ἔστιν τὰ κατὰ τὰ ἀπλᾶ μόνον ἡ (καὶ τὰ) κατὰ τοὺς ὅρους. καὶ ὅ 15
 γε Χρύσιππος ἐφίστησιν, μήποτε τὰ προσηγορικὰ καὶ ἀπλᾶ μόνον ἔστιν
 ἐναντία, οἱ δὲ οὐκ εἰσιν πολλὰ γάρ ἐν τούτοις συμπαραλαμβάνουσεν καὶ μετὸ
 ἀριθμῶν καὶ μετὰ συνδέσμων καὶ ἄλλων δὲ μορίων ἐξηγητικῶν, ὃν ἔκαστον
 25 εἰς τὸν τῶν ἐναντίων λόγον ἀλλοστρίως ἀν παραλαμβάνοιτο. διὸ τὴν μὲν
 φρόνησιν τῇ ἀφροσύνῃ φησὶν εἶναι ἐναντίον, τὸν δὲ ὅρου τῷ ὅρῳ οὐκέτι ὄμοιειδῶς
 ἐναντίον εἶναι φασιν, επ' ἔκεινα δὲ παιούμενοι τὴν ἀναφορὰν καὶ τὸν ὅρους
 κατὰ συζυγίαν ἀντιτιθέασιν. ταῦτα δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει πρώτῳ διώρισται, 30
 ἀσύνθετον μὲν μὴ ὅξιονται ἐναντίον εἶναι τῷ τοῦ ἐναντίου ὅρῳ, οἷον τὴν
 30 φρόνησιν μὴ εἶναι ἐναντίον τῇ ἀγνοίᾳ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδε-
 τέρων, ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ συζυγίαν ὅρου ὅρῳ ἀντιτιθέναι καὶ ἐναντίους λέγειν
 τούτους τῷ ἐναντίων εἶναι πραγμάτων. φιλοτεχνεῖ δὲ περὶ τούτων ἐπὶ
 πλέον, ὡς λόγος δριστικός | λόγῳ ἐναντίος ἔστιν, ἐὰν τῷ γένει τι ἡ 99° λ
 ἐναντίον ἡ ταῖς διαφοραῖς ἡ ἀμφοτέροις. οἷον ἔστιν τοῦ καλοῦ ὄρισμός,

1 παρακείμενα] κατηγορούμενα ν	προάγει Κ	ἀμοσγέπως Λ	πρὸς Ι.
τὰ ἐναντία ΛΑν	2 καὶ τὸ ἀφρόνως Κ	3 οὗτως Λ	9 ἐστὶ τὸ Λ
post αὐτὰ add. τὰ ν	κίνησις καὶ στάσις ἡ τὸ Α	10 κινουμένων Κ	12 οἱ, ἡ
in ras. J: οὐ Α	ἔστι Ι.	οὐ] οὐ Α: an ὡς οὐ?	13 malis παρώνυμοιν
et αὐτοῦ	16 καλεῖ Αν	17 ἐναντία ἀπλῶς, sed corr. Α ¹	τὰ] τῷ Α
19 οἱ (ante φρόν.) L	21 ἐναντία ante ἔστιν addidi, post ὅρους add. Arnim		
καὶ τὰ add. Arnim	23 οἱ] τὰ ν	εἰσι(ν) ΙΚΛ: ἔστι Ιν	συρπεριλαμ-
βάνομεν ν	24 ἐξηγητικῶν (προσφέρομεν) Arnim	27 φησιν Κν	έπεκενα Λ
28 τιθέασιν Α	Ἀριστοτέλει] fr. 120 (117) Rose	πρώτως Λ	31 ὅρον.
ον e corr. L ¹	32 τῷ Rose: τῶν libri		

εἰ οὖτω τύχοι, συμμετρία μερῶν πρὸς ἄλληλα, τούτῳ ἐναντίον ἀσυμμετρίᾳ 99
μερῶν πρὸς ἄλληλα, καὶ ἔστιν τῷ γένει ἡ ἐναντίωσις. ἀλλαγοῦ δὲ ταῖς
διαφοραῖς, οἷον λευκὸν γρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, μέλαν δὲ γρῶμα συγ-
κριτικόν· ἐν γάρ τούτοις τὸ μὲν γένος τὸ αὐτό, κατὰ δὲ τὰς διαφορὰς
5 ἐναντίωσις. εἴρηται οὖν πῶς λόγος λόγῳ ἐναντίος ἔστιν· κανὸν οἱ τῆς οὐσίας δ
δὲ δηλωτικοὶ λόγοι ἐναντία ἔσται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως μέχρι τοῦδε
προήχθω.

Διελόντος δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ ἐναντία εἰς τε τὰ ἄμεσα καὶ τὰ
ἔμμεσα καὶ ἄμεσα μὲν λέγοντος ἔκεινα ὃν ἐξ ἀνάγκης θάτερον ὑπάρχει
10 τῷ δεκτικῷ καὶ ἀνά μέρος πάρεστιν τῷ ὑποκειμένῳ, εἰ μὴ τῶν συμφυῶν
εἴη ὡς ἡ θερμότης τῷ πυρί, ἀλλὰ τῶν συμβεβηκότων, γίνεται λόγος τῶν
ἀμέσων τοιοῦτος, διτὶ ἔστιν ἄμεσα ἐναντία ἐν οἷς τὸ ἔτερον ἐξ ἀνάγκης 10
ὑπάρχει περὶ τὸ δεκτικόν, ἔμμεσα δὲ ὃν οὐκ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἔτερον.
εἰπόντος δὲ Ἀριστοτέλους τῇ τῶν ἄκρων ἀποφάσει τὰ μέσα χαρακτηρίζεσθαι,
15 ἀντικέιται Νικόδηστρατος, ως “εἰ ἡ ἀπόφασις τὸ μέσον δηλοῖ, καὶ τὸ οὐκ
ἄνθρωπος καὶ οὐδὲ ἵππος μεσότητα δηλώσει· δεῖ οὖν, φησίν, προσκεῖσθαι
‘ἐν τῷ αὐτῷ γένει λαμβανομένου τοῦ μέσου, ἐν φέρε πάντα τὰ ἄκρα’”.
ἀλλ’ οὐ προσποιεῖται ὁ ταῦτα λέγων, διτὶ οὔτε ἄκρα ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος
οὔτε ἐναντία, περὶ δὲ ἄκρων καὶ ἐναντίων ἦν ὁ λόγος. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστο- 15
20 τέλης ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ ἐξήτησεν, εἰ θάτερον ἀποβαλλόν
τις μὴ ἐξ ἀνάγκης θάτερον λαμβάνῃ, ἀρά ἔστιν τι τούτων ἀνὰ μέσον ἢ οὐ
πάντως· ὁ γάρ τὴν ἀληθῆ δόξαν ἀποβαλλόν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ψευδῆ δόξαν
λαμβάνει οὐδὲ ὁ ψευδῆ ἀληθῆ, ἀλλ’ ἐνίστητε ἐκ τῆς δόξης ταύτης ἢ εἰς τὸ
μηδὲν ὅλως ὑπολαμβάνειν ἢ εἰς ἐπιστήμην μεταβάλλει, δόξης δὲ ἀληθοῦς
25 καὶ ψευδοῦς οὐδέν ἔστιν ἀνὰ μέσον, εἰ οὐκ ἄγνοια οὐδὲ ἐπιστήμη. εἰσὶν
δὲ καὶ ἄλλαι διαφοραὶ τῶν ἐναντίων, ὃν καὶ αὐτὸς προϊδὼν ἐφάψεται· τού- 20
των δὲ μάλιστα ἐμνήσθη, τῆς τε ἀμέσου καὶ τῆς ἔμμεσου, διτὶ ἐκ τούτων
τὸ πρὸς τὰ ἄλλα ἀντικείμενα διάφορον τῶν ἐναντίων παρίστησιν· καὶ γάρ
πρόκειται μὴ πᾶσι τοῖς προσοῦσι καθ’ ἔκαστον τῶν ἀντικειμένων ἐπεξελθεῖν,
30 τοῖς δὲ κυριωτάτοις αὐτῶν μόνοις, ἔνεκα τοῦ τὰς πρὸς ἄλληλα διαφορὰς
αὐτῶν παραδεῖται. δεῖται δὲ διτὶ τὰ τέσσαρα γένη τῶν ἀντικειμένων ἀλλή-
λων διενήνοχε, καὶ οὕτως μὲν τὰ ὡς πρός τι τῶν ἐναντίων διαφέρει, δεδή-
λωκεν, διποιαὶ δὲ ἀμφω ταῦτα τῶν ὡς στέρησις καὶ ἔξις, δηλώσει τὰ ἴδια 25
ἐκάστων προσθεῖσις, καὶ τότε πάντων τὴν διαφορὰν τὴν πρὸς τὴν ὡς κατάφασιν
35 καὶ ἀπόφασιν ἀποδεῖξει.

1 τούτω in ras. A	τούτωι—ἄλληλα (2) in marg. Ja	5 καν.] καὶ Kv	
6 ἐναντίοι ἔσονται Kv	8 τὰ post τε om. L	ἀμεσα] μέσα A	11 ante λόγος
add. ὁ v	14 post δὲ add. τοῦ Lv	16 προκεῖσθαι A	19. 20 Ἀριστο-
τέλης] fr. 121 (118) Rose	21 λαμβάνει v	22. 23 λαμβάνει δόξαν A	τέλης] fr. 121 (118) Rose
24 εἰς om. A	25 εἰ Rose: ἢ libri	26 ἐφάψεται] 11 p. 14 ^a 15 sqq.	
28 διάφορον A: διαφέρον JLKv, sed ὡς supra J		29 ἐξελθεῖν A	30 τοῦ om. K
31 τὰ om. A	33 ὡς στέρησιν καὶ ἔξιν v: ὡς κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν v		
δηλώσει] p. 12b 16 sqq.	34 πάντων om. v	34. 35 fort. πρὸς τὰ ὡς κατάφασις	
καὶ ἀπόφασις	35 ἀποδεῖξει] p. 13 ^a 37 sqq.		

Καλὸν δὲ ἄν εἴη λοιπὸν καὶ τὰ Ἀρχύτου παραθέσθαι περὶ τῆς τῶν 99τ^η ἐναντίων διαφορᾶς ἔχοντα οὕτως· “διαιρεῖται δὲ καὶ τὰ τῶν ἀντιθέσεων τούτων εἰς τὰ ποτεχέα εἰδέσα ἀλλάλοις. τῶν γάρ ἐναντίων ἢ μὲν ἄμεσά ἔντι, ἢ δὲ ἔχει μέσον· μεταξὺ γάρ ὑγείας καὶ νόσω οὐδέν ἐντι μέσον οὐδὲ 5 ἀρεμίας καὶ κινάσιος οὐδὲ ἐγραγορότος καὶ ὑπνώσιος οὐδὲ εὐθέος καὶ 30 καμπύλω οὐδὲ τὰν ἀλλὰν ἐναντιστάτων, πολλῷ δὲ καὶ ὀλέτῳ μεταξὺ τὸ μέτριον, καὶ δέσσος δὲ καὶ βαρός τὸ δύσφωνον καὶ ταχέος καὶ βραδέος τὸ ἴσταχής καὶ μέσονος καὶ μείονος τὸ ἵστον. τὸ καμπύλω τὸ μὲν ἀναγκαιότατον ἴσταχαῖν μίαν ἡμεν περὶ τὸ ἐπιδεκτικὸν αὐτὸν, αὗται δὲ οὐκ ἐπιδέχονται 10 μέσον· μεταξὺ γάρ ὑγείας καὶ νόσω οὐδέν ἐντι μέσον, καὶ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ νοσὲν ἡ ὑγιαίνεν, οὐδὲ ἐγραγόρσιος καὶ ὑπνω, καὶ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ ἐγρηγορὲν ἡ εῦδεν, οὐδὲ ἡρεμίας καὶ κινάσιος, καὶ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ ἡρεμὲν ἡ κινέεσθαι. ὃν δὲ ἐναντιστάτων οὐκ ἀναγκαιὸν οὔτε ἀμφοτέρων οὔτε τὰν ἑτέρων αὐτῶν ἡμεν περὶ τὸ ὑπνώσικὸν αὐτῶν, αὗται 15 ἐπιδέχονται μεσότητα· μεταξὺ γάρ λευκῶ καὶ μέλανος τὸ φαιόν, καὶ οὐκ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ λευκὸν ἡ μέλαν ἡμεν, καὶ μεγάλω καὶ μικρῷ τὸ ἵστον, καὶ οὐκ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ μέγα ἡ μικρὸν ἡμεν, καὶ σκληρῷ καὶ μαλακῷ τὸ εὐαφές, καὶ οὐκ ἀναγκαιὸν πᾶν ζῆτον ἡ σκλαρὸν ἡ μαλακὸν 40 ἡμεν. ἔτι τῶν ἐναντίων διαφοραὶ τρεῖς· τὸ μὲν ὡς ἀγαθὸν κακῷ ἀντίκειται, 20 οἵον ὑγεία νόσῳ, τὸ δὲ ὡς κακὸν κακῷ, οἵον ἀνελευθερία ἀσωτίᾳ, τὸ δὲ Γ ὡς οὐδέτερον ἑτέρῳ, οἵον λευκὸν μέλανι, βαρῷ κούφῳ. ἔτι τῶν ἐναντίων ἢ μὲν ἐν γένεσι γενῶν ἐγγίνεται· ἀγαθὸν γάρ κακῷ ἐναντίον, καὶ γένος τὸ

- 1 post τὰ add. τοῦ ν ἀρχύτα Κν: fr. 50 II. 3 ποτεχέα, supra προσεγή J¹.
 εἰδεῖ] εἰ δὲ Λ 4 ἐντι, supra εστι J¹ 5 ὑγείας Α
 νόσω Λ: νόσου JLKy 5 ἀρεμίας ut solet J 6 κινάσιος Α 7 ἐγραγορότος Α:
 ἐγρηγορότος JLKy 7 ὑπνόντος Κν 8 εὐθέως Α 9 καμπύλω, οὐ supra J¹L¹:
 καμπύλου ν ταῦ, supra ω J¹L¹: τὰν ΚΛν 10 ἀλλαν libri, supra ω J¹L¹ 11 ἐναν-
 τιστάταν JLKAν, η et ω supra J¹L¹: correxi 12 πολλῷ Α: πολλοῦ JLKy
 ὀλέγω, supra οὐ J¹L¹ 13 δὲ J¹: om. ΚΑν 14 μέζονος Α: μείζονος JLKy
 μένονος Α 15 alt. τὸ Κ: τῷ JLA: τῶν ν καθόλου Κν 16 ἀναγκαιοτάτων ν:
 ἐναντιστάτων in marg. b: desidero τὸ καθόλω δῶν, δῶν μὲν ἐναντιστάτων coll. I. 13
 9 ἡμεν ex μὲν corr. Ja: εἰμεν Α 17 αὐτῶν, ω supra J¹: αὐτάν Α 18 γάρ om. Α
 ὑγείας J: ὑγείας LKΑν 19 νόσω, οὐ supra J¹L¹: νόσου ΚΛν 20 ἐστι Α
 11 ἡ νοσὲν—ζῆτον (12) om. Κ 21 νοσὲν, supra ει J¹ 22 ὑγιαίνεν, ει supra J¹:
 ὑγιαίνειν Α 23 ἐγραγόριος J¹, η supra J¹L¹: ἐγρηγόριος ν: ἐγρηγόριος Α 24 δύπλω Α:
 δύπλου JL¹ 25 12 εγρηγορεν, supra ει· J¹ 26 εῦδεν, supra ει J¹ 27 ἡρεμίας LK:
 ἡρεμίας JA: ἀρεμίας ν κινάσιος, η supra J¹: κινήσεως Α 28 13 ἡρεμεῖν LK: ἡρεμεῖν J:
 ἐρεμεῖν Α: ἀρεμεῖν ν 29 ἐναντιστάτων libri: correxi 30 post ἐναντιστάτων verba καὶ
 τάδε μὴ πεψυκότα usque ad ἀντιθετον τῇ ἔξει, quae pertinent ad p. 395,26 sqq., inserit A
 ἀναγκαιάν Α 31 14 οὔτε τὰν scripsi: οὐτ' ἀν J: οὐ τὰν Α: οὐτ' ἀν L: οὐτε τὴν ν
 ἡμεν] εἰ μὲν Α 32 αὐτῶν, supra ω J¹L¹: αὐτάν Α 33 αὐται J, spir. et ai in ras.:
 αὐτῶ Α 34 15 μεσότητας ν λευκῶ, οὐ supra J¹ 35 16 εἰναι Α
 μικρῷ, οὐ supra J¹L¹ 36 17 μέγαν Α 37 εἰναι Α 38 καὶ om. Α
 σκληρῷ, οὐ supra J¹: σκληροῦ, ω supra L¹ 39 18 μαλακοῦ JL, ω supra L¹
 σκλαρὸν, η supra J¹L¹: σκληρὸν ΚΛν 40 εἰναι. εστι Α 41 20 ὑγείας J
 ἀσωτίᾳ οὐ. i muto etiam J 42 τὰ L 43 21 οὐδέτερον ||| Α 44 ἑτέρῳ οὐ. i
 muto etiam J 45 λευκῶ Α 46 γενέσει JA, corr. J

μὲν ἀγαθὸν τῶν ἀρετῶν, τὸ δὲ κακὸν τῶν κακιῶν· ἀ δὲ ἐν γένεσιν εἰδῶν· 99^a
 ἀρετὰ γὰρ κακίς ἐναντίον, καὶ γένος ἀ μὲν ἀρετὰ φρονάσιος καὶ σωφροσύνης,
 ἀ δὲ κακία τᾶς ἀφροσύνας καὶ ἀκολασίας· ἀ δὲ ἐν εἰδεσιν· ἐναντία γὰρ 15
 ἀνδρεία δειλίᾳ καὶ δικαιοσύνα δότικῇ, *(καὶ)* ἔντι εἰδεῖα δικαιοσύνα μὲν καὶ
 5 ἀνδρεία τᾶς ἀρετᾶς, δότικία δὲ καὶ ἀκολασία τᾶς κακίας. τὰ μὲν οὖν πρᾶτα
 γένη, ἀ καὶ γένη γενῶν ὄνυμάζομεν, ἐπιδέχεται τὸ μὲν τομάν, τὸ δὲ ἔσχατα
 εἰδεῖα καὶ ποτὲ τὰν αἰσθασιν * * * οὐκ ἀν γένη γε μόνον ἐντί, ἀλλὰ
 καὶ εἰδεῖα· τὸ γὰρ τρίγωνον τοῦ μὲν ὀρθογωνίῳ καὶ ἴσοπλεύρῳ καὶ
 σκαληρός γένος, * * * τῶ δὲ ἀγαθῷ εἰδος". ἐν δὲ τούτοις τὰ μὲν
 10 ἀλλὰ σύμφωνα πρὸς τὴν Ἀριστοτέλους παράδοσιν, ἡ δὲ τελευταία διαφορά, 50
 καθ' ἣν τὰ μὲν ἐν γένεσι γενῶν ἐστιν ἐναντία, τὰ δὲ ἐν γένεσιν εἰδῶν, τὰ
 δὲ ἐν εἰδεσιν, ὅπο τοῦ Ἀριστοτέλους ἵσως ἐν τούτοις ὡς οὐ πάντῃ πρα-
 γματειώδης παραλέσειπται. ἀλλ' ἐπὶ τὴν τρίτην ἀντίθεσιν τῶν καθ' ἔξιν
 καὶ στέρησιν τρεπτέον. |

15 p. 12a26 Στέρησις δὲ καὶ ἔξις λέγεται μὲν περὶ ταῦτο τι ἕως 99^vΔ
 τοῦ οὗτοῦ καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι τῷ ὄψιν ἔχειν ἀντίκειται.

Τρίτον εἴδος τῶν ἀντικειμένων τὸ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν παρατίθεται,
 προηγούμενον τῇ φύσει τοῦ κατὰ κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν, διότι ἐκεῖνο μὲν 15
 ἐν λόγοις ἔχει τὴν ὑπόστασιν, τοῦτο δὲ ἐν πράγμασιν. καὶ λέγεται μὲν
 20 ἡ στέρησις πλεοναχῶς, ἡς δὲ νῦν ἐμνημόνευσεν, ἀπουσία τίς ἐστι παντελῆς
 ἀπὸ τοῦ πεφυκότος ἔχειν καὶ ἐν ᾧ πέφυκεν καὶ ὅτε πέφυκεν καὶ ὅπου. Ε.
 τοῦ μὲν πεφυκότος, ἐπειδὴ τὸν τοιχὸν οὐκ ἄν τις εἴποι τυφλόν, ἐπειδὲ μηδὲ
 25 ὅλως πέφυκεν ὄραν· ὅτε δὲ πέφυκεν, διότι τὰ σκυλάκια τὰ ἄρτι τεχθέντα
 οὐκ ἄν τις εἴποι τυφλά, ὅτι μήπω πέφυκεν ὄραν, οὐδὲ τὰ παιδία νωδά
 30 ἄν τις εἴποι τὰ ἀρτιγενῆ, ὅτι μήπω δόδοντας ἔχει· τὸ δὲ ἐν ᾧ πρόσκειται,
 ἵνα τὸ οἰκεῖον μόριον λαμβάνωμεν, ἐν ᾧ ἐγγίνεται ἡ ἔξις· οὐ γὰρ εἰ τις

1 post μὲν add. γὰρ JKA τῶν ἀρετῶν ὁμ. Α κακιῶν b in marg. (cf. p. 416,11):
 κακῶν JLKV γενεσιν ιν, in ras. J: γενέσει A 3 κακία Ab: om. JLKy ἀφροσύνας,
 supra γη J¹ 4 ἀνδρείαι J δειλίας A δότική b: δότικα JLKy: δότικας A
 καὶ add. b, cf. p. 416,14 ἐντι] ἐναντίον Kv (corr. b) εἰδεῖα b, cf. p. 416,14:
 εἰ δὲ ἀ JKAν 5 ἀνδρεία scripsi coll. p. 416,14: δότικα libri τὰς, η supra L:
 τὰς Α ἀρετᾶς, η supra J¹L¹: ἀρετᾶς A ἀκολασία] debebat δειλία τὰς A
 πρᾶτα JLA, ω supra J¹L¹: πρῶτα Kv 6 καὶ in ras. J: δὲ Α ὄνυμάζομεν A:
 ὄνυμάζομεν JLKy μὲν om. L: desidero μόνον τὰν εἰς γένη 7 post αἰσθασιν add.
 εἰδεῖα μόνον, τὰ δὲ μέσα b, cf. Addenda γένη om. L ἐντι in ras. J

8 τοῦ] τὸ Α ὀρθογωνίῳ, supra οὐ J¹L¹ ἴσοπλεύρῳ, οὐ supra J¹L¹: ἴσοπλά^τ K
 9 σκαλανέος v: σκαλὴ sequ. lac. 3 litt. A lacunam statui, cf. Addenda ἀγαθῷ,
 οὐ supra J¹L¹ 11 γένεσι ex γενέσει corr. A¹ γενέσειν A 12 ὅπο τοῦ K:
 ὅπ^τ αὐτοῦ JLA: ὅπ^τ αὐτοῦ τοῦ v παντὶ JA, corr. Ja ante πραγματιώδης (sic
 libri) add. πράγματι JA, exprimit J 13 παραλέσειπται post Ἀριστοτέλους ponit v
 τρίτην om. A τῶν] τὴν vel τὴν τῶν? 15 ταυτόν τι v ut Arist.: ταῦτητι A
 post τι Aristotelis verba οἷον ἡ ὄψις—οὐ στέρησίς ἐστιν (p. 12a39) inserit v 17 τὸ
 om. K 18 προηγουμένην A 21 ὅπου] ὅπως? cf. p. 393,4 sqq. 22 τύχον J
 μηδὲ] οὐδ' v 24 post ὅτι add. δὲ Α ἀνωδα J

μὴ ἐν τοῖς πιστὸις ὑφίσταμαις ἔχῃ, ἐστέργηται ὑφίσταμαιν, ἀλλ' εἴ τις ἐν τῷ 99^ῳ οὐκεῖτο τόπῳ μὴ μετεῖλητεν ὑπάρχων. αὐτὸς δὲ οὐαὶ βραχέων συνέλαβεν πάντα, τὸ μὲν πεφυκός καὶ τὸ μόριον ἐν φῶ ἐγγίνεται· η̄ ἔξις ὅμοῦ ὅγλώσας διὰ τοῦ ἐν φῷ πέφυκεν, τὸν δὲ χρόνον καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐπιβάλλοντα καὶ τὰ ἀλλα τὰ συνεμψαινόμενα ἐν τῷ δύτε πέφυκεν ὑπάρχειν συνέλαβεν· τὸ γάρ καθῆκον ἔχειν καὶ ὡς προστήκον ἐστιν ἔχειν οὐταν μηδαμῶς ὑπάρχη, ²⁵ τότε ἐν στερήσει λέγεται εἶναι. διό τινες τῷ εἰρημένῳ τῆς στερήσεως λόγῳ προστιθέασιν τὸ ‘καὶ ὡς πέφυκεν’· καὶ γάρ ἀτραχήλους λέγομεν τοὺς βραχυτραχήλους, ἐπεὶ μὴ κατὰ φύσιν ἔχουσι τοὺς τραχήλους, καὶ ἀπύρηνον 10 τὴν ῥοιὰν ὡς ἐλάττωνας τοῦ κατὰ φύσιν τοὺς πυρῆνας ἔχουσαν, τὴν τοῦ κατὰ φύσιν ἐλάττωναν ὡς τοῦ παντὸς στερησιν ὀνομαζόντες. οὐγ̄ ἀπλῶς δὲ εἰπεν διτὶ περὶ ταῦτον η̄ ἔξις καὶ η̄ στερησις λέγεται, ἀλλὰ περὶ ταῦτον 20 τι. διὰ τῆς τοῦ τὶ προσθήκης ἐνδειξάμενος, πῶς περὶ ταῦτον λέγει. καὶ γάρ τὰντια περὶ ταῦτον, εἴτε ταῦτόν ἐστι τῶν ἐναντίων δεκτικόν, ὀὴλ̄ 15 ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων οὐ πάντως περὶ ταῦτον κατ' ἀριθμὸν ὑποκείμενον τὰντια ἐστίν (ἄλλου γάρ ὅντος μορίου λευκοῦ. οὖν τῶν ὀδόντων, οὐδὲν κεκάλυται ἀλλο εἴναι μέλαν, ὡς τὸ περὶ τὴν κόρην), ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως οὐχ οἰόν τε τοῦτο, ἀλλ' ἐν φῷ μορίῳ η̄ ἔξις, ἐν τούτῳ καὶ η̄ στερησις. καὶ τοῦτο εἰκότως ἀπουσία γάρ μόνον ἐστὶν η̄ στερησις, καὶ ἀνάγκη ²⁵ 20 ἐκεῖ εἶναι τὴν ἀπουσίαν, διπού καὶ η̄ παρουσία ἐστίν, τὰ δὲ ἐναντία εἰδὴ ὅντα οὐδὲν κωλύεται ποτε καὶ ἐν διαφόροις τῷ ἀριθμῷ ὑποκείμενοις ὅντα τὸν λόγον σφίζειν τῆς ἐναντιώσεως. φανερὸν δὴ οὖν ἐκ τούτων, Ζ διτὶ τὰ οὗτας ἀντικείμενα καὶ ὅμοιότητά τινα ἔχει πρὸς τὰ ἐναντία καὶ ἀνομοιότητα. τὰ τε γάρ ἐναντία περὶ τὸ αὐτὸν ὑποκείμενον γίνεσθαι 25 πέφυκεν, οἷον περὶ δὴ η̄ ὑγεία, περὶ τοῦτο καὶ η̄ νόσος· οὐ γάρ περὶ τὰ ἄψυχα, ἀλλὰ περὶ τὰ ζῷα· ώσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ στερησιν καὶ ἔξιν ⁴⁰ 30 ἀντικείμενα· ὅψις γάρ περὶ ζῷον, περὶ δὲ ἄψυχον οὐκέτι· οὐκοῦν καὶ η̄ τυφλότης περὶ ζῷον· οὐδὲντες γάρ ἀν τὸν κίνα τυφλὸν εἴποι. τοῦτο μὲν οὖν τοῖς ἐναντίοις δημιουρον ἔχει τὰ κατὰ στερησιν ἀντικείμενα. διαφέρει δὲ 35 αὐτῶν, ὡς εἴρηται, τῷ τὰ μὲν ἐναντία, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ἐστίν, ἀλλὰ μὴ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πάντως τοῦ εἶδος μορίῳ, τὸ δὲ κατὰ στερησιν καὶ ἔξιν καὶ ἐν μορίῳ τῷ αὐτῷ βούλεσθαι εἶναι. δείκνυσιν δὲ ἐφεξῆς ὁ Ἀριστοτέλης, διτὶ τὸ ἐστερησθαι η̄ τὸ στερησιν ἔχειν οὐκ ἐστιν ταῦτα τῇ ⁴⁵ 40 στερήσει, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἔξιν ἔχειν ταῦτα τῇ ἔξει. δείκνυσιν δὲ αὐτὸν ἐκ 45 τοῦ τὴν ὅψιν ἔξιν εἶναι, τὸ δὲ ἔχειν τὴν ὅψιν μὴ εἶναι τὴν ὅψιν, ωστε καὶ τὸ ἔχειν ἔξιν οὐκ ἐστιν ἔξις. ὅμοιας δὲ τὸ τυφλὸν εἶναι οὐκ ἐστιν τυφλότης· δείκνυσιν δὲ αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ, εἰ ταῦτον η̄, καθ' οὖς τὸ ἐτερον κατηγορεῖτο, κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐτερον· νῦν δὲ οὐχ οὗτως· τυφλὸς μὲν γάρ ὁ

1 ἔχει Αν	τι Α	4 τόπον Κν	9 ἀπόρηγον Κ: ἀπύρηγον ν
10 ἐλάττονας τοῦ] ἐλάττον αὐτὸν Α		πυρῆνας ν	19 εἰκότος Ι.
ἐκεῖ Κ	22 οὖν ο. Κ.	25 η̄ utrumque ο. Α	26 post ἀλλὰ add.
τὰ Κ	τὰ post καὶ ο. Α.	32 εἶναι ο. Κ.	33. 34 τῆς στερήσεως Κ
35 ἔξιν ὅψιν Α	36 ἔξιν] ὅψιν Α	ἔξις] ὅψις Α	post δὲ add. καὶ Α

ἀνθρωπος λέγεται, τυφλότης δὲ οὐ λέγεται, καὶ ὅψιν μὲν ἔχειν λέγεται,
ὅψις δὲ οὐ λέγεται. δοκοῦσι δὲ διαφέρειν ἀλλήλων αἱ ἐπιχειρήσεις 100^τ Λ
τῷ τὴν μὲν πρώτην ἀπὸ τοῦ εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν ἀπὸ τοῦ κατηγορεῖσθαι
δεικνύναι τὸ προκείμενον. δεῖξας δὲ τὴν στέρησιν καὶ τὸ στέρησιν ἔχειν
5 εἰκότως προσέθηκεν διτι, καὶ ἔτερα ἡ, ἀλλ ὥσπερ ἡ ἔξις ἀντίκειται τῇ
στέρησι, οὕτως καὶ τὸ ἔχειν ἔξιν καὶ τὸ ἐστερῆσθαι, καὶ ἔστιν ὁ αὐτὸς
τρόπος τῆς ἀντιθέσεως, διότι καὶ ταῦτα ἀντίκειται κατὰ τὴν ἐπὶ ἑκαῖνα 5
ἀναφορὰν καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτὸς ἐστιν ἐπὶ τῶν κατη-
γορημάτων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἔξιν καὶ στέρησεως· ὡς γάρ ἡ τυφλότης
10 τῇ ὅψιν ἀντίκειται, οὕτως καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι τῷ ὅψιν ἔχειν
ἀντίκειται. ἀλλ ἡ πρὸς μὲν τὴν τῆς λέξεως σαφήνειαν ἀρκεῖ τοσαῦτα.

Τὰ δὲ πραγματικά τερα περὶ τούτων ὡδέ πως ὁ Ἰάμβλιχος παραδίδωσιν.
“Ἐν δόγμα κοινὸν τῶν τε ἀρχαίων ἐστὶ καὶ τῶν νεωτέρων τὸ μὴ εἶναι
ἐναντία τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν λεγόμενα, οὐ μὴν ἐτὶ εἰς ἕδιον γένος
15 ἀντιθέσεως τὸ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν οἱ παλαιοὶ κατέταξαν, ὥσπερ Ἀριστο- 10
τέλης. διτι δέ ἐστιν ἄλλη, ὅγλον γίνεται διελομένοις, ποσαγῶς ἔξις καὶ
στέρησις λέγεται καὶ κατὰ ποῖα μᾶλιστα σημανόμενα ἡ τῶν καθ' ἔξιν καὶ
στέρησιν ἀντιθέσις γίνεται. λέγουσιν οὖν ὡς καθ' ἔνα μὲν τρόπου ἔξις
λέγεται ἡ ἐνέργεια τοῦ ἔχοντος καὶ ἐχομένου· ἔξις γάρ ἴματίου λέγεται,
20 ὅταν ὁ μὲν ἔχῃ, τὸ δὲ ἔχηται ὑπὸ τοῦ ἔχοντος, καὶ ἔξιν δηλων εἰπέν
που Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὰ δηλα. καθ' ἔτερον δὲ τρόπον ἔξις λέγομεν 15
τὰς ἐπικτήτους ποιότητας ἐμμόνους γεγονούιας, τὰς τε φυσικὰς καὶ τὰς κατὰ
τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, καθ' ἀς καὶ ἐπιτικοὶ οἱ ἐν αὐταῖς λέγονται·
καὶ ἔξις λέγονται κατὰ τοῦτο καὶ αἱ τέλειαι ἀρεταῖ· καὶ γάρ λόγου ἀνά-
25 ληψίς ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖται. ἐτὶ δὲ ἔξις λέγεται ἡ φυσικὴ κατασκευὴ, ὅταν
ἔμμονος ἡ, ὥσπερ σωματικὰς ἔξις καὶ ψυχικὰς καὶ ἀρετὰς ἐκ φύσεως ἡ
κακίας ἐπὶ τινῶν νοοῦμεν· καὶ τὴν φυσικὴν δὲ δύναμιν αὐτὴν ἔξιν λέγε-
σθαι φασιν καὶ ταῦτη τὴν στέρησιν ἀντικεῖσθαι πήρωσιν οὖσαν αὐτῆς. 20
ἔνιοι δὲ οὐ τὴν φυσικὴν δύναμιν λαμβάνεσθαι ἐν τῇ τῆς ἔξιν καὶ στέρη-
30 σεως ἀντιθέσει φασίν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν κατὰ τὸ πρῶτον σημανόμενον
ρήθεσαν, ἦτις παρὰ τὸ ἔχειν ἔξις ὠνόμασται· καὶ γάρ καὶ τὸν Χρύσιππον
Ἀριστοτέλει ἐπόμενον στέρητικα λέγειν ταῦτα, ὅσα ἀναιρεῖ παρεμφαίνοντα
τὴν τοῦ ἔχειν φύσιν, οὐχ ἀπλῶς, ὅταν ἐμφαίνῃ τὸ πεφυκός καὶ δὲ
πέφυκεν, ὡς εἴρηται πρότερον. καὶ ἀντίκειται τῇ ἀπὸ τοῦ ἔχειν λεγομένῃ 25
ἔξις ἡ στέρησις, καὶ οὐ μόνον ποιοτήτων αἱ στέρησεις, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖῶν,
ὡς ἡ τυφλότης τῆς τοῦ ὄραν ἐνέργειας καὶ ἡ χωλότης τῆς τοῦ βαδίζειν.
ἄλλως δὲ λέγεται στέρησις ἡ ἀπουσία τούτου οὐ δύναται ἔχειν ἐν τῷ
δυνάμει θεωρουμένη, ἦς ἐν Φυσικοῖς μνημονεύει· τὸ γάρ δὲ δύναται ἔχειν

4 τὸν προκείμενον Α	ἔχειν (ἔτερα ὅτα)	5 ὅτι οι. L	6 ὁ οι. A
9 ὥσπερ JK: ὥσπερ LAv	11 πρὸ K	ταῦτα A	15 ὁ ἀριστοτέλης Lv
21 Πλάτων] Leg. I p. 625 C	22 καὶ Δb: om. JLKy	23 τὰς (post κατὰ)	
om. Lv	post δὲ add. καὶ A	28 πλήρωσιν A	
ἀντοῖς A	31 περὶ A	32 ἀριστοτέλης K	34 πρότερον] p. 392,21
37 οὐ A	38 ἐν Φυσικοῖς]	Λ 4 p. 191 b 15 al.	

καὶ ἡ δυνάμει ἔστιν μήπω ἔχον ἐνεργείᾳ ἐν στερήσει αὐτοῦ εἰναι λέγεται.¹⁰⁰ τοῦ μήποτε δέ φησιν ἱλύβλιχος, οὐ καθ' ἓν τι σημαίνειν τὴν ἔξεως τὴν ἀντίθεσιν δεῖ λαμβάνειν τῆς στερήσεως, ἀλλὰ κατὰ πάντα· οὕτω γάρ ἔσται 30 τελέα πρὸς ἀπάσας τὰς ἔξεις πασῶν τῶν στερήσεων ἀντίθεσις, κοινῶς τε αὐτοῖς καὶ Ιωάννῃς πρῆς ἐκάστης ὅγειται μέντος, οἷον τὴνδὲ τῆς στερήσεως πρὸς τὴν ἔξιν κατὰ τὸν οἰκεῖον αὐτῶν τρόπον. ὅλως γάρ τὴν ἀέρειαν τοῦ πεφυκότος ἔχειν καὶ δὲ πέφυκεν στέρησιν εἶναι ῥητέον, πολλαχῶς δὲ τοῦ ἔχειν λεγομένου πολλαχῶς καὶ η ἀέρεια καὶ η στέρησις ἔσται. ἔστιν δέ τις στέρησις καὶ ἄλλη παρὰ τὴν φυσικήν, λέγω δὲ καθ' ἧν ἐπὶ τῶν 10 πεφυκότων ἐλέγομεν καὶ δὲ ἐπεφύκεσσαν, ἣν Χρύσιππος ἐθικὴν καλεῖ· ἀχίτων τοῦ γάρ καὶ ἀνυπόδετος καὶ ἀνάριστος σημαίνει μὲν καὶ φύλην ἀναίρεσιν, σημαίνει δὲ καὶ παρέμφασίν τινα, δὲ καὶ κατὰ στέρησιν λέγεται. οὔτε γάρ ἀχίτων τὸν βιοῦ ἐρῶμεν οὔτε ἡμᾶς ὅταν λουώμεθα ἀνυπόδετος, καὶ ἀναρίστους οὔτε τοὺς ὥρητας οὔτε ἡμᾶς ἀμα τῷ ἡμέραν γενέσθαι. οὐλάς δεῖ συνειμ-
15 φαίνεσθαι τοῦ εἰθισμένου καὶ δὲτε εἴδισται τὴν στέρησιν. ὄντος γάρ ἔθους ἀριστᾶν κατὰ τινα ὥραν τεταγμένην ὁ ὑπὸ τὸ ἔθος ὡν, ὅταν μὴ ἐν τῷ γράμμων τῷ τεταγμένῳ ἀματήσῃ. οὐ ψύξεις ἔμικταιν ἀλλὰ ἔθους κατὰ τὴν στέρησιν ἀναιρεῖται. εἰσὶν οὖν ἀέρειαι αἱ μὲν τῶν φύσει, αἱ δὲ τῶν κατὰ Γένεσις, καὶ ἀναιρέσεις ἐν οἷς ἔκαστα καὶ πέφυκεν καὶ εἴδισται. πολλάκις δὲ 20 οὐκ ἔθους ἀλλὰ καθήκοντος ἀπόπτωσιν ἐμφαίνει η στέρησις, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκλητον δειπνεῖν, ὅταν παρεμφάνωμεν δὲτε οὐ καθηκόντως ἀπήγνησεν οὔτε κατὰ τὸ ἐπιβράχιον τοὺς ἔθεσιν. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλως η στέρησις τῶν ὥμων γυμνῶν λεγομένων· καὶ γάρ ὅταν τι γένος ὅλον μὴ η πέφυκός τι ἔχειν. ἐστερῆ-
25 σθαι λέγομεν ἐκείνου δ μὴ πέφυκεν ἔχειν· οὕτως τὰ φυτὰ ἐστερῆσθαι λέγομεν αἰτίησεως τῷ μὴ πέφυκέντοι ἔχειν, αἱσθίμησιν. καὶ δὲτε δὲ τὰ ἐν τῷ γένει τὰ μὲν η πέφυκότα ἔχειν, τὰ δὲ μὴ πέφυκότα, ἐστερῆσθαι λέγεται τὸ μὴ πέφυκότα, μᾶςπερ ἐν τῷ γένει τῶν ζῴων ὁ ἀσπάλακτος ὄψεως, καὶ μᾶλλον γε τοῦτο λέγομεν η ἐπὶ τοῦ πρὸς βίαν ἀφηρῆσθαι. κυρίως δὲ στέρησις λέγεται ἐπὶ τῶν πεφυκότων μὲν ἔχειν, μὴ ἔχόντων δὲ τότε δὲτε 30 πεφύκασιν καὶ δὲτε εἰώθασιν καὶ ἐνεστήσαντο ἔχειν, δ δὴ καὶ ἀντίθετον τῇ 50 ἔξει θεωρεῖται· καὶ η ἐν τούτοις ἀντίθεσις κέκληται η κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν".

'Ο μέντοι Ἀρχύτας τριχῆς τὴν στέρησιν διαιρεῖ λέγων· "η δὲ στέρησις καὶ τὸ ἐστερῆσθαι λέγεται τριχῶς· η γάρ τῷ μὴ ἔχειν παντάπασιν, οἷον τὸ τυφλὸν ὅρασιν καὶ τὸ νωδὸν φωνὰν καὶ τὸ ἀμαθές ἐπιστάμαν· η ἐν 35 τῷ μῆρον ἔχειν, οἷον τὸ δύσκωφον ἀκοὰν καὶ τὸ πτιλῶσσον ὅρασιν· η ἐν

1 ἔχων JIA	4 ἀντίθεσθαι Α	5 τῆς ομ. K	7 εἰναι] οὐν I,
9 τις supra J ¹	περὶ Α καθ'] παρ' Arnim	10 ἡθικὴν ν	12 γίνεται ν
16 ὃν ex δη̄ corr. J	18 ἔστιν L	19 ἀναιρήσεις Α	22 ἐπιβράχιεν K
ἔτι A	δὲ ομ. v	22. 23 ὥμωνύμιων JIA	24 λεγομένου K
28 η Arnim: ὡς libri	31 η ἐν A	32 Ἀρχύτας] fr. 52 II., cf. p. 417, 17	
η A	33 τὸ Av	34 τυφλὸν p. 417, 19: πτιλὸν JIA, πτιλὸν K:	
πτιλῶσσον ν, γρ J ¹ , ¹	γιωδὸν Α	καὶ—ἐπιστάμαν ομ. Kv	35 μῆρον
ex μὴ δη̄ corr. J, in marg. διωρικῶς μεῖον Ja: μῆρον, supra διωρικῶς μεῖον L ¹ : μὴ δη̄ KAν	πτιλῶσσον JLK: πτιλὸν Α: τυφλῶσσον ν, J ¹ , ¹		
ἀκοάν, supra η J ¹			

τῷ μὴ | οἷον δεῖ ἔχειν, οἷον τὸ σκαμβόπουν πάδας καὶ τὸ κακόφωνον 100^ν Δ φωνάν”.

Καὶ τοῦτο δὲ λιτέον, ὅτι ἐνίστε μὲν οὐ στέρητικὰ ὄνόματα στέρησιν δῆλοι, ὡς ή πενία τὴν στέρησιν τῶν χρημάτων καὶ ὁ τυχόδεστέρησιν ὄψεως, 5 ἐνίστε δὲ στέρητικὰ ὄνόματα οὐ στέρησιν δῆλοι· τὸ γάρ ἀθάνατον στέρητικὸν ἔχον τὸ σχῆμα τῆς λέξεως οὐ σημαίνει στέρησιν· οὐ γάρ ἐπὶ περιγράφοτος ἀπομνήσκειν, εἴτα μὴ ἀπομνήσκοντος χρώμεθα τῷ ὄνοματι. πολλὴ δὲ 5 ταραχὴ κατὰ τὰς φωνάς ἐστιν τὰς στέρητικάς. διὰ γάρ τοῦ ἀ καὶ ἀν προσαγομένων αὐτῶν ὥσπερ ἀσικος καὶ ἀνέστιος, συμβαίνει ποτὲ μὲν ταῖς 10 ἀποφάσεσιν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐναντίοις συμφύρεσθαι αὐτάς. καὶ γάρ ὥσπερ τῇ ἀνδρείᾳ ή δειλίᾳ ἐναντίον ἐστίν, οὗτῳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ή ἀδικίᾳ, ἐναντίᾳ οὖσα τῇ δικαιοσύνῃ· καὶ τὸ κακὸν δὲ δῆλοῦται πολλάκις, ὡς ἄφωνον λέγο- μεν τραγῳδὸν τὸν κακόφωνον· καὶ ἀποφάσεις δὲ δῆλοῦται διὰ στέρητικῶν φωνῶν, ὥσπερ τὸ διάφορα ἀδιάφορα, λυσιτελὴ ἀλυσιτελῆ. πολλάκις δὲ καὶ 15 20 πλείω σημαίνουσιν, ὡς καὶ ἀπόφασιν καὶ στέρησιν καὶ ἐναντίωσιν δῆλοῦσθαι οὐπ’ αὐτῶν, ὡς τὸ ἄφωνος· αἱ δὲ καὶ διάφορα ἐναντία σημαίνουσιν, ὡς ή ἀκαριά καὶ τὸ ἐναντίον τῷ καιρῷ δῆλοι, στέρητικὸν δὲ οὐδὲν ὅλως ἔμφαίνει, 25 ἐπειὶ καὶ χρηστότητη μὲν ἐναντία ή πονηρία, ή ἀπονηρία δὲ στέρησις τῆς πονηρίας, ἐστιν δὲ δέ τοις καὶ τὴν χρηστότητα ἔμφαίνει. πολλῆς δὲ οὕτης 30 τῆς ἀνωμαλίας Χρύσιππος μὲν ἐν τοῖς Περὶ τῶν στέρητικῶν λεγομένοις ἐπεξῆλθεν αὐτῇ, Ἀριστοτέλει δὲ οὐ τοῦτο προύκειτο, ἀλλὰ μόνον διελθεῖν 25 περὶ τῶν κατὰ τὴν ἔξιν καὶ στέρησιν. καὶ λέγηται οὖν στέρητικῶς πολλὰ καὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ἀποφατικῶν, ἀλλὰ δεῖ τὰς στέρητικὰς τῶν ἔξιν ἀντιθέσεις κατὰ τὸν οἰκεῖον τρόπον λαμβάνειν· ἐστιν δὲ οὗτος ὁ τῆς ἐπι- 35 βαλκούσης ἔξις τὴν οὐκείσιν στέρησιν ἐν τῇ ἀντιθέσει λαμβάνων. γίνεται δὲ περὶ τὸ αὐτὸν ὑποκείμενον ή τε τοιαύτη ἔξις καὶ ή ἀντιθέτος αὐτῇ στέρησις, οὐχ ἀμα δέ, οἷον περὶ δρθαλμὸν τυφλότητος, περὶ δὲ καὶ ή ὅψις.

p. 12a6 Οὐκ ἐστιν δὲ οὐδὲ τὸ ὑπὸ τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν 20 κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἔως τοῦ οὗτως καὶ τὸ ὄφ’ ἐκάτερα E 30 . πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ καθῆσθαι τῷ μὴ καθῆσθαι.

Δείξας δὲτι ἄλλο ἐστὶν ἔξις καὶ ἄλλο τὸ ἔξιν ἔχειν, καὶ ἄλλο στέρησις καὶ τὸ στέρησιν ἔχειν, καὶ δημοσία καὶ τὸ ἔξιν ἔχον καὶ στέρησιν ἔχον ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀντίθεσίν ἐστιν τὴν τῆς ἔξις καὶ τῆς στέρησεως, * * * πιστοῦται

2 φωνάν, supra η J¹ 6 ἔχων A στέρησιν οὐ σημαίνει A 7 κέχρην- ται K 8 post καὶ add. τὸ K 9 προσαγομένων J¹ (cf. in Phys. 1093,13 D. et in I. De caelo p. 90,28 II): προσαγομένων JaLKAν 12. 13 ἐλέγομεν ν 13 post διὰ add. τῶν ν 14 post ἀδιάφορα add. καὶ ν πολλαὶ A καὶ] αἱ μὲν ν 17 καὶ τὸ] τὸ μὲν ν ἔνφαίνει A 18 ἐπειδὴ ν ἐναντίον Kv 21 αὐτὴν Kv, sed cf. p. 390,29 24. 25 ἐπιβαλούσης K 26 αὐτῇ] αὐτῆς A 27 ή om. A 28 ἔτι A τὸ Kv, Arist.: ή JLA 29 ἐκάτερον ν Arist. 31 ἔξις om. A: ή ἔξις K ἔχειν, χ in ras. J 32 ante pr. τὸ add. ἄλλο L καὶ ante alt. τὸ om. Kv 33 alt. τὴν A (cf. p. 397,5): om. JLKy lacunam statui, desiderantur haec fere ταῦτα πάλιν εἰπών καὶ περὶ τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως πιστοῦται om. K

τοῦτο διὰ παραδείγματος. καὶ γάρ τὸ πρᾶγμα τὸ ὑπὸ τῆς καταφάσεως 100^ν δηλούμενον οὐκ ἔστιν κατάφασις, καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως οὐκ ἔστιν εἰπόντων κατάφασις, εἰπέρ λόγοι μὲν ἡ κατάφασις καὶ ἀπόφασις, οὐ λόγοι δὲ τὰ ὑπὸ αὐτῶν σημαινόμενα· κανὸν μὴ τὰ αὐτὰ δέ ἔστιν, καὶ ταῦτα ὑπὸ τὴν αὐτὴν διηγήσεις 15 ἔχοντα ἔσιν καὶ τὰ ἔχοντα στέρησιν ὑπὸ τὴν τῆς ἔξεως καὶ τῆς στερήσεως. ὅταν γάρ Σωκράτη καθήμενον διανοθῆ, ζῷον λογικὸν οὖτως ἐνεργοῦν κατὰ 20 αὐτὸν τὸ πρᾶγμα ὑπολαμβάνω· ὃ δὲ λόγος ὁ λέγων δεῖ Σωκράτης καθῆσαι, ἐξ ὑπόμνημας (καὶ ὑγιανός τυγχαίμενος. ἔτερός ἔστιν αὐτοῦ τοῦ πράγματος. 10 εἴτε οὖν ἐν φωναῖς εἴτε ἐν τοῖς διανοήμασιν εἴτε ἐν τοῖς παρυφισταμένοις δισμούσιοις λογοτοῖς οἱ προτάσεις ὑφεστήκασιν, διεστήκασιν αὗται τῶν πιοῦν σωμάτων· καὶ τὰ μὲν ὡς προτάσεις λέγεται ἀντικεῖσθαι, ὡς ἀπόφασις καὶ κατάφασις, τὰ δὲ ὑπὸ τὰς προτάσεις καὶ αὐτὰ ἀντίκειται κατὰ τὴν αὐτὴν τρόπον. ἀλλ’ οὐδεὶς ἀν εἶποι, φασί, τὸν Σωκράτη αὐτὸν ἔσυτι ἀντικεῖσθαι. 15 ἡ οὐ κατὰ τοῦ ἑτέρου φαμὲν γίνεσθαι τὴν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν τοῦ καθῆσθαι καὶ μὴ καθῆσθαι· καὶ τούτοις δὲ ἡ ἀντίθεσις κατὰ τὴν τῆς ἀντιφάσεως γίνεται ἀντίθεσιν, τῷ ταῦτα τὰ σημαινόμενα ἀναιρετικὰ ἀλλήλων εἶναι, τούτῳ καὶ ἡ ἀντίφασις ἀντίκειται. καὶ ἀνάπαλιν τῷ τοὺς λόγους εἶναι τοιούτους καὶ τὰ πράγματα ἀλλήλων ἔστιν ἀναιρετικά, 20 καὶ γίνεται ἡ ἀναλογία κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς τὸ δηλούμενον πρᾶγμα πρὸς τὸ δηλούμενον, οὕτως ὁ δηλωτικὸς λόγος πρὸς τὸν δηλωτικόν, καὶ ἀνάπαλιν. κανὸν τὰ σημαινόμενα δὲ ὑπὸ τῶν φωνῶν ἀντικείμενα λαμβάνομεν, ταῦτα δέ εἰσιν αἱ λογικαὶ διανοήσεις αἱ περὶ Σωκράτους καθημένου ἡ μὴ, 25 ὄμοιώς καὶ ταῦτα τῇ καταφάσει καὶ ἀπόφασει ἀντικεῖσθαι λέγεται· καὶ ταῦτα γάρ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν ἔστιν καὶ τὴν κατάφασιν. δεῖξας δὲ μέχρι τούτων, τίνα ἔστιν τὰ ὡς ἔξις καὶ στέρησις ἀντικείμενα, ἀκολούθως ἐπάγει, τί διενήργει τῆς τῶν πρός τι καὶ τῆς τῶν ἐναντίων ἀντιθέσεως, καὶ πρῶτην γε τί τῶν ὡς πρός τι ἀντικειμένων δηλῶν ἐπάγει.

p. 12b16 "Οτι δὲ ἡ στέρησις καὶ ἡ ἔξις οὐδὲ ἀντίκειται ως τὰ πρός 45
30 τι, φανερόν ἔως τοῦ οὐ γάρ λέγεται ἡ ὄψις τι φιλότητος ὄψις.

Τεσσάρων οὐσῶν τῶν ἀντιθέσεων καὶ διαφρουρῶν ἀλλήλων ἔξι αἱ πᾶσαι γίνονται διαφοραί. καθόλου γάρ, δσα ποτὲ ἀν τὰ διαφροντα, δεῖ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐπὶ τὸν παρὰ μονάδα πολλαπλασιάζειν καὶ <τοῦ> γενο-

3 λόγοι μὲν] λέγομεν Α καὶ ἡ ἀπόφασις ν

7 σωκράτη J: σωκράτην LΚΔν, itemque l. 14

16 τὴν om. L 17 ἀντιφάσεως, γρ ἀποφάνσεως JαL¹

om. Λ 19 τῷ JLΚΔ: τὸ ν, sed τῷ in marg. b

δηλούμενον bis A 21 τὸν] τὸ Kv, corr. in marg. b

νοιμεν om. K 22 κανὸν] καὶ ν λαμβάνομεν ν

γάρ in ras. supra Α 28 δηλῶν] δι' ὧν in marg. b

33 τοῦ addidi coll. p. 45,12

5 ὕστατως om. A: fort. ὕστατως ως

9 καὶ ὥρματος addidi 11 προ-

θέσεις L¹, προτάσεις L³ 14 φασί om. Kv 15 φαμὲν ex μὲν corr. Ja: μὲν Α

20. 21 πρᾶγμα πρὸς τὸ

21. 22 ἀνάπαλιν—λαμβά-

23 ἔστιν I 25 -τα

29 ἡ (post δὲ) om. K

μένου ἀριθμοῦ τὸ ήμισυ λαβόντα τοσαύτας λέγειν εἶναι τὰς τῶν διαφερόντων 50 διαφοράς. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἡ τῶν πρός τι ἀντίθεσις διαφέρει τῆς τε τῶν ὡς ἐναντίων καὶ τῆς (τῶν) ὡς ἔξις καὶ στέρησις ἀντικειμένων καὶ τῆς ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις· τρεῖς γάρ ἀρ' ἑκάστου | γίνονται σχέσεις, τριῶν 101^α 5 δύντων πρὸς ἄντης σχέσις, διὸ καὶ ἐπὶ τὸν παρὰ μονάδα ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν ἔξι ἀρχῆς ἀριθμόν. πάλιν δὲ ἡ τῶν ἐναντίων ἀντίθεσις διαφέρει τῶν λοιπῶν ὅντος· ἡ γάρ πρὸς τὰ πρός τι διαφορὰ ἥδη εἰληπται· γίνονται οὖν πέντε αἱ διαφοραί. καὶ λοιπὸν ἡ ὡς ἔξις καὶ στέρησις διαφέρει τῆς κατὰ ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν· αἱ γάρ πρὸς τὰ ἄλλα ὅντα ἥδη ἐλήφθησαν. ἵνα 10 10 μὴ δις αἱ αὐταὶ διαφοραὶ λαμβάνωνται, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχομένων ἡμῖν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν ὑστέρων, διὰ τοῦτο [τῶν] ἐν τῇ μεθόδῳ τὸ ήμισυ τοῦ ἐκ τοῦ πολυπλασιασμοῦ γενομένου ἀριθμοῦ λαμβάνειν κελευσόμεθα. οὕτως οὖν καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην τάξιν ἔξι γνορένων τῶν διαφορῶν ὁ Ἀριστοτέλης οὐχ οὕτως ἐπ' αὐτὰς ἐπῆλθεν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἔδειξεν ὅτι τὰ 15 πρός τι διενήνοχε τῶν ἐναντίων, ὡς εἰρηται, νῦν δὲ δεῖξει, πῶς τὰ ὡς ἔξις καὶ στέρησις ἀντικείμενα διαφέρει τῶν ὡς τὰ πρός τι, καὶ ἐφεξῆς, πῶς 20 τὰ ὡς ἔξις καὶ στέρησις τῶν ὡς τάναντία ἀντικειμένων, εἴτα μετά ταῦτα, πῶς τὰ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντικείμενα διαφέρει τῶν ὡς τάναντία ἀντικειμένων καὶ τῶν ὡς τὰ πρός τι καὶ ἔτι τῶν ὡς στέρησις καὶ ἔξις. 25 20 καὶ οὕτως τὰς ἔξι παραδέδωκεν διαφορὰς ἀπὸ τῶν δευτέρων ἀρχέμενος τρόπων ἐν ταῖς πέντε διαφοραῖς καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πρώτων, ὡς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν. δείκνυσιν οὖν νῦν, πῶς τὰ ὡς ἔξις καὶ στέρησις ἀντικείμενα διαφέρει 30 τῶν ὡς τὰ πρός τι ἀντικειμένων, ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ τῶν πρός τι τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος, ὥσπερ καὶ πρότερον, ὅτε τῶν ἐναντίων ἐχώριζεν τὰ πρός 25 τι. λέγει οὖν ὅτι τὰ μὲν πρός τι αὐτὰ ἀπέρ τεστὶ τῶν ἀντικειμένων λέγεται, οὔτε δὲ ἡ ὄψις τυφλότητος ἐστιν ὄψις (καὶ τοῦτο πρόδηλον), ἀλλ' οὐδὲ ἡ τυφλότης ὄψεως τυφλότης· ὄφθαλμοῦ γάρ ἑκάτερον, καὶ ἡ ἔξις καὶ ἡ στέρησις. ὅτι δὲ οὐ λέγεται ἡ τυφλότης ὄψεως τυφλότης κατὰ τὰ πρός τι, διὰ τοῦ δευτέρου μᾶλιστα ἐπιχειρήματος δείκνυται· εἰ γάρ ὡς πρός τι 30 λέγοιτο πρὸς τὴν ὄψιν ἡ τυφλότης, ἐπειδὴ τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεται, ἐλέγετο ἀν καὶ ἡ ὄψις τυφλότητος ὄψις· νῦν δὲ οὐ λέγεται. διαφέροι δὲ ἄν, ὡς ἔφαμεν, καὶ τῷ τὰ μὲν πρός τι ἄμα εἶναι τῇ φύσει, τὴν δὲ ἔξιν καὶ στέρησιν πρὸς τῷ μὴ συνεισάγειν ἀλληλα καὶ ἀναιρετικά εἶναι ἀλλήλων. εἰπὼν δὲ ἡ γάρ ὄψις οὐκ ἔστιν τυφλότητος ὄψις

1 συλλαβόντα v	3 prim. ὡς om. Kv	τῶν v: om. JLKA	ἔξις A
στέρησις, i in ras. J: στερήσεις A	4 σχέσις L	5 τῶν Αν	7 post λοιπῶν add.
ὡς ἔξις καὶ στέρησις διαφέρει τῶν λοιπῶν v (cf. l. 8), pro his post ὅντος add. τῆς ὡς ἔξις καὶ στέρησις ἀντικειμένων καὶ τῆς ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις b		8 πέντε αἱ] εἰ A	
ἡ ὡς scripsi: ὡς ἡ libri	9 καὶ κατάφασιν A	ἵνα (δὴ)?	10 λαμβάνονται Jv
11 τῶν delevi	12 τὸ ἐκ τοῦ libri: correxi	πολλαπλασιασμοῦ Kv	13 τὴν
om. JA	15 τὰς A	16 post ὡς add. πρὸς Kv	17 τὰ ἐν. Kv
τῶν] διαφερόντων Α	τὰ ἐν. K	19 καὶ ante ἔτι om. A	20, 21 τρόπον L
22 νῦν supra Ja	24 πρότερον] p. 11b32	24 post τῶν add. ἀντικειμένων v	
ἐναντίον v, corr. b	30 tert. πρὸς om. K	30, 31 ἀντιστρέφον Α	32 διαφέρει v
ἔφαμεν] p. 380, 18 sqq.	τῷ] τὸ v, sed τῷ in marg. b	33 τὸ ΚΑ	συνάγειν Kv

προσέθηκεν οὐδὲ ἄλλως οὐδαμιῶς πρὸς αὐτὸν λέγεται, διότι τὰ ἐναντία 101· αὐτὰ μὲν ἀπερ ἡν οὐκ ἐλέγετο τῶν ἀντικειμένων, ἄλλως δὲ τὸ ἔτερον πρὸς τὸ ἔτερον ἐλέγετο· ἐναντίον γάρ αὐτῷ λέγεται. ἀλλὰ καὶ ἡ στέρησις, εἰ μὴ, καὶ ἀτὴ ἕπειρ [τῆς] Σέστου λέγεται, ἀλλὰ στέρησίς γε αὐτῆς λέγεται.
ἡ μέντοι ἔξις κατ' οὐδὲν πρὸς τὴν στέρησιν λέγεται. διὰ μὲν οὖν τούτων ἔδεισεν οὐκ διαφέρει μόνον ἀλλὰ καὶ πράγματι διαφέρουσαν τὴν τῆς ἔξις καὶ στέρησεως ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν ὡς πρὸς τὰ ἀντικειμένων, διὰ δὲ τῶν ἔξης τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων παραβάλλει.

30

p. 12b26 "Οτι δὲ οὐδ' ὡς τὰναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρησιν
10 καὶ ἔξιν λεγόμενα ἔως τοῦ οὔτε νωδὸς ὥν ὀδόντας ἔψυσεν." 40

Δείχνυσιν ἐν τούτωις, διτ τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν λεγόμενα ἀντικεῖσθαι διαφέρει τῶν ὡς ἐναντίων ἀντικειμένων τῶν τε ἀμέσων καὶ τῶν ἔμμεσων, ὧν τὴν διαφορὰν ἀναγκαῖς προέλαβεν, ἵνα κατ' ἄμφῳ τὴν τῶν ἐναντίων πρὸς τὰς ἄλλας ἀντιθέσεις διαφορὰν ἐπιδείξῃ· καὶ πρῶτον μὲν τῶν 15 ἀμέσων ἐναντίων χωρίζων τὰ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀμφοτέρων τῶν τοῦ ἀμέσου τρόπων ἐμνημόνευσεν, τῶν τε ἐν ὑποκειμένῳ ὅντων καὶ τῶν καθ' αὐτὸν λεγομένων, εἰπὼν ἐν οἷς πέφυκεν γίνεσθαι ἡ ὧν κατηγορεῖται. παραδείγματα δὲ τῶν μὲν ἐν ὑποκειμένῳ ὑγίειαν καὶ νόσον παρέθετο ἐν σώματι γυνόμενα, τῶν δὲ καθ' ὑποκειμένου περιττὸν καὶ ἀρτιον 20 κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ λεγόμενα, ἡ ὡς εἰπὸν πρότερον, τὸ δύχα διαιρεῖσθαι κατὰ τοῦ ἀρτίου ἀριθμοῦ· τὰ γάρ εἰδη οὐ λέγεται καθ' ὑποκειμένων τῶν γενῶν, ἀλλ' αἱ διαφοραὶ καθ' ὑποκειμένων τῶν εἰδῶν. ἀμφοῦ δὲ | τού. 101v Δ τοιν τῶν ἐναντίων χωρίζει τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν, διτ τούτων μὲν ἀνάγκη δεὶ θάτερον τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν· τὸ γάρ σῶμα ἡ ὑγιαίνει ἡ νοσεῖ,
25 καὶ δ ἀριθμὸς δ ἐν τοῖς εἰδέσιν ἡ δύχα διαιρεῖται ἡ οὐ· τῆς δὲ στέρησεως καὶ ἔξις οὐκ ἀνάγκη δεὶ θάτερον τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν· οὐ γάρ ἀπλῶς ἀντέκειτο, ἀλλ' οὗτος ἐπεφύκει· τὰ γοὺν κυνῆδια. οὗται μητῶ πεφυκότα ἡ ἔχειν ὅψιν, οὐδέτερον λέγεται, οὔτε ὅψιν ἔχειν οὔτε τυφλὰ εἶναι, καὶ τὰ 30 παιδία τὰ μήτω πεφυκότα δύοντας ἔχειν οὔτε δύοντας ἔχειν ῥηθείη οὔτε νωδὰ εἶναι· ἀφ' οὐ δ' ἀν ἔχειν πεφυκότα ἡ, ἀπ' ἐκείνου τὰ μὲν δρᾶν λέγεται ἡ τυφλὰ εἶναι, τὰ δὲ δύοντας ἔχειν ἡ νωδὰ εἶναι. γέγονεν οὖν ἡ διαφορὰ παρὰ τὸ δεὶ η ποτέ· τὰ μὲν γάρ ἀμεσα ἐναντία εὐθύς ἀπὸ πρώτης γε ἔχει τὴν διάστασιν, ἡ δὲ στέρησις καὶ ἡ ἔξις οὐκ εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς

4 καὶ μὴ Α γε scripsi: te libri 6 πράγματι] πρόσταγμά τι Α τὴν οι. L
τῆς οι. JKAv 7 δὲ οι. I 8 αὐτὴν πρὸς τὴν bis K 9 τὰ ἐναντία K,
ἐναντία v 10 post λεγόμενα verba Aristotelis ἐκ τῶνδε—θάτερον ὑπάρχειν (p. 12b 36)
add. v ὧν supra Ja 12 τε οι. I 14 post ἐναντίων ex l. 12 sq. καὶ τῶν
ἔμμεσων ὧν τὴν διαφορὰν ἀναγκαῖς add. del. K πρώτων I 18 ὑγείαν Α
20 πρότερον] p. 387, 15 δι||χα J διαιρεῖσθαι ex κατηγορεῖσθαι corr. K 22 ἀλλ' αἱ]
ἀλλὰ Α 23 χωρίζει JK, εται supra Ja L¹: χωρίζεται Αν 24 ὑπάρχει K
pr. η οι. Α 27 κυνῆδια J η Α 29 οὔτε δύοντας ἔχειν οι. ΚΑ
30 ηγ K 33 η ante ἔξις οι. I

ἀλλ' ἀφ' οὐ χρόνου ἔχειν πέφυκεν. εἰ δέ τινα εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἔξιν 101v
 ἔχει ὥσπερ τὰ ζῷα πάντα τὴν ἀφήν καὶ εἰ τύχοι ἀπ' ἀρχῆς στερούμενα 10
 αὐτῆς, καὶ τὴν στέρησιν ἀπ' ἀρχῆς ἔχει· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθὲς
 τοῦτο, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς πεφυκότων. τὰ δὲ ἀμεσαὶ ἐναντία
 5 πάντα οὕτως ἐξ ἀρχῆς πέφυκεν, ὥστε αὗτη ἂν εἴη ἡ διαφορά, διτὶ τὰ μὲν
 ἀμεσαὶ ἐναντία πάντα οὕτως, τῶν δὲ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν τὰ μὲν οὕτως,
 τὰ δὲ οὐχ οὕτως. ἐπὶ δὲ τῶν ἐμμέσων ἐναντίων οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος
 γίνεται· τῆς ἀντιμέσεως τούτων τε καὶ τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν, διότι 15
 τῶν μὲν ἐμμέσων ἐναντίων οὐδέποτε ἀναγκαῖον θάτερον παντὶ ὑπάρχειν τῷ
 10 δεκτικῷ· οὔτε γάρ λευκὸν ἡ μέλαν πᾶν ἀναγκαῖον εἶναι τὸ δεκτικόν (ἐγγωρεῖ
 γάρ καὶ ἔανθρωποι εἶναι), οὔτε θερμὸν καὶ ψυχρόν (ἐγγωρεῖ γάρ καὶ χλιαρὸν
 εἶναι), ἐπὶ δὲ τῆς ἔξεως καὶ στέρησεώς ποτε ἀνάγκη θάτερον· ἀφ' οὐ γάρ
 ἡνὶ πεφυκός ἔχειν, ἀπὸ τοῦδε ἐξ ἀνάγκης ἡ ἐστέρηται ἡ ἔχει τὴν ἔξιν.
 ἐπεὶ δέ τινα καὶ τῶν ἐμμέσων ἐναντίων ἔστιν ὅν φύσει τὸ ἔτερον ὑπάρχει,
 15 ὡς τῷ πυρὶ ἡ θερμότης, καὶ τούτων διοίσει τὰ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν. 20
 ἐπὶ μὲν γάρ τούτων ἀφωρισμένως τὸ ἔτερον οἷον τῇ χιονὶ ἡ λευκότης καὶ ἡ
 ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ καὶ πρόδηλον πότερον, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν
 οὔτε ἀφωρισμένως οὔτε δεῖ θάτερον ὑπάρχει καὶ ἀδηλον πότερον· οὔτε
 γάρ ἡ ὄψις οὔτε ἡ τυφλότης ἀφωρισμένως ἀεὶ παραγίνονται. ἡ διαφορὰ οὖν
 20 τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν πρὸς τὰ ἐναντία κατὰ τὸ ἀεὶ καὶ κατὰ τὸ ποτὲ
 γίνεται· καὶ γάρ τῶν μὲν ἀμέσων ἐναντίων διαφέρει τῷ ἐκείνων μὲν ἐξ 25
 ἀνάγκης ἀεὶ πάντως θάτερον ὑπάρχειν τῷ δεκτικῷ, οἷον ἡ ὄγιαίνει ἡ νοσεῖ,
 τούτων δὲ οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ πάντων, ἀλλὰ τινῶν ποτέ· τὸ γάρ σκυλάκιον
 οὐδέτερον ἔχει· τῶν δὲ ἐμμέσων, διτὶ ἐκείνων μὲν οὐδέποτε ἐξ ἀνάγκης
 25 θάτερον ὑπάρχει τῷ δεκτικῷ, τούτων δὲ ποτὲ ἐξ ἀνάγκης θάτερον ὑπάρχει
 ἀφ' οὐ πέφυκεν, τινῶν δὲ καὶ ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ κάκείνων οἵς φύσει τὸ ἐν
 ὑπάρχει διοίσει τῷ ποτὲ καὶ τῷ ἀφωρισμένῳ· ἐκείνων μὲν γάρ πάντως
 ἀεὶ τὸ ἔτερον, τούτων δὲ τινῶν ποτέ, κάκείνων μὲν ἀφωρισμένως θάτερον, 30
 ἐπὶ δὲ τούτων οὐκ ἀφωρισμένως ἀλλ' ὑπότερα ἔτυχεν. εἰπόντος δὲ Ἀριστο-
 30 τέλους, ὡς ἀναγκαῖον ἡνὶ παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, δοκεῖ τισιν ἀσφειαν
 ἐμποιεῖν τὸ παντὶ προσκείμενον. οὐ μὴν ἔχει γε οὕτως, ἀλλ' ἀντιδιαστολὴν
 διασαφεῖ πρὸς τὸ τισὶν ἀναγκαῖον, ὡς τοῖς σύμφυτον ἔχουσιν ἐν τῶν
 ἐναντίων, οὐ πᾶσιν δέ.

Τί οὖν, εἰ ἀπὸ γεννήσεως ἐγγένοιτο ἡ δρασις ὡς ἐπ' ἀνθρώπων ἀεὶ;
 35 οὐχὶ καὶ ἐπὶ τούτων ἔσται ἡ ἔξις ἡ στέρησις, καὶ οὐδὲν διοίσει τῶν ἀμέσων 35

3 ἔχειν A 5 εἰς K ἡ om. L 10 ἀναγκαῖον πᾶν A 11 καὶ
 (post alt. γάρ)] τὸ A 12 καὶ τῆς στέρησεως Lv 13 ἡ εστέρηται ἐξαναγκῆς JK,
 corr. J¹: ἐξ ἀνάγκης ἡ στέρησις, ἡ ἐστέρηται A ἔξιν in ras. A 14 ἐναντία v
 15 δεῖσει A 17 πρότερον K 20 tert. κατὰ om. v 22 πάντως in
 marg. Ja ὄγιαίνειν ἡ νοσεῖν v 24 τῶ A 25 ὑπάρχει θάτερον K
 26. 27 τὸ ἐνυπάρχειν A 27 τὸ ἀφωρισμένως JL 28 θάτερον – ἀφωρισμένως (29)
 bis K 29 τούτων δὲ v 32 ἐν om. K: εν, ε in ras. J¹ 34 ἐγγένοιτο v
 ἀεὶ in marg. Ja 35 ἡ ἔξις η] ἡ ἔξις η A: ἡ ἔξις η ἡ v

έναντιών; τί δέ, εἴ τις λέγοι ως ἐπὶ μὲν τῶν μὴ πεφυκότων τὰ κατὰ ἔξιν 101^v
καὶ στέρησιν οὐτως ἀντίκειται ως τὰ ἔμμεσα ἑναντία (οὐδέτερον γάρ ἐξ ἀνάγκης),
ἐπὶ δὲ τῶν ηδη πεφυκότων ως τὰ ἄμεσα (Θάτερον γάρ ἐξ ἀνάγκης); λύει τοίνυν
καὶ τὸ τοιαυτας πάντας ἀμφισβητήσεις ἐπέραν διαχωρίων αὐτῶν προστιθείεις. Ήτι
5 τὰ μὲν ἑναντία ἐπαμείβεται ἐν τοῖς δεκτικοῖς, ἔξεις δὲ καὶ στερήσεως οὐ
δυνατὸν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι· τυφλότης μὲν γάρ ἐξ ὕψεως
γίνεται, οὐκέτι μέντοι καὶ ἀνάπταται. Οὐθεὶς καὶ ὁ Χρυσιππος ἐξήτησεν. εἰ 10
τυφλοὺς ἥρτεον τοὺς ὑποχυθέντας, δυναμένους δὲ ἐκ παρακεντήσεως ἀνα-
βλέψαι, καὶ ἐφ' ὧν τὰ βλέφαρα κέκλεισταν· τῆς γάρ δυνάμεως οὔσης ἐπι-
10 κέναι τῷ καταμεμυκότι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἦ τῷ κωλυομένῳ ὅρῳ διά τι
παραπέτασμα, οὐ ἀφαιρεθέντος οὐδὲν κωλύεται ὅρῳ· διὸ οὐδὲ ἀπὸ στερή-
σεως εἰς ἔξιν ἡ τοιαύτη γίνεται μεταβολὴ. λαμβάνει δὲ νῦν στέρησιν τὴν
κατὰ πήρωσιν· ἐκ γάρ τῆς τοιαύτης οὐκ ἔστιν ἐπάνοδος ἐπὶ τὴν ἔξιν. ἄλλη 45
γάρ στέρησις ἦν, ἡς ἐν Φυσικοῖς μνημονεύει, ἦν κατὰ συμβεβηκός αὐτοῖν
15 τῶν γινομένων φησίν, τὴν ἐν τῇ πρώτῃ ὅλῃ ἀπουσίᾳν τῶν ἐν αὐτῇ πεφυ-
κότων γίνεσθαι εἰδῶν θεωρῶν οὐδὲν ἔλαττον τῆς τοῦ εἰδῶν παρουσίας
κατὰ φύσιν οὕσαν τῇ τῶν γενητῶν ὅλῃ· ἡ δὲ ἐνταῦθα στέρησις ἐν τοῖς
συνθέτοις κατὰ τὴν παρὰ φύσιν αὐτῶν διάθεσιν εἰληπται. ἔτι δὲ στέρησιν
ληπτέον τὴν κατὰ φύσιν· οὐ γάρ δὴ τὴν κατὰ ἔθος ἀπὸ γάρ τῆς κατὰ
20 ἔθος στέρησεως, οἷον τῆς γυμνότητος, ἐπάνοδος γίνεται ἐπὶ τὴν ἔξιν, οἷον 50
τὴν ἀμφίσειν. ἄλλ' οὐ τούτων μνημονεύει νῦν Ἀριστοτέλης, οἵσαι ἔθους
ἔχονται, ἄλλ' οἵσαι φυσικά τέ εἰσιν καὶ ἐν ταῖς πηρώσεσιν θεωροῦνται.
φησίν δὲ εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι τῶν ἑναντίων, δταν ὑπάρχη τὸ
δεκτικόν, ἐλάν μὴ τὸ ἐν φύσει τινὶ ὑπάρχῃ, οἷον τῷ πυρὶ τὸ θερμόν. παρ-
25 δείγματα δὲ τῶν τοιούτων λαμβάνει τὰ μὲν ὄμολογούμενα, ως ὑγίειαν 102^rΑ
καὶ νόσον, τὰ δὲ ἀμφισβητούμενα, ως σπουδαῖον καὶ φαῦλον. ἀπὸ μὲν
γάρ φαύλου [φησίν] τινὲς οἴνοιται σπουδαῖον γενέσιται, ἀπὸ δὲ σπουδαίου
φαύλους ἀδύνατον. καὶ αὐτὸς μὲν τὸ ἔτερον τούτων διὰ πλειόνων κατε-
σκεύασεν λέγων ὅτι ὁ φαῦλος εἰς βελτίους ἀγηται διατριβής. οὐδὲ
30 τι σμικρὸν ἐπιδώσει, ἀεὶ δὲ σμικράν ἐπίδοσιν λαμβάνων καὶ ἐπιτιθειότερος
γινόμενος ἐπὶ τῷ τέλει τελέως ἀν μεταβάλοι καὶ εἰς τὴν ἑναντίαν ἔξιν ὁ
ἀποκαταστατήρ, ἐάνπερ μὴ χρόνῳ ἐξείργηται. ἦ πληρῶν τὸν χρόνον
καὶ ἀποθνήσκων ἦ πάνυ γεγηρακώς· ὅ γάρ τοιούτος οὐκ ἔχει ἐπίδοσιν τελέαν.
τοῦτο μὲν ηδη ποτε οὐτως κατεσκεύασεν. τὸ δὲ ἀνάπταλιν οἱ Στωικοὶ οὐ
35 διδόσασιν· οὐκ εἶναι γάρ ἀποβλητήρι φασι τὴν ἀρετήν. ἥτοι οὖν κοινότερον
τὸν σπουδαῖον εἰληφεν, οὐ τὸν τὰς τελείας ἀρετὰς ἔχοντα, ἄλλα τὸν κατὰ
εὐφυΐαν ἦ μελέτην καὶ προκοπὴν ἦ λόγον μόνον σπουδαῖον, ἦ ἵσως οὐτως

1 τῶν μὲν μὴ Λ μὴ οἱ. L 1. 2 ἔξιν καὶ bis K 6 γίνεσθαι] cf. p. 402, 6, 7 adn.
7 alt. καὶ οἱ. Λ 9 ἀνακένληται Λ 11 ἐν Φυσικοῖς] A 8 p. 191b15 al.
φυσικὴ Λ 15 φασὶ K 16 γίνεται K θεωρὸν Ky (corr. b)
17 γενητῶν Lv 19 δεῖ Λ 21 ὁ ἀριστοτέλης ν 22 ἔστι L
27 φησίν delevi 29 δεῖ scripsi: εἴ libri 30 τι σμικρὸν L Ky: τις μικρὸν J: τις
σμικρὸν Λ 32 ἀποκαταστατήρ, ἀπὸ ε corr. Λ 33 τελείαν ν 33 φασιν ἀποβλητήριν ν

κινεῖσθαι λέγει τὴν ἀρετήν, ὥσπερ εἰπεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὑπὸ μεγάλου πάθους ἡ νόσου σωματικῆς λήθης ἐγγιγομένης, χαλεπῶς δὲ καὶ οὐ ῥάδίως η ταῦτα συμπίπτειν· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἡθικοῖς μονιμωτάτην τὴν ἀρετὴν εἶναι μαρτυρεῖ. τὸ μέντοι ἐκ πάντων συμβαῖνον ἐκεῖνό ἐστιν· εἰ γὰρ 5 ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων ὑπάρχοντος τοῦ δεκτικοῦ δυνατὸν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι, εἰ μὴ τινι φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, ἐπὶ δέ γε τῆς ἔξεως καὶ τῆς στερήσεως ἀδύνατον εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι, φανερὸν ὅτι ἄλλη μὲν ἐστὶ τῶν ἐναντίων ἀντίθεσις, ἄλλῃ 10 δὲ ἡ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν. φανερὸν δὲ καὶ ἐκεῖνο γέγονεν, ὡς οὔτε τοῖς ἀμέσοις ἐναντίοις οὔτε τοῖς ἀφωρισμένον τὸ ἐν ἔχουσιν κατὰ φύσιν τὰ αὐτά ἐστιν τὰ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντικείμενα.

Τούτων δὲ προειλημμένων ῥάδιον λοιπὸν καὶ τὰς Νικοστράτου ἀπορίας διαλύειν, ὃς φησιν μὴ ἀκριβῶς ταύτην ἀποδεῖσθαι τὴν διαφοράν· μῆτε γὰρ τὰ ἐναντία εἰς ἄλληλα πάντως μεταβάλλειν, διότι ἀπὸ σπουδαίου 15 φαῦλος οὐ γίνεται, μῆτε πᾶσαν στέρησιν ἀμετάβλητον εἶναι εἰς ἔξιν· “καὶ 20 γάρ ἐκ πεφωτισμένου καὶ ὀπλισμένου καὶ ἡμιφιεσμένου γένοιτο ἀνὴρ ἐσκοτισμένον καὶ ἀνοπλὸν καὶ γυμνόν, καὶ ἐκ τῶν στερήσεων αἰδήις ἡ ἔξις· ἀτοπὸν 25 οὖν τὰ ἀμφοτέροις ὑπάρχοντα διακρίνειν καὶ τὰ μὲν προσνέμειν τῷ ἑτέρῳ, τὰ δὲ τῷ λοιπῷ”. πρὸς δὴ ταῦτα ῥάδιον λέγειν ὡς προχείρως εἴληπται 20 τὸ ἀναπόβλητον εἶναι τὴν ἀρετήν. καὶ γὰρ Θεόφραστος περὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἴκανῶς ἀπέδειξεν καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ οὐκ ἀνθρώπειον εἶναι τὸ ἀναπόβλητον· ἔτι δὲ καὶ οἱ Στωικοὶ ἐν κάροις καὶ μελαγχολίαις καὶ 25 ληθιάργοις καὶ ἐν φαρμάκων λήψει συγχωροῦσιν ἀποβολὴν γίνεσθαι μεθ’ ὅλης τῆς λογικῆς ἔξεως καὶ αὐτῆς τῆς ἀρετῆς, κακίας μὲν οὐκ ἀντεισαγο- 30 μέντης, τῆς δὲ βεβαιότητος χαλωμένης καὶ εἰς ἦν λέγουσιν ἔξιν μέσην οἱ παλαιοὶ μεταπιπτούσης. τοῦτο μὲν οὖν οὕτως ἀτόπως δὲ ἐκ τῶν κατὰ 35 ἔνος στερήσεων τὸς ἐπιχειρήσεις ποιούμενος καὶ στέρησιν εἰς ἔξιν μεταβάλλειν φησίν. ὁ γὰρ ἀνάριστος καὶ ἀοπλὸς κατὰ συνήθειαν ὄντες ἐν τοῖς στερήσεις ῥάδίως μεταβάλλουσιν εἰς τὰς ἔξεις, ὁ μὲν ἀριστήσας, ὁ δὲ ὄπλισά- 40 μενος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐπὶ τῶν ἐξ ἔθους ἀλλ’ ἐπὶ τῶν φύσει τὴν 45 ἔξιν καὶ τὴν στέρησιν παρέλαβεν, ἐφ’ ὧν καὶ κυρίως ἡ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντίθεσις λέγεται. χρησώμεθα οὖν αὐτοῖς τοῖς Ἀριστοτέλους πρὸς τὸν Νικόστρατον. ἐν γάρ τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων αὐτός φησιν ὡς αἱ μὲν στερήσεις 50 τῶν κατὰ φύσιν λέγονται, αἱ δὲ τῶν ἐν ἔθει, αἱ δὲ τῶν κτημάτων, αἱ δὲ 55 ἄλλων τινῶν· τυφλότης μὲν τῶν φύσει, γυμνότης δὲ τῶν <τῶν> ἐν ἔθει, ἀργυρίου 60 δὲ στέρησις τῶν ἐν χρήσει παραγινομένων· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι στερήσεις

1 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν]	8 p. 8b29 sqq.	2 χαλεπῆς A	3 συμπίπτει A
ἡθικοῖς JLKA (Eth. Nic. A 11 p. 1100b 14 sqq. al.): φυσικοῖς v		3. 4 εἶναι τὴν ἀρετὴν K	
6 γενέσθαι Arist. codd. exc. iuu	ὑπάρχοι JL	8 γενέσθαι Arist. codd. exc. iu	
ἐστιν ἡ?	10 ἀφωρισμένοις Kv: ἀφωρισμένως b	14 πάντως εἰς ἄλληλα v	
15 οὐ φαῦλος v	19 πρόχειρον v	20 Θεόφραστος] om. W.	22 κάροις in marg. b:
καιροῖς JLKAν	μελαγχολίαις καὶ καιροῖς Lv	30 post alt. τῶν add. στερήσεων A	
32 χρησόμεθα A	33 φησιν] fr. 122. 123 (119. 120) Rose	34 κτημάτων JLΔ:	
κατηγορημάτων Kv	35 <τῶν> ἐν Rose: ἐν JLKAν, deterso τῶν A	36 ἔστι L	

πλείσινες, καὶ ἐνίων μὲν στερήσεων οὐκ ἔστιν ἀπαλλαγῆ, ἐνίων δὲ ἔστιν. 102^a
πολλῶν δὲ ὅντων τῆς στερήσεως τρόπων καὶ ἐνὸς τῶν κατὰ φύσιν, ἐπὶ
τῶν κατὰ φύσιν γεγονούσις τῆς πρὸς τάναντία διαφορᾶς οὐκ ἔχρην ἐκ τῶν
ἄλλων τρόπων παραφέροντα διοκεῖν ἐλέγχειν τὸν λόγον.

5 'Αλλὰ τὸν μὲν πλήρη περὶ τῶν στερήσεων λόγον ἔστιν ἐκ τε τοῦ
'Αριστοτελικοῦ καὶ τοῦ Χρυσιππείου βιβλίου λαμβάνειν, τινὰ δὲ καὶ ὁ 40
'Ιάμβιχος παρέγραψεν ἔχοντα οὕτως· "πολλαχῶς τοῦ ἔχειν λεγομένου, ὡς
ἥδη παρεδεῖται, η στέρησις διατείνει μὲν ἐπὶ πάντα τὰ σημαινόμενα τοῦ Γ
ἔχειν, οὐκέτι μέντοι καὶ ἐπὶ πάντα τάναντία. ἀπωλείᾳ γάρ τον η στέρησις,
10 οὗτες οὐκ ἀν τοῦ κακοῦ λέγοιτο στέρησις, οὐτε μηδὲ ἀπώλεια κακοῦ γένοιτο
ἀν η βλαβεροῦ ἀλλ ἀγαθοῦ η χρησίου. οὐ γάρ ὁ νόσου η πενίας ἀπαλλα-
γεῖς ῥημείη ἀν ἀπεστερῆσθαι νόσου η πενίας, ἀλλὰ μᾶλλον [άν] ὁ οὐγείας
η πλούτου ἀφαιρεθεῖς. ἀγαθοῦ μὲν στέρησις η τυφλότης· ἀγαθὸν γάρ η 45
ὅψις· ἀδιαφόρου δὲ η γυμνότης· ἀδιάφορον γάρ τὸ ιμάτιον καὶ οὔτε ἀγαθὸν
15 οὔτε κακόν. οὐδ στέρησις οὐδεμία ἀγαθόν, ἀλλ ἦτοι κακὸν η ἀδιαφόρον.
καὶ ἀγαθῶν δὲ στέρησις γένοιτο ἀν ἦτοι τῶν πάντων η τῶν πλείστων.
ζητιστα δέ φησιν 'Αριστοτέλης τῶν ἐν ψυχῇ ἀγαθῶν καὶ προαιρέσεως ἐχο-
μένων γενέσθαι στέρησιν· οὐδεὶς γάρ λέγει μικριστόνης ἐστερῆσθαι, καὶ
η εἰπὼν ητι ἐπιτάμαν οὐδεὶς φέρει· ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἴρηκεν. μᾶλλον
20 οὖν πλούτου δόξης τιμῆς τῶν τοιούτων καὶ μάλιστα τῶν περὶ τὰς κτήσεις
καλούμενων ἀγαθῶν εἰσιν αἱ στερήσεις. διὸ καὶ ἔλεοι καὶ οἶκτοι ἐπακολουθοῦ-
50 θοῦσιν ταῖς πλείσταις στερήσειν. ο μέντοι 'Αριστοτέλης τῶν φυσικῶν στερή-
σεων νῦν τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων παραβολὴν γράψας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
δηρούντως. ἔχεις δὲ μεταβαίνει ἐπὶ τὴν τῆς καταφύσεως ἀντίθεσιν. τὴν οὐ-
25 φορὰν αὐτῆς τὴν πρὸς τὰς ἄλλας ἀντιθέσεις παραδιδούς, λέγει δὲ οὕτως· |

p. 13a 37 "Οσα δὲ ως κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται ἕως 102^a Δ
τοῦ οὗτε ἐπὶ μόνων τούτων ἰδιον ἀν εἴη τὸ ἀεὶ θάτερον αὐτῶν
η ἀληθὲς η φεῦδος εἰναι.

"Οτι μὲν καὶ ταῦτα τῶν ἀντικειμένων ἔστιν καὶ ἀ μάλιστα ἀντικε-
30 μενα, πρόδηλον· ἀναιρετικὰ γάρ μάλιστα ἀλλήλων ἔστιν καὶ ἀσυνύπαρκτα,
η μὲν καθόλου ἀποφατική τῇ μερικῇ καταφατικῇ, η δὲ καθόλου κατα-
φατική τῇ μερικῇ ἀποφατικῇ· οἱ γοῦν Στωικοὶ μόνα τὰ ἀποφατικὰ τοὺς
καταφατικοὺς ἀντικείσθαι νομίζουσιν. τὴν δὲ διηγηράν αὐτῶν τὴν πρὸς

4 ἀλλοτρίων ν ελέγχειν ex ἐλέγχειν corr. A 6 καὶ (post δὲ) om. b
7 ἐπέγραψεν Λ 9 οὐκέτι] οὐκ ἔστι Α post καὶ add. οὐκ v (corr. b)
10 καλοῦ Λ λέγοιτο] γένοιτο v 12 ὁ Rose: ως δ JΔ: ως LKy 15 ητοι]
εἴτι Α 17 ἐν τῇ ψυχῇ Ky 19 ὁ εἰπὼν] Stilpon cf. Zeller II 1⁴ 274!

ἡ η
ἐπιστάμαν J¹ L¹ 20 post τιμῆς add. καὶ b 21 ἔστιν L 24 ἀρκοῦντος Α
25 τὴν corr. ex τῇ J¹ 27 ἀεὶ om. v 28 pr. η om. Arist. εἰναι om. K
29 μὲν καὶ] μὲν γάρ v 31 καταφατικῇ om. A 32 ἀποφατικῇ] καταφατικῇ
(superser. ἀπο), η δὲ καταφατική τῇ μερικῇ ἀποφατικῇ I, 32 στωικοὶ, alt. i in
ras. J 33 pro πρὸς lac. 2 vel 3 litt. L

ἄλλους τρόπους τῶν ἀντιθέσεων σαφῶς παραδίδοσιν ἐκ τοῦ ἐπὶ μόνης ταύ· 102^v τῆς τῆς κατὰ ἀντίφασιν ἀντιθέσεως τὴν μὲν ἀληθῆ, τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι τῶν προτάσεων· λαμβανέσθωσαν δὲ αἱ κυρίως ἀντικείμεναι προτάσεις, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἔρμηνείας διορίζεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὐ διαιτᾶται ταῦτα· οὔτε γάρ τῶν ἐναντίων τὸ μὲν ἀληθές ἐστιν, τὸ δὲ ψεῦδος, 10 οὔτε τῶν πρὸς ἄλληλα λεγομένων οὔτε τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντικειμένων. τοῦτο δὲ πιστοῦται μὲν καὶ διὰ τῶν παραδειγμάτων, πιστοῦται δὲ καὶ ἀποδεικτικῶς οὕτως· τὰ κατὰ τοὺς τρεῖς τρόπους ἀντικείμενα ἀνευ συμπλοκῆς λέγεται· τῶν δὲ ἀνευ συμπλοκῆς λεγομένων οὐδὲν οὔτε ἀληθή· 15 θειαν οὔτε ψεῦδος σημαίνει. καὶ γάρ τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος ἐν προτάσει πάντως ἐστίν, πᾶσα δὲ πρότασις λόγος, ὁ δὲ λόγος ἐν συμπλοκῇ τινων. τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, ἄλλα ἐστιν ἀπλᾶ, 20 οἷον λευκὸν μέλαν, διπλάσιον ἥμισυ, δύψις τυφλότης. εἰπὼν δὲ ὅτι οὔτε ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἀναγκαῖον δεῖ θάτερον ἀληθῆς εἶναι, θάτερον δὲ ψεῦδος, πρῶτον μὲν οὐχ οὕτως εἰπεν ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον, ὡς ποτὲ τῶν ἐναντίων διαιρούντων τὸ ἀληθῆς καὶ τὸ ψεῦδος καθ' ἑαυτά, ἀλλ' ὅπερ 25 ἐφεξῆς ἐπέστησεν, δόξῃεν ἂν τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν. τὸ διαιρεῖν τὸ ἀληθῆς καὶ τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τῶν κατὰ συμπλοκὴν λεγομένων ἐναντίων. τοιαῦτα δέ ἐστιν ἐν οἷς τοῦ αὐτοῦ τάνατία κατηγορεῖται, οἷον Ε 20 τὸ νοσεῖν Σωκράτη καὶ τὸ ὑγιαίνειν Σωκράτη· ἀμεσα γάρ ἐναντία τὸ ληταίνειν καὶ νοσεῖν· ταῦτα δὲ καθ' αὐτὰ μὲν πράγματα σημαίνει καὶ φάσεις εἰσὶ μόνον, εἰ δὲ συμπλακείη, λόγος γίνεται ὁ μὲν ἀληθῆς, ὁ δὲ ψεῦδος. δινατὸν δὲ ταῦτα πρῶτον μὲν μηδὲ ἐναντία λέγειν, ἀλλὰ κατηγορεῖσθαι τοῦ αὐτοῦ τὰ ἐναντία. τὸ γάρ αὐτὸ τῶν ἐναντίων ἐστὶ δεκτικόν· 25 εἰ οὖν τοῦ Σωκράτη νοσεῖν καὶ τοῦ Σωκράτη ὑγιαίνειν μηδέν ἐστι δεκτικόν, οὐκ ἀν εἴη ταῦτα ἐναντία. καν συγχωρήσῃ δέ τις ἐναντία ταῦτα εἶναι, 30 οὐδὲ οὕτως ἀναγκαῖον ἐστιν τὸ μὲν αὐτῶν ἀληθῆς εἶναι, τὸ δὲ ψεῦδος· διντος μὲν γάρ τοῦ Σωκράτους ἐσται τὸ μὲν ἀληθῆς, τὸ δὲ ψεῦδος, μὴ διντος δὲ ἀμφότερα ψευδῆ· ὁ γάρ μὴ ὧν οὔτε νοσεῖν οὔτε ὑγιαίνειν 35 δρόμος ἀν λέγοιτο. ἡ μέντοι ἀντίφασις δεῖ μερίζει τὸ ἀληθῆς καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ διντος καὶ μὴ διντος τοῦ Σωκράτους. κατὰ γάρ τοῦ μὴ διντος ή ἀπόφασις ἀληθῆς ή 'Σωκράτης οὐχ ὑγιαίνει' καὶ ή 'Σωκράτης οὐ νοσεῖ'. οὐ γάρ ἐστιν ταῦτὸν τὸ μὴ νοσεῖν τῷ ὑγιαίνειν, ὀσπερ οὐδὲ τὸ μὴ ὄραν τῷ τυφλὸν εἶναι· ἐπὶ γοῦν τοῦ τούχου τὸ μὲν 'οὐχ ὑγιαίνει οὐδὲ δρᾶ' ἀληθῆς εἰπεῖν, 40 τὸ δὲ 'νοσεῖ καὶ τυφλός ἐστιν' ψεῦδος. ταῦτα δὲ ρήσον καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ συμπλοκὴν τὴν στέρησιν καὶ ἔξιν ἔχοντων· καὶ γάρ καὶ ἐπὶ τούτων δοκεῖ

4 Περὶ ἔρμηνείας] 7 p. 17 b 16 sqq.

5 ψεῦδες Α

7 μὲν ομ. Κ

τῶν ομ. ν

8 ἀποδεικτικῶς Α 9 οὐδὲν ομ. ν 14 ἐναντίων, ε et ντι in ras. J 18 αναγκαῖων K

16 alt. τὸ ομ. ν post ψεῦδος add. οὐ b, falso 17 ἀν ομ. Arist. codd. exc. n

20 σωκράτην LKv, γην ex ei corr. K σωκράτην LKAν 21 καὶ τὸ νοσεῖν ν δὲ ομ. Α

έαυτά Α 22 ἐστὶ L 25 σωκράτη JΔ: σωκράτην L: σωκράτους Kv utroque loco

26 καὶ συγχωρήσ A ταῦτα ἐναντία ν 29 ψεῦδη L 31 τοῦ ομ. Kv κατὰ]

καὶ Α 32 οὐχι νοσεῖ ν 33 ταυτὸν Lv: ταῦτα J: ταῦτα ΚΑ τῷ] τὸ

utrobique A 34 γοῦν] μὲν γάρ A 36 καὶ τὴν ἔξιν Av καὶ (post γάρ) supra Ja

μὲν διαιρεῖσθαι τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, οὐ μὴν ὅντως γε μερίζεται, ^{πιστὸν} 102
μὴ ὅντος μὲν φευδῆ σημφω, τὸ τὸ ὄραν καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι, ὅντος δὲ οὐκ
τιμηγοῦντες θετέρου. οὗτον μὴ περιψήσῃς ἢ ἐπιδίχθισθαι, ὡς ἐπὶ τοῦ τούχου,
ἢ μηδέπω περιψήσῃς, ὡς ἐπὶ τοῦ σκυλακίου. ἐπὶ μέντοι τῆς ἀντιφάσεως ^{πιστὸν}
καὶ ὅντος καὶ μὴ ὅντος καὶ περιψήσατος καὶ μὴ ἀσθί θετέρου ἢ ἀληθὲς ἢ
φευδῆς ἔστιν. ὡς εἰρηται πρότερον. ταῦτα μὲν οὖν ἀκριβῶς δέδεικται.

Πῶς δὲ περὶ Σωκράτους λέγων ὅτε μήπω φρσίν πέφυκεν ἔχειν
ὄψιν, ἀμφότερα φευδῆ ἔστιν, καὶ τὸ ὄραν καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι: ἀμα γὰρ
τῷ γενέσθαι τὸν Σωκράτη πέφυκεν ὄραν, καὶ εὐθὺς ἐπὶ αὐτοῦ τὸ μὲν
10 ἀληθὲς ἔστιν, τὸ δὲ φευδῆς. λέγουσιν δὲ πρὸς τοῦτο. ὡς τοῦ Σωκράτους
καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν εἰς παρά-
δειγμα παραληρθέντος μεταβάσης ἐπὶ τὴν στέρησιν καὶ ζεῖν τῷ αὐτῷ πάλιν ^{πιστὸν}
ἀντὶ τοῦ κυνιδίου ἐχρήσατο, εἰς ἐκεῖνο ἀνατέρων τὴν ἐπὶ τῶν ἀμα τῇ
γενέσει μηδετέραν ἐχόντων διατάξιν, ἀμα μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πάντα ἀπο-
15 δεικνύναι βουλόμενος ὡς ἐπιστημονικωτέρου τούτου ὅταν ἢ δυνατόν, ἀμα
δὲ ὥσπερ εἴωθεν καταργοῦντες τῶν παραδειγμάτων, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀληθῆς
ὑπάρχῃ, μήποτε δέ, φασίν, οὐδὲ δὲ ἀνθρωπος ἐξ ἀρχῆς ἔχει τὴν ὄψιν ὡς
ἔχει τὴν ἀφῆν οὐδὲς γράμμενος εὐθὺς αὐτῇ φαίνεται, ζως διανοίη τὰ ^{πιστὸν}
βλέφαρα ἢ μαῖα καὶ ἀπομάζῃ· κατὰ δὲ τὴν ἀφῆν εὐθὺς ἀμα τῷ πετεῖν
20 τοῦ ἔξω ἀέρος πληροῦντος τὸ βρέφος κλαίει. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ
ἐπὶ τούτου ἀρμόστει λέγειν ὅτι ἀμα τῷ γίνεσθαι αὐτὸν ἀμφότερα ἐπ’ αὐτοῦ
φευδῆ ἔστιν. φανερὸν οὖν ὅτι μόνα τὸ ἀληθὲς ἢ φεῦδος διαιρεῖ. οὗτος ὡς
κατάργησις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται· εἰ δὲ τοῦτο, διαφέροι ἂν τῶν ἄλλων
τριῶν εἰδῶν τοῦ ἀντικειμένου.

25 Καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς δὲ δισχυρίζονται ὅτι οὐδὲν τῶν κατὰ ἀπό-
φασιν λεγομένων οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον. τὴν γὰρ ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἐναντία ἢ ^{πιστὸν}
οὐκ ἀρετὴ καὶ τῇ κακίᾳ ἐναντία ἡ οὐ κακία, ὑπὸ μὲν τὴν οὐκ ἀρετὴν καὶ
τῆς κακίας πιπτούσης καὶ ἄλλων ποιλῶν (καὶ γὰρ ἵππου καὶ λίθου καὶ
πάντων τῶν παρὰ τὴν ἀρετὴν), ὑπὸ δὲ τὴν οὐ κακίαν καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ
30 τῶν ἄλλων πάντων· ἔσται οὖν ἐνὶ πάντα ἐναντία. καὶ τὰ αὐτὰ ^{πιστὸν} 1031
ἀρετὴ καὶ τῇ κακίᾳ ἐναντία. ἔτι δὲ εἰ μὴ ἡ ἀρετὴ τῇ κακίᾳ ἐναντίον.
ἄλλη δὲ οὐ κακία, συμβίβεται καὶ σπουδάσις μέσα ἐναντία εἶναι καὶ φά-
λοις· ἀτοπον δὲ τοῦτο, καὶ μάλιστα εἰ καὶ τὰ αὐτά. καὶ μὴν καὶ τὸ
δυεῖν ἐναντίων ὑφ' οὐ μὲν πάντα τὰ ὑποπίπτοντα πανίσητας εἶναι. ὡς ὅποι

1 ὅντος ν	5 prius ἢ om. A	6 πρότερον] p. 404,30	7 περιψήσῃς Λ
corr. A ¹	9 σωκράτην LΚΑν	αὐτῶν Κ	11 κατὰ om. v
12 τὴν om. v	13 κυνδόνου LΚν (corr. b)	14, 15 δεικνύναι K: ἐπιδεικνύναι v	12 τὴν om. v
15 ἐπιστημονικώτερος Kν (corr. b)		18 post τοις add. οὐ Lv	13 διανοίης Λ
19 an ἐκπεσεῖν? cf. Gal. IV 247,19, 248,4 K.		20 αἰσθανόμενον Λ	14 κλάει Λ
τοῦτο καὶ JKΑ: καὶ τοῦτο καὶ L: καὶ τοῦτο v	21 τῷ] τὸ Α	22 ἢ τὸ φεῦδος Αν	15 τοῦτο καὶ JKΑ: καὶ τοῦτο καὶ L: καὶ τοῦτο v
24 εἰδῶν τριῶν K	26 ἢ γὰρ—ἐναντία om. J, corr. J ¹ , ἢ γὰρ in ras.	28 λίθου καὶ ἵππου v	16 εἰδῶν τριῶν K
27 ἐναντίον JLΚ	31 ἔτι δὲ JLΛ: ἔστι δὲ K: om. v	29 περὶ v, sed παρὰ in	27 ἐναντίον JLΚ
marg. b	οὐ om. v (corr. b)	33 μὴν v	31 ἔτι δὲ JLΛ: ἔστι δὲ K: om. v
34 δυοῖν v	8] ὅν Α	πούτητας Α	33 μὴν v

τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν, ὡφ' ὃ δὲ καὶ ποιότητας καὶ ποιά, ὡς ὑπὸ τὴν 103^ο οὐκ ἀρετὴν καὶ τὴν οὐ κακίαν (ὑπὸ ταύτας γὰρ καὶ ποιότητες καὶ ποιά καὶ ἐνέργειαι καὶ πᾶν ὄτιον ἔστιν), καὶ τοῦτο ἔστιν ἀπεμφαῖνον. οὕτω μὲν οὖν καὶ παρὰ τοῖς Στωικοῖς διώρισται τά τε ἐναντία καὶ τὰ ἀντιφατικῶς 5 ἀντικείμενα.

'Ο δὲ Νικόστρατος αἰτιάται κἀνταῦθα λέγων μὴ ἵδιον εἶναι τῶν κατὰ ἀντίφασιν ἀντικειμένων τὸ διαιρεῖν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος. "οὔτε γὰρ μόνις οὔτε πᾶσιν αὐτοῖς ὑπάρχει· οὐ μόνοις μέν, ὅτι καὶ τοῖς δημοτικοῖς καὶ τοῖς ἀπομοτικοῖς λόγοις ὑπάρχει τὸ ἐξ ἀνάγκης θάτερον, οἷον 'νὴ τὴν 10 Αθηνᾶν ἔπραξα τάσσε· 'οὐδὲ τὰ τὴν Αθηνᾶν οὐκ ἔπραξε'. ἀλλὰ καὶ τοῖς θαυμαστικοῖς, φησί, τὸ αὐτὸν ὑπάρχει· 'ώς καλός γε ὁ Πειραιεύς', καὶ τοῖς ψεκτικοῖς, οἷον 'φαῦλός ἔστιν', 'οὐ φαῦλός ἔστιν'. οὐδὲ ἄρα μόνοις ὑπάρχει τοῖς κατὰ ἀντίφασιν τοῦτο, ἀλλ' οὐδὲ πᾶσιν, φησίν. αἱ γὰρ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἐγκεκλιμέναι προτάσσεις οὔτε ἀληθεῖς εἰσίν οὔτε ψεῦδεις οὐλὰ τὴν τοῦ 15 ἐνδεχομένου φύσιν· οὔτε γὰρ τὸ 'ἔσται ναυμαχίᾳ' ἀληθὲς οὔτε τὸ 'οὐκ ἔσται', ἀλλ' ὅποτερον ἔτυχεν". "πρὸς δὴ ταῦτα ἔνεστι μέν, φασί, λέγειν 20 ὅτι τεττάρων ὄντων ἀντικειμένων τοῦ ἑνὸς ἵδιον τοῦτο οὐ πρὸς πάντα ἀλλ' ᾧ πρὸς τὰ τρία ἀποδέδωκεν· ὁ γὰρ εἰπὼν ὅτι τῶν τεττάρων τὸ ἐν μερίζει τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, οὐ καθάπακ τοῦτο ἀπεφήνατο, ἀλλ' ἐπὶ 25 μόνων τῶν ἀντικειμένων τοῦτο ἐποίησεν. χωρὶς δὲ τούτων, φασίν, πάλαι λέλυται ταῦτα ἐν ταῖς ἑγγῆσεσιν τοῦ ὅρου τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀφοριζομένου τὸ ἀξιώματα δὲ ἔστιν ἀληθὲς ἡ ψεῦδος. οὐδὲ γὰρ τὸ δημοτικὸν οἷόν τε ἀληθὲς εἶναι ἡ ψεῦδος, ἀλλ' εὐορκεῖν μὲν ἡ ἐπιορκεῖν ἐν τοῖς ὅρκοις εἰκάς, ἀληθεύειν 30 δὲ ἡ ψεῦδεσθαι ἐν αὐτοῖς οὐχ οἶδον τε, κανὶ περὶ ἀληθῶν δημόσῃ τις ἡ 25 ψεῦδῶν. καὶ τὸ θαυμαστικὸν δὲ πλεονάζον τῷ θαύματι παρὰ τὸ ἀξιώματα καὶ τὸ ψεκτικὸν τῷ μάρμαρῳ οὔτε ἀληθὲς ἔστιν ἡ ψεῦδες, ἀλλὰ ὅμοια ἀληθεύεσθαι ἡ ψεῦδεσθαι". ἀλλ' αὗται μὲν ἀπὸ τῆς Στωικῆς ἀκριβείας ἔστωσαν αἱ λύσεις. μήποτε δὲ ἀπλοϊκώτερον ἐπελθεῖν δεῖ τῷ λόγῳ· τὸ γὰρ δημοτικὸν νὴ τὴν Αθηνᾶν¹ οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος δηλοῖ, συμπλεκόμενον δὲ πάντως 35 προτάσσει ἡ ἀληθεῖς ἡ ψεῦδες, εἰ μὲν ἀληθῆς ἡ πρότασις, εὐορκεῖν ποιεῖ, ἀλλ' οὐδὲ ἀληθεύειν (ἡ γὰρ πρότασις εἴχεν τὸ ἀληθές), ψεῦδει δὲ συμπλεκόμενον ἐπιορκεῖν ἀναγκάζει, οὐ ψεῦδεσθαι. καὶ τὸ θαυμαστικὸν δὲ τὸ 'ώς' προτάσσει συνάπτεται τῇ 'καλὸς ὁ Πειραιεύς ἔστιν', καὶ τὸ ψεκτικὸν ἔμοιάς, τῶν προτάσσεων τὸ ἀληθὲς ἐγγυσῶν ἡ τὸ ψεῦδος. περὶ δὲ τῶν εἰς 35 τὸν μέλλοντα χρόνον ἀντιφάσεων οἱ μὲν Στωικοὶ τὰ αὐτὰ δοκιμάζουσιν, ἀπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. "ώς γὰρ τὰ περὶ τῶν παρόντων καὶ παρεληλυθότων

1 καὶ ante τὴν om. A 2 οὐκ om. v (corr. b) 3 τοῦτο ἔστι Arnim: ἔστι(v)
τοῦτο libri 4 ἀποφατικῶς Arnim haud recte, cf. l. 7 et p. 404,2 11 ὡς
supra J: om. A: exspectaveris οἷον ὡς, cf. l. 33 14 ἐγχλινόμεναι L.v (-να b)
ἔστιν L 17 post ὄντων add. τῶν v post πάντα add. ἀλλ' ὡς πρὸς πάντα del. A
18 ὅτι om. Kv 20 μόνων ex μόνον corr. L¹ 21 ἀφωριζομένου A
22 οὐδὲ γὰρ—ψεῦδος (23) in marg. Ja οὐδὲ] οὐδὲ Kv οἷον τὸ A 23 ψεῦδες v
26 τὸ om. A μάρμαρ b in marg.: μονίμω(τ) JLKAν: μωμίμω b in lin. ἡ] οὔτε
Arnim, sed cf. p. 51,12 34 alt. τῶν] τῶν v 35 τὸν supra J¹

ἀντικείμενα, οὗτος καὶ τὰ μέλλοντα αὐτά τε, φασίν, καὶ τὰ μόρια αὐτῶν.¹⁰³ ἦ γάρ τὸ ἔσται ἀληθὲς ἐστιν ἡ τὸ οὐκ ἔσται, εἰ δεῖ ητοι φευδῆ ἡ ἀληθῆ¹⁰⁴ εἶναι (ὅρισται γάρ κατ' αὐτοὺς τὰ μέλλοντα). καὶ εἰ μὲν ἔσται ναυμαχέα αὔριον, ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἔσται· εἰ δὲ μὴ ἔσται, φεῦδης τὸ εἰπεῖν ὅτι⁵ ἔσται· ητοι δὲ ἔσται ἡ οὐκ ἔσται· ητοι ἄρα ἀληθῆς ἡ φεῦδης θάτερον".

οἱ μέντοι Περιπατητικοὶ τὴν μὲν ἀντίφασιν τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀληθῆ ἡ φευδῆ¹⁰⁵ εἰπεῖν λέγουσιν, πάτεροι δὲ ἔσται μάριον αὐτῶν ἀληθῆς καὶ πάτεροι φεῦδης, ἀληπτον εἶναι τῇ φύσει καὶ ἀστατον. τὴν μὲν γάρ ἀντίφασιν ἐστὶ¹⁰ αὕτην τοιωτῶν γρονθοῦ οὐ κατέχει λέγεισθαι. τὸν ἥτις ἔσται ἡ οὐκ ἔσται· τὸν δὲ¹⁰ ἐμπειρεγομένων ἐν αὐτῇ μορίων ἑκάτερον οἷον τὸ ἔσται¹¹ ἡ οὐκ ἔσται¹² ἀφωρισμένως ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος καὶ παρεληλυθότος χρόνου ηδη ἐστιν ἡ ἀληθῆ¹³ ἡ φευδῆ· δσα δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀποφαίνεται, ηδη μὲν οὐκ ἐστιν ἡ ἀληθῆ¹⁴ ἡ φευδῆ, ἔσται δὲ ἡ τοῖα ἡ τοῖα. ταῦτα μὲν οὖν ἀρκεῖτω πρὸς τὸν Νικόστρατον.

¹⁵ Συμπληρωθέντος δὲ τοῦ παρὰ¹⁵ Αριστοτελεῖ περὶ τῆς τῶν ἀντικειμένων¹⁶ διαφορᾶς λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ τὰ¹⁶ Ἀρχύτου περὶ αὐτῶν ἐν τῷ Περὶ Γ ἀντικειμένων βιβλίῳ ἀρχέτυπα τῶν εἰρημένων ὅντα παραγεγράψθαι, καὶ μάλιστα, δτι οὐδὲ ὁ θεῖος¹⁷ Ιάμβλιχος ἀπὸ τούτου τοῦ βιβλίου τι τοῖς ὑπομνήμασιν ἐνέταξεν, καὶ ἵσως οὐκ ἡλθεν εἰς αὐτόν· οὐ γάρ ἂν αὐτὸν παρῆκεν²⁰ ὁ τὸ τοῦ¹⁸ Αριστοτέλους Περὶ ἀντικειμένων βιβλίον ἐπισκεψάμενος. ἔχει δὲ οὗτος· "καὶ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις λέγεται τὰ μὲν ὡς ἐναντία, οἷον ἀγαθὸν κακῷ καὶ ὑγείᾳς κάμνοντι καὶ ἀληθῆς φευδεῖ·²⁵ τὰ δὲ ὡς ἔξις στερήσει, οἷον ζωὰ θανάτῳ καὶ ὄψις τυφλότητι καὶ ἐπιστάμα λάθα· τὰ δὲ ὡς πρός τι πως ἔχοντα, οἷον διπλάσιον ήμίσιον, ἄρχοντα προμένει²⁰ καὶ δεσπόζοντα δεσποζομένιον· τὰ δὲ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις, οἷον τὸ ἄνθρωπον ημεν τῷ μὴ ημεν καὶ τὸ σπουδαῖον ημεν τῷ μὴ ημεν". ἐκθέμενος οὗτος τὰς τέσσαρας ἀντιτίθεταις ἐπάγει ταῦτα περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν· διαφέρονται δὲ ταῦτα ἀλλάλων, δτι τὰ μὲν ἐναντία οὐκ ἀναγκαῖα ἀμα γίνεσθαι³⁰ οὐδὲ¹⁹ ἀμα φθείρεσθαι· ὑγεία γάρ νόσῳ ἐναντίον καὶ ὀρεμία κινήσει, ἀλλ οὔτε³⁰ οὐγεία νόσῳ συνυπάρχει οὔτε ἀρεμία κινήσει, οὐδὲ μὲν ἀμα γίνεται οὐδὲ μὲν ἀμα φθείρεται ἐκάτερον αὐτῶν·²⁰ ἔξις δὲ [γενέσιος]²¹ καὶ στέρησις διαφέροντι τούτῳ,

1 'f. καὶ τὰ κατὰ τὰ²² μέλλοντα Gerecke 2 εἰ δεῖ Kν: ηδη JLΑ 3 ὥρισται Usener:
ώριστη Λ: ώρισθαι JLKV κατ' αὐτοὺς JL: καθ' αὐτοὺς ΚΛ: κατ' αὐτὰ ν ἔστι ν
(corr. b) 4 εἰ δὲ—οτι²³ ἔσται (5) om. K 4. 5 οτι²⁴ ἔσται ν: οτι²⁵ ἔστιν ΙΑ: οτι²⁶ εστιν J
5 δὲ om. ν 7 ἔστι Α malis αὐτῆς 11 η om. ν 12 ἀπόφασίνει Α
15 τοῦ παρὰ²⁷ ἀριστοτέλει] παρὰ τοῦ ἀριστοτέλους ν 16²⁸ Ἀρχύτου] f. 47 II., cf. p. 382,11
αὐτοῦ ν 22 φεύδει JLKV, cf. p. 408,12 23 τὰ²⁹ τὸ Α ζωὰ ν: ζῶ(τ)ον JLΚΑ,
sed ὡς³⁰ supra JΑ ὄψις ν: έξις JLΚΑ (cf. p. 416,26): ὄρασις p. 382,13 ἐπιστήμα ν
24 λάθαι, supra η utrobiique J ἔχοντι Α ήμίσιον I 25 καὶ ἀπόφασις³¹
ἀποφάσει p. 382,15 25. 26 τὸν ἄνθρωπον K 26 εἰμεν ubique Α σπουδαῖον,
supra σ J 27 ἐπάγει] fr. 51 II. τῆς διαφορᾶς Kν: τας διαφορᾶς J: τὰς διαφορᾶς ΛΑ
27. 28 διαφέροντι Αν: διαφέρουσι JLΚ, οντι supra JαΙ,³² 28 ἀνάγκα, supra ὀτιν J:
ἀναγκαῖα Α: ἀνάγκα LKV, cf. p. 408,6 29 οὐγεία ΚΑ ἀλλ—κινήσει (30) om.
in marg. add. Jα: bis scripsit K ουτ̄ (post ἀλλ') sic J 31 γενέσιος delevi:
γε ἐναντιώσιος in marg. b τούτω(i) JLΚΑν: an τούτων?

ὅτι τὰ μὲν ἐναντία μεταβάλλειν πέφυκεν εἰς ἄλλαλα, οἷον τὸ ὑγίες ἐς τὸ κάμηνον καὶ τὸ κάμηνον ἐς τὸ ὑγίες, καὶ τὸ δὲν ἐς τὸ βαρὺ καὶ τὸ | βαρὺ ἐς τὸ δέν, ἔξις δὲ καὶ στέρησις οὐκέτι, ὅλῃ ἔξις μὲν ἔρχεται εἰς 103^a Δ τὰν στέρασιν, στέρησις δὲ οὐκ ἔρχεται εἰς τὴν ἔξιν· τὸ μὲν γάρ ζῷον θνάτου, 5 τὸ δέ γε θνάτου οὐδέποκα ζῆσει· δλως δὲ ἔξις μὲν ἐντὶ συνοχὰ τῶν κατὰ φύσιν, στέρησις δὲ ἔκλειψις τῶν κατὰ φύσιν. τὰ δὲ πρός τι ἀμα ἀναγκαῖα καὶ γίνεσθαι καὶ φιείρεσθαι· ἀδύνατον γάρ διπλάσιον μὲν ήμεν, ήμίσεον δὲ μή, ἡ ήμίσεον μὲν ήμεν, διπλάσιον δὲ μή, καὶ αὕτη τι γένηται διπλάσιον, ἀμα ; καὶ ήμίσεον γίνεται, καὶ αὕτη τι φιείρεται διπλάσιον, ἀμα καὶ ήμίσεον φιεί- 10 ρεται. κατάφασις δὲ καὶ ἀπόφασις καὶ τὸ λόγος εἰδεα καὶ μᾶλλον ἐντὶ καὶ ἀλιθέος καὶ φευδέος μᾶλλον ἐντὶ σημαντικά. τὸ γάρ ήμεν ἄνθρωπον ἀληθές ἐστιν, ὅκκα ὑπάρχῃ, φευδὲς δέ, ὅκκα μὴ ὑπάρχῃ. ὃ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ ταῖς ἀποφάσισις· καὶ γάρ αὐτὰ ἀλαθής ἡ φευδὴς παρὰ τὸ πρᾶγμα τὸ σημαινόμενον· ἀληθής μὲν, ὅκκα ὑπάρχῃ, φευδὴς δέ, ὅκκα μὴ ὑπάρχῃ. ἔτι ἀγαθῶ μὲν 15 καὶ κακῶ μέσον τι, τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακόν, καὶ πολλῶ καὶ ὀλίγῳ τὸ μέτριον, καὶ βραδέος καὶ ταχέος τὸ ἴσοταχές, ἔξις δὲ καὶ στερήσις οὐδέν 20 ἐντὶ μέσον· ζῷος τε γάρ καὶ θανάτω μεταξὺ οὐδὲν καὶ ὄράσιος καὶ τυφλότητος, εἰ μή τις λέγοι τὸ μήπω γενόμενον ζῷον ἀλλὰ γινόμενον μεταξὺ ήμεν ζῷης καὶ θανάτω καὶ τὸ μήπω βλέπον κυνίδιον μεταξὺ ήμεν 25 τὸ τετυφλῶσθαι καὶ ὄρην· οὗτοι δὲ λέγων κατὰ συμβεβηκός ἀποδώσει τὰν μεσότατα, οὐ κατὰ τὸν οἰκεῖον δρον τῶν ἐναντιοτάτων. τὰ δὲ πρός τι ἐπιδέχεται μεσότατα· μεταξὺ γάρ τω δεσπόζοντος καὶ διούλω τὸ ἔκεινόμεριον 30 καὶ μεταξὺ τοῦ μεζονος καὶ μείονος τὸ ἴσον καὶ μεταξὺ τοῦ πλατέος καὶ στενῶ τὸ ἐφαρμόζον. καὶ τῶν ἄλλων ἐναντίων εὑρεθῆσεται τι μέσον, ἡ 35 καὶ ὠνυμασμένον ἡ καὶ ἀνώνυμον. καταφάσιος δὲ (καὶ ἀποφάσιος) μεταξὺ οὐδέν ἐντὶ, οἷον τῶν τε ημεν ἄνθρωπον καὶ τῶν μὴ ημεν ἄνθρωπον καὶ τῶν ημεν μουσικὸν καὶ τῶν μὴ μουσικόν. καὶ ἄλλως δὲ ἀνάγκα καταφῆσαι ἡ

- 1 ἄλληλα Lv 3 ἔρχεται μὲν ἐς v 4 ἐς v τὰν v θνατεῖ, η supra J¹:
θνήσκει K 5 οὐδέποκα, τε supra J¹L¹: οὐδέποτε A 6 ἀναγκαῖα (sic) A: ἀναγκα,
supra αἰτια Ja: ἀνάγκα LKv 7 εἴμεν A 8 η] καὶ v 10 fort. λόγου
εἰδεα [καὶ], cf. p. 404,8 sqq. εἰδε L 11 ἀληθέος JLKv φεύδεος JLKv
12 ἐντὶ v ψεύδεσθαι δὲ A ὅκα L τᾶς, η supra J¹ 13 αὐτὰ,
η supra J¹ ἀλαθής JL, η supra J¹: ἀληθής KAv πρᾶγμα] γράμμα K
14 ὅκκα, supra τε (pr. loco) A¹ ὑπάρχει (pr. l.) A eti ex te corr. J: τι A
ἀγαθῶ, supra ου L¹: ἀγαθον, supra ὥ J¹ 15 κακῶ, supra ου J¹L¹ 17 ζωᾶς,
supra η J¹ θανάτω, supra ου· J¹. καὶ ante ὄράσιος om. A 18 λέγοιτο
τὸ A 19 ημεγ] εἰ μὲν A ζωᾶς v θανάτου JLK κυνίδιον
expunxit A 20 τῶι supra J¹: om. K ὄρην, supra α J¹L¹ κατά] καὶ τὸ A
21 τὰν, η supra J¹: τὰ δὲ A μεσότατα scripsi: μεσώτ^α A: μεσότ^α L: μεσότητα JKv
ἐναντιωτάτων libri 22 μεσότατας A: μεσότητας JKv: comp. L ἐλεύθερον Av
23 τοῦ] τῶ utrobique v tert. καὶ om. A 24 στενοῦ JLKv 25 ωνομα-
σμένον Kv καὶ ἀποφάσιος addidi 26 ἐντὶ J: ἐντὶ A: ἐναντίον LKv: ἀν εἴη το
τῶ, supra ου J¹L¹ quattuor locis τῶ ante μὴ] τὸ A utrobique, itemque ante ημεν
alt. ἄνθρωπον om. v 27 καὶ τῶ] τὸ v τῶ, supra ου K δλως v
27. 409,1 η ἀποφῆσαι om. A

ἀποφῆσαι λέγοντα περί τινος· καταφῆσαι μὲν, ὅκα τι εἰναι δηλοῖ, οἷον 103^a ἄνθρωπον, ἵππον, καὶ συνυπάρχον τι τούτῳ οἷον ἀνθρώπῳ μὲν τὸ μωσικῷ 20 ἡμέν, ἵππῳ δὲ τὸ πολεμιστῷ· ἀποφῆσαι δέ, ὅκα μὴ ἡμέν τι δαλοῖτο, Ε οἷον μὴ ἡμέν ἄνθρωπον ἢ μὴ ἡμέν ἵππον, ἢ μὴ συνυπάρχον τι τούτῳ, 5 οἷον μὴ ἡμέν τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν ἢ μὴ ἡμέν τὸν ἵππον πολεμιστόν. μεταξὺ δέ γε τὰς καταφάσιος αὐτᾶς καὶ ἀποφάσιος οὐδέν^b. ταῦτα μὲν οὖν καὶ Ἀρχύτας περὶ τῆς τῶν ἀντικειμένων πρὸς ἄλληλα διαφορᾶς ἀνέγραψεν, ἀμα καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν παραδεικνὺς ἀκριβέστερον, καὶ τούτοις 25 τὰ ὑπ' Ἀριστοτέλους εἰρημένα σκόλιωμά ἔστιν. ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπῆρον 10 γέγονεν. ἔχει δὲ ὁ Ἀριστοτέλης διαίρεσιν τινὰ τῶν ἐναντίων προστίθησιν, ἣν καὶ Ἀρχύτας παραδέδωκεν, καὶ μετ' αὐτήν ἄλλα τινὰ περὶ τῶν ἐναντίων 30 ἐπάγει. ἔχει δὲ οὕτως τὰ [ὑπὸ] τοῦ Ἀριστοτέλους.

p. 13b36 Ἐναντίον δέ ἐστιν ἀγαθῷ μὲν ἐξ ἀνάγκης κακὸν ἔως τοῦ ἐπὶ δὲ τῶν πλείστων ἀεὶ τῷ κακῷ ἀγαθὸν ἐναντίον ἐστίν.^c

15 ταῦτα τοῖς περὶ τῶν ἐναντίων εἰρημένοις προστίθησιν χρήσιμα ὅντα πρὸς τε τὴν ὅλην τῶν κατηγοριῶν θεωρίαν καὶ πρὸς τὴν τῶν τόπων εὑρεσιν· ἔστιν δὲ ταῦτα, ὅτι τῷ μὲν ἀγαθῷ κακὸν πάντως ἐναντίον, τῷ δὲ κακῷ ποτὲ μὲν ἀγαθόν, ποτὲ δὲ κακόν· δεύτερον ὅτι οὐκ ἀνάγκη τοῦ ἐτέρου τῶν ἐναντίων ὄντος καὶ τὸ ἐτέρον πάντως εἶναι, ἐπὶ μέντοι τῶν 20 ἀτόμων πάντως οὐκ ἔστιν· τρίτον δὲ περὶ ὑποκείμενον τὸ αὐτὸν ἢ τῷ γένει τῇ εἰδει ἐστὶν τὰ ἐναντία, καὶ τέταρτον δὲ τὰ ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶν ἢ ἐν ἐναντίοις γένεσιν, ἢ αὐτὰ γένη ἐστίν. τούτων δὲ τοῦ μὲν πρώτου τοῦ δὲ ἀγαθῷ κακὸν ἐξ ἀνάγκης ἐναντίον ἔστιν δὲ ἐπαγγαγῆς τὴν πίστιν ἐποιήσατο· διὰ γάρ ὑγείας καὶ νόσου καὶ δικαιο- 25 σύνης καὶ ἀδικίας τὸ καθόλου κατεσκεύασεν. τὸ δὲ δὲ ὅτι τῷ κακῷ ποτὲ μὲν ἀγαθὸν ἐναντίον, ποτὲ δὲ κακὸν ἀπὸ τῶν κατ' ἔνδειαν καὶ ὑπερβολὴν καὶ μεσότητα συνελογίσατο· τῇ γάρ ἔνδειᾳ ἢ τε μεσότης ἐναντιοῦται καὶ Ζ ἢ ὑπερβολή, ὡς τῇ δειλίᾳ καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ θρασύτης, καὶ τῇ ψυχρο- 30 τέρᾳ τοῦ σώματος ἀσύμμετρίᾳ ἢ τε σύμμετρος κρᾶσις καὶ ἡ θερμοτέρα. ἐν δὲ τῷ Ηερὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ προσέθηκεν τοῖς τρόποις τούτοις τῶν ἐναντιώσεων καὶ τὸν τῶν μήτε ἀγαθῶν μήτε κακῶν πρὸς τὰ μήτε

1 λέγονται Κν παρά Lv 2 συνυπάρχον τί JI: συνυπάρχοντι ΚΛν, itemque
v. 4: αἱ συνυπάρχειν τι? ἀνθρώπῳ οἱ. ι etiam J τῷ Λ μουσικῷ Kv
3 πολεμισταὶ, supra η J¹ δαλοῖτο, supra η J¹I¹: δαλοῖ τῷ Λ 4 εἴμεν (ante
ἄνθρωπον) Λ 5 πολεμιστάν, supra η J¹ 6 γε οἱ. Λ ταῦτα, supra η J¹I¹
αὐτᾶς, supra η J¹I¹ 8 ἔγραψεν Λ 9 ὑπὸ Kv (cf. l. 12): ὑπὲρ JIΛ
11 παρέδωκεν Λ ἄλλα scripsi: ἄλλην libri περὶ οἱ. v: περὶ δὲ K
12 ὑπὸ delevi, cf. l. 9 τοῦ οἱ. ΚΛν 13 ἀγαθὸν Κ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθῷ
μὲν Arist. libri excepto n 14 τὸ ἄγ. Arist. 17 κακῷ I 18 post
δεύτερον add. δὲ Λ 22 ἐν οἱ. ΚΛ γένη] γένει I 23 τοῦ post πρώτου
supra Ja 24. 25 καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας] καὶ (τῇ) δικαιοσύνῃ (ἢ) ἀδικίᾳ Arist.
codd. Cegn, οἱ. ceteri 26 τῶν οἱ. Κ 28 ἀνδρίᾳ v 28. 29 ψυχρότητι Kv
29 κρῆσις Α 30 Ηερὶ τῶν ἀντικειμένων] fr. 124 (121) Rose τῶν οἱ. Lv

ἀγαθὰ μήτε κακά, οὗτοις λέγων τὸ λευκὸν τῷ μέλανι καὶ τὸ γλυκὺ τῷ 103v πικρῷ καὶ τὸ δὲν τῷ βαρεῖ καὶ τῇ κινήσει τὴν στάσιν ἐναντιοῦσθαι. 45

¹ Άλλὰ πῶς ἐν ἐνὶ δοκεῖ ἐναντίον εἶναι, νῦν δὲ τῷ κακῷ δύο φησὶν ἐναντία εἶναι, τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀντικείμενον κακόν, ὡς τῇ θρασύτητι 5 οὐκὶ τε ἀνδρείᾳ καὶ οὐδὲ λία, καὶ τῷ ἀγαθῷ δύο κακά φαίνεται ἐναντία, ὡς τῇ ἀνδρείᾳ ηθῷ θρασύτητι καὶ ηθῷ μεσότητι ηθῷ τε ὑπερβολῇ καὶ ηθῷ ἔλλειψις; ἥγετον δὲ πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὡς εἰ μὲν κατὰ τὸ αὐτὸν τῇ θρασύτητι ἐκάτερον ἀντέκειτο, ἀπόπος δὲν ἦν οὐδὲ λόγος· εἰ δὲ ὡς μὲν κακῷ τὸ ἀγαθὸν ἀντέκειται καὶ ὡς ἀσύμμετρῳ τὸ σύμμετρον, ἐν ἐνί, ὡς δὲ 10 50 τῷ ὑπερβολῇ τῇ θρασύτητι ἀντέκειται ηθῷ ἔλλειψις ηθῷ κατὰ τὴν δειλίαν, οὐδὲν ἄποπον. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, οὗτοι καὶ ὡς ἀγαθῷ ἐν ἐστιν ἀντικείμενον τὸ κακὸν καὶ ὡς συμμέτρῳ ἐν τὸ ἀσύμμετρον, ὅπερ κοινῶς καὶ ἐν ὑπερβολῇ θεωρεῖται καὶ ἐν ἔλλειψει. οὐ | γάρ ὡς ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις πρὸς 104r A τὸ σύμμετρον ἀντέκειται, ἀλλὰ ὡς ἀσύμμετρίᾳ· ηθῷ δὲ ἔλλειψις πρὸς τὴν 15 55 ὑπερβολὴν κατὰ τὸ ποσὸν ἀντέκειται· καὶ γάρ καὶ τὰ πάθη, καθ' οὓς ἐστὶ διαιρετά, ποσόν ἐστι. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐνδείκνυται τὴν κατ' ἄλλο καὶ ἀλλοι ἀντιθέσειν εἰπών· κακῷ δὲ δέ τὲ μὲν ἀγαθὸν ἐστιν ἐναντίον, δέ τὲ δὲ κακόν· οὐ γάρ ταῦτα τοῦτο τῷ· καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ· κατὰ μὲν τό, ἀγαθόν, κατὰ δὲ τό, κακόν· ὥστε τοῖς μὲν ἄκροις δύο τὰ 20 60 ἐναντία, τὸ μὲν ἔτερον ἄκρον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ μέσον κατὰ τὸ ποιόν, ὡς σύμμετρον ἀσύμμετρῳ (τὸ γάρ μέσον ποσὸν οὐκ ἐστιν τῷ ἄκρῳ ἐναντίον ὡς ποσόν; οὐ γάρ πλεῖστον διεστήκατον κατὰ ποσόν), τῷ δὲ μέσῳ ὡς ἐν ἀμφῷ τὰ ἄκρα ἐναντία· ὡς γάρ ἀσύμμετρον πρὸς σύμμετρον καὶ ὡς κακία πρὸς ἀρετήν.

25 Νικόστρατος δὲ αἰτιᾶται ἐν μὲν οὗτοις ἔχει η τῶν ἐναντίων διαιρέσις· οὐ γάρ προσέθηκεν οὗτοι ἀδιάφοροι διαιφόρῳ ἀντέκειται. ὅπερ ἐν μὲν τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ προσέθηκεν εἰπὼν εἰναί τινα τρόπουν 10 ἀντιμέσεως τῶν μήτε κακῶν πρὸς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά, ὡς εἴρηται πρότερον· ἀδιάφορα δὲ αὐτὰ οὐκ ἐκάλεσεν, ὡς οἷμαι, διότι 30 νεώτερον ἦν τὸ τοῦ ἀδιαφόρου ὄνομα παρὰ τῶν Στωικῶν τεθέν. ἐνταῦθα δὲ αὐτῶν οὐκ ἐμνήσθη, διότι ἀμφισβητήσιμον ἦν, μήποτε οὐ μόνον ἀδιάφοροι ἀδιαφόρῳ, ἀλλὰ καὶ ἀδιάφοροι κακῷ ἀντέκειται, ὡς δοκεῖ τὸ τεγχικὸν μέσον δὲν τῷ ἀτέχνῳ κακῷ δηντιοῦσθαι καὶ τὸ νήφειν τῷ μεθύειν, καὶ αὖ πάλιν ἀγαθῷ μέσον ἐναντίον, ὡς τὸ οἰνῶσθαι τῷ νήφειν. ἀκατ-

1 τὸ ante γλυκύ in ras. A	2 τῷ βαρύ A	3 ἐν πῶς ἐνὶ v	6 η τε om. A
7 η supra A ¹	8 ἔκατέρα v	9 ἐν ex ἐν corr. L ³	10 ὑπερβολὴ A
η κατὰ Kv: η κατὰ b	11 ἐν ἐστιν] ἔνεστιν K	12 συμμέτρῳ L	
ἀμετρον J, sed σύμ in marg. Ja	15 καὶ post γάρ om. L	18 δὲ om. A	
19 τῷ μὲν κατὰ μὲν K	20 ante ως add. οὐχ Ja in marg.	22 διεστήκα τὸν	
κατὰ A	τῷ ποσόν v	τῷ δὲ μέσῳ] τὸ δὲ μέσον v: πρὸς δὲ τὸ μέσον b	ἐν A
27 περὶ om. v: περὶ τῷ περὶ K	28 μήτε κακῶν om. v	29 πρότερον] p. 409,30	
διὸ v	30 ην om. K	τὸ in ras. J	ἀδιαφόρου, ἀ in ras. J ¹
περὶ K	33 δὲ b: ἐν JLKAy	αἴτεχνῳ εἰμ ras. supra γ J	τὸ in ras. A
τῷ ex τῷ corr. A	34 τῷ] τὸ A		

χίλιοις δὲ οὐκέτις καὶ γάρ τὸ ἀτεχνον μέσον, εἰπερ καὶ ἐπὶ παιῶν 101·
λέγεται, καὶ τὸ νήφεν διτόν, τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ μέσον, οὗταν τὸ μὴ
οἰνῶσθαι δηλοῖ καὶ τὸ μεθύειν τὸ μὲν κακόν, τὸ δὲ μέσον, οὗταν τὸ οἰνῶσθαι
δηλοῖ, καὶ οὖτως μέσα μὲν μέσοις, ἀγαθά δὲ κακοῖς ἀντιτίθενται προσῆκει.
· διπλῇ δὲ οὐκέτις καταλημπόντων ἔποις μηδημονέσσας θλως κατὰ τὸ
ἔξετάζων μηδημονέσσας ἀσύμμετρον τὴν εἰσαγωγὴν. ἔτερον δὲ αἰτιᾶται ὁ 20
αὐτὸς ἀνὴρ πειρώμενος καὶ ἀγαθὸν ἀγαθόν δεικνύαι ἐναντίον· τὴν γάρ φρονίμην
περιπάτησιν τὴν φρονίμην στάσει ἐναντίαν φρονίμην καὶ τὴν φρονίμην ἡδονὴν τὴν 25
φρονίμην λύπην, καὶ τάλλα τὰ τοιαῦτα, ἀπερ καὶ ἐναντίως λέγεσθαι δοκεῖ.
10 ἀλλ’ οὐκέτις τὸν ἐναντίαν συμφωνῶντα πρὸς τὸν οὐκέτις σκοπὸν καὶ τὸ οὐκέτις
τοῦ ἀμφω ποιοῦντος ἐμφρόνως. εἰ δὲ καὶ ἔστι θλως ἐν τούτοις ἐναντίωσις,
οὐχ ὡς ἀγαθοῦ πρὸς ἀγαθόν ἔστιν, ἀλλ’ ὡς μέσου πρὸς μέσον· ὡς γάρ
περιπάτησις πρὸς στάσιν καὶ ὡς ἡδονὴ πρὸς λύπην ἀντίκειται. 25

Ζητήσοι δὲ ἄν τις, διὰ τί κακῷ μὲν κακὸν ἀντίκειται καὶ μέσῳ μέσον,
15 ἀγαθῷ δὲ ἀγαθὸν οὐκέτις ἐναντιοῦται. καὶ ἥρτέον δὲ τὸ μὲν ἀγαθὸν οὐκέτι
καὶ ἀπλοῦν, τὸ δὲ κακὸν ποικίλον. ὕσπερ οὖν πανταχοῦ τὸ μὲν τυγχεῖν
καθ’ οὐκέτις, κατὰ τὴν εἰς τὸν σκοπὸν βολήν, τὸ δὲ ἀποτυγχεῖν κατὰ
πολλά, κατὰ γάρ τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς ἐνδείας, οὕτως τὸ μὲν ἀγαθὸν οὐκέτις
δὲ οὐκέτις ἐναντιοῦται πρὸς ἑαυτό, τὸ δὲ κακὸν ποικίλον δὲ οὐκέτις ἐναντιοῦται. τὸ
20 δὲ μέσον οὐδὲ αὐτὸς ὡς μέσον ἐναντιοῦται, ἀλλὰ καθ’ οὐκέτις φύσιν μέσον 30
ἔστιν· ὡς γάρ λευκὸν μέλαν καὶ γλυκὺν πικρῷ· τὸ μέντοι κακὸν οὐ κατ’
ἄλλο, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν, καθ’ οὐκέτις καὶ ἀσύμμετρα καὶ
κακά ἔστιν. ὕσπερ δὲ δύο ἀλληλῆ οὐκέτις ἀντίκειται, φευδῆ δὲ δύο ἀντίκειται,
ώς ἐπὶ τῆς ἐνδεξομένης οὐλῆς τὸ πᾶς καὶ οὐδεὶς, οὕτως ἀγαθῷ μὲν ἀγαθὸν
25 οὐ μάχεται, κακῷ δὲ κακὸν μάχεται. διόπερ οἰκονομία μὲν καὶ ἐλευθερία
οὐ μάχονται, καίτοι η μὲν σφίζειν βούλεται τὰ χρήματα, η δὲ προίσθεται, 35
ἀλλ’ ἀμφω τοῦ καιροῦ στοχαζόμεναι συνάπτονται κατὰ τὸ ἀγαθόν· θρασύτερης
δὲ καὶ δειλία μάχονται.

Καὶ ταύτην δὲ τῶν ἐναντίων τὴν διαφορὰν ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Ἀρχύτᾳ
30 κατακολουθῶν προτέθεικεν. γράψει γάρ οὖτως ἐκεῖνος ἐν τῷ Ηερὶ τῶν
ἀντικειμένων βιβλίῳ [τάδε]. “ἔτι τῶν ἐναντίων διαφορὰ τρεῖς· τὰ μὲν
γάρ οὐκέτις κακῷ ἀντίκειται, οἷον οὐγεία νόσων, τὰ δὲ οὐκέτις κακῷ,
οἷον ἀνεκενθερία ἀσωτία, τὰ δὲ οὐκέτις οὐδετέρω, οἷον λευκὸν μέλαν.

2 μὴ supra in ras. J 3 καὶ τὸ - δηλοῖ (4) in marg. Ja μεθύειν] μὲν θύειν I.
4 μὲν μέσα K δὲ om. KA ἀντιτίθηνται Λ προσῆκει] δεῖ Λ
5 η scripsi: εἰ JLKA: om. v post μηδημονέσσας add. δὲ v 7 post φρονίμην
add. ἐναντίωσιν del. A 8 ἐναντία K 10 συμφρονοῦντα v 12 οὐχ ὡς h
in marg.: ὡς οὖν JLKAν 14. 15 μέσον μέσων, ἀγαθὸν δὲ ἀγαθῷ v 15 ἐν
ἐστι] ἐνεστὶ KA 17 καθ’ || J, spir. al. atraw. 18 οὐ, ἐ ε corr. J¹
21 ἐστίν om. K 22 ἀλλο] ἀ sic Α καὶ τὴν ἔλλειψιν v 21 ἀγαθὸν μὲν
ἀγαθῷ v 25 κακὸν δὲ κακῷ v 26 κατοι] καὶ K 30 παρακολουθῶν v
προτέθεικεν J οὗτος JK ἐκεῖνος I: fr. 50 II., cf. p. 391,19 31 τάδε JLKv:
τὰ δὲ Λ: delevi coll. I. 32 32 οὐγεία KA τὰ δὲ v: τὸ δὲ JLKA, sed cf. I. 31
33 ἀσωτία J τὰ] τὸ

βαρὺ κούφῳ”, τὸ παρὰ τοῖς νεωτέροις ἀδιάφορον οὐδέτερον καλέσας αὐτός, 104r
 ὡς Ἀριστοτέλης τῇ τῶν ἄκρων ἀποφάσει οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν αὐτὰ Γ
 καλεῖ. ἐπ’ δὲ λίγων δέ, φησί, τὴν τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ κακὸν ἐναντίωσιν 41
 ἔστιν ὄραν· ἐπ’ ἑκαίνων γάρ μόνων, ἐφ’ ὧν τὸ μὲν ἀγαθὸν ἐν μεσότητι
 5 θεωρεῖται, τὸ δὲ κακὸν ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει, καὶ ἐπὶ τούτων δὲ
 αὐτῶν ἀμφω ὡς ἐν κακὸν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀντίκειται. ζητεῖν δὲ ἕξιν
 σίμαι, εἰ μὴ πᾶν ἀγαθὸν ἔχον ἀντικείμενον κακὸν ἐν συμμετρίᾳ θεωρεῖται
 καὶ πᾶν κακὸν ἐν ἀσυμμετρίᾳ (εἰ γάρ τοῦτο, οὐκ ἐπ’ δλίγων ἔστιν καὶ ἡ 45
 κακοῦ πρὸς κακὸν ἀντίθεσις· ἡ γάρ ἀσυμμετρία κατὰ ὑπερβολὴν γίνεται
 10 καὶ ἐλλείψιν, ἀπερ ἀντίκειται ἀλλήλοις ὡς κακά) ἡ πολλὰ καὶ τὰ μὴ οὖτας.

p. 14a7 "Ετι δὲ τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον, ἀν θάτερον ἦ, καὶ
 τὸ λοιπὸν εἶναι ἥντις τοῦ οὐκ ἀν οὐσεῖν Σωκράτη.

Δεύτερον θεώρημα περὶ τῶν ἐναντίων παραδίδωσιν, ὃ πρότερον
 ἐχρησάμεθα τὴν διαφορὰν τῶν ἐναντίων πρὸς τὰ πρός τι δηλουντες, διότι 50
 15 ἐπὶ μὲν τῶν ἀνευ συμπλοκῆς ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον, ἀν θάτερον ἦ,
 καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι (οὐ γάρ εἰ ὑγεία ἔστιν, ἀνάγκη καὶ νόσον εἶναι), τὰ
 δὲ πρός τι ἀμα συνυπάρχει. ἐπὶ δὲ τῶν συνειλημένων ἐναντίων (ταῦτα
 δέ ἔστιν τὰ ἀτομα, ὡς ὅταν λέγω | Σωκράτη ὑγιαίνειν, Σωκράτη 104r Δ
 νοσεῖν), ἐπὶ τούτων οὐκ ἐνδεχομένως ἀλλὰ ἀναγκαῖος θάτερον μόνον
 20 ὑπάρχει. τούτων δὲ τὸ πρῶτον Ἀριστοτέλης μὲν καθ’ ὑπόθεσιν ἔλαβεν τὸ
 πάντας ὑγιαίνειν καὶ πάντας λευκοὺς γενέσθαι, τὸ μὴ ἐξ ἀλλήλων ἡρτῆσθαι
 τὰναντία ὥσπερ τὰ πρός τι δηλῶν. οὐ συγχωρήσουσι δὲ δσοι τὰναντία
 ἀρχὰς ἔθεντο, οἷς τε ἄλλοι καὶ οἱ Ἡράκλείτοι· εἰ γάρ τὸ ἔτερον τῶν
 ἐναντίων ἐπικείψει, οὕγοιτο ἀν πάντα ἀφανισθέντα. διὸ καὶ μέμφεται 5
 25 τῷ Ὁμήρῳ Ἡράκλειτος εἰπόντι·

ώς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τε ἀνθρώπων ἀπόλοιτο·

οἰκήσεσθαι γάρ φησιν πάντα. ἐν μέντοι τῷ ἔξης οὐ τοῦτο δείκνυται, τὸ
 μὴ ἀμα ὑπάρχειν τὰναντία ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ’ ὅτι οὐχ ἀμα οἴον τε τὸν
 Σωκράτη νοσεῖν καὶ ὑγιαίνειν, οὐδὲν δὲ καλέσει ἄλλους νοσοῦντος ἄλλον
 30 ὑγιαίνειν. εἰ δὲ συμφωνεῖν τις τῷ προτέρῳ καὶ τοῦτον βούλοιτο τὸν λόγον,
 οὗτος ἀν ἐκδέξαιτο· ὡς γάρ μὴ ἐνδέχεται ἀμα ὑγιαίνειν τὸν Σωκράτη
 καὶ νοσεῖν, οὐδὲ ἄλλον οὐδένα εἰ ὑγιαίνοι ἐγχωρεῖ νοσεῖν. εἰ πάντες οὖν 10
 35 ὑγιαίνοιεν καθ’ ὑπόθεσιν, οὐκ ἀν εἴη νόσος οὐδαμοῦ.

1 καλέσας αὐτὸς οὐδέτερον JKv, corr. J ¹	2 αὐτὸ? 3 δλίγον L	4 μόνον JL
5 alt. καὶ om. L	8 δλίγον L	10 κακα, alt. α in ras. J
εἶναι L	ω Kv: ὡς JLA	11 δὲ] ἐπὶ Arist. (om. Ch)
12 σωκράτει Kv	13 post θεώρημα add.	14 ἐχρησάμεθα Λ
εἶναι L	προτέρω K: p. 384,19	16 ὑγιεια v
23 καὶ οἱ Av: καὶ JLK	18 σωκράτην LKv utrobiique	21 πάντως ὑγ. A
24 ἐπιλείψιοι ΚΑ	22 καὶ οἱ Diels	25 Ἡράκλειτος] fr. 43 Byw. (A 22 Diels)
26 ἀπώλοιτο Α	27 τῷ] τὸ Α	27 τῷ] τὸ Α
28 τὰ ἐν. Α	28 τὰ ἐν. Α	29 σωκράτην LKv
30 συμφωνεῖ Α	31 ὡς] καὶ v	32 ὑγιαίνειν v
33 ὑγιαίνοιμεν v	33 ὑγιαίνοιμεν v	34 ἐγχωρεῖν Α

Εἰπόντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὸ αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ μὴ ἀν τάνατία γενέσθαι, 10·¹
 ἀντιτίθενται τινες τὸ οὗδον· καὶ λύπην μᾶτι γένεσθαι· ἐπὶ τοῦ θερμὸν
 γλυκὸν πίνοντος. η̄ πρῶτον μὲν οὐ κατὰ τὸ αὐτὸν συμβαίνει, ἀλλ’ η̄ μὲν
 ἀφῇ ἀνιᾶται, η̄ δὲ γενέσις οὗδεται. ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ συνυπάρχειν ἀλλήλους
 5 οὗδον· καὶ λύπην ἐν τῷ διψῶντι καὶ πίνοντι δεῖχνυσιν ὁ Ηλάτων, εἴ τι
 μέμνημαι, οὗτοι οὐκ ἔστιν ταῦτα ἀγαθὸν καὶ κακόν· οὐδὲ γάρ ἐναντία. ὁ 15
 δὲ Ιάμβλιχος ἐπὶ πάντων τῶν ἐναντίων ἐκτείνων τὸν λόγον τὰ μὲν
 μήνυσθαι φησιν τῶν ἐναντίων, ὡς λευκὸν καὶ μέλαν ἐν τῷ φαιδρῷ καὶ
 γλυκὸν καὶ πικρὸν ἐν τῷ ἀριθμάτῳ, τὰ δὲ ἀμικταὶ εἶναι, ὡς ὑγείαν καὶ νόσον,
 10 τῶν ιατρῶν καὶ ταύτας ἐν τῇ οὐδετέρᾳ λεγομένῃ καταστάσει μιγνύντων.
 “Ἔτι δέ, φησί, τῶν ἐναντίων οὗτα γεννᾷ τι ἔν, τοῦτο τὸ γεννηθὲν ὅπου μὲν
 τοῦ μὲν μᾶλλον ἔστι τῶν γεννησάντων, τοῦ δὲ ηὔτον, ὡς τὸ φαιόν, ὅπου
 δὲ ἀμφοῖν μεῖζον, ὡς τὸ ἐκ μείζονος καὶ ἐλάττονος συντιθέμενον, ὅπου 20
 δὲ ἀμφοῖν ἔλαττον, ὡς τὸ ἐξ εὐθέος καὶ καμπύλου· καὶ γάρ τοῦ εὐθέος
 15 ηὔτον ἔστιν εὐθύν καὶ τοῦ καμπύλου ηὔτον καμπύλον”. E

p. 14 a 15 Δῆλον δὲ οὗτοι καὶ περὶ ταύτων η̄ εἰδεῖ η̄ γένει πέφυκεν
 γίνεσθαι τάνατία ἔως τοῦ δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν ψυχῇ.

Ἐπειδὴ περὶ τῶν ἐμμέσων καὶ ἀμέσων ἐναντίων λέγων ἐχρήσατο
 τῷ “ἐν ᾧ πέφυκεν γίνεσθαι η̄ ὃν κατηγορεῖσθαι”, διδάσκει, τίνα ἔστιν τὰ 25
 20 ἐν οἷς πέφυκεν γίνεσθαι τὰ ἐναντία· τριγῦνος δὲ τοῦ ταύτου λεγομένου, η̄
 γίνει η̄ εἰδεῖ η̄ ἀριθμῷ, ἐν τοῖς αὐτοῖς τῷ γένει καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τῷ
 εἰδεῖ λέγει γίνεσθαι. Βταν μὲν γάρ τὸ σῶμα ἀπλῶς λάβωμεν περὶ δὲ
 τάνατία λευκότης καὶ μελανία, γένος τὸ αὐτὸν ἐλάβομεν· εἰὰν δὲ ζήσου σῶμα
 ἐν ὦ νόσος καὶ ὑγεία, εἰδος ἐλάβομεν ὑπὸ τὸ γένος. καν μὲν πάσας
 25 ψυχὰς ὡς τῷ γένει τὰς αὐτάς, ἔσται περὶ αὐτὰς ἐναντία τὸ λογικὸν καὶ τὸ
 ἀλογον· ἀν δὲ τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ὡς εἰδος, ἔσται περὶ αὐτὰς ἀρετὴ 30
 καὶ κακία. περὶ μέντοι τὸ αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ γίνεσθαι τάνατία οὐ προσέ-
 θηκεν· τινὲς μὲν γάρ ὥρισμένως τήρησιν, οὖν τὴν Σόλωνος,
 τῇ αὐτοῦ ἀφροσύνῃ εἴπερ γένοιτο ἐναντίαν εἶναι φασιν καὶ τὴν τοῦδε ὑγείαν
 30 τῇ αὐτοῦ ἐκείνου νόσῳ ἀλλ’ οὐ τῇ τυχοῦσαν τῇ τυχούσῃ, οὐ μέντοι οὐ
 ’Αριστοτέλης οὕτως ἔοικεν τίθεσθαι· διὸ ἐν γένει μόνῳ καὶ ἐν εἰδεῖ τῷ αὐτῷ

1 γίνεσθαι Λ 2 ἀντιτίθενται Κν: ἀντιτίθεσθαι, sed ὑπερ supra J: ἀντιτίθεσθε Λ:
 ἀντιτίθεσθαι (?) L τοῦ K: τὸ JL: τῷ ν θερμὸν ν 3 πίνοντες libri:
 correxi οὐ κατὰ] οὐκ αὐτὰ K 5 Ηλάτων] Gorg. p. 496 C 9 ἀφιεμθω ν
 11 ἔστι Λ γεννα τιεν Λ 12 τὸ μὲν—τὸ δὲ ν 15 καμπύλον] καμπύλου Λ
 16 εἰδη η̄ γένη ν 17 δὲ om. Λ: τὲ K ἐν ψυχῇ(t) JL: ut Arist. cod. u: ἐν
 ψυχῇ ἀνθρώπου cet. Arist. codd.: ἐμψυχῇ K: ἐν τῇ ψυχῇ ἀνθρώπου ν 18 ἐναντίων
 post ἐχρήσατο Λ ἐχρήσατο] p. 12628 19 τῷ om. Λ: τὸ J κατηγορεῖται
 Arist. τὰ om. Λ 21 pr. αὐτοῖς supra Λ¹ 21. 22 τῷ γένει εἰ τῷ εἰδεῖ
 commutat ν 23 δὲ om. K 25 τὰς αὐτάς] τοσαῦτα Α 26 ἐὰν ν 27 τοῦ αὐτῶν Κν:
 τοῦ ἐν ν τὰ ἐν. Α 28 τῇ σόλωνος Α 29 αὐτῇ Κν τοῦδε] τοῦ K
 30 pr. τῇ] τὴν J νόσου K alt. οὐ om. Α 6 μέντοι Α 31 post γένει
 add. μὲν Α

εἰπεν γίνεσθαι τὰ ἐναντία. καὶ Ιάμβλιχος δὲ ἀκολουθῶν φησιν μὴ λέγεσθαι 101° κατὰ δεῖξιν τήρης τὴν φρόνησιν τῇδε τῇ ἀφροσύνῃ ἐναντίαν, ὁμέσως δὲ φρόνησιν 5 ἀφροσύνῃ. καὶν ἐπὶ τινος δὲ τῶν ἀτέμων ὡρισμένως τὰ ἐναντία λέγηται, ἀλλὰ κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὰ ἀμεσα· τί γάρ μαλλον τῇ ἐν τούτῳ ἡ τῇ ἐν τούτῳ 5 φρόνησει ἡ ἀφροσύνη ἐναντίον ἐστίν; μῆποτε δὲ ἔστιν τις καὶ ἐν τούτοις ἀντίθεσις, εἰπερ καὶ αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι πρὸς τὰς ἐχούσας ψυχὰς ἴδιοτροποῦνται, καὶ νέγεται καὶ νόσοι πρὸς τὰ ἔχοντα σώματα. πῶς δὲ ἀνὶς 10 εἰποι ὁ Ἀριστοτέλης καὶ περὶ ταῦτὸν τῷ ἀριθμῷ γίνεσθαι τὰ ἐναντία, εἰπερ τῆς οὐσίας τὸ ἕδιον τοῦτο ἀφωρίσατο καὶ αὐτός, τὸ ταῦτὸν καὶ ἐν 15 ἀριθμῷ μένουσαν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικάν; ἡ οὐχὶ τὸ ὑποκείμενον τοῖς 20 ἐναντίοις βιούεται ὁ Ἀριστοτέλης μὴ εἶναι ἐν ἀριθμῷ, ἀλλ’ ἵσως ὡς ἐν 41 τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις εἰρημένον σαφῶς νῦν παραλέειπται, ἀλλ’ εἰπερ ἄρα [τὸ] τὰ ἐναντία καὶν ἐν τοῖς ἀτέμοις γένηται, μὴ κατὰ τὸ ἀτέμον αὐτὰ τὴν ἐναντίωσιν ἔχειν· μὴ γάρ διτὶ ηδὲ ἡ φρόνησις καὶ ηδὲ ἡ ἀφροσύνη, 25 15 ἀλλ’ διτὶ φρόνησις, ἀφροσύνη. οὗτοις δὲ καὶ τὸ παρὰ Ιάμβλιχου λεγόμενον εὑθειστέον. δῆλον δὲ διτὶ περὶ μὲν τὸ ταῦτὸν τῇ γένει καὶ περὶ τὸ ταῦτὸν 45 τῷ εἴδει οὐ μόνον ἄμα γίνεται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ καὶ ἔστιν ἄμα, διότι δυνατὸν ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ συνεστάναι· περὶ δὲ τὸ αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ διδύνατον εἶναι ἄμα, ἀλλ’ ἀνὰ μέρος.

20 p. 14a 19 'Αναγκαῖον δὲ πάντα τὰ ἐναντία ἔως τοῦ ἀλλ’ αὐτὰ τυγχάνει γένη ὄντα.

Τέταρτον θεώρημα παραδίδωσιν ὅτι πάντα τὰ ἐναντία ἡ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ἔστιν, ὥσπερ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν ὑπὸ τὸ χρῶμα, ἡ ὑπὸ ἐναντία γένη, ὥσπερ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, εἰπερ τῆς μὲν ἀρετῆς, τῆς δὲ κακία τὸ 50 25 γένος, ἡ αὐτὰ γένη ἔστιν, ὥσπερ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, ὃ οὐκ ἔστιν ἐν γένει ἄλλῳ, ἀλλ’ αὐτὰ τυγχάνει γένη ὄντα. ταύτης δὲ τῆς διαιρέσεως δὲ Νικόστρατος λαμβάνεται, | ἀνύπαρκτον λέγων τὸ τρίτον ἐν αὐτῇ τημῆμα· 105 A μὴ γάρ εἶναι τινα ἐναντία, ἀπερ ἔστιν μόνον γένη, οὐχὶ δὲ καὶ εἴδη τινὸς 55 ἡ τινῶν. “αὐτίκα γοῦν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ὑπὸ τὴν ποιότητα τάττεται, 30 καὶ ἡτοι τὴν διάθεσιν ἡ τὴν ἔξιν. ἄλλως δὲ πᾶν ἐναντίον ἡτοι ὑπὸ τι τῶν δέκα γενῶν ταχθήσεται καὶ ἔσται πάντως ὑπὸ γένος καὶ μάτην εἴρηται τὸ αὐτὰ γένη εἶναι, ἡ ἔξι τῶν δέκα κατηγοριῶν ἔστιν καὶ ἀτελῆς ἔσται 5 50 ἡ εἰς δέκα διαιρεσίς”. ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν καλῶς ὀρμηθεῖσαν οἱ περὶ τὸν Πορφύριον λύουσι λέγοντες τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ὄμώνυμα εἶναι, τὰ δὲ

2 μέσως libri: correi coll. p. 388,28. 389,3	4 μέσως libri: correi	ἡ τῇ ἐν
τούτῳ om. v	5 ἡ J: ἡ LΚΔν	9 ἀφωρίσατο] 5 p. 4a 10
10 οὐχὶ τὸ] οὐχὶ K	11 ἐν pro ἐν supra A ¹	ἐν A
12 τῆς om. v	13 τὸ delevi	14 τὴν] ἔστι τὸ L
ἔχει JLA	15 ἀφροσύνη] J	παρὰ τοῦ Ιάμβλιχου v
18 post καὶ add. ἐν Λ	ἀντῶι J	20 ἀνάγκη Arist. codd. exc. Cefu
τὰ om. K	21 τυγχάνονται K	γένη εκ γένει corr. L: γένη τινῶν Arist., cf. l. 26
et p. 415,11	22 ἡ supra Ja	23 καὶ μέλαν Λ
27 ἀντιλαμβάνεται b	28 post μόνον ras. 6 litt. A	ὑπὸ τὰ ἐναντία v
32 γένει L	34 λέγονται K	30 ἡτοι εἰ τι Λ

οὐκ ὄμισθυμα, καὶ διτὸς τὰ μὲν μὴ ὄμισθυμα διεῖλεν εἰς τέ ταῦ ὑφ' ἐν γένειος 105 τεταγμένα καὶ εἰς τὰ ὑπὲρ ἐναντία γένη, τὰ δέ τοις γένειος μὴ ὑφ' ἐν γένειος ὅντα, κατὰ πολλῶν δὲ λεγόμενα, διότι ἔστιν τὰ γένη τοῖς ἀριστεροῖς ὄμισθυμοις, αὐτά γένη φησιν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· ὄμισθυμον γάρ τὸ ἀγαθόν· καὶ γάρ ἐν οὐδίᾳ, ὡς θεός, καὶ ἐν ποιότητι, ὡς ἀρετῆ, καὶ ὡς ποσὸν δὲ, ὡς τὸ σύμμετρον, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις³. ἀλλ’ οἱ οὕτως λέγοντες πρῶτον μὲν τὸ γένος ἀκύρως εἰρῆσθαι ἐπὶ ὄμισθυμου φιλοῦται λέγουσιν, ἔπειτα οὐ προσποιοῦνται τὸ ποιότητας εἶναι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ἄλλοι δὲ ἴδιοτρόπως τὴν λέξιν ἔξηγοῦνται λέγοντες μηδὲν ἄλλο δηλοῦσθαι ἐν τῷ ἀγαθὸν δὲ καὶ κακὸν οὐκ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ’ αὐτὰ τυγχάνει γένη τινῶν ὅντα ἢ διτὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ ἐναντία γένη, ἀλλ’ αὐτὰ γένη ἔστιν ἐναντία· καὶ τὸ γάρ ὑπὸ τὸ ποιόν ἔστιν, τὸ ποιὸν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ἄλλῳ γένει. βεβίασται δὲ καὶ αὕτη ἡ λύσις· οὐδὲν γάρ διοίσει ἡ τρίτη διαφορὰ τῆς πρώτης, εἴπερ 15 ἐναντία ὅντα τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ὑφ' ἐν ἔστι γένος. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ Τοπικοῖς τάδε γέγραψεν ἀπορήτερον ἔτι ποιοῦντα τὸν λόγον· “ἐπεὶ δὲ ἐναντία τῶν ἐναντίων αἱ ἀρχαὶ, δῆλον διτοις οὐδὲν ἐν ἐνὶ γένει ταῦτα, καθάπερ οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν καὶ κίνησις καὶ στάσις. εἰη δὲ ἄν καὶ ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις ἐναντία γε καὶ ἀρχαὶ, καὶ εἰδος καὶ στέρησις”. 20 πρὸς δὴ ταῦτα φησιν Ἰάμβλιχος, ὡς “εἰ τῶν ὅντων δέκα γένη καὶ πάντα τὰ ταῦτα ὑπὸ ταῦτα, ἢτοι πάντα ὑφ' ἐν γένος ταχθεσται ἢ ἄλλο ὑπὸ ἄλλο, ἢ πολλαχῶς ἔσται ἐναντία, ἐκάστου ὑπὸ πλείστα γένη ταττομένου”. Ἡ οὐχ ἀπλῶς φησιν οὐδὲν ἐν ἐνὶ γένει εἰναι τὰ ἐναντία ὡς γένη τὰς κατηγορίας λέγων, ἀλλ’ διτοις οὐκ ἔστιν γένη αὐτῶν ἄλλα ὡς ἐναντία· ἀρχαὶ γάρ τῶν 25 ἐναντίων αὐταις καὶ ὑπὸ ταῦτα τὰ ἄλλα τέτακται, ἐπεὶ τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν εἰδεῖν καὶ αὐτὸς ὑφ' ἐν γένος τὸ ποσὸν τεταγμένα ὡς ὑπὸ μίαν κατηγορίαν, ὡς δὲ ἐναντία καὶ ἐναντίων ἀρχαὶ οὐ βιώλεται ὑπὸ ἄλλα ἐναντία τετάχθαι. ἢ καὶ τὰ πρῶτα ἐναντία οὐ κυρίως γένη, καὶ τοῦτο ἔστιν τὸ ‘οὐδὲν ἐν ἐνὶ γένει ταῦτα’· καὶ γάρ τὰ παραδείγματα οἷς ἐπὶ αὐτῶν 30 χρῶνται τοιαῦτα ὡς ἔχειν ἐν αὐτοῖς τὸ πρότερον καὶ δεύτερον. “μήποτε οὖν, φησιν Ἰάμβλιχος, τῇ Πυθαγορικῇ διατάξει περὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συστοιχίας ἀκολουθεῖ νῦν Ἀριστοτέλης, τὰς ἐναντίας παρ' ἔκεινοις 35 ἀρχαὶ γένη καλέσας, ὥστε τὴν τρίτην ταύτην τῶν ἐναντίων διαφορὰν προκειθεῖται κατὰ δόξαν μᾶλλον”. ἀλλ’ ἐπιστήσοι ἄν τις ποτε, πῶς ἔτι ἀληθῆς ἔκεινος τῶν ἐναντίων ὁ λόγος ὁ λέγων ἐναντία εἶναι τὰ πλεῖστον ἀλλήλων

2 ὑπὸ ἐναντία J: ὑπεναντία ΚΛ: ὑπὸ τὰ ἐναντία Lv 3 τὰ om. v 6 ώς ante
 τὸ supra Ja 7 ἀλλ᾽ οἱ ἄλλοι Α ἀκύρωσ—πεφυκότες (p. 417,28) omisit K
 8 ποιότητα v 9 ἔξηγοῦνται τὴν λέξιν v 12 ὑπὸ libri, o expunxit J
 post ὑπὸ add. τὰ v καὶ] καὶ v 13 post pr. ποιόν add. μὴ JLΑ, del. J
 post τὸ add. δὲ v 15 Θεόφραστος fr. XV W. 16 ἀπορρύτερον A 17 αἱ om. JL
 ἐν om. A 18 στάσις, σις in ras. A¹ 21 τὰ ἐν. Lv 23 ώς γένει J
 24 ἀλλὰ (post αὐτῶν) Αν (corr. b) 26 εἰδὲ(v) JLΑ: οὔται v 27 ἀρχὰς om. v
 28 οὐδὲ] δὲ v 29 post γάρ add. καὶ Α 30 αὐτῶς libri πρότερον J: πρώτων Ι.Δγ
 καὶ τὸ ὅστερον Α 32 δυστυχίας v, sed συστοχίας in marg. b ἐκείνας v (corr. b)
 34 κατὰ JLΑ (cf. p. 416,2): παρὰ v 35 ἀλλήλων ante εἰναι v

ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος διεστηκότα, εἴπερ μὴ μόνον ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὅλλα καὶ 105· ὑπὸ ἐναντίᾳ γένη ἔστιν, ἵνα τὸ τρίτον ὡς κατὰ δόξαν προστεθὲν παραλίπω.

ἢ ὁ μὲν λόγος τὴν εἰς ἓν ὄπωσιν ἀναφορὰν περιτείγεν, ἢ δὲ ἐνταῦθα δια- 25 φορὰ κατὰ τὸ προσεχὲς εἰληπται, διότι τὰ μὲν προσεχῶς ὑφ' ἓν γένος δι τέτακται, ὡς λευκὸν καὶ μέλαν ὑπὸ τὸ χρῶμα, τὰ δὲ προσεχῶς ὑπὸ ἐναντίᾳ, ὡς δικαιοσύνη καὶ ἀδικία ὑπὸ ἀρετὴν καὶ κακίαν, διὰ τούτων δὲ ὑπὸ τὸ ἓν, ἢ τὴν ἔξιν ἢ τὴν διαιθεσιν ἢ αὐτὴν τὴν ποιότητα.

Οἱ μέντοι Ἀρχύτας μηδὲ ταύτην παραλιπόν τῶν ἐναντίων τὴν δια- 10 φορὰν ἀσφαλέστερον αὐτὴν ἔσικεν ἐκθέσθαι λέγων οὕτως· “ἔτι τῶν ἐναντίων ἀ μὲν ἐν γένεσι γενῶν ἐγίνεται· ἀγαθὸν γάρ κακῷ ἐναντίον, καὶ γένος τὸ 40 μὲν ἀγαθὸν τῶν ἀρετῶν, τὸ δὲ κακὸν τῶν κακῶν· δὲ δὲ ἐν γένεσιν εἰδῶν· ἀρετὴ γάρ καὶ κακία ἐναντίον, καὶ γένος ἀ μὲν ἀρετὰ φρονάσιος καὶ σωφρο- 15 σύνας, ἀ δὲ κακία τᾶς ἀφροσύνας καὶ ἀκολασίας· ἀ δὲ ἐν εἰδεσιν· ἐναντία γάρ ἀνδρείᾳ δειλίᾳ καὶ δικαιοσύνᾳ ἀδικίᾳ, καὶ ἔντι εἰδεῖσι δικαιοσύνα μὲν καὶ ἀνδρείᾳ 20 τᾶς ἀρετᾶς, ἀδικία δὲ καὶ ἀκολασία τᾶς κακίας”. ἐν δὲ τούτοις Ἀρχύτας τῶν ἐναντίων τὰ μὲν γένη γενῶν εἰπεν οὐ καλυδόμενα οὐδὲ αὐτὰ ὑφ' ἓν τι γένος ἀνάγεσθαι, ὡς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ὑπὸ τὴν ποιότητα, τὰ 45 δὲ γένη εἰδῶν, τὰ δὲ εἰδῆ, καὶ προστίθησιν αὐτός, διτὶ καὶ τὰ πρῶτα γένη πάντως καὶ εἰδῆ ἔστιν· “οὐ, γάρ φησιν, γένη μόνον ἐντί, ἀλλὰ καὶ εἰδεῖσα”.

Αλλ' ἐπεὶ τὸν περὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ἀντικειμένων δλῶν συνεπε- 25 ρανάμεθα λόγου, καλῶς ἀν ἔχοι τὸ τηλικοῦτον ζήτημα μὴ παραλιπεῖν. ὁ γάρ Ἀριστοτέλης πανταχοῦ ἐν τούτοις καὶ πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀρχύτας ἐναντίων παραδείγματα τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν τίθησιν καὶ ὑγείαν καὶ νόσον καὶ ἀληθὲς 50 καὶ ψεῦδος, καὶ δικαιοσύνην δὲ καὶ ἀδικίαν καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἥτοι σπου- δαιότητα καὶ φαυλότητα, ἔξεις δὲ καὶ στερήσεως παραδείγματα ὅψιν καὶ τυφλότητα. Εῆτεν οὖν οἶμαι ἀξιον, εἰ τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν καὶ ὑγείαν καὶ νόσον ὡς ἐναντία δεῖ τίθεσθαι ἢ ὡς ἔξιν καὶ στέρησιν· εἰ γάρ τὰ ἐναντία ἰσοσθενῆ βούλεται *(εἰναι)* καὶ ὅμοίως προηγούμενα καὶ 30 κατὰ φύσιν ἄμφω, ταῦτα δέ, τὸ κακόν φημι καὶ ἀδικία καὶ νόσος καὶ τὰ | τοιαῦτα, ἀποτυχίαι μᾶλλόν εἰσιν καὶ παραλλάξεις καὶ παρατροπαὶ ἀπὸ 105· Δ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ παρυποστάσεις, πῶς ἀν εἴη προηγούμενα ἄμφω ἢ ἰσοσθενῆ ἢ κατὰ φύσιν ὅμοίως; εἰ γάρ ἔστιν δλῶς τὸ παρὰ φύσιν, ἐν

1 alt. ὑπὸ] ἐπὶ v 2 et 5. 6 ὑπὸ τὰ ἐναντίαν παραλείπω A 7 ὑπὸ scripsi: ἐπὶ libri 8 μέντοι JL.A: μὲν v Ἀρχύτας] fr. 50 H., cf. p. 391,21 9 ἔσικεν om. v ὅπως A 10 γενέσει A 11 κακῶν εκ κακῶν corr. Ja

12 φρονήσιος A ἀφροσύνας A 13 γάρ in ras. A 14 ἀνδρείᾳ δειλίᾳ J δικαιοσύνα JL.A, η supra J¹: δικαιοσύνην v ἀδικίᾳ (om. ι muto) etiam J καὶ om. A ἔντι] ἐν τῇ A 15 τὰς ἀρετᾶς A ἀκολασία] cf. p. 392,5 adn.

τὰς κακίας A 17 καὶ τὸ κακὸν JL: καὶ κακὸν A: om. v 18 καὶ post διτὶ om. v 19 post μόνον add. γένη v 21 καὶ περὶ τῶν v 21. 22 συνεπεραναμέθα J: συνεπερανάμεθα A: συνεπεράμεν L: συνεπέσαμεν v 24 καὶ τὸ κακὸν IA

25 δὲ om. v 26 ὅψιν v: ἔξιν JLA 27 εἰ om. v 29 post ἰσοσθενῆ add. οὐ A εἰναι v: om. JLA 30 δὲ v: δη JLA 31 ἀποτυχία Lv 32 πῶς scripsi:

πάντως libri 33 κατὰ, in marg. παρὰ b

τούτοις ἔστιν καὶ οὐκ ἄλλω, καὶ δι τὸ ἀποτυχία, δηλοῖ τὸ πρῶτον μὲν μηδενὸς 105^v
εἶναι τέλος αὐτά, ἐπειτα καὶ οἱ αἱρούμενοι ἀδικίαν τῇ παραχριώσει τοῦ ἐν
αὐτῇ ἀγαθοῦ δεκτάζονται καὶ κατὰ ἀποτυχίαν αὐτῇ περιπέπουσιν, τὸ Ἀ
αὐταρκεῖς καὶ τὸ ἴκανὸν καὶ τὸ πρωτεῖον ζητοῦντες. τίς δὲ ἐπὶ τῆς νόσου
ἢ διαιρισθάλλει, δι τὸ παρὰ φύσιν ἔστιν διάθεσις; καὶ οὕτως αὐτὴν μέχρι
νῦν οἱ ιατροὶ πάντες ὅριζόμενοι διατελοῦσιν. εἰ οὖν ὡς τὸ κατὰ φύσιν
ταῦτα καὶ τὸ παρὰ φύσιν ἀντίκεινται, οὐκ ἀν εἴη ὡς ἐναντίων ἀντίθεσις
(ἔκεινα γάρ κατὰ φύσιν καὶ εἰδη ἄμφω, ὡς λευκὸν καὶ μέλαν καὶ θερμὸν
καὶ ψυχρόν), ἀλλ’ ὡς ἔξεις μᾶλλον καὶ στερήσεως, τῇ μὲν ἐν τῷ στερή-
10 σεσθαι, τῇ δὲ ἐν τῷ ἐστερῆσθαι. καὶ γάρ τὸ νοσεῖν στέρησις καὶ τὸ 10
τεθνάναι καὶ τὸ διφθαλμίαν καὶ τὸ τετυφλῶσθαι, ἀλλὰ ἡ μὲν ἐν τῷ
στερήσκεσθαι, ἡ δὲ ἐν τῷ ἐστερῆσθαι. διττῆς οὖν οὔσης οἱ ἀνδρες οὗτοι
τὴν ἐν τῷ ἐστερῆσθαι μόνην στέρησιν καλοῦσιν διὰ τὸ παντελῶς ἀδύναμον,
τὰ δὲ ἐν τῷ στερήσκεσθαι ὡς ἐναντία τιθενται διὰ τὸ ἐνεῖναι τινα δύναμιν
15 αὐτοῖς ἔτι ἀπὸ τοῦ παραμεμήθαι τι τῇς ἔξεις, καίτοι τοῦ Ἀρχύτου ταύτην
εἰδότος τὴν διαφορὰν ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ, καὶ οὐ μόνον
ταύτην, ἀλλὰ καὶ τρίτην ἄλλην προστιθέντος· λέγει δὲ οὕτως· “Ἄ δὲ στέρησις
καὶ τὸ ἐστερῆσθαι λέγεται τριχῶς· ἦ γάρ τῷ μὴ ἔχειν παντάπασιν, οἷον ὡς 15
τὸ τυφλὸν ὅρασιν καὶ τὸ νωδὸν φωνὰν καὶ τὸ ἀμυθὲς ἐπιστάμαν· ἦ ἐν τῷ
20 μῆρον ἔχειν, ὡς τὸ δύσκωφον ἀκοὰν καὶ τὸ πτιλῶσσον ὅρασιν· ἦ ἐν τῷ
μὴ οἷον δεῖ ἔχειν, ὡς τὸ σκαμβόποινον πόδας καὶ τὸ κακόφωνον φωνάν”. εἰ
μὴ ἄρα καὶ οὗτος οὐχ ὡς νόσον ἔλαβεν τὸ πτιλῶσσον, ἀλλ’ ὡς ἐν τῷ
ἐστερῆσθαι καὶ τοῦτο· καὶ γάρ ἡ ὅλη διαίρεσις τοῦ ἐστερῆσθαι ἦν. ἔτι
δὲ τὰ ἐναντία προκόψαντα καὶ τέλος τῇς γενέσεως τῇς ἑαυτῶν ἀπολαβόντα
25 εἰλικρινῶς ἐναντία γίνεται, ἡ δὲ διφθαλμία προκόψασα εἰς μέγεθος καὶ τέλος 25
ἀπολαβοῦσσα τυφλότης γίνεται καὶ ἡ νόσος θάνατος· ὥστε οὐκ ἦν ἐναντία
διφθαλμία καὶ νόσος. ὅλως δὲ τὰ ἐναντία ἄμφω φύσεως ἔργα, νόσος δὲ Ε
φύσεως ἀποτυχία καὶ στέρησις, οὐχ ὡς ἀπουσίᾳ μόνον τοῦ πεφυκότος
ἀλλ’ ὡς ἀποτυχία. ἡ μὲν γάρ ἐν Φυσικῇ ἀκροάσει στέρησις ἀπουσίᾳ μόνον
30 ἦν τοῦ εἰδούς οὐδαμοῦ τὸ παρὰ φύσιν ἐμφαίνουσα, ἀλλ’ ἐτερότητα μᾶλλον.
ἡ γοῦν τοῦ βιοὸς ὅλη ἐστέρηται τέως τῶν τῶν μελισσῶν εἰδούς καὶ ἡ τοῦ
ἄρτου τοῦ τῇς σαρκός, οὐδαμοῦ τοῦ παρὰ φύσιν ἐνόντος ἐνταῦθα ὥσπερ 25

- 1 fort. ἀποτυχία 2 ἐρούμενοι Λ: ἀναιρόμενοι ν τῇ] τοῦ ν (corr. b)
 παραχρήσει ν τοῦ ε corr. L 3 αὐτῇ ε corr. I.: αὐτοῦ ν αὐτῶ(i) libri: correxi
 4 πρῶτον ν 5 ἀμφιθάλλει ν, cf. in Phys. p. 1172,26 D. αὐτῶν Λ 6 οὖν om. ν
 (add. b) 7 καὶ τὸ παρὰ bis Λ ἀντίκειται ν fort. <ἥ> ἀντ., cf. p. 424,17
 9. 10 τῇς] ἡ utrobiquo ν 11 καὶ τὸ τετυφλῶσθαι ἀλλὰ om. ν τυφλῶσθαι Λ ἀλλὰ
 om. L 12 οὖν] δὲ Λ 14 ἐναντίον τιθέναι Λ 15 Ἀρχύτου fr. 52 II., cf. p. 395,32
 18 τὸ om. ν τῷ] τὸ Λν οἷον om. ν: ὡς om. p. 395,33 19 ἐπιστήμαν ν
 20 μῆρον, supra εις J¹L¹: μὴ δὲ Λ: μὴ οἷον ν, οἷον μὴ in marg. b πτιλῶσσον, supra
 τυφλῶσσον Ja I,1: πτιλωσιν Λ ὅρασιν om. Λ 21 δεῖ om. ν κακόφωνον, alt. ο ει
 corr., η supra L¹ (sic) φωνάν, η supra J¹ 22 πτιλωσιν Λ 23 ὅλη ἡ ν
 24 ἐναντίον Λ ἑαυτῶν ἀπολαβόντα JI,Λ: εἰς ἑαυτὸν ἀποβάλλοντα ν 25 ἡ δὲ—γίνεται
 (26) om. ν 28 φύσεως om. ν 29 ἀλλ’ ως] hinc denuo praesto est K (cf. p. 415,7
 adn.) Φυσ. ἀκρ.] cf. p. 401,14 32 τοῦ ante τῇς supra Ja τοῦ παρὰ] τὸ παρὰ ν

ἐπὶ τῆς ἀντικειμένης στερήσεως. ὅστε ὅπου τὸ παρὰ φύσιν, ἐκεῖ στέρησιν 105^v μᾶλλον ἀλλὰ οὐκ ἐναντίον ῥήτεον· οὕτως γάρ ἡμῖν καὶ ὁ πρὸς τοὺς ἀρχὴν τὸ κακὸν τιθέντας λόγος εὐσδωλήσεται. τί οὖν αἴτιον φαίνεται τοῖς τῶν θείων τούτων ἀνδρῶν τοιαύτης διατάξεως καὶ τοῦ μηδὲ τὸν Ἰάμβλιχον ἐπιστῆσαι, 5 τὸν πολλοὺς καὶ καλοὺς κατατίθεντα λόγους πρὸς τὸ ἐν παρυπόστασει καὶ ἀποτυχίᾳ τὸ κακὸν οἰεσθαι δεῖν; η ἄρα τῇ τῶν Πυθαγορείων παραδόσει κατηκολούμησαν τὰς δύο συστοιχίας, τήν τε χείρονα καὶ τὴν κρείττονα, ὡς 20 ἐναντίας ἐκτιθεμένη, ἐν αἷς τὸ ἀγαθὸν τέτακται καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ πλέον ζητητέον. εἰ δὲ ἀλλοῦτος εἴρηται τὰ εἰρημένα καὶ 10 ζητοῦμεν τῶν ἀντιθέσεων διαφορὰς τῆς τε ὡς ἐναντίων καὶ τῆς ὡς ἔξεως καὶ στερήσεως, οὐκ ἐκείνην λοιπὸν ἐροῦμεν, διτι τὰ μὲν ἐναντία μεταβάλλει εἰς ἄλληλα, τὰ δὲ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν οὐ μεταβάλλει, εἰπερ, ὡς εἴρηται, καὶ νόσος καὶ ὑγεία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν μεταβάλλοντα εἰς ἄλληλα οὐχ ὡς ἐναντία ἀλλ’ ὡς ἔξιν καὶ στέρησις ἀντί· 25 15 καίνται· ἀλλ’ ἐροῦμεν ἄπειρ καὶ πρώην, διτι τὰ μὲν ἐναντία ἰσοσθενῆ καὶ προηγούμενα ἄμφω καὶ κατὰ φύσιν καὶ εἰδῆ, η δὲ στέρησις ἀδύναμία καὶ παρυπόστασις καὶ παρὰ φύσιν καὶ ἀποτυχία τοῦ εἴδους. ἀλλ’ ἐπὶ τὰ ἔξης τοῦ Ἀριστοτέλους ιτέον.

Περὶ προτέρου καὶ ὑστέρου.

106^r

20 p. 14a 26^v Πρότερον ἔτερον ἔτερον λέγεται τετραγῶς ἔως τοῦ ὃστε κατὰ πέντε τρόπους πρότερον ἔτερον ἔτερον λέγεται.

Ἐγρήγαστο καὶ τῷ προτέρῳ ἐν τε τῷ περὶ τῆς οὐσίας λόγῳ καὶ ἐν τοῖς πρός τι εἰπών· “τὸ γάρ ἐπιστητὸν τῆς ἐπιστήμης πρότερον ἀν δόξειν εἶναι”. διὰ τοῦτο οὖν καὶ τοῦ προτέρου πολλαχῶς λεγομένου τὴν διαιρέσιν 25 ποιεῖται, οὐ πάντας τοὺς τρόπους παραδιδόντας (καὶ ἄλλους γοῦν οὐκ ὀλίγους προστίθησιν καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις καὶ ὁ Στράτων ἐν τῷ Περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου μονοβιβλίῳ), ἀρκοῦντας δὲ πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ τοὺς ἐκτιθέντας οἰόμενος.

Πρῶτον μὲν γάρ τρόπον τοῦ προτέρου καὶ κυριώτατον τὸν κατὰ τὸν 30 χρόνον εἶναι φησιν, καθὼ τὸ πρῶτον τῷ χρόνῳ πρεσβύτερον καὶ 15

3 εὐωδοθήσεται ν αἴτιον φαίνεται τῆς scripsi: αἴτιον φαίη τῆς JLA: φαίη τὶς αἴτιον Kv
6 η JA, εἰ supra add. Ja: η εἰ LKv, η ex εἰ corr. L¹ παραδώσει L 8 ἐντιθεμένους v 10 ἐναντίων e corr. A¹: ἐναντίας v 13 καὶ τὸ κακὸν v
14 οὐχ] de J cf. Praefatio 14. 15 ἀντικείνεται οὐ. A 15 πρώην] p. 416,29
μὲν supra L¹ 16 καὶ ante κατὰ om. K 18 τοῦ om. L 19 περὶ προτέρου
καὶ ὑστέρου JLA: περὶ τοῦ προτέρου v: om. JPK (de Jp cf. Praef.) 20 post πρότερον
add. δὲ v ut Arist. cod. e 22 τε om. JpA περὶ τῆς οὐσίας] 5 p. 2a 12 sqq.
(cf. Olymp. p. 144,6 B.) 23 εἰπών] 7 p. 7b 23 26 ἐν ἄλλοις] imprimis Met.
Δ 11, cf. Ind. Arist. p. 652a 7 sqq. τῷ A¹ in ras.: τῇ Kv τοῦ A: om. ceteri,
cf. p. 423,1 et Diog. V 60 27 μονοβιβλίῳ scripsi: μόνων βιβλίῳ J: μονωβιβλίῳ Jp:
μόνων βιβλίῳ LA: μονοβιβλω Kv, cf. p. 423,2 ἐκτιθέντας Kv 29 καὶ κυριώτατον
τοῦ προτέρου L alt. τὸν supra L¹: om. Av

παλαιότερον λέγομεν, τίμια τιθέντες ταῦτα τὰ δυνόματα. λέγεται δὲ 106¹ κυρίως τὸ μὲν πρεσβύτερον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων καὶ μᾶλιστα ἀνθρώπων, καὶ τὸ Ποιητήραν Σωκράτους πρεσβύτερον λέγομεν, τὸ δὲ παλαιότερον ἐπὶ τῶν ἀψύχων καὶ τῶν πραγμάτων, ὡς τὰ Τρωικὰ τῶν Ηερσικῶν παλαιότερά φασιν καὶ ταύτη πρότερα. δῆλον δὲ διτὶ πρὸς ἔτερον δεῖ παραβάλλοντα B ἡγεῖσθαι τὴν σύγχρισιν· εἰ γάρ μὴ τοῦτο, εὐρεθήσεται τις αὐτὸς ἑαυτοῦ πρεσβύτερος κατὰ τὴν νέαν ἡλικίαν, διτὶ τῷ χρόνῳ προτέρᾳ ἦν ἐκείνη. 20 ἐν δὴ τούτοις ζητητέον πρῶτον μὲν, εἰ ὁμώνυμον τὸ πρότερον, πῶς ἔστιν τι ἐν αὐτῷ κυριώτατον· ἐν γάρ τοῖς πολλαχῶς λεγομένοις καὶ ὁμωνύμοις 10 τὸ μὲν κύριον εἶναι, τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν οὐκ ἐνδέχεται, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων λόγῳ. ⟨η⟩ ἡ μὲν ἀτομος οὐσία κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μᾶλιστα εἴρηται, διότι συνανύμως κατ’ αὐτῆς αἱ δεύτεραι λέγονται οὐσίαι· ῥήτεον οὖν διτὶ καὶ ἐπὶ ὁμωνύμων ἔστιν φάναι τὸ κυριώτατα, διταν τὸ μὲν πρῶτον τεθῆ, τὸ δὲ ἀπ’ ἐκείνου, ὡς ζῶν τὸ τε ἐμψύχον 25 15 καὶ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ τὸ μὲν κυριώτατα ζῶν, τὸ δὲ καὶ ὁμοιότητα ἐκείνου δευτέρως, ὁμώνυμα δὲ ἄμφω. δεύτερον δὲ ζητητέον, διὰ τί τὸ κατὰ χρόνον κυριώτατόν ἔστιν τοῦ προτέρου σημαντόμενον. ἡ διτὶ ἀπὸ τῶν κατὰ χρόνον προτέρων καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρότερα εἰρήσθαι δοκεῖ. καὶ τῇ συνηθείᾳ δὲ τοῦτο τὸ σημαντόμενόν ἔστι γνωριμώτερον· “ἐπεὶ πρότερος 20 γενομῆν”, φησὶν “Ομηρος”.

Δεύτερον δὲ τρόπον τοῦ προτέρου φησὶν τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ 30 τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, διταν ἄλλω μὲν τεθέντι αὐτὸς ἐπηται, αὐτῷ δὲ τεθέντι τὸ ἄλλο μὴ ἐπηται, ὡς διεῖν μὲν ὄντων ἐν πάντως ἔστιν, ἐνὸς δὲ ὄντος οὐκ ἀνάγκη δύο εἶναι. ἀφ’ οὗ οὖν οὐχ ἐπεται ἡ ἀκολούθησις, 25 πρότερον ἐκείνο, καὶ φῶ τεθέντι ἐπεται τὸ ἔτερον, ὅτερον ἐκείνο. καλεῖν δὲ εἰώθασιν οἱ νεώτεροι τὸ τοιοῦτον πρότερον ‘συνεπιφερόμενον μὲν μὴ συνεπιφέρον δὲ καὶ συνανατροῦν μὲν μὴ συνανατρούμενον δέ’, ἀπερ ’Αριστοτέλης συνέλαβεν ἐν τῷ μὴ ἀντιστρέψειν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, διάτι 35 θησιν. οὐκ ἀντιστρέψειν δὲ εἰπεν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, διάτι οὐχ ὥσπερ ὄντων τῶν δύο ἔστι τὸ ἐν, οὕτως διτος τοῦ ἐνδὸς ἔστιν τὰ δύο· οὐκέτισάζει οὖν τὸ ἐν πρὸς τὰ δύο κατὰ τὸ ἀκολούθεν τῷ εἶναι τοῦ ἐνὸς τὸ εἶναι τῶν δύο, ὥσπερ ἡκολούθει τῷ εἶναι τῶν δύο τὸ εἶναι τοῦ ἐνός. πρότερον οὖν τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν. οὕτως Γ δὲ καὶ τὸ γένος πρότερον δείκνυται τῇ φύσει τοῦ εἴδους, ὡς συνανατροῦν

1 θέντες Λ	4 ἀψύχων, ἀ in ras. Λ	5 ante δῆλον add. καὶ Lν	παρα-
λαμβάνοντα ν	6 ἡγεῖσθαι] ποιεῖσθαι?	9 τὸ post αὐτῷ Jp	έαυτῷ Kν
κυριώτατα K	10 εἴρηται] p. 32,22 sqq.	11 ἡ add. b	κυριωτάτῃ Α
12 εἴρηται] 5 p. 2 a 12	κατ’ αὐτῆς] λέγονται Λ (sic)	18 in marg. Ja: om. A	
14 post ὡς add. τὸ v	18 προτέρων] πρότερον Jp Λ	19 γνώριμον K	
20 γενομῆν v	Τ 219. Φ 440	21 ἀντιστρέψειν v	22 τοῦ om. I.
τιθέντι Jp	22. 23 αὐτῷ Jp	αὐτῷ δὲ—ἐπηται (l. 23) om. Jp	
23 δυοῖν Jp LK, sed εἰν supra L ¹	μὲν ὄντοι Jp: μενόντων ε λεγόντων corr. A ¹		
26 μὴ] οὐ Jp	27 ἀπερ ὁ ἀ. Jp	29 κατὰ—ἀκολούθησιν om. Kv	30 οὐχ om. Jp
ὄντος] ἐν τοῖς Jp Α	31 ἀκολουθεῖν scripsi: ἀκόλουθον libri	τοῦ ἐνὸς bis L	
		27*	

μὲν μὴ συναναιρούμενον δὲ καὶ συνεπιφερόμενον μὲν μὴ συνεπιφέρον δέ· 106^a ζῷου μὲν γάρ ἀναιρεθέντος συναναιρεῖται ἄνθρωπος, ἀνθρώπου δὲ ἀναιρε- 40 θέντος οὐ συναναιρεῖται ζῷον, καὶ κατὰ τὴν τοῦ εἶναι δὲ ἀκολουθίαν οὔτε συνυπάρχει οὔτε συνεπιφέρεται τῷ ζῷῳ ὁ ἄνθρωπος ὥσπερ τῷ ἀνθρώπῳ 5 τὸ ζῷον. ἀλλὰ διὰ τί μὴ εἶπεν πρότερον εἶναι τὸ γένος τοῦ εἴδους καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀτόμου καὶ τὸ αἰτίον τοῦ αἰτιατοῦ; η̄ κοινοτέραν ἐποίησατο ἀπόδοσιν καὶ τῷ γένει καὶ τῷ εἴδει προσήκουσαν καὶ ἔτι τισὶν αἰτίοις τοῖς φύσει προηγουμένοις τῶν αἰτιατῶν, ὡς καὶ τὸ ἐν αἰτίον τῶν δόδοις. 45

Τρίτον δὲ τρόπον τοῦ προτέρου τὸν κατὰ τὴν τάξιν ἀπαριθμεῖται, 10 καὶ πιστοῦται τοῦτον ἔκ τε τῶν ἀποδεικτικῶν ἐπιστημῶν, οἷον ἐπὶ γεωμε- τρίας πρότεροι γάρ ἐν αὐτῇ τῶν διαγραμμάτων οἱ δροὶ καὶ τὰ ἀξιώ- ματα καὶ τὰ αἰτήματα καὶ αἱ ὑποθέσεις ὡς τῇ τάξιν πρωτεύοντα, καὶ ἐπὶ τῆς γραμματικῆς πρότερά ἐστι τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν ὅμοίως τῇ τάξιν· καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου δὲ τοῦ δικαινικοῦ καὶ δημηγορικοῦ τὸ αὐτὸν 15 δείκνυται· τὰ γάρ προοίμια τῶν διηγήσεων πρότερα καὶ αἱ διηγήσεις τῶν πίστεων. καὶ μήποτε τοῦτο κυρίως τὸ παράδειγμα | κατὰ μόνην τὴν 106^b Δ τάξιν πρότερον ἐνδείκνυται· ἐπὶ μὲν γάρ τῶν ἀλλων καὶ ὡς αἰτία πρότερα ἦν, ἐνταῦθα δὲ τὸ προοίμιον οὐκ ἔστιν αἰτίον τῆς διηγήσεως, ἀλλὰ τῇ τάξιν μόνη προϊπάρχει.

20 Τέταρτον τίθησι τοῦ προτέρου τρόπου, καθ' ὃν τὸ βέλτιον καὶ τιμιώ- τερον πρότερον εἶναι καὶ δυνάμει καὶ ὑπεροχῇ λέγομεν, ὥσπερ τὰ θεῖα τῶν θυητῶν οὕτως δὲ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τοῖς φίλοις οἱ τιμιώτεροι πρότεροι λέγονται. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἀλλοτριώτατον εἶναι φησι τῆς δι- κατὰ τὸ πρῶτον σημασίας, οὐχ διτὶ οὐκ ἔστι πρῶτα τῷ ὅντι τῇ τάξιν φύσει τὰ 25 βέλτιστα καὶ τιμιώτερα, ἀλλ' διτὶ οὐ πάνυ συνείθισται τὸ πρότερον ἐπὶ τῶν τοιαύτων· τοὺς γοῦν πατέρας καὶ ὀιδασκάλους καίτοι τιμιωτέρους ὅντας οὐκ εἰλύμαμεν κατὰ τοῦτο προτέρους λέγειν, οὐδὲ συμπέψυκε τὸ τοῦ προτέρου ὄνομα, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλλων εἶχε τρόπων. μήποτε δὲ οὐ διὰ τὴν συνήθειαν ἀλλοτριώτατον εἶπεν εἶναι τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου τὸν τρόπον τοῦτον (ἐν γάρ τῇ συνήθειᾳ πολλάκις πρῶτον τὸ τιμιώτερον λέγομεν), ἀλλ' διτὶ τὸ 30 πρότερον καὶ ὑστέρον ἐν τοιαύτῃ φύσει βιόλεσται εἶναι ὡς ἐν χρόνῳ καὶ ἐν ἀριθμῷ τὸ ἐν καὶ δύο καὶ ἐν λόγῳ τὸ προοίμιον καὶ η̄ διηγήσις, καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ ἐπαγγελθεόμενον ἐπὶ τῶν ἔξισαζόντων τίθεται καὶ οὐχὶ βελτίονων καὶ κειρόνων, καθὸ τοιαῦτα. καίτοι τὰ τῇ αἰτίᾳ πρότερα βελτίονα, ἀλλ' 35 οὐ κατὰ τὸ βέλτιον τὸ πρότερον ἔχει καὶ ὑστέρον, ἀλλὰ καθὸ τῆς αὐτῆς πως ὅντα φύσεως προτερεύει καὶ ὑστέρει.

1 συνεπιφέρον μὲν μὴ συνεπιφερόμενον δὲ Jp 2 ante ἄνθρωπος add. ὁ ν 3 ante ζῷον add. τὸ ν δὲ om. Lv ἀκολούθησιν ν 4 alt. τῷ] τὸ Jp 6 κοινότερον L ἐποίησεν Jp 9 τὴν] τινα Arist. codd. exc. A¹ inde a τάξιν deest J 10 τοῦτο Jp 10. 11 γεωμετρία A 11 διὰ γραμμάτων JPKAv 12 πρωτεύοντα Kv (corr. b) 13 τῆς om. Jp εἰσι A 14 καὶ ||μιγορικοῦ A 15 προοίμια γάρ A 17 αἰτία προτέρα A 20 καθ' ὃν] καθὸ Jp 21 εἰναι] οἷμαι K 22 οὕτως δὲ] οὕτω ν 23 εἰναι] εἰ A 25 τιμιώτατα Jp συνήθισται A 28 τρόπων εκ τρόπον corr. L¹ 29 εἰναι om. Jp 30 συνήθεια Jp τιμιώτατον Jp 31 ἐν post καὶ om. Jp Av 32 η̄ διηγήσις] διήγησιν L 33 ἀπαγγελθεόμενον Jp A

Προστίθησι δὲ καὶ πέμπτον τοῖς εἰρημένοις τρόπον τοῦ προτέρου, 106^v καὶ δὴν καὶ ἐν τοῖς ἀντιστρέψουσι κατὰ τὴν τοῦ εἰναι ἀκολούθησιν καὶ ἄμα 16 ὑπάρχειν δοκιμῶν θύμως πρότερον λέγεται τὸ τὴν αἰτίου περιέχειν, ὡς ἐπ' αὐτῷ παρέθετο παραδείγματος· τὸ γάρ πρᾶγμα αἰτίου ἔστι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, 5 ἀλλὰ οὐχὶ ὁ λόγος τοῦ πράγματος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀντακολουθούντων ποτὲ μὲν ὡς ποιητικόν, ὡς ἐπὶ τε τοῦ εἰρημένου παραδείγματος καὶ μέντοι πατήρις ὅντος καὶ υἱὸς ἔστι καὶ ἀνάπαλιν, αἵτινον δὲ ποιητικὸν ὁ πατήρ· ποτὲ 20 δὲ ὡς ὄντικόν, ὡς ὁ κέραμος· ἀμαρτία γάρ δῦνωρ καὶ γῆ, μικτὸν δέ, ὡς ἐκ γῆς καὶ πηλοῦ, ἀλλὰ τὸ μὲν δῦνωρ καὶ ἡ γῆ ὄντικὸν αἴτιον, ἡ δὲ μίξις εἰδικὸν 10 τούτου.

Πέντε μὲν οὖν αὐτὸς ἐνταῦθα τοῦ προτέρου τοὺς τρόπους ἐξέθετο, τὸν κατὰ χρόνον, τὸν κατὰ φύσιν, τὸν κατὰ τάξιν, τὸν κατὰ δύναμιν, τὸν κατὰ αἰτίαν. δῆλον δὲ ὅτι ὀσαχῶς τὸ πρῶτον, τοσαυταχῶς δὲν καὶ τὸ δεύτερον λέγοιτο. ὁ δὲ τῇ θέσει τὸ πρῶτον ἀφορίζων, οἷον εἰ πρῶτον τῶν 15 κιόνων τὸν ἀνατολικὸν λέγοιμεν, εἰ μὲν κατ' ἐπίνοιαν ἔχει τὸ πρῶτον, οὐδεὶς 25 λόγος (τὸ γάρ αὐτὸ πρῶτον ἔσται καὶ δεύτερον)· εἰ δέ τι καὶ φύσει ἔχει, ὑπὸ τὴν τάξιν ἀναχθήσεται. τὸ δὲ τῇ ἐπινοίᾳ πρῶτον ὥσπερ τὸ τέλος, διότι προενοῦμεν τὸ τέλος, ὥσπερ τὴν σκέψην πρὸ τῶν τούχων καὶ τῶν θεμελίων καὶ τῆς ὀρύξεως — τοῦτο δὲ οὖν ὑπὸ τὸ τῇ χρόνῳ πρῶτον ἀνα- 20 γνησεται· χρόνῳ γάρ ἡ τοῦ τέλους ἔννοια προτερεύει, ἡ δὲ διπαρξίς αὐτοῦ χρόνῳ μὲν ὑστέρα, τῇ δὲ οὐσίᾳ πρώτῃ· πρῶτα γάρ τῇ οὐσίᾳ τὰ τελείωτερα. διπερ τοῦ πρώτου σημαινόμενον οὐ δοκεῖ μοι παραλειπεῖνθατο ὡς δὲ Ἰάμβλιχός 30 φησιν, ἀλλὰ ἐν τῷ τετάρτῳ τρόπῳ περιέχεσθαι, ἐν ᾧ τὸ τιμιώτερον καὶ βέλτιστον πρῶτον ἐλέγετο. ἐν ἄλλοις δὲ πρότερον λέγει καὶ τὸ μέρος τὸ ἐν 25 τῷ ὄρισμῷ τοῦ πράγματος, διπερ οἷμαι ὡς ὄντικὸν λαμβανόμενον αἴτιον ἐν τῷ πέμπτῳ τρόπῳ περισχεθῆσεται, τῷ αὐτῷ μὲν τρόπῳ ὡς ἡ ὅλη τῷ δημιουρῷ περιέμενον, οὐ μέντοι ἀντιστρέψει κατὰ τὴν τοῦ εἰναι ἀκολούθησιν. λέγει δὲ καὶ τὸ τέλος πρότερόν τε εἰναι καὶ γνωριμώτερον αὐτοῖς, κανὸν διπερον 30 ἡ τῇ φύσει.

Ἐν δὲ τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ οὕτως τὸ πρότερον καὶ δεύτερον διαιρεῖται· 35 πρῶτον, φησίν, ἔστιν τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς τινος ὠρισμένης, ἡ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει ἡ πρότη τι ἡ ποῦ ἡ ὑπὸ τινῶν, οἷον τὸ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἰναι ἐγγύτερον ἡ φύσει τινὸς τόπου ὠρισμένου, οἷον τοῦ μέσου ἡ τοῦ ἐσχάτου,

1 πρότερον I.	3 πρότερον ομ. Kv	7 ποιητικὸς A	8 ἐκ γῆς] γῆ Jp
9 πηλός JpA	10 τοῦτο L	11 πέντε post αὐτὸς collocat Jp	τοῦ προτέρου
τοῦς] τοὺς προτέρους A		12 τὸν κατὰ τάξιν iterat A	13 ὅτι ομ. Jp
ἀν ομ. A	14 διπερον] αἴτιον Jp	τῶν] τὸν Jp	15 λέγομεν Kv
ἔχοι LK	18 προσεπινοῦμεν Jp: προσεννοῦμεν A		ante τὴν add. καὶ ν
πρὸς ν	19 τὸ τῷ L: τῷ JpA: τὸ Kv	21 τελεώτερα Jp	22 οὐ ομ. Jp
δὲ ομ. Av	23 περιέχεται Jp	24 ἐν ἄλλοις] Metaph. Z 10 p. 1035 b 4	τὸ ἐν] τῷ
ἐν Jp	25 τοῦ πράγματος ομ. Jp: lac. 4 litt. A	οἷμαι post ὄντικὸν Kv	
ὅλη JpA	26 πεσχεθῆσεται L	αὐτῷ ομ. Jp: lac. 3 litt. A	ἡ ομ. Jp
26. 27 τὸ δημιουρόν JpA	27 διπερον] Jp: διπερ τοι A lac. 2 vel 3 litt.)		28 δημιουρόν
cf. Eth. Nic. Γ 5 p. 1112 b 15 sqq.	pro καὶ—εἰναι lac. Jp, τὴν τοῦ sequ. lac. 5 litt. A		
καὶ τὸ γνωρ. Jp A	30 Μετὰ τὰ φυσικὰ Δ 11 liberius redditur		31 τοῦ 30. 31 Δ

ἡ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὅστερον. τὰ δὲ κατὰ χρόνον πρότερα, 106^a ἐπὶ μὲν τῶν γενομένων τὰ πορρώτερον ὄντα τοῦ νῦν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐσομένων τὰ ἐγγύτερον· οὕτω γάρ τὰ μὲν Τρωικὰ τῶν Μηδικῶν πρότερα γέγονε, τὰ δὲ Νέμεα τῶν Πυθίων πρώτα γενήσεται, τῷ νῦν ὡς ἀρχῆ χρησαμένων 10 5 ἥμαν. τὰ δὲ κατὰ κίνησιν· τὸ γάρ ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχῆ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς. τὸ δὲ κατὰ 10 10 δύναμιν· τὸ γάρ ἄρχον τῇ δυνάμει καὶ τὸ δυνατώτερον πρότερον, τοιοῦτον δέ ἔστιν οὐ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἀνάγκη θάτερον καὶ τὸ ὅστερον ἀκολουθεῖν, ὅστε κινοῦντος μὲν ἐκείνου κινεῖσθαι, μὴ κινοῦντος δὲ μὴ κινεῖσθαι· ἀρχῆ 10 15 γάρ καὶ προαίρεσις. τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα δέ ἔστιν ὅσα πρός τι ἐν ὥρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον παραστάτης τριτοστάτου πρότερος 45 15 καὶ ἡ παρανήτη νήτης· καὶ γάρ ὅπου μὲν ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχῆ. ταῦτα μὲν οὖν πρότερα τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον. ἄλλον δὲ τρόπον τὸ τῇ γνώσει πρότερον, ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. τούτων δὲ ἄλλως μὲν 20 20 15 κατὰ τὸν λόγον, ἄλλως δὲ κατὰ τὴν αἰσθησιν· κατὰ μὲν γάρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἰσθησιν τὰ καθ' ἔκαστα. ἔτι πρότερα 50 λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος πρότερον, ἐπειδὴ τὸ μὲν γραμμῆς ἔστι πάθος, τὸ δὲ ἐπιφανείας. λέγεται δὲ πρότερα καὶ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα αὐτὰ μὲν ἐνδέχεται ἄνευ ἄλλων εἶναι, ἐκεῖνα 20 25 20 δὲ ἄνευ τούτων μὴ ἐνδέχεται, φ τρόπῳ καὶ ὁ Πλάτων ἐχρήσατο | καὶ 107^a λαύτος ἐνταῦθα. οὗτας μὲν οὖν ἐκεὶ τοὺς τοῦ προτέρου καὶ ὅστέρου τρόπους ἀπηριθμήσατο, καὶ δῆλον δτι περιέχονται ἐν τούτοις οἱ ἐν ταῖς Κατηγορίαις εἰρημένοι, ὁ μὲν κατὰ χρόνον καὶ ὁ κατὰ τάξιν καὶ ὁ κατὰ δύναμιν ἐν τῷ πρώτῳ, τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ αἰτίαν ἐν τῷ ἐσχάτῳ.

25 Οἱ μέντοι πέντε τρόποι οἱ ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἀναχθήσονται εἰς τὰ ἀνωτάτω γένη οὕτως· ὁ μὲν κατὰ χρόνον εἰς τὴν ποτὲ κατηγορίαν, ὁ δὲ σ κατὰ φύσιν καὶ τὸ συναναιρεῖν μὲν μὴ συναναιρεῖσθαι δὲ καὶ ὁ κατὰ δύναμιν καὶ ὁ κατὰ αἰτίαν ὑπὸ τὰ πρός τι, ὁ δὲ κατὰ τάξιν ὑπὸ τὸ κείσθαι. δῆλον δὲ δτι καὶ τὸ ὅστερον ἐν ταῖς αὐταῖς ἔσται κατηγορίαις, ἐν αἷς 30 καὶ τὸ πρότερον.

1 πρότερα ex ὅστερα corr. Jp 2 πορρώτερα Jp A 3 πρότερα om. v 4 πρότερα Jp
ώς ἀρχῆ supra A¹ 6 αὐτή LKv τὰ Arist. δὲ κατὰ—οῦ (8) om. L
7 τῷ γάρ ἄρχοντι δυνάμει Jp τῷ ἀδυνατώτερον A 8 οὐ Lb: οὐ JpKAν
καὶ om. Jp A 10 κατὰ Jp A Arist.: κατὰ τὴν LKv τι A iterans (cf. adn. ad.
l. 12), Arist.: τὸ A pr. l., JpLKv 11 ὥρισμένον Jp τριτοστάτου] τρίτος τὰ τοῦ A:
τρίτος Jp πρότερος—πρότερον (14) om. Jp 12 ἡ παρανήτη νήτης] παρακτηνήτης A
pro ἔνθα δὲ—πρότερον (14) iterat ἀρχῆ—λόγον (9—11) A 15 κατὰ μὲν in ras. 10 fere
litt. A 16 post ἔκαστα ex Aristotele καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκός τοῦ ὅλου
πρότερον, οἷον, τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου. οὐ γάρ ἔσται ὁ λόγος ἄνευ τοῦ μέρους,
καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι, μὴ δύντος μουσικοῦ τινος inserit b, sed haec consulto
omisisse Simplicium apparent coll. p. 421,24 sqq. 17 λειότητος L in lin., Jp: λειότητη Kv:
λειότης L¹ supra, A 18 πρότερον Kv 19 post οὐσίαν add. καὶ Jp μὲν] μὴ L
20 ὁ Πλάτων] cf. Bonitz ad Met. 1019a 2 23 alt. ὁ om. Jp καὶ post τάξιν om. L
25 alt. οἱ om. Jp A 26 post τὴν add. τοῦ Jp A 27 κατὰ τὴν φύσιν Jp L
τὸ—συναναιρεῖσθαι] ὁ μὴ συναναιρούμενος συναναιρῶν Jp 28 τὰ] τὸ Jp 29 prius
καὶ om. Jp post alt. καὶ supra πρὸς add. L¹

Καὶ Στράτων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῷ Ηερὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου 107^r
 μηνοβίβλῳ πολλοὺς ἀπεριμμήσατο τρόπους, οὓς νομίζω δυνατὴν εἰναι ἡπὸ¹
 τοὺς πάντες τοὺς ἀντικῆμα λεγομένους ἀναγνωσθεῖν οἷς μερισμὸν ἔχειντον ἀντικεῖν.
 ὑπὸ μὲν γὰρ τὸ τιῷ χρόνῳ πρότερον ταχθῆσεται τὸ ἀτελὲς τοῦ τελείου 10
 5 λεγόμενον, διότι ἔσχατον ἐν πᾶσι τὸ τέλος· τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν.
 ἔτι δὲ ὑπὸ ἀμφι φαῦτα καὶ ὑπὸ <τὸ> τῇ ἀξίᾳ καὶ δυνάμει καὶ τῇ φύσει
 πρότερον ἐστιν, οὐ ἐπιστήμη πρότερον, οἷον μονάδος ἡ δυάδος καὶ πλῆθυς
 ἡ ἀρτίου καὶ περιτοῦ· ταῦτα γὰρ οὐδὲ ἀντιστρέψει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι
 ἀκολούθησιν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη αὐτῶν. πρῶτον δὲ καὶ τῷ χρόνῳ
 10 καὶ τῇ ἀξίᾳ, ὃν τὸ ἔργον πρότερον, οἷον τὸ ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ· τὸ μὲν γὰρ
 σωτηρίας, τὸ δὲ φθορᾶς αἴτιον, πρῶτον δὲ τὸ εἶναι τοῦ φθείρεσθαι καὶ 15
 χρόνῳ καὶ ἀξίᾳ. πρῶτον δὲ τῇ φύσει ὡς μὴ ἀντιστρέψον κατὰ τὴν τοῦ
 εἶναι ἀκολούθησιν. ὅπερ δυνατὸν εἶναι θάτερον μὴ ὄντος, ὡς τύπος τώματος
 καὶ σῶμα χρώματος, διοίως δὲ καὶ εἰ θάτερον ἐν θάτερῳ πέφυκε γίνεσθαι,
 15 οἷον ἡ οὐσία ποιοῦ καὶ ποσοῦ· οὕτως δὲ καὶ τὸ κατὰ φύσιν πρότερον τοῦ
 παρὰ φύσιν καὶ ὁ νόμος τῆς παρανομίας καὶ ἡ ἔξις τῆς στερήσεως. ὑπὸ²
 δὲ τὸ τῇ ἀξίᾳ πρότερον καὶ τὸ δυνάμει τάττοιτο ἀν τὰ τῷ τιμιωτέρῳ
 συγγενέστερα, ὡς τὸ ποσὸν τοῦ ποιοῦ προτάττοιτο ἀν, διότι τὸ μὲν ποσὸν 20
 μέρος τῆς οὐσίας, τὸ δὲ ποιὸν οὐ· καὶ εἰ τὸ μὲν πετάχει τινέταις καὶ
 25 φθορᾶς, ὡς ὁ χρόνος, τὸ δὲ οὐ, ὡς ὁ τόπος, καὶ τὸ μὲν χωριστόν, τὸ δὲ
 οὐ· ἄνευ μὲν γὰρ αἰσθήσεως εἶναι τὴν ψυχὴν ἀδύνατον. ἄνευ δὲ ἐπιθυμίας
 εἶναι δυνατόν· καὶ τὸ ἀμερὲς τοῦ μεριστοῦ· ἀρχὴ γὰρ διοιτερον, ὥστε
 καὶ κύκλου τὸ κέντρον· καὶ τὸ μᾶλλον τοῦ προτέρου μετέχον, ὡς τὸ ἀδίον
 μὲν τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ φθαρτὸν δὲ τοῦ κακοῦ καὶ τὸ ἀρτιον δυάδος, τὸ δὲ
 30 περιττὸν τριάδος· καὶ εἰ τὸ μὲν μένει χρόνον τινά, τὸ δὲ οὐ μένει, οἷον
 σῶμα κινήσεως καὶ χρόνου. ὑπὸ δὲ τὸ τῇ τάξει πρότερον εἴη ἀν τὸ τοῦ 35
 μεταξὺ πρότερον, ὕστερον δὲ τὸ τοῦ μεταξὺ ὕστερον. ὑπὸ δὲ <τὸ ἐν> τοῖς
 ἀντιστρέψουσιν ὡς αἰτιῶδες πρότερον ἀν εἴη τὸ στοιχεῖον· καὶ γὰρ αὖ καὶ
 τὸ μέρος τοῦ διλού, ὡς τὸ πεπεραχμένον τοῦ ἀπείρου, καὶ εἰ θάτερον ἐκ
 40 θάτερου, οἷον ὁ γαλοκὸς τοῦ ἀνδριάντος· ὑλικὸν γὰρ καὶ οὗτος αἴτιον. διτὶ³
 δὲ καὶ <τὸ> αὐτὸν κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο καὶ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι δυνατόν,
 καὶ αὐτὸς ὁ Στράτων ἐνεδείξατο, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον πρότερα καὶ
 ὕστερα ἀλλήλων δεικνύει.

1 τῷ] τῇ v	2 μονοβίβλῳ Kv	ἀπαριμμήσατο Jp	οὐ νομίζων Jp
4 prius τὸ om. Jp	5 λεγόμενον scil. πρότερον, cf. l. 15. 22		6 ὑπὸ τὸ scripsi:
ὑπὸ JpLA: δ Kv	7 ἐστιν οὖ] ἐστι sequ. lac. 3 litt. A	πρότερον om. Jp	
10 τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακὸν Jp	τὸ μὲν γὰρ Kv: οἷον τὸ μὲν JpLA		12 post ὡς
add. τὸ Jp	13 alt. εἶναι om. A	15 ποσοῦ καὶ ποιοῦ Jp	16 δὲ om. JpA
ό νόμος] ὄνόματος L	17 pr. τὸ om. Jp	alt. τὸ] τῇ JpA	ἀν τὰ] αὐτὰ JpA
τῷ om. Ab	19 μέρος τῆς] μερότης A	οὖ] οὐσία A	εἰ om. Jp
22 ἀρχὴ LA	24 δὲ ante φθαρτὸν Jp: om. A	26 pr. τὸ L: om. ceteri	
τὴν τάξιν Jp	πότερον K	27 τὸ add. Brandis, ἐν ego coll. p. 421,2	
28 εἴη] μὴ JpA	καὶ γὰρ αὖ] γὰρ καὶ αὐτὴ JpA	31 δὲ om. JpA	τὸ add.
Brandis	εἶναι] καὶ Jp		

Ἡ ερὶ τοῦ ἀμα.

107r Γ'

p. 14v24 Ἀμα δὲ λέγεται ἔως τοῦ ἀπλῶς δὲ ἀμα ὡν ἡ γένεσις 11
ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐστί.

Χρησάμενος καὶ τῷ ἀμα ἐν τῷ περὶ τῶν πρός τι λόγῳ εἰκότως καὶ 5 περὶ αὐτοῦ προτίθεται διδάξαι. μετὰ τὸ πρότερον δὲ καὶ ὑστερον τάττει τὸ ἀμα, διότι ἀντίκειται πρὸς ἐκεῖνα, ὡς δηλοῖ τὸ τῇ ἀποφάσει αὐτῶν 15 δηλοῦσθαι· διὸ καὶ τρόπους τοῦ ἀμα σχεδὸν τοὺς ἀντιθέτους τοῖς ἐκείνων τρόποις καὶ κατὰ τάξιν πως ἀπηριθμήσατο τὴν αὐτήν.

Πρῶτον μὲν γάρ τιθησι καθ' ὅν ἀπλῶς καὶ κυριώτατα λέγεσθαι 10 φησιν ἀμα, ὡν ἡ γένεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐστί· καὶ γάρ ἐκεῖ τὸ κατὰ χρόνον πρότερον προέταξε, καθ' ὅ πρεσβύτερον ἔτερον ἔτερου καὶ παλαιότερον ἐλέγετο. ἀπλῶς δὲ καὶ κυρίως καὶ τὸ ἀμα τοῦτο φησι λέγεσθαι τὸ κατὰ χρόνον ὡς ἐν τῇ χρήσει κατηματευμένον. 50

Δεύτερον δὲ σημαινόμενον τοῦ ἀμα τίθησιν, ὅπερ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ 15 πέμπτῳ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου σημαινομένῳ ἀντέθηκεν εἰκότως· τὸ μὲν γάρ | ἦν μὴ ἀντιστρέψον κατὰ τὴν τοῦ εἰναι ἀκολούθησιν, καὶ ταῦτῃ τὸ 107v Δ πρότερον εἶχε· τὸ δὲ ἀντιστρέψει μέν, ἀλλ' ὡς αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ ἦν ἡ ἀντιστροφή, καὶ ταῦτῃ πᾶλιν τὸ μὲν πρότερον ἦν, τὸ δὲ ὑστερον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμα, καθ' ὅσον μὲν ἀντιστρέψει, ἀντίκειται τῷ μὴ ἀντιστρέψοντι· καθ' 20 ὅσον δὲ ὡς ἔξισαζόντων, <τῷ> ὡς αἰτίῳ καὶ αἰτιατῷ, ὡς ἔχει τὸ διπλάσιον καὶ ἥμισυ. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ ἀμα τὸ σημαινόμενον τὰ πρός τι ἀμα ἐλέγετο. 5 καὶ γάρ συνεισάγει καὶ συναναιρεῖ ἀεὶ ἄλληλα τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἥμισυ, καὶ οὐδέτερον θατέρου αἰτίον ἐστι.

Τρίτον τοῦ ἀμα σημαινόμενον παραδίδωσιν ἀμα λέγων τὰ ἐκ τοῦ 25 αὐτοῦ γένους ἀντιδιηγρημένα ἀλλήλοις· ἀντιδιηγρῆσθαι δὲ λέγεται τὰ κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαιρέσιν ἀναφερόμενα. ἐνδεικνύεται 30 δὲ τὸ γένος πλείονες γίνονται διαιρέσεις· αἱ μὲν καὶ ἰσοστοίχως, ὡς δταν τῶν σωμάτων τὰ μὲν θερμά, τὰ δὲ ψυχρὰ λέγωμεν ἢ τὰ μὲν ἔμψυχα, τὰ δὲ ἔψυχα, καὶ καλοῦσι ταύτας ἐπιδιαιρέσεις, αἱ δὲ τὸ πρότερον ἔχουσαι 35 καὶ ὑστερον, ὡς δταν τὸ ἔμψυχον, ταύτων δὲ εἰπεῖν τὸ ζῷον διέλωμεν εἰς τὸ πτηνὸν καὶ τὸ χερσαῖν καὶ τὸ ἔνυδρον, καὶ καλοῦσι ταύτην τοῦ ζῷου ὑποδιαιρέσιν. ἀντιδιαιρεσίς μέντοι ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν τομὴν

- 1 περὶ τοῦ ἀμα in marg. L¹: om. spatio relicto Jp 3 ἐστί om. Arist. 4 χρη-
σάμενος] 7 p. 7v15 pr. καὶ bis A pr. τῷ] τὸ A post ἐν add. δὲ K
alt. τῷ] τοῖς Lv λόγων Kv καὶ om. Jp 5 δὲ om. Jp 7 τρόπους
Jp LK, in marg. b: πρότερον Av τοὺς ἀντιθέτους τοῖς] τοῖς ἀντιθέτοις v
9 καθ' ὅν] καθὸ Jp 10 ἐστί om. A et Arist. cod. n: ante ἐν ponunt ceteri Ar. codd.
13 κατηματευμένον mutare nolui 15 ἀντέθετεν Jp A 16 τοῦ om. L
17 ἀντιστρέψον Jp A 19 ἀντιστρέψει bis A 20 τῷ addidi 20. 21 καὶ τὸ
ἥμισυ v 22 συναναιρεῖ ἄλληλα ἀεὶ Jp, sed corr. 23 οὐδέτερου θάτερον v
26 post κατὰ add. τὴν v 27 ὅτε] ὁ τοῦ Jp 28 λέγωμεν post δταν A
31 τὸ ante ἔνυδρον om. v

γινομένη τῶν διαιρημάτων ἀντίθεσις, ὥστε τῷ μὲν ἐμψύχῳ τὸ ἄψυχον ^{107v} ἀντιδιηρῆσθαι, ἐκ τῆς αὐτῆς γενόμενα τομῆς, τῷ δὲ πτηνῷ τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἔνυδρον. καὶ ἔκαστον δὲ τούτων εἰς εἰδὴ πάλιν τέμνεται, καὶ ἔσται καὶ ἔκεινα τὰ εἰδὴ ἀμφι φύσει ὡς ἀντιδιηρημένα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. ¹⁵ οὐδεμίᾳ γάρ αὐτῶν πρότερον ἡ ὑστερον θεωρεῖται, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων διαιρέσεων τὰ κατὰ τὴν πρώτην διαιρέσιν πρότερα ἡν τῶν κατὰ τὴν ὑστέραν, ὡς ἂν συνανατροῦντα μὲν οὐ συνανατρούμενα δὲ καὶ συνεπιφερόμενα μὲν μὴ συνεπιφέροντα δέ, ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν μὴ ἀντιστρέφοντα κατὰ τὴν τοῦ εἰναι ἀκολούθησιν· καὶ γάρ ζῷου ὅντος οὐ πάντως ἔνυδρον, ἐνύδρου δὲ ¹⁰ ὅντος πάντως ζῷον, καὶ ζῷου μὲν ἀναιρεθέντος ἀναιρεῖται τὸ ἔνυδρον, ἐνύδρου δὲ ἀναιρουμένου οὐκ ἀναιρεῖται τὸ ζῷον. τούτῳ δὴ τῷ ἀμα δοκεῖ ²⁰ μηδὲν ἀντικείμενον πρότερον καὶ ὑστερον παραδεδόσθαι. λέγει δὲ ὁ Ἰάμβιλος ἀντικεῖσθαι τούτῳ τὰ κατὰ προτέραν καὶ ὑστέραν γινόμενα διαιρέσιν, Εἴ τὸ ἐμψύχον τὸ ἐκ τῆς προτέρας διαιρέσεως ληφθὲν πρότερόν ἐστι τοῦ ¹⁵ πτηνοῦ τοῦ ἐκ τῆς ὑστέρας διαιρέσεως· οὐδὲ γάρ ἀντιστρέψει ταῦτα κατὰ τὴν τοῦ εἰναι ἀκολούθησιν, ὥστε καὶ τοῦτο τοῦ ἀμα τὸ σημανόμενον τῷ δευτέρῳ ἀντίκειται τρόπῳ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, ἐν φ τὰ γένη καὶ εἰδὴ τέτακται. ὁ μέντοι Ἰάμβιλος τὸ ζῷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον διελὼν ²⁵ καὶ τὸ ἄλογον εἰς πτηνὸν καὶ χερσαῖν καὶ ἔνυδρον, πρίτερον τὸ λογικὸν τοῦ πτηνοῦ τιθησιν· “οὗτο δέ, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν δξιωμάτων οἱ μὲν τὰ ἀπλᾶ καὶ οὐκ ἀπλᾶ διελόμενοι εἰς τὰ ἀμα τὴν διαιρέσιν ἐποιήσαντο, οἱ δὲ εἰς τὰ ἀπλᾶ καὶ τὰ συνημμένα καὶ διεζυγμένα οὐκ δρθῶσι· τοῦ γάρ οὐχ ἀπλοῦ τούτου καὶ ἀπλοῦ ἀντιδιηρημένου εἰδὴ ἐστὶ τὸ τε συνημμένον καὶ τὸ διεζυγμένον”.

²⁵ “Δοκεῖ δέ, φησί, καὶ τῇ τάξει εἶναι τινα ἀμα τοῖς κατὰ τάξιν προτέροις καὶ ὑστέροις ἀντικείμενα, ὥσπερ τὰ ἴσοτιμα καὶ ἴσαξια. ἡ δύναται ³⁰ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα κοινότερον ἀμα καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ τάξει εἰρηκέναι· μᾶλλον γάρ τῇ τάξει ταῦτα ἀμα ἡπερ τῇ φύσει, εἴγε τῇ φύσει ἀμα τὰ συνυπάρχοντα ἀλλήλοις καὶ συνανατρούμενα, ὡς ἔχει ἐπὶ τῶν πρός τι· οὐχ οὕτως δὲ ἔχει πρὸς ἀλληλα τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα”. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, διτι καὶ τὸ ἴσαξιον καὶ τὸ ἴσοτιμον οὐκ ἀν κατὰ τάξιν ἔχοι τὸ ἀμα. οὐδὲ γάρ τὸ κατὰ τάξιν πρότερον καὶ ὑστερον ἐν ἀξίᾳ ἡ τιμῆς ὑπεροχῆ καὶ ἐνδείᾳ τὸ πρότερον καὶ ὑστερον

1 ἀντιδιαιρεσίς K 2 γενόμενα L: γενόμενα Jp A: γενομένη Kv: γενόμενον Brandis f. recte 3 δὲ om. Jp A τοῦτο L 4 ἀντιδιαιρούμενα Jp 6 [ἡ] δὲ Jp
7 συνανατροῦνται Jp: συνανατροῦνται A οὐ] μὴ K 8 pr. μὴ] οὐ Jp τοῦ om. LK
11 ἀναιρεθέντος (post δὲ) Jp τὸ om. Jp A τοῦτο δὲ τὸ Jp δὲ etiam Brandis
13 τοῦτο Jp γενόμενα διαιρεσίς (sic) L: γενόμενα διαιρέσιν v: διαιρεσίν γενόμενα K: διαιρεσίν γενόμενα Jp 14 ληφθὲν—διαιρέσεως (15) om. Jp 15 ταῦτα om. Jp
16 τοῦτο τὸ Jp 17. 18 τὰ εἰδὴ καὶ γένη, sed corr. A: τὰ εἰδὴ καὶ τὰ γένη v
19. 20 τὸ λογικὸν τοῦ πτηνοῦ, sed supra ou οὐ ὡν L¹: τοῦ λογικοῦ τὸ πτηνόν K
21 τὸ ἀμα v 22 τὰ post καὶ om. v 23 καὶ om. Jp 23. 24 καὶ τὸ]
καὶ οὐ Jp: καὶ A 25 κατὰ τὴν τάξιν Jp 26 η om. Jp 27 κοινότερα Kv
29 συνατρούμενα K 31 καὶ post διτι bis Jp τὸ ante ἴσοτιμον om. Jp v
32 ἔχει Jp καὶ om. Jp A

ἐλέγετο ἔχειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τοῖς τῆς θέσεως πρωτείοις, ὡς τὸ προοίμιον ^{107v} πρότερον ἐλέγετο τῆς διηγήσεως κατὰ τάξιν· τὸ δὲ ἰσάξιον καὶ ἰσότιμον ³⁶ τῷ τετάρτῳ μᾶλλον τρίτῳ προτέρου καὶ ὑστέρου ἀντίκειται τῷ κατὰ τὸ βέλτιον καὶ τιμιώτερον, ὅπερ ὡς σαφὲς εἰκὸς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ⁵ παρεῖσθαι. τὰ δὲ κατὰ τάξιν ἄμα εἴη ἀν τὰ τὴν αὐτὴν ἔχοντα θέσιν, ὡς τὰ πλείονα προοίμια ἄμα ἀν λέγοιτο προτετάχθαι τῆς διηγήσεως καὶ ἔστι τις καὶ ἐν αὐτοῖς τάξις. μήποτε δὲ τὰ ἀντιδιηρημένα ταῦτα τῷ κατὰ τὴν τάξιν προτέρῳ καὶ ὑστέρῳ ἀντίκειται, ἀτε καὶ ἰσόστοιχα ὄντα καὶ τὴν αὐτὴν ⁴⁰ ἔχοντα τάξιν. ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος λέγει· “μήποτε δὲ τὸ ἄμα κυρίως οὐδὲ ^Z ¹⁰ ἀνέχεται τάξεως· ἡ γὰρ τάξις ἐν διακρίσεις. σημειωτέον δέ, φησίν Ἰάμ- βλιχος, διτὶ ἐν παντὶ γένει δεῖ τινα ἀντιδιηρημένα εἰδὴ καὶ ἄμα εἶναι τῇ φύσει, ὁ οὐκ ἔστιν ἐν οἷς τὸ μὲν πρότερόν ἔστι, τὸ δὲ ὑστέρον, καὶ διτὶ τὸ πτηγὸν καὶ πεζὸν καὶ ἔνυδρον εἰδὴ τοῦ ζώου ἔστιν”.

“Εστι δὲ ἄμα καὶ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐγγινόμενα ἀλλήλοις, ὥσπερ ¹⁵ καὶ πρότερον καὶ ὑστέρον ἐλέγετο κατὰ τόπον· τὰ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ⁴⁵ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀγγείῳ ὄντα ἄμα λέγομεν καὶ ὄμοι· τὸ δὲ ἄμα τῷ ὄμοι ὡσαύτως λέγεται·

εἰ δὴ ἄμα πόλεμός τε δαμάσῃ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς,
φησὶν Ὁμηρος. καὶ κεῖσθαι δὲ ἄμα φαμὲν τὰ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κείμενα ²⁰ καὶ οἰκεῖν ὄμοι τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκοῦντας. καταχρῶνται δὲ τῷ ἄμα καὶ ἐπὶ τῶν κοινῇ τι πραττόντων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄμα πολιτεύεσθαι. μήποτε δὲ οὐδὲν τούτων τῶν εἰρημένων ἄμα κυρίως δυνατὸν λέγειν, εἰ μὴ ἄρα πλατικῶς· οὕτε γάρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ δύο σώματα εἶναι οὕτε κεῖσθαι ⁵⁰ δυνατόν, ἵνα καὶ ἄμα λέγηται κυρίως· διὸ καὶ παρῆκεν αὐτὰ Ἀριστοτέλης. ²⁵ “ἐπισημαντέον δὲ καὶ τοῦτο, φησὶν Ἰάμβλιχος, διτὶ τῷ μὲν κατὰ χρόνον ἄμα ἀντιτίθεμεν τὸ κατὰ χρόνον πρότερον καὶ ὑστέρον, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τόπον ἀντιτίθεται τὸ χωρίς· διτὸν δὲ τοῦτο, τὸ μὲν ἐν ἀλλῷ καὶ ἀλλῷ τόπῳ, τὸ δὲ καθ’ ἓνα, φῶντα ἀντιτίθεται τὸ κοινῇ, οἷον βαστάσωμεν τοῦτο κοινῇ”, οὕτε κατὰ τόπον οὕτε κατὰ χρόνον τὸ κοινῇ λέγοντες, | ἀλλὰ ^A ^{108r} ³⁰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν”. μήποτε δέ, εἰ ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ τὸ πρότερον καὶ ὑστέρον καὶ κατὰ τόπον ἀφωρίζετο, πρότερον μὲν καὶ κατὰ τόπον λέγων τὸ τῇ ώρισμένη ἀρχῇ κατὰ τόπον πλησιαίτερον, ὑστέρον δὲ τὸ πορρώτερον, ἔστι τι καὶ ἄμα κατὰ τόπον τῷ προτέρῳ τούτῳ καὶ ὑστέρῳ ἀντικείμενον, ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἄμα κατὰ τόπον τῷ κατὰ τόπον χωρὶς ἀντικείμενον. εἰ δέ τις ἀπορεῖ, ³⁵ διὰ τί μὴ πᾶσι τούτοις ἐπεξῆγλθεν ὁ Ἀριστοτέλης, ἀρκεῖ λέγειν διτὶ δσας ⁵

2 ισότιμον καὶ ισάξιον Jp	3 alt. τῷ] τὸ Jp A	6 ἄμα om. L	7 μήτε K
τὰ om. Jp	διηρημένα v	14 ἀλλήλων libri: correxi	16 λέγεται, sed ομεν supra K ¹
18 εἰ δὴ] Ηδη v	ἄμα L ¹ KAn: ὄμοι JpL ³ Hom.	possis πτόλεμος	τε om. Jp A
19 Ὅμηρος] A 61	20 τῷ] τὸ Jp	23 ἀπλατικῶς Jp A	24 λέγοιτο Jp
post αὐτὰ add. δ Aν	25 post φησὶν supra ὁ K ¹	τῷ] τὰ Jp: τὸ A	26 τὸ κατὰ-
praecederet ἀντιτίθεμεν	28 alt. τῷ] τῷ Jp	βαστάσωμεν K	29 λέγοντες quasi
p. 1018b9 sqq.	30 καθ’ ἐνέργειαν Jp.	εἰ om. Kv	Metὰ τὰ φυσ.] Δ 11
πορρώτερον Jp: πρότερον v, προσώπερον in marg. b	31 pr. καὶ om. v	ἀφορίζεται v	32 κατὰ τόπον ἀρχῇ JpA
in marg. b	33 post τόπον add. τὸ b	τι καὶ scripsi: τὸ καὶ libri, καὶ τὸ	34 τῷ JpL: τὸ Aν: τοῦ K
			35 δσας K

πρὸς σαφῆνειν αὐτῷ τῶν φύσαντων ἡρμοττε, ταῦτα διήρθρωσε, τὰ 108^τ περιττὰ παραλιμπάνων διὰ τὸ τῆς εἰσαγωγῆς σύμμετρον. αὐτίκα τὸ ἄμα εἶναι τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιαιρόμενα ἀλλήλοις εἰς ἔκεῖνα ἔχει τὴν ἀναφορὰν “τῶν ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπάλληλα τεταγμένων” καὶ διὰ οὐδὲν 5 μᾶλλον ἐν ταῖς οὐσίαις τὰ ἑτερα τῶν ἑτέρων οὐσίαι· καὶ τὸ ἀντιστρέψει δὲ μὴ αἰτίου ὅντος θατέρου ἐπὶ τῶν πρός τι ἐλέγετο, διτε καὶ ἄμα αὐτὰ τῇ φύσει εἶναι ἔκειται· διὸ καὶ νῦν τὸ ἄμα διὰ τοῦ ἄμα εἶναι τῇ φύσει 10 ἔδιδαξεν ὡς οἰκείου τοῖς εἰρημένοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ κινήσεως.

35

10 p. 15 a 13 Κινήσεως δέ ἐστιν εἴδη ἔκ τῶν οὐσιῶν τοῦ ὕστεραι ἀν εἴη-
σαν αἱ κινήσεις ἀλλήλων.

Ἐμνημόνευσε μὲν τῆς κινήσεως καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ ποσοῦ λόγῳ, αἱ δὲ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν κατηγορίαι οὖτως εἶχον συγγενῶς πρὸς τὴν Γ' κίνησιν, ώς καὶ γένος ἀμφοῖν δόξαι τὴν κίνησιν οὐ τοῖς τυχοῦσι τῶν φύλων· 40 σόφων. εἰκότως οὖν καὶ περὶ κινήσεως διαλέγεται τὰ εἴδη τῆς κινήσεως διαιρούμενος, τουτέστι τῆς μεταβολῆς· κοινότερον γάρ κινήσεως εἶπεν ἀντὶ τῆς μεταβολῆς· ἐπειδὴ γάρ ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις τὴν ἀτομον οὐσίαν κατὰ τὴν ἔσυτῆς μεταβολὴν ἔλεγε δέχεσθαι τὰ ἐναντία, εἰκότως διαιρεῖται τὴν μεταβολήν. καὶ εἴδη δὲ κοινότερον εἶπεν· οὐ γάρ δοκεῖ αὐτῷ 20 γένος εἶναι ἡ μεταβολή, ἢν διαιρεῖται ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἰς τε γένεσιν καὶ φύσηράν καὶ εἰς τὰς ἄλλας μεταβολάς, ἃς κινήσεις καλεῖ, 45 αὕτησιν μείωσιν, ἀλλοίωσιν καὶ τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν. ἀλλὰ τίς μὲν ἡ οὐσία τῆς κινήσεως καὶ τίς ὁ ὅρος αὐτῆς, καὶ εἰ γένος ἐστὶν ἡ οὐ, καὶ τὰ ἄλλα περὶ αὐτῆς ἀκριβῆ θεωρήματα ἐν ἄλλοις ἔχητασται, τῆς φυσικῆς 25 ὅντα πραγματείας οἰκεῖα· διαιρέσεις δέ τινας αὐτῆς παραδέδωκεν, διπερ εἴωθεν ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς γίνεσθαι, καὶ ταύτας ἐπισκεπτέον, τοσοῦτον προειποῦσιν, ώς νῦν περὶ κινήσεως οὐ νοερᾶς ἡ ψυχικῆς ὁ λόγος, ἀλλὰ τῆς φυσικῆς καὶ σωματικῆς.

Ἐπειδὲ οὖν τὸ κινούμενον ώς σῶμα τοῦ ἐν φῷ ἥν πρότερον ἐξίσταται, 50 30 ἐξίσταται δὲ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν, τὰ δὲ κατὰ ποσότητα, τὰ δὲ κατὰ ποιό-
τητα, τὰ δὲ κατὰ τόπον ποιούμενα τὴν μεταβολήν, κοινῶς πανταχοῦ τοῦ μεταβάλλειν θεωρουμένου, τέσσαρες γίνονται διαιφοραί, ὧν τινες διπλαῖ· ἡ μὲν γάρ κατ' | οὐσίαν γένεσίς ἐστι καὶ φύσηρά, ἡ δὲ κατὰ ποσότητα αὐξήσις 108^τ Δ

1 αὐτῷ] ἐν τῷ Jp διήρθρωσαν J διώρθωσεν v 3 εἰς] φέ Jp ἐκεῖνα]
3 p. 1 b 16 4 διτε κτλ.] 5 p. 3 b 33 sqq. 6 δὲ om. K ἐλέγετο] 7 p. 6 b 27. 7 b 15
7 ἄμα εἶναι] εἶναι ἄμα K 9 περὶ κινήσεως in marg. L¹: spatio relieto om. Jp
12 ποσοῦ] τόπου A: 6 p. 5 b 3 14 οὐ] ώς v 17 περὶ οὐσίας v: 5 p. 4 a 29 sqq.
19 ἤδη Jp L κοινότερα Kv αὐτῶν b 20 anto ἡ add. καὶ Jp Φυσ. ἀκρ.]
E 1 p. 224 b 35 sqq. 24 ἐν ἄλλοις] Phys. 25 αὐτοῖς Jp L, corr. L¹ ὥσπερ ν
27 προειποῦσιν scripsi: προειποῦσιν ΛΑν: προειποῦσα K: προειποῦσιν Jp 28 καὶ] ἡ K
32 ἡ] al. LK

καὶ μείωσις, ἡ δὲ κατὰ ποιότητα ἀλλοίωσις, ἡ δὲ κατὰ τόπον φορά,^{108v} διαιρουμένη καὶ αὐτή εἰς τὴν κύριλην καὶ τὴν ἐπ' εὐθείας καὶ τὴν μικτήν.
ἔγκαλεῖ δὲ ὁ Νικόστρατος, ὅτι ἐν μὲν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει τὴν γένεσιν
καὶ τὴν φθορὰν οὐ βούλεται εἶναι κινήσεις, ἐνταῦθα δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὰς
5 κινήσεις συγκαταριμμεῖ. καίτοι ἥδιον ἡν συνορᾶν ὅτι πρῶτον μὲν εἰκός 5
ἡν κοινῶς ἐνταῦθα τῷ ὄντοι μετρίας γρήσασθαι τῆς κινήσεως ἀντὶ τῆς μετα-
βολῆς, ἐπειὶ [ταυτὸν] ἐνταῦθα ὡς ἐν εἰσαγωγῇ κατὰ τὴν κεχρατηκυῖαν
συνήθειαν ἐχρήσατο τῷ ὄντοι μετρίᾳ. Οὔτερον δὲ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει
προηγούμενον περὶ τούτου ποιούμενος λόγον τὸ ἀρέσκον ἑαυτῷ δοκιμάζει,
10 τὰ γινομένα καὶ φθειρόμενα μὴ ἀξιῶν λέγειν κινεῖσθαι, διότι ἡ κίνησις τῶν
ὑφεστηκότων ἐστί. μεταβάλλει δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα, διὸ κοινὴν ἔθετο
τὴν μεταβολὴν ἐκεῖ καὶ τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν οὐκέτι κινήσεις ἀλλὰ μετα-
βολὰς ἀφωρίσατο.

Ἴστεον δὲ ὅτι Δημόκριτος ἀρχὰς τῶν ὄντων τὰς ἀτόμους ὑποθέμενος
15 μόνην τὴν κατὰ τόπον εἰσῆγε κίνησιν· καὶ γάρ καὶ τὰ ἀλλοιούμενα κατὰ τόπον
γίγετο κινεῖσθαι, λανθάνειν δὲ ἐν τῷ μὴ δια τὰ μέρη τόπον ἀμείβειν, ἀλλά
τινα ἀφανῆ ἡμῖν ὄντα· διὸ μόνα δοκεῖ κατὰ τόπον κινεῖσθαι τὰ αἰσθητὰ
συγκρίματα μεταβαίνοντα τόπον ἐκ τόπου, ἡ δια δυοῦ ἡ ὡν ἀνὰ μέρος
αἰσθητὰ μέρη κινεῖται τοὺς ἀλλήλων μεταλαμβάνοντα τόπους, ὡς τὰ τοῦ
20 ήμικυκλίου καὶ τῆς σφαιρᾶς μέρη, ὅταν περὶ ἄξονα ἡ στροφὴ γίνεται.¹⁵
Πλάτων δὲ συνιδὼν ὅτι πολλὰ τῶν κινούμενων οὐ κατὰ τόπον κινεῖται, ὡς
τὰ θερμαινόμενα καὶ λευκαινόμενα, δευτέραν εἰσῆγαγε τὴν ἀλλοίωσιν ὡς
ἐπέραν τῆς κατὰ τόπον καὶ μήτε κατὰ ἀντιμετάστασιν μερῶν μήτε κατὰ
τὴν τῶν ὅλων ἔκστασιν γινομένην.¹⁶ Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τὴν κατὰ τὸ ποσὸν
25 προσέθηκεν, ὡς μὲν ἀξιοῦσί τινες μικτὴν οὖσαν ἐξ ἀλλοιώσεως καὶ φορᾶς,
μᾶλλον δὲ ἀπλῆν οὖσαν· τῆς γάρ ἀλλοιώσεως διαφέρει δισον τὸ ποσὸν τοῦ
ποιοῦ διενήνοχε, τῆς δὲ φορᾶς, ὅτι οὐκ ἀπολεῖπει τόπον ὡς τὰ φερόμενα.¹⁷
εἰ δὲ ἐπιλαμβάνει τόπον πλείω τοῦ ἐξ ἀρχῆς τὸ ἀντόμενον ἡ ἀπολείπει τὸ
τὸ μειούμενον, ἡ ἐπιληψία καὶ ἀπολειψία τοῦ τόπου κατὰ συμβεβηκός Ε
30 γίνεται, προηγούμενως δὲ ἡ κατὰ τὸ ποσὸν συνίσταται κίνησις. ὁ μέντοι
Πλάτων πᾶσαν τὴν κατ' εἶδος διαφορὰν μένοντος τοῦ ὑποκειμένου ὡς

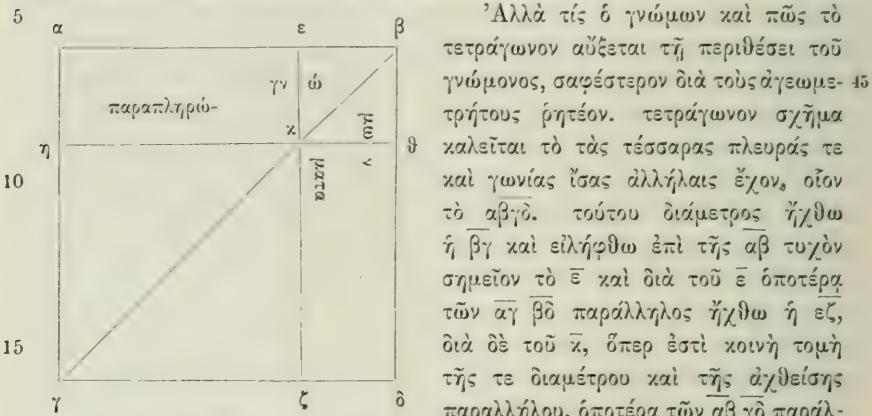
1 διαφορὰ A	2 αὕτη Jp	post alt. καὶ add. εἰς A	3 Φυσ. ἀκρ.] E 1
ρ. 225 a 25 sq. 32	ἀκροάσει L	γέννησιν A	4 αὐτὰς Jp εἰς τὰς JP Ab:
μικτὰς LKv	6 post ἡν add. καὶ Jp	τὴν κινήσεις K	7 ταυτὸν delevi
10 κινεῖσθαι λέγειν A, sed corr. A ¹		ἡ κίνησις om. A	11 μεταβάλλειν Jp
διὸ om. K	14 θέμενος K	15 καὶ post γάρ om. LKv	16 ἐν abesse malis
τόπον om. JP K	17 ἀφανῆ] κοινῆ K	δοκεῖν Brandis probabiliter	
18 μεταβάλνειν K: μεταβάντα v	ἀνὰ Jp A: ἀν v: om. K	μέρος] μέρη v	
19 μέρη] μέρος v: κατὰ μέρος b	κινῆται v	τοῦ om. v	20 περὶ τὸν
20 γίνεται JP	21 Πλάτων] Theaet. p. 181 D. Parm. p. 138 B		κινεῖται
om. K	22 δεύτερον LKv	24 ἔκτασιν A	γινομένη JP: comp. anc. K:
γινομένων v	κατὰ τὸ ποσὸν JP KL ³ : κατὰ τόπον L ¹ v, sed ποσὸν in marg. b: κατόπον A		
25 μικρὰν K	φορᾶς LK, ex φθορᾶς corr. L: φθορᾶς JP Av	26 ἀπλῆ v (corr. b)	
27 φθορᾶς Jp	φθειρόμενα JP KA	28 ἡ] ἡ K	29 ἡ] ἡ JPA
ἐπιλείψει A	ἀπόληψί v	30 προηγούμενος JP	

ἀλλοιον ἀλλ' οὐχὶ ἄλλο ποιοῦσαν ἄλλοιώσιν ἐκάλεσεν, ὑπέπιπτε δὲ αὐτῇ 108^v
καὶ η̄ αὐξῆσις καὶ η̄ κατὰ ποιότητα μεταβολή. μήποτε δὲ καὶ αὐξῆσις
καὶ μείωσις ἐν μέσῳ τῆς τε γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ τῆς ἄλλοιώσεως
καθεστήκατον· καὶ γάρ καὶ δύσιν μὲν οὐσίας προσθήκη γίνεται καὶ ἀπο- 25
5 βολή, γενέσει καὶ φθορᾷ̄ σύοικε, καὶ δύσιν μέντοι μέγοντος τοῦ αὐτοῦ εἰδούς
η̄ μεταβολὴ γίνεται, ἄλλοιώσις μᾶλλον ἔστι τὸ συμβαῖνον. οὗτοι μέντοι καὶ
6 Ἡλάτων τὴν αὐξῆσιν καὶ μείωσιν καὶ πρὸ Ἀριστοτέλους, ἐν τῷ ἑκάστῳ
τῶν Νόμων γράψων οὕτως· “καὶ μὴν συγχρινόμενα τὸ αὐτὸν αὐξάνεται,
διακρινόμενα δὲ φθίνει τότε, δταν η̄ καθεστηκοῦτα τάξις ἐκάστων διαμενήῃ”·
10 αὐτὸς μέντοι οὐχὶ δέ μόνον ἀλλ ὀκτὼ ποιεῖ τὰ τῶν φυσικῶν κινήσεων
εἴδη, προστιθεὶς τούτοις τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν τῶν σωμάτων, ἐπο- 30
μένην μὲν τῇ κατὰ τόπον κινήσει, ἄλλην δὲ παρ' αὐτὴν οὖσαν.

Λαμβάνεται δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους διάφορον τῆς αὐξῆσεως τὴν ἄλλοιώσιν διὰ τοῦ παραδείγματος ἀποδείξαντος
15 τοῦ κατὰ τὸ τετράγωνον καὶ τὴν τοῦ γνώμονος περίθεσιν ὡς αὐξομένου
μέν, οὐ μέντοι ἄλλοιουμένου. διπλὰ γάρ φησιν εἶναι τὰ σχήματα, “τὰ
μὲν σωματικὰ καὶ ἔνυλα, τὰ δὲ μαθηματικὰ καὶ ἄνηλα, καὶ εἰ μὲν περὶ τοῦ
ἄνηλου λέγοι τετραγώνου, οὕτε ἄλλοιοῦται οὕτε αὔξεται ἐκεῖνο. ἀπερπτα ὅντα
ἐκεῖνα καὶ ἀναλλοιώτα, ἀτε ἔξω ποσότητος ὅντα καὶ ὅλης· εἰ δὲ περὶ τοῦ 35
20 ἐνύλου, φησί, λέγοι τοῦτο, ὁσπερ αὔξεται, οὗτοι καὶ ἄλλοιώται”. ὁ δὴ ταῦτα
λέγων σύοικε μὴ διορίζειν κατὰ Ἀριστοτέλη τὴν μὲν ἄλλοιώσιν ἐπὶ τῆς κατὰ
ποιότητα μεταβολῆς, τὴν δὲ αὐξῆσιν ἐπὶ τῆς κατὰ ποιότητα, ὅλὴ ὡς
εἰρηται πρότερον, πάσαν τὴν κατὰ τὸ εἶδος μεταβολὴν μένοντος τοῦ ὑπο-
κειμένου ἄλλοιώσιν καλεῖ, διότι καὶ τὸ αὐξανόμενον εὐθὺς ἄλλοιοῦθαι
25 φησιν. ἔδει δὲ ἐννοεῖν δτι καὶ αὐξάνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ αὐτῇ μορφῇ
μένον καὶ τῇ αὐτῇ ποιότητι, κατὰ μέγεθος μόνον γινομένης τῆς δια- 40
φορᾶς, ὡς δταν τὸ Ἀλεξάνδρου εἶδος καὶ ἐν σφενδόνῃ δακτυλίῳ γένοιτο
καὶ ἐν τῷ Ἀθω εἰς κολοσσὸν Ἀλεξάνδρου σχηματισθέντι. διὸ καὶ ὁ ἰδίως Ζ

1 post οὐχὶ add. ὡς ν	ἄλλον Α	3 τε ομ. J ^p	4 καθέκαστον J ^p
οὐσίας J ^p KA: οὐσίας οὐσίας L: οὐσία οὐσίας ν: οὐσία οὐσίας b		5 εἰσικε ν	
μέντοι] δὲ J ^p	7 Ἡλάτων] Leg. X p. 893 E	πρὸς ἀριστοτέλην K	
8 καὶ μὴν καὶ Plat. et Simpl. in Phys. p. 1267,26 et p. 1273,9 D.		αὐτῶν corruptum,	
μὲν b, Plat., Simpl. in Phys. p. 1267 (om. p. 1273)		9 τάξις ἐκάστων] ἐκάστων ἔξις b:	
Plat., Simpl. in Phys.	διαμενήν J ^p	11 προστιθεὶς] Leg. X p. 894 B. 897 Λ	
τὴν σύγκρισιν τούτοις K	12 ante ἄλλην add. οὐκ I ^v (om. b)	13 ἀντιλαμ-	
βάνεται b	14 τῆς] τὴν J ^p	15 τὴν ομ. ν	περίθεσιν, περὶ in ras. A
(cf. Arist. p. 15 ^a 30): παράθεσιν ν	αὐξομένην K	16 ἄλλοιουμένην K	
17 σωματικᾶ] συνθετικὰ J ^p	post δὲ add. καὶ Λ	17 λέγοι LK:	
λέγει J ^p : λέγοιτο Αν	τετράγωνον Α	19 ἐκεῖνα om. K	post ἔξω add.
τῆς J ^p ποιότητος ν	τοῦ] τῆς Kv	20 fort. η̄σηται	δὲ J ^p
21 μὴ ομ. K	ἀριστοτέλην ΚΛν: comp. I.: ἀριστοτέλους J ^p	21 ὁ L	
p. 428,31	post πρότερον add. η̄ J ^p	τὸ ομ. J ^p , L	23 πρότερον]
μένου bis Α	24 αὐξάνεμον J ^p ν	26 κατὰ τὸ μέγεθος Α	μόνης ν
τῆς γινομένης K	27 τὸ] τοῦ J ^p ν	δακτύλου ν	γένοιτο in lin., γρ' λέγοιτο
in marg. L ¹	28 ἀλεξάνδρω Kv		

ποιός ἐκ νηπίου μέχρι γήρως ὁ αὐτὸς διαμένειν λέγεται τοῦ ποσοῦ ἀμειβο- 108γ
μένου, τοῦ δὲ εἰδούς μένοντος. καὶ αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ μένοντος μεγέθους
οὐδὲν καλύει μεταβάλλειν κατὰ ποιότητα, ὥσπερ ὁ οἶνος τραπεῖς μετέβαλε
μὲν κατὰ τὸ ποιόν, μένει δὲ τῷ ποσῷ ὁ αὐτός.

λῆλος ἔχθω ἡ ηθ. καὶ ἐν τῷ αβγδ χωρίῳ τεσσάρων ὄντων τετραπλεύρων,
τοῦ καὶ καὶ ἔτι τοῦ βκ καὶ κγ καὶ κδ, (τὰ μὲν βκ κγ) τετράγωνά ἔστι, 50
20 τὰ δὲ ακ κδ, ἀπερ παραπληρώματα λέγεται ὡς συμπληροῦντα τὸ δίλον
σχῆμα μετὰ τῶν δύο τετραγώνων προηγουμένην ἔχοντων τάξιν διὰ τὸ
ώρισμένον — ταῦτα οὖν τὰ δύο παραπληρώματα, τὰ ακ κδ, μεθ' ἑνὸς τῶν
τετραγώνων δύοις οὖν γηγμανοῖς καλεῖται, καὶ διτὶ τῷ Γ στοιχείῳ ἔοικε τὸ
σχῆμα καὶ διτὶ γηγματεύει καὶ κρίνει τὸ λοιπόν. | καὶ γὰρ ἀφαιρού- 109 A
25 μενος ὄμοιόσχημον τῷ δίλῳ τὸ καταλειπόμενον ποιεῖ καὶ προστιθέμενος
ὄμοιόσχημον τὸ δίλον τῷ ἔξ ἀρχῆς. ἐπεὶ οὖν τετράγωνόν ἔστι τὸ καταλει-
πόμενον ἀφαιρουμένου τοῦ γηγμανοῦ, δίλον διτὶ κανόν τετραγώνῳ γηγ-

- 1 γήρους JP: γήρου LA 3 τραπεῖς] εἰ K 4 κατὰ om. JPA τὸ om. v
δὲ om. L 5 sqq. figuram om. JPA: ἔχ Eucl. El. (II def. 2) adscribunt παντὸς
παραλληλογράμμου τῶν περὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ παραλληλογράμμων ἐν δύοις οὖν τοῖς
δυσὶ παραπληρώμασι γηγμανοῖς καλεῖσθω LKv, quae cum non satis apta sint (nam pro παραλλη-
λογράμμου et παραλληλογράμμων hic quidem exspectaveris τετραγώνου et τετραγώνων),
a Simplicio aliena esse videntur 7. 8 ἀγεωμετρήσουσ] ἀ τους K, cf. Praef.
9 τὰς om. A 10 ἀλλήλας ν 11 βγδ] τὸ β τὸ τρίτον καὶ τὸ δ A
13 τοῦ] τὸ v 13 τοῦ] τὸ v 14 αγ, βδ] αβ, γδ JP ἔχθω]
γηγμα praecedente spatiolo K ἡ—ἔχθω (18) om. K ἡ] ἡ L 15 δὲ om. v
16 καὶ in ras. A¹ τῆς om. v 17 δύτεραι JP A τῷ JP 17. 18 παραλλή-
λοις LAv 18 ἡ om. L καὶ om. JPKA 19 καὶ κγ om. JP: καὶ ακ' K
τὰ μὲν βκ, κγ add. b 20 τὸ δίλον spatio relicto om. K 22 ταῦτα] αὐτὰ τὰ K
οὖν τὰ om. K: τὰ om. A alt. τὰ LK: τὸ v: om. JPA κδ om. JPA
τῶν om. Lv 23 τετραγώνου ν ὁποῖοι οὖν, οὐ in ras. A¹: δύοις οὖν L
γηγμα sequente spatiolo K καλεῖται JPA: λεῖται praecedente spatiolo K: καλεῖται L:
καλεῖσθω ν 7 JP LKA: τρίτω ν τὸ] τῷ JP 24 τὸ λοιπὸν spatio relicto
om. K 25 τῷ δίλῳ spatio relicto om. K post δίλῳ add. τῷ ἔξ ἀρχῆς ν
προστιθέμενον JP 26 ὄμοιόσχημον] hinc deest K τῷ δίλῳ ν (corr. b)

μιων προστεθῆ, τετράγωνον γίνεται τὸ δλον, τὸ μὲν ποιοῦ μένοντος 109^r (τετράγωνον γάρ), τοῦ δὲ ποσοῦ ἀμειβομένου (μείζον γάρ εἶ ἐλάττονος). εἰ οὖν μήτε αὐξόμενον μήτε μειούμενον τὸ τετράγωνον ἀλλοιώσιν ὑπομένει, ὥ⁵ δῆλον ὡς ἄλλαι μὲν κινήσεις αἱ κατὰ αὔξησιν καὶ μείωσιν, ἄλλαι δὲ αἱ 5 κατὰ ἀλλοιώσιν.

Ἐπειδὸν δὲ περὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ὡς ἐναργῆς διαφερουσῶν ἀλλήλων ἐπὶ τῆς ἀλλοιώσεως ἀπορίαν εἰναί φησι, μήποτε τὸ ἀλλοιούμενον καὶ κατ’ ἄλλην πάντως κινεῖται κίνησιν αὐτῷ τῷ ἀλλοιοῦσθαι, ὥσπερ λέγουσί τινες κατὰ τύπον κινεῖσθαι· οὗτοι δὲ Δημοκρίτες κατακολουθοῦντες 10 καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀμφισβητοῦσι κινήσεων, μὴ δέοι πάσας εἰς φορὰν 10 ἀνάγειν. ἀλλ’ εἰ καὶ συγχωρθεῖεν οἱ τοῦτο λέγοντες τῇ τῶν μορίων μεταβάσει ποιεῖν τὴν ἀλλοιώσιν, καὶ οὕτως ἄλλο μὲν ἡ κατὰ τόπον μεταβολὴ μορίων οὖσα, ἄλλο δὲ ἡ ἀλλοιώσις τῷ διφράγματα μὴ μεταβαίνοντες κατὰ τὸν τόπον. καὶ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως δὲ ὅμοιώς ἄλλο μὲν ἡ τῶν μορίων 15 φορά, ἄλλο δὲ ἡ τοῦ αὐξομένου κίνησις οὐδαμοῦ μεταβαίνοντος. εἰ οὖν ἄλλων μὲν ἡ φορά, ἄλλο δὲ τὸ ἀλλοιούμενον καὶ αὐξόμενον καὶ μειούμενον, οὐκ ἀν εἴη ταῦτὸν ἡ φορὰ ταῖς τοιαύταις κινήσειν. εἰκότως δὲ ἐπὶ τῆς 15 ἀλλοιώσεως εἶναι μάλιστα τὴν ἀπορίαν φησί, διότι ταῖς ἄλλαις κινήσεσιν εἴωθε B παρακολουθεῖν ἡ ἀλλοιώσις· καὶ γάρ τοῖς αὐξομένοις καὶ μειούμενοις καὶ τοῖς 20 γινομένοις καὶ φθειρομένοις (ἀλλοιούμενων γάρ τιναν ἡ καθ’ ἔκαστον τούτων γίνεται), καὶ τὰ κατὰ τόπον κινούμενα ἡ ἡρμοῦστα θερμαίνεται καὶ φύγεται καὶ χρωμάτων ἵσχει διαφοράς. εἰ οὖν ἄλλη τινὶ κινήσει ἡ ἄλλαις ἀεὶ παρακολουθεῖ ἡ ἀλλοιώσις, οὐκ ἀν εἴη, φαῖται ἄν, καθ’ ἑαυτὴν κίνησις ἀφωρισμένη. καὶ οἱ περὶ Δημόκριτον δὲ καὶ ὕστερον οἱ περὶ Ἐπίκουρον 25 τὰς ἀτόμους ἀπαθεῖς καὶ ἀποίους ὑποτιμέμενοι τῶν ἄλλων ποιοτήτων παρὰ τὰ σχήματα καὶ τὴν ποιὰν αὐτῶν σύνθεσιν ἐπιγίνεσθαι λέγουσι τὰς ἄλλας ποιότητας, τὰς τε ἀπλᾶς, οἷον θερμότητας καὶ λειότητας, καὶ τὰς κατὰ τὰ χρώματα καὶ τοὺς χυμούς. εἰ δὲ ἐν τῇ ποιᾳ σύνθεσι τῶν ἀτόμων ταῦτα, καὶ ἡ ἀλλοιώσις ἐν τῇ κατ’ αὐτὰ ἀν εἴη μεταβολὴ· ἡ δὲ ποιὰ σύνθεσις 30 αὐτῶν καὶ μετάθεσις καὶ τάξις οὐκ ἀλλαχόθεν ἡ ἐκ τῆς φορᾶς καὶ τῆς τοπικῆς κινήσεώς ἐστιν, ὥστε ἡ ἀλλοιώσις τῇ φορᾷ ἡ αὐτὴ ἡ παρακολουθοῦσα γε ταύτη καὶ ταύτης τι. ἀλλ’ εἰπερ, φησίν, ἡ ἀλλοιώσις τῶν ἄλλων κινήσεών τινι ἡ αὐτὴ ἦν, ἔδει τὸ ἀλλοιούμενον καὶ ἐκείνην πάντως κινεῖσθαι τὴν κίνησιν· νῦν δὲ πολλὰ ὄρῳμεν λευκαινόμενα καὶ θερμαινόμενα

1 προστεθῆ v: προστιθῆ b	4 καὶ μείωσιν om. Jp	7 εἰναι] οὖν I
8 καὶ om. Jp	10 δέοι] δὲ Jp	πάντας v εἰς φορὰν Lb: εἰς φθορὰν Jp A: εἰσορᾶν. v
11 τούτω Λ	post λέγοντες add. καὶ v	12. 13 ἄλλη utrobiique v
13 τῷ] τὸ L	14 τὸν om. Λv	15 ἄλλη v αὐξανο-
μένουν v	16 ἄλλων (ante μὲν) Jp (cf. p. 432, 13): ἄλλο LAv	17 post δὲ add.
καὶ Jp v	18 εἰναι] ἦν v τὴν] ἦν b φασι v	20 ἡ Jp Av (corr. b)
21 τὰ om. JdA	κινούμενον Jp	23 ἀν post φαίεν om. v κίνησις ε κινήσεις
corr. Jp	24 Ἐπίκουρον] fr. 288 Us.	27 ἀπτὰς L τὰ om. Lv
29 ἐν τῇ] αὐτῇ v	fort. αὐτὰς scil. τὰς ἀτόμους (25)	μεταβολὴ v
30 ἄλλοθεν Jp	φθορᾶς Λ	31 φθορᾶ LΛ ἡ] ἡ Jp
κολουθοῦσα v	32 γε LΛ: δὲ Jp: om. v	31. 32 παρ-

καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ποιότητας μεταβάλλοντα καὶ μήτε αὐξόμενα μήτε 109^a
μειούμενα ἡ γινόμενα ἡ φυειρόμενα, μηδὲ μέντοι κατὰ τόπον μεταβάλλοντα· Γ
όμοίως δὲ καὶ τὸ κινούμενον ἀλλην κίνησιν, οἷν τὸ αὐξόμενον, εἰ τῇ
αὐξήσει ἡ αὐτή ἐστιν, εὐθέως καὶ ἀλλοιοῦνται· πολλὰ δὲ αὐξόμενα οὐκ 20
5 ἀλλοιοῦται, ὥσπερ τὸ τῇ περιθέσει τοῦ γνώμονος αὐξόμενον τετράγωνον.
καὶ θαυμαστῶς ἐπὶ τῆς αὐξήσεως εὑρε μηδὲ συνοῦσαν δλως ἀλλοίωσιν.
ἐπὶ γάρ τῶν ἄλλων κινήσεων δύσκολον τὸ μὴ συνυπάρχειν αὐτήν· καὶ γάρ
τὸ κατὰ τόπον κινούμενον θερμαίνεται καὶ τῇ θερμάτητι χρῶμα διαφόρον
ἀκολουθεῖ καὶ τὸ γινόμενον καὶ φυειρόμενον ἀλλοιούμενων τινῶν ἔκείνας
10 κινεῖται τὰς κινήσεις, διόπερ ἐπὶ τῆς ἀλλοιώσεως ἡ ἀπορία χώραν ἔσχε. 25
καν συνυπάρχῃ δέ, οὐ διὰ τοῦτο ἡ αὐτή ἐστιν ἔκείνας. ἀλλ' διὰ μὲν
ἄλλη παρὰ τὴν φοράν ἐστιν ἡ ἀλλοίωσις, δέδεικται, εἴπερ καὶ κατὰ τοὺς
τὴν αὐτήν τιμέντας ἄλλου μέν ἐστιν ἡ φορά, τῶν μορίων, ὡς φασιν, ἄλλου
δὲ ἡ ἀλλοίωσις, τοῦ δλου. διὰ δὲ ἄλλη παρὰ τὴν αὐξήσιν, ίκανῶς ἐκ τῆς
15 τοῦ τετραγώνου αὐξήσεως δέδεικται. καὶ γενέσεως δὲ καὶ φυορᾶς ἑτέρᾳ
ἡ ἀλλοίωσις· καὶ γάρ αὐτῇ μὲν σφιζομένου τοῦ ὑποκειμένου γίνεται, 109^b Α
γένεσις δὲ καὶ φυορὰ ἡ μὲν ἐκ μὴ δόντος εἰς ὅν, ἡ δὲ ἐξ δόντος εἰς μὴ
ὅν· τούτῳ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡ γένεσις καὶ ἡ φυορὰ διαφέρουσιν. δλως
δέ, φῶ διαφέρουσιν αἱ τέσσαρες κατηγορίαι ἀλλήλων, ἡ τε οὐσία καὶ τὸ
20 ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποῦ, τούτῳ καὶ *⟨αἱ⟩* κατὰ ταύτας κινήσεις
διοίσουσιν.

p. 15b1 "Εστι δὲ ἀπλῶς μὲν κίνησις ἡρεμίᾳ ἐναντίον ἔως τοῦ
ἀλλοιοῦται γάρ εἰς τούναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολῆς γινομένης. 5

"Ωσπερ τινὰς τῶν κατηγορῶν, οὗτως καὶ τὴν κίνησιν ἐπιδεκτικὴν τοῦ
25 ἐναντίου θεασάμενος ἀπλῶς μὲν τῇ κινήσει τὴν ἡρεμίαν ἐναντίον εἰναι
φησιν, ἡρεμίαν οὐ τὴν στάσιν καλῶν, ἀλλὰ τὴν τῆς κινήσεως ἀπόφασιν
καὶ στέρησιν· ταῖς δὲ καθ' ἔκαστα κινήσεις τὰς καθ' ἔκαστα κινήσεις,
γενέσει μὲν φυοράν, αὐξήσει δὲ μείωσιν· αὐται γάρ καὶ κατὰ συζυγίας
ἀντιθέτους προηγέχουσαν· ἡ δὲ κατὰ τόπον μία εἰναι δοκοῦσα τί ἀν ἔχοι 10
30 ἐναντίον; ἡ καθ' ὅσον μὲν κίνησις κατὰ τόπον, τὴν κατὰ τόπον ἡρεμίαν,
καθ' ὅσον δὲ ἐναντιώσεις εἰσὶ τοπικαί (ἐναντίον γάρ τὸ ἄνω τῷ κάτω),

1. 2 μήτε μειούμενα] ἡ μειούμενα JP L	3 εἰ in ras. A ¹ : ἡ ν	5 παραθέσει ν		
ante αὐτ. add. τὸ ν (om. b)	6 μὴ δὲ LA: μὴ JP: om. v: οὐκ b	συνοῦσαν]		
ἐπισυμβάσαν ν	7 post καὶ add. τὸ Α	10 κινεῖ JP	ἀπορίαν LA	11 οὐ διὰ
τοῦτο JP A: om. Lv: οὐχ b	12 διαφοράν Αν (corr. b)	ἐστιν om. JP	13 alt. ἄλλου]	
ἄλλο JP	14 δλου JP A, in marg. b: ἄλλου Lv	ἄλλο JP	15 τοῦ om. v	
16 μὲν om. JP	17 pr. δὲ om. v (add. b)	δν in ras. A ¹	18 τοῦτο JP:	
τούτων ν	19 φῶ] δωδε JP	20 αἱ addidi	ταύτας scripsi:	
καὶ φυορά Α	21 διοικουσιν γ: διοικοῦσιν b	22 κινήσεις A		
τάστας sic A: ταύτας τὰς JP Lv	23 τὰ ἐναντία Arist. ποιοῦ] ποῦ ν, corr.			
ἐναντία ν cum nonnullis Arist. codd.	in marg. b	25. 26 ἐναντίαν εἰναι φησὶν A: εἰναι		
25 τῇ] τῷ ν, corr. in marg. b	φησὶν ἐναντίαν ν	26 ἐναντίαν εἰναι φησὶν A: εἰναι		
φησὶν ἐναντίαν ν	τὴν (ante τῆς) om. v	28 καὶ		
26 ἡρεμίαν om. v	29 ἀντιθέτοι προηγέχουσαν ν	31 εἰσὶ L		
om. JP v	τῷ ex τῷ corr. L: τῶν A	κάτω om. JP		

κατὰ τοῦτο καὶ κίνησις εὑρεθῆσεται ἐναντία ἐπὶ τὸν ἐναντίον τόπον, οἷον ^{109v} ἡ ἐπὶ τὸ κάτω κίνησις τῇ ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσει. τῇ δὲ λοιπῇ τῶν κινήσεων, τουτέστι τῇ ἀλλοιώσει κατὰ τὸ ποιὸν οὕσῃ κινήσει οὐ ράδιον, φησίν, ἀποδοῦναι τὸ ἐναντίον, οὐχ δι τούτης ποιότητος ἐναντία καὶ ⁵ κινήσεις κατ’ αὐτάς, ἀλλ’ δι τούτης εστί συνήθης ἡ κατὰ τοῦτο τῆς ἀντιθέσεως ἔννοια, πλὴν δι τούτης οὐδὲ κίνησις οὗτως ἐναργῆς ἡ κατὰ ἀλλοιώσιν ὡς ¹⁵ ἡ κατὰ τόπον, μικρὸν δὲ ἐπιστήσασι φανεῖται. διό κατὰ ἀναλογίαν μετάγειν ἀξιοῖ τὰ ἐπὶ τῆς τοπικῆς κινήσεως εἰρημένα ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ ποιὸν καὶ ἀντιτιθέναι τῇ κατὰ τὸ ποιὸν κινήσει τὴν τε ἐν τῷ αὐτῷ ποιῷ τοῦ μεταβάλλοντος ήρεμίαν καὶ τὴν ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν, ἥν μέλανσιν καλοῦσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ μέλανος εἰς τὸ λευκόν, ἥν λεύκανσιν ὄνομαζουσι * * * τῇ μέντοι ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν κινήσει τὴν ἐν τῷ λευκῷ ήρεμίαν ἀντιτιθέσον· ἀφίστασθαι γάρ δεῖ τοῦ ²⁰ βασιλικοῦ ηρεμίαν δὲ ἀκουστέον, φησὶν Ἰάμψης βλιχος, τὴν τῆς κινήσεως στέρησιν, ἥν καταχρηστικῶς ἐναντίον ἐκάλεσε². ζητοῦσι δὲ καὶ ἐπὶ γενέσεως καὶ φυορᾶς, τίνας αὐταῖς ηρεμίας ἀντιθέτεον, καὶ λέγουσι τῇ μὲν γενέσει τὴν ἐν τῷ μὴ εἰναι, τῷ δὲ πρωτεύειν δηλονότι, τῇ δὲ φυορᾷ τὴν ἐν τῷ εἰναι· οὕτως δὲ καὶ τῇ μὲν αὐξήσει ἡ κατὰ τὸ ἀτελὲς ηρεμία ἀντίκειται, τῇ δὲ μειώσει ἡ κατὰ τὸ τέλειον.

²⁰ Πλωτῖνος δὲ ἐφίστησιν δι τοῦ ἀπόφασίς ἐστι τοῦ κινεῖσθαι ἡ ηρεμία. διότι οὐδὲ ἐν γένει ἄλλων ηρεμία. εἴτα ζητήσας, διὰ τί οὐχὶ καὶ ἡ κίνησις ²⁵ ἀπόφασις τῆς στάσεως, ‘ὅτι, φησίν, τὸ δὲ ἐκεῖ φέρουσά τι ἡ κίνησις ἐστι καὶ δι τοῦ ἡ κίνησις ἔργον καὶ ἐστιν ἄλλο τι ἐνεργοῦν καὶ οἷον ὀθοῦν τὸ ὑποκείμενον καὶ μυρίᾳ ἔργαζόμενον αὐτὸν καὶ φεύγον, ἡ δὲ ηρεμία ³⁰ ἐκάστου οὐδέν τοιοῦτον εἶται ἄλλο παρ’ αὐτό, σημαίνει δὲ μόνον δι τοῦ κινήσιν οὐκ ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν νοητῶν, φησίν, οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος τῷ θάτερον μὴ ἀναιρεῖν τὸ ἔτερον, ἀλλ’ ἀμφω δύμα εἰναι, καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὴν στάσιν’.

‘Ο μέντοι Βόγθος τὴν ἀντικειμένην ηρεμίαν τῇ κατὰ ποιότητα κινήσει ³⁰ οὐκ ἀξιοῖ ποιότητα εἶναι οὐδὲ τὴν κατὰ μέγεθος (μέγεθος) οὐδὲ τὴν κατ’ οὐσίαν (οὐσίαν), ἐναργὲς τοῦτο λέγων εἶναι ἐκ τῆς κατὰ τόπον ἄλογον γάρ τὴν ἐν τόπῳ ηρέμησιν τόπον καλεῖν. οὐ μέντοι οὐδὲ ἀποφάσεις τῶν κατ’ αὐτὰς κινήσεων τὰς ηρεμίας εἶναι συγχωρεῖ, ἀλλὰ σχέσιν εἶναι τὴν ηρέ-

2 τῇ ἐπὶ τὸ ἄ- periit in A, item in proximis apodonoit, ἡ κατὰ τοῦτο, ἐπιστήσασι, τὸ ποιὸν (8), ἐναντί (10) 3 τὸ om. A 4 ἐστι L 6 ἐναργῶς Jv 7 μετάγειν om. A
9. 10 τῷ μεταβάλλοντι libri: correxi 11 pr. ἐκ om. v τὸ om. v post μέλαν
add. κινήσει del. A¹ μελάνησιν v καὶ om. Jv A 12 λεύκανσι Λ lac. statui,
desidero haec fero: καὶ τὴν ἐν τῷ λευκῷ ηρεμίαν· ἡ γάρ ἐν τῷ μέλανι ηρεμία ἀντίκειται τῇ
λευκάνσει, τῇ μὴ v 14 εἰς τὸ αὐτὸν v 15 ἐναντίαν v 16 ἐπὶ τῆς γενέσεως v
17 ἐν τῷ] τῷ v, τοῦ in marg. b τῷ πρωτεύειν—εἶναι (18) om. v τῷ πρ.] τὸ πρ. A:
conicijo τῷ πρὸ τοῦ εἶναι 19 pr. τὸ om. Lv 20 Πλωτῖνος] Enn. VI 3,27
ἀποφάσεως v 21 διότι] διό Jv Λ διὰ τούτου] διότι Jv; διότι καὶ Λ ἡ om. v
22 post στάσεως add. ὡς Jv ἡ ἐκεῖ φέρουσά τι (τι om. Jv Lv) ἡ (om. v) κίνησις ἐστι
(ἐστι om. Jv)] recte ἤκει τι φέρουσα ἡ κίνησις Plot. 23 καὶ δι τοῦ ἡ κίνησις om. Jv Plot,
praeterea ἔργον om. Plot. 24 φύενον Jv 26 τῷ] τὸ Jv θατέρων v 29 noluisse vid.
τὴν τῇ alt. μέγεθος add. b 30 alt. οὐσίαν add. b λέγων τοῦτο v 31 καλεῖ Λ

μησιν καὶ τὴν κίνησιν πρός τε τὸν χρόνον καὶ τὸ εἰδός, καθ' ὃ ἀν. 109^v τύχῃ κινούμενόν τι ἡ ηρεμοῦν. “ἔοικε γάρ, φησίν, ὁ χρόνος φύσιν ἔχειν ὥστε δεῖ ῥεῖν καὶ εἰς ἑτεροῖα μεθίστασθαι, διὰ δὲ τοῦτο συμπαρήκει πάσῃ ²⁵ κίνησιν καὶ ηρεμίαν. ἡ μὲν οὖν κίνησις ὅμοιώς ἔχει πρός τε τὸν χρόνον 5 καὶ τὸν τόπον (οἷον ἐπὶ τῆς φορᾶς ἔχειν φύσιν ὅμοιάς διὰ τὸ καθ' ἑτερον καὶ ἑτερον δεῖ τοῦτο γίνεσθαι)· ἡ δὲ ηρέμησις ἐναντίως, φησί, πρὸς τὸν τόπον ἔχει καὶ τὸν χρόνον· ὁ μὲν γάρ χρόνος οὐδέποτε ὁ αὐτός, ὁ δὲ τόπος δεῖ ὁ αὐτός, ὥστε ἡ σχέσις αὗτη πρός τε τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον διάφορος οὖσα ὅτε μὲν ηρεμία, ὅτε δὲ κίνησις γίνεται. καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, 10 φησί, κατὰ τὰ αὐτὰ ἐροῦμεν, ὅταν μὲν ἡ αὐτὴ σχέσις ἦ τοῦ ὑποκειμένου ⁴⁰ πρός τε τὸν χρόνον καὶ τὸ μέγεθος, κίνησιν εἶναι, ὅταν δὲ ἐναντία τῇ κατὰ Γ μέγεθος, ηρεμίαν. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ περὶ ἀλλοιώσεως ῥητέον, ὥστε δῆλον, φησίν, ἐκ τούτων, ὡς οὐκ αὐτὸν τὸ μέγεθος οὐδὲ αὐτὸν τὸ εἰδός οὐδὲ αὐτὸν ὁ τόπος ἐστὶν ηρεμία, ἀλλ' ἡ πρὸς ἔκαστον ἄμμα τούτων καὶ πρὸς τὸν 15 χρόνον σχέσις. καὶ οἱ τρόποι οὖν τῶν ηρεμήσεων οἱ αὐτοὶ οἶπερ καὶ τῶν κινήσεων· καὶ⁴⁵ ἔκαστον γάρ τῆς σχέσεως αὐτῆς ἐδείχθη ἐναντίοτης ἐπὶ τε τῶν κινούμενων καὶ τῶν ηρεμούντων”. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Βόλης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγχόνιαν διακρίνει. μήποτε δὲ οὔτε ἡ κίνησις οὔτε ἡ ηρεμία σχέσις πρὸς χρόνον ἐστίν, εἴπερ ἀριθμὸς κινήσεως ὁ χρόνος.

20 ’Αλλὰ ζητεῖν οἷμαι ἄξιον, διὰ τί τῇ κίνησιν μὴ τὴν στάσιν ἀντιτίθεμεν ὡς εἰδός εἰδεῖ· τῶν γάρ παρὰ Πλάτωνι τοῦ ὄντος γενῶν καὶ ἡ κίνησις ἐστὶ καὶ ἡ στάσις, καὶ ὥσπερ κίνησις ἐστι [καθάπερ] τῶν εἰρημένων γενῶν, οὕτως εἶναι δεῖ πάντως καὶ στάσιν τὴν ἀντικειμένην τῇ κίνησι· οὐ γάρ γίνεται μόνον ἡ οὐσία καὶ φθείρεται, ἀλλὰ καὶ ἔστι, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν 25 στάσιν ἔχει, καὶ κατὰ τόπον οὐ κινεῖται μόνον τὰ σώματα, ἀλλὰ καὶ ἔστηκε. καὶ ἡ στάσις αὗτη οὐκ ἀπόφασίς ἐστι τῆς κινήσεως· οὐ γάρ κατὰ ἀπόφασιν ⁵⁰ κινήσεως ἔστηκε περὶ τὸ κέντρον ἡ γῆ, ὥσπερ οὐδὲ ὁ οὐρανὸς κατὰ ἀπόφασιν στάσεως κύκλῳ κινεῖται· ἔχει γάρ καὶ ἡ στάσις οὐκ ἐλάττονα τῆς κινήσεως ἐνέργειαν, ὡς δηλοῖ τὸ | μηδὲ αὐτὴν εἶναι τὴν κίνησιν στάσεως ^{110^rA}

30 τελέως ἀναιρεθείσης. ἀλλ' εἴπερ ἄρα, τὴν ηρεμίαν ταύτην τὴν ὡς ἀπόφασιν τῆς κινήσεως θετέον ἐν τοῖς βίᾳ ἀκινητίζουσιν, ὥσπερ ἐν τῇ βώλῳ τῇ βίᾳ ἐν ἀέρι ἴσχουμένῃ· αὗτη γάρ οὐκ ἔστι στάσις, ἀλλ' ἀπόφασις πάντως κινήσεως καὶ ηρεμία, διόπερ ταύτην ὡς στέρησιν ἀντιτιθέντες τῇ κίνησι καλῶς ἀντιθήσομεν. ὡς μέντοι ἐναντίον εἰδός τὴν στάσιν οἷμαι ἀντιθετέον ⁵ 35 τὴν τε πρὸ τῆς κινήσεως καὶ μετὰ τὴν κίνησιν, τάχα δὲ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κινήσι.

2 τύχοι JP A 3 αἰεὶ ρέειν JP δὴ ν πάσσα A 5 τῆς] μὲν ν φθορᾶς A
καθ' ἑτέρων JP 6 τοῦτο] τὸ JP A: an τόπον? 7 τὸν supra L¹ γάρ JP: om. LAv
13 τὸ εἰδός—σχέσις (15) om. v: τὸ ποιὸν, ηρεμία b 14 καὶ πρὸς L: καὶ πῶς JP: καὶ πῶς καὶ πῶς A 16 ante καθ' add. καὶ JP 17 alt. τῶν om. v 18 alt. ἡ om. L
21 Πλάτωνα JP: Soph. p. 254 D. Parm. p. 129 E al. 22 καὶ ὥσπερ] ὥσπερ ν, ὡς γάρ
in marg. b καθάπερ om. JP: delevi ηρημένων JP 24 μόνον γίνεται ν
26 ἔστι om. JP 27 περὶ L: παρὰ JP: πρὸς Αν 27. 28 ἀπόφασιν L
30 alt. τὴν om. JP: τῆς A 31 βιατὰ κινητίζουσιν A βόλω A 32 βίᾳ b in
marg.: βιατὰ LAv: βιατῶ; JP 35 πρὸ τῆς] περὶ JP

Καὶ ἔκεινο δὲ μὴ παρῷμεν ζητεῖν, διὰ τί μεταβολῆς οὕσης ἐν τοῖς 110· γενητοῖς πράγμασι καὶ¹ ἔκάστην τῶν κατηγοριῶν κατὰ τὰς τέσσαρας μόνας ἀφωρίσαντο τὰς μεταβολάς, οὐσίαν, ποσόν, ποιὸν καὶ ἔτι τὸ ποῦ. τί γὰρ οὐχὶ καὶ κατὰ τὸ ποτὲ μεταβάλλομεν, ὅταν ἔκ νέων παλαιοὶ καὶ ἐκ παιδῶν 5 γινώμεθα πρεσβύτας, κατὰ δὲ τὰ πρός τι, ὅταν ἐξ ἐγχρῶν φίλοι καὶ ἐξ ἀριστερῶν δεξιοὶ καὶ ἐξ ἀνίσων ἵσοι; κατὰ δὲ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν πρό- 10 δηλον ὅπως εἰς τὰ ἐναντία ἔκάστοτε μεθιστάμεθα. καὶ τὸ κεῖσθαι δὲ πολλὰς λαμβάνει μεταβολάς· μαρτυρεῖ δὲ ἡ κλίνη, καὶ μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ῥιπταζουμένων. ἔχοντες δὲ πολλάκις δακτύλιον ἢ ὠπλισμένοι οὐ μεταβάλ- 15 λομεν εἰς τὸ μὴ ἔχειν ἢ ἄλλα ἀντὶ τούτων ἔχειν; διὰ τί οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ κατώ τόπου εἰς τὸν ἄνω καὶ ἀπὸ λευκοῦ χρώματος εἰς μέλαν διὸ κινή- σεως μεταβαίνομεν, ἐπὶ δὲ τῶν εἰρημένων μεταβολῶν οὐκέτι κινήσεων τίθεμεν εἰδῆ; οὐδὲ γὰρ ἐρεῖ τις οἷμαι ὑπὸ τὰ τέσσαρα εἰδῆ τῶν μεταβολῶν 20 καὶ τὰ εἰρημένα ἀνάγεσθαι, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ τὰς κατηγορίας τὰς ἐξ ὑπὸ 15 τὰς τέσσαρας ἀνάξει. δὲ μάλιστα θυμαῖω, πῶς κατὰ τόπον κίνησιν ιδόντες κατὰ χρόνον οὐκ ἐθεάσαντο; εἰ μὴ ἄρα ὁ κίνησιν χρόνου τιθεὶς καὶ χρόνον χρόνου λέγειν ἀναγκασθήσεται. πῶς δὲ αὐτὸς Ἐριστοτέλης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς σαφῶς εἰπὼν “ὦστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς ἔστιν εἰδῆ τοσαῦτα ὅσα τοῦ ὄντος”, ὅμως καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς πραγματείας ἔκεινης 25 καὶ ἐνταῦθα οὐκέτι δέκα ἀλλὰ τέσσαρα εἰδῆ κινήσεως ἀπαριθμεῖται; ἐπειδὴ B δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως καὶ τὰς αἰτίας ἀποδιδόναι προ- 20 τίθεται ὁ Ἐριστοτέλης, δι’ ἃς ἐν τοῖς ἄλλοις γένεσιν οὐ φησιν εἶναι κίνησιν ἢ μεταβολήν, πρὸς μὲν ἔκεινους τοὺς ἀπολογισμοὺς ἐπειράθην τι λέγειν ἐν ταῖς εἰς ἔκεινην τὴν πραγματείαν σχολαῖς, ἵνα δὲ μὴ τολμηρόν τις ἡγῆται 25 με λίαν, “ἀκράντως γαρύθμενον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον” κατὰ Πίνδαρον, ἐθέλω καὶ τὸν ἄριστον τῶν αὐτοῦ μαθητῶν τὸν Θεόφραστον ἐπιδεῖξαι ταῖς ἔμμαῖς ὑπονοίαις συμψηφιζόμενον. λέγει γάρ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν 30 οὕτως· “περὶ δὲ κινήσεως τὸν μὲν κοινὸν καὶ καθόλου λόγον οὐ γαλεπὸν ἀποδιδοῦναι καὶ εἰπεῖν ως ἐνέργεια τίς ἔστιν ἀτελῆς τοῦ δυνάμει ὄντος ἢ 35 τοιοῦτον καθ’ ἔκαστον γένος τῶν κατηγοριῶν, δ καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως σχεδὸν φαίνεται”. ἀλλὰ ταῦτα μὲν κατὰ τῆς πολλῆς συνηθείας τῶν φιλο-

1 καὶ om. J^p δέ] μὲν A 2 γενητοῖς I^v ἔκάστων v, ἔκαστον in marg. b
τὰς om. v δ' J^p 3 ἀφορίσατο J^p τό] τοῦ J^p A τι] καὶ v 4 pr. καὶ
om. I^v 5 γινόμεθα J^p τά] τοὺς v 8 alt. δέ] γε? 9 δὲ om. v
ὠπλισμένοι, οἱ εχ η ut vid. L: ὠπλισμένον v οὐ supra A¹: om. v 10 μὲν om. J^p
12 κινήσεως A 13 δ J^p 15 δ J^p κατὰ τὸν τόπον v 18 εἰπὼν]
Phys. Γ 1 p. 201a8 18. 19 εἰδῆ τοσαῦτα Arist.: εἰδῆ τοιαῦτα J^p L^v, δη τοι in
ras. A¹ 19. 21 ἐν τῷ πέμπτῳ] E 1 p. 225a3 sqq. 2 p. 225b10 sqq. 20 οὐκ ἔστι A
23 ante πρὸς add. καὶ b 23. 24 ἐν ταῖς . . . σχολαῖς] in Phys. p. 408,15 sqq. D.,
cf. p. 859,16 sqq. D. 24 πραγματίαν v δὲ om. I^v τολμηρότερον J^p
ἡγεῖται A 25 Ακραντα v, Simpl. in l. De caelo p. 42,17 H., Pind. γαρύθμενον, η
supra L¹ δὲ v Ηίνδαρον] Ol. 2,87 26 τῶν αὐτοῦ om. J^p 27 ἐπινοίας v
συψηφιζόμενον A τῷ πρώτῳ J^p (cf. in Phys. p. 860,19 D. et Diog. V 46): τῷ ix L: τῷ
ιδι A: τῷ τεσσαρεσκαθεκάτῳ v: appareat in archetypo fuisse ΤΩΙΔ: fr. XXIII (=XIX) W.
28 καθόλου καὶ κοινὸν Phys. 29 ἡ J^p A 31 σχεδὸν] τυχόν J^p

σόφων ἡ πορημένα ἀκριβεστέρας καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἄλλων τυγχανέτω 110^c
ζητήσεως· μήποτε δὲ οὐδὲ ἀπορίας ἔξια τυγχάνουσιν.

Οἱ μέντοι Στωικοὶ διαφέρειν ἀλλήλων ἥγοῦνται τὸ μένειν, τὸ ἡρεμεῖν, 30
τὸ ἡσυχάζειν, τὸ ἀκινητεῖν, τὸ ἀκινητίζειν· μένειν μὲν γάρ μὴ ἀν ῥήθηναι
5 πρὸς ἓνα χρόνον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν μέλλοντα· μένειν γάρ
λέγομεν τὸ κατέχον τὸν αὐτὸν τόπον καὶ καθέξον· τὸ γάρ κατεσχηκός
μεμενηκέναι λέγομεν. “χρώμεθα δέ, φασί, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ κινεῖσθαι τῷ
μένειν, ὅστε καταχρηστικῶς εἰπεῖν ἄν τινα καὶ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων τὸ
μένειν ἀντὶ τοῦ μὴ κινεῖσθαι. κοινὸν μὲν οὖν πάντων σωμάτων τὸ μένειν,
10 τὸ δὲ ἡρεμεῖν, φασί, μήποτε ζώων ἐστὶ σύμπτωμα· λίθος γάρ οὐκ ἡρεμεῖ. 35
Ζώων δὲ καὶ τὸ ἡσυχάζειν. τὸ δὲ ἀκινητεῖν καὶ ἀκινητίζειν ἐπὶ τῶν
σωμάτων λέγεται ἢ πέψυκε μὴ κινεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ μὴ κινεῖσθαι δὲ λέγεται”.

Περὶ τοῦ ἔχειν.

110^v

p. 15^b 17 Τὸ ἔχειν κατὰ πλείους τρόπους λέγεται ἕως τοῦ τέλους.

15 Καὶ περὶ τοῦ ἔχειν εἰκότως διδάσκει, διότι περὶ τῶν γενῶν διαλεγό· Δ
μενος τὸ γένος τοῦτο συντόμως παρῆλθε· τελευταῖον δὲ τέθεικεν αὐτόν,
διότι καὶ ἐν τοῖς γένεσι τελευταίαν αὐτῷ τάξιν· αὐτὸς ἀποδέδωκε, τοῦ 5
Ἀρχύτου μετὰ τὰς τέσσαρας τὰς πρώτας τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν
τάξαντος, ὡς εἴρηται. λέγει δὲ ὁ διμώνυμον εἶναι τὸ ἔχειν καὶ δικταχῶς
20 λέγεσθαι. ὅ τε γάρ ποιὺς καθ' ὄτιοῦν, εἴτε κατὰ ἔξιν εἴτε κατὰ διάθεσιν
εἴτε κατὰ σχῆμα ἡ χρῶμα δηλονότι ἡ πάθος ὄποιονδι ἀν, ἔχειν λέγεται
τὴν ποιότητα, καθ' ἣν ἔστι ποιός, καὶ ὁ πεποιωμένος λέγεται ἔχειν ποσό-
τητα, οἷον τετράπηγχον μέγεθος. “καὶ ὁ δικτώ, φησὶν Ἰάμβλιχος, ἔχων 10
οἰκέτας λέγεται ὑπὸ δικτὼ δουλεύεσθαι”. μήποτε δὲ τοῦ τί ζώου τοῦτο ἔστι
25 σημαινόμενον τοῦ ὡς κτήματος. λεγόμεθα δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα
ὅλον ἔχειν, ὡς ἱμάτιον, οὐκ ἀναγκαίου ὅντος τοῦ πᾶν τὸ σῶμα περι-
βεβλῆσθαι, τὸ μεῖζον δὲ πάντως, ἵνα οὕτως ἀληθεύῃ ὡς ἐπὶ δόλου. ἔτι
λέγεται ἔχειν τὸ ἐν ρορίῳ, ὥσπερ περιόδραιον ἡ φέλλιον ἡ δακτύλιον.
ἔτι δὲ καὶ τὰ μόρια ἔχειν λεγόμεθα, ὡς χεῖρας καὶ πόδας. καὶ τὸ ἐν

2 δὲ om. L ^A	τυγχάνωσιν v	3 μέντοι] μὲν J ^P	4 μὲν om. v
μὴ om. L ^v	5 τὸν post καὶ om. v	6 τόπον scripsi (item Arnim): χρόνον	
L ^A : om. J ^P	καθέξον scripsi (item Arnim): καθ' ἔξιν libri	7 μεμενηκέναι] καὶ	
μενηκέναι A	δὲ om. J ^P	8 τὸ] τῶν v, corr. in marg. b	10 post ἡρεμεῖν
add. καὶ ἡσυχάζειν b	φασὶ J ^P : φησὶ L ^A	μήποτε om. J ^P	εἰσὶν v
σύμπτωμα J ^P : συμπτώματα L ^A	οὐκ ἡρεμεῖ L	11 alt. δὲ om. v	12 pr. μὴ Aν:
μὲν J ^P L	13 περὶ τοῦ ἔχειν in marg. L ¹ : spatio relicto om. J ^P	14 πλείους	
J ^P LA ut Arist. codd. jn: πλείονας ceteri Arist. codd.: πολλοὺς v		16 παρῆλθε, παρῆλ-	
in ras. A	τέθεικεν ε τεθείκασιν corr. L ¹	17 τάξιν om. A	18 δ' J ^P
19 εἴρηται] p. 365,3	20 διάστασιν v, corr. in marg. b	21 post χρῶμα add.	
ἡ σχῆμα v		23 δ om. v	24 ἔστη L
24. 25 conicio μήποτε δὲ τοῦ ἐβδόμου (=ε ⁸) τοῦτο ἔστι σημαινομένου τοῦ ὡς κτήμα			
26. 27 πεβεβλῆσθαι sic L: ὑποβεβλῆσθαι v	27 ἀληθεύει L	28 περιόδραιον J ^P b:	
περιόδραιον L ^A	ἡ φέλλιον bis J ^P		

ἀγγείῳ ἀποκεῖσθαι τι· ἔχειν γάρ λέγεται ὁ μέδιμνος τοὺς πυροὺς καὶ ΙΙΟ^ν
τὸ κεράμιον τὸν οἰνόν. καὶ τὸ ὡς κτῆμα δέ, ὡς ἀγρὸν ἔχειν λεγό- 15
μεθα καὶ οἰκον. τὸ δὲ γυναῖκα ἔχειν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἄνδρα
ἀλλοτριώτατον εἶναι φαμεν, καὶ δι τὸν ἀντιστρέφει (οὐδὲν γάρ μᾶλλον ἔχει
5 η̄ ἔχεται) καὶ δι τὸ ἔχειν τοῦτο τὸ συνοικεῖν σημαίνει· καὶ γάρ καὶ
“Ομηρος τάττει τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ οἰκεῖν·

οὐ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα·
οὐ δ' ἔχον Ἀρκαδίην.

ἴσως δέ, φησί, καὶ ἄλλοι τρόποι εὑρεθεῖεν τοῦ ἔχειν· καὶ γάρ αὐτὸς Ε
10 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ ἐζήτησε καὶ ἐγὼ αὐτοῦ ἐμνήσθην ἐν τῇ τοῦ ἔχειν
κατηγορίᾳ.

Ζητητέον δέ, πῶς τὴν διαιρεσιν τοῦ ἔχειν ὡς πολλαχῶς λεγομένου 20
πεποίηται (εἰ γάρ τοῦτο, πῶς γένος τὸ ἔχειν;) καὶ ἔτι μέντοι δι' ἣν αἰτίαν
ἐπὶ τῷ τέλει ταύτην τὴν διαιρεσιν παραδέσθω καὶ οὐκ ἐν τῇ τοῦ γένους
15 τάξει. ἀλλ' δι τοῦ οὐχὶ τὸ ὡς γένος ἐστὶ τὸ νῦν διαιρούμενον, δῆλον.
ἔκεινον μὲν γάρ παραδειγματα ἐπῆγε τὸ ὑποδέδεται, τὸ ὕπλισται, τὰ δὲ ἐνταῦθα
τῇ αἰτῇ κατηγορίᾳ ὑποτάσσεται, η̄ καὶ τὰ ἔχόμενα· οὐ γάρ ποιότητα ἔχων
ποιός ἐστι καὶ οἱ ποσότητα ἔχων ποσός ἐστι. ἔτι δὲ οὐδὲ ἄνευ συμπλοκῆς
25 ταῦτα ἔχειν ἐστι· τὸ γάρ ἐν μορίῳ ἔχειν η̄ μόριον ἔχειν μετὰ συμπλοκῆς,
20 καὶ τὸ περιέγειν δὲ ἀψύχως, οὐθὲν οὐχ ὡς ὁ μέδιμνος καὶ οἱ κέραμοις περιέχει.
ἀλλὰ τὸ κυρίως ἔχειν ἄνευ συμπλοκῆς, ὥσπερ τὸ ὕπλισται καὶ ὑποδέδεται
καὶ ἡμφίσται; ἀπερ ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ τρόπῳ μόνῳ περιέχεται.
οἵς οὖν εἰώθε τὸ ἔχειν συντάττεσθαι καὶ ὡν κατηγορεῖσθαι, ταῦτα ἀπηρι-
θμήσατο, ἀλλ' οὐ τὴν τοῦ γένους λεγομένου ἔχειν διαιρεσιν ἐποιήσατο, εἰ μὴ
25 ἄρα καὶ τὸ λεξευκάνθαι καὶ τὸ μεμεγεθύνθαι οὐδὲν κωλύει δι' ἐνὸς ὃν- 30
ματος εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄλλα δέ, καν μὴ κεῖται ὀνόματα. μήποτε οὖν ἐπι-
μνηθῆγαι τῶν πρότερον εἰρημένων κάλλιον. ήτι ή τοῦ ἔχειν κατηγορία
σώματος ἣν ἐπικτήτου περὶ ζῷου σῶμα περίθεσις ἐμφαίνουσα τὴν τοῦ
30 ἔχοντος κράτησιν· τούτῳ γάρ τῷ λόγῳ καὶ τὰ σώματα ἀποκριθήσεται
τοῦτο τῶν σωμάτων τὰ τε μεριστὰ καὶ τὰ ἀπεσπασμένα καὶ τὰ τοῖς ἀψύχοις
περικείμενα. εἰκότως δὴ οὐκ ἐν ἔκεινῳ τῷ τόπῳ ἀλλ' ἐπὶ τέλει τὴν
διαιρεσιν πεποίηκεν.

“Οὐ διεῖλε δέ, φησίν Ἰάμβλιχος, εἰς εἰδὴ τὸ κατὰ τὸ γένος ἔχειν, 35
διότι διοιώσ ἀν αὐτὸ διεῖλε τῷ ποιεῖν καὶ τῷ πάσχειν καὶ τῷ κεῖσθαι.

1 λέγεται οι. J^ρ 2 ὡς τὸ J^ρ 3 τὸν οι. v καὶ τὴν γυναῖκα ἄνδρα οι. v 4 ἀλλο-
τριώτερον v γάρ οι. J^ρ μᾶλλον οι. Λ 5 alt. τὸ οι. L^v 6 “Ομηρος]
B 581. 603 8 εἶχον ΛΑν 10 Μετὰ τὰ φυσ.] Δ 23 ἐμνήσθην] p. 371,28
16 ἔκεινο v παράδειγμα v ὑποδέδεχθαι v ὕπλισθαι v 17 αὐτοῦ J^ρ ὑποτάττε-
ται, τῷ ex χ corr. L η̄ v (corr. b) ποιότητα, ὄτητα in ras. Λ 18 ἐστι ante ἔτι
οι. Lv 20 οὐχ ὡς οι. J^ρ κέραμος] κύαθος v 21 post ἔχειν add. καὶ οὐχ J^ρ
καὶ ὑποδέδεται J^ρ L: καὶ τὸ ὑποδέδεται A: τὸ ὑποδέδεται v 22 καὶ ἡμφίσται (st in
ras. A¹) οι. v τόπῳ ΛΑν 25 μεμελάνθαι v 27 πρότερον J^ρ (p. 365,25 sqq.):
προτέρων ΛΑν 28 παράθεσις v 29 ἀποκριθήσονται Λ 30 τὰ ante τε in ras. Λ
31 παρακείμενα Λ δὲ libri: correxi 33 τὸ post κατὰ οι. Λ ἔχειν γένος J^ρ,
cf. p. 438,12 34 ἀμοίως J^ρ αὐτὸ J^ρ L: αὐτῷ Λ: αὐτὸς v τὸ ποιεῖν Λ

εἰδὴ γάρ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν, εἰ τύχοι, τὰ ὡς ἔμψυχα ἡ ὡς 110^v ἄψυχα ποιοῦντα ἡ πάσχοντα, καὶ τούτων τὰ μὲν κοινά, τὰ δὲ ὡς ἀτομά τε καὶ καθ' ἔκαστα ποιήματα καὶ παθήματα. καὶ ἐπὶ τοῦ κεῖσθαι δέ, φησίν, δροίως ἀν λέγοιτο· ἡ γάρ ὡς ἔμψυχόν τι κεῖται ἡ ἄψυχον, καὶ κατὰ 5 τὰς εἰρημένας διαφοράς. καὶ τὸ ἔχειν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον ἔκεινοις ὡς γένος εἰς εἰδὴ διαιροῦτο, ἦν διαιρεσιν, φησίν, οὔτε ἐπ' ἔκεινων οὔτε ἐπὶ Ζ τούτου ἐπιγένετο τῷ μηδὲν ἔχειν περιττόν⁴. ταῦτα τοῦ Ἰαμβλίχου λέγοντος 10 θυμαράζω πῶς τῶν ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὅπ' ἄλληλα τεταγμένων, τοῦ τε ποιεῖν φημι καὶ τοῦ πάσχειν καὶ τοῦ κεῖσθαι καὶ τοῦ ἔχειν, τὰς αὐτὰς 15 εἶναι φησὶ διαφορὰς καὶ τὰ αὐτὰ εἰδῆ· διώς γάρ οὐ τῶν γενῶν ἀλλὰ τῶν μετεχόντων καὶ οὐδὲ καθὸ μετέχουσίν ἔστιν ἡ τοιαύτη διαιρέσις. ἀμεινον οὖν ἐν τοῖς περὶ τοῦ ὡς γένους ἔχειν διετάξατο αὐτός, οἰκείας αὐτοῦ διαφορὰς παραδοὺναι ἐπιχειρήσας, ἐν οἷς ἔλεγε τῶν ἔχομένων τὰ μὲν κόσμου 20 παρέχεσθαι, τὰ δὲ ἀμυντήρια εἶναι, τὰ δὲ σκεπάζειν, καὶ ἡ περὶ ὅλον τὸ σῶμα, ὡς ἴματιον, ἡ περὶ μέρος, ὡς ὑπόδημα, καὶ δσα ἄλλα τοιαῦτα ἐν ἔκεινοις φησὶ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ῥήματων συνηγάγομεν τὴν διαιρέσιν. ἀλλὰ τίνες μὲν αἱ κατ' εἰδὴ τῶν γενῶν τούτων διαιρέσεις, ζητεῖν ἀξίον.

Τὰ δὲ ἐφεξῆς τῷ Ἰαμβλίχῳ εἰρημένα παραγραπτέον. “μήποτε, γάρ φησι, τὸ κατὰ πλείους τρόπους λέγεσθαι τὸ ἔχειν οὐ σημαίνει τὸ πολλαχῶς 20 καὶ διμωνύμως· πάντας γάρ, φησίν, οὓς καταλέγει τρόπους, ὡς ὑπὸ γένος 25 τὸ ἔχειν τάττονται. ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῆς ποιότητος εἴπεν “ἔστι δὲ ἡ ποιότης τῶν πολλαχῶς λεγομένων” οὐχ διμώνυμον αὐτὴν λέγων, οὕτως καὶ τοῦ ἔχειν ὡς γένους διαφοράς τινας ἐκτίθεται· ἔχει μὲν γάρ καὶ τὸ ὄποιον ἔχον τὸ ποιὸν | καὶ τὸ ὄπόσον τὸ ποσόν, πλὴν διαφόρως καὶ οὐ κατὰ τὸν III^v A αὐτὸν τρόπον. δρῶν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔχειν οὐδσαν διαφοράν, οὐδὲ ταύτην ἀδικίριστον ἡγήσατο δεῖν παρελθεῖν, ἀμα δεικνὺς καὶ δτι γένος ἔστιν, εἴτε κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων κατηγορεῖται· ἐδόκει γάρ ἀπλοῦν τι εἶναι, δην δὲ τοιοῦτον οὐκ ἦν γένος τοῦ ἔχοντος⁵. οὔτε δὲ τὰ ἀσώματα παραληπτέον οὔτε τὰ μόρια· τὸ γάρ λευκὸν καὶ τρίπηχον καὶ πόδας ἔχον ἐν τι 30 μετὰ τῶν ἔχομένων ἔστιν. ἀλλ' οὔτε οὐδὲς ἡ ὁ ἀγρὸς † πρὸς τῷ ἀψύχῳ περικείμενον κρατεῖται. διὸ καὶ Ἀρχύτας τὸ ἔχειν κράτησίν τινα τῶν ἐπικτήτων σημαίνειν φησὶν ἐν οἷς περὶ τοῦ ὡς γένους ἀκριβολογεῖται.

Αλλ' ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε καὶ ὁ θεῖος προῆλθεν Ἰάμβλιχος, καὶ ἐγὼ καταπαύω τὸν λόγον, εὐχόμενος τοῖς τῶν λόγων ἐφόροις τούτων τε ἀκριβεστέραν ἐνδοῦναι κατανόησιν καὶ ταύτην ἐφόδιόν μοι πρὸς τὰς ὑψηλοτέρας θεωρίας γαρίσασθαι καὶ σχολὴν παρασχεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ περιελκόντων. 10

4 εἰ γάρ JP ὡς ομ. v καὶ ομ. JP 6 διαιρεῖτο v 10 φησὶ supra L¹
διαφοράς φησι JP οὐ ομ. JP 12 γένη A 13 ἐπιχειρίσας L 14 ἡ JP
16 ἡμεῖς] p. 373,33 sqq. 17 διαιρεσις L 18 εἰρημένα ομ. v 20 πάντας sic libri
post τρόπους add. λέγεσθαι A 21 ὡς ομ. v εἴπεν] 8 p. 8b26 22 πλεοναχῶς
Arist. codd. exc. e 25 καὶ ομ. A 27 τι] τὸ JP 28 post γένος add. εἶναι JP
δὲ Lv: ομ. JP A 30 ἡ Lv: οὔτε JP A πρὸς τῷ ἀψύχῳ] απ τῷ ἔμψυχῳ (del. πρὸς)?
31 περικείμενος v, recte Ἀρχύτας] cf. fr. 45 H. 32 σημαίνει b: comp. v τοῦ περὶ JP
γένος libri: correxii 33 τοῦδε ομ. v (add. b) 36 σχολεῖν L παρελκόντων v

I N D I C E S

I N D E X V E R B O R U M

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- α** privativum 396,8 cf. ἀλφα
ἀβατος τοις πολλοις (νοῦς) 3,7
ἀβέβαιος ὑγεια 238,8
ἀγαθός 181,21 sqq. 388,10,12 391,19,22
 403,11 sqq. 409,13 sqq. al. βελτιων, βέλ-
 τιστος 99,3 109,6 420,20,25 421,24
 κρείττων 8,22 142,2 248,30 329,31,32 al.
 ἀμεινον c. inf. 49,20 72,23 al. βέλτιουν
 c. inf. 62,3 66,12 al. εν 214,23 226,16 al.
 εν δν ἔχοι 350,9 εν οιδα ὅτι 68,15 cf.
 Ἀγαθός διάμιον
ἀγαλμα 370,27,28
ἀγαπᾶν τι 8,21 c. inf. 12,24 ἀγαπητὸν ὅτῳ
 καν εις γῆρας ἐπιστήμη παραγένηται 193,
 24 cf. Addenda
ἀγγειόν 46,7 47,10 137,11 348,34 349,7.
 10,18 350,3 368,23 369,32 372,5 426,
 16 437,1
ἀγειν κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ φύσιν, sim. 371,30.
 34 372,14 ὡπ' ὄψιν (τινι) τι 2,23 8,29
 ἐπὶ τὰς ἀργάς τὴν αἰτίαν 68,22 πρὸς τὸ
 τέλος 3,24 6,15 πρὸς τὸ βέλτιον 325,29
 εις τὴν κατ' ἐνέργειαν ποιότητα, εις οὐσίαν,
 εις τὸ εἶναι 243,16 318,8 323,17 εις
 πάθος τὴν γεῦσιν 254,26 εις ταύτων (τινι)
 τι 32,20 257,11,18 εις ἀτοπον τὸν λόγον
 188,13 pass. κατὰ τὴν ἐν ἔτερῳ ἀργήν
 372,1,14 διάμετρος, παράλληλος ἦγθω
 430,11,14,16,18 πρὸς τι 338,16 εις
 τὸ ἐνέργεια, ἐντελέχειαν, εἶδος 244,3 315,
 34 316,5 εις τὴν αἴξησιν 316,3 εις
 χρῆσιν πολλῶν 26,15 εις βελτίους δια-
 τριβάς 401,29
ἀγένητος 364,9
ἀγεωμέτρητος 430,7
ἀγνοεῖν 159,17 τι 70,25 214,3,4 ὅτι
 58,16 163,19 178,14 305,9 ὁς 186,25
 πῶς 82,11 pass. 211,8 214,8 τοις
 ἀλλοις 17,31
ἀγνοια 144,18 175,28,29 384,23,24 390,25
 τινός 105,11 389,20,30
ἀγνωστος 10,14 201,9 τινι 70,13 187,3
 τῇ συνηθείᾳ 386,29 ἀπὸ τῆς συνηθείας
 19,28
ἀγονος Plot. 96,15
ἀγορά 350,6
ἀγορεύειν 17,3 pass. κατὰ τοῦ πράγματος
 11,3,14 17,6
ἀγραφος συνέθισμός 6,1 ἀγράφως 6,1
ἀγριος τὸ ἥπος 35,27 ὅρνιθας ἀγρίας 366,13
ἀγρός 63,32 197,32 217,14 366,25 368,24
 372,7 373,21 437,2 438,30
ἀγγίνοια 7,9 11,23 224,6 348,25 351,9
 370,6 434,18
ἀγωγή. ἡ ἀπὸ τοῦ δυνάμει κινητοῦ εἰς τὸ
 εἶδος ἀγωγή 307,12
ἀγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας 283,18
ἀγώνιος ορρι: γεωνιῶσθαι 261,27
ἀδεια 39,26
ἀδέκαστος κρίσις 7,26
ἀδελφός (γραμμήν) κορητεῖδης ἀδελφήν
 Apollonius 192,22
ἀδελφός subst. 178,23 179,14 372,12
 adiect. Archytas 181,13 182,23 383,23
 384,2 τινι Arch. 384,4 πρὸς τι 342,16
ἀδηλος 28,2 144,30 146,27 269,24 369,7
 400,18 ἐπ' ἀδηλῷ 103,13
ἀδιάδοχος 328,30 sed cf. Addenda
ἀδιαίρετος 4,14 80,23 122,22 126,30 346,
 27 352,32 353,15 356,35 εις ἀλλα εἰδη
 82,12,13 ἀδιαιρέτως 26,12,15,17 28,5
 135,13

- ἀδιάκριτος ἔνωσις 12,18
 ἀδιάλειπτος. ἀδιαλείπτως Iambl. 376,4
 ἀδιάλλακτος 236,20
 ἀδιάλυτος 236,3
 ἀδιάρρηματος 67,6
 ἀδιάστατος 122,9 155,2 205,30 303,2 304,
 23 362,3
 ἀδιάτακτος. ἀδιατάκτως 379,26
 ἀδιαφορεῖν κατὰ τὴν τάξιν 365,23
 ἀδιαφορία 341,2
 ἀδιαφόρος 70,1 sqq. 81,25. 26 83,9 84,26
 99,12 396,14 403,14. 15 410,26 sqq. τὸ
 τοῦ ἀ. ὄνομα ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐτέθη
 386,26 νεώτερον ἦν τὸ τοῦ ἀ. ὄνομα
 παρὰ τῶν Στωικῶν τεθέν 410,30 τὸ παρὰ
 τοῖς νεωτέροις ἀ. 412,1 ἀδιαφόρως 384,
 1,5
 ἀδιεξίτητος. ἀδιεξίτητως 147,15
 ἀδιερεύνητος 194,9
 ἀδικεῖν 321,29 322,24
 ἀδικία 277,20 278,16 sqq. 279,20 388,6
 389,6 392,4,5 396,11
 ἀδικος 208,19 235,20 322,29 389,7 ἀδικος
 πῆγμας 235,19 τοῦ δικαίου καὶ ἀδικου τὸ
 μέσον ἀνώνυμον ἔστιν 386,27
 ἀδιόριστος 217,28 438,26 ἀδιορίστως
 224,12
 ἀδόκιμος 7,27
 ἀδρανής 361,16
 ἀδυναμία 168, 19 224, 19 sqq. 242, 2, 6.
 28 sqq. 246, 34 sqq. 248, 1 sqq. 418, 16
 τινός 251, 20 αἱ ἀ. περιέχονται ἐν τῷ
 τῆς δυνάμεως λόγῳ 225, 19 διττὸν εἶδος
 ἀδυναμίας 252,3
 ἀδύναμος 249,27 250,35 417,13
 ἀδυνατεῖν c. inf. 279,33
 ἀδύνατος 113,19 143,34. 36 233,7 c. inf.
 48,19 161,22 ἀδύνατόν (ἔστιν) c. (acc. c.)
 inf. 14,10 17,17 110,10 144,2,6
 ἀει 75,15 116,20 opp. ποτὲ 399,32 400,20
 διττόν, τὸ μὲν ἐν χρόνῳ . . . , τὸ δὲ χρόνος,
 παρώνυμον τοῦ αἰώνος 348,10, 11
 ἀεικίνητος 93,23 116,33 318,2 (κίνησις)
 128,31
 ἀέριος 69,27
 ἀεροῦν. ἀερωτοῦ Aristo 188,36
 ἀετός 56,22. 25 87,21
 *ἀέργεια Iambl. 395,6. 8 pl. 18
 ἀήθης. ἀηθες Nicostr. 369,11
 ἀήρ 49,12 107,26 131,3 sqq. 283,20 sqq. 405,
 20 al. φωτιζόμενος 308,29. 32 pl. 316,8
- ἀθάνατος 14,31 sqq. 55,16 83,13 123,26
 136,8 396,5 τὸ ἀ. διττόν 77,30
 ἀθέατος 73,35
 ἀθετεῖν (βιβλίον) 18, 12 τὴν διαιρέσιν ὡς
 πλεονάζουσαν 18,27
 ἀθετος στιγμή opp. μονάς τεθεῖσα 154,23
 ἀθρόος 136,23 208,28 211,23 305,18. 30.
 34 308,33. 34 309,17 313,12 sqq. ἀθρόως
 245,12 308,28. 29. 32
 αἰδεῖσθαι 252,33
 ἀιδίος 55,30 114,25 210,6,7 318,2 327,35
 336,23 338,24 423,23 ἀιδίως 43,17
 αἰδώς 253,6 255,33
 αἴκα Archytas 382,23 408,8
 αἰκίζεσθαι med. et pass. 71,17
 αἴμα 255,28. 30. 31 256,11
 αἴνιγμα. συμβολικοῖς αἰνῆμασιν 6,30
 αἰνίτεσθαι τι 263,29
 αἴρειν τι 221,32 med. αἱρεῖσθαι, ἐλέσθαι
 τι 64,11 417,2 c. inf. 191,12 αἱρετός
 181,24. 27
 αἱρεσιάργης 4,1
 αἱρεσις philosoph. 3,19. 21. 30 196,8 213,
 19 215,6 267,21 284,32 285,9 286,35
 290,1 306,14 352,2 αἱρέσεις περὶ τίνος
 99,1 100,3 101,1 284,12 τοῦ συστησα-
 μένου τὴν αἱρεσιν 3,31 εἰς τὴν αἱρεσιν
 ἐσυτὸν ἐγγράψαντα τοῦ φιλοσόφου 7,28
 αἰσθάνεσθαι τίνος 405,20 αἰσθητός 40,26
 47,1 66,30 73,26 74,11 81,9 sqq. 131,20
 195,33 205,22 318,2 380,2 al. τὸ θέμον
 αἰσθητὸν 131,19 213,15 273,19. 25 αἰσθα-
 τός Archytas 182,27 sqq.
 αἴσθησις 6,23 61,17 85,1 194,23 sqq. 254,
 11 sqq. 273,16 sqq. 280,11 saepe σω-
 ματικαὶ εἰσιν γνώσεις αἱ αἰσθησις 193,7
 τὰ μὲν ἐνεργεῖται αἰσθητὰ ταῖς ἐνεργεῖται
 αἰσθησισιν κτλ. 194,5 ἐλάχιστον πρὸς
 αἰσθησιν χρόνον 344,25 αἰσθασις, αἰσθά-
 σισις Archytas 182,26 sqq. al.
 αἰσθητήριον 275,35
 αἰσθητικός 22,29 31,31. 32 57,6 107,19
 193,16 194,2 260,13
 αἰσχος 279,29
 αἰσχρός 255,33 275,29 324,21
 αἰσχύνειν pass. 228,31 255,1. 27. 31
 αἰσχύνη 257,35
 αἰτημα in geometria 21,7 420,12
 αἰτία 14,28 16,4 70,24. 26 206,24 267,18
 351,11 al. ἀδύνατόν ἔστιν τι τῆς αἰτίας
 τῆς ἐσυτοῦ παντελῶς ἀπεσπάσθαι 110,10

ἡ πρεσβυτάτη, πρεσβυτέρα αἰτία 362,33
363,31 τὰ τῇ αἰτίᾳ πρότερα 420,34 τὴν
κατ' αἰτίαν συνύπαρξιν 183,5 αἰτία συν-
έγνωσ. τοιενδημένη 95,18 προκατάργυνσα
315,9 320,32 ἡγιῶν τὰς νοερωτέρας περὶ
τῆς ποιώτητος αἰτίας 216,6 αἰτία τινάς
2,23 8.11 207,13 al. ἡ τοῦ παντὸς πρώτη
αἰτία 374,19 τὴν πρωτουργὸν αἰτίαν τῆς
κινήσεως 310,15 αἰτίαν τοῦ χρόνου προσ-
εχῃ 351,9 τὸ κατ' αἰτίαν 376,20 κατ'
αἰτίαν προηγεῖθαι 183,11 (ὧς) ἐν αἰτίας
τάξει vel λόγῳ 109, 23 159, 4 319, 21
ἴαυτας τοῦ εἶναι τοιαύτας τὴν αἰτίαν ἐπι-
φέρουσιν 209, 5 τὴν αἰτίαν ἀποδιδόνται
τινάς 86, 22 τινὲς 267, 26 πρὸς κλήσιν
ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως 341,14
αἰτιᾶσθαι τι causari aliquid 269, 8. 11
accusare 406, 6 τι 53, 4 63, 21 66, 16
128, 5 al. ὡς πλεονάζουσαν τὴν διαίρεσιν,
sim. 62, 31 246, 22 τινάς 159, 32 236, 17
ἢτι 231, 20 388, 4 al. διὰ τὸ 174, 14 αἰτιατά
opp. αἰτία 75, 11 83, 10 205, 29 al.
αἰτιολογία 58, 6
αἰτίος. τὸ δὲ αἴτιον, ἢτι 351, 5 383, 27
αἰτιώτερον coni. πρότερον, πρεσβύτερον,
ἀρχηγικώτερον 108, 28 211, 13 239, 16
τῶν ἀρχηγικῶν αἰτίων 342, 11 πρῶτον
αἴτιον 122, 24 ἀκίνητον 194, 22 312, 12
τῶν πρώτων αἰτίων, ἂ καλοῦσν τινες ἔκτα
211, 3 τὸ μέχρι τῶν ἀντωτάτω ἀνήκον
αἴτιον 364, 2 ποιητικόν, ὑλικόν, εἰδικόν,
τελικόν 322, 2 421, 7. 9. 25 423, 30 τὸ
ποιοῦν τοῦ αἴτιον ὄνόματι διαφέρειν Plat.
327, 10 τὸ ποιοῦν ἀν εἴη τὸ μάλιστα
αἴτιον 327, 16 ἀντιστρέψειν μὴ αἴτιον
ὄντος θατέρου 427, 6 αἰτία opp. αἰτιατά,
ἀποτελούμενα 75, 11 205, 28 217, 34 420,
6sqq. 424, 17. 20 al. αἰτίος τινος 50, 20 69,
25 83, 1 149, 22 315, 16 al. αὐτὸς ἔσυτος
364, 4 αἰτία ἀλλήλων 190, 3 αἰτίος τινί^ς
τινος 2, 6 209, 4 271, 10 al.
αἰτιώδης 428, 28 αἰτιωδεστέρου 200, 3
αἰχμάλωτος 25, 24
αἰών dist. χρόνος 304, 23 343, 18. 25 356, 2.
9. 13 sqq. 357, 11 364, 11 (τὸ ἀεὶ) παρώ-
νυμον τοῦ αἰώνος 348, 12
αἰώνιος opp. ἐν χρόνῳ 304, 24
ἀκαιρία 396, 17
ἀκατάληπτος 11, 6 345, 10 346, 29
ἀκατάλληλος 410, 34 ἀκαταλλήλως 188, 16
ἀκατάπαυστος 327, 34

ἀκατάταυτος 27, 23. 27 53, 8 56, 2 79, 25
ἀκατονόμαστος 243, 10 386, 24. 29
ἀκέφαλος πραγματεία 18, 15
ἀκινητεῖν 436, 4. 11
ἀκινητίζειν 434, 31 436, 4. 11
ἀκίνητος 63, 7 120, 1. 16 135, 27 218, 20
309, 19. 22 al. ἀργητικώτερον τὸ ἀ. τοῦ
κινουμένου 239, 16 τῷ ἀ. αἰτίᾳ 194, 22
τὰ πρῶτα τῶν αἰτίων ἀκίνητά ἔστιν ὡν
κινήσεων αἴτια γίνεται 312, 12 ἀκινήτως
311, 24 354, 22
ἀκλητος 395, 21
ἀκμάζειν 229, 14
ἀκμαῖος in orac. Chald. 337, 18
ἀκοή 12, 26 131, 13 213, 15 255, 20 323, 27.
30 324, 3 ἀκοάν Archytas 395, 35 417, 20
αἱ τῶν πρωτοπείρων ἀκοαὶ 67, 12
ἀκολαστία 278, 25 392, 3. 5 416, 13. 15
ἀκόλαστος. ἀκολάστως Plot. 324, 12
ἀκολουθεῖν 137, 11 414, 1 τινὲς 44, 3 51, 3
60, 16 210, 37 al. τῇ φύσει τῶν πραγμά-
των, τοῖς πράγμασιν ἀλλ' οὐ ταῖς λέξεσιν
43, 20 334, 1 οὐκ ἐτυμολογίᾳ 39, 28 τῇ
Ὕαμβλιγου γραφῇ 34, 30 τοῖς διορισμοῖς
κατὰ πόδας 388, 22 ἀλλήλοις 183, 28
ἀκολούθητησις 419, 22 sqq. 421, 2 423, 9. 13
424, 16 425, 9. 16
ἀκολουθία 166, 3 167, 20 191, 28 228, 16
420, 3 τὴν πρὸς ἔσυτὸν ἀ. 83, 18
ἀκόλουθος 5, 4 184, 16 198, 2 τινὲς 266, 33
409, 9 ἀκολουθητέρα ἡ τάξις 97, 21 ἀκό-
λουθον (ἔστιν, ἦν) c. (acc. c.) inf. 89, 31
301, 21 312, 35 ἀκολούθως 117, 15 157,
33 207, 7 al. τινὲς 152, 1 210, 34
ἀκούειν 12, 32 27, 13 193, 20 al. ἀκουσ-
μέθα 34, 22 185, 25, sed ἀκούει audieit
203, 28 οἱ ἀκούοντες Categoriarum audi-
tores 291, 25 382, 6 ἀκούειν περὶ τινος
170, 18 τινάς 181, 22 182, 4 381, 25 al.
τινός λέγοντος 72, 24 τετραχῶς τὸ λεγό-
μενον 41, 15 πῶς τοῦ πλείστον ἀπέχειν
ἀκούστεον 387, 31 σῶμα ἀκούειν τὸ μα-
θηματικόν 124, 33 δύο σημαντικούν τῆς
μανότητος 269, 3 τὴν οὔσιαν κατὰ τὸ
εἶδος, sim. 34, 17 42, 8 ἐπὶ τινός τι 202, 14
203, 27. 28 τὴν μορφὴν ἐπὶ τῶν φυσικῶν
ἀκούσυσι μόνον 262, 12 ἀκούστη 131, 13
ἀκούσιος. ἀκουσίως 367, 29
ἀκούσιος 324, 7
ἀκούσμα 334, 29
ἄκραντος. ἀκράντως Pindarus 435, 25

- ἀκράτητος (λόγοι) ἀκρατήτιως ἐνύστες 210,10
 ἀκρίβεια 369,12 382,30 406,27 δι' ἀκρί-
 βειας 240,5 300,16 339,18 πρὸς ἀκρί-
 βειαν 67,11
- ἀκριβής 3,5 19,19 196,33 237,17 273,7
 295,11 311,25 al. οἱ ἀκριβέστεροι (δο-
 κοῦντες) 67,17 97,14 οἱ ἀκριβέστεροι
 τῶν ἔξι γηγητῶν 220,25 ἐν τοῖς ἀκριβεστά-
 τοις ἑαυτοῦ συγγράμμασιν 91,20 ἐν ἀκρι-
 βεῖ καὶ ἀκροαματικῷ βιβλίῳ 238,31 ἀκρι-
 βῶς 53,14 84,21 al. ἀκριβέστερον 2,12
 110,25 182,4
- ἀκριβολογεῖσθαι 68,15 189,12 368,16
 περὶ πάντα 170,9 περὶ τίνος 438,32
- ἀκριβολογία 166,30 266,8
- ἀκριβοῦν. δι' ἡκριβωμένης τῆς ἐπιστήμης
 250,27, sed cf. Addenda
- ἀκροαματικός. ἐν ἀκριβεῖ καὶ ἀ. βιβλίῳ
 233,31
- ἀκρόασις 213,25 Φυσική 46,18 47,4 123,
 30 134,2 417,29 427,20 428,3,8 435,21
 cf. Index III
- ἀκροατής 3,27 7,33 20,3 194,10 297,12
 ἄκρος. ἡ ἄκρα ἀρετή, τελείτης 288,14
 289,6 τὸ ἄκρον τῆς ἐπιστήμης 229,36
 τὴν εἰς ἄκρον πεταμένην 264,36 τὰ ἄκρα
 (opp. τὸ μέσον, τὰ μεταξύ) 98,28 177,24
 248,29 280,21 24,33 281,15 282,7 304,
 19 386,24 390,14 410,19 412,2 τῷ μεί-
 λοντι ἄκρῳ, τοῦ ἐλάττονος in syllogismo
 52,8 οὐδὲν τῶν ἄκρως φιλοσοφησάντων
 6,13
- ἀκρότης (τῶν διαθέσεων) 287,30
- ἀκρωτήριον. τὰ ἀ. τοῦ σώματος 68,27
- ἄκυρος. ἀκύρως 151,8 415,7
- ἀκώλυτος 196,2 303,2
- ἀλγεῖν 299,15
- ἀλήθεια 12,27 72,32 219,34 237,7 240,17
 370,8 371,26 κατὰ ἀλήθειαν 70,12 105,6
 273,9 278,29 τῇ ἀ. 217,5 ἔχεται ἀλη-
 θείας 105,4
- ἀληθεύειν 73,1 118,29 119,11 al. ἐπί-
 τίνος 28,25 μερικῶς 10,7 med. 87,31
 100,28
- ἀληθής 8,21 19,7 72,6 81,22 96,12 289,22
 390,22 sqq. 404,2 sqq. al. ἀληθής ἀλη-
 θοῦς λόγος μᾶλλον οὐκ ἔστιν 287,35 οὐ
 γάρ εἶναι τὸ ἀ. καὶ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς
 πράγμασιν ἀλλ ἐν διανοίαις 41,30 κατὰ
 τὸ ἀ. 22,31 ἀλαθέος Archytas 408,11
 ἀληθῶς 96,14 195,13
- ἀληθινός 100,2
- ἀληπτος 407,8
- ἀλις. τούτων μὲν ἡ. 105,21 175,11 241,35
- ἀλλά in apodosi 47,4 52,12 56,9 368,10,11
 393,30 al. ἀλλ ὅν, ἀλλ ὅντι γε, ἀλλ
 ὅμιλος in apodosi 71,4 119,15 140,26
 363,8 δ ἀλλά μήν σύνδεσμος δημια τῷ
 οἰκεῖται τετελεῖ 27,19 39,27 ἀλλά μήν . .
 γέ 106,7 ἀλλά μήν οὐδέ 27,12
- ἀλλαχόθεν 431,30
- ἀλλαχός 12,12 45,28 82,2 134,10,11 142,8
 161,12 390,2
- ἀλληλα 159,29,30 al. οὐδὲ ἄντις εἴποι τὸ
 πρὸς ἀλληλα 159,29 160,23
- ἀλληλουγεῖν. τοῦ ἡγωμένου τε καὶ ἀλλη-
 λουχουμένου 127,18 διατεταμένος τε καὶ
 ἀλληλουγόμενος 127,23
- ἀλληλουγία 13,11 62,2 127,20 136,15
- ἀλλοίος 94,14 166,26 dist. ἀλλο 429,1
 ἀλλοιοτέραν ἀναδέχεται σχέσιν 119,8
- ἀλλοιότης pl. 207,23
- ἀλλοιον (τὴν ψυχὴν, τὴν ψυχικὴν οὐσίαν)
 298,26 377,2 pass. 49,13 234,15,16
 260,28 326,15 428,15 al. τάς αὐτάς
 τροπάς Iambl. 289,19
- ἀλλοίωσις 66,26 120,21 260,25 sqq. 326,
 14,15 429,1 sqq. 431,3 sqq. saepe
- ἀλλοιωτικός 377,3 τινός 366,2 371,9
- ἀλλόκοστος Plato 208,27 211,23
- ἀλλος παρά τι 62,20 121,7 124,3 al. πρώτη
 τῶν ἀλλων 44,17 μόνη τῶν ἀλλων 76,7
 215,33 ἀλλοι εἶναι 63,26 30 sqq. 64,4
 119,19 ἐπ' ἀλλα καὶ ἀλλα φέρεσθαι, sim.
 8,15 51,25 111,31 117,29 al. ἀλλως ἡ
 ὥς 116,29 ἀλλως καὶ ἀλλως 140,15
 ἀλλως μέν .. ἀλλως δὲ 66,24 ἀλλως
 συμβαίνειν, ἐπισυμβαίνειν, ἐπακολουθεῖν,
 παρακολουθεῖν, ἐπιεύνεσθαι 111,16 172,
 31 259,1 265,17 270,36 339,4 προσ-
 θήκη γίνεται ἀλλως 239,6 συνθήκην
 ἀλλως εἶναι τὰ μόρια τῆς λέξεως 105,5
 τὰν ἀλλάν Archytas 391,6
- ἀλλοτε 19,21 94,14 117,34 132,18 340,16.
 20 350,2
- ἀλλότριος 274,9 368,14 369,24 opp.
 οἰκεῖος 334,11 τινός 85,20 88,19 ἀλλο-
 τριώτερα opp. συγγενέστερα 156,13 ἀλλο-
 τριώτατος 368,25 420,23,29 437,4 ἀλλο-
 τρίως 105,5 156,30 232,12 389,25 ἀλλο-
 τριώτερον 85,26
- ἀλόγιστος 235,19

- ἀλογος 57,6 77,20 275,12 sqq. al. τὸ ἀ.
διττόν 77,30 ἀλογον c. inf. 433,30 ἡ
ἐν λόγῳ ἡ ἀλόγως 146,3
ἀλυσιτελής 396,14
ἀλυτος 75,4
ἀλφα τὸ στοιχεῖον 39,13
ἀμα 19,19.20 36,9 123,31 125,11 424,1 sqq.
al. ἀμα τῇ φύσει 189,19 380,1 ἀμα
τινὶ 115,21 395,14 405,8 ἀμα νοούμενον
παρελήνουθεν 352,26 353,18 354,20 ἀμα
.. καὶ 120,30 ἀμα μέν .. ἀμα δέ 3,5
405,14.15
ἀμαθής Archytas 395,34 417,19
ἀμαρτάνειν 217,25 c. partic. 369,12 381,
23 pass. 163,15 184,12
ἀμάρτημα 208,6 306,28
ἀμαρτία 209,22
ἀμέθεκτος 219,5
ἀμέβειν τὴν σχέσιν 119,12 τόπον 428,16
τοῦ ποσοῦ ἀμειβομένου 430,1 431,2
ἀμενηνός. ἀμενηνότεραν αὐτῷ διδόναι τὴν
ὑπόστασιν 356,37
ἀμέρεια 364,20 τοῦ αἰῶνος 357,12 εἰδητική
140,20
ἀμερής 39,12 133,31 137,24 153,23 155,
2.9.14 240,18.20 305,17.30 sqq. 352,
25.32 353,15 sqq. 354,4.10 sqq. 355,7
356,35 423,22 τὰ μὴ ἐν ἀμερεῖ μείναντα
364,18 ἀμερέος(?) Archytas 378,15 ἀμε-
ρῶς 240,20
ἀμέριστος 82,20 122,9 215,12.16 219,1
245,28 281,31 304,15 308,23 317,26
336,32.36 353,23.25 354,17.22 356,
17.21 364,9 ἀμερίστως 26,19 121,22
122,9 205,31 215,14 219,33 328,21
ἀμεσος 390,27 399,12.15.16 414,4 ἡ
ἀμεσος μέθεξις 126,35 ἀμεσα (έναντια)
282,9 283,8 386,8 390,8.9.12 391,3
399,32 400,4.6.21.35 401,3 402,10
413,18 ἀμέσως 98,25 210,13 388,28
389,3 414,2
ἀμετάβλητος 114,31 149,10 311,23 εἰς
ἔξιν 402,15
ἀμετάπτωτος 287,5
ἀμετρία 108,19 262,11
ἀμηγέπη 250,5
ἀμήχανος 117,3 159,10 ἀποριῶν πλῆθος
ἀμήχανον 387,22
ἀμιγής 375,5 ἀμιγῶς 239,11
ἀμικτος 241,29 303,19 304,20 310,30 312,5
314,4 413,9 πρός τι 282,4 310,22 327,25
ἀμοιρεῖν τινος Iambl. 117,17 375,16
ἀμοιρος αὐτῶν τῆς μετουσίας Iambl. 374,16
ἀμορφία 266,19
ἀμορφος. τὸ ἄ. τοῦ ὑποκειμένου ἀδιαφόρου
99,11 ἀμόρφου τε καὶ εἴδους 308,7 opp.
εῦμορφος 261,32
ἀμ.πελος λευκή 53,12
ἀμύγδαλον 238,17
ἀμυδρός 353,13 356,31 opp. ἐναργής 341,29
ἀμυδρὸν ἵγνος 14,23 ἀμυδρὸν ἀντίθηψιν
330,18
ἀμυδροῦν. φθίνει τε καὶ ἀμυδροῦται 323,8
ἀμύδρωσις 150,23
ἀμύνειν med. τινά 167,22
ἀμυντήριος 367,17.30 373,37 438,14
ἀμφιβάλλειν εἰ 62,17
ἀμφιβολία 21,25 92,29 139,34 189,28
237,8
ἀμφιβόλος 133,7 250,24 340,15 ἀμφιβόλως
93,18 174,19 192,13
ἀμφιενύναι. ἡμφιέσθαι, sim. 11,19 402,16
437,22 ἡμφιάσθαι 372,19
ἀμφίεσις 401,21
ἀμφιμάχεσθαι Homerus 337,5
ἀμφισβητεῖν 248,9 τινὶ 213,22 πρός τι
62,24 204,2 μὴ δέοι 431,10 ἀμφεβή-
τησαν 62,24 pass. 106,17 140,31 158,
14,17 401,26 ἀμφισβητεῖται οὗτος μῆποτε
142,25 ἀμφισβητεῖται περὶ τῶν παθῶν,
εἴτε .. εἴτε 276,4
ἀμφισβητήσιμος εἴτε .. εἴτε 265,2 ἀμφισ-
βητήσιμον ἦν, μῆποτε 410,31
ἀμφισβήτησις περὶ τίνος 110,20 ἔχειν
ἀμφισβήτησιν 198,5 290,23 λόειν τὰς
(ἀπὸ τῶν γενῶν) ἀ. 116,22 401,4
ἀμφορεύς 46,7 338,1 sqq. 372,6
ἀμφότερος plur. 33,16 63,27 98,27 al. κατ'
ἀμφότερα 172,7 ἀμφοτέρως 42,21
ἀμφοτέρωθεν 117,23
ἀμφω 6,11 12,15 22,29 al.
ἀμωσγέπως 389,1
ἄν privativum 396,8
ἄν. ως, δπως, δπου, δς ἄν c. opt. 3,5 28,24
205,2 383,13 ἔως ἀν .. ἐστὲν 269,17
κατὰ πάθος δποιονοῦν ἄν 436,21 τὴν
κυρίας ἄν καλουμένην φθοράν 14,18
οῦτως ώς μὴ ἀν δύνασθαι Porph. 284,33
ἄν δείκνυστεν 360,26(?) μὴ ἔχειν ἄν Plato
366,12(?) ὥσπερ ἀν εἰ τις λέγοι 324,23
ώς ἄν 109,15 c. part. 224,30 304,23.34
339,35 361,9 425,7 ώς ἀν δὴ μετέχοντα

- 332,12 ὡς ἄν c. gen. abs. 225,20 388,18
 τίνα ἄν ἔχοι κανὸν πιθανὴν αἰτίαν 16,3,4
 (cf. adnot.) κανὸν οἱ τῆς οὐσίας δὲ δηλω-
 τικοὶ λόγοι ἐναντία ἔσται 390,5 εἰπερ ἄρα
 τὰ ἐναντία κανὸν ἐν τοῖς ἀτόμοις γένηται
 414,13 ἀγαπητὸν ὅτῳ κανὸν εἰς γῆρας ἐπι-
 στήμη παραγένηται 193,24 ἄν deest modo
 irreali 5,25 21,10 92,7 411,5,6 poten-
 tiali 24,13(?) 50,11 437,9 Iambl. 137,10
 438,6
- ἄν. οὐδὲ ἄν γένηται 232,5 ἄν τε . . . ἄν τε . . .
 ἄν τε 307,22 κανὸν c. coniunctivo 71,21
 85,9 89,18 102,8,10 123,14 134,15
 139,7 143,12 147,13,15 170,20 171,25
 172,17 255,10 κανὸν τε . . . ἥ κανὸν τε 229,16
 κανὸν c. opt. 98,4 132,34 144,24 186,9
 229,35 267,2 269,5 304,22 354,19 357,20
 388,13 397,22 κανὸν c. indic. 33,31 49,19
 66,11 71,3,26 (?) 78,13 84,26 85,18
 107,10 115,7 123,9 170,12 191,17 205,
 12,18 214,4 215,23,29 218,30 244,6
 252,24 292,3 298,32 310,1 315,4 325,
 15(?) 332,17 370,8,27 393,30 397,4
 415,12 437,26 κανὸν ἥ ὅλη ἡρῷ συνεγῶς
 καὶ τοῦτο δοῦλη τις καὶ τὰ σώματα ἐπ’
 ἀπειρον ἔχει, προσθήκας 140,25 κανὸν
 c. part. 57,30(?) κανὸν om. verbo subst.
 58,17 127,33 133,1 160,35 161,2 307,34
 341,11 κανὸν μὴ ἄμα ὄντων τῶν ἀτόμων
 55,33 τὰ πᾶσιν ὑπάρχοντα κανὸν μὴ μόνοις
 182,3 κανὸν μὴ οὐτως, ἀλλὰ ὄμως 329,15
 καὶ ἀλλους τρόπους κανὸν μὴ εἰδοποιούς
 ἀλλὰ χωρίζοντάς γε 386,15 τις κανὸν μὴ
 ἐναντίως ἀλλὰ ἀντιθέσεως πάντως διαφορά
 380,28
- ἀνά. τὸν ἀνά γειτρα διάλογον 7,19 ἀνά μέρος
 113,24 114,15 121,10 al. ἀνά μέσον
 386,18 390,21,25
- ἀναβαίνειν ἀπὸ τῆς αἰσθητῆς (οὐσίας) εἰς
 τὴν διανοητήν 74,11
- ἀναβάλλειν med. τι 194,7 ἐπὶ πολὺ τὸν
 λόγον 20,1
- ἀναβασις 22,32
- ἀναβλέπειν 401,8
- ἀναβοᾶν 6,10
- ἀνάγειν τὴν γνῶσιν ἐπὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν 6,18
 τὰς παθητικὰς ποιότητας πρὸς τὰς αἰσθή-
 σεις 273,22 μέχρι τῶν ἄνευ συμπλοκῆς
 ἔκαστα 293,34 τὰς λεκτικὰς διαφοράς εἰς
 ὅνομα ἥ ῥῆμα 359,8 ἀνήγαγεν ταῦτα εἰς
 τὴν συγήθειαν 264,27 εἰς εἶδος, γένος, sim.
- 11,7 131,8 269,24 al. ὑπὸ κατηγορίαν
 158,25 pass. εἰς κατηγορίαν 52,21,23
 66,20 130,14 al. ὑπὸ τι (μέρος, γένος,
 κατηγορίαν) 8,13,30 21,9,10 133,2 139,35
 338,34 al. τῶν καὶ ἔκαστα ποσῶν ἐπὶ
 τὸ γενικώτατον ποσὸν ἀναγομένων 11,13
 ἀναγινώσκειν 37,7 225,3,4 299,11
 ἀναγκάζειν c. inf. 406,32 c. acc. c. inf. 77,
 13,17 pass. τινί 85,6 c. inf. 6,26 17,32
 20,2 al.
- ἀναγκαία Archytas 407,28 408,6
- ἀναγκαῖος 29,11 30,7 τῶν ἀναγκαιοτάτων
 τῷ λόγῳ 93,19 ἀναγκαῖον (ἥν) c. (acc. c.)
 inf. 137,27 268,25 308,18 ἀναγκαῖος
 8,19 16,6,13 al.
- ἀναγκαστικός. τὸ ἀ. αὐτοῦ ταῖς ἀποδεξεσιν
 ὑπάρχει 6,25
- ἀνάγκη c. acc. c. inf. 98,22 108,28 112,26
 408,27 al. ἥ τῆς γενέσεως ἀνάγκη 331,15
 τις ἀνάγκη τῆς διαιρέσεως 161,31 οὐδε-
 μίναν ἔχει ἀνάγκην ἥ συνύπαρξις 194,18
 ἥξει ἀνάγκης 96,16 157,16 al.
- ἀνάγνωσις. ταῖς τῆς ἀ. (τοῦ προκειμένου
 βιβλίου) 8,11 15,25
- ἀναγράψειν τι 18,20 92,30 160,11 314,15
 409,8 πρὸς τὸ σαφέστερον 271,8 pass.
 152,34
- ἀναγωγὴ εἰς (πρὸς) γένος; 66,15 75,21 134,4
 272,25
- ἀναδέχεσθαι πάθη 11,35 σχέσιν 119,8
- ἀναδιδάσκειν τι 243,31 περὶ τινος 380,5
 τι σημαίνει ἔκαστη λέξις 12,4
- ἀναδρομὴ ἐπὶ τὴν μίαν τῶν πάντων ἀρχήν 6,9
- ἀναζητεῖν τι 214,14 249,20
- ἀναζυμίασις ὑγροῦ 316,8
- ἀναιρεῖν 394,32 ἀναιρεῖν, ἀνελεῖν τι 47,13
 62,2 69,19 169,4sqq. al. ἑαυτό 110,23
 ἀλλήλας 282,18 οὐ πᾶσαν ἀντίθεσιν ἀνείλεν
 ἀπὸ τοῦ ποσοῦ 144,23 ἐναντιότητα ἀπὸ
 τοῦ ποσοῦ ἀνελών 153,8 pass. 82,31 sqq.
 122,1sqq. 126,10sqq. 204,22sqq. al.
- ἀναιρετις 73,8 191,28 322,29 380,21 395,
 11,19
- ἀναιρετικός 383,4 τινός 260,10 ἀναιρετικὰ
 ἀλλήλων 144,3 380,18 383,3 384,20 397,
 18,19 398,33 403,30
- ἀναισθητος 107,19
- ἀναιτίος 217,7 315,26 325,15
- ἀνακαθαίρειν med. τὰ ἴδια 75,31
- ἀνακεῖσθαι 68,9 165,5,9,18,25 297,15
 335,8 336,5 338,26,30 339,2,25

- ἀνακινεῖν πραγματείας 10,25 τὴν ἡμετέραν
ἔννοιαν 159,12 λόγων ἐσμόν 186,24 δια-
φόρους ἔννοιας 286,20
ἀνακλᾶσθαι. ἀνακεκλασθαι ἀπὸ κατηγορήματος
209,27
ἀνακλίνειν 333,14 pass. 333,15
ἀνακλισίσις 165,1.5.20.24 168,17
ἰναλσυρζάνειν (ὑπαδῆματα) 373,1 τὸ τῶν
λευκοῦ εἶδος 255,4 (τέχνας), ἐπιστήμην
225,34 229,33 (τὴν ὑγείαν) 238,23
240,10 ἀπερ ὑπεριθέμεια 41,2
ἀνάληψις 214,32 λόγου 394,24 αἱ τῶν
τεγχῶν ἀ. 231,7 *recreatio (a morbo)* 230,5
ἀναλίσκειν 317,5 pass. 316,36 317,4
ἀναλλοίωτος 429,19
ἀναλογεῖν τινὶ 129,17 349,2
ἀναλογία 32,3 74,3 89,4 al. πρὸς τι 250,8
κατὰ (τὴν ἀὐτὴν, ἐτέραν, τινὰ) ἀναλογίαν
74,25 75,10 137,11 250,15 329,16 al.
ἢ κατὰ ἀ. (τρόπος τῶν ὅμων/μαν) 31,33
ἢ κατὰ ἀ. μετάβασις 74,22 τὴν κατὰ ἀ.
ταύτητα 74,27
ἀναλογιστικός 39,20
ἀνάλογον (ἀνὰ λόγον) 93,26 250,3 253,13
343,25 τινὶ 154,20 272,27
ἀναλύειν τι 293,34 pass. εἰς τι 43,12
293,3
ἀνάλυσις 15,6 154,29,30
ἀναλυτικός. τῆς ἀ. θεωρίας 15,33 cf. Ind. IV
ἀνάλωσις τῆς ὥλης 331,3
ἀναμιμνήσκειν τινὰ ὡς 104,28 ἀναμιμνή-
σκεῖσθαι τι 305,16 τινός 205,7 ὅτι 246,19
ἀνάμυνησις 12,26
ἀναμφίβολος. ἀναμφίβολος 190,7
ἀναμφίλεκτος 190,22
ἀναμφιστήτητος 239,33 ἀναμφιστήτητος
Aristoteles 284,28
ἀνάνετος 237,31 287,16
ἀνάπαλιν 6,29 14,5 22,24 al. τινὶ 237,26
τὸ ἀ. 39,6 401,34
ἀναπέμπειν πρὸς νοῦν τὰς ψυχὰς 13,8 εἰς
τὰ πρότερον τὸν ἀκροτάνη 297,12 pass.
εἰς τι 26,14 ἐπὶ τι 65,12
ἀναπιμπλάναι pass. τινός 12,25 74,13
289,33 304,21 311,5 339,15
ἀνάπλασμα pl. 191,14
ἀναπλάστειν στηματούμενον Iambl. 232,30
ἀναπληροῦν τὸ παραδειπόμενον 318,12 τὰ
έλλειποντα 318,17
ἀναπλήρωσις 164,23
ἀναπλοῦν τι ορρ. συμπένσειν, συνάγειν 28,
- 15 270,5 τὸ σπέρμα ἀναπλοῖ τοῖς οἰκείους
λόγους 306,23
ἀνάπλωσις τῆς τριγός 320,35
ἀναπόδηλητος 402,20. 22
ἀναπόδεικτος. κατηγήσεις ἀναπόδεικτοι 5,24
ἀναποδίζειν ορρ. προποδίζειν Iambl. 117,21
ἀναρίθμητος γρόνος Sophocles 123,15
ἀνάριστος 395,11.13 402,28
ἀναρμοστεῖν πρός τι 196,9
ἀναρχος πραγματεία 18,14 κίνησις 128,31
ἀνασκευὴ τοῦ λόγου 190,33
ἀναστρέψειν τὴν φύσιν τῶν ὄντων 239,31
ἀνασψίειν τὴν τῆς φύσεως τελείστητα 318,14
ἀνάτασις πρὸς τὸ τέλειον εἶδος 251,3
ἀνατέλλειν. ἥλιος ἀνατέλλειν μελλοντος
309,3
ἀνατολὴ 308,30.31 345,3
ἀνατολικός 421,15
ἀνατομή 8,27
ἀνατομικός. τὴν ἀ. παρὰ τοῖς ιατροῖς
θεωρίαν 8,26
ἀνατρέπειν. τὸ ἀξιωμα ἀνατραπήσεται
Iambl. 289,21
ἀνατρέχειν ἐπὶ τι 255,29 τὸν εἰς ἐκείνην
(τὴν εὐδαιμονίαν) ἀναδραμόντα 6,14
*ἀναύχενος (Emped.) 337,2
ἀναφαντίνειν. Ἐμπεδοκλεῖ ἀπὸ τῆς . . τῶν
στοιχείων κράσεις τὰς ποιεῖηταις ἀναφα-
νοντι 158,30 ἀναφαίνεισθαι 200,4 204,17
ἀναπέργην 272,23 ἐκ τῆς διαιρέσεως
23,3 ἐκ τοῦ λόγου 204,30 (ἢ ὥλη) ἄποστος
ἀναφαίνεται 206,25
ἀναφέρειν 339,1 τὸ συμβεβηκός πρὸς τὸ
ὑποκείμενον 63,33 τὰς αἰτιθητὰς (οὐσίας)
πρὸς ἐκείνας (τὰς νοητὰς) 121,31 ἐπὶ τὰ
πρὸ τούτων τὸν λόγον 86,7 ἐπὶ τὸν λόγον
τὴν αἰτίαν 291,9 ἐπ' ἄλλην καὶ ἄλλην
κατηγορίαν τὸ αὐτό 293,33 pass. πρὸς τι
4,20 32,9 144,5. 20. 21 al. εἰς τι 60,16
168,22 359,18 al. εἰς ιδίαν κατηγορίαν
360,29 τὰ κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
διαιρέσιν ἀναφερόμενα 424,26
ἀναφής. πολλὰ ἀναφῶς ὅρῃ 302,33
ἀναφορά ορρ. κατάδυσις, καταφορά Iambl.
117,6. 19 εἰς τι 162,32 168,21 427,4
(ώς) ἐπὶ τι 53,13 161,24 sqq. 247,6 266,
20 389,27 al. πρὸς τι 134,27 143,16
287,28 al. κατ' ἀναφορὰν τὴν ὅπε Εἴη
190,17 τῇ κατ' ἐπιτίθα ἀναφορῇ 40,10
ἀναφύειν. τὰς ἀναφυομένας ἐκ τῶν εἰρη-
μένων ἀπορίας 291,21

- ἀναγώρησις 333,35
 ἀνδραποδίζειν med. et pass. 25,12. 23. 27
 26,1
 ἀνδράποδον 366,6
 ἀνδρεῖα 392,4.5 396,11 409,28 410,5.6
 416,14
 ἀνδρεῖος homonymum 24,15. 16
 ἀνδριαντοποιός 314,19. 20. 26
 ἀνδριάς 31,32 35,5 46,13 210,11 245,14.15
 246,12 305,3.7 307,14. 15. 23 314,19
 326,5.12 336,19 339,21 423,30
 ἀνεγέρτειν τι 60,32 362,25 τινὰ ἐπὶ τι
 374,21 pass. 312,33 314,22 362,26
 ἀνεύδεος 46,25 304,9
 ἀνέλεγκτος. τοῖς ἀ. τῆς ἐπιστήμης ὅροις 8,3
 ἀνελευθερία Archytas 391,20 411,33
 ἀνέλιξις pl. 60,23
 ἀνελλιπής διαιρεσίς 40,24 68,14 διῃρηνται
 ἀνελλιπῶς 108,33
 ἀνερος 14;8, 16
 ἀνενέργητος 219,13
 ἀνεξέταστος 2,24 330,3 411,5 ἀνεξετάστως
 193,20 201,4 306,10
 ἀνεπαισθητός τινος 192,11 ἀνεπαισθήτως
 309,3
 ἀνεπίδεκτος τοῦ μᾶλλον 238,1
 *ἀνεπίκλιτος 201,31
 ἀνεπίτατος 237,30 238,1 287,16 290,2
 ἀνεπιτήδειος. ἀνεπιτηδείως πρός τι 175,7
 ἀνεπιτηδειότης 290,19
 ἀνερμήνευτος 19,15
 ἀνέργειας οὐκέτι τῶν ὑπὲρ ταύτας (οὐσίαν)
 μηδὲ ἀνελθών 74,7
 ἀνεστις opp. ἐπίτασις 98,14 176,29 178,5.
 11. 15 179,13 229,35 232,10 284,7. 12.
 21. 34 285,7 286,17. 29. 37 287,11. 18
 288,9 289,18 290,3. 18 opp. ἐπίδοσις
 284,4
 ἀνέστιος 396,9
 ἀνευ τινός 5,13. 14 34,27 76,21 saepe ἀν
 οὐκ ἀνευ 259,34 i. q. πλὴν 94,19
 ἀνευρίσκειν τι 43,19 155,28 221,19 233,7
 280,9 ὥπως 22,8
 ἀνέχειν τι 150,11 338,17 362,23 ἔαυτόν
 251,14. 15. 19 336,35 med. τινός 305,26.
 29 426,10 c. acc. c. inf. Syrian. 199,18
 pass. ὑπό τινος 150,6 335,18 336,28
 362,25
 ἀνήκειν μέχρι τῶν ἀνωτάτω 364,2
 ἀνήρ 3,6. 11. 16 11,31 15,36 16,1.4 133,11
 368,25. 27 372,14. 437,3 al.
- ἀνθιστάναι med. πρός τι 110,23
 ἀνθρώπειος 345,31 402,21
 ἀνθρώπινος 331,21 413,26
 ἀνθρωποποιεῖν 333,6 pass. 333,7
 ἀνθρωπος 6,13 233,1 244,2.3 330,16 419,
 2 al. definitur 22,16 sqq. al. veriloquium
 (κατὰ τὸ ἀναλογιστικόν, cf. Plat. Crat.
 p. 399 C) 39,19 οὐδὲ ὁ ἄ. εἰς ἀργῆς ἔχει
 τὴν ὄψιν 405,17 δεηθέντες οἱ ἄ. σημαίνειν
 ἀλλήλοις τὰ πράγματα 15,8 τέλος τὸ ἐπι-
 βάλλον ἀνθρώπωφ ἡ τελεωτάτη εὐδαιμονία
 6,12
 ἀνθρωπότης 74,1 214,6.7 216,19 218,30
 270,17. 29
 ἀνιᾶν. ἡ ἀφῇ ἀνιᾶται 413,4
 ἀνίατος 230,22
 ἀνιέναι ἀπό τινος εἰς τι 277,5
 ἀνιέναι pass. opp. ἐπιτείνεσθαι 176,31 179,8
 231,6.7 235,5 237,30.32 285,1
 ἀνισάκις 153,22
 ἀνισος 88,19 122,35 142,13 151,14 sqq.
 177,5 435,6 (μᾶλλον) ἀνισαίτερον 176,
 25 sqq. ἀνίσως 152,19
 ἀνιστρῆται 272,16 280,29.31
 ἀνιγνεύειν τι 7,32 pass. 175,3
 ἀνιόδος ἐκ τῶν ὑπὸ γῆν εἰς τὰ ὑπὲρ γῆν
 117,6
 ἀνοικειος 186,19 275,8 ἀνοικείως 186,
 15. 17 τῷ εἶδει 323,9
 ἀνομοειδής 112,1 cf. adnot.
 ἀνομοιογενής 144,34
 ἀνομοιομερής 61,26. 27
 ἀνόμοιος 37,9 61,26 291,4 sqq. al. τὴν ἀ.
 δροιστήτη 122,22 ἀνομοίως ὡμοιώσθαι
 122,24 cf. δροιος
 ἀνομοιότης 155,27 291,2.13 308,16 393,24
 ἀνομοιογία 316,21
 ἀνοπλος 373,2 402,17 cf. ασπλος
 ἀντακολουθεῖν 184,19 421,5 τινί 181,34
 ἀλλήλοις 167,27 182,1
 ἀντακολούθησις 181,3
 ἀντακολουθία 181,1.30
 ἀνταλλαγή. οἱ ἀνταλλαγὴν αἰτιώμενοι καὶ
 λέγοντες ἄλλα ἀντί ἄλλων παρειληφθαι
 66,16
 ἀντεισάγειν ἄλληλα 385,9 κακίας οὐκ
 ἀντεισαγομένης 402,24
 ἀντέχειν med. τῆς γῆς 238,14 τοῦ εἶδους
 251,27
 ἀντί τινος 30,11 66,17 70,19 al.
 ἀντίγραφον 29,30 34,24

- ἀντιδιατρείν 281,16.18 τὸ 244,24 τινὶ τι
165,34 ὡς ὑπὸ γένος αὐτὰ τὸ ποσὸν ἀντι-
διαιρεῖ 127,11 pass. 168,31 221,9 278,3
τινὶ 78,21 174,14 425,2 ἀλλήλοις 424,25
πρὸς τι 55,20 110,28.30 258,30 278,1
300,1 307,1 311,21 313,14
- ἀντιδιατρεσίς 83,24 285,4 424,32
- ἀντιδιαστέλλειν ὡς πρὸς τι 26,5 τινὶ τι
136,25 pass. (ὡς) πρὸς τι 26,7.10 τινὶ¹
330,34
- ἀντιδιαστολὴ τινος 4,20 307,9.13 πρὸς τι
26,5 400,31
- ἀντιδιατάττειν. τοιαῦτα πρὸς τὸν Ηλιωτὸν
ἀντιδιατάξμενος 314,10
- ἀντιθεσίς 77,26 106,15 335,35 382,2.18.
20.29 394,7 sqq. saepe κατὰ ἐναντίωσιν
106,14 κατὰ τὸ πρὸς τι 106,14 382,18
κατὰ ἀντίφασιν 404,2 συνυπάρχουσα, συ-
υπαρκτική, μαχητική καὶ ἀσύναντος 384,
21 sqq.
- ἀντικατηγορεῖν pass. 181,4 184,3 τινός
179,30 ἀλλήλων 382,29 πρὸς τι 180,4
- ἀντικείσθαι 77,22 107,17 al. τινὶ 9,28
14,19.20 268,33 sqq. al. ἀν εἴη τούτῳ
ἀντικείμενον 268,35 269,1 πρὸς τι 64,5
τὰ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενα (406,5 περὶ²
τῶν ἀντικειμένων 19,5.25 300,32 301,3
379,32 380,16 sqq.)
- ἀντικρυς 67,3
- ἀντιλαμβάνειν med. 10,9 30,28 254,18
τινός 10,6 92,18 254,12 255,8 307,2
374,8.18
- ἀντιλέγειν 108,22 186,21 299,1 al. τινὶ³
18,26 65,24 al. πρὸς τι 8,4 62,30 67,
23 al. ὡς 314,29 390,15 οὐκ ἀν ἀντεί-
πομεν c. acc. c. inf. 310,20 pass. ἀντεί-
ρησθαι (ὡς) πρὸς τι vel τινὰ 167,36 303,
31 al. οἱ οὐσιώδεις (ὅροι) ἀντιλέγονται
ὑπὸ τῶν ἔτεροδόξων 213,19
- ἀντιληπτικός τινος 254,11
- ἀντίληψις τοῦ οἰκείου εἰδούσας 251,31 per-
cepsio 7,4 312,34 323,31 324,4 330,9.18
contradictio 177,15.16 258,32 281,4
- ἀντιλογία 9,3 62,30 63,2 πρὸς τι vel τινάς
16,18 67,24 108,26 381,23
- ἀντιμεσουράνημα lambl. 117,14
- ἀντιμετάστασις μερῶν 428,23
- ἀντιπαράστασις 118,11
- ἀντιπαρατείνειν γρόνω τὴν κίνησιν 304,22
- ἀντιπλεονεκτεῖν ἀλλῆλα 335,1
- *ἀντιπλεογέκτησις 341,2
- ἀντίρρησις 301,10 pl. 186,25
- ἀντίρροπος 88,20
- ἀντίστασις 109,18
- ἀντιστρέφειν trans. 17,17 99,21 intrans.
201,26.27 292,18 427,5 437,4 σχέσις
ἀντιστρέφουσα (καὶ ἔξισάζουσα) 357,33
359,26 360,8 ἀντιστρέψειν κατὰ τὴν τοῦ
εἰναι ἀκολούθησα 419,21 sqq. 421,2.27
423,8.12 424,16 πρὸς ἀντιστρέψοντα
λέρεσθαι 68,3 179,25 sqq. 258,25 398,30
ἀντιστρέψειν πρὸς τι 29,1 55,29 199,14
πρὸς ἀλληλα 383,3 πρὸς δοτικήν 180,7
τῇ αὐτῇ πτώσει 181,8 τὰ πολυώνυμα
τοῖς ὅμωνυμοις ἀντιστρέψει 39,5 pass.
180,20.21 ἡ λοιπὴ (πρότασις) τὴν κύτην
ἀντιστροφὴν ἀντιστρέψεται 180,26 ἀντ-
εστραμμένη, ἐτὰν τῶν συζυγῶν ἡ ἀκολουθία
166,3
- ἀντιστροφὴ 113,28 180,3 sqq. 181,19 182,
19 183,9 188,12 189,15 424,18 συλλο-
γισμοῦ 180,19 ἀντιστροφάν Archytas 181,
13 182,22
- ἀντιστροφός 182,24.26 359,19
- ἀντιτάττειν τινὶ τι 63,5 268,30 εἰς πόλεμον
331,17 pass. 313,24 τινὶ 313,18.21 331,
17 πρὸς τι 313,23
- ἀντιτιθέναι 281,18.21 τὸ 145,30 389,28
τινὶ τι 50,24 64,14 al. τὸ πρὸς τι 64,12
τὸ πρὸς ἔχυτόν 325,24 med. τὸ 413,2
pass. 232,18 305,9 al. ἀντιθετος 252,3
385,3 432,29 τινὶ 260,11 395,30 424,7
πρὸς τι 225,12 ἀντιθέτους ἀλλήλαις 116,
37 τὸ ἀντιθέτον ἀντοῦ lambl. 117,14
ἀντιθέτως 141,2 332,14 380,26
- ἀντίτυπος 251,15 272,10 319,3
- ἀγγίφασις 34,7.10 404,30 405,4 407,6.8
κατὰ ἀντίφασιν 50,21 τοῖς κατὰ ἀ. 406,
13 τῆς κατὰ ἀ. ἀντιθέσεως 404,2 τῶν
κατὰ ἀ. ἀντικειμένων 406,7
- ἀντιφάσκειν αὐτὸν πρὸς ἔχυτόν 19,21 τὰ
ἀντιφάσκοντα 44,21
- ἀντιφατικός. τὰ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενα
406,4
- ἀντρον 318,15
- ἀνυπαίτιος 388,20
- ἀνύπαρκτος 270,25 381,8 (cf. Addenda)
414,27
- ἀνυπαρξία 380,21.31 cf. Addenda
- ἀνυπόδετεῖν 65,10
- ἀνυπόδετος 395,11.13
- ἀνυπόδητος 378,2

- ἀνυπόστατος 169,3. 14. 15 170,15 173,27
216,11 223,4 352,25 353,17. 19. 24 354,
1 sqq.
- ἀνύτειν τι πλέον 5,28
- ἄνω 50,18 117,1 142,26 sqq. 148,1sqq. 321,
34 al. τὸ ἄνω διττόν 358,20 ἄνω in
libro 388,20 τὸ ἀνωτέρω, ἀνωτάτω (εἰδος,
γένος) 10,15 17,25 43,8 57,1. 8. 9 105,29
204,18 252,24 saepe τοῦ ἀνωτάτου(?)
γένους 56,31 τὴν ἀνωτάτω οὐσίαν 11,8
ἢ ἀνωτάτῳ λέξις τοῦ ποσοῦ, κατὰ τοῦ ἀνω-
τάτου πράγματος ἀγορευομένη 11,14 κατὰ
τοὺς ἀνωτάτω τρόπους 31,23 ἀνώτερον
167,9 μᾶλλον ἄνω 358,33 ἄνω de in-
telligibili 128,35 191,10
- ἀνωθεν κατὰ διαδοχήν παρέλαβεν τὴν μέθοδον
Iamb. 192,19 κάτεισν ἢ τῆς δυνάμεως
αἰτίᾳ 227,20 ἀπὸ τῶν καθαρῶν νοήσεων,
πρώτων λόγων 318,5 352,4
- ἀνωμαλία 396,20 τῆς συνηθείας 102,23
160,25 τῆς γρήσεως 264,22 τῆς κατὰ
τὴν κίνησιν ἀ. 234,12
- ἀνώνυμος 264,14 278,22 386,27 408,25
- ἀξία 89,18. 21 322,3 423,6. 10. 17 425,33
κατ' ἀξίαν 232,35
- ἀξιόλογος 224,3 242,14. 17
- ἀξιος ἐξηγητής 7,23 τινός 3,13 4,18 95,
34 al. c. inf. pass. 342,28 ἀξιον ζητεῖν,
σκοπεῖν, ἐπιστῆσαι, sim. 15,26 28,8 99,
4 al. ἀξιως 376,15
- ἀξιον 58,14 τὸ 62,7 137,33 c. (acc. e.)
inf. 6,14 7,11 41,15 209,23 214,22 al.
ἢ λόγος ἀξιοι 160,16 τὴν ἀπορίαν τὴν
ἀξιονσαν 302,17 τὶ τινος 345,1 382,10
pass. τινός 215,34 256,33 295,5
- ἀξιωμα geometricum 21,7 420,11 τὰ ἡ.
τὰ περὶ κινήσεως 303,12 κοινὸν ἀ. 289,
21 345,35 346,20 ἀ. def. ὃ ἔστιν ἀληθὲς
ἢ ψεῦδος (Stoice) 406,21. 22 (ἀπλᾶ, συν-
ημμένα, διεζευγμένα) 425,20
- ἄξων 428,20
- ἄστικος 396,9
- ἄσπιλος 402,28 cf. ἄσνοπλος
- ἄσφ 38,26
- ἀδρατος 115,27
- ἀδριστία 74,13 79,22 239,17 289,33 ἢ τοῦ
νει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον ἀ. 90,5
150,31 177,14 232,11
- ἀδριστος 7,7 64,12 94,33 104,27 260,3
290,15 al. coni. κοινός 28,4 coni. ἀπειρος
133,32 246,11 al. coni. ἀτελής 219,27
- ἀδριστον ποσόν 133,27 144,9. 27 sqq. al.
ποτέ 162,6 ἀδριστα κατηγορήματα 141,4
(τὰ ἄρθρα) ἀδριστα καλεῖται παρά τινων
65,2. 9 ἀδριστως 65,1 129,11 133,19
146,26 al.
- ἀπαγγέλλειν τι 7,18 102,23 173,10
- ἀπαγής 230,30 238,24 239,19
- ἀπαγγή εἰς ἀδύνατον 143,34
- ἀπάρδειν τινός Iamb. 375,24 adnot.
- ἀπαθής 119,32 289,21 311,22 431,25
- ἀπαιτεῖν τι 67,11 103,3 171,32 331,15
τινά τι 232,25 τὶ παρά τινος 119,28
c. (acc. e.) inf. 129,24 310,10
- ἀπαλλαγή τινος 403,1
- ἀπαλλάττειν pass. perf. 266,20 τινός 172,2
265,1 267,35 306,16 328,18 πενίας ἀπα-
λλαγεις 403,11
- ἀπαλός 251,16
- ἀπαντάν 395,21 πρός τι 78,10 131,10
- ἀπαξ 132,17 153,27. 28 217,6 337,1
- ἀπαραχολούθητος 330,27
- ἀπαράλειπτος 50,21 68,16
- ἀπαράλλακτος 79,21 288,23 ἀπαραλλάκτως
38,4
- ἀπαρέμφατος. τὰ ἀπαρέμφατα οἷον τὸ
καθησθαι 335,8
- ἀπαριθμεῖν med. 31,23 73,16 137,30 160,
29 420,9 al. pass. 44,17 156,14 al.
- ἀπαρίθμησις 9,16 342,20 opp. διαιρεσις,
μερισμός 62,7. 11 67,22 69,5 161,32
- ἀπαρτάν pass. τινός 12,14
- ἀπαρτίζειν intr. 212,24. 25 trans. τὶ 361,3
μετ' ἄλλου ἐν τι 78,27 pass. 96,6 τισίν
287,15. 16 ἀπηρτισμένως 212,22. 24
- ἀπας 123,14 150,1 154,10. 30 158,4 199,10
302,33 354,32 ἐφ' ἀπαντα 25,19 (ἐπι
πάντα 25,17)
- ἀπατάν 14,24 τινά 190,32
- ἀπάτη 209,20
- ἀπανυστος. ἀπανύτως 90,6
- ἀπεικάζειν τινί τι 355,16 pass. πρός τι
356,3. 4
- ἀπεικέναι. οὐδὲν ἀπεικός c. acc. e. inf.
159,1
- ἀπεῖναι 195,5
- ἀπειράκις 205,7
- ἀπειρία 74,12 108,19 145,18 150,19 284,17
- ἀπεμφαίνειν. δέξει τῶν ἀπεμφαίνον 406,3
137,12 τοῦτο ἔστιν ἀπεμφαίνων 286,23
- ἀπέραντος 286,23
- ἀπεργάζεσθαι 328,1 τὶ 117,11. 25 135,19

- 146,5 219,26 229,18 267,23 306,22 325,
23 γείρον τι 226,17 τοὺς σύγχους μεμε-
τρημένους 273,4 (ἡ ἀρμονία τὰ ὄντα)
σχέτιν ἔχειν ἀπειργάτατο 169,12
ἀπεργασία 214,2 247,33
ἀπεργμοῦν. ἀπηρημώσθαι Porph. 154,16
ἀπεριληπτος εονί. ἄγνωστος 10,14 τὰ
καθ' ἔκαστα καὶ ἀπεριληπτα τῷ λογισμῷ
52,24
ἀπεριδριστος 309,16
ἀπερίσκεπτος. ἀπερισκέπτως 376,14
ἀπεριθριᾶν. ἀπηριθριακότως 1,22
ἀπευθύνειν τὸ ἥθος 6,2
ἀπέχειν πλεῖστον 387,30 sqq. τοσοῦτον
ἀπέχουσι τοῦ συνακολουθεῖν . . . ὕστε . .
ἐπιφέρουσιν 216,29
ἀπηγορεῖν ὅπερ ἔστιν τὸ ἀπολογεῖσθαι 17,2
ἀπήγησις τῆς μεσῆς χορδῆς 277,31
ἀπιέναι. δταν ἀπήν τὸ λευκόν 115,20
ἀπίθανος. οὐκ ἀπίθανον c. acc. c. inf. 73,24 ἀπι-
θάνως 207,8
ἀπλανής. τὸ τῆς ἀπλανοῦς σῶμα 337,10
ἀπλατής. τοῖς ἀπλατέσι νῦν 344,25
ἀπλοϊκός. δ Πορφύριος ἀπλοϊκώτερον ἐξη-
γόμενος 17,3 ἀπλοϊκώτερον ἐπελθεῖν τῷ
λόγῳ 406,28
ἀπλότητος τῶν πρώτων γενῶν 113,16
ἀπλοῦν. τὸ ἀπλωτὸν εἶδος 258,26
ἀπλοῦς 8,28 9,7,8,32 10,17 sqq. 13,21,29
14,29 21,8 115,29 120,8 126,20 133,4
181,14 193,1,10,15 337,35 al. διγῶς
139,13 ἀπλούστερα 13,30 15,15 ἀπλου-
στέρας γνώσεως 23,21 ἀπλούστατα 75,18
91,25 209,31 τῶν ἀπλουστάτων λέξεων
14,4 τῆς ἀπλουστάτης οὐσίας 116,31
ἀπλῶς 10,23 14,28 15,2 36,10 74,31
85,32 88,4 al. Archytas 61,1 sqq. opp.
τόδε τι 15,2 48,3 τὸν ἀπλῶς συλλογισμόν
opp. τὸν ἀποδεικτικὸν σ. 15,1,2 τὸ ἀπλῶς
μέγα 288,13 ἡ ἀπλῶς γραμματική 288,14
ἀπλῶς οὕτως 102,28 ἀπλούστερον 98,1
ἀπό τίνος ἐνδιδόσθαι τινι 70,7 83,7 103,4
μεταδίδοσθαι τινι 102,1 φωνῆς ἀπό τῆς
ἐννοίας προφερομένης 12,27 ἔχομεν ἀπό²
αὐτοῦ καὶ τὴν διαίρεσιν παραδέδομένην
297,16 τὰς ἀπό αὐτοῦ παρτείεσας δόξας
303,31 (ἀντιλήψεως ἀρχῆν) ἔγειρομένην
ἀπό τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων 324,5 ἀπερ-
γαζομένῳ τῷ ἐναντίᾳ κινήματα ἀπό τῶν
ἐναντίων Iamb. 117,25 τῆς σημασίας
- γινομένης ἀπό τῶν ὑποδειγμάτων 60,24
ἀπό τίνος χαρακτηρίζειν τι 96,20 ἀπό τῆς
διανοητῆς (οὐσίας) τίνη σύζητην ὑπῷ περι-
λαμβάνομεν 74,12 ἀπό τίνος γινώσκειν,
sim. 107,2 119,29 al. κατατυκεύειν,
συμπέρασμα συνάγειν, ἐνδείκνυσθαι, sim.
106,3,17 137,33 al. δοκιμάζειν 43,30
σφάλλονται ἀπό τοῦ ἡγεῖσθαι 217,34
ἄγνωστα ἦν ἀπό τῆς συνηθείας 19,29 τὰ
ἀπό τῆς ἴστορίας χρήσιμα 208,22 τῆς
ἀπό ἄλλων διδασκαλίας 246,26 τὴν ἀπό
ἀνέμων γινομένην φύσιον 14,16,18 τὸ
ἀπό τῆς διαιρέσεως πλῆθος 110,1 ἡ ἀπό
τῶν μέτρων τῆς φύσης δύναμις 129,5
τῶν ποιῶν τῶν ἀπό τῆς τέχνης 245,16
ὑμάνυμα ἀπό τύχης, διανοίας 31,24 sqq.
ἀφ' ἐνής καὶ πρός (περὶ) ἐν 32,11 62,6 sqq.
74,31 220,33 221,2,5 cf. 228,9 ἀφ' ἐνής
καὶ περὶ (πρός) ἐν συντάττεσθαι 62,6 228,
30 ἐτέρων ἀπό τῆς μονάδος 154,27 μεθ-
έσεις ἀπό ἄλληλων 75,10 τὴν ἐποιησοῦν
ἀπό ἐκείνων σχέσιν πρός τὰ τῆδε 201,30
οὐκ ἀπό τρόπου 85,33 τὰ ἀφ' (?) ἐστῶν
ὄντα 173,4
ἀποβάλλειν 370,15 τὶ 154,26 192,9 230,3
317,1 390,20,22 τὰ ἄλλα ἐκτὸς ἀπο-
βλητέον 370,3 pass. 228,21 (ἡ γένεσις)
ἀποβληθήσεται τῶν πρώτων γενῶν 303,20
ἀπορία, αἰτία οὐκ ἀπόβλητος 3,12 207,12
οὐκ είναι ἀποβλητὴν τὴν ἀρετὴν 401,35
ἀποβλαστάνειν ἔκ τίνος 239,16
ἀποβλέπειν πρός τι 7,30 166,19 347,15
εἴς τι 122,25 179,21 289,11 345,20
ἀποβολή τίνος 402,23 429,4
ἀπογεννᾶν τι 135,20,25 272,13 pass. 135,
11 159,2 171,7 239,14 265,31
ἀπογίνεσθαι 352,29 354,29 375,8 opp.
παραγίνεσθαι 43,16 opp. γίνεσθαι 48,26
49,1 279,33 375,19
ἀπογινώσκειν τὶ τίνος 13,26 288,28 τὶ
ἐπὶ τίνος 146,30 288,27 c. acc. c. inf.
344,2
ἀπογράφειν med. 3,3
ἀπογραφή 3,5
ἀπογυμνοῦν τὸ κοινόν 83,20
ἀποδεικνύναι τι 8,3 143,19 al. περὶ τίνος
93,33 402,21 c. adiect. 7,28 429,14
pass. 86,10 117,15 al. c. adiect. 109,1
c. partic. 158,18 308,13
ἀποδεικτικός 4,29 5,27 6,3,16 14,33,34
16,6,12 229,31 420,10 opp. ἐνδοξός
29*

- 16,10 ορρ. δργανικός 192,30 ἀποδεῖ-
ταικώς ορρ. δρθοδόξαστικώς 5,21 ορρ.
διά παραδειγμάτων 404,8
- ἀποδεῖν τίνος Iambl. 375,24 (? cf. adn.)
- ἀποδειξις 4,31 5,11 13. 26 6,25 14,17 sqq.
16,13 70,26 82,23 al. τῶν γενικωτάτων
οὐκ ἔστιν ἐκ προτέρων καὶ αἰτιωτέρων
ποιήσεθαι ἀπόδεξιν 108,28 μὴ γίνεσθαι
ὅλως ἀ. ἄνευ καθολικῆς προτάσεως 70,26
- ἀποδέχεσθαι 13,18 164,2 τὶ 9,19 18,13
128, 20 274, 4 al. τινά 157, 18 216, 9
354,13
- ἀποδιλαμβάνειν τὸ κοινὸν ἐν τοῖς δια-
φέρουσιν 84,24 τὸ σύμμικτον τῆς ἐνταῦθα
οὐσίας 116,5 τὸ ἔχόμενον καὶ ἔχον 174,1
οὐκ ἀποδιληπτήν καθ' ἔστιγν 222,31
223,5
- ἀποδιδόναι τι 116,11 139,31. 32 151,12 al.
ἴδιόν τι περὶ τίνος 119,29 τινὶ τι 37,27
45,25 182,24 τινὶ τὴν τάξιν 15,31 121,
23 122, 6 τινὶ τὴν αἰτίαν 267,26 τὴν
αἰτίαν τινός 86,22 αἰτίαν τὸ . . διακόπτειν
157,4 ὅρον 92,5 119,27 159,9. 10 ὅρι-
σμόν 28,21 45,24 92,7 τὸν λόγον τὸν
ὅριστικόν 52,1. 2 τὶ ἔστιν ἄνθρωπος 52,2
τὸν ἄνθρωπον 81,18 τὸν Σωκράτη 85,23
89,8 εἰ τις ὅριζόμενος τὸν ἄνθρωπον
μέροτα ἀποδίδοντα 163,24 ἀποδίδονται περὶ¹
τίνος 159,14 τὸ αὐτὸ δι' ἔστιον 211,9
ὅτι 28,23 87,32 pass. 26,31 29,11 36,
4. 5 39,19. 25 81,20 93,22 97,28 120,5
150,7 155,33 186,5 211,10 322,10 τινὶ²
53,26 135,2
- ἀποδοκιμάζειν τι 92, 19 172, 22 181, 27
371,23
- ἀποδοσίς 85,27 89,7 140,5 al. τοῦ ίδιον
120,6 365,19 τῶν παραδειγμάτων 188,17
τὰς διαφόρους τῶν πρός τι ἀποδέσις 382,
28 τῆς κατὰ τὴν ποιήτητα ἀπόδοσεως
215,20 ἡ ὑπογραφική ἀ. 29,16 88,12
- ἀποδοτικός τίνος 226,7 227,8
- ἀπογνήσκειν 166,25 190,16 321,28 322,
15. 19. 20 333,31 396,7 401,33
- ἀποιοις 249,34 431,25 ὅλη 48,13. 33 206,
23. 24 246,16 249,27 τὸ ἀ. διαστατόν
120,33
- ἀποκαθιστάναι. ἀπεκατέστησαν εἰς τὸ κατά
φύσιν 230,9 εἰς τὴν ἐναντίαν ἔξιν ἀπο-
καταστατή 401,32 ταχὺ ἀποκαθισταμένων
233,5
- ἀποκαλεῖν c. acc. dupl. 77,8 173,27 ὁ
- κοινῶς ‘ἄνευ διανοίας’ Ἀρχύτας ἀποκάλει
318,31
- ἀποκαλύπτειν τὰς ἐννοίας 1,12
- ἀποκεῖσθαι ἐν ἀγγείῳ 437,1
- ἀποκλείειν pass. εἰς στενόν 120,6
- ἀπόκλιμα stellarum Iambl. 117,13
- ἀποκλίνειν εἰς φθοράν 323,13 πρὸς τὸ
πλάγιον 358,34 ἐπὶ τὰ ἔπειρα μόνα opp.
ἀντιστρέψαι 360,11
- ἀποκοπή grammaticē 10,28
- ἀποκρίνειν τι 368,14 369,13. 24 370,1
τινός τι 260,30 pass. 369,18 437,29
- τινός 30,10 med. respondere 65,4
- ἀπόκρισις κατὰ πεῦσιν καὶ ἀ. 1,12 10,21
- ἀπολαμβάνειν λόιξ τι 325,4 τέλος (τῆς
γενέσεως) 417,24. 26 pass. τὰ ἀπολάμ-
βανόμενα τοῦ χρόνου φυσικά μέτρα 346,33
- ἀπολαύειν 212,30
- ἀπολείπειν τόπον 428,27. 28 τὸ ὑποκεί-
μενον 49,16 175,7 οὐδὲν ἔξωθεν ἔαυτοῦ
375,27 ὄμώνυμον τὸ ἐν κατὰ τὰς δέκα
κατηγορίας 66,13 τὸ ὄντω καὶ κάτω ἐν
τῷ παντὶ 149,31 τὸ ἔτυχαν ἐν τοῖς μερι-
στοῖς 91,25 relinquere, non tollere cogi-
tando (opp. ἀφαιρεῖν) τὶ 83,15 62,3 170,3
179,1 214,27 283,19 τὶ περὶ τι 210,37
212,8 216,32 pass. 374,16 τινός 7,24
110,11 257,28 259,15 287,28 329,28
354,5
- ἀπόλειψις τοῦ τόπου 428,29
- ἀπολεπτύνειν 251,16
- ἀπολήγειν 267,15 εἰς ἐνγόημα 222,32
223,4
- ἀπόληγψις πολλοῦ κενοῦ 251,10
- ἀπολλύναι τι 190,15. 18 289,26 ἔαυτό
110,11 ἀπολλυμένου 355,26 ἀπόλοιτο
Hom. 412,26
- ἀπολογεῖσθαι 17,3 67,9 ὅτι 163,28 πρός
τι 188,8 ὑπέρ τίνος 300,15
- ἀπολογία πρός τι 90,2
- ἀπολογίζεσθαι enumerare τινά 84,5 239,23
exponere, explicare 204,5 311,35 τὶ 207,
19 269,8 315,3 τὶ κατὰ τι 251,22. 27
τὶ ἀπό τίνος 271,11 c. acc. c. inf. 248,6
- ἀπολογισμός defensio 85,6 86,25 92,11
157,15 218,29 435,23
- ἀπολύειν pass. 188,37. 38 τὸ βαδίζειν ἀπο-
λευμένον Plot. 313,6 τινός 121,28 188,
32,33 212,32 310,26 317,20 329,31
- ἀπόλυτος 166,14 296,29 299,11 305,11
313,4. 5. 20 315,31 316,11 319,22 sqq.

- 324, 26 326, 24, 25 329, 29, 30 366, 20
 ἀπόλυτα ορρ. ὅπτια 329, 35 ἀπολύτως
 150, 9 καθ' αὐτὰ είναι ἀπολύτως 108, 12
 ορρ. ἐν σγέσει 146, 18
 ἀποκαττειν. ἔως τὰ βλέφαρα ἡ μαῖα ἀπο-
 γάζει 405, 19
 ἀπομάχεσθαι ὡς οὔτε . . οὔτε 215, 7
 ἀπομερίζειν pass. ἀπομερισθεν εονι. θιαμέν
 28, 6 κατὰ μέτρα 248, 34 ἀπὸ τινος 172, 25
 ἀπομεριζόμεν. Μηδὲ τῆς ξεινες ἀπομερισμὸν
 237, 3 κατὰ ἀπομερισμὸν εἰδῶν 250, 1
 τοὺς ἀπὸ τῶν λόγων ἀ. 250, 23
 ἀπομιμεῖσθαι τι 328, 24
 ἀπομοτικός 406, 9
 ἀπονέμειν τινὶ τι 331, 23 358, 10 359, 32
 ἀπονεύειν 171, 19 πρὸς ἄλληλα 106, 2 195, 27
 πρὸς ἔτερον 166, 17 171, 18 182, 8 μέσου
 τι τοῦ τε ἀπονεύοντος καὶ τοῦ πρὸς ὃ
 ἀπονεύει 204, 10
 ἀπόνευσις πρὸς ἔτερον 171, 14, 20 182, 15
 187, 33 197, 5 204, 9, 10 πρὸς ἄλλήλας
 342, 14
 ἀπονηρία 396, 18
 ἀπονος. ἀπόνως 2, 7
 ἀποξενοῦν. τὰ ἀπεξενιμένα τῶν ἥβηλιν
 8, 24 τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἀπεξενωμένην τῆς
 Στωικῆς αἱρέσεως 215, 6
 ἀποπερατοῦν. ἔτερον ἐν ἐτέρῳ ἀποπερα-
 τοῦσθαι 340, 9
 ἀποπεράτωσις 149, 23 272, 9, 18 pl. 262, 10
 ἀποπιμπλάναι. ὁ ἔρως ἀποπιμπλαται 13, 4
 ἀποπίπτειν τινός 47, 19 100, 3 105, 6 224, 30
 εἰς τι 8, 2 273, 37
 ἀποπληροῦν 331, 9 pass. 331, 10
 ἀποπλήρωσις 248, 28 251, 11 331, 2, 8
 ἀπόπτωσις ξεινος, καθήκοντος; Iambl. 395, 20
 ἀπορεῖν τινος 35, 3 τι 25, 10 66, 12 99, 23 al.
 ἀπορίας 195, 31 πρὸς τι 26, 21 48, 1 76,
 13 al. περὶ τινος 49, 10 76, 23 ὡς 99, 19
 c. interrog. indirecta 19, 27 21, 2 24, 6 al.
 μήποτε 118, 9 ισως ἢν τις ἀπορήσοι πῶς
 93, 20 ὁ ἀπορῶν λόγος 81, 21 pass. 81,
 16 132, 31 al. τὰ ἐπὶ (περὶ) τινος ἡπο-
 ρημένα 114, 20 258, 14
 ἀπόρημα 100, 26
 ἀπορητικός. ἀπορητικάς ἀποδείξεις 194, 19
 ἀπορία. αἱ περὶ αὐτῷ ἀπορίαι . . διευρύνονται
 ἥμαν τὴν γνῶσιν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ
 ἀγωνιστον είναι παραδεικνύουσιν 201, 8
 ἀπορίας γράψαι 1, 18 προβάλλεσθαι 2, 1
 τὴν ἀ. ἐκτίθεσθαι 30, 17 προάγειν 73, 30
 τὰς ἐπαγωμένας ἀπορίας τῇ τάξει 155, 33
 ἀπορίας τινὸς περὶ οὐσιῶν φερομένης 97, 12
 ἀπορίαν καλῶς ὀρμηθεῖσαν 414, 33 λει
 καλῶς τὴν ἀ. 19, 28 τὴν λόσιν ἐπάγει τῇ
 ἀ. 6, 21 τὰς ἀ. ὡς ἐν διαλόγῳ προτείνο-
 μένας αὐτῷ διαλέσιν 2, 27 τὰς ἀ. ἔλυσεν
 τὰς ἀπὸ τῶν συμφύτων προσαγομένας 116,
 19 αἱ πρὸς τὴν . . διαλέσιν ἀπορίαι τε
 καὶ λόσιες 135, 7 πρὸς ταύτην τὴν ἀ.
 ὑπαντῶν 29, 29 ἀπορίας ἄξιον πῶς 95, 34
 εἰ 132, 26
 ἀπορος. τὸ ἀπορον 90, 19 101, 12 198, 13
 ἀπόρων ἀναφαινομένων 204, 30 ἀπορον
 εὑρεῖν 109, 25 ἀπορώτερον ἔτι ποιοῦντα
 τὸν λόγον 415, 16
 ἀπόρρητος. τὰ ἀπορρητότερα τῶν ἱερῶν
 7, 5
 ἀπορρήπτειν. εἰς ἐσχάτην ταξιν ἀπερρήγησαν
 263, 19
 ἀποσκευάζειν πεδ. τινάς, τι 7, 11 216, 7
 369, 27
 ἀποσος 206, 24, 25
 ἀποσπᾶν pass. 377, 7 437, 30 τινός 49, 22
 110, 10 364, 17
 ἀπόστασις 90, 19 108, 18 174, 32 282, 10,
 15, 22 387, 31 πάρρωθεν 281, 13 πρός
 τι 90, 22 282, 7, 8 τὴν ἐπὶ πλειστον ἀ.
 282, 14
 ἀποστενοῦν τὰ συμβεβηκότα εἰς ἐν 63, 29
 ἀποστερεῖν pass. τινός 222, 16 249, 31
 403, 12
 ἀποσυμβαίνειν ορρ. συμβαίνειν 172, 3
 ἀποσφάλλειν. ἐκείνων ἀποσφάλλεσθαι Iambl.
 303, 16
 ἀποσχίζειν. ἀπτῶν ἀπεσχίσθαι 168, 28
 ἀποτείνειν. ἐπὶ τῶν ἀποτεταμένων μαρ-
 γάρων 263, 3
 ἀποτελεῖν τι 117, 10 226, 17 239, 21 281, 19
 ποιόν 211, 36 pass. 109, 29 228, 21 ἀπό
 τινος 210, 18 217, 4, 34 303, 14 331, 23
 ὑπό τινος 223, 10 δυστίνητος ἀποτελε-
 σθεῖσα 240, 11
 ἀποτέλεσμα 159, 1 171, 3 173, 24 189, 2
 211, 20 265, 17, 27 294, 7 301, 35 302, 1, 3
 318, 28, 29 327, 14 328, 35 330, 35 332, 1,
 15 333, 17
 ἀποτέλεσται 266, 11 εἰς τι 330, 35 357, 16
 μέρῃ τῶν ἐσχάτων 227, 22
 ἀποτελεύτησις τοῦ εἶδος 266, 17, 34 272, 12
 ἀποτέμνειν. μέρος ἀποτετμημένον 344, 22
 ἀποτιθέναι πεδ. (οἱ Ηὐθαγόρειοι) ἐν τοῖς

- ἀπλουστάτοις τὴν πρώτην οὐσίαν ἀποτέλενται 91,26 (ἡ ψυχὴ) τὰ σώματα ἀποτίθεται Iambl. 375,2
 ἀποτυγχάνειν opp. τυγχάνειν 411,17
 ἀποτύπωσην med. τὸν ἀνά γείρα διάλογον 7,20 ἔσχατον ὕγνος ἀφ' ἐκυτῶν ἐν τοῖς σώμασιν 266,13 pass. τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀποτύπωμένον μόρφωμα 289,27
 ἀποτύπωμα pl. τοῦ εἰδούς 266,22
 ἀποτυφλοῦν τὸ ὅμμα τῆς ἐκυτῶν ψυγῆς 8,5
 ἀποτυγχία 417,1. 28. 29 418,6 τοῦ εἰδούς 418,17 pl. 416,31 κατὰ ἀποτυγχίαν 417,3
 ἀπονομή 57,16. 17
 ἀπονοσία 393,19. 20 τοῦ πεφυκότος, τοῦ εἰδούς sim. 195,20 279,8. 12 331,1. 16 394,37 401,15 417,28. 29 ἀπὸ τοῦ πεφυκότος ἔχειν 392,20
 ἀποφαίνειν ἀτιμότερα τὰ κοινά 69,14 τὸ μὲν ποίησιν, τὸ δὲ πάθος 303,25 med. 127,3 216,23 (ώς) περὶ τίνος (τὶ) 59,24. 28 340,27 τὸ κακὸν ἐπιγινόμενον 110,2 τὴν διάθεσιν ὡς ὑποδεεστέραν 237,3 c. acc. c. inf. 64,13 74,25 83,29 al. ὅτι 201,11 ἐν ποιῷ γένει τὰ προτεινόμενα 314,3
 ἀποφάναι 409,1. 3 τὶ 119,13 195,13
 ἀποφαντικός λόγος 17,12 72,33. 34 73,2 ἀποφαντικῶς opp. ζητητικῶς, ἀμφιβόλως 93,18
 ἀπόφασις I (=ἀπόφανσις) pl. 350,18 II (opp. κατάφασις) 15,17 30,9 65,2. 9. 11 77,29 94,33 396,10. 28 sqq. 432,26 433, 22. 31 434,26 sqq. saepe genera tria 73,12 τινός 40, 28. 30 44, 30 al. τῶν ἄκρων 390,14 412,2 αἱ ἀποφάσιες τοῦ ποσοῦ 155,4 ἀποφάσιες δηλοῦνται διὰ στερητικῶν φωνῶν 396,13 κατὰ ἀπόφασιν 78,2 ἀποφάσιος Archytas 408,25 409,6
 ἀποφάσκειν pass. τινός 48,7
 ἀποφατικός 396,23 opp. καταφατικός 50, 22. 23 94, 32. 34 403, 32 ἡ ἀποφατική (sc. πρότασις) 403,31. 32 ἀποφατικῶς 94, 32 278,24
 ἀποφέρειν ἐπὶ τι intr. 288,25 (? cf. adnot.) pass. ἐπὶ τι 179,16 196,12 304,29 ἵνα μὴ εἰς ἄλλα σημανόμενα ἀπενεγκύωμεν 84,3
 ἀποψύχειν. κινοῦντος τὴν τέως ἀπεψυγμένην ἔννοιαν 12,28
 ἀπρόσαιρετος 324,34
 ἀπροσδιόριστος κατάφασις opp. καθόλου, ἐν μέρει 73,14
 ἀπταιστος 7,28
 ἀπτειν med. 125,11. 12 126,2 303,6 τινός 63,28 224,15 364,28 ἀπτέμενα ὥν τὰ πέρατα ἄμα 123,31 ἀπτός 279,28
 ἀπύρηνος 393,9
 ἀπώλεια 403,9 τινός 403,10
 ἄρα 61,20. 28 al. ἄρα οὖν μή 86,7 ἄρα οὖν 137,18 ἄρα ... ἦ 74,29 153,17 168, 20 al.
 ἄρα. τὸ ἄρα λῆγον 143,16 τὸ ἄρα ποσόν 151,20 διὰ τὴν ἀτομον ἄρα οὖσαν 87,22 ἀλλ᾽ ἄρα 315,1 ἡ ἄρα 196,2 418,6 καὶ .. ἄρα 68,25 278,17 οὖν ἄρα 176,4 ὡς ἄρα 102,25 315,7 εἰ δὲ ἄρα 311,6 389,16 cf. εἰ et εἴπερ
 ἄραιος 267,23. 25 268,9 διάστασις ἡ μὲν στερεά, ἡ δὲ ἀραιοτέρα 251,9
 ἄραιότης 268,11
 ἄραρεσκειν. ὁ λόγος ἄραρὼς ἔσται 322,11
 ἄργος 362,19
 ἄργύριον 374,4 402,35
 ἄργυρος 316,35 317,1. 4
 ἄρδην 281,30
 ἄρεσκειν τινὶ 181,23 265,6 266,14 279,25 428,9 ἄλλοις ἥρεσεν ἀπορίας γράψαι 1,18
 ἄρεσκει τινὶ c. acc. c. inf. 261,6 379,13
 med. 160,11 τινὶ 147,31 189,30 193,33
 ἄρετή 6,8. 17 225,21 229,22 230,11 241,7 284,33 388,7 405,26 sqq. 414,6 saepe διγῶς 237,9 ἡ τελεία ἀ. 237,15 284,10 287,19 394,24 401,36 φυσική 242,15 τὰς ἀ. διαθέσεις εἰναι sec. Stoicos 237,34 cf. 287,1 sqq. μεσότης 280,25 μονιμωτάτη 402,4 τὸ ἀναπόβλητον εἰναι τὴν ἀ. 402,20 κινεῖσθαι τὴν ἀ. ὑπὸ μεγάλου πάθους 402,1 ἀπαβολὴν γίνεσθαι τῆς ἀ. 402,24 ὄντα πάτα πάπι τῶν ἀ. ὡς κύρια λεγόμενα 35,29
 ἄρθρον. κατ᾽ ἄρθρα 8, 25 18, 23 ἄρθρον grammaticē 10, 26 25, 21. 26. 29 64, 29 71,5 389,24 πρόταξις ἄρθρου 25,19 26,2 (τὰ ἄρθρα) ἀόριστα καλείται παρά τινων 65,2
 ἄριθμετην 180,29 295,20 297,8 299,22 332, 35 333,12 dist. μετρεῖν 346,22 τὸ ἀριθμοῦν τὴν ψυχὴν εἰπεν 351,10 med. 165,32 cf. 138,18 c. adnot. pass. 129, 27 130,30 138,14. 18. 19. 28 ἀριθμητὸν 146,25
 ἄριθμητική 126,22
 ἄριθμός def. 65,26 ποσὸν διωρισμένον 124, 14. 22 syn. μέτρον 346,20. 21 ἀσώματος,

- σωματικός 65, 19 νοητός 65, 21 τοὺς εἰδητικοὺς ἀ. 68, 27 τοὺς τριγώνους καὶ τετραγώνους ἀ. 270, 19 τὸν σύμπαντα ἀ. δεκάδα εἶναι 68, 25 cf. 72, 15 τῷ παντὶ ἀ. 373, 1 cf. adnot. ἀρχὴ τῶν ἀ. η μονάς, τὸ ἐν 32, 1 65, 17 204, 34 ἡ ἔνηρημένη τοῦ ἀ. μονάς συνηρημένος ἐστὶν ἀριθμός 66, 5 cf. μονάς τῶν διωρισμένων ἀ. 106, 7, 8 ἀριθμὸς κινήσεως 125, 33 344, 14 τῷ ἀ. οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίον 142, 10 ὁ ἀ. τοῦ μεγέθους πρεσβύτερος 126, 23 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ *quaestiones* 129, 9 sqq. διὰ τὸ ὃ ἀ. οὐκ ἔχει θέσιν 138, 9 περὶ τοῦ ἀ. οὐ τὴν αὐτὴν ἔσχον οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς παλαιοὺς γνώμην 351, 5 ἀριθμοὶ καὶ λόγοι τινὲς ἐν Ὁλῃ (*Pythag.*) 209, 33 εἰς ἀριθμῷ (opp. γένει, εἶδε) 51, 12 88, 14 sqq. 102, 26 εἰς κατ' ἀριθμὸν 118, 29 τὰ κατὰ ἀριθμὸν ἔτερα opp. τὰ εἰδεὶ διαφέροντα 273, 18 ἀριθμῷ διαφέρει ἀλλήλων 229, 16 κατ' ἀριθμὸν προέιναι 304, 27 307, 8 τὸ εἶναι ἐν ἀριθμῷ 346, 6, 7 ἀριστᾶν 395, 16, 17 402, 29
 ἀριστερός 119, 9 149, 34 167, 10, 12 170, 26 174, 5, 7 197, 21 235, 23 299, 4 336, 3
 ἀριστερά *dupliciter* 358, 20 (cf. Ammon. in Cat. p. 93, 4 B. Olymp. in Cat. p. 132, 16 B. Elias p. 241, 5 B.) ἐν τοῖς ἀ. 364, 25 εἰς ἀριστερά 117, 1 358, 32, 35 ἐπὶ ἀριστερά 117, 21
 ἀρκεῖν 120, 24 132, 14 213, 6 303, 30 ἀρκεῖ προσκείμενον τὸ .. 99, 9 ἀρκεῖν πρὸς τι 126, 35 170, 20 235, 30 al. τινὶ 134, 3 ἀρκεῖ c. inf. 8, 5 162, 32 al. ἀρκοῦντως 290, 10 309, 28 390, 6 403, 24 med. τινὶ 81, 30 240, 21 al. c. inf. 29, 5 295, 7
 ἀρμόζειν intr. τινὶ 221, 3 ἐπὶ τινὸς 145, 6 cf. ἀρμότειν
 ἀρμονία 169, 9 353, 3, 4
 ἀρμόττειν intr. τινὶ 36, 11 215, 21 274, 7 ἐπὶ τινὸς 204, 32 248, 11 al. τινὶ πρὸς τι 427, 1 ἀρμόσει 67, 7 134, 10 152, 3 153, 32 201, 22 405, 21 cf. ἀρμόζειν
 ἀρνητικός τὸ ἀ. (μάριον) 73, 9 385, 28 ἀρνητικῶς 278, 24
 ἀρρενικός *grammatice* 37, 14, 15
 ἀρρεπής *Iambl.* 128, 28, 32, 35
 ἀρρην 232, 2 360, 30, 31 *grammatice* 65, 1
 ἀρρητος 73, 35
 ἀρριζός 238, 24
 ἀρσις *coni.* ἀναρρεσις, opp. θέσις 73, 8
 ἀρτᾶν. ἡρτῆσθαι, ἡρτημένον εἶναι τινὸς 183, 10 246, 28 ἀπό τινος 69, 11 117, 27 190, 4 205, 34 ἐν τινὸς 148, 15 166, 13 182, 15 258, 36 412, 21
 ἀρτηρία (*aspera*) 131, 30
 ἀρτι 345, 5 392, 23 καὶ χρόνον δηλοῦν καὶ ἐν χρόνῳ 348, 16
 ἀρτιγενής 392, 25
 ἀρτιοπέρισσος 14, 3 ἀρτιοπέριτος 386, 9
 ἀρτιος opp. περιπτός 14, 2 65, 17 142, 14 279, 35 386, 9, 11 387, 4, 6, 8, 14, 16 399, 19, 21 423, 8, 24 def. 387, 10
 ἀρτιπαγής 229, 20
 ἀρτίτοχος 229, 13
 ἀρτος 417, 32
 ἀρχαῖος 176, 21 οἱ ἀρχαῖοι 41, 29 196, 20 209, 2 213, 21 287, 9 307, 9 351, 30 380, 14 388, 15 394, 13
 ἀρχειν *regnare* 371, 33 422, 7 εἰς ἄλλον Plot. 324, 12 opp. ἀρχεσθαι 46, 14 47, 21, 22 205, 17 348, 33, 34 349, 27 407, 24 *incipere* ὁ ταύτης ἀρξας τῆς διδασκαλίας 76, 19 med. 309, 11 ἀνωθεν 352, 4 ἀπό τινος 82, 19 109, 31 302, 29 ἀφ' ἐαυτῶν τῆς ὄντως ιδέας 130, 22 c. inf. 156, 21
 ἀρχέτυπος. τὰ Ἀρχέτου ἀρχέτυπα τῶν εἰρημένων ὄντα 407, 17
 ἀρχή. ὁμωνύμως 31, 33 συντεταγμένη, ἔνηρημένη 66, 2 *principium* philos. 64, 3 68, 22 279, 2 295, 14 412, 23 418, 2 423, 22 428, 14 al. αἱ πρῶται ἀ. 1, 7 110, 25 135, 9 διεστάναι πάντῃ τὰς ἀ. 108, 10 τὰς ἀσωμάτους ἀ. 122, 11 ἀρχὰς τῶν στοιχείων 271, 17 ἀρχὴ τῶν βελτιόνων, γειρόνων 109, 6 ἀριθμοῦ, μεγέθους 65, 17, 27 153, 33 204, 34 τὸ σημεῖον διαστημάτων ἀρχὴ ὅν 65, 29 ἀ. κινήσεως 303, 13 306, 18 350, 28 al. τῶν περάτων ἐστὶν τὸ ἐπιστρέψειν εἰς τὰς ἀ. 13, 6 ταῖς ἀ. ὅμολογουμένως 312, 4 τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, προλαμβάνειν 82, 24 152, 23 188, 37 τὴν ἀρχήν adv. 106, 20 187, 19 194, 20 258, 13 292, 32 303, 36
 ἀρχηγικός 334, 27, 35 342, 11 τινὸς 291, 12 ἀρχηγικώτερος (*coni.* πρότερος, αἰτιώτερος) 239, 16 338, 18 352, 8 365, 10 ἀρχηγικώτατος (*coni.* γενικώτατος) 202, 9 217, 2 328, 20 332, 10 334, 23 347, 9 τὰ ἀρχηγικώτατα τὴν τοῦ πρεσβυτάτου τόπου τάξιν περιεληφθεν 363, 20
 ἀρχηγός 265, 22 282, 29 365, 23 τινὸς 362, 1

- ἀρχοειδής 350,21, 23 ἀρχοειδέστερον 351,18
 ἀσάφεια 211,21 348,8 400,30 Aristotelis
 3,26 6,32 7,6,9
 ἀσαφής 7, 12 19, 16 202, 1 223, 7 344, 13
 πάντων ἀσαφέστερος 7,11
 ἀσήμαντος 27,14
 ἄσημος λέξις 41, 13 64, 19 132, 34 φωνή
 124,18 139,8
 ἀσθένεια λόγου ὥρη. λεπτική δύναμις 7,12
 ἀσθενής 221,1 225,21 249,25 ἀσθενέστερόν
 ἐστιν καὶ τούτων *ne ad haec quidem valeat*
 110,18
 ἀσκησίς 245,24
 ἀσπάλαξ 395,27
 ἀσπίς 64,17 373,36
 ἀστατος 407,8
 ἀστρον 375,30
 ἀστρονομεῖν 318, 4 ἀστρονομέν Archytas
 317,15
 ἀστροψός κύων 26,24. 29
 ἀστυ 143,22
 ἀσύγχυτος εονι. σαφής 23,19
 ἀσυμμετρία 177,24. 25 266,18. 25 409,29
 410, 14 412, 8. 9 μερῶν πρὸς ἄλληλα
 390,1
 ἀσύμμετρος 177,25 240,2 266,25 410,9.
 12. 21. 23 411,22 τινί 411,6 πρός τι
 317,29
 ἀσύμπλεκτος 71,10. 16
 ἀσύμπλοκος 41,14 72,16. 17
 ἀσύμφωνος. ἀσυμφώνως τῷ Αριστοτέλει
 233,24
 ἀσύνακτος 353,20 384,23
 ἀσυνήθης 369,10 τοῖς πολλοῖς 187,4 δἰ
 δύνομάτων ἀσυνηθεστέρων 44,26 τὸ ἀσυν-
 θέστερον τῆς λέξεως 176,27
 ἀσύνθετος 129,22 159,5 207,31 389,18. 29
 *ἀσυντρόχαστος. μαχαιρένων καὶ ἀσυντρο-
 χάστων 380,25
 ἀσυνύπαρκτος 381,13 403,30
 ἀσύνστατος 44,21
 ἀσφαλής 147, 26 186, 34 ἀσφαλῶς 84,8
 ἀσφαλέστερον 416,9
 ἀσφαλίζειν *med.* τί 97,19
 ἀσχετος ὅρη. σχέσις, κατὰ σχέσιν, σχέσιν
 ἔχουσα, κατατεταγμένη 67, 34. 35 68, 2
 104,29 105,30 119,22 159,5 168,26 249,
 29 τὴν ἀσχετον καλουμένην σχέσιν 201,31
 ἀσχετωτέρα πως 334,18
 ἀσχημάτιστος 48,5 339,10
 ἀσχήμων 225,26
- ἀσώματος 68,6 76,16. 17 107,16. 18 265,9.
 12. 20 370,13. 19 32. 36 σαρεψ ἀ. φύσις
 26,19 οὐσία 77,10 82,2 83,22 al. τοῖς
 ἀ. ποσοῖς 128,32 ἀ. ἀριθμός 65,19 ἐπι-
 φάνετα 361,31 τῶν ἀ. ποιητήτων 281,24
 τοῖς ἀ. λεκτοῖς 397,11 λόγους ἀ. 210,3
 τοῖς μετὰ τὰ νοητὰ ἀσωμάτοις 169, 25
 τὰ ἀ. εἰδῇ 217,27 ταῖς ἀ. ἀρχαῖς 122,11
 διτέον τὸ ἀ. 77,28
- ἀσωτία Archytas 391,20 411,33
 ἀτακτος 155,34 217,28 235,20 ἀτάκτως
 137,23
 ἀτε c. part. 15,35 45,15 65,15 85,26 213,
 18 319,14 341,30 429,19 c. gen. abs.
 218, 6 ἀτε μή c. part. 21, 17 202, 10
 252,11 c. gen. abs. 112,22 ἀτε ὄνομα
 ὃν καὶ οὐ πρᾶγμα 28,1 ἀτε δή c. part.
 236,11 de p. 31,26 cf. Addenda
 ἀτέλεια 308,5
 ἀτέλεστος Iamb. 307,6
 ἀτελεύτητος Iamb. 128,31
 ἀτελής 95,15 219,27 220,31 225,6 423,4
 σαρεψ γεννᾶται ἐκ τοῦ τελείου τὸ ἀτελές
 244,1 τὰ ἀτελῆ συνείληπται ἐν τοῖς τε-
 λεῖοις 225, 18 ἐντελέχεια ἀτελής 307,
 10 sqq. ἀτελῶς 10,6 63,27 410,25
 ἀτερ. τόπου 341,10
 ἀτεχνής 20,3
 ἀτεχνία pl. 224,25
 ἀτεχνος 6,1 410,33 411,1
 ἀτιμία Aréhytas 314,23
 ἀτιμος. ἀτιμότερα τὰ κοινά. τῶν ἀτόμων
 69,14
 ἀτμητος 88,22
 ἀτμός 131,20
 ἀτομος. αἱ ἀτομοι 126,30 216,32 428,14
 431,25 τὰ ἀ. σώματα Democriti 267,21
 τὸ ἀτομον ὥρη. τὸ καθόλου, τὸ κοινόν,
 τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων, εἶδος, γένος 29,19
 51,11 55,33 69,14 70,10 79,20 82,31 sqq.
 101,27 147,6. 10 218,14 262,15 273,27
 378,3 412,18 μόνως ὑποκείμενα τὰ ἀτομα
 17,20. 23 ἡ ἀτομος οὐσία 48,28 80,31
 81,6. 13 82,6. 11 102,28 ἀτόμως συμ-
 πέψυκεν 377,6
 ἀτοπία 116,9 351,29
 ἀτοπος 16, 14. 25, 17 36, 16. 95, 22 144, 1
 188,15 196,19 al. (οὐκ) ἀτοπον. c. inf.
 8,12 169,8. 9 211,7 217,1. 2 al. c. acc. c.
 inf. 80,8 99,26 130,20 al. εἰς ἀτοπον ἀγα-
 γῶν τὸν λόγον 188,13 ἀτοπος (ἡν) c. part

- 371,23,24 οἱ Ήρδοι τῶν τοπικῶν ἐπιγρά-
φαντες ἀτοποὶ 15,31 ἀτόπως 8,20 91,2
101,1 402,26
- ἀτράχηλος 398,8
- ἀτρεπτος 73,24 236,3 289,21 311,23 317,
24 429,18
- αὐ. δὲ αὐ 104,26 111,7 πάλιν δὲ αὐ 221,
24 καὶ αὐ 245,29 καὶ αὐ πάλιν 123,25
324,16 367,29 καὶ πάλιν αὐ 275,2
- αὐθίς 26,14 156,8 230,5 329,16 356,25
375,21
- αὐλητική 318,29
- αὐγὸς 75,1 82,20 91,4,6 127,28 130,5 al.
ἡ ἄυλος τῶν εἰδῶν φύσις 239,10 ἀύλοις
ἐνεργεῖαις 317,23
- αὐξάνειν. αὐξανόμενον 429,24 αὐξάνεσθαι
429,25 αὐξάνεται Plato 429,8
- αὐξάνειν intr. 316,2 pass. 28,24,26 323,5
326,16 330,29 428,28 429,15,18,20
430,6 431,3,15,16,19 432,1,4,5 ηὔη-
μένον 349,30
- αὐξῆσις opp. μείωσις 66,26 121,4 140,1
427,22,33 432,6,15 al. opp. ἡ κατὰ
τὰ ἀτέλεις ἡρμήνεια 433,19
- αὔριον 345,2 347,20 350,5 407,4
- αὐστηρός 238,17
- αὐτάρκεια τοῦ βίου 318,17 τῶν ἐνδεῶν
374,22
- αὐτάρκης 131,23 241,33 277,10 286,4
328,23 329,31-362,6 417,4 εἰς γνῶσιν
335,9 αὐτάρκως 334,4
- αὐτίκα μέλα 379,4 αὐτίκα *terbi. causa*
141,20 179,10 240,27 333,28 427,2
αὐτίκα γοῦν 414,29
- αὐτοάνθρωπος 74,1
- *αὐτοδιαφορά 276,25,30
- αὐτοδικαιοσύνη 287,26
- αὐτοζῷον 83,3
- αὐτόθεν 62,24 93,30 96,24 149,18 167,4
193,12 252,1-300,22
- αὐτοκίνητος 14,31,32 213,17 249,17 324,
32 350,27 351,11 τῆς αὐ. κινήσεως
352,13
- αὐτοκρατής 44,28,30,31 336,32
- αὐτόματος. ἐκ ταύτομάτου 252,17
- *αὐτόπερας 337,31
- αὐτόπιστος 190,29
- *αὐτοσόβητος 130,12
- αὐτοπρόσωπος. αὐτοπρόσωπος (τυγχα-
νώματα) opp. διαλογικός 4,22
- αὐτός. οὐτίνος ἢν καθ' ὑποεψιῶν λέγηται
- τι, καὶ ἡ κατηγορία . . . λέγεται κατ' αὐτοῦ
52,22 τὴν μορφὴν ἀπεγένησεν οὖσαν
αὐτὴν τὸ φαινόμενον ἔγνος 272,13 αὐτὸν
τοῦτο 53,4 103,28 120,20 ἡ αὐτὸν τοῦτο
κατόρθωσις 209,22 εἰδὼν δέ τινες αἱ αὐταὶ
(διαφοραὶ) διαιρετικαὶ ἀμφοῖν 57,11,25
τὸ ταῦτάν 167,14 169,28 173,18 τωντόν
Archytas 353,10 αὐτᾶν idem 391,9,14
cf. λέξις
- αὐτοσύστατος 209,6
- αὐτοτελής 375,15 opp. Ἑλληπής grammaticē
42,30 αὐτοτελῶς 315,21
- αὐτοῦ v. ἔαυτοῦ
- αὐτοφυής 5,23 13,4 215,17 259,15 281,9
318,15 351,3 356,10 opp. ἐπίκτητος
223,23 αὐτοφυῶς 7,2
- ἀφαιρεῖν 62,22 ἀφαιρεῖν, ἀφελεῖν τι 70,29
88,15 335,11,12 τινός τι 110,16 pass.
395,28 401,11 τι 310,2 τινός 403,13
ἀπό τινος 186,4
- ἀφαιρεσίς opp. προσθήκη 112,8 140,26
170,1 174,33 177,1 grammaticē 10,28
ἔξ α. logice 83,8,15 191,13
- ἀφανής 140,31 211,25 274,24 428,17
- ἀφανίζειν pass. 136,14 412,24
- ἀφή 49,17 252,32 255,15 303,8 400,2 405,
18,19 413,4
- ἀφθας 303,4
- ἀφιέναι τι 375,9 οὐδὲν ἀδιερεύνητον 194,9
pass. 238,25
- ἀφικνεῖσθαι εἰς ἐνέργειαν 307,4 εἰς τὴν
ἐντελέχειαν 309,24
- ἀφιστάναι τινός τι 111,35 257,28 ἀφί-
στασθαι (ἀποστῆναι, ἀφεστηκέναι) 210,8,12
230,19 ἔκειθεν 12,21 ἔξω τῆς οὐσίας
345,14 τινός 12,24 15,9 88,33 133,31
221,26 227,4 249,8 272,6 282,3 289,31
323,9,15 336,32,36 ἀπό τινος 13,6
221,27 282,28 375,21
- ἀφομοιοῦν τινί τι 62,6 241,28 pass. τινί
258,10
- ἀφομοιωτικός πρός τι 258,29
- ἀφορᾶν, ἀπόδειν εἰς τι 7,31 36,12 119,22
312,26 334,8,15 πρός τι 16,18 71,20
83,17
- ἀφορίζειν τουτέστιν περιορίζειν καὶ περιγρά-
φειν 103,27 τι 27,26 29,22 61,16 149,25
219,20 al. τι περί τι 108,7 γιορτές τι 380,
10 med. τι 11,32 22,8 55,5 83,33 109,30
140,7 151,35 212,12 al. τινί τι 352,1 τι
κατά τι 131,7 147,19 168,11 ἐν τινί τι

- 204,10 pass. 11,2 55,20 67,36 68,24
 106,5 146,28 160,22 350,22 al. ἀφω-
 ρισμένως 66,23 200,20. 21 205,14 al.
ἀφορισμός 104,6 301,32
ἀφορή τινος 2,1 9,3 237,27 260,20 365,16
 387,20 εἰς τι 22,12 224,2 248,31 πρός
 τι 226,1 ὥστε 196,24 κατ' ἀλληγορίαν
 328,33 τὰς κατὰ φύσιν ἢ 321,30 ἐκείνου
 τὰς ἢ αὐτοῖς δεδωκότος 388,23
ἀφραίνειν 388,26
ἀφροσύνη 119,1 388,25 389,3. 14. 19. 26
 392,3 413,29 414,2.5 416,13 def. 389,20
ἀφρών 113,35 ἀφρόνως 388,27 389,2
ἀφωνός 13,9 396,12. 16
ἀγίτων Iamb. 395,10. 12
ἀχραντος coni. καθαρός 354,7
ἀχρηστος 197,3 201,6
ἀχρι τινός 11,9 140,30 170,21. 22 186,26
 216,26 217,30 272,12. 34
ἀχρονος 255,15 308,30. 34 309,10. 11. 18.
 19. 21 ἀχρόνως 255,14 308,30
ἀχρονις 48,5
ἀχώριστος 255,23 305,23. 24 346,14. 17
 364,5 τινός 327,21 346,15 ἀπό τινος
 50,13 πρός τι 43,16 τὸ ἀχώριστον συμ-
 βεβηκός 98,13. 17 181,32 ἀχωρίστως
 115,3
ἀψινθάτον Iamb. 413,9
ἀψις Iamb. 302,31. 32
ἀψυχος 100,10 107,19 116,36 219,12 247,
 29 262,1. 4. 7 298,17. 319,1 330,31
 335,36 339,23 374,6 393,26. 27 419,4
 437,30 438,2. 4 ἀψύχως 437,20
- Βαδίζειν** 54,12 225,11 313,4. 6 314,1 319,
 23. 26 324,26 326,25 329,30 394,36
 στάδιον 307,32
βάδιστις 307,31 sqq. 326,25
βάθος 154,8. 31 227,4 228,26 319,5
βαθύνειν 333,11 pass. ibid.
βαθύς. βαθυτέραις διανοταῖς 1,17 βαθυτέρας
 δεσμενον ἐπιβλέψεως 238,33
βακτηρία 367,23 374,3
βαλανεῖον 372,6
βάρβαρος 194,13
βαρεῖν 320,8
βάρος 106,19 128,6 148,9 216,33
βαρύνειν pass. 255,20
βαρύς (pondere) 55,27 90,15 129,4 149,21
 152,2. 8 sqq. 263,32 268,31 269,31. 34.
 35 270,6. 9 391,21 412,1 (sono) 279,29
 391,7 408,2. 3 410,2
βαρύτης (opp. κουφότης) 128,8 129,2. 3
 152,9 260,24 263,20 269,23. 29 270,4. 8
 331,29
βαρύτονος. πόσος βαρυτόνως 129,10
βασανίζειν τι 14,25 387,27 pass. 8,19
βάσανος 4,15
βασιλεύς. πολλοὶ τῶν βασιλέων περὶ τὰς
 βιβλιοθήκας σπουδάζοντες 8,23
βαστάζειν 33,1 τοῦτο κοινῇ 426,28
βέβαιος 230,13. 14 286,37 βεβαίως 224,31
 231,15 287,4
βεβαιότης 239,28 314,27 402,25
βεβαιοῦν τὸν σκοπόν 8,18 τὴν Δημοκρίτου
 αἵρεσιν 267,21 med. τὴν ἐπίπεδην
 361,2 pass. (ὑγεία) βεβαιωθεῖσα 240,11
βεβαιώσις τῶν κατηγοριῶν 379,24
βῆτις 371,32
βῆτα τὸ στοιχεῖον 39,13
βία. βίᾳ 434,31. 32 πρὸς βίαν 395,28
 βίῃ 38,6 βίηφι (Hom. Π 826 α 403 al.)
 38,3
βιάζειν med. τὰ παραδείγματα 233,30 τὴν
 ἐπιθυμίαν 324,27 c. inf. 205,24 pass.
 323,8 βεβιάσται ἡ λόσις 415,13
βιαιος 126,30
βιαστικός τινος 117,7
βιβλιοθήκη. πολλοὶ τῶν βασιλέων περὶ τὰς
 βιβλιοθήκας σπουδάζοντες 8,23
βιβλίον 1,4. 8. 12 8,12 368,13 379,9 382,8
 388,24 407,17. 18. 20 411,31 ἰατρικόν
 32,5 ἐν ἀντίθετοι καὶ ἀνταντικαθίστητο
 233,32 τὰ ἀπεξενωμένα τῶν βιβλίων
 8,24
βίος 230,16 318,17 367,19 438,36
βλαβερός 260,25 274,29. 35 sqq. 331,31
 403,11
βλάβη 260,26. 28 274,31. 32. 38 275,1. 3. 7
βλάπτειν 275,6
βλαστάνειν Emped. 337,3
βλέπειν εἰς τι 20,5 121,19 323,8 τὸ μήπω
 ἡ διάστασις περὶ αὐτοὺς βλέπεται 216,26
βλέψαρον 401,9 405,19
βλίτυρι 27,18. 31 41,13 124,18 ἡ βλ.
 (φωνή) 12,31
βοᾶν 300,4
βοήθημα 230,11
βολή. τὴν εἰς τὸν σκοπὸν β. 411,17

βορέας 117,22 τὸ β. τὸ τε πνεῦμα δηλοῦν
καὶ τὸ κλίμα 71,18

βοτάνη 230,8

βότρυς. λευκοὺς βότρυας 53,13

βουκολεῖν 71,28

βούλεσθαι 7,10,16 17,31,32 57,22 72,24 al.
τὸ κείμενον ἐν τινὶ κείθεται βούλεται 337,
25 sim. 27,2 120,21 142,4 393,32 ὡς
ἡ πρώτη λύσις ἐβούλετο ἀπολογίζεσθαι
311,35 τὸ ποτε βούλεται αὐτῷ τὰ ὄνδρα
μάτα 51,8

βουλὴ 318,20

βοῦς 35,6 197,30,32 199,26 229,13 298,17
395,13 417,31 cf. 372,8 adn.

βραβεῖον 359,32

βραδύνειν 348,21

βραδύς 114,7 391,7 408,16 βραδέως 146,2
βραδιόνως Archytas 116,15

βραδυτής. βραδυτάς Archytas 116,14

βραχύς 124,12,13 131,23 sqq. 132,13 142,
24 290,11 315,23 345,20 (βιβλίον) 18,
18,20 (ἔντασις) 117,17 (ἀριθμός) 347,16
ἐπὶ βραχύ 226,21 238,18 324,23 διὰ
βραχῶν 393,2 τὸ μεῖζον καὶ βραχύ-
τερον 158,6 εἰς βραχύτατον συνέσταλται
371,12

βραχύτης τῆς ἐκφωνήσεως 132,11

βραχυτράχηλος 393,9

βρέφος 191,4 405,20

βροτός 22,26 39,18

βῶλος 434,31

Γάλα 98,16 209,10 226,34 231,8 284,5
288,7 290,24

γάρ. καὶ ἐν τῷ μετέχεσθαι γάρ 219,6 οὐ γάρ
elliptice 56,8 οὐ γάρ δή 113,18 cf. δή
elliptice 111,32 306,11 308,20 scilicet
133,8 411,18 Alex. 152,5,8 (cf. Wallies
Ind. in Top.) εἰ γάρ, εἴπερ γάρ *siquidem*
223,19 236,34 τίς οὖν ἡδε, εἰ μὴ γάρ
ἡ κυκλοφορία; Iambl. 345,27 γάρ τοι
86,28 καὶ γάρ 110,29 al. καὶ γάρ καὶ
43,11 al.

γαρύειν. γαρύμενον Pindarus 435,25

γαστήρ 49,14

γέ. ποτιδιωρίζω ποτὶ γε τοῖς εἰρημένοις
Archytas 378,6 ἀλλά γε 69,6 δέ γε
22,1 39,7 53,22 al. Arch. 340,31 καὶ
.. γέ 24,3 46,6 al. καίτοι γε 332,25
ὡς γε οὐτωσὶ δέξα πρόσετον 239,5 post

pron. rel. 109,9,10 al. ὡς καλός γε
δί Πειραιεύς 406,11

γελαστικός. τῷ ἀνθρώπῳ (κυρίῳ ἔθιον)
τὸ γ. 93,15

γέλως. οὐ γέλωτος (ἄξιον) 186,30

γέμειν πολλῆς ἀγχινοίᾳ 11,23

γενεσιούργός 325,18 328,34 350,32 351,
13 352,14

γένεσις 66,25 109,29 140,19 158,28 222,33
240,13 305,31 312,3 341,23 429,3 al.
ἔξι ἑναντίων 279,3 διὰ τοῦ μέσου 282,28
τὰ ἐν γενέσει (φερόμενα) 250,11 277,8
352,6 374,15 τὸ ἐν γενέσει λευκόν 140,17
τῶν ἐν γενέσει οὐσιῶν Iambl. 155,25
(ψυχὴ) πεσοῦσα εἰς γένεσιν 12,25

γενετή. ἐκ γενετῆς 255,35

γενικός 13,13 42,25 44,5 53,11 71,8 105,10
108,25,31 114,12 119,22 167,1 168,21
222,21 233,7 244,32 coni. κοινός, ἀρχη-
γός, ἀρχηγικός 88,8 202,9 365,24 opp.
εἰδίκεις, καθ' ἔκαστα 231,28 236,34 243,24
293,23,25 γενικώτατος 10,16,17 11,13
13,20 17,9,11 24,3 108,27 202,9 243,24
274,1 317,17 γενική (πτώσις) 162,21,
23,26 180,6

γενναῖος. τὰ τοῦ γ. Βοήθου 373,32

γεννᾶν 162,9 295,20 297,8 299,22 312,2
333,1 τὶ 28,24,27 244,2 309,33 360,5
413,11 pass. 162,10 244,1 333,1 413,11

γέννημα 182,12 218,33 376,27 29,32
377,4,7

γέννησις 232,4 400,34

γεννητικός 327,29 γεννητικὸς λόγους opp.
γνωστικός 12,20

γένος πολλαχός 54,25 gramm. 65,1 dist.
διαφορά 61,23 77,22 80,7 dist. εἰδη
126,9 γένη τοῦ δόντος 2,4 16,19 83,27
(κατηγορία) 9,7,16 τὰ πρώτα γ. 2,16
113,16,17 τὰ ἀνωτάτω γ. 10,15 29,18
(γένη) γενικώτατα 10,16 μόνις κατηγο-
ρούμενα 17,20 τῶν πρώτων τε καὶ τελευ-
ταίων γ. 74,32 τῶν ἐπέρων γ. καὶ μὴ
ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων 54,22 sqq. 291,27
γένη γενῶν 391,22 392,11 τὸ σύνθετον
καὶ σύμμικτον γ. 281,27 τὸ σπουδαῖον γ.
286,37

γεούν. γεωτός 189,10,11 Aristo (Peripat.)
188,36

γεροντικός. γεροντικῶς 378,11 corruptum,
v. Addenda

γεύειν. γευστός 131,21 194,26

- γεῦσις. 131,18 252,31 254,27 413,4
 γεωμετρεῖν 317,30 320,9 *(γεωμετρέν)* Archytas 317,15
 γεωμέτρης 13,29 152,34 187,2,6 262,29
 γεωμετρία 21,6 126,22 169,13 226,5 420,10
 γεωμετρικός. γεωμετρικά βιβλία Aristotelis 4,25 τῶν γ. σχημάτων 262,17 ὅπερ εἴδει δεῖξαι, φάσῃ ἀνὴρ γ. 192,5
 γεωργός 323,21
 γῆ 14,12,13 55,27 283,20,23 saepe ἐκ τῶν ὑπὸ γῆν εἰς τὰ ὑπὲρ γῆν 117,7 ἡ κληρούχουμενή γῆ 26,12
 γῆρας 193,24 430,1
 γηράσκειν. πάνυ γεγηρακώς 401,33
 γίνεσθαι opp. φθείρεσθαι 203,12 al. opp. ἀπογίνεσθαι 48,25 49,1 τῆς ὥλης 289,30,31 τῆς αὐτῆς δύσης 10,19 ἀνὴρ τῶν γηράσίων Περιπατητικῶν γεγονώς 16,2 ἐνταῦθα γηνόμενοι 31,22 γεγονέναι 139,34 159,17 saepe γεγένηται 308,20 ὅταν .. πεπηγυῖα γένηται Iambl. 230,30 γενητός 55,31 73,15 140,20 157,31 289,15 341,9,34 354,14 356,18 364,12 401,17 435,2 γινώσκειν 315,5 τὶ 17,30 91,29 225,21 al. ὅτι 38,7 τὶ ἔστι 119,30 pass. 8,14 22,1 125,28 al. ἔγνωσται τοῖς πολλοῖς 82,5 γνωστός 189,21 194,3 201,7,8
 γλαυκός 231,5
 γλαυκότης 231,4 γλαυκότατα Archytas 93,2 96,28
 γλυκύς 165,35 166,6,26 171,1 413,3 al.
 γλυκύτης 49,13 216,17,34 228,28 al.
 γλώττα 276,4
 γνάθος 26,25
 γνήσιος 8,18 9,2 τινός 7,17 8,11 18,7 65,6 τῶν γηράσίων Περιπατητικῶν 16,1
 γνωματεύειν τὶ 430,24
 γνώμη 351,7 κατ' ἐμὴν γνώμην 10,9
 γνωμονικός. τὸν καλούμενον ὑπὸ τῶν γν. γρόνιον 344,26
 γνώμων 429,15 430,5,7,23,27 432,5
 γνωρίζειν τὶ 121,30,31 pass. 140,30 211,37
 γνώριμος 85,25 87,15 106,20 al. τινί 74,17,20 211,15 213,12 421,28 τῇ συνηθείᾳ 122,27 386,28 γνωρίμως τοῖς ἀκούσιαι 382,6 γνωριμώτερον 89,8
 γνώρισις τοῦ ῥηθέντος 323,32
 γνώρισμα τῶν πρώτων γενῶν 2,17 τῶν ἐνύλων οὖσιῶν 91,3 τοῦ πάθους 329,8 γνῶσις δ. 7,12 6,9 111,1 194,2 al. dist. εἰδῆσις, ἐπιστήμη 178,1,3 τινός. 5,10,20
 13,4 16,5 al. περὶ τίνος 20,3 τὴν ἐν τύποις γνῶσιν 60,20 τὸ τῇ γνῶσις πρότερον 422,14 σωματικά γνώσεις 193,7,28 ἡ ἐπιστημονικὴ γν. 220,4
 γνωστικός τίνος 275,16 γν. λόγους opp. γεννητικός 12,20 γν. συγγράμματα opp. πρακτικά 5,7
 γόνιμος 249,28
 γοργός. εἰδός τῆς Ἀριστοτελικῆς ἐρμηνείας τὸ .. γοργόν 6,20
 γοῦν 52,15,17 72,27 87,32 al.
 γράμμα dist. στοιχείον 132,7,8 ὁ γράμματα εἰδώς 225,4
 γραμματική 23,2 37,4 264,11 420,13 saepe γραμματικῆς λόγος 37,6 τοῦ Διοδώρου τοὺς τῆς γραμματικῆς διορισμὸς διαπαίζοντος 27,20
 γραμματικός 9,20 23,3 284,28 288,4,10 al. duplickey 243,4
 γραμματιστής. εἰς γραμματιστοῦ φοιτήσαι 230,5
 γραμμή 32,1 124,3,7,23 125,3 sqq. 141,20 sqq. 422,18 al. εὐθεῖα 264,35 352,33 355,15 γνωμακή 125,1 περιφερής 272,17 ἐλικοειδής, τετραγωνίζουσα, κογκιλιοειδῶς ἀδελφή 192,20 sqq.
 γραμμέσιειδής 351,28
 γράφειν 3,5 296,31 300,4 al. τὶ 1,18 76,9 131,17 al. τόνδε τὸν τύπον 15,1 οἱ γράφοντες librarii 88,26 pass. 21,17 163,20 419,15 ἐγράφη 8,22
 γραφεύς 208,6
 γραψή lectio 34,24,30,31 59,2 88,26
 γρυπός 227,6
 γρυπότης 226,9 227,5 267,7,9
 γρύψ 57,27
 γυμνάζειν τοὺς ἐντευξομένους πρὸς ἀγγίνοιαν Iambl. 370,6
 γυμνάσιον 3,16 32,11
 γυμναστικός. γυμναστικωτέραν εἰς ἀγγίνοιαν ὑπολαμβάνων τὴν τοιαύτην ἀσάφειαν 7,8
 γυμνός 373,2 402,17
 γυμνότης 401,20 402,35 403,14
 γυμνοῦν πάντα coni. βασανίζειν 14,24
 γυνή 368,24 sqq. 371,24 372,12 437,3 τεσσάρων πηγῶν ἔγουσα τὸ μῆκος 146,13 γωνία 274,17,18 355,16 430,10 τὴν στερεὰν γ. 124,36 κατὰ γωνίαν opp. κατὰ πλευράν 335,37
 γωνιακός. τὰ στερεὰ παραληπεπίπεδα κατὰ

η πορτήν γωνιαζίν ευνοπτεται ἀλλήλους
125,1
γωνιοῦν. γεγωνιῶσθαι 261,27

Δαιμόνιος 112,30 376,3,4
δαιμων 112,29 Ἀγαθός δ. 358,18
δακτυλήθρα 238,29
δακτυλικός. τὸ δ. μέτρον 132,2
δακτύλιος 238,28 366,19 367,16 368,22
369,5,35 370,8 374,1 429,27 435,9
436,28
δάκτυλος 131,11 138,19 367,16
δαπανᾶν pass. 49,30
δέ. κατὰ τὸ ἐν χρόνῳ δὲ θεωρεῖσθαι Iambl.
345,17 καν μὴ κατὰ πτώσιν δέ 383,13
ἀντὶ τοῦ μὴ κινεῖσθαι δέ 436,12 δέ in
apodosi 126,34 152,8 (v. adnot.) cf. 391,9
ἐπει δέ post partic. 204,20 sed v. adnot.
δείγμα 354,25
δεικνύναι δτι 89,7 194,31 al. c. part. 89,
31 102,18 al. c. adiect. 7,27 31,12
68,17 al. δεικνύει 106,27 (δεικνυσι
94,25) δεικνύουσιν 126,15 194,31 δει-
κνών 45,31 (δεικνύς 103,17) pass. 60,1
ώς τοιόνδε 102,20 c. partic. 20,9 115,6
158,12 al. c. adiect. 75,20 206,25 κυ-
ριωτάτην δεδείγθαι οὐσίαν τὴν .. 89,27
δεῖεικται περὶ φωνῶν ὁ σκοπός 13,18
οὐκ ἔστι δεῖειγμένον Plot. 108,25
δεικτικός. τὰ δεικτικὰ οἷον ἔκει ἐνθάδε
358,27 360,24
δειλία 114,6 392,4 396,11 409,28 410,6. 10
411,28 416,14
δειλός 229,3
δεῖν. I τὰ πρός τι τῇ πρὸς ἄλληλα σχέσαι
δεῖεται 199,20 II δεῖ, ἔδει c. inf. 34,30
35,1 89,23 al. c. acc. c. inf. 7,23 sqq.
97,2,11 δεῖ omissum post οὐδὲν ἀτοπον
241,22 δέον εἰπεν 188,19 δέον scil.
ἔστιν c. inf. 54,24 δεῖν pro δέον (ἔστιν)
c. acc. c. inf. 7,33 τὸ δέον 237,11
πλείονα τοῦ δέοντος 70,30 δεόντως 127,
31 187,26 344,7 δεῖ (τινί) τινος 37,7
86,28 109,26 πολλοῦ δεῖ c. inf. 304,
31 305,13 δεῖσθαι c. inf. 15,8 51,8 al.
δεῖσθαι τινος 7,27 8,6 12,26 al. εἴς τι
209,7 πρός τι 329,32
δεῖξις 82,30 89,3 153,26 οἰκεῖσα εἰσιν δεῖξεις
ἐν τισι τῶν κατηγορῶν, ὥσπερ κατὰ τὸ

ποιὸν τὸ τοιόνδε 102,16 τὴν τοῦ τόδε
δεῖξιν 103,1 τὴν λόγων τῆς ποιότητος
δεῖξιν ποιούμενος 103,3 τὴν πρὸς τόπον,
ἐν τόπῳ δεῖξιν 360,25 μὴ λέγεσθαι κατὰ
δεῖξιν τὴνδε τὴν φρόνησιν τῇδε τῇ ἀφρο-
σύην ἐναντίαν 414,2
δειπνεῖν 395,21
δέκα. πολλαχῷς οὗν τε διελεῖν τὰ δέκα
133,7 αἱ δέκα σχέσεις τῶν λόγων 145,30
(cf. σχέσις)
δεκαπλάσιος. δεκαπλασίως 152,5
δεκάς. τὰ ἀπλᾶ εἰς δεκάδα συνήγαγον οἱ
Πυθαγόρειοι 13,21 ἡ δεκάς ἐν τῇ τετράδι
περιέχεται 44,9 τὸν σύμπαντα ἀριθμὸν
δεκάδα εἶναι 68,25 ὁ τῆς δεκάδος τῶν
γενῶν ἀριθμός 310,10 τὴν δ. τῶν γενῶν
342,24
δέκατος 152,6 368,16
δεκτικός 386,8,16 390,10,13 399,24,26
400,10,22,25 401,5,24 τινός 55,28 206,
26 360,26 τῶν ἐναντίων 93,8 113,30
118,30 119,1 148,18 393,14 404,24
414,10 τὸ δεκτικὸν ἀλλως ἐπ' αὐτῆς
(τῆς νοητῆς οὐσίας). λέγεται 116,29 τὸ δ.
πολλαχῷς 372,4
δειλεάζειν pass. τινί 417,3
δένδρον 372,11
δεξιός 119,9 149,34 165,36 166,25 167,10.
12 170,25 174,5,7 197,21 235,23 299,4
336,3 373,14 ὁ γε λθίος πρὸς τὸν λίθον
οὐκ ἔσται δεξιός 167,13 δεξιά dupliciter
358,20 (cf. ἀριστερά) ἐν τοῖς δ. 364,25
ἐκ δεξιᾶς 171,26,29 ἐπὶ δεξιά 117,21
εἰς δεξιά 117,1 358,32,35
δεξιότης 310,3
δεσμός 367,22 τοῖς ἀλύτοις δ. τῆς ὁμοιό-
τητος 75,5
δεσπόζειν 382,15 384,9 407,25 408,22
τινός 201,32 pass. 382,15 407,25
δεσπότης 11,17 180,1,2,14 181,7 381,10
δευσοποιός. δευσοποιῶς καὶ μονίμως 253,28
δευτερεῖον. ἔχειν τὸ δευτερεῖον 89,2
δεύτερος 169,17 222,7 311,7 δ. οὐσίαι
79,15 80,28,29 al. τῇ φύσει, πρὸς ἡμᾶς
82,16 158,22 τὰ μέρη τοῦ ὅλου δεύτερα
84,18 δεύτερα ἔκεινων 347,12 δευτέρως
12,19 268,9 419,16
δέχεσθαι 272,31 τὸ εἰδος, τὸν λόγον 85,
15,17 104,25 τὴν ποιότητα, θερμότητα,
sim. 114,33 226,35 250,8 254,18 sqq.
270,12 ἐναντίωσιν 105,25 148,6 τὰ

- ένεντία 107, 11 113, 18 τὸ μᾶλλον καὶ (τὸ) ήτετον 112, 19, 33 284, 14 ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν 284, 34 τὴν προκοπήν 250, 12 τὴν ἀπολήρωσιν, πλήρωσιν τινὰ ἀπό τινος 248, 28 328, 25 ἀφ' ἔτέρων τινὰ εἰς ἑαυτάς ἐπιπλοκήν Iambl. 319, 10 τὴν ἐνέργειαν 303, 1 τὸ πάθος 258, 29 325, 20 τάς σχέσεις 104, 9 τὴν θέσιν 334, 14 τὴν τοῦ τόδες διέξειν 102, 30
- δή 36, 15 41, 9 43, 1 44, 7 54, 14 77, 4 219, 26 al. ἀτε δή 236, 11 ὡς ἀν δή 332, 13 ἀλλὰ δή 328, 11 οὐ γάρ δή 59, 9 64, 19 146, 6 159, 16 cf. γάρ δή οὐν 112, 12 141, 16 145, 19 393, 22
- δηλοῦν τι 7, 19 11, 29 22, 14 49, 3 104, 34 113, 20 al. τὸν Σωκράτη ἀπὸ τοῦ σιμοῦ 156, 18 δῆ 18, 8 al. τίνα ἔστιν τὰ νοήματα 10, 13 pass. 72, 14 al. ὑπὸ τῆς κατηγορίας 11, 11 δι' ὄντος 22, 16 ἐκ τῶν πραγμάτων 24, 23 ταῦταν ἐξ ἀμφοῖν δηλοῦνται 207, 28 τὸ δηλούμενον ἀπὸ τῆς φωνῆς 94, 34 δαλοῖτο Archytas 409, 3
- δήλωσις τῶν πραγμάτων 264, 22
- δηλωτικός 397, 21 τινός 21, 9 34, 5 43, 6 177, 18 367, 27 390, 6 ὁμονύμως, συνώνυμως 35, 5
- δημητορικός 420, 14
- δημιουργεῖν τὴν ἀπόδειξιν 15, 13 τὸ συνεχές Iambl. 135, 24
- δημιουργία τῶν θεῶν 318, 9
- δημιουργικός 323, 2, 6 331, 16
- δημιουργός 321, 34 322, 32 323, 7
- δήποτε 21, 2 45, 19 112, 29 216, 32 359, 3 379, 7
- δήπου 106, 6 202, 18 231, 4 316, 2
- δήπουνθεν 22, 3 91, 5
- διά c. acc. 113, 9. 14 al. c. gen. 93, 19 115, 11 117, 10, 11 136, 23 al.
- διαβολή. πρὸς διαβολὴν τοῦ ὄρου 194, 15
- διαγινώσκειν πῶς διαιρήσομεν 170, 34 ὥσπερ τινὲς περὶ αὐτοῦ διέγνωσαν 355, 31 pass. ἐκ τινος 274, 24 ἀπό τινος 274, 29
- διαγορεύειν. ἀσώματος οὖσα ἡ ποιότης διηγόρευται 218, 6
- διάγραμμα 420, 11
- διαγώνιος. τὰ διαγώνια opp. τὰ κατὰ μῆκος ετ πλάτος 50, 20
- διάδημα 374, 1
- διαδοχή. κατὰ διαδοχήν opp. ἄμα 55, 33 ἀνωθεν κατὰ δ. παρέλαβεν τὴν μέθοδον 192, 19
- διάδοχος adi. τινός 320, 32 cf. Addenda ad p. 328, 31
- διαζευγνύναι. διεζευγμένα (ἀξιώματα) 425, 22, 24
- διάθεσις 27, 13 35, 35 36, 1 163, 30 sqq. 229, 12 230, 23, 28 234, 6 236, 25 240, 27 253, 18 sqq. 255, 27 284, 30, 31 323, 19 al. διάθεσις ετ ἐν τοῖς πρός τι ετ πρῶτον εἰδός ποιότητος 291, 22 sqq. 293, 18 sqq. κοινή, ίδια 231, 13 γενική, εἰδική 236, 34 ἐπὶ τῶν ἀδιαλάκτων ἐχθρῶν λέγειν εἰώθαμεν δη δ. ἡδη γέγονεν 236, 20 τὴν δ. ἀντὶ τῆς ἔξεως εἰώθαμεν παραλαμβάνειν 236, 23 δ. Stoicorum 237, 26 sqq. διαθέσιας Archytas 178, 24
- διαιρεῖν, διελεῖν ἐπὶ πλείονα 60, 19 τι 8, 29 273, 6 τι εἰς τινα 10, 13 99, 14 τὰς παθητικὰς ποιότητας εἰς τε ψυχὴν καὶ σῶμα διεἰλεν 261, 4 τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος 195, 23 404, 16 406, 7 χωρὶς τὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον εἰδός λόγον καὶ τὸν ὀριστικόν 101, 1 τὸ πράττειν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν 318, 27 τι κατὰ τινα 95, 24 128, 3 πόσαι εἰσὶν αἱ οὐσίαι 92, 3 med. 19, 25 38, 15 60, 15 71, 20 al. τὸ πολλαχῶς τῆς δυνάμεως 224, 33 πολύσημον φωνήν 368, 15 διελόμενοι χωρὶς τὰς ἀρετὰς ἀπὸ τῶν μέσων τεγχῶν 284, 32 πῶς ἔκαστον κατηγορεῖται 104, 10 224, 21 pass. 108, 20 242, 26. 30 sqq. al. εἰς τινα 60, 14 107, 1 108, 33 μὴ διαιρεῖσθαι τὰς παθητικὰς ποιότητας εἰς τὸ ἐμποιεῖν πάθη καὶ εἰς τὸ ἐπάθους συνίστασθαι 258, 15 εἰς πολλὰς δόξας διαιρεῖται ἡ ἐπίτασις τε καὶ ἄνεσις 286, 16 εἰς δ. διαιρεῖται 107, 13 δ. κατ' ἄρθρα 18, 23 ἀμερίστως περὶ τοῖς σώμασιν 122, 10 διχώς, διχῇ 44, 12 108, 6 διηρημένον opp. συνεχές 133, 18 διαιρεύμενα Archytas 353, 6 διηρημένως 55, 18 92, 19 διαιρετός 122, 10 345, 25 346, 26 354, 16 410, 16 εἰς τινα 26, 12 126, 24 146, 24 147, 3 304, 11 ἐπ' ἄπειρον 124, 8 304, 11
- διαιρεσις 5, 26 18, 19 50, 20 274, 6 al. opp. ἀπαρθιμητική, μερισμός 45, 30 62, 8 161, 32 τινῶν 3, 21 5, 2 75, 19 86, 10 91, 23 297, 9 317, 13 336, 14 373, 33 εἰς τινα 2, 16 8, 12, 25 11, 25 18, 22 107, 16 142, 17 ἐπ' ἄπειρον 124, 6 ὡς περὶ τῶν ὄντων οὖσης τῆς δ. 9, 26 δ. ἀφωρισμένη 66, 14 ἀνελλιπής 68, 14 Πυθαγορική 317, 28 ἀθετεῖν, ἐλέγχειν, αἰτιᾶσθαι, καταμέμφεσθαι τὴν δ.

- (ώς πλεονάζουσαν, ως ἔλλιπη, ως πολλά παρεῖσαν) 18,27. 30 62,32
- διατετριχός τινος** 263,17 ορρ. συστατικός 55,18 77,23
- ***διατίρημα** 425,1
- διαταθατέρειν** τὴν περὶ αὐτοῦ ἔννοιαν 335,11
- διαχεισθαι** 87,30 164,1 174,4 al. καθ' ἔξιν 100,17 366,27 cf. 231,2 237,5 διακεισθαι πως 67, 5,8 112,21 241,4 εὖ πρός τι 214,24 ἐναντίως 110,22 389,7
- διάχενος** (ἔννοια) 173,8 ἐννοίας διακένως λεγομένας 216,18
- διακληροῦν** med. τῇ 252,20 pass. τὰ διακληρωθέντα αὐτοῖς μόρια 376,5
- διακρέπειν** τὴν συνέχειαν 97,23 τὸ τοῦ λόγου συνεχές 379,19 τὴν ποιότητα ἀπὸ τοῦ ποιεῖν 157,5 pass. 19,14 242,24.25
- διακρίσιοι** 178,13
- διακοσμεῖν** τὸ ὑλικόν 219,28
- διακόσμησις** 62,2 127,24 329,13
- διακρατεῖν** 265, 15. 16. 24 pass. 265, 16
- διακριβοῦν** pass. 250,26 cf. Addenda
- διακρίνειν** 209, 10 τινά 5, 6 14, 21 40, 9 196,8 al. τὴν ὄψιν 254,37 τὴν μορφὴν ώς ἐπέραν 312,21 κατὰ γρόνον τὰς διαφοράς 233,6 συμπεψυρμένην τὴν ἔννοιαν 70,18 ταῦτα εἰς πολλὰ γένη 306,30 τινός τι 73, 10 ἀπό τινός τι 158, 24 366, 9 pass. 12, 16 42, 6 110, 25 356, 28 al. ἀλλήλων 13, 7 ἐκ τινος 195, 32 κατὰ (τὰ) εἴδη 206,19 317,20 περὶ τι 286,25 τοῦ εἰδούς συνηρημένου καὶ διακεκριμένου ὅντος 66, 7, 9 τὰς διακεκριμένας ἐννοίας 70, 18 τὴν διακεκριμένην ἀυτῶν ἀπ' ἀλλήλων ἔνωσιν Iamb. 135,22 διακεκριμένως 266,30
- διάκρισις** 21,12 83,26 97,28 102,16 205, 32 385,23. 24 τινός 8,21 19,30 91,18 183,9 237,8 al. τῆς περὶ τῶν δυνατῶν διακρίσεως 194,7 ἀμφισβήτεται περὶ τῶν παθῶν, εἴτε διακρίσεις εἰσὶν εἴτε συγκρίσεις 276,5
- διακριτικός** 5,8 270,20 327,30 τινός ἀπό τινος 260,35 ὄψεως 86,31 107,8 202, 15. 17 229,15 390,3 ὅμοια, γλώττης 276,3
- διαλαμβάνειν** περὶ ποιότητος 206,3 τὸ ἀπειρον τῶν σωμάτων πέρασιν 273,4 pass. κινήσεις στάσεις μεταξὺ διαλαμβάνουμεναι 128,30 τὰ ἄτομα σώματα μεταξὺ πολλῷ κενῷ διαλαμβανόμενα 267,23
- διαταλανθάνειν** 321,3. 6
- διαταλέγεσθαι** 25,6 45,29 70,15 al. διτοῦ 169,26 τινὲς 6,24 περὶ τινος 23,17 73,32 129,13 174,15 341,13 427,15 al. τὸ τρίτον (κεφάλαιον) περὶ τινων διαταλέγεται 19,18
- διατελεκτικός** 369,11 371,25 οἱ 6. 24,14 25,13 369,17 ἡ δ. μένοδος 70,18 διαλεκτική 22,13 70,20 380,13 διατελεκτικῶς 70,22
- διάλεκτος** 39,20
- διάλεξις** 361,5
- διαλογικός**. δ. (συγγράμματα) ορρ. αὐτοπρόσωπα 4,21
- διαλογισμός**. τοὺς μετ' αἰσθήσεως δ. 318,6
- διάλογος**. ἀπορίας ως ἐν διαλόγῳ προτεινόμενας 2,27
- διαλύειν** τι 248,2 350,9 ἀπορίας 2,27 6,22 101,12 402,13 τὴν ἔνστασιν, ὅτι 111,12 pass. 50,9 129,7 253,5 τοσοῦτα ἡπόρηται τε καὶ διαλύεται 133,10
- διάλυσις** 243,23 248,23 264,32 τὰς τῶν ἀντιλήψεων διαλύσεις 177,16
- διαμαρτάνειν** τῆς ἀρίστης αἱρέσεως 100,32 τῆς ἀληθείας 219,34 τοῦ τέλους 322,5
- διαμαρτία** τοῦ τέλους 322,6
- διαμένειν** 116,22. 24 170,16 175,9 238,25 261,3 355,32 356,1 429,9 430,1 διαμένοισαν Archytas 93,8 116,12. 22
- διάμετρος quadrati** 430,11. 16 τὰ κατὰ διάμετρον 149,2. 3. 4
- διαμορφοῦν** τοὺς ἐν ἔστιᾳ λόγους 306,24
- διαμφιβάλλειν** ὅτι οὐ 417,5
- διαμφισβήτειν** τινι 208,30 μήποτε 87,10 pass. 9,6 209,3
- διανήκεσθαι** πέλαγος 225,12
- διανοεῖν** med. διανοηθεῖς 31,25 ὅταν Σωκράτη καθήμενον διανοηθῶ 397,7 διανοητός ορρ. αἰσθητός 74,7 sqq. 76,19
- διανόημα** 397,10
- διανόησις** 317,30 397,23
- διάνοια** 1,17 8,14 31,25. 27. 33 32,3 41,30 74, 21 al. ορρ. λέξις, φωνή 43, 27. 29 124,9 τῆς καθηρᾶς δ. 318,1 ἔχει τινὰ διάνοιαν 270,30 τίνι ἐπερείσαντες τὴν δ. 119,17
- διανοήσειν.** ἔως διανοίη τὰ βλέφαρα ἡ μαῖα 405,18
- διανύειν** (στάδιον) Plot. 307,33
- διανύσις** (τῆς κινήσεως) 309,11
- διαπαλέειν** τοὺς τῆς γραμματικῆς διαφορισμοὺς

- καὶ τοὺς φύσει λέγοντας είναι τὰ ὄντα
27,20 τὸν Ἀριστοτέλη ὡς ἀγνοοῦντα 70,25
διαπορεῖν περὶ τίνος 129,8; 130,7; 134,33
201,6; pass. ταῦτα διαπορεῖται 129,7
διαπράγματεσθαι περὶ τίνος 22,2 340,25
διάπτωμα 224,26
διαρθροῦν τινά 2,12 19,10 301,2 379,16
427,1 τὸ συγχεγμένον τῆς προλήψεως
379,19 τὴν ἔννοιαν 154,3 τοὺς ἀκριβεῖς
περὶ αὐτῶν λόγους 379,25
διάρθρωσις 8,32 68,32 286,4 379,17 τινῶν
3,12 19,16 73,27 379,20
διαριθμεῖν med. τινά 157,3 365,9 368,13
περὶ τινῶν 318,34 pass. 130,16 138,12
146,34 309,25
διαριθμησις 156,1 τινῶν 68,17 127,8
294,11 335,9 δ. τῶν ἐσχάτων opp. δια-
ρεις τῶν πρώτων γενῶν 274,4
διαρρήδην lambl. 354,19
διασαφεῖν τι 271,25 400,32
διασπᾶν pass. 70,7,9 137,23 336,37 337,1
ἀπὸ τίνος 174,29 364,21
διάστασις 68,1 107,11 116,30 133,17 140,
16 148,4 241,9 264,35 303,1 387,29 al.
τὰς τοπικὰς διαστάσεις 338,9 τῶν κατὰ
διάστασιν οἰον στρατοῦ 214,28 τὴν κατ’
ἀριθμὸν δ. 229,18 τὴν τῶν ὑποδεχομένων
εἰς πλῆθος δ. 56,14 δ. τῆς γενέσεως
356,19 τῆς δ. τὸ τέλος ἐστὶν τὸ σχῆμα
272,11 τὴν τοῦ εἶναι δ. 357,11 οὐσιώδης
272,10 κατ’ οὐσίαν, κατ’ ἐνέργειαν 341,24
τοῦτο εἰς διάστασιν αὐτῶν παραλαμβάνει
239,32
διαστέλλειν ἀπὸ τίνος 217,14 med. περὶ
τῆς τοῦ ἔχειν ὄμωνυμίας 380,8 τὴν ὄμω-
νυμίαν 24,18 301,5 ταῦτα ἔχοντά τινα
ἀμφιβολίαν 237,9 τὰ ὄντα 22,10 (τὰς
ἀντιλογίας) 62,31
διάστημα 65,28 29 125,21 33 134,8 137,
16 al. πάσις κινήσεως 350,15 τῆς τοῦ
κόσμου κινήσεως 350,16 τῆς φωνῆς τῆς
ροπῆς 128,36 129,1 ἐν μουσικῇ 192,12
τῆς τοῦ παντὸς φύσιος Archytas 350,12
356,16
διαστηματικός 148,35
διαστολὴ τῶν ὄμωνύμων 25,29
διασύρειν τὰ ὄντα 186,21 τὸν ὄρισμόν
201,35
διασχίζειν αὐτὰ ἀπὸ ἀλλήλων 75,2
διάσχισις 174,33
διασψίειν τι 18,25 266,23 271,1 320,19
349,21 353,23 354,7 364,17 pass. 74,28
190,24 221,11 290,5
διάταξις 164,12 196,33 224,26 266,29 405,
14 418,4 περὶ τίνος 99,33 337,11 415,31
διατάττειν τινά lambl. 266,30 med. 64,4
151,7 376,27 438,12 τινά 387,24 περὶ
τίνος 194,4 217,1 266,32 c. acc. c. inf.
306,34 διτὶ 329,35 pass. 188,9 306,4
380,12 περὶ τίνος 268,5 διατεταγμένως
379,26
διατείνειν I trans. τι 75,4 213,23 τὶ ἐπὶ
τι 96,31 238,21 311,26 τὶ εἰς τι 83,28
τὶ διά τίνος 75,6 med. φιλόσοφον τὸ μὴ
διατείνειν διανειτάστως 201,4 pass. 127,
23 δι’ ὅλων 135,11 περὶ πάντα τὰ
ἔδη 328,12 II intrans. ἐπὶ τι 25,15
82,33 91,18 145,25 al. ἐπὶ ὅλαττον 104,5
διά τίνος 116,26 227,4 21 342,1 πρός
τι 306,6 μέχρι τίνος 258,2 ἐπὶ πολλοῖς
215,3 ἐπὶ τίνος lambl. 146,25
διατέλειν c. partic. 302,30 417,6
διατέμενειν εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός 63,24
διατηρεῖν 240,15
διατιθέναι τοιῶσδε 165,36 τὶ (ὑπωστόν)
247,27 253,25 365,30 pass. (διαφόρως,
παρὰ φύσιν, sim.) 98,35 240,31 254,14
283,5 322,6, 7 διαθετός 163,32 164,10,15
διατρίβειν (ἐν τόπῳ) 4,3 περὶ πράγματα
ἄγνωστα 187,3
διατριβή pl. 401,29
διαφαίνειν διαφαίνειν 197,29 255,29 ἀπό τίνος
271,36 διά τίνος 160,34
διαφαήνης 249,3 263,23
διαφέρειν (διενεγκεῖν, διοίσειν) 168,10 387,
28 al. κατὰ γένος 168,6 κατ’ οὐσίαν 21,11
22,20,22 τίνος, ἀλλήλων (οὐδέν, πολὺ)
39,2 79,26 97,34 238,22 245,4 τινί 54,
27,28 55,2 236,2 276,2 al. τινός τινί 58,16
122,4 131,34 229,16 327,10 τινός κατά τι
126,2 245,6 289,16 359,2 διάρτικος πρός
τὸν ἀκμάζοντα διενήνοχεν 229,14 πάσῳ
τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ διενήνοχεν πρός τὴν
τῆς νοητῆς οὐσίας συγγένειαν 122,4 πολὺ
διαφέρει η . . η c. inf. 320,21 οὐδέν
διαφέρει τινί, πρός τι, εἰ 11,10 106,16
146,29 διαλεκτικοῦ, ϕ μάλιστα διαφέρει
ἡ τῆς ἀληθείας κρίσις 371,26 αὐταῖς
έσυτάς διαφέρουσιν απ’ ἀλλήλων 276,23
(? v. adnot.) διαφερόντως 249,10 δια-
φέροντι (3. pl.) Archytas 407,27,31 pass.
71,22 316,21 διαφέρεσσιν διήγεις 18,19

- τινὶ περὶ τίνος 302,30 ὁ Αλέξανδρος
διηγένθη περὶ τὴν γραφὴν 34,31
διαφεύγειν τὰ πολλὰ τῶν ἀπόρων 259,24
τὴν αἰσθήσαν 269,12
διαφθείρειν ἔσυτόν 322,27 pass. ὡς ὑπὸ^τ
ἄλλου ἔσυτοῦ 322,28
διαφορά 15,10,17 25,13 27,4 28,3 46,4
70,4 sqq. 116,8 276,14.22.35 al. τί^τ
ἔστιν 97,26 οὕτε τῶν ἀνωτάτω γενῶν
γένος ἔστι λαβεῖν οὕτε τῶν ἀτόμων δια-
φοράς 29,19 διαφορά τίνος πρός τι 46,23
dist. εἶδος 55,13 97,34 123,1 ποτὲ ἀντὶ^τ
τοῦ ὅλου εἶδους ἡ δ. λέγεται 55,15 ἀντι-
θέσεως δ. 380,29 ὀντίας διαφορά τρεῖς
Archytas 91,16 δ. πραγματεύθης 23,20
πραγματική 104,31 οὐσώδης 55,11 72,1
96,26 cf. 98,22 γενική, εἰδική 59,33 99,18
167,1 εἰδοποιός 55,19 221,12 εἰδητική
καὶ οὐ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον θεωρου-
μένη 112,28 δ. συστατικαὶ (συμπληρω-
τικαὶ) ετ̄ διαιρετικαὶ 55,16 sqq. 23,57,
4 sqq. 59,6 sqq. τὰ κατὰ διαφοράν opp. τὰ
πρός τί πως ἔχοντα 165,35 sqq. 212,15
217,24 τὸ ἰσχύμενον κατὰ διαφοράν 212,
19 ἐμμόνως ἔχει κατὰ διαφοράν 214,33
τὸ συνωνύμων καὶ κατὰ διαφοράν λεγόμενον
220,15
διαφορεῖν pass. 70,4.10.13 75,8 83,14
221,30 276,24 (cf. 23 adnot.) 355,23
πρὸς ἄλληλα 220,34
διαφορός 23,10 27,33 28,1 134,31 al.
ἔσυτοῦ 281,27 διαφόρως 98,35 170,36
220,13 al.
διαφορότης 70,14 83,2 145,36 249,30
272,24 276,10 354,25
διαφυλάττειν τὰ ἀπλὰ ἐν τῷ μίγματι 281,5
ταῦτα τῆς ἐνεργείας τὴν οὐσίαν οὐ διαφυ-
λάττει 306,1
διαφωνεῖν. διαφωνεῖ impers. 155,5
διαφωνία 2,23 τῶν φυλοσόφων 7,30
διάφωνος 2,22
διδασκαλία 13,27 19,14 38,7 96,24 243,
30 al. τινός 99,2 283,17 περὶ τίνος
40,6 51,4 108,27 εἰσαγωγική 194,8
εὑρημός 217,19 φιλάνθρωπος 291,21
Stoicorum 334,2 ποιεῖσθαι τὴν δ. ἐπὶ^τ
τίνος 24,22 διά τίνος 75,28 σωματικὴν
ποιεῖσθαι τὴν τῶν εἰδῶν δ. 239,20
διδάσκαλος 13,18 70,21 162,16 323,22
420,26
διδάσκειν 13,2 191,23 323,26 al. τί 7,15
Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.
- 106,16 al. ἀπὸ τοῦ ὑστέρου τὸ πρότερον
211,8 περὶ τίνος 12,7 14,1 15,35 al.
c. inf. 23,18 c. enunt. rel. vel interrog.
43,31 81,17 389,11 al. pass. 15,18.
21 17,1
διδόναι τινί τι 26,2 46,27 91,8 105,7 130,21
209,1 326,21 343,8 357,1 388,23 ἔσυτό
τινί 218,20 289,23 ἔσυτό εἰς τι 44,18
85,17 374,18 τί concedere 140,25 288,26
401,35 pass. διωνοῦν ὅρων διδέντων
45,10 τῷ δούλεντι κύκλῳ 192,16 οὐχὶ^τ
τοῦ ὡς πρός τι γένους ἐδόθησαν αἱ καθ'
ἔκκεστα ἔξεις 293,28 εἰ δούλεη c. acc. c.
inf. 299,6
διδύμος πρός τι 288,23
διείργειν. μεταξὺ διειργόμενα οὐχὶ^τ εἰέρω
268,8
διελέγχειν τι 92,23 pass. 147,26 188,30
190,32
διέλκειν pass. σχοινίοις 184,33
διεξέργεισθαι. τὸ δεύτερον κεφάλαιον περὶ^τ
τῶν δέκα γενῶν διεξέργεται 19,17
διεξοδεύειν τὸ πρᾶγμα 28,16
διέξοδος (κινήσεως) 140,10 304,10 309,11.
26 350,33 τῶν κατὰ διέξοδον κινουμένων
ἐστὶν ὁ λόγος 118,21 τὴν δ. τῆς φωνῆς
139,7 ἡ δέξα ἐν διέξοδῳ καὶ αὐτὴ ὑπάρ-
χουσα 118,24 τὴν τοῦ εἶδους δ. 232,14
ταῖς τοῦ νοῦ δ. 42,1 κατὰ διέξοδον opp.
ἐν κεφαλαῖοις 60,21.23 opp. ἀπλοῦς
318,1
διεργήσουσις τῆς λέξεως 201,17
διεργεῖσθαι. τὰς λύσεις τῶν ἀποριῶν διελη-
λύθαιμεν 271,6 τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῷ
διελθεῖν 385,28 περὶ ὧν ἡδη διηλύειν
295,4
διεσίς musicorum 187,6 192,11
διευκρινεῖν. διευκρινημένως 301,20
διευρύνειν. αἱ ἀπορίαι διευρύουσιν ἥμῶν
τὴν γῆναν 201,8
διηγήσταις 420,15.18.32 426,2.6
διήκειν 146,16 ἐπὶ τι 225,21 358,18 διά
τίνος 135,12 174,27 215,4 226,34 327,23
342,3.4.8 352,4 ἐπὶ πάντων 340,8
διειστᾶν τὸ κοινόν ἀπὸ τοῦ ιδίου 70,18
διειστάναι τινά 273,32 τινά γυρίς 302,15
τί ἀπό τίνος, τινά ἀπὸ ἀλλήλων 12,22
266,8 διειστήσασθαι τι, τινά 317,7 320,
25 380,19 ὀντίσασθαι αἴπερ ἀλλήλων 267,22
τινός 345,16 πρός τι 238,7 οὐδενὸς διέστη^τ
τὴν πλειστηνή διάστασιν 283,15 πύρρω

- ἀλλήλων διαστᾶσαι 303,3 εἰς ὅγκον δια-
στάντα 364,19 διεστάναι 108,10 216,25
διεστήκατον 344,10 410,22 διεστηκός,
-έται, -έτων 359,21. 26, 28 διεστῶται,
διεστηκότα ορρ. συναπτόμενα 214,31 215,5
πλείστον διέστηκεν 148,18 (πολὺ) διεστώσας
(διεστηκότα) ἀλλήλων 221,33 321,5 τὰ
πορρώτερον διεστῶται 122,21 διέστηκεν,
διεστήκασιν, -κατον τινὶ 22,4 55,4 τινός
397,11 τινὶ τινος, ἀλλήλων 84,26 108,34
κατά τι 39,4 143,26 410,22 τό γε τοσοῦτον
διέστηκεν τῆς νοητῆς ἐναντιώσεως 117,27
ἐπὶ τρίᾳ διέστηκεν, διεστάναι 133,29 146,
30 147,18 διεστηκότα πλεοναχῶς 136,18
διέστηκεν ἀπλῶς, διχῇ 140,16 141,23 δια-
στατός 120,33 121,9 122,10 272,31 304,
23 339,35 τριγῇ 125,13 361,33 τὰ ἐξ'
ἐν ἡ ἐπὶ δύο δ. 361,33
- διισχυρίζειν med. c. acc. c. inf. 218,10
219,11 διτ 405,25
- δικαιοιολογεῖσθαι 388,15 πρός τινα 216,31
- δίκαιοις 208,19. 20 264,22 al. τοῦ δ. καὶ
ἀδέκου τὸ μέσον ἀνάνυμόν ἔστιν 386,27
δίκαιως 1,6 10,8 134,12 al. δικαιότερον
110,21
- δικαιοισθῆνται 129,31 130,2 203,16 al. ὑπὸ¹
τὴν κοινὴν δ. ἡ τε μερικωτέρα δ. τέτακται
καὶ ἡ ὀστότης 281,23
- δικαιόσυνος 264,24
- δικανικός 420,14
- δίκη 264,23
- διοικεῖν τὰ τῶν πόλεων πράγματα 318,22
- διοικίζειν. ἐν τοῖς διωρισμένοις ἀπὸ ἀλλήλων
215,17 τοῖς πόρρωθεν ἀλλήλων διωρισμέ-
νοις 374,18
- διόπερ 23,15 42,26 75,16 al.
- διορθοῦσιν med. (τὸν ὄρον) 194,16 pass.
οὕτως ἥμεν καὶ ἡ Πλωτίνου δόξα διορθω-
θήσεται 289,14
- διόρθωσις 162,36 163,9 198,12 202,16
- διορίζειν 340,22 τὶ 97,1 273,2 καθαρῶς
γε διορίζονται τὰ πράγματα 312,10 πρὸς
τὰ ἀλογα τὸν ἄνθρωπον, τὰς οὐσίας πρὸς
ἀλλήλας 100,8 297,31 περὶ τινος 53,14
ἀπὸ τινος 100,6 med. 12,5 43,29 76,20
187,13 διορισμὸν 231,32 ὡς 196,10
c. acc. c. inf. 218,9 pass. 28,2. 3 64,16
106,22 110,3 al. διωρισμένον 61,9 dist.
ώρισμένον 129,18 opp. συγηρημένον 66,6
ορρ. συνεχές 65,16. 17 122,31 sqq. 126,
6 sqq. 135,16 136,2 137,21 142,16
- 309,14 al. τῶν διωρισμένων ἀριθμῶν
106,7
- διορισμός 27,20 28,6 133,30 135,14 139,1
179,22 187,24 222,24. 28 224,21. 24 231,
31 240,16 282,34 293,32 327,24 388,22
- διότι 77,18 104,10 334,13 al.
- διπηγγός 60,30 155,6. 7 al. δίπαχος Archytas
128,19
- διπλασιάζειν 333,14 pass. 246,4 333,14
- διπλάσιος 11,17 112,10 122,35 158,31 al.
- διπλασίων 270,20
- διπλῆ. τὰς διπλᾶς εἰώθαμεν παραγράψειν
64,21
- διπλός 192,23 219,3 244,25 296,26 337,35
- διπούς 57,26 58,16 93,13 185,33. 34
- δίς 132,15 398,10
- δισσογραφία 88,24
- δισύλλαβος 31,3. 4. 5
- διττός 6,22 43,8 53,7 al. τὸ δ. τῶν δινο-
μάτων 22,12 τῆς χρήσεως τὸ δ. ἔχούσης
36,16 διττῶς 228,27 389,8
- δίγα τινός 214,35 δίγα διαρείσθαι 387,10.
16 399,20. 25
- διγῇ 67,29 108,6 134,26 141,23 148,4 154,
34 303,30
- διγοτόμημα τοῦ δρίζοντος Iambl. 117,6. 8
- διγῶς 25,18 31,23 69,17 82,16 139,13
144,32 187,4
- διψήν 413,5
- διωθεῖν med. οὐδὲ ἐκεῖνα ὁ λόγος διωθεῖται
Herminius 62,20
- δόγμα 4,18 157,22 289,22 364,6 394,13
- δοκεῖν. ἡ καὶ δοκοῦσσα καὶ φερομένη ἀνα-
φορά 117,5 κατὰ τὴν δοκοῦσσαν σύγχρισιν
336,6 τὸ εἶδος ὡς συμβεβηκός δοκεῖ 74,
22 c. adiect. 3,1 43,22 44,4 67,17 126,
30 al. τῶν ἀπεμφαινόντων, τῶν πρὸς
τι 137,12 197,8. 10 ἐν τῇ φύσει τῶν
παραπολουθιόντων 134,21 c. inf. 4,17
44,3 63,25 70,15 al. τὰ προσεχῶς κατη-
γορούμενα ἐπ' ἔλαττον δοκεῖ διατείνειν
104,5 c. acc. c. inf. 308,22 Porph.
302,18 Iambl. 304,32 μὴ νενοηκένται
δοκῶ μοι τὰ λεγόμενα 107,5 δοκεῖν sibi
videri c. inf. 46,17 63,23 403,4 εἰ δοκεῖ
122,12 161,8 δοκεῖ τινι 28,13 τὰ δοκοῦντα
τῷ Ἀριστοτέλει 157,14 τοῖς φιλοσόφοις
τοῦτο δεῖνάγθαι 189,29 τῶν τῷ Ἀριστο-
τέλει δεδογμένων 126,4 δέδοκται c. inf.
213,23
- δόκησις 170,21

- δοκιμάζειν *examinare* τὸ ἀπό τινος 43,30
τινὶ τὸ 196,18 *probare* τὸ 406,35 428,9
e. inf. 44,8 278,11 e. acc. e. inf. 325,22
δέκτιμος τῆς τῶν ἐπιγραφῶν ή δοκιμωτέρα
15,27
δέκτης. ἐπὸ τῷ δεδοκιμώσθαι δέκτωσιν (παγί-
γουσιν) 216,22
δέκτωσις 216,22
δέξια *opinio* 98,31 99,3 100,2 108,22 118,7
390,22 sqq. al. λόγος ἔστιν ἐντός, ἐν
διεξόδῳ καὶ αὐτῇ ὑπάρχουσα 118,24 τῆς
κυτῆς ἐγένετο δέξιη 10,19 ἵσταν τινες
ταύτης τῆς δέξιης 208,32 ὡς γε οὔτωσι
δέξια πρόσεσιν 239,5 δέξιαν ἄν τινιν
παράσχοι ὡς . . ὃν 321,3 κατὰ δέξιαν
415,34 416,2 *gloria* 403,20 πάσχομέν
τι καὶ ὑπὸ τῆς τῶν προσώπων δέξιης 8,20
δοξάζειν 257,36
δοξασμα 149,27
δοξαστικός 318,24
δόρυ 367,23 373,37
δόσις 260,8 326,22
δοτικός. δοτική (πτῶσις) 162,22. 23. 26
163,5 180,7
δουλεύειν pass. ὑπὸ δοτῶ 436,24
δοῦλος 11,17 180,1 408,22 al. ζοινός 26,13
δρᾶν εἰς τὴν αἰσθησιν 254,36 τὶ 7,9 237,
13 314,23. 24 τὸ εἰς ἔτερον 226,14 πολλὰ
ἀναφῶς δρῷ 302,33
δραστήριος 319,8 δύναμις 312,18 319,4
361,17 ἐνέργεια 329,25
δραστικός 364,33 oppr. παθητικός 312,3. 9
321,35 εἰς ἄλλους 226,5 δρ. κίνησις
311,32 320,32 δύναμις 364,34 ποιότης
226,3
δρομεύς 243,4 264,15
δρομική 264,15
δρομικός 214,17 242,1. 18 243,4. 12. 19.
29 247,14 264,13. 16
*δρομικότης 214,18
δρόμος 243,11
δυαδικός 228,16. 17
δυάς 44,11 65,23 139,3 146,31. 32 191,25.
26. 29. 31 423,7
δύναμις 42,24 51,11 56,12 132,9 145,12
153,17 208,19 223,12 sqq. 246,32 sqq.
248,1 sqq. 376,17 338,10. 11 420,21 al.
ἐν δ. εἰναι 251,20 362,13 ἐν δύναμεσιν
ἴδρυμένα 336,27 337,6 δύναμις coni.
ὑπάρχεις, opp. ἐνέργεια 67,28 *Stoicorum
definitiones* 224,22. 27 πλεοναχός 223,
- 14 ἔξαγως 225,1 τὰς ἀρχηγιωτάτας δ.
217,2 δ. ἀτελής, τελεῖα 338,16 δαιμονία,
θεῖα 376,3 διακριτική δ,8 δραστήριος
312,18 ἱερική 306,22 καταχατική 107,
22 λεκτική 7,14 νοερά 18,9 ποιητική,
παθητική 302,37 σημαντική 71,20 σωρα-
τική 328,6 φυσική 242,5 sqq. 394,29
ἄξιον τοῦτο τῆς τῶν ἀρχαίων δ. 380,14
λόγων δ. 8,8 ή τοῦ ἐνὸς δ. Iamb. 135,11
ή ἀπὸ τῶν μέτρων τῆς ἥπης δ. Iamb. 129,6
δυνάμει (opp. ἐνέργειά) 48,13 66,22 84,20
120,8 125,7 140,3. 13 187,11. 16 194,6
228,25 242,4 244,1 249,23 sqq. 260,13
305,8 τῇ δυνάμει καὶ τῷ σημαντικόνῳ
opp. τῇ φωνῇ, τῇ λέξει 71,11 72,2 τὸν
κατὰ δύναμιν καὶ ἀδυναμίαν 168,19 τὸν
κατὰ δύναμιν (τρόπον τοῦ προτέρου) 421,
12 κατὰ δ. opp. κατ' ἐνέργειαν 95,15
161,21
δύνασθαι 15,2 76,7. 11 149,23 300,27
307,21 al. δύναται εἰρηκέναι 425,26
πλεοναχός 223,14 δύνατος 3,10 374,23 al.
(οὐ) δύνατόν e. inf. 17,17 68,29 al. περὶ
(τῶν) δ. 194,7 195,31 196,7 δύνατά τερον
422,7 δύνατά τατα (πέρατα) 362,13
δύο gen. δύο 23,7 80,19 81,23 135,9 154,
19 180,25 203,24 229,12 286,28 291,25
314,1 398,7 419,30. 32 420,8 δύειν 44,
21 74,6 405,34 419,23 δύειν 48,6 71,24
dat. δύο 49,2 106,5. 8 136,10 178,14
δύειν 292,20
δυσάερος τύπος 270,22
δυσανάλυτος 238,7. 27. 28 δυσαναλύτως
212,16
δυσαπάλλακτος 234,11
δυσαπόβλητος 228,23 230,22
δυσδιαιτητος 251,25 263,15 268,30. 35
δυσειδής 261,32
δυσκίνητος 229,22. 28 230,1. 13 232,30
233,14 234,5. 6 235,32 237,1 238,2. 15
239,1 240,11 253,1. 23 260,34
δυσκολία τῆς εὐρέσεως 221,15 τῆς περὶ
τοῦτο δ. 221,20
δύσκολος 67,12 221,29 300,22 432,7
δύσκολον e. inf. 170,27. 28 223,21 δυσκό-
λως 221,32
δύσκωφος Archytas 395,35 417,20
*δύσμετάβολος 231,29 253,19
δυσμή pl. 345,3
*δύσμεγλευτος 236,27
δυσπαθής 242,34

- δύσπληκτος 247,7
 δύσφημος. τὰ δυσφημότερα τῶν παθῶν 235,12
 δυσχεραίνειν τι 169,27 201,30 οὐ δυσχεραντέον εἰ Plot. 96,11
 δυσωδία 49,14
 δωρεῖν med. 162,31
 δώρον 162,31
- Ἐάν. ἐάν δεηθείη 132,3
 ἐάν c. acc. c. inf. 56,14 266,30 361,19
 ἐάνπερ Aristot. 230,1
 ἐσυτοῦ. κύριοι ἐσμεν χρῆσθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐσυτῶν προαιρέσιν 372,10 τὸ καθ' αὐτό 174,14 τῶν καθ' αὐτό (sic) ὑφεστηκότων 157,28
 ἐβδομος 365,20 369,3
 ἐγγεννᾶν εἰ τιν 281,10
 ἐγγίνεσθαι 48,17 222,3 226,21 400,34 al.
 λήθης ἐγγινομένης 402,2 opp. ἔξιστασθαι 113,20 τὸ ἐγγινόμενον opp. τὸ ὑποκείμενον 116,31,32 ἐκ τινος 258,33,34 εἰς τι 244,17 249,6 τιν 87,24 169,11 252,33
 ἐν τιν 53,32 234,8 391,22 392,26 al.
 ἐρ' οὖν προϋπάρχοντος ἐγγίνεται τὰ ἐν αὐτῷ μόνοις ὑφιστάμενα 68,18 ὅπερ ἐγγίνεται τῇ ὥλῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ 334,24,25
 ἐγγράμματος 264,20
 ἐγγράφειν. τὰ δύο εἰς τὸ ἑδάφιον ἐνέγραψαν 88,27 εἰς τὴν αἵρεσιν ἐκυτῶν ἐγγράψαντα τοῦ φιλοσόφου 7,29
 ἐγγράφος. ἐγγράφως opp. ἀγράφως 6,2
 ἐγγύει 145,36 321,2 358,28 359,15 τινός 121,7 τὸ ἐγγύτερον 359,20 τινός 421,31,33 τὰ ἐγγύτερον 422,3 ἐγγύιν (τινές) 89,5,10 τινί 89,6 ἐγγυτέρω τινός 111,14,20 121,5 τὸ ἐγγυτέρω τινός 90,38 245,12
 ἐγγύτης πρός τι 282,12,18,35 πρὸς ἀλληλα 386,21
 ἐγείρειν pass. τῆς ἀντικήψεως τὴν ἀργήν ἐγειρομένην ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων 324,5 med. τινὰ ἔνδοθεν ἐγειρομένην ἐνέργειαν 315,4 εἰς τὴν κράτησιν τῶν ὡφελίων 374,17 ἐγρήγορεν 116,15 ἐγραγόρδος Archytas 391,5 ἐγρηγορέν idem 391,12
 ἐγκαλεῖν 156,17 368,12 τι 58,15 62,34 63,4 243,31 περὶ τινος 243,28 τινὶ ως δοκοῦντι et sim. 29,24 125,16 127,30 300,9 370,1 ὅτι 83,20 236,28 428,3 ως 187,10
 ἐγκαλύπτειν. (ό τὸ ἄλλο σῶμα) ἐγκεκαλυμένος 200,8,27 201,14
 ἐγκατάλειμμα 255,9
 ἐγκατασπείρειν pass. ταῖς ἀλλαις οὐσίαις ἐγκατασπείρεται 49,23
 ἐγκλημα 67,16
 ἐγκλησις 16,32
 ἐγκλίνειν. αἱ εἱς τὸν μέλλοντα χρόνον ἐγκελιμέναι προτάσσεις 406,14
 ἐγκλίσις. ἐγκλίσεις vocabulorum 37,11 65,3 ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν ἥτοι ἐγκλίσειν 65,8
 ἐγκράτεια Epicureorum 4,9
 ἐγκρατής Plato 366,11 τινός 366,18
 ἐγκρίνειν τι 62,22 91,15 97,15 101,22 313,9 321,22 τὰ ἴδιώματα ως προσήκοντα 92,21
 ἐγκύκλιος. ταῖς ἐγκυκλίοις περιφοραῖς 352,1
 ἐγρήγορος Archytas 116,13 ἐγραγόρδος idem 391,11
 ἐγκρονος opp. ἀδίοις 336,24
 ἐγκυσις 209,19
 ἐγγωρεῖν. ἐγγωρεῖ c. acc. c. inf. 400,10,11 412,32
 ἐγώ 107,5 130,24 147,2,4 al. ἡμεῖς 43,18 68,18 146,13 334,2 πρὸς ἡμᾶς opp. φύσει, καθ' ἐστήν 82,17 210,26
 ἐδάφιον. εἰς τὸ ἐ. ἐνέγραψαν 88,26
 ἐδαφος 299,13
 ἐδρα 337,30,31 ἐν ζωῇ τὴν ἐδραν ἔχοντα 336,28 τῆς ἐν ἄλλῳ ἐδρᾳ τοῦ εἴδους 272,26 ἐδραν παρέχεσθαι, παρέχειν (τινὶ ἐν ἐστῷ) 139,11,16 335,20 340,7
 ἐδωδή 230,8
 ἐθέλειν 6,22,27 13,9 435,26 τὰ μὲν κοινωνεῖν ἐθέλει πρὸς ἀλληλα 43,3
 ἐθίζειν. ἀντιλέγειν ἐθίζονται 8,4 εἰθίσθαι 237,11 395,15,19
 ἐθικός. στέρησις ἦγ Χρύσιππος ἐθικὴν καλεῖ 395,10
 ἐθνικός. ὀνόματα ως κύρια λεγόμενα ἀπὸ ἐθνικῶν 35,30
 ἐθνος 39,20,29
 ἐθος opp. φύσις 395,17,19 401,19,20 402,30,34,35 opp. λόγος (Θεωρήματα), φύσις 237,10 287,20 288,2 opp. καθῆκον 395,20 κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἐ. 6,29 τὸ ἐν τῷ ἔθει 371,25 τὸ ἐπιβάλλον τοῖς ἔθεσιν

- 395,22 ὁ ὑπὸ τὸ ἔτι διν 395,16 τῶν κατὰ ἔθος στερήσεων 402,27 λέγειν ἔθος (scil. ἔστιν) 350,7 ὅντος ἔθους ἀριστᾶν 395,15 ὡς τοῖς Στιονίοις καλεῖν ἔθος 310,26
- εἰ** sine apodosi 73,15 c. coniunctivo 24,17 35,25 (cf. 27) 60,7 85,23 95,24 224,33 246,23 εἰ ἡ μὲν ἐνέργεια προϋπάρχει., ἡ δὲ κίνησις διαχριθεὶται 304,25 καν εἰ πολλὰ εἴη 56,3 εἰ ἄρα elliptice 148,5 262,9, 25 307,18 343,17 εἰ μὴ ἄρα c. indic. vel optat. 33,10 83,19 103,24 203,20 223,3, 7 265,20 287,9, 21 333,32 417,21 εἰ μὴ ἄρα . . ἦ 322,21 εἰ μὴ ἄρα om. verbo 426,22 εἰ μὴ τις (τι?) κατὰ ἀναλογίαν om. verbo 205,28 εἰ καί om. verbo 221,7 225,25 295,6 καὶ εἰ τις ἄλλος τοιοῦτος 1,10 εἰ δὲ μή 110,20 εἰ γάρ τοῦτο 110,22 ἦ εἰ μὴ τοῦτο 115,22 εἰ γε 60,9 131,9 al.
- εἰδέναι.** ὡς αὐτίκα μάλα εἰσόμεθα 379,4 εἰδέναι τι 6,10 γράμματα 225,5 τὰ πολυώνυμα . . ἔχοντα 23,9 ὅτι 7,13 ιστέον ὅτι 8,31 34,23 al. εἰδέναι δὲ χρῆ ὅτι 144,27 εἰσόμεθα τι οὐσία 96,23 ιστω ποιούμενος 67,23 οὐκ οἶδα ὅπως interpositum 152,24 169,27 πολλὰς εὗ οἶδα ὅτι εἰδύθνας ὑφένουσα 68,15
- εἰδήσις** 178,1 dist. γνῶσις, ἐπιστήμη 178,2
- εἰδήτικός** 251,6 εἰδητικῶν εἰδητικά (πέρατα) 362,14 τὸν εἰδ. τόπον 361,29 ὁ εἰδ. ἀριθμός 129,25 τοὺς εἰδ. ἀριθμοὺς δέκα ὑπάρχειν 68,26 τὴν εἰδ. ἀμέρειαν 140,20 εἰδητικὴ διάστασις opp. διαστηματικὴ 148, 35 εἰδ. παραλλαγή 236,4 εἰδ. διαφορά (opp. κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον θεωρούμενη) 112,28 232,23 235,15 239,8 246,1 367,25
- εἰδήτος** opp. γενικός, κοινός 108,25 119,22 231,28 236,35 372,31 εἰδητὴ διαφορά 99,17 245,7 καλεῖ ὁ Ἰάμβλιχος τὰς διαιρετικὰς (διαφορὰς) εἰδητάς 59,33 κατηγορίας εἰδητῆς 349,19 τούτου δὲ ἔτι εἰδητώτερον 306,27 εἰδητώτατα, γενικώτατα 243,24 εἰδητώτατον ποιόν 212,20 εἰδητόν (αἴτιον) opp. ὀλικόν 421,9 εἰδητός 372,32
- εἰδόποιειν** τι 68,20 98,10 103,32 202,27 210,15 218,9 224,10 259,22 273,2 347,36 pass. 146,18 345,16 ἀπό, ὑπό τινος 256,6 260,31 τιν 222,32 238,12 261,2 κατά τι 77,10 173,16 268,4,18 291,10 317,32
- εἰδόποιειν 232,12 259,15 294,9 335,25
- εἰδόποιός** 327,29 τινός 323,3 387,16 εἰδ. διαφορά 55,19 58,13 221,12 223,34 229, 13 230,29 232,1 233,26 239,3 277,1 298,15 336,14
- εἰδός** πολλαχῶς 84,3 τὸ Ἀλεξανδρός εἰδός 429,27 τὸ μέν ἔστιν ως οὐσία, τὸ δὲ ως εἴτε 108,2 species 4,18 11,21 15,19 43,8 54,28 al. opp. γένος 80,7 al. opp. διαφορά 55,13 97,34 123,1 πολλάς ἀντὶ τοῦ εἰδούς παραλαμβάνονται αἱ διαφοραὶ 97,30 εἰδη μοναδικά 55,29 ὁ φοίνιξ εἰς ὃν τὸ εἰδός ὅλον ἔχει ἐν ἔσυνθε 371,14 κατ² εἰδη διαφοράς 2,19 εἰδεῖ εἰς opp. ἀριθμῷ 102,26 εἰδές Archytas 392,8 forma 70,22 137,26 146,9 210,13 al. opp. ὄλη 46,13 74,19, 24 79,4 80,18 327,13 al. τὸ τῆς ὄλης καὶ τοῦ εἰδούς ὄνομα οὐκ ἡν τοῖς πολλοῖς συνήθη 79,4 opp. στέρεσις 107,31 108,2 opp. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 46,27 κυριωτάτη οὐσία ἡ κατὰ τὸ εἰδός ἔστιν 122,7 τὸ νοητὸν καὶ χωριστὸν εἰδός 82,6 τὰ νοητὰ εἰδη 157,26 τὰ χωριστὰ εἰδη 82,9 130,22 287,25 τὰ ἀσώματα εἰδη 217,27 ἀντα 130,5 145,11 ἔνυλα 130,15 τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἀμύκτοις εἰδεσιν 241,29 τὸ εἰδός τὸ σύνθετον 334,26 τοῦ εἰδούς συνηρημένου καὶ διακεκριμένου ὅντος 66,7 ὁ νοῦς τόπος λέγεται τῶν εἰδῶν 340,1 ὁ τῶν εἰδῶν τόπος ἐν εἰδός ἔστι πάντων εἰδῶν περιληπτικόν 363,8
- εἰδωλον** 266,23 272,20, 34
- εἰκέναι** v. εἰκανέται
- εἰκοσάεδρον** 271,13
- εἰκοσι** 207,35
- εἰκὼν** 31,31 73,21 201,25, 28, 29 222,17 272,28 336,19 339,22 χρωμάτων οὐσα σηγηματισμός 21,14 opp. τὰ πρωτότυπα 12,22 opp. τὰ νοούμενα γένη, τὰ ἄνθα εἰδη 127,26 εἰκὼν κινητὴ (τοῦ) αἰώνος 343,18, 24 356,2 κινουμένην κατ² ἀριθμὸν εἰκόνα τοῦ αἰώνος 356,9
- εἰλικρινής** 320,16 εἰλικρινῶς 417,25
- εἰναι.** τὸ εἰναι αὐτῶν 129,20 ἐν τούτῳ ἔχουσαι τὸ εἰναι 65,11 κατ² αὐτὸ τὸ εἰναι 132,23 τὴν ἐκ περιουσίας τοῦ εἰναι προσθήκην 271,2 τὸ ἀνθρώπιον, ἐκάστη εἰναι 129,21, 23 τὸ εἰναι αὐτῇ κινήσῃ lamb. 140,8 τῷ φερεται 187,33 ἀλλοι εἰναι 63,26, 30,31 64,4 opp. ἐκτοῦ εἰναι 69, 24 76, 7 εἰναι περὶ τινος 1, 7, 4, 13

9,10 al. ἔκ τινων 15,4 53,16 τὸ ὅν
60,6 61,22,26 62,12 66,14 227,8. 14 al.
(τὸ ὅν) ὄμωνύμως ἀδοκεῖ ταῖς δέκα κατηγορίαις ὑπάρχειν 205,8 τὸ μὴ ὅν 109,7.
22,24 110,17 τὰ ὄντα dividuntur 67,27
τὰ ὄντα διαιρεῖται διχῶς 44,12 (ὄντα,
νοήματα, ὄντόματα) ἐν ὄντα πρότερον διεπιθυμηταὶ στεροὶ 12,16 τὰ ὄντως ὄντα
opp. τὰ ἐν γενέσει καὶ φυλορῆς φερόμενα
277,8 ἐν τοῖς οὖσιν ὄντες Plot. 130,13
εἴτε ἔστιν εἴτε μέχρι ὑποθέσεως ὑπάρχει
265,3 τῷ ὅντι νερε 66,30 381,18 420,24
ὄντως 16,14 40,11 110,16 al. θεωρητικῶς ὄντως Iambl. 376,12 ἡ ὄντως οὐσία,
ἰδέα, τὸ ὄντως γένος 130,22 222,16 241,18
366,23 μαχιμένων ἔστιν 257,14 πολλῇ
τῇ ὄμωνυμίᾳ χρωμένων ἔστιν 188,27
οὐχ ὅμοι ἔστιν τῆς ὥλης 99,29 τὸ σῶμα
τῆς οὐσίας ὅν 125,16 οὐκ ἢν τοῦ παρόντος λόγου 76,22 ἡσάν τινες ταῦτης
τῆς δόξης 208,32 ἐντελέχειαν τοῦ κινητοῦ
ἢ κινητόν, τοῦτο ἔστιν ἐν ἀτελεῖ δεὶ μένουσα ἐντελέχεια 307,17 εἴη ἀν λέγων
et sim. 58,11 75,19 88,10 115,25 152,7
251,17 296,27 323,6 al. τὸ περιπατεῖν
ποιεῖν ὅν 299,8 ἔστιν εἰπεῖν et sim. 67,9
88,33 92,4 οὐκ ἔστιν ὅπως 91,10 εἰναι
omissum: καὶ τούτοις χάρις 1,22 3,12
59,4 δέδεικται περὶ φωνῶν ὁ σκοπός
13,18 μὴ καὶ πλέονα τοῦ δέοντος 70,30(?)
Archytas: ἐντὶ 91, 16 93, 3 332, 7 al.
ἔστεται 361,22 ἦμεν 92,33 93,1.9 al.
ἐντὸντα 337,34 cf. τίς
εἰπερ 24,9 61,22 73,22 ζητῶν εἰπερ 105,25
χρόνον ἀνάγκη .. καὶ ὕσιον ἀποδιδόναι, εἰπερ
καὶ οὐτησιν 364,31 εἰπερ ἄρα 27,14
281,6 εἰπερ ἄρα elliptice 3,15 48,10
50,5 64,25 26 73,31 al. ταῦτα μὲν
πιθανῶς, εἰπερ ἄρα καὶ πιθανῶς εἰρηται
16,18 sq. εἰπερ ἄρα τὰ ἐναντία κανὸν ἐν
τοῖς ἀτέρμοις γένηται 414,13
εἱργειν pass. ὑπὸ τίνος 269,12
εἰρήνη 318,22 367,20. 30 373,34. 38
εἰρυμός. κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρυμὸν τῆς θεωρίας
251,7
εἰς. (τὸ βιβλίον) οὐκ ἡλθεν εἰς αὐτὸν 407,
19 ποιήσειν ἄν τι εἰς ἔτερον 157,8
τὰς ἀπ' ἔκεινων εἰς τὰ σύμμικτα γένη
(ποιήσεις) 314,5 ὅπερ εἰς τεκμήριον παρέλαβεν 72,32 χρήσιμα εἰς τὴν γνῶσιν
102,7 εἰς σαφήνειαν εἰρήσθω 126,4 οὐ

πάσχει τι τὸ νοητὸν εἰς νόησιν 312,24
τίνα σχέσιν ἔχουσιν πρὸς ἄλληλα εἰς τε
έτερότητα καὶ εἰς κοινωνίαν 54,25 τῶν
εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀντιφάσεων 406,34
τὴν ἀντίφασιν τὴν εἰς τὸ μέλλον 407,6
εἰς, ἐς νέωτα 298,5.9 εἰς γραμματιστοῦ
φοιτῆσαι 230,5

εἰς ἀριθμῷ, εἰδεῖ 154,12 μια ἡ αὐτή 88,14
τὴν μίαν αὐτοῦ περιβλήψιν 64,9 ἔξαθεν,
ἐν τινι τὸ ὅν ἔχειν 43,9 51,13 τὴν ἔν-
νοιαν τοῦ ἐνός 154,4 ἡ τοῦ ἐνός δύναμις
135,11 τῇ τοῦ ἐνός συμμετρίᾳ 239,17
τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνός ἐνδοθείσαν ἔνωσιν 70,7
τὸ ὅν in Parmen. Plat. 75,6 τὸ ὅν αὐτὸς
(ὁ Αριστοτέλης) οὐ προσδοκεῖται τὸ τῶν
δέκα περιεκτικῶν 13,25 cf. 60,8 65,13
66,13 204,33 205,3 sqq. cf. ἀπό

εἰσάγειν ἄλλον τρόπον ἐναντιώσεως et sim.
108,5 212,20 263,20 324,35 384,21
428,15 δευτέραν τὴν ἀλλοίωσιν 428,22
τὸ τρίγωνον εἰσάγει τὸν τρία 126,19 τοῦτο
εἰσάγει τὴν κατὰ τὸ πρός τι κατηγορίαν
182,21 τὸ ἴδιον τοῦ γένους 183,8 οὕτε
ἀνατρεσις οὕτε ἀνυπαρξία τινῶν εἰσάγει τὴν
ἀντίθεσιν 380,21 τὴν ἐναντιότητα πρὸς
τὴν οὐσίαν εἰσάγουσιν 108,14 πόσην χρείαν
τῷ λόγῳ εἰσάγει τὰ εἰρημένα 379,12 pass.
οὐδεμία ὑπότασις εἰσάγεται 216,12 ἀλλα
ἄντ' ἄλλων εἰσάγθωται γένη 62,33 εἰς τὰ
σημαινόμενα πράγματα εἰσαγόμεθα ἀπὸ
ἀπλουστέρων ἐπὶ συνθετώτερα 15,15

εἰσαγωγή 3,15 110,24 213,23 214,6 264,4
268,24 295,8 317,29 387,23 411,6 418,
27 427,2. 26 428,7 τῆς ὥλης φιλοσοφίας
13,28 Porphyrii 54,26 (cf. Ind. II)

εἰσαγωγικός, εἰσαγωγική πραγματεία, διδα-
σκαλία 67,10 194,8 278,6 346,18

εἰσβολή. τὴν εἰς τὰς κατηγορίας εἰσβολὴν
ποιεῖται 40,17

εἰσδέχεσθαι τι (ἐν ἐκτῷ) 311,23 329,20
εἰσέργεσθαι. εἰς τὴν λέξιν εἰσελθεῖν 68,33
εἰσελέναι 115,23 εἰς τὸν μανθάνοντα 323,26
εἰσω ἐαυτοῦ Iambl. 375,27

εἰτα 14,13 15,18 297,29 al. ἄχρι μέν τινος
.. εἰτα (ομ δέ) 170,21 εἰθ' οὗτως 90,1
97,12 141,15 216,7

εἴτε .. εἴτε 11,9 21,26 24,24 al. εἴτε περὶ
θεοῦ εἴτε περὶ νοῦ εἴτε περὶ ψυχῆς ἡ σῶ-
ματος 75,6 εἴτε οὖν .. εἴτε 131,3

εἰωθέναι 388,15 c. inf. 31,22 64,21 141,6
318,34 al. c. inf. pass. 216,20 223,

- 15 345,31 εἰωθεν πολλάκις σημαίνειν
102,24
- ἐκ τινος 3,5 16,16 84,24 al. ἐξ ἀφαιρέσεως
88,8,15 ἐξ ἀνάκης 96,16 157,16 ἐκ
μετανοίας 371,16 ἐκ τρίτων 3,8 153,19
ἐκ περιττοῦ 88,25 ἐκ περιουσίας 143,29
ἐξ ἕου 109,22 πρὸς τὰ τοῦ Ἰαμβλήζο
ἐκ τῶν αὐτοῦ ἥπτεν 62,10 κίνησην ἐκ
κινήσεων 117,23 ἐξ ἀνειμένων ἐπετάθησαν
231,6
- ἐκαστος 67,9 85,15 92,5 299,22 al. φῶς
συντάμιως ἐκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ-
τιθεμένων 18,21 (cf. adnot.) τὰ καθ'
ἐκαστα ἀπεριληπτα . . καὶ ἄγνωστα 10,13
ἄλλον τινὰ τῶν καθ' ἐκαστα 103,14 τῶν
καθ' ἐκαστα οὐσιῶν 108,24
- ἐκάστοτε 148,15 435,7
- ἐκάτερος 25,4 75,1 111,12 al. c. gen.
34,20 44,18 222,22 al. ἐκάτερον ὑπὸ τὸ
ἔπειρόν ἐστιν 56,26 ἀμφοτέρων καὶ ἐκα-
τέρων εἰναι λεγομένων 108,16 συναμφό-
τεραι . . ἐκάτεραι 241,12 ἐκατέριως 11,5
142,3
- ἐκατέρωθι 341,1
- ἐκατόν 178,13
- ἐκάπινειν τι 285,34 τινός 154,2 366,21
ἀπὸ τινος ἐπὶ τι 270,35 κατὰ ἐκβοή-
κοῖν ἐπερστῆται 109,12
- ἐκβάλλειν pass. τῶν ὅντων 342,32
- ἐκβασίς. τῇ ἐκβάσει κρίνεσθαι τὸ δυνατόν
196,6,13 οἱ τῇ ἐ. δοκιμάζοντες (τὸ δυνα-
τόν) 196,18
- ἐκδέχεσθαι τι ἄλλως, καὶ λοιπός, ἀπερισκέπτως,
κακοσχόλως 7,8 27 58,20 91,3 376,14
412,31 κατὰ μεταφοράν 336,31 τὴν
δύναμιν ὡς τὸ δυνάμει 246,16 ἀπλοῦν
τι ἀπὸ τῆς συνθέτου λεξεως 358,17
- ἐκεῖ 161,3 205,7 358,28 360,25 al. ἐκεῖ
. . ὅπου 393,20 ὅπου .. ἐκεῖ 296,2
418,1 ἐκεῖ id est ἐν τοῖς νοητοῖς 12,19
75,8,10 205,25. 29. 32 222,8 241,23. 24.
32 290,6 364,11
- ἐκεῖθεν (ἀπὸ τοῦ νοῦ) 12,21
- ἐκείνος 7,24 47,4 66,31 al. ἐκείνα id est
τὰ νοητά, opp. τὰ τῆδε, ταῦτα 75,11
201,30 241,34 ἐκείνος ὁ ἀριθμός opp.
ὁ ἐνταῦθα 129,28
- ἐκεῖται. οὐδὲν τῶν ἐπικειμένων τὸ ἔχειν
τὸ ὡς γένος σημαίνει Nicost. 368,17
- ἐκνρούειν pass. ὑπὸ τινος 229,24
- ἐκλέγειν med. τι 228,9
- ἐκλείπειν τι 323,35
- ἐκλειψίς (τῆς σελήνης) 191,5,6 194,12 τὸ
κατὰ φύσιν Archytas 408,6
- ἐκλύειν. πολλὰ ποιὰ ἔτειν τοῖς ἐκλύειν τὸ
ἴδιωμα ἔχει 238,16
- ἐκούσιος. ἐκουσίας 367,28
- ἐκπίπτειν τινός 11,28 137,24 249,26 εἰς
τὸ ἔσχατον 109,18 ἐπὶ ἀπειρον 276,33
ἐκπίπτει ή δόξα ἐπὶ ἀλληγ φύσιν 288,29
- ἐκπληροῦν τὸ τέλεον τῶν λόγων σύσταμα
Archytas 378,5
- ἐκπύρωσις 192,32
- ἐκστασις 289,33 354,21 428,24 coni. ἀλ-
λοίωσις, τροπή 234,9 374,33 ἡ τοῦ κατὰ
ταῦτα εἰναι 331,1 ἀπὸ τοῦ ὅντος, ὅντος
110,5 137,22 pl. αἱ ἐ. καὶ ὄργαι 261,5
- ἐκτασις 137,28 opp. συστολή 232,12 249,31
τελευταῖαν ἡ τῆς τοῦ λόγου προσίσου
272,14
- ἐκτείνειν τι 320,34 ἐπὶ πάντων τῶν ἐντυ-
τίων τὸν λόγον 413,7 ἐκτετάσθαι 138,20
- ἐκτιθέναι med. τὰς κατηγορίας, τὴν ἀπο-
ρίαν, sim. 30,17 44,24 61,3 92,25. 28
170,7 264,4 293,32 379,27 407,26 416,9
438,23 τὰς δύο συστοχίας ὡς ἐναντίας
418,8 pass. 18,21 45,11. 15 180,5 418,27
- ἐκτικός τινος 276,31 τὸ ἐπιστήμονα εἶναι
καὶ ἐκτικὸν εἰναι 369,1 τοὺς τεχνίτας
ἐκτικούς εἶναι 372,24 τὰς ἐπιτιτόνες
ποιότητας ἐμμόνους γεγονούς, καθ' ἃς καὶ
ἐκτικοὶ οἱ ἐν αὐτοῖς λέγονται 394,23 τὸν
ἐκτικὸν ἐν τῇ φύσει τοῦτα ἐκτικότερον
γενέσθαι 372,26
- ἐκτός 352,15 opp. περὶ ἡμᾶς, ἐν ἡμῖν 212,9
213,3 opp. δι' ὅλου 219,20 τὸ ἐκτός
166,19 219,1 256,12 τὰ ἐκτός 118,27
opp. τὰ μέρη τοῦ σώματος 217,14 τῆς
τοῦ λόγου ἐπὶ τὰ ἐκτός προσόδου 272,14
ἐκτός τινος 49,18 213,31 τοὺς ἐκτός
78,19 188,34 305,20 ἐκτός πίπτουσεν
τῆς συντάξεως 328,6
- ἐκφαγεῖν τι 216,8 228,17 τοιί τι 17,31
135,10 μήπω ἐκφανέν 204,22
- ἐκφανής 211,28
- ἐκφέρειν ἐνικῶς τὸ πρός τι 160,1 πλη-
θυντικῶς, επεκάδεις 160,1,2 155,6
- ἐκφέγγειν τὴν διαίρεσιν 45,3
- ἐκφορά. ὅπεις ἐκφορά τοῦ προσώπου τοῦ
λόγου 180,15 ἐκφέγγειν κατὰ τοῦ προ-
φοράν 212,23. 26
- ἐκφωνεῖν pass. opp. λέγεσθαι 61,26

- έκφρωνησις 132,9. 10. 12
 έκχυσις 209,19
 έλαιον 372,6
 έλαττον pass. τινός 91,7
 έλάττωσις 150,22 τὴν τοῦ κατὰ φύσιν ἐ.
 393,11
 έλέγχειν τὴν διαίρεσιν ὡς οὐ πάσας τὰς
 λέξεις περιλαβοῦσαν 18,30 τὸν λόγον
 403,4 pass. τινὶ 206,27
 έλεγχος 234,2 387,34
 έλεος plur. 403,21
 έλευθερία 411,25
 έλευθέριος 408,22
 έλεύθερος 384,9
 έλικοειδῆς γραμμή 192,20 adnot. τὰ έλι-
 κοεῖδη 262,27
 έλίσσειν. ταῦτα έλίσσεται ἀπὸ τῶν ἑτέρων
 ἐπὶ τὰ ἔπερα 248,10
 έλκειν 312,19 τοσόνδε 152,29 πυρσοὺς
 ἔλκοντες ἀκμάσιος in orac. Chald. 337,18
 έλλαμψίς τις ἀπὸ τῆς τελείας οὐσίας 248,32
 τῆς εἰς ἔαυτὸν ἐπιστροφῆς τοῦ λόγου
 ἔλλαμψιν 272,18
 έλλειπειν (opp. ὑπερέχειν) 28,18. 19 37,18
 64,13 89,18 96,6 144,30 al. τὸ τῆς
 συνοχῆς ὑπερβάλλον ή ἔλλειπον 251,25
 τινός 28,14. 27 240,1 ὡς πρός τι 17,29
 παρά τι 212,27 κατά τι 287,1. 36 τὰ
 ἔλλειποντα τοῖς ἀνθρώποις 318,16
 έλλειψις opp. πλεονασμός 62,34 168,9 opp.
 ὑπερβολή 128,16 186,20 207,22 280,26 al.
 opp. ὑπεροχή 142,12 144,30 146,1 155,
 19 al. κατ' ἔλλειψιν εἰδούς 251,38 252,2
 οὐκ ἔστι τῶν πρός τι ἀλλ' ὡς εἰώθασι
 λέγειν τῶν κατ' ἔλλειψιν 164,19 τὸ κατ'
 ἔλλειψιν λεγόμενον 164,22 τῇ κατ' ἔλλειψιν
 σημασίᾳ 164,25 τὴν κατ' ἔλλειψιν ἐπί-
 νοιαν 188,1
 έλλιπής (διαίρεσις) 75,20 opp. πλεονάζουσα
 62,32 ἔλλιπη opp. αὐτοτελή, τέλεια 42,30
 43,29 ἔλλιπως εἴρηται 144,19 257,23 00,13
 έλλογιμος ἀνήρ 16,4 159,17 παρὰ τοῖς
 ἔλλογιμωτάτοις 9,6
 έλλύγνιον 248,33
 έλος 232,7
 έλπις 40,9 264,17
 έμβάλλειν τι μεταξύ τινων 97,22
 έμβρένειν οὖν ἐμβένων τῇ τοῦ Ἀριστοτέλους
 τούτων περιλήψει 273,37
 έμμεσος 386,15. 18. 23 390,9. 13. 27 399,13
 400,9. 14. 24 401,2 413,18
 έμμονος 212,25 238,26 256,27 372,23 394,
 22. 26 ἐμμόνως 212,20. 22 214,32. 33
 232,34
 έμόρις 435,27
 έμπαθής 316,13. 22
 έμπαλιν 37,33 117,2
 έμπειρός τινος 7,25
 έμπειρέχειν pass. ἐν τινὶ 209,33 407,10
 έμπειριλαμβάνειν τι Boēthus 163,17
 έμπειρηληψίς τοῦ ὑποκειμένου 98,32
 έμπιπτειν εἰς γείρονας ἀπορίας 156,2 ὁ λόγος
 εἰς αὐτὴν (τὴν αἵτιαν) αὐτοφυῶς ἐμπέπτω-
 κεν 7,2 τὸ ἔχεσθαι εἰς τὴν τοῦ κείσθαι
 κατηγορίαν ἐνέπιπτεν 64,16
 έμπλαστρος 303,5
 έμπλεκειν. ταῖς ἔξηγήσει τῶν λέξεων ἐμ-
 πλέκεσθαι 360,27
 έμποδίζειν. οὐδὲν ἐμποδίζει διάστασις σω-
 μάτων ὥστε τὸ μὲν ποιῆσαι, τὸ δὲ πάσχειν
 302,37 pass. c. inf. 168,33
 έμπόδιος. οὐδὲν τοῦτο ἐμπόδιον ἔστιν πρὸς
 τὸν λόγον Iambī. 56,15
 έμποιειν εἰς τι 258,34 τὶ (φαντασίαν, γαρα-
 κτήρα, εἶδος, al.) 102,25 215,35 227,32
 232,10. 13 301,31 329,20 360,3 400,31
 πάθος (εἰς ἄλλο) 256,21 294,8 ὀφέλειαν
 ἀφ' ἔαυτῶν 275,7 τὸ αὐτὸν ιδίωμα δι?
 θοῦ τοῦ ποιοῦ 219,21 ἔξιν ἐν τινὶ 233,28
 τινὶ τι 5,6 27,13 228,27.30 252,30 254,
 4. 33
 έμποιητικός τινος Andronicus 263,26
 έμπροσθεν 140,34 174,6 241,8 al. ἐν τοῖς
 ξ. 306,28 402,1
 έμφανιστειν 363,30 τὶ (δύναμιν, σχέσιν, τάξιν,
 έλλαμψιν, al.) 7,14 139,6 154,26 176,1
 241,5 272,18 302,7 al. med. 167,11
 ὅπως 217,28 c. inf. 305,28
 έμφανής 274,25
 έμφανίζειν 148,25 τῶν εἰδώλων τῶν περὶ^{τοῖς}
 σώμασιν ἐμφανίζομένων 272,34
 έμφαντικός. δι? έμφαντικώτερων ὀνομάτων
 45,21
 έμφασίς τινος (φύσεως, ζωῆς, εἶδους, al.)
 118,3 219,13 222,16 282,19 283,14 316,
 26 395,17 αἱ ἐπιπολῆς φαινόμεναι κατὰ
 περιγραφὴν ἐμφάσεις 228,35 ἔχει παρα-
 κειμένην τινὰ έμφασιν τὸ ξανθόν πρὸς τὸ
 λευκόν 283,3 κατ' έμφασιν 282,25
 έμφρων. έμφρωνας 411,11
 έμφύειν med. 207, 23 τινὶ 222, 13. ἀπό^{τινος} 232,11

- ἔμψυχος 22,29 28,22 31,31 419,2 al.
 ἐν. πολλαχῶς λέγεται τὸ ἔν τινι 46,5 348,27
 ἡ κατάφασις ἐν φωνῇ καὶ λόγῳ 16,24
 τὰ ἐν μεῖζῃ (εἴδῃ) 70,22 τῇ διαρέσει,
 ἐν ἥ διηρητῷ 60,13 πεπέρασται ἐν τοῖς
 ἰδίοις ὄροις 75,1 τὸ μηδὲν ἐναντίον εἶναι
 ἐν τῷ μὴ ὑπάρχειν θεωρεῖται 111,5 ἐν
 τῷ ποιὸν εἶναι κατηγορουμένη 55,2
 ἐναλλαγή 180,12
 ἐνάλλαξις τῶν γενῶν 63,1 τῶν ὄρων 180,33
 ἐναλλάσσειν τὰς φύσεις 132,1 τὴν τάξιν
 340,21. 29 pass. 240,14 273,14 κατά
 τι 281,27
 ἐναντιολογία 67,9
 ἐναντίος 93,8 98,25 110,17 142,1 164,29
 338,16 399,9 sqq. 408,1 409,10 sqq. 412,
 11 sqq. πρὸς τι 107,15 289,33 μηδὲν
 ἐναντίον εἶναι ταῖς οὐσίαις 105,27 ὄρος
 τῶν ἐναντίων 107,2 278,8 281,34 387,
 25 sqq. τῶν ἐναντίων διαφοραὶ Archytas
 411,31 ὅσοι τάναντία ἀρχάς ἔθεντο 412,22
 εἰ τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν ὡς ἐναντία δεῖ
 τιθεσθαι ἡ ὡς ἔξιν καὶ στέρησιν 416,28
 τούναντίον συμβαίνει ἡ ὕσπερ τὸ ἀληθῆς
 ἔχει 234,25 ἐναντίως 335,29 πρὸς ἑαυτό
 110,3. 22 πρὸς ἄλλο τι ἐναντίως ἔχειν
 107,14
 ἐναντιότης 106,26 108,13 127,25 147,30
 153,8 176,4 277,12 sqq. 295,2 296,13
 385,10 387,29. 34 388,14 391,6 408,21
 ἐναντιοῦσθαι 148,26 373,8 411,20 τινι
 109,20 410,2. 33 411,15 πρὸς τι 106,30
 255,10 πρὸς ἑαυτό 411,19
 ἐναντίωμα pl. 109,30
 ἐναντίωσις 106,10. 28 107,6. 24 110,12. 16
 120,2 279,26 296,16 335,28. 32 sqq. 388,
 18 390,2 393,22 al. πρὸς τι ἔχειν (τὴν)
 ἐναντίωσιν 107,30 109,16 δέγγεσθαι ἐ.
 105,25 107,32 λήψεται πρὸς αὐτὸν τὴν ἐ.
 109,20
 ἐναπεργάζεσθαι τι 329,19 331,11 εἰς τὸ
 πάσχον τὸ πάθος 303,28
 ἐνάργεια 6,22 191,1 διτῆς οὖσης ἐναργείας
 εἰς πίστιν, τῆς μὲν ἀπὸ νοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ
 αἰσθήσεως 6,23
 ἐναργής 122,22 128,27. 32 138,24 154,29
 190,29 191,7 350,34 κατ' αἰσθήσιν ἡ
 διάνοιαν 154,5 opp. ἀμυνόρος 341,29
 πρὸς τὰ ἐ. ἀντιλέγεντα 8,4 ἐναργῶς 2,18
 49,24 89,26 140,27 174,11 374,31 opp.
 ἀμφιβόλως 174,19
- ἐνάρετος inusitatum 264,19. 20. 29
 ἐναρμόνιος 145,34 158,29
 ἐνατος 3,27
 ἐνδεής 75,22 248,28 362,6 374,22 ἐνδεῶς
 331,10
 ἐνδεῖα 249,28 330,8 331,2. 8. 11 ὑλική
 251,2 opp. πλεονασμός, ὑπερβολή, ὑπερ-
 οχή 251,12 409,26 411,18 425,33
 ἐνδεικνύναι med. τι 75,15 82,4 168,2
 170,35 263,14 al. ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι τὸ
 εἶναι 200,2 ὅτι 16,22 35,4 113,14 al.
 ώς 115,11 πᾶς 25,28 393,13
 ἐνδειξις. τὰ μυθικῶς καὶ κατ' ἐνδειξιν
 εἰρημένα 159,6 εἰς ἐνδειξιν τοῦ ἀντιστρέ-
 φοντος 185,9
 ἐνδεκαχῶς 46,6 348,28
 ἐνδέχεσθαι. ἐνδέχεται c. (acc. c.) inf. 92,
 32 260,23 309,5 333,30.32 412,31 419,
 10 422,19 διὰ τὴν τοῦ ἐνδεχομένου φύσιν
 406,15 ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὥλης 411,24
 ἐνδεχομένως 412,19
 ἐνδήλος 330,22
 ἐνδιάθετος κατὰ τὴν ἔννοιαν (λόγος) 29,14
 ἐνδιδόναι τῇ ἀπορίᾳ 58,27 172,22 181,35
 ὅτι 198,8 c. acc. c. inf. 325,28 τὴν
 ἀρχήν, οὐσίαν, κατανόησιν 171,3 249,26
 438,35 ὅσα ἡ γένεσις εἰς αὐτὸν (τὸν
 κόσμον) ἐνδίδωσιν 376,1 τινὶ τι 2,2 83,4
 121,26 207,10 216,5 τινὶ αἰτίαν εἰς τὸ
 εἶναι 226,31 πλείστην εἰδεστην ἑαυτήν 56,13
 τοῖς ἄλλοις ἀφ' ἑαυτῶν (τὸ οἰκεῖον εἴδος)
 130,23 pass. (τινὶ) ἀπό τινος 70,7 83,7
 103,4 122,13 127,17 315,15 329,21 376,17
 ἐνδούσεν 28,23 59,12 312,33 315,4 323,14
 ἐνδοιάζειν 133,6
 ἐνδον 333,37
 ἐνδόξος 190,33 coni. πιθανός 16,7 opp.
 ἀποδεικτικός 16,10
 ἐνδύειν. ἐνδεδύσθαι 298,12 ἐνδυτός 187,17
 ἐνεικονίζειν med. τοῦ αἰῶνος τὴν ἀμέρειαν
 357,12
 ἐνειναι 43,12 84,26 154,13 417,32 al.
 τινὶ 417,14 ἔν τινι 87,23 95,14 108,8
 240,4 276,9 362,27 λόγοι ἀχρατήτιος
 ἐνόντες 210,10 τοῦ ἐνόντος λόγου 316,2
 ἐνεστιν, ἐνῆγ c. infin. 22,6 155,15 275,5
 282,28 al.
 ἐνεκα c. gen. 179,17 188,9 217,19 379,32
 390,30 ἐνεκα αὐτοῦ 304,4 182,17
 163,9 348,23 αἰτίας ἐνεκέν τινος 31,25
 ἄλλης ἐνεκεν γρετας 367,18

- ένέργεια 13,5 260,25 303,33 sqq. 312,34
 331,30 333,2 388,31 saepe σημαντική
 143,23 ἀκίνητος 219,8 καθαρά 313,10
 320,20 ἀπόλυτος 366,20 ἡ μία καὶ ἡμένη 363,33 τῆς τοῦ ὄραν ἐ 394,36
 ἀλλοις ἐνεργεῖσι καὶ ἀτρέπτοις 317,23
 τὴν εἰς ἔαυτὰ ἐνέργειαν 130,22 ἡ ἀπὸ τῆς
 ζεύς τῆς ἐν ἄλλω εἰς ἄλλο ἐνέργεια 226,15
 εἰς ἐ. ἥκει τοῦ δέγεσθαι τὸ εἶδος 104,24
 εἰς ἐ. ἐρχομένη 120,9 τὸ ἐνεργεῖσ 66,22
 84,19 al. (cf. δυνάμει) τὸ ἐνεργεῖσ συγχεύμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν 307,20 καὶ
 ἐνέργειαν 84,18 95,15 130,5 al. γῆς
 καὶ ἐ. ἡ ἐν τῷ μετέχεσθαι 216,30
 ἐνεργεῖν 131,9.10 224,31 338,11 372,35 al.
 εἰς αἰδήσιν 171,1 εἰς ἔαυτο, εἰς ἄλλο
 209,6 323,18 ἐπ' ἄλλα 320,14 περὶ τὰ
 αἰσθητά 318,25 τῷ ἐ. καὶ ἐξ ἔαυτοῦ
 ποιεῖν 313,19 τὴν κατὰ τὸ τέλος ποίησιν
 ἐνεργεῖ 322,16 δὲ ἔαυτοῦ ἐ. τὴν κίνησιν
 dist. sec. Stoicos ἐξ ἔαυτοῦ κινεῖσθαι,
 ἀφ' ἔαυτοῦ ποιεῖν 306,21 pass. ἐνέργεια
 δοῖαι δὲ ἐτέρων ἐνεργοῦνται 328,5
 ἐνέργημα 212,9 316,14.15 317,20 328,8.
 32 329,30 ὄρθρον, ὅπιον 333,28
 ἐνεργητικός 170,36 309,31 τινός 296,25
 ἐνθα 283,16 363,2 ὅπου μέν .. ἐνθα δέ
 36,25 422,12
 ἐνθάδε 146,11 358,28 opp. ἐκεῖ (ἐν τοῖς
 νοητοῖς) 241,23.27
 ἐνθεωρεῖν. τὰς ὑπασοῦν ἐνθεωρουμένας
 κοινότητας 172,14
 ἐνταυτιστικός 121,8 139,31 348,4
 ἐνταυτιστος Plot. 343,2
 ἐνταυτός 344,28 348,4
 ἐνιδρύειν ἐν ἔαυτῷ τὰ ἐν τόπῳ ὅντα 362,22
 ἐνιδρύεσθαι 339,37 340,8 ἐν τοῖς ἐτέροις
 335,18 τῶν ἐνιδρυμένων 335,19
 ἐνίδρυσις 336,30
 ἐνικάσ. τὸ ἐ. opp. πληθυντικόν 72,22 πολλὰ
 ἐνικά ὅντα τῇ φύσει πληθυντικῶς λέγεται
 160,27 ἐνικᾶς 155,6 159,25 160,6.13.
 28.30 161,3.10
 ἐνιοι 34,29 59,24 112,10 al.
 ἐνιότε 72,4 160,1 180,13 al.
 ἐνιστάναι med. (ἡ μεταβολὴ) ἐνίσταται
 309,4 (τὴν μεταβολὴν) ἐνιστῆναι 309,6
 προηγεῖται τὸ παρεκκλυθὲς τοῦ ἐνεστῶτος
 138,35 ὁ ἐνεστώτος (γράνος) 298,9 348,14
 352,28 ἐνεστακώς Archytas 352,30 τὸν
 ἡγέτον κύκλον τὸν ἐνεστῶτα 345,4 μηδὲν δε
- καλύμματος ἐνισταμένου 196,4 ἐνίστατο
 αὐτῷ τὰ τῆς διαθέσεως παραχείματα
 233,18 ταῦτα τοῖς νῦν λεγομένοις ἐνί-
 σταται 269,17 ἐνίστανται τινες λέγοντες
 144,16 πρός τι vel τινα 118,26 119,6
 129,13 181,22 194,20 302,16 321,11
 ἀπὸ τινος 315,17 ἐνεστήσαντο ἔχειν Iambl.
 395,30
- ἐννέα 44,16 85,25 174,16 al.
 ἐννοεῖν τι 14,8 24,13 69,22 221,15 243,
 32 al. τοιαύτη οἷαν ἐννοοῦμεν 70,1 τι
 τὸ ὅμιον ἐννοοῦμεν 173,9 ἐννοεῖν ὅτι
 10,4 169,28 215,26 ως 129,25 pass.
 τὴν κοινότητα τὴν παρ' ἡμῶν ἐννοούμενην
 216,10
- ἐννόημα 209,12 222,31 223,3.4
 ἐννοηματικός 10,1 213,11.12.18.28
 ἐννοια 1,10 12,27.28 13,9 18,7 60,22.34
 61,18 70,10.17 75,30 83,8 221,32 al.
 (ποιότης) ἐννοίᾳ χωριζομένη 223,6 ἐν-
 νοιαν προβάλλεσθαι περὶ τινος 24,11 ἐν-
 νοιά τινος 19,19.29 20,2 61,2 134,7
 145,26 154,4 al. περὶ τινος 60,31 69,9
 137,16 187,1 περὶ τι 224,15 τῆς κατὰ
 τὴν ὅμωνυμίαν ἐ. 24,9 ψιλὰς μόνας ἐ. 261,
 18 τὰς αὐτοφυεῖς περὶ τῶν ὄντων ἐ. 5,23
 κατὰ τὰς προγένερους ἐ. 60,27 ἐ. φυσική
 154,30 τὰς ὀλοσχερεστέρας καὶ τὰς εἰσ-
 αγωγαῖς πρεπούσας ἐ. 214,6 τὰς καθαρω-
 τέρας ἐ. 216,8 κοινὴ ἐννοια (τινός, περὶ
 τινος) 134,3 146,23 300,16 345,34 379,
 15,17
- ἐνοεῖδής 363,34
 ἐνορᾶν. ὕδρεν τι ἐπὶ τῶν πρός τι ἐνεῖδεν
 τὸ ... ὑφεστάναι 293,6
 ἐνοῦν pass. perf. 83,27 127,18 214,27
 267,24 269,9 363,33 364,10 δι' ὅλων
 ἡνωμένα 267,25 ἀμέριστον εἶδος καὶ ἡνω-
 μένον 215,12 ἐν τοῖς διεστηκόσιν καὶ μὴ
 ἡνωμένοις 215,13 τῆς ἡνωμένης οὐσίας
 περιεχούσης ἐν ἔαυτῃ τὴν πεπληθυσμένην
 95,19 οὐχ ἡνωται τῷ σώματι ὁ χρόνος
 125,18 ἡ διάκρισις αὐτὴ ἡνωται πρὸς
 ἔαυτην 385,24 τὰ ἡνωμένως ἐν τῷ γῆ
 προειλημένα 13,10
- ἐνογκλεῖν 8,17 199,4
 ἐνόγκησις σοφιστική 22,10
 ἐνστασις ἡ τοῦ φωτισμοῦ 309,5 Instant
 2,13 118,11 181,27 194,1 196,23 243,21
 248,23 311,26 315,6 βραχεῖάν τινα ἐν-
 στασιν λαμβάνει τὰ περὶ τοὺς πόλους Iambl.

- 117,17 τὰς ἀπὸ τῶν αὐθίων οὐστῶν ἐ.
 114,29 ἐνστάσεις κομίζειν πρός τι 1,20
 αἱ πρὸς τὰς κατηγορίας ἡ. ἂς φέρειν εἰθ-
 θασιν 60,4 τὰς πρὸς τὸν λόγου ἐ. ἐπάγει
 314,28 ἐνστάσειν λύσεις 2,6
ἐντάσσειν. ἀπὸ τούτου τοῦ βιβλίου τι τοῖς
 ὑπομνήμασιν ἐνέταξεν 407,19
ἐνταῦθα 31,22 78,8 114,21 al. τὸ σύμ-
 μικτον τῆς ἐ. οὐσίας 116,5 δ. ἐ. (ἀριθμός)
 129,29 ορρ. ἐν τῷ νῷ, ἐνεὶ 129,31 241,32
ἐντελέχεια 18,1 66,24 95,14 140,4 225,5
 226,3,14 244,14,23 249,4 259,12 305,8
 308,3,7 309,24 316,1 dist. ἀτελής,
 τελεία 307,10 sqq.
ἐντελής ἐξήγησε 2,6
ἐντεῦθεν 14,4 266,16 al. τὸ δὲ ἐ. 301,20
ἐντιθέναι τι 129,6 248,31 τὶ ἔν τινι 318,13
ἐντός 118,24 256,12 375,24
ἐντυγχάνειν τινί 3,2. 18 5,24 40,26 84,35
 ἐντευξόμενοι 3,14 370,6 ὡς προσκειμένου
 τῷ ὄφῳ ἐντευχήκασιν τοῦ τῆς οὐσίας ὥν-
 ματος Porph. 30,6
ἐνυδρός 69, 27 424, 31 425, 3. 10. 11. 19
 426,13
ἐνυλός 79,9 99,24 145,13 262,15 284,15 al.
 ορρ. ἀύλος 75,1 91,4.5 288,28 289,
 9 sqq. al. ἡ ἐνυλος φύσις 56,11 146,11
 ἐνύλων φύσεων 235,18 ἐ. εἰδὴ 130,15
 305,27 ἐ. οὐσία 283,25 ἐ. ποιότητες
 ορρ. νοηταὶ 290,2 ἐ. ἐνέργειαι 305,28
ἐνυπάρχειν 43,9 80,5 87,29 130,9 273,
 15 al. τινί 167,3 (v. adnot.) (κοινόν)
 τὸ ἐνυπάρχον αὐτοῖς (τοῖς εἰδεσιν) 83,7
 τὸ ἐν ὑποκειμένῳ .. καὶ τῷ εἰδεῖ ἐνυπ-
 ἀρχεῖ 87,24 αἱ δεύτεραι οὐσίαι διὰ τὶ
 οὓς εἰσιν συμβεβηκότα διὰ τὸ ἐνυπάρχειν
 ταῖς ἀτόμοις οὐσίαις 90,9 ἐ. ἀλλήλοις
 134,16 τὸ συμβεβηκός ἐνυπάρχει τῷ
 ὑποκειμένῳ, οὕτε δὲ τὰ ἐν τῷπερ οὕτε τὰ
 ἐν χρόνῳ ἐνυπάρχειν λέγοιτο 50,10.11 ἐν
 τινι 94,19 167,6 γωριστῶς 95,16 ὡς
 μέρος 80,4 τῆς ἐνυπαρχούσης ἐν ἐπέρωψ
 καὶ περὶ ἔπειρον ἐνεργείας Iambl. 290,8
ἐνωσίς 12, 18 69, 30 70, 7 154, 11 159, 2
 215,17 218,2 374,23 πρὸς ἀλλήλα 169,
 20 214,37 Πλωτίνῳ καὶ τοῖς ἀλλοῖς τοῖς
 ἀπὸ τῆς ἐ. ἀρχομένοις 109,31 coni. ἀλλη-
 λουχίᾳ 127,20 ορρ. ἀφῇ 49,17 τὴν ἐν
 ἀλλήλοις ἐνωσιν τῶν νοητῶν ποιῶν ορρ.
 τὴν διακεκριμένην αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων
 ἐνωσιν Iambl. 135,21, 22
- ἐνωτικός 327,30
 ἐξ 124,4 133,8 al.
ἐξαιρεῖν τὴν κοινότητα ταῖς ἐννοίαις 70,10
 pass. ἐξήρηται τὸ γένος τῶν διαχωρῶν
 77,22 (κοινὸν) ἐξηρημένον τῶν καθ'
 ἔκαστα 83,1 τὸ κοινὸν αἵτιον ἐξηρημένον
 ἐστὶ τῶν αἰτιατῶν 83,10 ἐξηρημένον
 αὐτοῦ (τοῦ οὐνόματος) 305,8 κατὰ τὴν
 (ἀμφοτεν) ἐξηρημένην ὑπεροχήν 69,32 77,23
 ὑπερέχον καὶ ἐξηρημένον 139,16 ἐξηρη-
 μένον 168,29 ἐξηρημέναι εἰσὶν γωριστῶς
 109,12 τὸ ἐξηρημένον εἶδος 218,30 219,5
 ἀρχὴ ἐξηρημένη ορρ. συντεταγμένη 66,
 3 sqq. κοινότης ἐξηρημένη ορρ. κατα-
 τεταγμένη 69,22 sqq. τὸ ἐξηρημένον ορρ.
 τὸ συμπληρωτικόν 80,3.6 ἐξαρέτως 18,15
ἐξαίρηνται 240,14
ἐξακούειν Porphyrius 34,12
ἐξαλλαγή 232,2
ἐξαλλάττειν. ἐξαλλαττομένη 363,13 τῶν
 κατὰ γένος ἐξηλλαγμένων 368,6
ἐξαπατᾶν pass. ὑπό τινος 135,28
ἐξαπλοῦν νοερῶς συνεσπειραμένα 2,21 pass.
 ἡ οὐσία ἐξαπλοῦται μανονυμένη 49,22
ἐξαρκεῖν 171,29 πρὸς τι 382,29 ἐαυτοῖς
 πρὸς τι 44,14 115,14 ἐξαρκεῖ λέγειν
 359,6
ἐξαρτᾶν pass. ἐξηρτησθαί τινος 75,3 329,33
 ἐκ τινος 266,21 ἀπό τινος 314,27
ἐξατμίζειν pass. τῶν ἐξατμιζομένων θυμια-
 μάτων 49,10
ἐξαγῶς 225,1.32
ἐξεῖναι. ἐξεστιν c. inf. 66,12 117,18 ἐξεστι
 προχειριζομένους .. ὅραν 68,29 ἐξεστι ..
 ἥμιν .. τίθεσθαι .. ἀκολουθοῦστας 39,27
ἐξείργειν pass. χρόνῳ 401,32
ἐξεπίτηδες 158,19
ἐξεργάζεσθαι τι 371,19 388,24 pass. τοῖς
 ἐξωθεν ἐπιειργούστοις καὶ ἐξεργαζομένοις
 371,22
ἐξεργασία τινός 141,17 334,2 387,19
***ἐξεργασμός** 240,26
ἐξετάζειν τι 62,27 102,26 179,21 379,3
 411,6 εἰ 199,25 pass. 344,11 427,24
 πρὸς τὸ αὐτό 381,5.9 ἐξετάζειν τι ..
 πάρεστι 240,5
ἐξέτασις 2,3 τῶν Ἀριστοτελικῶν γοημάτων
 7,34
ἐξερίσκειν τι 187,7
ἐγγείσθαι πρὸς τὴν ἐαυτοῦ γένεσιν 329,27
 ὥσπερ λόγου λογαργίν, οὕτως τὴν οὐσίαν

- έξηγεισθαι τῶν οὐσιῶν 61,30 καθ' έκάστην λέξιν 30,2 τὶ 2,26 17,3 40,13 51,9 90,31 95,21 176,21 314,24 415,9 ώς δόσο ὄρισμάς του γράπου τούτους 352,11 ώς μὴ ὄντος του νῦν 355,21
- έξηγησις 221,29 τινός 2,6 30,11 360,27 381,33 406,21
- έξηγητής 3,27 7,23 cf. Ind. nom.
- έξηγητικός 389,24 τινός 22,21 53,17
- έξης 21,6 163,8 279,17 312,13 καὶ τὰ έξης 69,3 72,9 τὸ έξης *verborum constructionis* 88,27 έξης ἀλλήλοις 321,7
- έξιέναι 115,23
- έξις 86,20 100,16 129,31 163,30 sqq. 209, 11 sqq. 210,29 216,24 228,22 229,12.21. 30 230,23.28 234,6 236,25 240,33 241, 26.28.31 253,19 sqq. 284,22 287,15 375, 14 388,24 al. Archytas 408,3:16 πολλαχῶς 372,20 ποσαχῶς 394,16 sqq. Stoice 237,27 sqq. ετὲν τοῖς πρός τι ετεπρώτων εἶδος τῆς ποιητήτος 291, 22 sqq. 293, 18 sqq. opp. στέρησις 278,23 sqq. 392, 13 sqq. 416,28 al. έξις opp. εὐναδυτοι σχέσεις 217,18 ἐν έξει γενόμεναι 253,14 καὶ έξεις ἀποφατικῶν προσαγορεύομεν 278, 24 ἡν λέγουσιν έξιν μέσην οἱ παλαιοί (scil. ἀρετῆς καὶ κακίας) 402,25 τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἔχομένης ἐσθῆτος μεταξὺ ἡ έξις ἐστιν 241,1 τὴν τῶν ἐπικτήτων έξιν 334,15 dist. τὰ πρός τι 397,29 sqq. dist. διαφορά 101,19 dist. έξιν έχειν 393,34
- έξισαζειν intr. 28,26 168,13 183,28 184,1 185,1 188,11 221,10 al. τινί 184,15 226,12 πρός τι 109,20 185,2 419,31 τὴν πρὸς ἀλλήληα έξισαζουσαν σχέσιν 365,8 έξισάζεις ἀρ³ ἔκατερον πρὸς τὸ ἔτερον ἡ κατηγορία 180,2 έξισαζόντως 185,26
- έξιστάναι ἀπὸ τοῦ εἰναι 330,35 τὶ έξιστοῦ 340,11 τὶ πρὸς τὸ γειρόν Plot. 325,12 med. 116,23 opp. ἐγγίνεσθαι, ἐπιγίνεσθαι 113,19 115,17 τινός (τῆς οἰκείας φύσεως, κατηγορίας, τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων, al.) 6,22.27 104,25 115,2 225,17 227,5 240,25 268,3 311,12 339,1 427,29.30 ἀρ³ έξιστοῦ 120,11 168, 36 εἰς ἄλλο γένος 165,26 304,3 εἰς καταδεεστέραν φύσιν 303,38
- έξισθαι 218,17
- έξιστάνειν τί τινος 234,22 269,25
- έξιμοιοιον pass. τινί 12,29
- έξιορίζειν τῆς ποιότητος τὰ πάθη 257,17 pass. τῶν θείων τὸ ποτὲ έξιμοισται 348,22
- έξισθαλμος 156,18
- έξιω 205,34 211,2 269,15 405,20 έξιω παραγεγραμμένης τῆς ἀλλῆς γραφῆς *in margine* 88,26 τὴν έξιω προελθοῦσαν ἀποπεράτωσιν 272,18 έξιω τινὸς εἰναι 12,15 346,33 414,32 429,19 πίπτειν 65,14 75,21 έξιω προίεναι 226,32 τὸν έξιωτάτω ὄριανόν 150,4
- έξιωθειν ἀλληλα 384,27
- έξιωθεν 114,34 117,32 166,23 226,28 314, 22 al. ὡς ἔ. τὸ ἐν ἐχόντων 43,9 τὰ τοῖς ἥδη τελείοις ἔ. ἐπεισόντα 48,10 ἔ. ἐπακολουθεῖν, παρακολουθεῖν, προσγίνεσθαι 125,19 134,20 365,10 έξιωθέν πως θεωρούμενος 134,18 πρὸς τὸ αὐτὸν ἔ. έξεταζόμενα 381,5
- έσικέναι τινὶ 61,29 62,17 64,23 οὐδὲ ὡς συμβεβηκότων έσίκατι μεθέξει 95,13 τὸ έσικός 117,11 ὡς έσικεν 74,18 έσικέναι c. inf. 73,28 121,20 154,26 al. εἰκός (ἥν) c. acc. c. inf. 40,9 73,9 κατηγοροῦσιν ἀλλήλων εἰκότα 10,8 εἰκότως 2,24 15,13 16,11 68,25 151,30 al.
- έπαγγέλεσθαι οὐδάσκειν περὶ τινος 73,30
- έπαγειν 65,8 93,5.7 περὶ τινος 83,33 τὶ (τὸ συμπέρασμα, παράδειγμα, al.) 14,32 33,24 60,33 81,21 225,25 al. τὶ μετά τι 19,27 72,28 135,32 τινὶ τι (τὴν λόγιν τὴν ἀπορίαν, φθοράν τινι, al.) 6,20 207,15 234,31 260,10 τίνα ἔστιν τὰ πρός τι 158,13 pass. 163,3 173,2 201,18 420,33 τινὶ 155,33 ὅτι 97,12
- έπαγωγή 30,8 68,29 108,25.32 150,25 151,15.28 190,6 200,15 277,24 278,7 284,1 409,23
- έπαινειν τινα 70,27
- έπαινος, ὅξιον έπαινου 158,34
- έπαιρειν έαυτήν 251,20
- έπακολουθεῖν (έξιωθεν, ἀλλως) 125,19 172, 31 τινὶ 109,30 300,27 403,21 ἀπὸ τινος 272,26
- έπακολούθησις 130,17 265,28 362,29
- έπαληθεύειν ἐπὶ τινος 50,15 κατά τινος 88,3 ἐπὶ μόνων τῶν ἐμψύχων τὸ έχειν έπαληθεύεται 370,26
- έπαλλάττειν (τι) 248,7 262,3 έπηλλαχμένως 229,9
- έπαμειβειν pass. 401,5
- έπαμφοτερίζειν 168,3 283,9

ἰπεινούσιν. *ἰπεινόμην* τὴν ἐπαναρθεῖ-
κυῖν ταύτας (? cf. adnot. et Dielesii Index
in Phys.) 178,3 τὰ ἐν τοῖς ἑναντίοις
δικοῦντα γένεσιν εἶναι κοινὸν τι ἐπαναρθε-
ζῆχός ἔχει γένος 279,19
ἐπαναβιβασμός. τὰ καὶ ἔκαστα διὰ τῶν
οἰκείων ἐ. εἰς τὰς δέκα κατηγορίας συν-
αρτεῖσαν 52,25
ἐπανάγειν τὸ πέρας δεῖ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν
αἰτιαν 363,31
ἐπανάληψις 86,34
ἐπανίέναι ἐπὶ τι 317,7
ἐπανάνοδος ἔκ (ἀπό) τινος ἐπὶ τι 401,13. 20
ἐπανορθοῦν τὸν λόγον 197,13 τὰς πόλεις
318,22
ἐπάνω opp. ὅπερ αὐτά, ὑποκάτω 59,20. 25. 29
360,16
ἐπαφή 302,35
ἐπεῑ nam 74,3 102,29 350,21 360,27 ἐπεὶ . .
γέ. 56,26 116,22 118,30 234,6
ἐπείγειν. (ἢ ἀναφορά) προωθεῖ τὸ σύμπαν
κύτος καὶ ἐπείγει Iambl. 117,10 ἢ αἰσθησίς
ἐπειγεται πρὸς τὸ αἰσθητόν 164,7 τὸ ἐπει-
γόμενον εἰς τελείωσιν 304,6
ἐπειδάν 106,22 111,1 270,36
ἐπειδή 9,5 67,27 102,26 al.
ἐπειδήπερ Archytas 361,23
ἐπειεῖς ἡ δὲ ἀλλήλων καὶ ἐξ ἀλλήλων 117,15
ἐπειπερ 334,3
ἐπεισάγειν τι 114,21 217,25 269,30 411,6
ἐπεισακτος 286,13 290,27 300,24 344,30
ἐξωθεν 351,7 τὸ ἐπεισακτον καὶ ηττον
σύσιων 288,35 ἐπεισακτος ποιότης opp.
συμπληρωτική τῆς οὐσίας 49,4. 5
ἐπεισέργεισθαι, ἐπεισελθεῖν (ἔξωθεν) 276,
10. 14 339,26 τινι 259,4 300,26 339,30
ἐπεισιέναι 286,10 335,11 τινί (ἔξωθεν)
48,10 223,34 224,11 τὸ ἐπεικτητὸν πᾶν
καὶ παρ' ἄλλου ἐπεισιόν 329,3
ἐπεισοδιώδης 109,32 111,23 112,23. 24
132,24 174,26. 32 204,28 205,32 279,34
290,31 291,1
ἐπειτα 68,18 110,11 133,1 al. πρότερον . .
ἐπειτα οὕτως 51,10 πρῶτον μέν, εὐθὺς
μέν . . ἐπειτα (om. δέ) 131,1 143,12 321,
14 post partic. (τὸ μετέγον ἄλλο τι ὃν
ἐπειτα μετέγει) 130,26 198,29
ἐπειδιηγεῖσθαι 340,23
ἐπέκεινα τοῦ ἄνω 149,16 opp. ἐπὶ τὰδε
174,21 360,16
ἐπέκτασις ἀριθμοῦ opp. συστολή 145,32

ἐπεκτείνειν τι μέρη τινός 209,24
*ἐπεννοεῖν. ἐπεννοεῖται τὰ κατὰ σχέσιν
170,14
ἐπεξέργεισθαι. ἐπεξειλεῖν τινι (ἀναγένεσιν)
371,29 390,29 396,21 426,35
ἐπεξηγεῖσθαι τι 314,16
ἐπερείδειν. τίνι ἐπερείσαντες τὴν διάνοιαν
119,17
ἐπέργεισθαι. οὐχ οὕτως ἐπ' αὐτὰς (τὰς
διαφορὰς) ἐπῆλθεν 398,14 ἀπλούπλωτερον
ἐπελθεῖν τῷ λόγῳ 406,28
ἐπεσθαι 211,20 320,5 ἐπεται ζητεῖν 265,12
μετὰ τὸ διελέσθαι εἴπετο διδάσκειν 60,15
ἐπεσθαι τινι 8,22 60,13 158,9 167,18
342,25 419,22 sqq. ἐπομένως τῇ τάξει
380,12
ἐπέχειν τῆς λογικῆς πραγματείας τὸ πρῶτον
μέρος 20,10 τὴν ἀνωτάτω γώραν 336,18
ἐπὶ I c. genet. ἐφ' ὧν ιδρύμεθα 68,9 τοῖς
ἐπὶ στρατιᾶς 61,29 ἐφ' οὓς προσπάρχοντος
ἔγγινεται 68,17 ἐφ' ἡμῶν *nostra memoria*
146,13 230,3 334,2 ἐπ' αὐτῆς τῆς λέξεως
ad verbum 2,11 αἱ ἐπ' εὐθείας κινήσεις
128,29 τὸ ὄνομα ἐπ' εὐθείας πιλόσεως
προγράψειν 18,4 ἐφ' ἡμισείας 203,23 ἐπ'
ισης 61,22 79,6 89,1 al. αὐτὰ ἐφ' ἔστων
25,5 241,33 ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως
ὑφέστηκεν 143,33 ἐπὶ τινος λέγεσθαι,
κατηγορεῖσθαι 24,19 48,29 105,19 111,7 al.
τάττεται τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ οἰκείου 437,6 ἐπὶ
τῶν ὄμωνύμων ποιεῖται τὴν διδασκαλίαν
24,21 ἐπὶ πάντων ἐκτείνον τὸν λόγον
413,7 αὐτὰ μεταφέρειν ἐπ' οἰκείων βιά-
ζοτο 205,24 διορίζειν τὴν μὲν ἄλλοισιν
ἐπὶ τῆς κατὰ ποιότητα μεταβούσης καὶ
429,21. 22 τοῦτο ἐπὶ πλήθους καὶ μεγέ-
θους ὥστατις διατείνει 146,24 II c. dat.
235,22 261,21 271,31 332,35 ἐπὶ παντὶ
ποσφή σύνεστιν Iambl. 155,19 ἐπὶ τινι
λέγεσθαι 28,2 105,19 115,29 cf. 187,5
θεωρεῖσθαι 170,30 ἐφ' ἐπέροις μεταβαθεῖν
49,18 διατείνει ἐπὶ πολλοῖς 215,3 τὸ
κοινὸν ἐπὶ πολλοῖς ὑπάρχει 82,28 cf. 104,35
115,28 172,13 ἐπὶ (τῷ) τέλει 92,23 245,
12 252,17 362,32 ἐπὶ τούτοις *praeter hos,*
haec 2,3 155,15 ἢ ἐφ' εἰς τὴν διατείνει
272,4 ἐπέροις ἐφ' ἐπέρωψ ἐπιγινόμενος 222,
17 τῶν ἐπ' ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιγινομένων
280,2 ὅσον ἐπὶ τινι 56,9 196,1 238,19
ἐφ' ἡμῖν 229,26 ἐπὶ την *propter aliquid*
3,15 8,7 280,8 260,4 314,21 ἐπ' ἄδικῳ

- 103,13 ἐπὶ σκιῷ ζωγραφίᾳ Plot. 96,16
 III c. accus. ἐπὶ τάδε opp. ἐπέκεινα 174,
 21 360,16 ἐπὶ τρίᾳ διέστηκεν 146,30
 ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι 19,30 τὴν ἐπὶ
 πολὺ ἔξετασιν 7,34 ἐπὶ πλέον ζητητέον
 162,11 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον 38,8 176,10
 ἐπὶ πλείονα διεἰλεῖν 60,19 τὸν ἀριθμὸν
 ἐπὶ τὸν μονάδι ἀλάττονα (τὸν παρὰ μονάδα)
 πολλαπλασιάζειν 45,11, 16 397,33 398,5
 ἐπιβάλλειν intr. *aggredi* 67,21 τινί 80,30
 139,11 146,22 *decreto* 330,17 393,4 396,
 24 τινί 6,11 77,23 375,16 κατὰ τὸ
 ἐπιβάλλον τοῖς θέσειν 395,22
 ἐπιβλεψίς τῶν πραγμάτων 23,15 τῶν αἱρέ-
 σεων 286,35 βαθυτέρας δεύμενον ἐπι-
 βλέψεως 288,33
 ἐπιβολή. κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην ἐπιβολὴν
 πλείονας γενέσθαι διαιρέσεις 123,24 κατὰ
 διευτέραν ἐ. 191,22 ἀπὸ τῶν ὑστέρων
 ὡς ἐξ ἐναργῶν ποιούμεθα τὴν ἐ. 190,30
 τὸ γεωμετρεῖν, ὥρισμέναις μὲν οὐ μὴν
 ἀπλατεῖς ἔτι χρώμενον ταῖς ἐ. 317,31 τὰς
 νοερωτέρας τῶν ἐξηγητῶν ἐ. 248,24
 ἐπιγένενημα τῆς κατὰ σχέσιν θέσεως 267,26
 ἐπιγενηματικός 173,15 223,26 251,13
 opp. οὐσιώδης 255,24
 ἐπιγίνεσθαι 170,2 171,8 224,6 al. ἔξωθεν
 224,8 258,5 opp. προϋπάρχειν, προυρθε-
 στάναι, προηγεῖσθαι 84,30 110,2 156,16,24
 158,5 opp. ἔξιστασθαι 115,18 ὑποκείμενον
 τοῖς ἐπιγινομένοις 48,16 ἐπιγίνεσθαι τινὶ
 130,17 206,21 297,26 al. τὸ ἀσαφές τοῖς
 συγγράμμασιν ἐπεγένετο 7,13 τὸ ἐπιγινό-
 μενον μετὰ τὴν οὐσίαν 235,27 ἔτερος
 ἐφ' ἔτερῳ ἐπιγινόμενος 222,17 τῶν ἐπ'
 ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιγινομένων 280,2
 ἐπιγινώσκειν τι 324,5 ἀπὸ τινος 121,32
 ἐπιγράφειν. (τὸ βιβλίον) Περὶ τοῦ παντὸς
 ἐπέγραψε et sim. 2,17 15,28, 30.34 16,17
 17,27 207,28 379,10 387,21 ἐν οἷς Πρὸς
 Ἀθηνόδωρον ἐπέγραψεν 62,28 τὴν ἀπο-
 δεικτικὴν πραγματείαν, ἦν Τσέρων ἀνα-
 λυτικὸν δὲ Λ. ἐπέγραψεν 15,22 pass. 2,4
 15,27 16,31 62,26 382,9 τὰ ἐπιγραφό-
 μενα Μεγάλα 4,27 οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπι-
 γεγραμμένοι λόγοι 4,28 δὲ περὶ Θεμιστο-
 κλέους λόγος Θεμιστοκλῆς ἐπιγέρχεται
 18,6
 ἐπιγραφή 8,11 9,1 15,26, 27 16,14 65,6
 206,5 207,27 208,5,21
 ἐπιδεής τινος 342,11 374,15
 ἐπιδεικνύναι 106,14 190,2 τι 75,17 90,1
 110,31 143,34 314,13 al. τὴν ἔννοιαν
 δι' ὑπογραφῆς ἐπιδεικνύων 75,30 ἐμφανῆ
 ποιά ἐπιδεικνύουσαι 274,25 τὴν αἰτίαν
 εἵλογον 3,1 συμφώνους τοὺς λόγους ἐπι-
 δεικνύον 318,4 διατείνον τὸ ίδιωμα 116,26
 τὸ ἔτερον τῶν πρός τι ὃν 159,21 διτὶ
 78,31 pass. 299,30 311,17
 ἐπιδεκτικός 114,16 115,4, 13 τινός 114,28
 391,9 τῶν ἐναντίων, τοῦ ἐναντίου 114,15,
 32 115,7 432,24
 ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ (τὸ) ἡπτον 92,32
 93,6 111,5 283,26sqq. al. ἐπίτασιν 372,25
 τὸ ισον καὶ (τὸ) ἄνισον, τὴν ὑπερβολὴν
 (ὑπεροχὴν) καὶ ἔλλειψιν 122,35 128,15
 142,12 πλάτος 336,4 τὸ ἐναντίον,
 τάνατία, ἐναντιότητα, ἐναντίωσιν 106,9.
 31,34 114,3 142,26 295,2 al. ἀντίφασιν
 34,7, 10 μεσότητα, μέσον 384,8, 13 391,
 9,15 τὸ τόδε 104,30 διαφοράς 135,35
 136,8 367,8 θέσιν 138,27 μεταβολήν,
 προβιβασμόν 251,1 πλείονα θεωρίαν 295,5
 τὴν τοῦ κοινοῦ ἔννοιαν 83,9 τὰν πράταν
 σημασίαν Archytas 378,10 τὰν ἐφαρμογὴν
 τούτων Arch. 378,7
 ἐπιδιαιρεῖν τι 40,31
 ἐπιδιάρεσις 123,15 136,6, 9 424,29
 ἐπιδιαμένειν 333,17
 ἐπιδιατένειν τι ἐπί τι Iambl. 363,9 intr.
 209,15
 ἐπιδιδόναι δεῖ τι σμικρόν 401,30 τὸ ἐνδεές
 εἰς τελείωσιν 248,28 ἐαυτὸν ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος 322,22
 ἐπιδοσίς opp. ἀνεσίς 284,4 σμικρὰν ἐπί-
 δοσιν λαμβάνων 401,30 οὐκ ἔχει ἐπιδοσιν
 τελέαν 401,33
 ἐπιέναι ἐπί τι 150,26 151,16 190,6
 ἐπιζήτειν τι 115,4 120,24 187,29, 30, 34
 323,4 c. interrog. indir. 64,29 121,19
 241,23 253,18 pass. 273,1
 ἐπιζήτησις 153,18
 ἐπιθυμεῖν c. inf. 67,26 68,14
 ἐπιθυμητικός. τὰς ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ
 δυνάμεις 274,3
 ἐπιθυμία 235,12 324,27 423,21
 ἐπικαίειν pass. ὑπὸ ἡλίου 290,18
 ἐπικαλεῖν pass. οὕτως 85,32
 ἐπικείσθαι 14,10 174,23
 ἐπικλίνειν intr. πρός τι 250,25
 ἐπικοινωνεῖν τινί 126,32 πρός τι 327,27
 ἐπικράτεια 175,21 335,25 362,27 ἡ τοῦ

- έτερου ἐ. 286,29 τὴν τοῦ εἰδούς μᾶλλον
ἡ ἡττον ἐπιχράτειν 251,27
ἐπικρατεῖν 261,11 286,29,30 314,7 335,22
359,17,31 pass. ὥπερ τίνος 314,8
ἐπικρίνειν 2,11 371,25 τὶ 379,25
ἐπίκρισις 239,33 τινῶν 196,6 334,1 379,
22,32 380,6,9
ἐπικρύπτειν συμβόλοις (τὴν ἔσωτῶν σοφίαν)
7,5
ἐπίκτητος 96,8 215,7 223,35 298,19 329,2
394,22 al. ορρ. σύμφυτος, συμψήζει, αὐτο-
ψήζει, φυτικός, οὐσιώδης, siui. 43,7 157,20
223,28 228,20 267,31 374,27 al. coni.
ἔξωθεν ἐφήκων 222,17 ἡ τῶν ἐπικτήτων
σχέσις 156,27 365,6 ἔξις 334,15
ἐπιλαμβάνειν τόπον 428,28 med. τινός
235,3
ἐπιλανθάνεσθαι ὅτι 188,12 τινός 159,15
230,4,7
ἐπιλέγειν. τοῖς ἔξωθεν ἐπιλεγομένοις 371,22
ἐπιλείπειν intr. 167,30 212,31 214,19 353,9
412,24 τοῖς Στωτικοῖς, ὃν ἐρ̄ ἡμῶν καὶ
ἡ διδασκαλία καὶ τὰ πλεῖστα τῶν συγ-
γραμμάτων ἐπιλείπουν 334,3
ἐπιλειψίς τῶν δονημάτων 215,26
ἐπιλήψης τοῦ τόπου 428,29
ἐπιλογίζεσθαι ἐπὶ τι Archytas 178,24
ἐπιλύειν med. καὶ ἀπορεῖν καὶ ἐπιλύεσθαι
66,12
ἐπιμαρτύρεσθαι (τὴν συνίθειαν) 236,23
ἐπιμελεῖσθαι τίνος 219,29
ἐπιμελής. ἐπιμελέστερον adv. 3,3
ἐπιμένειν 318,27 333,33,34 ἐπὶ μιᾶς κατα-
στάσεως 238,19
ἐπιμηγνύαι. ἐπιμειγμέναι πρὸς πάθος
εἰσίν 319,8
ἐπιμιμηγόσκειν. τοῦ πρός τι ἐπεμνήσθη
207,17 ἐπιμηγῆναι τῶν πρότερον εἰρη-
μένων 437,26
ἐπινέμειν med. πᾶσαν τὴν ὥλην ἐπινερό-
μενος 49,25
ἐπινεύειν 167,29
ἐπινευσίς coni. σχέσις 167,29
ἐπινοεῖν τι 174,2 257,21 309,14 ψιλὸν
πέρας τὸν τόπον 362,10 pass. 84,24,28
104,22 117,16 170,17 176,5 191,17 al.
opp. ἐν ὑποστάσει εἶναι 11,12
ἐπίνοια 91,28 188,1 191,18 212,23 216,12
247,6 (τῇ) ἐπινοῇ, κατ' ἐπίνοιαν opp.
ὑποστάσει, καθ' ὑποστάσιν, φύσει 189,3
349,33 421,15,17 ἐπινοή μόνη τὸ εἶναι
- ἔχει 53,27 ἀγρι ἐπινοίας ὑφεστάσης 11,10
εἴ τις αὐτὸν μέχρις ἐπινοίας λαμβάνει 311,6
ἐ. τοῦ ζόφου, τῆς παιότητος, τοῦ κοινοῦ
53,7 206,22 291,24
ἐπιορκεῖν 406,23,32
ἐπιπεδόν 133,16 137,1 198,31 261,24,25
271,16 353,7 μαθηματικόν 124,35
ἐπιπεδός ἐπιφάνεια 262,22
ἐπιπλέκειν pass. οὕτως ἡ τάξις ἐπιπλέκεται
τῶν κατηγοριῶν 207,12 ἐπιπλεκόμενα γένη
294,12
ἐπιπλοκή 319,10 374,13 διὰ τῶν μέσων
74,31 τῶν παιητικῶν πρὸς τὰ ἀπο-
τελέσματα 173,24
ἐπιπλόαιος. τὸ ἐ. 229,29 σχήματος ἐπι-
πολαίου 21,19 τοὺς ἐπιπλοαιοτέρους 190,
33 ἐπιπολαίως 233,27
ἐπιπλόαισις 281,13
ἐπιπολῆς 222,2 226,35 228,32 261,21 269,
27 271,32 272,20 274,16
ἐπιπρέπεια. κατὰ τὴν τοῦ εἰδούς ἐπιπρέ-
πειαν 137,26
ἐπιπροσθεῖν τινὶ 255,32
ἐπιρρεῖν. τῆς ἐπιρρεούσης τοῖς ὑλικοῖς ἀπο-
πληρώσεως 331,2
ἐπισημαίνειν med. 159,33 208,25 228,36
ὅτι 34,29 178,1 242,27 388,2 τοῦτο, ὅτι
243,6 420,25
ἐπίσης v. ἐπί¹
ἐπισκέπτεσθαι τι 6,29 9,22 80,14 301,21
407,20 al. περὶ μορφῆς 266,4 ὅτι ποτέ²
ἐστιν 220,5 πῶς 175,12 εἰ Plot. 312,38
ἐπισκευάζειν. ἐπισκευαστός 224,6,9 269,18
ἐπισκεψίς 32,21 342,19 περὶ τίνος 12,1
74,4
ἐπισκήπτειν τινὶ ὡς ἀγνοῦντι 82,10
ἐπισκοπεῖν 340,6 τὶ 179,18 190,31 med.
περὶ τίνος 317,27 πότερον . . . ἡ 111,9
ἐπισκοτεῖν τῷ αἰσχρῷ 255,33
ἐπισπᾶν med. τὴν παρακειμένην ὥλην 306,23
ἐπίστασθαι τι 302,34 ἐπιστῆτος 163,33
164,5 180,8 195,33 383,16 al. ἐπιστατόν
Archytas 182,27,29 183,1
ἐπίστασις. εἴ τι δέοιτο ἐπιστάσιος 7,27
ἐπιστάσιος ἀξια 203,25 (τοῦτο) ἐπιστάσιος
(ἀν εἴη) ἀξιον πῶς, διὰ τί, ὅτι, μήποτε
119,31 197,33 243,14 246,30 250,32
τὰς θεωρητικωτέρας ἐ. 271,7
ἐπιστήμη 8,3 32,18 93,19 135,8 191,1,9
193,24 200,25 229,22 27sqq. 390,24,25
394,23 420,10 423,7 al. ἴδιως, κοινότερον

- 237,16 def. 86,19 sqq. dist. γνῶσις, εἰδῆσις 178,3 ἐπιστάμα Archytas 182,26 183,1 367,10 al. ἐπιστάμαν οὐδεὶς φέρει Stilpon 403,19
 ἐπιστημονικός 5,27 6,3 44,8 220,4 249,20 405,15 ἐπιστημονικῶς 6,4. 10 147,25
 ἐπιστήμων 54,16 190,32 194,2 229,36 292,6,7 369,1 τινός 7,25 οἱ ἐπιστάμονες Archytas 367,9
 ἐπιστολή. ὁ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτοῦ χαρακτήρ τὸν ἀνὰ γείρα διάλογον ὡς ἐπιστολαῖς προσήκει ἀποτυπώμενος 7,19. 20
 ἐπιστολικὸς χαρακτήρ 7,21
 ἐπιστομίζεσθαι 6,26
 ἐπιστρέψειν intr. εἰς τὰς ἀρχὰς 13,5
 ἐπιστροφή. τῆς εἰς ἔαυτὸν ἐπιστροφῆς τοῦ λόγου 272,17 pl. stellarum Iamb. 117,19
 ἐπισυμβαίνειν τινὶ 96,8 153,13 255,22 362,30 ἄλλως 259,1 ἔξωθεν 359,30
 ἐπισυνάπτειν πολλάς ἀπορίας 6,21
 ἐπισυνιστάναι med. 173,19 271,29 280,1 297,28 δευτέρως 268,9 τινὶ 271,19 357,34 τὸ σχῆμα ἄλλως ἐπισυνιστάμενον τῇ φύσει τῶν σωμάτων 265,17 (ἡ μανότης) ἐπὶ ταῖς μορφαῖς ἐπισυνίσταται 268,6
 ἐπιταράττειν pass. μηδὲν ὑπ' αὐτῶν 380,11
 ἐπιτασίς opp. ἄνεσις 98,14 176,29 229,34 284,6 290,2 al. opp. ὕφεσις 282,20
 ἐπιτείνειν pass. 111,34 288,24 ὁ σπουδαῖος . . . ἐπιτείνεται 112,21 ὁ τὸν λόγον ἔχων οὐκ ἀν ἐπιτείνοιτο 287,34 opp. ἀνίσθαι 176,31 179,8 231,6 235,5 237,30. 32 284,35
 ἐπιτελεῖν τὰ οἰκεῖα ἔργα 225,27 pass. 306, 21 308,24 318,26
 ἐπιτήδειος 401,30 πρός τι 13,29 213,25 εἰς τι 256,14 ἐπιτήδειας 106,33 155,25 225,34 226,13 τὸ ἐπιτήδειως ἔχον ὑποδέγματα 249,7
 ἐπιτηδειότης 195,33 196,2,16. 21 225,2,3 240,32 242,5 sqq. 243,3. 5 290,19 312,18 316,24 sqq. 324,31 pl. 196,11 244,14 259,12 264,14 ἐ. τοῦ μεταβάλλειν 243, 14 πρός τι 242,13 243,11. 13 τοῦ ποιοῦντος πρός τὸ πάσχον 302,32 κατὰ ὄλικὴν καὶ ἀνείδεον ἐπιτηδειότητα 304,9
 ἐπιτηδεύειν δοάφειν 3,26
 ἐπιτήδευσις 4,8
 ἐπιτιθέναι τὴν ὀροφήν 14,14 τὰ ὄντα πατα 31,26 τὴν τάξιν (τινὶ) 158,19 334,22 τινὶ τι 2,14 329,12 ἔαυτὸν ἄλλοις 218,16 pass. τινὶ 303,5
 ἐπιτρέπειν τινὶ τι 5,12
 ἐπιτριτος λόγος 158,31
 ἐπιτροπεύειν. τρίτον γένος δπερ τοῦ λόγου τὰς περὶ τὰ αἰσθητὰ ποιήσεις ἐπιτροπεύει 318,19
 ἐπιτυγχάνειν. κατὰ τὸ ἐπιτυγχόν 39,24 155,34 κατὰ τὴν ἐπιτυγχοῦσαν τοῦ τιθέντος ἄδειαν 39,25
 ἐπιφαίνειν. τὸ ἐπιφαινόμενον τοῖς εἰδεσιν 261,30
 ἐπιφάνεια 123,5. 13 124,25 sqq. 136,28 sqq. 141,7 sqq. 255,29 258,1 422,18 al. ἐπιπόδος ἐ. 262,22 ἐ. ἐ. πολλῇ 344,21
 ἐπιφέρειν τι 216,30 224,26 274,24 382,7 τὶ μεθ' ἔαυτοῦ 146,9 ἔαυταις τὴν αἰτίαν 209,5 ἐπήνεγκεν ὡς 200,36
 ἐπιγειεῖν οὕτως 118,18 Πυθαγορικῶς 68, 22 c. inf. 154,3 201,34 273,6. 26 274,14 438,13
 ἐπιγείρημα 18,21 143,23 191,20 193,33 200,34 398,29
 ἐπιγείρησις 67,12. 14 118,26 190,7 193, 22 385,12 394,2 ἐν τῶν στερήσεων τὰς ἐπιγειρήσεις ποιούμενος 402,27
 ἐπιψήφιζειν 13,17
 ἐπόγδοος λόγος 158,31
 ἐποικοδομεῖν τοῖς θεμελίοις τοὺς τοίχους 14,14
 ἐποιειτικός τινος 224,23. 27
 ἐπονομάζειν 86,32 246,37 pass. 39,30 222,11
 ἐπος. ὡς ἐπος εἰπεῖν 244,26
 ἐπτά 133,8 141,3 151,1
 ἐργάζεσθαι τι 307,5 320,20 συντονωτέρους ἡμᾶς 8,16 μυρία ἐργαζόμενον αὐτό Plot. 433,24
 ἐργον 173,22 219,10 225,24 333,16 433, 23 al. προϊόργου παντὸς ποιεῖσθαι 7,33
 ἐρεθίζειν pass. πρός τι 261,10 ὑφ' ἐτέρῳ Archytas 314,22
 ἐρέττειν pass. 184,32
 ἐρευθός 252,33 253,6 255,27
 ἐριον 48,22 152,17
 ἐρις Homerus 412,26
 ἐριστικός. τὴν ἐ. φλυαρίαν 8,1
 ἐρυηνεία Αριστοτελική, -τέλους 6,19 7,14 Πλει ἐ. 378,16 cf. Index IV
 ἐρυθαίνειν 296,23 332,24 αἰσχυνθέντες ἐρυθαινόμεθα 255,31

- έρυθραίος 296,24
 έρυθριάν 253,8 255,2 256,11
 έρυθρίας 253,10
 έρυθρός 228,31 326,2
 ἔρχεται. ἡ ὥλη εἰς ἐνέργειαν ἔρχομένη
 120,9 ἔξις ἔρχεται εἰς τὰν στέρασν Αρ-
 chytas 408,3. 4 ἡ ἐπιστήμη ἥλθεν εἰς
 τοὺς Ἑλλήνας 191,6 οὐκ ἥλθεν εἰς αὐτὸν
 (τὸ βιβλίον) 407,19 ὁ Ἀριστοτέλης πολ-
 λαχῇ ἐπ' αὐτὸν (τὸν χρόνον) ἥλθεν 344,13
 ἔρως 235,12 ὁ αὐτοφυῆς. τῆς φυγῆς 13,4
 ἔρωτᾶν 213,8 282,5 dialectice 24,15. 16
 pass. 52,14 84,21
 ἐξ v. εἰς
 ἔσθής 241,1 372,18
 ἔσμρός. πολλῶν καὶ καλῶν λόγων ἔσμρον
 ἀνακινήσαι 186,24
 ἔσχατος 55,27 108,17 109,16 210,18 217,
 30,32 219,11 252,19 374,16 (τὸ μὴ ὄν)
 ἔκπεπτωκός εἰς τὸ ἔ. 109,19 τὸ ἔ. ἐν
 τοῖς μεριστοῖς ἀπολείπουσιν (οἱ Ηὐθαγό-
 ρετοι) 91,25 τὰς ἐ. οὐσίας 79,11 τὴν τῶν
 ἐ. ἀριστίαν 79,22 (ἡ ὥλη καὶ τὰ ἔνυλα)
 διὰ τὸ ἔ. τῆς οἰκείας ὑποστάσεως 79,9
 ἔσω 269,15
 ἔταιρος. οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἔταιρων αὐτοῦ
 (τοῦ Ἀριστοτέλους) 18,13
 ἔτερογενής 57,22 58,4.6 262,34.36 268,26
 ἔτεροδοξος 213,20
 ἔτεροειδής 58,4
 ἔτεροῖος 434,3
 ἔτεροιστής 276,25
 ἔτεροιοῦν pass. 276,25
 ἔτεροιωσίς 234,13 259,17 311,20
 ἔτερος 23,18 65,28 c. gen. 13,9 53,3
 107,22 121,10. 11 τὴν ὑπέστασιν ἔτέρων
 τῆς στιγμῆς ἀπὸ τῆς μονάδος 154,27
 ὅτερον Archytas 353,10 θάτερον τῶν
 ἐναντίων 114,11 τὸ ἔξι ἀνάγκης θάτερον
 Nicostr. 406,9 ἔτέρως 224,13 ἔτέρως
 μέν . . ἔτέρως δέ 222,35
 ἔτερότης 54,25 74,28 109,12 205,30 245,7
 282,32 308,16 354,24 387,33 plur. 116,
 27 232,1 241,8
 ἔτερώνυμος 19,8 22,31.33 23,4.11.14
 38,14. 21. 26 39,3. 7 ὥλως 38,23
 ἔτι 50,21 73,23 106,1 144,1 al. καὶ ἔτι
 116,19 321,10 τέ . . καὶ ἔτι μέντοι
 103,8. 9
 ἔτοιμος 242,9. 19 πρός τι 201,7 ἔτοίμως
 206,25 374,18

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

- ἔτος 170,22
 ἔτυμολογία 39,28 40,11 186,37 217,11
 ἔτυμολογικός. ἔτυμολογικός 39,25
 εὐδέρος 270,21
 *εὐανάσθιτος 217,18 238,7 256,32 εὐαν-
 λύτως 212,16
 εὐαπέριλητος 228,23 231,16. 19 εὐαπέ-
 βλήτως 231,17
 εὐαριθμητος 226,8 242,12 244,27
 εὐαριθμής opp. σκληρός, μαλακός Archytas
 391,18
 εὐδαιμονία 6,12
 εὐδέσιν 116,15 εῦδεν Archytas 391,12
 εὐδήλος 317,8. 11
 εὐδιαιρέτος 248,22 251,25 268,28
 εὐδιάλυτος 95,33
 εὐδιόριστος 313,32
 εὐήνιος 273,33
 εὐθετίζειν τὰς ὥλες οἰκήσεις 318,23 τὴν
 πτώσιν αὐτῶν (τῶν σωμάτων) 336,33
 τὰ μὴ ἀνέχοντα ἔαυτά 336,34 τὰ εἰς
 δύχον διεστάντα 364,20 τὸ παρόχον Ιαμ-
 βλήγου λεγόμενον 414,16
 εὐθετισμός 336,38 337,1. 28
 εὐθετός 270,24
 εὐθύνη. εὐθύνας ὑφέζοντα 68,15
 εὐθύνειν τὴν ἀρέσιν 290,1 τὸν ὕρον 387,26
 pass. 10,8
 εὐθύς ε opp. κυρτός, καμπύλος, περιφερής
 141,22 148,26 262,26. 28 391,5 413,14.
 15 ἡ εὐθεία (γραμμή) 262,20 352,33
 355,15 def. Stoice 264,35 ἐπ' εὐθείας
 κείται 263,3 τὴν ἐπ' εὐθείας (φοράν) 428,2
 ἐπ' εὐθείας πτώσεως 18,4 adv. εὐθίέως
 386,3 432,4 Archytas 330,7 εὐθύς 14,8
 15,36 24,22 al. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς 2,31 ἐν
 τῇ πρώτῃ εὐθύς διεστάντη 30,32 εὐθύς
 γενέμενοι 193,26
 εὐθύτης 237,38 262,16. 23 267,4 268,14.16
 270,18 272,15 338,35. 36 422,17 τῆς
 ὥρδου 237,31
 εὐκατερία 270,22
 εὐκατερος. εὔκαρπον c. infin. 68,33
 εὐκίνητος 230,12.14.20 232,29 233,21.33
 234,1.4. 6 236,28. 30. 34. 35 237,1 238,
 15. 20 240,10 247,18 253,23 256,30 261,7
 εὐκολος 67,19 εὐκολον c. infin. 188,21
 εὐκολώτερον adv. 160,34 221,33
 εὐλάβεια 185,6 φιλόσοφος 263,14
 εὐλαβεῖν med. ταῦτα εὐλαβούμενος 120,12
 τῷ λαβθήθη ἵνα μή 178,28

- εὐλαβής. εὐλαβώς 1,21
 εὐλογος αἰτία 3,1 (οὐκ) εὐλογον ε. (acc. e.)
 inf. 48,33 257,11 258,3 387,23 εὐλόγως
 86,25 122,11 265,25 al.
 εὐμάθεια 156,6 158,20
 εὐμεταβλητος. εὐμεταβλήτως 232,34
 εὐμεταβολος 231,29 233,12 237,31 253,19
 254,2
 εὐμετακίνητος 246,23
 εὐμετάπτωτος 230,25,27 236,26
 εὐμήχανος 158,34
 εὐμοιρεῖν τινος 250,13
 εὐμορφία 266,19
 εὐμορφος 261,31
 εύνοια 178,25 179,18 235,10
 εὐοδόσιν pass. ὁ πρὸς τοὺς ἀρχὴν τὸ κακὸν
 τιθέντας λόγος εὐοδωθήσεται 418,3
 εὐορκεῖν 406,23,30
 εὐπαθής 242,34
 *εὐπεριβλητος 270,24
 εὐπλαστος 266,23
 εὐπορεῖν τινος 230,10
 εὐπορος. τὸ εὐπορον τοῦ λόγου 158,34
 εὐπρέπεια. μετ' εὐπρεπείας 7,20
 εὐρεσις 201,7 221,15 278,13 τινός 26,8
 192,29 379,24 409,17
 εὐρίσκειν τ. 8,27 155,16 221,16,17 e. part.
 50,19 91,32 102,27 108,30 184,14 258,7
 e. adiect. 97,25 ὅτι 14,10 πῶς 109,25
 pass. 11,28 88,21 214,29 230,11 τὸ
 αὐτὸ πρᾶγμα ὄμώνυμόν τε εὐρίσκεται καὶ
 συνάνυψον 35,16
 εὐρύνειν pass. εὐρυνομένης τῆς ἀρτηρίας
 131,31
 εὐσημαρος διδασκαλία 217,19
 εὐστοχος. εὐστόχως 275,1
 εὐσύνονπτος Iambl. 369,35
 εὐταξια Iambl. 129,6
 εὐτυχής. διά τινας οὐκ εὗτ. προλήψεις
 6,26
 εὐφραδής 1,10
 εὐφροσύνη 264,25
 εὐφρόσυνος 264,25
 εὐφυής. εὐφυῶς 264,12
 εὐφυῖα 401,37
 εὐχεσθαι τοῖς τῶν λόγων ἐφόροις 438,34
 εὐψυχος 24,16
 εὐωδία 49,10,11,20,27,29 50,1
 ἐφάπτειν med. 303,4 τινός 1,13 71,26
 92,17 168,23 258,27 301,32 310,25 354,
 28 361,5 al.
- ἐφαρμογή. τὰν ἐφαρμογὴν τούτων πάντων
 Archytas 378,6
 ἐφαρμόζειν τιν. intr. 28,1 46,15 101,8
 123,27 217,31 223,13 262,8 309,9 337,
 13 381,15 οὐδεμιᾶς ἐφαρμόσει 278,19
 οὐκ ἐφαρμόσει κατὰ πατῶν ὁ διορισμός
 224,20 τὸ ἐφαρμόζον Archytas 384,11
 408,24 cf. ἐφαρμόττειν
 ἐφαρμόττειν intr. τινί 12,30 13,3 29,17
 78,11 79,1 81,7 97,18 101,14 119,21
 153,28 223,16 244,19 cf. ἐφαρμόζειν
 ἐφεξῆς 13,30 23,23 46,4 81,32 al. τῶν
 ἐφεξῆς πολυγώνων 14,1 καὶ ἐφεξῆς 139,4
 ἐφήκειν ἔξωθεν εἰς τι 222,18
 ἐφιέναι med. 169,16 τινός 265,8 275,18
 e. infin. 194,16 ἐφετές 164,7,9 169,16
 πάσιν 169,15
 ἐφιστάνειν (itemque ἐφιστάνει, -νουσιν,
 -νοντες excepto ἐφιστησιν 389,22, sed
 ἐπιστήσαι 298,22 376,33 415,34 et ἐπι-
 στήσαι saepe) 8,6,7 111,12 124,32 159,
 33 438,7 τινί 367,33 376,13 τῇ δόξῃ
 ὡς οὐ καλῶς τιθεμένη 285,5 τοῖς Ἀρχυ-
 τείσαι ὅτι 93,17 τούτοις ὅτι 232,31 περὶ
 τινος 359,20 τὶ 39,31 376,33 404,17 al.
 ὅτι 28,8 35,10 64,15 73,3 200,34 271,9 al.
 ὡς 220,25 μή 238,5 μήποτε 298,22
 333,8 389,22 al. ὅπως, πῶς 18,23
 124,28 130,24 al. εἰ 276,34 387,28
 εἰ μή 273,24 κατὰ τί παραλλάττουσιν
 273,8
 ἐφοδέειν. τὴν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας (θείξιν)
 οὖτως ἐφοδεύει 89,10
 ἐφοδίον πρὸς τὰς ὑψηλοτέρας θεωρίας 438,35
 ἐφοδος. ἡ ἀπὸ τῶν λεγομένων ἐπὶ τὰς
 οὖσις 105,2 τὴν ἀπὸ τῆς ἐννοίας ἐφοδὸν
 200,15 κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφοδὸν 193,3
 ὁ τρόπος τῆς ἐφοδού 281,3 ἐνιστάμεθα
 πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφοδού Iambl. 321,12
 ἐφορος. εὐχρέων τοῖς τῶν λόγων ἐφόροις
 438,34
 ἐχέγγυος 239,33
 ἐχειν ὄμώνυμον 301,4,5 436,19 πολλαχῶς
 217,13 371,29 categoria 11,19 61,13
 63,16,19 68,11 162,1 174,23 203,1
 223,27 241,3 270,24 296,4 297,18 sqq.
 298,10 sqq. 300,28,35 301,9,15,16
 326,23 333,15 334,17 sqq. 365,1 sqq.
 436,13 sqq. cur non opponatur τὸ ἔχεσθαι
 64,15 372,29 ἔχειν τι 3,21 15,6 16,4
 42,23 63,13 92,34 al. τὸ δευτερεῖον 89,2

τὸ πρότερον καὶ ὑστερὸν 126,31 τὸ ἔν
51,13 τὸ διάφορον 83,13 τὸ διττόν 36,16
τὸ ἀπαράλειπτον 50,21 χώραν 105,1
τὸ μέσον 99,4 σγέσιν πρός τι 11,26 22,8
τάξιν πρὸς ἀλληλα 2,18 ῥοπήν 128,34
λόγον τινά 36,17 τὴν ὑπόμνησιν 335,9
συγγνώμην 67,21 ταῦτα λέσσα ἔχοντα
ἀπόρας 97,12 (τὸ βίβλον) λατρικῶν ἔχει
μαθημάτων παραγραφήν 32,6 τοῦ τε ἐν
ὑποκειμένῳ καὶ τοῦ καὶ ὑποκειμένου καὶ
τοῦ μηδέτερα ἔχοντος 81,28 (cf. adnot.)
ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἔχει τὸ ἐπινοεῖσθαι
84,28 κατὰ τοῦτο τὸ οὐσιαί εἶναι 85,4
τὸ εἶναι, τὴν οὐσίαν, τὸ ὑφεστάναι ἐν τινι
65,11 82,32 116,6 al. ἐν διαστήματι τὴν
διέξοδον 140,10 τὸν λόγον κοινόν 23,10
τὸ προειλημμένον 89,25 90,2 φύσαν τὴν
μεταβολὴν 120,9,11 φύσιν ἔχει c. inf.
42,15 οὐκ ἔχει ἐν φῷ ὑποσταή 47,20
οὐχ ἔχει παραδεῖσαι 183,8 οὐδὲν ἔχει
τίθεσθαι 217,6 ἔχει Archytas 314,17
378,9 al. ἔχοντι 3. plur. Arch. 378,4
intr. γεωμετρίᾳ καὶ μουσικῇ περὶ σχέσεις
ἔχουσιν 169,14 πῶς ἔχειν 42,16 89,23
121,19 127,4 217,21 311,7 373,7 πρός
τι 11,16 121,28 209,19,20 311,2 ποτὸς
ἄλλο τί πως ἔχειν Archytas 156,26
(cf. Addenda ad p. 378, 11) καλῶς,
δρυῶς ἔχει c. inf. 5,25 38,18 64,8 ώς
ἔχει (ἀν ἔγῃ) φύσεως 132,12 136,31 πῶς
ἔχοντι εὐνοίζει 178,25 med. τινός 171,24
221,26 τῶν πραγμάτων 11,5 τῶν φωνῶν
359,9 τῆς ἔξιθεν περιγραφῆς 262,10
τῆς διαθέσεως 233,5 τοῦ εἰδούς 99,11
ἀληθείας 105,3 θεωρίας 196,7 300,19
ἔθους 401,22 τῆς συνηθείας 91,20 προ-
αιρέσεως 403,17 οὐδὲν ζωῆς ἐγέρμενον
262,7 pass. 64,15 163,31 372,29 τὸ
ἐκτόν 163,31 164,6,10,15 216,11 217,
1,9 ἐπὶ πλέον τὸ ἐ. τῆς ἔξεως 209,29
217,20 quae significet 209,15sqq. quid de
eo statuerint Academicī Aristoteles Stoici
Antipater 209,12sqq. 212,8,9 214,26 369,
19,22 τὰ αἵτια ταῦτα τῶν ὄντων ἢ ὄντα καὶ
ώς ἀν οἱ νῦν φαῖεν τὰ ἐκτά 210,3 τῶν
πρώτων αἵτιων ἡ καλοῦσσιν τινες ἐκτά 211,4
ἔχθες 297,20
ἔχθρος 236,20 435,5
ἔως; c. genet. 345,3 ἔως ἀν c. coniunct.
24,14 309,23 ἔως διανοέη 405,18 ἔως
ἄν . . ἐστίν 269,17

Ζηλοῦν τὴν εἰς ἐλάχιστα τομήν 63,27
Ζῆν 6,24 71,13 72,4 100,9 190,17 213,14
215,10 408,5
Ζητεῖν τι 7,1 16,32 79,11,22 167,37 saepe
τὴν ἀδικίαν ἐν ποιῷ ἐστίν γένει 278,16
εἰ, εἰπερ, πῶς, sim. 25,20 105,25 275,29
8,13 15,26 al. Ζητήσοι ἀν τις 134,12
411,14 pass. 56,2 223,17 260,17 al.
περὶ τίνος 80,13 τὸ ζητούμενον λαρβά-
νεται 202,18
Ζήτημα 1,13 78,4 82,14 97,2 301,20 388,
15 416,22
Ζήτησις 89,1 92,22 127,14 177,3 201,5
209,8 219,24 233,16 253,21 264,32
279,31 308,21 333,22
Ζητητικός 92,21 Ζητητικῶς 93,18
Ζωγραφεῖν 333,18
Ζωγραφία Plot. 96,16
Ζωή 4,7 5,12,19 77,10 216,34 217,2 219,13
232,14 262,6 318,36 320,10 330,16
336,27,28 337,6 343,29 361,28 362,8
363,4 376,6,37 377,3 382,13 408,19
plur. 362,20 374,29,32,35 375,1,12
376,16,22,24,25 ζωή Archytas 407,23
408,17
Ζώον 28,21 69,26 98,26 saepe def. 35,7
περὶ ζ. ιστορία 4,12 318,34 ἀρχὴ τῶν
ζώων ἡ καρδία 32,2 τὸ ἐν τοῖς ζ. πῦρ
321,33 322,31 ἡ φύσις ἄντρα τε καὶ
ἀντοφυὴ περιβλήματα περιέβαλεν τοῖς ζώοις
318,15 genera 57,11,15 376,28 424,30
πολλὰ ζῷα κεφαλὴν οὐκ ἔχει 185,22
μαλακά κατὰ φύσιν ὡς ζῷά τινα ὅλα
251,32 ἀναιρετικά ἀλλήλων ζῷα 380,18
τὸ κοινόν ζῶον 376,9,31
Ζωόφυτον 98,27
Ζωτικός (τόπος) 363,2 (γνῶσις) 5,21 (όρμη)
318,26 (ὅροι) 362,12 τὸ ζωτικόν ορρ.
τὸ εἰδητικόν 251,5
Ζωώδης ποιότης 55,9

H in solvenda quaestione 16,4 40,6 45,21
47,26 saepe τοῦ ἡ καὶ τοῦ ἡτοι πολλὰς
διαφορὰς οἱ διαλεκτικοὶ παραδιδόσσιν 25,13
ἢ γάρ ἀν κατὰ παντὸς ζῷου πατηγορεῖτο 52,12
cf. adn.

ἢ 9,29 39,2 140,4 al. ἢ αὐτό dist. καὶ
αὐτό 184,27 ἢ μέν . . ἢ δὲ 366,27,29
cf. δεῖς

- ηβη 364,26
 ηγεισθαι τινος 15,34 16,16 τὸ ἡγούμενον
 logice opp. τὸ λῆγον 143,16 *putare*
 419,6 (cf. adnot.) c. acc. c. inf. 145,20
 217,34 ταῦτὸν ἐν ἐκατέρῳ τὸ ὑποκείμενον
 51,23 τὰς νοητὰς ποιότητας ἀνεπιτάσσους
 290,2
 ηγεμονικός, τὸ ἡ. 131,5 255,32
 ηγεμών 350,11
 ηδεσθαι 296,16 413,4
 ηδη καὶ χρόνον δηλοῦν καὶ ἐν χρόνῳ 348,17
 ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ ηδῃ 305,18 ηδη
 logice 39,11 103,15 170,14 al.
 ηδονή 4,8 411,8.13 413,2.5 ἀδονά Archytas
 330,4
 ηδός 168,2 274,35 τὸ ἡ. (ἐν ταῖς λέξεσιν) 11,1
 ηθικός 4,26 5,16. 21. 22. 29 19,3
 ηθος 6,2 35,27. 28 opp. γνῶσις 6,8 plur.
 5,26 6,3. 17 ἡθέων Archytas 178,24
 ηκεῖν εἰς ἐνέργειαν 104,25 εἰς δαιμονίαν
 τελειότητα 112,30
 ηλικτα. κατὰ τὴν νέαν ἡ. 419,7
 ηλιος 55,30 85,14 114,23 115,6 181,32
 182,5. 12 190,13 290,19 309,3 328,1
 344,28 346,34 350,20
 ημέρα 39,30 41,16 42,12. 13 142,6 344,27
 381,14 395,14 ἀμέρα 39,30
 ημέτερος 83,8 148,12. 13 211,1 374,25
 ημιεύχλιον pro ημισφαίριον (cf. Hesych.)
 428,20
 ημιελτιος λόγος 158,31
 ημίσεος Archytas 189,25. 26 382,22sqq.
 408,7sqq.
 ημίσιος 11,17 200,10 382,15 al. ἐφ' ημι-
 σίοις 203,23
 ηνίκα λέγει 346,17 μὴ ἡ κείμενον ὄνομα
 185,7
 ηπερ 36,9 97,21 111,15 al.
 ηρέμα 179,8
 ηρεμειν 308,17 345,36 346,3 431,21 434,
 2. 17 436,3. 10 ηρεμέν Archytas 391,13
 ηρέμησις (Boëthus) 433,31. 32 434,6. 15
 ηρεμία 304,26 307,22. 25 308,18 309,1
 341,26. 27 344,15 346,5 391,12 432,
 22sqq. 433,10sqq. 434,4sqq. ἀρεμία
 Archytas 391,5 407,29. 30
 ησυγάζειν 436,4. 11 ἔως ἢ .. μεταγάγῃ
 24,14
 ητοι 15,33 36,23 43,26 65,8 70,21 al.
 ητοι .. ἡ 11,4. 12 95,24 al. cf. ἡ
 ἡ φι cf. ζε
- Θάλαττα 185,23 θάλασσα 375,22
 Θαλάττιος κύων 24,13 26,25 29,9 θαλάττια
 ζῆτα 375,22
 Θάνατος 382,13 407,23 408,17. 19 417,26
 Θάρρος τῆς ἐπιστήμης 93,18
 Θαῦμα 406,25 θαύματι ἔοικεν 385,20
 Θαυμάζειν τι 348,24 ἐκεῖνο τῆς Ἀριστο-
 τέλους ἀγγείοις 351,8 τοῦ θείου Ταρ-
 ρίζου .. γράφοντος 137,6 εἰ (μή) 138,
 16 233,23 322,34 ὁ δὲ μάλιστα θαυμάζω,
 πᾶς 435,15 θαυμαστός 35,8 117,4 (ἔστιν)
 θαυμαστὸν πᾶς 86,3 385,17 οὐδὲν θ. εἰ
 17,29 64,1 79,8 al. οὖν .. ἔστιν 205,18
 c. acc. c. inf. 122,29 123,24 140,12 τι
 θ. εἰ 171,34 θαυμαστῶς 70,27 290,11
 432,6 θαυμαστῶς ὕπας 376,15
 Θαυμάσιος Βόρθος 1,18 (δέξαν) θαυμασίαν
 218,5 θαυμασιώτερον 35,9
 Θαυμαστικός 406,11. 25. 32
 Θεᾶσθαι τι 6,7 12,27 154,8 255,11 435,16
 (τὰ νοητά) 73,35 τὴν κίνησιν ἐπιδεκτικὴν
 τοῦ ἐναντίου 432,25 c. part. 348,26 ὡς
 γκωριστὸν (τὸν χρόνον) 346,17 τὴν κίνησιν
 ὡς μονάδα 351,15 ὡς μονάδος τοῦ
 αἰώνος ἀριθμὸν τὸν χρόνον 356,10 pass.
 186,27
 Θέατρον 26,15 27,11 143,23
 Θεῖν 137,28
 Θεῖος 109,15 135,27 241,32 181,9 327,34
 331,21 348,22 364,3 376,3. 5 420,21
 435,25 Πλάτων 6,28 Ιάμβλιχος 2,9
 13,17 22,1 23,25 saepe ὁ θειότατος
 Πλικτῖος 73,27 τῶν θείων τούτων
 ἀνδρῶν 418,3
 Θέλγειν pass. ὑπὸ τῶν πιθανῶν λεγομένων
 5,15
 Θέλειν c. inf. 214,14
 Θεμέλιος 14,11. 13 421,19
 Θεολογικός 4,28 19,3. 6 208,10
 Θεός 3,12 75,6 169,16. 22 201,20. 24. 26. 32
 233,1. 2 318,9 332,8. 10 334,23. 25 337,
 17. 18 340,3 363,33 415,5
 Θεοσεβής 181,2. 6
 Θερμαίνειν 258,18 296,14 310,13 al. θερ-
 μάνατ 234,33 253,34 275,13 pass. 119,
 16 161,20 226,29 saepe θερμαντός 258,
 21 307,24
 Θέρμαντις 234,26. 30. 34
 Θερμαντικός 161,20 258,19. 21
 Θερμός 107,28. 29 108,7 271,11 386,22
 418,2 al.

- Θεριστης 48,24 87,30 256,24 270,5,8 saepe διεγώς 237,19
- Θετις 64,17 126,21 138,21 143,3 154,24 sqq. 161,28 165,2,17 174,34 205,10 210,7 240,29 263,5 sqq. 267,20,35 sqq. 297,13 333,27 335,13 sqq. 336,11, 18 339,10 365,17 421,14 426,1 θέσιν ἔχειν 118,22 123,16 sqq. 126,3, 4 128,26 135,30 sqq. oppr. ἄρσις, ἀναίρεσις 73,7 oppr. τάξις 137,21, 25 oppr. φύσις 40,7 174,12 187,7 θέσις τῶν φωνῶν 15,8 τὴν κατὰ τόπον θέσιν oppr. τὴν κατὰ σχέσιν 136,24 θέσις παρὰ τὸ θεῖν οἷμαι καὶ ἵσθαι λεγομένη τὴν ἔκτασιν σημαίνει 137,27
- Θετικός. θετικά oppr. ἀναφετικά ἀλλήλων 384,20
- Θεωρεῖν τι 6,28 53,25 69,17 71,10 75,13 83,19 117,19 125,7 141,15 περὶ τινος 9,20 τις ὁ συνοπός 9,5 ὥπως 14,10 pass. 56,3 66,22, 25 68,20, 21 74,10 108,21 128,23 saepe cum adiectivo praedictivo 137, 18 209, 22 219, 12 θεωρέν Archytas 317,14
- Θεωρητικός 2,2 7,18 19,2 52,24 230,25 277, 34 278,34 282,1 285,14 288,1, 4 379,13 380,11 412,13 414,22 427,24
- Θεωρητικός 4,22, 23 5,13 21,5 86,21 135,8 226,6 317,23, 25, 26 τινος 178,2 287,3 θεωρητικώτερος 271,7 327,6 θεωρητικῶς 139,10 376,12 θεωρητικώτερον 146,22 150,7 350,10
- Θεωρία 14,5, 7, 18, 19 74,21 111,6 219,23 251,7 295,5 φιλόσοφος 38,17 λογική 134,3 συλλογιστική ἡτοι ἀναλυτική 15,33 φυσική 125,28 300,19 ἀνατομική 8,26 νοερά 2,13 361,7 364,6 374,7 τὰς ὑψηλοτέρας 9, 438,36 τινος 15,7, 12 77,6 104,13 289,22 409,16 περὶ τινων 6,4 12,12 15,34 99,2 315,1
- Θηλυκός grammaticae 37,14, 15
- Θηλυς 232,3 360,30, 32 grammaticae 65,1
- Θήρα τοῦ γνωστοῦ 189,21
- Θηρῆν τὴν ἁδονήν 4,8
- Θηρεύειν ὅρνιθας ἀγρίας Plato 366,13 τὰ ιδιώματα τῶν κατηγοριῶν 104,13 αἰσθῆσει θηρευτέον αἴτιός (τὰς αἰσθητάς ἐναντιώτεις) 280,11, 12
- Θηριότης 235,11
- Θηγάσκειν 170,17, 18 333,22 417,11 θηγάσκει, θηγάσκων Archytas 408,4, 5 θηγάσις 28,30
- 42,29 55,16 83,13 123,26 136,7 420,22 τὸ θηγάσων τῆς συστάσεως 39,21
- Θηραστής 114,6 409,28 410,4, 6, 8, 10 411,27
- Θητεῖ 320,33, 34, 35
- Θυμόταρα 49,11, 12, 27, 30
- Θυράς 235,8 237,14 314,21 330,4
- Θύρα 34,9 35,13
- Θωρακίζειν 333,15 pass. ibid.
- Θύραξ 373,36
- Ιασις 32,8
- Ιατρεύειν 312,28 327,33 333,22
- Ιατρική 5,10 32,5 275,14, 19
- Ιατρικός 32,5 sqq. 17, 18 221,6 303,5 306,22
- Ιατρός 318,13 332,25 386,13 413,10 417,6 ιδέα (τῶν φωνῶν, τῆς λέξεως) 9,22 10,30 11,35 Plat. 95,11 218,23 265,9, 11 Arebyt. 291,7 378,11 Χρύσιππος ἀπορεῖ περὶ τῆς ἡ., εἰ τόδε τι ἡγιγέται 105,8 ἀφ' ἔνταῦθα ἀρχεται τὰ χωριστὰ εἰδὸν τῆς ὄντως ἡ. Iambl. 130,22 οὐ τῶν κατ' ιδέας λεγομένων ἀλλὰ τῶν κατ' αἰσθησιν ἢ διάνοιαν ἐναργῶν 154,5
- Ιδιάζειν 180,18 229,17 339,5 παρά τι 350,17
- Ιδειάς. τι ἔχειν ἢ ποιότης ιδικώτερον 215,33 ιδικώτερά διαφορά Iambl. 56,10
- Ιδίος 25,4 75,1 al. τινος 21,10 26,32 32,3 86,11 al. τὸ τῆς γένεσεως καὶ τὸ τῆς ὀτιφρήσεως ἡ. αἰσθητόν 131,19 τῶν κατηγοριῶν τὸ ἡ. καθ' ἐπάστηην 155,16 τὰ παρακολουθοῦστα καὶ τὰ ἡ. 75,30 τὸ τ. τριγῶς 93,12 cf. 104,17 113,21, 25, 26 τὸ κυρίως ἡ. (opp. τὸ ἡττον κοινόν) 90,14 92,16 93,15 113,16 κατ' ιδίαν 116,6 129,8 ιδίῃ 262,19 286,35 295,10 al. ιδίως 2,19 25,19 67,9 al. ἡ ιδίως ποιός 429,28 τὸ ιδίως ποιόν 35,34 140,27
- Ιδιότης 27,10 29,19, 22 62,4 103,1 110,31 115,1 129,24 221,17 367,1 saepe τὴν ἡ. τῆς οἰκείας ὑποστάσεως 55,4 τὴν τοῦ ὑπόρχειν ἡ. 111,4 τὴν κατὰ (τὴν) ἔννοιαν ἡ. 60,34 61,5 τὴν ἡ. τὴν περὶ τὴν οὐσίαν 30,14 αἱ περὶ τοῖς σώμασιν ἡ. 269,33
- *ιδιοτροπεῖν. αἱ κακλαὶ πρὸς τὰς ἴγούσας ψυχής ιδιοτροποῦνται 414,6

- Ιδιότροπος. κατά τινα ἵ. ἀντίθεσιν 380,29
 Ιδιότροπως 272,21 415,9
 Ιδιούν pass. 26,14.30 28,6
 Ιδιωμα 84,26 113,23 115,11.26 121,31
 155,25 219,14.21 238,14.16 317,7
 τῆς κατηγορίας 22,6 104,12 (τῆς οὐσίας)
 93,21.23 114,18 116,26 τῆς ξένεως 238,
 10 τῆς ποιότητος 289,15 τοῦ ποιεῖν,
 τοῦ πάσχειν 320,16 σημασίας λεκτικῆς
 Ιδιώματα 104,32 τὰ χωρὶς ὅντα αὐτῶν ἵ.
 110,81 τὰ ὄλσοληρα καὶ κυρίων ἵ. 92,21
 τὸ τοπικὸν ἵ. 143,4 τὸ μόνιμον ἵ. 238,1
 Ιδρύειν pass. Ιδρύθαι 14,11 ἐν τινι 68,13
 150,5.12 336,18 ἐν ἀλλήλαις 336,22
 ἐν δύναμεσιν, ἐν ζωῇ, ἐν τοῖς κυριωτάτοις
 αἰτίοις 336,27 337,6
 Ιδρύσις 63,19 336,26 ἑτέρου ἐν ἑτέρῳ
 173,29 Ιδρύεις ἐν ἀλλήλοις 75,10
 Ιέναι. ἐπὶ τὴν λέξιν λόντες 159,9
 Ιερός. τὰ ἀπορρητότερα τῶν ιερῶν 7,6 'Ιερά^π
 πόλις 358,18
 Ιεσθαι. ἡ θέσις παρὰ τὸ θεῖν οἷμαι καὶ
 λεσθαι λεγομένη 137,28
 Ιθύνειν pass. κάπαις 184,32
 Ικανός 345,23 417,4 πρός τι 106,24 προ-
 βιβλίον 249,16 ικανὸν εἶναι ὃν Plot.
 96,15 ικανῶς 7,33 167,4 271,35 402,21
 Ιμάτιον 26,5 36,15 49,12 368,21 369,4
 436,26 al.
 Ινα c. coni. vel opt. 110,16 436,27 al. pro-
 ὥστε 8,14 153,12 426,24 ἵν' οὖτως εἴπω
 99,12 ἵν' οὖτως τὸ κεῖθαι γένηται 334,9
 Ιοῦν pass. 315,32 316,9
 *Ιπποκενταυρότης 270,25.30
 Ιππος 29,7 130,8 208,30 211,17 σαρεψ ὁ
 κοινός 26,13 τοῦ Βουκεφάλα Ιππου 89,
 21.22
 Ιππότης 208,30.32 211,18 216,19
 Ισάκις 153,21
 Ισάξιος 109,21 425,26 426,2
 Ισοδυναμεῖν τινι 199,32 358,26 373,19
 Ισόμαχος 181,16
 Ισόπλευρος Archytas 392,8
 Ισος 70,15 112,10 151,14sqq. 384,2 385,14
 391,8 al. τινί 69,8 384,3 οὐκ εἴπεν
 Ισαίερον 177,2 ἐξ Ισού 109,22 168,3
 ἐπ' Ισης 61,22 79,6 89,1 al. Ισως opp.
 ἀνίσως 152,18 Ισως fortasse 8,12 14,24
 106,13 al. Ισως μὲν καὶ . . Ισως δὲ καὶ
 7,6
 Ισοσθενής 142,4 195,26 416,29.33 418,15
 Ισόστοιχος 277,9 426,8 κατὰ μίαν Ισόστοι-
 χον ἀντιδιατίτρεσιν 83,24 Ισοστοίχως 424,27
 Ισοταχής opp. ταχὺς, βραδύς Archytas
 391,8 408,16
 Ισότης 130,25 153,7 161,19 216,23 272,15
 280,29.31
 Ισότιμος 425,26 426,2
 Ισοῦν. Ισωθαι 216,22 276,27
 Ιστάναι. μὴ ἐπὶ τοῦ κόσμου μόνου ταῦτα στή-
 σωμεν Iambl. 363,30 med. 135,14 146,1
 217,7 στατή 114,26 ἐστάναι 11,18 38,9 63,
 18 165,10sqq. 297,15 335,8 τὰ ἐστηκότα
 240,3 τὸ τέλειον καὶ ἐστηκός 288,17.33
 τὸ ἐστώς 173,6 ἐστῶτες 68,9 τὴν ἐστῶσαν
 αὐτοῦ ἐνέργειαν opp. προϊοῦσαν 135,23
 τῶν ἐστηκότων ἐν τοῖς εἰδεσιν 93,24 ἐν
 εἰδει ἐστῶτος 246,9 Ιστῆται ἐν τῷ πάθει
 323,30 οὐκ ἐν αὐτοῖς Ισταται 171,18
 (λόγοι) ἐστηκότες ἐν ἔστιοις 218,12 τὸ
 ποιόν Ιστατο ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ δια-
 φοράν 217,24 ἡ ὅλη κατὰ τὸ δυνάμει
 μόνον Ισταμένη 120,8 ἡ ἐνέργεια κατὰ
 τὸ τέλος ἐστηκεν 304,5 τῇ κατ' ἐνέργειαν
 δὲ ἐστώσῃ ἐπιστήμῃ 191,9 καθ' ἔνα
 λόγον (ὅρον) ἐστάναι 284,19 286,20 τοῖς
 κατὰ τὰ αὐτὰ προηγουμένως ἐστῶσιν 73,25
 κατὰ τὴν κοινὴν καὶ μίαν Ιδιότητα Ιστάμενα
 385,21 κατ' ἄλλα Ισταμένων τῶν ποιο-
 τητων 271,30 τὸ μάλιστα Ισταται κατὰ
 τὴν ὑπερβολὴν 90,6 αὐτὰ καθ' αὐτὰ
 ἐστηκεν opp. ὡς συμβεβήκοτα θεωρεῖται
 129,31 ἡ οὐσία περὶ τὸ οὐσιῶδες εἶδος
 Ισταται 228,1 ἐστήκε περὶ τὸ κέντρον ἡ
 γῆ 434,27
 Ιστάνειν τι ἐπὶ τίνος Iambl. 374,25
 Ιστίον 33,18
 Ιστορεῖν 55,31 192,25 230,8 τοὺς ἐπιγει-
 ρήσαντας ἄλλως διελεῖν 273,6 διτὶ 18,16
 c. acc. c. inf. 38,19 pass. 57,27 Ιστο-
 ρήθω 157,21 238,32
 Ιστορία 208,22 περὶ ζώων (καὶ φυτῶν)
 Ιστορία 4,12 318,34
 Ισχεῖν τι κατὰ μέθεξιν 133,23 τὸ Ιδιον τοῦ
 δύναματος 25,25 ἐπιτρέποτητα 250,10
 χρωμάτων διαφοράς 431,22 Θερμότητα
 Plot. 326,4 pass. βίᾳ ἐν δέρι 434,32
 κατὰ διαφοράν Stoice 212,15sqq.
 Ισχνός 269,36
 Ισχύειν c. inf. 3,11
 Ισχυρός 268,34 Ισχυρῶς 215,7
 Ισχύς 222,32 238,12 374,17

ἴγνος τοῦ ἀληθεύς ή τοῦ ἀγαθοῦ 14,21 τοῦ εἰδούς 266,23 272,13 ὅταν οἱ λόγοι ἔσχατον ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἀποτυπώσωνται 266,12

λόγων Archytæ liber 13,23 17,27 43,27 ή κ. λόγος τῶν κατηγοριῶν 75,22 ἐν τῷ κ. χρόνῳ ορρ. μερικῷ 50,5 ή ἀνθρωπος ή κ. 84,23 αὕτη (ἢ κ. ἐπιστήμη) ἐν τῇ κ. ψυχῇ ἐστιν 51,1,2

τακτομοιοῦν πρὸς ἑαυτὰ τὰ δυνάμενα αὐτῶν μετέχειν 328,30

καθορᾶν. κατέθωμεν, εἰ Iambl. 303,36 τὴν ὡς θεοῦ οὐσίαν τοῦ τόπου κατοψήσθια 363,34

καθόσον 11,5 104,14 al.

καθότι 134,30

καθὼς 64,5

καὶ τὰ γωριστὰ εἰδὴ καὶ τὴν αὐτοδικαιούντην 287,25 ἐν ἀριθμῷ καὶ τῷ παντὶ ἀριθμῷ 379,1 καὶ τοῖς Ιινθαγορείοις ἀκολουθῶν atque id quidem? 51,3 καὶ πῶς 61,20 73,19 καὶ εἰκότως ἄρα 68,25 καὶ γάρ καὶ 71,22 ιδια γάρ καὶ φύσις ἐκάστου 127,19 κατὰ γάρ τοῦτο καὶ μία αὐτῶν ἡ κατηγορία 160,20 καὶ δὲ καὶ 18,26 140,2 καὶ δῆλον ὅτι καὶ in apodosi 69,8 (? cf. Add.) καὶ . . δέ 8,17. 18 54, 15 56,18 al. Archytas 183,4 189,24 καὶ Ἀνδρόνικος καὶ ἄλλοι δέ τινες 54,8 τέ . . καὶ ἔτι μέντοι 103,9 αἱ μέντοι ἀρεταὶ καὶ ἔτι μονιμώτεραι 229,24 καὶ διάτι vel ideo quod 27,10 ἵσως μὲν καὶ . . ἵσως δὲ καὶ 7,6 καὶ πᾶσαν μέν . . ἐνταῦθα δὲ ἔτι μᾶλλον 50,20 καὶ . . ὥσπερ καὶ 33,29 εἰ καὶ συγχωρητίειν . . , καὶ οὕτως 431,11.12 τὸ ἐν ὑποειρεύνειν καὶ χωρίζεται 98,11 τῆς καὶ ὡς καθ' ἑαυτὸν ὑποστάσεως 103,3 τὴν τῆς οὐσίας καὶ ἐν ἐκείνοις μέθεξιν 103,26 ἐπειδὴ καὶ ἔχει τινὰ λόγον ἐκάτερον 36,17 τένα δὲ καὶ γρείαν ταῦτα παρέχεται; 86,6 πάς γαρ ἀν καὶ ἔλεγεν περὶ πραγμάτων; 41,24 τῶν κοινῆς καὶ ἄλλοις ὑπαρχόντων 105,24 κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλα 113,8 151,12 οὐκ ἔλαττον ἤπειρον κάλενται 117,10

καλεῖν 11,22 pass. 11,22 cf. κάσιν

καινίζειν περὶ τὴν λέξιν 187,1

καινοτομεῖν τὴν συνήθειαν 185,5

καιρός 230,16 270,22 367,31 396,17 411,

27 πρὸς καιρόν 234,33 346,4

ἐστιν, ἦν, ἂν εἴη (καὶ ἐμοὶ) e. inf. 96,31

175,16 248,23 277,10 μεταβαίνειν ἤδη

καιρός 261,15

καίτοι 17,7 80,7 273,32 al. e. partie. 24,

2,6 33,16 74,12 138,5,8 al. e. gen. abs.

Κάστιν 310,34 311,1 370,15.17 καυστός 196,1 258,20 cf. καλεῖν

καθαίρειν τι 316,36 317,4 pass. 317,5

καθάπαξ 167,15 406,19

καθάπερ 47,17 155,7 220,9 303,21

καθαρεύειν τινάς 99,12 315,8

καθαρός 179,23 266,30 313,27.28 314,4 320,16 327,25 al. τινάς 259,26 308,9 τὸ τῆς περώτης οὐσίας κ. καὶ ἄγραντον 354,7 κ. λόγος, κ. διάνοια, νόησις 145,12 318,1,5 τὰς καθαρωτέρας ἐννοίας 216,8 ταῖς καθαρωτέραις δόξαις 304,28 τὸ κ. γένος τῆς ἐνέργειας, τοῦ ποιεῖν 305,14 334,22 τὴν κ. ἐνέργειαν 305,19 308,9 313,10 κ. ποίησις 310,22 311,18. 21 315,17 τὰς κ. ποίησις καὶ πείσεις 315,3 καθαρός 239,11 240,4 250,17 al. τὴν καθαρός ποίησιν 310,12

καθαρότης 150,8 239,10 240,8

καθέδρα 165,1. 11. 21

καθέλκειν τὰς ἐνέργειας 305,27. 29

καθέξις 370,30

καθήκειν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 318,10 τὸ καθήκον ἔχειν 393,6 opp. ἔθος 395,20 καθηκόντως 395,21

καθῆσθαι 11,18 63,17 67,4 119,3 165,10 217,17 397,7 al.

καθιστὶς 173,6. 25. 30 209,16 217,17 238,23

καθιστάναι φανεράν τὴν ἐνέργειαν 319,1 med. 282,15 εἰς εὐταξίαν κατέστη 129,6 ἐν μέσῳ καθεστήκατον 429,4 ἡ καθεστηκυῖα τάξις Plat. 429,9 διάφορον ἑαυτοῦ καθίσταται 281,28 ἡ ἐπιγραφὴ παντὶ δήλη καθέστηκεν 9,1

καθέ 25,16 26,33 64,2 al. περὶ νοημάτων καθό νοήματα λέγειν et sim. 10,5. 22. 23

καθολικός 70,27 285,11 καθολικώτερος 17,16 190,27 197,15 202,10 229,8 387,13 adn. καθολικώτερον 150,6

καθόλου. τὸ κ. 50,7 opp. τὸ 50,9 opp. τὸ κατὰ μέρος, τὸ μερικόν, τὸ ἀτομον 44,12 63,28 72,21 378,3 τὰ κ. (καὶ γενικά) 17,27 50,27 82,20 108,27 Ήερὶ τῶν κ.

- 24,8 25,11 72,16 al. c. acc. abs. 116,5
κατοι γε 332,25
- κακία** 19,6 175,27 316,13 388,7 392,1sqq.
405,27sqq. 414,6 al. ὄρισμοῦ 202,2
φυσικὰ ἀρετὰ καὶ κακία 242,22
- κακός** 14,18 108,18 388,10,12 396,12 409,
14sqq. al. τὸς ἀρχὴν τὸ κ. τιμέντας
418,3 ἐν παρυποστάσει καὶ ἀποτυγίᾳ τὸ
κ. οἰεῖθαι 418,6 χείρων, χειρὸν 109,7
142,3 156,1 225,16 275,19 al. οὐδὲν δὲ
χειρὸν ὑπομνῆσαι 277,5 κακῶς 188,37
- κακόσχολος.** κακοσχόλως 7,27 67,15
- κακόφωνος** 396,13 Archytas 396,1 417,21
- καλεῖν** 9,7 47,5 90,15 351,22 pass. 14,18
105,16 201,31 308,25
- κάλλος** 279,29
- καλλύνειν.** κεκαλλύθαι 276,27
- καλός** 2,2,6 261,31 295,7 al. τὸν ἀκροατὴν
δεῖν καλὸν εἶναι 7,33 (τὸ) κ. 70,15 146,
17 181,21 sqq. 213,22 389,34 καλὸν (ἄν
εη) c. inf. 286,36 391,1 καλλίων, κάλλιον
213,29 225,11 al. καλλίον c. inf. 58,13
141,16 295,22 al. καλῶς 58,20.22
147,2 273,13 al. καλῶς ἀν ἔχοι c. inf.
271,7 416,22
- κάμψειν.** κάμψων opp. ὅγῆς Archytas
382,12 407,22 408,2
- κάμπτειν** pass. 237,32
- καρπόλος** 262,21.26 391,6 413,14.15
- καρπυλότης** 262,16.24 267,4.8.10 268,
14.17 270,18 272,16
- κάνθαρος** 274,36
- κανάν** 130,9 185,36 191,34 279,13 οἱ κ.
τῶν τεκτόνων τε καὶ οἰκοδόμων 20,11
- καρδία** ἀρχὴ τῶν ζύμων 32,2 sanguinis
fons 255,28.31
- καρκίνος** 185,23
- κάρος** pl. 402,22
- καρπός** 53,13
- καστίτερος** 316,35 317,3
- κατά** I cum genitivo: λέγεντι τι κατά τινος
17,5 55,24 ὁ κατά τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸν
ἄνθρωπον ἀποδιδούς 89,19 λέγεσθαι, δεῖ-
κνυσθαι, συνάγεσθαι, sim. κατά τινος 17,6.
14.21 180,22.27.28.31.33 κατά πλεύ-
νων φέρεται τὸ ὄνομα 24,24 πολλὰ ὄνόματα
καθ' ἐνὸς πράγματος 38,25 τοῦτο κοινὸν
ὑπάρχει κατά πάσης οὐσίας 94,38 κατά
τῆς πολλῆς συνήθειας τῶν φιλοσόφων
ἡπορημένα 435,31 II cum accusativo:
τὰ εἰρημένα κατά τὸ βιβλίον 1,20 ταῖς
- κατά τὰ πράγματα συζυγίαις 40,12 οὐ
κατά τὴν ποιότητα μόνον τὸ ἀπλοῦν τάττει
ἀλλὰ καὶ τὸ ποιόν, κατά τὸ πάθος αὐτὸ
τῆς οὐσίας τιθέμενος 208,10.11 τῆς διαι-
ρέσεως κατά τὰς σημαντικὰς λέξεις λαμ-
βανομένης 12,11 ὅσα περὶ ἀριθμὸν ἡ κατὰ
ἀριθμὸν τι σημαίνει Archytas 61,10 καθ'
ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται 39,12 κατά πρῶτον
opp. κατά δευτέραν αἰτίαν 311,7 καθ'
αὐτό dist. ἡ αὐτό 184,27 τὰ καθ' αὐτά
opp. τὰ πρός τι 165,34 τὰ κατά δια-
φοράν opp. τὰ πρός τι πως ἔχοντα 165,
35.37 καθ' ἑαυτόν opp. μετά τινων 7,34
τὰ καθ' ἑαυτό είναι δυνάμενα opp. τὰ ἐν
ἔτεροις ὑφεστῶτα 44,12 distributive 69,
20 344,19 κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο 317,5
καθ' ὅλα opp. ἐκ μέρους τινός Iambl.
315,11 (?) τὴν οὐσίαν κατά τὸ εἶδος
ἀκούσαι et sim. 34,17 42,7 ἐπιστήμης τῆς
ἰδίως λεγομένης κατά τὴν . . ἀκριβῆ γνῶσιν
237,17 (τὸ κεισθαι) λαμβάνεται οὐ κατὰ
τὸ πάσχειν 63,18.19 ἡ κατά τὸ εἶδος
οὐσία et sim. 98,33 147,8.10 cf. 48,27 80,
17 95,24 κατά τὴν κοινωνίαν τοῦ λόγου
2,8 κατά τὸ μονοειδές opp. κατά τὸ πολυ-
μερές 22,18.19 τὴν κατά τούνομα προση-
γορίαν, τὴν κατά τὸ πρᾶγμα μέθεξιν 37,
27.28 ἵνα κατά σειρὰν ἡ διαίρεσις ἡμίν
προτὶ 41,3 κρείττον ἡ κατά τὴν αἰσθητὴν
οὐσίαν 115,28 pro genetivo a genetivo
pendente velut τῆς κατά τὴν δύμωνυμίαν
ἐννοιάς 24,8 106,1 211,35 215,20 al.
- καταβάλλειν** med. τοὺς θεμελίους 14,13
φροντίδες εἰς τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον
1,3 πραγματείαν εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον
2,10 pass. 14,11 306,23 ὄρου περὶ τῶν
ἐναντίων καταβεβλημένου 387,25
- κατάβασις** 22,32
- καταβλάπτειν** μηδὲν πρός τι 388,16
- κατάγειν** τὸν ὑψηλὸν γοῦν ἐπὶ τὸ συμμετρό-
τερον 3,7
- καταγέλαστος** 2,31 169,14
- καταγράφειν.** κάνει τετραγωνικῶς αὐτὰ κατα-
γράψῃς 50,18
- καταδεής.** καταδεεστέραν φύσιν 303,38 κατα-
δεέστερα opp. κρείττονα, ὑπέρτερα 75,3
220,30
- καταδεκτικός** τινος 247,34
- καταδέχεσθαι** τὸ εἶδος 250,14
- καταδοχή** 119,7.13 τινός 106,33 256,14
- κατάδυσις** 117,8

χαταχεῖσθαι 11,18 339,2,26
 χατακερματίζειν τὸ ἔν εἰς τὰ κατὰ ἀριθμὸν
 ἕπερα Iambl. 273,17
 χατακλειεῖν. (ἡ τοῦ ἔγειν φύσις) εἰς στενὸν
 χατακλεισθῆσθαι 374,25
 χατακολούθειν 367,5 τινὶ 2,11, 25 13,23
 46,17 144,7 154,4 164,13 418,7 al.
 χατακούειν τινός 192,11
 χατακρατεῖν τινός 224,27,30
 χαταλαμβάνειν δὲ 74,1 pass. 192,27
 λογισμῷ 211,19
 χαταλέγειν. πάντας οὓς καταλέγει τρόπους
 438,20 ὡς εἰς ἄλλο εἶδος τὴν παθητικὴν
 ποιότητα αὐτὰς καταλέγει 256,18 pass.
 262,19
 χαταλεῖπειν τι 40,31 οὐδεμίαν ὑπερβολὴν
 οὐδενὶ 6,13 pass. 20,3 430,25,26 opp.
 ἀναιρεῖσθαι 121,2
 χαταλήγειν 14,12 ἐπὶ τι 14,26 εἰς τι
 223,8 καταλήγομεν διατροῦντες 346,26
 χαταλήξις vocabulorum 37,9, 17, 20
 χαταλήψις τῶν εἰρημένων 3,17
 χαταλιμπάνειν τι opp. ἀναιρεῖν 208,33
 ἀνέξτατον τι 2,24 411,5
 χαταλλῆλος 207,25
 χαταμανθάνειν τι 221,33 237,26 297,24
 δὲ 266,16
 χαταμαξέειν. ἐν τῇ χρήσει κατημαξευ-
 μένον 424,13
 χαταμέμφεσθαι τὴν διαιρεσιν ὡς ἐλλιπῆ
 62,32
 χαταμετρεῖν 132,20 τι 132,14,15 pass.
 124,18 132,20 152,4 sqq. τινὶ 124,12
 131,22 132,13 133,1 140,11 142,24 152,6
 ἀδιεξιτήτως καταμετρούμενον 147,15
 χαταμένιν. τῷ καταμεμυότι τοὺς ὀχιλα-
 μούς 401,10
 χατανέμειν med. εἰδη ποιοτήτων διαφερου-
 σῶν 245,6
 χατανοεῖν τι 380,18 καθαρὰ τὰ γένη
 179,23 δὲ 70,27
 χατανόησίς τινος 3,6 92,8 438,35
 χαταντᾶν εἰς τὸ ὅμοιον 111,34 εἰς αὐτός
 (τὸ ἔναντιον) 433,14
 χαταπαύειν τὸν λόγον 438,34
 χαταριθμεῖν ὡς ἔνα τὸν ἀρ' ἔνδος καὶ πρὸς
 ἔν (τρόπον) 32,13 ἔν τινι τι 65,25 256,17
 291,23 med. 75,27 pass. 165,27 235,29
 368,15 ἔν τινι 134,24 291,20 ἡ ποίησις
 καὶ ἡ πεῖσις ἡδη τῷ πρός τι κατηριθμῆται
 333,26 (? cf. Addenda)

χατάρτουσις ἀπὸ τῶν ἥμερῶν 5,21
 χατασκευάζειν τὰ χρήσιμα πρὸς τὴν αὐτάρ-
 κειαν τοῦ βίου 318,17 τὶ demonstrare
 87,14 192,24 al. ὑά τινος 103,10 ἐκ τινος
 126,24 194,31 ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς 277,24
 284,1 δὲ 143,29 262,30 e. acc. e. inf.
 285,9 τὸ μέγα καὶ μικρὸν τῶν πρὸς τι
 κατασκευάσας 207,16 med. περιστερῶνa
 Plato 366,14
 χατασκευή. ἡ φυσικὴ κ. 245,13 394,25
 ἐκ τῆς οἰκείας κ. 306,20 τὴν λεκτικὴν
 ἥμαρν κ. 210,26 τὸ γνήσιον οὐκ ἐπὶ
 πάντων δεῖται κατασκευῆς 9,2
 χατάστασις 209,18 238,11,29 261,12
 μόνιμος 239,27 257,29 ἡ οὐδετέρα κ.
 332,26 386,15 413,10
 χατάταξις 27,24,29,33 28,8 214,34 215,7
 τὴν ἐν τῷ ἀτόμῳ κ. 119,24
 χατατάττειν τι ὡς μέρος 208,7 ἀλλαχοῦ
 134,11 εἰς ὕδων γένος 394,15 ἐν τινὶ
 140,6 378,16 pass. 66,21 205,2 εἰς τι
 27,26 262,15 359,2 ἐν τινὶ 56,3 65,18
 241,3 κατατεταγμένος opp. ἀκατάτακτος,
 ἔξηρημένος, ἀσχετος 53,7,8 69,21 sqq. 79,
 25 119,22 τὸ γένος τὸ κατατεταγμένον
 τοῦ εἶδους 47,15 τὰ εἰδη καταταγμένα
 104,21 ἡ κατατεταγμένη ποιότης 111,22
 (τὸ ὄνομα) κατατεταγμένον (ἐπὶ τινος
 σημανιμένου) 27,17 sqq.
 χατατρίβειν. (γεωμετρία καὶ μουσικὴ) περὶ
 τὰ ἀνύποδατα κατατριβόμεναι 169,15
 χαταφαίνειν pass. ἀπὸ τινος 240,9 250,22
 ἐντεῦθεν καταφαίνεται ὡς 260,29 δποιὸν
 εἶναι καταφαίνεται 172,32
 χαταφάναι 408,27 409,1 τὶ 195,13
 χατάφασις 9,18 72,25 142,1 195,12 381,
 13 397,1 sqq. al. genera tria 73,12
 χαταφάσιος Archytas 408,25 409,6
 χαταφατικός opp. ἀποφατικός 50,22,23
 94,35 403,33 ἡ καταφατική (πρότασις)
 403,31,33 καταφατικὴν ἔχει δύναμιν
 107,22 καταφατικῶς 278,23
 χαταφέρειν κατενεγμῆναι Plot. 324,28
 χαταφορά pl. stellarum Iambl. 117,19
 χαταφορικός. καταφορικῶς opp. εὐλαβῆς
 1,21
 χαταφρονεῖν τινος 3,14 186,22 189,16
 405,16 ταῦτα παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει κατα-
 πεφρόνηται 297,23
 χαταγρῆσθαι τινὶ (ὄνοματι) ἐπὶ τινος 18,2
 32,23 426,20 βαθυτέραις διανοταῖς 1,17

- καταγρηστικός. καταγρηστικῶς 433,15
436,8 ορρ. κυρίως 41,5 151,25 152,3
καταγρηστικώτερον εἰρηται 248,15
καταγράψειν pass. ἐν οἰκείῳ γένει 338,23
καταψεύδεσθαι. τὰ γινόμενα τὸ αὐτῶν
πάθημα ἔκεινης (τῆς ἀμφερίστου οὐσίας)
καταψεύδεται 354,23
καταψήφιζεσθαι διαφωνίαν τῶν φιλοσόφων
7,31 ταύτην αὐτοῦ τὴν μοῖραν 356,33
κατάψυξις 234,23, 25
κατευθύνειν τὴν διάγοιαν 8,14 τὰ γινόμενα
374,19 pass. 201,33
κατέχειν τόπον 125,30 137,13 364,22
436,6 pass. ὑπό τινος 106,31 168,32
219,17 τινί 234,12
κατηγορεῖν quid sit 17,4 ορρ. ἀπηγορεῖν,
ἀπολογεῖσθαι 17,2 62,24 κ. ἀλλήλων
εἰκότα 10,7 pass. 10,21 126,14 al.
ἀδένατον ἐπὶ τῶν κυρίων κατηγορούμενων
ἀντιστρέψαι 17,17 τῶν γενικωτάτων, ἀπερ
ἀεὶ κατηγορεῖσθαι πέφυκεν 17,11 μόνως
κατηγορούμενα τὰ γενικώτατα γένη 17,19
κατηγορεῖσθαι (τινός) ορρ. ὑποκεισθαι (τινί)
10,16 15,5 17,14 κοινῷς ἐπὶ πλειόνιν
κατηγορεῖσθαι γενῶν 111,7 κατά τινος
48,16 53,5 al. κατὰ πλειόνων ἐν τῷ τί¹
ἐστι 298,34 ἐν τῷ ποιὸν εἴναι 55,2 ἦτοι
κατ' αὐτᾶς (τᾶς ὡσίας) ἢ ἐν αὐτῷ. κατηγορεῖνται Archytas 76,12 sim. id. 121,17
κατηγόρημα 209,14, 28 210,19, 27 216,
20sqq. 310,32 311,6, 9 388,25, 32 394,8
dist. κατηγορία 11,3 ὅπερ οἱ νῦν καλοῦσιν
κατηγόρημα 210,16 ἀριστα κ. 141,4
κατηγορία generaliter 17,7, 9 32,5 51,16
dist. κατηγόρημα 11,2 logice 10,15
75,17 286,9 342,14, 30 409,16 passim
τὴν πού κατηγορίαν 142,35 143,7 τῇ τοῦ
πού κ. 143,4 τὴν γρονικήν τε καὶ τοπικήν
κ. 206,13
κατήγησις. κατηγήσεις παρανινεικαὶ καὶ
ἀναπόδεικτοι 5,24
κατέιναι. κάτεισιν ἡ διαιρεσίς ἐπὶ τὰ ἀσθε-
νέστερα εἰδὴ 221,1 ἀνωθεν κάτεισιν ἡ
τῆς δυνάμεως αἵτια 227,21 ἡ ἀπὸ τοῦ
λόγου κατιοῦσα μοῖρα 250,24 260,2 ταῖς
κατιοῦσαις ἀπὸ τῶν ποιούντων ἐνεργείαις
328,28 εἰς τὸ σῶμα κατιοῦσα (ἡ ψυχή)
374,32
κατόρθωσις 209,22
κατορύττειν Plot. 370,15
κάτω 117,1 128,34 142,26sqq. 148,3sqq.
- 388,17 al. διττόν 358,20 μᾶλλον κάτω
358,33 τοῦ κατωτέρω (γένους) 57,10
τῶν κατωτέρω 59,22 τοῦ κατωτάτου(?)
εἰδους 56,31
καῦμα 14,9, 16 253,3
καῦσις 174,22
καυστικός 258,20
κέγγρος 143,20 144,21 145,22 162,28
κεισθαι 136,28 164,2 165,21 al. κέοιτο
137,20 στοιβηδόν 18,25 αἱ δεύτεραι
(οὐσίαι) ἐν αὐταῖς (ταῖς προτέραις) κείνται
363,18 de nominibus 17,29 32,24 39,23
185,5 243,2 al. κανὸν μὴ κείται δόντα
437,26 ἡνίκα μὴ ἡ κείμενον ὄνομα τῷ
ἀντιστρέφοντι 185,7 categoria 11,19
29, 28 38, 10 61, 14 63, 16, 17 64, 16
68,10 297,12 301,9 333,14 334,6 sqq.
438,3 al.
- κελεύειν pass. c. inf. 398,12
κενάς 49,18 217,5 251,10 267,23 268,8,26
338,1 361,16 κενὸν σώματος 137,17
τὸ νόρμα κενόν 69,18
κενοῦν. αἴματος κεκενωμένοις 255,30
κέντρον 148,10, 11 181,31 187,6 423,23
434,27 τοῦ κ. ἐν ἑαυτῷ τὸν κύκλον
συνειληφότος 95,20
κένωμα 251,11
κεράμιον 437,2
κέραμος 231,9 421,8 437,20
κεραννύναι. κεραννύμενα 281,25
κεφάλαιον 2,14 3,29 8,9, 12, 25 18,22
362,35 ἐν κεφαλαίοις ορρ. κατὰ διέξοδον
60,21
κεφαλαιώθης. ὁ ὄρισμὸς συνωνύμως κατη-
γορεῖται τοῦ κ. 52,32 οἱ ὥροι τῷ κ.
συνυφεστήκασιν καὶ ἀντακολουθοῦσιν 181,
33 τὸ συνηρημένον ἡ ώς οἱ Στιωτοὶ φασι
τὸ κ. 66,8
κεφαλή 97,6 142,28 185,20 187,14 188,4
230,6 al. σκορδῶν εἰσὶν κεφαλαὶ καὶ
φοινίκων 188,26
*κεφαλοῦν. κεκεφαλωμένον 187,15 κεφα-
λωτός 186,21 197,15 199,1
κηρός 260,14 330,5, 23 372,2
κινδυνεύειν c. inf. 133,31 216,10 326,18
κινεῖν 162,30 303,10,11 311,14 333,12 τὴν
ἔννοιαν, τὰς νοήσεις 12,27, 31 13,1 τὸ
πρώτως κινοῦν 90,32 302,12 pass. 50,2
63,5 95,26 116,16 162,30 303,10,11
311,13 sqq. οὐσία ἔνδοθεν κινουμένη 28,23
κινητεῖσαι οἰκείως 13,3 μίαν

- (φορδν) κινεῖσθαι 117,3 οὕτε ἡρῷη κινουμένου οὕτε προαιρέσει 116,34 κινεῖσθαι τὴν ἀρέτην ὑπὸ μεγάλου πάθους 402,1 τὸ ἔξ ἔαυτοῦ κινεῖσθαι dist. Stoici τὸ δὲ ἔαυτοῦ ἐνεργεῖν τὴν κίνησιν εἰς ἀφ' ἔαυτοῦ ποιεῖν 306,19 sqq. κινήτος 59,8 140,4 343,18 356,2
 κίνημα 117,25 321,5 τὸ τῆς κινήσεως πέρας, ὁ κίνημα καλούμεν 333,24
 κίνησις 19,5 24 95,26 117,7 134,22 139,30 sqq. 209,16 260,1.15 302,7 sqq. 328,32 346,2 sqq. 350,12 sqq. 380,6 427,9 sqq. al. desin. 307,16 ἡ κ. ὅδος οὐσα ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς ἐντελέχειαν 66,24 τὰ ἀξιώματα τὰ περὶ κ. 303,12 περὶ τῆς κ. οὐ τὴν αὐτὴν ἔχον οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς παλαιοὺς γνώμην 351,6 κινήσις οὐκ ἔχει ἐν ἔαυτῇ τὸ κύρος τῆς τῶν εἰδῶν ιδιότητος 239,24 πάσης κ. ἀργὴ καὶ αἰτία ἡ ψυχή 351,10 τὴν κ. φασὶ δεῖν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν παραλαμβάνειν 66,17 εἰδὴ τῆς κ. 321,10 121,4 apud Plotinum 320,1 sqq. κατὰ τὴν οὐσίαν 149,25 τὴν οὐσιώδη (κ.) 341,23 κατὰ τόπον 149,21 ἐπ' εὐθείας, κατὰ κύρλον 128,29 δραστική 311,32 320,32 τῶν σωματοειδῶν κ. 351,27 (τὰς) πρὸς τί πως ἐγούσσας κ. 209,19 217,19 κίνησιν ἐκ κινήσεων καὶ πατῶν κινήσεων συνεκτικήν lambi. 117,23 (γραμμή) ἐκ διπλῆς κ. 192,24 κινάσιος Archytas 314,18 350,12 391,5 κινάσιες idem 296,6 340,31
 κινητικός 12,32 77,8, 9 91,8, 11 317,20 328,34 κινητικῶς 254,15
 κίσσηρις 267,32 pl. 262,35
 κίων 36,18 216,25 393,28 421,15
 κλάσιν. γραμμᾶς εὐθείας κλασθείσας Archytas 353,1 γραμμῆς εὐθείας κλασθείσης εἰς γωνίαν 355,16
 κλαίειν 405,20
 κλάσις 353,1 355,16
 κλείειν. ἐφ' ὧν τὰ βλέφαρα κέλκεισται 401,9
 κλεινός 2,30 66,13 71,1 215,19 387,18
 κληροῦν med. τὴν ἔαυτῆς ὑπόστασιν 249,19
 κληρουχεῖν. ἡ κληρουχουμένη γῆ 26,12
 κλίμα ὁ βορέας 71,19
 κλίμαξ 22,33
 κλίνειν. κεκλίσθαι 38,9
 κλίνη 33, 1, 6 57, 16, 19 370, 22, 23, 24 435,8
 κλίσις 38,10
 κοῖλος 39,14 κοῖλη Λακεδαιμονία Hom. 437,7
 κοινός 55,6 70,25 75,2 79,7 al. τὸ κοινὸν πολλαχῶς 26,11 cf. 27,5 τριτόν 82,35 coni. ἀδιάφορος, γενικός 70,3 88,8 κοινὴν (καὶ?) μίαν 46,20 opp. οἰκεῖος 125,6 ὁ κοινὸς (ἀνθρωπος) opp. ὁ τὶς 105,14 ἡ κ. οὐσία opp. τὰ ἄτομα 85,9 τὰ κοινά opp. τὰ ἄτομα, τὰ καὶ ἔκαστα 69,14 20 82,10, 32 οὕτινα τὰ κ. παρ' αὐτοῖς (τοῖς Σπωτικοῖς) λέγεται 105,11 τὰς κ. ἀπορίας opp. τὰς κατὰ μέρος ἐπαγγείλεισας 173,1 τὸ κ. ζῷον 376,9 opp. ψυχή, σῶμα 250,19 τῶν κατὰ κ. λόγους κατηγορούμενων 104,3 κοινὸς συλλογισμός 16,9 κοινὴ ἔννοια (περὶ τινος, τινός) 134,3 146,23 κοινὸν ἔχειν τι 24,4 108,15 κοινοῖς ὄντος 25,16 τὴν πρόδειρον καὶ κ. τοῦ λόγου χρῆσιν 79,3 διὰ τὸ κοινότερον τῶν θεωρημάτων 7,18 οὐκ ἔκεινο τὸ ποιεῖν .. ἀλλὰ τὸ κοινότερον (κοινόν) 313,19,24 κοινός τινων 30,15 61,21 76,24 140,5 κοινός (τινι) πρός τι 93,11, 16 97,24 102,14 τὸ κ. ἐξ ἀμφοῖν 286,28 κοινῆ 22,7 25,3 426,21, 28, 29 al. κοινῆ συνομολογοῦντες 283,3 κοινῶς 25,15 42,27 al. opp. ιδίως, καὶ ιδία, σποράδην 2,19 129,7 301,19 κοινότερον 34,23 53,15 108,1 152,4 427,16 al. opp. ιδίως 237,17
 κοινότης 62,2 70,9 96,31 233,8 267,12 al. pl. 172,14 179,17 245,8 ἡ τοῦ πῶς ἔχειν κ. 67,6 τὴν πρὸς ἄλληλα κ. 83,4 κατατεταγμένη, ἐξηγημένη 69,22 sqq. διαφορουμένη 70,13 τὴν ἐπὶ πάντα προϊούσαν διαφορουμένην κ. 75,8 τῆς ἐν τοῖς ἀτόμοις (τοῖς καὶ ἔκαστα) κ. 70,24 83,1 ἡ ἐν πᾶσι τούτοις κ. 168,20
 κοινοῦν pass. τὸ διάφορον κεκοίνωται 70,6 τῆς κεκοινωμένης διαφορότητος 70,13 ἡ διαφορὰ κοινοῦται 83,14
 κοινωνεῖν 269,7 τινός 22,28 23,1 73,22 al. τινὲς cum aliqua re 33,28 176,15 πρὸς ἄλληλα 43,3 κατὰ τι 22,23 39,9 290,29 al. τινὶ aliqua re 57,20
 κοινωνία 31,15 43,7 96,2 235,22 290,29 314,33 opp. διαφορά, ἐτερότης 38,13 54,25 κατὰ τὴν κ. τοῦ λόγου 2,8 πρὸς τι ἔχειν τινὰ κ. φύσεως 304,7 κ. τινός πρὸς τι 74,30 158,8 ἡ καὶ ἀτήγ (τὴν

- ποιότητα) κ. 290,28 κ. τινός (objeet.) 36,11 73,19 146,28,34
κόλασις 8,6,8
κολεόπτερος 183,21
κόλλα, οἱ σύνδεσμοι κόλλῃ ἐσικότες 64,23
οὐδὲ γάρ ἡ κόλλα τοῦ χάρτου μέρος ἔστιν 64,25
κολοσσός. τῷ Ἀλφῳ εἰς κ. Ἀλεξάνδρου σχηματισθέντι 429,28
κομιδὴ 110,10 120,5 191,4 226,8
κομίζειν ἐντάσσειν πρός τι 1,21 196,23
ἀπόδειξιν 82,24
κοντός 184,33
κόραξ τὸ δρυεον, ὁ δρυς 34,8,9 35,13
256,2 τὸ περὶ τὴν θύραν, ἐν τῇ θύρᾳ δρυγανον 34,9 35,13
κόρη 393,17
κόρση Emped. 337,2
κορυφαῖς 422,12
κορωνίς, τὰς διπλᾶς εἰώθαμεν παραγράφειν καὶ τὰς κ. 64,21
κοσμεῖν 189,2 τὰ ἥθη διὰ τῶν ἀρετῶν 6,17
κόσμημα 189,1
κοσμικός. τῆς ὅλης κ. φύσεως 351,25
κόσμιον 367,21,29
κόσμος *ornamentum* 370,27,28,30 373,38
mundus 26,4 85,14 127,19 188,33 sqq.
375,12 al. εἴπερ δίδιος ὁ κόσμος ἔστιν 327,35 ὁ τοῦ κ. νοῦς 328,2 ὁ κόσμος ἐν τῇ ψυχῇ (κεῖται) 363,19 τοῦ ὅλου κ. πέρας ἡ ψυχή 363,32
*κοσμοῦν. κοσμωτός Aristo 188,35 189,4 sqq.
κουφίζειν (ἐαυτὴν) μετάωρον 251,16
κούφος 55,26 90,15 152,11 269,31 391,21
412,1 al.
κουφότης 128,23 129,2,3 260,24 263,20
269,22,29 270,4,7 331,29
κοχλιοειδῆς (γραμμή) 192,22
κράμα 281,20
κράτις 158,30 258,4,8,9 281,19,23 409,29
κρατεῖν 173,23 367,32 372,9 373,23 τῆς κρατούσης συνήθειας 186,35 κατὰ τὴν κεκρατηκοῦν συνήθειαν 428,7 κρατεῖ συνήθεια ὥστε 341,3 κρατεῖν τι 366,19 367,23 374,5 τινός 173,21 ἐαυτῶν 261,13 pass. 173,23 367,32 373,35 438,31 τινί 216,2 ὑπό τινος 225,18 229,5 241,13 359,23 367,23 ἐν ὀρισμένῳ εἶδει κεκράτηται 150,19
κράτησις 366,21 370,25 437,29 ἐπικτήνου τινός 365,6 370,33 373,31 (τῶν ὅπλων, ὑπόδημάτων) 371,6 τῶν ὀφελίμων 374,17 κρίνειν 161,22,24 383,27 al. τι 196,20 430,24 τινί τι 196,2,22 pass. 161,23 383,27 al. τινί 196,6
κρίσις 4,5 7,26 16,4 173,4,8 316,20 ἡ τοῦ δυνατοῦ, τῆς ἀληθείας κρ. 196,12 371,26
κριτήριον 14,23
κριτικός 185,36 ὁ κριτικώτατος Συριανός 199,17
κρύπτειν pass. Plot. 96,8
κτᾶν med. τι 208,32 374,17 τὸ κεκτῆσθαι dist. τὸ ἔχειν 366,9 sqq. ὁ κεκτημένος τοῦ πρός τι ἔσται, τὸ δὲ κεκτῆσθαι τοῦ ἔχειν Boëth. 373,23
κτῆμα 182,13 197,32 366,6 369,6 370,8 437,2 al.
κτῆσις 371,5 374,14 403,20 κτᾶσιν Archytas 367,10
κτήτωρ 63,33 369,6
κτίζειν 299,22 pass. 37,34
κτίστης 37,34
κυβερνήτης 95,16 371,33
κυβερνητικός. ἡ τῶν κ. γνῶσις 5,20
κύβος 335,36
κυεῖν. κυουμένων 255,34
κύκλος 39,14 95,20 265,9 285,19 345,4,32
423,23 ἡ τριγωνότης ἡ ἡ τοῦ κ. ποιότης 284,10 τετραγωνισμὸς τοῦ κ. 192,12,15 ἡ κατὰ κύκλον (κύλντρος) 128,31 ἡ κύκλωφ (φορά) 149,14 428,2 κύκλωφ κινεῖται 434,28 κύκλωφ τὰ ἀνθρώπεια 345,31
κυκλοφορητικός. τὸ κ. σῶμα 149,11
κυκλοφορία 114,36 345,28,29
κύκνος 87,32 315,34
κυνίδιον 399,27 405,13 408,19
κύριος. κύριοι ἐσμεν χρῆσθαι αὐτοῖς 372,9 τὸ κ. (ὄνομα) 25,15 35,24 sqq. κ. ἔδοξε τὸ ὄνομα 209,27 κ. λέξεις opp. μεταφορική, τροπική 10,27 18,29 κυριώτερος 74,7 156,8 272,29 282,23 (ἡ) κυριωτάτη οὐσία, ποίησις 85,11 89,27 122,7 303,7 κυρίως 14,18 17,17 151,23 al. opp. τροπικῶς, καταγρηστικῶς 32,25 41,4 τὴν κ. οὐσίαν et sim. 72,17 37,17 306,9 κυριώτερον 36,20 148,35 κυριώτατα 125,35
κυριότης. τὰς κυριότητας (τῶν φυγῶν)

- κύρος. ἔγειν (ἐν ἐκυτῇ) τὸ κ. (τινός) 172,31
203,12 239,25 τὸ κ. παρέχεσθαι τινος
303,9
- κυροῦν. λέγω τὴν αἰμονίην κυροῦντας
381,26
- κυρτός ορρ. εὐθύς 141,22 τὸ κ. κατὰ τοῦ
κύκλου 39,14
- κύτος Iambl. 117,10
- κύνη 236,31 Μολοττικός, Μελιταῖος 238,17
homonymum 24,12 25,22 26,22 29,9 τὸ
περὶ τὴν γνάθον συμβαῖνον σπασμῶδες
πάθος (Gal. VIII 573. XVIII B 930 K.)
26,24 sq.
- κωλύειν τι 14,16,17 τὸ κωλύει c. acc. c.
inf. 27,23 74,26 οὐδὲν κωλύει, οὐδέν
ἔστι τὸ κωλύον c. (acc. c.) inf. 51,24 sqq.
126,33 303,34 430,3 al. οὐ κωλύει (pro
οὐδὲν κωλύει?) 407,9 pass. (οὐ, οὐδὲν)
κωλύεσθαι c. inf. 107,12 193,10 305,2
393,17 401,10 al.
- κώλυμα 196,4
- κώμη 143,21. 22
- κωνοειδής 262,27
- κώπη 184,31
- λαγχάνειν. ήν ἔκαστος εἰληγχεν δύναμιν
239,35 τὴν γε πρὸ τοῦ πράσι τι εἰληγε
φύσιν 309,35
- λαμβάνειν 25,24 42,20 60,18 62,11. 30
68,14 al. ἐκ τινος τὴν ὑπέστασιν 207,11
παρά τινος τὸ εἶναι 46,26 82,25 πράσι τι
τὴν ἐναντίων, σύγκρισιν 109,19 111,36
τὸ ὄνομα τὸ πρόταξιν ἄρθρου λαμβάνον
25,19 βραχεῖάν τινα ἔντασιν λαμβάνει
τὰ περὶ τοὺς πόλους Iambl. 117,17 λ. τι
εἰς δεῖξιν 82,30· μέσον λαβῶν τὸ . . . 73,1
ἢ λόγος δύο ψευδῶν λαμβάνει 116,4 τὸ
ἐν ἀρχῇ 82,24 ὡς ἐν αὐτῇ, οὐ κυρίως
τὸ γένος, sim. 46,21 53,17 82,35 142,
32 al. med. τῆς διαιρέσεως, τοῦ Λιριστο-
τέλους ὡς οὐ καλῶς ἀποδεῖξαντος 414,27
429,13 pass. αἰγμάλωτον 25,23 ἀπό
τινος 82,21 τὸ παραδείγματα καλῶς
ληφθέντα 58,22 (τὸ δύμνυμον) χωρίς
τῆς κατατάξεως λαμβανόμενον 27,24 ὡς
πρὸς ἡμᾶς, ἐνεργείᾳ 82,22 125,10 κατά
τι 12,12 28,29 63,18 138,34 τὸ ζητού-
μενόν λαμβάνεται 202,18 εἰηππεῖται ἐν
ἀργῇ 188,37 λόγῳ μόνῳ ληπτός 341,30
- λαμπρός. λαμπρῷ τῇ φωνῇ 6,10
λανθάνειν 428,16 c. partic. 367,6 τινός
192,25 αὐτόν c. partic. 69,14 288,27
- λέγειν 72,6 296,29. 31 367,31 al. λέγορες
Archytas 291,6 ἐρεῖ 30,28 84,17 al.
λέγω δή 28,23 λέγω δέ 97,19 315,15. 16
Archytas 378,10 ἀνθρώπων λέγω 69,26
ταῦτον δὲ εἰπεῖν 44,32 98,20 ὁὐ σύτος
εἴπω 99,12 λέγουσιν μέν τι 379,20
διλέγων τι ῥητόν 92,29 τὴν διαφοράν . .
μὴ δλήθευομένην λέγοντες Iambl. 100,28
ἢ ἀπόδειξις λέγει, πρότασις ἢ λέγουσα, sim.
14,27 22,17 180,29. 30 213,29 214,25
τὸ πρῶτον τῶν ἀπορηθέντων τὸ λέγον ὅτι
132,31 pass. 25,26 44,27 74,5 159,14 al.
τῶν ῥηθησομένων 60,20 λέγονται ορρ.
ἐκφωνοῦνται 64,26 τὰ λεγόμενα 41,8sqq.
105,4 τὰ λεγόμενα καὶ λεκτὰ τὰ νοήματά
ἔστιν 10,3 τοῖς ἀσωμάτοις λεκτοῖς 397,11
λεῖος 263,2 32 268,11. 13
- λειτέτης 141,24 263,8 422,17 431,27
- λείπειν intr. 67,20 257,3 pass. 334,5
τινός 37,4 246,19 τὸ πέρας δέι μιχ δια-
στάσει λείπεται τοῦ περατουμένου 155,1
λείπεται c. acc. c. inf. 250,2
- λεκτικός. λ. δύναμις 7,14 λ. παρασκευήν
23,14 τὴν λ. ἡμῶν κατασκευήν 210,26
τῇ συνήθειά τῇ λ. 122,27 τὰς λ. δια-
φοράς 359,7 λεκτικῶς σημαντέν 64,27
- λέξις 1,9 3,4 14,4 17,10 18,18 30,2 al.
textus 68,32 73,13 80,14 165,31
σύτῃ λέξει ad verbum 152,13 αὐταῖς
λέξειν 41,23 131,17 288,30 ἐπ' αὐτῆς
τῆς λ. 2,11 ἐπ' αὐτῶν τῶν λ. 79,30
πάθη (λέξεως) 10,28 τὰ μόρια τῆς λ.
105,5 σγήματα λέξεων 102,24 105,13
Τὰ περὶ τὴν λ. Aristotelis liber 65,6
ορρ. λόγος 10,26 64,25 opp. διάνοια
43,27. 28 opp. νοῦς 6,20 7,30 τῇ μὲν
λέξει . . τῇ δὲ ἀληθεῖ 150,1 λ. ἀσημος
41,13 64,19 132,34 σημαντική 11,1. 8
74,20 84,33 λέξεις ἀπλῶς ορρ. (φωναί)
σημαντικαὶ 10,28 λ. κυρία, μεταφορική,
τροπική 10,27 18,29
- λεπτός 263,32 267,34 268,26 363,16
- λεπτότης 251,20 263,20. 27 269,22
- λευκαίνειν 299,24 332,33 333,13 385,2
pass. 233,29 255,19 315,34 428,22 431,
34 437,25 al.
- λεύκωσις 433,12
- λευκός 23,2 42,22 211,26 260,23 331,29 al.

λευκότερον 111,32 152,5 λευκοτέρα γάλακτος 284,4 μαλλόν ἔστιν λευκή 111,19 τοῦ λευκοτάτου 111,20 def. χρώμα διακριτικὸν ὄψεως 86,32 107,7 229,15 390,3 τὸ λ. dist. λευκότης 207,30 λευκὴν φωνὴν 29,27 τὸ λευκὴν εἰναι τὴν ἅμπελον ταύτον ἔστιν τῷ λευκοῦ βότρυας φέρειν 53,12,13
 λευκότης 23,2 42,23 202,12 203,16 208, 2 sqq. al.
 λευκοῦν. τοῦ λελευκωμένου 87,33
 λήγειν. τὸ λήγον *apodosis* 143,16
 λήθαργος pl. 402,23
 λήθη. (ψυχὴ) λήθης ἀναπληθεῖσα 12,25
 ὑπὸ μεγάλου πάθους ἡ νόσου σωματικῆς λήθης ἐγγινομένης 402,2 λάθα Archytas 382,14 407,24
 λήκυθος 372,6
 λῆμμα ratiocinationis 143,37
 λῆξις Iambl. 375,2 ἡ διαιρούντων ἡ θείαν λῆξεων Iambl. 376,5
 λῆψις 326,22 372,21 ἐν φαρμάκων λῆψει 402,23 τῇ τούτῳ (τῶν μορίων) ἀθρόᾳ λῆψει 136,23 οἰκειοτέρα ἡ λ. ὡς τὸ καταφατικὸν τῷ ἀποφατικῷ ἀντιτιθεῖσα 50,22 οἰκεία γέγονεν ἡ λ. 185,18 ἀκατάλληλος ἡ λ. 411,1
 λίαν 435,25
 λιθοβολεῖν 71,28
 λίθος 167,12 180,35 303,6 338,1 405,28 436,10
 λίνον 233,30
 λογίζεσθαι dist. νοεῖν 328,2 πρῶτον εἰδος αὐτὰς ἐλογίσατο 291,24 τῇ συνηθείᾳ πάθῃ τελειωτικὰ καὶ κατὰ φύσιν λογίζομένη 324,17 μόνην τὴν ἔχουσάν πως θέσιν ἐν τῷ γένει τοῦ κεῖσθαι λογιζόμενον 335,17 λογική 1,5 9,9 112,18
 λογικός 16,19 19,3.5 28,29 224,5 387,19 397,23 opp. ἀλογός 106,29 107,20 136, 8 al. ἡ λ. πραγματεία 1,5 9,28 18,16 al. λ. μέθοδος 6,2 λ. ἔξις 402,24 λογικῶς opp. πραγματικῶς 217,11 λογικώτερον 104,12
 λογικότης 80,12 99,33
 λόγιον 337,19
 λογισμός 52,25 152,30 211,19 329,1 362,31 τὸν ἐν ταῖς ψήφοις λ. 29,13 opp. αἴσθησις 280,11 αἰσθῆσις μετὰ λογισμοῦ 318,3 λογιστικός. τὸ λ. 273,34,35
 λόγος quae significet 29,13 30,8 ἐν δια-

νοῖς (δόξῃ), ἐν λέξει (φωνῇ, προφορῇ) 43,27 118,8 124,9,19,20 131,6 *sermo* opp. λέξις 10,27 64,24 opp. ὄνομα 27,1,4 ἀκατονόμαστα ὄντα διὰ λόγου σημαντέον αὐτά 243,11 εἰδος τοῦ ποσοῦ 123,5,8 124,9 sqq. 130,32 sqq. 142,22 μὴ ἔχων θέσιν 137,30 sqq. 118,21 ἐν τῷ λέγεσθαι ὑφέστηκεν 138,13 λόγου μάρια, μέρη, στοιχεῖα 10,12,17,24 11,25 25,15,18,20 64,23 ἀπλοῦς λ. opp. συλλογὴ πλειόνων 14,29 σημαντικός λ. 15,15 τοῦ ἀποφαντικοῦ λ. partes 17,12 τὴν κοινὴν τοῦ λ. χρῆσιν 79,3 λόγῳ παρακολουθεῖν 7,13 λ. δικανικός, δημηγορικός 420,14 διάρθρωσιν ἀξιῶν τοῦ λ. 3,13 ἐπὶ τοῦ εἰδοῦς ὁ αὐτὸς λ. 120,14 314,21 ἔξιται τὴν αἰτίαν δ. λ. 7,1 δ. λ. δύο ψευδῶς λαμβάνει ἐν μέν, διότι . . δεύτερον δέ, διότι . . τὴν κατὰ τὸ εἰδός οὐσίαν οὐ προσποιεῖται ἐν τῷ λόγῳ 116,3,9 τὸν περὶ αὐτῶν ποιεῖται λ. 22,9 ὑπὲρ τὸν τῆς εἰσαγωγῆς λ. 110,24 οὐδὲν πρὸς τὸν λ. 100,18 ἐν λόγῳ 310,7 ἀκριβεῖ λ. 327,16 τῷ αὐτῷ λ. 50,4 347,26 τούτῳ (γε) τῷ λ. 131,18 140,33 255,16 κατὰ τοῦτον τὸν λ. 64,2 *definitio* λ. ὑπογραφικός, ὄριστικός 22,16 28,18 29,24 38,30 ἔξηγητικός τῆς οὐσίας 22,21 ἐννοηματικός, οὐσιώδης 213,11,27 τῷ λ. τῷ τὸ τῇ ἦν εἶναι λέγοντι 55,6 ποτο 104,35 130,2 al. καθ' ἔνα λ. ἐστάναι 284,19 τῶν κατὰ κοινὸς λ. κατηγορουμένων 104,4 δ. καθόλου λ. τῶν κατηγοριῶν 75,22 Περὶ τῶν καθόλου λ. Archytæ liber 13,23 17,27 43,27 *synon.* εἰδος 85,16 146,16 λόγους προϊστετηκέναι 216, 35 λόγους εἰναι τὰς ποιότητας 218,8 τῆς τοῦ λ. ἐπὶ τὰ ἐκτὸς προόδου 272,14 τῆς εἰς ἔσωτὸν ἐπιστροφῆς τοῦ λ. 272,17 ἡ νοητή ψυχὴ τόπος τῶν ἐν ἔσωτῇ λ. 362,24 ἀύλους λ. 288,25 τῶν καθαρῶν λ. 145,13 λ. φυσικοί, σπερματικοί, πρότεροι καὶ τῶν σπερματικῶν 351,22 sqq. 352,9 λ. γεννητικοί, γνωστικοί 12,21 οἱ ἐν τῷ σπέρματι λ. 210,9 τὸ σπέρμα ἀναπλοῖ τοὺς οἰκείους λ. . . καὶ διαμορφοῖ τοὺς ἐν ἔσωτῇ λ. 306,23,24 κατὰ τὸν ἔσωτῆς λ. 56,12 162,8 τῷ αὐτῆς λόγῳ 133,23 sqq. 226,6 *ratio, locus* κατὰ δεύτερον λόγον opp. προηγουμένως 328,10 ἐν οὐσίας, ἀρχῆς, αἰτίας λόγῳ 85,3 109,23

- 159,4 214,4 προηγόριενον ἔχουσαν λόγον
 74,9 τῶν ὧν οὐκ ἀνευ λόγον παρέχεται
 259,34 *ratio, proportio* οὐ γάρ ἔχουσι
 τοὺς γενικούς καὶ εἰδικούς λ. πρὸς ἄλλήλας
 231,28 μηδένα λ. ἔχον πρὸς αὐτὸν
 παραβολῆς ἡ ἀντιστάσεως 109,17 τὸν
 τῆς ἐναντιώσεως λ. 110,13 αἱ δέκα
 σχέσεις τῶν λ. (cf. σχέσις) 145,31 ἔχουσι
 λόγον ὃν δύο πρὸς ἕν 124,13 τῶν ἡμιο-
 λίων καὶ διπλασίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ
 ἐπογδόνων καὶ τῶν τοιούτων . . λόγων 158,
 32 ἡ ἐν λόγῳ ἡ ἀλόγως 146,2 ἀριθμοὶ
 καὶ λόγοι τινὲς ἐπὶ 210,1 ἀλιτοὶ 210,6
sensus λόγων ἔχειν 27,31 36,17 237,2 al.
 ἡ τάξις πολὺν ἔχει λ. 342,13 *intellexus*,
mens λόγου ἔχειν 372,17 καὶ ἐπὶ τοῦ
 λόγου καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς ψυχῆς νοῦ 329,16
 τοῦ λ. τὰς περὶ τὰ αἰσθήτα καὶ σύνθετα
 ποιήσεις 318,19 κατὰ λόγουν 206,29 276,
 23 κατὰ τὸν τῆς φύσεως λ. 85,13 157,34
 σφῆσιν, φθείρειν τὸ κατὰ λόγουν 321,28,30
 322,16,25 τὴν τοῦ κατὰ λόγου φθοράν
 322,27 μάχεται πρὸς τὸν ὄρθον λ. 160,12
 λόγῳ ορρ. ἔθει, φύσει 237,10,11 287,20
conclusio ὁ λ. οὐκ ἀκριβῶς ἡρώτηται
 84,21
- λοιπός Homerus 426,18
 λοιπός 8,9 87,28 142,24 al. λοιπὴν δὲ
 τὴν τελευταῖαν αἴρεσιν εὐθύνων 290,1
 λοιπόν porro 12,24 33,25 40,21 66,16
 68,32 al.
- λοιπός 185,23
 λούσιν med. 395,13
 λογαρίς 61,30
 λόγος 61,29,30
 λύειν τὴν ἀπορίαν, τὴν ζήτησιν, τὰ δοκοῦντα
 ἀποπα, τὰς ἀμφισβήτησις 19,28 127,14
 388,4 401,3 al. τοῦτο λόγων φράσιν 87,11
 -130,13 τὴν ἀπορίαν λυτέον c. acc. c. inf.
 288,15 λόγουσιν καλῶς, ὅτι 300,34
- λόγος 359,18
 λυπεῖν 333,28,31 pass. 296,16 333,29,32
 ἐπὶ τινι 333,31
 λύπη 253,16 411,9,13 413,2,5
 λυπηρός Aristot. 260,26,27 331,31
 λύρα 303,3
 λύσις τῶν ἀποριῶν 2,1 6,20,21 48,33 al.
 ἀντιστάσεων 2,7 τούτου 88,14 μέλαν πάντων
 λύσιν εἶναι 168,7
- λυσιτελής 396,14
 λύπιον 36,15 365,27
- Μά. οὐ μά τὴν Ληγῆν 406,10
 μάζημα. ιατρικῶν μαθημάτων 32,6
 μαθηματικάς 77,6 124,34 sqq. 229,32
 264,36 271,14 317,30 362,11 429,17
 (συγγράμματα Aristotelis) 4,25 τὰ μ.
 137,6 262,14 οἱ μ. 271,19 Πτολεμαῖος
 ὁ μ. 128,7
 μάζησις 160,33 246,26
 μαθητής 1,15 162,18 435,26
 ματία 405,19
 μακρολογία 2,13
 μακρός 139,30 167,8 253,3 345,20 μ. χρόνος
 123,14,15 124,12 μ. συλλαβή 124,13
 131,23 sqq. 132,13 sqq. 142,24 μακρότερα
 διδάσκει 300,14
- μάλα. αὐτέτα μάλα 379,4 μᾶλλον ἀνθρωπος
 112,15 285,24 τῆς μᾶλλον οὐσίας 89,5
 μᾶλλον λογικός 112,15 μᾶλλον λευκός
 111,19 285,21 μᾶλλον μέγας 151,2 μᾶλλον
 ἔνω 358,33 μᾶλλον ap. compar. 50,22
 89,8,10 150,33 151,1 176,29,30 μᾶλλον
 δέ 51,10 62,12 132,34 ἀλλά . . μᾶλλον
 70,27 ὅλου μᾶλλον ἀλλ' οὐχὶ ποτοῦ 147,4
 οὐδὲν μᾶλλον 63,17 103,13 τί γάρ μᾶλλον
 ἡ ἑτέρα συλλαβή τῆς ἑτέρας προτέτακται;
 139,8 μᾶλλον similiter atque in Phys.
 p. 560,13 'otiose additum' (Diels) 28,10
 τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον (ἡττον Archytas)
 79,9 90,1,5 98,18 126,8 sqq. 283,26 sqq.
 332,26 336,3 358,33 al. ἡ τοῦ γάλακτος
 λευκότης ἡττόν ἔστι, μᾶλλον δὲ ἡ τῆς
 γιγάντος 98,16 μᾶλλον καὶ ἡττον εἰς ἀπειρον
 προχωρεῖν 361,19 μάλιστα negative 3,14
 ὅτι μάλιστα 212,3 τὸ μάλιστα opp. τὸ
 μᾶλλον καὶ ἡττον 90,5 ἐν τῷ μάλιστα
 238,4 τὰ κατὰ τὸ μάλιστα θεωρούμενα
 ὡς ἡ ἀρέτῃ 286,14 289,8 τὴν ποιησίαν
 ξεῖν κατὰ τὸ μάλιστα τιθέμενοι 287,10
 τὰ μάλιστα opp. τὰ ἀτελὴ 332,30 τὴν
 μάλιστα παθητικὴν ποιότητα Porph. 235,2
 μαλακός 242,2,28 251,7 sqq. 391,18 al.
 μαλακώτερον λυθτων τὴν ἀπομίναν 108,1
- μανθάνειν 1,7 13,1 175,25 277,33 al. τὶ
 14,34 15,3 208,28 211,23 259,14 ὡς
 157,7 πῶς 183,13 οἵα Eurip. 237,13
- μανός 251,30 262,32 sqq. 263,29 267,18 sqq.
 μανότης 262,32 263,8,20 266,28 267,35
 268,5,19 269,2,18 sqq. μανότας Archytas
 365,28
- μανοῦν pass. ἡ οὔσια ἐξαπλοῦται μανοῦ-
 μένη 49,22

- μάνωσις ορρ. πύκνωσις 249,31 251,10
 *μαγνωτικός 269,14
 μάρμαρος 263,4
 μαρτυρεῖν 91,20 435,8 τινί (τι) 91,24
 157,2 211,21 pass. πάντων ἀσαφέστερος
 7,11
 μαρτύρεσθαι τὸν Ἀριστοτέλη 10,7 τὴν
 συνήθειαν 236,19
 μάρτυς μάρτυρα τὸν Ἀριστοτέλη παρέχονται
 9,24
 ματαιολογία 58,15
 μάταιος ἡ φωνή 69,18 ἡ τοιαύτη κατηγορία
 80,1
 μάτην 8,15 12,31 414,31 al.
 μάχαιρα 38,26 306,20
 μάχεσθαι 380,20.25 385,23 al. τινὶ 257,17
 324,15 411,25 ἀλλήλοις 144,6 πρὸς τι
 160,11 227,26 al. πρὸς ἑαυτόν 110,8
 306,34 354,3 μαχομένως πρὸς τὴν ὑπό-
 θειαν 325,30
 μάχη logice 380,32 385,23
 μαχητικός 384,20 385,22 μ. σχέσις 380,28
 ἀντίθεσις μ. 384,23.34
 μεγαληγορεῖν 6,15
 μεγαλόνοια Aristotelis 7,24 Iamblichī
 376,15
 μεγαλοπρεπής. τὸ μ. (ἐν ταῖς λέξεσιν)
 10,30
 μέγας 106,21 139,29 379,29 al. Πλωτίνος
 ὁ μ. 2,3 ὁ μ. Πλωτίνος 108,22 275,10
 303,32 μέγα πρὸς μικρόν, ἀλλ' οὐ μικροῦ
 λέγεται μέγα 180,16.17 μέγας ἀπλῶς
 288,13.14 μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινὶ 387,19
 μείζον, μείζονα 121,9 131,26 169,33
 288,13 μέζον, μέζονος Archytas 383,23
 384,5 391,8 μέγιστον 219,29 288,14
 μέγεθος 48,4 123,2 sqq. 145,25 sqq. 368,4.
 8.21 369,2 al. τρία εἴδη μεγέθους 123,
 13 τὰ μ. τῶν συμφορῶν Aristot. 260,26
 331,31
 μεγεθύνειν 328,14 333,11 pass. 333,11
 μεμεγεθύνθαι 437,25
 μέδιμνος 344,20 368,23 437,1.20
 μέθεξις 31,17.20 177,18 202,30 250,13.
 15 286,8 287,24 pl. 215,37 μ. συμβε-
 βηκότων 95,13 χρόνου, τόπου, οὐσίας,
 ποιοῦ, ποσοῦ 134,13.14 τοῦ πρὸς τι
 195,30 τῆς ποιότητος 211,6 τοῦ τέλους
 322,18 μεθέξεις τῶν εἰδῶν 245,29.30
 ἡ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐπεισοδιώδης μ. 291,1
 τὴν τῶν ιδιοτήτων ἐν τῇ ὅλῃ μ. 241,26
- τὴν τῆς οὐσίας καὶ ἐν ἔκεινοις μ. 103,26
 τὴν ἐν τῇ οὐσίᾳ μ. 289,2 τὴν κατὰ τὸ
 πρᾶγμα μ. 37,29 μεθέξεις ἀπ' ἀλλήλων
 75,10 τὰ ἐν μ. καὶ τὰ πρὸ τῆς μ. 70,
 22.23 κατὰ μέθεξιν 130,1 215,34 ορρ. τῷ
 ἑαυτοῦ λόγῳ 133,22.27 ορρ. κατὰ σχέσιν
 181,8 ἡ ἄμεσος μ. 126,35 τὴν οὐσιώδη
 μ. 254,7
 μεθιστάναι τι ἐπὶ τι 256,12 μεθισταθεῖ,
 μεταστῆναι 119,10 166,25 170,26 τοῦδε
 τοῦ τόπου 50,1 εἰς ἄλλους τόπους 98,15
 εἰς ἄλλο εἰδός, εἰς ἐτεροῖς, sim. 231,32
 375,2 434,3 435,7
 μεθοδεύειν τὴν εὔρεσιν 278,13
 μεθοδικός. ἐν τοῖς Μεθοδικοῖς Aristotelis
 65,5
 μέθοδος ἐξ ἐνδόξων καὶ πιθανῶν συλλογικο-
 μένη 16,7 διαλεκτική 70,18 ἀποδεικτική
 4,29 5,28 6,3.17 τὴν μ. τῆς ἀποδείξεως
 (τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου) 192,19
 πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰ ἔξιστα (in relatione) 184,18 καθ' ἣν δυνατὸν εὑρίσκειν
 δισωνοῦν ὅρων δοθέντων πόσαι γίνονται αἱ
 σύγδυοι αὐτῶν συμπλοκαὶ 45,9 ἐν τῇ
 μεθόδῳ .. κελευσμένα 398,11
 μεθύειν 410,33 τὸ μὲν κακόν, τὸ δὲ μέσον
 411,3
 μειοῦν 328,15 pass. 428,29 431,3.16.19
 432,2
 μείωσις ορρ. αἴξησις 66,26 121,5 140,1
 431,4 al. ορρ. ἡ κατὰ τὸ τέλειον (ἥρε-
 μία) 433,19
 μελαγχολία pl. 402,22
 μελαίνειν 299,24 385,3 pass. 255,19 299,
 15 385,3
 μελανία 115,22 253,3 254,34 267,10 274,
 20 298,15.24 413,23
 μελανσίς 433,11
 μέλας 111,32.34 253,4 al. (κατὰ) τὴν
 χρόνον 35,25 36,3 τὸ μ. τοῦ Αἰθίοπος
 98,15 def. χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως
 107,8
 μέλειν. διαλεκτικῷ οὐχ οὕτως συνηθεῖας
 ὡς ἀκριβεῖας μέλει Nicestr. 369,12
 μελετᾶν 245,9
 μελέτη 214,33 243,30 245,11.20 372,26
 401,37
 μέλι 49,13 194,25.26 254,18 sqq. 274,12.34
 μελίκρατον 49,13
 μελισσα 417,31
 μέλλειν c. inf. praes. 27,10 86,22 206,3

309,3 αορ. 86,24 ἔρικλλεν ἔρειν 19,11
εἰ (οὐ) ρέλλοι, μέλλοιμεν ε. inf. prae.
50,20 121,31 125,9 190,24 221,16 342,32
τὸ μελλον (opp. τὸ ἐνετόν, τὸ παρελθόν)
138,35 345,2,6 407,6 ἡ μελλον (γρόνος)
298,9 348,14 352,28,33 406,13 τὰς
μελλούσας ἔξεις 214,24 τὰ μελλοντα
(ἀντικείμενα, opp. τὰ περὶ τῶν παρόντων
καὶ παρελθόντων ἀντικείμενα) 407,1
μέμφεσθαι Σωκράτει ὑποδεικνύντι 70,21
τῷ Ὁμήρῳ εἰπόντι 412,24

μέμψις (?) 235,8

μέν solitarium 419,11 ἐν τῷ Ηρός τὰς
Ἀγιστοτέλους ρέν Κατηγορίας ἐπιχειρη-
μένων βιβλίων, μόνην δὲ τὴν εἰς τοσοῦτον
πλήθες διατίθεται ἔξετροντι 62,26 μέν..
μέντοι 52,13 63,11 μέν.. καίτοι.. ἀμετ-
νον οὖν 17,3. 7. 10 μέν καί .. δὲ καί
404,7

μένειν 4,14 115,2 125,14 375,8 al. εἰ
μένοι ἡ αὐτή γραφή 59,2 μένει τὸ ἄπορον
90,19 101,12 ἀνερμήνευτα μένοντα et sim.
19,15 27,14 218,20 ἡγωμένα μένει 83,27
ἔν τινι (γένει, ειδεῖ) 273,13 323,25 ἐν
μόνῃ τῇ πληγῇ 324,6 ἐν αὐτοῖς 289,32
ἐν τῷ δυνάμεις είναι 246,33 ἐν ἀτελεῖ
307,17 ἐν ἀμερεῖ 364,18 ἐπὶ τοῦ ἐνὸς
εἴδους 240,25 καὶ ἔαυτήν 289,24

μέντοι 1,17 3,13 11,1 al. καὶ μέντοι 36,19
38,15 53,32 al. καὶ ἔτι μέντοι 37,9 40,2
64,26 al. καὶ μέντοι καὶ 197,12 322,28
μέντοι γε 37,26 352,28,31 ὅμως μέντοι
241,11 οὐχ ὁμοίως μέντοι 104,16 μηδὲ
μέντοι 432,2 οὐ μέντοι οὐδὲ 380,23 οὐ
μέντοι γε 379,21 μέν .. μέντοι 63,11
μέν .. οὐ μέντοι 52,13

μερίζειν τὰ ἡγωμένως προειλημμένα 13,10
τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος 404,30 406,19
pass. 117,32 405,1 εἰς τινα 303,24 317,
24 περὶ τοῖς σώμασιν 265,10 οἱ μερι-
ζόμενοι περὶ τοῖς αἰσθητοῖς λόγοι 266,12
ἀμερίστως περὶ τὰ σώματα μεριζόμενος
219,33 μερισμένως 254,14 μεριστός
122,10 215,16 218,2 356,21 al. τὸ
ἔσχατον ἐν τοῖς μ. ἀποδείπουσιν 91,25
μεριστός 92,17 130,4 317,22 367,16

μερικός 4,10sqq. 17,8 180,32 375,25
(adnot.) oppr. τὸ καθόλου 63,28 72,21
τὰ αἰσθητὰ καὶ μ. oppr. τῶν καθόλου καὶ
διανοητῶν 74,14 μερική οὖσία 44,25
μερική ζύφιος 194,22 ταῖς ψυχαῖς ταῖς μ.
Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

248,35 συμβεβηκός μερικόν 44,24 μερι-
κός γρόνος, τόπος 50,4 349,25 ἡ μ. (πρό-
τατις) 403,31,32 (τὸ) μερικότερον 28,28
51,14 75,15 opp. τὸ καθόλου, καθολι-
κότερον 17,16 190,27,29 318,23 ἡ μερι-
κωτέρα δικαιοσύνη 231,23 μερικῶς ἀλη-
θεύοντες 10,7
μερισμός 61,25 62,8 75,16 218,15 374,16
423,3
μέρος 68,28 99,10 146,24 147,3sqq. 152,6
188,2 al. opp. πέρας 124,3 τινός (φιλο-
τερίας, ἴσχυτος, λόγου — ιστού, σώματος,
κόσμου) 8,13 9,9,11 25,15 33,18 217,14
376,3 al. μ. τοῦ ποσοῦ τὴν μονάδα τιθέναι
65,25 τὴν διαφοράν μ. τῆς οὐσίας είναι
55,11 τὰ μ. τῶν οὐσιῶν οὖσαι 78,31
cf. 84,17 96,7 οίσνει μέρη τῶν οὐσιῶν
223,33 τὸ μ. τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ πρά-
γματος 421,24 μ. συμπληρωτικόν 94,36
πολὺ μ. 237,7 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μ.
Archytas 384,1,5 ἀνά μέρος 113,24
114,15 116,18 390,10 ἐν μέρει 93,23
103,13 105,19 292,13 350,20 κατὰ μέρος
11,6 87,16,21 173,1 174,12 285,23 παρὰ
μέρος 113,19 114,26 116,29 387,7 μέρεια
Archytas 353,12

μέροψ 22,26 163,24 veriloquium (κατὰ
τὴν τῆς διαλέκτου κατὰ τὰ ἔθνη διαφοράν)
39,18

μέσος 4,14 66,4 67,28 117,22 243,24 al.
κατώ τὸ μ. 148,10 opp. τὸ πέριτ 149,
2,6,20 τῇ τῶν ἄκρων ἀποφέσαι τὰ μ.
γαρακτηρίζεσθαι 390,14 τοῖς μ. γράμμασιν
277,29 τῆς μ. γορδῆς 277,31 ἡ μέση
opp. παρανήτη, νήτη 422,12 διὰ μέσου
τινός 13,21 14,31 42,6 μ. c. gen. 37,3
98,23 (ἡ διαφορά) τὸ μ. ἔξει ποιθητος
καὶ οὖσας 99,4 ἐν μέσῳ (τούτων) 173,
22 386,21 τὰ μ. ἥρματα grammaticē
71,18 μέσον logice 52,8 73,1 180,23
τὰ ὅργανα τῶν μέσων ἐστίν 5,17 ἡ
λέγουσιν ἔξιν μέσην οἱ παλαιοί 402,25
αἱ μ. τέχναι 224,30

μεσότης 177,26 280,26sqq. 282,20 390,16
391,15 409,27 410,6 412,4 μεσότητες ἡ
μὲν ὡς συμμετρία, ἡ δὲ ὡς ἀσύμμετρία
177,23 μεσότης οὖσα κατὰ Ἀριστοτέλην
ἡ ἀρετή 280,24 ταῖς κατὰ τὰς .. αἰσθη-
τοῖς μ. 277,30 μεσότης τῶν πρός τι
384,7sqq. ἀμφοῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας,
ὑγείας καὶ νόσου 13,2 386,12,13 μεσ-

- τατα, -τας Archytas 408,21,22 μεστής
adverbium (cf. Diog. VII 57) 37,12 208,18
388,26
- μεσοῦν, μεσωτός 386,18
- μεσουράνημα Iambl. 117,12
- μεστός, πολλῆς ἀποτίας μεστόν 351,29
οὗτως ἂν μεστὰ πάντα εἴη τοῦ ἔχειν
376,6
- μετά I c. genet. 5,11 6,23 7,20 98,3,5
saepissime μετὰ τοῦ c. infin. 2,12 13,10
180,34 al. συστείλαι μετὰ τοῦ μηδὲν
τῶν ἀναγκαῖων παραπλιπεῖν 3,10 συνακο-
λουθεῖν, συναλλοιοῦσθαι, συναπέρχεσθαι,
συνεξῆγθαι, συνειλῆφθαι, συνεῖναι, συν-
υπάγειν τι, συνυψίστασθαι μετά τίνος 115,
21 146,8 167,1 173,20 266,15 279,9
280,4 288,22 291,13 305,27 355,35
II c. acc. 3,11 56,22 57,2 60,14 72,27
77,2 106,16 al.
- μεταβαίνειν ἐπὶ τι 84,35 102,15 105,24 al.
ἀπό τίνος ἐπὶ τι 74,3 304,17 ἀπό τίνος
εἰς τι 98,26 343,29 435,12 ἐκ τίνος εἰς
τι 49,11 κατὰ τὸν τόπον 431,13 τόπον
ἐκ τούτου 428,18 ἐφ' ἑτέροις 49,18 οὐδα-
μοῦ 431,15
- μεταβάλλειν τι 132,3 170,26 289,18 εἰς
ἐκατὴν τὰ συνεχῆ 49,23 τὸ διακυτούλικὸν
μέτρον εἰς παιώνιον ῥυθμὸν 132,1 in-
transitive 119,8 sqq. 120,3 sqq. 308,
35 sqq. al. ἀθρώας 308,28 ὑπό τίνος
ἑτέρου Archytas 61,13 εἰς τι 121,9
235,13 238,31 260,19 al. ἀπὸ τοῦ δυνά-
μει εἰς δὲ ἡδύνατο 307,21 ἀπὸ πάθους
ἐπὶ πάθος 121,12 pass. 93,25 171,31
203,11
- μεταβάσις τῶν μορίων 431,11 τῶν ὅλων
λόγων 352,5 pl. 350,33 ἀπό τίνος ἐπὶ
τι 74,22 257,27 ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλους
350,30
- μεταβατικός 343,31 344,4
- μεταβολή 10,14 118,13 sqq. 120,9 sqq. 171,
27 sqq. 260,11 427,17 sqq. al. τῆς ἐν
μεταβολαῖς δυναμένης γίνεσθαι οὐσίας 114,
30 κατὰ μεταβολήν 282,26 τὴν μὲν
κατὰ τὸ μεταβάλλειν εἰναι μ., τὴν δὲ κατὰ
τὸ μεταβεβληκέναι 308,35 sqq. ἀθράσ 308,
33,34 309,18 ἐν αὐτῷ 114,19 κατὰ
τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος 119,2 κατὰ τόπον
321,11,19 346,24 τῶν ἐναντίων 114,18
116,18 ἐπὶ τὰ ἐναντία 145,19 150,22
ἐπὶ τὸ τέλειον 250,35 251,4 εἰς ἀμφότερα
- 237,24 ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖται
140,14
- μετάγειν τι ἐπὶ τι 24,15 239,36 240,12
433,7 εἰς τι 274,23
- μεταγράφειν τὴν λέξιν 58,28
- μεταδιόδναι τινός (τινὶ) 76,4 255,12 289,
26 τοῖς καὶ ἔκαστα ἑαυτῷ 85,11 pass.
μεταδιδοται ἀπ' αὐτῆς καὶ ταῖς ἄλλαις
102,1
- μεταδιώκειν τὰς ἐπιχάτιας οὐσίας 79,12
- μετάδοσις 215,37 τῆς εἰς τὰ ἄλλα ἀρ-
έαντου μ. 342,11
- μετάθεσις τῆς τάξεως 97,15 (τῶν ἀτόμων)
431,30
- μεταλαμβάνειν τὰ περὶ ἀντικειμένων ἐκ
τοῦ Ἀρχυτείου βιβλίου 382,8 τὶ ἀντὶ
τίνος 201,23 223,19 ἄλλοτε ἄλλο ὄνομα
27,11 ἄλλοτε ἄλλα Iambl. 117,34 τοὺς
ἄλλήλων τόπους 428,19 σαφέστερον τὰ
λεγόμενα 166,16 ταῦτα εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ
φιλοσόφου λεγόμενα 44,27 εἰς τὸ τι ἐστιν
Nicestr. 368,30 ὡς ἐπὶ σαφέστερον 202,3
ἔὰν μεταλαβάνω εἴπῃς 369,9 *participem
fieri* 174,31 222,18 226,33 286,7 291,11
370,35 τίνος (εἰδους, δυνάμεως, κινήσεως,
δοριστίας, δύματων, al.) 79,10 93,23 133,
25 145,16 150,31 236,3 260,8 329,34
393,2 al. τῆς οὐσίας ἀπό τίνος 110,8
pass. (λόγοι) μεταληφθέντες 146,16
- μετάληψις 215,37 τοῦ ὄντος, λόγων, οὐσίας
115,31 249,5 316,7 δύνματος *commutatio*
163,26
- μεταξέδ 4,12 19,15 280,21 al. τῶν ἐναντίων
τὰ μὲν ἔχει (τι) μ., τὰ δὲ οὐκ ἔχει 296,
21 sqq. 332,20 sqq. μ. τίνα φύσιν 98,27
μ. διαλαμβάνεσθαι, διείργεσθαι, παρεμβάλ-
λειν τι, παρεμπίπτειν 128,30 157,5 267,22
268,8 379,19 μ. c. gen. 32,14 45,15
97,21 al. τῶν μ. τοῦ τε ἀνωτάτου γένους
καὶ τοῦ κατωτάτου εἰδους 56,31 τινὰ μ.
φύσιν τῶν τε ἰδεῖν καὶ τῶν γινομένων
265,11
- μεταπίπτειν 148,17 (ἀπό τίνος) εἰς τι
283,7 384,18 402,26 μετάπτωτος 210,7
- μεταπλάστειν pass. ὑπό τίνος 229,2 εἰς
παντοῖα σγήματα 260,14
- μετάστασις 231,33
- μετάσγεσίς τίνος 174,31
- μετασχηματίζειν pass. 271,28,29
- μετασχηματισμὸς τῆς καταλήξεως 37,17
- μετατιθέναι τὴν τάξιν 193,21 ὑστέραν τὴν

- τῆς ποιήσης κατηγορίαν 157,17 τὴν λέξιν ἐπὶ τὸ σαφέστερον 1,9 τὰ ἐπὶ ἄλλων κείμενα εἰς ἄλλων ὀνόματα 39,27 μεταφέρειν (ὄνόματα) 18,2 32,24 τὴν ἐπὶ τι 159,7 284,23 287,9 εἰ μή τις κατὰ ἄλλον τρόπον αὐτὰ μεταφέρειν ἐπὶ ἔκεινων βιάζοιτο 205,24 τὰς διαιρέσεις ἀπὸ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο 275,22 ἀπὸ τῆς τῶν Στωικῶν συνηθείας εἰς τὴν Ἀριστοτέλους σύρειν μεταφέροντες τὸ . . 306,14 τὸ σῶμα εἰς τὸ ποσόν μετενεγκόντι 125,16 pass. μετενήνεκται ἡ τῶν ποδῶν προσηγορία κατὰ μεταφοράν 33,10 μεταφορά 188,27 dist. ὁμονυμία 33,7 κατὰ μεταφοράν 32,20 33,10,12 57,19 336,31 337,16 364,8 419,10 dist. ὁμονύμως, συνωνύμως, κυρίως 81,8, 10,12 188,28 μεταφορικός ορρ. κύριος 10,28 μεταγωρεῖν εἰς ἄλλο τι σημανόμενον 367,6 μετείνατι νῦν ὅλης μέτεστιν ἀνθρώποις 214,11 οἷς μέτεστι . . ὁ γενικὸς χαρακτήρ 238,18 μετέργησθαι. ἐπὶ τῷ γάλιστα ἕδη μετελήκυθε 113,10 ἐπὶ τῇ θεωρητικωτέρᾳ τεχνολογίᾳ μετελθόν 327,7 μετέγειν 130,26 202,14 210,14 sqq. 211, 1 al. τινός (οὐσίας, ποιήσης, ποσοῦ, γένους, ἀργῆς, ὀνόματος, al.) 21,16 46,11 77,3 81,7 111,21 126,33 130,24 al. pass. 17,24 31,16, 17 111,25 121,22 130,4 al. (ἐκάλουν) τὰ ἐννοήματα μεθεντά ἀπὸ τοῦ μετέγεινται 209,12 μετέωρος 251,16 μετείνατι τι (τὴν διαφοράν, τὴν θεωρίαν τὴν πραγματελν) 74,16, 20 250,27 345,9 (ἀπὸ τινος) ἐπὶ τι 243,22 274,33 μετουσία τινός (γένους, εἴδους, λόγων, σχέσεως, sim.) 146,30 175,8 222,4 248,34 250,5,6 265,30 329,21 365,30 374,16 τῆς ἐν τῇ γενέσει μ. τοῦ νῦν 355,8 τῆς κατὰ τὸ εἶδος κοινῆς μ. 222,28 τὴν τελειοτέραν μ. 250,11 κατὰ κοινήν τινα μ. 250,20 ἔχουσί τινα ἀπὸ τῶν εἰδῶν μ. 250,34 παρ' αὐτῶν δέχεται τινα μ. 329, 34 μετουσίαν τινὰ αὐτὴν παρέχοντα 375,20 μετογή τινος 211,24 227,9, 15 260,8 288,6 310,6 316,5, 7 pl. 284,21 310,6 κατὰ μετογήν 164,16 310,4 389,12 ἐν μετογής, ὡς ἐπὶ τοῦ ἡνδραποδισμένος ἐν *participiis* 25,12 μετρεῖν 130,9 sqq. 131,24 sqq. 132,17 sqq. 332,35 κλίνησιν, ἡρεμίαν 341,22, 26 dist. ἀριθμεῖν 346,21 pass. 125,13 126,26 133,26, 27 273,4 al. τὸ 'μετρεῖται' δύναται δηλοῦν καὶ τὸ 'σύγκειται ἐκ τούτων' 132, 21 μετρεῖσθαι κατά τι 130,9 269,36 μετρεῖσθαι τὸν λόγον ταῖς συλλαβαῖς 132,7 τὴν πρώτην κίνησιν . . περὶ ἣν ἡ ὅλη πάσα κίνησις συνέχεται καὶ τέτακται καὶ μεμέτρηται 351,17 μετροῦν, μετρώμενον, μεμετρημένον de tempore 95,24 sqq. 342, 34 μετρητός 140,12 146,25 151,17, 21 153,4 μετρητις 152,17 μετρικός dist. ἥμιτρικός 131,34 μέτριος 68,32 248,34 Archytas 391,7 408,16 μετρίως 1,14 5,19 7,13 229,29 μέτρον 134,25 sqq. 153,21 sqq. 248,34 344, 14 351,18 356,22 al. πόδα καὶ τὰ ἄλλα μ. 344,24 ἔσται ἐν τῇ κινήσει τὸ μ. 95, 25 τὰ ὑπὸ τῆς κινήσεως μ. 143,5! Ἐν τῷ μετροῦντι ἔστιν τὸ μ. 95,28 τὸ τελεύτατον μ. τοῦ ποσοῦ τὴν τριάδα 128,21 τὸ δικτυλικὸν μ. 132,2 ὁ τόπος καὶ ὁ γρόνος μετρίως ὄντες ἄμειῳ συνεκτικῇ τῇ γενέσεως 357,10 ζωαὶ ὑποδεστεραι τῶν οἰκείων ἐν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) μέτρων Iamb. 374,30 ἡ τῶν νοητῶν μ. δύναμις Iamb. 135,25 τοῖς νοητοῖς καὶ θεοῖς μ. Iamb. 135,27 μέγχρι ἐν καὶ ταῦταν ἔστι 308,16 μ. νῦν 417,5 μ. c. gen. 124,7 135,6 146,27 163,7 209,23 258,1 278,28, 29 298,34 430,1 μ. παντὸς προάγειν τῶν γενῶν τὴν διαίρεσιν 273,38 οὐ μ. τοῦ ὀνόματος μόνου 24,4 καὶ μ. τῶν ὀνομάτων 13,24 μέγχρις ἐπινοίας λαμβάνειν τι 311,6 μέχρι ὑποθέσεως ὑπάρχει 265,3 ταῦτα ἀρκεῖτω μ. τοῦδε 213,6 μ. τῶν ἐσχάτων ἀποτελευτῶσα 227,22 οὐδὲ μ. τούτων ἔχει τέλος ἡ ἀνάλυσις 15,6 μή. οὐδαμῶς ἡγεόν ὅτι . . μή ἔστι 110,19 ἔδειξεν ὅτι μή συνυπάρχει 193,18 ὅτι μή βοῦν μηδὲ ἵππον λέγει ἔδηλωσεν 26,22 φαίνεται . . μή . . τιθείς 388,12 μή post δοκεῖν 4,17 44,3 89,23 107,5 207,7 209, 27 μή apud partic. caus. 19,30 ὡς μή c. partic. 104,17 c. verbo fin. 412,31 ἀτε μή c. part. 21,17 202,10 ἐπεὶ μή 184,14 ἐπειδὴ μή 25,8 ὅτι μή 245,22, 24 348,18 370,2 διότι μή 104,18 (τιὰ)

- τί μή 19,26 45,19 349,4 370,22 426,35
 ἀρά μή 86,7 εἰ δὲ μή post enuntiatum
 negativum 110,20 ἡ μή οὐσία 96,23
 109,5 τῷ μονιμωτέρῳ ἡ μή 229,19
 φυλακτέον μή λάθιωρεν 367,6 θεωρεῖν
 τὴν κοινότητα αὐτῶν, μή πῃ παραλλάσσει
 τι 108,30 ἀμφισβητοῦσι μή δέοι 431,10
 ἐπιστῆσαι, μή . . ἔστιν 238,5 ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν μή καὶ πλείονα τοῦ δέοντος εἰρηται
 (cf. adnot. et Add.) 70,30 μή οὐδὲ μήτις
 ἦ ἡ τὰ μέσα ποιοῦσα 281,12 μή προ
 ἵνα μή 363,29 μή ὡς ἐξισταμένην προ
 ως μή ἐ (cf. adnot.) 104,25 μή καλῶς
 ἀποφάσκεσθαι τῶν ἐν ὑποκειμένῳ τὸ μή
 ώς μέρη εἶναι 48,7
- μηδαμοῦ 69,21
- μηδαμῶς 59,34 116,5 270,35 al.
- μηδέ apud partic. ubi οὐδὲ exspectes 2,23
 47,8 416,8 δόξουσιν μηδὲ εἶναι ποιότητες
 270,12 ἐπεὶ μηδὲ 392,22 ὅτι μηδέ Plot.
 96,15 Iambl. 403,10 ὅτι μηδέ . . μηδέ
 360,22,23 οὐγ̄ ὅτι μηδὲ ὅλως εἰσὶν 354,6
 μηδέ . . μηδέ προ μήτε . . μήτε 7,26 360,
 22,23
- μηδεῖς 108,11 142,19 235,7 al. τὸ μηδέν
 109,18 ἵναι μηδὲν ὡς' αὐτῶν ἐπιταρατ-
 τῶμεθα 380,10 τὰς ἀργάς μηδὲν προσ-
 δεῖσθαι τῆς . . συντάξεως 108,12 post
 ὅτι 296,31 ὡς περὶ πασῶν καθόλου ἀπο-
 φαίνεται μηδεμίαν αὐτῶν ὑπεξαιρούμενος
 59,28
- μηδέποτε 354,15 355,36
- μηδέπω 60,27 288,10 304,4 318,8 405,4
 ap. partic. caus. 334,35
- μηδέτερος 81,28 194,15 405,14 μηδέτεραι
 τούτων 108,34 ὁν μηδέτερόν ἔστιν ὑπὸ
 τὸ ἔτερον 56,19,28 μηδέτερου μέρους
 τοῦ ἔτερου γινομένου 349,21
- μηκέτι 255,29
- μῆκος 50,19 106,21,23 139,7,30 140,12
 146,13,26 154,7,31 238,12 345,20,23
 411,6 pl. 266,19 τοῖς κατὰ φύσιν μήκεσι
 (syllabarum) 132,1 τὰ στοιχεῖα τὸ μ.
 ἔχει 132,10 τὸ μ. τῆς ἐκφωνήσεως 132,11
- μηκύνειν 63,3
- μῆλον 49,10, 12, 27, 29
- μήν mensis 344,28 348,4
- μήν. ἀλλὰ μήν 143,16 ἀλλὰ μήν οὐδέ 94,
 23 γέ μήν 272,30 Plato 366,11 γέ
 μάν Archytas 353,11 οὐ μήν 39,14 86,
 15 97,14 οὐ μήν καὶ 59,16 οὐ μήν
- ἀλλά 250,21 291,12 340,6 οὐ μήν ἀλλά . . γέ
 Iambl. 336,26 οὐ μήν . . γέ 292,34 310,20
 321,4 405,1 οὐ μάν . . γέ Archytas
 383,24 οὐ μήν οὐδέ 6,30 94,18 307,18
 οὐδὲ μάν Archytas 92,33, 34 178,23
 335,3 378,12 407,30 μέν . . οὐ μήν
 308,22 οὔτε . . οὔτε μάν Archytas
 365,28
- μηγιαῖος 348,4
- μηγινις 235,8 adnot.
- μήποτε δέ 51,21 64,4 260,5 al. μήποτε
 δὲ οὐ, οὐδέ 69,32 123,11 336,30 al.
 μήποτε οὐδέ 319,25 μήποτε οὖν 5,28
 27,33 49,20 al. ἀπορεῖν, διαμφιεζητεῖν,
 ἐπιστῆσαι, sim. μήποτε (οὐ, οὐδέ) c. indic.
 87,10 118,9 128,18 187,19 al. παρατη-
 ρεῖν μήποτε σφαλῶμεν 39,9 φησὶν μήποτε
 ἄμεινον εἶναι 65,22
- μήπω 47,9, 11 96,6 147,14 204,21 229,10
 242,18 278,10 374,14 408,18, 19 μήπω
 τότε εὑρεθέντος αὐτοῦ (τοῦ τετραγωνισμοῦ
 τοῦ κύκλου) 192,13 ὅτι μήπω 392,24,25
- μήτε pro μηδὲ 29,30 114,37 139,6 316,14
 368,28 μή.. μήτε 98,20 302,27 μήτε..
 μήτε post ἐπεὶ 299,19,20 post φησί
 48,28
- μήτηρ 244,3
- μηχανᾶν med. τῆς τοῦ παντὸς φύσεως
 μηχανηταμένης 374,12
- μηχανή 213,4
- μηχανικός. μ. βιβλία Aristotelis 4,26
 μηγμα 280,35,36 281,1,6 τῷ μ. τῷ ποι-
 οῦντι τὴν λεγομένην οὐσίαν Plot. 96,9
 μηγνύναι τινά 413,10 pass. 281,25 μίγνυ-
 σθαι opp. ἀμικτα εἶναι 413,8 πρὸς τι
 219,27 ἐκ τινων 308,6 314,1 μικτός
 312,6, 8 428,2 ἐκ τινων 262,28 306,8
 421,8 428,25 πανταχοῦ τὸ ἄμικτον τοῦ
 μικτοῦ προηγεῖται 312,5
- μικρός 133,17,19 141,5, 143,10 144,8 145,
 10 146,6 147,28 μέγα πρὸς μικρὸν ἀλλ
 οὐ μικροῦ λέγεται μέγα 180,16, 17 μικρό-
 τεροι Iambl. 376,9, 10 cf. σμικρός ἐλάττων
 44,8 45,14 52,8 60,18 228,18 al. opp.
 μείζων 131,25 146,12 169,33 opp. πλείων
 131,25 145,81 ἐλάχιστον 39,12 ἐλάχιστα
 44,7 60,17 63,27 al. τό γε ἐλάχιστον
 46,6 348,28 τούλάχιστον 207,35 244,23
 ηττον cf. μάλα οὐδὲν ηττον 132,11 145,
 33 ηττον Archytas 92,33 93,6 178,23
 179,10 ηττοντα 403,17 μείον, μείονος

- Archytas 181,14 383,23 384,6,10 391,8
408,23 ρήγον idem 395,35 417,20
μητείσθαι τι 8,26 262,11 318,11 τους
παλαιός 160,14 (οὐδείς) μηκονέμην τὴν
ἀληθῆ Plot. 96,12
μημνήσκειν. μηνηθῆναι τινος 19,18,24
47,8 371,19 437,10 μέρηνηται τοῦ βιβλίου
18,9,12 πληθυντικῶς αὐτῶν μέρηνηται
160,6 εἰ τι μέρηνημαι 413,6
μέτις 150,23 281,9 288,8 314,1 421,9
μίζως τῆς πρὸς τὸ πιστὸν 311,5 ορρ.
παράθεται 281,12, 19
μνᾶ 128,10 152,21
μνήμη 170,18 μνήμης τυχεῖν 170,12
379,14
μνημονεύειν τινός 18,11 19,25 74,6 78,
32 al. περὶ τινος 300,33 371,17 ὅτι
291,22
μόρις 254,12
μοῖρα τοῦ ιδίου τῆς οὐσίας 93,28 ὃν (ἀπο-
ριῶν) διλήγην μ. 387,22 μοῖράν τινα προ-
ειληφεν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας 248,31 ή ἀπὸ
τοῦ λόγου κατιοῦσα μ. 250,24 260,3 ἀφ'
ἐκυπόν τινα μ. εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται
365,12 οἱ τῆς ζωῆς τοῦ παντὸς μ. IambL
376,7 ταύτην αὐτῶν (τοῦ χρόνου) τὴν μ.
κατεψήσατο 356,33
μόριτρος 152,17
μόρις Archytas 353,14 356,32
μοναδικός 56,3,5 εἰδη τινά ἔστιν μοναδικά
55,29 τοῦ μ. ἀριθμοῦ 130,7
μονάς 32,1 65,18 123,34sqq. 153,20 154,
22sqq. 191,24sqq. al. τὸν παρὰ μονάδα
(ἀριθμόν) 397,33 398,5 μονάδας χρονικῆς
352,13 ή μ. ἀρχῇ ἔστιν ἀριθμοῦ καὶ οὐκ
ἀριθμός 153,33. ή μ. οὐκ ἔστιν πέρις
τοῦ ἀριθμοῦ . . ἀλλὰ μέρος 124,2 ή
ἔξηρημένη τοῦ ἀριθμοῦ μ. συνηθεμένος
ἔστιν ἀριθμός 66,5 ή ἀδιαίρετος ἐν τῷ
ἀριθμῷ μ. οὐδεὶς δοκεῖ τῇ πρὸ τοῦ ἀρι-
θμοῦ μ. 122,23 μονάδα θέσιν ἔχουσαν
punctum 136,29 ή μ. σημεῖον ἀλιτέον
ἔστιν IambL. 138,10
μοναχῆ 154,34
μοναχῶς 223,14
μόνιμος 226,20 239,27 257,29 260,34 261,
1 al. τῷ μονιμωτέρῳ ή μάζη 229,19 μονι-
μωτάτην τὴν ἀρετὴν εἶναι 402,3 μονίμως
231,17 233,30 al.
μονοβιβλίον 418,27 423,2
μονοειδής 297,31 305,25 328,19 coni.
- μάστιθετος 159,5 ορρ. ποικίλος, πολυ-
μερής 4,16 22,18 28,17 μονοειδός 130,5
302,1 328,22 360,3
μονόπτωτος. τοις γνωπτώτεροις / εργούμενοις
διάφορασιν 25,26
μόνοις 154,15 τοῦ μόνου ποτὲ μὲν τὸ ἐν
ταχινοτάτοις ποτὲ δὲ τὴν πόλην ἔτερην
ἀντιδιάστολὴν 26,3 μόναι τῶν κατηγορου-
μένων 85,19 μόνη τῶν ἄλλων 76,7
μόνον 154,14 231,14 al. τῷ μὴ βεβαίως
ἄλλα μόνον διακεῖθαι 231,15 μόνως
38,13 68,18 83,13 al. μόνοις κατηγορού-
μενα, ὑποκείμενα 17,19, 20
μονοῦν. μεμονῶσθαι Porph. 154,17 ὅταν
ἔκεινων μονωθῆ Porph. 154,22
μόνωσις Porph. 154,17, 18, 20
μόριον 136,13 174,34 286,34 al. corporis
8,27 117,34 124,28 al. animi 273,32
316,20 mundi 376,5 numeri 124,5
133,6 lineae 124,25 loci, temporis
341,28,31 sermonis 10,11 43,4 60,15
105,5 τὰ τοῦ λόγου μ. συλλαβαῖ 132,28
τὸ ἐν μόριον 360,3 τοῦ ἀρνητικοῦ μ.
385,28 μορίων ἔξηγητικῶν 389,24 τὸν
ἐμπεριεχομένων ἐν αὐτῇ (τῇ ἀντιφάσει) μ.
407,10 μόριον διαθέσεως 241,6 τῶν τοῦ
πρὸς τι μορίων 163,27
μορφή 46,13 48,9 97,35 219,10 266,
4sqq. al. διεγὼς 261,27 τινὲς τὴν μὲν
μορφὴν ἐπὶ ζώου μόνου λέγεσθαι νομίζου-
σιν, τὸ δὲ σχῆμα ἐπὶ τοῦ ἀλύγου εἰδους
261,34 μορφή, ητις ἔστιν σχῆμα ἐμψύχου
228,33 coni. γαρακτήρ 67,35 τῆς περὶ¹
αὐτὰ μ. 362,8 μορφά Archytas 91,16
μορφοῖν τι 131,3 260,3 271,20
μόρφωμα 206,17 289,27
μορφωτικός 270,14 τενός 46,21 97,33
100,1
μουσικός 51,10 187,2,6 408,27 409,5
dupliciter 243,5 μουσική (τέχνη) 37,19,
21 169,14 192,11 292,3 (γυνή) 37,19
μωσικῷ Archytas 409,2
μοχθηρία 388,10
μοχθηρός οἱ ὄφος 163,20
μοχλεία 219,9 pl. 312,17
μοχλεύειν τι 324,31
μυθικός. μωμακήν φοργαγωγίαν 7,10 μυθι-
κῶς 159,6
μυθοπλάστης 331,16
μυδος 6,30 74,7
μυρίος. μορία Plot. 433,24

μύρον 274,35
μῶλυ Homericum 5,14
μῶμος 406,26

Ναίειν Homerus 32,28
νᾶνος. οἱ νᾶνοι πολλαχοῦ γεγονότες 146,14
ναστότης 216,33
ναυμαχία 347,3 406,15 407,3
ναυπηγεῖν 333,7
ναῦς 371,33 νῆρος 33,12,15 Homerus 33,
3. 20 νεάς 214,28 Porph. 33,1.4 νηΐ
95,16
νέκυς Homerus 337,5
νέμειν τινὶ τι 135,27
νέος opp. πρέσβυς 360,18 opp. παλαιός
435,4 οἱ νέοι *tirones* 295,8 κατὰ τὴν
νέαν ἡλικίαν 419,7 νεώτερος opp. πρεσβύ-
τερος 174,21 360,20 οἱ νεώτεροι ἐξηγη-
ταὶ 152,13 οἱ νεώτεροι 36,29 67,19
351,6 386,26 394,13 412,1 419,26 νεώ-
τερον ἦν τὸ τοῦ ἀδιαφόρου ὄνομα 410,30
νεύειν εἰς τὸ σῶμα Iambl. 128,34 πρὸς
ἔπειρον 166,20 ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὸ
νοητόν Iambl. 128,35
νεῦσις pl. 247,30
νέφος 255,24
νέωτα. εἰς νέωτα 298,5,9 348,12,15 350,5
νή. νὴ Δία 235,33 νὴ τὴν Ἀθηνᾶν 406,
9,29
νήπιος. ἐκ νηπίου μέχρι γήρως 430,1
νήτη 422,12
νήφειν 410,33 διττόν, τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ
δὲ μέσον 411,2
νικᾶν 335,25
νοεῖν et νοεῖθαι cuius sint categoriae 312,
23,32 313,7 314,2. 30sqq. 315,4 319,
24 sqq. νοεῖν opp. λογίζεσθαι 328,1
νοεῖν τι (τὰ λεγόμενα, τὸν ὄρισμόν, sim.)
107,5 139,17 154,12 321,23 καθ' αὐτὸ-
τὸ γένος 221,25 pass. 103,29 117,12
149,29 241,2 (τὰ κοινὰ) οὐκ ἔστιν τάδε
τινὰ νοούμενα 84,30 τὰ στοιχεῖα κατὰ
τὴν δύναμιν νοούμενα 132,9 ὁ κόσμος
νοεῖται σφαιρικός 127,22 ὁ μὲν ἀνενέρ-
γητος, ὁ δὲ κατ' ἐνέργειαν νοεῖται 219,13
καθ' ἐκπό(ν)ι νοεῖθαι 76,11 121,16
126,20 156,24 νοητός 157,26 191,9
315,1 317,26 438,26 al. opp. αἰσθητός
66,31 76,23 109,14 122,2 128,35 205,23

277,6 305,1 344,6 378,3 383,17 opp.
ἔνυλος 290,1 οὐ πάσχει τι τὸ ν. εἰς νόρσιν
312,24 τὰ ν. δύστατα 73,34 νοητὴ οὐσία
76,15,24,26 81,9,10,12 114,21 116,27
ν. γένος τῆς οὐσίας 76,25 τὰ ν. γένη 73,17
ν. εἰδος ἢ γένος 241,14 τὸ ν. καὶ χω-
ριστὸν εἰδος 82,6 αἱ νοηταὶ αὐτοῦ (τοῦ
εἰδούς) ιδιότητες 120,14 ἡ ν. ψυχὴ 362,34
ἐν τῷ ν. ἀριθμῷ 65,20 τὸ καθ' αὐτὸ-
νοητὸν ὅν 121,20 ἐν τοῖς ν. καὶ ἐν τοῖς
μετὰ τὰ ν. ἀσωμάτοις 169,25 νοατᾶς
Archytas 378,14
νοερός 6,20 18,8 77,9 222,8 249,2 250,16
317,27 362,13 427,27 νοερὰ θεωρία 2,13
361,7 364,6 374,7 τὰς νοερωτέρας περὶ
τῆς ποιότητος αἰτίας 216,6 τὰς νοερω-
τέρας τῶν ἐξηγητῶν ἐπιβολάς 248,24
νοερῶς 2,21 376,12
νόημα 7,34 10,2,3. 13 11,31 346,1 τὸ περὶ
νοημάτων καθὸ νοήματα λέγειν . . τῆς
περὶ ψυχῆς ἐστι πραγματείας 10,4 τῶν
ἀπλῶν (καὶ πρώτων) νοημάτων 9,32 13,21
συμπεπλεγμένον ν. 72,3 cf. εἰναι
νόησις 191,11 249,3 300,22 306,11 312,24
319,29 32,33 363,5 pl. 12,32 13,1,2
41,29 305,16 317,27 329,17 340,2 343,26
347,17 356,3 opp. αἰσθητός 85,1 αὐτὴ ἡ
ν. 12,17 κοινὴ 15,9 ν. τινός (στιγμῆς, τοῦ
κοινοῦ) 154,29 221,29 τὴν τῆς ψυχῆς ν.
308,22 ἀνωθεν ἀπὸ τῶν καθαρῶν ν. 318,5
τῶν ἀδέλων καὶ χωριστῶν ν. 328,5 νόστιν
Archytas 367,10
νοθεύειν συγγράμματα 18,11
νόθιος. νόθα βιβλία 8,22
νομίζειν e. aec. c. inf. 18,25 97,20 al.
c. aec. dupl. 84,8 99,23 103,19 al. pass.
39,31 146,12 261,1 336,30 ἐπὶ τούτων
καὶ τὰ ὅρθα καὶ τὰ ὑπτια εἰκότως ἐνομί-
ζετο 310,28
νόμος opp. παρανομία 423,16 κατὰ νόμον
202,11 Archytas 382,11 407,21 νόμωφ
217,4
νοσάζειν 296,26 332,25
νοσεῖν 107,14 116,16 230,2 247,13 399,24
400,22 404,20sqq. al. νοσέν Archytas
391,11
νόσος 229,4,23 230,22 233,19 242,21 253,3
256,17 282,9 332,25 386,9 al. τῶν
ἐσκιρρωμένων νόσων 236,21 μεσότητας
ὑγείας καὶ νόσου 386,14 νόσου σωματικῆς
402,2 νόσω Archytas 391,4,10

νοσθήης 242,2,20,32 243,1 248,17 251,35
252,1,4
νότος 117,22
νοῦς 43,18 75,7 128,35 169,21 217,3 308,
20 315,1 337,17 343,1,26 363,4 opp.
λέξις 6,19 7,31 opp. αἰσθησις 6,23 ὁ τοῦ
κρίσμου νοῦς 328,2 τοῦ ὅλου κρίσμου πέρας
ἡ Φυγὴ ἡ ὁ νοῦς 363,32 ἡ Φυγὴ ἐν τῷ
νῷ (κεῖται) 363,19 ὡς τῆς Φυγῆς πόρος
τὸν νοῦν ἀπεικασθεῖσης 356,2 ὅταν νοῦς
ἡ ἐν τῇ Φυγῇ . . . αἱ δὲ ίδεαὶ κατὰ Ηλά-
τινα ἐν τῷ νῷ 95,10,12 ὁ νοῦς τόπος
λέγεται τῶν εἰδῶν 340,1 ὁ νοῦς αὐτὰ τὰ
πράγματα ὧν 12,17 Φυγὴ πρὸς νοῦν
ἐστραμμένη 12,19 (Φυγὴ) τῆς πρὸς τὸν
νοῦν δροιστήτος ἀπέστη 12,24 Φυγὴ
καθέδρου φύσεως ἐφάπτεται τοῦ ἐνεργείᾳ
νοῦ ἀφισταμένη 249,8 ἡ φωνὴ τὰς ἀπο-
στάσις ἀπὸ νοῦ καὶ τὸν ὄντων Φυγὰς . .
πρὸς νοῦν ἀναπέμπει 13,6,8 τὰ ἡνω-
μένων ἐν τῷ νῷ προειλημμένα ἐμέρισεν
ἡ Φυγὴ 13,10 χορείᾳ τινὶ τῆς Φυγῆς
περὶ τὸν νοῦν, ταῖς τῇς Φυγῆς καὶ τοῦ
νοῦ αὐτῆς περιύδοις, τῇς φυσικῇ περὶ τὸν
νοῦν χορείᾳ 351,34,35 ἐν τῷ νῷ opp.
ἐνταῦθα 129,30 ἐν τῷ κατ' ἐνέργειαν
νῷ 191,11 ὁ τῆς Φυγῆς νοῦς 249,1,2
329,16 ὁ νοῦς ὁ τῇδε, ὁ ἐνθάδε νοῦς
241,26 sqq. προσέχειν τινὶ τὸν νοῦν 128,17
μόνοις τοῖς νοῦν ἔχουσι γνώμως· νοῦς δὲ
διλέγοις μέτεστιν ἀνθρώποις 214,11 τὸν
ὑψηλὸν νοῦν τοῦ ἀνδρός (Iamblichus) 3,6
ἀγρὸν ἔχειν καὶ ἵππον καὶ νοῦν (? cf. adnot.)
372,8 ταῖς τοῦ νοῦ διεξόδοις 42,1
νῦν 72,15 352,7,25 sqq. al. τὸ νῦν . . . καὶ
χρόνον δηλοῦν καὶ ἐν χρόνῳ 348,17 ἐν
τῷ νῦν 304,24 308,24 κατὰ τὸ νῦν 308,31
τὰ νῦν 38,15 τοῖς ἀπλατέσι νῦν 344,25
νῦν δέ in ratioinazione apagogica 52,13
152,28 393,38 νῦν μέν . . . ἀλλοτε δέ 19,21
νῦν μέν . . . αὐθις δέ 156,7
νυνὶ 107,3 110,3 111,16 265,13 375,14
νύξ 142,8 344,27
νυγθήμερον 345,1
νωδός *dentibus carens* 392,24 399,10,30,31
mutus Archytas 395,34 417,19
νωρᾶν Homerus 33,3,20

Ξανθός 281,17 282,11 33,35 283,2,4,5,13
386,17 400,11
Ξενίζειν. ξενίζει τὸ ὄνομα παρὰ τὴν συν-
ήθειαν κείμενον 17,28 τῆς ἐπιγραφῆς
ἐχούσης τι ξενίζον 206,6
ξένος. ξένα ὀνόματα 186,31
ξερός v. ξηρός
ξηρατνειν pass. 330,6,23
ξηρός 107,28,29 108,7 115,33 116,7 207,
24 283,23 τὸ ξηρὸν ξερὸν λέγει (ὁ μετρι-
κός) 132,4
ξιφος 38,26 373,37
ξύλον 39,2 151,22,23 197,30,31 199,27
302,20

O. τὸ δὲ οὐχ οὔτως ἔχει 44,4 τὸ δὲ ἀφορ-
μὴν μὲν ἔχει τῆς τοιαύτης ὑπονοίας, οὐ
μέντοι . . . 237,27 πρὸς μὲν τὸ μεῖζον,
πρὸς δὲ ἔτερον ἔλαττον 384,33 τὸ αὐτὸ
κατὰ μὲν τό, ἀγαθόν, κατὰ δὲ τό, κακόν
410,19 ἔτερος δέ, τοὺς δὲ ἔτερους 210,4
οὐδὲ μέντι ἔτερος, δὲ προέβη 218,34
τὸ καθ' ὑποκειμένου κατηγορούμενον τοῦ
οὗ κατηγορεῖται 53,5 τὸ τῆς οὐσίας, τὸ
τῆς ἀντιστροφῆς, sīm. 110,14 181,19 250,
21 288,29 τὰ τῶν ἀντιτέσεων τούτων
Archytas 391,2 ἄλλο τοίνυν ἐστὶ τὸ οἷς
πρόσεστιν τὰ ἐναντία, ἄλλο δὲ τὸ ἐπι-
δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων 114,14,15 τὰ
γάρ ἐν δύο τρία τέσσαρα συνθέντες τὸν δένα
ποιοῦμεν 44,9 τὸ τρίγωνον εἰςάγει τὸν τρία
126,19 ὁ δέκα τοῦ ἐπτά ὑπερέχει τῷ τρίᾳ
162,25 articulus apud praedicatum 10,3
17,2 41,28 53,11 80,5 84,22 284,24
329,28 τοι, ταῖ, τῶν Archytas 178,25
353,3,4 391,6 al.

ὅγδοος 368,27

ὅγκος 207,24 263,21 266,17 269,36 352,15
357,10 364,19 pl. 152,18,20 272,35
273,3 274,12

ὅδε 15,1 109,29 208,31 360,30 al. τὸ τόδε
47,3 102,18,21 103,1 τόδε τι 102,28 ἐν
τῷ τόδε τινὶ εἰναι 84,29 τόδε τινὶ τῷ
λευκῷ 102,1 τόδε τοῦ σώματος opp.
ἰππος τοῦ πόνου 18,3 τόδε τοῦ πόνου
ἀνθηφόπον 114,1

ὅδεύειν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸ τέλος 14,7
ἐκ τῆς ὄντων μεριών εἰς ἐντελέχειν 249,5
διά πολλῶν τῶν συνωνύμων κατηγοροῦ-

- μένων 52,28 διὰ πάθους 330,23 εἰς τὰς μεθέξεις 245,29 ἐπὶ τὸ τέλειον 250,28 πρὸς τὸ εἶδος 304,8 ἡ θεωρία καὶ ἡ πρᾶξις ἀνάπολιν ὁδεύουσιν 14,5
- οδός 345,23 πολλὴ 345,22 ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς ἐντελέχειαν 66,24 ἀπὸ τῶν ὑποδεεστέρων ἐπὶ τὰ κρείττονα 248,29 ἐπὶ τὸν λόγον, τὸ εἶδος 284,13 246,10 εἰς τὸ εἰναι φέρουσα 357,20
- οδούς 392,25 393,16 399,10. 29. 31
- ὅθεν 358,29 ἀρξάμενη 14,12 *quamobrem* 37,12 145,8 158,3 219,30 ὅθεν δή 135,26 219,26 356,1 362,2
- οἰεσθαι 263,8 332,15 c. infin. 18,30 οἴεται ζητεῖν *quarerendum esse* 92,14 c. acc. c. inf. 18,29 159,24 al. c. adiect. vel partic. pread. 61,22 83,17 360,28 418,28 ὅτι 310,11 οἴμαι interpositum 7,29 48,33 66,12 saepe
- οἰκεῖν 437,6 ἐν ὅρεσιν, ἔλεσιν 232,6
- οἰκεῖος 4,15 20,6 55,4 56,15 79,9 103,1 125,5 374,20 al. τινὶ 13,12 82,7 110,24 122,11. 29 156,17 πρὸς τι 89,7 τινός 187,2 270,33 Archytas 93,3 96,29 τῆς λογικῆς πραγματείας οἰκεία μᾶλλον 91,30 οἰκειότερον λέγειν, δηλῶσαι 42,2 156,17 ἔτι μᾶλλον οἰκειότερα ἡ λῆψις 50,22 οἰκείως 13,2 18,2 77,23 143,25 374,20 ορρ. κατὰ συμβεβηκός 141,6 οἰκείως τινὶ 12,11. 12 40,12 πρὸς τι 158,10 οἰκειότερον 23,16 36,8 85,24 οἰκειότερον μᾶλλον 89,8
- οἰκειότης 157,10 πρὸς τι 156,12 256,6 πρὸς ἄλληλα 384,28
- οἰκέτης 27,19 39,27 298,17 436,24
- οἰκησις. τὰς ἴδιας οἰκήσεις εὑθετίζον 318,23 οὐκ. stellae Iambl. 117,13
- οἰκία 14,7 sqq. 199,3,4 217,14 368,24 369,5 οἰκοδομεῖν 295,20 331,19 333,7 pass. 331,20 333,8
- οἰκοδομία 229,20
- οἰκοδομικός. ἡ τῶν οἰκοδομικῶν γνῶσις 5,20 οἰκοδομικὴ 318,15
- οἰκοδόμος 20,12
- οἶκοι Plato 366,13
- οἰκονομία 411,25
- οἰκονομικός 318,23 οἰκ. (συγγράμματα) Aristotelis 4,27 Οἰκονομικοὶ ἐπιγεγραμμένοι λόγοι 4,28
- οἶκος 143,22 437,3 οἰκτος pl. 403,21
- οἰνέλατον 230,10
- οἶνος 137,11 231,9 238,17 338,1. 4 372,6 430,3 437,2
- οἰνοῦν. οἰνωτόαι 410,34 411,3 (bis)
- οἰνόφλυξ 212,29
- οἰονεῖ 210,10 223,33 275,11 Porph. 34,23
- οἷος. τὸ οἶον καὶ τὸν χαρακτῆρα 227,33 οἴλα 230,17 οἴλα . . τοιεύθη Porph. 302,21 οἴλα, οἶον c. inf. 289,27. 28 οἶον *velut* 87,24 σύλληψις καὶ οἶον συνοχή 116,34 ἀφορμαὶ καὶ οἶον ὑποκατασκευαὶ 260,21 ὡς οἶον τε τὴν 3,3 τὴν ἀκριβεστέραν ὡς οἶον τε παράδοσιν 75,29 τὸ οἶον τε ἔχεσθαι 217,10 τῶν οἵων τε αὐτὰ ἔχειν 217,13 οὐχ οἶον τε 14,11 113,15 πᾶς οἶον τε 58,26 66,28
- οἰοσδήποτε 255,34
- οἶστηπερ 146,17
- οἰστικός τῶν ἐναντίων σχέσεων 175,1
- οἰχεσθαι. οἰχοίτο ἀν πάντα ἀφανισθέντα 412,24 οἰχεσθαι πάντα 412,27 ορρ. σύζεσθαι 94,14
- όκταγῶς 436,19
- όκτω 133,8 368,12 429,10 436,23. 24
- όκτωκατέθεκα 170,22
- όλβιος Pindarus 40,3
- όλέθριος 274,36
- όλιγάκις 155,12
- όλιγος 141,5 143,9 145,11 al. ὀλίγην μοῖραν 387,22 κατ' ὀλίγον 49,26 μετ' ὀλίγον 106,16 πρὸ ὀλίγου 51,2 ἐλάττων, ἥπτων, μειῶν, sim.: cf. μικρός et μάλα
- όλιγότης 131,30
- όλιγοχρόνιος 229,19 232,21. 28. 31. 32 233,7 236,17 257,31 ὀλιγοχρονιώτερος 228,22 232,7 239,23
- όλιγωρειν τινος 372,17
- όλιγωρία Archytas 314,22
- όλικός. ὀλικώτερον ορρ. μερικώτερον 58,30 ὀλικώτερα 17,24 295,4 ὀλικώτατα 9,7 κατά τα τῶν ὀλικώτερως ὑπαρχόντων τῷ ζῷῳ 28,22
- *όλικότης τῶν πρώτων γενῶν 113,17
- όλόκληρος. τὰ ὀλόκληρα καὶ κυρίως ἴδιωματα 92,21 αὐτὴ ἡ ἀρετὴ τελεία καὶ ὀλόκληρός ἐστιν 287,22
- όλοις 1,4. 6 8,27 61,21 75,14 82,33 155,13. 14 al. τὴν οὐσίαν προτάττει τῶν ὀλῶν 121,24 πάντα . . τὰ ὅλα 75,5 (άι κατηγορίαι) τοῖς ὀλοῖς γένεσι διεστήκασιν Iambl. 22,4 ἐν τρισὶν ὀλοῖς βιβλίοις 2,4 δι' ὀλοῦ 222,2 cf. καθόλου ὅλως 9,3 41,13

- 108,25 αλ. οὐκ . . διώς 39,22 οὐδὲ . .
 διώς 47,3 124,20 μὴ . . διώς 70,26
 διώσεις 11,1. διώσεις τοῖς περὶ αὐτὸν
 60,22 ὀλογερεστέρα διαφέρεις 5,1 κατὰ
 τὰς ὀλογερεστέρας καὶ ταῖς εἰσαγωγαῖς
 πρεπούσας ἐννοίας 214,5 τοῖς ὀλογερεστέ-
 ροις γρκεσθή 299,35 τοῖς ὀλογερώς λεγο-
 μένοις 92,23
 ὀμάδελφος Archytas 178,25
 ὀμαλής Iambl. 345,28
 ὄμβρος 14,9, 16
 ὄμηλης 181,16
 ὄμιλειν 49,14
 ὄμρα 208,31 276,4 393,2 τὸ ὅ. τῆς ἔαυ-
 τῶν ψυχῆς ἀποτυφλοῦντες 8,5 (Plat. Reip.
 VII 533 D. Soph. 254 Α)
 ὄμρύναι. κανὸν περὶ ἀληθῶν ὄμρση τις 406,24
 ὄμργενής 58,6 100,7 143,14. 20 144,33
 145,1. 2. 23 154,14 163,20 304,25
 ὄμργνωμονεῖν τινὶ 213,20
 ὄμρειδής 111,27 112,1. 2 154,12. 14 235,
 10 284,3 τινὶ 333,2 ὄμρειδῶς 389,26
 ὄμριομερής 61,25
 ὄμριος 28,24. 27 102,24 111,34 152,3. 32
 173,2 177,4 286,2. 3 290,26 291,4 sqq.
 383,23 τινὶ 12,32 85,27 155,4 384,2
 πρός τι 103,37 τὸ ὅ. παραφύλαττε 14,15
 ὄμριον ὡς εἴ τις 275,31 ὄμριος 8,1 11,
 12 25,21 35,26 79,7 130,25 142,4 153,
 27 211,8 ὄμριος μέν . . ὄμριος δέ 262,
 3. 4 289,17
 ὄμριόσχημάς τινὶ 430,25, 26
 ὄμριότης 103,7 104,35 153,7 155,27 172,
 12, 16 177,9. 10 214,12 282,25 290,33
 291,2,13 310,3 pl. 127,25 πρός τι 12,24
 33,8 80,6 104,1 393,23 τὰ καθ' ὄμρι-
 τητα (ὄμρώμα) 31,28 τοῖς ἀλότοις δεσμοῖς
 τῆς ὅ. 75,5 τὴν ἀνόμοιον ὅ. 122,22
 ὄμριοιν pass. ἀνόμοιος ὠμριώσθαι 122,24
 ὄμριοινται πρός ἀντό 145,17
 ὄμριώμα 31,32
 ὄμριογειν τι 281,24 τινὶ 212,3 345,30
 c. inf. 211,17 c. acc. c. inf. 69,15 376,
 18 pass. 77,4 93,30 102,27 παρὰ
 πᾶσιν 213,13. 18. 24 337,8 ὅτι . . συνυφ-
 λεῖται, παρὰ πάντων ὄμριογειται 167,2
 ὄμριογούμενον, -να opp. ἀμφισβητούμενα
 106,17 401,25 ὄμριογουμένως 107,5
 346,29 ταῖς ἀρχαῖς 312,4
 ὄμριογία τοῦ λόγου πρός ἔαυτόν 156,3
 ὄμρόνοια 13,7
- ἔρμοσθαι τοῖς ὄμριοις 169,21 τοῖς
 ἀποτελουμένοις ἀφ' (ὑφ') ἔαυτῶν 217,34
 223,9
 ὄμροταχής 181,17
 ὄμροτεινός 406,8. 22, 28
 ὄμρος 55,19 130,23 214,2 265,23 426,16. 20
 διαφορᾶς τε ὅ. καὶ σχέσεως 172,9 σύμ-
 πασι τοῦ 97,31 ταῖς . . κατηγορίαις πλείονα
 ὅ. συνθεωρεῖται 339,5 τὰς ἀδυναμίας ὅ.
 ταῖς δυνάμεις συναρθμήσομεν 246,35 ὅ.
 συμπαγέντα Plot. 96,4 ὄμρος μέν . . ὄμρος
 δέ 218,19. 20 259,23. 24
 ὄμροφυής 149,8 169,22 374,30 πρός τι
 374,28
 ὄμρόφωνος opp. βαρύ, ὄξο Archytas 391,7
 ὄμρωνυμία 24,7. 8. 21. 23 28,11 86,29 91,3
 188,26 203,10 371,20 379,6 380,25
 381,25 τῆς ὅ. καὶ ἐν ῥήμασιν οὔσης . .
 καὶ ἐν μετοχαῖς . . καὶ ἐν συνδέσμοις
 25,11 τοῖς παρ' ὄμρωνυμίαν συλλογισμοῖς
 24,13 εἰς φυλακτοίμεθα τὴν ὅ. 214,21
 τὴν ὅ. διαστελλαθαι 24,18 301,5 περὶ
 τῆς τοῦ ἔχειν ὅ. διεστελλατο 380,8 τὸ ἐκ
 τῆς ὅ. διαχρινόμενον 365,18
 ὄμρώνυμος 19,1. 4. 11 21,1sqq. 66,13 71,26
 74,29 170,32 220,7. 8 231,13 301,4
 368,6 370,31 379,16 380,31 381,2. 18.
 22,30 388,13 414,34 sqq. 419,8 sqq.
 436,19 τινὶ 317,24 318,7 τὸ ὅ. opp.
 τὸ ἐκ τῆς ὄμρωνυμίας διαχρινόμενον 365,18
 τοὺς τρόπους τῶν ὅ. 31,22 τοῖς ἀφ'
 ἐνὸς ὅ. 415,4 ὄλβιαν ὄμρωνυμε Δαρδανιδῶν
 Pindarus 40,3 ὄμρωνυμα 19,12 22,5 24,
 1. 24 66,23 73,21 202,6 205,8 220,12
 228,6 264,8 350,25 363,10 366,22 367,1
 368,28 372,33 380,33 381,16 395,22
 τινὶ 127,32 214,20 231,12 311,14 372,34
 dist. συνονύμος εἰς κατὰ μεταφοράν 81,7
 opp. ωρίως 188,28
 ὄμρως 6,26 24,7 47,20 al.
 ὄμνομα. φύσει τὰ ὄνόματα καὶ οὐ θέτει
 λέγουσιν οἱ Ηθαγόρειοι 40,6 τὸ κατὰ
 φύσιν τῶν ὄνομάτων ἀπογινώσκει (ὁ Ἀρι-
 στοτέλης) 13,26 οὕτε τῶν ὄντων ἀπηρ-
 τημένων τῶν σημαντεῖν αὐτὰ πεφυκότων
 ὄνομάτων 12,15 ἡ πρώτη θέτει τῶν
 φωνῶν ὡς ὄνομάτων ἔστιν 15,8 ὄμνομα
 τίθεσθαι τινὶ 15,10 ὁ ἀλλὰ μήν σύνθετος
 ὄμρως τῷ πικέτῃ τελεῖται παρὰ τὸ Διάτημα
 .. διαπαζόντος . . τούς φύσει λέγοντας είναι
 τὰ ὄνόματα 27,19 sqq. (τὰ τῇδε) πρώτα

- τῶν ὀνομάτων τετύχηκεν 73,34 τὸ ὄνομα σημαντικὸν εἶναι βούλεται 27,2 ἐπ' ἄλλο σημαντικούν μετάγειν τὸ ὄνομα 24,15 κατὰ πλειόνων φέρεται τὸ αὐτὸν ὄνομα 24,24 ξενίζει τὸ ὄνομα παρὰ τὴν συνήθειαν κείμενον 17,29 χρώμεθιά τισιν ἀπὸ τῆς συνηθείας ὀνόμασιν, ἀλλ' οὐ γνώσκοντες αὐτῶν τὰς φύσεις ἀναρτᾶς 20,4 τὸ διττὸν τῶν ὀνομάτων μεγάλην ἀφορμὴν εἰς διαλεκτικὴν παραδέδωκεν 22,12 διαστέλλεσθαι τὰ ὀνόματα 22,10 τὸ ὄνομα τριγως λέγεται 25,14 27,16 Βόγθος διγως φησιν τὸ ὄνομα λέγεσθαι 25,18 τῶν κυρίων ὀνομάτων 25,21 ορρ. λόγος 27,1,3 ορρ. λόγος ὑπογραφικὸς ἡ ὄριστικός, ὀρισμός 22,16 28,15 66,7 ορρ. ῥῆμα 10,25, 27 15,4 42,28 132,33 359,8 τοῦ ἀνθρωπος ὀνόματος 22,17 24,12 θηλυκόν, ἀρρενικόν 37,14 sq. τοῖς μονοπτώτοις λεγομένοις ὀνόμασιν 25,27 τὸ ἴδιον τοῦ ὀνόματος ἵσχουσι τῷ προτάττεσθαι αὐτῶν ἀρθρον 25,25 ἡ τοῦ ἀρθρου πρόταξις τὸν τῶν ὀνομάτων τύπον διδωσιν αὐτοῖς 26,2 ὀνόματα ἀπὸ τε τῶν ἀρετῶν ὡς κύρια λεγόμενα καὶ ἀπὸ ἔθνικῶν 35,28
- ὄνομάζειν 25,6 127,33 al. ὀνομάζομεν Archytas 392,6 pass. 214,16. 17. 19 al. ἀπὸ τίνος 3,30 32,11 ὠνυμασμένον Archytas 408,25
- ὄνομαστα 60,24 332,3 πολυεἰδῆς 36,26 κατὰ πόσους τρόπους τὰς δ. ἔσχον 3,21
- ὄνοματικός, χαρακτῆρας ὀνοματικόν 27,21
- ὄνοματοθέτης 186,29 pl. 186,35 350,4 τὰς φύσεις, εἰς ᾧ οἱ δ. βλέποντες τεθεί-κασιν (τὰ ὀνόματα) 20,5
- ὄνοματοποιεῖν 17,32 184,15 185,4 187,2
- ὄνοματοποιία 186,30. 34
- ὅξος 231,9
- ὅξυγάνωις 271,12
- ὅξύγειν pass. ορρ. βαρύνεται 255,20
- ὅξυς ορρ. βαρύς 279,29 410,2 Archytas 391,7 408,2,3
- ὅξυτης coni. ἀγγίνοια 224,6
- ὅξυτονος, ὁξυτόνως 129,11
- ὅπιειν 174,6 336,2
- ὅπισα 117,1. 12. 14 358,20. 32
- ὅπλιζειν med. ὁπλισμένος 402,29 ὁπλίσθαι, ὁπλισμένος 11,19 63,20 297,21 300,7 369,26.36 373,16. 17 402,16 435,9 437, 16. 21
- ὅπλιτης 173,33
- ὅπλον 298,18 334,34 367,17. 21. 22 371, 2 sqq. 373,17 394,20. 21
- ὅπεριεν 251,8
- ὅποιος 37,11. 18 61,22 99,23 al. ὅποιοι ποτε ἀν̄ ὕσιν 258,1 τὸ ὅποιον 438,23 τὸ ὅποιόν τι (ἐπτέν) 55,7 100,12
- ὅποιοσοῦν 20,2 25,20 103,14 170,3 180, 25 201,30 225,23 274,11 κατὰ . πάθος ὅποιονοῦ ἀν̄ 436,21
- ὅπερος. ὅσον τέ ἔστιν καὶ ὁπόσην ἔχει τὴν δύναμιν 329,2 τὸ ὅπερον 438,24
- ὅποιοσοῦν. ἐν ὁποιοσοῦν τοῦ μέλιτος ὅγκοις 274,12 καὶ ὁποιοσοῦν 307,34
- ὅπότε quandoquidem 26,33 122,17 ὁπόκα Archytas 353,8 (bis)
- ὅποτερος 167,30 400,29 406,16 indefinite διὰ τοῦ εἰς ὁποτέρᾳ τῶν αἳ βῆ παράλληλος ἦχθω 430,13. 17
- ὅποτεροσοῦν 153,23
- ὅπου. ἔστιν ὅπου 340,29 ὅπου γιοροῦ 3,22 ἐκεῖ .. ὅπου 393,20 ὅπου δέ alias vero 251,10 ὅπου μέν .. ὅπου δέ 34,6. 7 166, 34 413,11.12 al. ὅπου μέν .. ἔνθα δέ 36, 22. 25 422,12 ὅπου μέν .. ἐν δὲ τῷ διαπραγματεύεσθαι 340,25
- ὅπως 141,18 153,12 al. ὅπως ἔχεται ἢ πῶς πάρεστιν 217,26 πῶς .. καὶ ὅπως 105,11 οὐκ ἔστιν ὅπως 91,10 θαυμαστῶς ὅπως 376,15 οὐκ οἴδα ὅπως interpositum 152,24 ὅπως μὴ ἀπατῶσι 190,32
- ὅπωσδήποτε 52,16 220,11
- ὅπωσδοῦν 3,9 63,31 73,16 al.
- ὅραν 315,5 392,23. 24 394,36 401,10. 11 404,33. 34 405,2. 8 ἰδεῖν 161,22 τὸ δ. ἀγρόνως γίνεσθαι δοσεῖ 255,14 τὸ δ. οὐκ ἔστιν πάγχειν μόνον 312,32 ὥραν τι 269,4 386,12 τὰ πρός τι ἐν τοῖς ἐνύλοις 145,14 μετά κινήσεως αὐτήν (τὴν ποιήσιν) 306,17 κατὰ τόπον κίνησιν ἰδόντες κατὰ χρόνον οὐκ ἔθεσαντο 435,15 ὥραν πρός τι 23,15 δεσμευειν ὥρωμεν παραθέσεως τὰ ποιῶντα 302,34 ποίας διαθέσεις ὡς τελείας ὥρῃ ὁ Ἀριστοτέλης 287,25 ὥραν ὅπως, πῶς 68,30 199,22 285,9 ὥρᾳς ὅτι 58,19 267,4 ὥρα οὖν ὅτι, ὅπως 186,14 196,19 καὶ ὥρα ὅπως 272,19 ὥρῃ Archytas 408,20 med. ἴδεις 55,25 pass. 138,21 161,22 208,31 258,9 262,18 265,22 274,25 363, 15 ὥρῃσιν 146,13 τὸ ὥρασθαι τῆς τοῦ ποιεῖν ἔστι κατηγορίας 312,23 αἱ ἐναντιώτεις περὶ τὰς διαφορὰς ὥρῶνται 107,25

- όρχαται τοῦτο οὐ δυνάμενον κινεῖσθαι 117,2
 ὥρατός 194,26 255,7 273,28
 ὥρασις 255,7. 19 278,17. 18 312,25 382,13
 395,34. 35 400,34 417,19. 20 ὥράσιος
 Archytas 408,17
 ὥργαν 261,9.
 ὥργανικός σώματα . . ὥργανικά ποιεῖ Iambl.
 374,37 ὁ. (συγγράμματα) ορρ. θεωρητικά
 ετ πρακτικά 4,23. 29 5,5 ὁ. μέρος τῆς
 Αριστοτελικῆς φιλοσοφίας 20,9. 11 ὥργα-
 νική τις εὑρεσις ἀλλ' οὐκ ἀποδεικτική
 192,29
 ὥρανον 5,10. 19 181,27 219,8 320,7 374,3
 τὰ ὁ. τῶν μέσιν ἔστι 5,16 δεύμεθα ὥργάνου
 τοῦ διακρίνοντος 14,21 ὥργανον τῶν κατὰ
 τὴν λατρείην τέχνην τομῶν 32,7 περὶ τὴν
 θύραν 34,9 ἐν τῇ θύρᾳ 35,13 ἀμυντήρια
 ὥργανα 367,17
 ὥρη 235,8. 12 253,13 πλ. 261,5
 ὥργιζειν. ὥργισθεις, ωργισθη 253,16
 ὥργιλος 253,14. 16
 ὥρέγειν med. 315,7 324,27 τὸ ὥρεκτόν
 324,27. 29. 30
 ὥρεξις 324,29sqq.
 ὥρθιογώνιος Archytas 392,8
 ὥρθιοδιξαστικός. ὥρθιοδιξαστικῶς ορρ. ἀπο-
 δεικτικῶς 5,22
 ὥρθιός. μάχεται πρὸς τὸν ὁ. λόγον 160,12
 τρόποι τῆς ὁ. ἀποδέσεως 183,27 τὰ ὥρθά
 παρὰ τοῖς Στωικοῖς λεγόμενα ορρ. τὰ ὅπτια
 310,14. 25. 27 313,23 324,26 384,34 πότε
 ὥρθιόν ἔστιν καὶ πότε ὅπτιον τὸ ἐνέργημα η
 πάθος 333,28. 29 ὥρθιότερον 23,13 ὥρθις
 5,25 8,14 23,12 216,23 al. ὥρθιότερον
 308,25
 ὥρθιότης 266,16 τίνα ἔχει τὴν ὥρθιότητα
 (ὁ ὥρος) 281,34
 ὥριζειν τι 106,22 135,12. 15 149,20 271,20
 364,20 τὴν διάνοιαν 8,14 τὸν ὄποκεί-
 μενον ὥρον 42,19 τὸ διεργόταχτα τοῦ
 ἡριζοντος Iambl. 117,6. 8 med. τὶ 28,
 21,25. 29. 30 113,27 163,17. 18. 23 201,
 36 202,29 212,18 τὴν ποιεύτητα σχέσιν
 ποιεῖ 212,34 pass. 26,8. 9 68,24 88,9
 90,4 94,35 142,11 213,16 265,8 ἐν ὥροις
 ὥρισμένοις 62,30 ὥρισθὲν μέτρῳ 133,20
 τὴν ὥρισμένην καθ' ἐν οὐσίᾳ 101,31
 ὥρισμένον ποσόν 112,5 133,26 dist.
 διωρισμένον 129,18 ὥρισμένα ἐν τῷ
 αὐτῷ ποσῷ 112,6 ὥρισμένην γνῶσιν 94,
 33 ὥρισμένως 56,11 102,21 104,32
 133,21 146,26. 27 200,11. 14. 16 297,33
 ορρ. ἐπ' ἀδήλῳ 103,13 ὥριστός 53,3
 55,29 199,14 201,35 202,6 211,32
 ὥριστρος 28,15. 18. 20 52,32. 34 71,30 92,6
 198,13. 16. 18 199,9 316,19 326,8 421,
 25 al. ορρ. ὄνομα 66,9. 10 ορρ. ὄπο-
 γραψή 92,7 τὴν ἔννοιαν τὴν τὸν ὁ. συν-
 ἀγούσαν 83,20 ὁ. Ἀποδιδόντος 92,7. 10
 τοῦ ἀποδιθέντος ὁ. 321,21 οὐκ ὁν ὄπε-
 γοιτο τῷ ὁ. 27,28 κακία ὥριστρος 202,2
 ὥριστικός 364,33 τινός 364,35 ὁ. λόγος
 28,13 52,1 53,3 389,33 ορρ. ὄπογραψή-
 τος 22,16 29,22. 23 33,30 34,4 ορρ. ὁ
 κατὰ τὸ ὄποκείμενον (εἶδος) λόγος 100,29.
 30 101,2. 3
 ὥρκος 406,23
 ὥρμαν intr. ὥργεσθαι καὶ ὥρμαν 315,7. 10
 med. pass. ἀπό τινος 105,6 108,22 217,8
 261,7 ἐκ τινος 324,29. 30 εἰς τι 315,12
 ταύτην τὴν ἀπορίαν κακῶς ὥρμησθαι
 414,33
 ὥρμη. κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ φύσιν καὶ ὁ. 371,30
 αἱ ἀνοικείως τῷ εἰδεὶ γινόμεναι ὁ. 323,9
 κατὰ προσάρεσιν καὶ ὁ. ζωτικήν 318,26
 ἕπλοι κατὰ ἄλλην ὁ. τὰς περὶ τοῦτο τὸ
 βιβλίον πραγματείας πεποίηνται 1,8 τῆς
 κατὰ φαντασίαν ὁ. τοῦ ἡγεμονικοῦ 131,5
 ἀπὸ ἕδας ὁ. ποιεῖν 306,25 ἀπὸ λογικῆς ὁ.
 306,26
 ὥρνεον 34,8 55,31 56,23. 25 59,19 ὥρνεων
 διαφοραὶ 57,12
 ὥρνις, ὥρνθος 35,13. 14. 19 183,18. 20. 22
 184,8. 9. 11 185,13 186,11 188,18. 21
 366,13 395,14 ὥρνιν 183,19 186,10
 ὥρνιχα Pindarus 435,25
 ὥρος 75,1 123,32 124,24sqq. 125,3sqq.
 129,6 146,5. 11 246,10. 13 265,7 267,14
 μέσος ὥρος 123,34 τῶν ἐν τοῖς λόγοις . .
 ὥρων 272,29 τι. πάσῃν ἐν ὥραις ὥρισμαίσις
 τὰς ἀντιλογίας 62,30 τὴν αἰσθητὴν (οὐσίαν)
 . . ὥρῳ περιλαμβάνομεν 74,13 ἐνα ὁ. ποι-
 εύσθαι τῆς παραδόσεως 156,7 terminus
 logice 15,18 definitio 27,25 28,25 202,
 19 389,26 al. geometr. 21,6 420,11
 ορρ. (ὑπόρινης καὶ) ὄπογραψή 81,19. 20
 119,27 δὲ ὥροις ορρ. κατὰ ἀσύνθετον
 φαντά 389,19 οἱ ὁ. καὶ . . διαλογικοὶ
 συνυφεστήκασιν 181,33 οὐσιώδεις ὁ. ορρ.
 ἔννοηματοι 213,15. 18 ὁ κατὰ τὸν ὁ.
 (λόγος) 101,4 ὥρον τινὸς ἀποδιδόνται 92,5
 159,9. 10 ὥρος ἀποδίδοται τῶν ἀντικεi

- μένων 381,3 ὥρου παλαιῶν περὶ τῶν ἐναντίων καταβεβλημένον 387,24
 ὥρος 143,19 144,34 158,16,17 162,9 232,6 τῶν ὥρων τὸ κάτω μέρος καλεῖται ὑπώρεια 32,26 ὥρους πούς, πόδες 33,5,14 81,11
 ὥροφή 14,14
 ὥρυξις 421,19 τῆς γῆς 14,26
 ὥρυττειν τὴν γῆν 14,13 pass. ὥρυγμῆναι 14,12
 ὥρφανός 170,22,23
 ὥρχεισθαι 333,17
 ὥργησις 209,18 333,17
 ὥργηστική 318,30
 ὅς relativum. πάντας.. οὓς καταλέγει τρόπους .. τάττονται 438,20 δηλόν ἔστιν .. ἐξ ὧν δυεῖν οὐσίαιν μημημονεύσας .. φρεσὶν 74,5 sqq. αὐτῷ τῷ φίλῳ εἰναι 187,33 τὸ σημεῖον ἡς μὲν ἀρχὴ γίνεται γραμμῆς, ἡς δὲ πέρας 355,17 δυεῖν ἐναντίων ὑφ' ὃ μέν .. ὑφ' ὃ δὲ 405,34 τῶν ἐναντίων ἢ μέν .. ἢ δὲ Archytas 391,3
 ὅς possessivum. ἡ 38,5 ἡφι (Hom. X 107. φ 315) 38,3
 ὁσαγῶς 421,13
 ὁσιύτης 231,24 233,2
 ὁσος 54,11 102,30 al. καὶ ὁσοι τοιοῦτοι 1,14 τὸ ὅ. 227,34 ὁσον τέ ἔστιν καὶ ὄποσην ἔχει τὴν δύναμιν 329,1
 ὁσοσοῦν 45,10 242,17
 ὁσπερ 7,10,17 8,18 17,2 249,13 289,1 290,32 al. τινὲς δὲ αὐτὸ τοῦτο ὅπερ ἔστιν πάθος τὴν ὕλην εἰναι λέγουσιν 316,27 οὐ γάρ ἐν τοῖς πρώτοις γένεσιν ἐν τῷ ὅπερ ὅντι ὑφέστηκεν ἡ ποιότης οὐδέ ἔστιν καὶ αὐτῇ ὅπερ ὅν 241,16 πάντα τὰ νοητὰ καὶ ὅπερ ὅντα 290,3
 ὁστις 21,8 76,24 102,23 ὅτου 200,9,19 ὅτιφ 193,24 247,3
 ὁστισοῦν 115,5 169,26 243,15 407,9 436,20 ὁτιφοῦν 249,22 ὁτιοῦν τῶν ὄντων 68,30 μίαν ἡγιναοῦν 117,2 τὸ .. κεῖσθαι οὐδὲ ὁτιοῦν ποιήσεων .. ἀναπίμπλαται 339,14
 ὁστισπερ. ὁτιπερ 159,21
 ὁστρακον 238,31
 ὁστρεον 185,23
 ὁσφραίνειν. ὁσφραντός 131,21
 ὁσφρησις 131,19
 ὁταν c. coniunct. 101,6 al. c. optat. 429,27 c. indie. 48,21 72,8 165,26 333,33 366,19 om. verbo subst. 142,8 ὥκκα
- Archytas c. coniunct. 408,12,14 ὥκκα .. ὥκλοι .. ὥκκα .. δαλοῖτο 409,1,3
 ὅτε 190,17 230,23 349,32 al. ἔστιν ὅτε 396,19 424,27
 ὅτε. ὅτε μέν .. ὅτε δέ 113,32,33
 ὅτι. ἀδικος πῆγκος λέγεται τὸ ὅλον τοῦτο, οὐγ̄ ὅτι πῆγκος καὶ ἀδικος 235,20 οὐ γάρ ὅτι 211,30 οὐγ̄ ὅτι .. ἀλλά 72,25 231,25 πλὴν ὅτι 83,17 εἰ καὶ vel κανὸν ὅτι μάλιστα 212,2 240,4 328,27
 οὐ, οὐκ, οὐγ̄. οὗτως οὐκ ἦν πρόγειρος ὁ λόγος 58,22 οὐκ ἐξ ἐγράντων θέσιν, ἐξ οὐκ ἐγράντων θέσιν 123,22,23 οὐ post εἰ 65,6 104,31 τῷ οὐ τινὶ ὡς τινὶ ἐγράσατο 105,20 ἡ οὐκ ἀρετή, ἡ οὐ κακία 405,27 τὴν οὐσίαν ἐξ οὐκ οὐσιῶν ποιοῦμεν Plot. 96,11 οὐγ̄ ωσπερ .. οὐγ̄ οὗτως 255,2,3 ἀλλά οὐ τί γε 299,7 cf. οὐγ̄
 οὐδαμῆ. τὸ μὴ ὅν, εἰ μὲν οὐδαμῆ οὐδαμῶς ὑφέστηκεν 109,8
 οὐδαμοῦ 160,6 217,7 232,19 340,26 412,33 οὐδαμοῦ μεταβαίνοντος 431,15
 οὐδαμῶς 43,4 79,24 97,33 216,13 al. cf. οὐδαμῆ
 οὐδέ .. οὐδέ pro οὔτε .. οὔτε 125,18 268,8 307,30 310,25 οὐδέ .. οὔτε 270,30 325,8,9 οὐδέ .. οὔτε μέντοι 364,16 cf. οὔτε
 οὐδέεις 86,16 99,22 100,18 al. φωνῆς οὐδὲν χρεία 12,19 οὐδὲν προσδεῖσθαι, προσήκειν, ἐφάπτεσθαι, ἀναπίμπλασθαι 105,30 265,24 301,31 304,21 οὐδὲν οἰκειότερον 89,18 οὐθέν Aristot. 368,26
 οὐδέπιστε 49,21 54,1 86,30 114,26 136,26 148,17 215,16 οὐδέποκα Archytas 352,27 353,9 408,5
 οὐδέπω 208,32 210,8 247,32
 οὐδέτερος 138,15 153,24 221,31 τὰ κυνιδια οὐδέτερον λέγεται, οὔτε ὅδιν ἔχειν οὔτε τυφλά εἰναι 399,28 ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων 389,20,30 ἡ οὐδέτερα (λεγομένη) κατάστασις medicorum 332,26 386,14 413,10 οὐδέτερον αὐτῶν, τούτων 78,13 80,3 (ἀντίκειται) ώς οὐδέτερον οὐδετέρω 411,33 ώς οὐδετέρον ἐτέρω Archytas 391,21 οὐδέτερον θατέρου αἵτιόν ἔστιν 424,23 οὐδετέρα αὐτῶν προέχει τῆς λοιπῆς 231,30 οὐθέτερον 264,11 οὐκέτι. οταν λέγηται τὸ παρεληκυθός οὐκέτι εἰναι 355,33 οὐκέτι logice 28,31 45,26

49,1 52,10 57,10, 17 58,17 111,27 229,
26 275,15 291,31 al.
οὐκοῦν 240,29
οὖν 42,10 156,11 al. ὅη οὖν 112,12 141,16
145,19 οὖν ἄρα 176,4 εἴτε οὖν .. εἴτε
131,3 οὔτε οὖν .. οὔτε 154,1 in apodosi
70,20 97,26 172,8 354,12 cf. ὀλλά
epanaleptice 162,31 255,10 365,16 369,
21 421,19 ὁν Archytas 353,7
οὕπω 26,23, 25 125,28 131,12 191,5 222,6
247,35 345,6 ὅταν λέγηται τὸ μέλλον
οὗπω εἰναι 355,34
οὐράνιος 69,27 327,35 τὰ οὐράνια 114,36
οὐρανός 114,26 116,34 117,17, 24, 26 128,
28 307,19 318,10 327,22 329,9 336,18.
21 350,20 363,17 375,28, 31 376,30
434,27 τὸν ἔξωτάτω οὐρανόν 150,4
οὐσία 9,27 11,7, 8, 9, 29 28,23 60,34 65,20
66,25 71,13,15,19,32 73,20 76,1sqq.
129,25 142,17 sqq. 147,6,8 162,4 174,
19, 24 198,15 199,17 215,23,25 260,16.
17 263,18 283,19 295,19 299,22 343,22
al. τὴν παρὰ πᾶσι λεγομένην οὐσίαν 74,5
πέμπτη οὐσία 149,13 κατὰ τὴν τοῦ μεγέθους οὐσίαν opp. κατὰ τὸ πλῆθος 127,22
τῆς κυρίως οὐσίας opp. τῆς ἀλλης ὑποστάσεως 30,15 ἡ καθ' αὐτὴν οὐσία opp.
τοῖς ἀλλοις ὑποκειμένη 121,25 opp. συμβεβηκότα 42,14, 16 44,11 63,24 ἐκ τῆς
πρὸς τὴν οὐσίαν τάξεως τὴν τάξιν συλλογισμώμεθα τῶν γενῶν Iamb. 341,17 τῇ
οὐσίᾳ .. τὸ μηδεμίλαν ἔχειν ἐναντίωσιν ἐν
αὐτῇ κατ' οὐσίαν ὑπάρχειν 109,2,4 τὴν
κατ' οὐσίαν αὐτῶν τάξιν 122,20 κατ' οὐσίαν
διαφέρειν 21,11 τὸ κατ' οὐσίαν ποιεῖν,
πάσχειν 333,6, 7 ἡ κατὰ (τὴν) οὐσίαν
(κίνησις) 121,5 140,2 149,25 πῶς αἱ
οὐσίαι ἐνεργειῶν καθ' ἐαυτὰς ἀποδοτικαὶ
227,8 μέρη οὐσιῶν 254,6 258,12 τριτή
74,18 80,17 διεισίν οὐσίαιν μηδημονέύσας,
αἰσθητῆς τε καὶ διανοητῆς, εἰς δὲ τὴν
ὑπὲρ ταύτας μηδὲ ἀνέλθων (Aristot. in Cat.) 74,6 πρώτην οὐσίαν τὴν σύνθετον
φησιν καὶ ἀτομὸν 80,18 cf. 84,22 opp.
ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία 140,28, 29 ἡ
ἀτομος οὐσία 48,28 49,31 84,8, 17 102,
28 τὴν οὐσίαν opp. τὴν ἰδιότητα καὶ
τὸ εἶδος 129,24 ἡ αἰσθητὴ οὐσία 96,3
ἀιδίων καὶ ἀεικινήτων αἰσθητῶν οὐσιῶν
318,3 ἡ φυσικὴ οὐσία 46,25 76,18, 20
οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική 22,29 31,31.

32 35,7 θεύτεραι οὐσίαι 79,15 80,29 al.
οὐσία κοινή 85,9 τῆς κοινῆς οὐσίας
τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν 76,23
κυριωτάτη οὐσία ἡ κατὰ τὸ εἶδος ἐστιν
Archytas 122,7 οὐσίαι ἔσχαται, πρῶται
79,11, 12 ἡ πρώτη καὶ νοητὴ οὐσία
πάσας τὰς οὐσίας οὐράνησιν 76,26 τῶν
νοητῶν καὶ ἀμερίστων οὐσιῶν 317,27 ἡ
διανοητὴ οὐσία 74,9 76,19 φυσική 77,6
μαθηματική 77,6 264,36 καθόλου, μερική
44,24, 25 εἰδική, γενική 108,25 θυητή,
ἀθάνατος 83,14 σωματική, ἀσώματος 83,
21 ἔνυλος, ἄνιος 91,4 ωσία Archytas
76,10, 20 91,16 93,1,8
οὐσιοποιίς 325,20
οὐσιοῦν ἔκαστον τῶν ὄντων 129,23 pass.
οὐσιώσθαι 102,2 κατά τι 34,19 114,31
129,27 195,18 227,28 ἐν τοῖς ἐναντίοις
114,32 ἐν τῇ πρὸς ἔτερον ἀπονεύσει
182,15 τὸ οὐσιωθεῖται, ἄγθες ὃν καὶ τοῦτο
Nicostratus 369,11
οὐσιώδης 55,6,7 78,23 80,11 101,1 103,1
109,3 163,22 216,13 224,11 241,22
263,17 267,29 coni. σύμφυτος 257,34
opp. ἐπιγεννηματικός, ἔξιθιν ἐπιεισακτός
255,24 351,8 τὸ (ἐπιεισακτόν καὶ) ἥπτον
οὐσιώδεις 288,35 289,3 ἐν τοῖς οὐσιωδεστέροις 289,4 τὸ οὐσιώδεις εἰδος 227,34
261,28 τὰ οὐσιωδέστερα εἰδη 286,14
οὐσιώδης ὑπόστασις 130,2 190,14 ποιότης
103,22, 25,27 112,25 134,31 209,8 270,
16 διαφορά 55,11 72,1 96,26 115,1 270,
13 τοὺς οὐσιώδεις κοινοὺς λόγους 88,23
οὐσιώδους ὄντος ἐκείνου τοῦ ἀριθμοῦ 129,
28 οὐσιώδης μέθεξις 254,7 λόγος, ὅρος
οὐσιώδης 213,12,15, 19,27 σημασία 85,20
οὐσιώδη τινὰ ζωήν 343,29 (κίνησιν) 341,
23 τὴν οὐσ. τῆς φυγῆς κίνησιν 350,29
τὴν οὐσ. διάστασιν 272,10 τὸν οὐσ. τόπον
361,28 οὐσιωδῆς 45,5 48,29 102,3, 6
185,14, 25,26 οὐσιωδῆς καὶ κατὰ τὸ
εἰναι 55,9
οὔτε pro οὐδέ 19,7 27,1 77,3 154,2 180,15
230,23 302,14 322,12 438,30 οὐ γάρ
ἔστιν οὔτε λέγεσθαι δύναται 101,13 οὐ
(οὔτε) .. οὐ μέντοι οὔτε 98,9 345,10, 15
τὰ μὴ τεμνόμενα διαφοραῖς καὶ διὰ τοῦτο
οὔτε γένει ἡ εἰδεὶ ἐν ὄνται 51,12 οὔτε
ἀληθής ἐστιν ἡ φυεθῆς 406,26 οὔτε .. καὶ
325,13, 14 οὔτε γάρ ἡ ἔλη .. καὶ τὸ εἶδος
δέ .. οὐδὲ τοῦτο 119,32 sqq. cf. οὐθὲ

- οὕτις. οὕτινα τὰ κοινά αριδ Stoicos 105,11
cf. Οὕτις
- οὗτος 2,28 64,19 342,25 al. τὸ οὗτος καὶ
αὕτη σημαίνει γάρ ὅδε ἄρρην, ἥδε θήλεια
360,29 τοῦτο δὲ ἐπειδὴ 43,15 θεωρητι-
κὸν καὶ αὐτὸν καὶ κυρίως τοῦτο θεωρητικὸν
καλούμενον 317,25 ἔνα ὄρισμόν ποιεῖται
καὶ διάζοντα τοῦτον 350,18 λόγοι τινὲς
ἐν ἦλη ταῦτα ὄντες 210,1 (dele adnotati-
unculam) μὴ οὕταν ταῦτην κίνησιν 305,1
οὐκ ἐνοοῦντες οὗτοι 379,11 ἐν τούτῳ
μάλιστα ἔχειν τὸ εἶναι οὐσίαν, ἐν τῷ τοῖς
ἄλλοις ὑποκεισθαι 89,15 οὐ καθ' ὅσον..
συνίστανται, κατὰ τοῦτο 258,25 ἡ οὖν
καὶ ἀνταῖς ταῖς οὐσίαις ὑποκειμένη, αὕτη
προηγουμένως ἀν εἴη καὶ κυρίως οὐσία
80,25 τὰ οὖν μὴ μόνῳ ὑπάρχοντα, ταῦτα
καὶ κοινά ἔστιν 93,16 ἡ γάρ πρὸς δρόμουν
ἐπιτρέπειται, αὕτη ἔστιν ἡ ποιότης 243,12
similiter 78,22 100,29 131,20 202,27
224,10 231,16 328,6. 10 al.
- οὕτως. οὐχ οὕτως θαυμαστόν 35,8 δια-
λεκτικῷ οὐχ οὕτως συνηθείας ὡς ἀκρι-
βείας μέλει Nicostratus 369,12 ἵνα οὕτως
334,9 εἰθ' οὕτως 90,1 97,12 141,15
206,5 ἐπειτα οὕτως 51,10 334,14 πρῶτον
(πρότερον) .. καὶ οὕτως 89,24 333,10
cf. 14,32 καὶ τότε οὕτως 97,18 ὡς περι-
έχων τὰ ἄλλα, οὕτως θεωρεῖται 357,14
post participium praes. vel aoristi (περι-
ειργόμενα οὕτως ἔχεται, τὸ ποιὸν προσθέντα
οὕτως ἐπὶ τὰ πρός τι μεταβῆναι, sim.)
65,30 71,21 92,23 156,22 300,33 375,24
380,19 σαφῶς οὕτως 257,5 ἀπλῶς οὕτως
102,28 ἀμέσως οὕτως 389,3
- οὕτωσι 64,17 237,34 240,31 382,11 ὡς
γε οὕτωσι δέξα πρόσεισιν 239,5 ἀπλῶς
οὕτωσι 242,13 κοινῶς οὕτωσι Iambli.
395,5
- οὐχί 90,7. 10. 14 154,24 301,6 οὐχί . .
ἀλλά 52,15 128,9 161,5 ἀλλ' οὐχί 40,2
47,14 57,20. 21. 27 73,4 al. καὶ οὐχί
93,11 128,1 235,17 236,1
- δρεῖλειν c. inf. act. vel med. 50,21 110,1
233,6 274,6 334,13 342,30 al. c. inf.
pass. 184,24 ὡφ' ἐν δρεῖλοντα γένος
τετάγθαι 306,29
- δρεῖλος. τί δρεῖλος τῆς ζητήσεως 201,5
- δρεῖλα μία 417,25. 27
- δρεῖλα μίαν 417,11
- δρεῖλα μίας 255,4. 6 381,12 393,1 396,27
- 398,27 ἐν δρεῖλα μίας ὁρᾶται 211,18 τῷ
καταμεμυκότι τοὺς δ. 401,10 γλαυκότατα
καὶ γαροπότατα ὀφειλαλμοῖς (συνυπάρχειν)
Archytas 93,2 96,29
- ὅγλης 372,6
- ὅψις 12,26 210,11 393,35 394,1. 2 395,27
opp. τυφλότης, τυφλὸν εἶναι 381,12 393,
27 394,10 398,26 399,28 400,19 401,6
al. διατείθησιν τὰ γράμματα τὴν δ. 255,20
(γροτοῖ) διακρίνουσι καὶ συγκρίνουσι τὴν
δ. 254,37 γράμμα διακριτικόν, συγκριτικὸν
ὄψεως 86,31 107,8 202,16. 17 229,15
390,3 ὡρ' ὅψιν ἄγειν τι 8,29 τοῖς φιλο-
μαθέσι 2,23
- δρόφορα γειν 212,32
- δρόφορα γίνα 212,32
- δρόφοράγος 212,29. 30. 31
- Πάγιος. τὴν πάγιον (ποιότητα) 231,7 ἐξ
έαυτῆς ἔχειν τὸ π. 287,3 ἐν εἰδει παγίως
ιστάμενον 259,26
- παθαίνειν pass. 316,12
- παθήημα 240,12 290,22 317,3 324,33 327,
27 329,29 330,2. 25. 35 354,23 438,3
- παθητικός 329,15 332,1 opp. ἐνεργητικός,
δραστικός, ποιητικός 296, 26 312,3. 29
321,35 322,1 δύο ἀρχές, τήγη τε παθητι-
κήν καὶ τὴν δραστικήν 312,9 δυνάμεις
ἡ τε ποιητικὴ καὶ ἡ παθητικὴ 225,8
275,12 302,37 κίνησις παθητικὴ 234,11
315,14 320,13. 16 332,2 παθητικὴ τροπή
320,33 παθητικὴ ποιότης 220,35 228,26
233,11. 13. 15 234,5. 10. 16. 21 235,1. 2
252,21 sqq. 270,6. 10. 23 294,8 παθητικὴ
ποιότης 306,12 παθητικῶς 333,12 386,31
- πάθος 118,27 121,11 al. opp. ἐνέργεια
63,13 71,14 124,20 182,13 295,23 296,9
opp. ποίησις 131,4. 5 302,23 opp. οὐσία
119,18 dist. πεπονθός, ποίημα Archytas
330,1 sqq. dist. τὸ ἐν τῷ πάσχειν et τὸ
ἐν τῷ πεπονθέναι 208,12 πότε δρθόν
ἔστιν καὶ πότε ὕπτιον τὸ ἐνέργημα ἢ
πάθος 333,28 οὐ πᾶν π. δηλοῖ τὸ παρὰ
φύσιν, ἀλλ' ἔστιν τι καὶ κατὰ φύσιν 322,8
πάθη 207,23 260,9 290,14 314,21 320,
11 331,27 coni. παθητικὴ ποιότητες
233,11 234,10 252,21 sqq. al. τὸ περὶ τὴν
γνάθον συμβαῖνον σπασμῶδες π. 26,25
τοῦ π. βοήθημα 230,11 τὰ π. (τῶν φωνῶν,

- λέξεως) 9,21 10,28 11,35 πάθος κυνήσεως 346,17 γραφῆς π. 422,18 τῶν παλέων τῆς ψυχῆς Archytas 314,21 πληρότεροι εἰν τοῖς αἰσθανομένοις 228,27,30 ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι 228,28,31 κυνεῖσθαι τὴν ἀρετὴν ὑπὸ μεγάλου π. 402,2 κατὰ πάθος 219,15 226,22
- παιδαγωγός 371,33
- παιδίον 121,8 392,24 399,29
- παιτί 170,17 225,3 371,33 411,1 435,4
- παιώνιος βούβρος 132,2
- παλαι 162,6 189,29 345,6 406,20 et χρόνον ὅηλοι ετ ἐν χρόνῳ 348,15,16
- παλαιός ορρ. πρόσφατος 360,18 παλαιότερος ορρ. πρόσφατότερος 360,20 παλαιότερον dist. πρεσβύτερον 419,1,3 ἐκ νέων παλαιοί 435,4 οἱ παλαιοὶ 38,22 41,4 160,12,15 196,24 208,28 209,30 275,22 311,27 312,17 351,6 394,15 402,26 τῶν παλαιότερων 7,2 ἡ τῶν ἔτι παλαιότερων ὅδεις 351,33 τοὺς παλαιοὺς τῶν Κατηγοριῶν ἐξηγητάς 159,31 κατὰ τὰς π. ὅδεις 346,12 ὄρου παλαιοῦ περὶ τῶν ἐναντίων καταβεβλημένου 387,24 cf. 388,2
- παλιν 9,13,26 10,8 74,25 al. (ἡ κίνησις) ἔχει τὸ παλιν καὶ παλιν 307,4 πληθύεται κατὰ τὸ π. καὶ π. 307,8 π. καὶ π. τὴν αὐτὴν συμπεράνεσθαι κίνησιν 309,12
- πάμπολος. πάμπολο 150,2
- παντάπασιν 60,9 100,1 135,13 168,28
- πανταχῇ 130,30
- πανταχόθεν 336,29 375,27
- πανταχοῦ 2,13,24 6,27 7,24 al.
- πανταχῶς 226,17
- παντελής 108,18 112,8 392,20 τοῦ πάσχειν τὸ π. περιλαβεῖν 328,26 παντελῶς 19,28 70,16 99,12 110,10 al.
- πάντη 4,13 7,23 8,21 12,13 283,7 πάντη παντως ἀπτοιστον φιλονεικεν ἀποδεῖξαι 7,28 εἰς πάντη καταδεεστέραν φύσιν 303,38
- παντοδαπός 19,2
- παντοῖος. παντοίαν μεταβολήν 10,14 παντοῖα σχήματα 260,14
- πάντως 5,28 13,14 82,31 130,12 136,17 al. cf. πάντη
- πάνυ 147,25 199,18 355,15 401,33 οὐ πάνυ 229,31 420,25 μὴ πάνυ 300,16 μὴ ἀπὸ πάνυ γνωρίμων 302,27 οὐ πάνυ τι παρακολουθῶ 147,3 μὴ πάνυ τι διδόναι ταῖς τῶν νοήσεων . . παραλλαγαῖς 347,17
- παρά I cum genet. 65,2 68,13 79,16 162,31 al. II cum dat. 5,15,24 8,26 152,34 al. III e. accus. τοῖς παρά τὴν Κίρκην ἤσι 5,14 τοῖς παρ' ὅρωνυμάν τοῦ μὴ πᾶσαν οὐσίαν τόδες τι σημαίνειν καὶ τὸ παρά τὸν θεόν τι σημαίνειν παρά τὸ σχῆμα τῆς λέξεως 105,11 sīq. παρά τὰ μετέχοντα . . ἔτιν ἡ τοιαύτῃ διεισπορῇ. sim. 320,4 340,10 399,32 παρὰ τοῦτο καὶ τὸ θύρα πέτραν 105,15 ἡ θέσις παρά τὸ θεῖν οὐλαι καὶ τεσθαν λεγομένη 137,28 παρά τὸ ἔχειν ἔξις ὠνόμασται 394,31 παρά μέρος 113,19 114,26 116,29 τὸν παρὰ μονάδα (ἀριθμόν) i. q. μονάδη ἐλάττων 397,33 παρά τὴν συνήθειαν 17,29 παρά τὰ δοκοῦντα τῷ Ἀριστοτέλει 157,14 παρά τὴν πρόθεσιν τοῦ βιβλίου προσκείσθαι 379,9 ἄλλα παρ' αὐτά, sim. 62,20 83,11 121,7 al. ὅσα παρά τὰ ἐν ὑποκειμένῳ, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν 45,1 οὐδὲν παρά τὸ πούν 173,2 οὗτε πλεονάζει οὕτε ἀλλείπει παρά τὴν ποιότητα 212,27 τις ἡ διαφορὴ αὐτοῦ παρά τὸν τῆς οὐσίας ἀργὸν 222,5 ἡ ἔξις παρά τὴν δεύτερην μονιμωτέρα 236,2 ιδίας ἔχοντα φύσεις παρά τὰ πρός τι 301,14 ιδίον ἔχει τι αὐτῇ παρὰ τὰς ἄλλας 382,18 ὀρισμὸν ιδιαίζοντα παρά τὰς τῶν ἄλλων ἀποφάσεις 350,18 αὐτῇ ἡ κίνησις παρά τὴν πρώτην κίνησιν μεταβολὴν ἐπιδείκνυσιν 352,7
- παραβάλλειν τι 173,4 πρός τι 167,13 196,28 356,32 399,8 403,23 419,5 σχῆμα τετράρων κόντα Porph. 192,27, sed cf. adnot. pass. πρός τι 143,14,20
- παραβαλῆ 109,18
- παραγγέλλειν . . τὰ ὑπ? αὐτῶν (τῶν Ἀσκληπιαδῶν) παραγγελόμενα 275,4
- παράγειν τὰ τοῦ Ἀργύτου 2,20 τὸ μέγα καὶ μικρὸν ὡς ποσὰ ἐναντία 147,28 τὸ μετά τοῦ μᾶλλον ἀνισιον 176,28 παράγει τὸ ὄνομα πεποιηκέναι (?) 208,25 παράγειν τι ἀπό τινος 216,21 217,9 περὶ τὸ λευκόν ὡς συγγενές τὴν ὑπέστασιν παράγουσιν τοῦ ξανθοῦ 283,1 ἡ ἀσώματος ἀρχὴ τῶν οὐσιῶν . . παράγει . . τὰς σωματικάς, τὴν παραγαγοῦσαν αἰτιαν αὐτό, sim. 69,28,29 70,14 77,15 109,19 135,16,17 215,8 280,7 οὐδὲ τὸ εἰδος . . οὐκ ἀν ταύτῃ γε τῇ οὐσίᾳ παράγοι τὴν δύναμιν 249,36 τὴν δύναμιτοπούαν οὐκ ἐπὶ ξένα ὀνόματα

παρήγαγεν 186,31 pass. 69,32 375,34
 ἀπό τινος 62,15 109,15 110,6 207,10
 209,15 265,33 ἐκ τοῦ μὴ δύντος τὰ δύντα
 παράγεσθαι 215,9 τὰ ὑψὸς παραγόμενα
 70,8 τὸ ἀλογον παραγόμενον ὑπὸ αὐτοῦ
 (τοῦ λογικοῦ) 107,23 αἱ παραγόμεναι
 ὑπὸ τοῦ σώματος (καταστάσεις) 261,13
 (τὰ ἄκρα) οὐ κατὰ κίνησιν διὰ τῶν μέσων
 παραγόμενα 282,30 πλανώμεθα πολλάκις
 εἰς ἄλλο γένος ἀπὸ ἄλλου παραγόμενοι
 172,29

παραγίνεσθαι 115,21,22 116,21 219,24
 240,15 249,7 370,33 opp. ἀπογίνεσθαι
 43,16 π. ἐν συμβεβηκότος τάξει 130,18
 τῶν ἐν γρήσει παραγινομένων 402,36
 τὸ ἐκ μελέτης παραγινόμενον 245,20 π.
 ἀπό τινος 226,16 274,32 εἰς τι 146,10
 376,2 ἀπό τινος εἰς τι, ἐπὶ τι 113,4
 248,27 πρός τι 95,18 ἐν ἄλλῳ 249,5
 τινι Plat. 193,24 (cf. Add.) 366,16

παραγράφειν τι 248,25 383,22 403,7
 438,18 τὰς διπλᾶς καὶ τὰς κορωνίδας
 64,21 pass. 86,4 92,28 407,17 ἔξω
 παραγεγραμμένης τῆς ἄλλης γραφῆς 88,26
 ταῦτα ἀπὸ τοῦ πλούτου τῶν ἐξηγητῶν
 πλουσίως παραγεγράφθω 228,1

παραγραφὴ ἱστρικῶν μαθημάτων 32,6

παραγυμνοῦν τὰ ἀπλᾶ 8,28

παραγωγὴ fallacia 105,20 derivatio 283,2

παραγωγός. τὸ πασσαλόφι καὶ τὸ ἥψι καὶ
 τὸ βίηφι, ἅπερ παραγωγά τινες ἐκάλεσαν
 38,3

παράδειγμα 2,18 35,2 113,20 201,25 sqq. al.

παραδειγματικός. ἐν τούποις π. 72,27
 ὁ νοερὸς καὶ παραδειγματικὸς τῆς λευκό-
 τητος λόγου 222,8

παραδεικνύναι 403,8 τι 28,17 79,10
 183,8 232,22 240,27 273,10 390,31 409,8
 τὴν ἑαυτοῦ θεωρητικὴν ἐπιστήμην 135,9
 ἡ ἀτομος (οὐπίστα) τὸ καθὸ αὐτὸς εἶναι
 μάλιστα παραδεικνῦσσα 81,14 τὴν αἰτίαν
 παραδεικνύουσιν 201,9 τὸ σαθρὸν αὐτοῦ
 (τοῦ δρου) παραδεικνύοντες 388,3

παραδέιξις 61,17

παραδέχεσθαι τὰ πολλὰ ὡς ἐπίκτητα ἔξωθεν
 117,33 τὴν θέσιν 240,32 τὰ ποιώματα
 254,13 τὴν ἐπὶ πλεῖστον ἀπόστασιν 282,14
 τὸν δρόν ἔξωθεν 361,17 ζωάς, δυνάμεις
 (ἀπό τινος) Iamb. 374,33,35 ὠφέλειαν
 ἀπὸ ἄλληλων 374,11 ἀπό τινος τὸ εἶναι
 καὶ τὴν τάξιν 206,16 cf. 113,3 c. adnot.

τὴν τοῦ πρός τι κατηγορίαν ὡς ἐν ὑποστάσει
 οὔσαν 170,4 τὴν τῆς σχέσεως ὑπόστασιν
 170,27 τὴν κατὰ τὸ εἶναι ἀντιτροφήν
 189,15 τὸ ἀνάτιον 217,6 (τὸν λόγον,
 opp. οὐκ ἀποδέχεσθαι) 265,32 τοὺς ἐπι-
 στημονικοὺς λόγους ἐπιστημονικῶς 6,5 τὰ
 ἡπορημένα, τὸ ῥῆμέν, sīm. 114,20 258,13
 263,33 324,6

παραδῆλοιν τι 145,27 252,19

παραδῆδόναι τι (τὴν μέθοδον, τὴν διαφοράν,
 sim.) 5,11 7,15 16,8 25,13 87,5 103,21
 134,1 350,10 al. αὐτῇ τὴν τάξιν 121,14
 (? cf. Add.) τὸ τρίτον (κεφάλαιον) τούτων
 τὴν ἀκριβεστέρων ἔννοιαν παραδίδωσιν 19,19
 τι οὐ σημαίνει, τίνα ἔχει δύναμιν 51,10
 πᾶς 155,15 τὸ διτόν τῶν δύνομάτων
 μεγάλην ἀφοροῦν εἰς διαλεκτικὴν πορα-
 δέδωσεν 22,13 pass. 5,29 15,25 60,21
 143,6 al.

παράδοξος. παραδόξως 167,14

παράδοσις 156,7 τινός 15,35 75,29 91,31
 92,6 περὶ τινος 211,13 ἡ (τοῦ) Ἀριστο-
 τέλους π. 136,18 389,5 392,10 τῶν Ηὐθα-
 γορείων 418,6 Ηὐθαγορική 351,4

παραδοχὴ τοῦ ἐναντίου 114,37 κατὰ παρα-
 δοχὴν ἀπὸ ἄλλου 271,34

παραδρομή. κατὰ παραδρομὴν 371,18

παράθεσις 282,26 302,34 337,28 eoni.
 σωρεία 127,21 opp. ἀπόστασις 174,33
 dist. μῆτις, χρῆσις 281,13,19 τῆς ὡς
 πρὸς τὰ εἰρημένα π. 113,13 οὐκ ἔχει
 παράθεσιν 264,26

παρατίνεσις. τῶν ἀτέχνων π. 6,1

παραινετικός. κατηγήσεις παραινετικαὶ
 5,24

παραιτεῖν med. τι 7,7 40,8 196,7 199,5
 236,21 al. τινάς 212,24 239,18 c. infin.
 269,19 303,32

παρακείσθαι 166,25 306,24 359,21,28
 εἰ παρακείμενα εἴη 125,11 παρακείται
 παρὰ τὸ ποιεῖν ποίησις, ποιοῦν 383,24
 παράκειται σύνεγγυς ἡ ἐπέρα πρὸς τὴν
 ἐπέραν (ἡ κατὰ τὸ τέμνειν τριμῆσις πρὸς
 τὴν κατὰ τὸ τέμνεσθαι) 321,2 ἔχει παρα-
 κείμενην τινὲς ἔμφασιν τὸ ἔχανθόν πρὸς τὸ
 λευκόν 283,3 οὐ μόνον τὰς πέντε ταύτας
 τὰς νῦν λεγομένας (πτώσεις) ἀλλὰ καὶ τὰς
 παρακείμενας ἐγχλίσεις 37,11 τὰ κατη-
 γορήματα καὶ τὰ παρακείμενά πως ἔχεινοις
 389,1 τὸ ἐστάναι καὶ τὰ τοιαῦτα παρα-
 κείμενα τῇ στάσει 165,16 τῷ περὶ αὐτῆς

- παρασκευής λόγοι παρασκευής τον επιμένειν οὐσίαν 21,8,5
 παρακελεύειν med. e. infin. 24,14 228,18
 παρακέντησις οὐσία 401,8
 παρακλίνειν. ἀπὸ τῶν κειμένων . . ρυθρὸν παρακλίνεις 186,32
 παρακολουθεῖν τῇ οὐσίᾳ, τῷ ποτῷ, sim. 113,8 141,9 151,12 199,10 247,4 270,7 296,12 335,28 431,19,23 τὸ κατὰ συμβεβηκός ἀεὶ περὶ τι προγράψαντον παρακολουθεῖ 172,30 τὰ παρακολουθήσαντα 75,30 141,13 175,15 177,15 228,14 332,19 παρακολουθήσαντα ταῦτα ἔχειν 241,18 ἐν τῇ φύσει τῶν ἔξιθεν παρακολουθήσανταν 134,20 τῶν ἄλλων παρακολουθήσαντων 122,20 ταῦτα μὲν ἄλλως παρακολουθεῖ 339,4 παρακολουθεῖν τοὺς λεγομένους, τῷ Ἀριστοτελεῖ, sim. 3,3 7,13 60,22 154,7 261,16 πῶς . . φῆσιν . . οὐ πάντα τι παρακολουθῶ 147,3
 παρακολούθημα 178,16 179,27 182,10 255,26,27
 παρακολούθησις econ. συναίσθησις 330,11 pl. 330,16
 παράκουσμα 202,16
 *παράκουσμα. ὡς Ἱεροπατητικόν παρακρουσμάτων ἔξηπάτηται 135,28
 παραλαμβάνειν ἄνωθεν κατὰ ὀιδογήγην τὴν μέθοδον 192,19 ἀπὸ τούς τὴν διατακαίν 51,4 ἀπὸ τῆς σχέσεως . . τὸ μᾶλιστα οὖσια εἶναι 91,12 ἀπὸ τῆς ἐπυμολογίας τὸν λόγον 217,11 τὰ γῆματά 5,22 ἔξηγησιν, παράδειγμα, διάτρεσιν, sim. 23,5 30,12 35,3 38,19 64,8 85,3 102,7 γένος τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ τὸ ἔν τινι 46,4 τι τούτων τῶν σημαντικῶν εἰς τὴν διεύρεσιν παραλαμβάνει 41,20 τὰ ἔξισάζοντα παραλαμβάνειν εἰς τὴν ἀντιστροφὴν 188,12 ὅπερ εἰς τεκμήριον παρέλαβεν 72,32 τὰς . . ἐπερότητας μὴ παραλαμβάνων εἰς εἰδοποιός διαφοράς 232,1 τὴν μέθεξιν ἐν τῷ ὄρισμῷ παραλαβεῖν 202,30 σχῆμα τετράγωνον κύκλῳ παραλαβεῖν (?) 192,27 adnot. med. ἀκροστίγη 3,28 pass. 38,18 49,5 54,27 66,11,17 90,14 97,30 136,4 οὐ παραλέιπεται, ἢν ἐν διλοις πραγματείαις παρείληπται 36,31 κατὰ τοῦτο τὸ σημαντικόν παρείληπται τὸ μόνον 26,7 τὸ ἐν τῷ ὄρῳ τῶν ὄρωνύμων παρεῖλημένον δημότα 27,25 εἰς ἀριθμὸν τῶν γενικωτάτων παραλαμβάνεσθαι 342,28 τοῦ Σω-
- Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.
- πράτους εἰς παράδειγμα παραληφθέντος 405,12
 παραλείπειν τι 3,10 30,2 63,28 173,2 al. μηδὲ ταῦτην παραλιπεῖν ἀνεξέταστον 330,2 pass. 23,14 36,28 60,6 318,12 al. cf. παρατίπαντες
 παράληψης τούτων τῶν θεωρημάτων 380,12 παραλιπάνειν τι τῆς ἀριθμίας 67,22 τὸ κεισθεῖσαν 335,4 τὰ περιττά 427,2 cf. παραλείπειν
 παραλλαγὴ 152,27 170,24 180,11 231,32 232,7,21 προσθήκη τινὸς εἰδητικῆς π. 236,4 pl. 146,4 168,12 235,19 347,17 παραλλαξίς 113,5 pl. 168,15 ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν 416,31
 παραλλάττειν intr. 13,25 60,9 108,30 181,11 τινί 152,28,29 κατὰ τί τοῦ ἀκριβοῦ παραλλάττεονται 273,7 αὐτὰ οὐκ ἀν παραλλάττοι 112,6 παραλλάττονται αἱ τῶν ἀνηράτων σημαῖαι παρά τὴν τῶν πραγμάτων δῆλωσιν 264,21 π. πολὺ τὸν ὄρον 146,12 pass. παρηλλαγμένη ἐνοισά ἡ συμφωνούσῃ 25,6 οὐδὲν παρηλλαγμένον τοῦ ἢ 38,5 τὸ περὶ ἡγεμόνον αὐτῶν 240,19
 παραλληλεπίπεδον 125,1
 παράλληλος 430,14,17
 παραλογίζεσθαι. ἡμᾶς ἡ ἀπορία παραλογίζεται 187,20
 παραμένειν. οὐκ ἔστιν παραμένον Archytas 352,26
 παραμετρεῖν τῇ ἡμετέρῃ θέσει αὐτά 174,12 παραμετρήναι. παραμετρήσαι τι τῆς ἔξεως 417,15
 παραμόνιμος Aristot. 253,1
 παραμυθεῖσθαι οὐδὲ τῆς ἐπιχωρῆς τὸ αὐτό 68,29
 παραμυθία 68,13
 παραμύθιον 348,9
 παρανήτη 422,12
 παρανομία 423,16
 παράπαν. ὁ χρόνος τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν Archytas 353,13 356,31
 παραπέτασμα 6,32 401,11 rerum sacra-
 rum 7,5
 παραπλήρωμα geometrice 430,20,22
 παραπλήσιος τινί 369,18 388,31 παρα-
 πλησίος 12,7 155,28 217,3 τινί 309,26 παραπλεύσατε τὴν ἀπομετατίθειν αὐθεῖν 6,16 ἡ φωνὴ τὰς . . ψυγάς . . παραπλεύσει . . ἀφώνους ἐθέλειν εἶναι 13,9 pass. ἔστιν

- οὗτως παρεσκευασμένος ὁ λόγος 85,16
 ζωῆς μετρίως παρεσκευασμένης 5,19 τὰς ἐπιτηδείως παρεσκευασμένας προκοπάς 226, 21 παρεσκευάζομενος πρός τι 106,33 237,10 ἐπιτηδείως πρός ὑποδοχὴν τῶν ἐναντίων παρεσκευασμένον 155,26
- παρασκευή εονι. ἐπιτηδειότης 240,32 τῇ εἰς ἐπιτηδειότητα π. 246,29 εἰς τελείωσιν 248,30 ορρ. τελείωσις 222,3 λεκτικὴν π. 23,15
- παρασπᾶν med. μέρος τι αὐτοῦ (τοῦ λόγου) παρασπασμένη 247,35 πῶς αὐτὴν (τὴν διδασκαλίαν) ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παραδόσεως παρεσπάσαντο 389,5
- παραστάτης 422,11
- παραστατικός. ὅλου παραστατικόν 147,4 πλείονα ἔνος παραστατικά 272,5
- παρασγηματίζειν. παρασγηματίζονται (σὶ λέξις) 11,34
- παρασγηματισμός. παρασγηματισμούς (τῶν φωνῶν) 9,21 τῶν παρωνύμων τὸν π. 40,12 κατὰ παρασγηματισμὸν . . ἐκλήθη 209,26
- παράτασις 218,16 τῆς ζωῆς 232,14 τῆς κατὰ τὴν κίνησιν π. 337,29 τοῦ εἶναι 341,27 364,9. 13. 14
- παρατηρεῖν μήποτε σφαλῶμεν 39,9 πότε δρόμον . . τὸ ἐνέργημα 333,27
- παρατιθέναι τὰ λευκὰ καὶ ἤνθια 283,5 τὴν εἰς πλεῖστα τομῆν 60,18 παραδείγματα 158,13 med. τὰ δοκοῦντα ποσά, παραδείγματα, ὅλην τὴν λέξιν, sim. 147,25 149,10 188,21 297,20 314,15 352,24 392,17 al. pass. τῶν παρατεθέντων παραδειγμάτων 179,30 τὰς ἀπ' αὐτοῦ παρατεθέσας δόξας 303,31 παρετέθη ἐπ' αὐτοῦ (?) 33,19
- παρατρέπειν τὸν λόγον ἐπὶ τι 228,2 351,20 ξούκεν ἀπὸ τῆς Πυθαγορικῆς παραδόσεως ἡ Ιεραπατητικὴ δόξα παρατετράψθαι Iamb. 351,5
- παρατροπή ψ. 235,19 ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν 416,31
- παραφέρειν τὴν συνήθειαν 236,18 ἐκ τῶν ἄλλων τρόπων 403,4
- παραφράζειν τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον 26,17 30,3
- παραφύας 73,25 156,23 157,19 204,28 205,33
- παραφύειν. παραφύεσθαι παρά τι 339,28 τινί 174,18. 25 357,32
- παραφυλάττειν τὸ ὅμοιον 14,15
- παράγρωσις 216,5 290,28 417,2
- παρεγκλίνειν (nomen) 74,1 ἀπὸ τοῦ ποιοῦ τὸ πῶς παρεγκέλιται 155,11
- παρεῖναι 104,32 174,29 195,5 al. τὴν δύναμιν παροῦσαν ἔξωθεν 227,2 τὸ παρόν ορρ. τὸ παρελθόν, τὸ μέλλον 345,5 περὶ τῶν παρόντων καὶ παρελθούσιων 406,36 οὐδὲν πρὸς τὸ παρόν διαφέρει 106, 16 ἀρκεῖται πρὸς τὸ παρόν 364,36 συμπέτρως τοῖς παροῦσιν 120, 18 ὁ παρὸν λόγος, ἡ παροῦσα διδασκαλία, sim. 76,22 154,6 157,32 244,12 al. παρεῖναι τινί 117,26 130,15 218,26 265,23 al. ὥμερίστως τοῖς πολλοῖς, πᾶσι 26,20 121,22 τὰ παρόντα καὶ τὰ συμβεβηκότα ἐκάστων 110,29 τὴν αἰτίαν αὐτῷ παρεῖναι τοῦ ἐνεργεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ Iamb. 315,18 π. ἐν τινὶ 95,13 215,14 218,9 240,5 τοῦ γρωμένου ἐν ἐκείνῳ ὡς χρῆται καὶ πρὸς αὐτὸν παρόντος 95,17 παρῆς Archytas 353,9
- παρεισέργεσθαι 146,15
- παρεκτείνειν intr. τὸ πῶς ἔχον παρεκτείνειν καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς τί πως ἔχοντα 217,28
- παρεκτικός τινος 275,16 338,17
- παρέλκειν intr. 78,4
- παρεμβάλλειν μεταξὺ τὴν διάρθρωσιν 379,20 τὶ ἐν εἰσαγωγῇ 387,23
- παρεμπίπτειν 262,34 μεταξύ 157,5 210, 13 262,36 267,32
- παρεμφαίνειν τι 394,32
- παρέμφασις 395,12
- παρεξῆργεσθαι. οὐ παρεξῆργεσθαι εἰς ἄλλο γένος 273,12
- παρεξηγεῖσθαι τι 233,32
- παρέπεσθαι. οὕτε οὐσίᾳ οὕτε ποιότητι τούτων τι παρέπεσθαι (Archytas) 151,34 παρέπεσθαι τῷ ἀποδοθέντι ὅρῳ τῶν πρός τι τὸ . . Syrianus 199,20 τῷ ποσότητι παρέπεται πολλά Archytas 93,5
- πάρεργος ἀντιληψίς 7,4 παρεργοτέρας ἔτυχεν διδασκαλίας 300,24
- παρέργεσθαι. τὸ γένος τοῦτο συντόμως παρῆλθε 436,16 οὐδὲ ταῦτην (τὴν διαφοράν) ἀδιόριστον παρελθεῖν 438,26 τὸ παρελθόν ορρ. τὸ παρόν, τὸ μέλλον 345, 2, 6 τὸν παρελθόντα ορρ. τὸν ἔνεστῶτα (ἴλιον κάνειν) 345,4 τὸ παρελθούσος 125,34 138,34 347,24. 28 τῶν παρόντων καὶ παρελθούσιων 406,36 παρεληλυθώς (γρόνος) 298,8 347,23. 30 348,14
- παρέχειν ἀμφιβολίαν 92,30 τὴν συμπλή-

- ρωσιν 121,21 θεωρητικός, θραστικός: τινάς 226,6, 11 τινί τήν υπέρτασιν, τό είναι, τό συνέγειθαι 87,12 213,33 218, 4, 12 πᾶσιν τό είναι ἀφ' ἔαυτῆς 121,25 ἔαυτῷ τι 130,21, 23 ἔδραν ἐν ἔαυτῷ τοῖς συνιέτοις 139,16 τούνομα τῷ πατρί 171,4 οὐδὲ οὕτως τό νοεῖσθαι τήν πᾶσαν αἰτίαν παρέχει τῷ νοοῦντι τοῦ κινεῖσθαι 314,32 ὀδέαν ἄν τινας παράσχει ὡς ἐν τῷ ἐνεργεῖν ὃν 321,3 med. γνῶσιν 8,28 τὴν σύνταξιν 8,31 ποιότητα 103,25 τὰ πλείω εἰδὴ 221,13 γρεῖαν (τινί) 86,6, 34 169,6 αἱ λέξεις αἱ σημαντικαὶ . . τὰς κατηγορίας παρείχοντο 42,7 μάρτυρα τὸν Ἀριστοτέλη 9,24 ποιός (τινας) 175,34 213, 9, 34 225,25 μῆπω ἀπηρτισμένην τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν 96,6 ἔδραν τινί 139,11 τάξιν τοῖς μορίοις καὶ εὐθετισμόν 336,38 σύνδεσμον τοῖς οὐσίαις 198,24 ἀλληγ. ἀλλοις ἔννοιαι 27,14 τὴν διακριτήν ήμεν δύναμεν 5,9 cf. 113,3 adnot.
- παρίειναι τι 19,8 38,12 178,17 371,24 al. ὡς γνωριμάτερον, ὡς σαφές 87,15 143,17 διαίρεσιν πολλὰ παρείσαν 18,28 ταύτην ὡς σαφή παρήκεν εἰπεῖν 296,12 pass. 88,7 426,5
- παριεσσόν pass. μὴ παριεσσθαι τῷ διωρισμένῳ τὸ πλῆθος 123,7 παριεσσται πρὸς τὸ ποιὸν ἡ ποιότης 212,7
- παριετάναι τι (τὴν φύσιν τοῦ ζητούμενου, τὴν ἔννοιαν τῶν γενῶν, sim.) 8,30 38,13 43,15 45,22 92,16 103,8 104,12 113,21 182,20 203,22 295,8 305,18 τὸ σχῆμα ὡς κοινὸν τι 266,9 τί δηλοῖ τὸ καθ' ὑποκειμένου et sim. 51,9 214,2 379,30 παρίστησιν ὁ ὄρος ὡς 204,7 ὥσπερ . . τὸ κοινὸν ἰδιωθὲν παρίστησιν 28,6 τὸ ποιεῖν τὸ ἐνεργεῖν παρίστησιν 302,5 τὸ ποιητικὸν τῆς ποιότητος ἡ αἵτια ἡ πρὸς τὸ ποιὸν συνεζευγμένη παρίστησιν 218,19 intr. παραστῆναι τῇ κατά τὸν Ἀριστοτέλη τάξει 158,27
- παρίσωσις pl. oppr. πλεονασμοί, ἐλλείψεις 168,9 πάροδος. τὴν εἰς τὸ είναι π. 174,32 παροίγεσθαι. παρφύγηκεν Archytas 352,30 354,30 παρονομάζειν pass. 165,24 172,18 ἀπό τινος 37,7, 8, 32 165,13 229,21 245,26 262,33 297,16 ἀπ' ἐλπίδος ἡς ἔξουσιν ἔξεως παρωνομασμένους 264,17 παρωνόμαται ταῖς ποιότησιν 264,30
- παροξύνειν 261,8 παρουσία oppr. ἀπουσία 195,20 279,7 393,20 (τοῦ εἰδούς) 195,19 210,15 309,23 331,5, 15 401,16 τοῦ . . λόγου 222,14 (ποιότητος) 211,30 ἀκλητοί παρουσίαι εἰδῶν 309,19 τὴν τῶν οὐσιῶν π. ἐν ἔτεραις οὐσίαις 95,21
- παρυπόστασις 418,5, 17 pl. 416,32 παρυφιστάναι med. 110,5 149,16 397,10 τινί 361,10, 27 παρωνυμία 86,29 παρώνυμος 19,2, 4, 11 23,1, 4 37,1 sqq. 165,12, 25 παρώνυμα ἀπ' αὐτῶν είναι 389,13 (τὸ ἀεί) παρώνυμον τοῦ αἰῶνος 348,11 παρωνύμως 85,30 165,21 253,9 παρωνύμως ἀπό τενος λέγεσθαι 19,13 86, 19 165,22 174,24 264,7 297,14 πᾶς 76,4 77,7 121,21, 26 al. τῷ παντὶ ἀριθμῷ 379,1 c. adnot. τὸ πᾶν 49,17 142,32 149,31 312,2 318,10 337,10 374, 9, 11 375,6 376,7 τὸ πᾶν τόδε 109,29 Ηερὶ τοῦ παντός Archytas liber 2,17 πάτσαλος 38,6 πατσαλόφι (Hom. Ω 268, 9 67) 38,3
- πάσχειν 120,7 208,12 226,16 τὶ 5,14 37,17 118,27 119,33 al. ὑπὸ τῆς τῶν προσώπων δέξης 8,20 ἀποπον 196,19 τὶ χειρὸν 225,13 τὰ πεπονθότα ἥδη καὶ διακείμενα 87,29 τοῦ ὡς πεπονθότος λευκοῦ, τουτέστιν τοῦ λελευκωμένου 87,33 ἡ ἐν τῷ πάσχειν δύναμις 225,9 τοῦτο τὰ γένη πρὸς τὰ εἰδὴ πεπονθέναι δοκεῖ 230,32, 33 categoria 11,22 19,24 61,12 63,5 66,18 67,32 71,18 73,24 95,3 131,6 140,6 161,20, 29 162,10 174,22 181,17 205,24 208,14 248,3sqq. 270,23 295, 1sqq. 301,9, 13, 22, 26 325,3sqq. 334,23 335,13 339,13 342,15 385,4 al. διττόν 333,36 τὸ καθαρῶς π. 312,6 πῶς ἔκει τὸ π. 75,8, 12 παθητός 287,6 323,3 329,9
- πατήρ 11,17 190,15 373,29 421,7 al. πατρίς 4,1 36,1 321,27 πατρωνυμικός. τὰ π. 38,2 παύειν. παύεσθαι 170,21 302,3 333,33 παύεται πάσχον 234,15 ὅταν . . περιδραστομένη . . μηδὲν παύηται 375,9 παχύς 263,32 269,36 παχύτης 128,9 263,27 269,23 οὐ τὴν κατὰ τὸν ὄγκον 263,21 πεζός 57,6 100,14 103,36 al.

- *πεζότης 100,16, 18, 20
 πελθειν. πειθεσθαι 6,25 τιν 304,32 πευσθείη δ' ἂν τις τοῦτο ἡδίων καὶ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως 283,4 πεπεισμένος . . . ἐκ τῆς ἐνέργειας 344,12
 πειρᾶτθαι c. inf. 60,32 211,34 321,22 al. πειστεῖς 296,10 311,32 325,13 331,7 333, 25, 26 opp. ἐνέργεια 174, 22 209, 24 320,30 324,10 opp. ποίησις 303, 23 306,3 336,10 τὰς καθαρὰς ποιήσεις καὶ πειστεῖς 315,3 καθαρὰ πειστεῖς τὴν ἐν τῷ πάσχοντι μόνην πειστικῆμα 310, 23, 24 ἀπολύτους πειστεῖς 316,11 πειστεῖς τελειωτικαὶ 323,16
 πέλαγος 225,12 Ἀτλαντικόν 196,1
 πελάζειν (τοῖς πράγμασιν) 191,3
 πέλασις 302,31,32
 πέμπτος 263,19 269,20 al. πέμπτη οὐσία 149,13
 πενία 249,28 396,4 403,11, 12
 πεντάγωνον 14,1
 πέντε 124,4 130,8 138,19
 πεπόνθησις. (ἡ δικαιοσύνη ἐνταῦθα) κατὰ μέθεξιν ὑφίσταται καὶ οἷον πεπόνθησιν 130,1 ἡ τοῦ τέλους μέθεξις πεπόνθησις, ἀλλ' ὑφ' ἐαυτοῦ 322,18
 περάίνειν 207,6 pass. 207,3, 4, 6 265, 18 327,33 348,21, 22 πεπέρασται ἐν τοῖς ἥδοις ὥραις 75,1 πεπερασμένον πρός τι 206,29 τὸ πεπερασμένον σχῆματι πάντως πεπέρασται 207,3
 πέρας 108,19 123,30, 31 125,5, 11, 22 137,5 142,33 149,34 179,12 304,12, 15 355,10 al. opp. μέρος 124,2, 4 154,32, 34 198,32 πέρας τοῦ περιέχοντος ὃν ὁ τόπος 95,31 150,2 292,28 τοῦ ποιεῖν, τοῦ πάσχειν, τῆς κινήσεως 333, 16, 18, 24 ἔστιν ἡ φωνὴ πέρας τῆς ψυχικῆς ἐνέργειας, τῶν δὲ περάτων ἔστιν τὸ ἐπιστρέφειν εἰς τὰς ἀρχὰς 13, 5 πέρας τοῦ εἴδους 234, 12 272,27 τὰ π. τῶν μὴ ὄντων 355,23
 περατοῦν 337,32 pass. 125,11 155,1 198, 33 363,26, 28
 περὶ I c. genet. 167,20 172,11 274,23 al. τὰς νοερωτέρας περὶ τῆς ποιότητος αἰτίας 216,6 ἐν τῷ εἶδει τούτῳ τῷ περὶ ποιότητῶν (?) 242,23 II c. dat. 265,31 271, 27 272,8 367,15 αἱ περὶ τοῖς σώμασιν ἕιστητες 269,33 ποιοῦσα τὸ ποιόν περὶ τῷ σώματι 289,24 διαιρεσθαι, μερίζεσθαι περὶ τοῖς σώμασιν, περὶ τοῖς αἰσθήτοις 122,10 265,10 266,12 III c. accus. 95,3 96,13 περὶ τι εἰναι, ὑπάρχειν, συνυπάρχειν 107,4,6 115,12 συνεγένες ἐστιν περὶ πάντα τὰ μόρια 154,9 τοῖς ἀφ' ἐνὸς καὶ περὶ ἐν συντατορένοις 62,6, 16 (ἡ ποιότης) περὶ τι αὐτοῦ (τοῦ δεχομένου) ἐγγίνεται γαρ κατήρ τις περὶ τὴν οὐσίαν 290,32, 33 τὰς περὶ αὐτὰ ποιότητας 142,20 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καθήκον περὶ πᾶν τὸ γινόμενον 318,10 περὶ τὴν οὐσίαν τὴν κεχωρισμένην ἕιστητης ἀφορίζει (ἡ διαφορά), λέγεται περὶ οὐσίαν τὸ ποιόν ἀφορίζειν 55,12 99,6 ὅσα περὶ ἀριθμὸν ἡ κατὰ ἀριθμόν τι σημανεῖ 61,10 περὶ τὴν οὐσίαν καὶ περὶ τὸ ποσὸν θεωρεῖν ἐναντίων 142, 20 αἱ σχέσεις θεωροῦνται περὶ τὸ ὑποκείμενον 68,21 98,14 περὶ τὸ λευκὸν ὡς συγγενὲς τὴν ὑπόστασιν παράγουσιν τοῦ ἔανθος 283,1 τὰς περὶ τὸ βιβλίον πραγματείας, τῆς περὶ τοῦ δέξιης, οὐκέτι ἀκριβόλογεται περὶ πάντα, sim. 1,8, 17 2,30 139,34 170,10 189,28 216,8 τῆς περὶ τὸ ποιόν ἐννοίας 224,15 περιάγειν τὰς ἐννοίας εἰς ἔνωσιν ἀντὶ τῆς συγγύσεως 70,19
 περιαιρεῖν pass. περιαιρουμένων τῶν ἀλλων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ δεσπότης περιαιρεθήσεται 186,6, 7, 10
 περιβάλλειν. ἡ φύσις ἄντρα τε καὶ αὐτοφύη περιβλήματα περιέβαλεν τοῖς ζῷοις 318,15 pass. περιβεβλῆσθαι 306,8 436,26 περιβλημα. αὐτοψυῇ περιβλήματα 318,15 ἐπίκτητα σωμάτων περιβλήματα 367,34 περιβολος Plato 366,16
 περιγίνεσθαι. ὅπως δν τοῦτο (τὸ τέλος) περιγένοιτο 14,10
 περιγράφειν 227,2 τὶ 103,28 ὥραις 344,27 pass. 144,28 267,33 269,11 344,22 οἰκείοις πέρασιν 125,5 ἰδίᾳ 154,9 πότε περιγράφεται τὸ ποιεῖν 333,19
 περιγραφή 103,14 144,29 262,9 267,13, 34 272,8, 20, 32 344,23 τοῦ ζητουμένου 92,26 κατὰ περιγραφήν 228,35 opp. ἐπλάτει 358,37
 περιδέραιον 374,1 436,28
 περιδράσσεσθαι. (ἡ φύσις τοῦ παντὸς)
 περιδραστομένη τὰ ἐν ἐστῇ Iamb. 375,9
 περιείργειν pass. εἰς τὰ ἐντὸς περιεργόμενα Iamb. 375,24
 περιεκτικός. ὁ τόπος περιεκτικόν (ποσόν) 132,23 ἀπεικασθή τὸ π. τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἔκεινον (τοῦ νοῦ) 356,4 τὸ γένος περι-

- εκτικίθετον ὃν τοῦ εἰδούς 80,8 τὰς ἀργητικιοτέρας αἰτίας περιεκτικιοτέρας είναι τῶν θεοτόπων 338,18 περιεκτικός τινος 134,33 149,16, 28 261,34 266,34 267,1 343,9, 27 361,34 τὸ ἐν τῷ τῶν δέκα περιεκτικόν 13,25 εἴθεσι τοῖς τῶν ἀτόμων περιεκτικοῖς 84,1, 5
- περιέλκειν. τῶν ἐν τῷ βίῳ περιελκόντων 438,36 pass. εἰς τάνατία περιέλκεται ἡ ἐπνοία 221,26
- περιεργάζεσθαι τι 300,21
- περιεργήτα ἡγετούς καὶ ποιητής 38,17
- περιέγειν 125,21, 26 135,3 337,12 362, 16sqq. 366,26 al. τὶ 11,21 67,31 77,22 135,16 al. τὸ βιβλίον τὸ τὴν ἐπισήμην τὴν ἱστορίην περιέχον 32,18 ἡ σύνθετος οὐσία περιέχουσα ἐν ἔκυτῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὅλην 94,30 ἡ ποιήτης τὰς ἀδυναμίας περιέχει 225,22 τὸ περιέχειν ἀλύγως 437,20 pass. 149,29 362,17sqq. 366, 26 al. ὑπό τινος 55,13 137,9 225,7 239,8 ἐν τινὶ 46,10 55,6 68,8 al. ἡ δεκάς ἐν τῇ τετράδι περιέχεται 44,9 αἱ ἀδυναμίαι περιέχονται ἐν τῷ τῆς δυνάμεως λόγῳ 225,19 πᾶσαι περιέχονται ὑφ' ἐν 324,19
- περιηγητικός λόγος εονι. ὄριστικός 29, 15
- περιθεσία 366,8 370,9 437,28 γνώμωνος 429,15 430,6 432,5
- περιιστάναι med. εἰς τὴν ἔναντίαν αἰτίαν 323,11
- περικείσθαι 63,21 64,17 68,11 365,31 370,19, 21 373,35 τινί 271,33 298,25 366,5 367,21 438,31 τὰ περικείμενα περὶ τοῖς σώμασιν 367,15 εἰχεν αὐτὰ περικείμενα 375,5 αἱ δυνάμεις . . ἔχουσιν μέρη τοῦ κόσμου περικείμενα ἔσυταις 376,4 περικείσθαι τι 366,19, 29 369,28
- περικρατεῖν τινα Lamb. 375,17, 21 τινός 376,23 379,21
- περικράτησις pl. Lamb. 374,27
- περιλαμβάνειν τι 19,1 28,16 29,17 38,20 42,22 96,19 104,6 (cf. adnot.) 212,18 al. καθαρά πείσις τὴν ἐν τῷ πάσχοντι μόνην πείσιν περιεληφθεῖα 310,24 τὰ ἀρχηγικά πάντα τὴν τοῦ πρεσβυτατοῦ τύπον ταῦτα περιεληφθεῖν 363,21 π. ὅρῳ 74,13 πάντα τὴν καθ' αὐτὸν καὶ τῷ πρός τι 63,23 τὴν διανοίαν 94,33 ἐν ἔσυτῃ 201,35 ἐν κοινῷ ὅρῳ 259,23 οὐκέτι ἐν ὅσῳ τούτοις . .
- περιέληπτεν πάντας τὰς κατηγορίας 49,2 (τὸν λόγον) ἐν διανοίᾳ καὶ λέξει 43,28 pass. 73,23 λόγῳ 50,12 175,19 ὄρισμῷ 29,18 ἐν τινὶ 279,12 τὸ ὄριστον ἐν τῷ ὅρῳ περιεληφθεῖται 202,6 ποῦ ἀν περιληφθείη; ἢ εἰς τὰ προηγούμενα ποσά 128,10 περιληπτός 280,12
- περιελείπειν. οὐδὲμία αὐτοῖς ἔτι κοινωνία περιλεπτεῖται 169,20
- περιληπτικός τινων 311,30 363,3 αὐτὸς ἔντοῦ 364,1 περιληπτική τινα διαιρέσειν 67,26
- περιληφτίς 64,10 273,37
- πέριτξ 149,3, 5, 6, 10, 20
- περιόδος ἡλιου, σελήνης 344,28 346,34 ὁ γηρόνος κύκλος τις καὶ π. 345,32 ταῖς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ αὐτῆς π. 351,35 ἐν πολλαῖς π. ορρ. δι' ὀλίγων συλλαβών 7,15
- περιορίζειν τι 103,28 pass. 227,3 272,20
- περιουσία. ἐκ π. 143,29 271,2
- περιοχή 362,17, 18 364,2, 3 τῆς μιᾶς ἀρχοῖν περιοχῆς 135,10
- περιπατεῖν 42,29 52,17 299,7 al.
- περιπάτησις 209,17 217,16 411,8, 13
- περίπατος 32,19
- περιπίπτειν τινί (ψεύδεσιν, κακοῖς, ἀτόπῳ, ἀδικίᾳ) 14,22 273,16 417,3 τοῖς ὀλοσχερῶς λεγομένοις 92,23
- περιποιεῖν τὸ τέλος 322,17
- περίπτωσις. ἐκ π. ηὑρέθη 230,11
- περισπῶν τινα εἰς τι 312,15
- περισσάρτιος 14,3 386,9
- περίστασις. ἐν πάσῃ τοῦ βίου π. 230,16 τοῦ καιροῦ καὶ τῆς π. 367,31 pl. stellarum Lamb. 117,16
- περιστερά 366,13, 19
- περιστερών. περιστερῶν Plato 366,14
- περιστήζειν pass. περιεσώμησαν 230,10
- περιτιθέναι. περιθετός 368,10
- περιτρέχειν. εἰς τὸ αὐτὸν περιθεθράμψεν ἥμιν ἡ ἀπορία 223,17
- περιττεύειν τινός 185,21 262,19
- περιττός 63,23 236,1 427,2 ἐκ περιττοῦ 88,25 μηδὲν ἔχειν περιττόν 438,7 ορρ. ἄρτιος 14,2 65,17 142,14 279,35 386,9, 10 387,4, 6, 9, 14 399,19 423,8, 25 ol. περιττῶς σοφοί 8,4
- περιττότης 63,21
- περιφέρεια 181,31
- περιφερής 262,28 272,17

- περιφορά, αἱ τοῦ οὐρανοῦ π. 336,21 ταῖς ἐγκυκλίοις π. 352,1
- περιφορεῖν, τόπος περιφορητός ἔστι τὸ ἄγγειον 350,3
- πέρυσιν 67,4 297,21 298,5,8 345,4 347,20,33 348,14 350,5 διττόν 348,12
- πεῦσις, κατὰ π. καὶ ἀπόκρισιν 1,12 10,21
- πῆ μεν . . πῆ δὲ 23,1 142,8 μὴ πῃ παραλλάσσῃ τι 108,30 εἰ πῃ δυνατόν 228,19
- πηγή 32,2
- πηγνύναι, ἡ πεπηγυῖα οἰκοδομία ορρ. ἡ ἀρτιπαγής 229,20 ὅταν ἡ ἀπαγής ποιάτις πεπηγυῖα γένηται 230,30 πηγνυμένου 255,25 πεπηγένουν 239,19
- πηδάλιον 33,2,6,13,16,18,21 184,21,30.31 185,10sqq. 187,13,25,36 188,8 199,1374,3
- *πηδαλιοῦν, πεπηδαλιωμέγον 187,14 πηδαλιώτες 184,21 185,17sqq. 186,22,33 187,14,21 199,1
- πηλίκος 61,8 127,31,34 128,1,2 344,17 παλίκος Archytas 378,11
- πηλός 231,9 238,31 330,5,23 421,9
- πῆξις 255,24
- πήρωσις 394,28 401,13,22
- πῆγμας 235,20 πῆγμας 152,22 343,15 πῆγμει 133,20 πῆγμαν 146,13 ὁ π. τὰ συνεγῆ (μετρεῖ) 132,27 ἀδικος πῆγμας 235,19
- πιθανός 11,1 16,4 102,25 205,21 381,25 coni. ἔνδοξος 16,7 ορρ. πάντως ἀληθῆς 16,11 πιθανῶς 5,15 16,13,14
- πικρός 165,35 166,6,26 238,17 251,30 260,24 331,29 388,6 al.
- πίνειν 413,3,5
- πίπτειν 336,35 362,26 ἄμα τῷ πεσεῖν de parti modo edito 405,19 (cf. adnot.) πιπτούσης τῆς δυνάμεως καὶ μὴ δυναμένης ἀνέχεται ἑαυτήν 251,14 πίπτειν εἰς γένεσιν 12,25 ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἀμερεῖας 364,19 ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν 38,8 78,19 ὑπὸ τὸν πρῶτον τόπον 372,13 ἔξι τῶν κατηγοριῶν 65,14 ἐκτὸς τῆς συντάξεως 328,6
- πιστεύειν ταῖς νοήσεσιν ἡμῶν 173,9
- πίστις 6,23 δι' ἐπαγωγῆς ποιεῖσθαι τὴν πίστιν (τινός) 190,6,26 409,24 πίστεις ορρ. προσίμια, διηγήσεις 420,16
- πιστός 108,24 ἔχει τὸ π. ὁ λόγος 239,30
- πιστοῦν med. τι ἀπό τινος 204,3 208,9 διά τινος 158,14 396,33 404,7 ἐκ τινος 278,7 420,10 ἀποδεικτικῶς 404,7 διτι . . εἰσόν,
- πιστοῦται ἀπὸ τῆς συνηθείας 230,24 pass. ἀπό τινος 4,18 255,7
- πίστωσις, τὴν ἓξ ἀλλήλων π. 158,20
- πλάγιος, πρὸς τὸ πλάγιον 358,34
- πλανᾶν, ὡς τῆς ὥμων μίας πλανώσης 203,10 τῶν πλανωμένων stellarum Iamb. 117,18 ἵνα μὴ πλανώμεθα 172,29
- πλάσις 271,31
- πλατικός, πλατικῶς (λέγειν) 426,23
- πλάτος ορρ. μῆνος, βάθος 50,19 106,22 154,7,31 pl. 266,19 τὰ μὲν ἐν πλάτει οἷον ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ κατὰ περιγραφὴν ἀφώρισται οἷον ἐν Λυκείῳ 358,36 ἐν τῷ πλάτει τοῦ εἴδους ορρ. ἐν τῷ τέλει τοῦ εἴδους 238,3 ἐν πλάτει τοῦ ἐνὸς εἴδους 239,7 κατὰ τὴν ἐν πλάτει μέθεξην ορρ. κατὰ τὴν ἀκρύτητα 287,31 πλατέως ἡ ἐν πλάτει μετέχει 286,27 μεσότητας ὑγείας καὶ νόσου ἐν τῷ πλάτει στρεφομένας τῆς οὐδετέρας καταστασέως 386,14 πλάτος (τι) ἔχειν (διὰ τὸ ἀόριστόν πως τῆς ἐνύλου φύσεως) 146,10 219,18 284,21 ὅταν πλάτος ἐπιδέχηται τὰ κείμενα ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνακεισθαι 336,4
- πλάττειν 306,26 sed cf. Addenda
- πλατύνειν 333,11 pass. ibid.
- πλατύς, πλατέος Archytas 384,10 408,23 πλατέως ἡ ἐν πλάτει μετέχει 286,27
- πλεονάζειν 185,11 199,11 359,27 τὸ πλεονάζον coni. τὸ ἐπικρατόν 261,11 359,31 ἀθετεῖν, αἰτιᾶσθαι τὴν διαιρεσιν ὡς πλεονάζουσαν 18,27 62,31 ορρ. ἐλλείπειν, ἔξιστάειν 168,13 188,10,22 πλεονάζειν τινός 185,11 188,23 217,22 τινί 199,12 207,22 (τινί) παρά τι 212,27 406,25 pass. ἐν τοῖς μερικωτέροις . . κατὰ μερισμὸν πλεοναζομένοις 75,16
- πλεονασμός 62,34 63,4 239,2,5 249,29 pl. 168,8
- πλεοναχῶς ἐπονομάζεσθαι, λέγεσθαι, κατηγορεῖσθαι 39,30 42,10 220,1,6,12,13,29 221,3,5,14 223,15,28,29 244,22 297,22 392,20 τὸ πλ. τῆς ποιότητος 228,6 πολλὰ σημαῖνει τὸ πλ. 220,10 221,6 τὰ μὴ διεστηκότα πλ. οἷον ἡ γραμμή 136,18
- πλεονέκτημα 181,27 226,1
- πλευρά, κατὰ πλευράν ορρ. κατὰ γωνίαν 335,37 τὰς τέσσαρας πλευράς 430,9
- πλευστικός, τὸ πλ. 55,10
- πληγή 213,21 302,19,29 303,7 λόγος σημαντικός . . κατὰ πληγὴν τοῦ ἀέρος

- ὑφεστηκάς 131,2sqq. μόνη τῇ πληγῇ καὶ τῇ ἀκούσαι 324,6
- πλήθος 3,8 10,14 56,14 62,1 63,24 65,26 85,17 106,19 110,1 123,2sqq. 127,21 128,22 140,34 141,2 144,10 145,7 229,17 380,10 al. πλ. στέψων 18,20 ἀπορῶν πλ. ἀμήχανον 387,22 τὸ διωρισμένον πλήθος 309,15, 16 τὸ πλ. τὸ δηριμυτήρενον ορρ. τὴν διεξόδον 309,25 πλάστης Archytas 128,19
- πληθύσειν τὰς λέξεις 38,14 τὸ ὑποκείμενον 68,20 pass. πληθυόμενά τε καὶ οὐαφορούμενα πρὸς ἄλληλα 220,33 (ἡ κίνησις) πληθύσεται κατὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν Iambl. 307,8 τῆς ἡμωρίης οὐσίας περιε/ούσις ἐν ἔαυτῇ τὴν πεπληθυσμένην 95,19
- πληθυντικός τὸ πλ. ορρ. ἐνικόν 72,22 πολλὰ πληθυντικά ὅντα τῇ φύσει ἐντικῆς λέγεται 160,28 πληθυντικῶς 155,5 159,23 25, 27 160,2, 13, 27, 32 161,3, 10 202,31 203,26
- πληθυστρός 68,1
- πληχτικός 319,6
- πλημμελεῖν 351,21
- πλήν 1,22 38,17 76,23 102,18 μέν . . πλήν 240,26 πλήν οὐ/ ὥρων 275,17 πλήν διαφρόως 438,24 πλάν οὐκ ἐπὶ πάντων Archytas 178,22 οὐδὲν ἀλλο πλήν ὄνομα μόνον 22,5 οὐκ ἄλλη πλήν τῷ προσειληφέναι τὸ μόνιμον 238,34 πλήν . . γέ 117,27 337,9 πλήν ὅτι 83,17 195,26 230,9 340,29 433,6 ἡ τῶν ἀλλων κατηγοριῶν ὑπόστασις πλήν τῆς οὐσίας 378,2 πλήν τοῦ Ἀριστοτέλη εἰπεῖν 381,26
- πλήρης 338,5 375,16 ἡ ἐνέργεια . . πλήρης οὐσία ἔαυτῆς καὶ τῆς οἰκείας τελείστητος Iambl. 304,5 τὸν πλ. ὄρον 163,15 τὸν πλ. περὶ τῶν στερήσεων λόγον 403,5 τὸ πλ. ορρ. ἐλιπτικὸς εἴρηται Iambl. 144,19
- πληροῦν 405,20 (τὸν κόσμον) 375,35 πληρῶν τὸν χρόνον καὶ ἀποθηγήσκων 401,32 ἡ τῆς δυνάμεως αἰτία . . πληροῦσα πάντα 227,21 (ὁ τόπος τὰ σώματα) ὅτα δι' οὗτον αὐτῶν πληρώσει τῆς ὑπεγειρόσης αὐτὰ δυνάμεως 362,25 (ὁ Ἀριστοτέλης) πληρώσας τὰ εἰδή τῆς ποιότητος 263,13 pass. τὸ τοῦ παντὸς διάστημα . . πεπληρωταὶ (εἰδῶν, ζωῶν, δυνάμεων) 362,19 πληροῦται αὐτῇ (ἡ οἰκεία ἐκάστου τάξις) 239,34
- πλήρωσις 328,24
- πλησίος πλησιαίτερον τῆς οὐσίας ὃν 289,5 τὸ τῇ ἀργῇ πλησιαίτερον 426,32
- πλήγτειν 247,7 302,23 24 303,8 τὸν δέρα 131,11 pass. 247,7 302,23 324,28 τὸν πληγέντα σέρα 131,8 ἀλιρ πεπληγένος 213,17 πληγέντος τὴν κεφαλήν 230,6 πλοῖον 184,29, 31 185,10sqq.
- πλούσιος πλούσιος παραγεγράφθιο 228,1
- πλούσιος 403,13, 20 τῶν ἐξηγητῶν 228,1 πνεῦμα (βορέας) 71,18 στενουμένης τῆς ἀρτηρίας δι' ὀλιγότητα πνεύματος 131,30 πν. Stoicorum 218,1
- πνευματικός 214,29 217,36
- πνεύμων 251,33 animal marinum 185,23 ποδαρός 219,22
- ποδηγεῖν pass. ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως ἐπὶ νόησιν ποδηγούμενοι 85,1
- *ποδοῦν. ἐρεῖς . . κανὸν ἀσύνηθες ἦ, τὸ πεποδῶσθατ Nicostratus 369,10
- ποηφάγος 57,12 59,18
- ποθεῖν μαθεῖν 20,8 259,14
- πόθεν 3,23 87,10 272,25 358,23 374,8 ποὶ δὴ καὶ πόθεν 43,1 πόθεν οὕτως ὥριζαντες τὰ ἔναντια; 282,6 πόθεν αὐτὰ πρώτως ἐνοήσαμεν 380,17
- ποῖ 358,24 ποὶ δὴ καὶ πόθεν 43,1
- ποιεῖν τι (τὴν ὁμωνυμίαν, καταφάσεως φαντασίαν, sim.) 24,21 71,8, 25 72,25 73,7 110,17 112,8 132,9 167,37 al. τὸ ὄνομα 208,24 τὸν δέκα (ἀριθμόν) 44,10 τὴν οὐσίαν ἐξ οὐκ οὐσιῶν 96,11 ἐπεισοδιῶντες τὸ πλήθος, τὸν δὲν λόγον ἀταρῆ, sim. 19,16 26,8 37,28 96,4 110,1 130,28 135,15 al. e. (acc. e.) inf. 13,8 109,20 364,11 e. inf. pass. 63,7 365,31 382,29 categoria 11,22 19,24 61,12 63,4 66,17 67,31 71,15 95,3 131,6 140,6 157,5 161,20 162,2 174,22 181,17 247,29 248,3sqq. 270,22 295,1sqq. 301,8, 13, 21sqq. 334,22 335,12 342,15 370,13 385,4 al. τὸ ποιοῦν πελάσει τινὶ ποιεῖ καὶ ἀλιρ Stoic. 302,31 βέτιον λέγεται . . κατὰ τὴν ἐπιτιθέμενην τῷ ποιοῦντος πρὸς τὸ πάσχον γίνεται ἡ ποίησις 302,32 ποιεῖν εἰς τι 258,27 312,7 ἀφ' ἐμποτοῦ ποιεῖν dist. ἐξ ἐμποτοῦ κακεῖσθαι, δι' ἐμποτοῦ ἐνεργεῖν Stoic. 306,25 τὸ καθαρῶς ποιεῖν καὶ πάσχειν 312,5 ἐνεργεῖν καὶ ἐξ ἐμποτοῦ ποιεῖν 313,19 τὸ ποιοῦν τοῦ οἰτίου λιθρατοῦ λιθρατοῦ 327,10 . . proprio Archytas 317,15 med. τὸν λόγον, τὴν ἐπισκεψίην, διδασκαλίαν, διαιρέσιν, sim.

- 9,7 24,21 74,5 89,3,25 91,32,33 al.
 ἀσαρῆ τὴν ἀπόδυτον 202,1 προσῳργοῦ
 παντός 7,34 Archytas: ποιέν 314,19
 317,13,15 ποιέον 332,7,8,9 ποιέοντος
 314,17 ποιωμένῳ 314,18
 ποίημα 210,26 212,10 317,2 330,2,6,31.
 34 331,17,20,23 438,3
 ποίησις 131,4 157,8 296,27 301,27 302,3.
 29 303,7 306,10 sqq. 311,2,19 312,16
 313,3 320,15 324,17 327,31 333,25
 334,31 al. ἡ π. καὶ ἡ πείσις ἐν τοῖς πρός
 τι ἦν 336,10 ἡ π. τοῦ ποιοῦντος καὶ
 ποιουμένου μεταξύ ἐστιν 240,35 κατὰ τὴν
 ἐπιτήθειστητα τοῦ ποιοῦντος πρὸς τὸ πάσχον
 γίνεται ἡ π. 302,32 τὸ νομίζειν ὕσει καὶ
 μογλεῖται τὰς π. γίνεσθαι 312,17 εἰ πᾶσαι
 πρὸς τὸ πάσχειν αἱ π. ἢ τινὲς εἰσιν καὶ
 ἀπόδυτοι 313,16 αἱ ἀπόδυτοι π. 299,11
 καθαρὰ π. 310,22 311,18,21 315,3,16
 καθαρῶς π. 310,12,17 πρώτας μὲν π. τὰς
 καθαρὰς καὶ ἀμίκτους λέγοντας, δευτέρας
 δὲ τὰς ἀπ' ἔκεινας εἰς τὰ σύμμικτα γένη
 314,4 εἰδὴ ποιήσεων 317,23 τῆς δημιουρ-
 γικῆς π. 323,2 τῶν θείων π. καὶ τῶν
 οὐρανίων 327,35 παθητικαὶ π. 306,12
 παθητὴν π. ἀθῶν τῶν στοιχείων 323,3
 φύσιται π. 323,16
- ποιητής 32,29 ὁ ποιητής Homerus 33,4
 ποιητικός 173,24 247,24,25 258,19 270,8
 275,12 318,27 320,13 421,6 τινός 218,18
 258,17 275,14 276,14 296,18 377,3
 π. δύναμις 225,7 226,28 227,10 sqq.
 302,37 ποιότης 226,4 270,23 π. αἴτιον
 327,10 421,7 dist. τελικόν 322,2 τινά
 τῷ μὲν πράγματι ποιητικά ἐστιν, τῷ δὲ
 σχήματι τῆς λέξεως παθητικά 312,29 τὸ
 π. ὄμώνυμον τῷ γένει 318,7 ἥγητοικῆς
 μᾶλλον καὶ ποιητικῆς ἐστι περιεργίας 38,16
 ποικιλία 281,10 τῶν ὄντων 210,4
 ποικίλος. ἐν τῇ π. στοχ 297,33 πολλαὶ
 καὶ π. 341,35 opp. μονοειδῆς 4,17 opp.
 ἐν καὶ ἀπλοῦν 411,16,19 ποικιλίας 157,2
 192,24 314,9
- ποίος. διὰ π. αἰτίαν 3,29 ποίεις γράμμενος
 διαφοραῖς 275,30 ποία μονάς πρὸς ποίαν
 σύγκειται 138,22 ποίων μόριον ποίημα
 ἀπτει 138,23
- ποιός 116,1 258,4 431,26 al. τοὺς ποιόντος
 οὐκέτι ἐναντίους ὑπέλαβον (οἱ ἀπὸ τῆς
 Στοᾶς) 388,27 διὰ τί τοὺς ποιόντος οὐκ
 εἰπεν ἐναντίους (ὁ Ἀριστοτέλης) 389,11
- (τὸ) ποιόν 11,15,29 19,26 29,27 38,9
 66,26 67,36 99,5,6 112,11 118,9 120,32
 121,13,19,33 122,4,8 sqq. 128,9 133,4
 147,17 152,2 153,11 174,20 206,4 sqq.
 301,28 423,18 τριγῆς 212,12 τὸ ιδίως
 ποιόν 35,34 140,28 ὁ ιδίως ποιός 430,1
 ὁ οὐνός ποιόν ἡ ιδίως οὐφίσταται 48,15
 πᾶς ἀν τις τὸ ποιόν διέλοι κατ' εἰδὴ 275,30
 ἐν τῷ ποιόν εἶναι κατηγορούμενη 55,2
- ποιότης 38,9 48,4,18 54,18 61,3 68,19
 78,20 90,21,28 93,4 96,4 99,5 103,2
 107,25,28 108,9 115,33 121,1,33 122,
 1,15 128,8 129,2 140,19 152,9 155,26
 157,5,6,18 158,30 164,25,26 167,7
 171,10 206,1 sqq. 299,24 301,24,28
 338,32 431,25 τὸ ὄνομα τῆς π. διετεῖ
 πρώτος ὁ Ηλάιων πεποιηκέναι 208,24
 ἐκάλουν τὴν π. καὶ ἔξιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς
 209,11 ποιότας Archytas 121,17 ἡ
 ἀλλοιωτικής κατὰ π. οὐσα κλίνησις 121,6
 ποιώδεις π. 178,10 κατὰ ποιότητα (ποι-
 εῖν καὶ πάσχειν) 333,13 ἡ κατατεταγμένη
 π. 111,23 ἐπεισακτος 49,4 ἐπεισοδιώδης
 112,23 ἐπίτητος opp. σύμφυτος 114,35
 τὰς ἐπικτήτους π. ἐμμάνους γεγονότας
 394,22 οὐσιώδης 98,22 112,25 134,34
 τὰς συντρεχούσας τοῖς εἰδοῖς π. 112,18
 παθητικαὶ π. 233,11,13,15 234,5,10,17
 21,21 235,1,2 252,21 sqq. 294,8 297,11
 νοτατά, αἰσθηταὶ (ἔνυκτοι) 277,6 290,1
 ἄγοι, ἔνολοι 285,2 sqq.
- ποιοῦν 225,30 pass. τὴν αἰσθητὸν μὴ ποι-
 οῦσθαι τῇ αὐτῇ ποιότητι 255,18
- *ποιώδης (α ποιός) 179,4
- ποίωμα 254,12
- *ποιωσίς. τῆς κατὰ τὸ ἄκροφον τοῦ ὑπο-
 κειμένου ἀδιαχρόου ποιώσεως, ἵν' οὕτως
 εἴπων 99,12 τὴν ἀπ' αὐτῆς (τῆς θερμό-
 τητος) ἐν τοῖς σώμασιν ἐγγινομένην ποίωσιν
 254,9
- ποιωτικός τινος 78,23 334,28
- πολεμεῖν τιν 230,8
- πολεμιστής. πολεμιστὴ, πολεμιστάν Archy-
 tas 409,3,5
- πόλεμος 318,22 331,17 367,20,30 373,34.
 35 426,18
- πόλις 37,34 38,1 297,33 318,21,22 371,31.
 32 420,22 Περὶ πόλις 358,18
- πολιτεία 18,6 Platonis 70,20
- πολιτεύειν med. Archytas 317,16 ἄρα π.
 426,21

- πολιτικός 38,4
 πολιτικός. πολιτικά (τυγχράματα) 4,28
 Πολιτικοὶ ἐπιγεγραμμένοι λόγοι 4,28
 πολλάχις 54,1 97,30 300,29 al. εἴτε
 πολλάχις 102,24
 πολλαπλασιάζειν τὸν (τῶν ἔκτεθέντων
 ὅμον, ἐξ ἀρχῆς) ἀρτίθρων ἐπὶ τὸν ρονάδη
 Σκάττονα (τὸν παρὰ ρονάδα) 45,11, 16
 397,33 398,5 τὸ ἐξ ἐκείνου πολλαπλα-
 σιάζειν πῦρ 49,26
 πολλαπλάσιος 176,3
 πολλαχῆ 344,13
 πολλαχοῦ 3,4 146,14 152,16 215,27 312,10
 πολλαχῶς 23,17 133,7 180,18 415,22 π.
 λέγεσθαι 26,11 28,10 46,5 54,26 62,12
 84,2 220,6, 23 εἰ . . τὸ π. τῆς δυνάμεως
 διελάμβειν 224,33
 πολλοστός. πολλοστὸν μέρος 388,13
 πόλος. τὰ περὶ τοὺς πόλους 117,17
 πολέγων 14,1
 πολυδύναμος 273,34
 πολυειδῆς 3,8 36,26 83,2 162,31 280,8
 330,28 374,29 εονι. πολυμερής 261,22
 πολυειδῶς 241,12 327,27 330,15 387,27
 πολυκοιρανή Homerus 6,11
 πολυκρατής. τὸν πολυκρατεῖσαν Ηραφύριον
 192,25
 πολυμερής ορρ. μονοειδῆς 22, 19 28, 16
 εονι. πολυειδῆς 261,22
 πολυπίδακος Homerus 32,28, 30
 πολυπλασιασμός 398,12
 πολυπλάσιος Iambl. 161,18
 πολυπραγμονείν. ἀπερ ἡ περὶ τῶν λέξεων
 ὡς λέξεων ἐπίτεκψις πολυπραγμονεῖ 12,1
 οὐδὲν πολυπραγμονούντων ἥμαν 254,29
 ἐκάστην θέλη πολυπραγμονῆσαι 286,35
 πολές 2,1 3,8 123,9 al. ὁ π. ἀνθρώπος 74,4
 ἐφ' ὧν τὸν π. ποιεῖται λόγον 340,24 κατὰ
 τῆς π. συνηθείας 435,31 πολλὴ τις ἀμ-
 φιβολία 139,34 πολὺ τί ἔστιν τὸ τῆς σγέ-
 σεως γένος 169,24 τὴν ἐπὶ πολὺν ἔξετασιν
 7,34 κατὰ τὸ π. 152,13 πολὺ δικαιό-
 τερον 110,21 πολὺ πρὸ τούτων 379,21 τὰ
 πολλὰ 2,10 πλείονι 181,25 πλείονες, πλει-
 ὄνων, πλείονι, πλείονας 43,22 145,35
 156,29 273,33 326,16 saepe πλέονας
 Archytas 367,8 πλείους 226,4 354,35
 πλείονα 4,15 22,26 150,32 al. πλείω
 43,23 345,21 428,28 al. τὶ πλέον ἀνύτειν
 5,28 οὐδὲν πλέον πεποιηκέναι 223,19
 ἐπὶ πλέον 162,11 184,8 185,12, 13, 16 al.
- πολύσημος φωνή Nicostratus 368,15
 πολύστιχος πραγματεῖα 2,9
 πολύγονος 267,16 270,15
 πολυχρόνιος 229,19 232,22, 29, 31 233,8
 236,18 257,32 πολυχρονιώτερος 228,22
 232,6 239,22
 πολυωνυμία 23,17 40,1
 πολυωνύμος 19,8 22,25 23,4, 9, 14 38,12,
 23, 24 39,3 sqq. ἐν τοῖς κορίως πολυω-
 νύμοις 39,17 τὰ π. a Stoicis et ab
 Aristotele in Poët. συνώνυμα vocantur
 36,10, 15 τοῦ ἑτέρου συνωνύμου, ὅπερ
 π. ὁ Σπεύσιππος ἐκάλει 36,27, 30
 πόρρα 230,10
 πονηρία 396,18, 19
 πόνος 4,9
 πορεία 282,14 345,23
 πορθμεῖον 184,32
 πορίζειν pass. ἡ παραθυμία πεποιησμένη
 τοῖς . . ἐπιθυμοῦσι 68,14
 πόρισμα 200,4
 πόρος Iambl. 374,16
 πόρρω 145,36 358,28 359,15 πρόσδον τῆς
 στιγμῆς εἰς τὸ πόρρω 133,15 τὰ πόρρω
 γένη ὄpp. τὰ προσεχῆ 279,21 πόρρω
 ἀλλήλων 272,19 303,3 πορρωτέρω 77,1
 280,7 πορρώτερον 122,21 359,19 422,1
 426,32 ὄpp. προσεχῶς 77,15 104,5
 ὄpp. οἰκείωτερον, γνωριμώτερον 89,9 τὰ
 πορρωτέρον ὄντα τοῦ νῦν 422,2
 πόρρωθεν 281,13 303,4 ὄpp. προσεχῶς
 222,2 π. ἀλλήλων Iambl. 374,13 τοῦτο
 ἀπέδειξεν ὡς καὶ π. δοκοῦν μᾶλλον 87,18
 (λόσιν) π. ἀνάγομένην 302,26
 ποσάκις 155,12
 ποσαχῶς 19,20 104,11 155,11 381,1, 2, 27,
 29 382,1 394,16
 πόσος 60,15 122,3 129,10 144,10 al. de
 129,14 cf. Addenda
 ποσάς 131,12, 16 308,13 (τὸ) ποσόν 11,13
 65,14 sqq. 66,25 72,21 102,17 106,9
 118,9 120,25 sqq. 174,20 205,1, 2 206,
 22 207,2, 9 260,16, 17 269,32 37,38
 270,17 274,6 275,1 289,4 297,27 298,7
 301,7, 8 308,11, 14 344,17, 21 345,17
 358,10 423,18 ἡ κατὰ ποσόν κίνησις
 121,4 κατὰ ποσόν ποιεῖν καὶ πάσχειν
 333,10 τὸ ὠρισμένον π. 112,5 144,27
 280,1 τὸ ἀφωρισμένον π. 106,5, 24, 25
 147,32 ἀόριστον π. 133,27 144,8, 9, 27
 147,14 τὸ συνεχές, τὸ διωρισμένον 122,

- 31sqq. 133,11sqq. ἐπιδιαίρεσις, τρίτη,
τετάρτη διαιρέσις τοῦ π. 123,15 133,32sqq.
139,24,25 ἀτωμάτοις ποσοῖς lambl. 128,
32 τὴν ἐν ἀλλήλοις ἔνωσιν τῶν νοητῶν
π. lambl. 135,21 πρὸς τι ποσόν 145,30
207,10
- ποσότης**: 48,4 61,7 68,19 78,20 121,7
122,2 128,18,22 130,20,24 133,34 153,5
157,24 167,8 215,21sqq. 227,34 271,23
285,28 295,20 299,23 301,22,23 343,
3,4 Archytas 93,5 206,10
- ποσοῦν** pass. ὁ πεποσωμένος 436,22
- ***ποσώδης** 178,10
- ποταμός** 32,1 184,32
- πότε** 231,32,33 πότε περιγράφεται τὸ ποιεῖν
333,19
- ποτέ** opp. ἀεὶ 399,32 400,20 ὅποια ποτέ,
τί ποτε, ὅτι ποτέ 42,28 51,8 220,4 ποτὲ
μέν. . ποτὲ δέ 229,1,2 categoria 11,20
61,16 68,8 134,7,22 142,36 143,7 162,6
174,21 181,16 206,14 270,22 295,12
297,18sqq. 298,4 300,12, 21,35 301,7,
13 335,14 340,14sqq. dist. ὁ γρόνος
134,8 dist. ἀόριστον εἰ ὠρισμένον 162,6
πονά Archytas 352,24 353,8 378,9,
13
- πωὸς** interrog. 64,29 66,21 128,10 137,20
- πωὸς** indef. 2,22 137,6,27 138,12,13 211,2
281,29 307,5 categoria 11,20 61,15
66,27 68,7 71,19 134,6,22 142,35 143,
4,7 162,5 174,20 206,14 270,21 295,12
296,4 297,17sqq. 298,3 300,12, 20,35
301,8,13 335,14 340,14sqq. 357,7sqq.
- ποὺς** 142,29 148,12 369,9 396,1 al. (τοῖς
διοριζοῦσι) κατὰ πόδας ἡκολούθησαν 388,22
- παρὰ** πόδας ἔχει ταῦτα τῶν Ἐλεγχον 234,1
χλίνης, τραπέζης 33,1 57,19 τῆς νεώς
τὸ πηδάλιον 33,1 τὸ τοῦ ιστίου μέρος
33,17 τὰς ὑπωρεῖς οἱ ποιηταὶ πόδας
καλοῦσσιν 32,29 ἀπὸ τῶν τοῦ ζῷου ποδῶν
οἱ τοῦ ὄρους λέγονται 81,11 mensura
152,22 344,20,24
- πρᾶγμα** 185,9 210,25 308,27 397,1 421,4
435,2 al. ὁ νοῦς αὐτὰ τὰ πράγματα
ῶν 12,17 ἡ τῶν πρ. φύσις 214,19 τῇ
φύσει τοῦ πρ. συγχωρεῖν 221,18 τὰ τῶν
πόλεων πρ. 318,21 πράγματα ἔχειν 372,16
coni. ποίημα 210,25 opp. φύση, λέξις,
λόγος 9,10,19 180,11 295,16 312,27
333,38 397,19,20 opp. ζῷα, φυτά 380,20
419,4 τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν πρ. 21,8
- πρ. μερικόν 4,11 φυσικόν 207,20 ἀόρι-
στον 265,8
- πραγματεῖα**. ἀνευ τινὸς πρ. opp. διὰ σπου-
δῆς lambl. 367,25 μετύντες τὴν περὶ¹
τούτων πρ. lambl. 345,10 πραγματεῖας,
δι. . ὁ Θεόφραστος ἀνακινεῖ 10,24 ἀλλοι
κατ' ἄλλην ὥρην τὰς περὶ τοῦτο τὸ βιβλίον
πρ. πεποίηνται 1,8 ἀλλης ἢν εἴη πραγμα-
τεῖας 53,28 πολύτιχος 2,10 εἰσαγωγική,
λογική, τοπική, ἀποδεικτική, φυσική, al.
1,5 3,29 4,25 9,29 10,5 16,12 67,10
221,4 264,3 278,6 379,11 382,10 427,
25 al.
- πραγματειώδης** διαφορά 23, 20 392,12
πραγματειώδεις τὰς πολλὰς τῶν ἀποριῶν
προεβάλοντο 1, 22 πραγματειώδεστάτες
ἔξετάζεις 2,3 adv. πραγματειώδεστερον ..
διατάττεται 194,4
- πραγματεύεσθαι** περὶ τίνος 9,30 154,6
φυσικῆς .. σχέψεως, ἣν ἐν τῇ Φυσικῇ
ἀκροάσει πραγματεύεται 134,2
- πραγματικός**. πρ. διαφορά 104,31 178,4
τὰ πραγματικά 394,12 πραγματικῶς
opp. λογικῶς 217,12
- πρακτικός** 318,28 πρ. (συγγράμματα) opp.
θεωρητικά et ὄργανικά 4,23, 26
5,7 ἡ τοῖς πρ. ἡ τοῖς θεωρητικοῖς λόγοις
5,18 πρ. φιλοσοφία opp. θεωρία 14,20
- πρᾶξις** 114,8 275,28 341,11 342,12 348,
11,22 352,17,20 opp. γνῶμις 5,6 opp.
θεωρία 14,5, 6, 12, 18
- πρᾶσις** 253,14
- πραστής** 253,14
- πράττειν** 318,26 372,16 426,21 cf. Addenda
ad 306,26 ἐπράξεν, ἐπράξα 348,16 406,10
πράσσειν 318,18 πράσσεν Archytas 317,
16
- πρέπειν** τινὶ 214,6
- πρέσβυτος** opp. νέος 360,17 πρεσβύτερος
167,9 opp. νεώτερος 174,21 360,20
dist. παλαιότερος 419,2 οἱ πρεσβύτεροι
48,13 388,19 τὰ πρεσβύτερα coni. αἰτιώ-
τερα, ἀνωτέρω, opp. ὑποδεεέστερα 211,12
375,33 τὴν πρεσβυτάτην, -τέρων αἰτίαν
362,33 363,31 πρεσβύτερον ὑποτίθεται
τὸν τόπον 361,24 τοῦ πρεσβυτάτου τόπου
363,20 τοῦ πρεσβυτάτου πάντων γρόνου
352,10 πρεσβύτερα ἔστιν ἀριθμητική γεω-
μετρίας, ἡ ἀριθμός τοῦ μεγέθους .. πρε-
σβύτερος 126,21,23 πρεσβύτεραν δύναμιν
227,19 τῶν ἐν τοῖς λόγοις πρεσβυτέρων

- καὶ κυριωτέρων ὅρων 272,28 τῆς προσβύτερας φύσεως 354,5
 πρεσβύτης 435,5
 πρηγήνης ορρ. ὅπτιος 335,29,30 336,1
 πρίασθαι τι Plat. 366,10
 πρίων 263,5
 πρό ε. gen. 44,6 108,21 284,31 al. προσργου παντὸς ποιεῖσθαι 7,33 πρὸ τοῦ κατατεταγμένου τὸ ἔξηρημένον 69,23 ἐν τοῖς πρὸ τῶν ἀτόμων 70,11 τὰ πρὸ τῆς μελέζεως (εἰδῆ) 70,22 πρὸ ἀμφοῖν ἔσται καὶ ἀμφοῖν κατηγορηθῆσται 76,15
 προάγειν. ἔνια τῶν παθῶν καὶ εἰς οὐσίαν προάγει Lambl. 325,18 μέχρι τῆς.. διαιρέσεως προάγων τὸν λόγον 273,30 μέχρι παντὸς προάγειν τῶν γενῶν τὴν διαιρεσιν 274,1 τὴν ὑπόστασιν (?) ἄργει καὶ τῶν ἐπιγάτων 217,31 τὸν νῦν τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸν νοερὸν εἶναι 249,2 τὴν φυσικὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ ἐγγυτέρω τοῦ εἶδους προγνωρεῖν 245,11 τὸ .. αἵτιον προάγει ἡμᾶς ἐπ’ ἔκεινον τὸν θεῖον τόπον 364,3 αὐτὰς (τὰς κινήσεις) εἰς ἐνέργειαν 305,25 ἀφ’ ἐντοῦ τὸν .. ποιότητα γινόμενον (λόγον) 222,9 ἀπὸ μιᾶς αἵτιας αὐτό (τὸ ἐνεργεῖν ποιεῖν) 328,21 οὕτως προάγουσιν τὴν ἀπορίαν 73,30 intr. αἱ προάγουσι (διαφοραὶ) ορρ. ἡ τελευταία 100,5 pass. ταῦτα μέχρι τοσοῦτο προήχθω 390,7 εἰ τις προάγοι τὸ γένεσις, .. διὰ τῆς δυνάμεως εἰς οὐσίαν προάγεται 249,14,15 (ἐνέργεια) ἀπὸ πεπονιώνες διαθέσεως προαγόμεναι 323,20 ἐπιτηδεύτητα ἥδη προαγγείσαν 242,19 τὴν ἥδη προαγγένην εἰς τὸ ἥδιός τι ποιῆσαι (δύναμιν) 246,20 πρ. εἰς, ἐπὶ τὸ τέλειον 249,18 250,28 (ὅροι) κατὰ αἱρέσεις ἴδιας προαγόμενοι 213,19 ἀποφαντικῶς προάγεται πάντα 93,19 διὰ τοῦ α καὶ ἀν προαγομένων αὐτῶν (τῶν στερητικῶν φιωνῶν) 396,9
 προσίρεσις 116,36 318,19,26 367,21,22 372,10 374,5 403,17 422,8,10 pl. 229,26
 προσαναιρεῖν. προσανείλεν ὁ Αριστοτέλης τὰς τοιαύτας ἀπορίας 120,22
 προσαπορεῖν. προηπορηκότες 201,7
 προβαίνειν εἰς τὸ ἔκτος 218,34
 προβάλλειν λέξεις 18,29 ἀρ’ ἔαυτῆς ἀλλην ἐνέργειαν 323,31 τὴν ἔννοιαν πρόγειρον 359,31 τὴν ἐνέργειαν τὸ κινεῖσθαι προβάλλειν 305,6 (ἢ ἢ/ἢ) προβάλλει τινάς ζωάς (περὶ ἔαυτῆς) Lambl. 374,32,35 med. (ἀπορίας) 2,1 τὰ νοήματα 12,25 ἔννοιαν 24,11 παραδείγματα 179,11 369,37 τὸ ‘ἐν Ἀκαδημίᾳ’ 359,33 med. ὁ προβεβλημένος 212,19,21 373,13 pass. τὰ δὲ προβεβλημέναι τοῦ σώματος Lambl. 367,17 τὰς προβαλλομένας ὑπὸ τῆς ψυχῆς ζωάς 376,16 τὰ προβλημένα quæstiones 6,6 7,1 (τὰ ποιεῖν καὶ πάσχειν) μετὰ τὴν ποιότητα εὑθὺς προβλήμη 295,19 προβιβάζειν med. 249,16 250,30
 προβιβασμός 251,1,3
 προβλημα 167,37 192,24
 προβολή 209,16 238,23 λόγιων 350,30 κατὰ τὰς προβολὰς τῶν φυσομένων ἐξ αὐτοῦ 350,34
 προγάστωρ 156,18
 προγίνεσθαι. τῷ προγεγονότι (γρόνῳ) Arachytas 352,29 354,29 τῷ προγεγονότις idem 352,33
 προγονικός. διακρίνειν τὰ διμόνυμα τῇ προγονικῇ ἀναφορῇ 40,9 (cf. Philop. in Cat. p. 16,25 B.)
 προγράψειν τοῦ συγγράμματος τὸ ὄνομα 18,5 pass. τούτου προγράφεντος τοῦ βιβλίου 18,14 προγράφεται τινὰ 21,5 πρόδηλος 143,36 161,28 221,19 πρόδηλον (sc. ἔστιν) ὅτι 9,7 125,27 ὡς 94,27 τίνι διαφέρει 53,30 προδήλου ὄντος ὅτι 201,12 αὐτόθιν τοῦτο πρ. 167,4 προδηλότερόν ἔστι τὸ ποιὸν τῆς ποιότητος 214,5 προδήλως 207,7 279,14 345,10 προδιαρθροῦν. πάσα γρή κεφαλαῖα τῶν Ἀριστοτελίους προγραμματιῶν προσιαρθροῦσθαι 8,10
 *προδιάρθρωσις τὸν θεωρήματος 60,3
 προδιατάττειν pass. προδιατεταγμένα 352,17
 προδιάσκειν αὐτά 20,1 περὶ τείνος 21,20 81,28 133,35 τί ἔστι ποιός τοιούτοις 16,9
 πρόδρομος 250,5
 προεισφέρειν εἰς ἐνέργειαν 250,7
 προέμφασις τοῦ εἶδους 246,18
 προεννοεῖν τὸ τέλος 421,18
 προέργεισθαι. προειδόν 34,21 40,23 al. ἀπὸ τούτων εἰς τὴν ἀτοπίαν προηλθεν 116,10 μέχρι τούτου προηλθον αἱ ἀπορίαι τοῦ καὶ ἴστος 135,6 προγει τοῦτο πρ. (λόγος) Ιάμπλιγος 438,33 τὰ μὴ ἐπ’ ἀπειρον ὁ λόγος προειδή 337,23 τοῦτο τοῦ προπεριεποτοῦ 272,18 περὶ

- (αἱ κατηγορίαι) εἰς ὅλην προέρχονται 286,10 τὸ θερμαντὸν εἰς πάθος προῆλθεν 307,24 ὁ γρόνος, καὶ ὁ ἐν τῇ ψυχῇ πρώτως ὑποστὰς καὶ ὁ ἀπὸ ἔκεινου προελθὼν εἰς τὴν γένεσιν 356,15
- προέχειν τινί 150,8 τινός 231,30 250,1 305,4 362,6,7
- προηγεῖσθαι 16,4 24,1,8 105,1 al. τινός 5,8 15,6,32 16,6,12 120,33 121,33 al. κατ’ αἰτίαν 183,12 τοῦ κατὰ τὴν ἀφανῆ αἰτίαν προηγουμένου 211,25 προηγούμενα ποσά i. q. τὰ καθ’ αὐτὰ ποσά, ορρ. τὰ κατὰ συμβεβηκός 128,11 141,3,7 οὕτε προηγουμένη αὐτῶν ἐστιν ἡ σημασία, ἀλλὰ συστηματίουσιν 64,20 (τὰ ἐναντία) ὄμοιας προηγούμενα, προηγούμενα ἄμφω 416,29, 32 προηγούμενον ἔχουσαν λόγον 74,9 προηγουμένην ἔξει ὑπόστασιν 109,23 προηγουμένης δεῖται διδασκαλίας 158,23 προηγουμένης ἔτυχεν μνήμης 170,12 προηγουμένη γίνεται ἡ τῶν ἐναντίων διδασκαλία 283,16 προηγούμενον περὶ τούτου ποιούμενος τὸν λόγον 428,9 προηγουμένων 2,26 12,6 73,25,29 92,14,25 141,8 al. coni. κυρίως 80,26 ορρ. κατὰ συμβεβηκός 428,30
- προθερμανσίς 248,33
- πρόθεστες τῶν Κατηγοριῶν 211,33 ὡς περὶ τῶν φινῶν οὕτης τῆς πρ. 9,15 τὴν πρ. περὶ γαρακτήρων εἶναι λεκτικῶν 359,3 περὶ ὧν καὶ ἡ παροῦσα πρ. πραγματεύεται 154,6 *praepositio* 37,11 71,5 180,16
- προθυμεῖσθαι c. inf. 1,9 221,34
- πρόθυμος 8,16
- προλέναι 42,30 309,23 πορρωτέρω 280,7 προϊόντος τοῦ γρόνου 284,6 τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον πρόεισιν ἀπαύστιος 90,5 ἐπ’ ἀπειρον 129,5 146,6 προῖῶν ἀξιοῦ, ἐρεῖ, ἐπιδεῖξει 58,13 76,1 190,2 πρ. ἀπὸ τίνος (ἐπί, εἰς τι) 12,32 16,11 282,27 302,27 κατὰ συλλογισμόν 16,8 κατὰ τὴν νοεράν τοῦ Ἀριστοτέλους δύναμιν 18,9 ἵνα κατὰ σειράν ἡ διαίρεσις ἴμμιν προΐη 41,4 πάντα δὲ ἀντῶν τῶν ἀναγκαιοτάτων τῷ λόγῳ πρόεισιν 93,20 (ἡ ἔφοδος) ἀλλοτρίως πρόεισιν 105,5 τὰ παραδέλγματα πρόεισιν ὅτε μὲν κατὰ τὸ σῶμα . . ὅτε δὲ κατὰ τὴν ψυχήν 113,32 τὰς ἐν ποιότητι προϊόντας διατάξεις περὶ τῶν διαφορῶν 99,33 πρ. κατ’ ἀριθμόν Iamb. 304,27 307,9 τὰ προϊόντα ορρ. τὰ ἀκίνητα Iamb. 135,28
- τὴν ἐπὶ πάντα προϊόνταν διαφορουμένην ποιότητα 75,8 τὴν ἔξω προϊόνταν (αἴτιαν) 226,32 (ἡ τοῦ ἐνὸς δύναμις) προϊόντα (ἀρ̄ ἔσυτῆς) 135,12,14 κατὰ τὴν προϊόνταν (ἐνέργειαν) 135,24 αἱ ποιότητες προϊόντα εἰς τὴν γένεσιν 140,19 τοῦ σημείου . . προϊόντος 145,36 τὸ ἐπὶ πολλὰ προϊόντος 146,3 ὃς ἀφ’ ἐνὸς τοῦ γένους προϊέναι τὸ πλῆθος 221,8 ὅταν προϊότις ἡς ἀπ’ αὐτῶν (τῶν λόγων) πρόδρομος ἐπιτηδειότητης 250,5 ἀπὸ τούτου πλείστα πρόεισιν εἰδῆ 317,22 αἱ ἐνέργειαι προϊόνται επὶ τὰ ἔκτος 328,30 τὸν γενετιστρηγὸν γρόνον τὸν προϊόντα ἀπὸ τῆς ψυχικῆς κυνήσεως ὡς μονάδος 351,14
- προϊέναι med. (τὰ γρήματα) 411,26 τὸ . . εἰς τὰ ὅλα αὐτήν (τὴν αἴτιαν τοῦ ἐνέργειαν) προϊέμενον Iamb. 315,22
- προϊστάναι. ἐν αἴτιας λόγῳ προεστηκός 244,5 med. τὸν Ἀρχύταν πάλιν ἡγεμόνα προϊσταται 350,11
- προκαλεῖν med. τί τινι 324,31
- προκαταβάλλειν pass. ὡς ἐν ὅλης τάξει προκαταβεβλημένον 260,32
- προκατάληψις 26,13 27,10
- προκαταρτύειν τὰ ἥθη 5,25
- προκατάργηειν 157,9 προκατάργουσα αἴτια 320,32 τῆς παρ’ ἄλλου καὶ ἔσωθεν προκαταργούσης αἴτιας 315,9 συνεργείας ἡ προκαταρχούσης ἡ συμβαλλομένης 315,13 (ἐνέργεια ἔχουσα) τὸ αἴτιον ἐξ ἔσυτῆς καὶ οὐκ ἀπ’ ἄλλου τινός προκατάργοντος ἡ συνεργοῦντος 317,21
- προκατάγῃσις ἥθηκή 5,29
- προκείσθαι. προκείσθω αὐτὴ ἡ ἡῆσις 368, 17 τὸ προκείμενον βιβλίον, ὁ πρ. λόγος, ἡ πρ. κατηγορία, τὸ πρ., sim. 9,4 170,11 287,26 290,9 368,14 al. κατασκευάζειν, δεικνύναι τὸ πρ. 284,1 394,4 Ἀριστοτέλει οὐ τοῦτο προκείτο 396,21 πρόκειται, πρόκειτο (τινὶ) c. inf. 21,8 40,20 104,10 163,18 347,9 390,29 προκείσθαι εἰς κοινὴν γρῆσιν 26,13 εἰς ἐπίσκεψιν 342,18
- προκινεῖν pass. προκεινῆσθαι τὴν διένοιαν 194,10
- προκοπή 242,8 244,27 245,11 250,12 401, 37 pl. 226,22 288,26 ἐρ̄ ὁσονοῦν 242,18 πρός τινα 225,36 242,14 εἰς τὸ εἰδῶ 245,35 εἰς τὸ πρόσω 247,33
- προκόπτειν intr. 242,11 288,11 417,24 ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον 250,12

- ἡ ἀφίλαλια προκόψχα εἰς μέγεθος 417,25
 προκεχωφίς τις ἐν λόγοις 230,3
 προκρίνειν τι τινος 218,6
 προκυλλήδειν τι Iambl. 117,9
 προλαμβάνειν τι 60,22 70,12 248,31 281,
 29 in disputando 19,16 44,8 244,5.34
 285,14 379,15 381,32 399,13 ὡς ὄμο-
 ληγούμενον 77,4 τὸ ἐν ἀρχῇ 152,23
 τινός τι 3,28 προλαβόντας ὅλησ 281,33
 pass. 8,19 227,17 228,34 402,12 εἰχεν
 τοῦτο προειλημένον 89,26 90,2 κατὰ
 τὰς κοινάς ἔννοιας, ἐν ταῖς κοιναῖς ἔννοιαις
 προειλημένα 379,15.17 τὰ ἥνωμένων
 ἐν τῷ νῷ προειλημένα 13,10 προλαμβά-
 νεσθαί τινος 1,6 16,13 60,20
 προλέγειν. τοσοῦτον προειποῦντιν ὡς 427,27
 προειρηται 206,5 προειρημένοις, -ησ, -ων
 44,3 49,26 104,15 123,18 197,12 προρ-
 ημέναι 388,20
 προληψίς. ἡ τῶν ὄμωνύμων πρ. 21,22.25
 (τὸ κοινόν, αἴτιον) τῆς διαφοράτητος κατὰ
 τὴν πολυειδῆ πρ. 83,3 κατὰ τὴν τῶν
 διαφόρων εἰδῶν πρ. 83,5 διά τινας οὐκ
 εὑτυχεῖς πρ. 6,26 τούτων τὸ συγκεχυ-
 μένον τῆς πρ. 379,18
 προμανθάνειν τι 15,1
 προνοεῖν 201,33
 πρόνοια deorum 201,32
 πρόδοσ. (ἡ τοῦ ἑνὸς δύναμις) τὴν πρόδον
 ποιεῖται μίαν Iambl. 135,13 τὴν ἐπ’
 ἀπειρον τοῦ ἀνίσου πρ. Iambl. 176,32
 πρ. τῆς στυγῆς εἰς τὸ πόρρω (Plot.)
 133,15.18 τῆς τοῦ λόγου ἐπὶ τὰ ἔκτος
 πρ. 272,14 ἡ εἰς ἔκαστον τῶν εἰδῶν πρ.
 272,34 τὴν μέχρι τοσοῦθε τῆς διαιρέσεως
 πρ. 274,4 πρόδοσ stellarum Iambl. 117,
 19 numerorum Iambl. 145,33 146,2.5
 προσίμιον τῆς ὅλης φιλοσοφίας 1,4 λογικῆς
 πραγματείας 11,33 ορρ. διήγησις, πίστις
 420,15.18.32 426,1.6
 προπαρασκευάζειν pass. προπαρασκευάσθαι
 194,10
 προποδίζειν Iambl. 117,20
 πρός I. e. dat. 62,34 88,10 136,25 186,30
 244,33 361,1 al. ἵνα . . πρός τῷ ἐν γένῃ
 137,23 πρός αὐτοῖς (τοῖς πράγμασιν) ἐστιν
 372,17 ποτιδιωρίσθω ποτὲ γε τοῖς εἰρη-
 μένοις Archytas 378,6 II. e. accus. 95,18
 96,2 99,20 al. τούτων πρός αὐτήν εἰς μίαν
 σύνταξιν συντελούντων Iambl. 341,16 ὡφ’
 ἐν γένος ὑπάχεται πρός τὰ ἄλλα 380,30 τοῦ
- χριωμένου ἐν ἐκείνῳ φί χρηται καὶ πρὸς
 αὐτὸ παρίντος 95,17 τὸ λυγικὸν πρὸς τὰ
 ἀλογα διορίζει τὸν ἄνιρωπον 100,8 ἐκάστη
 (διαφορά) . . πρός ἔκαστον τῶν εἰδῶν ἀφο-
 ρίζεται 55,20 τοῦτο τὰ γένη πρὸς τὰ εἰδὴ
 πεπονθέναι δοκεῖ 230,32.33 οὐδὲν πρὸς
 τὸν λόγον 100,18 οὐδὲν τοῦτο ἐμπόδιόν
 ἐστιν πρὸς τὸν . . λόγον Iambl. 56,15 πρὸς
 τὸ γνῶναι 96,21 πρὸς τὸ μὴ διακόπτειν τὸ
 συνεχές 379,19 πρὸς τὸ σαφέστερον ἀνα-
 γράψι 271,8 πρὸς βίαν ἀφηρῆσθαι 395,28
 ἐλλειπόντων τῶν ὀνομάτων ὡς πρὸς τὰ
 πράγματα 17,30 — πρὸς τι 11,15.16
 19,20.25 61,10 63,10.14.15.22 65,18.
 21.30 68,4 73,24.75,12 93,7 106,13
 112,10 119,9 125,22 134,25.28.30 135,
 1.6 139,35 144,8.17 145,13 155,30sqq.
 206,30 207,6 215,22 247,24.29 258,20.
 22 263,6 265,34 270,20 274,34.37 277,
 33 284,8 285,29 291,23 292,30 293,11
 295,21 296,3 297,13.25 299,2 301,9.14.
 17.18 309,30 310,33 311,6.10 319,28
 326,19.22 333,26 336,10sqq. 339,28sqq.
 342,1 344,30 349,12sqq. 358,11 359,15.
 23.25 360,6 397,29sqq. 408,6.21 dist.
 τό τε καθ’ αὐτὸ πρός τι καὶ κατὰ συμβεβη-
 κός 172,28 πρός τι ποσόν 145,30 207,9
 κατὰ τὸ πρός τι (ποιεῖν καὶ πάσχειν)
 333,14 τὴν κατὰ τὸ πρός τι ἀντίθετην
 382,17sqq. πῶς ἐκεὶ τὰ πρός τι 75,9
 cf. ἀπό — πρός τι πως ἔχον 11,16
 163,6.16 165,33sqq. 217,18 ποτ’ ἄλλο
 τι vel ποτὶ τι πως ἔχοντα Archytas 156,26
 178,20 378,8 πρός τι πως ἔχοντα idem
 407,24 — ποτ’ ἀλλήλως, ποτ’ ἔτερον, πότ
 τὰ ὄντα Archytas 178,25 183,3 363,25
 ποτὶ τὰ ἔόντα, πεπερασμένα, ποτὶ τὰν
 αἰσθασιν 387,33.34 392,7
 προσάγειν ἔκετάσεις τῷ βιβλίῳ 2,5 τὴν
 λόσιν τῇ ἀπορίᾳ 204,32 ἀπορίαν, ἔντασιν
 (τῷ λόγῳ ἀπό τινος) 214,25 315,6.7
 pass. τὰς ἀπορίας . . τὰς ἀπό τῶν πομ-
 φύτων . . προσαγομένας 116,20 intr. προσ-
 ἀγεῖ ὀμωσιγέπως πρός τάνατία καὶ τὸ
 φρονήμως καὶ ἀφρόνως 389,1
 προσαγορεύειν c. acc. dupl. 88,32 176,33
 192,22 229,27 καταγράψειν, ἀποτιτάσσειν
 τι 278,23.25 pass. δεύτεροι οὐδέτεροι προσ-
 ηγορεύθησαν 85,33
 προσαναγκάζειν pass. c. inf. 221,27
 προσαπορεῖν (τι) περὶ τινος 30,16 89,30

- 215,19 τίνα ὁ Ἀριστοτέλης τοῖς εἰρημένοις προσαπορεῖ 118,3 πρ. ὅτι 78,6
- προσάπτειν τι 335,21
- προσαρτᾶν pass. προσηρτημένα τῷ ἀλω 377,5
- προσαφηνίζειν pass. 8,18
- προσβάλλειν intr. πρώτοις τούτοις προσβάλλομεν 82,18
- προσβιστέσθαι c. acc. c. inf. 248,7
- προσβιβάζειν ὡφ' ἐν αὐτὰ τῶν τεττάρων (εἰδῶν) 270,3
- προσβολή. οὕτως ἐπινοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην πρ. 335,23
- προσγίνεσθαι ἔξωθεν 365,10
- προσδεῖσθαι τινος 106,1 108,12 115,15 139,16 166,23 322,4 328,8 οὐδὲν προτό δέονται ποιότητος 227,18
- προσδέχεσθαι τὴν ὑπόθεσιν 215,6
- προσδηλοῦν pass. 43,13
- προσδιορίζειν med. c. acc. c. inf. 59,25 pass. ποιδιωρίζω ποτὶ γε τοῖς εἰρημένοις, ὅτι Archytas 378,6
- προσδιορισμός 148,25
- προσεῖναι τινί 39,29 114,14,16 115,14 117,24 119,24 al. ἐφ' ὧν οὕτε τὸ ποιεῖν οὕτε τὸ πάσχειν πρόσεστιν 339,19 πᾶσι τοῖς προσοῦσι καθ' ἔκαστον τῶν ἀντικειμένων ἐπεξελθεῖν 390,29
- *προσεισέρχεσθαι. προσεισέλθειν 156,29
- προσενοεῖν pass. 43,25
- προσεξεργάζεσθαι. ὅτα τῷ τόπῳ προτεξεργάζονται οἱ κλεινότεροι τῶν ἔξηγητῶν 387,18
- προσειτικέναι τινί 150,17 171,17 221,2 239,17 259,28
- προσέτι. καὶ προσέτι γε Archytas 378,14
- προσέχειν τινί τὸν νοῦν 128,16 160,25 τὸν νοῦν, μήποτε 266,32 προσέχειν τινί 59,2 187,8 240,25 282,17 347,14 μήποτε 187,19 ὅτι 199,2 ὡς 274,27
- προσεχῆς 158,19 298,2 416,4 αἰτίαν τοῦ χρόνου προσεχῆ 351,9 τὸ πρ. opp. τὸ ἀνωτέρω 201,13 τὰ προσεχῆ opp. τὰ πόρωρ γένη 279,20 τὸ πρ. γένος 100,6 τῷ πρ. ἔαυτοῦ γένει 317,25 τοῦ αὐτοῦ γένους προσεχῆ εἰδὴ 171,5 προσεχῆς τινί 77,1 142,5 224,14 274,2 τῶν ἡμῶν προσεχεστέρων καὶ γνωριμωτέρων 211,14,15 τὰ ποτεγέα εἰδεῖς ἀλλάλοις Archytas 391,3 προσεχῶς 16,16 60,17 126,32 157,16 416,4. 5 al. opp. διά τινων 12,29
- opp. πορρώτερον, πόρρωθεν 77,14 104,4 222,2
- προσηγορία 30,24 32,10 187,29 τὴν κατὰ ταῦνομα προσηγορίαν 37,27 ἡ τῶν ποδῶν πρ. 33,10 προσηγορία περὶ του 210,28
- προσηγορικός. τὸ πρ. (ὄνομα) 25,15 τὰ προσηγορικά καὶ ἀπλὰ opp. οἱ ὄροι 389,92
- προσήκειν 2,20 92,21 159,3 301,20 ὡς προτζήκοντες 393,6 ὥσπερ ἢν προτζήκοντον 101,9 προσήκει c. (acc. c.) inf. 65,16 66,31 129,14 222,27 230,23 προσήκειν τινί 7,20 47,3 74,23 75,18 119,5 234,19 al.
- πρόσθενεν 311,16 352,7
- προσθήκη 26,27 29,12 112,8 154,24 170,1 236,1.4 239,2 al. pl. 140,26 234,20 360,22 370,4
- προσιέναι 230,30 247,30 τινί 145,15 230,29 ὡς γε οὕτωσι δέξαι πρόσειται 239,5
- προσιέναι med. τὶ (διαιρέσιν, δέξαι, τὸ μῆλον καὶ ἡττον) 91,14.23 153,29 261,34 262,13 προσήκατο 178,20 179,5
- προσιστορεῖν 2,9 pass. ταῦτα προσιστορίσθω 348,23 373,32
- προσκατίρος 234,30 253,31 257,7 προσκάριως 230,19
- προσκατηγορεῖν. οὐ πρὸς τῷ τόπῳ τὸ ἔστιν προσκατηγορεῖται 361,1
- προσκεῖσθαι 33,31 73,9 113,13 241,9 267,12 400,31 al. τινί 30,6 99,9 204,12 ὑπό τινος 163,8 379,9 ἐπὶ τῷ τέλει τῶν Κατηγοριῶν ταῦτα πρόσκειται 379,8
- προσλαμβάνειν κατανόησιν 3,6 δύναμιν 227,20 τὸ μόνιμον 238,34 θέσιν 126,21 154,25 σχέσιν 305,11 319,30 τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι 223,28 διαφοράν 28,3 167,24 καὶ τὰς πρός τὶ πως ἐγόντας κινήσεις 209,18 pass. τῇγε ἐν κεφαλαίοις προσειλημμένην (γνῶσιν) 60,21 διαφορὰ προσελήφθη 239,3
- πρόσληψις syllogismi 143,19
- προσνέμειν τί τινι Nicostratus 402,18
- προσόμοιος Ἀριστοτέλει περὶ τῶν ἐπιστολικὸν γαρακτῆρα 7,22
- προσομολογεῖν 282,36
- προσπαραλαμβάνειν τι 209,24
- προσπίπτειν conspicuum esse 166,34 ἡ πρώτη ἔννοια τῆς οὐσίας οὕτως προσπίπτει ὡς καθ' ἔαυτὴν οὖσης 61,2 τὴν ὡς συνεγός πᾶσι προσπίπτουσαν ἔννοιαν 344,16
- προσποιεῖν med. τὶ (ἐν τῷ λόγῳ) 116,9 122,5 173,25 277,3 415,8 ὅτι 390,18

- προστημένειν χρόνον 15,12 τὸ ἔγῳ 71,13
τὰ γένη . . τῷ τε ὑπρεψ καὶ τῷ θῆλῳ 65,1
pass. 43,17
- προστάττεται εἰς *infīn.* 5,16
- προστιθέναι τὸ 14,28 43,18 46,3 67,20
81,31 82,25 208,22 276,17 al. εἰς τὸν
δρόν 99,7 τινὶ τι 2,15, 28 88,25 95,7
224,15 al. ὅτι 101,3 προστίθεται δὲ ὅτι
121,3 160,21 pass. 98,5 202,19 325,9
τινὶ 385,28 431,1
- προσυπακούειν τι 34,3, 13, 21, 29 35,1
103,23
- πρόσφατος 360,18 προσφατώτερος 360,20
- προσφέρειν. τὸ γνώρισμα τῶν ἐνδλων
οὐσιῶν . . ταῖς ἀλοις οὐσίαις προσφέρει
91,4 pass. ἀδέρφισθωτος ἡ τοῦ πινέξειν
κοινότης προσφέρεται (προφ.?) κατ' αὐτῆς
(τῆς διαφορᾶς) 67,6
- προσφιλονεικεῖν τινὲς 67,15
- πρόσφορδς τινὶ 266,13 προσφόρως 81,16
222,26 280,9
- προσφωνᾶν pass. βιβλίοις τοῖς Γεδαλείῳ
προσφωνήθεισι 2,7
- προσχρῆσθαι τινὶ 42,25 74,3 156,8 198,2
302,11 332,3
- πρόσω 117,1, 12, 13 247,33 358,20, 32, 34
προσωτέρω 305,28 μᾶλλον πρόσω καὶ
ζῆτον 358,34
- πρόσωπον. τῆς τῶν π. δρέπης 8,20 τὸ τοῦ
ἐνεργοῦντος πρ. 360,33
- πρόταξις ἄρθρου 25,18 26,2
- πρότασις 9,10, 11 14,30 15,3 16,7 40,20
180,20 385,26 397,11 sqq. 404,3 406,14.
30,31 ἡ μεῖζων, ἡ ἐλάττων πρ. 180,
30,32 μὴ γίνεσθαι ὅλως ἀπόδειξην ἣνει
κακθολικῆς πρ. 70,27
- προτάττειν τι 82,15, 20 121,20 al. τὸ
ἄρθρον 25,21, 29 . . ὡς γένος opp. ὑπο-
βάλλειν ὡς εἰδός 304,2 τινός τι 19,26
74,15 75,31 al. pass. 156,13 τινός 25,25
97,3 121,29 al.
- προτείνειν. ὁ πὺξ προτείνων 212,17, 21
προτείνειν χείρα 200,27 ἀνασκευὴν τοῦ
εἰρημένου λόγου 190,33 τοῖς ἥρθύροις
τὴν μυθικὴν ψυχαγωγίαν 7,10 pass. 75,
21 314,3 τὰς ἐννοίας . . τὰς ὑπὸ τοῦ
Ἀριστοτέλους προτείνομένας 1,11 τὰς
Ηλωτίνου ἀπορίας ὡς ἐν διαλόγῳ προ-
τείνομένας 2,27 τῆς λέξεως καθ' αὐτὴν
προταθείσης 373,20 ὁ ἀγρός προτείνεις
373,21
- προτερεύειν 420,36 421,20
- πρότερος. (τὸ) πρότερον 19,20 37,34 82,
16 126,7, 15, 28 300,32 301,3 380,1
418, 19 sqq. πρότερα (πρῶτα), δεύτερα
169,17 sqq. ἐκ προτέρων καὶ αἰτιωτέρων
108,28 πρότερον μέν . . νῦν δὲ 75,27
πολὺ πρότερον 127,27 πρῶτος 10,11, 13,
13 43,1 352,7 420,24 al. πρῶτόν ἐστιν
τὸ αἰσθητὸν τῆς αἰσθήσεως 193,3 τὴν
ὄντως οὐσίαν παρακολουθοῦντα τὰντα ἔχειν
ῶσπερ πρώτην αὐτῶν 241,18 τὰ Νέμεα
τῶν Ημέτων πρῶτα γενήσεται 422,4 πρῶ-
τον τὸ εἶναι τοῦ φιλέρεσθαι 423,11 τὸ
πρῶτον τῷ χρόνῳ πρεσβύτερον λέγομεν
418,30 πρώτην τῶν ἄλλων 382,17 τὸ
πρῶτον ζῷον καὶ αὐτοζῷον 83,3 τὴν
πρώτην φιλοσοφίαν 9,30 ὅιχη τὴν πρώτην
διαιρετέον 67,29 εὐθὺς ἀπὸ πρώτης γε (?)
399,32 (cf. Add.) πράταν, πράτον, πρᾶτα
Archytas 296,7 357,24 361,23, 26 378,10
392,5 πράτων id. 156,25 πράτως 57,28
67,23 87,24 al. πράτως ἄνθρωπος i. q.
αὐτοάνθρωπος 74,2 πράτιστος 110,6
211,11 217,31 225,20 227,17 335,20
- προτιθέναι τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ 122,25 τὸ
ποιεῖν καὶ πάσχειν 340,18 τὸ ἐν καὶ
τάγματὶ ἐν ἀρχῇ 109,32 τὰς κατηγορίας,
παράδειγμα, τὴν διαφοράν *proponere, in
medium proferre* 65,7 284,3 411,30 τοῖς
σκυτοτόροις τὴν ἐαυτῶν σοφίαν εἰς πάρ-
εργον ἀντιδημον 7,3 προθεῖς . . δύο . .
κατασκευάζειν 103,8 med. τέλος 4,5
c. *infīn.* 2,28 21,3 92,4 120,27 al. pass.
8,9 293,33
- προτιμᾶν τι 6,24 7,6 157,32 217,7 τὶ ἵντι
τινός 6,32 τὶ τινός 301,33 334,17 pass.
- προτετίμηται τῶν ἄλλων ἡ οὐσία, τὰ
ἐναντία 76,4 386,2
- προτιμήσις. ἡ τῆς κανήσεως ὡς κοινοῦ
γένους πρ. 320,24
- προϋπάρχειν 20,2 68,17 70,26 98,1 104,
34 121,22 150,23 191,2, 7 193,15, 16
216,28 222,12 298,4 304,26 τινός 77,26
122,12 173,3 191,19 204,20 opp. ἐπι-
γίνεσθαι 84,30 156,15
- *προϋποκατασκευή 249,36
- προϋποκείσθαι 100,5 259,3 260,1 357,32
- προϋποτιθέναι med. ἀρχάς 74,24 ἐν
γένος τὴν κίνησιν τοῦ τε ποιεῖν καὶ τοῦ
πάσχειν 302,17
- προϋφιστάναι. προϋφεστηκέναι 216,35 τὸ

- κατ' ἐνέργειαν προϋψέστηκεν 244,11 προ-
ϋψεστῶτος ορρ. ἐπιγίνεται 158,5 προϋψε-
στῆσεται ἔχυτοῦ τὸ ἐν 205,4
προφαίνειν ἔναργεστέραν τὴν δροιότητα 122,
22 διὰ τὴν προφαίνομένην σαφίειν 7,4
τὸ γρήσιμον προσφανέν 8,16
προφανής 242,9 297,18 300,18,35 κατὰ
τὸ πρ. 87,5
προφέρειν τινὰ λόγου ἢ λέξιν 41,10 τὸ ἐν
πᾶσιν καλόν 70,15 med. (λέξεις) 160,15
τὰ ἔτερα τῇ φύσει δὲ ἔτερων ὀνομάτων
23,18 πῶς δεῖ προφέρεσθαι τὴν τῶν
δρωνύμων διαστολὴν 25,28 ἐνικῶς, πλη-
θυντικῶς 160,2 161,3 τὴν φύσει βραχεῖσιν
(συλλαβῆιν) ἐν μακρῷ γρόνῳ προενέγκασθαι
131,33 τὴν κράσιν συλλαβῆιν πρώτην προ-
ενεγκάμενος 139,10 pass. 25,26 41,6
105,10 142,24 φωνῆς ἀπὸ τῆς ἐννοίας
προφερομένης 12,27 ἢ λέξις ἀκριβῶς
προενεγκάμεσσα 232,15 κατὰ συζυγίας ἀντι-
θέτους προηγένεχθεσσαν 432,29 cf. προσ-
φέρειν
προφορά. ὁ ἐν προφορᾷ (λόγος) ορρ. ὁ ἐν
δόξῃ 118,9
προφορικὸς λόγος 29,14
προχειρίζεσθαι ὑπιοῦν τῶν ὄντων 68,29
τὴν παρὰ πάσι λεγομένην οὐσίαν 74,6
ἐκπατον 75,29 141,17 πράτων τὴν ἐναν-
τιότητα 277,16 τὰς ἀλλὰς κατηγορίας 278,6
pass. Aristot. 87,3
πρόχειρος 193,25,29 335,24 359,19 πρό-
χειρος ἢ λόσις 52,11 οὐκ ἦν πρ. ὁ λόγος
58,22 πρ. ἐννοια 60,26 61,9 296,11
κατὰ τὴν πρ. καὶ κοινὴν τοῦ λόγου γρῆσιν
79,3 πρόχειρον λέγειν, εἰπεῖν, ἀπορεῖν
193,34 214,18 348,27 προχείρως 370,9
376,33 402,19
προγωρεῖν προσωτέρω 305,28 ἐγγυτέρω
τινὸς 111,15 245,12 ἀνωθεν ἀπὸ τῶν
καθαρῶν νοήσεων ἐπὶ τοὺς μετ' αἰσθήσεως
διαλογισμούς 318,6 εἰς ἔργον 196,19
εἰς ἀπειρον 361,19 διὰ τοῦ μέσου προ-
γωροῦντα τὰ ἐναντία ἀφίσταται ἀπ' ἀλλή-
λων 282,28
προωθεῖν Iambl. 117,9
πρόωσις Iambl. 117,11
πρόψην 418,15
πρωτεῖος 417,4 ἐν τοῖς τῆς θέσεως πρω-
τεῖοις 426,1
πρωτεύειν τῇ τάξει 420,12 corruptum
433,17
- πρωτέπειρος 67,12
πρωτέτυπον ορρ. εἰκόν 12,22
πρωτουργός 215,10 258,30 κατ' αἰτίαν
τινὰ πρωτουργάν 216,28 τὴν πρωτουργὸν
αἰτίαν τῆς κανήσεως 310,15
πτερόν 165,22 183,18,19 186,10,11,12,13,
187,25,36 188,8
πτεροῦ pass. 187,12,13 πτερωτός 165,22
183,20 184,5sqq. 186,11sqq. 187,11
πτηγός 56,19 57,6 25,26 87,21 424,31
425,2,15,19,20 426,13
πτιλώσσειν Archytas 395,35 417,20,22
πτωσίς. τὴν οἷον πτ. τῶν σωμάτων 336,
31,33 *casus grammatic.* 163,4 180,10,14
181,8 383,8,13,15 ἐπ' εὐθείας πτ. 18,4
κατὰ γενικήν, δοτικήν πτ. 162,21 163,5
πτώσεις τῶν ὀνομάτων quid vocaverint
antiqui 37,10sqq. ταύτας (τὰς κατηγο-
ρίας) σὺν ταῖς πτώσεσιν ἀντῶν Aristot. (?)
65,8 αἱ πτ. (τοῦ ποσοῦ) 155,4 τῆς
πτώσεως ἡς ἐξηγητικόν ἔστιν τὸ μετέχειν
τοῦ γενικοῦ Iambl. 53,17 πῶς αἱ πτώσεις
κατ' ἀντούς (τοὺς Στωικούς) προφέρονται
105,10 (ἐκάλουν) τὰς πτώσεις τευκτάς (?)
ἀπὸ τοῦ τυγχάνεσθαι 209,13
πτωτικός. τὸ πτ. σχῆμα τῆς λέξεως 359,9
πυκνός 251,30 262,32,33,35 263,29 267,
18sqq.
πυκνότης 128,8 262,32 263,8,20 266,29
267,35 268,1,5,19 269,3,20,23 τῶν
ἐννοιῶν 18,8
πύκνωσις ορρ. μάνωσις 249,31 251,10
πυκνωτικός ορρ. μαγνωτικός 269,14
πυκτεύειν 243,9,12
πύκτης 243,4 245,15,17 264,15
πυκτικός 214,17 224,2 242,1 243,3 244,
28 245,15 247,6 264,14 294,4 al. πυκτική
214,21 224,3 243,8,9 245,10,18 264,14
*πυκτικότης 214,18
πύξ 212,17,21
πῦρ 49,24 55,26 107,26 112,24 114,27
116,2 149,12 267,30 268,20 269,34
283,20 323,1 363,17 al. τὸ ἐν τοῖς
ζῷοις πῦρ 321,33 322,31
πυραμίς 271,12
πύργος 153,14
πυρετός 371,31
πυρήν 393,10
πύριος 55,27
πυρός 368,23 437,1
πυρρός 277,29 281,32 282,4

πυρούς in orac. Chald. 337,18
 πώς interrog. 65,14 66,28 73,19,23 al.
 ὅπως ἔχεται η πώς πάρεστιν 217,27
 πῶς indef. 22,15 63,25 94,35 98,34 134,18
 πῶς μέν . πῶς δέ 139,22 ἐπὶ πλέον
 τὸ πῶς ἔχον τοῦ ποιοῦ 217,21 πῶς
 ἔχοντες 217,19 311,7 388,27 τοῖς συν-
 υφισταμένοις πῶς ἔχουσιν 310,33 τὰ πρὸς
 ἄλλο τί πῶς ἔχοντα 11,16 πῶς ἔχοντα
 καὶ πρός τι πῶς ἔχοντα Stoicorum 67,1

Ψάθος 237,31
ψάθιος 23,7 247,31 ῥάδιον (ἐστι) c. inf.
 107,27 209,10 ῥάδιος 7,7 30,28 74,3
 ῥάζον 60,22
ψάθυμοις 192,9 229,24
ψάθυμος 7,10
ψαστώνη εἰς ἀπεργασίαν 247,32
ψαφανίς 49,13
ψειν 355,8 357,4 de tempore 50,4 354,13
 434,3 πάντων ἡεράντων 140,24 κἄν τι
 38η ῥέη 140,25
ψέπειν εἰς τι 261,12 310,15,22 πρός τι
 319,17 ἐγὼ ταῦτη ρᾶλλον ῥέπω 381,25
ψῆμα opp. ὄνομα 10,26,27 15,4 42,29 43,
 1.10sqq. 359,8 τὰ μέσα ῥ. 71,18 οὐτωσὶ¹
 καὶ τοῖς ῥήμασιν λέγων 17,7
ψῆστις Nicostratus 368,18
ψητορικός. ἐν ῥ. τέχναις 23,16 ῥ. περι-
 εργίαις 38,16
ψήτωρ 5,18 opp. φιλόσοφος 17,1
ψίζα 372,11
ψιζοῦν. τὰ ἐρριζωμένα ρᾶλλον καὶ ἵττον
 ἐρρίζωται 238,13,14
ψιπτάζειν. τῶν ψιπταζομένων 435,9
ψιπτεῖν 302,20 pass. 302,21
ψίς 267,7
ψίψις 302,20
ψοὴ τοῦ εἰναι 341,27 τῆς γενέσεως 354,27
ψοιά 393,10
ψοπή 61,9 116,36 128,6sqq. 151,33 152,1,
 16sqq. 153,17 269,31,32 319,5 pl. 152,
 19 τὴν ἐξιοῦσαν εἰς τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ
 ὄντος ῥ. 354,1 τὴν εἰς ἄλλο ῥ. 320,19
 τῆς ἐπ² ἀμφω ῥ. 250,21 325,30 ψοπῆ
 Archytas 128,18
ψυθυμίζειν τὸ ὑποκείμενον 210,8
ψυθυμικός dist. μετρικός 131,34
ψυθυμός. παιώνιον ψυθυμόν 132,2

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

ψυτιθοῦν pass. ψυτιθούμενον τὸ μῆλον 49,29
 ψυννύνται pass. ἔρρωται 323,5

Σαθρός opp. ἴσχυρός, στερεός 268,34 αἱ
 ἀποδεῖξεις σαθραὶ 82,26 τὸ σ. αὐτοῦ
 (τοῦ ὄρου) 388,3

σαλεύειν pass. οὐ σαλεύεται ὁ λόγος 144,25

*σαρκόπτερος 183,21

σαρκοφάγος 57,12 59,18

σάρξ 417,32

σαφήνεια 7,4 21,6 126,4 354,31 379,13

427,1 τῆς λέξεως 186,20 243,21 264,31

394,11 σαφηνείας ἔτυχεν ἡ λέξις 387,17

σαφηνίζειν τι 2,18 13,17 22,15 162,12

163,2 ὅπως 254,20 τί ποτε βούλεται

αὐτῷ τὰ ὄντα 51,8 pass. 163,10

δι' ἐαυτῶν 202,10

σαφής 23,18 84,9 250,18 al. τὸ σ. ἐν

ταῖς λέξεσιν 10,30 πρὸς τὸ σαφέστερον

ἀναγράψαι 271,8 σαφῶς 52,27 76,20

136,34 138,1 al.

σέβεσθαι. ἐσέρθη (τὴν μίαν τῶν πάντων

ἀργῆν) 6,10

σείειν. σείοντο Homerus 32,30

σειρά. ἵνα κατὰ σειρὰν ἡ διαιρέσις ἡμῖν

προῖη 41,3

σελήνη 55,30 85,14 194,12 327,22 329,8

331,14 338,24 346,34

σεμνός. τὸ σεμνὸν κύτης (τῆς Λριτωνελικῆς
 φιλοσοφίας) 6,7

σημαίνειν 9,15 378,4 τόδε τι 111,3

ἀλλήλοις τὰ πράγματα 15,8 σημῆναι,

σημάνη 26,28 81,30 σημῆναι 243,10

pass. ὑπὸ τῶν φιλονόμων 9,23 13,15 σημα-

νόμενον 17,4 19,23 124,17 378,4 opp.

φωνή 71,11 ἡ τῶν σημαντομένων διά-

κρισις 237,7

σημαντικός 10,23 11,1,4,5 68,33 69,1

74,20 84,33 104,13 131,9 132,23 143,24

λόγος 15,14 131,2 142,23 τὰς ἄγριας τι-

τὰς σ. 71,20 τῆς σ. σχέσεως 82,21

σημαντικός τινος 11,8,27 295,15 408,11

al. φωναὶ (λέξεις) αἱ σ. τῶν πραγμάτων

10,22 42,5

σημασία 12,3 28,8 53,15 60,23 264,21

347,13 al. τῆς οὐσιώδους σ. 85,20 σημα-

σίας λεκτικῆς 104,32 τῆς κατὰ τὸ πρῶτον

σ. 420,24 ποιούμενη τὴν σ. 388,30 τὰν

- πράταν σ., λέγω δὲ τὸ τι ἔστιν Archytas 378,10
- σημεῖον. τὸ μὲν (τόδε) τοῦ παρεῖναι τι . . σημεῖον γινόμενον 104,33 punctum 65,14 66,12 124,3. 7. 8. 23. 31 125,3. 8 136, 33 145,36 153,27 355, 16. 17 al. τὸ σ. διαστημάτων ἀργὴ ὃν οὐκ ἀν εἴη διάστημα 65,28 τὸ σ... δταν μονάδα θέσιν ἔχουσαν λέγωσιν 136,29 σημεῖον Archytas 353,1
- σημειούν. σημειωτέον ὅτι 426,10
- σήμερον 142,36 143,2
- σήπειν. σήπεσθαι 260,11 315,32 316,9 325,6
- σῆψις 260,10 325,10
- στόηρος 48,25. 26. 31 263,1
- σιμότης 231,5 267,7. 9
- σιτίον 32,10
- σκαληνής. σκαληνός Archytas 392,9
- *σκαμβόπους Archytas 396,1 417,21
- σκάφη 336,7
- σκεδαννύναι pass. 364,13
- σκέμμα. σκέμματα λογικά, φυσικά, ημικά 19,4 τῷ περὶ τῶν αἰσθητῶν σκ. 74,8 τῷ περὶ δυνατῶν λεγομένῳ σκ. 195,32
- σκέπαρνον 374,3
- σκέπασμα 438,14
- σκέπη 14,10 374,1 421,18 ἀνέμων 14,8
- σκέπτεσθαι. σκεπτέον πῶς 154,8
- σκέῦος 57,15 336,19
- σκέψις 125,29 134,2 318,20
- σκιά 96,15. 16
- σκιαγραφία 96,16
- σκιάζειν pass. 142,9
- σκιρούν pass. τῶν ἐσκιρρωμένων νόσων 236,21
- σκλήρος 248,21 251,8sqq. 263,32 265,34 273,33 279,28 391,17. 18
- σκληρότης 251,20 268,35
- σκοπεῖν τι 325,4 τὴν οἰκίαν ὅπως ἄν γένοιτο 14,25 τῆς ἀποδείξεως τὴν γένεσιν 14,26 τίς ἡ βελτίων ὁδὸς 99,4
- σκοπός 1,7 8,10. 14. 18 24, 22 411,10 λογικός 16,19 τῆς ἀπογραφῆς, τῆς θέσεως (τῶν ὄνομάτων) 3,4 187,8 Categoriarum 9,5. 9 68,33 πρὸς ἓνα σκ. ἀναφέρεσθαι 4,20 τὴν εἰς τὸν σκ. βολήν 411,17
- σκόροδον 49,13 188,26
- σκορπίζειν pass. τὰ μὴ ἀνέχοντα ἔστατά, ἀλλὰ πεπτωκότα καὶ ἐσκορπισμένα 336,35
- σκοτεινός 263,23
- σκοτίζειν pass. ἐσκοτισμένον 402,16
- σκυλάκιον 392,23 400,23 405,4
- σκυτοτόμος. μὴ δεῖν καὶ τοῖς σκυτοτόμοις τὴν ἔστων σοφίαν προτιθέναι 7,3
- σμικρός 219,30 401,30 cf. μικρός
- σμικρότης 131,29
- σμιλίον λατρικόν 32,6. 18
- σοφία 226,5 ἀλλη μὲν ἡ τοῦ νοῦ, ἀλλη δὲ ἡ τῆς ψυχῆς 241,30 τοῖς σκυτοτόμοις τὴν ἔστων σ. προτιθέναι 7,3
- σόφισμα τὸ παρὰ τὸν Οὔτιν 105,12 aliud 105,17. 18
- σοφιστής 5,18
- σοφιστικός. σοφιστικάς ἐνογκήσεις 22,10
- σοφός. οἱ περιττῶς σοφοί 8,4
- σπάνιος 226,8 σπανίως 221,7
- σπάνις τῶν Πυθαγορικῶν συγγραμμάτων 352,23
- σπασμώδης. τὸ περὶ τὴν γνάθον συμβαῖνον σπασμῶδες πάθος 26,25
- σπέρμα 210,9 244,2 τὸ σπ. ἀναπλοὶ τοὺς οἰκείους λόγους καὶ ἐπισπάται τὴν παρακείμηνη ὅλην καὶ διαμορφοῖ τοὺς ἐν ἔστωι λόγους 306,23
- σπερματικός λόγος 29,15 351,22. 24
- σπερμοφάγος 57,12 59,18
- σπεύδειν πρὸς τὴν ἀκριβή τελειότητα 60,27 ἐπὶ τὸ τέλος 304,4 ἐσπεύδειν τὴν συνήθειαν φυλάσσειν 186,33 med. πρὸς τι 226,13
- σπινθήρ 49,25
- σπλάγχνον 364,24
- σπογγία 262,35
- σπόγγος Iambl. 267,32
- σποράδην opp. κοινῶς 301,19
- σπουδάζειν c. inf. 1,12 8,4 91,7 387,20 περὶ τὰς βιβλιοθήκας 8,24 περὶ τινα 37,25 οἱ λατροὶ περὶ τὰ σώματα ἐσπουδαχότες 386,13 οἱ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐσπουδαχότες 14,2
- σπουδαῖος 7,33 37,22 112,20. 22 177,17 181,2. 6 264,19 287,2 401,26 sqq. 402,14 405,32 407,26 Archytas 382,16 οὐδὲ ἀπὸ τῆς σπουδῆς δ σπ. παρώνυμος· σπουδαῖος μὲν γάρ ὁ τὴν ἀρετὴν ἔχων 37,24 τὸ σπ. γένος 286,36 τὴν σπ. ἔξιν 287,10 οἱ σπουδαιότεροι τῶν ἐξηγητῶν 96,3 οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἑταίρων αὐτοῦ 18,13
- σπουδαιότης 416,25
- σπουδή. ἥητρων ἀλλ' οὐ φιλοσόφων ἡ τοιαύτη σπ. 17,2 τοσαύτης περὶ τὸ βιβλίον γενομένης σπ. 2,31 περὶ τὰς πλείους φωνάς

- ἡ σπ. 36,25 περὶ γεωῶν ἡ σπ. 36,23
οὐδὲ ἀπὸ τῆς σπ. ὁ σπουδαῖος παράνυμος
37,24 σπουδῆς ἄξια 4,18 186,29 διὰ,
ἄνευ, μετὰ σπουδῆς 367,24, 29
- σταδιαῖος.** σταδιαίαν (λέγων τὴν κίνησιν) 139,32
- σταδιεύειν.** τοῦ ἐσταδιευχότος 333,22
- στάδιον** 307,32
- στάθμη.** αἱ σ. τῶν τεκτόνων τε καὶ οἰκο-
δόμων 20,12
- σταθμός** 269,31, 33
- στάσις** 38,9 165,1 173,6 338,11 432,26
433,22 434,20sqq. al.
- στενός.** εἰς στενὸν ἀποκλεισθήσεται (κατα-
κλεισθήσεται) ἡ . . ἀπόδοσις (ἡ τοῦ ὄλου
φύσις) 120,5 Iambl. 374,25 opp. πλατύ
Archytas 384,11 408,24
- στενοῦν** pass. στενουμένης τῆς ἀρτηρίας
131,30
- στέρειν** pass. τῆς κινήσεως στερώμενον
346,4
- στέρειν** pass. στερώμενα αὐτῆς 400,2 τὸ
ἐστερημένον 331,6, 7, 12 ἐστερηθῆσαι quid
sit 373,2 τριγῶς Archytas 395,33 417,18
dist. στέρησις 393,33 ἐστερηθῆσαι δυνά-
μεως 248,15 ἐστερημένη πάντων 249,28
cf. στερίσκειν
- στερεός** 261,24 268,30 319,3 353,7 363,16
διάστασις ἡ μὲν στερεά, ἡ δὲ ἀραιοτέρα
251,9 ποῖον τοῦ στ. σημαινόμενον ἀντί-
κειται τῷ μανῷ 268,32 τῶν στ. σωμάτων
124,32 267,33 τὴν στ. γωνίαν 124,36
τὰ στ. παραλληλεπίπεδα 125,1
- στέρησις** 65,3, 9.12 108,1 155,8 161,21
162,3 178,19 208,18 225,14, 23,29 227,
22 246,18 247,11 248,13 275,17 278,23
372,28 386,1 432,27 433,15 Archytas
290,13 330,8 408,3 στερήσις id. 408,16
opp. εἶδος 107, 31 108, 3 252,4 278,
35sqq. 331,1sqq. opp. ἔξις 195,4, 17
278,24, 26, 30 381,11 392,14sqq. opp.
ἔχειν 373,2 coni. ἀπόφασις, opp. κατά-
φασις 141,31 dist. τὰ πρός τι 397,29sqq.
ποσαγῶς 394,17sqq. διττή 417,12sqq.
τριγῶς Archytas 395,32 417,17 εἰ τὸ
ἀγαθὸν καὶ κακὸν κτλ. ὡς ἐναντία δεῖ
τίθεσθαι ἡ ὡς ἔξιν καὶ στ. 416,28
- στερητικός** 394,32 396,3sqq. στερητικῶς
155,7 396,22
- στερίσκειν** pass. στερίσκεσθαι opp. ἐστερη-
θῆσθαι 417,9sqq.
- στίγμῃ 32,1 133,15 153,20,33 154,1,22sqq.
354,34 στιγμάν Archytas 353,6
- στίχος.** πλῆθος στίχων libri 18,20
- στοά.** ἐν τῇ ποικιλῇ στοᾷ ἡ ἐν τῷδε τῆς
στοᾶς τῷ μέρει 297,33 cf. Στοά (Ind. II)
- στοιβήδον** κείσθαι 18,25
- στοιχεῖον.** τὸ στ. τὸ ἀλφα ἡ τὸ βῆτα 39,13
τῷ Γ στοιχείῳ 430,23 τὰ στ. 132,3
420,13 dist. γράμματα 132,9 τὰ τοῦ
λόγου στ. (i. q. μέρη) 10,26 11,25 25,20
42,28 64,24 68,28 Περὶ τῶν τοῦ λόγου
στ. Theophrasti liber 10,24 πᾶν στ.
λόγου ἐκ συλλαβῶν (συγέστηκεν) 124,11
elementa corporum et mundi 127,25 128,
28 158,30 193,2 210,5 268,5, 7 270,11
271,17 283,20 319,4 323,3 329,8 330,
26 332,9, 12 336,17 363,16 375,13, 28.
30 376,22, 28 423,28 dist. τὰ ἑστῶτα
τῶν στ. et τὰ κινούμενα 336,21, 22
συμπληροῦσθαι ὡς ἐκ μερῶν ἡ στ. 267,3
τοῦτο (τὸ πάθος) αὐτοῦ (τοῦ ὄλου εἰδους
τῆς ποιότητος) κοινὸν στ. ἀπέδωκεν 259,22
- στοιχειώδης.** τὰς πρώτας καὶ στ. τῶν
μορίων θέσεις 269,10 περὶ τῶν στοιχειο-
θεστάτων διδάσκουσα 15,35
- στοιχείωσις** 13,29
- στογάζεσθαι** τίνος 4,7 23,13 158,20 187,7
287,4 307,31 411,27
- στρατηγεῖν** 318,22 στραταγέν Archytas
317,16
- στρατιά.** τοῖς ἐπὶ στρατιᾶς 61,29
- στρατός** 160,28 214,28
- στρέψειν** pass. φύγῃ πρὸς νοῦν ἐστραμμένη
12,19 περὶ τὸ αὐτὸν ζῆτημα καὶ ἔκεινο
στρέψεται 82,14 μεσότητας ὑγείας καὶ
νόσου ἐν τῷ πλάτει στρεφομένας τῆς οὐδε-
τέρας . . καταστάσεως 386,14
- στροφὴ** περὶ ἄξονα 428,20
- στῦλος** coni. κίνων 36,18
- στύφειν.** τὸ γλυκὺ καὶ τὸ στῦφον 276,3
- σύ vide ἔγρ
- συγγένεια** 42,14 224,17 τῶν πραγμάτων
42, 11 τῆς νοητῆς οὐσίας 122,4 τῆς
δυνάμεως 303,9 τὴν κατὰ τὰ πράγματα
σ. 347,15 τὴν πρὸς τοῦτο σ. 121,23
τὴν πρὸς ἀλληλα τούτων σ. 357,9
- συγγενής** 283,1 345,26 357,9 372,12 τινί¹
157,28 179,12 205,18 228,29 259,30
357,9 362,15 πρὸς τι 122,7 205,19 254,
16 260,33 261,12 συγγενέστερός τιν 56,11
122,7 423,18 πρὸς τι 156,13 τὸ ταῦτης

- συγγενές πάθος (? fort. ταύτη) 301,26 τοι συγγενές Archytas 178,25 συγγενῶς πρός τι 121,27 165,29 179,14 257,20 al.
- συγγίνεσθαι. πολλοὶ τῶν Ἀριστοτέλει συγγινομένων 8,2 Ἀρχύτας ὁ καὶ Ηλάτων συγγέγονεν 13,22
- συγγινώσκειν pass. τις τῶν συνεγνωσμένων 7,21
- συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν τινί 67,21
- σύγγραμμα 2,15 3,2 44,4 91,21 334,3 352,23 367,11 388,23
- συγγρυμναστία 214,32
- συγγρυμναστής 35,17
- συγκαταριθμεῖν εἰς τὰς κινήσεις (τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθοράν) 428,5
- συγκεῖσθαι ἐκ τινῶν 47,16 65,26 71,25 256,9 al. τὸ ἀπὸ τῶν δέξιων σχημάτων συγκείμενον 271,12 ποία μονὰς πρὸς ποιάν σύγκειται 138,22
- συγκεφαλαιοῦν πεδ. διωρισμένον τι πλῆθος εἰς ταῦτο 309,17 pass. τὰ εἰδὴ ὅντα νομίζουσιν ἀλλ᾽ οὐχὶ συγκεφαλαιούμενα ταῖς χωρισταῖς ἐπινοίαις 91,28
- σύγκρασις 281,28,30
- σύγκριμα 61,24 210,5 428,18
- συγκρίνειν τὴν ὄψin 254,37 pass. 283,8 375,5 429,8 πρὸς τι 145,4 284,3
- σύγκρισις. τὴν σ. καὶ διακριτὸν τῶν σωμάτων 429,11 ἀμφισβητεῖται περὶ τῶν παθῶν, εἴτε διακρίσεις εἰσὶν εἴτε σ. 276,5 *comparatio* 145,4 282,25 285,33 288,16 336,6 419,6 τὴν σ. ποιήσαντα πρὸς ἀλλήλας 89,25 τῶν δρμοιδῶν αἱ σ. 112,2 τὴν πρὸς τὸ δρμογένες σ. 145,23 ἡ τοῦ (κατὰ τὸ) μᾶλλον καὶ ἡττον σ. 112,1,3 τὴν κατὰ τὸ χείρον ἡ βέλτιον σ. 326,2 τὴν κατὰ συμβεβηκός σ. opp. τὴν καθ' αὐτό 111,26
- συγκριτικός. χρῶμα σ. (ὅψεως) 107,9 390,3 ἐν χρώματι τὸ σ. 270,20 σ. δρμάτων, γλώττης 276,3 τὰ σ. grammat. 38,2
- συγκρύπτειν τὴν ἀλήθειαν Iambly. 370,8
- συγχεῖν τὰς δύο δόξας 212,10 τὸ διττὸν τῆς φύσεως 269,6 συγχεῖ ὁ λόγος ταῦτα 320,25 σ. εἰς ταῦτο τινὰ 178,28 306,15 348,9 τὰ δύο γένη πρὸς ἀλλήλα 319,18 τὰ ἔνυλα τοῖς ἀύλοις 75,1 pass. 137,24 177,28 οὐκ ἀν συγχυτεί τῶν εἰδῶν ἡ καθαρότης 240,7 συγχεῖσθαι τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν 364,14 εἰς ταῦτο 320,23 321,6 τὸ ἐνεργείᾳ συγχέσμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν 307,20 συγκεγένθαι τοῖς ἐπὶ τῶν Τρωικῶν τὰ νῦν 356,29 τὸ συγκεχυμένον τῆς προλήψεως 379,18 συγκεχυμένως 160,1
- σύγχυσις 70,19 356,29
- συγκωρεῖν τῇ φύσει τοῦ πράγματος 221,18 τῇ τοιεύτῃ διαφορῇ, ταύτῃ τῇ μετατητῇ 276,1 384,11 συγκωρηθέμενα (τοῦτο) 24, 16, 17 ταῦτα ὡς ἀμφισβήτουμενα συγχωρεῖ 106,17 τοῦτο οὐδαμῶς συγκωρητέον 320,28 τινί . . ὡς 302,30 c. (acc. c.) inf. 14,23 20,3 118,11 142,19 364,13 al. pass. καν̄ λεκτικῶς σημαίνειν συγκωρηθῶσιν (οἱ σύνδεσμοι) 64,27 εἰ καὶ συγκωρηθῆσιν οἱ τοῦτο λέγοντες . . ποιεῖν 431,11
- σύζευγνύαι τινί τι 257,25 263,24 280,13 συνέευξεν μετ' αὐτοῦ τὴν διάθεσιν 240,22 pass. 333,37 τινί 206,12 273,19 310,8 al. πρὸς τι 187,22 218,18 273,23 al. ἡ ποιότης συνέευκται μετὰ τοῦ ποιοῦ 288,22
- σύζευξις τοῦ ῥήματος πρὸς τὸ ὄνομα 43,2 (πείσεως) πρὸς τὴν ποίησιν 310,24 τῆς τοῦ ποιοῦντος εἰς αὐτὸν ἐνεργείας καὶ συζεύξεως 258,28
- συζυγεῖν τινί 372,21
- συζυγία 44,19 166,3 188,30 κατὰ συζυγίαν, -ας 342,14 389,28 432,28 ταῖς κατὰ τὰ πράγματα σ. 40,12
- σύζυγος 154,15 301,28 323,28 324,2 τινί 28,13, 18 34,3
- συλλαβή 7,15 27,7 124,11, 16 131,22 sqq. 132,8, 11, 22, 28 133,1 138,4 139,5 142, 24 353,3 420,13 πᾶσα σ. χρόνοις καταμετρεῖται . . αἱ δὲ μακραὶ πρὸς τὰς βραχεῖς ἔχουσι λόγον δν δύο πρὸς ἐν 124,12
- συλλαμβάνειν τινά 175,3 203,25 246,31 ὡς γε αὐτὰ καθ' ἐαυτὰ ἐκάτερα συλλαβήσιν 332,5 (ἡ ἐνέργεια) τὸ ἐν πᾶν συλλαβοῦσα καθ' ἐαυτήν 304,13 διὰ βραχέων συνέλαβεν πάντα 393,2 σ. τινὰ εἰς ταῦτο 350,13 τὶ μετά τινος δδ,8 99,33 συλλήβδην τὸ γένος τοῦ ποιεῖν ἐνι λόγῳ 328,16 ἐν τῷ εἶναι τὰ τρία 347,28 τὸ ἑστῶς ἐν τῇ ῥοῇ τῷ λογισμῷ 354,27 ἐν ἐαυτῷ τινα 239,9 317,19 τοῦ κέντρου ἐν ἐαυτῷ τὸν κύκλον συνειληφότος 95,20 εἰς ἔνα λόγον τοὺς πολλοὺς ἐν ἐαυτῇ 363,1 ἐν ἐνι τῷ πέρας καὶ τὴν ἀρχήν 355,11 ἕπερ Ἀριστοτέλης συνέλαβεν ἐν τῷ . . 419,28

pass. τῶν συνειλημένων ἐναντίων ορρ. τῶν ἀνέν συμπλοκής ἐναντίων 412,17 τὰ ἀτελὴ συνειληπται ἐν τοις τελείοις 225,18 συνειληπται ἐν τῷ ποιῆ καὶ ἡ ποιότης 277,22 τὰ δύο ταῦτα ὑμοῦ συνειληπται ἐν τῇ τοῦ νῦν ἀρχῇ 355,14
 συλλήψιδην 328,16
 συλληπτική. τῇ: ἐναντίων: ἐκάτῃ (φορῷ) συλληπτικὴν ὑπάρχειν τὴν ἐναντίαν Iambl. 117,4
 σύλληψις καὶ οῖον συνοχὴ πάσης φύσεως Iambl. 116,33 κοινὴ σ. πάντων 267,4 κατὰ σύλληψιν τοῦ ὑποκειμένου 277,3
 συλλογὴ πλειόνων (λόγων) ορρ. ἀπλοῦς λόγος 14,29
 συλλογιζεσθαι 89,5 94,20 108,16 ὅτι 72,33 τί ποτέ ἔστι τὸ γένος 223,22 ἐξ ἐνδόξων καὶ πιθανῶν 16,7 τὶ 192,4 352,19 ἐκ τινός τι 341,17 ἀπό τινός τι 122,21 364,2 409,27
 συλλογισμός 15,19 16,7 30,8 143,17,27 190,28 κατὰ συλλογισμὸν προσέναι 16,8 συλλογισμὸς εἰδη, σγήματα, τρόποι 15,19 κοινὸς σ. 16,9 ἀποδεικτικός 14,33,34 ορρ. τὸν ἀπλῶς σ. 15,2 τοῖς παρ' ὅμωνυμίαιν σ. 24,13 συλλογισμὸς ἀντιτροφή 180,19
 συλλογιστικός. τῇσι σ. ἥπει ἀνακυτικής θεωρίας 15,32
 συμβαίνειν 142,21 ἀπὸ συμβεβηκοίς ἐνεργείας 4,4 διεσογραφία τῆς συνέργη 88,24 οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει 188,7 ὡς ἄλλου αἰτίου συμβαίνει τοῦτο 230,5 οὕτως ἂν τὸ ἐναντίον εἴη συμβαίνον 251,17 συμβαίνειν τινὶ 76,5 148,21 περὶ τι 26,25 120,15 148,31 ἐκ τινος 95,22 402,4 ὑπὸ τινος 230,5 συμβαίνει, συνέβη, συμβήσεται c. (acc. c.) inf. 28,28 71,12 96,17 186,23 230,7 291,26 συμβέβηκεν αὐτῇ ἀνωτέρῳ εἶναι τοῦ πυρός Iambl. 149,14 σεμβατεῖσι, συμβεβήκαντι Archytas 363,24 365,28 συμβεβηκός 42,14, 17 sqq. 43,8 sqq. 44,11 62,5 63,24 74,22 101,28 115,15 τὸ ἀγώριστον σ. 98,13,17 μερικόν, καθόλου 44,24,25 Ἱάρβιλειος ἄλλο τοῦτο συμβεβηκός λέγων καὶ οὐχ οἷον τὸ ἐν τῇ γενέσει παρυφιστάμενον 149,15 κατὰ μημερικής 63,8 149,13 172,28 al.
 συμβάλλειν med. εἰς τι 98,9,10 219,31 226,17 μηδὲν 325,11 μηδὲν εἰς τὸ πάσχειν 325,14 πολὺ μέρος εἰς ἀλήθειαν

237,7 ἀφ' ἐαυτῶν τινα μοίραν εἰς τὸ εἶναι 365,12 τοῖς κινούμενοις τὴν ἕσην γρετάν 342,18 συνεργείας δεῖται, ἡ προπαταργούσης ἡ συμβαθλούμενης Iambl. 315,14

τέμπτικα. (ἐπωλοῦν) συμβάματα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκέναι 209,14 φυσικᾶς οὐσίας συμβάματα Archytas 378,14

σύμβασις 216,24

συμβολικός. συμβολικοῖς αἰνίγμασιν 6,30

σύμβολον. τοιμάριοις αὐτὴν (τὴν ἐαυτῶν σοφίαν) ἐπέκρυψαν 7,5 τὴν ἀόριστον τῶν σ. ὑπόνοιαν 7,7 λέξις σημαντικὴ αὐτὴ ἡ οὐσία σύμβολον οὖσα τῆς ἐν τοῖς οὐσίαις οὐσίας 11,9 τὸ δηνορα σύμβολον ὑπάρχον

22,19

συμβουλεύειν τινὶ c. infin. 3,13

συμμαρτυρεῖν τῇ χρήσει 262,5

συμμεταβαίνειν τινὶ ἐπὶ τι 155,29

συμμεταβάλλειν intr. 148,14 166,26 171, 25,31

συμμετέχειν τινός 223,27

συμμετρία 159,5 173,17 177,23,25 239,17 262,10 266,18,25,28 275,4 412,7 μερῶν πρὸς ἄλληλα 390,1

σύμμετρος 169,13 266,24 409,29 410,9 al.

πρὸς τι 70,4 τινὶ 146,8 διὰ τὸ τῆς εἰσαγωγῆς σ. 427,2 τὸ συμμετρότερον 3,7 συμμέτρως τινὶ 120,18 315,2 πρὸς τι 239,35 συμμετρότερον 364,7

συμμιγής 312,35 πρὸς τι 319,7 πάθει 323,20

συμμιγύνει. τὸ ἐλλειπον τῇσι οἰκείας φύσεως ταῦτα συμμιγύνοντα 240,1 pass. 43,4 281,7 314,8 315,6 τινὶ 306,9 ἄλλήλοις 282,5 πρὸς τι 179,23 250,22 304,16 ἐξ ἀμφοῖν 304,19 σύμμικτος 145,15 181,15 221,32 281,26 314,5 339,17 al. πρὸς τι 327,26 ἐξ τινῶν 303,18,20 312,19 τὸ σ. καὶ συμπεφορημένον τῆς ἐντοῦθα οὐσίας 116,4

σύμμιξις 320,19 321,7 (ἡ ἐνέργεια) καθαρά ἐστι πάσης ἀπείρου καὶ ἀօρίστου σ. 308,10 σ. τῶν ἐναντίων, τοῦ μὴ λευκοῦ 283,14 288,8 290,20 πλειόνων κατηγοριῶν 276,18 τὴν πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σ. 332,6

συμπαθήσης πρὸς ἐαυτήν 267,24,25

συμπαραδηλοῦν pass. 241,11

συμπαραλαμβάνειν τὰς ἄλλας

78,30 τὴν συνήθειαν τῶν Στοιχῶν 105,9

πολλὰ ἐν τούτοις 389,23

- συμπαρατείνειν intr. τῷ ὅλῳ γένει 244,22
 συμπαρήκειν τινὶ Boëthus 434,3
 συμπαριστάναι κοινὴν σχέσιν 359,26
 σύμπας (Archytas?) 68,25 (Boëthus?) 97,
 31 Syrianus 72,14 Iambl. 117,16 345,
 19 375,30
- συμπεραίνειν. (συνέχεια) πάντα τοῖς ἀλό-
 τοις δεσμοῖς τῆς ὄμοιότητος τὰ δῆλα συμ-
 περαίνουσα 75,5 (ὁ τόπος) αὐτὰ (τὰ πρά-
 γματα) συμπεραίνων 361,10 (ὁ τόπος τὰ
 σώματα) ἐν ἔσυτῷ συμπεραίνει 361,15
 δια ἐν ἔσυτοις συμπεραίνει (τὰ πέρατα)
 362,16 τὴν ὡς θεοῦ οὐσίαν τοῦ τόπου ..
 καθ' ἐν μέτρον τὰ δῆλα συμπεραίνουσαν
 364,1 med. τὸν περὶ τῶν ἐναντίων λόγον
 416,21 pass. κατὰ τὸ ὄμοιον συμπερα-
 νομένων τῶν ποιῶν 173,18 πάλιν καὶ
 πάλιν τὴν αὐτὴν συμπεραίνεσθαι κίνησιν
 309,13
- συμπέρασμα ratiocinationis 14,32 106,18.
 27 143,37 180,19. 26. 28 281,2
- συμπεριλαμβάνειν τι 301,29 ἐκεῖνα τοῖς
 παραληφθεῖσιν εἰς μίαν διαιρέσιν 38,18
 pass. 69,9 αἱ μὴ ἐπείσακτοι ποιότητες
 τῇ οὐσίᾳ συμπεριλαμβάνονται 49,7
- συμπεριπατεῖν 36,12
- συμπηγγύναι pass. ὁμοῦ πάντα συμπαγέντα
 Plot. 96,4
- συμπίπτειν εἰς μίαν φύσιν, εἰς ταῦτο 312,
 10 323,23 συμπέπτων τὰ δύναματα
 245,18 accidere 59,3 264,30 402,3
- συμπλέκειν pass. 43,5,6 380,2 404,22
 τινὶ 70,6 351,31 406,29 ἡ διάθεσις τῇ
 ἔξει συνεπλάκῃ 257,24 ἀλλήλοις 44,20
 πρὸς τι 314,7 αἱ συμπλεκόμεναι πρὸς τὸ
 πάσχειν κινήσεις 319,19 τὰ συμπεπλε-
 γμένα πράγματα οἷον τὸ ἥμερα ἐστίν⁷
 41,16 συμπλέκεσθαι ἡ διὰ συνδέσμου
 ἡ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων συγγένειαν
 42,10 συμπεπλεγμένον νόημα 72,3 τὰς
 συμπεπλεγμένας φωνάς 72,13
- συμπλεκτικός. διὰ σ. συνδέσμου 42,12
- συμπληροῦν 101,13 134,21 τὸν χρόνον
 346,35 τὴν τοῦ εἰδούς διέξοδον 232,13
 τὴν οὐσίαν, τὸ εἶναι, τὰ ἀτομα, τὸν
 ἄνθρωπον 46,27 47,15 48,3 82,33 98,
 2 al. τὴν σχέσιν 200,13 τὴν μορφήν,
 τὸ οὖν σχῆμα 228,35 430,20 pass. 49,
 28 338,34 συμπληρωθέντος τοῦ .. λόγου
 378,1 407,15 ὑπό τινος 82,29. 34
 260,31 267,2. 11 288,3 ὁ τις ἄνθρωπος
- καὶ ἄνθρωπός ἐστιν ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 συμπληρούμενος 94,7 ἐκ τινος 241,20
 266,27 267,2 375,15 ἐκ τῶν τοῦ πρός
 τι μορφῶν τὴν ὑπογραφὴν συμπεπληρώσθαι
 163,27 διὰ τούτων 241,19 τὸ συμπε-
 πληρωμένον πᾶσι τοῖς μέρεσι 155,14 αἱ
 τοῖς τρισὶ τούτοις συμπεπληρωμέναι (ἀρεταῖ)
 287,21 οὐ κατὰ τὰ συνιέντα ἡ τῶν πρός
 τι σχέσις συμπεπλήρωται 168,8
- συμπλήρωσις 379,18 ἐν τοῖς πᾶσι γένεσι
 τὴν σ. παρέχον 121,21 μετὰ τὴν σ. τῶν
 κατηγορῶν 379,31
- συμπληρωτικός 48,8 84,32 τὸ σ. opp. τὸ
 ἔξηρημένον 80,2 σ. κατ⁷ αὐτὸν τὸ εἶναι 100,
 27 101,17 τὰς σ. (διαφοράς) 55,22 μέρος
 σ. τοῦ τοιούτου 94,37 τὰς σ. τινος ποιό-
 τητας 338,33 σ. τῆς οὐσίας 48,2. 21
 80,9. 11 98,1 99,28 al. αἱ μὴ ἐπείσακτοι
 ποιότητες ἀλλὰ σ. τῆς οὐσίας 49,6 τοῦ
 εἴδους 49,27 101,17 112,25 147,9 τῶν
 καθ' ἔκαστα 83,12 τοῦ ἀτόμου 147,10
 τοῦ λόγου 100,28 233,27 270,34
- συμπλοκή 215,8 293,4 327,26 335,19
 437,19 ἐξ γίνονται σ. 44,21 45,9 αἱ
 σύνδυσοι αὐτῶν σ. 45,10 σ. πρός τι 71,4
 313,28 τῆς πρὸς θεοὺς σ. 233,1 πλεο-
 ναγών 42,9 sqq. 43,8 σ. τῶν εἰρημένων,
 τῶν φωνῶν 9,18 16,23,25 κατὰ συμ-
 πλοκήν (λέγεσθαι) 40,19 72,7 130,33
 232,17 τὰς μετὰ συμπλοκῆς λεγομένας
 (φωνάς) Syrian. 72,11 λόγος πᾶς μετὰ
 συμπλοκῆς θεωρεῖται 132,32 τῆς κατὰ
 συμπλοκὴν σημασίας 71,7 (τὰ) ἄνευ σ.
 (κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν) (λεγόμενα)
 30,4 60,11 sqq. 71,6 sqq. 72,9 sqq. 130,33
 132,31 404,9. 18 412,15 437,18. 21
- συμπροσπίπτειν. μετὰ τῆς ποιότητος αὕτη
 ἡ ἔνοια ἡμῖν συμπροσπίπτει 61,5 οἵς
 συμπροσπίπτει πρὸς ἔτερον ἡ σχέσις 187,31
- συμπτύσσειν τὸ πρᾶγμα opp. ἀναπλοῦν
 28,17
- σύμπτωμα 209,25 216,21 222,34 256,1
 257,6 265,28 436,10
- συμφέρειν pass. χρόνος συμφέρεται κινήσει
 239,24 τὰ συμφερόμενα τῇ κινήσει 355,35
 οὐ διώρισται ταῦτα χωρίς, ἀλλὰ συμφέρεται
 εἰς ταῦτον 247,5
- συμφιλοσοφεῖν τινὶ 216,8
- συμφορά pl. Aristot. 260,27 331,31
- συμφορεῖν. τῆς διαιρέσεως πολλὰ συμφο-
 ρούσης εἰς ἐν 235,4 pass. τὰ ὑπομνημα-

- τικὰ συμπεφορημένα είναι 4,19 τῆς αἰσιη-
τῆς οὐσίας συμπεφορημένης οὕς η 115,25
τὸ σύμμικτον καὶ συμπεφορημένον τῆς
ἐνταῦθα οὐσίας 116,4
- συμφόρησις ποιοτήτων καὶ ὅλης Plot. 96,3
συμφύειν. (τὰ μέρη) ἀτόμως συμπέψυκεν
377,7 οὐδὲ συμπέψυκε τὸ τοῦ προτέρου
ὄνομα 420,27 συμπεψυκότα 61,14 374,10
συμπεψυκόντος ἐστι 127,23 συμπεψυκέναι
ἀλλήλοις 190,3 συμπέψυκεν τὰ περιεχό-
μενα τοῖς περιέχουσιν 363,8 συμπεψύκαντι
αὐτῷ Archytas 365,27 συμφύεσθαι τινὶ
375,4 πρὸς τι 12,30 τὰ ἀσώματα τελέως
συμφύεται 376,37 σύμφυτος 155,17 258,5
276,9 284,16 al. oppr. ἐπίκτητος 114,35
116,20 117,30 237,20 376,23 al.
- συμφυής 115,19, 24 214,36 344,31 346,33
364,23 oppr. ἐπίκτητος 157,20, 30 233,29
366,2,4,30 369,30 oppr. συμβεβηκότα
390,10 μέτρον σ. 356,22 τὸν τοῖον
ἐκάστου καὶ συμφυτό (τόπον) 364,30 συμ-
φυής τινὶ 105,4 157,6 179,9 al. (τὸ νῦν)
ὡς συμφυές δὲν πρὸς τὴν κίνησιν 355,30
- συμφύρειν. οὗτοι πάντα συμφύρουσιν 265,35
pass. ἡμεῖς πολλοῦ μετέχοντες τοῦ συμ-
πεφυρμένου τε καὶ τοῦ διεσπασμένου 70,8
συμπεφυρμένην τέως ἡμῶν τὴν ἔνοιαν ἡ
διαλεκτικὴ μέθοδος διακρίνει 70,16 ἐδεῆἡ θη-
θέσεως ἵνα μὴ συμπεφυρμένα ἡ 137,26
οὐδὲ συμπέψυται εἰς ταῦτὸν ὁ τῶν Τρωι-
κῶν καὶ τῶν νῦν χρόνος 364,16 συμφύ-
ρεσθαι τὰς γεῖτρας τοῖς ποσίν 364,21 τοῖς
ἐναντίοις συμφύρεσθαι 396,10
- σύμφυσις 169,22
- συμφωνεῖν 25,7 238,8 τινὶ 251,23 271,22
357,26 412,30 πρὸς Ἀριστοτέλη 100,29
πρὸς τὸ αὐτό 351,32 πρὸς τὸν ἔνα σκοπόν
411,10
- συμφωνία. τὴν ἐν τοῖς πλείστοις συμφωνίαιν
αὐτῶν 7,31 τὴν σ. τὴν πρὸς αὐτὰ τοῦ
Ἀριστοτέλους 2,21 τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους
πρὸς ἑαυτὸν συμφωνίαν 243,32
- σύμφωνός τινι 12,24 128,22 239,28 318,4
πρὸς τὴν Ἀριστοτέλους παράδοσιν 392,10
συμφώνως ἑαυτῷ 212,10 334,32 τῷ
Ἀριστοτέλει 387,23
- συμψήφιζεσθαι 180,34
- συμψήφιζόμενον 435,27
- σύν 85,9 167,7 170,12 207,20 239,27 293,6
332,7 377,2 Aristot. 65,8 Iamb. 346,2
- 361,9 συνίνυμα κέκληκεν τὰ σὺν τῷ
ὄνοματι καὶ τὸν ὄρισμὸν ἔχοντα τὸν αὐτὸν
36,8 ἡ σὺν πρόθεσι τοῦ αὐτοῦ κοινωνίαν
σημαίνουσα 36,11 cf. μετά
- συνάγειν τι, τινά 109,26 265,23 270,6
364,15 τὰ ἀντιφάσοντα 44,22 τὸν
ὄρισμόν 83,20 τὰς ἀποστάσις . . ψυχὰς ..
εἰς ὀμόνοιαν 13,7 τὰ διαφέροντα εἰς κοι-
νωνίαν 168,10 τινὰ εἰς ταῦτα, εἰς ἓν
(γένος) 169,11 266,29 321,7 352,12 εἰς
δεκάδα τὰ ἀπλᾶ 13,21 εἰς βραχύτατον
ἀριθμὸν τὰ πρῶτα γένη 347,16 ἐκ τῶν
παρ' αὐτοῦ ῥήσεντων τὴν διαίρεσιν 438,16
τὰ πρός τι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλῆλα οἰκειότητος
τὴν ἐτερότητα συνάγει 384,28 τὸ διπλάσιον
ἔστι τοῦ συνήγαγεν τὸ ἥμισυ 171,6 *concludere*
24,17 152,25 161,8 τὸ αὐτὸν συμπέρασμα
106,18 ἐκ τούτων συνακτέον διτὸν 306,13
τοῦτο τούναντίον ἡ βούλεται συνάγει
325,14 pass. εἰς δύο προτάσεις 14,30
συνέγεια μία συνάγεται 74,32 *concludi*
101,22 180,27 236,32 ἀπό τίνος 89,28
ἐκ τινῶν 104,14 συνάγεται τὸ β κατ'
οὐδενὸς τοῦ γ 180,30
- συναγωγή 174,33
- συναγωγὸς τῶν ἀκρων 98,27 248,29 τῶν
ὑποκειμένων 384,25
- συναγωνίζεσθαι τῇ γαλεπότῃ 67,14
- συνάδειν τινὶ 1,16 196,8 συνάστεται 227,25
- συναιρεῖν τὸ πρᾶγμα oppr. ἀναπλοῦν 28,17
τὰς οὐσίας πάσας εἰς μίαν συνελών 11,8
τὴν τετράδα εἰς δυάδα συνελεν 44,11 pass.
134,17 συνηρημένος ἀριθμός 66,5 τὸ συνη-
ρημένον oppr. διωρισμένον, διακεχιμένον
66,6sqq. τὴν ἀμα καὶ ὅμοι συνηρημένην
ἀμέρεταν 357,11 οἱ ἐννέα (κατηγορίαι)
συναιροῦνται ἐν τῷ συμβεβηκότι 44,17 ἐν
ἐνὶ συνηρημένον 356,27 τὰ καθ' ἔκαστα
εἰς τὰς δέκα κατηγορίας συναιρεῖται 52,26
ἔνωσις συνηρημένως προσπάργουσα 69,30
- συναλήρεσις 62,23
- συναλισθησίς 330,11. 14. 15
- συναλιτιος 327,13
- συνακολουθεῖν τινὶ 24,22 138,6 141,4 167,
23 216,29 258,3 329,3 341,21 τῷ Ἀρι-
στοτέλει . . λέγοντι 183,13 τῇ / ἐπὶ τῷ
Ἀριστοτέλους 206,7 σύν τιν 239,27 μετά
τίνος 291,14
- συναληθεύειν 180,31
- συναλλοιοῦν pass. τινὶ 98,33 168,24, 28
286,23 μετὰ τῆς φορᾶς 355,35

- συναμφότερος 32,21 241,12 τὸ σ. 70,14
 74,19 78,7 95,1 124,21 243,19 al. συν-
 αμφότερον ἐκ τούτων Archytas 91,17
- συναναιρεῖν 126,10 190,10 191,24 193,
 4,13 419,34 425,7 ἀλληλα 190,4 193,18
 424,22 ἑαυτῷ τι 204,24 pass. 121,2
 126,12 190,11 191,24 193,4,13 420,2,3
 425,7 (ἡ οὐσία) συναναιρεῖ μὲν ἑαυτῇ τὰ
 ἄλλα, οὐ συναναιρεῖται δὲ ππ² ἔκεινων 76,8
 συναναιρεῖν μὲν μὴ συναναιρεῖσθαι δέ 84,14
 126,15 192,2 419,27 419,34 422,27
- συνανακερανύναι pass. (τὸ μετεχόμενον)
 πολὺ συνανακέραται τοῖς μετέχουσιν 203,11
- συναναφαίνεσθαι 158,8 τὸ χρήσιμον τῷ
 σκοπῷ συναναφαίνεται 9,1
- συναπαρτίζειν ἔν τι μετά τινος 94,28
 intr. οὕτε ὑπερβάλλον οὕτε ἐλλείπον ἀλλὰ
 συναπαρτίζον 184,22 τινί 132,20 212,14
 ἀλλήλοις 215,1 πρὸς τι 212,34 226,23
 pass. πρὸς τι 213,6
- συναπέργεσθαι μετά τινος 115,20
- συναποδεικνύναι τὸ ἔτερον συναποδει-
 κνύνων 87,19
- συναπολλύναι τινί τι 215,26
- συναποτελεῖν pass. συναπετελέσθη 156,31
- συνάπτειν 124,2 352,30 355,6 τὶ 32,12
 124,1, 15, 17 355,2, 22 τινί τι 13,1 34,
 16 47,10 al. τὶ πρὸς τι 173,22 308,2
 323,34 αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας 124,16 303,23
 τινὰ εἰς ἔν 46,19 338,29 δύο ὅρους εἰς
 ταῦτάν 350,17 intr. πρὸς τι 124,5 πρὸς
 (ἔνα) κοινὸν ὅρον 123,32 125,6, 23 sqq. 34
 ἀλλὰ ἀλλοις συνάπτει μόρια 137,25 ποιῶν
 μόριον ποίωφ συνάπτει 138,24 pass. 124,19
 214,31 τινί 138,22 406,33 ἀλλήλοις
 125,1 πρὸς τι 224,16 320,22 κατά τι
 411,27 τῶν διεστηκότων καὶ συναπτο-
 μένων ποιῶν 215,5 τὸ συνημμένον (ἀξίωμα)
 89,14 143,17 425,22 23
- συναρέσκειν τινί 97,14
- συναριθμεῖν. τὰς ἀδυναμίας ὅμοι ταῖς
 δυνάμεσι συναριθμήσομεν 246,36 ὡς δύο
 ταῦτα συνηριθμήσατο 240,22
- συναρμόζειν ὠρισμένην γνῶσιν τῷ ἀρίστῳ
 94,34 τὴν κίνησιν ἐν τῷ πάσχοντι 310,29
 οἰκείως τὰ οἰκεῖα κτήματα εἰς τὴν προσ-
 ήκουσαν χρῆσιν 374,20 intr. τοῖς πρά-
 γμασιν 18,8 τὴν ἡμετέραν ἔννοιαν τὴν
 συναρμόζουσαν τοῖς πρός τι 159,12 pass.
 43,5 187,23 275,2 ταῖς οὐσίαις 86,31
 πρὸς ἀλληλα 327,8
- συναρπάται pass. συνηρπῆσθαι 12,2 τινί 291,
 15 321,9 329,36 333,36 Archytas 278,
 32 290,12 cf. 178,18 adnot. τὸ ἔχόμενον
 ἔχει συνηρπημένον 300,3
- συνάρτησις 63,11 πρὸς ἀλληλα 69,11
- συνάσκησις 287,1,36 288,4
- συναφή πρὸς ἀλληλα 174,3 τῶν κατὰ συν-
 αφήν 214,28
- συνδεῖν pass. συνδεδεμένα ἄποντα 83,26 τὸ
 παρεγγλυθός καὶ τὸ μέλλον συνδεῖται κατὰ
 τοῦτο 125,35 ταῦτότητι συνδέεται 290,30
- σύνδεσις 215,7
- σύνδεσμος 42,26 75,2 98,23 τὸ εἶναι καὶ
 τὸ ἔχειν συνδέσμων ἔχει δυνάμεις 42,24
 grammaticae 10,26 11,27 42,11 43,9 64,
 18, 24, 27, 30 71,5 360,21, 23 389,24
 τῆς ὁμωνυμίας . . οὕσης . . καὶ ἐν συν-
 δέσμοις 25,12 ὁ ἀλλὰ μήν σ., τὸν καὶ σ.
 27,19 277,17 διὰ συμπλεκτικοῦ σ. 42,13
 μετά συνδέσμων λεγόμενα . . οἵον ἐκ
 Λυκείου 358,25
- συνδετικός φύσιν . . συνδετικὴν αὐτῶν
 (τῶν ἄκρων) πρὸς ἀλληλα 98,28 σ. τῶν
 ἄκρων 179,2
- συνδιατείρειν pass. τινί 69,10
- συνδιαφορεῖν pass. οὐσία τις συνδιαφορεῖται
 ταῖς εὐωδίαις 49,29
- συνδιδάσκειν pass. 13,14
- συνδιιστάναι. ὁ τόπος συνδιιστηκεν τοῖς
 σώμασιν 125,20 συνδιιστάναι τῷ μετρου-
 μένῳ 351,18
- συνδρομή τη συμβεβηκότων 55,4 pl. 255,34
- συνδυάζειν pass. συνδυάζεται τῷ ἔτερῳ
 54,2
- σύγδυσιο 45,10
- συνεγγίζειν 359,21, 25 τινί 90,23 πρὸς
 τὴν γραμματικὴν 288,11
- σύνεγγυς 262,36 272,19 321,2 τινί 121,3
 τῆς σ. θέσει 267,20
- συνεψίζειν οἱ πάνυ συνεψίζεται τὸ πρότερον
 ἐπὶ τῶν τοιούτων 420,25
- συνεθισμός 6,1
- συνειδέναι. ἀπερ ταφέστερον ἀπαγγεῖλαι
 σύνοιδεν 7,18
- συνειναι 333,31 368,29 432,6 τινί 248,16
 311,21 (οἱ λόγοι) αὐτῇ (τῇ ὅλῃ) συνῆσαν
 χωριστῶς 218,13 μετά τινος 305,28 ἐπὶ
 παντὶ ποιῷ σύνεστιν ὑπερογήῃ καὶ ἔλειψις
 Iamb. 155,19
- συνεισάγειν 190,9 382,29 ἀλληλα 190,4
 398,33 424,22 pass. 190,9

συνεισφέρειν πασ. τῷ τριγώνῳ συνεισφέρεται τὰ τρία 126,18
 συνεκτείνειν πασ. διάστασιν . . τὴν συνεκτείνομένην τῇ ἐπιφανείᾳ 140,17
 συνεκτικός. τὸν κατὰ δύναμιν συνεκτικὸν τόπον 361,29 κείμενον πασῶν κινήσεων συνεκτικήν Iambl. 117,24 μέτρα συνεκτικά τῆς γενέσεως 357,10
 συνεκφέρειν πασ. ὄνομα συνεκφερόμενον 169,2
 συνεμφαίνειν τι 195,8 272,15 282,18 330,21 339,22 ἀλληλα 195,11,29 ἔσυτοῖς ὁροίως ἀμφω τάναντία 283,11 τινὰ συνεμφάίνει τι ἔσυτοῖς 360,28 pass. 339,25 360,3 395,14 συνεμφαίνεται ἐν ἀμφοτέραις ὁ τοῦ εἰδούς λόγος 195,6 συνεμφαίνεται ἀλλήλοις 195,23 συνεμφαίνεσθαι τῷ κείσθαι τὸ ποιεῖν 339,16
 συνέμφασις 195,25,30
 συνενοῦν πασ. συνηγόνθαι 218,3 τῶν ἀμερίστως συνηγωμένων 205,31 τὸ ἐν τῇ διαστάσει συνηγωμένον 269,13
 συνεξισάζειν 213,4
 συνεξισοῦν πασ. ἡ τῷ μέτρῳ τῆς ἀκοῆς συνεξισούμενή (πληγή) 131,13 τοὺς τῇ ποιότητι συνεξισουμένους 212,26
 συνέπεσθαι 183,6 τινί 167,25 176,13 258,2 263,29 332,11 Στιοτική τινι συνηθείᾳ 173,26
 συνεπινοεῖν. μηδὲν συνεπινοούντων ἡμῶν ἐν τίνι κείται 339,6 pass. 339,25
 συνεπισκέπτεσθαι τι 294,3
 συνεπιφέρειν 126,19 419,27 420,1 425,8 ἔσυτῷ τι 191,29 pass. 126,18 419,26 420,1 425,7 ὑπό τινος 191,29 τινί 420,4
 συνέργεια ἀπὸ τῶν ἔξωθεν Iambl. 315,13 cf. συνεργία
 συνεργεῖν 317,22
 συνεργία πρὸς ἓν ἔργον 214,35 cf. συνέργεια συνέρχεσθαι 323,23 πρὸς ἀλληλα 109,27 εἰς ἓν 219,30 συνήλθεν εἰς ταύτο τὰ δύο 109,25 μόνωσις συνελθοῦσα τῷ ἐνὶ 154,17
 συνευπορεῖν Iambl. 345,8
 συνέχεια 124,33 138,30 303,23 304,11 309,12,15,25 354,17 πρὸς ἀλληλα 18,25 136,15 154,11 364,18 τῆς διακοσμήσεως 62,1 σ. μία τῶν πρώτων τε καὶ τελευτῶν γενῶν 74,32 καύματος 253,4 ἵνα

μὴ διακόπηται ἡ σ. τῆς διδασκαλίας 19,14 διακόψῃ τὴν σ. 97,23
 συνέχειν 239,26 355,6 τῆς συνεχούσης αἵτις πρὸς τὴν συνεχούμενην . . παραγινομένης 95,17 σ. τι 215,16 227,22 260,12 328,22 τὴν κοινωνίαν 168,30 τὴν διάστασιν 341,24 362,4 ἐν τῷ κατὰ φύσιν τῷ ὑποκείμενον 260,11 τὸν ἄργυρον ἐν τῇ αὐτῷ πωάτητι 317,1 τόδε τὸ σπλαγχνον ἐν τοῖς δεξιοῖς 364,24 τὴν ἀργῆν καὶ τὸ τέλος ὅμοι τῆς κινήσεως ἐν μιᾷ ἡρεμίᾳ 304,27 ἐν ἔσυτῷ τι 241,14 340,2 355,2 εἰς τὸ εἶναι αὐτὰς (τὰς ὅρμας) 323,12 intr. αἱ τῆς λύρας γορδαὶ συνέχουσιν 303,3 pass. 218,4 κοινοὶς συνδέσμοις 75,2 ἐν τῇ αὐτῷ εἴδεται 235,32 ἐν τοῖς κυριωτάτοις αἵτιοις Iambl. 336,29 ως ἐν ἀργῇ καὶ αἵτις 337,17 περὶ τι 351,17
 συνεγής 49,17 125,10 229,23 302,19,22 304,11 344,15 345,35 346,9,10 συνεγένων Archytas 353,11 opp. διωρισμένον 65,15,16 122,31sqq. 123,29sqq. 126,7sqq. 135,13,19,21,24 136,1 137,21,24 142,16 145,35 309,13 κυριώτατα σ. 125,35 ἔσυτῷ 154,9 ἐκείνοις 158,15 τὸ τοῦ λόγου τ. 379,19 συνεχῶς 50,4 140,25 193,34 352,27
 συνεχίζειν (τὴν τοῦ εἶναι παράταν) 364,15 συνηγορεῖν τῇ τάξει 207,26 341,7 (αὐτῷ) ως καλῶς ἐπιγεγραμμένῳ 208,8
 συνήθεια 104,9 145,21 182,20 184,19 230,24 236,18,19,21 324,15 420,28 κρατεῖ συνήθεια . . ὥστε 341,3 τῆς σ. τῶν σημασιῶν 91,19 τῇ σ. τῇ λεκτικῇ 122,27 τῶν κειμένων ὄνομάτων τὴν σ. 185,5 τῶν κειμένων ἐν τῇ σ. (ὄνομάτων) 186,31 τῆς κρατούσης σ. 186,35 τῆς σ. τῶν ὄνομάτων ἔνεκεν 348,23 τὴν σ. φυλάττειν 186,33 341,12 τῇ σ. γενέμενα γνώριμα, ἄγνωστα 386,28,29 τῇ σ. γνωριμώτερον 419,19 κατὰ συνήθειαν 182,2 402,28 τῇ κατὰ τὴν σ. ὄνομασι προσκέρηται 332,3 κατὰ τὴν κεκρατηκυῖαν σ. 428,8 κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν σ. 38,22 κατὰ τὴν τεχνική σ. 262,2 σ. Ἀριστοτελική 7,25 Ηεριπατητική 85,2 τῶν Στιοτικῶν 105,9 237,25 306,14 Στιοτική τινι συνηθείᾳ 173,25 ἀνωμαλία τῆς σ. 102,23 160,25 τὸ ὄνομα παρὰ τὴν σ. κείμενον 17,29 ἄγνωστα ἢν ἀπὸ τῆς σ. 19,29 οὐ λέγεται ἐν τῇ σ. 82,5 ἐν τῇ σ. . . λέγο-

- μεν 420,30 μάχεται τὸ τοιοῦτον πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν σ. Iambl. 160,12 τὴν σ. μὴ ἔχουσαν ἐν γρήσει τὸ ἔπερον 264,28 κατὰ τῆς πολλῆς σ. τῶν φιλοσόφων 435,31 διαλεκτικῇ οὐχ οὐτως συνηθείας ὡς ἀκριβεῖας μέλει Nicostratus 369,12
- συνήθης 186,32,36 187,1 371,24 386,29 433,5 τινὶ 79,5 287,26 369,17 τῇ Ἀριστοτελικῇ συντομίᾳ 370,4 σύνηθες εἰναι πολλάκις τὸ ὄνομα .. προγράφειν' 18,4 κατὰ τὸ σύνηθες 45,19 συνήθως 186,32 336,4
- σύνηθεσις 72,23 159,5 281,18 301,31 311,1 316,9 320,20 360,3 386,2 τῶν τοῦ λόγου στοιχείων 42,28 τῶν ἀπλῶν φωνῶν 378,15 μονάδων 130,8 τὴν ποιὰν αὐτῶν (τῶν συγγμάτων) σ. 431,26 τῇ ποιᾳ σ. τῶν ἀτόμων 431,28 σ. τῶν ἀκρων 281,15 sqq. ἡ διαφορὰ τῶν συνιόντων εἰς τὴν σ. ποιάτης ἔστι τῆς σ. 207,4
- συνηθεωρεῖν (τινὶ) τι 328,29 περὶ τὸ ἐν τῷ πλῆθος 272,6 pass. τινὶ 67,29 68,19 194,32 ταῖς κατηγορίαις πλείστα ὁμοῦ συνθεωρεῖται 339,5 (τὰ πρὸς τι) ὅταν ἐν ἔξει ἡ ὅλως ποιάτητι συνθεωρῆται 176,11 συνθήκη. συνθήκην εἰναι τὰ μόρια τῆς λέξεως 105,5
- συνιέναι 96,10 168,7 286,29 εἰς τὴν σύνθεσιν 207,3 εἰς ταῦτο 267,21
- συνιέναι τὸ ιδίωμα τῆς κατηγορίας Iambl. 22,7
- συνίζησις 251,10
- συνιστᾶν τὸ πυκνόν 267,21 τὰ συνιστῶντα τὴν σχέσιν 161,6 τὰς συνιστώσας αὐτὰ ποιάτητας 283,25
- συνιστάναι. τοῦ ζῷου τὸ πτηγὸν συνίστησιν τὸ ὄρνεον 57,10 Ηλάτων διὰ τῶν .. λόγων τοῦ σώματος τὸ τοιόνος εἶδος .. συνέστησεν 158,33 med. τὴν αἴρεσιν 3,31 τετράγωνον 192,16 γένος 345,7 pass. συνίστασθαι 17,12 157,2 167,34 294,10 428,30 ὑπό τινος 77,26 375,14 ἐκ τινων 172,9 281,5 ἡ κατὰ τὸ μεταβεβλητέναι πάντως ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ μεταβεβλεῖν συνίσταται μεταβολή 309,2 intr. ίσται κατηγορίαι συνέστησαν 348,36 συνεστηκέναι, συνεστάναι (ἐκ τινων) 15,3 71,29 80,7 124,11 132,22 216,16 218,2 ἐν συμμίξει τῶν ἐναντίων 283,14
- σύνγενευσις ἐπὶ τὸ μέσον 152,30
- σύνοδος 217,4 τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ πρὸς τι
- 158,28 τῶν διαφερόντων 169,30 ὅλης τε καὶ εἰδους 250,2 τὴν ἐκείνων (τῶν ὑποκειμένων) σύνοδον αὐτὰς (τὰς μεσότητας) ὑπάρχειν 179,1 τὴν σύμμικτον τῶν αἰσθητῶν σ. 339,18
- συνοικεῖν Aristot. 368,26 437,5
- συνομολογεῖν ταῖς καθαρωτέραις δόξαις 304,29 ἐν τινὶ 283,3 ὅτι 22,11 pass. ἡ διάρεσις συνομολογεῖται Ἀριστοτέλους εἰναι 275,20
- συνονομάζειν 36,21,22 pass. 36,20
- συνορᾶν, συνιδῶν ὅτι 198,12 428,5, 21
- συνουσιοῦν pass. θσαι (σχέσις) συνουσίωνται αὐτοῖς (τοῖς ὑποκειμένοις) 175,5
- συνογή 251,21,25 342,40 370,32 376,27 κατὰ τὸ εἶδος τῆς τελεύτητος 307,11 σύλληψις καὶ οίον συνογὴ πάσης φύσεως Iambl. 116,33 συνογὴ τῷ κατὰ φύσιν Archytas 408,5
- συνταγματικός. συνταγματικὰ (συγγράμματα) opp. ὑπομνηματικά 4,20, 21
- συντακτικός. ἡ συντακτική (σχέσις) 187,32 τὴν συντακτικὴν .. ἐπίνοιαν 187,36
- σύνταξις 127,24 263,10 281,11 373,21 376,11 πρὸς τι 8,31 355,29 πρὸς ἄλληλα 69,6 108,12 156,3 τὴν εἰς τὸ ποιεῖν σ. 328,7 κατὰ σύνταξιν σημανουσιν 64,28 τὰς πολλὰς οὐσίας εἰς μίαν σ. περιέλαβεν 77,11 τούτων πρὸς αὐτὴν εἰς μίαν σ. συντελούντων Iambl. 341,16
- συντάττειν 206,30 τὶ 334,24 (συγγράμματα) 4,15 τινὶ τι 50,10 65,9 122,28 382,9 al. τὶ πρὸς τι 130,19 265,22 273,21 εἰς ταῦτὸ τὸ διωρισμένον πλῆθος 309,15 τὴν ἐνέργειαν εἰς ἔπερον 310,28 med. τὰ καθ' ἕαυτὸ τοῖς πρὸς τι Syrianus 199,31 pass. 50,19 292,36 κατὰ λόγους 61,29 κατὰ συζυγίαν 342,14 διὰ συνδέσμου 43,9 ὡς συμβεβήκας 43,10 ἀρχὴ συντεταγμένη opp. ἐξηρημένη 66,2,3 τινὶ 73,9 187,10 205,1 281,10 al. συντατόμενον τοῖς συνθέτοις opp. ὑπερέχον καὶ ἐξηρημένον Iambl. 139,14 πρὸς τι 62,5 97,29 250,9 305,6 ἀφ' ἐνὸς καὶ περὶ (ἢ πρὸς) ἐν 62,7 223,30 εἰς ἐν εἶδος 236,24 αἱ νοηταὶ οὐσίαι εἰς ταῦτα ταῖς αἰσθηταῖς συνταχθήσονται 91,1
- συντείνειν τὴν ἐνέργειαν περὶ τὸ οίον 227,33
- συντέλεια πρὸς τι 342,17 κατ' ἵσην συντελεῖαν 94,29
- συντελεῖν τι εἰς τὴν τῶν ὑποκειμένων οὐσίαν

94,5 συντελεῖν εἰς (τὴν) οὐσίαν, τὸ εἰδός, τὸ ποιὸν εἶναι 85,10 88,2 99,5,7 326,7 sqq. 330,34 εἰς τὴν τοῦ ἀτόμου σύστασιν 79,20 τοῖς συνθέτοις εἰς τὴν σύστασιν τοῦ εῖδους 323,7 εἰς προσιθήκην τῆς τοιᾶσδε φύσεως 220,29 πρὸς αὐτὴν εἰς μίαν σύνταξιν, εἰς ἐν πρᾶγμα 341,16 347,29 πρὸς ἐν εἰδός, πρὸς γνῶσιν, σαφήνεται 55,22 102,8 379,13 πρὸς τὸ γείρον, βέλτιον 325,23

συντελικός. τὸ ἀνεπιηρέπειν (ὑποδίκματα). ὅπερ ἔστι τὸ σ. τῷ ὑποδέδεται 373,1

συντιθέναι τινί τι 42,21 ὀνόματα, ἥρματα 42,28 ἀπὸ τῶν συνήθιστων τὰ ἄλλα 186,36 pass. 42,26 281,25 σύνθετος 40,27 133,4 154,15 272,31 281,26 al. ἐν συνθέτῃ φύσει (?) 292,36 (cf. Add.) συνθετώτερα 15,16 σ. ἐκ τινῶν 46,24 133,3 167,18 281,4 μετά τινος 114,17 τὸ σ. opp. τὰ ἄπλα 8,28 139,12 206,31 opp. εἰδός, ὅλη 78,11,13,24,28 104,30 opp. ἡ νοητὴ οὐσία 116,30 τὰ σ. καὶ ἔνυλα 91,11 129,19 σ. οὐσία 50,14 66,10 78,17,30 81,6 94,30 τῷ σ. ζῷῳ (opp. ψυχῇ, σῶμα) 261,11 φωναί, λέξεις σ. 9,10 10,29 358,17

συντομία Ἀριστοτελική 23,13 Iamb. 370,5 σύντομος λόγος 6,21 βιβλίον σύντομον κατὰ τὴν λέξιν 18,18 συντόμως 2,26 18,21 186,25 253,25 321,24 436,16

σύντονος. συντονωτέρους ἴμμᾶς ἐργάζεται 8,16

συντρέχειν. ἰδιάζον πλῆθος συνδραμόν 229,17 τὰς συντρεχούσας τοῖς εἰδέσι ποιότητας 112,17 διαν τῇ κατὰ φύσιν ταξεῖ συντρέχη (ἡ εὐμάθεια) 158,21 συνδραμεῖν εἰς ταῦτα τὰς δύο ἀρχάς 63,8 (τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ τέλος) εἰς τὸ αὐτὸν συνδέδραμηκεν 322,13 ἔννοιαι πλείονες εἰς ταῦτα συντρέχουσιν 347,30

συντυγχάνειν. τὸ συντυγχόν 247,30 συντυχία πραγμάτων Iamb. 56,13 δι' ἄλλην συντυχίαν 85,15

συνυπάγειν τι μετά τινος 146,7 pass. συνυπαγόμενην ἐκείνη 189,16

*συνυπαρκτικός 384,22 συνύπαρξις 183,5,10 190,15,22,23 194,18 195,11,26 196,27 385,10

συνυπάρχειν 61,6,14 93,3 136,14,27 144,5 155,20 276,15 380,19 sqq. ἄμφα 116,28 171,7 τὴν τοιάστην συνύπαρξιν

190,23 τινὲς 61,5 68,18 92,31 93,2 96,28 114,9 116,28 122,29 129,26 130,15 141,9 153,2 156,26,28 166,4,6 270,16 339,17 ἀλλήλοις 136,15,22 137,19 πρὸς αὐτὴν 212,3

συνυφαλνεῖν pass. 314,9 συνυφιστάναι συνυφίστασθαι 122,16 205,30 213,1 222,13 310,33 συνυφεστηρέναι 190,7 383,6 385,9 ἄμφα 296,2 ἄμφα τινὲς 206,13 μετά τινος 167,2 173,20 266,15 280,4 τινὲς 120,29 158,3 181,33 361,26 al. τῷ γενιτῷ παντὶ συνυπέστη, 356,19

συνωνυμία 86,28

συνώνυμος 19,2,4,11 22,27 32,14 sqq. 33,22 sqq. 71,26 73,19 74,29 170,33 220,8 379,16 συνώνυμα Stoicis et Aristotelis in Poët. τὰ πολυώνυμα 36,8 sqq. συνώνυμως 19,12 21,16 22,29 24,24 51,17 220,12,14 228,8 381,16 419,12 dist. ὄμρωνύμως et κατὰ μεταφοράν 81,8,12 συνωνύμως ἔχουσαι τὸ κατηγορεῖσθαι 24,2 συνπειράν pass. νοερῶς συνεσπειραμένα ἐξήπλωσε 2,21

συσηματίνειν 64,20,24 360,24 διτὶ 43,13

συσηματικός 131,9

σύστασις 188,2 251,17 φυσική 256,3 τὸ θηγάνιον τῆς σ. 39,21 τὴν τοῦ ἀτόμου σ. 79,20 τῶν σωμάτων 149,23,24 271,9 τῶν ὄλιχῶν στοιχείων 329,8 τῶν συνθέτων 169,30 τῶν εἰδῶν, τοῦ εἰδοῦς 230,30 323,7 τοῦ ποιοῦ 233,9 ἡ πρώτη σ. τῆς γιρόν 258,6 nominum 187,23 ἐκ τούτων τὴν σ. ἔχειν 241,19

σύστατικός. ἡ συστατικὴ τοῦ εἰδῶν διαφορά 55,14 opp. διαιρετικός 55,17 77,25

συστέλλειν τὴν μαχρολογίαν 2,12 τὸ πολὺ πλῆθος ἐπ' ἔλαττον 3,9 (τὸν τῶν πρώτων γενῶν ἀριθμὸν) εἰς ἔλαττονα 44,8 66,32 ἐπὶ βραχὺ τὰ γένη 324,23 pass. τὰ μίτια συστέλλεσθαι γαίρουσι 113,26 (τὸ γένος) εἰς βραχύτατον συνέσταλται 371,13

σύστημα. τὰ τέλους τῶν ἡγεμονῶν σύστημα Archytas 378,5

συστοιχία 279,24 415,32 418,7 συστολή opp. ἐπέκτασις 145,33 opp. ἔκτασις 232,12 249,31 opp. γύρις 287,7

συστρατεύεσθαι 36,12

συστρέψειν pass. τὸ κατά τε τὸν νοῦν καὶ

- τὴν λέξιν συνεστραμμένον 6,20 τὸ συνεστραμμένον τῆς φράσεως 18,8
 συσχηματίζειν pass. συσχηματίζονται (ai φωναι) 11,34
 σφαιρα 148,11 149,2.4 181,31 335,36
 375,29 376,30 428,20
 σφαιρικός 127,23
 σφάλλειν. σφάλλεσθαι 39,10 78,21 πολλὰ σφάλλομενοι 67,20 σφάλλονται ἀπὸ τοῦ ἡγεῖσθαι 217,33
 σφενδόνη δακτυλίου 429,27
 σφήξ 186,14
 σφίγγειν. ἡ ἀνέχουσα πάντα καὶ σφίγγουσα δύναμις 150,12
 σφίγξ 57,27
 σφύρα 179,7 255,7
 σφυρός. σφυρά Iambl. 131,12
 σχεδόν 1,16 2,28 288,20 424,7 435,31 al. σχεδόν τι 1,20 354,34 οὐδὲ ὅλως σχεδόν 384,30
 σχέσις 63,15 68,20 119,8.12 134,17 146,1.4 160,18.21.24 161,6 169,1sqq. 205,25 206,21 209,16 210,35 212,18 238,10.22.24.27 249,29 270,20 298,11 309,33 310,9 326,30.31 334,13 335,12 388,31 πρὸς τι 6,28 11,26 22,8 43,15 45,14 98,34 104,7 119,11 134,8.11.18 142,28 207,5 310,5.9 ἀπολελυμένον πάσης σχέσεως 121,28 τῆς κατὰ τὸ ἀπηρημῶσθαι .. σχέσεως 154,17 σχ. τριγῶς Boëth. 373,10 dist. σύμφυτος εἰ ἐπίκτητος 157,1 τῶν ἐπικτήτων σχ. 157,14 τὰν τῶν ἐπικτάτων σχέσιν Archytas 156,27 εὐαναλύτους σχ. dist. ἔξις 217,18 dist. ἡ πρὸς ἄλληλα ἔξισάουσα σχ. ετ ἡ τῶν ἐπικτήτων σχ. 365,8 κατὰ σχέσιν 67,34 68,3 136,25 opp. κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν, κατὰ ιδίαν ἔκατέρου ὑπόστασιν 74,10 313,30 κατὰ τὰς διαφόρους σχ. 142,30 ἐν σχέσει opp. ἀπολύτως 146,19 τὰς πρὸς τί πως ἔχούσας σχ. 209,20 τῆς σημαντικῆς σχ. 82,21 ai δέκα σχέσεις τῶν λόγων (cf. Iambl. in Nicom. Arithm. I 17,7.8 p. 37,1sqq. Pistelli) 145,30 μαχητικὴ σχ. 380,28 τὴν ἀσχετον καλουμένην σχ. 201,31 τὰς σχ., τὴν τε ἀφ' ἔαυτοῦ πρὸς ἔτερον καὶ τὴν ἀφ' ἔτέρων πρὸς αὐτό 334,15 ἀσχετωτέρα πώς ἔστιν ἡ ἀφ' ἔτέρων πρὸς ἔαυτά σχ. 334,18 οὐκ ἀπὸ τῆς τυχούσης σχ., ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸς ἄλλο εἰς ἔαυτό 370,20
- σχετικός 205,12 Iambl. 160,22 Boëthus 373,9 κατὰ τὸν τῆς διαφορᾶς σχετικὸν λόγον 171,16
 σχῆμα 21,18 48,4.18 112,12 146,9 207,3 216,32 221,1 226,27 227,1 228,33 261,23 262,1.4.9 272,12 284,9 285,13.34 289,4 305,3 338,27sqq. 431,26 sec. Stoicos 264,34 271,21 sec. Platōnem 271,9 dist. ποιότης 219,19 ταῖς κατὰ σχῆμα (ποιότησιν) 226,10 τοῖς κατὰ τὸ σχ. ποιοῖς 277,28 σχ. ἀσώματα, σωματοειδῆ 265,9sqq. σωματικά καὶ ἔνωλα, μαθηματικά καὶ ἄνωλα Nicostr. 429,16 σχ. τετράγωνον 192,27 σχ. τῆς λέξεως 102,24 105,13 270,28 312,25 336,5 396,6 τὸ πτωτικὸν σχ. τῆς λέξεως 359,10 σχ. syllogismi 15,20 52,7 180,31.32
 σχηματίζειν 271,36 τὸ ὑποκείμενον 210,9 pass. 271,33.36 τῷ Ἀθῷ εἰς κολοσσὸν Ἄλεξανδρού σχηματισθέντι 429,28
 σχηματισμός 272,3 dist. σχῆμα 271,26 τὸν σχ. (τῶν φωνῶν) 9,21 37,12 εἰκὼν χρωμάτων οὖσα σχηματισμός 21,14 σώματος πιος ἔχοντος σχηματισμόν 61,15 τὸν τῆς ἐπιφανείας ποιὸν σχηματισμόν 261,26
 σχιζόπτερος 183,21 184,9
 σχοῖνος 184,33
 σχολή. σχολὴν παρασχεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ περιελκόντων 438,36 ταῖς εἰς ἐκείνην τὴν πραγματείαν σχ. 435,24 τὴν ὡς ἐν σχολαῖς μακρολογίαν 2,12 (τὸ ὑπόμνημα) τινός ἔστι πάντως τῶν ἀπὸ τῆς σχολῆς 65,7
 σχολικός. τούτοις τοῖς σχολικοῖς huius commentario 3,15
 σφύζειν τὰ γρήματα 411,26 τὴν πρὸς ἔαυτὸν ἀκολουθίαν, τὴν πρὸς τὴν ὅλην ἀναλογίαν, sim. 83,17 250,8 321,28 322,16 354,18.19 393,22 pass. 94,11.12.14 167,30 224,34 272,24 352,27 432,16
 σῶμα 68,5 75,7 107,15.18 123,6.14 144,28sqq. 125,4.13 133,11.16 136,32sqq. 141,26 147,18 158,32 169,21 233,25 234,4 298,20 320,7.8.10 334,29 τὰ ἀνρωτήρια τοῦ σ. 68,27 τῶν στερεῶν σ. 124,32 σῶμα οὐ τὸ φυσικόν, ἀλλὰ τὸ μαθηματικόν 124,33 τὰ μαθηματικά σ. 124,35 362,11 τὸ κυκλοφορητικὸν σ. 149,11 τὰς ἀπὸ τοῦ σ. ἐνδιδομένας αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) δυνάμεις 376,17
 σωματικός 209,3 217,32 219,8.9 366,1.

29 370,12 427,28 429,17 κτήματα σ. 366,26 αι σ. (ἀρεταί) 243,18 σ. ἔξις 394,26 σ. ποιότητες 274,21,30 277,25 284,2 τῶν σ. δυνάμειν 328,6 νόσου σ. 402,2 τάξ σ. (ποιήσεις) 319,14 σ. κινήσεις 320,3,6 τῶν σ. θεάζειν 67,35 σ. οὐσία 77,13 83,21 121,3 122,26 157,31 378,14 σ. γνώσεις 193,7,28 σ. ἀρθμός 65,19 σωματικὴν ποιοῦνται τὴν τῶν εἰδῶν διδασκαλίαν 239,20
 σωματοειδῆς 219,1 223,10 240,30 258,7 265,13 362,5 376,35,37 τὴν σ. ἐνέργειαν 319,1 τὸ τῶν σ. κινήσειν σωματοειδὲς διάστημα 351,27 τὴν ποσότητα ὡς σωματοειδεστέραν προέταξεν τῆς ποιότητος 157,32
 σωματότης 207,2 216,23,33
 σωματώδης σωματῶδες Archytas 365,26 376,36
 σωρεία 127,21 παντοδαπῶν θεωρημάτων 19,3
 σωστικός 324,14 έαυτοῦ 322,19 τῆς φύσεως 323,25
 σωτηρία 428,11
 σωφρονεῖν 373,25
 σωφρονικός 225,36
 σωφροσύνη 274,19 278,25 372,4 392,2 σωφροσύνας Archytas 416,12

Τέ sic (?) Archytas 361,23

τάλαντον 128,10 152,21
 τάξις 62,16 82,4 96,8 220,35 228,11 239,34 250,26 336,38 352,20 356,28 opp. θέσις 137,21,23 138,3,32 τ. categoriarum 76,9 120,28 121,23 122,6,20,30 155,34 156,4,5 205,9 206,4 263,19 334,21 340,15sqq. 365,3 371,20,22 qualitatum 243,28 259,14 261,21 extremae Categoriarum partis 380,6,12 436,17 τὸν κατὰ τὴν τ. (τρόπον τοῦ προτέρου) 420,9 κατὰ τ. (πρότερα) 422,10 τῇ τ., κατὰ τὴν τ. ἄμα 425,25 426,5 τ. τῆς ἀναγνώσεως 8,11 15,24 τοῦ λόγου 89,23 290,6 ἐπὶ τοῦ γρόνου, ἐν τῷ ἀρθμῷ, ἐν τῷ λόγῳ 138,33 139,1,4,9 τάξεις μετάθεσις 97,15 τάξιν ἥν ἔχουσι πρὸς ἀλληλα 2,18 ταύτην τῷ βιβλίῳ τὴν τ. ἀποδιδόντες 15,31 ἐν τάξει παράγεσθαι, καταριμήσασθαι 62,15 75,27 ἀπὸ τῆς σηματικῆς

σηγέσεως ἢ τ. εἴληπται 82,21 ἢ .. δύναμις τάξιν καὶ ὅρον ἐντέθειν λαμbl. 129,6 μεταθεῖναι τὴν τ. 193,21 (ώς) ἐν αἰτίᾳ, αἰτίᾳ, ὅλῃ, ὑποκειμένων, σωματικήσις, ἀποτελέσματος τάξει 109,23 130,17 156,15 211,19 250,23 260,1,32 265,17,27 328,35

ταράττειν τινά 97,4 147,7 171,31 τὸν παρόντα λόγον 307,20 pass. 291,19,24

ταραχή 101,5 396,8

τάσις 264,34 265,5

τάττειν τινά 364,20 πρῶτον τὸν λόγον 137,30 τί μετά τι 50,17 128,6 ἐν τινί τι 263,20 ἐπὶ οὐσιῶν τὸ ίσον 153,14 ταῦτα εἰς ἐν 246,35 κατὰ τὴν ποιότητα τὸ ἀπλοῦν 208,11 οὐ κατὰ μαχημένων μόνον τὴν δρμανούμεναν ἔταξεν 380,26 τὸ προκείμενον (ἐγγραμμα) ὅπου γράφει τάξωμεν 3,22 pass. τεταγμένον τι πρῆγμα 68,24 κατά τινα ὥραν τεταγμένην, ἐν τῷ γράφει τῷ τεταγμένῳ 395,16,17 τὸ ἀλογον παραγόμενον ὑπὸ αὐτοῦ (τοῦ λογικοῦ) καὶ ταττόμενον 107,24 ὑπὸ τι 82,18 174,29 ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίην 276,19 ἐν τίνι 65,3 ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ 278,15 ἐπὶ τινὶς 74,17 311,28 εἰς μίαν κατηγορίαν, εἰς τὸ ἔχειν 208,18 376,9,11 μετά τι 57,3 82,2 120,29 328,22 ἀπὸ τῶν ἔξειν μέχρι τῶν ἐνεργειῶν τὸ ἔκτὸν τετάγθαι 209,23 τὰ ἄρθρα ποῦ ταχθῆσται 64,29 τεταγμένως 219,29 375,32

ταύτη 33,11 53,9 148,18 419,5 ταύτη μᾶλλον ῥέπω 381,25 ἢ .. ταύτη 112,21 καθό . . ταύτη 148,20

ταύτατης 104,35 108,31 116,27 135,18 154,26 233,7 240,24 276,8 290,30 294,4 304,15 354,26 τὴν κατὰ ἀναλογίαν τ. 74,27 τὴν ἐφ' ἔκαστον αὐτῶν πρὸς ἔκαστον τ. 135,19

ταύτωνυμος opp. ἐτερώνυμα Spensippus 38,20,21

τάχα fortasse 23,6,7,12 33,16 373,20 al.

τάχος 181,18

ταχύνειν 348,20

ταχύς 114,7 391,7 408,16 ταχύ adverbii loco 146,1 253,5 256,29 ταχέως 158,13 ταχιόνιος Archytas 116,15

ταχυτής ταχυτᾶτι Archytas 116,13

τέ cui non respondet καὶ 70,9 (cf. Add.) enuntiatum adnectens lambl. 155,20

- τοσαῦτα ἀν εἴη τὰ πρῶτα γένη τοσαῦτα τε καὶ οἱ κατηγορίαι Hermminus 62,19 τήν τε ἄμα καὶ ὁμοῦ συνηρημένην ἀμέρειαν 357,11 (?) τέ . . καὶ ἔτι μέντοι 103,8 εἰ . . εἴ τε 113,30 καὶ . . καὶ . . τέ . . καὶ 362,8 τέ . . καὶ . . καὶ δέ 420,10 sqq.
- τείνειν intr. εἰς τι 8,27 11,24 204,1 πρὸς σαφῆνειαν 21,6 πρὸς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν 207,13 pass. ἡ διάθεσις οὐ τέταται πρὸς τι Syrianus 164,8 τὴν εἰς ἄκρον τεταμένην (γραμμήν) 264,36
- τεκμαρίεσθαι ἀπό τῶν ἐνεργειῶν τὰς ποιότητας 274,22
- τεκμήριον 72,32 106,25 203,35 254,9
- τεκταίνειν 327,33 pass. 296,31 τεκταίνειν Archytas 317,15
- τεκτονική 5,10 318,16
- τέκτων 20,12
- τελεῖν ὑπὸ μίαν τινὰ τῶν ἐννέα κατηγοριῶν 46,30
- τέλειος 71,24 108,18. 29. 32 111,1. 6 128, 21 194,6 226,20 250,9 sqq. 394,24 saepe τελεῖος 23,23 cf. τέλεος ετ ἀτελής
- τελειότης 60,28 236,5 253,23 305,1 307, 11 353,25 al.
- τελειοῦν τὴν οὐσίαν 61,7 pass. 248,26 307,30 329,6 ὑπὸ τινος 244,8 249,1 εἰς τι 243,13 246,15 307, 23. 25
- τελείωσις 6,9 222,3 226,13 248,28 272,1 304,7 329,19
- τελειωτικός 323,16 324,16 τινός 305,24 323,2
- τέλεος 6,12 10,8 295,14 304,6 401,33 Archytas 378,5 Iambl. 307,7 375,26 395,4 τελέως 208,29 236,8 295,13 310,13 319,12 342,32 376,37 401,31 434,30 cf. τέλεος
- τελειουργός 327,30 τ. πάθη 324,20
- τελευταῖος 14,14 74,32 100,4 212,34 380, 9 al. ἡ τ. φύσις τῆς οὐσίας Iambl. 117,30 ἐν τοῖς τ. τῶν Νικομαχείων ἡθικῶν 6,14 τελευταῖον adv. loco 232,21 380,7
- τελευτὴ 128,30 262,11 267,16 272,36 362,7
- τελικός. τὸ τελικόν (αἴτιον) 322,2
- τέλος opp. ἀρχή 14,7. 9 140,30 τὸ κατ' ἐπακολούθησιν ἐπισυμβαίνον τῷ τ. 362,30 τέλος ἔχειν, ἀπολαμβάνειν 15,6 294,15 378,4 417,24. 25 ἐπὶ (τῷ) τέλει 92,23 245,12 362,32 401,31 (τοῦ συγγράμματος,
- τῶν Κατηγοριῶν) 301,5 365,17 367,11 379,7 ἐν (τῷ) τ. (τοῦ βιβλίου) Nicostr., Iambl. 368,13 369,14 πρὸς τοὺς τ. 335,2 (οὗ στοχάζονται) 3,25 4,7 6,11 322,9 sqq. 327,14 417,2 421,17.18 τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν 334,8 τὰ τοῦ οἰκείου τέλους τογγάνυοντα 321,26 τοῦ τ. διαμαρτάνειν 322,4 τὴν διαμαρτίαν, τὴν τεῦχεν τοῦ τ. 322,6.7 τ. τῆς φιλοσοφίας 3,24 6,6. 7 τῆς διαλεκτικῆς 70,20 τῆς διαστάσεως τὸ τ. ἔστιν τὸ σχῆμα 272,11 ὅταν διάφορα πρὸς ἐν ἀναφέρηται τ. 32,9 ἡ κίνησις ἐπὶ τὸ τ. σπεύδει, ἡ ἐνέργεια κατὰ τὸ τ. ἔστηκεν 304,4. 5 ἡ τοῦ οὐρανοῦ (κίνησις) δεῖ ἐν τέλει οὐσία 307,19 ἐν τῷ τέλει τοῦ εἶδους ορρ. ἐν τῷ πλάτει 288,3 ὡς ἐν τέλει ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ ἀγαθῷ πάντα 46,12 τὰ ἐν τέλει 47,19
- τέμνειν 11,21 306,20 313,2 320,27 sqq. 321,1 348,20 370, 14. 17 κατὰ τοὺς ἐλάττονας ἀριθμούς 228,18 ἢ πέψυκεν, ταύτη τέμνειν αὐτὴν 274,13 pass. 162,29 330,29 al. διαφοραῖς 51,11 εἰς τινα 99,16 161,18 293,29 425,3 κατὰ διαφοράς 148,29 τέμνεται γραμμὰ κατὰ στιγμάν Archytas 353,6
- τέρας 146,12
- τέσσαρες, -α, -ας, τεσσάρων 44,11. 23 45, 8. 30 saepe τέτταρα, τεττάρων 139,19 222,1 (cf. adnot.) 270,1. 3 375,28 406, 17. 18 cf. 285,30 adn. τέτταρις(ν) 178,13 223,13 375,30 381,6
- τέτταρτος 369,3 370,3. 7
- τετραγωνίζειν. τῆς λόιτως τετραγωνιζόμενης καλουμένης (γραμμῆς) 192,21
- τετραγωνικός. καὶ τετραγωνικῶς αὐτὰ καταγράψῃς 50,17
- τετραγωνισμὸς κύκλου 192,12. 15
- τετραγώνος 264,9 σχῆμα τ. 192,27 229,2 430,8 τοὺς τ. ἀριθμούς 270,18 τετράγωνον 13,30 152,34 285,11 430,6 431,2 432,5 al.
- τετραδικός. τὴν τ. ταύτην συμπλοκήν 72,16 τετραδιήν τῶν ποιοτήτων διαιρεσιν ἐμφαίνουσάν τι καὶ διαδικόν πρὸ τοῦ τετραδιοῦ 228,15. 16
- τετράπηχυς Aristot. 436,23
- τετράπλευρον 430,18
- τετραπλοῦς 338,5
- τετράποντος 57,26 58,17
- τετράρας 44,9. 10 146,32

- τετρασύλλαβος 31,4
 τετραχὴ 31,27 93,31 222,4 382,5
 τετραχῶς 35,10 41,14 381,29 418,20
 *τεττιγότης 270,26, 31
 τεῦξις τοῦ τέλους 322,7
 τέχνη 5,9 68,23 210,11 225,34 229,2, 22.
 25 sqq. 230,12 231,6 237,18, 19 238,2
 242,13,16 273,36 284,11 287,12, 19, 23.
 33 318,16 321,34 323,22 sqq. 327,34
 336,19 394,23 ταῖς τ. μιμουμέναις τὴν
 φύσιν καὶ τὸ παραλειπόμενον ὑπὲρ αὐτῆς
 ἀναπληρούσας 318,11 ἐν γητομυκής
 τέχναις 23,16 τὴν λατρικήν τ. 32,7 τῶν
 Λσκληπιαδῶν ἡ τ. 275,3 τῆς μουσικῆς
 τ. 37,19 αἱ μέσαι τ. 224,30 284,33
 τεγχνᾶν. τεγχητός 191,15 321,32 331,22
 τεχνικός 314,10 327,33 410,32 κατὰ τὰς
 προχειρούς ἐννοίας καὶ μηδέπω τεχνικάς
 60,27 κατὰ τὴν τεχνικὴν συνήθειαν
 262,2 διαφράσαι τεχνικώτερον 301,2
 τεχνιτής 372,24
 τεχνολογία 217,24 327,7 332,18 374,7
 τέως 12,28 70,17 350,9 417,31
 τῆδε. τὰ τῆδε ορρ. τὰ νοητά, τὰ ὄντα 73,32
 74,30 201,31 343,25 ὁ νοῦς ὁ τῆδε
 241,26 ταῖς τῆδε ἔξεσιν 241,28
 τήκειν. τετηκέναι τὸν κηρόν 330,22 ὁ κηρὸς
 τακεῖς 330,5
 τηλικοῦτος 416,22
 τῆμερον 345,3
 τηνικαῦτα Iambl. 129,6 Porph. 154,15
 τηρεῖν τὸ καθαρόν 320,18 τὴν αὐτὴν τάξιν
 340,24 τὸ ἐπί τινος 217,30 τὴν ποίησιν
 καθαράν, τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἀκίνητον
 306,16, 18 pass. 241,9
 τηρητικὸς ἔαυτοῦ 322,19
 τῆτες 298,5, 9 345,4 348,12, 15 350,5
 τιθέναι 334,9, 10 . πρὸς πάσας (τὰς ἀπόριας)
 τιθέντες (αἱ τι θέντες?) 63,3 ἐν τινὶ τι
 90,32 108,6 134,13 320,11 ἐπὶ τῷ τέλει
 .. παραδείγματα 252,18 ἀλλαγοῦ τὰ ποσά
 134,11 (δύναματα) 20,5 39,26 46,3 τοῖς
 πράγμασιν 187,3 μέρος τοῦ ποσοῦ τὴν
 μονάδα 65,25 ὡς γένος τι 313,18 τὰ
 καθόλου ὡς ἐν ὑποστάσει ὄντα 51,1 συμ-
 πληρωτικὴν τὴν διαφοράν Iambl. 100,27
 τὸ πολὺ τῷ διέγρι ἐναντίον 106,11 ὡς ἀπο-
 πόν τι 188,15 ὡν καὶ Μάξιμον ἐγὼ τιθημι
 1,15 med. τὸ ἰδιωμα 114,30 ἀύλους
 ποιέτητας 285,6 οὐδὲ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν
 κοινότητα 83, 23 ἐν πληγῇ ἀέρος τὴν
- φωνὴν 131,11 τὰς ἀποφάσεις ἐν τῷ
 αὐτῷ γένει 172,18 τὸ κατά τι 208,11
 287,10 ὅνομα (τινὶ) 15,9 39,28 τῶν
 ὄντων τὴν σχέσιν 173,10 μίαν κατηγορίαν
 τὴν οὐσίαν, δόσι εἶδη ταῦτα, σιμ. 78,8
 108,13 123,5 142,15 συμβοῦτ τὰ λεγόμενα
 τοῖς πράγμασιν 105,4 ταῦτα ὡς ἐναντία
 142,16 τὰ μετεγόμενα τοῦ ποσοῦ ποσί Plot. 343,5 c. acc. c. inf. 204,15 305,30
 320,11 pass. 334,9, 10 ἐν τόπῳ 136,19
 εἰς γένη διάφορα 348,27 ὁ ἀλλὰ μήν
 σύνδεσμος ὄνομα τῷ οἰκετῇ τεθέσις 27,19
 τὴν μεγάλην οἰκίαν ὡς πρὸς ὄμογενή τιθε-
 μένην 145,2 μονάς τεθείσα 154,22 ἀλλωρ
 τεθέντι ἔπειται 419,22, 23 θετός 165,3
 τίκτειν 170,22 τὰ ἄρτι τεχθέντα 392,23
 τιμή 403,20 425,33
 τίμιος. τίμια τιμέντες ταῦτα τὰ ὄνόματα
 419,1 τιμιώτερος 89,21 354,5 420,20.
 25 421,23 423,17 426,4
 τίς. τίνα ταύτην 78,8 τὴν τομὴν ταύτην ..
 τὸ φήσομεν; ἄρα διαίρεσιν 61,19 τὶ οὖν:
 οὐκ ἔστιν ὅλις τὰ πολυώνυμα; ἢ 39,21
 77,26 τὶ οὖν; ἄρα 101,25 τὶ οὖν, εἰ...;
 οὐχὶ 400,34 ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖσθαι
 51,31 52,14 55,5 al. ἐν τῷ τί ἦν κατη-
 γοροῦνται 90,12 τῷ λόγῳ τῷ τὸ τί ἦν
 εἶναι λέγονται 55,6 ὁ δριστικὸς λόγος τὸ
 τί ἦν εἶναι δῆλοι 101,3 τοῦ κοινοῦ συμ-
 πτώματος σωμάτων καὶ ἀσωμάτων οἷον
 τοῦ τί ἦν εἶναι 209,26
 τίς. τὸ τί 47,2 60,8 61,22, 27 ἡ τὶς γείρ
 sim. 97,6 293,21 al. περὶ ἐνός τινος
 4,16 δλίγον τι 92,29 ὑπὸ μίαν τινὰ τῶν
 ἐννέα κατηγοριῶν 46,30 σχεδόν τι 1,20
 οὐ πάντι τι 147,3 περὶ τοῦ 210,28 ὑπὸ^{τοῦ} 343,16 ὡς ἀν τῷ δέξειν 65,15 εἰ
 δέ τῷ μὴ ἀρκεῖ ταῦτα 253,24 ἄττα Plato
 159,20
 τιμῆμα 40,31 72,12 107,17 123,27 414,27
 τιμάματα Archytas 353,6
 τιμῆσις 174,22 320,25, 27, 28 321,1
 τιμητικός 171,2
 τοῖς ν. γάρ, μέντοι
 τοιγαροῦν 104,2 121,24 169,25 279,15
 350,1 363,24 366,8
 τοίνυν 2,30 6,7 14,15 17,25 54,25 109,2
 161,24 post εἰ δέ et parenthesis 314,16
 εἰ τοίνυν .. εἰ τοίνυν 261,6, 10
 τοῖος 255,35, 36 407,13
 τοιόσδε 31,15 73,32 84,31 98,9 102,17, 20

- 103, 3 104, 31, 33 al. τὸ τῆς θιαφορᾶς
τοιόνδε ἄνευ φύσης οὐ γωρίζεται 98, 12
τοιῶσδε 131, 13 165, 36
τοιοσδή. τοιονδή 114, 10
τοιούτος 74, 21 108, 23 128, 33 πλούτου
δέξης τιμῆς τῶν τοιούτων 403, 20 τοι-
αῦτα ubi exspectes ταῦτα 86, 34 τ. οἶος,
ὅποῖς 70, 1 103, 17 172, 8
τοιουτότης 222, 33 223, 6
τοῖχος 14, 10, 11, 14 392, 22 404, 34 405, 3
421, 18
τολμαῖν γράψαι τι 3, 1 ἐφιστάνειν τοῖς εἰρη-
μένοις 376, 13
τόλμημα 3, 2
τολμηρός 435, 24
τομή 72, 12 320, 35 424, 32 425, 2 τομάν
Archytas 392, 6 ἡ κατὰ τὸ τέμνειν τ. τῆς
κατὰ τὸ τέμνεσθαι διέστηκεν 320, 31 τὴν
εἰς ἔλαχιστα τ. 60, 18 63, 27 τὴν τ. τὴν
εἰς τὰ γενικὰ γένη γενομένην et sim. 61, 19
88, 6, 13 ποιοῦνται τὴν τ. εἰς τέσσαρα 67, 1
ἡ πρώτη τ. κατὰ τὰς ποιότητας ἐγγίνεται
280, 6 κοινὴ τ. τῆς τε διαμέτρου καὶ τῆς
ἀγθείσης παραλλήλου 430, 15
τοπικός 143, 4 206, 13 338, 9 349, 11 359, 16
431, 31 432, 31 433, 8 τοπικὴ πραγματεία
16, 12 379, 11
τόπος 68, 6 95, 30 sqq. 98, 15 115, 5 117, 18
123, 6 125, 18 sqq. 133, 35 134, 6 sqq. 136,
13 sqq. 137, 1 sqq. 140, 2 142, 25, 35 147,
30 149, 12, 19, 27 sqq. 167, 9 270, 21 292, 27
295, 13 297, 27 sqq. 300, 20 sqq. 301, 8 sqq.
302, 35 334, 11 335, 14 336, 34 337, 9 sqq.
339, 35 sqq. 341, 8 sqq. 361, 8 sqq. 423, 32
434, 5 sqq. ἐ τ. περιεκτικὸν (ποσόν) 132, 23
πέρας ὧν τοῦ περιέχοντος 135, 4 al. πόρος
τι 135, 5 ὡς ἐπιφάνεια ὧν 137, 4 διά-
στημα 137, 17 προσεγγίσ., κοινός, καθ'
αὐτό, κατὰ συμβεβηκός 298, 2 τὴν κατὰ
τόπον θέσιν opp. τὴν κατὰ σχέσιν 136,
24 ἡ κατὰ τόπον μεταβολή 321, 11, 19
τὸ κατὰ τόπον κινούμενον 326, 17 τόποι
theatri 27, 11 libri, disputationis 2, 20
165, 32 387, 18 Πρὸ τῶν τ. Categoriarum
inscriptio 379, 10 τὴν τῶν τ. εὕρεσιν
409, 16 τόπος τῶν λόγων, τῶν εἰδῶν
Iambl. 339, 36 340, 1
τέρευτις 307, 14
τοσαυταγῶς 41, 19 348, 35 421, 13
τόσος. τόσων καὶ τόσων 127, 26
τοσόσδε 102, 18 129, 15 131, 1 140, 11 al.
- τοσοῦτος 62, 25 63, 23 111, 22 al. εἰς τοσοῦ-
τον 305, 4
τοτὲ μὲν . . τοτὲ δέ 321, 3, 4
τότε 109, 13 191, 4 192, 13 al. τὴν διαιρέσιν
. παραδόντις τότε τὸν ἐκάστου λόγου ἀπο-
δέδωκεν 382, 4
τραγῳδίς 396, 13
τρανής. τρανεστέραν Iambl. 117, 21
τράπεζα 33, 1, 6 57, 17
τράγηλος 337, 2 364, 25 393, 9
τραχύς 263, 4, 32 268, 11, 14
τραχύτης 141, 23 263, 9
τρεῖς 106, 6 126, 17, 18 al. τὸν τρία 126, 19
τῷ τρίᾳ 162, 25
τρέπειν pass. 120, 17 256, 5 coni. μετα-
βάλλειν 119, 33 120, 4 ὑπὸ τίνος 258, 3
329, 4 ἐπὶ τι 177, 16 228, 14 264, 32
392, 14 δοῖος τραπεῖς 430, 3 τρεπτός
287, 6
τρέφειν ὅρνεμας Plato 366, 14 pass. 28,
23, 26
τρέχειν 212, 17 299, 8, 11 300, 4
τριάς 138, 22 139, 2 146, 31, 32 423, 25 τὸ
τελείστατον μέτρον τοῦ ποσοῦ τὴν τρ.
128, 21
τρίγωνος 264, 8, 9 τοὺς τριγώνους ἀρι-
θμούς 270, 18 τρίγωνον 13, 30 264, 8
285, 10 392, 8 al.
τριγωνότης 226, 10 227, 6 284, 10
τριμερής 19, 9
τρίπηγχος 60, 30 143, 24 292, 23 al.
τριπλάσιος 176, 2, 12 177, 13
τρίπους 57, 17
τρισύλλαβος 69, 16
τρίτος 369, 3 370, 3, 7 al. αἱ τρίται ποιότητες
259, 6
τριτοστάτης 422, 11
τριτός 69, 15 74, 18 82, 35
τριγῆ 62, 31 125, 13 128, 17 al.
τριγῆς 25, 14 27, 16 41, 15 al.
τροπικός opp. κύριος 18, 30 τροπικῶς
32, 25
τροπή 256, 4 sqq. 28 258, 7 259, 33 260, 6
271, 31 289, 19 303, 19 320, 33 330, 22
coni. ἀλλοίωσις, ἔκστασις 254, 30 374, 33
τρόπος τῆς ὑποστάσεως 74, 26 τῆς κατηγο-
ρίας 88, 5 ἐναντιώσεως 108, 5 ἀντιλογίας
108, 26 τοῦ ἕδου 113, 21 λόγων Iambl.
130, 6 τῆς ἐφόδου 281, 3 τῆς τῶν ἀσω-
μάτων ποιοτήτων οὐσίας 281, 24 δοῦλο τοῦ
λέγεσθαι τῆς ὁδασκαλίας τρ. 211, 32 τῷ

ἀπολύτῳ τρ. 319,22 τρόποι συλλογισμοῦ 15,20 52,7 τῶν ὄμοιώμαν 31,22 τῆς τάξεως 157,33 τῆς παραγωγῆς 283,2 τῆς στερήσεως 403, 2 (τοῦ προτέρου) 418,25 τρόπον τινά 1,6 79,27 al. τρόπον γέ τινα Iamb. 289,32 ἔτερον δὲ τρ. 311,8 κατὰ τρόπον 220,5 κατὰ πόσους τρ., κατ' ἄλλον τρόπον, sim. 15,27 31,23 60,16 95,18 al. κατὰ τὸν ὄπομνηρατικὸν τρ. 18,26 οὐκ ἀπὸ τρόπου 85,33 τυγχάνειν ορρ. ἀποτυγχάνειν 411,16 οἱ τυγχάνεις, τὴν τυγχάνειν διαφοράν, τυγχάνειν, sim. 37,26 219,17 244,25 249,6 430,12 οὐχ ὁ τυχόν ἀνήρ, οὐ τὰ τυγχάντα, sim. 15,36 236,2 299,33 370,20 413,30 427,14 τυγχάνειν verbi causa 45,17 299,22 ἀν οὕτῳ τύχῃ 152,18 εἰ (οὕτῳ) τύχοι 292,23 338,1 390,1 ὡς ἔτυχεν 52,5 265,28 c. partic. (ὅταν σαφῆς οὖσα τυγχάνῃ) 8,17 24,16 132,20 c. adiect. (εἰ τύχοι ἄγριοι) 35,25 27 246,23 436,2 τ. τῆς ἰδιότητος 92,19 τοῦ ἀληθίου, τῆς ἀληθείας 236,22 240,17 τῆς ἑαυτοῦ τελειότητος, τοῦ οἰκείου τέλους 289,12 321,26 προσηγορίας, ὀνόματος 32,10 73,34 386,29 διαριθμήσεως, ἐπιστάσεως, διαλύσεως, διαρθρώσεως, λόγου, ταφηνείας, μνήμης, ζητήσεως 156,1 170,12 243,23 286,4 295,24 379,14 387,17 436,1 τὸν ποιος τῶν ὄντων 26,2 τῆς ἀντιλογίας 63,2 τοῦ κοινοῦ γραμμῆρος ὁ τ. τῆς εἰδοποίας 294,9 τὴν ἐν τῷποις γνῶσιν 60,20 τὴν ὡς ἐν τῷποις . . ὑπορραφήν 60,25 ἐν τῷποις παραδειγματικοῖς τὰ δέκα γένη παραδοῦναι 72,27 τύποις τισὶν παραδίσωσιν, πᾶς 155,15 τυποῦν 312,30 pass. 312,31,33 τύπτειν 293,8 310,34 384,34 al. pass. 327,3 333,30 al. τύπωμα. τὰ τῆς ἐπιφανείας ποιὰ τυπώματα 261,29 τύπωσις τῆς πληγῆς μορφῶσα αὐτὴν 131,3 τὴν τ. αὐτῆς (τῆς ἐπιφανείας) 262,6 τύραννος 371,31,32 τυρός 231,9 τυφλός 392,16 393,28 404,33 405,2 al. εἰ τυφλὸς ἡτέον τοὺς ὄποιγμέντος . . καὶ ἐφ' ὃν τὰ βλέψαρα κέλεισται 401,8 τυφλότης 278,17 393,28 394,36 398, 26sqq. 401,6 417,26 al. τυφλότατι Archytas 382,14

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

τυφλοῦν. τετυφλῶσθαι 408,20 417,11 τυγχαῖος 31,26 τύχη. ὄμοιώματα ἀπὸ τύχης 31,24, 26 "Υβρίς. ὅβριος Archytas 314,23 ὅγετα vide ὅγεια ὅγιάζειν 296,26 318,13 332,25 333,13 pass. 333,13 ὅγιάζειν Archytas 317,15 ὅγιαίνειν 107,15 116,16 210,20 404,20sqq. al. ὅγιαίνειν Archytas 391,11 ὅγεια, ὅγεια 32,11 181,25 229,4 230,20, 22 233,19 238,8 240,10 241,5 256,17 282,9 287,15 318,13 332,25 386,11 387,5 391,4 al. pl. 414,7 μεσότητας ὅγειας καὶ νόσου 386,14 ὅγιεινός 32,10,15 242,1,20,34 248,17 252,5,9 284,29 ὅγιής ορρ. κάρμανων Archytas 382,12 407,22 408,1,2 ὁ ὄρος, ὁ λόγος, sim. 214,15 278,35 316,23 339,9 οὐχ ὅγιας νομίζειν, ὄποικαμβάνειν 85,8 219,16 μὴ ὅγιας ἔχειν τὴν ἀντακολουθίαν 181,30 ὅγρος 107,29 108,7 207,24 283,22,24 316,8 ὅγρότης 114,35 ὅδωρ 107,26 114,34 283,20,22 al. pl. 316,8 ὅειν 43,25 τὸ ὕει 71,14 72,4 σίδες 11,17 171,2 190,15 333,31 421,7 al. σίδεος 183,12 σίδεις 366,7 ὅλη 46,13 64,2 74,19 sqq. 96,4 112,32 116,3 134,21 145,15 146,10 191,8 210, 1,2 218,10,12 221,22 222,9 231,33 232, 11 249,15 259,26 272,11,35 332,11,13 334,24,25 372,2 417,31 ὅλη Archytas 91,16 332,9 ἡ πρώτη ὅλη 48,19 113,3 206,28 401,15 ἡ ὅλη μεταβολὴν ἔχει τὴν ἄλλοτε ἄλλου εἶδους ὑποδοχήν· αὐτὸν γάρ τοῦτο ὑποδοχὴ βούλεται εἶναι 120,20 ἀδίοις 210,6 ἀπαθῆς 119,32 ἀποτος, ἀποτος 48,13 206,23 sqq. 246,17 τὴν ὅ. τῷ πρώτῳ αἰτίᾳ ἀνομοτος ὥμοιῶσθαι 122,23 ἥρωται ἡ ὅλη καὶ συμπαθής ἔστι πρὸς ἑαυτήν 267,24 πάσχειν τὴν ὅ. 120,7 ἡ τῆς ὅ. ἐπιτηδεύσεις πάθος οὖσα τῆς ὅ. πάθος οὖσα τῆς ἀντῆς ἔστι τῆς ὅ. 316,24 sqq. καὶ τὸ ὅλη ἡέτη συνεχῆς 140,25 τὸ ἀδριστον, ἡ ἀδριστία, ἡ ἀπέραντος φύσις τῆς ὅ. 235,15 239,18 286,22 τῆς ὅ. τὸ μᾶλλον ἐγκύρωσης καὶ τὸ ἤτον διὰ τὴν σύμφυτον αὐτῆς 35

- ἀπειράν 284,16 τὸ δυνάμει τῆς ὅ. 246,
16,17 cf. 249,23 sqq. ὅλη καὶ εἰδος
279,9 327,13 τὸ τῆς ὅ. καὶ τοῦ εἴδους
ὅντος . . . οὐκ ἦν τοῖς πολλοῖς συνήθη
79,4 ἐπικρατόστης τῆς ὅ. 286,31 τῆς
ὅ. γίνεσθαι 289,30,31 τὴν τῶν θεωτήτων
ἐν τῇ ὅ. μέθεξιν 241,26 τὸ ὅλη ἀναλο-
γοῦν ἐν τῷ ἀριθμῷ 129,17 οὐ γάρ ὅλη
τῷ λευκῷ ὁ δρθαλμὸς γίνεται 255,4 ὡς
ἐν ὅλης τάξει 260,1 τὸ σπέρμα ἐπισπάται
τὴν παρακειμένην ὅλην 306,24 ἐπὶ τῆς
ἐνδεχομένης ὅ. 411,24
- οὐλικός 101,17 109,15 219,28 240,6 329,
5,8 330,37 331,2 421,8,9 423,30 τὴν
ὅ. ἑτερότητα 205,30 τὴν δ. ἔνδειαν 251,2
οὐλικὴν καὶ ἀνέδειν ἐπιτιθεύτητα 304,9
ἡ ἐπίτασις καὶ ἀνεσις ὀλικώτερα 232,10
οὐλικώτεραι (καταστάσεις) 261,14
- οὐμεῖν. καὶ ἐπ' ἔκείνων (τῶν νοητῶν) τὰ
μὲν αἵτια, τὰ δὲ αἴτιατα ὄμνοῦμεν 75,12
- οὐπάγειν τὸν γρόνον τῷ πρός τι 184,26
πολλὰ ὡφ' ἐν εἴδος 246,31 τὴν ἀλλοίωσιν
ὑπὸ τὸ πάθος 260,29 pass. τῷ δρισμῷ,
τῷ λόγῳ, τῇ κατηγορίᾳ 27,28 49,32 78,18
μείζοις τοῖς ἐγκλήμασιν 67,16 ὑπὸ τὸ
κεῖσθαι, ποιειν, sim. 141,20 170,5 263,7
319,10 εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτιθεύτητα 242,22
ὑπαίτιος 388,16
- οὐπαλλάστειν τὴν ὑπόθεσιν 73,28 intr.
127,35 128,4 pass. ὑπηλλαγμένα 66,33
- οὐπάλληλος. ὑπάλληλα γένη, εἰδὴ 56,18.
25,28 57,2,24 171,5 229,9 τοῖς ὑπαλ-
λήλοις γένεσιν 58,23 ὄντων ὑπαλλήλων
58,25 τῶν ὑπαλλήλων λεγομένων 243,26
252,26 cf. τῶν (ἐτέρων καὶ μη) ὑπαλλήλων
(τεταγμένων γενῶν) 57,4,7 23,29,30 58,
12 59,17
- οὐπαναγινώσκειν 57,22
- οὐπαντῶν πρός τινα vel πρός τι (ὅτι, ὡς)
21,4 29,29 89,1 173,7 208,15 289,16 308,1
- οὐπαρξίες 30,14 34,23 207,9 218,24 295,23
301,26 333,3,5,6 361,2 365,24 421,20
κατὰ οὐπαρξίν 68,2 plur. 67,28 sqq. 274,29
- οὐπάρχειν 22,19 68,27 75,15 τινί 2,19 6,25
14,27 sqq. 66,23 τινός 110,7 τινῶν 157,
28 158,12 κοινῆ κατὰ πλειόνων 22,7
καθ' αὐτό 109,25 καθ' ὁμωνυμίαν, ὁμω-
νύμως 28,11 66,20 οὐπαρχός 270,26
- οὐπεῖναι. κατὰ διαφοράν τινα ὑποδσαν 166,33
οὐπῆμεν Archytas 296,7 340,32 361,22
οὐπέμεν idem 357,24
- οὐπεναντίος τινί 197,12 284,17 306,3
οὐπεναντίως 152,16
- οὐπεξαιρεῖν med. μηδεμίαν αὐτῶν οὐπεξαι-
ρούμενος 59,28 pass. οὐπεξαιρεθήσεται
ἀπὸ ταύτης ἡ . . . κατηγορία Boethius
373,26
- οὐπέρ I c. genet. τὸ οὐπέρ καφαλῆς 142,28
ἢ τῆς παταρίδος et sim. 3,11 300,15 321,27
322,15,22 343,22 II c. accus. δ. τὴν
κεφαλῆν et sim. 117,7 148,13 364,25 οὐπέρ
τὴν φύσιν et sim. 6,18,27 30 17,23 56,21
74,7 ταῦτα καὶ οὐπέρ τὸν τῆς εἰσαγωγῆς
δὲν εἴη λόγον 110,24
- οὐπερβατίνειν τὸ μέσον 282,15 τὴν εἰσαγω-
γικὴν πραγματείαν 346,19
- οὐπερβάλλειν opp. ἐλλείπειν 183,30 184,9.
21 251,22 τινός 28,14 ἡ τὸ οὐπερβάλλον
καὶ τὸ ἐλλείπον ἐν ἔσυτῃ ἔχουσα (φωνή)
Iambl. 131,14 τὸ τῆς συνοχῆς οὐπερβάλλον
ἡ ἐλλείπον 251,25
- οὐπερβολή 252,10 255,25 336,6 opp. ἐλλειψίς
128,16 186,19 207,22 280,25 sqq. 410,
6 sqq. 411,22 412,5,9 opp. ἔνδεια 409,
26 411,18 δ. πρός τι 6,12 τὸ μάκιτα
ἴσταται κατὰ τὴν δ. 90,6
- οὐπερέγειν 28,18 sqq. 144,30 155,22 162,
23 sqq. 263,4 οὐπερέχον καὶ ἐξηρημένον
opp. συνταττόμενον Iambl. 139,15 καὶ
οὐπερέχουσαν δέσιαν ἔχη 322,3 οὐπερέγειν
τῇ ἀξίᾳ opp. ἐλλείπειν 89,18 τινί τι 202,
25 τινός 308,10 τινί τινος 56,6 162,24
pass. 162,24,25 οὐπερέχουσίν τε καὶ οὐπερ-
έγονται 145,34,35 λόγοι τοῦ οὐπερέχοντος
πρός τὸ οὐπερεχόμενον 158,3,4
- οὐπερθετικός. τὰ δ. superlativa 38,2
- οὐπερογή 69,32 77,23 145,12,28 150,7,12 al.
opp. ἐλλειψίς 142,12 144,30 146,1 al. opp.
ἔνδεια 425,33
- οὐπέρτερος opp. καταδεέστερος 220,30
- οὐπερτιθέναι med. τι 41,2 pass. 41,1,3
differre med. οὐπερέθετο ταῦτα εἰς οὔτερον
20,1
- οὐπέργεσθαι. τῷ οὐπελθόντι κατὰ τὴν διά-
νοιαν αἰσχρῷ 255,33
- οὐπέγειν εὐθύνας τινί 68,16
- οὐπηρετεῖν τινί πρός τι 232,14
- οὐπισγνεῖσθαι c. infin. 5,11
- οὐπνος 116,18 391,11
- οὐπνοῦν. οὐπνώντος Archytas 391,5
- οὐρό I c. genet. 70,8 138,13 168,35 al. τὰ
ὑπὸ τῆς κινήσεως μέτρα (cf. Ind. Arist.

Bonitz, 856^a 54—59) 143,5 II c. dat. ὅπ' ἀλλη τάττεσθαι κατηγορίῃ 236,14, sed cf. Add. III c. accus. ὑπὸ γῆν, ὑπὸ τὸς πόδας 117,7 142,29 148,12 ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀνάγεται κατηγορίαν 33,27 ὑπὸ τι, ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος εἰναι 59,19 127,4 οἱ ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον πάντες 84,22 τὰ ὑπὸ τι, ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος 17,28 24,3 33,26 44,18 97,27 πᾶσαι περιέχονται ὡφ' ἐν τῷ ποιεῖν 324,19
 ὑποβάθμητα εἰσὶν αἱ πρῶται οὐσίαι 87,6 τὰ συμβεβηκότα ὑποβάθμητα προσδεῖται 115,15 ὑποβαίνειν εἰς τὴν γενήτην διάστασιν 140,21 ὑποβάλλειν ὡς (ἐν) εἰδός (τῇς ἐνέργειας) τὴν κίνησιν Plot., Iambl. 303,35 304,2 med. Νικόστρατος τὰ τοῦ Λουκίου ὑποβαλλόμενος 1,20 pass. τὴν μορφωτικὴν τοῦ ὑποβεβηλημένου φύσιν 46,21 τὸ ὑποβεβηλημένον Plot. 96,14
 ὑπογράφειν διὰ παραδειγμάτων 335,7 τὴν οὐσίαν 72,18 τὴν φύσιν αὐτῶν ήτις ἔστιν 300,10
 ὑπογραφή 29,19 30,10sqq. 45,21 162,12 163,26. 29 388,16 opp. ὄρισμός, ὄρος 45,23 81,20 92,7 159,11 τὴν ὡς ἐν τύποις ὁ. 60,26 τὴν κατὰ τὰς ἔννοιας ὁ. opp. τὴν κατὰ τὰς αἰσθήσεις παράδειξιν 61,18 τὴν ἔννοιαν δι' ὑπογραφῆς ἐπιδιεκυνων 75,30 διὰ τοῦ παραδείγματος τὴν ὁ. ποιούμενον 369,23 ὁ. τῶν ὅμωνύμων 28,9 τῶν πρός τι 158,18 τὴς φύσεως αὐτῶν (τῶν ποιοτήτων) 228,13 τοῦ κείσθαι 335,20
 ὑπογραφικός λόγος opp. ὄριστικός 22,16 29,21. 24 33,31 34,4 τὴν ὁ. ἀπόδοσιν 29,16 88,12
 ὑποδεήσ. ὑποδεέστερα (εἰδη) opp. ἔξισάζοντα 221,10 τὴν διάθεσιν ὡς ὑποδεέστεραν ἀποφαλνοίστο 237,3 ἀπὸ τῶν ὑποδεέστερων ἐπὶ τὰ κρείττονα 248,30 ζωὴν ὑποδεέστερα τῶν οἰκείων ἐν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) μέτρων 374,30 τὰ ἀνωτέρω καὶ πρεσβύτερα δεῖ περιειληφεν τὰ ὑποδεέστερα 375,33
 ὑπόδειγμα 36,4 60,24. 28. 33 61,1. 3. 8 277,20
 ὑποδεικνύναι τι 2,20 59,5 70,22 267,6 273,27 379,34 380,1 382,6 τι τὸ κοινόν 170,28 οἷα ἢν γη 186,26
 ὑποδεῖν. ὑποδεέσθαι 63,20 65,11 67,5 297,21 298,12 300,7 369,26. 36 372,19. 32sqq. 373,16. 18 437,16. 21

ὑποδεκτικός 364,33 αὐτῶν (τῶν ἐναντιοτάτων) Archytas 391,14
 ὑπόδεσις 174,24
 ὑποδέγγεσθαι 234,20 249,7 286,32 290,23 τὰ μὴ ἀνέχοντα ἔαυτά, τὰ πεισόντα, τὴν πτώσειν ἀντών (τῶν τομέτων) 336,33. 34 364,20 (διαφοράν), τὸν λόγον, τὴν ποιότητα, τελείωσιν 56,14 286,26 288,20 329,19 πᾶν μέγεθος 206,26 ἀλληγ. πρὸ ἀλλῆς δει μέθεξιν 250,15 τὴν γένεσιν 312,2 τὸ ποιεῖν 370,17 τὸ ἀμερὲς ἀθέτων (τῶν ἀπλουστάτων εἰδῶν τῶν ποιοτήτων) ἀμερῶς 240,20 πάντα ἐν ἔαυτῃ 329,7 τὴν διακόσμησιν παρ' ἔαυτῆς 329,14
 ὑπόδημα 298,13. 24 331,34 365,27 367,24 371,4. 8 372,18. 34. 35 373,17 438,15
 ὑποδιαιρέσις 424,32
 ὑποδογή. τῆς κατ' ἐνέργειαν οὐσίας ἐν τῇ κατὰ δύναμιν ὑποδογῇ . . . ἐνυπαρχούσῃς 95,15 αὐτὸ τοῦτο ὑποδογὴ βούλεται εἶναι (ἡ ὥλη) 120,21 ἡ τοῦ ποιεῖν ἐνέργεια . . οὐδὲν δειμένη τῆς διαφόρου ὁ. τῶν τὸ ποιεῖν ὑποδειγμένων 370,16 ὁ. οὐσίας, εἰδους, ἐναντίων, ξενεως, νοήσεων 113,3 120,20 155,26 250,6. 12 273,13 329,17
 ὑποδύειν med. τὴν ἀπόδειξιν 4,31
 ὑπόθεσις libri, disputationis 73,29 75,6 Aristotelis, Stoicorum, Archytæ ὑπόθεσις 122,30 167,35 214,25 265,24 302,11 geometriae 420,12 περὶ τενος 219,33 μέχρι ὑποθέσεως ὑπάρχει 265,3 καθ' ὑπόθεσιν 192,32 412,20.33 τὸ πάθος οἷον ὑποθέσις ἔστιν τῆς παθητικῆς ποιότητος 257,26
 ὑποθετικός. τὸ ὁ. 99,21 τὸ εἰ τὸ ὁ. 278,21
 ὑποκατασκευή pl. τενός 260,21
 ὑποκάτω opp. ἐπάνω 59,29 360,17
 ὑποκείσθαι 174,23 359,21.28 τὸν εἰς γῆν 194,2 ταῦτὸν δὲ τόπος καὶ ἐπιφάνεια κατὰ τὸ ὑποκείμενον 137,15 ὑποκείσθαι opp. κατηγορεῖσθαι 15,4 17,13.14 μόνως ὑποκείμενα τὰ ἀτομα 17,20 τὸν ὑποκείμενον ὅρον 42,18 ὑποκείσθαι μηδενί opp. κατηγορεῖσθαι τῶν ἀλλων 10,16 οὐδὲν πρὸς κατηγορεῖσθαι 17,22 προκείμενα opp. συμβεβηκός 63,33sqq. ὑποκείμενα Stoicorum 67,1 ἔκειναι (οἱ πρῶται οὐσίαι) πᾶσι τοῖς ἀλλοις ὑπόσχενται 85,29 ταύταν (τὰν οὐσίαν) ὑποκείσθαι τοῖς ἀλλοις

- Archytas 76,10 διετόν τὸ ὑποκείμενον 48,12 τὸ δεύτερον ὑποκείμενον 140,27 οὐταν μηδὲ ὑποκείμενον ἔχωσι κοινὸν ὡς ή ἀνάβασις καὶ ή κατάβασις τὴν κλίμακα 22,32 τὸ Αἴας ἐστὸν τὸ ὄμώνυμον ὡς ὑποκείμενον 29,4 ἐν ὑποκειμένῳ, καθ' ὑποκειμένου 46, 3. 4. 15 sqq. 51, 7 sqq. 78,12 sqq.
- ὑποκοριστικός. τὰ ὁ. 38,2
- ὑπολαμβάνειν οὐκ ὅρθως 145,20 οὐδὲ τοῦτο ὅρθως 309,20 περὶ τινὸς τι οὐχ ὑγιῶς 219,15 γραψέως ἀμάρτημα 208,6 γυμναστικώτεραν τὴν .. ἀσύζειαν et sim. 7,9 200,22 209,31 288,28 ἐν τάξει πάντως αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν γενομένην 156,4 καθαρὸν τῆς μορφῆς τὴν θεότητα Iambl. 266,31 σῶμα τὴν πρώτην ὅλην, ψιλὰς ἐννοίας αὐτάς (τὰς ποιότητας) 206, 28 216,18 εἰ τις γένος ὑπολαμβάνοι τὴν διάθεσιν ή ὡς γένος 237,2 ἵνα μὴ τις ἀκούσας τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου εὐθὺς αὐτὸν καὶ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ὑπολάβῃ 51,23 e. acc. e. inf. 19,3 103,18 pass. 300,16. 17
- ὑπολειπεῖν. τὸ περὶ τῆς διαιρέσεως λέγειν ὑπολείπεται 18,23
- ὑπόληψις Aristot. 200,22
- ὑπομένειν 115,18,20 121,9 130,26 137,32 138,1. 8sqq. 140,24 190,24 τὸν μερισμὸν 61,25 τὴν τῶν ἐναγτίων μεταβολήν, μεταβολὴν των 114,13 118,16 φορὰς ἀντιθέτους ἀλλήλων 116,37 ἀλλοίωσιν 325,11. 21 431,3
- ὑπομιμνήσκειν τι 108,26 τινὸς 140,34 231,31 περὶ τινὸς 4,16 τινά τινος 70,24 διὰ τούτων ἥμαξ, πῶς 86,26 τι ἀπό τινος 258,8 312,1 δι τι 277,5
- ὑπόμνημα εἰς τὰς Κατηγορίας 1,16 ὑπομνήματα Aristotelis 65,4 οὐδὲ δὲ θεῖος Ἱάμβλιχος ἀπὸ τούτου τοῦ βιβλίου τι τοῖς ὑπομνήμασιν ἐντάξειν 407,18
- ὑπομνηματίζειν pass. ὑπεμνηματισμένον 208,7
- ὑπομνηματικός. ὁ. (συγγράμματα) Aristotelis (opp. συνταγματικά) 4,14. 17. 19 in Categorīis στοιχηδὸν κεῖται τὰ κεφάλαια κατὰ τὸν ὁ. τρόπον 18,26 ὑπομνηματικὸν ἔδοξεν τὸ σύγγραμμα (Categ.) 44,3
- ὑπόμνηματικός 4,15 211,15 335,9 coni. ὑπογραφή 119,27
- ὑπονοεῖν e. accus. e. inf. 18,10 19,22 247,16
- σύμμακτόν τινα τὴν κίνησιν 303,18 ὡς ὑπονοεῖν εἰκεῖνοι 167,17
- ὑπόνοια 237,28 301,30 435,27 ἀρίστος 7,7 ὑποπίτεται 168,5 313,19. 20 τῷ διανοῇ Archytas 76,22 τῷ ὄρισμῷ 198,17 ὑπέπιπτε δὲ αὐτῇ (τῇ ἀλλοιώσει) καὶ ή αὕτης 429,1 ὑπό τι 161,27 257,6 405,34
- ὑπόσπους 57,16 123,27
- ὑποσημαίνειν τι 73,11
- ὑπόστασις 12,13 44,13 55,5 74,26 154,27 309,34 al. τῆς ἀλλῆς δ. opp. τῆς κυρίως οὐσίας Porphy. 30,15 τῆς οὐσίας εἴτε ὑποστάσις οὐσίης εἴτε ὅχρι ἐπινοίας ὑφεστώσης 11,9 ὑποστάσει opp. ἐπινοίᾳ 189,3 πότερον δ. ἡ δύναμι 169,1 οὐ κατὰ σχέσιν ἀλλὰ κατ' ἴδιαν ἐκπατέρων δ. 313,31 ἡ κατὰ τὸ εἶδος δ. 129,21 τῆς καὶ ὡς καθ' ἐπιτό δ. 103,4 οὐσιώδης δ. 130,3 ἡ πρὸς ὑπόστασιν (σχέσις) opp. ἡ συντακτική 187,33 πᾶσιν παρέχουσι τὴν δ. 87,12 τοὺς ὑπόστασιν διδύντας τοῖς εἰδεσιν 105,7 ἐκ τινος τὴν δ. λαμβάνειν 207,11 ἐπὶ τινα ὑπόστασιν ἐλίθιν μιᾶς ἔξεως 214,30 ἔχειν τινὰ καὶ καθ' ἐμπόρον, ἴδιαν καὶ κοινήν, προτιγυμένην δ. 99,26. 29 109,24 τὴν δ. ἔχειν ἀπό τινος, ἐν τινὶ 109,17 161,11 ἡ κίνησις συμμεμιγμένην ἔχει τὴν δ. πρὸς τὸ ἐναντίον 304,16 ἐν ὑποστάσει είναι 11,11 45,28 50,7. 27 82,8. 9
- ὑποστατικός. τὴν πρὸς ἔτερον ὑποστατικὴν σχέσιν 187,35
- *ὑποσύνθετος. ὑποσύνθετος (λέξεις) 10,29 τὰ δ. λεγόμενα ὡς τὸ λιθοβολεῖ 71,27
- ὑποτάσσειν, -ττειν. τὸν περὶ τῆς ποιότητος ὑπέταξεν λόγον 207,19 ὑποτάξαι τινὶ τι 78,9 134,6 340,19 τίνα ὑποτάσσειν αὐτοῖς δεῖ 314,13 εἰ ὅρθως ὑποτάττει τινὰ ὑπὸ τὸ ποιεῖν καὶ οὐχ ὑποτάττει 317,11. 12 pass. τῶν ὑποτασσομένων ἐνεργειῶν 224,28 ὑποτάττεσθαι αὐτῇ 257,7 τῇ .. κατηγορίᾳ ὑποτάσσεται 326,24 437,17 ὑφ' ἐν γένος, ὑφ' ἔτερόν τι γένος ὑποτάττεται 105,28 293,1 ὑπὸ μίαν ὑποταχθήσονται κατηγορίαν 168,35 γένος ἐν φῷ ὑποταχθήσεται 105,29 (γένος ἐν, ὑφ' ὁ ταχθήσεται Simpl. in l. De caelo p. 169,5sq.)
- ὑποτείνειν λόγον τινὸς 233,4 τὶ εἰς διακρισιν 239,19
- ὑποτιθέναι τῷ διωρισμένῳ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν λόγον 123,33 med. τοιαύτας ὑπο-

θέσεις 219,34 νοητόν γένος, διττά σγήματα, sim. 76,25 132,16 153,9 265,9 ἀρχής τῶν ὄντων τὰς ἀτόμους, sim. 210,3 316,11 428,14 τὰ λεγόμενα τὰ σημανόμενα πράγματα 41,22 ποσά ταῦτα 153,25 τὴν αὐτὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν 320,1 τὴν ψυχὴν ὡς καθ' ἔαυτὸν ποσόν 128,33 ὡς αὐτῷ τῷ πρός τι συμφωνὲς τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον 179,9 πρὸς τὴν δύναμιν τὸ ἀσύρπελκτον 71,16 τοῦτο προϋπάρχειν 121,22 pass. καν ἀπειρον ὑποτεῦθη τι, οὕτως ἀπειρον ὑποτεῦθαι 147,15 ὑποτρόχειν. ὑποτρέψει τις ἀντιθέσεως διαφορά 380,28 ὑποτυπωτικός. ὑποτυπωτικὴν ἀτῶν τὴν διδασκαλίαν ποιησάμενος 75,27 ὑπουργεῖν τινι 260,2 ὑπουργία 272,30 ὑποφέρειν τὴν ἀκρίβειαν 67,11 pass. εἰς ἀπειρον καὶ ἀδριστον ὑπενεγμῆναι 133,32 τοῦ εἰς τὴν ἀδριστίαν τῆς ὅλης ὑποφερομένου 239,18 ὑπογεῖν pass. τοὺς ὑποχυθέντας 401,8 ὑπογείριος Plato 366,16 Ὑπτιος opp. πρηγής 335,29.31 336,1 ὑπτιώτερος σκάφης 336,7 ἀπερ ὕπτια καλοῦσιν (οἱ Στωικοί) opp. τὰ ὄρθια 310,18. 27 313,26 384,34 πότε ὄρθιον ἔστιν καὶ πότε οὐ. τὸ ἐνέργημα ἡ πάθος 333,28sq. οὐδὲ ὄρθι ὡδὲ ὕπτια, ὡς τοῖς Στωικοῖς καλεῖν ἔθος 310,25 ὕπτια opp. ἀπόλυτα 329,35 ὕπωρεια 32,27. 28. 29 33,6 ὕπτερειν 420,36 ὕπτερογενής 83,9 217,2 ὕπτερος. τὸ οὐ. 300,33 301,3 418,19sqq. ὕπτέρω τούτοις ἡ σχέσις ἐπιγίνεται 206,21 ἐν ὕπτέρῳ τέτακται 357,13 ἐν ὕπτάτοις παραρρίζεται 110,4 ὕπτερον adv. 10,1 12,16 ὕφαίνειν. ὕφαντός 187,16 ὕφαντική 318,16 ὕφασμα 268,23 ὕφεσις 83,26 108,18 opp. ἐπίτασις 282,20 τοῦ προϋπάρχοντος εἰδούς 150,22 οὐσίας 274,9 τῆς (πρώτης) δυνάμεως 220,33 223,31 ὕφιέναι pass. ἀτελής ἐνέργεια ἡ κίνησις ὡς ἐν τῇ αὐτῇ φύσει ὕφειμένη Iambl. 303,37 304,1 (εἶδος) ὕφειμένον τῶν κυρίων εἰδῶν 56,6 ὕφειμένως 295,6 ὕφιστάναι (-νειν) τὰ κοινὰ καθ' ἔαυτά

70,30 τὸ συνεχές, τὸ διωριζμένον 135, 13,22 τὴν σχέσιν 174,34 τὸ γένος 272,36 τὸ ἔξ, ἀφ' ἔαυτῆς 210,15 362,1 ἡ πρώτη οὐσία πάσας τὰς οὐσίας .. ὕφιστησιν 76,26 τὸ πρῶτον ζήτων τὰ διάφορα εἰδη τῶν ζήτων ὕφιστησιν 83,6 ἡ φύσις .. μεταξύ τινα φύσιν τὴν τῶν ζωοφύτων ὑπέστησεν 98,27 μέσην ὑπέστησεν τὴν διαφοράν 98,29 τοὺς κατὰ τὴν κοινότητα .. ὕφιστάνοντας τὴν ποιότητα 216,10 med. ἄλλας ὑπεστήσατο κατηγορίας 357,31 pass. et intr. ὕφιστασθαι 70,4 99,25 211,2 ὑποστῆναι 47,21 171,3 329,32 ὕφεστηκεναι 85,18 109,8.21 126,20 215,27 ὕφεστάναι 19,20 116,7 174,5 211, 17 (τῆς οὐσίας) ἀχρι ἐπινοίας ὕφεστάρτης 11,10 τὸ ἔξ ἀφαιρέσεως ὕφιστάμενον 83,8 ὕφεστάναι, ὕφεστηκέναι ἐν τινιν 83,18 140,9. 11 ἔξ ἀλλήλων 109,28 ἐν ἐπέροις, ἐν ἄλλοις 44,15 62,5 67,33 68,2. 18 οὐκ ἔχει ἐν φ' ὑποστατή 47,20 ὁ λόγος ἐν τῷ λέγεσθαι ὕφεστηκεν 138,14 τῶν ἀριθμῶν ἐν πλήθει ὕφεστώτων 161,1 κατά τι 131,3 289,2 ὁ κοινῶς ποιόν ἡ ιδιωτικότητα 48,15 τὸ ἐνεργεῖσι πρός τὸ δυνάμει ὕφεσταται 307,26 καθ' αὐτά ὕφεστώτα, -ηκότα 63,14 85,5 157,28 αὐτὴ καθ' αὐτήν ὕφεστώτας ἡ οὐσία 76,3 καθ' ἔαυτὴν ὕφεστάναι δύναται 76,7 καθ' αὐτὸν ὑποστῆναι 204,29 ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ὕφεστηκεν 143,33 τὸ περὶ τοῖς σώμασιν ὕφεστήκος τοῦ γένους τῆς τοιαύτης ποιότητος 271,27 ὑποστατος 354,3 ὕψηλός. τὸν οὐ νοῦν 3,6 τὰς ὕψιτητας θεωρίας 438,35 3ψος 319,5

Φαινεσθαι 179,17 228,35 231,32 272,13 300,22 335,25 πέρηνεν 118,2 319,11 συμφώνους τοὺς λόγους τοῖς φαινομένοις 318,4 τῶν ἐναργῶς φαινομένων 374,31 ὡς ίδειν φαίνεται Iambl. 375,22 c. partie. 2,24 5,9 9,6 60,7 al. c. adiect. 23,19 128,27 258,2 317,11 387,32 ὅτι Porphy. 192,26 ἀπὸ τούτου φανίσεται τίνα .. δεῖ Iambl. 314,13 τοῖς σώμασι παρέγον τὸ σώμασι φαίνεσθαι 273,3 φαίνεται 280,34 281,2. 16 282,4. 12 296,24 326,2 386,17 391,15 413,8 φακοειδής 262,27

- φάναι 65,22 98,13 99,25 al. c. acc. c. inf. 168,22 ὅτι 269,30 ἐν τῷ φάναι 340,21 360,4 ταῦτα, τὸ κακόν φῆμι καὶ ἀδικία 416,30 med. ἔφατο 291,27
- φανερός 86,3.5 196,4 211,24 290,25 300,17 319,1 φανερὸν ὅτι 14,4 296,7 τὰ μὲν ἄλλα μοι φανερὰ δοκεῖ καλῶς εἰρημένα 147,2
- φαντάζειν pass. τάναντία φαντάζεσθαι 112,33
- φαντασία 191,14 305,21 316,21 333,32.38 αἱ ἀπλαῖ φωναὶ καταφάσεως ἣν μᾶλλον φαντασίαν ποιήσαντεν 73,7 (ἢ συνήθεια) πιθανὴν φαντασίαν ἐμποιεῖ 102,25 τῆς κατὰ φαντασίαν ὄρμῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ 131,4
- φάρμακον ιατρικόν 32,7 303,5 ὑγεινόν 32,10 ὑπὸ φαρμάκων ἐπιλαθέσθαι συνέβη πάντων 230,6 ἐν φαρμάκων λήψει 402,23
- φάρος 36,15
- φάσγανον 38,26
- φάσις. φάσεις opp. λόγος 404,22
- φάσκειν c. acc. c. inf. 142,16 217,15 381,3
- φαῦλος 114,12,13 177,18 316,13.16.22 324,16 401,26 sqq. 402,15 405,32 406,12
- φαυλότης 416,26
- φέρειν 339,1 τὴν εἰς τὸ εἶναι φέρουσαν ὁδόν 357,20 τὸ 433,22 βότρυας φ. 53,13 ἐνστάσεις 60,4 τὸ τῆς ἔξεως ἴδιωμα 238,10 γαρακτῆρα τοῦ διακειμένου 256,32 ἐπιστάμαν οὐδεὶς φέρει Stilpon 403,19 ἐπὶ ταύτον φέρειν αὐτὸν τὰ πᾶθη καὶ τὰς παθητικὰς ποιότητας 257,4 φέρει εἰπεῖν 127,24 282,11 ὁ κύκνος φέρει 315,34 φέρε . . παρακολουθήσωμεν 154,6 pass. 428,27 ἡ καὶ δοκοῦσα καὶ φερομένη ἀναφορά Iambl. 117,5 τῶν ἐν γενέσει καὶ φύσει φερομένων 277,8 ἐπὶ τι 8,15 84,34 117,23 148,9 221,23 κατὰ πλειόνων φέρεται τὸ αὐτὸν ὄνομα 24,24 τὰ πλειόνωματα τὰ πρὸς ἐν φερόμενα Porphr. 36,18 Κατηγορίαι, ὕσπερ καὶ νῦν ἔτι φέρεται 15,30 φέρεται καὶ ἄλλο τῶν κατηγοριῶν βιβλίον ὡς Ἀριστοτέλους 18,17 οὕτως ἡ γραφὴ φέρεται 34,24 ἀτακτα τὰ τοιαῦτα φέρεται παρ' αὐτοῖς 217,28 ἀπορίας τινὸς περὶ οὐσιῶν φερομένης 97,12 τὰς ἀπορίας τὰς φερομένας πρὸς τὸ ποτέ 347,18 φέρεται τις πρὸς τὰ εἰρημένα ἀντίητης 258,32
- φεύγειν τὰς ἀπορίας 155,33
- φύσις 29,20 270,25 αἱ ἔξι τελευ-
- ταῖαι κατηγορίαι εἰς τὰς φύσιοντας ἀναγνήσονται 301,6 πρὸς σαφήνειαν τῶν φύσισάντων 427,1 οὐκ ἀν φύσιοιμεν . . τιθέντες 339,31
- φύσιτικός 323,16 324,14
- φύέγγεσθαι 169,28 237,12
- φύεταιν 316,36 321,18 331,13 pass. 94,11 171,37 175,9 203,12 225,14 322,25 352,31 353,12.13 382,21 407,29 al. φύαρτος 114,27
- φύίνεταιν 323,8 429,9
- φύόγγος 169,10 187,9 353,4
- φύορά 48,26 260,10 διτταὶ καὶ αἱ φύοραι λέγονται 330,37 opp. γένεσις 66,25 115,10 171,24 331,14 427,33 428,4.12 429,3 al. opp. τὸ εἶναι 323,13 opp. σωτηρία 423,11 ἀπὸ ἀνέμων γινορένη, ἀπὸ τοῦ ψεύδους, ἀπὸ τοῦ κακοῦ 14,16.19 τοῦ κατὰ λόγον 322,27 τὸ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ χωρίζεται ἄκεν τῆς τοῦ ὑποκειμένου φύοράς 98,12.13 φύοράν ἔχει τὴν μεταβολήν 120,9 τῶν ἐν γενέσει καὶ φύορῷ φερομένων 277,8
- φιλάνθρωπος διδασκαλία 291,21
- φιλεῖν 299, 26 ἡ φύσις οὐκ ἀμέσως . . μεταβαίνειν φιλεῖ 98,26
- φιλία 235,10
- φιλοθύσαρων τῶν δύτων 74,2
- φίλοινος 212,28
- φιλομαθής 2,23 8,1 τοῦ φιλομαθῶς ἔχοντος 121,19
- φιλονεικεῖν 8,7 πρὸς τι 228,8 c. infin. 7,28 71,2 221,19 268,20 c. accus. c. inf. 82,23 ὡς 126,28
- φίλος 156,19 293,8 366,7 420,22 435,5 τοῖς νοητοῖς εἰδέσαι φίλος 157,26 καὶ αὐτῷ (τῷ Ἰαμβλέψῳ) φίλον μὴ ἀπερισκέπτως ἐκδέξεσθαι τὰ λεγόμενα 376,13
- φιλοσοφεῖν 4,3.4 οὐδεὶν τῶν ἀκριβῶν φιλοσοφησάντων 6,13
- φιλοσόφημα. θεολογικὰ τὰ περὶ τῶν δέκα γενῶν φιλοσοφήματα 19,7
- φιλοσοφία. προσώμιον τῆς ὅλης φ. 1,4 τῶν κλεινοτάτων ἐν φ. 2,30 αἱ κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεις 3,19.21.30 φιλοσοφίας τῆς πάντα μετὰ ἀπόδεξεως ὑπειγνούμενης παραδίδονται 5,11 ἡ φιλοσοφίας (γνῶσις) . . ζωτική 5,20 πάσης ἡγεῖται φ. ἡ τῶν ἀπλῶν παράδοσις 15,35 μέρος τῆς φ. 8,13 τὴν μετὰ τὰ φυσικὰ καὶ ὅλως τὴν πρώτην φ. 9,30 τῆς πρώτης φ. 213,26

- τῇ πρακτικῇ φ. 14,20 ἀλλῆς φ. ὁ τοιοῦτος λόγος 95,29 κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους περὶ τοῦ τόπου φ. 95,32
 φιλόσοφος 3,4 386,12 435,31 ορρ. ὥτεωρ 17,1 οὐ φιλοσόφου τὸ περὶ φιλονῶν θεωρεῖν 9,20 φιλοσόφου ἀνθρόπου ἐστιν c. inf. 269,7 οἱ φ. ὀνοματοποεῖν ἀναγκάζονται 17,30 τοὺς ἀλεινοτάτους τῶν φ. 71,1 τῶν ἔξηγητῶν τοὺς φιλοσοφωτέρους 186,23 οὐ τοῖς τυχοῦσι τῶν φ. 427,14 ὁ φ. Aristoteles 4,16. 18 6,16 7,24 29 73,29 ὁ φ. Συριανός 23,13 164,4 203,9 ὁ φιλοσοφώτατος Συριανός 3,9 φιλόσοφον τὸ μὴ διατείνασθαι ἀνεξέστως 201,4 φιλόσοφος θεωρία, διάνοια, εὐλόγεια 38,17 74,21 263,14
 φιλοτεχνεῖν περὶ τούτων ἐπὶ πλέον 389,32 pass. τὰ παρὰ Πορφύρῳ καὶ Ἱακώβῳ περὶ αὐτῶν φιλοτεχνόμενα 297,24
 φιλοτιμεῖσθαι ἐπὶ τινὶ 8,8 c. inf. 1,21 90,31
 φιλόψος 212,28. 31. 32
 φιλαρία ἐριστική 8,2
 φιοβεῖσθαι 228,32 252,33 255,26. 28
 φόρθος 253,6 257,35 330,4
 φοίνιξ (τὸ ὄρνεον) 55,31 56,1 371,13 *palm* 188,26
 φοιτᾶν. εἰς γραμματιστοῦ φοιτῆσαι 230,5
 φορά 116,37 149,23 181,17 345,33 355,13 428,1. 25. 27 431,10. 15. 16. 30. 31 432, 12. 13 434,5 ἡ κύκλῳ (scil. φορά praececd. τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα) 149,13 τὴν ἀπ' ἀνατολῆς ἔως δυσμῶν φοράν 345,3
 φορεῖν ἴματιν Plato 366,11
 φράσις. τὸ συνετεραριθμένον τῆς φράσεως 18,8
 φρονεῖν 210,17 sqq. 216,30 332,28 348,6 373,24. 26 388,26 μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινὶ 387,19
 φρόνησις 119,1 210,16 sqq. 216,30 217,16 224,23 332,28 389,3. 30 al. desin. 389,19 φρονάστος Archytas 392,2 416,12
 φρόνιμος 113,35 210,17 sqq. 212,16. 19 217,16 369,23 φρονίμη, φρονίμη 411,7. 8. 9 φρονίμως 224,23. 24 388,26 389,2 φροντίζειν τινάς 92,5 371,20 φροντίζει καὶ οὐκ ὀλιγωρεῖ αὐτὸν 372,17
 φροντίς *cura, studium* pl. 1,3
 φύειν ὀδόντας Aristot. 399,10 intr. πεφυκέναι πρός τι 237,12 c. inf. 12,15 49,21
 76,21 97,27 118,31 c. inf. pass. 17,11 61,11 111,7 125,13 314,21 πορφύρως ἡσαν αὐτὸν δέχεσθαι 85,17 pass. οἱ μὲν τοῖοι φύονται, οἱ δὲ τοῖοι 255,36 κατὰ τὰς προβολὰς τῶν φυομένων ἐξ αὐτοῦ 350,34
 φύλαγμα 373,36
 φυλάσσειν, -ττειν. φυλάξαι τι, τὴν ἀλληλουγίαν, τὴν δεκαδὴ τῶν γενῶν 13,11 273,30 342,24 φυλάττειν τὴν ἀμέρειαν, συνήθειαν, συνήθη ἔννοιαν, τὴν αὐτὴν (τάξιν) 140,20 186,34 187,1 340,28 341,12 κοινωνίαν τινὲς τὴν διάκρισιν τῶν εἰδῶν ἐφ' ἔμπτατις φυλάσσουσαν 235,23 ἐπὶ τούτων ἐφ' ὃν εἰσιν παραδεδομέναι φυλάττειν αὐτάς (τὰς διαιρέσεις) 275,23 med. φυλάττεσθαι τὴν φιλοσοφίαν, ὅμωνυμίαν 8,1 214,21 μήποτε 384,18 φυλακτέον μή 367,5
 φυλή 160,28
 φυσικός coni. ἔνυλος 271,15. 16 opp. ἐπικτητός, τεχνητός, τεγνικός 228,19 321,33 327,32 τοῦ λογικοῦ τὸ φ. opp. τὸ ἐπιγνόμενον 224,5 τὰ φ. 262,12 332,8 opp. τὰ ὑπὲρ φύσιν 6,18. 29 φ. οὐσία 46,25 76,18. 20 206,19 207,21 φ. λόγος 290,25 352,9 τοῖς φ. στοιχείοις 330,26 φ. πράγματα 207,19 φυσικῶν σωμάτων φυσικὸς ὄρους 362,12 ποιότητας τὰς φ. 394,22 διάστασιν φ. 272,10 τῶν Ηὐθαγορείων τὸ διάστημα φυσικὸν καὶ ἐν φ. λόγοις . . ἀσφορέομένων 351,21. 22 φ. κίνησιν 149,21 φ. δυνάμεις 243,17 φ. ποιήσεις 334,30 τὰ . . τοῦ χρόνου φυσικὰ μέτρα 346,34 τῷ φ. περὶ τὸν νοῦν γορείᾳ 351,35 θεωρημάτων φ. 19,3 φ. θεωρία 125,28 300,19 φ. σκέψεως 134,1 φ. ἀντιληψών 330,18 φ. ἀρετή, κακία 242, 15. 21 243,17 φυσικῶς 249,21 258,10 336,2 344,27 cf. Ind. IV
 φυτισθεῖσις. φυτισθεῖσις (τοιούτην φύειν)
 4,24
 φυτοῦν pass. ἐν τινὶ 230,21
 φύσις 23,18 26,19 70,12. 25 83,11 95,15 98,27 109,6 217,3 249,8 318,12. 14 329, 11 374,11. 26 376,23 φύσις Archytas 178,26 179,20 350,12 ἡ φ. ὅλη opp. τὰ ὑπάρχοντα 92,7 τῷ φύσει 37,34 opp. πρὸς ἡμᾶς 82,16 142,27 opp. θέσει 27,20 40,6 opp. λόγῳ, ἔμει 237,10 287,20 φύσις, φύειν, φυτισθεῖσις.

287,36 κατά φύσιν ορρ. κατά νόμον Archytas 382,11 τὸ κατὰ φ. τῶν ὄνομάτων 13,26 κατά τὴν αὐτῆς φ. ορρ. κατά τὴν σχέσιν 74,10 κατά τὴν φ. τῶν πραγμάτων 136,17 ἐκ φ. 225,36 394,26 ἀπὸ φ. 226,1 τὰ ὑπὲρ (τὴν) φ. 6,18,28 ἡ φ. οὐκ ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία μεταβαλνεῖ φιλεῖ . ἀλλὰ μεταξὺ τινα φύσιν .. ὑπέστησεν 98,25,27 τῶν ὅντων 12,14 τῶν κοινῶν 69,20 τῶν αἰσθητῶν 82,4 τοῦ συνεγχοῦς, τοῦ διωρισμένου 127,20 τοῦ παντός 374,11 375,6 αὐτῇ ἡ τοῦ κατηγορεῖσθαι φ. 24,5 ἡ τῶν διωνύμων, τοῦ εἰδούς φ. 25,7 210,18 τῆς κατὰ τὴν ποιότητα φ. 211,35 (τὸ συμβεβηκόδε) αὐτὸ καθ' αὐτὸ φύσις ἴδια ἔστιν 64,1 ἐνυλος φ. 56,11 146,11 235,18,21 ἐν τῇ φ. τῶν ἔξωθεν παρακολουθούντων ὁ γρόνος καὶ ὁ τόπος δοκεῖ 134,20 τινὰ μεταξὺ φύσιν τῶν τε ἰδεῶν καὶ τῶν γνωμένων 265,11

φυτόν 28,27 92,33 98,26 127,25 375,10 395,24 τινὰ μαλακὰ κατά φύσιν, ὡς ζῆται τινα ὅλα καὶ φυτά 251,32 τὰ ἀναρρετικὰ ἀλλήλων ζῆται καὶ φυτά 380,19 Περὶ φυτῶν ἵστοραι Aristotelis 4,12

φωνή 9,8 12,18,27,28 13,5sqq. 15,8 26,15 27,12 42,5 131,6sqq. 139,7 213,14,17. 20 310,20 380,24 381,15 λαμπρῷ τῇ φ. 6,10 λευκὴν φ. 29,28 τὰ διαστήματα τῆς φ. 128,36 ἡ τοῦ διδάσκοντος φ. 323,26 φωνάν Archytas 395,34 396,2 φ. ορρ. πρᾶγμα, σημαντικένον 9,10,18 71,11 τῇ φωνῇ μόνῃ διαφέρουσιν ορρ. πραγματική τις διαφορά 178,2,4 ὁ ἐν τῇ φ. λόγος (ορρ. ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ) 124,19 131,6 φωναὶ ἀπλαῖ, πρώται, γενικαὶ 9,8 10,22 13,13 71,3 72,34sqq. 91,31 378,15 κατὰ δισύνθετον φωνήν ορρ. δὲ ὄρου 389,18 φωναὶ σύνθετοι 9,10 13,19 72,4 σημαντικούσαι, σημαντικαὶ 9,15 68,33 74,16 τῆς ἀποφατικῆς ταύτης φ. 94,35 ἡ ἐν τόπῳ φ. 358,17 οὐ φιλοσόφου τὸ περὶ φωνῶν θεωρεῖν, ἀλλὰ γραμματικοῦ μᾶλλον 9,20 φῶς 42,12,13 181,32 182,5,11 190,13 φωτίζειν 328,1 pass. 142,9 308,29,30,32 402,16 φωτισμός (τοῦ ἀέρος) 308,31 ἡ τοῦ φ. ἐνστασις 309,5

Χαίρετιν. τὰ ἴδια συστέλλεσθαι χαίρουσι 113,26 (ἡ ἐνέργεια) ταῦτά τηι χαίρουσα 304,15
χαλᾶν pass. τῆς βεβαιότητος χαλωμένης 402,25
χαλεπός. χαλεπόν c. inf. 170,34 χαλεπώτεραι γίνονται αἱ ἀπορίαι 90,32 χαλεπωτάτης θεωρίας 196,7 χαλεπῶς 402,2
χαλεπότης τῆς ἐπιχειρήσεως 67,14
χαλκεία 307,14
χαλκευτική 5,10
χαλκός 48,15 245,14 246,12,13 307,22 314,20,26 325,25 326,5,12 372,2 423,30
χαλκοῦς 326,13
χαρακτήρ 143,6 166,16 167,2 219,15 227, 25sqq. 244,11 290,33 291,3,7 296,10 342,5 coni. ἰδίωμα, ἰδιότης, εἶδος 121,32 122,2,14sqq. 215,36 238,13 273,15 τὰ γράμματα κατὰ τὸν χ. θεωρούμενα 132,8 μετά τινος χ. θεωρεῖται (τὰ πρός τι) 166,15 κατὰ τὸν χ. τῶν σωματικῶν ὑπάρχειαν 67,35 ὁ κοινὸς χ. τῆς οὐσίας 79,7 τοῦ κοινοῦ χ. ὁ τύπος τῆς εἰδοποίας 294,9 ἐν τῷ κατὰ διαφορὰν χ. 167,6 χαρακτήρων τισ διαφοράς 152,26 διαφορᾷ χαρακτήρος ἐκρατήθη τινός 216,2 τοῖς χ. τῆς διαφορᾶς 167,16 μορφωτικός χ. 270,14 χ. ὀνόματος, ὀνοματικός, λεκτικός 27,17sqq. 359,3 τῶν ἐπιστολῶν, ἐπιστολικός 7,19,22
χαρακτηρίζειν τι 214,1 316,32 δύο μόνα ταῦτα .. ἴδιας ἡμῖν κατηγορίας ἐχαρακτηρίσεν 348,29 τινὶ τι 79,19 91,5 159,18 232,23 319,23 325,5 τὶ κατά τι 183,3 ἀπό τινός τι 96,20 254,4 ἐκ τινός τι 321,25 τὰς οὐσίας ἐν τῷ ποιῷ 103,33 pass. κατά τι 81,3 123,11 165,37 166,7 198,36 223,26 ἀπό τινος 148,33 321, 13,14 τινὶ 238,11
χαρακτηρισμός τῶν λέξεων 359,2
χαρακτηριστικός τινος 138,28 260,34 361,5
χαρίζεσθαι τινὶ τι 438,36
χάρις τῷ Βοήθῳ et sim. 1,22 3,12 59,4
χαροπότης 298,15 χαροπότατα Archytas 93,2 96,29 cf. χαρωπότας
χάρτης. οὐδὲ γάρ ἡ κόλλα τοῦ χάρτου μέρος ἔστιν 64,25
*χαρωπότας Archytas 365,28 cf. χαροπότης χειμῶν. χειμῶνος 270,26 ἐν χειμῶνι 270,30

- γέλε 97,6 188,4 197,15 199,1,23,25 200,
26 201,14 203,31 204,3 369,10 al. τὸν
ἀνά γείρα διάλογον 7,20
- γειτραγωγεῖν pass. ὑπό τίνος 3,12
- *γειτριδοῦν. ἔρεις . . κἄν ἀσύνηθες ή . .
τὸν κεχειρισθῶσαι (=ἔχειν γείρας) Nico-
stratus 369,11, sed cf. L (γειτριθώτας ὁ
γειρωτός Suid.)
- *γειτροῦν. γειτρωτός *manibus praeditus* 197,
15 199,1
- γερσαῖος 364,27 424,31 425,19 κύων
24,12 26,24 29,9
- γῆς 142,36 143,2 162,6 297,31 345,2
347,20 23,30,32 350,5
- γένοντος 69,27
- γέματρα 191,15
- γειτών 24,15,17,19 298,12 368,22
- γειτών 48,22 98,17 111,19 114,28 230,19
233,27 255,23 257,34 al. πῆξις νέφους
ἐστίν ή γάρων 255,25 γάρων λευκοτέρα
γάλακτος ἢν ῥήθειη 284,4 288,7
- γλιταίνειν 296,23 332,24
- γλιταρός 277,30 296,23 386,22 400,11
- γορδή 277,31 303,3
- γορείᾳ. γορείᾳ τοὺς τῆς ψυχῆς περὶ τὸν
νοῦν 351,34 τῇ φυσικῇ περὶ τὸν νοῦν
γορείᾳ 351,35
- γορός 214,33 ὅπου γοροῦ τάξιμεν 3,22
- γοῦς. γόρα 344,20
- γρεία 336,20 πρὸς τὸν ὄλον σκοπόν 8,30
18,21 γρείαν ἔχειν 203,14 374,9 γρείαν
παρέχεσθαι (τινὶ) 86,6,34 169,6 273,1
336,34 374,21 379,8 τοῖς κινουμένοις τὴν
ἴσην γρ. συμβαλλόμενα 342,18 πόσην γρ.
τῷ λόγῳ εἰσάγει τὰ εἰρημένα 379,11 οὐδὲ
γάρ γρεία ἐστίν 221,16 γρεία (ἐστίν)
τινός 33,25 36,23 301,35 φωνῆς ἐπει
οὐδὲν γρεία 12,19 γρ. ἐκάστου τῶν
μορίων 8,27 τῆς φωνῆς 12,29 (οἰκίας)
14,8 τοῦ τόπου 364,7 τοῦ ἔχειν 376,14
ἢν ὁ γρόνος τῷ παντὶ παρέχεται 356,26
ἀλλῆς ἔνεκεν γρ. 367,19
- γρειτώδης 21,21,24
- γρή e. inf. 16,11,32 18,12 34,3 64,15 al.
- γρῆμα 215,10 396,4 411,26
- γρησθαῖ τινι 91,18,29 120,6 136,10 213,
24 275,30 ὀνόματιν, λόγοις 20,4 25,16
108,23 160,1,15 κότη τῇ ἡξει τῷ
φίλοσόφῳ 3,4 ὡς ἐρωτήσοντος αἵτοις
γρῆμα 134,1 τοῖς κότοις ὀψεύσιμοις ἐπὶ
πολλὰ 380,14 γρεόμενος Archytas 378,5
- χρήσιμος 2,14 8,11,16,32 403,11 semi.
χρήσιμος 13,27 14,4 γρησθητη 99,1 πρός
τι 32,8 208,22 278,1 al. εἰς τι 102,7
367,21 379,23
- χρῆστις 185,8 230,15 374,20 εἰς κοινὴν γρ.
προκείμενον 26,12 εἰς γρ. πολλῶν ἀγρό-
μενον 26,15 ἀλλοτε ἐν ἄλλου γρ. γινό-
μενον 27,8 γρῆστιν τινος ποιεῖσθαι 371,5
τῶν ἐν γρ. παραγνομένων 402,36 (τοῦ
λόγου, ὀνομάτων) 79,3 262,5 τῆς γρήσεως
τὸ διττὸν ἐγόντης 36,16 τῶν μηδὲ ὄντων ἐν
γρ. 187,18 κατὰ τὴν τῶν πολλῶν γρ. opp.
κατὰ τὴν τεχνικὴν συνήθειαν 262,2 τὴν
ἀνωμαλίαν τῆς γρ. 264,22 τὴν συνήθειαν
μηδὲ ἔχουσαν ἐν γρ. τὸ ἔτερον 264,29 ἐν
τῇ γρ. κατηματεῖσμένον 424,13
- χρηστότης 396,18,19
- χρόα 35,24,25,33 36,1,3,4 115,22 167,7
216,34 255,36 258,5 291,6 γροτά 254,
34 258,13 260,8 266,28 γροτή Democritus
217,4
- χρονίζειν 333,12 348,17 sqq. χρονίζειν
τὰ πάθη 233,13
- χρονικός. τὸ γρ. 43,18 τὴν γρ. κατη-
γορίαν 206,13 τὰ μέτρα τὰ γρ. 344,32
ἀρχὴν γρ. 346,5 τῆς γρ. κινήσεως 351,
12
- χρόνος 11,21 50,4,6 68,7 95,23 123,6,12,
20,23 125,17,32,35 128,1 131,25 133,
35 134,12 sqq. 135,6 136,4 142,5,36
210,30 232,13 239,24 255,13 295,13
297,29 298,4 sqq. 300,20 sqq. 301,7 341,
8 sqq. 364,11 sqq. 419,17 423,32 434,
2 sqq. al. nominis veriloquium 351,34
opp. αἰών 304,22 τῶν ἐν γρ. opp. τῶν
αἰώνιων 304,25 dist. τὸ ποτέ 134,6 sqq.
298,4 γρόνον τὸν καθ' ἀρτὸν ὑφεστώτα
95,28 (κίνησις, ἐνέργεια) ἀθρόα opp. ἐν
γρόνῳ 313,15 ἀριθμός κινήσεως 125,
32 sqq. 337,29 434,19 μετρον μετρώμενος
τῆς κατὰ τὴν κίνησιν παρατάσσεις 134,
25,29 337,29 διαιρετέον τὸν γρ., ἢντοι
κατὰ τὸ μετροῦν ἢ τὸ μετρούμενον 95,24
διάστημα 134,8 συνεγής μὲν ἐστίν . .
μέγεθος δὲ οὐκ ἐστίν 123,12 οὐκ ἔχει
μέτρον 136,2,137,33 προσσημαλεῖν γρόνον
15,12 γρόνος προσάηλοῦται 43,13 μακρός,
πολὺς 123,14,15 γρόνιψ πάλιν ἀπεκατέ-
στησαν 230,9 πληρῶν τὸν γρ. καὶ ἀπο-
θνήσκων 401,32 πάλιν
καταμετρεῖται, γρόνιψ ἢ μακρῷ ἢ βραχεῖ

124,12 τὸν καλούμενον ὑπὸ τῶν γνωμονῶν πρόνον 344,26
 χρυσίον 8,24
 χρυσός 263,1
 χρώζειν pass. τὸ κεχρωσμένον 54,18,19,21
 207,30 210,12
 χρῶμα 21,14 54,17,20 86,31 107,8,9 115,
 19 210,11 228,33 229,2 255,18sqq. 256,
 4sqq. 258,2,8 260,6,7 261,26 265,34
 267,11 275,34 280,33 281,22 386,18,21
 431,28 al. τὸ ἐν τῷ λευκῷ χρῶμα
 116,23 τὸ σύνθετον χρ. 133,4 τὰ διληγούρνια χρ., τὰ πολυχρόνια 257,31 τὰ μέσα χρ. 277,29 281,7,14 τῶν συμφύτων χρ. 290,24 χρ. musicorum 187,5
 χρωνύμναι ν. χρώζειν
 χύμα. ἐν τῷ χύματι τῶν ἀριθμῶν 139,3
 χυμός 131,20 258,1 275,34 279,27 388,6
 431,28
 χύσις ορρ. συστολή 287,6
 χωλότης 278,26 394,36
 χώρα 149,12 282,16 336,18 339,37 τῆς ὑποκειμένης χ. ορρ. τοῦ ἐνυπάρχοντος εἰδούς 273,14 ἡ σημασία, ἡ ἀπορία χώραν ἔχει 105,1 298,32 432,10
 χωρεῖν. ὁ τόπος χωρεῖ 349,17 μέσου χωρίσαντα τῶν τε Ἀριστοτέλους λόγων καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐνισταμένων 119,5 εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρεῦν 354,12 κοινὴν τοῦ λόγου θεωρίαν διὰ πασῶν (τῶν οὐσιῶν) χωροῦσαν 77,7 τὰ γένη τοῦ ὅντος διὰ πάντων χωρεῖν 83,28 (μανότης καὶ πυκνότης) δῆλοι δὲ δῆλοι χωροῦσι τοῦ ὑποκειμένου 269,27 πᾶσα ποιότης δι? δῆλοι κεχώρηκεν τοῦ ποιοῦ 274,15 pass. 349,17
 χωρίζειν τι, τινά 55,9 97,27 115,33 al. τήν τε διαφορὰν καὶ τὴν σχέσιν 167,33 τινός 46,5 47,23 τινός τι 12,21 47,26 73,3 100,1 al. οἵς χωροῦσιν ἔκαστα ἀλλήλων 276,22 pass. 43,6 55,12 98,11sqq. 109,11 al. τῶν καθ' αὐτὰ κεχωρισμένων 327,21 τινός 12,13 47,18 168,15 298,10 304,33 al. διαφοραῖς 170,34 ὑποστάσει, ἐπινοίᾳ 189,3,4 τινός τινι 55,3 243,3 ἀπό τινος 109,17 110,9 366,28 369,27 πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισθαι Iambl. 107,3 χωριστός 168,31 217,26 303,15 346,13 364,5 χωριστὴ τὴν φύσιν 49,19 χωριστὴ ἀπὸ πάντων 91,12 τὸ νοητὸν καὶ χ. εἰδος 82,6 τὰ

χ. εἰδη 130,22 287,25 λόγοι ἄνθοι καὶ χ. 289,9 ἡ χ. οὐσία 82,13 ὁ τῆς ψυχῆς νοῦς ὑπὸ τοῦ χ. τελειοῦται 249,1 ταῖς χ. ἐπινοίαις 91,28 τῶν ἀλλῶν καὶ χ. νοήσεων 328,4 τὴν χ. κατηγορίαν 168,34 χωριστάς (κινήσεις) 305,23,25 χωριστῶς 95,16 109,12 218,13

χωρίον Archytas 353,5,11 Boethius 373,19 ἐν τῷ αἴρῃ χωρίῳ 430,18

χωρίς 130,9 359,21,26,28 426,27,34 al. χωρίς διατείνειν, ἀφορίζειν, sim. 101,2 247,5 284,33 302,15 380,10 χ. c. genet. 27,24 47,22 85,13,14 156,28 169,26,28 al. χωρίς δὲ τούτων praeterea 406,20

χωριστικός 385,22

Ψεκτικός 406,12,26,33

ψέλλιον 436,28

ψεῦδειν med. ἀληθεύειν καὶ (ἡ) ψεύδεσθαι 73,1 118,29 119,11 127,4 173,7 406,24

ψεῦδής 118,7,23 202,19 390,22sqq. 406,26 al. ψευδέος Archytas 408,11 ψευδῶς 82,30 109,10 116,4

ψευδοδιδεῖν 71,28

ψεῦδος 185,15 279,2 opp. ἀληθέες 5,7 14,19 17,12 118,12 142,23 195,23 404,27sqq. al. opp. ἀληθεῖα 72,32 404,10 τὴν ἀπὸ τοῦ ψ. ἐν τῇ θεωρίᾳ φιλορά 14,17 οὐ γάρ εἶναι τὸ ἀληθέες καὶ τὸ ψ. ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ? ἐν διανοίαις 41,30 ψεῦδος τοῦτο λέγεται 172,4

ψῆφος. τὸν ἐν ταῖς ψήφοις λογισμὸν 29,13

ψιλός 1,11 124,34 173,21 196,11 239,2,4 347,37 361,31 362,10 395,11 φωνῶν ψιλῶν ορρ. καθὸ σημαντικαὶ 11,30 κατὰ ψιλὴν τὴν πρὸς ἔτερον σχέσιν 166,22 ἡ σχέσις ψιλὴ καθ' ἔκυτὴν 167,31 ψιλὰς μόνας ἐννοίας 216,18 ψιλῶς 339,6 ψιλῶς οὕτως 362,18

ψιμύθιον 209,9 276,36

ψόφος 279,29

ψύξις 107,15 230,18 233,19 237,21 255,16

ψυχαγωγία μυθική 7,10

ψύγειν 275,15 296,14 310,13 327,33 332,22 334,31 pass. 119,16 230,19 296,15 310,18 332,22 431,21

ψυχή 10,5 75,7 95,11 113,34 118,30 129,31 158,33 164,16,17 169,21 210,10 213,14,17 216,15 [233,24 234,5,21]

- 250,18 253,12 261,5 298,19 314,21
 316,15,17 320,8sqq. 324,4 329,14
 330,10 334,28 343,1,31 344,1 351,25
 374,26 375,13 403,17 423,21 ἀδένατος
 14,31 ὁ αὐτοφυῆς ἔρως τῆς ψ. 13,4 τὸ
 ὄμρια τῆς ἐκπομπῆς ψ. ἀποτυφλοῦντες 8,5
 (cf. ὄμρια) ἐν τῇ ψ. πλειστινῶν ὄντων
 μορίων 316,20 τόπος λέγεται τῶν ἐν
 αὐτῇ λόγων 339,36 362,34 αἱ φυσικαὶ
 ἀρεταὶ περὶ ψυχῆν οὖσαι 243,17 τὴν ψ.
 ὡς καθ' ἐκυτό ποσὸν Iambl. 128,33 αὐτο-
 κύνητος, ἀκάνητος 324,32 τὴν μεταβατικὴν
 κύνησιν τῆς ψ. 344,4 τὴν οὐσιώδη τῆς
 ψ. κίνησιν 350,29 τὴν τῆς ψ. νόσουν
 308,21 ὁ τῆς ψ. νοῦς 249,1 ἡ σοφία
 ἀλλη μὲν ἡ τοῦ νοῦ, ἀλλη δὲ ἡ τῆς ψ.
 241,30 ταῖς ψ. ταῖς μερικαῖς 248,35
 αὐτῇ (ἡ καθόλου ἐπιστήμη) ἐν τῇ καθόλου
 ψυχῇ ἐστιν 51,2 ἡ τοῦ παντὸς ψ. 328,3
 ψ. πρὸς νοῦν ἐστραμμένη, ἀποστάτα ἐκεῖθεν,
 πεσοῦσσα εἰς γένεσιν 12,19sqq. 13,6 249,8
 ὡς τῆς ψ. πρὸς τὸν νοῦν ἀπεικασθείσῃς
 356,2 γορελὰ τινὶ τῆς ψ. περὶ τὸν νοῦν, ταῖς
 τῆς ψ. καὶ τοῦ νοῦ αὐτῆς περιόδοις 351,34
 ὁ χρόνος ὁ ἐν τῇ ψ. πρώτως ὑποστάτης
 356,15,20,21 αἰτίαν τοῦ χρόνου προσ-
 εγκαὶ τὴν ψ. ἔθετο 351,9 τὰς προβαλλο-
 μένας ὑπὸ τῆς ψ. ζωᾶς 376,16 ὁ μὲν
 κύρσμος ἐν τῇ ψ., ἡ δὲ ψ. ἐν τῷ νῷ
 (κείται) 363,19 τοῦ δόλου κύρσμου πέρας
 ἡ ψ. 363,32
- ψυχικός 233,20 284,2 ψ. οὐσία 77,6 377,1
 ψ. ποιήτητες 274,21,29 277,24 ἔξεις
 394,26 διαθέσεις 255,27 ψ. ἐνέργεια
 13,5 κίνησις 320,3 351,14 427,27
- ψυχρός 107,28,29 108,7 207,24 251,30
 271,13 283,22,23 386,22
- ψυχρότης 48,6 114,28 234,29 237,22 255,
 25 270,6,9 310,16
- Ἄδε 108,2 121,14 271,2 360,24 ἄδε πιος
 22,15 121,13 331,27 394,12
- Ἄδη 174,7 ἄδη πιος 135,10
- Ἄθετον 302,21 312,19 τὶ 324,31 433,23
 pass. 302,22 324,28 κοντοῖς 184,33
- Ἄκιντος. ἄκιντερον 167,8
- ἄμερτης 235,11
- Ἄνθετον ποτέ τοῦτο γραμμένο τὰ ἕπεις αὐτοῦ
 τῶν βιβλίων 8,24
- ἄρα 344,26 395,16 ἐπεὶ ὥρα γέ λέγεται
 118,30
- Ἄντε. τὸ εἰδὸς ὡς συμβεβηκός δοκεῖ 74,22
 τὸ ὡς ἐν ὅλῃ 46,16 τὴν ὡς ἐν τύποις
 ὑπογραφήν 60,25 τὸ ποσὸν (ἔξειν) τὸ ὡς
 γένος 133,2 368,17 τὰς ὡς γένος (ἔξεις
 καὶ διαθέσεις) 293,19 ὑπὸ τὸ αὐτὸν
 γένος ὡς ὄντα (?) 107,10 τῆς καὶ ὡς
 καθ' ἐκυτό ποστάσεως 103,3 οὐκ ὡς
 ἐν τόπῳ κεῖται ἀλλ' ὡς ἐν γραμμῇ 136,30
 τὸν ὡς ἔσχατον μερισμόν Iambl. 374,15
 ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 38,7
 56,7 ὡς διά συνδέσμων τούτων συμπλέ-
 κεται 42,26 ὡς ὑπὸ γένος αὐτὰ τὸ ποσόν
 ἀντιδιαιρετικότερον 127,10 ὡς πρός τι 17,30 26,
 6,7 48,17 56,24 97,28 148,12 τοῦ ὡς
 πρός τι γένους 293,27 ὡς c. gen. abs.
 73,29 262,13 ὡς εἰς μεγάλα μέρη διελεῖν
 19,9 ὡς γε αὐτὰ καθ' ἐκυτά ἐκάτερα
 συλλαβεῖν 332,5 ὡς γε οὐτωσὶ δύση
 πρόσετιν 239,5 τὸ θαυμαστικὸν τὸ ὡς
 406,33 ὡς c. (acc. c.) inf. pro ὧστε
 56,21 230,4 234,33 356,29 427,14
 cf. ἄν
- Ἄσανθως 60,31 93,24,25 111,12 124,18
 160,20
- Ἄστις 302,20,21,29 303,7 αἱ τε πληρεικαὶ
 καὶ κατὰ τὴν ὥστιν γινόμεναι (κινήσεις)
 319,6 pl. 312,16
- Ἄσπερ 81,31 108,21 al. ἄσπερ . . ἄσπερ
 anaphorice 20,11,12 quasi 255,32 309,16
- Ἄστε c. infin. 28,4 56,17 al. c. indic. 183,9
 216,29 al. omisso verbo 52,29,30 112,
 27 257,13
- Ἄσφελεια 274,32 275,7 374,11 pl. 274,30,
 38 275,1
- Ἄσφελεῖν 275,6 pass. 213,14
- Ἄσφελιμος 181,26 194,9 201,9 274,29,34,
 36 374,14,17 ἄσφελιμος 380,14
- Ἄσχριτον 253,8,11
- Ἄσχριάς 253,4,10
- Ἄσχρος pallor 229,3
- Ἄσχρος 228,32 277,29 281,33 282,4
- Ἄσχρότης 252,32 253,3,6 255,26,30

II INDEX NOMINUM

- Αγαθοδαίμων 43,23
 Αγαθὸς δαιμῶν 358,18
 Αγριός Homeri 35,23,26
 Αδραστος ὁ Ἀφροδιτεύς, ἀνὴρ τῶν γνησίων
 Ιεριπατητικῶν γερονός, ἐν τῷ Ηερὶ τῆς
 τάξεως τῆς Ἀριστοτέλους φιλοσοφίας μετὰ
 τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον τὰ Τοπικά
 βούλεται τετάχθαι 16,1,12 ιστορεῖ ἐν τῷ
 Ηερὶ τῆς τάξεως τῶν Ἀριστοτέλους συγ-
 γραμμάτων, ὅτι φέρεται καὶ ἀλλο τῶν κατη-
 γοριῶν βιβλίοις ὡς Ἀριστοτέλους κτλ. 18,16
 Αθηνᾶ. νὴ τὴν Λ., οὐ μὰ τὴν Λ. 406,10,29
 Αθηναῖς 358,24,27
 Αθηναῖται 105,13 160,27 358,37 359,6 361,1,3
 Αθηναῖς 54,10,13 358,29
 Αθηνηθεν 358,24,27 359,5
 Αθηνησιν 358,27 360,34
 Αθηνόδωρος ἐν τῷ Ηρὸς τὰς Ἀριστοτέλους
 μὲν Κατηγορίας ἐπιγεγραμμένῳ βιβλίῳ,
 μόνην δὲ τὴν εἰς τοσοῦτον πλῆθος διαιρεσιν
 ἔξετάζοντι 62,25 Κορνοῦτος καὶ Αθηνό-
 δωρος ἐλέγχειν οἴονται τὴν διαιρεσιν (categoriārum)
 ὡς οὐ πάσις τὰς λέξεις περι-
 λαβοῦσαν 18,28 Λ. tertium quantitatis
 genus posuit pondus 128,7 de relatione
 187,28 reprehensus ab Achaeo et So-
 tione 159,32 Κορνοῦτος ἐν οἷς Ηρὸς
 Αθηνόδωρον καὶ Ἀριστοτέλην ἐπέγραψεν
 62,28
 Αθως 151,1,3 τῷ Ἀθῷ εἰς κολοσσὸν Ἀλε-
 ξάνδρου σχηματισθέντι 429,28
 Αἴας 29,4 31,2,15 οἱ Αἴαντες 29,2,3 30,
 25 sqq.
 Αἰγαῖος Ἀλεξανδρος 10,19
 Αἰδέστος ὁ Ἰαμβλύχειος Maximi magister
 1,15
- Αἰθίοψ 98,15
 Αικαδημαῖοι 4,3 οἱ Ἄ. ὥρισαντο ἔκτον
 τὸ οἶν τε ἔχειθαι αὐτὸ ἀποδόντες 217,9
 Εὔδωρος ὁ Ἄ. 187,10 cf. Ἀικαδημία
 Αικαδημία 11,20 111,28 359,33 οἱ ἀπὸ
 τῆς Ἄ. ἀπὸ τοῦ ἔχειθαι τὰς ἔξεις ἔκτὰ
 ἐκδίουν, ὥσπερ τὰ ἐννούματα μεθεντὰ κτλ.
 209,11 ἀμφότερα (καὶ τὰ ἔκτὰ καὶ τὰς
 ἐνεργείας) ἔκτος (ἀπολείπουσιν) 212,8 ὀικα-
 φορῶν διαφορὰς ζητοῦντες ἐπ' ἄπειρον ἔξ-
 πεσον 276,33 οἱ ἐκ τῆς Ἄ. ὥρισάμενοι
 τὸ ἔκτον τὸ οἶν τε ἔχειθαι .. οὕτως ὡς
 ἡ φρόνησις ἔχεται ὥπο τοῦ φρονήμου 369,19
 Αικροθωῖται longaevi 232,6
 Αλεξάνδρεια 37,16,33
 Αλεξανδρεύς 37,33 188,16
 Αλέξανδρος ὁ Ἀιγαῖος de Categoriarum
 intentione consentit cum Alexandro
 Aphrodisensi 10,20 τῶντα καὶ τοῖς
 Ἀλεξάνδροις δοκεῖ (et Aegaeo et Aphro-
 disensi) 13,16
 Αλέξανδρος ὁ Ἀφροδιτεύς Categoriarum
 interpres 1,14 Maximi in Categoriarum
 interpretatione auctor 1,16 de Aristote-
 lis hypomnematis 4,19 de Categoriarum
 intentione 10,10 de synonymis
 34,31 de quadam interpretatione eius
 hand recte rettulit Iamblichus 41,21,23
 (τὸ ἐν) ἐν τῷ πρώτῳ τι καταταχθῆσται, ὡς
 καὶ τῷ Ἄ. δοκεῖ 65,18 Ἀλεξάνδρῳ δυ-
 νατὸν λέγοντι μέρος τοῦ ποσοῦ τὴν μο-
 νάδα τιθένται 65,24 (τὸ ἐν) ὡς μέρος ὃν
 τοῦ ποσοῦ κατὰ τὸν Ἄ. ἐν τῷ ποσῷ
 τακτέον 205,1 καὶ τὸ νοητὸν καὶ χω-
 ριστὸν εἰδός ἀτομον οὐσιαν λέγειθαι φῆσεν
 82,6. 10. 12. 22 83,16,21 καὶ τῇ φύσει

προτέρας βουλόμενος είναι τὰς ἀτέμους οὐσίας τῶν κοινῶν 80,6 ἔξηγεται τὴν ἀτομούν οὐσίαν φιλοτιμούμενος τὸ πρώτως κινοῦν ἐν αὐτῇ τιθένατ 90,31 de differentia 99,19 de pondere 151,35 152, 13,23 οἱ περὶ τὸν Ἀριστόκρον καὶ τὸν Ἀ. de inscriptione capitinis VIII 208,6 οἱ περὶ Ἀ. quomodo interpretati sint illud ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶν λεγομένων 220, 17 Ἀ. de genere et specie ab Aristotele nondum satis distinctis 229,11 de habitu et dispositione 233,10 de tertio qualitatis genere 257,7 ἐπὶ μόνων τῶν πρὸς τι συμβαίνειν οἰσται τοῦτο τὸ τινὰ τῶν πρὸς τι καὶ δὲ' ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγεσθαι 292,31 293,3,6 cf. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰγαῖος

Ἀλέξανδρος (ὁ Μακεδόν) 31,24 37,16.32
ὅταν τὸ Ἀλέξανδρον εἴδος καὶ ἐν σφενδόνῃ δακτυλίου γένοιτο καὶ ἐν τῷ Ἀθῷ εἰς κολοσσὸν Ἀλέξανδρου σχηματισθέντι 429, 27.28

Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις 31,24 Πάρις καὶ Ἀ.
ὁ αὐτός 36,10

Ammonius Simplicii magister 13,17 cf.
adnot.

Ἀνδρόνικος τῶν Κατηγοριῶν ἔξηγητῆς ab Achaico et Sotione reprehensus 159,32 παραφράζων τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον 26,17 30,3 de homonymis (p. 19,2 Littig) 21,22 (p. 19,10 L.) 26,17 (p. 20,1 L.) 30,3 de notione καθ' ὑποκειμένου (p. 20,12 L.) 54,8 οἱ περὶ Ξενοκράτη καὶ Ἀ. πάντα τῷ καθ' αὐτῷ καὶ τῷ πρὸς τι περιλαμβάνειν δοκοῦσιν (p. 21,5 L.) 63,22 Ἀ. magnum et parvum, multum et paucum quantum indefinitum esse dicit (p. 21,12 L.) 144,7 de magno absoluto (p. 21,15 L.) 151,6 διαρθροῦν ὁ Παρφύριος ἐπιχειρεῖ τῷ Ἀ. κατακολουθῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ τε ἐνὸς καὶ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς 154,3 Ἀνδρόνικον τὰ πρὸς τι μετὰ πάσας θέντα τὰς κατηγορίας (p. 21,20 L.) 157,18 quomodo relativa definiterit (p. 22,29 L.) 202,5 οἱ περὶ τὸν Ἀ. de adiectivis πυκτικής, δρομικής, sim. (p. 23,13 L.) 214,22 Ἀ. de tertio qualitatis genere (p. 23,18 L.) 258,15 πέμπτον εἰσάγει γένος (ποιότητος, p. 24,1 25,21 L.) 263,19 270,2 de spissو et raro (p. 25,4 L.) 269,21 οὐκ ἀντίθετα μόνον ἀλλά καὶ

ἔναντι τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἀπεργήνατο (p. 27,19 L.) 332,15 385,3 ἴδιας μὲν ποιήσας κατηγορίας τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον, ὑποτάξας δὲ αὐταῖς τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ (p. 25,24 26,2 L.) 134,5 143,1 ὁ Ἀρχύτας καὶ Ἀνδρόνικος ἀκολουθῶν τῷ Ἀρχύτῃ τῷ μὲν χρόνῳ τὸ ποτὲ συντέξαντες, τῷ δὲ τόπῳ τὸ ποῦ (p. 26,6.9 27,5,9 L.) 342,23 347,6 357,28 358,10 ὅταν οἱ περὶ Ηλιωτίνοις καὶ Ἀ. τὸ γθές καὶ αὔριον καὶ πέρυσιν μέρη χρόνου λέγωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἀξιῶσιν τῷ χρόνῳ συντετάχθαι (p. 26,26 L.) 347,19 Ἀ. εἰς τὸ ποῦ τίθησιν αὐτὰ (τὸ πόρρω καὶ ἔγγρος, p. 27, 13 L.) 359,16 de extrema Categoriarum parte (p. 27,22 L.) 379,9 Ἀνδρόνικος corruptum 266,6

Ἀντίπατρος quid vocaverit ἐκτόν 209,24

Ἀντισθένης Ηλάτωνι διαμετιβητῶν 208,29 211,18

Ἀντώνιος ὁ Ψωμάκιων στρατηγός 230,7

Ἀπολλάνιος ὁ Ἀλεξανδρέus capitis de relatione verba quaedam vituperat 188,16

Ἀπολλάνιος mathematicus quadraturam circuli temptavit 192,21

Ἀργεῖοι 45,32

Ἀρισταρχος grammaticus 87,24 101,29 291,31 292,1,2. 15. 18. 19

Ἀριστιππος sectae Cyrenaicae conditor 4,1

Ἀριστόξενος musicus 54,10 292,3

Ἀριστοτέλης 9,24 10,7 50,7 62,28 83,23 122,26 152,1 219,7. 14 passim τὴν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως (ἐνάργεταν) προτιպῃ 6,24 καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν φύσιν κατὰ τὴν πρὸς τὴν φύσιν θεωρεῖ σχέσιν 6,27 ὅπει πάντες ἄλλου παραπετάσματος τὴν ἀσχετικὴν προστίμησεν 6,31 οὐδὲν ἐκ περιτοῦ τοῖς λόγοις προστίθησιν 88,25 ζητητικός 92,22 τὴν νοερὰν τοῦ Ἀ. δύναμιν 18,9 τὴν Ἀριστοτέλους ἀγγειον 318,24 παραδοσονετῶν παραδειγμάτων, ὅταν τὸ πράγμα ἀληθες ὑπάρχῃ 405,16 Aristotelis ἐπιστολικός γαρακτήρ 7,21 Α. Platoni adversans 7,29 librorum divisio 4,10 sqq. Ἀ. ἐν τοῖς ἀντίθετάσιος ἔχοτον συγγράμμασιν . . ὥσπερ ἐν τε τῇ Φυσικῇ ἀπροάσει καὶ ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικά 91,20 Aristotelis librorum interpres qualis esse debeat 7,23 τὴν ἐριταικὴν φλυαρίαν, εἰς ἣν παλαιὴ τῶν Ἀριστοτέλους σημαντικῶν

ἀποπίπουσιν 8,2 πόσα γρὴ κεφάλαια τῶν Ἀριστοτέλους πραγματεῶν προδιαρθροῦσθαι 8,9 ἐν . . ὑπομνήματι, οὐ ἐπιγραφῇ Τὰ περὶ τὴν λέξιν, διπέρ εἰ καὶ τινιν οὐ δοκεῖ γνῆσιν Ἀριστοτέλους, ἀλλὰ τινές ἔστι πάντων τῶν ἀπὸ τῆς σχολῆς 65,5 ὑπὸ ποιῶν μέρος τῆς Ἀ. φιλοσοφίας (ἔστι τὸ τῶν Κατηγοριῶν βιβλίον) 20,8 Ἀ. ubique eadem categoriarum divisione utitur (cf. adnot.) 12,5 sqq. in Categoriarum Archytam sequitur 2,15. 25 67,24 παραλλάξεις, καθόσον τὸ ἐν αἵτος οὐ προσλογίζεται . . καὶ τὸ κατὰ φύσιν τῶν ὄντων ἀπογινώσκει 13,23 Categoriarum doctrinam a Pythagoreis accepit 51,4 67,23 φαίνεται καὶ τὰ περὶ ἀντικειμένων Ἀ. ἐκ τοῦ Ἀρχυτείου βιβλίου μεταλαβὼν τοῦ Ηερὶ ἀντικειμένων ἐπιγραφμένου 382,8 τὸ τῆς ἐντελεχείας ὄντος ποιῆσας 18,1 ἡ ἀποίος ὅλη, ἣν δυνάμει καλεῖ ὁ Ἀ. 48,14 Aristotelis de σχήμασι sententia cum aliis comparata 271,17 sqq. μετότης οὖσα κατὰ Ἀριστοτέλην ἡ ἀρετή 280,25 ἐν ἄλλοις ἀντὶ τοῦ συμβεβήκητος χρῆται τῷ καθ' ὑποκειμένου 45,6 μίαν κίνησιν . . τῶν πολλῶν κινήσεων αἰτίαν . . ἀκίνητον κατὰ Ἀριστοτέλη 350,28 ὁ προσεγῶς περιέχων (τόπος), δὲν καὶ Ἀ. ἀποδέδωκεν καὶ Ἀρχύτας 364,29 πολλαχοῦ φαίνεται τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακὸν μή ὡς γένη ἀλλ ὡς ὄμωνόμους φωνάς τιθεῖς 388,12 (τὴν Στωικὴν περὶ τῶν ἐναντίων διδασκαλίαν) ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παραδόσεως παρεπάσαντο 389,5 Ἀριστοτέλει δοκεῖ οὐκ ἀνθρώπειον εἶναι τὸ ἀναπόβλητον 402,21 cf. Index IV

Ἀριστοτελικός, πόθεν ἄρχεσθαι δεῖ τῶν Ἀ. συγγραμμάτων 5,3 τὸ εἶδος τῶν Ἀ. συγγραμμάτων, τῆς Ἀ. ἐρμηνείας 3,25 6,19 πόσα δεῖ προλαμβάνειν ἐκάστης Ἀ. πραγματείας κεφάλαια 3,28 τὴν ἐπὶ πολὺ τῶν Ἀ. νοημάτων ἔξετασιν 7,34 διαίρεσις τῶν Ἀ. συγγραμμάτων 3,22 4,10 5,2 τὸ τέλος τῆς Ἀ. φιλοσοφίας 6,6 τὸν ἀξιον τῶν Ἀ. συγγραμμάτων ἔξηγητὴν 7,23 Ἀ. συνήθεια 7,25 συντομία 23,12 370,4 ἡ Ἀ. διαίρεσις (τῶν οὖσιν) τῆς συνηθείας μόνης ἔχεται 91,19 τὴν Ἀ. περὶ τοῦ τόπου ἔννοιαν 137,15 τῶν Ἀ. λέξεων 160,14 τοῦ Ἀ. βιβλίου 403,6

Ἀρίστων Categoriarum interpres 159,32

de relatione 188,31 de relativorum definitione 202,1,2 (cf. Gercke apud Wissowam s. v. Ariston n. 54)

Ἀρχαδήη Homerus 437,8

Ἀρριανὸς ἐν τοῖς Παρθενοῖς (fragm. adhuc neglectum) 230,8

Ἀρχιμήδης quadraturam circuli temptavit 192,20

Ἀρχύτας (-του, -τῷ, -ταν, sed -τα in gen. K 157,23 314,15 317,12 391,1, -τη(ι) - JL 342,23) ὁ Πυθαγορικὸς ante Aristotelem categorias explicavit in libro Ηερὶ τοῦ παντός 2,15 τὰ ἀπλὰ εἰς δεκάδα συνήγαγον οἱ Πυθαγόρειοι, ὡς Ἀ., φὶ καὶ Ηελάτων συγγέγονεν, ὡς ἐν τῷ Ηερὶ τῶν καθόλου λόγων ἐθέλαζεν βιβλίον, φὶ καὶ Ἀριστοτέλης κατηκολούθησεν 13,22 Ἀ. ὃς πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν εἰς δέκα γένη διαίρεσιν ἐποίησετο 67,24 τὸ βιβλίον Ηερὶ τῶν καθόλου λόγων ἐπέγραψεν 17,26 ἐν τῷ Ηερὶ τῶν καθόλου λόγων eur homonymiae synonymiae paronymiae explicatiōnem omiserit 40,5 τοῦ τῶν κατηγοριῶν ἀργύριους βιβλίου ἥτοι τῶν καθόλου λόγων περὶ λόγου διδάσκει πρῶτον 43,26 καὶ ἐν τῇ πρώτῃ εὐθὺς διδασκαλίᾳ . . ἐπήγαγεν καὶ τὴν κατὰ τὴν ἔννοιαν ἰδιότητα 60,32 ἐπὶ τὰς ἀργὰς ἄγει . . τὴν αἰτίαν τοῦ τῶν δέκα ἀριθμοῦ 68,22 ἐν τῷ Σωκράτει τὰς δέκα κατηγορίας ἐπιδείκνυσιν 75,17 categorias primum enumerat, deinde singulas explicat 75,31 τὴν πᾶσαν οὖσαν φυσικὴν τε καὶ αἰσθητὴν καὶ κινητικὴν ἀποκαλεῖ 77,7 τοῦ Ἀ. καὶ ἔκεινων (formae et materiae) μνημονεύσαντος 78,32 τῷ καθ' ἔαυτὴν εἶναι τὴν οὖσαν ἔχαρακτήρισεν 79,19 τὴν κατὰ Ἀρχύταν τῆς οὖσας διαιρεσιν 91,29 μετὰ τὴν οὖσαν τὸ ποιόν ἔταξεν 121,13. 20 122,24 τοῦ Ἀ. τὴν ποιότητα καὶ τῆς ποσότητος προτάξαντος 157,23. 25 cur relationis proprium quoddam omiserit 189,12 habitu contentus dispositionem omisit 240,21 ἔοικεν προτάξαι τὸ κατὰ τὸ πάθος εἶδος τῆς ποιότητος τοῦ κατὰ τὸ δυνάμει 259,17 (τὸ θεωρητικὸν εἶδος τῶν ποιήσεων) παρῆκεν, καίτοι τῆς Πυθαγορικῆς ὃν διαιρέσεως 317,28 Ἀ. καὶ Ἀνδρόνικος . . τῷ μὲν γρόνῳ τὸ ποτὲ συντάξαντες, τῷ δὲ τόπῳ τὸ ποιὸν 342,22. 23 347,6. 14 348,25 357,28 358,9 μετὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν τέθεικεν τὸ

- ἔχειν 334,8. 15,22 365,19 τοῦ Ἀ. μετὰ τὰς
 τιμαὶ τὰς πρώτης τῆς τοῦ λύσιον κατα-
 γορίαν τάξαντος 436,18 cf. 365,3. 19 πολ-
 λαχοῦ παραλημπάνει τὸ κεῖσθαι 335,5 ἐπὶ
 τοῦ ἀπειρονοῦ μόνοι φύσιν (τὸ κεῖσθαι)
 338,25 ὁ προσεχῶς περιέχων (τόπος), δν
 καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκεν καὶ Ἀ. 364,
 29 Archytæs Ηερὶ ἀντικειμένον libellus
 Aristotelis fons ab Iamblico non ad-
 hibitus 407,16 sqq. διατρέστιν τῶν ἑναν-
 τίων, ἦν καὶ Ἀ. παραδέδωκεν 409,11
 ἑναντίων παραδέγματα τὸ ἀγαθὸν καὶ κα-
 κὸν τῶν ηγησιν κτλ. 416,23
 fr. 8 Hartenstein 337,32 363,21
 „ 9, cf. p. 367 II. 350,11 351,13 356,10
 „ 10 II. 352,22 354,28
 356,31 357,1
 „ 30 „ 76,9 121,13
 . 199,19 206,8. 19 (?)
 „ 31 „ 76,19
 „ 32 „ 91,14. 29 cf. 94,24
 „ 33 „ 92,27 sqq. 96,27 199,19
 „ 34 „ 93,7 116,11
 „ 35 „ 128,7. 16 152,14 269,32
 „ 36 „ 156,25 157,21
 „ 37 „ 178,16 278,30
 „ 38 „ 290,11
 „ 39 „ 181,12 182,22
 . 189,23. 29 196,32
 „ 40 „ 296,4 340,28
 . 342,13 357,21. 26 361,14. 21
 „ 41 sqq. II. 300,13
 „ 41 II. 314,15. 16 315,3. 23
 „ 42 „ 317,12 318,7. 26. 31 319,12
 „ 43 „ 330,1 331,25
 „ 44 „ 332,7
 „ 45 „ 365,25 376,35 438,31
 „ 46 „ 378,1
 „ 47 „ 382,11. 19 407,16 409,7
 „ 49 „ 383,20
 „ 50 „ 391,1 409,11 411,29 416,8. 15
 „ 51 „ 384,8 407,27
 „ 52 „ 395,32 417,15
 fragmenta ab II. omissa 151,32 259,17. 21
 . 271,25 272,2 291,5 335,1 338,9
 . 365,3. 19 367,7 373,3
 Ἀρχύτειος τοῦ Ἀρχύτειον (βιβλίου) 18,10
 τοῦ Ἀρχύτειον βιβλίου τοῦ Ηερὶ ἀντικει-
 μένον ἐπιγεγραμμένον 382,8 παραγε-
 γράψθω πλειστα τῶν Ἀρχύτειον. ἐπειδὴ
 καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος διλέγον τι βρήτον

- Γεδάλειος.** Ήρφύριος ἐν ἑπτά βιβλίοις τοῖς
Γεδαλεῖψ προσωνυμεῖσι 2,7 ὁ Ήρφύριος
ἐν τῷ (τοῖς) πρὸς Γεδάλειον 10,21 33,14
34,1,13
- Damascius Simplicii magister cum Am-**
monio significari videtur 13,17 Da-
mascii Περὶ χρόνου disputationem, de
qua cf. Zeller III 2⁴ p. 902³, similesque
commentationes designari conicias 351,
29 (cf. adnot.)
- Δάρος** 197,35
- Δαρδανίδης.** Δαρδανιδᾶν Pindarus 40,3
- Δέξιππος ὁ Ιαμβλήγειος** Categoriarum inter-
pres 2,25
- Δῆλοιν** 111,29
- Δημόκριτος** ἀργὰς τῶν ὄντων τὰς ἀτόμους
ὑποθέμενος μόνην τὴν κατὰ τόπον εἰσῆγε
κτίνησιν 428,14 431,9 οἱ περὶ Δημόκριτον
de qualitatibus secundariis 431,24 Δ.
de spiso et raro 267,20 268,4
Epicurea fr. 288 Us. 216,31
fr. 9. 125 Diels 217,5
- Δικαιαρχος** τὴν . . . ψυχὴν ἀνήρει 216,14
- Διόδωρος.** ὁ ἀλλὰ μήν σύνδεσμος ὄνομα
τῷ οἰκτῇ τείλεις ὑπὸ τοῦ Δ. 27,20 κατὰ
τὴν Διοδώρου ἔννοιαν τοῦ (?) τῇ ἐκβάσει
τὸ δυνατὸν κρίνοντος 196,22
- Διονύσια** 298,5
- Διόνυσος** 132,4
- Δίων** 84,25 99,17 εἰς Δίωνα 359,5
- ***Διώνεον** 359,4
- Διώνυσος.** τὸν Διόνυσον Διώνυσον (λέγει
ὁ μετρικός) 132,4
- ***Ἐλεατικοί** 4,2
- ***Ἐλευθέριος** 35,29
- ***Ἐλευσίνιος** nomen proprium 35,30
- ***Ἐλληνες** 191,6 194,13
- ***Ἐμπεδοκλῆς** fr. 57,1 D. 337,3
fr. 96 D. 158,29
- ***Ἐζηγηται** 31,22 138,27 164,3 187,19 193,
20 196,7 228,1 263,12 341,3 τὰς νοε-
ρωτέρας τῶν ἐ. ἐπιβολάς 248,24 οἱ ηλει-
νύτεροι, σπουδαιότεροι, ἀκριβέστεροι τῶν
ἐ. 66,13 96,3 220,25 387,18 τῶν ἐ. τοὺς
φιλοσοφωτέρους 186,23 οἱ νεώτεροι ἐ.
152,13 τοὺς παλαιότερους τῶν Κατηγοριῶν ἐ.
159,31 τοῖς ἄλλοις ἐ. τοῦ Ἀριστοτέλους
(sequitur Syrianus) 199,16 οἱ μετ' αὐτὸν
(τὸν Ἀλέξανδρον) ἐ. 233,23
- ***Ἐπικούρειοι** [Πίδονικοι] 4,6 τὴν ἡδονὴν
ἐθήρων διὰ πόνων μάλιστα 4,8
- ***Ἐπίκουρος.** οἱ περὶ Ἐ. de qualitatibus
primariis et secundariis (fr. 288 Us.)
216,31 431,24
- ***Ἐρετρία.** οἱ ἀπὸ τῆς Ἐ. ἀνήρουν τὰς ποιό-
τητας 216,12
- ***Ἐρμαῖχός.** τοῖς ἀνευ τοῦ Ἐ. μάλιος παρὰ
τὴν Κίρκην λοῦσι 5,14
- ***Ἐρμίνος** Categoriarum interpres 1,14 de
Categoriarum intentione 13,16 de ho-
monymi definitione testis adhibitus a
Porphyrio 30,6 τὰς συμπληρωτικὰς (δια-
φορὰς) οὐκ ἀξιοί διαφορὰς καλεῖν, ἀλλὰ
μόνας τὰς διαιρετικὰς 55,23 de differen-
tiis generum 57,22 58,20 categoriarum
seriem ἀπαρθμησιν esse 62,7, 17 a Por-
phyrio citatus 124,33
- Εὐδήμεια** Ethica Aristotelis cf. Index IV
- Εὐδώρος** ὁ Ἀκαδημαϊκός 187,10 Catego-
riarum interpres 159,32 αἰτιᾶται διὰ τί
.. περὶ μὲν τοῦ πρὸς τι διελέχται ὁ Ἀρι-
στοτέλης, περὶ δὲ τοῦ καθ' αὐτὸν οὐκέτι
174,14 de voce πτερωτόν et sim. 187,
10 de ordine categoriarum 206,10 de
habitu et dispositione 236,28 de altero
qualitatis genere 246,22 de tertio qua-
litatis genere 256,16 τὴν παχύτητα καὶ
λεπτότητα εἰς ἔτερον τάττει γένος 263,27
de raro spiso, levi aspero 268,13
- Εὐθύδημος** Platonis dialogus 22,11. 12 v.
Index III
- Εὐκλείδης** sectae Megaricae conditor 4,2
- Euripides Med. 1078 sq. N. omissio no-
mine 237,13
- ***Ἐφεκτικοί** οἱ ἀπὸ Πύρρωνος 4,5
- Zεύς 43,25 71,14 νῆ Δία 235,33 Διός
πρὸς ὄντας θεῖον Pindarus 435,25
- Zηνόδοτος grammaticus 292,16
- Zήνων πάσης ἀπλῶς κινήσεως διάστημα τὸν
χρόνον εἶπεν (fr. 93 Arnim) 350,15
- ***Ἡδονικοί** οἱ Ἐπικούρειοι 4,6
- ***Ἱρακλεῖδαι** 168,22
- ***Ἱρακλεῖτοι.** οὗτοι τάνατία ἀργὰς ἔθεντο,
οἵ τε ἄλλοι καὶ οἱ Η. 412,23
- ***Ἱράκλειτος** fr. 43 Byw. (A 22 Diels) 412,25
- ***Ἱρακλῆς** 168,22
- Θαλῆς Θαλοῦ 191,6 194,12. 13
- Θεαίτητος. Σωκράτην τὸν Θεαίτητον συγ-
γραψάσθην 35,17 Platonis dialogus 208,
24 211,22 366,9 cf. Index III
- ***Θεμίστιος** ὁ εὐφρατῆς Categoriarum inter-
pres 1,10

Θεριστοκλῆς 18,5

Θεόπομπος τὸ μὲν γλυκὺ σῶμα .. ἀπεφήνατο συνεστηκέναι, τὴν δὲ γλυκύτητα σύκετι 216,16 (cf. Zeller II 1⁴ 427^a, 429^b)

Θεόφραστος. τὸν ἄριστον τῶν αὐτοῦ (τοῦ Ἀριστοτέλους) μαθητῶν Θ. 435,26 Θ. καὶ οἱ περὶ αὐτῶν grammatica et rhetorica tractaverunt 10,24 Θ. ἐν τῷ Ηερὶ τῶν τοῦ λόγου στοιχείων (om. W.) 10,24 περὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς (τῆς ἀρετῆς) ἵκανῶς ἀπέδειξεν (om. W.) 402,20 ἐν τοῖς ἔσωτοῦ Τοπικοῖς fr. XV W. 415,15 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν

fr. XIX, XXIII W. 435,26

fr. XXIV W. 304,32

fr. XXXVIII W. 346,16

ἐν τῷ Ηερὶ παθῶν fr. LXXII W. 235,9

Θῆβαι 160,27

'Ιαμβλίχειος Αἰδεσίος 1,15 Δέξιππος 2,25

'Ιαμβλίχος ὁ θεῖος 92,29 130,6 203,15

saepe Categoriarum interpres 2,9 a Dexippō adhibitus 2,28 a Simplicio ad verbum saepe exscriptus 3,3 de Cate-

goriarum intentione 13,17 de Cate-

goriarum initio ab homonymis facto 22,1

23,25 de synonymis 34,27,30 de Ale-

xandri interpretatione quadam haud recte

rettulit 41,21 de notione ἐν ὑποκειμένῳ

46,15 47,6 de definitione τοῦ ἐν ὑπο-

κειμένῳ 99,7 de capitib[us] III initio 53,9

de differentia 56,8 100,3 101,12,22

ζαλεῖ τὰς μὲν συστατικὰς τοῦ γένους (ὑα-

ζορᾶς) γενικάς, τὰς δὲ διατετακτικὰς εἰδεικάς

59,32 categoriarum series num divisio-

sit 62,7,10 οἱ περὶ τὸν Ἱ. de divisione

categoriarum 64,3 Ἱ. ἀπαράλειπτον τὴν

τῶν γενῶν διαρθρητικὸν δείκνυσι 68,16

Plotini de substantia quaestionem solvit

ἐπ' αὐτῶν τῶν λέξεων τῷ Ηορθυρίῳ κατα-

ζούσθων 79,29 de substantia adversatur

Alexandro 82,10 83,21 de specie

et genere quaestionem solvit Porphyrium

secutus 90,30 οὕται προγονούμενως ἐφ'

ἐκάστου γένους τὸ ίδιον ζητεῖν 92,14

δῆλον τι ἥπτον (ex Archytā) ἀνέγραψεν

92,29 de substantia substantiae non

contraria 106,29 Ηοθαγορικώτερον de

substantiae proprietate 116,25 de or-

dine categoriarum qualitatis et quanti-

tatis 122,19 δοκεῖ τῷ Ἱ. μὴ παρισοῦσθαι

τῷ διωρισμένῳ τὸ πλῆθος 123,7 ὁ ἐν

Comment. Arist. VIII. Simpl. in Cat.

τῇ διανοίᾳ (Δέργος) .. ἡ ἐνέργεια ἡ πάλιος ἡ

τὸ συναμφότερον, ὡς ὁ 'Ιαμβλιχὸς φησιν

124,21 quantitatis divisionem triperi-

titam probat Cornuto et Porphyrio ad-

versans 128,20 sqq. de numero contra

Plotinum 130,6.14.20 de sermone

quantitatis genere quaestionem solvit

131,10.17 de quantitate eiusque gene-

ribus 135,8 quid sint θέσιν ἔχοντα 136,

22 de loco 137,7 διὰ τί ὁ ἀριθμὸς οὐκ

ἔχει θέσιν 138,10.16 περὶ τοῦ λόγου

139,6 de continuis et discretis 139,21

de motu 140,8 εὐρ. corpus incorporeo

non sit contrarium 141,28 Andronicum

secutus magnum et parvum esse quan-

tum indefinitum contendit 144,7 de

notionibus relativis non contrariis 144,

18 de magno et parvo absolute et re-

lativo 145,10 θεωρητικώτερον περὶ τοῦ

ποσοῦ 146,23 de quinta essentia 149,15

πῶς ἔνεστιν τῶν κατηγοριῶν τὸ ἴδιον

εὑρίσκεται 155,15 singularem τὸ πρός τι

defendit 160,11.34 de relativorum divi-

sione et definitione 161,16.30 165,8

167,37 203,15 quomodo explicet ἀνι-

ταίτερον 176,32 ἐν ἡμῖν ἔστιν τις τοιαύτη

(ἐπιστήμη δεῖ ἄνω μένουσα), ὡς .. 'Ιαμ-

βλίχος δοκεῖ 191,10 de quadratura cir-

culi 192,18.25 ζητῶν τὰς νοερωτέρας

περὶ τῆς ποιότητος αἰτίας 216,6 sqq. εὐρ.

difficile sit dicere quid commune ha-

beant qualitatis species 221,20 de divi-

sione qualitatis 228,36 de habitu et

dispositione 230,28 231,10.24.27 232,

25 233,3 de tertio qualitatis genere

259,7 de quarto qualitatis genere 261,

34 262,13.16 περὶ τῆς μορφῆς 266,27.

32 διττὸν εἶναι τὸ μανόν καὶ πυκνόν

267,27 268,22.29 θεωρητικώτεραι ἐπι-

στάσεις περὶ τοῦ τετάρτου εἴδους τῆς ποτό-

τητος 271,7 qualitatis divisionem a

Plotino propositam reprehendit 273,17

διὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον κοντὸν

τίθησι (ὁ Ἀριστοτέλης) πλειόνων κατηγο-

ριῶν 286,5 de qualitate intenta et re-

missa 288,19.30 290,1 Plotini de qua-

litate sententiae adversatur 289,16 de

posterioribus categoriis 297,24 καὶ Ηο-

ρφύριος καὶ Ἱ. τὸ ἐν ψυχῇ ἔχειν παρέλαβον

ἐπι τῶν ἐπιτάχιων ἔξεων 298,21 de

actione et passione 299,29 πρός τὴν

ἀπορίαν τὴν ἐν γένος ἀξιοῦσαν τὴν κίνησιν .. προϋποτίθεσθαι 302,16 Porphyrii solutionem reprehendit 302,26 de motu adversus Stoicos et Plotinum 307,2,6 308,1 de actione et passione adversus Plotinum 303,36 sqq. 314,10 321,11. 16. 23 322,32 325,17. 29 326,7. 13. 17 Archytæ de actione et passione verba explicat et defendit 314,14. 16. 24 de actione et passione quaestionem solvit 315,10. 19 de genere quodam actionum 318,35 ἐπὶ τὴν θεωρητικωτέραν τεγνολογίαν μετελθῶν de actione et passione 327,7 de locis quibusdam Archytæis 330,9 331,5 353,19 354,2. 13 non omnes actiones et passiones augeri posse vel deminui 332,28 de eis quae κατ' οὐσίαν πάσχειν dicuntur 333,8 de situ 336,25 339,8. 34 de tempore 345,8 350,10 351,4 de praedicamentorum ubi et quando ordine 341,12 342,1 357,17 Plotini de praedicamentis ubi et quando quaestio nem solvit 349,10 de praedicamento ubi νοερὰ θεωρία 361,7 363,9. 27. 29 364,6. 34 de habendi praedicamento 367,13. 26. 33 369,14 437,33 438,7 τῆς νοερῆς περὶ αὐτοῦ (τοῦ ἔχειν) θεωρίας ἀντιλαβόμενος 374,8 de extrema Categoriarum parte 379,22 περὶ τῶν ἀντικειμένων 380,17 381,17. 20 de habitu et privatione 394,12 395,2 περὶ τῶν στερήσεων 403,7 Aristotelis Περὶ ἀντικειμένων librum adhibuit, Archytæ non item 407,18 sqq. de contrariis 413,7 414,1. 15 de contrariis adversus Theophrastum 415,20. 31 μηδὲ τὸν Ἡ. ἐπιστῆσαι, τὸν πολλοὺς καὶ καλοὺς κατατείναντα λόγους πρὸς τὸ ἐν παρυποστάσει καὶ ἀποτυχίᾳ τὸ κακὸν οἰεσθαι δεῖν 418,4 prioris genus quoddam omissum esse existimat 421,22 de eis quae sunt simul 425,12. 18 426,25 de quiete (ἡρεμίᾳ) 433,14 de habendi differentiis 436,23 437,33 438,7. 18,33

Ιδη Homeris 32,28. 30

Ιερὰ πάλις 358,18

Ιππόλυτος σωφρονικός 226,1

Ιταλός nomen proprium 35,30

Κάρπος mathematicus quadraturam circuli temptavit 192,23

Καύκασος 150,83 151,3

Κίλισσα γυνὴ τεσσάρων πηγῶν ἔχουσα τὸ μῆκος 146,13

Κίρκη 5,15

Κορνοῦτος ἐν οἷς Πρὸς Ἀθηνόδωρον καὶ Ἀριστοτέλην ἐπέγραψεν 62,27 Κορνοῦτος καὶ Ἀθηνόδωρος ἐλέγχειν οἴονται τὴν διαιρεσίν (categoriarum) ὡς οὐ πάσας τὰς λέξεις περιλαβοῦσαν 18,28 Κορνοῦτος καὶ Πλορόμιον τὴν ὥρην .. ποιότητα λέγοντας refellit Iamblichus 129,1 K. de relatione 187,31 de tempore 351,23 de praedicamento ubi 359,1. 15 cf. Reppe De L. Annaeo Cornuto (Lips. 1906) p. 18 —25 et 76—78

Κρητικός nomen proprium 35,30

Κυνικός 4,7

Κυρηναῖκοι 4,1

Λακεδαιμόνιοι 45,31

Λακεδαιμώνιοι. κοιλὴν Λακεδαιμόνα Πομ. 437,6

Λαμψάκηνος Strato 423,1

Λόδζιος quaestiones in Categorias scripsit 1,19 ἀποροῦσι .. οἱ περὶ τὸν Λ. πρὸς τὸ μῆκος μέρος λέγεσθαι τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 48,1 διὰ τί, φασίν οἱ περὶ τὸν Λ., τὸς ἐπιθέσμους παραλέσαιπεν; 64,18 ἐγκαλοῦσσιν ὡς τὸ σῶμα τῆς οὐσίας ὃν εἰς τὸ ποσὸν μετενεγκόντι 125, 16 qualitatem substantiae propiorem esse quam relationem 156,17 οἱ περὶ τὸν Λ. καὶ τὸν Νικόστρατον, ὥσπερ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα σχέδον, οὕτως καὶ πρὸς τὴν διαιρεσίν (categoriarum) ἀντιρήχασιν 62,28 quaerunt πότερον τὰ αἰσθητὰ μόνα διείλεν (Arist. in Cat.) ἢ πάντα 73,28 de divisione quantitatis 127,30

Λύκειον 11,20 46,6 67,4 297,20. 31 350,6 358,26. 37. 38 359,33 360,4

Λυκομήδους corruptum (v. adnot.) 192,20

Μακεδών Alexander 31,25

Μάξιμος Aedesii discipulus in Categorias commentario Alexandrum Aphrodisiensem secutus 1,15

Μέγαρα 105,14

Μεγαρικός 4,1

Μέλας ὁ παρ' Ὁμηρῳ 35,22 sqq.. 36,3 Μέλανες 35,32

Μέλισσος fr. 2 Diels 308,25

Μελιταῖος κύων 238,17

Μήδεια Euripidis 237,12

- Μηδικός. τὰ Τρωικὰ τῶν Μηδικῶν πρότερα 422,3
- Μολοττικός κύων 238,17
- Νεαπόλις 43,22
- Νέρεα 422,4
- Νικοράγετα Ethica Aristotelis cf. Index IV
- Νικορήδης mathematicus quadraturam circuli temptavit 192,20, 23
- Νικόστρατος Lucium secutus quaestiones in Categorias scripsit 1,19 de habitu et affectione 231,21 de habendi praedicamento 368,12, 30 370,1, 7 ἡμαρτεν Ν. ὡς πρὸς ἐν γένος αὐτῶν (τῶν ἀντικειμένων) τὴν ἀντιλογίαν ποιούμενος (Iamblichī verba) 381,23 δεικνύει νομίζει, ὅτι τὰ ἐναντία πρὸς ἄλληλα λέγεται 385, 10 de contrarii definitione 388,4 de contrariorum divisione 390,15 410, 25 sqq. 414,27 de privatione et habitu 402, 12, 32 de contradictoriis 406,6 407,14 de motu 428,3 de auctione et mutatione 429,13 οἱ περὶ τὸν Ν. de Categoriarum initio 21,2 de homonymis 26,22 29,25 30,16 ματαιολογίαν ἔγκαλούσιν cap. III initio 58,15 quaerunt eur inter categorias desit τὸ ἔχειν 64,13 ἀποροῦσι πρὸς τὸν περὶ τῆς οὐσίας λόγον 76,14 ἀλογον νομίζουσιν τὸ πάντα τὰ γράμματα πάθους ἔγγνωμένου γίνεσθαι 257,33 de spizzo et raro 268,19 οἱ περὶ τὸν Λούκιον καὶ τὸν Ν., ὥσπερ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα σχεδόν, οὕτως καὶ πρὸς τὴν διαιρέσιν (categoriarum) ἀντειρήκασιν 62,29 quaerunt πότερον τὰ αἰσθητὰ μόνον δειλεν (Arist. in Cat.) η πάντα 73,28 de divisione quantitatis 127,30
- Ξενοκράτης. οἱ περὶ Ξ. (fr. 12 Η.) πάντα τῷ καθ' αὐτὸν καὶ τῷ πρὸς τι περιλαμβάνειν δοκοῦσιν 63,22
- Ξενοφάνης Eleates 4,2
- Ξενοφῶν. Ξενοφῶντα κοινοῖς ὀνόμασιν κεχρῆσθαι φαμεν 25,16
- Οἰλεύς Διακις pater 29,1
- Ολυμπιάς. ἐν τῇδε τῇ 'Ο. 46,8
- Ομήρος 301,35 μέρφεται τῷ 'Ο. Ήράκλειτος 412,25 cf. βίηφι, ήφι, πασσαλόφι
A 61	426,19
B 204	6,11
581, 603	437,6
Ξ 117	35,22
Σ 20	337,4
- Σ 107
- Τ 219
- Υ 59
- 218
- Φ 440
- χ 32
- 305
- 412,25
- 419,20
- 32,30
- 32,28
- 419,20
- 33,3, 20
- 5,14
- Οὐτὶς sophisma 105,12, 16
- Παλαιστίνη 230,3
- Παρθικός. Ἀρριανὸς ἐν τοῖς Παρθικοῖς 230,9
- Πάρθος. τοῖς μετὰ Ἀντωνίου . . Πάρθοις πολεμοῦσιν 230,8
- Πάρις 31,25 36,10
- Παρμενίδης Eleates 4,2 Platonis dialogus 75,6 291,2 cf. Index III
- Πάτροκλος 337,5
- Πειραιεὺς 406,11, 33 cf. Add.
- Πελοποννησιακός. τὰ Η. 46,8
- Περιπατητικός. η Ἀριστοτέλους (αἵρεσις)
- Περιπατητικὴ καλουμένη 3,19 τὰ ἐν τοῖς ἀτόμοις (εἴδῃ) κατὰ τὴν Η. συνήθειαν παραλαμβάνομεν 85,2 ὑπὸ Η. παραχρουσμάτων ἔξηπάτηται Iambl. 135,27 η Η. δόξα de tempore 351,5 Περιπατητικόι unde vocentur 4,4 Ἀδραστος ὁ Ἀφροδιτεύς, ἀνὴρ τῶν γηγενών Η. γεγονός 16,1 (οἱ) Η. de bono et pulchro (cf. Bonitz. Ind. Arist. p. 360b1) 181,23 καὶ συνυπάρχωσιν η τε ποιήτης καὶ τὸ ποιόν ἐν ταῦτῳ ὄντα κατὰ τὸν Η. 215,31 de contradictione ad futurum pertinente 407,6 ἐὰν γρηγώμεθα ταῖς ἐνίσιν Η. δόξας καὶ πάσχειν τὴν ὄλην ἀποφηγώμεθα 120,7 οὐδὲ γένος τι κοινόν ἔστι τὸ τῶν ἀντικειμένων, ὡς δοκεῖ τισιν τῶν Η. 380,24 τινὲς τῶν Η. γένος ἔφασκον εἶναι τὸ ἀντικειμένον 381,3
- Περίπατος. Ἄλεξανδρος καὶ τὸ νοστόν καὶ γωριστὸν εἰδὸς ἀπομονούσισιν ἡγεστὴι φησιν, καὶ ἵστις οἰκεῖον τοῦτο τῷ Η. 82,7 τὴν ἀξιόλογον προκοπὴν ἐκ φύσεως προσπάρχειν, ἣν καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Η. φυσικὴν ἀρετὴν ἐκάλουν (Arist. Ethic. Nic. Z 13 p. 1144b3) 242,15 τὴν κινήτην ἀπομεταβολὴν τοῖς ἀπὸ τοῦ Η. εἰς τὸ ποσὸν ἀνάγειν 308,11
- Περσικός. τὰ Τρωικὰ τῶν Περσῶν παλαιότερα 419,4
- Πινδαρος Οι. 2,87 435,25 fr. 85 Boeckh 40,3
- Πλάτων nominis exemplum 27,22 individui 49,32 99,17 103,13 229,17 η θεῖς

Πλ. κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἔθος καὶ τὰ ϕυσικὰ ἐπισκέπτεται καθὸ τῶν ὑπὲρ ϕύσιν μετέχουσιν 6,28 τῶν πρὸς Πλάτωνα λεγομένων αὐτῷ (τῷ Ἀριστοτέλῃ) 7,29 Ἀρχύτας, ὃς καὶ Πλ. συγγέγονεν 13,22 Πλάτωνα καλοῖς ὀνόμασι κεχρῆσθαι φαμεν 25, 16 μήτε οὖν τῷ Πλ. ἡτοι τῷ Πλάτωνος διδασκάλῳ Σωκράτει μεμψώμεθα τὰ κοινὰ εἰδὴ πανταχοῦ δισκευτικῶς ὑπόδεικνύντι τὰ ἐν μεθέξει καὶ τὰ πρὸ τῆς μεθέξεως 70,21 ὁ Πλ. νοητὸν γένος τῆς οὐσίας ὑποτίθεται 76,25 αἱ ίδει κατὰ Πλάτωνα ἐν τῷ νῷ 95,11 Platonis relativorum definitio a Boethio non recte redditia 159,13 sqq. εἴτε οὖν Πλάτωνος εἴτε ἄλλου τινὸς ὁ ὄρος (τῶν πρὸς τι) 162,36 163,7 Ἀγισθένης Πλάτωνι διαμφισθητῶν 208,30 τὸ ὄνομα τῆς ποιότητος δοκεῖ πρῶτος ὁ Πλ. πεποιηκέναι 208,24 εἰ τις αὐτὰς (τὰς ποιότητας) χωριστὰς ὥσπερ τὰς ίδεις Πλάτωνι ἀφορίζοιτο 218,23 οὐδὲν τὸ ποσὸν συμβάλλεται εἰς τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ (τοῦ τῆς ποιότητος λόγου). ὡς δοκοῦσι τινὲς τοῦ Πλ. ἀκούειν 219,32 ϕόροπι (τοῦ προτέρου) καὶ ὁ Πλ. ἐχρήσατο 422,20 (cf. adnot.) cf. Index III

Πλατωνικοί 3,31 οἱ μὲν καὶ τὰς ποιότητας πάσας καὶ τὰ ποιὰ δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡτοι ἀποφαίνονται, ὥσπερ Πλωτίνῳ καὶ ἄλλοις δοκεῖ Πλατωνικοί 284,15

Πλωτίνος ὁ μέγας 2,3 303,32 al. ὁ θείστατος 73,27 ἐν τρισὶν ὅσοις βιβλίοις τοῖς Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ἐπίγεγραμμένοις (Enn. VI 1—3) 2,3. 27 οἱ Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ἡ Περὶ τῶν δέκα γενῶν ἐπιγράφοντες, ὥσπερ ὁ Πλωτίνος δοκεῖ ἐν τῇ πρὸς αὐτὰς ἀντιλογίᾳ 16,17 Πλωτίνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπὸ τῆς ἐνώσεως ἀργομένοις 109,31 Πλωτίνος καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπὸ τῆς τῶν Στωικῶν συνηθείας εἰς τὴν Ἀριστοτέλους αἵρεσιν μεταφέροντες τὸ κοινὸν τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν εἶναι τὴν κίνησιν 306,13. οὐσιώδεις εἰσὶ τῶν λόγων ἐνέργειαι καὶ κατ' αὐτούς (praeced. ὥσπερ ἄλλοι τινὲς οὗτως καὶ ὁ Πλωτίνος) 344, 2 sqq. Πλωτίνος ἀνειδεν τὴν τοῦ ποτὲ κατηγορίαν 347,15

Enn. I 8,6 108,22 109,5
 III 4,3 al. 191,10
 III 6,1.4 al. 316,14
 III 6,6 al. 289,20. 22

III 7,1 343,18. 22
 III 7,12 343,12
 IV 6,2 al. 316,14
 VI 1,1 73,27
 VI 1,2 76,13 79,6
 VI 1,4 . . 127,12 129,28 130,7 133,11
 VI 1,5 342,33
 VI 1,6 168,20 169,1 173,2
 VI 1,8 170,28
 VI 1,10 213,8 223,12. 22
 224,19. 29. 34
 VI 1,11 . 235,26 244,18 269,2 270,2
 VI 1,12 . . 241,23 247,23 (cf. Add.)
 273,8. 26. 30. 32 274,30 275,10
 VI 1,13 342,29 347,19
 VI 1,14 . 349,5 358,8 359,33 360,5
 VI 1,15 140,6 302,11
 VI 1,16 . . 303,32 304,28 306,13
 307,2 adn. 30 308,12. 33 309,9
 VI 1,17 309,32 339,31
 VI 1,18 312,38 314,10
 319,28. 31 320,1
 VI 1,19. 20 320,27 321,8. 20
 VI 1,20 . . 315,31 (cf. adn.) 316,32
 VI 1,21 316,12 321,22. 24
 322,35 324,9 325,2. 3. 24
 VI 1,22 . 317,11 319,16 326,3. 13. 18
 VI 1,23 368,2 370,12
 VI 1,24 338,21 339,33
 VI 3,2 sqq. 342,29
 VI 3,4 79,6
 VI 3,8 96,2
 VI 3,11 144,13 145,21. 24
 151,7 343,7. 10
 VI 3,12 133,15 145,28
 VI 3,13 127,14 133,15
 VI 3,14 127,14 338,21. 33
 VI 3,17 275,29
 VI 3,20 280,23 281,15
 282,6 284,14 289,14. 17. 22
 VI 3,21 140,6
 VI 3,27 433,20

Πορφύριος 3,14 ὁ πάντων ἡμῶν τῶν καλῶν αἵτοι; Categoriarum interpres 2,6 sqq. ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν βιβλίῳ 1,13 ἐν ἐπτά βιβλίοις τοῖς Γεδαλεῖῳ προσφωνηθεῖσι 2, 6 Iamblichei et Dexippi auctor 2,11. 28 de Categoriarum initio contra Nicostratum 21,5 de quadratura circuli 192,26 καὶ Π. καὶ Ιάμβλιχος τὸ ἐν ψυχῇ ἔχειν παρέκαθον ἐπὶ τῶν ἐπι-

χτισίων ἔξειν 298,21 cur motio nominis praedicamentum 302,18 a Iamblico reprehensus 302,25 sqq. de extrema Categoriarum parte 379,13 γένος μᾶλλον καὶ αὐτὸς τίθεται (τὰ ἀντικείμενα) 381,24 οἱ περὶ τὸν II. Nicostrati de contrariis quaestionem solvunt 414,34

ἐν τοῖς πρὸς Γεδάλειον de voce πούς aliter indicat atque in libro κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν 38,11 ἐν τῷ πρὸς Γεδάλειον de synonymis 34,1,13 de Categoriarum intentione 10,20 ad hoc opus praeterea referenda sunt haec: προστίθησιν τὰ τοῦ Βοήθου de Categoriarum intentione 11,23 13,16 Categoriarum libri ordinem explicat 19,28 de verbis τῆς οὐσίας in homonymorum definitione omissis Boëthum testem adhibet 29,29 de homonymis contra Nicostratum disputat 29,29 30,5,23 de synonymi duplici sensu 36,16 de paronymis 38,1 sqq. Lucii de definitione τοῦ ἐν ὑποκειμένου quaestionem solvit 48,11 distinguit τὸ δικατάτακτον et κατατεγμένον 53,7 de differentiis generum 58,7,13 οἱ περὶ τὸν II. de divisione categoriarum 64,4 II. Boëthio adversatur de substantia 78,21 Plotini de substantia quaestionem solvit 79,29,30 τὰ ίδια ἐκάστου τῶν γενῶν παραδίδοσθαι φησιν ὡπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ οὐχὶ τὰ κοινὰ ἀπλῶς πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας 93,10 ποιὸν αὐτὸν εἰναι λέγει (τὸν ἐν τῇ διανοιᾳ λόγον) 124,21 corpora quaedam linea cohaerere 124,31 Κορνούντον καὶ Πορφύριον τὴν ῥοπήν . . ποιήστητα λέγοντας 129,1 de syllaba longa et brevi 131,27 διαρθροῦν ἐπιχειρεῖ τῷ Ἀνδρονίκῳ κατακλουθῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ τε ἐνὸς καὶ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς 154,3 categoriarum ordinem Aristotelicum defendit 158,27 de relato singulariter dicto Achaiei Sotionisque sententiam probat 160,10 de relativorum definitione a Syriano citatur 199,33 de qualitatis definitione 213,11

ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ
p. 1,17 sqq. Busse . . 54,26 84,4
p. 4,25 „ . . 17,19
p. 5,14 „ . . 84,4
p. 7,12 „ . . 17,19
p. 7,27 „ . . 84,4

ἐν τῷ (τοῖς) κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν
p. 56,7 sqq. Busse . . 17,3
p. 58,3 sqq. „ . . 10,21
p. 67,4 sqq. „ . . 32,22 33,11
p. 68,5 „ . . 34,26
p. 68,18 „ . . 34,12
p. 132,12 sqq. „ . . 234,30

praeterea referri possunt ad huius libri
p. 60,1 sqq. Busse . . 21,5
p. 82,29 „ . . 56,7
p. 93,31 „ . . 93,10
p. 97,7 „ . . 90,30
p. 120,14 „ . . 192,26
p. 121,23 „ . . 259,7
p. 138,30 „ . . 285,5 290,3
p. 142,9 „ . . 297,24

Πτολεμαῖος ὁ μαθηματικός tertium quantitatis genus posuit pondus 128,7 (cf. adn.)

Πυθαγόρας 419,3

Πυθαγόρειος 3,31 κατηγήσεις παρανετικαὶ καὶ ἀναπόδεικτοι, οἵτινες πολλαὶ παρὰ τοῖς II. ἐλέγοντο 5,25 τὰ ἀπλᾶ εἰς δεκάδα συνήγαγον οἱ II. 13,22 φύσει τὰ ὄντα καὶ οὐ θέσει λέγονται οἱ II. 40,7 Aristoteles universalia ponere videtur τοῖς II. ἀκολουθῶν, ἀς ὡν τὴν περὶ τῶν δέκα γενῶν διδασκαλίαν παρέλαβεν 51,3 τοὺς II. καὶ Ἀρχύταν . . ὅς πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν εἰς δέκα γένη διαιρεσιν ἐποίησατο 67,23 τοῖς καθόλου τὸ πρώτως ὑπάρχειν μαρτυροῦσιν, ἐν τοῖς ἀπλουστάτοις τὴν πρώτην . . οὐσίαν ἀποτίθενται, τὰ γένη καὶ εἰδῶν ὄντα νομίζουσιν 91,22 sqq. συμφυη τὰ λεγόμενα τοῖς πράγμασιν ἐτίθεντο 105,3 de loco 149,34 (τετραγωνισμὸν κύκλου) παρὰ τοῖς II. τηρῆσθαι φησιν Ἰάμβλιχος 192,17 ἀριθμοὺς οἱ II. καὶ λόγους ἐν τῇ ὥλῃ ὀντόμαζον τὰ αἴτια ταῦτα τῶν ὄντων ἢ ὄντα 210,1 τὰς δύο συστοιχίας (ἐναντία τίθενται) 279,24 418,6 οὐδὲ τοῖς II. ἀρέσκον τὸ πολλά εἰναι τὰ πρώτα 279,25 ἀντὶ τοῦ ἀποδοθέντος ὄρισμος τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὡπὸ τῶν II. ἄλλον ὁ Πλωτῖνος ἐνέκρινεν 321,22 de tempore 351,21 Ἀρχύτας ὁ II. 91,14 Σέξτου τοῦ II. 192,18

Πυθαγόρειος. ὁ θεῖος Πλάτων κατὰ τὸ II. ζῆσας καὶ τὰ φυσικὰ ἐπισκέπτεται καθὼ τῶν ὑπὲρ φύσιν μετέχουσιν 6,29 ἢ II. αὔρεσις 352,2

Πυθαγορικὸς Ἀρχύτας 2,15 τοῦτο (τὸ

- θεωρητικὸν γένος τῶν ποιήσεων) παρῆκεν Ἀργύτας, καίτοι τῆς Π. ὃν διαιρέσεως 317,28 ἔστιν ἀπὸ τῆς Η. παραδόσεως ἡ Ηεριπατητικὴ δόξα (de tempore) παρατετράθαι 351,4 διὰ τὴν τῶν Η. συγγραμμάτων σπάνιν 352,23 τῇ Η. διατάξει περὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συστοιχίας 415,31 Πυθαγορικῶν 68,22 Πυθαγορικώτερον 116,25
- Πόθια** 422,4
- Πύρρων sectae scepticae conditor 4,5
- Τρόδιος 358,29
- Τρωματῖος. ἡ ἐν Σ. ναυμαχίᾳ 347,3
- Σεμνός 35,29
- Σέξτος ὁ Πυθαγόρειος de quadratura circuli scripsit 192,18
- Simplicius Iamblichum ad verbum saepe exserabit 3,2 sqq. magistros suos, Damascium puto et Ammonium, nominibus celatis commemorat 13,17 de Platonis loco quodam memoriter narrat 413,5 suum in Physica commentarium citat 435,23 sq. ὅ . . . ἴδιᾳ δεῖκνυται ἐν τοῖς περὶ χρόνου λόγοις 351,29 nescio an non ad ipsius commentationem pertineat (cf. Damascius) S. ipsius rationem iudiciumque his potissimum locis agnoscas: 8,18 41,22 107,5 215,19 322,34 348,24 350,9 364,7 376,13 381,24 416,27
- Σόλων 413,28
- Sophocles celato nomine citatur (Aiakis v. 646) 123,14
- Σπεύσιππος quomodo homonymon definiert 29,5 τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις καλούμενα συνώνυμα . . ἐκάλει πολυώνυμα 36,28,30 Speusippi nominum divisio a Boëthio allata 38,19
- Stilponis dictum celato nomine laudatur 403,19
- Στοά. οἱ ἀπὸ τῆς Στ. 48,12 209,11 242,12 286,36 373,7 388,2,21 405,25 de placitis et fragmentis v. Στωικός
- Στράτων (ὁ Λαμψακηνὸς) ἐν τῷ Ηερὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου μονοβιβλίῳ 418,26 423,1,32
- Στωικός. (ὁ Ηεροφύριος) πολλὰ καὶ τῶν Στωικῶν ἔκει (ἐν ἐπτά βιβλίοις τοῖς Γεδαλεῖψι προσφωνηθεῖσι) δογμάτων κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ λόγου προσιστορῶν 2,8

- ὑπὸ Στωικῶν (παραχρουσμάτων ἔξηπάτηται, Iamblichei verba) 135,28 τὰς Στωικὰς ὑποθέσεις 167,35 ἔστιν Στωικῆς τινι συνηθέᾳ συνέπεσθαι, οὐδὲ ἐν ἄλλῳ ἢ τῷ ὑποκείμενον εἶναι νομίζων κτλ. 173,25 τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν 192,32 τῆς Στωικῆς αἰρέσεως 215,6 τοιαύτης οὕσης τῆς Στωικῆς (περὶ τῶν ἐναντίων) διδασκαλίας ἰδωμεν, πῶς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀριστοτελούς παραδόσεως παρεσπάσαντο 389,4 τῆς Στωικῆς ἀκριβείας 406,27 Στωικοί 4,3 τοῖς Στ., ἀν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἡ διδασκαλία καὶ τὰ πλεῖστα τῶν συγγραμμάτων ἐπιλέχοιπεν 334,2 τῶν Στ. μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ τῶν λογικῶν ἐξεργασίᾳ 387,18 τὰ λεκτὰ τὰ νοήματά ἔστιν, ὡς καὶ τοῖς Στ. ἐδόκει 10,4 πρὸς τὸ παράδειγμα (εἴ τι καλόν ἔστιν, καὶ ἀγαθὸν ὑπάρχει, καὶ εἴ τι ἀγαθόν, καὶ καλόν) ἐνίστανται ὡς Στωικοῖς μᾶλλον ἀλλ' οὐχὶ Ηεριπατητικοῖς ἀρέσκον 181,22 νεώτερον ἦν τὸ τοῦ ἀδιαφόρου ὄνομα παρὰ τῶν Στ. τεθέν 410,30 διττόν ἔστιν τὸ ὑποκείμενον . . κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς 48,12 ἐκάλουν τὴν ποιότητα καὶ ἔξιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς 209,11 τὸ ὄρθιὸν παρὰ τοῖς Στ. λεγόμενα 310,14 οὐδὲ ὄρθιὰ οὐδὲ ὅπτια ταῦτα ἔστιν, ὡς τοῖς Στ. καλεῖν ἔθος 310,26 τὸ ἀντιτατόμενον πρὸς τὸ πάτζειν καὶ λεγόμενον ὄρθιὸν ὑπὸ τῶν Στωικῶν 313,23
- II fr. 150 Arnim . . . 36,9
 „ 172 „ . . . 387,19, 25 388,2, 21
 „ 173 „ . . . 388,24
 „ 175 „ . . . 405,25 406,4
 „ 176 „ . . . 403,32
 „ 185 „ . . . 334,2
 „ 192 „ . . . 406,27
 „ 198 „ . . . 406,35
 „ 225 „ . . . 66,8
 „ 278 „ . . . 105,9
 „ 342 „ . . . 302,30
 „ 362 „ . . . 69,19
 „ 369 „ . . . 66,32 67,17
 „ 378 „ . . . 222,30
 „ 383 „ . . . 271,20
 „ 388 „ . . . 209,3
 „ 389 „ . . . 217,32
 „ 390 „ . . . 212,9, 12 213,1
 „ 391 „ . . . 214,24 215,6
 „ 392 „ . . . 276,30

- II fr. 393 Arnim . . . 237,25 sqq. 238,6.
 9,21 284,32 286,36 287,32
 401 " . . . 373,7
 403 " . . . 165,32 167,20 172,2
 452 " . . . 269,14
 456 " . . . 264,34
 497 " . . . 306,14
 498 " . . . 307,2, 6 (cf. adn.)
 499 " . . . 306,19
 500 " . . . 436,3
 507 " . . . 361,10
 510 " . . . 350,13 351,19
 556 " . . . 142,31
 III " 203 " . . . 224,22. 26. 29
 217 " . . . 242,12
 238 " . . . 401,34 402,22
Συριανός ὁ φιλόσοφος 23,13 72,6 164,4
 203,9 ὁ φιλοσοφώτατος 3,9 ὁ κριτικό-
 τάτος 199,17 *Categoriarum* interpres
 3,9 de *Categoriarum intentione* 13,17
 de *polyonymis et heteronymis* 23,13
 de *synonymis* 34,31 τὴν εἰς τέσσαρα . .
 τῶν ὄντων διαιρεσιν τῶν κατὰ συμπλοκὴν
 εἰναι φησιν 72,6. 10 de *habitu et dis-*
positione 164,4 231,11 de *relativorum*
definitione 199,17 203,9
Σωκράτης ὁ φιλόσοφος 35,16 *Ιλλάτωνος*
 ὀνθάσκαλος 70,21 apud *Platonem* 70,14
 ὁ ἐν Ηολίτειᾳ Σ. 70,20 in *exemplis* 17,
 8, 14 54,10 79,27. 30 85,23 89,8 156,18
 419,3 saepè ἐν τῷ Σ. τὰς δέκα κατηγο-
 ρίας ὁ Ἀρχύτας ἐποιεῖκνυσιν 75,16
Σωκράτης ὁ Θεατήτου συγγρυναστής (Plat.
 Soph. p. 218B) 35,16
***Σωκράτης** 270,17. 29
Σωτήων. οἱ περὶ τὸν Λγαῖκὸν καὶ Σ. de
 relativis 159,24
Σωφρονίσκος 63,32
Σωφρόσυνος 35,29
Τελαρών *Aiacis* pater 29,4
Τίμαιος *Platonis dialogus* 282,36 cf.
 Index III
Τρωικός. τὰ Τρωικά 364,16 419,4 422,3
 τοῖς ἐπὶ τῶν Τρωικῶν 356,30
Τύμητος 150,33 151,3
Φίλων *Megarensis de possibilitate* 195,34
 196,21
Χρυσίππειος. τοῦ Χρυσιππείου βιβλίου
 (Ιερὶ τῶν στερητικῶν, II fr. 177 A.) 403,6
Χρύσιππος (cf. *Στωικοί*)
 II fr. 174 Arnim 389,22
 " 177 " . . . (ἐν τοῖς Ιερὶ¹
 τῶν στερητικῶν λεγομένοις) 395,10 396,20
 II fr. 178 Arnim 401,7
 " 179 " 394,31
 " 278 " 105,8
 " 510 " 350,16

III L O C I P L A T O N I C I

Gorgias		Res publica	
p. 496 C	413,5	VII p. 533 BC	229,32
Euthydemus		p. 533 D	8,5 (cf. Add.)
p. 277 E	22,11	p. 537 C	70,20
p. 295 D	22,11	Politicus	
Theaetetus		p. 262 B	228,18
p. 181 D	428,21,31	p. 265 A	228,18
p. 182 A	208,24 211,21	p. 287 C	228,18
p. 197 BC	366,8,18 370,10	Sophista	
Leges		p. 218 BC	24,23 sqq.; cf. 35,16
I p. 625 C	173,34 394,21	p. 250 A-C	108,15
II p. 653 A	193,24 (cf. Add.)	p. 252 E	43,3
X p. 893 E	429,7	p. 254 A	8,5 (cf. Add.)
p. 894 B	429,11	p. 254 D al.	434,21
p. 895 B	350,28 351,11	p. 255 D	159,20
p. 897 A	429,11	Timaeus	
Parmenides		p. 31 C sqq.	158,30
generaliter	75,5 83,27	p. 35 B sqq.	158,30
p. 128 E	291,2	p. 37 D	343,18 356,8
p. 129 E al.	434,21	p. 41 CD	158,30
p. 138 B	428,21,31	p. 48 E al.	76,25
p. 139 E. 140 A . . .	291,2	p. 50 B	104,25
p. 144 B al.	83,27	p. 55 D sqq.	271,9. 16. 18
p. 163 A	308,16	p. 68 B	282,35
Res publica		Phaedrus	
III p. 403 E (?) . . .	173,34	p. 245 C	350,28 351,11
IV p. 438 A	159,19	Phaedon	
p. 438 B	189,30 196,32	p. 74 A	70,14
V p. 476 B	70,14	Philebus	
VI p. 509 D al.	76,25	p. 26 E	327,9
VII p. 529 D	265,10	p. 62 A	265,10

IV L O C I A R I S T O T E L I C I

- Ἐν τοῖς (τῷ) Ἡερὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν
 3 p. 439^b 18 sqq. 281,14
 4 p. 442^a 22 282,36
- Πρότερα Ἀναλυτικά generaliter . 4,30 15,21
 Α 1 p. 24^b 18 16,10
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πρώτων Ἀναλυτικῶν
 Β 8 p. 59^b 11 180,21
- Τεττερα Ἀναλυτικά generaliter 15,22
 Α 11 p. 77^a 7 sqq. 70,25 (cf. Add.)
 27 p. 87^a 36 65,21
- Ἡερὶ (τῶν) ἀντικειμένων generaliter . 382,8
 403,6 407,20
 fr. 118 (115) R. 387,21, 27
 fr. 119 (116) R. 388,22
 fr. 120 (117) R. 389,28
 fr. 121 (118) R. 390,19
 fr. 122. 123 (119. 120) R. 402,33
 fr. 124 (121) R. 409,30 410,27
 ἐν τῇ Ἡερὶ γενέσεως καὶ φύσεως
 Α 7 p. 323^b 1 sqq. 295,11
 Β 2 p. 329^b 18. 263,30
 3 p. 331^a 1 sqq. 107,27 (cf. Add.)
 8 p. 335^a 3 sqq. 107,27
- γεωμετρικὰ βιβλία 4,25
 ἐν ταῖς Διαιρέσεσιν
 fr. 116 (101) R. 65,5
- Ἐπιστολαὶ generaliter 4,10 7,19
- Ἡερὶ ἔρμηνεις (τὸ περὶ τῶν προτάσεων
 βιβλίου) generaliter . 4,30 9,10 15,18,33
 1 p. 16^a 12 378,16
 7 p. 17^b 16 sqq. 404,4
- Ἡερὶ ζήων καὶ φυτῶν ἴστορια gene-
 raliter 4,12
- Πιθανά generaliter 5,23, 29
- Εὐδήμεια generaliter 4,27
 ἐν τοῖς Εὐδημίοις Πιθανοῖς
 Α 8 p. 1217^b 26 sqq. 170,6
- Μεγάλα generaliter 4,27
- Νικομάχεια generaliter 4,27
 Λ 4 p. 1096^a 21 156,23
 ἐν τοῖς Νικομάχειοις Πιθανοῖς
 Λ 4 p. 1096^a 24 sqq. 12,8
 ἐν τοῖς Πιθανοῖς
 Α 11 p. 1100^b 14 sqq. al. 402,3
 Γ 5 p. 1112^b 15 sqq. 421,28
 ἐν τοῖς τελευταῖσι τῶν Νικομάχειων
 Πιθανοῦ
 Κ 7 p. 1177^b 26 sqq. 6,14
- Κατηγορίαι generaliter 2,3 4,31 al. tituli 15,
 28 sqq.: Ἡρὸ τῶν τοπικῶν 15,28 16,14
 Ἡερὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος 15,28 16,16 Ἡερὶ
 τῶν δέκα γενῶν 15,29 16,17 Κατηγορίαι
 δέκα 15,29 Κατηγορίαι, ὡσπερ καὶ νῦν
 ἔτι φέρεται 15,30 Κατηγορίαι παρὰ τοῖς
 πλείστοις ἐπιγέγραπται 16,31 Κατηγορίαι
 ἐπιγέγραπται καὶ σὺ Ἡερὶ κατηγοριῶν 18,3
 αὐτὸς μέμνηται τοῦ βιβλίου ἐν ἀλλοις, δεῖλα
 κατηγορίας αὐτὸς καλῶν 18,8 προσώπου
 τῆς δῆλης φιλοσοφίας 1,4 15,14, 23 σκοπός
 9,5 εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσις 18,22 τινὲς
 στοιβρόδον κείεσθαι νομίζουσιν τὰ κεφάλαια
 18,23 τριμερὲς τὸ βιβλίον 19,9 ὅτι γνή-
 σιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον 18,7 φέ-
 ρεται καὶ ἄλλο τῶν κατηγοριῶν βιβλίον ὡς
 Ἀριστοτέλους fr. 117 (114) R. 18,17 ἐν
 ἀκριβεῖ καὶ ἀκροαματικῷ βιβλίῳ (de Categ.)
 233,31 τὴν τῶν Κατηγοριῶν πραγματείαν
 κατὰ τὴν πρόχειρον καὶ κοινὴν τοῦ λόγου
 χρῆσιν ποιεῖσθαι 79,2 οἰκεῖος ὁ ἀπὸ τοῦ
 λέγεσθαι τῆς διδασκαλίας τρόπος τῇ τῶν
 Κατηγοριῶν ἐστιν προθέσει 211,33 τὸ δὲ
 αὐτοῦ (τοῦ ἔχειν) καὶ ἀργηγικὸν γένος μη-
 δέπω παραδοὺς ἐν ταῖς Κατηγορίαις 334,35
 Categoriarum commentatores et obtree-
 tatores 1,3 sqq. Ἀδραστος . . μετὰ τὸ τῶν
 Κατηγοριῶν βιβλίον τὰ Τοπικὰ βούλεται

- τετάγθαι 16,3 cf. Ἀριστοτελεῖχός et Ἀριστοτέλης in Indice II
- 2 p. 1^a16 9,12 10,3
p. 1^a20 9,25 72,8 93,31
p. 1^a24 97,8
- 3 p. 1^b16 291,27 427,3
- 4 p. 1^b25 . . 9,13 10,3 16,27 160,29
p. 1^b29 157,3 340,25
p. 2^a1 sqq. 297,19 340,16
p. 2^a3 369,17
p. 2^a4 9,16 16,22
- 5 p. 2^a11 sqq. 9,26 72,19 93,32
418,22
p. 2^a19 sqq. 19,11
p. 2^a25 82,30
p. 2^b7 84,17 111,10
p. 3^a21 102,13
p. 3^a25 100,13
p. 3^a29 sqq. 49,8 147,7 197,12
p. 3^a33 386,34
p. 3^a36 102,13
p. 3^b24 175,20 379,28
p. 3^b29 78,31 207,14
p. 3^b33 sqq. 90,16 427,4
p. 4^a10 414,9
p. 4^a29 sqq. 427,17
- 6 p. 4^b24. 5^a6 . . 345,35 346,19 sq.
p. 5^a34 118,20
p. 5^b3 427,12
p. 5^b11 . . 147,32 175,20 379,28
p. 5^b14 (falso cit. ἐν τοῖς
περὶ τοῦ πρᾶτος τοῦ) 379,28
p. 5^b15 sqq. 106,14 207,16
p. 6^a15 sqq. 388,1
- 7 p. 6^b2 sq. 207,17 236,12 263,6
291,23 297,13
p. 6^b12 sqq. 19,13 (cf. adnot.)
160,3 297,13
p. 6^b15 sqq. 19,25 160,3 379,28
p. 6^b20 284,8
p. 6^b27 427,6
p. 7^b15 19,20 183,13 379,34
424,4 427,6
p. 7^b23 418,23
p. 8^a13 sqq. 174,19
p. 8^a34 160,7
- 8 p. 8^b29 sqq. 175,31 402,1
p. 9^a10 236,29
p. 9^a14 229,7
p. 9^a15 225,31
p. 9^a28 233,11
- p. 9^b13 228,31
p. 9^b33 234,22
p. 10^a28 19,13
p. 10^b12 19,25 175,22 379,28
- 9 p. 11^b1 175,22 379,28 380,5
p. 11^b11 380,9
p. 11^b12 sqq. 369,17
- 10 p. 11^b16 sqq. 106,16
p. 11^b32 sqq. 175,25
p. 12^b16 sqq. 390,33
p. 12^b28 413,18
p. 13^a37 sqq. 390,35
p. 13^b36 175,22
- 11 p. 14^a15 sqq. 390,26
p. 14^a19 279,17
- 13 p. 14^b24 190,2
15 297,22 368,13
- Τὰ περὶ τῆν λέξιν
- fr. 116 (101) R. 65,5
- ἐν τοῖς Μεθόδοις
- fr. 116 (101) R. 65,5
- τὰ, ἡ Μετὰ τὰ φυσικά (πραγματεία)
- generaliter 4,24 91,22
- Γ 2 p. 1003^a33 221,4
5 p. 1010^b30 sqq. 194,4
8 p. 1012^b31 al. 302,12
- Δ 6 221,4
7 p. 1017^a24 al. 12,6
11 418,26 421,30 426,30
12 p. 1019^a15 224,33 248,2
14 p. 1020^a33 sqq. 208,10 213,27
264,3
- 19 p. 1022^b1 233,3
- 20 p. 1022^b4 sqq. 164,13 240,33sqq.
- 21 260,22 295,14 331,27
- 23 295,14 371,28 437,10
- 28 p. 1024^a36 53,14
- E 2 p. 1025^b33 sqq. 62,15
- Z 1 p. 1028^a10 62,15
4 p. 1029^b23 170,7
6 p. 1031^a28 sqq. 129,22
7 p. 1032^b1 82,2
- 10 p. 1035^a2 al. 74,18 78,6 91,22
p. 1035^b4 421,24
- H 1 p. 1042^a26 91,22
- Θ 1 sqq. 295,14
1 p. 1045^b32 170,7
p. 1046^a19 sqq. 275,10
- I 1 221,4
- 2 p. 1054^a4 170,7
9 p. 1058^a29 sqq. 231,31

- K 3 p. 1060^a32 221,4
 42 295,14
- Α 1 p. 1069^a19 170,7
 p. 1069^a30 sqq. 77,5
 10 p. 1076^a4 6,11
- ἐν τοῖς Μετεώροις dicendi genus . . 7,16
- μηχανικὴ βιβλία 4,26
- Οἰκονομικοὶ ἐπιγεραρμένοι λόγοι . . 4,28
- Ηερὶ ποιητικῆς fr. 4 V. 36,13,27
- ἐν ταῖς γνησίαις ἀθεῷ Πολιτείαις
 dicendi genus 7,17
- Πολιτικὸι ἐπιγεραρμένοι λόγοι . . 4,28
- Τρητορικὴ τέρψις 5,1
- Rhet. Γ 2 p. 1404^b39 36,27
- Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 5,1
- Τοπικά (Τόποι 4,31) generaliter . . 4,31
 7,17 16,1,3
- Α 1 p. 100^a25 16,9
 9 p. 103^b22 sqq. 12,8
 11 p. 105^a4 sq. 8,5
- Δ 4 p. 124^b33. 125^a33 (ἐν τοῖς
 Τόποις) 164,12
- Ε 1 p. 128^b34 113,27
- ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν
 fr. 116 (101) R. 65,4
- Φυσικά, Φυσικὴ ἀκρόασις generaliter 427,24
 per errorem citata 91,22 ἢ Φ. ἀ. καὶ
 αἱ ἐπόμεναι ταῦτῃ πραγματεῖαι 4,24
- Α 1 p. 184^a23 82,15
 3 p. 186^a10 sqq. 308,26
 7 p. 189^b31 82,15
 p. 191^a7 331,4
 p. 191^a13 sq. 107,31 331,4
 8 p. 191^b15 al. 394,38
 401,14 417,29
 9 p. 192^a6 47,4
- Β 1 p. 193^b19 331,4
- Γ 1 p. 200^b24 82,15
 p. 201^a8 435,18
 p. 201^a10. 27 al. 140,5 307,16
 2 p. 202^a7 al. 140,5
- Δ 295,12
 2 p. 209^b1 95,31
- 3 p. 210^a14 sqq. 47,7
 p. 210^a20 46,19
 4 p. 212^a5 150,3 337,11,25
 11 p. 219^a9 sqq. 344,12
 p. 219^b1 346,11
 12 p. 220^b23 345,19
 p. 221^b20 346,1
 14 p. 223^a18 346,17
 p. 223^a25 sq. 95,27 351,10
- Ε 1 p. 224^b35 sqq. 427,20
 p. 225^a3 sqq. 435,19
 p. 225^a25 sq. 32 428,3,8
 2 p. 225^b10 sqq. 435,21
 3 p. 226^b23 123,30
 p. 227^a10 sqq. 123,30
- Z 1 p. 231^b15 sqq. 50,3
- Θ 1 p. 251^b28 346,17
 6 p. 258^b10 sqq. 302,11
 9 p. 265^a22 243,33
- Ηερὶ ζῷων καὶ φυτῶν ιστορίαι 4,12
- Ηερὶ ψυχῆς generaliter 9,2
- Α 1 p. 403^a16 sqq. 261,6
 3 p. 406^a2 324,33
 p. 407^a6 sqq. 308,23
- B 1 p. 412^a6 74,18 78,6
 2 p. 414^a14 74,18 78,6
 5 p. 417^a9 (?) 194,5
 7 p. 419^a17 255,6
 12 p. 424^a27 308,23
- Γ 3 p. 426^a23 (?) 194,5
 6 p. 430^a26 sqq. 42,2
- πολλαχοῦ Bonitz. Ind. Arist.
 p. 3^b26 388,12
 p. 25^a11 sqq. 302,12
 350,28 351,12
- ἄλλαχοῦ Bonitz. Ind. Arist.
 p. 357^a24 45,28
 p. 642^b2 161,12
- ἐν ἄλλοις Bonitz. Ind. Arist.
 p. 652^a7 sqq. 418,26
 p. 798^b43 sqq. 45,6
- loci non reperti 18,9 137,5

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 2,15 de Archyta cf. Friderici Schulte diss. Marpurg. a. 1906 q. i. Archytæ qui ferebantur de notionibus universalibus et de oppositis libellorum reliquiae
 3,6 adn. post Ar add: fort. recte, cf. Plat. Phaedr. p. 270 A
 3,22 adnot. lege ὅποι v
 4,13 fort. *〈φυτῶν〉 εἰσὶ καὶ ζῷων*, cf. LAP
 8,1 γε] τε eod. Paris. 1972 recte
 8,5 cf. Plat. Rei publ. VII p. 533 D et Soph. p. 254 A
 10,1 θετερον] θετερογενῆ Ammon. in Cat. p. 9,9 B.
 13,12 fort. οἰκεῖως coll. p. 12,11, 12
 13,22 alt. ὡς om. A fort. recte
 18,19 Τῶν ὄντων τὸ μέν ἔστιν] Τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται
 (ut Arist. p. 1^a20) Abulchair in Prolegomeni ad Categ. per errorem ut
 videtur, cf. Ed. Sachau *ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΝ zum Buttmannstage* Berol. 1899 p. 60
 19,14 τοίνυν] οὖν A
 22,6 τοῦτο om. A
 26,11 adn. add: εἰς] κατὰ ὅλα τὰ Ar
 27,10 in alt. καὶ latet fort. τοινόν
 31,26 τὸ recipiendum erat
 34,13 scribe “οὐκ ἔτι, φησί,
 40,7 adn. add: πολυώνυμα] συνώνυμα I.
 42,7 νῦν libri: corrige οὖν
 44,14 οὐσίας fort. recte A
 48,30 malim τούτῳ
 52,35 adn. lege post alt. τοῦτο add. ὁ Lv
 53,3 ante οὐκ non erat distinguendum
 58,20 ἐξεδέξαντο J, sed ex ἐξελέξαντο correctum ut Plasbergio visum est; idem
 confirmat L et K habere ἐξελέξαντο
 61,20 εἴη om. K, non J
 63,3 τιθέντες] an τι θέντες?
 65,26 lege αὐτήν . . . πλὴθος.
 67,6 fort. προφέρεται
 67,12 fort. *〈τοῦ〉 τὰς*
 69,8 fort. τούτοις εἶναι, pro τούτοις, καὶ
 70,9 fort. τήν γε pro τήν τε
 70,26 τὸν λέγοντα] Anal. post. A 11 p. 77^a7 sq. cf. 18 p. 81^a40
 70,20 μὴ καὶ πλείονα τοῦ δέοντος εἱρηται διὰ fort. praeferendum coll. Phys.
 72,13 fort. ἔκαστον

- p. 81,17 αὐταῖς libri: corrige αὐτοῖς
 84,28 praestat αἴτια
 87,6 possis ὑπόβαθρα, sed cf. p. 115,15
 88,8 praestat αὕτη
 89,30 adn. adde: προσαπορεῖται Urb.
 101,33 τῷ τῆς οὐσίας συνωνύμῳ verum esse intellegitur coll. p. 308,9
 104,27 fort. κατὰ τὸ τόδε
 105,28—106,2 ex Iamblichi in Categ. commentario afferuntur a Simpl. in l. De caelo p. 169,2 II.
 105,29 γένος ἔν, ὁφ' ὁ ταχθήσεται Simpl. De caelo
 106,28—107,4 cf. Iambl. apud Simpl. in l. De caelo p. 169,11 sqq. II.
 107,25—30 cf. Iambl. apud Simpl. in l. De caelo p. 169,22 sqq. II.
 107,27 adnot. adde B 3 p. 331^a 1 sqq.
 107,30—108,2 cf. Alex. apud Simpl. in l. De caelo p. 168,23 sqq. II.
 109,12 praestare videtur ἔχουσα
 112,33 φαντάζεται scribendum cum Dexippo
 121,13 adnot. nunc malo αὐτῶν
 127,19—29 cf. Iambl. De comm. math. sc. 7 p. 28,24—29,14 Festa; adde Paraphr. p. 28,1—10 II.
 128,8 ποιότης, non ποιήτης habere K testatur Plasberg
 128,15 ως ἄλλαι non intellego, sensus postulat ωσπερ καὶ
 128,33 l. ὑποθῆται
 129,14 l. ποσός pro πόσος
 133,20 ἡ πήγει corruptum esse videtur, desideratur οἷον τρίπτηχον vel simile aliquid
 140,27 ἐναργῶς, εἴτε L (testatur Plasberg)
 146,12 sqq. scribe τέρας νομίζεται (ὧς ἡ—γεγονότες). haec enim Simplicius de suo addidisse videtur, cf. p. 230,3 et 334,2
 150,11 fort. πυραλαμβάνειν
 151,34 αὐτός] οὗτος?
 160,30 adnot. pro 5 scribe 25
 167,16 μηδέπως] scribe μηδὲ πῶς
 167,37. 168,1 nihil mutandum, cf. p. 200,1 et 273,23
 175,32 τιθεῖται K, σ add. K² (testatur Plasberg)
 192,18 adnot. l. 60,7 pro 6,07
 193,3 πρῶτον . . τῆς αἰσθήσεως] cf. p. 241,18 et Olymp. in Cat. comm. Ind. p. 157 s. v. πρῶτος
 193,24 ἀγαπητὸν ὅτῳ κτλ.] cf. Plat. Leg. II p. 653 A
 204,21. 22 scribas μήπω ἐκφανέν ἔστιν, deleas adnotationem
 208,27 adn. adde: ἄμα ἀλλόκοτον p. 211,22 et Plat.
 208,33 κατελίμπανον K quoque (testatur Plasberg)
 210,1 dele adnotatiunculam coll. indice s. v. οὗτος
 215,25 τῆς, non τὸ K (testatur Plasberg)
 217,21 adnot. post ὑποτίθεται dele K
 219,14 cf. Bonitz Ind. Arist. p. 556^b 44 sqq.
 225,12 ἡ ἀντίθετος quasi antea dixisset δύναμις λέγεται ut Paraphr. p. 43,26 II.
 230,9 ἀποκατέστησαν K (testatur Plasberg)
 236,14 ὡς' ἄλλῃ τάττεσθαι κατηγορέῃ ἡ καὶ libri: corrige ὡς' ὄλλην τάττεσθαι κατηγορέαν καὶ
 237,29 pro διαθέσεις possis etiam διαστάσεις coll. p. 241,9 et 265,3 adnot.
 241,22 de δεῖ omisso cf. Galeni scripta minora I ed. Marquardt p. XXXI et II ed. Müller p. LVII

- p. 241,23 τινές] Plot. VI 1,12
 242,23 fort. nihil mutandum, cf. p. 274,23 τὰ περὶ τῶν δυνάμεων
 243,13 fort. ἀπ' *{έλπιδος}* ἔχενων coll. p. 264,17
 247,23 sqq.] cf. Plot. VI 1,12
 247,31 pro εἰδούς ἡσαν possis etiam εἴποι τις ἀν
 250,27 fort. reponendum διηκριθωμένης
 263,25 adnot. ante τοιούτων adde: τοιοῦτον]
 266,8 μόρφήν om. A (testatur Mutschmann)
 270,5 ἡ prius om. A (testatur Mutschmann)
 272,3 τούτῳ] conicias τούτῳ
 274,37. 38 διαφοράς J quoque (testatur Plasberg)
 276,22 οἵς libri: corr. αἵς
 292,36 fort. συνθέτων τῇ φύσει
 301,26 fort. ταῦτη συγγενὲς, cf. Dielesii Ind. in Phys. s. v. συγγενῆς
 306,26 πλάττειν libri: corr. πράττειν coll. p. 318,18 sqq.
 315,2 fort. οἰκείως
 316,8 post ἐνέργειαν nonnulla excidisse puto, proxima enim de putredine et
 robagine dicta esse videntur
 323,31 ἔαυτῆς libri: corr. ἔαυτοῦ. ibidem fort. προβάλλῃ, sed cf. Add. ad p. 508
 328,21 adnot. adde: fort. recte
 328,31 κατὰ τὴν ἀλιάδογον libri: corr. κατά τινα διάδογον coll. p. 320,32
 332,20 fort. ἔχει *{τι}*, cf. Index s. v. μετάξυ
 333,26 τῶν πάντων non intellego. an τῶν πλείστων? ibidem fort. *{ἐν}* τῷ
 336,6 post ὅταν add. τις Paraphr. p. 68,8 II.
 343,10 αὐτοῖς libri: corr. αὐτῆς
 351,25 διάστημα iteratum delere nolui
 357,11 fort. τήγ γε
 363,25 I. οὕτως *{έχειν}* coll. p. 337,33
 365,6 adnot. lege χράτης pro χράτηις
 368,21 adnot. post A adde ν
 375,9 scribe ἐν ἔαυτῇ (cum JLK)
 376,5 αὐτοῖς libri: corr. αὐταῖς
 378,11 ποτὲ γεροντικῶς libri: corr. ποτ' ἔτερόν τι. πως
 378,17 conicias τὴν ἐπιστήμην ὡρισμένην οὐσίαν coll. p. 68,23 sqq.
 380,21. 31 ἀνυπαρξία(ς)] desidero *ἀδυνυπαρξία(ς)
 381,8 ἀνύπαρκτα] desidero ἀσυνύπαρκτα
 384,8 adnot. lege 'fr. 51' pro 'om'
 389,13 adn. adde: μετέχει ν (corr. b)
 392,1 adnot. lege γένεσιν, ν in ras. J
 392,7 post αἰτθασιν suppleas haec fere οἰκείστατα τὰν εἰς ἄτομα μόνον, τὰ δὲ μέσα
 392,9 post γένος suppleas. haec fere τῶν δὲ ἐπιπέδων εἶδος, καὶ ἀ ἀρετὰ τᾶς μὲν
 φροντίσιος καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύγας καὶ δικαιοσύνας γένος,
 399,32 fort. εὖθυνς ἀπὸ πρώτης γε^{γένεσιν}
 403,24 fort. καταφάσεως *{καὶ ἀποφάσεως}*
 403,33 fort. πρὸς *{τοὺς}*
 406,11 deest fort. etiam membrum negativum οὐ καλὸς δὲ Πειραιέν. fragm. com.
 adesp. 340,3 Kock (ώς καλὸς δὲ Ηραθενών, καλὸς δὲ δὲ Πειραιέν) tangi putat
 Nauk *Mélanges gréco-romains* VI 160
 413,2 ἀντιτίθησι τινες sic L (testatur Plasberg)
 415,33 προκεισθαι libri: corr. προσκεισθαι coll. p. 416,2
 417,22 fort. πτιλώσσειν; cf. A

- p. 421,8 ὡς δὲ κέραμος κτλ. neglegentius dicta
 425,23 τοῦτον καὶ ἀπλοῦ] corrige τοῦ τῷ ἀπλῷ, cf. Jp
 426,35 δισας typothetae error, scribe δισα
 437,26, 27 adn. adde: ὑπομνησθῆναι Jp
 449 sub ἀντιστροφῇ post 182,19 addas 22, deinde scribas 182,23
 450 sub ἀδρίστος adde: ταῖς τε ἀποφάσεσιν καὶ ταῖς στερήσεσιν καὶ τοῖς ἀδρίστοις
 [Bonitz Ind. Arist. p. 71 a 8, 9] 65,9
 459 sub γένος adde: τὰς ἐν γένει τῶν κινήσεων . . . οὐκ ἡ αὔτὸ τοῦτο κατόρθωσις
 θεωρεῖται 209,20
 461 sub δέ adde: δέ in apodosi 165,15 post partic. 378,16
 481 sub ἔσχατος adde: ἔσχατοι οὖσαι 327,27
 508 sub ὅταν adde: ὅταν . . . ἔχῃ . . . καὶ . . . ἐστίν 347,1 cf. 40,30 sqq. 52,3 sqq. 59,
 23 sqq. 274,29 sqq. 323,30 sq. ὅταν . . . περιέχῃ . . . καὶ . . . ἀπογίνοντο 375,6 sqq.
 555 sub ὥσπερ post 20,11, 12 adde: 252,6, 7

•elis Categories.
ich ed.) # 15598
NOV 8 1972

superior

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES

59 QUEEN'S PARK CRESCENT

TORONTO-5, CANADA

15598

